ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပဌမတွဲ။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုद္ဓဿ။
နမောတဿ ဓမ္မဿ သွာက္ခာတဿ သန္ဒိဋ္ဌိကဿ။
နမောတဿ သံဃဿ သုပဋိပန္နဿ ဥဇုပဋိပန္နဿ။

ရတနတ္တယပဏာမ။

အဟံ ဝါသည်၊ မဟာကာရုဏိကံ ကြီးမြတ်သောမဟာကရုဏာတော်နှင့်လျှဉ်တော်မူထသော၊ ဥယျသာဂရပါရဂုံ ဥယျာဉ်ခံ တရားပါးပါးတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာ၏ ကမ်းတစ်ဘက်သို့သင့်ညီတည်ကြောက်တော်ဖြင့်ကူးလတ်ပေါက်မြောက်ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ နိဝုတာဂန္ဓိရုံ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့နက်စွာထသော၊ ဝိစိတြနယနေသနံ ကေတ္တာစသည်အပြားရှိသော နန္ဒိယာဝတ္တစသည်တို့ဖြင့် ဝေဘန်အပ်သော အထူးထူးအပြားပြားအလွန်ဆန်းကြယ်သောနည်းရှိသော တရားတော်ကိုဟောတော်မူတတ်ထသော၊ နာထံ၊ဝေနေယျတို့၏စိုးပွါးချမ်းသာကိုမေတ္တာ၏အစွမ်းအားဖြင့် တောင့်တတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ယေနဓမ္မေန၊ အကြင်မဂ်လေးပါး ဖိုလ်လေးပါး နိဗ္ဗာန်တရားကြောင့်၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးစရဏာတဆဲ့ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟုတ်ကား၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝေနေယျဇနဝေ၊ ဝေနေယျဖြစ်သောဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို၊ လောကတော်ခန္ဓာဒိလောကတော်၊ ခန္ဓာအစရှိသော လောကမှ၊ နိယျန္တိ၊ ထုတ်ဆောင်တော်မူကုန်၏။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပူဇိတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ဂေါစရာလေဝန ဘာဝနာသေဝနတို့ဖြင့် ပူဇော်အပ်တော်မူထသော၊ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုဆယ်ပါးသောတရားတော်ကို၊ အဟံ၊ ဝါသည်

ဝန္ခေဝန္ဓာမိ၊ ဂ္ဂိဒိုးပါ၏။ ယောအရိယသံဃာ၊ အကြင်ရှစ်ယောက်သော အရိယာသံဃာတော်သည်၊ သီလာဒိဂုဏ်သမ္ပန္နော၊ သီလသမာဓိပညာ ဝိမုတ္တိအစရှိသော ဂုဏ်တို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ မဂ္ဂပယောသု၊ မဂ်တရား ဖိုလ်တရားတို့၌ဦးဦးတော၊တည်တော်မူ၏၊အနုတ္တရံ၊အဂဟမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏စိုက်ပျိုးပစ်ချရာလယ်မြေ ကောင်းသာတယ်ဖြစ်တော်မူထသော၊ တံ အရိယသံဃံ၊ ထိုအရိယာသံ ဃာတော်မြတ်အပေါင်းကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဝန္ခေဝန္ဓာမိ၊ ဂ္ဂိဒိုးပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ရတနတ္တယေ၊ရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်း၌၊ ဝန္ဒနာဇနိတံ၊ဂ္ဂိဒိုးခြင်း စေတနာသည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ ယံပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊အလဘိ၊ရပြီ၊တဿပုညဿ၊ ထိုကောင်းမှု၏၊ တေဇသာ၊ အ စွမ်းဖြင့်၊သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးရုံသော၊အရာတို့၌၊ ဟတ္ထတ္ထရောယော၊ ပယ်ဖျောက် အပ်ပြီးသောအန္တရာယ်ရှိသည်၊ဟုတ္ထာ၊ဖြစ်၍၊ဟိတေသိနာ၊ သတ္တဝါတို့ ၏အစီးအပွါးကိုအလွန်အလိုရှိတော်မူထသော၊ ပေဟသိနာ၊ သီလကျွန်စ သောမြတ်သော တရားအပေါင်းကိုရှာတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား သည်၊ယာနိဥဒါနာနိ၊အကြင်ဥဒါန်းတို့ကို၊သုဒ္ဓါပဒါနေန၊ စင်ကြယ်သော အကြောင်းရှိသော၊တေနတေနနိဒါနေန၊ထိုထိုသောနိဒါန်းဖြင့်၊ဒေသိတာနိ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တာနိဥဒါနာနိ၊ထို ဥဒါန်းတို့ကို၊ကေဏ္ဍ၊တပေါင်းတည်း၊ သင်္ဂဟံ၊သင်္ဂါယနာသို့၊ အာရော ပေန္တော၊တင်တော်မူကုန်သော၊ဓမ္မသင်္ဂါဟကေဟိ၊ ဓမ္မကိုသင်္ဂါယနာ တင်သောဆရာတို့သည်၊ဇိနသာ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မသံဝေဂပါမောဇ္ဇ ပရိဒီပနံ၊ ဓမ္မသံဝေဂကြောင့် ဝမ်းမြောက်တော်မူခြင်းကို ကောင်းစွာပြု တတ်ထသော။ သောမနဿသမုဋ္ဌာနဂါထာဟိ၊ သောမနဿသဟဂုတ် မဟာကိရိယာဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သောဂါထာတို့ ဖြင့်၊ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်ထသော၊ ယံဥဒါနံနာမ၊ အကြင်ဥဒါန်း မည်သည်ကို၊ သဒ္ဓီတံ၊ သင်္ဂီတံ၊ သင်္ဂါယနာတင်ထားအပ်၏၊ တဿဥဒါနဿ၊ ထိုဥဒါန်း၏၊အတ္ထဿ၊အနက်၏၊ဝန္ဓိ ရဉ္ဇာဏောဟိ၊ နက်နဲသောဉာဏ်တို့ ဖြင့်၊ညြဂါဟတဗ္ဗာဝေ၊သက်ဝင်၍ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် အတ္ထသံဝဏ္ဏနာ၊အနက်ကိုဖွင့်ရာ အဋ္ဌကထာကို၊မယာ၊ ငါသည်၊ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ကိဗျာဝိဒုက္ခရာ၊အကယ်၍ကားခဲယဉ်း၏ရှင့်၊ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ ပင်ခဲယဉ်းသော်လည်း၊သဟသံဝဏ္ဏနံ၊အဋ္ဌကထာနှင့်တကွသော၊သဏ္ဌ ဌာသနံ၊မြတ်စွာဘုရား၊အဆုံးအမဖြစ်သောပိဋကတ်သုံးပုံသည်၊ ယသ္မာ

အကြင်ကြောင့်၊ရေတေ၊ထင်ရှား၊ရှိသေး၏၊ပုဗ္ဗာစရိယသိဟာနုံ၊ရှေးဆရာ မြတ်တို့၏။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်သည်၊ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တိဋ္ဌတေ၀၊ထင်ရှားတည်သေးသည်သာလျှင်တည်း၊တသ္မာ။ထိုကြောင့် တံသတ္တုသာသနဝိနိစ္ဆယံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမဖြစ်သောအဋ္ဌက ထာနှင့်တကွသော ဝိနုကတ်သုံးပုံ ရှေးဆရာမြတ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ အ၀ဿမ္ဘိတွာ၊အမှီပြု၍၊ပဋ္ဌဝိနိကာယော၊ငါးပါးသောနိကာယ်တို့ကိုလည်း၊ ဩဂါဟေတွာန၊ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ ပေါရာဏဋ္ဌကထာနယံ၊ အဋ္ဌက ထာဟောင်းခေါ်ဆိုအပ်သောနည်းကို၊ဥပနိဿာယ၊မှီ၍၊သုဝိသုဒ္ဓံ၊အလွန်စင် ကြယ်စွာသော၊အာသံကိဏ္ဏံ၊အာဘယဂိရိဝါသိဇေတ၀နဝါသီ ဝိုဏ်းသား တို့၏အယူတို့နှင့်မရောရှက်ထသော၊နိပုဏတ္ထဝိနိစ္ဆယံ၊ သိပ်မွေ့သောအ နက်အဓိပ္ပာယ်ရှိထသော၊မဟာဝိဟာရ၀ါသိနံ၊မဟာဝိဟာရ၌နေလေ့ ရှိကုန်သောအရှင်မြတ်တို့၏။ သမယံ၊အယူတော်ကို၊ အ၀ိလောမယံ၊အ၀ိ လောမယနည်းမဟုတ်ကျင်စေမူ၍၊ဝုဒ္ဓပုဗ္ဗုနာ၀ဏတံ၊ အထပ်ထပ်လာသော၊ အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ဝဏ္ဏယိတွာန၊ကြဉ်၍၊ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသည် အလျောက်၊ ဥဒါနသ၊ဥဒါန်းပါဠိတော်၏၊ အတ္ထ၀ဏ္ဏနံ၊ အနက်ကိုတွင် ရာအဋ္ဌကထာကို၊သာဓုကံ၊ကောင်းစွာ၊အဟံ၊ငါသည်၊ကရိဿာမိ၊ပြုပေ အုံ၊ဣတိ ဣမိနာ ပကာရေန၊ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောအပြားအား၊ဖြင့်။ သဒ္ဓမ္မသ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏၊စိရဋ္ဌိတိ၊ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းကို၊ အာကင်္ခမာ နသ၊ အလိုရှိထသော၊ဝိဘ၀ဏ္ဍသ၊ ဥဒါန်းဒေသနာတော်၏ အနက်ကို ဝေဘန်တတ်ထသော၊မေမမ၊ငါ၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ သာ၀ေါ၊ သူ တော်ကောင်းတို့သည်၊သာဓုံ၊ကောင်းစွာ၊ တသ္မာ၊ ထိုဥဒါန်းဒေသနာ တော်၏အနက်ကို၊ဂဟဏ္ဏု၊နာယူစေကုန်သတည်း၊ဆုတိ၊ ဤသည်သျှင် အပြီးတည်း။ ၊

၁-ဗောဓိ၀ဂ်-၁-ပဌမဗောဓိသုတ်၊

တတ္ထတတ္ထိ'၀စနေ၊ ထိုဥဒါန်းဟူသောဘုရားဟောပါဠိတော်၌၊ ဥဒါ နန္တိ၊ဥဒါနံဟူသည်ကား၊ကေနဋ္ဌေန၊အဘယဿအနက်ကြောင့်၊ဥဒါန်း၊ဥဒါန်း မည်သနည်း၊ ဥဒါနဋ္ဌေန၊ ၀မ်းမြောက်သဖြင့်ကျူးရှင့်အပ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ဥဒါနံ၊ဥဒါန်းမည်၏၊ဣဒံဥဒါနံနာမ၊ ဤဥဒါန်းမည်သည်၊ ကိံ၊အ ဘယဿနည်း၊ပီတိ၀ေ၀ဿမုဒ္ဓ၊ပီတိနှင့်ကျေနပ်သည်ဖြစ်စေအပ်သော၊

ဥဒါဟာရော။ နှုတ်တော်ခြွက်ခြင်းတည်း။ ဟိတံပါကဋံကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြုဦးအုံ့၊ ယံတေလာဒိမိနိတဗ္ဗဝတ္ထု၊ အကြင်သိစသောချင့်အပ်နှင်းယှဉ်အပ်သောဝတ္ထုသည်၊ နာဠိ၊ နှင်ချိန်ချင့်တွက်ကြောင်းဖြစ်သောအိုးခွက်စသည်ကို။ဂဟေတုံ။ယူခြင်းငှါ။နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဝိသဒ္ဒိတွေ။လျှံ၍၊ဂန္ဓတိ၊သွားရ၏၊ တံတေလာဒိမိနိတဗ္ဗဝတ္ထု။ ထိုသိစရိုသောချင့်အပ်နှင်းယှဉ်အပ်သော ဝတ္ထုကို၊ အဝသေသကောတိ၊ အတွင်းခွံမတည်လျှံသောသိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိယထာစ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။စဉ်ပမာတချက်ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့၊ ယံဇလံ၊ အကြင်ရေသည်၊တဠာကံ၊တဖက်ဆည်ကန်ကို၊ ဂဟေတုံ၊ယူခြင်းငှါ။နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။အဠောဏ္ဍရိတွေ။လွှမ်း၍၊ဂန္ဓတိ။သွားရ၏၊တံဇလံ၊ထိုရေကို၊ ဩဒေလောတိ၊ရေအလျင်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိယထာစ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇေ မေဝ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ဒိတိဝေဝသမုဒ္ဒာဝိတံ၊ ဒိတိအဟုန်သည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ဝိတက္ကဝိပ္ဖါရံ။ ဝိတက်ပြန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ယံဥဒါဟာရဝိသေသံ။ အကြင်ယဒါဟာဝေါဟုဘဝန်ကို ဝမ္မာစသောစကားတော်အထူးသည်၊ ဟဒယံ။ရှေးနှလုံးတော်ကို၊ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်တံ့စေခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊မတတ်နိုင်၊အဓိကော။နှလုံးတော်ကိုလွန်သည်၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍။အနှောနှလုံးတော်၏အတွင်းခွံ၊အသဏ္ဌာဟိတွေ၊ မတည်မှု၍၊ ဗဟိ၊နှလုံးတော်၏အပသို့ဝစိန္ဒါရေနေ၊ဝစိန္ဒါရဖြင့်၊ နိက္ခန္တောဝ၊ထွက်၏၊ ပဠိဠ္ဌိဟာကနိရေပေကျော်။ နာခံတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုငဲ့ခြင်းကင်း၏၊ သောဥဒါဟာရဝိသေသော။ထိုယဒါဟာဝေါဟုဘဝန်ကို ဝမ္မာစသောနှုတ်တော်ခြွက်အပ်သောစကားတော်အထူးကို၊ဥဒါနန်တို့၊ ဥဒါန်းဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ဝမ္မသံဝေဝေသေနပိ၊ဝမ္မသံဝေဝ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊အယံအာကာရော၊ ဤအခြင်းအရာကို၊ လဒ္ဓတောဝ၊ ရအပ်ကောင်းသည် သာလျှင်တည်း၊ တယိဒံတံဆုံဥဒါနံ၊ ထိုဥဒါန်းသည်၊ကတ္ထစိ၊ အချို့သောအရာ၌၊ ဂါထာ ဗန္ဓဝသေန။ ဂါထာဗန္ဓ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကတ္ထစိ၊ အချို့သောအရာ၌၊ ဝါကျဝသေနေဝ။ဝါကျ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ပဝတ္တံ ဖြစ်၏။ ၊

အဋ္ဌကထာသုပနိ။အဋ္ဌကထာတို့၌ကား၊သောမနဿမယိကာ၊ သောမနဿဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သောဉာဏ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဂါထာပဠိသံယုတ္တာနိတိ၊ ဂါထာတို့နှင့်ကောင်းစွာယှဉ်ကုန်၏ဟူ၍၊ ယံဥဒါနလက္ခဏံ၊ အကြင်ဥဒါန်း၏လက္ခဏာကို၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊တံဥဒါနလက္ခဏံ၊ထိုဥဒါန်း၏ လက္ခဏာကို၊ ယောဘုယျဝသေန၊ ယောဘုယုနည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊

ရတ္တံ၊ဆိုးဆင်ရ၏။ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ယောဂုယျေန၊ မျှားသော အားဖြင့်၊ဥဒါနံ၊ဥဒါန်းကို၊ဂါထာဗန္ဓဝသေန၊ ဂါထာဗန္ဓ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဗိတိသောမနဿသမုဒ္ဒါဝိတရဏ၊ ဗိတိ သောမနဿကြောင့်ကောင်းစွာ ဖြစ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပန်၊ဂါ ထာဗန္ဓအားဖြင့် ဥဒါန်းလက္ခဏာမှတပါး ဝါကျအားဖြင့်ဥဒါန်းလက္ခဏာ ကိုပြုဆိုဦးအုံ့၊ဣတိ၊ ဤဂါထာဗန္ဓမှတပါးလည်း။ အတ္ထိဘိက္ခဝေတခါ ယတနံ ယဏ္ဍနေဝပထဝိနအာပေါတိအာဒိသု၊အတ္ထိဘိက္ခဝေ တာဒါယတနံ ယဏ္ဍနေဝပထဝိနအာပေါ ဤသို့စသည်တို့၌ လည်းကောင်း။ သုခကာမာနိ ဘူတာနိ ယောဒဏ္ဍေန ဂိဟိ သတိတိ အာဒိသုစ၊ သုခကာမာနိ ဘူတာနိ ယော ဒဏ္ဍေနဂိဟိ သတိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ လည်းကောင်း။ သစေ ဘာယထဒုက္ခသသစေဝေါ ဒုက္ခမေဝိယ ဒုက္ခမေဝိယ ဝေမာဒိသုစ၊ သစေဘာယထ ဒုက္ခသသစေဝေါဒုက္ခမေဝိယံ ဤသို့စသည်တို့၌လည်းကောင်း။ ဝါကျေန၊ ဝါကျ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥဒါနလက္ခဏာ၊ ဥဒါန်းလက္ခဏာကို၊ လဇ္ဇတိ၊ ရအပ်၏။ ၊

ဝေဠုမိနာလက္ခဏေန၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသောလက္ခဏာဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ သော၊တယိဒံတံဇုဒ်ဥဒါန်၊ထိုဥဒါန်းဒေသနာတော်သည်၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဘာ သိတံ၊သဗ္ဗညုဘုရားတို့သည်ဟောတော်မူအပ်သောဥဒါန်းလည်းကောင်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓဘာသိတံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်ဟောတော်မူအပ်သောဥဒါန်း လည်းကောင်း။ သာဝကဘာသိတံ၊ သာဝကတို့သည်ဟောအပ်သော ဥဒါန်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ တိုရိဝံ၊သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊တဏ္ဍ၊ထိုသုံးပါးသောဥဒါန်းတို့တွင်၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓဘာသိတံ၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့သည်ဟောတော်မူအပ်သောဥဒါန်းသည်၊ သဗ္ဗေသုဘူတေသုနိ ဓာယဒဏ္ဍံ အဝိဟေဌယံအညတရံဝိတေသန္တိ အာဒိနာ၊ သဗ္ဗေသုဘူတေသု နိဓါယဒဏ္ဍံ အဝိဟေဌယံအညတရံဝိတေသံ ဤသို့စသည်ဖြင့်ရှေ့ဝိသာ ဏသုတ္တာ၊ခဏ္ဍဝိသာဏသုတ်၌၊အာဂတမေဝ၊လာသည်သာလျှင်တည်း။ ၊ သဗ္ဗေသု၊အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘူတေသု၊သတ္တဝါတို့၌၊ ဒဏ္ဍံ၊လှံကန်ကို၊ ၊ နိဓာယ၊ ချထား၍၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းတို့တွင်၊ အညတရံဝိ၊ တယောက် ယောက်သော သတ္တဝါကိုလည်း။ အဝိဟေဌယံအဝိဟေ ဌယန္တော၊မညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရတိ၊နေ၏၊သာဝကဘာသိတာနိ၊ သာဝကတို့သည်ဟောတော်မူအပ်သောဥဒါန်းတို့သည်လည်း၊ သဗ္ဗော ရာဂေါပဟိနောမေ၊သဗ္ဗောဒေါသော သမူဟတော၊သဗ္ဗောမေါဟတော

မောဟာ၊ သိတိဘူတောတ္ထိနိဗ္ဗုတောတိအာဒိနာ၊သဗ္ဗောရာဂေါပဟိနော မေ၊သဗ္ဗောဒေါသောသမူဟတော၊သဗ္ဗောမေါဟောတော၊သိတိ ဘူတောတ္ထိနိဗ္ဗုတောဣတိသိုစသည်ဖြင့်၊ထေရဂါထာသု၊ ထေရဂါထာတို့၌ အာဂတာနိ၊လာကုန်၏။ ၊သဗ္ဗောရာဂေါ။ အလုံးရုံသောရာဂကို၊ မေမ ယာ၊ငါသည်။ပဟိနော၊ပယ်အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗောဒေါသော၊ အလုံးရုံသောဒေါ သကို၊မေမယာ။ငါသည်။ သမူဟတော၊ကောင်းစွာ သတ်ဖြတ်ညှင်းဆဲ အပ်ပြီ၊သဗ္ဗောမောဟော၊ အလုံးရုံသောမောဟကို၊ မေမယာ။ ငါသည်၊ ဝိဟတော၊အထူးသဖြင့်ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ လောကတ္ထိ၊ သတ္တလောကဒ္ဌ၊ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ သိတိဘူတော၊ အေးမြသောသ ဘောဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ အာသို၊ဖြစ်၏။ ၊ကာယေနသံဝုတာအာသိ၊ဝါစာ ယဉ္စဒေတသာ၊ သမူလံတဏှမဗ္ဗုယှ၊သိတိဘူတာသို့ နိဗ္ဗုတာတိ၊ ကာ ယေနသံဝုတာ အာသိ၊ ဝါစာယဉ္စဒေတသာ၊ သမူလံတဏှမဗ္ဗုယှ၊သိ တိဘူတာသို့နိဗ္ဗုတာဟူ၍၊ ထေရိဂါထာသုစ၊ ထေရိဂါထာတို့၌လည်း၊ အာဂတာနိ၊လာကုန်၏။ ၊သမူလံ။အမြစ်နှင့်တကွသော၊တဏှာ၊တဏှာ ကို၊အဗ္ဗုယှ၊ပယ်နုတ်၍၊ကာယေန၊ကာယဒွါရဖြင့်၊သံဝုတာ၊စောင့်ရှောက် ဝိတ်ပင်အပ်သည်၊ အာသိ၊ဖြစ်၏၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သံဝုတာ၊ စောင့် ရှောက်ဝိတ်ပင်အပ်သည်၊ အာသိ၊ဖြစ်၏။ဉဒ၊ထိုမြို့၊ စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ သံဝုတာ၊ စောင့်ရှောက်ဝိတ်ပင်အပ်သည်။ အာသိ၊ဖြစ်၏။ လောကတ္ထိ၊ သတ္တလောကဒ္ဌ၊နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ သိတိဘူတာ၊ အေးမြစွာဖြစ် ခြင်းရှိသည်၊အာသို့၊ဖြစ်၏၊ပန်၊ဆက်၍ဆိုဦးအုံ၊တာနို၊ ထိုဥဒါန်းတို့သည်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ တေသဗ္ဗ၊ ထိုပဋ္ဌေကဗုဒ္ဓါတို့၏ လည်းကောင်း၊ ထေရာနမ္ပု။ မထေရ်တို့၏လည်းကောင်း၊ထေရီနမ္ပု၊ မထေရ်မတို့၏လည်း ကောင်း၊ဥဒါနာနိ၊ဝေ၊ဥဒါန်းတို့သည်သာလျှင်၊နဟောန္တိ။ မဖြစ်ကုန်သေး၊ အထခေါ။ စင်ကစ်သော်ကား၊ သိဟနာဒါဟိ၊ သိဟနာဒတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊သဏ္ဌာဒိဟိ၊သိကြားအစရှိကုန်သော၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ဘာသိတာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ အဟောဒါနံ ပရိမံဒါနံ ကာသပေသုပတိဋ္ဌိတန္တိ အာဒိနိ၊ အဟောဒါနံပရိမံဒါနံကာသပေသုပတိဋ္ဌ တံ၌ဆိုအစရှိကုန်သော၊ဥဒါနာနိ၊ဥဒါန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ဗြာဟ္မ ဏာဒိဟိ၊ပုဏ္ဏားအစရှိကုန်သော၊မနုဿေဟိ၊လူတို့သည်လည်း။ဘာသိ တာနိ၊ဆိုအပ်ကုန်သော၊နမောတဿဘဂဝတောတိအာဒိနိ၊နမောတဿ ဘဂဝတော ၌ဆိုအစရှိကုန်သော၊ တိသောသဂီတိယော၊ သင်္ဂါယနာ

သုံးတန်သို့၊အာရုဏ္ဍာနိ၊တင်ထားအပ်ကုန်သော၊ဥဒါနာနိ၊ဥဒါန်းတို့သာတည်။ သန္ဓိဇေ၊ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တာနိဥဒါနာနိ၊ ထိုပစ္စေကဗုद्धါတို့ သည်ဟောတော်မူအပ်သောဥဒါန်းတို့ကို၊ဤ၊ဤဥဒါန်းပါဠိတော်၌။ နုဒါ ဓိပ္ပေတာနိ၊အလိုမရှိအပ်ကုန်၊ ။

ယာနိပနဥဒါနာနိ၊အကြင်ဥဒါန်းတို့သည်ကား၊သမ္မာသမ္ဗုद्ध၌ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊သာဓု၊ကိုယ်တိုင်၊အာဟစ္စဘာသိတာနိ။ဤခန့်ကရိတ်ကိုထိ ၍ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ဇိနဝစနဘူတာနိ၊ ဖြတ်စွာဘုရားစကားတော် ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ယာနိဥဒါနာနိ၊ အကြင်ဥဒါန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဂဝတာ၊ဘုရားဖြတ်သည်။ပရိယတ္တိခမ်း၊ပရိယတ္တိမဟုတ်ကို၊နဝဝေါ၊ကိုးပါး အပြားအားဖြင့်၊ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဘန်၍၊ ဥဒ္ဒိသန္တေန၊ အကျဉ်းပြသဖြင့်၊ ဥဒါနန္တိ၊ဥဒါန်းဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊တာနေဝ။ ထိုဥဒါန်းတို့ကို သာလျှင်၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကေဟိ။ ဓမ္မသင်္ဂါယနာတင် မဟာထေရ်ဖြတ်တို့ သည်၊ဥဒါနန္တိ၊ဥဒါန်းဟူ၍၊သင်္ဂီတံ၊သင်္ဂါယနာတင်တော်မူအပ်၏၊တာဒေ ဝ၊ထိုဥဒါန်းကိုသာသျှင်၊ဣတေ၊ဤဥဒါန်းပါဠိတော်၌၊သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗာဝေနု သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဂဟိတံ၊ယူအပ်၏။ အနေကဓာတိသံသာရေ၊ အာဒိဂါထာယ။ အနေကဓာတိသံသာရံ ၍ဤသို့အစရှိသောဂါထာဖြင့်၊ ယာပနဂါထာ၊အကြင်ဂါထာကို၊ဒီဝိတာ၊ပြုအပ်ကုန်၏။ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ဗောဓိမူလေ၊ဗောဓိပင်ရင်း၌၊ဥဒါနဝသေန၊ဥဒါန်း၏အစွမ်း အားဖြင့်၊ပဝတ္တိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ အနေကသဟဿာနံ၊ အရာအ ထောင်မကကုန်သော၊သမ္မာသမ္ဗုद्ध၌ဖြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အဝိဇဟိတာ ဥဒါနဘူတာဝ၊မစွန့်အပ်သောဥဒါန်းဖြစ်၍လည်းဖြစ်ကုန်၏၊အပရေသောဂေ ပန၊ နောက်အာဘို့ရှိကား။ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကသ၊ တရားရွှေတိုက်ပိုင်ဖြစ် သောအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား။ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒေသိ တတ္တာ။ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကေဟိ၊ အရှင်မဟာကဿပအစရှိသောဓမ္မသင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဥဒါန ပါဠိယံ၊ဥဒါန်းပါဠိတော်၌။သင်္ဂဟံ၊သင်္ဂါယနာသို့၊အနာရောပေတွာ။ မတင် ပူ၍၊ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒ၌၊သင်္ဂီတာ၊ သင်္ဂါယနာတင်ထားအပ်ကုန်၏။ ။ အညာသိ ဝတဘောကောဏ္ဍညောအညာသိ ဝတဘောကောဏ္ဍညောတိ၊ အညာသိ ဝတဘောကောဏ္ဍညော အညာသိ ဝတဘော ကောဏ္ဍညောပဋ္ဌ ၍၊ယဉ္စဥဒါနဝဝစနံ၊အကြင်ဥဒါန်းစကားတော်သည်လည်း၊ဒသသဟဿသိ လောကဓာတုယာ၊တသောင်းသောလောကဓာတ်၌၊ဒေဝမနုဿာနံ၊နတ်

လူတို့အား၊ပဝေဒနာသမတ္တံ၊ကြားသိစေခြင်းငါ့စွမ်းနိုင်၏၊ စောသရိပွါ၏၊ ဖြင်းဖြသောပဲ့တင်သံကဲ့သို့ ဖြန့်နှံ့.စွာဖြစ်၏၊ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဒ္ဓိဝစနံ၊ ထိုစကားတော်သည် လည်း၊ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တဒေသနာ ပရိယောသာနေ၊ ဝမ္မစက်ကို ဖြစ်စေသော သုတ္တန်ဒေသနာတော်အဆုံး၌၊အတ္တနာ၊ကိုယ်တော်သည်၊အဓိဂတဓမ္မော ဒေသသေ၊ရှုတော်မူအပ်သောတရားတော်၏အစိတ်ဖြစ်သော၊ ယထာဒေ သိတ သေ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သော၊ အရိယမဂ္ဂသေ၊ အရိယာမဂ်၏၊ သာဝကေသု၊ ခပ်သိမ်းသောသာဝကတို့တွင်၊ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးရုံသောသာဝကတို့၏ရှေးဦးစွာ၊ထေရေန၊အရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ် သည်၊ဆဓိဂတံ၊ရှုတော်မူ၏၊ အတ္တနာ၊မိမိ၏၊ပရိသမသိ၊ပင်ပန်းတော် မူခြင်း၏၊ဖလဘာဝံ၊အကျိုးရှိသောအဖြစ်ကို၊ပစ္စဝေက္ခဏာဟောတုကံ၊ဆင် ခြင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော၊ ပဌမဗောဓိယံ၊ပဌမဗောဓိ၌၊ သဗ္ဗေသံ ဝေဘိက္ခူနံ၊အလုံးရုံသောရဟန်းတို့၏သာလျှင်၊သမ္ဘာဝနီပတ္တိပစ္စဝေက္ခဏာ ဟောတုကံ၊ ကောင်းစွာဆင်ခြင်ခြင်းလျှင် အရင်းရှိသော၊ အာရောဝယိ သု ဝတမ်ဘိက္ခူ၊ကေံသမယန္တိ အာဒိဝစနံဝိယ၊ အာရောယေ သုဝတမ်ဘိက္ခူ ကေံသမယံ ဤသို့အစရှိသောစကားကဲ့သို့၊ ပိတိသောမနဿစနိတံ၊ပိတိ သောမနဿသည်ဖြစ်စေအပ်သော။ ဥဒါဟာရေတ္တံ၊နှုတ်ခွန်းခြင်းစကား မျှသာတည်း။ ယဒါဟာဝေပါတုဘာဝန္တိ ဝမ္မာတိအာဒိဝစနံဝိယ၊ ယဒါဟာ ဝေပါတုဘာဝန္တိ ဝမ္မာ ဤသို့အစရှိသော စကားတော်ကဲ့သို့၊ ပဝတ္တိယာ နိဝတ္တိယာဝါ၊ ဖြစ်ခြင်း နစ်ခြင်းကိုလည်း။ နပကာသန္တိ၊ မပြတတ်ကုန်၊ ရှုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝမ္မသဒ်ါဟကေတိ၊ ဝမ္မသဒ်ါယနာတင်ဆရာ အရှင်မဟာကဿပအစရှိကုန်သောမဟာထေရ်မြတ်တို့သည်၊ ဥဒါနပါဠိ ယံ၊ဥဒါန်းပါဠိတော်၌၊ သဂီတံ၊သင်္ဂီတ်ါယနာတင်အပ်၏၊ ရှုတိ၊ဤသို့၊ဒဠ္ဍဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ।

တံပနေတံ တံပနတော်ဥဒါနံ၊ထိုဥဒါန်းဒေသနာတော်သည်ကား၊ဝိနယ ဝိဒူကံ၊ဝိနည်းဝိဒူကတ်၊ သုတ္တန္တဝိဒူကံ၊သုတ္တန်ဝိဒူကတ်၊အဘိဓမ္မဝိဒူကံ အဘိဓမ္မဝိဒူကတ်၊ရှုတိ၊ဤသို့၊တိသုဝိဒူကေသု၊ဝိဒူကတ်သုံးပုံတို့တွင်၊ သု တ္တန္တဝိဒူကပရိယာပန္နံ၊သုတ္တန်ဝိဒူကတ်၌အကျုံးဝင်၏၊ ဒီဃနိကာယော၊ဒီ ဃနိကာယ်၊မဇ္ဈိမနိကာယော၊မဇ္ဈိမနိကာယ်၊သံယုတ္တနိကာယော၊သံယုတ္တ နိကာယ်၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယော၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယော၊ ခုဒ္ဒ ကနိကာယ်၊ရှုတိ၊ဤသို့၊ပဋ္ဌာသုနိကာယော သုဝေါပါးသောနိကာယ်တို့တွင်၊

ခုဒ္ဒကနိကာယ ပရိယာပန္နံ။ ခုဒ္ဒကနိကာယ်၌ အကျုံးဝင်၏။ သုတ္တံ၊သုတ်။ ဂေယျံ။ဂေယျ။ ဝေယျာကရဏံ၊ ဝေယျာကရိဏီး။ ဂါထာ၊ ဂါထာ၊ဥဒါနံ၊ဥဒါန်း၊ဣတိဝုတ္တကံ။ဣတိဝုတ်၊ဇာတကံ၊ဇာတ်၊ အဗ္ဘုတဓမ္မံ၊အဗ္ဘုတ ဓမ္မ၊ဝေဒလ္လံ၊ဝေဒလ္လ၊ဣတိ။ဤသို့၊နဝသုသာသနဂေါ်သု၊ကိုးပါးသောသာသ နာတော်၏အင် ၀ါတို့တွင်၊ ဥဒါနသင်္ဂဟံ၊ ဥဒါန်းအင် ၀ါ၌သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက် အပ်၏။ ။ပြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ ဒွါသီတိမဗ္ဗဇ္ဇသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း နှစ်ထောင်သောမဗ္ဗဇ္ဇနာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတော၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်မှ၊ ဂဏ္ဍိံ၊သင်ယူ၏၊ဒွေသဟဿာနိ။ နှစ်ထောင်သောမဗ္ဗဇ္ဇနာတို့ကို၊ သိက္ခ ကောမ၊တရား၏စစ်သူကြီးဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တရာ၏အထံမှ၊ဂဏ္ဍိံ၊ သင် ယူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုရာသီတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင် ကုန်သော၊ယောဇနမေဓမ္မာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော ဤတရားတို့သည်၊ မမ၊ငါ၏၊ဇိဝှဋ္ဌေ၊လျှာဖျားခွံ၊ ပဝတ္တိတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကေန၊တရားရွှေတိုက်စိုး၊အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ပဋိညာတော သူ။ ဝန်ခံအပ်ကုန်သော၊ စတုရာသီတိယာ ဓမ္မက္ခန္ဓသဟဿေသု၊ ရှစ် သောင်း၊လေးထောင်ကုန်သောမဗ္ဗဇ္ဇနာတို့တွင်၊ကာတိပယဓမ္မက္ခန္ဓသင်္ဂဟံ နှစ်ဆယ် သုံးဆယ်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်၏။ ဗောဓိဝဂ္ဂေါ၊ ဗောဓိဝဂ်။မဟာလိန္ဒဝဂ္ဂေါ။မဟာလိန္ဒဝဂ်၊နန္ဒနဝဂ္ဂေါ။နန္ဒနဝဂ်။ မေဃိယဝဂ္ဂေါ၊ မေဃိယဝဂ်၊သောဏဝဂ္ဂေါ၊သောဏဝဂ်။ဇစ္စန္ဓဝဂ္ဂေါ။ ဇစ္စန္ဓဝဂ်၊စူဠဝဂ္ဂေါ၊ စူဠဝဂ်၊ပါဒုလိဂါမဝဂ္ဂေါ။ပါဒုလိဂါမဝဂ်၊ဣတိ။ဤသို့၊ဝဂ္ဂတော၊ ဝဂ်အား ဖြင့်၊အဋ္ဌဝဂ္ဂါ။ရှစ်ဝဂ်ရှိကုန်၏။ သုတ္တတော၊သုတ်အား၊ဖြင့်။ အသီတိသုတ္တ သင်္ဂဟံ၊ ရှစ်ဆယ်သောသုတ်တို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။ ဂါထာတော၊ဂါ ထာအား၊ဖြင့်၊ ပဌမဒုတိယဥဒါနဂါထာသင်္ဂဟံ။ကိုးဆဲ့ငါးပါးသော ဥဒါန်းဂါ ထာတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်၏။ဘာဏဝါရတော၊ဘာဏဝါရအား၊ဖြင့်၊ အဏုန ဝမတ္တာဘာဏဝါရာ၊အခွဲနှင့်တကွကိုးဘာဏဝါရအတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊အနု သန္ဓိတော၊အနုသန္ဓေအား၊ဖြင့်၊ မေဃိယသုတ္တေ၊မေဃိယသုတ်၌၊ဝုဏ္ဏာနု သန္ဓိဝသေန၊ဝုဏ္ဏာနုသန္ဓေ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ကောနုသန္ဓိ၊တပါးသောအနု သန္ဓေရှိ၏၊သုပဋဒုသုတ္တေ။သုပဋဒုသုတ်၌၊ဝုဏ္ဏာနုသန္ဓိယထာနုသန္ဓိဝသေ နာ၊ဝုဏ္ဏာနုသန္ဓေယထါနုသန္ဓေ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဒွေအနုသန္ဓိ၊နှစ်ပါးသောအ နုသန္ဓေတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။သေသေသု။ကြွင်းသောသုတ်တို့၌၊ယ ထာနုသန္ဓိဝသေန၊ယထာနုသန္ဓေ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ကေကောဝအနုသန္ဓိ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သောအနုသန္ဓေရှိ၏၊အဏ္ဏာသယာနုသန္ဓိပန၊အဏ္ဏာသယ

အနုသန္ဓေသည်ကား၊ ဤဥဒါန်းပါဠိတော်၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝေဒနာပကာ ရေး၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသောအကြားအား၊ ဖြင့်၊ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်း အရာအား၊ ဖြင့်လည်း၊ ကောသိတိအနုသန္ဓိသင်္ဂီဟံ၊ ရှစ်ဆဲ့တပါးသောအနု သန္ဓေတို့၊ ဖြင့်ရှေတွေ့ကြ်အပ်၏၊ ပဒတော၊ ပုဒ်အား၊ ဖြင့်၊ သတာမိကာနိ၊ တရာ အလွန်ရှိကုန်သော၊ ကေဝိသပဒ သဟသာနိ၊ နှစ်သောင်း တထောင် သောပုဒ်တို့သည်၊ ဟောကြ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂါထာပါဒတော၊ ဂါထာပါဒအား ဖြင့်၊ တေဝီသတိစတုသတာမိကာနိ၊ လေးရာနှစ်ဆဲ့သုံးပါး အလွန်ရှိကုန် သော၊ အဗ္ဗုဝိသသဟသာနိ၊ နှစ်သောင်းရှစ်ထောင်သော ပုဒ်တို့သည်၊ ဟောကြ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အက္ခရတော၊ အက္ခရာအား၊ ဖြင့်၊ သတ္တသဟဿာဝိ ကာနိ၊ ခုနှစ်ထောင်အလွန်ရှိကုန်သော၊ သဒ္ဒါသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်း တို့သည်လည်း၊ ကောင်း၊ တိဏ်စသတာနိ၊ သုံးရာတို့သည်လည်း၊ ကောင်း၊ ဒွါသိတိအက္ခရာနိစ၊ ရှစ်ဆဲ့နှစ်လုံးသော အက္ခရာတို့သည်လည်း၊ ကောင်း၊ ဟောကြ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေန၊ ထိုကြောင့်၊ အသိတိဝေသုတ္တန္တာ၊ (၀)ဥဒါ နသပဝေဒိတာတိ၊ တော်။ အသိတိဝေသုတ္တန္တာ၊(၀)။ဥဒါနသပဝေဒိတာ ဟူသော၊ တော်။ ဤစကားကို၊ အာစရိယာ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဝုဒ္ဓ တိဝုဒ္ဓန်၊ မိန့်တော်မူကုန်၏။ ။ဥဒါနသ၊ ဥဒါန်းကျမ်း၏၊ သုတ္တန္တာ၊ သုတ္တန် တို့ကို၊ အသိတိဝေ၊ ရှစ်ဆယ်တို့ဟူ၍သာသျှင်။ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ဝဂ္ဂါ၊ ဝဂ်တို့သည်၊ ဘာမာသတော၊ အကျဉ်းအား၊ ဖြင့်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ဝဂ်တို့ဟူ၍၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏။ ဂါထာစ။ ဂါထာတို့ကိုလည်း။ ပဋ္ဌနဝုတိ၊ ကိုး ဆဲ့ငါး၊ ဂါထာတို့ဟူ၍၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ပမာဏတော၊ ပမာဏ အား၊ ဖြင့်၊ အာဒိုနဝမမတ္တာစ ဘာဏဝါရာ။ အခွဲနှင့်တကွ ကိုးဘာဏဝါရတို့၏ ဟူ၍၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုနည်းတပါး၊ ဥဒါနသ၊ ဥဒါန်းကျမ်း ၏၊ အနုသန္ဓိယော၊ အနုသန္ဓေတို့ကို၊ ကောမိကာ၊ တရုအလွန်ရှိကုန်သော၊ အာသိတိ၊ ရှစ်ဆယ်တို့ဟူ၍၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဥဒါနသ၊ ဥဒါန်း ကျမ်း၏၊ တောနိပဒါနိ၊ ထိုပုဒ်တို့ကို၊ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာရှိသည်၊ ကေဝိသ သဟဿာနိ၊ နှစ်သောင်းတထောင်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သတ်စေဝ၊ တရာတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဏိတာနိ၊ ရေတွက်အပ်ကုန် ၏ဟူ၍၊ ဝိနိဒ္ဒိသေ၊ ပြရာ၏၊ ဂါထာပါဒတောပန၊ ဂါထာပုဒ်အား၊ ဖြင့်ကား၊ အဋ္ဌသဟဿသမတ္တာနိ၊ ရှစ်ထောင်ပမာဏရှိကုန်သော၊ စတုသတာဝ်ကာ နိ၊ လေးရာအလွန်ရှိကုန်သော၊ တောနိပဒါနိစ၊ ထိုပုဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တေဝီသတိပဒါနိစ၊ နှစ်ဆဲ့သုံးပုဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒါနသ၊ ဥဒါန်း

ကျမ်း၏။ပဒါနိ။ဝုဒ်တို့ဟူ၍၊ နိဒ္ဒေသ။ ပြဿု၏။ ။အကွာရာနိ။ အကွာရာတို့သည်။ သဟာသာနိစ။ တထောင်တို့သည်လည်းကောင်း။ သဠာသတသဟာသာနိစ။ ခြောက်သန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ တိဏိသတာနိစ။သုံးရာတို့သည်လည်းကောင်း။တယာ။ ထိုဖြတပါး။ ဒွါသဋ္ဌိစ။ ရှစ်ဆဲ့နှစ်လုံးကုန်သောအကွာရာတို့သည်လည်းကောင်း။ဣတိဟ္ဟမာနိအကွာရာနိ။ ၍အကွာရာတို့ကို။ဥဒါနသာ။ဥဒါနိုးကျမ်း၏။အကွာရာနိတိ။ အကွာရာတို့ဟူ၍၊ ပဝေဒိတာ။အပြားအားဖြင့်မိန့်အပ်ကုန်၏။ ။တာသဉ္ဇဒါနသာ။ ထိုဥဒါနိုးကျမ်း၏။ဝဋ္ဌေသု။ဝဏ်တို့တွင်။ဗောဓိဝဋ္ဌေ။ ဗောဓိဝဏ်သည်။အာဒိ။ အစတည်း။ သုဇွေသု။သုတ်တို့တွင်။ပဌမံ။ရှေးဦးစွာ။ဗောဓိသုတ္တံ။ ဗောဓိသုတ်တည်း။ တသ္မာပိ။ ထိုဗောဓိသုတ်၏လည်း။ ဝေဝမေသုတန္တိ။အာဒိကံ။ ဝေဝမေသုတံ ၍ထိုအစရှိသော၊ အာယသ္မတာအာနန္ဒေန။ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ပဌမမဟာသင်္ဂီတိကာလေ။ပဌမမဟာသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌။ ဝုတ္တနိဒါနံ။ အရှင်မဟာကဿပအားလျှောက်ကြားသော နိဒါနိုးသည်၊ အာဒိ၊ အစတည်း။သာပနာယံ သာပနအယံပဌမ မဟာသင်္ဂီတိ၊ထိုပဌမ မဟာသင်္ဂါယနာကို။ ဝိနယဝိဒူ၊ကေ၊ဝိနည်းဝိဒူကတို့၌။ တန္တိ ပါဠိအစဉ်ကို၊ အာရုဠှာ၊ဝေ၊တင်ထားအပ်သည်သာတည်း။ဣတ္ထေပန။ ၍ဥဒါနိုးအဋ္ဌကထာ ကျမ်း၌လျှင်။ နိဒါနကောသလတ္ထိ။ နိဒါနိုး၌လိမ္မာစေခြင်းအကျိုးငှါ။ ယောကထာမဋ္ဌေ။ အကြင်စကားအစဉ်ကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော။ ဆိုအပ်၏။ သောဝိကထာမဋ္ဌေ။ထိုစကားအစဉ်ကိုလည်း၊သုမင်္ဂလဝိလာသိနီယံ၊သုမင်္ဂလဝိလာသိနီမည်သော။ ဒီဃနိကာယဋ္ဌကထာယံ။ ဒီဃနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တောဝေ၊ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိနည်းပါဠိ ဒီဃနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌၊ဝုတ္တနယေနေဝ။ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ဣဒါနိ။ ယခုပန်။ ဣဒါနိုးကျမ်း၏အစဉ်ကား။ ဝေဝမေသုတန္တိ။အာဒိကံ။ဝေဝမေသုတံ ၍ထိုအစရှိသော၊ ယံနိဒါနံ။အကြင်နိဒါနိုးသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။တတ္ထ၊ထိုဝေဝမေသုတံအစရှိသောနိဒါနိုးပါဠိ၌။ ဝေန္တိပဒံ၊ဝေဝဟူသောဝုဒ်သည်။နိပါတပဒံ၊နိပါတ်ဝုဒ်တည်း။မေတိအာဒိနှင့်၊ မေအစရှိသောဝုဒ်တို့သည်၊နာမပဒါနိ။နာမ်ဝုဒ်တို့တည်း။ဥရုဝေလာယံ၊ဟာ ရုတိတိ။ဣဿ။ဥရုဝေလာယံ၊ဟာရုတိဟူသော ၍ပါဠိ၌။ဝိတိပဒံ၊ဝိဟူသောဝုဒ်သည်၊ဥပသဂ္ဂပဒံ။ဥပသာရဝုဒ်တည်း။ဟာရုတိတိပဒံ။ ဟာရုတိဟူသောဝုဒ်သည်၊အာချာတပဒံ။အာချာတ်ဝုဒ်တည်း။ ဣတိ ဣမိနာ၊ဝိနယေန။ ၍ဤ

သောနည်းဖြင့်လည်း၊သဗ္ဗညူ၊အလုံးရုံသောအရာ၌၊ပဒပိဘာဝေါ၊ ဝုန်ကို ဝေဘန်ခြင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ။

အဘယ်ကြောင့်နည်း၊အနက်အားဖြင့်ကား၊ဝေ်သဒ္ဒါ၊ဝေ်သဒ္ဒါသည်၊တာဝ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပမူပဒေသသမ္ပဟံသနဂရဟာဝစနဿ သမ္ပဋိဂ္ဂဟာကာရဏိဒဿ နာဝဝါရဏော ပုဗ္ဗာဘိဓမ္ဓတ္ထပရိမာဏာဒိ အနေကတ္ထပ္ပဘေဒေါ၊ ဥပမာဟူ သောအနက် နည်းပေးခြင်းဟူသောအနက် ရှင်ခြင်းအနက် ကဲ့ရဲခြင်းအ နက်စကားကိုဝန်ခံခြင်းအနက်အခြင်းအရာဟူသောအနက် ညွှန်းခြင်းအ နက်ဖြစ်ခြင်းအနက် ပေးခြင်းအနက်ဆွဲဆံသဒ္ဒါ၏အနက် အတိုင်းအရှည်ဟူ သောအနက် အစရှိသော မျိုးသောအနက်အပြားရှိ၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ဟိသစ္စံ၊ဖွဲ့၏၊ သေသောဝေ်သဒ္ဒါ၊ ဤဝေ်သဒ္ဒါသည်၊ ဝေ်၊ဤနတ်သားအဝှေ။ဘာတေနေ၊ဖြစ်လိုသော။မဗ္ဗေနေ၊ သတ္တဝါသည်၊ဗဟု၊ မျိုးစွာ။ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကို၊ကတ္တဗ္ဗံ၊ပြုအပ်၏၊ ဣတိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အ စရှိသောပါဠိတော်တို့၌၊ဥပမာယံ၊ဥပမာအနက်၌။အာဂတော၊လာ၏၊ ။ ဝေ်၊ဤသို့။တေတယာ။ သင်သည်၊ အဘိဏှမိတဗ္ဗံ။ ရှေ့သို့တက်အပ်၏၊ ဝေ်၊ဤသို့၊တေတယာ၊သင်သည်၊ပဋိမိတဗ္ဗံ၊နောက်သို့ဆုတ်အပ်၏၊ ဣတိ အာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသောပါဠိတော်တို့၌၊ဥပဒေသော၊နည်းပေးခြင်းအနက် ၌။အာဂတော၊လာ၏၊ ။ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ ဝေ်၊ဤဖြတ်စွာဘုရား စကား၊တော်သည်၊ဇေ်သာရု၊ကောင်းပေစွ၊သုဂတံ၊ ကောင်းသောစကား ကိုဆို၊တော်မူတတ်သော ဖြတ်စွာဘုရား၊ ဇေ်ဝစနံ၊ ဤဖြတ်စွာဘုရားစ ကား၊တော်သည်၊ဇေ်သာရု၊ကောင်းပေစွ၊ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတော်တို့၌၊သမ္ပဟံသနေ၊ ရှင်ခြင်းအနက်၌၊အာဂတော၊လာ၏၊ပန်၊ထို ဓမ္ဓတာပါး၊ အယံဝသလီ၊ဤသူယုတ်မသည်၊ယဿိ ဝါတဿိ ဝါ၊ဟုတ်ဟုတ် ငြားငြား၊မုဏ္ဍကသား၊ဦးပြည်းသော၊တာသသမဏသား၊ထိုရဟန်း၏၊ဝဏ္ဏံ ကျေးဇူးစကား၊ကို၊ဇေ်ဝေ်ဝေ်ပ၊ဤသို့ပင်လျှင်။ ဘာသတိ၊ ဆိုသတတ်၊ ဣတိ အာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ဂရုဟော၊ကဲ့ရဲခြင်း၌၊အာဂတော၊လာ၏၊ ။ ဘဏ္ဍေ။ဖြတ်စွာဘုရား၊ဇေ်သာရု၊ ကြေ့ကောင်းလှပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့ လျှင်၊တော်ဟိကျ။ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊ ပစ္ဆေ့ဆောသုံ၊ဝန်ခံကုန်၏။ ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတော်တို့၌၊ ဝစနသမ္ပဋိဂ္ဂဟေ။ စကားကိုဝန်ခံခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ' ။ ဘဏ္ဍေ။ဖြတ်စွာဘုရား၊ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟော တော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ဇေ်ဗျာခေါ ဇေ်ဝိယာခေါ၊ ဤသို့

သောအခြင်းအရာဖြင့်၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ အာစာနာမိ။ ထိပါ၏၊ ဣတိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတော်တို့၌။ အာကာရေ၊ အခြင်းအရာဟု သောအနက်၌။ အာဂတော။ လာ၏။ ။မာဏဝက။ လုလင်ငယ်။ ဟေ။ လာပါလတ္တဲ့၊ တွံ့ဆင်သည်၊ ယေနုအကြင်အရပ်၌။ သမဏော။ ရဟန်း ဖြစ်သော။ အာနန္ဒော၊အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေနု၊ထိုအရပ်သို့၊ ဥပ သင်္ကမ၊ကပ်ပါလေလော။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ။ ကပ်လေပြီး၍၊ မမ၊ငါ၏။ ဝေ နေနု၊စကား၊ဖြင့်၊သမဏံ၊ရဟန်း၊ဖြစ်သော။ အာနန္ဒံ၊အာနန္ဒာကို၊အပ္ပါဟာဒံ၊ အနာဂတင်းသည်ကို၊ အပ္ပါတက်ံ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်ကို။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျှင် စွာထကြွ နိုင်သည်ကို၊ ဗလံ၊ပကတိ ခွန်အား၊ရှိသည်ကို၊ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာ နေရသည်ကို၊ ဝုဏ္ဏ။ မေးပါလေလော။ တောဒေယျဝုဏ္ဏော၊ တောဒေယျ ဝုဏ္ဏား၏ သားဖြစ်သော၊ သုတော၊ သုဘာအမည်ရှိသော၊ မာဏဝေါ။ လုလင်သည်၊ ဘဝန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင် အာနန္ဒာကို၊ အပ္ပါဟာ ဒံ၊အနာဂတင်းသည်ကို၊အပ္ပါတက်ံ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်ကို။ လဟုဋ္ဌာနံ၊လျှင် စွာထကြွနိုင်သည်ကို၊ဗလံ၊ပကတိခွန်အား၊ရှိသည်ကို၊ဖာသုဝိဟာရံ၊ချမ်း သာစွာနေရသည်ကို၊ဝုဏ္ဏတိ၊မေးလျှောက်ပါ၏။ ဣတိဝေဠု၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒေတိ၊လျှောက်ပါလေဦး။သာဓုကိရ၊သုဘလုလင်တောင်းပန်လိုက်ပါ၏။ ဘဝံအာနန္ဒော၊အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ တောဒေယ္ယ ဝုဏ္ဏသ၊တောဒေယျဝုဏ္ဏား၏သား၊ဖြစ်သော၊ သုဘသ၊ သုဘအမည်ရှိ သော၊မာဏဝသ၊လုလင်၏။ နိဝေသနံ၊အိမ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တေနု၊ထို အိမ်သို့၊တောဒေယျဝုဏ္ဏံ၊တောဒေယျဝုဏ္ဏား၏သား၊ဖြစ်သော၊ သုဘံ၊သု ဘအမည်ရှိသော၊မာဏဝံ၊ လုလင်ကို၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနား၊သည်ကို။ ဥပါဒါယ၊ယောက်၍၊ဥပသင်္ကမတု၊ကပ်တော်မူပါလော၊ဣတိဝေဠု၊ဤသို့ လည်း၊ဝဒေတိ၊လျှောက်ပါလေလော၊ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ နိဒဿနေ၊ ညွှန်းပြခြင်းအနက်၌။ အာဂတော။ လာ၏။ ။ကာလာမာ ကာလာမအမျိုးတို့၊ မယာ၊ငါသည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကား၊ကို၊ကိ မညထ၊အသို့မှတ်ထင်ကုန်သနည်း၊ဣဓမေဓမ္မာ၊ ဤတရား တို့သည်၊ကုသလာဝါ၊ကုသိုလ်တို့လော။ အကုသလာဝါ။ အကုသိုလ်တို့ လော၊ဣတိ၊ဤသို့။ဝုဏ္ဏတိ၊မေး၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်တို့ပါတည်း။သာဝဇ္ဇာဝါ။ အပြစ်ရှိသောတရား၊တို့လော၊ အနု ဝဇ္ဇာဝါ၊အပြစ်မရှိသောတရား၊တို့လော၊ဣတိ၊ဤသို့။ဝုဏ္ဏတိ၊မေး၏၊ဘန္တေ ဘုရား၊သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိသော တရား၊တို့ပါတည်း။ ဝိညူဂရဟိ

တာ၀၊ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့အပ်သောသဘောတို့လော၊ဝိညာဏ်ပသဏ္ဌာ၀၊ပညာ
ရှိတို့ခြိုးမှမ်းအပ်သောသဘောတို့လော၊ဣတိ။ဤသို့ဟု၎င်း၊မေးဦး၊ဘဏ္ဍ
ဖြတ်စွာဘုရား။ ဝိညာဏ်ဟုဟိတာ၊ ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့အပ်သော သဘောတို့
ပါတည်း။သမတ္တာ။ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဒိန္နာ။ ကောင်း
စွာဆောက်တည်စေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွါးမဲ့
ခြင်းငှါ၊ဒုက္ခာယ။ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ သံ၀တ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်သလော၊ နော၀ါသံ
၀တ္တန္တိ။ မဖြစ်ကုန်သလော၊ ကထံ၀ါ။ အဘာယသို့သောအပြားအားဖြင့်
လည်း။ဣတော။ဤအရာ၌၎င်းတို့မှာကား၊ သင်တို့၏။မတိ။ အယူသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်သနည်း။ဣတိ၊ဤသို့၎င်း၊ဘဏ္ဍ။ ဖြတ်စွာဘုရား။သ
မတ္တာ။ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဒိန္နာ။ ကောင်းစွာဆောက်
တည်စေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊အဟိတာယ၊အစီးအပွါးမဲ့ခြင်းငှါ၊ဒုက္ခာ
ယ၊ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊သံ၀တ္တန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ဝေဒနာပကာရေန၊ဤသို့သော
အပြားအားဖြင့်။ဣတော၊ဤပြဿနာ၌၎င်း၊အဟုတ်တော်တို့၏ မတိ၊အ
ယူသည်၊ဟောတိ။ဖြစ်ပါ၏။ဣတိအာဒိသု။ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၎င်း အ၀ဓာ
ရုဏော၊ဖြစ်ခြင်းအနက်၌၎င်း၊အာ၀ဏ်တော၊ လာ၏။ ။ဝေ။ ဤသူတို့သည်၊
ဝေ၀ဏ္ဏာတာ၊ဤသို့ရေချိုးကုန်သလော၊ဝေ၀ဏ်ဝိလိတ္တာ၊ဤသို့လိမ်းကျံကုန်
သလော။ဝေ၀ကပ္ပိတကေသမဿု၊ ဤသို့ဆံမုတ်ဆိတ် ပြုပြင်ကုန်သလော၊
ဝေ၀အာမုတ္တမာလာဘရဏာ၊ဤသို့ပတ္တမြားသည်ရွှဲဆင်ကုန်သလော၊ ဣတိ
အာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသောပါဠိတော်တို့၌၎င်း၊ဣတိ။ မတိ၊အ
ယူသည်၊ဟောတိ။ဖြစ်ပါ၏။ဣတိအာဒိသု။ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၎င်း အ၀ဓာ
ရုဏော၊ဖြစ်ခြင်းအနက်၌၎င်း၊အာ၀ဏ်တော၊ လာ၏။ ။ဝေ၀ တာနိ၊ဤသို့အပြားရှိကုန်သော။ ဝုတ္တသိပ္ပါယတ
နာနိ၊အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော မျိုးစွာသော အတတ်တို့
သည်။ဝေ၀ိ၀ေ၊ဤသို့အပြားရှိ၏။ဝေ၀အာကာရော၊ ဤသို့အခြင်းအရာရှိ၏။
ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၎င်း ဣဒံသဒ္ဒသာ၊ ဣဒံသဒ္ဒါ၏၊ အဏ္ဍ။
အနက်၌၎င်း၊အာ၀ဏ်တော၊လာ၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဂတသဒ္ဒေ၊
ဂတသဒ္ဒါသည်၊ပကာရပရိယာယော၊ ပကာရသဒ္ဒါ၏ ပရိယာယ်တည်း။
တထာဝိ၀ကာရသဒ္ဒါ၊တထာဝိ၀သဒ္ဒါ အာကာရသဒ္ဒါတို့သည်၊တထာ၊
ထိုအတူ ပကာရသဒ္ဒါ၏ ပရိယာယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိ၀ယတ္တာဂတ
သဒ္ဒေ၊ဝိ၀သဒ္ဒါယူတ္တသဒ္ဒါဂတသဒ္ဒါတို့ကို၊လောကိယာ၊သဒ္ဒါကျမ်းဆရာ
တို့သည်၊ပကာရတ္ထေ၊ပကာရအနက်၌၎င်း၊ဝဒန္တိ။ဆိုကုန်၏။ဝေ၀လဟုပရိဂတ္ထံ
ဤသို့လျှင်သောအပြန်ရှိ၏။ဝေ၀မာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့အသက်အပိုင်းအ
ခြားရှိ၏၊ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၎င်း၊ပရိမာဏော၊နှိုင်းယှဉ်ခြင်းအ

နက်ခ္ခ၊အာဂတောဝ၊လောဂ၏၊နခုစစောဒေဝိ။စောဒနာဦးဆုံ။ဝေဝိဟိတာကံနော တုဗြေတိဝေမာယု ပရိယဂ္ဂေါတိဏ္ဍော။ ဝေဝိဟိတာကံနောတုဗြေတိဝေမာ ယုပရိယဂ္ဂေါ ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဝေသဒ္ဒေန၊ဝေသဒ္ဒါဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏနာကာရ ပရိမာဏာကာရေန။ မေးသောအခြင်းအရာ နှင်းယှဉ်သော အခြင်းအရာ တို့ကို၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာကာ ရတ္ထောဝေ။ အာကာရသဒ္ဒါ၏ အနက်သည်သာလျှင်၊ ဝေသဒ္ဒေါ။ ဝေသဒ္ဒါ၏ အနက် လော။ ဣတိ၊ ဤကားစောဒနာတည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို စကားမှန်၏၊ တ္ထေ၊ ဤဝေဝိဟိတာကံနောစသောပါဠိ၌၊ ဝေသဒ္ဒေါ၊ ဝေသဒ္ဒါ သည်၊ အာကာရမတ္တဝါစကော၊ အခြင်းအရာမျှကိုဟောတတ်သော၊ အာ ကာရတ္ထောတိ။ အာကာရတ္ထဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော။ အလိုရှိအပ်၏၊ ဝိသေသ သာဓာဝတော၊ ဝိသေသသတ္တဝါအား ဖြင့်၊ နအဓိပ္ပေတော။ အလိုမရှိအပ်၊ ဝေဝျာဟေါတိအာဒီသုပန။ ဝေဝျာဟေါ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌ကား၊ ဝေ သဒ္ဒေါ။ ဝေသဒ္ဒါသည်၊ အာကာရဝိသေသဝစနော၊ အခြင်းအရေးအထူးကို ဟောဏ်၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးဆုံ၊ ဤ။ ဤဝေဝျာဟေါ အစရှိသောပါဠိတော်၌၊ ဝေသဒ္ဒေါ၊ ဝေသဒ္ဒါသည်၊ ဝုဏ္ဏနာကာရပရိမာဏာကာရေန။ မေးသောအ ခြင်းအရာနှင်းယှဉ်သောအခြင်းအရာတို့ကို၊ ဝါစကတ္တာ၊ ဟောတတ်သော ကြောင့်။ အာကာရဝိသေသဝါစိနော၊ အခြင်းအရေးအထူးကိုဟောဏ်၊ ဝေ ဒ္ဓ ကတ္တာ၊ ဤသို့အခြင်းအရေးအထူးကိုဟောသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဝိဓာတေနမဗ္ဗေ နာတိအာဒိနိ။ ဝေဝိဓာတေနမဗ္ဗေနဤသို့အစရှိသော၊ ဥပမာဏဥဒါဟရဏော နိ။ နှင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သောဥဒါဟရဏတို့သည်၊ ယုဇ္ဇန္တိ၊ သင့်တင့်ကုန် ၏။ ။

ဟိ၊ ချ၍ဆိုဦးဆုံ၊ တတ္ထ။ ထိုဥဒါဟရဏ်ပါဠိ၌၊ ယထာဝိ၊(ပ)။ ဗဟုနိ ဣတ္ထေ။ ယထာဝိ၊(ပ)။ ဗဟုံဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဝုပ္ပရာသိဌာနိယတော၊ ပန်းအစု ၏တည်ရာမှ၊ မနုဿူပပတ္တိသပ္ပုရိသူပနိဿယ သဒ္ဓမ္မသဝနယောနိသော မနသိကာရဘောဂသမ္ပတ္တိအာဒိနိ။ လူ၏အဖြစ်ကိုရခြင်းသူတော်ကောင်းတို့ ကိုမှီဝဲရခြင်းသူတော်ကောင်းတရားကို နာရခြင်း အသင့်အတင့်အား ဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းစည်းစိတ်ချမ်းသာတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းစသည်တို့သည်၊ ဝုဏ္ဏ ကိရိယဟေတု သမုဒါယတော၊ ဝုဏ္ဏကိရိယာ အကြောင်း အပေါင်းမှ၊ သောဘာ သုဂန္ဓကာရေနိဝုဏ္ဏဝိသေသယောဂတော၊ တင့်တယ်သော ကောင်းသော အနံ့အခြင်းအရာ အစရှိသောဂုဏ် အထူးနှင့်ယှဉ်ခြင်း ကြောင့်၊ မာလာဂုဏသမိသိယော၊ ပန်းကုံးနှင့်ဘူကုန်သော၊ ဗဟုကာ၊

မျှားစွာကုန်သော၊ဝုညကိရိယာ၊ ဝုညကိရိယာတို့ကို၊ သရိတဇ္ဇသဘာဝ တာယ။ အောက်မေ့အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်မမေ့နေ၊ သတ္တဝါသည်၊ ကတ္တုဇ္ဇာ၊ပြုအပ်၏။ ဣတိဘေဒနံ၊ဤသို့သောအထူးဖြစ်ခြင်းခို၊ပုဗ္ဗါရာသိမာ လာဂုဏာဝစ၊ ပန်းအရုပန်းကုံးတို့သည်လည်း၊ ဥပမာ၊ ဥပမာမည်ကုန်၏၊ တောသံ၊ထိုဝုညကိရိယာတို့၏၊ ဥပမာနာကာရော၊ ဥပမာနအခြင်း အရာ ကို။ယထာသဒ္ဒေန၊ယထာသဒ္ဒါဖြင့်။ အနိယမတော။ မမှတ်သောအားဖြင့်၊ ဝုတ္တော။ဆိုအပ်၏၊ ပုန၊တပန်၊ ဧဝံသဒ္ဒေန၊ ဧဝံသဒ္ဒါဖြင့်၊ နိဂမနဝသေန၊ နိဂုံးအုပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ သောပနဥပမာကာ ရော၊ ထိုဥပမာအခြင်းအရာသည်၊ နိဂမနိယမာနော။ နိဂုံးအုပ်အပ်သည် ဖြစ်၍၊အတ္ထတော၊အနက်အားဖြင့်၊ ဥပမာဧဝ၊ ဥပမာဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဥပမာယံအာဂတောတိ။ ဥပမာ ယံအာဂတောဟု၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ တထာ၊ထိုမှတပါး၊ ဧဝံဣဓိနာအာ ကာရေန။ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊အဘိဏ္ဍမိတဇ္ဇံ၊ရှေ့သို့တက်အပ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ဥပရိ။အထက်၌၊သိက္ခမာနာယ၊ကျင့် အပ်သော၊သမဏသာဝုပ္ပါယ၊ရဟန်းတို့အားလျှောက်ပတ်သော၊အာဝုပ္ပ သမ္ပတ္တိယာ၊အသွင်အပြင်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၏၊တတ္ထ၊ထိုဧဝံသဒ္ဒါ၏ဥပဒေသ အနက်ကိုလျှောက်ပြရာ၌။ ယောဥပဒေသော ကာရော၊ အကြင်နည်းညွှန်းသော အခြင်းအရာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သောဥပဒေသာကာရော။ ထိုနည်းညွှန်း သောအခြင်းအရာသည်၊အတ္ထတော၊အနက်အားဖြင့်၊ဥပဒေသောယေဝ၊ ဥပဒေသမည်သည်သာလျှင်တည်း၊ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံတေအ ဘိက္ကမိတဇ္ဇံဧဝံတေပဋိက္ကမိတဇ္ဇန္တိ အာဒိသုဥပဒေသေတိ၊ဧဝံတေအာဘိက္ကာ မိတဇ္ဇံဧဝံတေပဋိက္ကမိတဇ္ဇန္တိ အာဒိသုဥပဒေသေဟု၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ဧဝ မေတံဘဂဝါ၊ဧဝမေတံသုဂတာတိ၊ဣတ္ထေ၊ဧဝမေတံဘဂဝါ၊ဧဝမေတံသုဂတာ ဟူသောဤပါဠိ၌၊ဘဂဝတာ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သောတရားတော်ကို၊အတ္ထံ၊အနက်အ ဓိပ္ပါယ်ကို၊အဝိပရီတတောမဟောက်မပြန်သောအားဖြင့်၊ ဓာနေ္ဓာဟိ၊ သိကုန်သောဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟကဝုဋ္ဌိလိတို့သည်၊ကတံ၊ပြုအပ်သောကိုယ်အမှု အရာနှင့်အမှုအရာတည်း၊တတ္ထ၊ထိုဧဝမေတံစသောပါဠိတော်၌၊ဝိဇ္ဇမာ နဂုဏာနံ။ထင်ရှားကုန်သော ကျေးဇူးတရားတို့၏၊ ပကာရေဟိ၊အပြားတို့ ဖြင့်၊ ယံပတံသနံ၊အကြင်ရှင်ခြင်းသည်၊ ယံဥဒဂ္ဂဟာကာရဏံ၊ အကြင် ဝမ်းမြောက်သဖြင့် ဖြစ်သောအခြင်းအရာသည်၊ ယံသမ္ဘတံသနံ၊အကြင်

ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် ရှင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သော ပဟံသနာကာရော။ ထိုကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် ရှင်သော အခြင်းအရာ ကို၊ တတ္ထ။ ထိုဝေသဒ္ဒါ၏သမ္ပဟံသနအနက်ကုဋ္ဌန်းပြုရာ၌၊ ပဟံသနာ ကာရောတိ။ ပဟံသနာကာရောဟူ၍၊ ဝတ္ထေန။ ဆိုအပ်ပြီးသော၊နေယနေ၊ နည်းဖြင့်၊ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ဝေမေဝပနာယ။ ဝေမေဝပနာ ယံဟူသော၊ ပါဠိ၌၊ ဂရေဟာကာရောတိ။ ကဲ့ရဲ့သောအခြင်းအရာဟူ၍၊ ဝတ္ထုနေယေန၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ယောဇေတဗ္ဗံ၊ယှဉ်အပ်၏၊သောဂရဲ ဟာကာရော၊ထိုကဲ့ရဲ့သောအခြင်းအရာကို၊ ဝသလိတိအာဒိသု၊ ဝသလိ၌ သို့အစရှိသော၊ခုံသနသဒ္ဒသန္နိဋ္ဌာနတော၊ချုတ်ချယ်သောအနက်ကိုဟော သောသန္နိဋ္ဌာနသဒ္ဒါအားဖြင့်၊ ဣတိ။ ၊ ဤ၎ေဝံသဒ္ဒါ၏ ဂရေဟတ္ထအရာ၌၊ ၎ေ ဝ သဒ္ဒေနေ့၊ ၎ေဝံသဒ္ဒါဖြင့်၊ပကာသိတောတိ၊ ပြအပ်၏ဟူ၍၊ ဝိညာယတိ၊ သိအပ် ၏၊ စ၊ဆက်၍ပြဦး အုံ၊ ၎ေဝံယထာ၊ ဤ၎ေဝံသဒ္ဒါ၏ဂရေဟတ္ထ၌ကဲ့သို့၊ ၎ေဝံတထာ ထိုအတူ။ ဥပမာနာကာရာဒယော၊ ဝိ၊ ဥပမာနအခြင်းအရာစသည်တို့၌လည်း ဥပမာဒိဝသေန၊ ဥပမာစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တရာသိအာဒိသဒ္ဒါနှင့် ဝုတ္တရာသိအစရှိသောသဒ္ဒါတို့၏။ သန္နိဋ္ဌာနတော၊ သန္နိဋ္ဌာန်အားဖြင့်၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏၊ ၎ေနောတိ ဣတ္ထောဝိ၊ ၎ေနောအစ ရှိသော ပါဠိတို့၌လည်း။ ယေသံယထာဝုတ္တမေဝေါ။ အကြင် အခြင်းဖြင့် ဟောတော်မူအပ်ကုန်သောတရားတော်တို့၏။ အတိတဒုက္ခာဝဟာဘာ ဝေ။ အစီးအပွါးမဲ့ ကိုရှက်ဆောင်တတ်သောအဖြစ် ဆင်းရဲကိုရှက်ဆောင် တတ်သောအဖြစ်ဖြင့်။ သန္နိဋ္ဌာနဇာနနဋ္ဌေ။ အသုံးအဖြတ်ကိုသိခြင်းဌာ၊ အနု မတိဂဟဏာဝသေန၊ အယူကိုရုံထောက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နောဝါက ထံဝါဇ္ဇေဟောတိ တိ ဝုစ္စာ ယကထာယ။ နောဝါကထံဝါဇ္ဇေဟောတိ ဟူ သော၊ ဤ ဝုစ္စာ စကား၌။ ၎ေနောဇ္ဇေဟောတိ တိ။ ၎ေနောဇ္ဇေဟောတိ ဟူ၍ ဝတ္ထုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တာဒါကာရသန္နိဋ္ဌာနံ၊ ထိုအခြင်း အရာကိုဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ၎ေသဒ္ဒေန။ ၎ေသဒ္ဒါဖြင့်၊ အာဝိကတံ၊ ထင်စွာပြု အပ်၏၊ တောသံဝေါ နှင့်၊ ထိုတရားကို၏၊ အတိတာယ။ အစီးအပွါးမဲ့ခြင်း ဌာ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းဌာ။ သောပနသံဝတ္တနာကာရော၊ ထိုဖြစ်သော အခြင်းအရာကို၊ နိယမိယမာနော၊ မှတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အာဝဇ္ဇနဝေါ ဌာ ဇော။ အာဝဇ္ဇနဝေါဌာအနက်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြောင့်၊ ၎ေနောဇ္ဇေဟောတိ တိ အာဝဇ္ဇနဝေါ ၎ေနောတိ၊ ၎ေနောဇ္ဇေဟောတိ တိ အာဝဇ္ဇနဝေါ ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝေ ဗ္ဗ ဝ ဒေ တိ တိ၊ ဝေ ဗ္ဗ ဝ ဒေ ဟိ ဟူသည်

ကား၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊ဝဒါမိ၊ဆိုး၏၊ ဧကံတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ သမဏာနန္ဒံ၊ရဟန်းရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဝဒေဟိ၊ သင် ဣဿောက်လေလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္တေဗ္ဗာ၊ ဆိုလတ္တံ့. သော၊ဝဒနာကာရော၊ဆိုအပ်သောအခြင်းအရာကို၊ဧကံသေနေန၊ ဧကံသန္ဓါ ဖြင့်၊နိဒဿိယတိ၊ညွှန်းပြအပ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဣဒေ၊ ဤဝေဠုဝ ဒေဟိယထာဟံ၊ဝဒါမိအစရှိသော ပါဠိတော်၌၊ ဧကံသန္ဓေါ၊ ဧကံသန္ဓါကို၊ နိဒဿနဿဒ္ဓောတိ၊နိဒဿနအနက်ရှိ၏ဟူ၍၊မယာ၊ငါသည်၊ဝတ္တံ၊ဆိုအပ်၏ ဧကံဣမိနာအာကာရေန၊ဤယခုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာ ကာရဝိသေသဝါစိနံဝိ၊အခြင်းအရာဝိသေသကိုဟောသည်လည်းဖြစ်ကုန် သော၊ဧကတော သံဧကံသန္ဓါနံ၊ထိုဧကံသန္ဓါတို့၏၊ဥပမါဒိဝိသေသဿ ဝတ္ထိတာယ ဥပမါအစရှိသောထူးသောအနက်ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဥပမာဒိ အတ္ထတာ၊ဥပမာအစရှိသောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဝတ္တာ၊ဆိုအပ်၏၊ ဧကံဘာနေ့ကိပန်း ဧကံဘာနေ့ဟူသောဝစနသမ္ဗန္ဓိ၌ပါ၌ဖြစ်ကား၊ ဝမ္မသ၊ တရားတော်၏၊သာဝကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သဝနမနသိကာရေ၊ နာခြင်းနှလုံး သွင်းခြင်း၌၊နိယောဇိတောတိ၊ယှဉ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၌၊ ပတိဋ္ဌိတာဘာဝသ၊ တည်သောအဖြစ်ကို၊ပဋိစာနဝသေန၊ ကောင်းစွာသိသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ဝတ္ထုတ္တာ၊ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊တတ္ထ၊ထိုဧကံဘန္တေစသောပါ ဠိတော်၌၊ဧကံသန္ဓေါ၊ဧကံသန္ဓါကို၊ ဝစနသမ္ဗန္ဓိဂဟဏတ္ထောတိ၊စကားကိုဝန်ခံ ခြင်းအနက်၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ဝုတ္တောဟု၊ဆိုအပ်၏၊တေန၊ ထိုဝစနသမ္ဗန္ဓိဂါဟအ နက်ရှိသောဧကံသန္ဓါဖြင့်၊ဧကံဘန္တေတိ၊ ဧကံဘန္တေဟူသောပါဌ်၌။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊သာဝု၊ကောင်းပါပြီ။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊သုဋ္ဌု၊ အလွန် ကောင်းပါပြီ။ဣတိ၊ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ဝတ္တံဝုတ္တောဟု၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊သ္မာယံသောအယံဧကံသန္ဓေါ၊ထိုဧကံသန္ဓါကို၊ဣဒေ၊ဤအရာ၌၊အာ ကာရနိဒဿနာဝဓါရဏေသု၊အခြင်းအရာဟူသောအနက်ညွှန်းခြင်းအနက် ဖြစ်ခြင်းအနက်တို့၌၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊တတ္ထ၊ထိုသုံးနက်တို့တွင်၊အာကာ ရတ္ထေန၊အာကာရအနက်ရှိသော၊ဧကံသန္ဒေန၊ဧကံသန္ဓါဖြင့်၊ဧတမတ္ထံ၊ထိုအ နက်ကို၊ဒီပေတိ၊ဖြေ၏။ နာနာနယနိပုဏံ၊ အထူးထူးသောဧကံမတာနည်း စသည်တို့ဖြင့်သိပ်မွှေ့စွာထသော၊အနေကဂ္ဂါသယသမုဋ္ဌာနံ၊ သဿံတ စသည်အပြားရှိသောမျိုးသောအာသယကြောင့်ဖြစ်ထသော၊ အတ္ထဗျဉ္ဇ နသမ္ပန္နံ၊အနက်သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံစွာထသော၊ ဝိဝိဓပါဋိဟာရိယံ၊ အထူးထူး

သောတနိုးပြားနှိုဟာလည်းရှိထသော၊ဓမ္မဣဒေသနာဟူသောဝေဂန္ဓိရုံ၊ ပါဠိ အားဖြင့်နက်နဲခြင်းအနက်အားဖြင့် နက်နဲခြင်းအတိုင်းဥာဏ်အားဖြင့် နက်နဲ ခြင်းရှိထသော။သဗ္ဗညုတဉာဏ်၊အလုံးရုံသောသဗ္ဗဝါတို့၏။ သကသကဘာ သဘာဝနုရူပတော၊မိမိမိမိတို့၏ဘာသာအားလျော်စွာ၊ သောတပထံ။သော တဝိညာဏ်၏အာရုံ၏အဖြစ်သို့။အာဂ ဆွဲ၍။ရောက်ထသော၊တသဘာဝ ကတော၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ဝစနံ၊စကားတော်ကို၊သဗ္ဗပုဂ္ဂလေန။ခပ်သိမ်း ဥာဏ်အလုံးရုံသောအပြားအားဖြင့်၊ ကော၊ အာယတ္တသည်၊ ဝိညာတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊သမတ္ထော၊စွမ်းနိုင်ပါ၏ခုံနည်း။ပန်၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သဗ္ဗသာ မေန၊အားကုန်ထုတ်သဖြင့်၊ သောတုကာမတံ၊ နာလိုသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဇနေတ္တာဝိ၊ဖြစ်စေဦး၍လည်း၊ဧ၀ံ။ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ မေမယာ၊ ဝါသည်၊သုတံ။ကြားနာမှတ်သားဆောင်ထားလိုက်ပါ၏၊မယာဝိ၊ဝါသည် လည်း၊ဧကေနအာကာရေန၊ တရသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သုတံ၊ကြားနာ မှတ်သားဆောင်ထားလိုက်ပါ၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ပြု၏။ ။

စ။ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့၊ဣဿ၊ဤနာနာနယနိဝုဏ်စသောပါဠိ၌၊ ဝစနံ၊ဣဿ၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ဧ၀ံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ဘေဒါတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ကေ၀ဿ နာနတ္တအဗျာပါ၊ဧ၀ံဓမ္မတာသဒ်ါတာ၀။ ကေ၀ဿနည်းနာနတ္တနည်းဒေဗျာ ပါ၊ရှိနည်း၊ဧ၀ံဓမ္မတာနည်း ဟူ၍လည်း ဆိုအပ်ကုန်သော။ နန္ဒိယာ၀ဋ္ဋတိ၀ု ခလသိဟ ဝိကိဠိတ ဒိသာလောစန အကိုသ သဒ်ါတာ၀။ နန္ဒိယာ၀ဋ္ဋ နည်း တိ၀ုခလနည်း သိဟဝိကိဠိတနည်း ဒိသာလောစနနည်းဟူ၍လည်း ဆိုအပ်ကုန်သော။ အ၀ယ၊ဒါနိ ဝိသယ၊ဒါနိ ဘေ၊ဒေန။ အ၀ယ၊ဒ ဒေ၊စ ရှိ သည်ဝိသယအစရှိသည် အပြားရှိသော။ နာနာဝိ၀၊ အထူးထူးအပြား ပြားရှိကုန်သော၊နယာ၊ နည်းတို့သည်၊ ပေါ၀ဋ္ဋိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၀ါ၊တနည်း ကား။ နာနာနယာ။ အထူးထူးသော နည်းရှိကုန်သော၊ ပါဠိ ဂတိယော၊ ပါဠိတို့၏ ဖြစ်ခြင်းတို့သည်။ တာ၀၊ ထိုအထူးထူးသော နည်းရှိကုန်သော ပါဠိတို့၏ ဖြစ်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပညတ္တိအနုပညတ္တ၁ဒိ၀ေသနုပညတ် အနုပညတ်စသည်တို့၏ အပြားအားဖြင့်၊ သံကိလေသ ၁၁ဂိယာဒိ၊လော ကိယာဒိ တဒုဘယ ၀ေါဒိသိတာ ၀သေနစ၊ သံကိလေသ ၁၁ဂိယ အစရှိသည်တို့၏အပြား လောကိယ စသည်တို့၏အပြား ထိုနှစ်ပါးရုံရော သည်၏အဖြစ်စသည်တို့၏အပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကုသလမူလာ ဒိ၀သေနစ၊ ကုသလမူလစသည်တို့၏ အပြားအားဖြင့် လည်းကောင်း၊

ခန္ဓာဒိဝံသေနစ၊ခန္ဓာစသည်တို့၏အပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊သင်္ဂဟာ ဒိဝံသေနစ၊သင်္ဂဟစသည်တို့၏ အပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း။ သမယ ဝိမုတ္တာဒိဝံသေနစ၊ သမယဝိမုတ္တိစသည်တို့၏ အပြားအားဖြင့် လည်း ကောင်း။ဥပနာဒိဝံသေနစ၊ဥပနစသည်တို့၏အပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း ကုသလမူလာဒိဝံသေနစ၊ကုသလမူလစသည်တို့၏အပြားအားဖြင့်လည်း ကောင်း၊တိကပဋ္ဌာနာဒိဝံသေနစ၊ တိကပဋ္ဌာန်းစသည်တို့၏ အပြားအား ဖြင့်လည်းကောင်း။ နာနတ္တကာရာ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်သည်၊ ဟောကြို့၊ဖြစ်ကုန်၏။ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ နာနာနယာ။ နာနာနယမည် ကုန်၏၊တေဟိ၊ထိုအထူးထူးအပြားပြားရှိသောနည်းတို့ဖြင့်၊နိဝုဏံသဏ္ဌာ အလွန်နှီးညှံ့သည်တည်း။ သုခုမံ၊သိမ်မွေ့သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊နာနာနယနိဝုဏံ၊ နာနာနယနိဝုဏမည်၏။ အာသယောဝ၊ အလို သည်သာလျှင်၊ဇဋ္ဌာသယော၊အဋ္ဌာသယမည်၏၊သောစအဋ္ဌာသယော၊ ထိုအဋ္ဌာသယသည်လည်း။သဿတာဒိဘေဒေနစ၊သဿတစသည်တို့ ၏အပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အပုရေဝဏ္ဏတာဒိဘေဒေနစ၊အပုရေဝဏ္ဏ တာစသည်တို့၏အပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း ဇနေကာဝိဝေါ၊ တပါးမ ကများသော အပြားရှိ၏။ ဝါ၊တနည်းကား။ အဋ္ဌဇ္ဈာသယာဒိကောဝေ၊ အဋ္ဌဇ္ဈာသယစသည်တို့သည်သာလျှင်။ အနေကော၊ တပါးမဂ်များစွာ သော၊အဋ္ဌာသယော။ အဋ္ဌာသယမည်၏၊ ဘေဒေါတိယာ၊ ထို တရားသဘောအား၊ သမုဋ္ဌာနဥပ္ပတ္တိဟေတု၊ သမုဋ္ဌာန်ဖြစ်ခြင်း၏ အ ကြောင်းဖြစ်သော၊သောအနေကဋ္ဌာသယော၊ထိုများစွာသောအလိုသည် အဋ္ဌိ၊ရှိ၏။ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သာဝတ္ထိ၊ထိုတရားသဘောသည် အနေကဋ္ဌာသယသမုဋ္ဌာနံ၊အနေကဋ္ဌာသယသမုဋ္ဌာန်မည်၏၊သက်သေ နုပကာသနုဝိဝရဏ ဝိဘာဝနဥဋ္ဌာနိကရဏ ပညတ္တိဝေသန၊ အကျဉ်းပြ ခြင်း ရှေးဦးစွာပြခြင်း ဖွင့်၍ပြခြင်း ဝေဘန်၍ပြခြင်း ထင်စွာပြုခြင်းပညတ် ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော၊ အဋ္ဌပဒေဟိ၊ အဋ္ဌပဒတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတဋ္ဌာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊သိလာ ဒိအဋ္ဌ သမ္ဘတ္တိယာစ၊ သိလစသော အနက်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ် ကြောင့် လည်းကောင်း။ အကွေ့ရေပဒဗျဉ္ဇနာကာရ နိရုတ္တိ နိဒ္ဒေသ ဝေသေ၊ အကွေ့ရာပုဒ်ဝါကျ ထိုဝါကျကို ဝေဘန်သော အခြင်းအရာ ဝိဂြိုဟ် ထို ဝိဂြိုဟ်ကို အကျယ်ညွှန်းသောပဋိနိဒ္ဒေသ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဆဟိ၊ခြောက် ပါးကုန်သော၊ ဗျဉ္ဇနပဒေဟိစ၊ဗျဉ္ဇနပုဒ်တို့နှင့်လည်း၊သမန္နာဂတဋ္ဌာ၊ပြည့်

ရုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တဏှာဝေဒနာသမုဋ္ဌာယာစ။ ထိုသီလစသော အနက်ကိုဝေဘန်တတ်သောသဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း။ အတ္ထဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နံ။အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိအာဒေသနာ အနုသာသနီ ဘေဒေန။ တန်ခိုးပြု၍ ဆုံးမခြင်း သတ္တဝါတို့၏ စရိုက်အား လျှော်စွပ်ဆုံးမခြင်းအပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊တောသုစ။ထို့နှစ်ပါးသော အနုသာသနတို့ဝင်လည်း။ ဧကေကသေ၊တပါးတပါး၏။ ဝိသယာဒိဘေ ဒေန။ဝိသယအစရှိသော အပြားအားဖြင့်၊ဝိဝိဓဟုဝိဓဝါ။များသောအပြား ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ပါဠိဟာရိယံ။တန်ခိုးပြာဋိဟာသည်၊ ဧတေသော ဝမ္မဒေသနာယ၊ ထိုတရား ဒေသနာအား။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤကြောင့်။ သာဝမ္ဘဒေသနာ၊ထိုတရားဒေသနာတော်သည်၊ ဝိဝိဓပါဠိဟာရိ ယံ၊ဝိဝိဓပါဠိဟာရိယမည်၏။ ။

တတ္ထ။ထိုဝိဝိဓပါဠိဟာရိယဟူသောပါဠိ၌၊ ဝစနတ္ထော၊ဝိဂြိဟ်ကို၊ဧवं ဤသို့။ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏။ ယာဝမ္ဘဝါတိ၊အကြင်တရား သည်သော်သည်၊ ပဋိပက္ခဟာရေဏတော။ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ပယ်သောအားဖြင့်၊ ရာဂါဒိကိ လေသာ ပနယတော။ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာကို ပယ်တတ်သော ကြောင့်၊ပါဠိဟာရိယံ၊ပါဠိဟာရိယမည်၏။ဤတိ အတ္ထော။ဤသို့သောအနက် သည်။ သတ္တိ၊ရှိသော်။ ဘဝတော။ ဖြတ်စွာဘုရားအား။ ပဋိပက္ခာ။ဆန့် ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော။ရာဂါဒယော၊ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ဟာရိတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သော။ယေကိလေသာ၊အကြင်ကိလေသာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေကိလေသာ၊ထိုကိလေသာတို့သည်၊ နသန္တိ၊မရှိကုန်၊ပုထု ဇ္ဇနာနဉ္စိ၊ ပုထုဇဉ်တို့အားလည်း။ ဝိဂတူပက္ကိလေသော။ ညစ်ညူးကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာကင်းသော၊ အဠဝုဏာသမန္နာဂတော။ ရှစ်ပါးသော ကျေးဇူးတရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ စိတ္တေ၊စိတ်၌၊ ဟတပဋိပက္ခေ၊ ဆန့်ကျင် ဘက်ကိလေသာကို သတ်ဖြိုးသည်ရှိသော်၊ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ဣဒ္ဓိဝိဓဥာဏ်သည်၊ ,ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ထို ပုထုဇဉ်သန္တာန်၌၊ ပဝတ္တဝေါဟာရေနစ၊ဖြစ်သည်ကို ခေါ်ဝေါ်သောအား ဖြင့်လည်း။ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယံ၊ ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယမည်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငါ။ နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း။ ပန၊ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊မဟာကာရုဏိ ကသေ၊ကြီးမြတ်သော သနားခြင်းရှိတော်မူထသော၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ် စွာဘုရားအား။ ဝေနေယျဂတာ၊ဝေနေယျတို့သန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ကိ လေသာစ၊ကိလေသာတို့သည်လည်း၊ပဋိပက္ခာ၊ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်၏၊

တောသံဝိ။ ထိုကိလေသာတို့ကိုလည်း။ ဟရေတာ၊ ပယ်တတ်သော ကြောင့်။ ပါဠိဟာရိယံ။ပါဠိဟာရိယမည်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ သစေဝတ္ထုံ၊အာ ကပ်၍ဆိုအံ့၊ဝေဿတိ၊ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ဝေါ၊ဤစကားသည်၊ယုတ္တံ၊ သင့်တင့်၏။ အထဝါ၊တနည်းသော်ကား။ ဘဂဝတောစ၊ ဖြတ်စွာဘုရား ၏လည်းကောင်း။ သာသနဿစ၊သာသနာတော်၏လည်းကောင်း။ တိဏ္ဍိ ယာ၊တိဏ္ဍိတို့သည်၊ပဋိပက္ခာ၊ဆန့်ကျင်ဘက်တို့တည်း။ တေသံ၊ထိုတိဏ္ဍိ တို့ကို၊ဟရေတာ၊ပယ်တတ်သော်ကြောင့်။ ပါဠိဟာရိယံ၊ပါဠိဟာရိယ မည်၏။ ဟိသဒ္ဒံ၊မှန်၏။ တေ၊ထိုတိဏ္ဍိတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌိဟရေါဝေသန။ ဝိနာ ဒိဋ္ဌိတို့ကိုပယ်တတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိပဟာသနေ၊ဝိနာဒိဋ္ဌိအယူ ကိုဖြေခြင်းငှါ၊အာသမဏ္ဍဘာဝေနေ၊မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဣဒ္ဓိအာဒေသနာနုသာသနီဟိ၊တန်ခိုးပြ၍ဆုံးမခြင်း သတ္တဝါတို့၏စရိုက် အားလျော်စွာဆုံးမခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဟရိတာအပနိတာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊ ပဋိတိအယံသဒ္ဒေါ၊ ပဋိဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ပဋ္ဌာတိဇေတယ၊ ပဋ္ဌာ ဟူသောဤပုဒ်၏။အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဗောဓေတိ၊ထိုစေ၏။ကိ"ဝိယ၊အဘာယ် ပါဠိဠိကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ တသ္မိ"ပဋိပရိဠဒ္ဓိ အညောအာဂန္ဆတိ ဗြာဟ္မ ဏောတိအာဒီသုဝိယ။ တသ္မိ"ပဋိပရိဠဒ္ဓိ အညောအာဂန္ဆတိ ဗြာဟ္မဏော ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့ဠိကဲ့သို့တည်း။တသ္မိ"ထိုသူသည်၊ပဋိပရိဠဒ္ဓိ၊ဝင် ပြီးသောနောက်ဠ၊ အညောဗြာဟ္မဏော။ ပုဏ္ဏားတယောက်သည်၊ အာ ဂန္ဆ၊လာ၏။ ။တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်ရှိသော်၊ ဝိဂတူပက္လိလေသော၊ညစ်ညူးခြင်း ကိလေသာ ကင်းသည်ရှိသော်၊ကတကိစ္စော၊ပြီးအပ်သောကိစ္စဖြင့်၊ ပဋ္ဌာ၊နောက်မှ၊ ဟရိတဗ္ဗံပဝတ္တေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ပါဠိဟာရိ ယံ၊ပါဠိဟာရိယမည်၏။ဝါ၊တနည်းကား၊အတ္တနော၊မိမိ၏ဥပက္လိလေသ သူ၊ညစ်ညူးကြောင်းကိလေသာတို့ကို၊ စတုဇ္ဈာနမဂ္ဂေဟိ၊စတုဇ္ဈာန် နှင့်ယှဉ်သောမဂ်တို့ဖြင့်၊ ဝိဟရိတောသု၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသည် ရှိသော်၊ ပဋ္ဌာ၊နောက်မှ၊ ဟရေဏံ၊ဖြစ်စေခြင်းသည်၊ ပါဠိဟာရိယံ၊ ပါဠိဟာရိယ မည်၏။ ဣဒ္ဓိအာဒေသနာနုသာသနီယော၊တန်ခိုးပြ၍ဆုံးမခြင်း သတ္တဝါတို့ ၏စရိုက်အားလျော်စွာ ဆုံးမခြင်းတို့သည်၊ ဝိဂတူပက္လိလေသေန၊ ညစ် ညူးကြောင်းကိလေသာကင်းသဖြင့်၊ကတကိစ္စေန၊ပြီးအပ်သောကိစ္စဖြင့် လည်း၊သတ္တဝါတို့ထံ၊သတ္တဝါတို့၏အကျိုးငှါ၊ပုနံ၊တဘာန်၊ပဝတ္တေတဗ္ဗာ

ဖြစ်စေအပ်၏။ အကြားနှောပါမိ၏။ ဥပဂ္ဂိုလေသေသူ။ ညစ်ညူးကြောင်းကိုလေ
သာတို့ကို။ ဟာရိတောသုစားဟုကိုဆိုးအပ်ကုန် ပြီးသည်ရှိသော်လည်း။ ပရ
သန္တာနေ။ သတ္တဝါတပါးတို့၏သန္တာန်၌။ ဥပဂ္ဂိုလေသ ဟုရောနှီ။ ညစ်
ညူးကြောင်း ကိုလေသာတို့ကို ပယ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ
တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ပဋိဟာရိယာနိ။ ပဋိဟာရိယ်တို့မည်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ
ဖြစ်ကုန်၏။ ပဋိဟာရိယမေဝ။ ပဋိဟာရိယဝုဒ်သည်ပင်ဟု။ ပါဋိဟာရိယံ။
ပါဋိဟာရိယမည်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ပဋိဟာရိယေ။ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော
ကိုလေသာတို့ကိုပယ်တတ်သော။ ဣဒ္ဓိအာဒေသနာနုသာသနီသဒုဒါယေ။
တန်ခိုးပြ၍ဆုံးမခြင်းသတ္တဝါတို့၏စရိုက်အားလျော်စွာဆုံးမခြင်းအပေါင်းခွဲ
ဘဝ်။ ဖြစ်သော။ ဧကေကံ။ တခုတခုသောဣဒ္ဓိဝိဒြောဟ်ကို။ ပါဋိဟာရိယ ဣ
ပါဋိဟာရိယ ဥာဟ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ပါဋိဟာရိ
ယံ။ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိုလေသာကိုပယ်တတ်သော။ စတုဇ္ဇာ
နဉ္စ။ စတုဇ္ဇာနျာန်သည် လည်းကောင်း။ မဂ္ဂေါစ။ မဂ်သည် လည်းကောင်း။
ပဋိပက္ခဟုရောတော။ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိုလေသာကိုပယ်တတ်
သောကြောင့်။ ဝါ။ တနည်းကား။ တဇ္ဇ။ ထိုစတုဇ္ဇာနျာန်မဂ်တရားဖြင့်။ ဇာတံ
ဖြစ်သည်တည်း။ ဝါ။ တနည်းကား။ နိမိတ္တဘူတော။ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော
တည်း။ ထိုစတုဇ္ဇာနျာန်မဂ်တရားဖြင့်။ ဝါ။ တနည်းကား။ တတော။ ထိုစတုဇ္ဇ
ဈာန်မဂ်တရားမှ။ အာဂတံ။ လာသည်တည်း။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ ပါဋိဟာရိ
ယံ။ ပါဋိဟာရိယမည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဿော။ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။
သိအပ်၏။ ။

ပန။ အဓိတပါးကိုဆိုဦးအုံ့။ တန်တန် အတ္ထတန်တ္ဓ ဒေသနာ တဒေဝိ
သမယသင်္ဂါတာဝါ။ ပါဠိပါဠိ၏အနက် ပါဠိကို ဟောခြင်း ထိုပါဠိဂင်ထိုး
ထွင်း၍သိခြင်းဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဟေတု ဟေတုဖလ
ပညတ္တိပဋိဝေဓသင်္ဂါတာဝါ။ အကြောင်း အကြောင်း၏ အကျိုးဟူတို
ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓော။ ဓမ္မအတ္ထ
ဒေသနာပဋိဝေဓတို့သည်။ မဟာသမုဒ္ဒေါ။ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်။ သသာ
ဒိဟိ။ ယုန်ငယ်အစရှိသည်တို့သည်။ အလဿနေယျ ပတိဋ္ဌာဝိယ။ ရေအပ်
သော ထောက်တည်ရာ ရှိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဒုဿရိယောဂါ။ ဟောဝိ
ယစ်။ ခက်ခဲသောသက်ဝင်ရာရှိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အနုပစိတသမ္ပ
ရေတိ။ မဆည်းဘူးအပ်သော ပါခုဒိရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ အလဿ
နေယျပတိဋ္ဌာစ။ မရေအပ်သောထောက်တည်ရာရှိကုန်သည်လည်းကောင်း

ဒုဿရိယောဂါဟာစ၊ခက်ခဲသော သက်ဝင်ရာရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ပေါ၌ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဂန္ဓိ ရာ၊နက်နဲကုန်၏၊ တေဟိစတုဂန္ဓိရာဘာဝေဟိ၊ ထိုလေးပါးသော နက်နဲ ခြင်းသဘောတို့နှင့်၊ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊စကားတော်သည်၊ ဓမ္မဿဒေသနာ ပဋိဝေဓဂန္ဓိရံ၊ ဓမ္မဿဒေသနာပဋိဝေဓ ဂန္ဓိမည်၏၊ ကောဝေါ၊တဿ သာလျှင်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနာ ဃောသော၊ တရားဟောတော် မူသော အသံတော်သည်၊ ကေဏ္ဍိ ခဏော၊ တပြိုင်နက် တခုသော ခဏာ၌၊ ပဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်တော် မူလတ် သည်ရှိသော်၊ နာနာဘာသာနံ၊ အထူးထူးသော ဘာသာ ရှိကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အတ္တနော အတ္တနော၊မိမိမိမိတို့၏၊ ဘာသာ ဝသေန၊ ဘာသာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝုဗ္ဘံအစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း၊ ဂဟာဏုပဂေါ၊ ယူခြင်းသို့ ကပ်သည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ အတ္ထာဘိဂမာယ၊ အကျိုးစီးပွါးကိုရခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ ဘုရား၏ အာနုဘော်တော် သည်၊ အစိန္တေယျော၊ မကြံစည် အပ်သည်သာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊သမ္ဗသတ္တာနံ၊အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့အား၊သကသကဘာသာ နုရူပတော၊ မိမိမိမိတို့၏ ဘာသာအားလျော်စွာ၊ သောတပထံ၊ သောတ ဝိညာဉ်၏အာရုံ၏အဖြစ်သို့၊အာဂန္တွာ၊ရောက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ။

နိဒဿနဗ္ဗေနု၊နိဒဿန အာနက်ရှိသော၊ ဇေဝံသဗ္ဗေနု၊ဇေဝံသဗ္ဗါဖြင့်၊ ဣဒ် ဝမ္ပေ၊ ဤဥဒါန်း တရားတော်သည်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ နသယမ္ဘူ၊ အလိုလို ငါ၏ဉာဏ်ဖြင့်သိသော တရားမဟုတ်၊ဣဒံဝမ္ပေ၊ဤဥဒါန်း တရားတော်ကို၊ ဃောဝေါသည်၊ နသဒ္ဓိကတံ၊မျက်မှောက်ပြုသော တရားမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိမောစေန္တော၊ လွတ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇေဝံမေသုတံမယာဝိ ဇေမေဝသုတန္တိ၊ဇေဝံမေသုတံမယာဝိ ဇေမေဝသုတံ ဟူ၍၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ဆိုအပ်သော၊ သကလံ၊အလုံးရုံသော၊ သုတ္တံ၊သုတ်ကို၊ နိဒဿေတိ၊ညွှန်းပြ၏၊ ။အဝေါရဏတ္ထေန၊ အဝေါရ ဏအနက်ရှိသော၊ဇေဝံသဗ္ဗေနု၊ဇေဝံသဗ္ဗါဖြင့်၊ဘိက္ခေ၊ရဟန်းတို့၊ မမ၊ငါ၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုဿုတာနံ၊ များသော အကြား အမြင်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအယံ၊အာနန္ဒော၊

အကြင် အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၏ရှိ၏။ တေ၀ေသော အာနန္ဒာ၊ ဤအာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ အဂ္ဂိအာဂ္ဂေါ။ဖြတ်၏။ ဂတိမန္တာနံ၊ပညာရှိကုန်သော၊ သတိ မန္တာနံ၊ သတိရှိကုန်သော၊ ဓိတိမန္တာနံ၊လုံ့လရှိကုန်သော၊ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအယံ အာနန္ဒော၊ အကြင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၏ရှိ၏၊တေ၀ေသော အာနန္ဒာ၊ဤ အာနန္ဒာသည်၊အဂ္ဂိအာဂ္ဂေါ။ဖြတ်၏။ ဒုတိယံ၊ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း၊ ပသဏ္ဌာ ဘာ၀ါနုရူပံ၊ ပြီးမွမ်းအပ်သည်နှင့် လျော်သော၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထကုသလော၊အ ကျိုးဌ လိမ္မာ၏၊ ဓမ္မကုသလော။ အကြောင်းဌ လိမ္မာ၏၊ ဗျဉ္ဇနကုသလော။ သဒ္ဒါဌလိမ္မာ၏၊ နိရုတ္တိကုသလော၊ဝိဂြိဟ်ဌလိမ္မာ၏၊ ပုဗ္ဗာပရကုသလော၊ ရှေနောက်ဌ လိမ္မာ၏၊ ဣတိဧ၀ံ၊ဤသို့၊ ဓမ္မသေနာပတိနာ၀၊ အရှင်သာရိ ဝတ္ထုရာ မထေရ်သည်လည်း၊ ပသဏ္ဌာဘာ၀ါနုရူပံ၊ ပြီးမွမ်းအပ်သည်နှင့် လျော်သော၊ အာယသ္မာနော၊ဓိတိ၏၊ဝေဒနာ၊ဗိမိ၏၊ဝေဒနာ၊ဗလ၊ဆောင်စွမ်းနှင်သော အားကို၊ ဒသေန္တော၊ပြလျက်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တ၀ါကို့အား၊ သောတုကာမတံ၊ နှာ စေလိုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊ဧ၀ံ၊ဤသို့၊ မေ၊ငါသည်၊သုတံ၊ ကြားနာမှတ်သားဆောင်ထားလိုက်၏။ တဏ္ဍေ၊ဝါ၊ကြားသော ဥဒါန်း တရားတော်သည်လည်း။ အတ္ထတော၀ါ၊ အနုက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇနတော၀ါ၊ သဒ္ဒါအားဖြင့် လည်းကောင်း။ အနုနံ၊ မယုတ်၊ အနုဓိကံ၊ မလွန်၊ ဧ၀မေ၀၊ဤယခုသာဂါထာနာတင်ခဲ့သော၊အတိုင်းသာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊အညထာ၊သင်္ဂါထနာတင်ခဲ့သည်မှတပါး၊သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မမှတ်အပ်၊ဣတိဣဒံ၊အတ္ထံ၊ဤသို့သော အနုက်ကို၊ဒသေ တိ၊ပြ၏၊စ၊တနည်းလည်း။ အညထာတိ၊ အညထာ ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝ တော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ဗုဓါ၊မျှော်မှော်ခြင်း၊သုတာကာရတော၊ကြား သောအခြင်းအရာမှ၊ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတာ ကာရ တော၊ဟောတော်မူသောအခြင်းအရာမှ၊ အညထာ၊တပါးသော အခြင်း အရာဖြင့်၊ နပနဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မမှတ်အပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂ၀ တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်၊ အစိန္တေယျာ နုဘာ၀ါ၊မကြံစည်နှင်သော အာနုဘော်ရှိ၏၊ သာဒေသနာ၊ ထိုဒေသနာ တော်ကို၊ သဗ္ဗာကာရေန၊အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဝိညာတုံ၊ သိခြင်းဌါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနုက်ကို၊ ဥဏ္ဍော၀၊ဆိုအပ်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကား

သည်မှန်၏။ သုတာကာရေါ်ရှုရှုနမော၀၊ကြားသော အခြင်းအရာမှ မဆန့်ကျင်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါရေဏာဗလံ၊ ဆောင်သော အားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

မေသဒ္ဒေါ၊မေသဒ္ဒါသည်၊ တိသုအဝ္ဘော်သူ၊ သုံးပါးသော အနက်တို့၌၊ နိသတိ၊ထင်၏။ တထာတံ၀စနံ၊ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဂါထာဘိဂီတံ၊ဂါထာသီချေရသောဘေဒကို၊မေမယာ၊ငါသည်၊ အဘောဇနေယျ၊ မစား အပ်မစားထိုက်သည်၊ အသေ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိအာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတော်တို့၌၊မယာတိအဝ္ဘော်၊မယာဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဘဉ္ဇေ၊ရှင်ပင်ဘုရား၊သာရ၊တောင်းပန်ပါ၏။မေမယ္ဟံ၊တပည့်တော်အား။သံဝိဇ္ဇေန၊အကျဉ်းအား ဖြင့်၊ ဝမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိအာဒီသု၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ မယ္ဟန္တိ အဝ္ဘော်၊မယ္ဟံဟူသော အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ဗုဒ္ဓေါ၊ တို့၊မေမမ၊ငါ၁ဘုရား၏၊ ဗျဒါယာဒါ၊ လောကုတ္တရာ တရားကိုးပါးအမွေခံတို့သည်၊ ဘာ၀ထ၊ဖြစ်ရစ်ကြကုန်လော၊ အာမိသဒါယာဒါ၊ပဋ္ဌည်းလေးပါးအမွေခံတို့သည်၊မာဘာ၀ထ၊မဖြစ်ရစ်ကြကုန်လင့်၊ ဣတိအာဒီသု၊ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ မမာတိအဝ္ဘော်၊မမဟူသော သာမိအနက်ကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဣဓပန၊ဤဥဒါန်း ပါဠိတော်၌ကား၊ မယာသုတန္တိစ၊ငါသည် ကြားနာအပ်၏ဟူသော ကရိယာ်းအနက်သည်လည်းကောင်း၊မမသုတန္တိစ၊ ငါ၏ကြားခြင်းဟူသော သမ္ဗန်အနက် သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိဒေ၊ အနက်နှစ်ခု အပေါင်း၌၊ ယုဇ္ဇတိ၊သင့်မြတ်၏။ ထ္ထေ၊ဤသုံးနက်တို့တွင် လည်း၊ အပရော၊တပါးသော၊ ယောအဝ္ဘော်၊ အကြင်သမ္ဗန္ဓါန် အနက်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်သင့်၊ သောအဝ္ဘော်၊ ထိုသမ္ဗန္ဓါန် အနက်သည်၊ အတ္ထာတိ၊အတ္ထဟူ၍၊ ဧ၀ံ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ ဆိုအပ်သော၊ နိယကဗ္ဗတ္ထသင်္ခါတော၊ နိယကဗ္ဗတ္ထဟူ၍ ဆိုအပ်သော၊ သသန္ဓာနေ၊ဝိဝိသန္ဓာန်၌၊ ဝတ္ထုနတော၊ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ တိ၀ိဓော၊သုံးပါးအပြား ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ မေသဒ္ဒေါ၊မေသဒ္ဒါသည်၊ ဧကတ္ထိ ယေ ၀အဝ္ဘော်၊ မမဟူသောတခုသောအနက်၌သာလျှင်၊ ကိဗ္ဗာ၀ိဒိသတိ၊အကယ်၍ကား ထင်၏ရှင်၊ ပနတထာ၀ိ၊ ဤသို့ပင်ထင်သော်လည်း၊ ကရဏေ သမ္ဗန္ဓါနာဒိ ဝိသေသ သင်္ခါတော၊ ကရိယာ်းသမ္ဗန္ဓါန် အစရှိသော အနက်အထူးဟု ဆိုအပ်သော၊ အယံအတ္ထဘေဒေါ၊ ဤအနက် အထူးကို၊ ဝိညာယတော၊ သိအပ်သည်သာတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ မေသဒ္ဒေါတိသုအဝ္ဘော်

သုဒိဿတိတိ၊မေသဒ္ဒေါတိသုအတ္ထေသုဒိဿတိဟူ၍။ဂုတ္တော၊ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ဒဠ္ဍဖွဲ့မှတ်အပ်၏။ ။

သဉ္ဇပသတ္ထေါစ၊ဥပသာဂဝုဒ္ဓိနှင့်တကွလည်းဖြစ်ထသော၊အနုပသတ္ထေါစ၊ဥပသာဂဝုဒ္ဓိမဖက် သက်သက်လည်းဖြစ်ထသော။ သုတန္တိတ္ထေ၊သုတံဟူသော၏ပါဠိ၌၊ အယံသုတသဒ္ဒေါ။ဤသုတသာဒ္ဒါသည်၊ ဂမနုဝိသုတ ကိလိန္နုပစိတာနုယောဂသောတဝိညေယျသောတဒ္ဒါဂုဏ်ရှိသာဂုဝိညာဏ်ဒီအနေကတ္ထပ္ပဘေဒေါ။ သွားခြင်း အနက် ထင်ခြင်း အနက် စွတ်စိုခြင်း အနက်ဆည်ဘူးခြင်းအနက် အာဘန်တလဲလဲလုံ့လပြုခြင်းအနက် သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောအနက် သောတဒ္ဒါရုဏ်ရှိ အစဉ်လျှောက် သဖြင့် သိအပ်သည်၏အဖြစ်အစရှိသောတပါးမက မျိုးသောအနက်အပြားရှိ၏။ ဥပသတ္ထေါ၊ဥပသာဂဝုဒ္ဓိသည်။ ကိရိယံ၊ကြားခြင်း သွားခြင်းစသော ကိရိယာကို၊ကိစ္စာဝိဝိသေသေတိ၊အာကယ်၍ကား အထူးပြု၏ရှင့်၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်အထူးပြုသော်သည်း၊စောတကဘာဝတော၊ ကိရိယာကိုထွန်းပြတတ်ကာမျှသာဖြစ်သောကြောင့်။ တသ္မိံ၊ထိုဥပသာဂဝုဒ္ဓိသည်၊ သတိဝိ၊ ရှိသော်လည်း၊ သုတသဒ္ဒေါ၀ေ၊ သုတသဒ္ဒါသည်သာလျှင်၊ တံတံအတ္ထံ၊ ထိုထိုအနက်ကို၊ ဘိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ ဝဒတိ၊ဟောတတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ အနုပသဂ္ဂဿ၊ဥပသာဂမဖက် သက်သက်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ သုတသဒ္ဒဿ၊သုတသဒ္ဒါ၏၊ အတ္ထုဒ္ဓါရေ၊ အနက်ကို ထုတ်ရာ၌၊သဉ္ဇပသဂ္ဂဿ၊ဥပသာဂဝုဒ္ဓိနှင့်တကွ၊ ဂဟဏံ၊ယူခြင်းသည်၊ နဝိရုဇ္ဈတိ၊မဆန့်ကျင်၊ တတ္ထတတ်မှ ဝစနေ။ ထိုသုတစသော အနက်အပေါင်းဌ သုတသဒ္ဒါဖြစ်၏ဟု ဆိုအပ်သောစကား၌၊ သေနာယပသုတောဝါ အာဒိ သု၊သေနာယပသုတောဣတိသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ဂန္ဓဗ္ဗနှောဝါအတ္ထော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနှောဟူသောအနက်ကို၊ဒဠ္ဍဖွဲ့ဟု။မှတ်အပ်၏။သေနာယ၊စစ်သည်နှင့် သမ္ပီ၊တကွ။ ပသုတောဝ၊သွား၏။ဝိသုတဝမ္ဘသ။ ထင်ရှားသော တရားရှိ သော။ ပသုတောဝ၊ဖြင်သော တရားရှိသောသူအား။ ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိသုတဝမ္ဘသ၊ ထင်ရှားသော တရားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဣတ်အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဠ္ဍဖွဲ့ဟု။မှတ်အပ်၏။ အဝသုတာ၊ ကိလေသာဖြင့် စွတ်စိုသော ဂဟန်းမိန်းမသည်၊ အနဝသုတသ၊ကိလေ သာဖြင့်မစွတ်စိုသော ဂဟန်းယောကျ်ားအား။ ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိ သည်တို့၌၊ကိလေသေန၊ကိလေသာဖြင့်၊ကိလိန္နာ၊ကိလိန္နသ၊စွတ်စိုသော ဂဟန်းမိန်းမ မစွတ်စိုသော ဂဟန်းယောကျ်ားအား။ ဣတိဒဠ္ဍော၊ ဤ

အနက်ကို၊ ဒဠ္ဍဗြော၊မှတ်အပ်၏၊ တုမှေတိ၊သင်တို့သည်၊ ဝုညံ၊ကောင်းမှု ကို၊ပသုတံ၊ ဆည်းဘူးအပ်၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပစိ တန္တိ အဟေသု၊ဆည်းဘူးအပ်၏ဟူသော အနက်ကို၊ ဒဠ္ဍဗြော၊မှတ်အပ်၏၊ ဃယဒိရာ၊အကြင်ပညာရှိတို့သည်။ ဗျာနုဝုသုတာ၊ဗျာနှစ်၌ လုံ့လပြုကုန်၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ ဗျာနာနုယုတ္တာ၊ဗျာနှစ်၌ လုံ့လပြု ကုန်၏၊ဣတိအဟေသု၊ဤအနက်ကို၊ဒဠ္ဍဗြော၊မှတ်အပ်၏။ ဒိဋ္ဌံ၊စက္ခုဝိညာဏ် ဖြင့်မြင်အပ်သောအာရုံ၊ သုတံ၊သောတဝိညာဏ်ဖြင့်ကြားအပ်သောအာရုံ၊ မုတံ၊ဃာနဓိဝ္ဟါကာယဟူသော ဝိညာဏ်သုံးပါးဖြင့် တွေ့အပ်သော အာရုံ၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ သောတဝိညေယျံ၊ သောတ ဝိညာဏ်ဖြင့်သိအပ်သော၊ဣတိအဟေသု၊ဤအနက်ကို၊ဒဠ္ဍဗြော၊မှတ်အပ်၏၊ သုတဝေရော၊အကြားအမြင်ကို ဆောင်သည်၊ သုတသန္ဓိစယော၊အကြား အမြင်ကိုဆည်းဘူးသည်၊ ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သော တန္ဒါရာနုသာရေ ဝိညာတဝေရော၊ သောတန္ဒါရေသို့ အစဉ်လျှောက်သဖြင့် သိသော တရားကိုဆောင်သည်။ ဣတိအဟေသု၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဠ္ဍဗြော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣဝပနု၊ဤသုတ်ဌိကား၊ အသ၊ထိုသုတသန္ဓါ၏၊ သောတန္ဒါ ရာနုသာရေန၊ သောတန္ဒါရေသို့ အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဥပဓာရိတံ၊ဆောင် အပ်၏၊ဣတိအဟေသေါ၀၊ဤကမ္မသတ်ဝစနတ် အနက်သည်လည်းကောင်း၊ ဥပဓာရေတဗ္ဗံ၊ဆောင်ခြင်း၊ဣတိအဟေသေါ၀၊ဤသို့ဘာ၀သတ်ဝစနတ်အနက် သည်လည်းကောင်း၊ယုဇ္ဇတိ၊သင့်၏၊တိသဒ္ဒံ၊မှန်၏၊မေသဒ္ဒသ၊မေသဒ္ဒါ၏ မယာတိအဟေသု၊မယားဟူသောက ရိုးရိုးအနက်သည်၊သတိ၊ရှိသော်၊သော တန္ဒါရာနုသာရေန၊သောတန္ဒါရေသို့အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊သုတံဥပဓာရိတံ ကြားနာမှတ်သားဆောင်ထားအပ်၏၊ဣတိအဟေသု၊ဤအနက်သည်၊ ယုဇ္ဇ တိ၊သင့်၏၊မမာတိအဟေသု၊မမဟူသော သာဓိအနက်သည်၊ သတိ၊ရှိသော် ၎င်း၊ဤသို့၊မေ၊ငါ၏၊ သုတံ၊ကြားခြင်းကား၊ သောတန္ဒါရာနုသာရေန၊သော တန္ဒါရေသို့ အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဥပဓာရေတဗ်၊ဆောင်ထား ခြင်းတည်း၊ ဣတိအဟေသု၊ဤအနက်သည်၊ယုဇ္ဇတိ၊သင့်၏၊ ၊

၎င်း၊ဤသို့၊တိသု၊သုံးပါးကုန်သော၊ ဇောသုပဒေသု၊ ထိုဇော်မသုတ် ဟူသောပုဒ်တို့တွင်၊ သုတသဒ္ဒသန္ဓိဌာနေ၊သုတဟူသော သန္ဓိဌာနသဒ္ဒါ ၌၊ယုတ္တေန၊ယှဉ်သော၊ ဇော်သဒ္ဒေန၊ဇော်သဒ္ဒါဖြင့်၊ သဝနကိရိယာဇော်တ ကေန၊ကြားခြင်းကိရိယာကိုထွန်းပြတတ်သည်၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဘာ၀ိတတ္ထံ၊ဖြစ်ရာ၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဇေန္တိ ပဒေန၊ဇော်ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊

သောတာပိညာဏသမ္ပဒိုဏ်ခုနှာဒိသောတ နွါရိကပိညာဏာနန္တရ ပိညာဏ မနောနွါရိကပိညာဏာနန္တ။ သောတာပိညာဉ် သမ္ပဒိုဏ်ခု၊ ၎င်း အစဉ်သော နွါရေခ္ခြစ်သောပိညာဉ် အခြားမဲ့ခ္ခြစ်သောပိညာဉ် မနောနွါရိကသောတ ပိညာဉ်တို့၏လည်းကောင်း။ ကိစ္စနိဒဿနံ။ကိစ္စကိုပြုသောပုဒ်တည်း၊ ။ မေတိပဒေန၊ မေဟူသော ပုဒ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တပိညာဏ သမဂ္ဂိပုဂ္ဂလ နှဒဿနံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဝိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သော ခန္ဓာ ကိုယ်ကိုညွှန်းပြသောပုဒ်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သာဇ္ဇာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝါကျာနိ၊ဝါကျတို့သည်၊ ဝေကာရေ္ဇသဟိတာနိယေ ဝ၊ဝေသဒ္ဒါ၏အနက်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာသ္မာ၊ အဘာယင်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တောသံပဒါနံ။ထိုပုဒ်တို့၏။ အာဝ ဇာရဏာဟလတ္တာ၊အာဝဇာရဏာအကျိုးဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ။သုတန္တိ ပဒေန၊သုတံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊အသဝနဘာဝပဒ္ဒိုကျေပတော။ မကြားသော အဖြစ်ကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊အနုနာဓိကာဝိပရိတဂ္ဂဟာဏနိဒဿနံ၊ အယုတ် အလွန်တောက်ပြန်ခြင်းမရှိ ဖုတ်ယူမိသည်ကိုပြသောပုဒ်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ယထာ၊အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်၊ သုတံ၊ကြားအပ် သော တရားကို၊ သုတမေဝါတိ။ ကြားကာမျှ သည်သာလျှင်တည်းဟူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အရဟာတိ၊ထိုက်၏၊ တံသမ္မာသုတံ၊ ထိုကောင်းစွာကြားခြင်းသည်၊ အနုနာဓိကဂဟာဏဟု။မယုတ်မလွန်သော အားဖြင့်ယူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဝိပရိတဂ္ဂဟာဏဟု။မတောက်ပြန် သောအားဖြင့်ယူခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊အထဝါ၊တနည်းသော်ကား၊ သဒ္ဒန္တရဿ ပေါဟာ နဝသေန၊သဒ္ဒါတပါး၏ အနက်ကို ယုတ်စေသောအားဖြင့်၊ သဒ္ဒေါ၊သဒ္ဒါ သည်၊အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ ဝဒတိ၊ဟော၏။ ဣတိ။ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ် ၏၊ ကေသို့ပဂ္ဂေ။ တခုသောအတ္ထိ၌၊ သုတန္တိ ဧတံ ဃ။ သုတံဟူသော ,ဤပုဒ်၏။ အတ္ထော၊အနက်သည်၊အသုတံ၊မကြားသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်သည်၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သုတန္တိ ပဒေန၊သုတံဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ အသဝနဘာဝပဒ္ဒိုကျေပတော၊ မကြားသောအဖြစ်ကို ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ အနုနာဓိကာဝိပရိတဂ္ဂဟာဏံ၊ အယုတ်အလွန် တောက်ပြန်ခြင်းမရှိ ဖုတ်ယူ မိသည်ကို၊နိဒဿနံ၊ပြခြင်းသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကိ

ဟောတိ။အာဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ဝေ။ဤသို့။မေ။ငါသည်၊ ဤဇရာ၏ ဤဥဒါန်း တရားတော်ကို၊ သုတ်၊ကြားနာမှတ်သား ဆောင်ထားလိုက်သော တရား သာတည်း၊နဒီခ်ီ၊ငါ၏ဥာဏ်ဖြင့် ဖြင်သောတရားမဟုတ်။ သယမ္ဘူ။ဥာဏော နှ။အလိုလိုသိသော ဥာဏ်ဖြင့်။ နှသ ဆို့ကတ်၊မျက်မှောက်ပြုသော တရား မဟုတ်၊အညထာဝါ။ဘုရားအထံတော်၌ ကြားနာရသည်မှတပါး အခြား သောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ နဥပလဒ္ဓံ၊ ရအပ်သည်မဟုတ်။ ဇဝိစ၊စင်စစ် အားဖြင့်ကား၊သုတ်၊မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်၌ ကြားနာရသောတရား တော်ပါတည်း။ တဗ္ဗေါ၊ ထိုကြားနာရသော တရားတော် သည်လည်း၊ သမ္မဒေဝ၊အယုတ်အလွန်တောက်ပြန်ခြင်းမရှိကောင်းစွာ- မှတ်ယူမိသော တရားသာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံအာဒိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

ဝါ။တနည်းကား။ အာဝေါရဏတ္ထေ၊ အာဝေါရဏာ အနက်ရှိသော၊ဝေ သဒ္ဒေ၊ဝေသဒ္ဒါ၌၊ အယံအတ္ထယောဇနာ၊ဤအနက်ယောဇနာသည်၊ဟော တိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တဒေဝေတ္ထသ၊ထိုအဝေါရဏတ္ထကို ဝဲသော၊သုတသဒ္ဒသ၊သုတသဒ္ဒါ၏၊နိယမတ္ထော။မှတ်သောအနက်ဖြင့်သော အနက်သည်၊ သမ္ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တဒေဝေတ္ထသ၊ ထိုနိယမတ္ထကို ဝဲသော၊ သုတသဒ္ဒသ၊ သုတသဒ္ဒါ၏၊ အသဝနဘာဝ ပဋိက္ခေပေါ၊မကြားသည်၏အဖြစ်ကိုပယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အနုနာ ဝိပရိတဂဟဏနိဒဿနတာစ၊ မယုတ်သောအားဖြင့်မဘောက်ပြန်သော ယူခြင်းကို ပြခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ သဝနဟေတုသဝနဝိသေသဝသေန၊နာရခြင်း၏အကြောင်း နာရခြင်းထူး သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊သုတပဒသ၊သုတဝုဒ်၏၊အတ္ထယောဇနာ၊အနက် ယောဇနာကို၊ကတာ၊ပြုအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဠ္ဍီ၊မှတ်အပ်၏။

တတ၊ထို၊ထိုမှတပါး။ ဝေန္တိ၊ဝေဝဲဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ သောတဒ္ဒါရာနဲ့ သာရေနှ၊သောတဒ္ဒါရသို့ အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏဝိထိယာ၊ ဝိညာဏဝိထိဖြင့်၊ နာနတ္ထဝုတ္တိနဂ္ဂဟ. ဏတော၊ အထူး ထူးသောအနက်အထူးထူးသောသဒ္ဒါကိုမှတ်ယူခြင်းကြောင့်၊ နာနပ္ပကာ ရေနှ၊အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ အာရမ္မဏော၊အာရုံ၌၊ ပဝတ္တိဘာဝပ္ပ ကာသနံ၊ ဖြစ်ခြင်းရှိသော အဖြစ်ကိုပြုသော သဒ္ဒါတည်း၊ ဝေသဒ္ဒေါ၊ဝေ သဒ္ဒါသည်၊အာကာရေတ္ထော၊အာကာရအနက်ရှိ၏၊ဣတိကတ္တာ၊ဣတိတသ္မာ ထိကြောင့်၊ ဝေန္တိ၊ဝေဝဲဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ နာနပ္ပကာရေနှ၊ အထူးထူး

အပြားပြားအားဖြင့်၊အာရမ္မဏော၊အာရုံ၌၊ပဝတ္တိတာဝပ္ပကာသနံ၊ဖြစ်ခြင်း ရှိသောအဖြစ်ကိုပြုသောသန္ဓါတည်း။မေတိ၊မေဟူသောဝုဒ်သည်၊ အဏ္ဍပ္ပ ကာသနံ။မိမိဟုဆိုအပ်သော အရှင်အာနန္ဒာ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြုသောဝုဒ် တည်း။ သုတန္တိ၊ သုတံဟူသော ဝုဒ်သည်။ ဗျတ္တိပ္ပကာသနံ၊ ဥဒါနိုးတရား တော်ကိုပြုသောဝုဒ်တည်း။ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ယထာ ဝုတ္တာယ၊အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဝိညာဏဝိထိယာ၊ သောတ ဒ္ဓါရကိုအစဉ်လျှောက်၍ဖြစ်သောတဒနုဝတ္တကမနောဒ္ဓါရ ဝိညာဏဝိထि၏၊ ပရိယုတ္တိမဟာရေဒ္ဓဏာတ္တာ။ ပဒီယတ္တိမေ ဥဒါနိုး ဒေသနာတော်လျှင် အာရုံ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အယံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဣဒေ၊ ဤဝါကျ၌၊သင်္ခေပေါ၊အကျဉ်းဖြစ်သောအဓိပ္ပါယ်တည်း။ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်။ အာရမ္မဏော၊အာရုံ၌၊ပဝတ္တာယ၊ဖြစ်သော ကရဏဘူတာယ၊ ကရိယာဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဝိညာဏဝိထိယာ၊ သောတ ဒ္ဓါရကို အစဉ်လျှောက်၍ ဖြစ်သော တဒနုဝတ္တကမနောဒ္ဓါရ ဝိညာဏဝိထि ဖြင့်၊မယာ၊ငါအာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ အသုံ၊တရားနာခြင်းမှတပါး အခြား အမှုကို၊ နကတံ၊မပြုအပ်၊ အယံမြော၊ ဤတရားကို သာလျှင်၊ သုတော၊ ရှိသေစွာနာအပ်၏၊ဣတိ၊အယံ၊ဤသည်ကား၊သင်္ခေပေါ၊အကျဉ်းတည်း။ ၊

တထာ၊ထိမှတပါး၊ဝေဒနာပဒံ၊ဝေဒနာဟူသောဝုဒ်သည်၊နိဒဿိတဗျပ္ပကာ သနံ၊ညွှန်းပြအပ်သောမျှကိုပြုသောဝုဒ်တည်း၊ ဝေဒနေါ၊ဝေဒနာသည်၊ နိဒဿနတ္ထော၊ညွှန်းခြင်းအနက်ရှိ၏၊ဣတိကတ္တာဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ နိဒဿိတဗ္ဗာသ၊ညွှန်းပြအပ်သောမျှကို၊ နိဒဿိတဗ္ဗာဝေါ၊ညွှန်းနှိပ် အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေဒနာပဒံ၊ဝေဒနာဟူသောဝုဒ်သည်၊ နိဒဿိတဗ္ဗ ပကာသနံ။ ညွှန်းပြအပ်သော ဝေဒနာကိုပြုသော ဝုဒ်သည်၊ ယသ္မာ၊အကြောင် ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဝေဒနေန၊ ဝေဒနာဖြင့်၊ သကလံဝိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊သုတ္တံ၊ဥဒါနိုးတရားတော် တသုတ်လုံး ကို၊ပစ္စာမဋ္ဌံ၊သုံးသပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ် ၏။ ။မေတိပဒံ။ မေဟူသော ဝုဒ်သည်။ ပုဂ္ဂလပ္ပကာသနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြု သောဝုဒ်တည်း။ သုတန္တိပဒံ၊သုတံဟူသော ဝုဒ်သည်၊ ပုဂ္ဂလကိစ္စပ္ပကာ သနံ၊ပုဂ္ဂိုလ်ကိစ္စကို ပြုသောဝုဒ်တည်း။ ယာသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် ၄နှုန်း၏ သုဟာသန္ဒေ၊သုတသန္ဓါ၌၊လက္ခဏာနာ၊ရအပ်သော၊ သဝနကိရိယာ၊နာခြင်း ကိရိယာသည်။ သဝနဝိညာဏပဗန္ဓပဒ္ဓိဗန္ဓါ။ နာအပ်သော ဝိညာဉ်အစဉ် နှင့်စပ်၏၊စ၊ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့၊တတ္ထ၊ထိုတရား၊နာတတ်သော ဝိညာဉ်အစဉ်

ဌ်ပုဂ္ဂလဝေါဟာရော၊ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ပုဂ္ဂလဝေါဟာရရေတိတော၊ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော ဝေါဟာရမှ ကင်းသော၊ ဝမ္မပဗန္ဓေ၊တရားအစဉ်ဌ်၊ သဝနက်ရိယာ၊နှားခြင်း ကိရိယာ ကို၊နစလဿတိ၊ ရလည်းမရနေအပ်၊ တသံ တိသံဝါကျာယံ၊ ထိုဝါကျဌ်၊ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သခေါ်ပဏ္ဍော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက် တည်း။ယံသုတ္တံ၊အကြင်ဥဒါန်းတရားတော်သုတ္တန်ကို၊ နိဗ္ဗိသိသောမိ၊ညွှန်း ပြအံ့၊တံသုတ္တံ၊ထိုသုတ်ကို၊မယာ၊ငါသည်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ သုတံ၊ကြားအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သခေါ်ပဏ္ဍော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက် တည်း၊ ။

တဿ၊ထိုမှတပါး၊ဝေ၌ပန်၊ဝေဟူသောဝုဒ်သည်၊ယသစိတ္တသန္တာ နသ၊အကြင်ဆိုအပ်ခဲပြီးသော သောတာဒိညာဏ်နှင့်စပ်သော စိတ်အစဉ် ၏၊နာနာရေမ္ဘာပဝတ္တိယာ၊အထူးထူးသောအာရုံဌ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊နာနတ္တ ဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏ်၊အထူးထူးသောအနက်သဒ္ဒါကိုယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ် ၏၊တသိမိတ္တ သန္တာနသ၊ ထိုစိတ်အစဉ်၏၊ နာနာကာရနိဗ္ဗေသော၊အ ထူးထူးသော အခြင်းအရာကိုညွှန်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၊ ကသ္မာ၊အ ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဧဝံသဒ္ဒေါ၊ဧဝံသဒ္ဒါသည်။ အာကာရတ္ထော၊ အာကာရအနက်ရှိ၏၊ ဣတိကတ္တာ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာနာကာရ နိဗ္ဗေသော၊အထူးထူးသော အခြင်းအရာကိုညွှန်းခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ် ၏၊ဟိသဒ္ဒံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ဧဝ၌အယံပညတ္တိ၊ ဧဝံဟူသော ဤ ပညတ်သည်။အာကာရပညတ္တိ၊အခြင်းအရာကိုပညတ်သောသဒ္ဒါတည်း၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊မဿာနံ၊ပရေမတ္ထတရားတို့၏၊ တံတံ ပဝတ္တိအာကာရံ၊ ထိုထိုအာရုံဌ်ဖြစ်သော အခြင်းအရာကို၊ဥပါဒါယ၊စွဲ၍၊ ပညာပေတဗ္ဗသဘာဝတ္တာ၊ ပညတ်အပ်သော သဘောဖြစ်သောကြောင့် တည်း။ ။

မေတိပဒံ၊မေဟူသောဝုဒ်သည်၊ ကတ္တုနိဗ္ဗေသော၊ ကတ္တားကိုညွှန်းခြ သောဝုဒ်တည်း၊သုတန္တိပဒံ၊သုတံဟူသောဝုဒ်သည်၊ဝိသယနိဗ္ဗေသော၊အာ ရုံကိုညွှန်းပြသောဝုဒ်တည်း၊သောတဗ္ဗော၊နာအပ်သော၊မျှော်တရားသည် သဝနကိရိယာနှံ၊ နာခြင်းကိရိယာတို့၏၊ ကတ္တုပုဂ္ဂလဿ၊ကတ္တားဖြစ်၍ ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊သဝနကိရိယာဝသေန၊နာခြင်းကိရိယာ၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊ပဝတ္တိဌာနံ၊ဖြစ်ရာအရပ်သည်၊ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ် ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဝိသယနိဗ္ဗေသော၊ဖြစ်ရာဌာနကိုညွှန်းပြသော

ဝုန်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ထွေးဝတားထွေးကေနယထာဝုတ္တထွေနှ ပဒတ္တ ယေန၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနက်ရှိသော ဝုန်သုံးခုအပေါင်း ဖြင့်၊နာနုပ္ပကာရေန၊အထူးထူးသောအပြားအားဖြင့်အာရုံ၌ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ စိတ္တသန္တာနေန၊ စိတ်အစဉ်ဖြင့်၊ တံသမင်္ဂီနော၊ထိုစိတ်အစဉ်နှင့် ပြည့်စုံ သော၊ ကတ္တု၊ကတ္တားဖြစ်၍ ဖြစ်သော အရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ဝိသယဝုပဟာ သန္ဓိဗျာနုံ၊အာရုံကိုယူခြင်း၌ ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ဒသိတံ၊ပြအပ် သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။

အထဝါ၊တနည်းကား၊ ဝေဒနာပဒံ၊ဝေဒနာဟူသော ဝုန်သည်၊ ဝုဋ္ဌလက်စွ နိုဗ္ဗေသော၊ ဝုဋ္ဌိလ်ကိစ္စကိုညွှန်းပြသော ဝုန်တည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ချဲ့ဦးအုံ၊ သုတာနုံ၊ကြားကုန်သော၊ ဝမ္မာနုံ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော သုတ် ဟူ၍ဆိုအပ်ကုန်သော အနုက်သန္ဓါတရားတို့ကို၊ ဂဟိတာကာရေသု၊ယူ အပ်သောအခြင်းအရာကို၊ နိဒဿနသတ်ဝါ၊ညွှန်းပြခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဝဓာရဏာသတ်ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပကာသန သတ္တာဝေန၊ ပြတတ်သော ဘဝေါရှိသော၊ ဝေဒနေန၊ ဝေဒနာဖြင့်၊ တဒါကာရာနိ ဓာရဏာသု၊ ထိုမှတ်ယူသော အခြင်းအရာ စသည်ကို ဆောင်ခြင်း၏၊ ဝုဋ္ဌလဝေါဟာရပါဒါနဲ့ ဝမ္မဗျာပါရဘာဝတော၊ ဝုဋ္ဌိလ်ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ် သော ဥပါဒါနပညတ် ဖြစ်၍ဖြစ်သော ဝမ္မအစဉ်ဗျာပါရ သဘောရှိခြင်း ကြောင့်၊ ဝုဋ္ဌလကိစ္စံနာမ၊ ဝုဋ္ဌိလ်ကိစ္စ မည်သည်ကို၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓံ၊ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။သုတန္တိပဒံ၊ သုတံဟူသော ဝုန်သည်၊ ဝိညာဏကိစ္စနိုဗ္ဗေသော၊ ဝိညာဉ်တို့၏ ကိစ္စကို ညွှန်းပြသော ဝုန်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဝုဋ္ဌလဝါဒိနောပိ၊ ဝုဋ္ဌိလ်ဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်လည်း၊သဝနုကိရိယာ ဝိညာဏနိုဗ္ဗေဓေဠော၊ နာခြင်းကိရိယာဝိညာဉ်ကိုငဲ့ခြင်းကောင်းသည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ မေတိပဒံ၊မေဟူသောဝုန်သည်၊ ဥဘယကိစ္စယုတ္တ ဝုဋ္ဌလနိုဗ္ဗေသော၊ နှစ်ပါးသောကိစ္စနှင့် ယှဉ်သောဝုဋ္ဌိလ်ကို ညွှန်းပြသော ဝုန်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏။ မေတိသဒ္ဒပဝတ္တိ၊မေဟူသော သဒ္ဒါ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကေန္တေနေဝ၊စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္တိယော သဝိသယောစ၊သတ္တိဝါအထူးဖြစ်သောတည်ရာကို လည်းကောင်း၊ဝိညာ ဏကိစ္စဉ္စ၊ဝိညာဉ်ကိစ္စကိုလည်းကောင်း။ တတ္ထေဝ၊ထိုသတ္တိဝါအထူးဖြစ် သောတည်ရာဝိညာဉ်ကိစ္စ၌သာလျှင်၊ သမောဒဟိတဗ္ဗံ၊ကောင်းစွာပေါင်း အပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဥဘယကိစ္စယုတ္တ ဝုဋ္ဌလ နိုဗ္ဗေသော၊

နှစ်ပါးသောကိစ္စနှင့်ယှဉ်သော ဝုဋ္ဌိလ်ကိုညွှန်းပြသော ပုန်သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပနုတ်ပါကခုံကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြုဦးအံ့၊ ဣတောဘိ ဝါကျေ၊ဣါ ဝါကျ၌။ အယံ၊ ဣါဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သင်ပေါ်၊ အကျဉ်း ဖြစ်သောအနုက်တည်း။သဝနုကိစ္စဝိညာဏသမဂိနှာ၊နှာခြင်းကိစ္စရှိသော ဝိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ဝိညာဏဝေသေန၊ဝိညာဉ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ လဒ္ဓသဝနု ကိစ္စဝေါဟာရေန၊ရအပ်သော နှာခြင်းကိစ္စဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော၊ ဝုဋ္ဌ လေန၊ဝုဋ္ဌိုလ်ဖြစ်သော၊ မယာ၊ငါသည်၊ သုတံ၊ကြားနာမှတ်သား၊ဆောင် ထား၊လိုက်ပါ၏။ ဣတိအယံ၊ဣါသည်ကား။ သင်ပေါ်၊အကျဉ်းဖြစ်သော အနုက်တည်း။ ဟထား၊ထိုမှတပါး။ ဧဝန္တိစ၊ဧဝံဟုသော ဣါပညတ်သည် လည်းကောင်း၊ မေတိစ၊မေဟုသော ဣါပညတ်သည်လည်းကောင်း။ သစ္စိ ကဒ္ဌပရမတ္ထဝေသေန။ ဆတ်ဆတ်သောမြတ်သောအနုက်၏အစွမ်းအားဖြင့် အာဝိဋ္ဌမာနုပညတ္တိ။အာဝိဋ္ဌမာနုပညတ်တည်း၊တိသစ်၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သဗ္ဗဿ၊ခပ်သိမ်းသော၊ သဒ္ဒါဝိဂမနိယဿ၊သဒ္ဒါဖြစ်ခြင်း၏၊ အတ္ထဿ၊ အနုက်ကို၊ပညတ္တိမုခေနေဝ၊ပညတ်ခြင်းကို ရှေးရှုသဖြင့်သာလျှင်၊ပဒိုပတ္တိ စ၊အသိဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊သဗ္ဗပညတ္တိနဋ္ဌ၊ခပ်သိမ်းသော ပညတ်တို့၏လည်း၊ဝိဋ္ဌမာနာဒီသု၊ဝိဋ္ဌမာနအစရှိကုန်သော၊ဆသုပညတ္တိသု၊ ခြောက်ပါးသောပညတ်တို့၌၊အာဝရောဒေါအန္တောဂဓော၊အတွင်းဝင်ခြင်း သည်၊ဗီယယ္ဟာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ မာ ယာမရိစိအာဒယောဝိယ။ မျက်လှည့် တံသျှပ်အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ ယော အာဝုတတ္ထော၊ အကြင်မဟုတ်သော အနုက်သည်၊အနုဿဝါဒီတိ၊အဆင့် ကြားခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗောဝိယ၊ယူအပ်သကဲ့သို့၊ အနုတ္ထ မတ္ထောဝိ၊မမြတ်သောအနုက်သည်လည်း၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ရုပ္ပနာဒိကောစ၊ ရုပ္ပနုစသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ရုပ္ပနာနုဘာဝနာဒိကောစ၊ ရုပ္ပနုအနုဘာဝန စသည်လည်းဖြစ်သော။ သောပရမတ္ထ သဘာဝေါ၊ ထိုပရမတ္ထ သဘော တရားသည်၊ သစ္စိကဒ္ဌ ပရမတ္ထ ဝသေန။ ဆတ်ဆတ်သော မြတ်သော အနုက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဋ္ဌတိ၊ရှိ၏။ ပန၊ထိုမှတပါး။ ဧဝန္တိစ၊ဧဝံဟု၍ လည်းကောင်း။ မေတိစ၊မေဟု၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စမာနော၊ထိုအစ်သည် ရှိသော်၊ယောအာကာရဝုတ္ထော၊အကြင်အာကာရအနုက်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ အပရမတ္ထသဘာဝေါ၊ ပရမတ္ထသဘော မဟုတ်သော။ သစ္စိကဒ္ဌ ပရမတ္ထ ဝသေန၊ဆတ်ဆတ်သောမြတ်သောအနုက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊သောအနုပ လဗ္ဘမာနော၊ထိုမရအစ်သောသဘောသည်၊ အာဝိဋ္ဌမာနုပညတ္တိနာမ၊အာဝိဋ္ဌ

မာနပညာတ်မည်သည်၊ ယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ဣဒေ။ဤအရာ၌။ဝေ၊ နိ ဝါ။ဧဝံဟေ၎ဝ်လည်းကောင်း။ မေတိ ဝါ။မေ ဟူ၍လည်းကောင်း။ယံ နဒ္ဒေသံ၊အကြင်ညွှန်းပြခြင်းကို၊ လဘေထ။ရောက်၏။ တံ နဒ္ဒေသံ၊ထိုညွှန်းပြခြင်းသည်။ပရမတ္ထတော၊ပရမတ္ထအားဖြင့်။ကိ အတ္ထိ။ အတိမ္မာဂ္ဂိအင်္ဂနည်း။သုတန္တိ။သုတံဟူသော ပညာတ်သည်၊ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ။ ဝိဇ္ဇမာနပညာတ်တည်း။ ဟိသစ္စံ။ထိုစကားသည်မှန်၏။ ယံတံသဒ္ဒါရုမ္ဘဏံ၊ အကြင်သဒ္ဒါရုံကို၊ သောတေန၊သောတ ပဿာဒဖြင့်။ ဥပလဒ္ဓံ။ရုအာပ်၏။ တံသဒ္ဒါရမ္ဘဏံ၊ထိုသဒ္ဒါရုံသည်၊ ပရမတ္ထတော၊ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနံ။ ထင်ရှားဂ္ဂိ၏၊ဣတိတသ္မာ။ထိုကြောင့်၊သုတန္တိ။အယ်ပညတ္တိ။သုတံဟူသော ဤပညာတ်သည်၊ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ။ဝိဇ္ဇမာနပညာတ်မည်၏။ တတော၊တိုမှတပါး ဧဝန္တိ၊ဧဝံဟူသည်။သောတပထံ၊သောတဒွါရေသို့။ အာဂတေ၊ရောက်လာ ကုန်သော၊ ဝမ္မေ၊တရားတို့ကို၊ ဥပါဒါယ။ ထောက်၍။ တောသံမဗ္ဗာနံ၊တို သောတဒွါရသို့ ရောက်ကုန်သော တရားတို့ကို၊ ဥပဓာရိတာ ကာရာဒိနံ။ ဆောင်သောအခြင်းအရာစသည်ကို့ကို၊ပစ္စာမသာနုဝသေန၊တပန်သုံးသပ် သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊မေတိ။မေဟူ၍၊သသန္ဓာတိပရိယာပန္နေ၊အစဉ်နှင့် တကွဖြစ်သောရုပ်နာမ်တရားဒွိအာကျုံးဝင်သော၊ ခန္ဓေ။ခန္ဓာငါးပါးဒွိကရေ ကာဒိ ဝိသေသရိသိဒ္ဓေ၊ ကရိတ်းအစရှိသော ဝိသေသအားဖြင့် အထူး ပြုသည်တို့ကို၊ဥပါဒါယ၊ထောက်၍၊ဝတ္ထုဇ္ဇတော၊ဆိုအပ်သောကြောင့်၊ဥပါ ဒါယပညတ္တိ။ ဥပါဒါယပညတ်မည်၏။ သုတန္တိ၊သုတံဟူသည်၊ ဒိဋ္ဌာဒိနိ၊ ဖြင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပနိဒါယ၊ထောက်၍။ ဝတ္ထုဇ္ဇတော၊ ဆိုအပ် သောကြောင့်၊ ဥပနိဓာပညတ္တိ။ဥပနိဓာပညတ်မည်၏။ ဒိဋ္ဌာဒိပကာရေ ရုပါ တေ၊ ဒိဋ္ဌအစရှိသော အပြားမှကင်းသော၊ သဒ္ဒါယတနေ၊ သဒ္ဒါယတနာ၌၊ ပဝတ္တမာနောပိ။ဖြစ်သော်လည်း၊သုတဝေါဟာရော။သုတဝေါဟာရသည်၊ ဒုတိယံတတိယ ဣတိ အာဒိ၊ဒုတိတတိယံ ဤသို့အစရှိသောပညတ်တို့သည်၊ပ ဌမာဒိ၊ပဌမအစရှိသည်ကို၊နိဿာယ၊ပြု၍၊ပဝတ္တတိဝိယ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ယံ ဝမ္ဘောတံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်၊ဒိဋ္ဌရုတဝိညာတဝိဘာဝနုလက္ခဏံ၊ ဖြင်အပ် ကြားအပ် သိအပ်သော လက္ခဏာရှိ၏။ တံဝမ္ဘောတံ၊ ထိုတရား သဘောသည်။ သုတန္တိ၊သုတံဟူ၍၊ ဝိညေယျတ္တာ။သိအပ်သောကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌာဒိနိ။ဖြင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပနိဓာယ၊ထောက်၍။ ဝတ္ထုဇ္ဇောဟု ဆို အပ်သော၊ သောဝမ္ဘော။ ထိုတရားသည်။ ဣသုတံ၊မကြား အပ်သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ဣတိတိဣတိဝေ၊ ဤသို့မကြားသည်မဟုတ်သောကြောင့်

သာသျှင်၊သုတန်တို့၊သုတံဟူ၍၊ပကာသိတောပြုအပ်သော။ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ၊ စ၊တနည်းလည်း၊ဣတ္ထေတေသိ ဝစနတ္ထယော၊ဤဝေါမေသုတံ ဟူသောသဒ္ဒါ သုံးခုအပေါင်း၌။ဝေ၊ဆိုဝစနေန၊ဝေါဟူသောသဒ္ဒါဖြင့်။ အသမ္ဘောတံ၊မတွေ့ဝေခြင်းကို၊ဒီပေတိ၊ပြု၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏။အတ္ထနာ၊မိမိသည် သုတဿ၊ကြားအပ်သော တရားတော်ကို၊ ပဋိပိဒါ၊ပကာရဝိသေသာ၊ထိုး ထွင်း၍သိခြင်း အပြားအထူးကို။ ဝေ၊ဆို၊ဝေါဟူ၍၊ အာယတ္တာအာနုဘော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဣဒ၊ဤဥဒါန်းပါဠိတော်၌၊ ပစ္စာမဋ္ဌာ၊ သုံးသပ်တော် မူခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ အသ၊ထိုအရှင်အာနန္ဒာ အား၊အသမ္ဘောဟော၊မတွေ့ဝေခြင်းကို၊ဒီပိတောပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊သံဝဏ္ဏော၊တွေ့ဝေသော သူသည်၊နာ နပ္ပကာရပဒိုဝေသမဏ္ဍော၊အထူးထူးအပြားပြားကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းဌာ စွမ်းနိုင်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်။ ပစ္စယာကာရ ဝသေန၊ ပစ္စယာကာရ၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ နာနပ္ပကာရာစ၊အထူးထူးအပြားပြား ရှိသည်လည်းဖြစ် ကုန်သော၊ ဒုပ္ပဋိပိဒါစ၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်ခဲသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သုတ္တတ္ထာ၊သုတ်၏အနက်တို့ကို၊ နိဒ္ဒိသိယန္တိ။ညွှန်းပြအပ်ကုန်၏၊ သုတန္တိ ဝစနေန၊သုတံဟူသောသဒ္ဒါဖြင့်၊အသမ္ဘောသံ၊ကြားသော အတိုင်း မမှေ့ မလျော့ခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ပြု၏။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ သုတာကါရသ၊ကြားသောအခြင်းအရာကို၊ယာထာဝတော၊ကြားနာသော အလျောက်မဘောက်မပြန်သောအား၊ဖြင့်၊ဒဿိယမာနတ္တာ၊ပြနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ယသ္ဿ ဝုဋ္ဌလသ၊အ ကြင်ဝုဋ္ဌုလ်အား။ သုတံ၊ကြားအပ်သော တရားစကားသည်၊ သမ္ဘုဇ္ဈံ၊မှေ့ သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သောဝုဋ္ဌလော၊ထိုဝုဋ္ဌုလ်သည်၊ ကာလန္တရေ၊ကာ လတပါး၊ခြားလတ်သည်ရှိသော်၊မယာ။ငါသည်၊နသုတံ၊မကြားရပါ။ဣတိ၊ ဤသို့၊ပဋိဇာနာတိ၊ဝန်ခံ၏။ဣတိ၊ဤသို့။အသ၊ထေရသ၊ထိုအရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်အား၊အသမ္ဘောဟေနသမ္ဘောဟာဘာဝေန၊တွေ့ဝေခြင်းမရှိသဖြင့်၊ ပညာယ ဝေါ၊ပညာတော်၏ သာသျှင်လည်း။ ဝသနကာလသမ္ဘူတာယ၊ နာသောအခါ၌ ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တဒတ္ထရိကာလ ပညာသိဒ္ဓိ၊ ထိုနာသောအထက်ကာလ၌ပညာ၏ပြီးခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တထာ ထိမ္ဘတပါး၊ အသမ္ဘောသေန၊မမှေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်၊ သတိသိဒ္ဓိ၊သတိ၏ပြီး ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုနှစ်ပါးသော ပညာသတိ တရားတို့

တွင်။ပညာဝုဋ္ဌဂ်မာယ။ပညာဖြင့်ခွာနုံးခြင်းရှိသော။ သတိယာ။သတိဖြင့်။ဗျဥ္ဇနာဝဓာရဏာသမဏ္ဍတာ။သဒ္ဒါမျှကိုသာလျှင်ဆောင်ခြင်းဌာစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဟိသစ္စံ၊ဆိုစကားသည်ဌနှစ်၏။ ဗျဥ္ဇနာနုံ။သဒ္ဒါတို့၏။ပဒိုဝိဏ္ဍိတဗ္ဗော၊ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော။ အာကာရော။အခြင်းအရာသည်။နာတိဂန္ဓိရော။မနက်နဲလွန်း၊ယထာသုတဓာရဏမေဝ။အကြင်ကြားတိုင်းဆောင်ခြင်းမျှသည်သာလျှင်၊တတ္ထ၊ထိုသဒ္ဒါကိုဆောင်ခြင်းဌ်းကဲ့ဟိ ယင်း၊ပြိဿဝယ်တည်း၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်။သတိယာ၊သတိ၏။ဗျာပါရော၊ ဗျာပါရသည်။ အဓိကော။လွန်၏။ ပညာ။ပညာသည်၊တတ္ထ၊ထိုကြားအပ်သောသဒ္ဒါကိုဆောင်ရာဌ်း၊ဂုဏာဘူတာ။ဂုဏ်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ပညာယ။ပညာ၏။ဝုဋ္ဌဂ်မာ။ရှေ့သွားဖြစ်သော။သတိ။သတိတည်း၊ဣတိ ကတ္တာဇာနိနာကာရဏောနု။ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊တတ္ထ၊ထိုကြားတိုင်းသောသဒ္ဒါတို့ကိုဆောင်သောအရာဌ်း၊ပညာ၊ပညာသည်၊ဂုဏာဘူတာ၊ဂုဏ်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ သတိဝုဋ္ဌဂ်မာယ၊ သတိ ခြွခွာနုံးခြင်းရှိသော။ပညာယ။ပညာဖြင့်။အတ္ထပဒိုဝေဝေသမဏ္ဍတာ။ အနက်ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းဌာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှနှ်၏။ အတ္ထသ။အနက်၏။ပဒိုဝိဏ္ဍိတဗ္ဗော။ထိုးထွင်း၍သင်အပ်သော။ အာကာရော။အခြင်းအရာသည်။ဂန္ဓိရော။နက်နဲ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ပညာယ။ပညာ၏။ဗျာပါရော။ဗျာပါရသည်။ အဓိကော။အဓိကမည်၏။သတိ။သတိသည်၊တဋ္ဌုဏာဘူတာယေဝ။ထိုအနက်ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဂုဏ်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်သာလျှင်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။ သတိယာ။သတိ၏။ ဝုဋ္ဌဂ်မာ။ရှေ့သွားတည်း၊ဣတိကတ္တာဇာနိနာကာရဏောနု။ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။သတိ။သတိသည်၊တဋ္ဌုဏာဘူတာ၊ထိုထိုးထွင်း၍သိရာဌ်ဂုဏ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။တဒုဘယသမဏ္ဍတာယောဂေနု၊ထိုနှစ်ပါးရုံသောအစွမ်းသတ္တိရှိသောအဖြစ်နှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နသ။ အနက်သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံ၏သော။ဓမ္မကောသသ။တရားတည်းဟူသောဘဏ္ဍာရှေတိုက်တော်၏။အနုပါလနသမဏ္ဍတာယ။အစဉ်စောင့်ခြင်းဌာစွမ်းနိုင်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ဗျောဏ္ဍာဂါရိကဘူတသိဒ္ဓိ။တရားဘဏ္ဍာရှေတိုက်စိုး၏အဖြစ်ပြီးခြင်းသည်၊ဟောတိ ဖြစ်၏။အာပရောနယော။နည်းတပါးကို၊မယာ။ငါသည်၊ဝုစ္စတေ၊မိန့်အပ်၏။ ဇေ ဣဒံ ဝစနေန။ဧဝံဟူသော၎င်းသဒ္ဒါဖြင့်၊ယောနိသောမနသိကာရံ။ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ဒီပေတိ၊ဖြေ၏။ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ ဒီပေတိ၊ပြသနည်း။တေနစ၊ ထိုယောနိသော မနသိကာရဖြင့်လည်း။ ဝုစ္စမာနာနုံ၊

ဆိုအပ်လတ္တံ့ကုန်သော၊ အာကာရနိဒဿနာ ဝေါရေဏာတ္တာနုံ၊ အာကာရ အနက်နိဒဿနအနက်အဝေါရေဏာအနက်ရှိကုန်သော၊ ဥပဓိ၊အထက်ဦး၊ ဝဏ္ဏမာနာနုံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကုန်သော။ နာနပ္ပကာရေပဒီပေဝေဟောတကာနုံ၊ အထူးထူး အပြားပြားအားဖြင့် ထိုးထွင်းခြင်းကို ထွန်းပြတတ်ကုန်သော ဝေယျာဒိတို့၏၊ အဝိပရီတ သဒ္ဓမ္မဝိသယတ္တာ၊ မဟောက် မပြန်သူတော်ကောင်း တရားသာလျှင်တည်ရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်၊ မနသိကရောတော၊နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊နာနပ္ပကာရေပဒီပေဝေဟော အထူးထူး အပြားပြားအားဖြင့် ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ နသမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်၊သုတနိုင်ဝစနေန၊သုတံဟူသော ဤသဒ္ဒါဖြင့်၊ အာဝိဘာဝေ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ပဌမဗောဓိသုတ္တံ၊ ပဌမဗောဓိသုတ်ကို၊ ကတ္တာ၊အာဘယ်ပြည်၌၊ဘာသိတံ၊ဟောအပ်သနည်း၊ဣတိ၊အာနိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ပုဏ္ဏာဝေသနေ၊မေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ပကာရေဟပတ္တိယာ၊ ကျမ်းအစဉ်သို့ရောက်သော၊ဝဏ္ဏမာနသ၊ဆိုလတ္တံ့သော၊သုတ္တသ၊သုတ်ကို၊ သဝနသမာဝနသင်္ခါနေန၊ကြားခြင်းသမာဓိအစဉ်ဖြင့်၊သမ္ဘဝတိ၊ဖြစ်၏ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဝိကွိတ္တစိတ္တသ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသောသူအား၊သဝနာဘာဝတော၊ကြားနာရခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊တဏှာတံဝနုံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ဝိကွိတ္တစိတ္တော၊ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသော၊ ဝုဋ္ဌလော၊ ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ သဗ္ဗသမ္ဘတ္တိယာ၊ အလုံးစုံသောအနက်သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံစွာ၊ ဝုစ္စမာနောပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း၊မယာ၊ငါသည်၊နသုတံ၊မကြားလိုက်ရပါသေး။ ပုနဘဝန်၊ ဘဝထပ်ဆိုပါဦးလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဝတိ၊ဆိုရ၏၊စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့ငြား၊ ဤယောနိသော မနသိကာရအာဝိဇ္ဇတရားနှစ်ပါး၌၊ ယောနိသောမနသိကာရေန၊အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ အတ္တသမာပတ္တိ ပုဗ္ဗေစကတပုညတံ၊ အတ္တသမာပတ္တိမစက်ပုဗ္ဗေစကတပုညတာစက်နှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊သာဓေတိ၊ပြီးစေနိုင်၏၊ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သမ္ဘာအပတ္တိယာ တတ္တသ၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာမဆောက်တည်သော သူအားလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ လွန်လေတွက်ကိန်းကမ္မာတသိန်းထက်၌၊ကတပုညသစ၊ပါရမီအရကောင်းမှုမပြုဘူးသော သူအားလည်းကောင်း၊ တဒဘာဝတော၊ ထိုတရားတော်ကိုနာရခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊အာဝိဘေဝေန၊မပျံ့လွင့်ခြင်းဖြင့်၊ သဒ္ဓမ္မသဝန

သပ္ပုရိသူပနိဿယဟု။ သူတော်ကောင်းတရားတော်ကိုကြားနာရခြင်းသူ တော်ကောင်းတို့ကိုပေါင်းဘက်မှီဝဲရခြင်းစက်နှစ်ပါးကိုလည်း၊သာဓေတိ။ ပြီးစေ၏၊ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အာသုတဝတောစ၊ ကြားနာရခြင်းမရှိသော သူအားလည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသူပနိဿယသ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို မှီဝဲရခြင်းမှ၊ ဝိရုဟိတသ၊ ကင်းသောဝုဋ္ဌိုလ် အားလည်းကောင်း၊ တဒဘာဝတော၊ ထိုတရားတော်ကိုနာရခြင်းသဘော မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝိကွ်ိတ္တ စိတ္တော၊ မျိုလွင့်သောစိတ်ရှိသောဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ သောတုံ၊ နာခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊မတတ်နိုင်၊သပ္ပုရိသေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ အနုပသယ မာနသ၊ မမှီရသောသူအား၊ သဝနံ၊ ကြားနာရခြင်းသည်၊ နစအတ္ထိ။ ဖြစ်လည်းမရှိ။ ၊

အပရောနယော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအုံ၊ ယသမိတ္တသန္ထာနသ၊အကြင်စိတ်အစဉ်အား၊ နာနုပ္ပကာရေ ဝတ္ထိယာ၊ အထူးထူး အပြားပြားအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ နာနုပ္ပကာရဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟာတံ၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့် သဒ္ဒါကိုယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသမိတ္တသန္ထာနသ၊ ထိုစိတ်အစဉ်၏၊ နာနာကာရေနိဗ္ဗေသော၊ အထူး ထူးသောအခြင်းအရာကိုညွှန်းပြခြင်းသည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ယသ္မာစ။အကြင်ကြောင့်သာလျှင်။ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ဝစနသ၊ စကားတော်၏၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနပဘေဒဝသေနစ၊ အနက် သဒ္ဒါအထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိဿ္သေဒဝသေနစ၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သကလသာသနသမ္ပတ္တိ။ အလုံးစုံ သောသာသနာ အလုံးစုံသော အဆုံးအမနှင့်ပြည့်စုံစွာ၊ ညြဂါဟာနေနု ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ နိဝေဝသောသပရတိတ ပါရိပူရိကာရကောဘူတော၊ အကြွင်းအကြိမ်မရှိသော သတ္တဝါတပါးတို့၏ အစီးအပွါးပြည့်စုံခြင်း၏အ ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဝေ၊ဤသို့၊ ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်းသော၊ သောဒေ၊ ကာရော၊ထိုအခြင်းအရာကို၊သမ္ဘာဝေတိ။ဖြစ်သ၊ မိမိကိုယ်ကိုကောင်း စွာမသောက်တည်သော သူအားလည်းကောင်း၊ ဝုဏ္ဏေ၊ လွန်လေတွေက် ကိန်းက ဖွားတာသိန်းသက်၌၊အကတာဝုညသ ဝါ၊ပြည့်ဆည်းဘူးအပ်သော ပါရမီမရှိသောသူအားလည်းကောင်း၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့် ဘဒ္ဒကေန၊ ကောင်းသော၊ ဝေ၊ဤ ရှေ့ပမာအာကာရေန၊ ဝေ၊ဟူသောဤအ ကြောင်းအရာဖြင့်၊ အတ္ထနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော အရှင်အာနန္ဒာအား၊

ပန္တိမစက္ကုဒယသမ္ဘတ္တိ၊ နောက်စက်နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒီပေတိ၊ပြု၏၊သဝနယောဂေန၊ နာခြင်းကိုရှိယာနှင့်ယှဉ်သော၊ သုတန္တိပ ဒေန၊သုတံဟူသောပုန်ဖြင့်၊ဝုဏိမစက္ကုဒယသမ္ဘတ္တိ၊ရှေ့စက်နှစ်ပါးနှင့်ပြည့် စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒီပေတိ၊ပြု၏၊ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဒီပေတိ၊ ပြသ နည်း၊ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ အပ္ပတိရူပေ၊ မတင့်အပ်မလျောက်ပတ် သော၊ဒေသေ၊ ရုပ်ပြစ်ရှစ်ပါး စသည်၌၊ ဝသတောစ၊ နေရာဌားသော သူ အားလည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသူပနိဿယဝိရဟိတ သ၊ သူတော်ကောင်း တို့ကိုပေါင်းဘော်ဖွဲ့ရခြင်းမှကင်းသော သူအားလည်းကောင်း၊ သဝန်၊ တရားကြားနာရခြင်းသည်၊နအာတ္ထိ၊ မရှိ၊ဖြစ်တိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊အာသ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာအား၊ ပန္တိမစက္ကုဒယသိဒ္ဓိယာ၊နောက်စက်နှစ်ပါးနှင့်ပြည့် စုံခြင်းပြီးခြင်းကြောင့်၊ အာသယသုဒ္ဓိ၊ အာသယ၏ စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ သိဒ္ဓါ၊ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သမ္မာပဏိဟိတတ္တာ၊ ဖိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်သော အ ဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဝဇ္ဇေ၊လွန်လေ တွက်ကိန်း ကမ္မာတသိန်း ထက်၌၊ ကတဝုညောစ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိသော သူသည်လည်း၊ ဝိသုဒ္ဓါ သယော၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော အာသယရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ တဒသုဒ္ဓိ ဟောတု၊ထို အာသယ မစင်ကြယ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ဒုရိတသဝတော၊ ဝေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း၊ တထာတံဝစန်၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ သမ္မာပဏိဟိတံ စိတ္တံ သေယျသော၊ တတော ကရေတိစ၊ သမ္မာပဏိဟိတ်စိတ္တံ သေယျသော နံတတောကရေဟူ၍လည်းကောင်း။ ကတဝုညောသိတ္တံအာနန္ဒပဓာနမနု ယုဇ္ဇဝိပ္ပံဟောတိသိအနာသဝေါတိစ၊ ကတဝုညောသိတ္တံ အာနန္ဒပဓာနမနု ယုဇ္ဇဝိပ္ပံဟောတိသိအနာသဝေါဟူ၍လည်းကောင်း၊ တေဝဝစန်၊ ဤစကားကို ဘဂဝေါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊သမ္မာပဏိ ဟိတံ၊ကောင်းစွာဆောက်တည်ခြင်းရှိသော၊စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နံ ဝုဋ္ဌလံ၊ ထိုပုဋ္ဌိ၊လိုကို၊တတော၊ထိုကောင်းစွာဆောက်တည်ခြင်းကြောင့်၊သေယ္ယ သော၊ဖြတ်သောအားဖြင့်၊ကရေကရေယု၊ ပြုရာ၏၊ ဟူတိစ၊ ဤသို့သည်း ကောင်း၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊တို့၊သင်သည်၊ ကတဝုညော၊ ကမ္မာတသိန်းပါ ရေဒိုဖြည့်ပြီးသောသူသည်၊ အသိ၊ဖြစ်၏၊ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကို၊ အနုယုဇ္ဇ၊လုံ့လကြိုးကုတ်အားထုတ်လော၊ဝိပ္ပံ၊လျင်စွာ၊ အနာသဝေါ၊အာ

သဝေါကင်းသည်။ဟောဟိသိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဣတိစ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ဝတ္ထုံ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပုရိမစက္ကနွယသိဒ္ဓိယာ၊ ရှေ့စက်နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ ခြင်းပြီးခြင်းကြောင့်။ပယောဂသုဒ္ဓိ၊ပယောဂ၏စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ဟော တိ၊ဖြစ်၏။ ဟိသစ်။ထိုစကားသည်မှန်၏။ ပတိရူပဒေသဝါသေနစ၊ တင့် အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌နေသဖြင့်လည်းကောင်း၊သပ္ပုရိသူပနိဿ ယေနစ၊ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့ကိုပေါင်းတော်မြဝဲရသဖြင့် လည်းကောင်း၊သာဓုနံ၊သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိအာပဇ္ဇနေနစ၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိသို့လိုက်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိသုဒ္ဓပယောဂေါ။ အလွန်စင် ကြယ်သောပယောဂရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာယစအာသယသုဒ္ဓိ ယာ။ထိုအာသယ၏စင်ခြင်းဖြင့်လည်း၊အဓိဂမဗျတ္တိသိဒ္ဓိ၊ ပဋိပတ်နှင့်ပြည့် စုံခြင်းပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား၊ဝဇ္ဇယောဝ၊ရှေးဦးစွာကသာသျှင်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိသံကိလေသာနံ။ တ ဏှာဒိဋ္ဌိသံကိလေသတို့၏။ ဝိသောဓိတတ္တာ၊ သုတ်သင်အပ်သည်၏ အ ဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ပယောဂသုဒ္ဓိယာ၊ပယောဂ၏စင်ခြင်းဖြင့်၊အာဂမဗျတ္တိ သိဒ္ဓိ၊ ပရိယတ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သုပရိသုဒ္ဓ ကာယဝစီပယောဂေါ။အလွန်စင်ကြယ်သောကာယပယောဂဝစီပယော ဂရှိသောဝုဋ္ဌိုလ်သည်။ ဝိပဿနာသာဓာဝတော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းမရှိ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓိကိုတ္တစိတ္တော၊ မဟုတ်လွင့်သောစိတ်ရှိသော ဝုဋ္ဌိုလ်သည်။ပရိယတ္တိယံ၊ပရိယတ်၌၊ဝိသာရဒေါ၊ ကင်းသောရှုံ့ရှားခြင်း ရှိသည်။တိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို ကြောင့်။ ပယောဂသုဒ္ဓိယာ၊ ပယောဂ၏စင်ကြယ်ခြင်းဖြင့်၊ အာဂမဗျတ္တိ သိဒ္ဓိ၊ပရိယတ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ဣတိဧဝံဝုတ္တ နယေန၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ပယောဂါသယသုဒ္ဓသေ၊ပယော ဂအာသယစင်ကြယ်သော၊ အာဂမာဓိဂမသမ္ပန္နသေ၊ ပရိယတ်ပဋိပတ် နှစ်ရပ်နှင့်ပြည့်စုံသောအရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်၊ ဥဒယ တော၊ တက်လတ်သော။သူရိယသေ၊နေမင်း၏။အရုဏာဝေ့။အရုဏ်ငွေ့အ ရုဏ်ရောင်အလင်းသည်၊ ပုဗ္ဗဂ်ံမ၊ ရှေ့သွားသည်၊ ဘာဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရုဟတိဝိယစ။ ထိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ယောနိသောမနသိကာ ရော၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ကုသလကမ္မဿ၊ ကုသလ ကမ္မပထတရား၏၊ပုဗ္ဗဂ်ံမ။ရှေ့သွားသည်။ဘာဝိတုံ။ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရုဟတိ ဝိယစ၊ထိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ဘဂဝတော၊ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစ

နသ၊စကားတော်၏၊ပုဗ္ဗဂိမံ၊ရှေ့သွားသည်၊ဘဝိတုံ၊ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အရေဟ တိ၊ထိုကိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဌာနေ၊ နိဒါန်းစကားရှေးဦးဗျားက ထား၊ထိုက်သောအခါ၌၊နိဒါန်း၊ဘုရားခံဝင်းတော်ထွက်နက်နဲသောတရား တော်ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း ကောင်းသော နိဒါန်းစကားကို၊ ဌပေန္တော၊ ထားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇေတဝနတန္တိ အာဒိ၊ ဇေတဝနတံ ဤသို့အစရှိ သောစကားကို၊အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊မယာ၊ငါသည်၊ဝစ္ဆတေ၊ဆိုဦးအုံ၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဦး၊ဝုတ္တနယေနေဝ၊သို့ အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊နာနုပုကာရပဒိုဝေဓေါပကေန၊ အထူးထူး အပြားပြားအားဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဝေနေယ္ယဓမ္မနာပ ဒေန၊ဝေါဟာရသော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ အတ္ထပဒိတာနုပဒိသန္တိဒါ သမ္ပတ္တိသဒ္ဒါဝေါ၊ အတ္ထပဒိသန္တိဒါ ပဒိတာနုပဒိသန္တိဒါနှင့် ပြည့်စုံသည် ၏အဖြစ်ကို၊ဒီပေတိ၊ပြ၏၊သုတန္တိဓမ္မဓိနာပဒေန၊ သုတံဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဝေါသဒ္ဒသန္နိဿိတေန၊ ဝေါသဒ္ဒါ၏ တည်ရာအားဖြင့်၊ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝက္ခမာနာပေက္ခာယ၊ ဆိုလတ္တံ့သည်ကိုငဲ့ခြင်းရှိသော၊ သောတပ္ပဘောဒ ပဒိုဝေဓေါပကေန၊ နာအပ်သော အထူးထူး အပြားပြားကိုထိုးထွင်း၍သိ ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊သုတန္တိဓမ္မဓိနာပဒေန၊ သုတံဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ဓမ္မ နိရုတ္တိပဒိသန္တိဒါသမ္ပတ္တိသဒ္ဒါဝေါ၊ဓမ္မပဒိသန္တိဒါနိရုတ္တိပဒိသန္တိဒါနှင့်ပြည့် စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒီပေတိ၊ ပြ၏၊စ၊တနည်းလည်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆို အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယောနိသော မနသိကာရဒီပကံ၊ ယောနိ သောမနသိကာရကိုပြုတတ်သော၊ဝေနေယ္ယဒဲဝစနံ၊ဝေါဟူသော ဤစကား ကို၊ဘာသမာနော၊ဆိုသော အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဇေတဝဝေါ၊ ထိုဥဒါန်း တရားတို့ကို၊မယာ၊ငါသည်၊မနသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ၊ အဖန်တ လဲလဲရှုဆင်ခြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ဒိဋ္ဌိယာ၊ပညာဖြင့်၊ သုပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍သိ အပ်ကုန်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒီပေတိ၊ပြ၏၊ဟိသဒ္ဒံ၊ ထိစကားသည်မှန်၏၊ ပရိ ယတ္တိဝမ္မာ၊ပရိယတ္တိတရားတို့ကို၊ဣဓ၊ဤအရာ၌၊သိလံ၊ သိလကို၊ ကထိ တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ဣဓ၊ဤအရာ၌၊ သမာဓိ၊ သမာဓိကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ဣဓ၊ဤအရာ၌၊ပညာ၊ပညာကို၊ကထိတံ၊ဟောတော် မူအပ်၏၊ဣဓ၊ဤအရာ၌၊ဣတိ၊ဤသုတ်၌၊ဣဓ၊ဤမျက်နှာသော၊ အနုသန္ဓိယော၊ အနု သန္ဓေတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော်၊ နယေန၊နည်းဖြင့်၊မနသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ၊ အဖန်တလဲလဲရှုအပ် ကုန်ပြီ၊ အနုသဝါကာရပရိဝိတက္ကသာဟိတာယ၊ အဆင့်ကြားသောအ

ခြင်းအရာ အလွန်ကြီးခြင်းတို့နှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဓမ္မနိဗ္ဗာနခန္ဓာဘုတာ ယ။ဓမ္မနိဗ္ဗာနခန္ဓာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ဝါ။ တနည်းကား၊ ဥာတပရိညာသင်္ခါ တာယ၊ဥာတပရိညာဥဟုဆိုအပ်သော၊ဒိဋ္ဌိယာ၊အယူဖြင့်။ တတ္ထတတ္ထ ထိုထိုဒေသနာတို့၌။ ဝုတ္တာရုပါရူပဓမ္မေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ရုပ်နှာမ် တရားတို့ကို။ဣတိ၊ဤသည်တို့ကား။ရူပံ၊ရုပ်တရားတည်း၊ ရူပံ၊ရုပ်တရား သည်၊ဣတ္ထေကံ။ဤမျှတို့တည်း၊ဣတိ၊အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နုယေန၊ နည်းဖြင့်။သုဒ္ဓ၊ကောင်းစွာ။ဝ ဝတ္ထုပေတ္တာ။မှတ်၍။ ပဒိုဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍သိ အပ်ပြီ။အတ္ထာနောစ၊မိမိ၏လည်းကောင်း။ပရေသဉ္စ။ သူတပါးတို့၏လည်း ကောင်း။ ဟိတာသုခါဝဟာ။ စီးပွါးချမ်းသာ ကိုရှက်ဆောင်ကုန်သည်၊ ဟောဇ္ဈာ။ဖြစ်ကုန်၏။ဣတိဇ္ဈမံအတ္ထံ။ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒီပေတိ။ ပြု၏။ သဝနယောဂဒီပကံ။နာခြင်းကြားခြင်းကိုရှိယာကိုထွန်းပြတတ်သော၊ သု တဇ္ဈာ ဇုဒံဝစနံ။သုတံဟူသောဤသဒ္ဒါကို၊ဘာသမာနော။ဆိုတော်မူသော အရှင်အာနန္ဒာသည်။မယာ၊ငါသည်။ဗဟူ။များစွာကုန်သော၊ဓမ္မာ၊တရား တို့ကို၊သုတာ။ကြားနာအပ်ကုန်ပြီ၊ဓာတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်ပြီ။ ဝစသာ၊ ဣတ်ဖြင့်၊ပရိစိတာ၊လေ့လာအပ်ကုန်ပြီ။ဇုတိဇ္ဈမံ အတ္ထံ။ ဤသို့သောအနက် ကို၊ဒီပေတိ၊ပြု၏။ပရိယတ္တိဓမ္မာသာ၊ပရိယတ္တိဓမ္မ၏သဝနဓာရဏာပရိစယာ၊ နာခြင်းဆောင်ခြင်းလေ့လာခြင်းတို့သည်၊ သောတပဋ္ဌာနပဒိုဝိဒ္ဓါ။ သော တပိညာဥ်ဖြစ္ဌာန်းသဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိအပ်ကုန်သည်၊ဟိယသ္မာ၊အကြင် ကြောင့်၊ဟောဇ္ဈာ။ဖြစ်ကုန်၏။ဇုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ဒီပေတိ၊ပြု၏။ တဒု ဘယေနပိ၊ထိုယောနိသောမနသိကာရအာဝိဇ္ဇေပနစ်ပါးဖြင့်လည်း၊ဓမ္မသ တရားတော်၏။သွာချာတတာဝေန။ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်၏ အဖြစ် ဖြင့်။အတ္ထဗျဉ္ဇနပါရိပူရိ၊အနက်သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသောအဖြစ်ကို။ ဒီပေန္တော၊ ပြုလျက်၊သဝနေ။တရားနာခြင်းဌာ၊အာဒရံ။ ရှိသေခြင်းကို၊ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ ၏။အတ္ထဗျဉ္ဇနပရိပုဏ္ဏံ၊အနက်သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊တရားကို။ အာဒ ရေန၊ရှိသေစွာ၊အာသုဏာတော၊မနာသောသူအား။မဟာတော၊ကြီးစွာသော ဟိတာ၊ အစီးအပွါးမှ၊ ပရိဗာဟိရော။ အထူးသဖြင့်ပယသည်။ ဟိယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဇုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်။အာဒရံ။ ရှိသေ ခြင်းကို၊ဇနေတွာ၊ဖြစ်စေ၍။ သက္ကစ္စံ။ ရှိသေစွာ၊ဓမ္မာ။ တရားကို၊ သော တဇ္ဈာ၊နာအပ်၏။ ။

ပန၊ဝါကျအထူးတခုနိုးကူးအံ့။ သကလေန။ အလုံးစုံသော၊ ဇေဝံမေသု တန္တိ ဝစနေန၊ ဇေဝံမေသုတံဟူသောဤသဒ္ဒါဖြင့်။ အာယသ္မာအာနန္ဒာ၊

အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ တထာဂတပဝေဒိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟော အပ်သော၊ဝမ္မံ၊တရားကို၊အတ္တနော၊မိမိအား၊ အဒုဟန္တော၊မထားလိုသည် ဖြစ်၍၊အသပ္ပုရိသတူမိ၊ မသူတော်အရာကို၊ အတိက္ကမတိ၊ လွန်မြောက် စေ၏၊သာဝကတို့၊ သာဝကအဖြစ်ကို၊ ပဋိဗာဟနန္တော၊ ဝန်ခံသည်ဖြစ်၍၊ သပ္ပုရိသတူမိ၊ သူတော်ကောင်းအရာကို၊ သြက္ကမတိ၊ သက်ဝင်၏၊ အ သဒ္ဓမ္မာ၊မသူတော်တရားမှ၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ဝဠာပေတိ၊ ထမြောက်စေ၏၊ သဒ္ဓမ္မော၊သူတော်ကောင်းတရား၌၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပတိဋ္ဌပေတိ၊ တည်စေ၏၊ ကေဝလံ၊သက်သက်၊တံမမ္မံ၊ထိုဥဒါန်းတရားတော်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သုတမေဝ၊ကြားသောတရားသာလျှင်တည်း၊ပန၊စင်စစ်သဖြင့်။ တသ္မေ ဝဘဂဝတော၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ဝစနံ၊စကားတော်ပေတည်း ဣတိ၊ဤသို့၊ဒီပေန္တော၊ ပြလျက်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိမောစေတိ၊ လွတ်စေ၏၊သတ္တာရံ၊ဆရာဘုရားကို၊ အပဒိသတိ၊ညွှန်းပြ၏။ ဒိနဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်ကို၊အပ္ပေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊မှတ်နေတို့။ တရားတည်း ဟူသောမျက်စိကို၊ ပတိဋ္ဌပေတိ၊ တည်စေ၏၊ ၊အဝိစ။ တနည်းကား၊ ဝေဝံမေသုတန္တိ၊ဝေဝံမေသုတံဟူ၍၊ အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ အနုပ္ပါဒိတာဘာဝံ၊ မဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပဋိဗာဟနန္တော၊ ဝန်ခံလျက်၊ ပုရိမဝစနံ၊ ဘုရားဟောရင်းရှေ့စကားကို၊ဝိဝရန္တော၊ဖွင့်ပြလျက်၊ဣမံဝစနံ၊ ဤဥဒါန်း တရားတော်ကို၊မယာ၊ ငါသည်၊ စတုဝေသာရဇ္ဇဝိသာရေ၊ ဃ၊ လေးပါး သောဝေသာရဇ္ဇညာဏ်ကြောင့်ရဲရင့်စွာထသော၊ ဒသဗလဝရေ၊ ဆယ် ပါးသောအားတော်ကို ဆောင်တော်မူထသော၊အာသဘဌာနဌာယိနော၊ အာသဘမြတ်သောအရာ၌တည်ထသော၊သီဟနာဒနဒိနော၊ခြင်္သေ့မင်း ၏ဟောက်ခြင်းကဲ့သို့ရှုံ့ဂှားခြင်းကင်းလျက်ဆိုခြင်းတော်မူထသော၊သဗ္ဗ သတ္တုတ္တမသ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော်မူထသော၊ ဝဠဿုရသ၊ တရားမြတ်တရားကောင်းတို့ကို အစိုးရတော်မူထသော၊ ဝမ္မရာဇသ၊တရားမင်းဖြစ်တော်မူထသော၊ ဝမ္မာဓိပတိနော၊ တရားဖြင့် သတ္တဝါတို့၏အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူထသော၊ ဝမ္မဒါယသ၊ တရားတည်း ဟူသောဆီမီးကိုညှိထွန်းတော်မူထသော၊ဝမ္မသဝေ၊ကသ၊ တရားကြောင့် လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊ သဒ္ဓမ္မဝရစက္ကဝတ္တိနော၊ မြတ်သော သောကုတ္တရာတရားတည်းဟူသောမမ္မစက်ကိုလည်စေတော်မူထသော၊ သမ္ပသမ္ပဒ္ဒသ။ မသောက်မပြန်သစ္စာလေးပါးကို ဆရာမရှိ မိမိအလိုလိုသိတော်မူထသော၊တ ဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊

သမ္ဘုခါ၊မျက်မှောက်တော်မှ၊ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံယူလိုက်ပါ၏။ဣတိ ဤတရား တော်၌၊ အတ္ထေ၀ါ။ အကျိုးဖြစ်သော အနက်၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ၀ါ။ အကြောင်းဖြစ်သော ပါဠိ၌လည်းကောင်း၊ ပဒေ၀ါ။ ပုဒ်၌လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနေ၀ါ။သဒ္ဒါ၌လည်းကောင်း၊ ကခ်ါ၀ါ။ ယုံမှားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝိမတိ၀ါ။တွေးတောခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နကာတဗ္ဗာ၊မပြုအပ်၊ ဣတိ ဤသို့၊သဗ္ဗဒေ၀မနုဿာနံ။ အလုံးစုံသောနတ်လူတို့အား၊ ဣမတ္ထိ ဓမ္မေ၊ဤ ဥဒါန်းတရားတော်၌၊အသင်္ခယံ၊မယုံကြည်ခြင်းကို၊ ဝိနာသေတိ၊ ပျက်စေ ၏။သင်္ခါသမ္ပဒံ၊သင်္ခါတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ဥပါဒေတိ။ဖြစ်စေ ၏။တေန၊ထိုကြောင့်။ဝိနာသယတိ အသင်္ခံ။(၄)၀ဒံဂေါ်တမသာ၀ကောတိ၊ ဝိနာသယတိ အသင်္ခံ။(၄)။၀ဒံဂေါ်တမသာ၀ကောဟူသော၊တော်၊ဤဂါထာ ကို၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ဝေဝံမေသုတမိဗ္ဗေဝံ၊ဝေဝံမေသုတံအစရှိသော၊ဤစကား ကို၊ဝဒံ၀ဒေ္ဓာ၊ဆိုသော၊ ဂေါ်တမသာ၀ကော၊ ဂေါ်တမဖြတ်စွာဘုရား တပည့်ဖြစ်သောအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သာသနေ၊ ဂေါ်တမဖြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊အသင်္ခံ၊မသင်္ခါခြင်းကို၊ ဝိနာသယတိ၊ ပျက်စေ၏။ သင်္ခံ၊ သင်္ခါခြင်းကို၊ဝဏ္ဏတိ၊ပွါးစေ၏။

ကေန္ဒြ။ကော်ဟူသောသင်္ခါသည်၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ။ ရေတွက်ခြင်း၏ အဝိုင်းအခြားဖြစ်သောသင်္ခါတည်း၊ဟိသင်္ခံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဒေယံ ကောသင်္ခေါ်၊ဤကောသင်္ခါသည်။ အညေသဗ္ဗာသဟာယသမ္ပယုတ္တာဒိသု၊ တပါး ဟူသောအနက် ဖြတ်သောအနက် အဘော်မရှိဟူသောအနက် အရေအ တွက်သမ္ပယုတ်ဟူသောအနက်တို့၌၊ ဒိသတိ၊ထင်၏။ တထာတံ၀စနံ၊ ထို စကားသည်၊ဟိသင်္ခံ၊ မှန်၏။အတ္ထာ၀ဟ၊ ကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊ လော ကောစ၊လောကသည်လည်းကောင်း။ သဿတော၊မြဲ၏။ ဣဒမေ၀ ဤစ ကားသည်သာလျှင်။သင်္ခံ၊မှန်၏။အညံ၊တပါးသောစကားသည်၊ မောစံ၊ အချည်းနှီးတည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ဧတေ၊ထိုတပါးသောမိန့်ခွန်းတို့သည်၊အ ဘိ၀ဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ဣတိ အာဒိသု။ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊အယံ ကောသင်္ခေါ်၊ ဤကောသင်္ခါသည်၊အညေ၊တပါးဟူသောအနက်၌၊ ဒိသတိ၊ထင်၏။ ဧ ဧတေ သော၊စိတ်၏။ကောဒိဘာ၀ံ၊ မတုန်မလှုပ်ဖြတ်သော တည်ကြည် ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ ဣတိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သေဋ္ဌ ဖြတ်သောအနက်၌၊ ဒိသတိ၊ထင်၏။ကောဂုပကဋ္ဌော၊တယောက်သည်း သာလျှင်ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်လျက်၊ဣတိ အာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည် တို့၌၊အာသဟာယော၊အဘော်မရှိသောအနက်၌၊ ဒိသတိ၊ထင်၏။ဘိက္ခ၀ေ၊

ရဟန်းတို့၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသာယ၊မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောသိတင်း သုံးချေနေရခြင်းသည်၊ ခဏောစ၊ ခဏာသည်လည်းကောင်း၊ သမယောစ၊ အခါသည်လည်းကောင်း၊ ဧကောဝခေါ၎ကောဝေ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမအခါတပါးသာတည်း။ ဣတိအာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သမ္ပာယံ၊ အရှေ့အတွက်ဟူသောအနက်၌၊ ဒီဃတိ၊ထင်၏။ ဣဒါဝပိ၊ဤအရာ၌လည်း၊ သမ္ပာယမေဝ၊အရှေ့အတွက်သမ္ပာ၌သာသျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဌာတိအာဝ၏၊ တောနုထိ ကြောင့်၊ ကေန္ဒ္ဓိဂဏာနုပရိဿ္ဆေ ဒေါတိ၊ ကေန္ဒ္ဓိဂဏာနုပရိဿ္ဆေ ဒေါဟူ၍၊ ယောဝါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအာဝ၏၊ ။

သမယန္တိ၊သမယံဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ပုရိဿ္ဆိန္နနိဒ္ဒေသော၊ ဝိုင်းခြားအာဝ၊ပြီးသောသမယကိုညွှန်းဖြသောသဒ္ဒါတည်း၊ ဧကံသမယန္တိ။ ဧကံသမယံဟူ၍၊အနိယမိတပရိဒီပနံ၊ မည်သည့်အခါဟုမမှတ်မူ၍ညွှန်းဖြသောသဒ္ဒါတည်း၊တတ္ထ၊ထိုဧကံသမယံဟူသောပါဠိ၌၊ သမယသဒ္ဒါ၊ သမယသဒ္ဒါသည်၊သမဝါယော၊အကြောင်း၏ညီညွတ်ခြင်းအနက်၌လည်းကောင်း ခဏော၊ ခဏာဟူသောအနက်၌လည်းကောင်း၊ ကာလော၊ အခါဟူသောအနက်၌လည်းကောင်း၊သမူဟော၊ အပေါင်းဟူသောအနက်၌လည်းကောင်း ဟောတု၊ အကြောင်းဟူသောအနက်၌ လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိသု၊ အယူဟူသော အနက်တို့၌လည်းကောင်း၊ ပဒီသောဘေ၊ ရခြင်းဟူသော အနက်၌လည်းကောင်း၊ပဟာနေစ၊ပယ်ခြင်းအနက်၌လည်းကောင်း၊ ပဒီဝေ၊ဝေ၊ ထိုးထွင်းချိပ်ခြင်းဟူသော အနက်၌ဝင်း၊ ဒီသတိ၊ ထင်၏။တ၊ထာဟိတ တောဇေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊အာသ၊ထိုသမယသဒ္ဒါ၏၊ ကာလဠ္ဠ၊လျှံပတ်သော အခါကိုဝင်း၊ သမယဠ္ဠ၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းကိုဝင်း၊ ဥပါဒါယ၊စွဲ၍၊ သွေဝိ၊နက်ဖြန်ခါ၌လည်း၊မယံ၊ဝါတို့သည်၊ အပ္ပေဝနာဥပ သက်မေယျာမ၊ ကပ်နိုင်ပြီးအုံ့လည်းမသိ၊ ဣတိဝေမာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သမဝါယော၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းဟု ဆိုအာ၏သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ဌာတ်အာ၏၏၊ ယုတ္တကာလဠ္ဠ၊ လျှောက်ပတ်သောအခါကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စယသာမဂ္ဂိဠ္ဠ၊အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ လဘိတ္တာ၊ရ၍၊ ဣတိဟိ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကိုသာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ဌာတ်အာ၏၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပစ္စယသမ ဝါယော၊အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းဟူသော အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအာ၏၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဗြဟ္မစရိယဝါသာယ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောသိတင်းသုံး၍နေရခြင်း၏၊ ခဏောစ၊ခဏာသည်လည်းကောင်း၊

သမယောစ။အခွင့်သည်လည်းကောင်း။ ဧကောဝခေါ်ကောဝေ။ဗုဒ္ဓပြုခြင်
နှဝမအာခါတပါးသာတည်း။ဣတိအာဒီသု။ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ ခဏော။
ခဏဟုဆိုအပ်သော။ အဏ္ဍော။အနုက်ကို။ ဒဠ္ဌဇ္ဇော။ဖွတ်အပ်၏။ သြကာ
သော။အခွင့်။ဣတိအဏ္ဍော။ဤကားသမယသဒ္ဒါ၏အနုက်တည်း။ တထာ
ဂတုပ္ပါဒါဒိကောတိတထာဂတုပ္ပါဒါဒိကောဝေ။ ဖြတ်စွာဘုရား ဖြစ်သော
အခါတပါးသည်လာလျှင်။ ဝဏ္ဏဖြဟွစရိယာသ။ မဂ်တည်းဟူသော ဖြတ်
သောသိတင်းသုံးခြင်း၏။ သြကာသော။အခွင့်သည်။ တပ္ပစ္ဆယပဋိလာဘ
ဟေတုဘူတော။ ထိုဘုရားဖြစ်သော အကြောင်းကို ရခြင်းလျှင် အကြောင်း၏
သောကြောင့်။ ခဏောဝေ။ဗုဒ္ဓပြုခြင်း ခဏသာလျှင် ဖြစ်သော။ သမယော။
သမယသဒ္ဒါကို။ ခဏောတိစ။ခဏဟူ၍ လည်းကောင်း။ သမယောတိစ၊
သမယဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ။ဆိုအပ်၏။ သောသမယော။ ထိုမဂ်
တည်းဟူသောသိတင်းသုံး၍ နေရာအခွင့်သည်။ ဧကောယေဝ။ ဗုဒ္ဓပြုခြင်
သမယအာခါ တပါးသာတည်း။ ဣတိအယံအာဒိပ္ပါယော။ ဤသို့သော အာ
ဒိပ္ပါယ်ကိုသာလျှင်။ ဒဠ္ဌဇ္ဇော။ဖွတ်အပ်၏။ ဥဏ္ဏသမယော။ ဟူသောအခါ
ပရိဠာဟသမယော။အိုက်သောအခါ။ဣတိအာဒီသု။ဤသို့အစရှိသည်တို့၌
ကာလော။အခါကာလဟူသော။အဏ္ဍော။အနုက်ကို။ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်
၏။မဟာသမယော ပဝနတ္ထိန္တိအာဒီသု။ မဟာသမယော ပဝနတ္ထိ ဤသို့
အစရှိသည်တို့၌။သမူဟော။နတ်တို့၏အပေါင်းဟူသော။ အဏ္ဍော။အနုက်
ကို။ဒဠ္ဌဇ္ဇော။ဖွတ်အပ်၏။ပဝနတ္ထိ။မဟာဝုန်တောကြီး၌။ မဟာသမယော။
မျှားစွာသောနတ်တို့၏အစည်းအဝေး။ ဟိသစ္စံ။ထိုစကားသည်ဖွန်၏။သမ
ယောဟိ။သမယောဟူသည်ကား။ ဘိက္ခူ။နဋ္ဌ။ဂုဟန်းတို့၏လည်းကောင်း။
ဒေဝတာနဋ္ဌ။နတ်တို့၏ လည်းကောင်း။ မဟာသန္နိပါတော။ မျှားစွာသော
အစည်းအဝေး။ဣတိအယံ။ဤသည်ကား။အဏ္ဍော။အနုက်တည်း။ဘဒ္ဒါလိ။
ဘဒ္ဒါလိရေဟန်း။ တေတယာ။သင်သည်။ သမယောပိခေါ။ အကြောင်းကို
ယှလည်း။အပ္ပဋိပုဂ္ဂေါ။ထိုးထွင်း၍မသိသည်။အဟောသိ။ဖြစ်၏။ ဘဂဝါ
ဖြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ခေါ်ကော်သေန။ စင်စစ်သဖြင့်။ သာဝတ္ထိယံ
သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရတိ။နေတော်မူ၏။ ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်
လည်း။ဘဒ္ဒါလိနာမ။ ဘဒ္ဒါလိအမည်ရှိသော။ဘိက္ခု။ဂေဟန်းသည်။ သဗ္ဗ
သာသံ။ ဖြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။ သိက္ခာယ။သိက္ခာသုံးပါးကို
နပရိပူရကာရီ။ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိသည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ အုတိ၊ဣတိ။ ဝံ
ဝါ။ကို။ဇာနိ။သိတိ။သိလတ္တံ။ ဘဒ္ဒါလိ။ဘဒ္ဒါလိမည်သောရေဟန်း။တေတယာ

သင်သည်၊ အယင်္ဂါခေါသမယော၊ ဤအခါကိုလည်း၊ အပ္ပဋိဝိဇ္ဇေါ၊ထိုးထွင်း၍မသိသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဟေတု၊အကြောင်းဟူသော၊ အဟွော၊ အနက်ကို၊ ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ဟိသစ္ဆံ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣဓ၊ဤပါဠိ၌၊ သိက္ခာပဒသ၊ သိက္ခာပုဒ်၏၊ ကာရဏံ၊အကြောင်းကို၊သမယောတိ၊သမယဟူ၍၊အဓိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ်၏ တေနခေါပနသမယေန၊ထိုအခါ၌၊ ဥဂ္ဂါဟမာနော၊စိုးစဉ်းအတတ်ကိုသင်သော၊သမဏာမဏ္ဍိကာပုတ္တော၊ ရဟန်းဦးပြည်းသား ဖြစ်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ပရိဗိုဇ်သည်၊ သမယပ္ပဝါဒကေ၊ အယူကို ဟောဆိုရာ ဖြစ်သော၊ တိတ္ထိုကာစိရေ၊တည်ပင်စဉ်ရောက်ရာဖြစ်သော၊ ဂေသာလကေ၊စရေပ်တဆောင်ရှိသော၊ မလ္လိကာယ၊မလ္လိကာဝိဟာရား၏၊ အာရာမေ၊အရံ၌၊ပဋိဝသတိ၊နေ၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဒိဋ္ဌိ၊အယူဟူသော၊ အဟွော၊အနက်ကို၊ ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ဖွတ်အပ်၏။ ဟိသစ္ဆံ၊ထိုစကားသည် မှန်၏၊ တတ္ထတတ္ထိ အာရာမေ၊ထိုအရံ၌၊နိသိန္နော၊နေကုန်သော၊ကိတ္တိယာ၊တိတ္ထိတို့သည်။ အဗ္ဘာနောအဗ္ဘာနော၊ပိပိပိပိတို့၏၊ဒိဋ္ဌိသင်္ခါတံ၊ဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သော၊ သမယံ၊အယူကို၊ပဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သောပရိဗ္ဗာဇကာရာမော၊ထိုပရိဗိုဇ်အရံကို၊ သမယပဝါဒကောတိ၊ သမယပဝါဒကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဒိဋ္ဌေဓမ္မေ၊ ရှက်ဖွယ်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ ယောအတ္ထော၊ အကြင်အကျိုးစီးပွါး သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပရာယိကော၊တမလွန်ဖြစ်သော။ ယောအတ္ထော၊အကြင် အကျိုးစီးပွါး သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ အတ္ထာဘိသမယာ၊အကျိုးစီးပွါး နှစ်ပါးကို ရခြင်းကြောင့်၊ ဓိရော၊မြဲမြံတည်ကြည်သောသူကို၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊ပညာရှိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဒိုလာတောဝ၊ရခြင်းဟူသော၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဒဠ္ဍဗ္ဗော၊ဖွတ်အပ်၏၊ အတ္ထာဘိသမယာတိ၊အတ္ထာဘိသမယာဟူသည်ကား။ ဟိတသု၊အစီးအပွါးကို၊ အဓိဂမာ၊ရခြင်း။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အတ္ထော၊အနက်တည်း၊သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ မာနသ၊မာနကို။ အဘိသမယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခသ၊ဝဋ်ဒုက္ခ၏၊ အန္တံ၊အဝသာန်၊ အဆုံးကို၊ အကာသိ၊ပြုပြီ။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဟာနံ၊ပယ်စွန့်ခြင်းကို၊ အဘိသမယောတိ၊ အဘိသမယဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊အဓိကံ၊လွန်စွာ၊ သမဏံ၊ရူပသမန်၊ငြိမ်းခြင်း၊ ပဟာနံ၊ပယ်ခြင်း၊ အပဂမော၊ကင်းခြင်း။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အဘိသမယော၊အဘိသမယ

မည်၏၊ ပဟာနံ၊ပယ်စွန့်ခြင်းတည်း။ ။ဒုက္ခသေ၊ဒုက္ခသစ္စာ၏၊ပိဋ္ဌနဲ့ဖြော၊ နှိပ်စက်တတ်သော သဘော၊ သင်္ခတဖြော၊ ပြုပြင်တတ်သော သဘော၊ သန္တာပဖြော၊ပူပန်တတ်သောသဘော၊ဝိပရိဏာမဖြော၊ဘေဘက်ပြန်ဆိုတတ် သောသဘော၊ အဘိသမယဖြော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော သဘော၊ ဣတိအာဒိသု၊ ၍သို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဒိုဝေဝေ၊ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။အဟေ၊အနုက်ကို၊ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ ဟိသစ်ုံ၊ထိုစကား သည်မှန်၏၊ အဘိသမေတဗ္ဗတော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ပဒိုဝေဝေ၊ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ အဘိသမယော၊အဘိသမ ယမည်၏၊ အဘိသမယောဝ၊ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သောတရား၊သည်ဘာ လျင်၊အံ့ဟော။အနုက်တည်း၊ အဘိသမယဟော၊ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော တရား၊သည်လျှင်အနုက်၊ဣတိ၊၍သို့၊ဝိဋ္ဌနာဒီနိ၊နှိပ်စက်တတ်သောသဘော စသည်တို့ကို၊အဘိသမေတဗ္ဗဘာဝေန၊ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောသဘော ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂေါဘာဝံ၊တူသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပနေတွာ၊ရှေ့ရှုဆောင်၍၊ ဝတ္တာနိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊ အဘိသမယသော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏၊ ဝိသယဘူတော၊အရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဟေ၊အနုက် တည်း၊အဘိသ ၊ယဟော၊ထိုးထွင်း၍သိအပ်သည်၏အရာဖြစ်၍ဖြစ်သော အနုက်။ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်။တာနေဝ၊ထိုထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏ အရာဖြစ်၍ဖြစ်သောသဘောတို့ကိုသာလျှင်၊တထာ၊ထိုအတူ၊ ဂေဟန္ဒြေနှ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ဝတ္တာနိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊တဟ္ဟ၊ထိုပါဠိ၌၊ဒုက္ခသစ္စသမ် ါတံ ဒုက္ခသစ္စာဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝိဋ္ဌနံ၊နှိပ်စက်ခြင်း သဘောသည်၊ တံသမဝိ နော၊ထိုဒုက္ခသစ္စာနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟိ သနံ၊ညှဉ်းဆဲခြင်း တည်း၊အဝိပ္ပါရိကတာဂုဏ်၊မပြန့်သောအဖြစ်ကို ပြုခြင်းတည်း၊သန္တာ ပေါ၊သန္တာပသည်၊ ဒုက္ခတာဒိဝသေန၊ ဆင်းရဲသော အဖြစ်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊သန္တာပနံ၊ပရိတာပနံ၊ထက်ဝန်းကျင်မှပူပန်ခြင်းတည်း။ ၊

ဣဒေ၊ဤသမဝါယစသည်၌လည်း၊ဝစနဟော၊ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဒေ၊ဤသို့၊ ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ သဟကာရိကာရဏာသန္ဓိသဒ္ဒါ ၊ တဂ္ဂုဖြစ်၍ကျေး ဇူးပြုလေ့ရှိသောဒေကြောင်းဖြင့် တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့၊ သမေတိသမ ဝေတိ၊ကောင်းစွာ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမယော၊ သမ်ယမည်၏၊သမဝါယော၊သမဝါယအနုက်၌ဖြစ်သောသမယသဒ္ဒါကို၊ လာတိ၊ရ၏၊ ဣဒေ၊ဤဗုဒ္ဓပ္ပါဒဒေသာ၌၊ မဂ္ဂပြဟ္ဓစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောသီတင်းသည်။ တဒါဓာရဝုဋ္ဌလေဟိ၊ ထိုမဂ်၏တည်ရာပုဂ္ဂိုလ်

တို့မှ၊ သမေတိသမာဂန္ဓာတိ၊ ကောင်းစွာ လာတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊ ခဏော၊ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒခဏသည်၊ သမယော၊သမယမည်၏၊ ဣဿကာ လေ၊ဤအခါ၌၊ ဧတေနကာလေန၊ဤအခါဖြင့်၊ သတ္တာဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊သဘာဝဓမ္မောဝါ၊ သဘာဝဓမ္မသည်လည်းကောင်း၊ဥပ္ပါ ဒါဒီဟိ၊ ဥပ္ပါဒစသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဟစာတာဒီဟိဝါ၊ သဟ စာတစသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝါသံ၊နေခြင်းသို့၊ သမေတိဂန္ဓာတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာလော၊ကာလသည်၊ သမ ယော၊သမယမည်၏၊ဟိသဒ္ဒံ၊ထိုစကားသည်ဖွဲ့၏၊ဓမ္မပဝတ္တိမတ္တတာယ၊ တရား၏ဖြစ်ခြင်းမျှ၏အဖြစ်ဖြင့်၊အတ္ထတော၊အနက်အားဖြင့်၊အတ္ထတောဝိ၊ ထင်ရှားမရှိသော်လည်း၊ကာလော၊ကာလကို၊ ဓမ္မပ္ပဝတ္တိယာ၊တရား၏ဖြစ် ခြင်းဖြင့်၊အဓိကရဏံဝိယစ၊တည်ရာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကရဏံဝိယစ၊ ကရိယာကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကပ္ပနာမတ္တသိဒ္ဓေန၊ ကြံဆမျှဖြင့်ပြီးသော၊ အနုရူပေန၊အလျော်အားဖြင့်၊ဝေါဟာရိယတိ၊ခေါ်ဝေါ်အပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့ ဝေနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဝယဝါနံ၊အစိတ်တို့၏၊ သမံ၊အညီအညွှတ်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဟ၊တကွ၊ ပဝတ္တိတဝဋ္ဋာနံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ တည်ရာ တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သမူဟော၊အပေါင်းသည်၊ သမယော၊ သမယမည်၏၊ သမုဒါယောတိယထာ၊ သမုဒါယောဟူသောဝုဒ္ဓိ ကဲ့သို့ တည်း၊ဟိသဒ္ဒံ၊ထိုစကားသည်ဖွဲ့၏၊အဝယဝသဟာဝဋ္ဋာနမေဝ၊ အစိတ် တို့၏တကွပေါင်း၍ တည်ရာသည်သာလျှင်၊ သမူဟော၊သမူဟမည်၏၊ ဧတသ္မာဟေတုမှာ၊ ဣအကြောင်းမှ၊ အဝယော သပဋ္ဌယာနံ၊ ကြွင်းသော ပဋ္ဌာန်းတရားတို့၏၊ သမာဂမေ၊ပေါင်းခြင်းသည်၊ သတိ၊ရှိသော်၊ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ဟေဘဉ္ဇတိ ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်လည်းဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုအကျိုး၏ဖြစ်ရာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ သမယော၊သမယမည်၏၊သမုဒယောတိယထာ၊သမုဒယောဟူသောဝုဒ္ဓိ ကဲ့သို့တည်း၊ သံယောဇနဿ ဘာဝတော၊ သံယောဇဉ်၏ အဖြစ်အားဖြင့်၊ သံဗန္ဓာ၊ကောင်းစွာ နှောင်ဖွဲ့ကုန်လျက်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဝိသယော၊အာရော ဌ်၊သမေတိတေပဝတ္တတိ၊ကောင်းစွာဖြစ်တတ်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဧတေန ဒိဋ္ဌိဓာလေန၊ ဣဒိဋ္ဌိတည်း ဟူသော ကွန်ယက်ဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ ဘာဝ တော၊ မြင်ခြင်းစွာ ယူသောအားဖြင့်၊ သံယုတ္တာ၊ ကောင်းစွာ နှောင်ဖွဲ့ကုန် လျက်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ယထာဘိ နိဝေသနံ၊ နှလုံးသွင်းအ လျောက်၊ အယန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သောဒိဋ္ဌိ

ဇာလော၊ ထိုမိန္တာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကွန်ယက်သည်၊ သမယော၊သမယမည်၏၊ဒိဋ္ဌိ၊အယူကို၊ လတ္တာကို၊ရေအစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည် ၄နှစ်၏၊ ဒိဋ္ဌိသံ၊ယာဇနေနှ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကွန်ယက်အမွှဲဖြင့်၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ ဗဒ္ဓါ၊ဖွဲ့စပ်တတ်ကုန်၏၊ သမ်တိ သင်္ဂတိ၊ပေါင်းခြင်း၊သမောဓာနံ၊ပေါင်းခြင်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပဋိ လာဘော၊ရခြင်းသည်၊ သမယော၊သမယမည်၏၊ သမသာ ဥပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့၊ယနံ့ပါဝုဏာနံ၊ရောက်ခြင်း၊အပဂမော၊ကင်းခြင်း၊ဣတိတသ္မာ ထိုကြောင့်၊ ပဟာနံ၊ ပယ်စွန့်ခြင်းသည်၊ သမယော၊ သမယမည်၏၊ သ မုဇ္ဇေ၁ပဟာနဘာဝတောပန၊ သမုဇ္ဇေ၁ပဟာနဖြစ်သောကြောင့်လျှင်၊ အဓိကော၊လွန်သော၊ သမယော၊ သမယသန္ဓိတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊အာဘိသမယော၊အာဘိသမယမည်၏၊ အာဘိသမယတ္ထာ၊ အာဘိ ဝေ္ဓေါတိယာ၊အာဘိ ဝေ္ဓေါဟူသောပါဠိဖွဲ့ကဲ့သို့တည်း၊ အာဘိမုခံ၊ရှေ့ရှု၊ ဥာဏေန၊ဥာဏ်ဖြင့်၊ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊တေဗျော အာဘိသမေတဗ္ဗော၊ရောက်အပ် သိအပ်သော သဘောတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အာဘိသမယော၊အာဘိသမယ မည်၏၊ ဝမ္မာနံ၊တရားတို့၏၊အဝိပရိတသဘာဝေါ၊ မတောက်မပြန်သော သဘောတည်း၊ အာဘိမုခဘာဝေန၊ရှေ့ရှုသောအဖြစ်ဖြင့်၊ သမ္မာ၊ကောင်း စွာ၊ ဇေါဂဇ္ဆတိဗုဒ္ဓတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အာဘိသမ ယော၊အာဘိသမယမည်၏၊ ဝမ္မာနံ၊တရားတို့၏၊ ယထာဘူတ သဘာဝါ ဝဗောဓော၊ အကြင်အကြင် မတောက်မပြန်သော သဘောအလျောက် ထိုးထွင်းမြင်သိခြင်းတည်း၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ တသ္မိံ တသ္မိံ အဏ္ဍေ၊ထိုထိုဆန့်ကျင် ဘက်၊သမယသန္ဓသ၊သမယသန္ဓါ၏၊ ပဝတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ် ၏၊ သမယသန္ဓသ၊သမယသန္ဓါ၏၊ အဏ္ဍုဒ္ဓါရေ၊ဆန့်ကျင်ကို လုတ်ရာဟု၊ အာဘိသမယသန္ဓသ၊ အာဘိသမယသန္ဓါကို၊ ဂဟဏော၊ယူခြင်းဟု၊ကာရ ဏံ၊အကြောင်းကို၊ဂဏ္ဍနယေနေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေ ဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ၊ဣဒံပန၊ ဤအရာဟူကား၊အသ၊ထိုသမယသန္ဓါ၏၊ ကာလဏ္ဍော၊ ကာလအဆက်ကို၊ ဒဿေတိ၊ဖော်အပ်၏၊ ကသ္မာ၊အဘာယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊သမဝါယာဒိနံ၊သမဝါယအစရှိသည်တို့၏၊အသမ္ဘ ဝတော၊မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း၊ဒေသဒေသကာပရိသာဝိယ၊ဒေသ ဒေသကပရိသက်တို့ကဲ့သို့၊ ဒေသနာယ၊ဒေသနာတော်၏၊ နိဒါနာဘာဝ တော၊နိဒါန်း၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ ကာလော၊ကာလ အဆက်ရှိသော သမယသန္ဓါကို၊ ဓမ္မဋ္ဌိတဗ္ဗော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊

သိအာဝ်ရ်၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်ရ်၊ နိယမာဘာဝတော၊မှတ်ခြင်း မရှိသည်ရ်အာဖြစ်ကြောင့်၊တေ၊ထိုသမယစသောအနက်တို့ကို၊ နေဝ**ဒုန်ဆို** တဗ္ဗော၊ **အ**လိုမရှိ**အာ**ဝ်၊ ယသ္မာပန၊**အ**ကြင်ကြောင့်ကား၊ ဣဿ၊ဤ**အ**ရာ၌၊ ကာလော၊**အ**ခါကို၊သမယောတိ၊**သ**မယဟူ၍၊ **အ**ဓိပ္ပေတော၊**အ**လိုရှိ**အာ**ဝ်ရ်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တေန၊ထိုကာလ **အ**နက်ရှိသော သမယသန္ဓါဖြင့်၊ သံဝ**ဆ**ရဥတုမာသ ရတ္တိဒိဝပုဗ္ဗဏှ မ**ဇ္ဈ**ိကသာယဏှပဌမယာမ မ**ဇ္ဈိ**မယာမ ပ**ဆ**္ဆိမယာမရုဟုတ္တာဒိသု၊နှစ် ဥတု ညဉ့်နေ့နံနက် မွန်းတည့် ညချမ်း ပဌမ ယာမ်မ**ဇ္ဈိ**မယာမ် ပ**ဆ**္ဆိမယာမ် ရုဟုတ္တ **အ**စရှိကုန်သော၊ ကာလပုဗ္ဗဏှ ဘုရားတော်သု၊ကာလ**အ**ထူးဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊သမယေသု၊သမယတို့တွင်၊ ကေား၊တပါးသော၊သမယ၊**အ**ခါတည်း၊ဣတိ**ဣ**မံ**အ**တ္ထံ၊ဤသို့သော **အ**နက်ကို၊ဒီပေတိ၊ဖြ**ရ**်။ ၊

ပန၊စောဒေမိ၊စောဒနာဥိုးအံ့၊ကသ္မာ၊**အ**ဘယ်ကြောင့်၊ ဣဿ၊ဤ**အ**ရာ၌၊ **အ**နိယမိတာဝသေနေဝ၊မမှတ်သည်ရ်**အ**စွမ်း**အ**ား၊ဖြင့်သာလျှင်၊ကာလော၊ **အ**ခါကို၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ညွှန်းပြ**အ**ပ်သနည်း။ ဥတုသံဝ**ဆ**ရေ ဒိ.ဝသေန၊ ဥတုနှစ် စသည်တို့ရ်**အ**စွမ်း**အ**ား၊ဖြင့်၊နိယမေတွာ၊မှတ်၍၊ နနိဒ္ဒိဋ္ဌော၊မညွှန်း**အ**ပ်လေ သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊စေစောဒေယျ၊**အ**ကယ်၍စောဒနာပြုအံ့၊ သံဝ**ဆ**ရာ ဒီသု၊နှစ်**အ**စရှိကုန်သော၊ ဧတေသု သမယေသု' ထိုသမယတို့တွင်၊ယံယံ သုတ္တံ၊**အ**ကြင်**အ**ကြင်သုတ်ကို၊ ယတ္ထိ'သံဝ**ဆ**ရေ၀ါ၊ **အ**ကြင်နှစ်၌ လည်း ကောင်း၊ယတ္ထိ'ဥတုမှိ၀ါ၊ **အ**ကြင်ဥတု၌လည်းကောင်း၊ ယတ္ထိ'မာသေ၀ါ၊ **အ**ကြင်လ၌လည်းကောင်း၊ ယတ္ထိ'ပက္ခေ၀ါ၊**အ**ကြင်ပက္ခ၌လည်းကောင်း၊ ယတ္ထိ'ရတ္တိဘာဂေ၀ါ၊**အ**ကြင်ညဉ့်**အ**တွင်း၌လည်းကောင်း၊ယတ္ထိ'ဒိ၀သဘာ ဂေ၀ါ၊ **အ**ကြင်နေ့**အ**တွင်း၌ လည်းကောင်း၊ ရတ္တိ၊ဟောတော်မူ**အ**ပ်ရ်၊ တံ သဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးရုံကိုလျှင်၊ထေရသ၊**အ**ရှင်**အ**ာနန္ဒာမထေရ်**အ**ား။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ကိန္ဓာဝိသုဝိဒိတံ၊**အ**ကယ်၍ကား ကောင်းစွာသိ၏ရှင့်၊ ကိန္ဓာ၀ိ သုဝ၀ဏ္ဏာ၀ိတံ၊ **အ**ကယ်စင်စစ် ကောင်းစွာမှတ်မိ၏ရှင့်။ ပန၊ထိုသို့ပင်**အ**ကုန်**အ**စဉ်မှတ်မိသော်လည်း၊**အ**သုကသံ၀ဆ္ဆ၊ရေ၊ဤမည်သော**နှ**စ်၌၊**အ**သု ကဥတုမှိ၊ဤမည်သော**ဥ**တု၌။ **အ**သုကမာသေ၊ဤမည်သော**လ**၌၊**အ**သုက ပက္ခေ၊ဤမည်သော**ပ**က္ခ၌၊**အ**သုကရတ္တိဘာဂေ၊ဤမည်သော**ည**ဉ့်**အ**တွင်း၌၊ **အ**သုကဒိ၀သဘာဂေ၊ဤမည်သော**နေ့**အတွင်း၌။ ဝေ၊ဤသို့၊မေ၊ငါသည်၊သု တံ၊ကြား**နာ**အ**ပ်**ရ်၊ဣတိ၊ဝေ၊ဤသို့။ ဝ**ဣ**ေ၊ဆိုလတ်သော်၊သုခေန၊လွယ်သ ဖြင့်၊ဓါ**ရေ**တုံ၀ါ၊ဆောင်ခြင်းဌာ၊ဌ**ာ**ခင်း၊ဥဒ္ဒိသိတုံ၀ါ၊သင်ခြင်းဌာ၊လည်းကောင်း

ဥဒ္ဒါသာပေတုံဝါ။သင်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ဧကေနေဝပဒေန၊ တပုဒ်ထည်းဖြင့်သာလျှင်။တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ သမောဓာနေတ္ဝာ။ ပေါင်း၍။ ဧကံသမယန္တိ၊ ဧကံသမယံဟူ၍။ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမ ထေရ်သည်။အာဟ။ဆို၏။ဝါ။တနည်းကား၊ဂန္ဓာကွန်ကသမယောဝါ။ တုသိတာမှဆင်း၍မဟာမယာဒေဝီဗုဒ္ဓားဝမ်းဝယ်စွဲလမ်းသန္ဓေနေသောအခါ သည်ရင်း။ အတိဓာတိက သမယောဝါ။ မယ်တော်ဝမ်းမှ ဘွားတော်မူ သောအခါသည်ရင်း။အာသိနိက္ခမနသမယောဝါ။တောထွက်တော်မူသော အခါသည်လည်းကောင်း။ဒုက္ခရုကာရိကသမယောဝါ။ဒုက္ခရေစရိယာကျင့် သောအခါသည်လည်းကောင်း။ မာရေဝိဇယသမယောဝါ။ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော အခါသည်လည်းကောင်း။ အာသိသမ္ဗောဓိသမယော ဝါ။ သစ္စာလေးပါးကိုပိုင်းခြား၍ သိသဖြင့်ဘုရားအစစ်ဖြစ်တော်မူသော အခါသည်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌမ္မတ္ထသုခဝိဟာရသမယောဝါ။ မျက်မှောက် ဖြစ်သောဘုရားဘဝဘုရားအကြီးတော်ခံစားနေသုခမဂ္ဂသုခဖလသုခစသည် ဖြင့်ချမ်းသာစွာနေတော်မူသော အခါသည်လည်းကောင်း။ ဒေသနာသ မယောဝါ။ဓမ္မစက္ကြာတရားဟောတော်မူသော အခါသည်လည်းကောင်း။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသမယောဝါ။ မဟာပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော အခါသည် လည်းကောင်း။ဣတိဇေဝမာဒေယော။ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ဘဝဝတော။ ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်လူတို့၌။အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပကာသကာ။ထင်စွာဖြစ်ကုန်သော။ အနေကကာလပဘေဒါ ဇေ၊ မှုန်းစွာ သောကာလအထူးဖြစ်၍ သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ယေဇာ့မေသာမယာ။အ ကြင်အခါတို့သည်၊အထိသန်တို့၊ရှိကုန်၏။တေသုသမယေသု၊ ထိုအခါတို့ တွင်၊ ဒေသနာသမယသင်္ခါတံ၊ တရားဟောရာကာလဟူသိုအင်သော။ ဇကံ၊တခုသော။ သမယံ၊အခါ၌။ ဇာတံ့ဇာမံအထွဲ့။ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒီပေတိ။ ပြု၏။ ဥာဏကရဏာကိစ္စသမယောသု။ ဥာဏကိစ္စအခါကရဏာ ကိစ္စအခါတို့တွင်၊ ယောစာယံယောစအယံကရဏာကိစ္စသမယော။ အ ကြင်ကရဏာကိစ္စအခါသည်လည်းကောင်း။အတ္ထယိတာပဒေယိတာပဒိုပတ္ထိ သမယောသု။မိမိအစီးအပွါးကိုကျင့်သောအခါသူတပါး၏အစီးအပွါးကိုကျင့် သော်အခါတို့တွင်။ယောအယံပရေယိတာပဒိုပတ္ထိသမယော။ အကြင်သူတ ပါး၏အစီးအပွါးကိုကျင့်သော အခါသည်လည်းကောင်း၊ သန္ဓိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးရောက်လာကုန်သောပရိသတ်တို့အား၊ ကရဏီယဿယသမယော

သူ၊ ပြိုတွယ်ကိစ္စနှစ်ရပ်ဟူဆိုအပ်ကုန်သော အခါတို့တွင်။ ယောအယံမြေ ကထာသမယော။ အကြင်တရားဟောသော အခါသည်လည်းကောင်း၊ ဒေသနာပဋိမတ္တိသမယော သူ။ တရားဟောသောအခါ ကျင့်သောအခါတို့ တွင်။ယောအယံဒေသနာသမယော၊အကြင်တရားဟောသောအခါသည် လည်းကောင်း၊အတ္ထိသန္တိ။ဂိုဏုန်၏။ ဣတိဣမေသုသမယော သူ၊ ဤအခါတို့ တွင်။အညတြဲဘူတံ၊ တပါးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သမယံ။အခါကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ကေသမယန္တိ၊တပါးသောအခါဟူ၍၊ထေရော။ အရဟတ်အာနန္ဒာမ ထေရ်သည်၊အာဟ၊ဆိုတို့။ ။

ပနဟောဒေပိ။စောဒနာဦးဆုံး၊ကသ္မာ။အဘယ်ကြောင့်၊ဣဏေ၊ ဤကေသ မယံဟူသောပုဒ်၌၊အာဘိဝေါ၊အာဘိဝေါ့ဒေသနာတော်၌၊ ယတ္ထိ သမယော ကာမာဝစရံကုသလံစိတ္တံဥပ္ပန္နံဟောတိတိ၊ ယတ္ထိ သမယော ကာမာဝစရံ ကုသလံစိတ္တံဥပ္ပန္နံဟောတိဟူ၍လည်းကောင်း၊ဣတော၊ ဤဥဒါန်းကျမ်းမှ၊ အညောဘု၊တပါးကုန်သော။ သုတ္တပဒေသုစ။ သုတ်ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ယတ္ထိ သမယောဘိက္ခုဝိဝိစ္စေဝကာမေဟိဝိဝိစ္စအကုသလေဟိဝေါ့ဟိတိစ၊ယတ္ထိ သမယောဘိက္ခုဝိဝိစ္စေဝကာမေဟိဝိဝိစ္စအကုသလေဟိဝေါ့ဟိဟူ၍လည်း ကောင်း၊ဘုမ္မဝစနနိဒ္ဒေသော။ သတ္တမီဝိဘတ်ဖြင့်ညွှန်းခြင်းကို၊ ကတော ယတာစ၊ပြိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝိနယေစ။ ဝိနည်းဒေသနာတော် ၌လည်း၊ တေနသမယေနဗုဒ္ဓေါဘဂဝါတိ၊ တေနသမယေနဗုဒ္ဓေါဘဂဝါ ဟူ၍၊ကရဏဝစနေန၊ကရိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို၊ က တောယတာစ၊ပြိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊တထာ၊ထိုအတူ၊အဝတ္ထာ၊ မဆိုမူ၍။ကေသမယန္တိ၊ကေသမယံဟူ၍၊အစ္ဆန္နာသံယောဂဏ္ဍေ၊အစ္ဆန် သံယောဂအနက်၌၊ဥပယောဂဝစနေန။ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို။ကတော၊ပြိုအပ်လေသနည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊စော ဒနာ။စောဒနာခြင်းတည်း။ တတ္ထ၊ထိုအာဘိဝေါ့ဤဥဒါန်းပါဠိတော်မှတပါး သောသုတ္တန်ဝိနည်းဝိဘင်္ဂတော်တို့၌၊တထာ၊ထိုအတူသတ္တမီဝိဘတ်ကရိဏီ၊ ဝိဘတ်တို့ဖြင့်၊ အတ္ထသမ္ဘဝတောစ၊ အနက်အထူးဖြစ်သင့်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ဣဒေ၊ဤဥဒါန်းဒေသနာတော်စသောသုတ်တို့၌၊ အညထာ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်တည်းဟူသော် တပါးသောအပြားအားဖြင့်၊ အတ္ထသမ္ဘဝ တောစ၊ အနက်အထူးဖြစ်သင့်သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို၊ကတော၊ပြိုအပ်၏၊ဟိဝိတ္ထာရေပိ၊ထိုစကားကိုချဲ့ဦးဆုံး၊ တတ္ထ၊ ထိုအာဘိဝေါ့ဝိနည်းသုတ္တန်ဒေသနာသုံးပါးနှင့်ဆက်ဆံသော သမယသဒ္ဒါ

သုံးပါးတို့တွင်။အာဘိဓမ္မေစ။အာဘိဓမ္မာဝိဇုကတ်ခ်ီလည်းကောင်း။ဣတောဝ။ ဤဥဒါန်းကျမ်းမှ၊အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊သတ္တဝေနေသုစ။ သတ္တဝါတို့ခ်ီ လည်းကောင်း။အာဝေဏေ္ဍသခ်ီ ၊တော။ အာဝေဏအနက်ဟုဆိုအပ်သော၊ အဓိကရဏတည်တော်စ။ အဓိကရဏအနက်သည်လည်းကောင်း။ ကိရိယာယ။ ကိရိယာဖြင့်။ကိရိယာနှင့်ရှေလက္ခဏာသခ်ီ ၊တော၊ကိရိယာတပါးကိုမှတ်ခြင်း ဟုဆိုအပ်သော။ ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏတည်တော်စ၊ ဘာဝေနဘာဝလက္ခ ဏအနက်သည်လည်းကောင်း၊သမ္ဘဝတိ။ဖြစ်သင့်၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ဒဗ္ဗဇ္ဇော မှတ်အပ်၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏။ ကာလတည်တော်။ ကာလအနက်ရှိ သော၊သမယောစ၊သမယသဒ္ဒါသည်လည်းကောင်း။ သမ္ဘဟတည်တော်။ သမ္ဘ ဟအနက်ရှိသော၊သမယောစ၊ သမယသဒ္ဒါသည်လည်းကောင်း။ တတ္ထ အာဘိဓမ္မေ၊ထိုအာဘိဓမ္မာခ်ီ၊ဝုတ္တာနုံ၊ဆိုအပ်ကုန်သော၊ဗဟုဝါဒိဓမ္မာနုံ၊ဗဟု အစရှိသောတရားတို့၏၊အဓိကရဏံအာဝေရော၊တည်ရာသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။တဿာတံဝစနံ၊ထိုစကားကို၊ဟိတံပါကဠံကရောမိ။ထင်ရှားအောင် ပြဦးအုံ့၊ပုဇ္ဇန္နေ၊ နံနက်အခါခ်ီ၊ ဇာတော၊ဖြစ်၏။ သာယန္နေ၊ ညချမ်းသော အခါခ်ီ၊ဇာတော၊ဖြစ်၏၊ဣတိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ခ်ီ၊ ကာလော၊ အခါကို၊သဘာဝမပဝတ္တိမတ္တာယာ၊သဘာဝမမ်ိ၏ဖြစ်ခြင်းမျှဖြင့်၊ပရေမတ္တ တော၊ပရမတ္တအားဖြင့်။အဝိဇ္ဇမာနောဝိ၊ထင်ရှားမရှိသော်လည်း။တဒဘာ ဝေန၊ထိုသဘာဝမမ်ို၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ပညာတော၊ အပြားအားဖြင့်သိ စေအပ်၏။ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တခ်ိဏပဝတ္တာနုံ၊ထို ခဏခ်ီဖြစ်ကုန်သောတရားတို့၏။ဝတော၊ထိုဖြစ်သောခဏမှ၊ဝုဋ္ဌေစ။ ရှေး ခ်ီလည်းကောင်း။ပရတော၊နောက်ခ်ီလည်းကောင်း၊အဘာဝတော။ ထင် ရှားမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်ခ်ီ။သာခါ။ သစ်ခက်၊ ယဝရာသိမှိ၊မုယောရုန်း၊ သမုဒ္ဒေတော။ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ဣတိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ခ်ီ၊ အာဝယဝဝိနိမုတ္တော၊အစိတ်မှလွတ်သည်ဝဲ၊ သမ္ဘ ဟောတိ၊ဖြစ်အပေါင်းဟူ၍လည်း၊ပရမတ္ထတော၊ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇမာ နောဝိ။ ထင်ရှားမရှိသော်လည်း။ ဝိကပ္ပနာမတ္တာသိဒ္ဓေန။ ကြံကာမျှဖြင့်ခြင်း သော၊ရှုပေနှ၊သဘောဖြင့်၊အာဝယဝါနုံ၊ အစိတ်တို့၏၊ အာဝေဏတာဝေန၊ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပညာဝိယတိ၊ပညတ်အပ်၏၊ ယသ္မိံ ကာလေစ၊ အကြင်ဗုဒ္ဓပြုဒအခါခ်ီလည်းကောင်း၊ ယသ္မိံ ဓမ္မဝုဋ္ဌေစ။ အကြင်ပရမတ္ထ ဓမ္မအပေါင်းခ်ီလည်းကောင်း။ကာမာဝစရံ။ ကာမာဝစရမည်သော။ ကုသ လံစိတ္တံ။ကုသိုလ်စိတ်သည်၊ဥပ္ပန္နံ။ဖြစ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ ယော ဝ

ကာလေစ၊ထိုအခါ၌လည်းကောင်း၊တဘွဲ့ယေဝဂုဏ္ဍေစ၊ထိုပရိမတ္တဝမ္မအ
ပေါင်း၌လည်းကောင်း၊ဗဟုသုတဟောဝိ၊ ဗဟုအစရှိသည်တို့သည်လည်း
ဟောနို့၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဤကုတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ အယံဟိအယံ
ဝ၊ဤသည်သာလျှင်၊တည်း၊ ထိုကာလအနက်သမ္ဘဝအနက်ရှိသောသမ
ယသဒ္ဒါ၌၊အဟေား၊ အနက်တည်း။ တထာ၊ထိုနည်းတပါး၊ ခဏသမဝါယ
ဟေတုသခ်ါတသား၊ခဏသမဝါယဟေတုဟုဆိုအပ်သော၊သမယသ
သမယသဒ္ဒါ၏၊တာဝေန။ ဖြစ်သဖြင့်၊တည်း၊ ထိုအဘိဓမ္မာ၌၊ ဂဏ္ဌာနုံ၊ဆို
အပ်ကုန်သော၊ ဗဟုသာဒိဓမ္မာနုံ၊ ဗဟုအစရှိသောတရားတို့၏၊ ဘာဝေါ
ဖြစ်ခြင်းကို၊လက္ခိယတိ၊မှတ်အပ်၏။ ဟိတံပါကဋံကရောမိ၊ ထိုစကားကို
ဥဒါဟရဏ်ဆောင်၍ထင်းအောင်ဆိုဦး၌ဟု၊ဂါထိသု၊ နွားမတို့ကို၊ ဒုယ္ဘမာနေ
သု၊နို့ညှစ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ဂဝေါ၊ သွား၏၊ဒုဒ္ဓါသု၊ နို့ညှစ်ကုန်ပြီး
သည်ရှိသော်၊အာဂတော၊လာခဲ့၏၊ ဣတိဇ္ဇော၊ဤပြယုဂ်၌၊ဂါထိနုံ၊နွားမတို့
ကို၊ဒေါဟနကိရိယာယ၊ညှစ်ခြင်းကိရိယာဖြင့်၊ ဂမနကိရိယာ၊ သွားခြင်း
ကိရိယာကို၊လက္ခိယတိယထာ၊ မှတ်အပ်သကဲ့သို့။ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ
ဣဝါ၊ဤအရာ၌လည်း၊ယတ္ထိ သမယေတိ၊ယတ္ထိ သမယေဟု၍၊ဝုတ္တေစ
ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း၊ပရိမတ္တသား၊ပရိမတ္တဝမ္မ၏၊ သတ္ထာဝိရေဟာ
ဘာဝေ၊ထင်ခြင်းမှကင်းသော အဖြစ်သည်၊သတိ၊ရှိသော်၊ ဣတိအယံအ
ဇ္ဇော၊ဤအနက်သည်၊ဝိညာယမာနော၊ဧဝ၊သိအပ်သည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သမယသ၊သမယသဒ္ဒါ၏၊ သတ္ထာကိရိ
ယာယ၊ထင်ခြင်းကိရိယာ၏၊ စိတ္တသ၊ကာမာဝစရကုသိုလ်စိတ်၏၊ဥပ္ပါဒ
ကိရိယာစ၊ဖြစ်ခြင်းကိရိယာကိုရင်း၊ဗဟုသာဒီနုံ၊ဗဟုအစရှိသည်တို့၏၊ဘာ
ဝနကိရိယါစ၊ဖြစ်ခြင်းကိရိယာကိုရင်း၊လက္ခိယတိ၊မှတ်အပ်၏၊တထာ၊ထို
အတူ၊ယတ္ထိ သမယော၊အကြောင်အခါသည်လည်းကောင်း၊ယတ္ထိ နဝမော
ဟော၊အကြောင်နဝမခဏာသည်လည်းကောင်း၊ ယတ္ထိ ယောနိသောမနသိ
ကာရာဒိဟေတုဒ္ဓိ၊အကြောင်ယောနိသောမနသိကာရစသော အကြောင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ယတ္ထိ ပဗ္ဗယသမ၊ ယော၊ အကြောင်စက္ခု ရူပါဒိစ
သော အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သတိ၊ ရှိသော်၊
ကာမာဝစရံ၊ကာမာဝစရမည်သော၊ ကုသလံစိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်သည်၊
ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ သမယော၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်၊
တတ္ထ ခဏော၊ထိုဗုद्ध ပ္ပါဒနဝမခဏာ၌သာလျှင်၊တတ္ထ ဟေတုဒ္ဓိ၊ထိုယော
နိသော မနသိကာရစသော အကြောင်း၌သာလျှင်၊ တတ္ထ ပဗ္ဗယသမ၊ ဝါ

ယောစ။ ထိုရူပါဇုံစသော အကြောင်း၏ညီညွှတ်ခြင်းမှ သာလျှင်။ ဗဟုသ
ဒယောဝိ။ဗဟုသအစရှိသည်တို့သည်လည်း။ ဟောနှီး၊ဖြစ်ကုန်၏၊တသွား
ထိုကြောင့်၊ တဒဇ္ဇောတနုဇ္ဇံ၊ထိုခဏသမဝါယဟေတုစသောအနက်
ကိုညွှန်းပြတတ်သော၊ ဣဒ္ဓမ္ဘဝစနေန။သတ္တာဒိဝိဘတ်ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော၊ညွှန်း
ခြင်းကို၊ကတော၊ပြုအပ်၏၊ဝိနုယေစ၊ဝိနည်းဝိဒူကတ်မှ်လည်း၊အန္ဓေနဝသ
တိတိအာဒိသုဝိယ၊ အန္ဓေနဝသတိ ဤသို့အစရှိသည်တို့မှ်ကဲ့သို့။ ဟေတု
အညောစ၊ဟိတ်အနက်သည်လည်းကောင်း။ ပရိသုနာဘိန္ဒတိကုဓာလေန
ခဏတိအဓ္ဓေနေန ဝသတိတိအာဒိသုဝိယ။ ပရိသုနာဘိန္ဒတိ ကုဓာလေန
ခဏတိ အဓ္ဓေနေနဝသတိ ဤသို့အစရှိသည်တို့မှ်ကဲ့သို့၊ ကရဏတ္ထောစ၊
ကရိဏီး၊အနက်သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဘဝတိ။ဖြစ်သင့်၏။ ဟိသစ္ဆံ၊ထို
စကား၊သည်မှန်၏။ယောသိက္ခာပဒပညတ္တိသမယော၊အကြင်သိက္ခာပုဒ်ကို
ပညတ်တော်မူသောအခါသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။သောသိက္ခာပဒ ပညတ္တိသမ
ယော၊ထိုသိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်တော်မူသောအခါကို။ ဓမ္မသေနာပတိအာဒိ
ဟိပိ။တခြားစစ်သူကြီး၊အရှင်သာရိပုတ္တရာစသောဝုဋ္ဌိုလ်ဖြတ်တို့ပင်သော
လည်း။ ဒုဗ္ဘိညေယျော၊သိနိုင်ခက်၏။ ကရဏာဘူတေန။ ကရိဏီး၊ဖြစ်၍ဖြစ်
သော၊ဟေတုဘူတေနစ၊ဟိတ်ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊တေနသမယေန၊ထို
အခါ၌၊ဝိတိက္ကမံ၊လွန်ကျူးခြင်းကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊သိက္ခာ၊သံဃာ၊ ရဟန်း
အပေါင်းကို၊သန္ဓိပါတာ၊ပေတွာ၊စည်းဝေး၍၊သြတိဏ္ဏာ၊ဝတ္ထု၊ကား၊သက်
သောဝတ္ထုဟိသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ ပဓိုပုဆ္ဆိတ္မာ၊တဖန်ပြန်၍မေး၍၊ ဝိ
ဂရဟိတ္မာဝ၊ ကဲ့ရဲတော်မူ၍ သာသျှင်၊ တံတံဝတ္ထုံ၊ ထိုထို ဝတ္ထုကို၊
သြတိဏ္ဏာသမယာသင်္ဃာ၊သက်သောအခါဟု၊ဆိုအပ်သော၊ကာလံ၊အခါ
ကို၊အနုတိက္ကမိတ္မာ၊ မလွန်စေမူ၍၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်တို့ကို
ပညပေန္တော၊ပညတ်တော်မူလိုသော၊ဗြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ တတိယပါရာ
ဇိကာဒိနိဝိယ၊တတိယပါရာဇိကစသည်တို့ကဲ့သို့၊ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ၊
သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်ခြင်း၏၊ ဟေတုံ၊ အကြောင်းကို၊ အပေက္ခမာနော၊ငဲ့
တော်မူလျက်၊တဏ္ဍုံ၊ထိုပညတ်ချေအရပ်၌၊ဝိဟာသိ၊နေတော်မူ၏၊တသွား
ထိုကြောင့်၊ တဒဇ္ဇောတနုဇ္ဇံ၊ ထိုပါတ်အနက်ကရိဏီး၊အနက်ကင့်လွန်း
ပြခြင်းဌာ။ဝိနယေ၊ဝိနည်း၌၊ကရဏောဝစနေန၊ကရိဏီး၊ဝိဘတ်ဖြင့်၊နိဒ္ဒေသော
ညွှန်းခြင်း၊ကို၊ကတော၊ပြုအပ်၏၊ ဣဓပန၊ဤဥဒါန်းကျမ်း၌ကား၊ ဗေဝိဇာဘိ
ကေ၊ဤသို့ဥဒါန်းကျမ်းနှင့်သဘောတူကုန်သော၊ အညသ္မိံ၊ အခြားသော
ကျမ်း၌လည်းကောင်း၊အဋ္ဌကထာသံ၊ယေါဇနာ၊အဋ္ဌကထာ၊ယေါဇနာ၊အနက်သည်

သ ဖွ ဝတိ၊ဖြစ်သင့်၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊သဟသရန္ဒာနဟော
ကုနာ၊ဒေသနာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ယတ္ထိ သမယော၊
အကြင်အခါ၌။ ယံဥဒါနေနာ၊အကြင်ဥဒါန်းဒေသနာတော်သည်၊ ဥပ္ပန္နော၊
ဖြစ်၏၊တံသမယံ၊ထိုအခါပတ်လုံး၊ အစ္ဆန္ဒမေဝ၊မပြတ်သာလျှင်၊ အရိယ
ဝိဟာရ ပုဗ္ဗဂ်မာယ။ အရိယဝိဟာရကို ခြေးရှုလျက်၊ ဓမ္မပစ္စဝေက္ခနာယ၊
တရားကိုဆင်ခြင်တော်မူခြင်းဖြင့်၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝိဟာသိ၊
နေတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ မာသံအဠ္ဌေတိတိအာဒိသုဝိယ၊ မာသံ
အဠ္ဌေတိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့၊ ဥပယောဂတ္ထ ဧဝေတနတ္ထံ၊ ဒုတိ
ယာဝိဘတ်၏အနက်ကိုထွန်းပြခြင်းငှါ။ ဤ၊ဤဥဒါန်းအလားတူကျမ်းတို့
၌၊ဥပယောဂ ဝစနေန။ ဒုတိယာ ဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသော။ ညွှန်းခြင်းကို၊
ကတောပြုအပ်၏။ကနေ၊ထိုသို့အတ်မျှဥဒါန်းမှတပါးသောသုတ်ပုဒ်တို့
၌အဓိကရဏတ္ထဘာဝေနဘာဝလက္ခဏတ္ထကို ထွန်းပြတတ်သောဘုမ္မဝစ
နဝိနည်း၌ ဟောတွယ်ကရဏောကိုထွန်းပြတတ်သော ကရဏဝစနဤဥဒါန်း
ဥဒါန်းနှင့်အလားတူကျမ်းတို့၌ အစ္ဆန္ဒသံယောဂတ္ထကိုထွန်းပြတတ်သော
ဥပယောဂဝစနဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊တံတံအတ္ထမပေက္ခိတ္တာဘုမ္မေနကရ
ဏောနစ အညတ္ထသမယောဝတ္ထော ဥပယောဂေနသောဇ္ဈရေတိ။ တံတံ
အတ္ထမပေက္ခိတ္တာဘုမ္မေနကရဏောနစအညတ္ထသမယောဝတ္ထော ဥပယော
ဂေနသောဇ္ဈဝဟူသော။ ဝေါဂါထံ၊ဤဂါထာကို။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ။
တံတံအတ္ထံ၊ထိုထိုသောအဓိကရဏာဘာဝေနဘာဝလက္ခဏာစသောအနက်
ကို၊အပေက္ခိတ္တာ၊ငဲ့၍၊ဘုမ္မေနစ၊သတ္တမီဝိဘတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ကရဏော
နစ၊ကရိယာဝိဘတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊အညတ္ထ၊ဥဒါန်းဥဒါန်းနှင့်အလားတူ
ကျမ်းမှတပါးသော အဘိဓမ္မာဝိနည်းတို့၌၊ သမယော၊သမယ သဒ္ဒါကို၊
ဝတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဤ၊ဥဒါန်းနှင့်အလားတူသောသုတ်ပုဒ်
တို့၌ကား။ ဥပယောဂေန၊ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊ ဝတ္ထော၊ဟောတော်မူအပ်
၏၊ ။ပေါရာဏာပန၊ရှေးဆရာတို့သည်ကား၊ယတ္ထိ သမယေတိဝါ၊ယတ္ထိ
သမယေဟု၍လည်းကောင်း၊ တေနသမယေနာတိဝါ၊တေနသမယေနဟု
၍လည်းကောင်း၊ကော်သမယန္တိဝါ၊ ကော်သမယံဟု၍လည်းကောင်း၊သေ
သောနိဒ္ဒေသော၊ဤညွှန်းခြင်းသည်၊အာဘိလာပမတ္တဘေဒေါ၊သဒ္ဒါမျိုးသာ
ထူး၏၊သဇ္ဇတ္ထ၊အလုံးစုံတို့၌၊ဘုမ္မမေဝ၊သတ္တမီဝိဘတ်၏အနက်သည်သာ
လျှင်တည်း၊ကော်သမယန္တိ၊ ကော်သမယံဟု၍၊ဝတ္ထော၊ဟောတော်မူအပ်
သော်လည်း၊ကေတ္ထိ သမယေတိ၊ကေတ္ထိ သမယေဟု၍၊ အဠ္ဌော၊အနက်

ကိုးဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏။ မှတ်အံ့၊ ဝဏ္ဏယဇ္ဈာ၊ပွင့်ကုန်၏။ဘဝဝါတို၊ ဘဝဝါဟူသည်ကား၊ဂရု၊အလေးပြုထိုက်သောဝုဋ္ဌိ(လ်)တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ လောကေ၊လူ၌၊ ဂရုံ၊အလေးပြုထိုက်သောသူကို၊ ဘဝဝါတို။ ဘဝဝါဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ အယဉ္စဘဝဝါ၊ ဤမြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း၊သမ္ဗုဒ္ဓဏာဝိသိဋ္ဌဘာဝယာ၊အလုံးစုံသောဝုဏ်းကျေးဇူးတို့ ဖြင့်ထူးကဲလွန်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ဗုဒ္ဓသတ္တာနုံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏၊ဂရု၊အလေးပြုထိုက်သောသူသည်၊ယဉ္စာ၊အကြင်ကြောင့် ပေါဘိ၊ဖြစ်၏၊တဿာ၊ထိုကြောင့်၊ဘဝဝါတိ၊ဘဝဝါဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပေါရာ၊ဏာဟိဝိ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ ဘုရာမြတ်တို့သည်လည်း၊ ဘဝဝါတိဝစနံသေဋ္ဌံ ဘဝဝါတိဝစနမုတ္တမံ ဂရုဂါရဝ ယုတ္တောသော ဘဝဝါ၊ဘေနုဝစ္စတိတိ။ ဘဝဝါတိဝစနံသေဋ္ဌံ ဘဝဝါတိဝစနမုတ္တမံ ဂရု ဂါရဝယုတ္တောသော ဘဝဝါ၊ဘေနုဝစ္စတိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ ၊ဘဝ ဝါတိဝစနံ၊ ဘဝဝါဟူသောသဒ္ဒါသည်။ သေဋ္ဌံ၊သဋ္ဌဝါစကံ၊အမြတ်ကို ဟောသော၊ ဝစနံ၊သဒ္ဒါတည်း။ဘဝဝါတိဝစနံ။ ဘဝဝါဟူသော၍ဤသဒ္ဒါ သည်၊ ဥတ္တမံဥတ္တမဝါစကံ၊ အမြတ်ကိုဟောသော၊ ဝစနံ၊သဒ္ဒါတည်း။ ယေနကာရဏေန၊အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊သောတထာဂတော၊ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊ဂရုဂါရဝယုတ္တော၊အလွန်အကဲနှင့်တကွအရိုအသေအားလား အမြတ်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ်၏။ တေနကာရဏေန၊ထိုအကြောင်း ဖြင့်၊သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘဝဝါတိ၊ဘဝဝါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ၊တတ္ထတိသံဂါထာယံ၊ထိုဂါထာ၌၊သေဋ္ဌန္တိ၊သေဋ္ဌံ ဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ သေဋ္ဌဝါစကံ၊ အမြတ်ကိုဟောသော၊ ဝစနံ၊သဒ္ဒါ တည်း။ သေဋ္ဌဂုဏသဟစရဏတော၊ မြတ်သောကျေးဇူးနှင့် တကွဖြစ် သောအားဖြင့်။ သေဋ္ဌန္တိ၊သေဋ္ဌံဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ အဃဝါ၊ တနည်း ကား၊ ဝုစ္စတိ၊ဟောအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝစနံ၊ဝစနမည်၏၊ အကြောင်းအနက်ကို၊ လက္ခတိ၊ရှုအပ်၏။ ဘဝဝါတိဝစနံသေဋ္ဌန္တိ၊ဘဝဝါ တိဝစနံသေဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ ဘဝဝါတိဣမိနာဝစနေန၊ ဘဝဝါဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ဝစနီ၊ယော၊ဟောအပ်သော၊ ယောအကြောင်းအနက် သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သောအကြောင်းထိုအနက်သည်။ သေဋ္ဌော၊မြတ်၏၊ဣဒံ အယံ၊ဤသည်ကား၊အကြောင်းအနက်တည်း၊ဘဝဝါတိဝစနမုတ္တမန္တိ ဣတော ဝိ၊ဘဝဝါတိဝစနမုတ္တမံဟူသော၍ပါ၌ဖြစ်လည်း။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ဆိုအပ် ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အကြောင်းအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဂါရဝယုတ္တောတိ၊ ဂါရဝယုတ္တောဟူသည်ကား၊ ဂရုဂုဏယောဂတော၊ အရိအသေပြုအပ်သောကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဂရုဘာဝယုတ္တော၊ အရိအသေပြုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ သဝိသေသံ၊အထူးအကဲနှင့်တကွ၊ ဂရုကရုဏာရဟတာယ၊ အရိအသေပြုခြင်းဌာထိုက်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ ဂါရဝယုတ္တော၊ အရိအသေပြုထိုက်သောအဖြစ်နှင့်ယှဉ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဘဂဝါတိ ဣဒံဝစနံ၊ ဘဂဝါဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ ဂုဏာဝိသိဋ္ဌသဘ္ဘာဇ္ဇာမဂရုဂါရဝါဒိဝစနံ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်ထူးကဲစွာ သဘ္ဘာဝါတကာတို့ထက်မြတ်သော အရိအသေပြုထိုက်သောဂုဏ်လက္ခဏာတို့ဟောသောသဒ္ဒါတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ။

အဝိစအပရော၊ တပါးသောနေယျနည်းကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဂုဏ္ဍတော၊ဆိုဦးအံ့၊ ယောဇိနော၊အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂိ၊ဣဿရိယစသောဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ဘဒ္ဒ၊ ချမ်းမြေ့ကျွန်းစသောဥတုဓိမနုဿမဇ္ဈိသည်းကပ်တော်မူတတ်၏၊ ဘာဂိ၊သိလစသောကောင်းမှုအထူးကျေးဇူးတရားနှင့်လည်းပြည့်စုံတော်မူ၏ ဝိဘတ္တာ၊ လောကီလောကုတ္တရာတရားရတနာကို ဝေဘန်ခွဲခြမ်း၍ဟောတော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သောဇိနော၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ဘဂဝါတိ၊ဘဂဝါဟု၍၊ဂုဏ်တို၊ဆိုအပ်၏၊ယောဇိနော၊အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘဋ္ဌ၊ကိလေသာကိုဖျက်ဆီးခြင်းကို၊အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏၊ ဂရူဟိ၊ခပ်သိမ်းသောဆရာတို့သည်၊ဘာဂဝါ၊ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ထိုက်သော တုန်းကြောက်သရေတော်လည်း ရှိတော်မူ၏၊ ဗဟူဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ဥာဏယေဟိ၊အသင့်ဖြစ်သောနည်းတို့ဖြင့်၊သုဘာဝိတတ္တနော၊ကောင်းစွာတရား ရတနာကို ဝေဘန်တတ်သော စိတ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏၊ ဘဝန္တိ၊ ဘဝအဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ကြွသွားတော်မူတတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သောဇိနော၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘဂဝါ၊ဘဂဝါဟု၍၊ဂုဏ်တို၊ဆိုအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊နိဒ္ဒေသေ၊မဟာနိဒ္ဒေသ၌၊ အာဂတနယေန၊လာသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ။ယောတထာဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘဋ္ဌဝါ၊ဒေဝဒတ္တစသည်ငါးတန်ငါးပါးမာရ်ကိုပါရမီမဂ်ဘုန်းရောင်စက်ဖြင့်ချိုးဖျက်တော်မူတတ်၏၊ဘဂ္ဂဝါ၊လောကီလောကုတ္တရာ ချမ်းသာသုခကိုပြီးစေနိုင်သော ဒါနပါရမီအစု ကောင်းမှုအထုလည်းရှိတော်မူ၏၊ ဘဂေဟိ၊လွန်စွာကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို အပိုးရ

ခြင်းတည်းဟူသောနှုယသရိယစသောဘုန်းတော်ခြောက်ပါးတို့နှင့်လည်း၊ ယုတ္တောဃယဉ်တော်မူ၏။ ဝိဘတ္တဝေါ၊ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဝိပါက်ကိရိယာ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်စသည်ဖြင့် တရားရတနာကိုဝေဘန်၍ဟောတော်မူ တတ်၏။ဘတ္တဝေါ၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရဗြဟ္မဝိဟာရတည်းဟူသော ဝိဟာရသုံးပါး စသော ဥတ္တရိမနုဿတရားတို့ကိုလည်း ဖြိုခဲတော်မူတတ်၏။ ဘဝေသု၊ ကာမဘုပ အာရုပဟူသောဘဝသုံးပါးတို့၌၊ ဝန္ဒုဂမနော၊တမုံ့မှားမှားလွှား စေတတ်သောအဝိဇ္ဇာတဏှာဟူသော အဓိပ်တရားကိုလည်း အနှိုးပြု တော်မူတတ်၏။ တတော တသ္မာကာရဏာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောတထာ ဂတောဝ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ဘဂဝါတိ၊ဘဂဝါဟု၎င်း၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဗုဒ္ဓမာယဂါထာယ၊ဤဂါထာ၏၊ဝသေန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊ဘဂဝါတိပဒဿ၊ ဘဂဝါဟူသောဝုဒ္ဓ၏။အဂ္ဂေါ၊အနက်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ သော ပနာယံ၊သောပုဂ္ဂိုလ်အယံအဂ္ဂေါ၊ထိုအနက်ကို၊သဗ္ဗာကာရေန၊ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းဌ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တတ္ထ၊ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းဌ၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ဆိုအပ်ပြီး သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝိဝရိတဗ္ဗော၊ဖွင့်ပြအပ်၏။ အဝိစအပရော၊တပါး သော၊နုယော၊နည်းကို၊မယာ၊ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ဝုစ္စတေ၊မိန့်ဦးနှံ့ ယောဇုဒ္ဓေ၊အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂေ၊ဖြိုခဲဆည်းကပ်အပ်သော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မတို့ကို၊ ဝနိ၊ဖြိုခဲတော်မူတတ်၏။ဝါ၊တ နည်းကား၊ ယော ဇုဒ္ဓေ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂေ၊ ဘဂတရားတို့ကို၊ ဝမိ၊ဒုနှ ထွေးတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သောဇုဒ္ဓေ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဘဂဝါ၊ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဟိဝိတ္ထာ၊ရေမိ၊အကျယ်ချဲ့ဦး အုံ့၊တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါနသီလာဒိပါရမိမဟေ၊ဒါနသီလ အစရှိသော ပါရမီတရားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဗျာနုဝိမောက္ခာဒိ ဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မေ၊ ဗျာနုဝိမောက္ခ အစရှိသော ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ဝနိဘဒိသေပိ၊ဖြိုခဲတော်မူ၏။ဗဟုလံ၊အကြိမ်များစွာ၊အာကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊အထဝါ၊ တနည်းကား၊ တေယေဝ၊ထိုဗျာနုဝိ၊မောက္ခစသော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မတို့ကို သာလျှင်၊ဝေနေယျသတ္တသန္တာနေသု၊ဝေနေယျသတ္တဝါတို့၏သန္တာန်တို့ ၌၊ကထံနုခေါ၊အဘာယသိုလျှင်၊ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ဖြစ်ပါကုန်အုံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့ ဝနိယာစိပဏ္ဍယတိ၊ တောင်းတတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သောတထာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂဝါ၊ဘဂဝါမည်တော်

မှ၏။ အထဝါ၊တနည်းကား၊ ဘဝသင်္ခါတိ၊ဘဝဟု ဆိုအပ်သော၊ဣသေ၊ရှိ
ယဉ္စု၊ အစိုးရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယသဉ္စ။အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ ဝမိဉ္ဇဂ္ဂိရိ။ အနှင်းထွေးတော်မှ၏။ ခေ္ဒပိဏ္ဍံဝိယ၊ တံထွေး
ပေါက်ကဲ့သို့။အနုပေးကျွှာ၊ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ဘုန်းယိုစွန်းတော်မှ
၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဘဝဝါ၊ဘဝဝါမည်တော်မှ၏၊ တယာတံဝ
စနံ၊ထိုစကားကို။ ဟိရိယ္ယာ ရေမိ။ ချဉ်ဦးအုံ၊တထာဂတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား
သည်၊ဟယ္ယဂတံ၊ လက်တော်သို့ရောက်ပြီးသော၊စက္ကဝတ္တိသိရီ၊ စကြာ
ဝတေးမင်း၏အသရေတော်ကို၊ ဒေဝလောကာဓိ ပစ္စသဒ်သိ၊နတ်ပြည်၌
အစိုးရခြင်းနှင့်တူသော။ စတုဒ္ဒီပိသိရိယံ၊ လေးကျွန်းလုံးကိုအစိုးရသော
အသရေတော်ရှိသော၊ စက္ကဝတ္တိသန္ဓိသာယဉ္စ။စကြာဝတေးမင်း အသ
ရေစုဝေးရာဖြစ်သော ရွှေနန်းတော်ကို လည်းကောင်း။သတ္တရတနသမုဒ္ဓ
လံ၊ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ကောင်းစွာတောက်ပသော၊ ယာသံ၊ဧည့်မင်
ချမ်းသာကို၊တိဿာယဝိ၊ ဖြက်မျှသည်း၊ အာမညျမာနော၊ ဒေမှတ်မမူဘဲ။
နိုရေပေကျွှာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း ကင်းတော်မူလျက်၊ ပဟာယ။ ပယ်စွန့်တော်
မူ၍၊ အာဘိနိက္ခမိတ္ဝာ၊ တောထွက်တော်မူ၍၊ သမ္ဘာသမ္ဘောဒိ၊ သဗ္ဗညု
တညာဏ်တော်ကို၊ အာဘိသမ္ဗုဇ္ဈိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ တသ္မာ
ထိုကြောင့်၊ ဣမေသိရိအာဒိကေ၊ ဤအသရေတော် အစရှိကုန်သော
ဘဝေ၊ဘုန်းတော်တို့ကို၊ဝမိ၊အနှင်းထွေးတော်မူ၏။ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်
ဘဝဝါ၊ဘဝဝါမည်တော်မူ၏။ အထဝါ၊တနည်းကား၊ ဘာနိနှာမ၊ဘာနိ
မည်သည်တို့ကား။ နက္ခတ္တာနိ၊ နက္ခတ်တို့တည်း၊ တေဟိ၊ ထိုဘာနိမည်
သောနက္ခတ်တို့နှင့်၊ သမံ၊ အညိအညွတ်။ ဂဆ္ဆန္တိ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်
ကုန်၏။ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဘဝါ၊ ဘဝမည်ကုန်၏။ သိနေရုယုဂန္ဓရ
ဥတ္တရကုရုဟိမဝန္တာဒိဘာဝေနလောကဝိသေသသန္ဓိသယာ၊ ဖြင့်မိရိရယု
ဂန္ဓိ၊ရိမြောက်ဥတ္တရကုရုကျွန်း ဟိမဝန္တာတောင် အစရှိသောသြကာသ
လောကဖြစ်သော ကောင်းသောဒေသဝိရာအထူးတို့သည်။ ကပ္ပဋ္ဌာယိဟုတ်ဝ
တော၊ကမ္ဘာပတ်လုံးတည်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သောဘာ၊တင့်တယ်ကုန်
၏၊တေဝိ၊ ထိုဘဝမည်သောနက္ခတ်တို့နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သောသြကာသ
လောကတို့ကိုလည်း။ဘဝဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝမိ၊အနှင်းထွေးတော်မူ၏။
တန္ဒိဝါသိသတ္တာဝါသသမတိက္ကမနတော၊ထိုသြကာသလောကဌာနေကုန်
တည်ကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို ကောင်းစွာလွန်သောအားဖြင့်၊ တပ္ပဋိဘဂ
ဆန္ဒရာဂပဟာနေန၊ထိုသြကာသလောကဌာတ်သောဆန္ဒရာဂကိုပယ်သ

ဖြင့်၊ပစ္စတိ၊ရွှန်တော်မူပြီ။ ဣတိဇေဝိ၊ဤသို့လည်း၊ဘဂေ၊ဘဂဝမည်ကုန်သော၊
သြကာသလောက သတ္တလောကတို့ကို။ ဝမိ၊ ထွေးအန်တော်မူတတ်၏။
ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဘဂဝါ၊ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိဇေဝမာဒိနာ၊
ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊နည်းဖြင့်။ ဘဂဝါတိပဒဿ၊ ဘဂဝါဟူသော
ပုဒ်၏။အဓိပ္ပာယ်၊အနက်ကို၊ဝေနေယျတဇ္ဇာ၊သိအာပ်၏။စ၊ဝါကျတချက်တခုနှင့်
တကိုးအုံ့၊ပြော၊ဝတာ၊ပြောကေနဝစနက္ကမေန၊ ဝေါမေသုတံ၊ကော်သမယံ
ဘဂဝါဟူသောဤစကားအစည်ဖြင့်။ ဣဒေတော သို့နိဒါနဝစနေ။ ဤနိဒါန်း
စကားခွဲ၊ဝေါမေသုတနှင့်ဝစနေနှ၊ဝေါမေသုတံဟူသောစကားဖြင့်၊ယထာသု
တံ၊ အကြင်အကြင်ကြားနာရသည်အတိုင်း။ဓမ္မံ၊တရားကို၊ဘာသတ္ထော၊
ဆိုတော်မူသော အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏။
ဓမ္မသရိရံ၊တရားတည်းဟူသောကိုယ်တော်ကို။ ပစ္စက္ခံ၊မျက်မှောက်ကို၊
ကရောတိ၊ပြု၏။ တေန၊ထိုဝေါမေသုတံ ဟူသောစကားဖြင့်။ ဣဒံပါဝစနံ၊
ဤဖြတ်စွာဘုရားစကားတော်သည်။ အတိက္ကန္တသဒ္ဒေ၊ကုံ၊ လွန်ပြီးသော
ဆရာရှိသည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ အယံ၊ဤတရားသည်၊ ဝေါ၊သင်တို့၏
သတ္ထာ၊ဆရာတည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊သတ္တု၊ ဘုရား၊ဖြတ်စွာကို၊အဒဿသနေန၊
မမြင်လိုက်ခဲသဖြင့်။ ဥက္ကုဋ္ဌိတံ၊ ဆန့်ကျင်သော၊ မဟာဇနံ၊ လူများအာ
ပေါင်းကို၊သမသသာ၊သေတိ၊သက်သာရာရှိစေ၏၊တိသစ္ဆံ၊ထိုစကားသည်
ဗုဒ္ဓံ၊ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာနန္ဒ၊ချစ်သားအာနန္ဒာ၊မယာ၊
ငါဘုရားသည်၊ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့အား။ ယောဇ္ဇေတ၊အကြင်သုတ်
အာဘိဓမ္မာကိုလည်း၊ဒေသိတော၊ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ယောစိနယောစ၊အ
ကြင်ဝိနည်းကိုလည်း၊ ပညတ္တော၊ ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ၊ သောဇ္ဇဝိနံ
ယော၊ထိုသုတ်အာဘိဓမ္မာဝိနည်းသည်။ဝေါ၊သင်ချစ်သားတို့အား၊မမစ္စယေ
နနှ၊ငါလွန်သည်ရှိသော်၊သတ္ထာ၊ ဆရာသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်ရစ်လတ္တံ့။
ဣတိ၊ထိုကဲ့သို့စနှင့်၊ဤစကားကို၊မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တေ၊မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်
၌၊ဝတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။

ကော်သမယံဘဂဝါတိဝစနေန၊ ကော်သမယ်ဘဂဝါဟူသောဤစကား
ဖြင့်၊ ယတ္ထ သမယော၊ အကြင်ပဌမသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌၊ ဘဂဝ
တော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊အဝိဇ္ဇမာနဘာဝ၊ ထင်ရှားမရှိပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော
အဖြစ်ကို။ဒဿနေန္တာ၊ပြသလျက်၊ ရူပကာယပရိနိဗ္ဗာနံ၊ရူပကာယတော်၏
ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်မူသော အဖြစ်ကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ တေန၊ထို
ကြောင့်။ဝေါဝိဝသနာမ၊ ဤသို့သတ္တဝါရှိသော၊ မြတ်သား၊တရား၊တော်ကို၊

ဒေသေတာ၊ ဟောတော်မူတတ်သော၊ဒသဗလရော၊ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါးဥာဏ်တော်အားဆယ်ပါးကိုဆောင်တော်မူသော၊ ဝဇိရသယံ တာသမာနကာယော၊ ဝရဖိန်နှင့်တူစွာတခဲနက်စင်ကြယ်စွာသော ရူပကာ ယနာမကာယ တော်ရှိသော၊ သောပိဘဝဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည် လည်း၊ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရချေသေး၏၊ အညေန၊ ဘုရားမှတပါး သော၊ကေန၊အဘယ်ဗုဒ္ဓါလ်သည်၊ဇိဝိတေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌၊အာသာ၊ တောင့်တနှစ်သက်ခြင်းကို၊ဧနေတဗ္ဗာ၊ဖြစ်စေအပ်မည်နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဇိဝိတမဇ္ဈေ၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့် မာန်ယစ်သော၊ ဧနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ သံဝေဇေသိ၊ထိတ်လန့်စေ၏၊ သဒ္ဓမ္မေစ။ သူတော်ကောင်းတရားဖြတ်စွာ ဘုရားသာသနာတော်၌ လည်း၊အာသ၊ ထိုလူအပေါင်းအား။ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ဧနေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊ဝေန္တိ၊ဝံ့ဟူ၍လည်း၊ဘဂဝန္တော၊ ဆိုသောအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဒေသနာသမ္ဘတ္တိ၊ဒေသနာနှင့်ပြည့်စုံသည် ၏အဖြစ်ကို၊နိဒ္ဒိသတိ၊ ညွှန်းပြတော်မူ၏၊ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ မူကား၊ဝက္ခမာနသ၊ဆိုလတ္တံ့သော၊ သကလသုတ္တသ၊ အလုံးစုံသော ဥဒါန်း တကျမ်းလုံးကို၊ ဝေန္တိ၊ ဝံ့ဟူ၍၊ နိဒဿနတော၊ ညွှန်းပြခြင်း ကြောင့်တည်း၊မေသုတန္တိ၊ မေသုတံဟူသောစကားကို၊ ဘဂဝန္တော၊ဆို သောအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သဝဝကသမ္ဘတ္တိ်စ၊နာတတ်သော တရားနှင့် ပြည့်စုံသောသူ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဝနသမ္ဘတ္တိ်စ၊နာအပ်သော တရားနှင့် ပြည့်စုံသောသူ၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ နိဒ္ဒိသတိ၊ညွှန်းပြ တော်မူ၏၊ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ပဋိသန္ဓိဒါပတ္တေန၊ ပဋိသန္ဓိဒါလေးပါသို့အပြားအားဖြင့်ရောက်သော၊ပဋ္ဌသုဒ္ဓါနေသု၊ငါးပါး သောအရာတို့၌၊ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တေဒဂ္ဂေ၊တေဒဂ်အရာ ၌၊ဌပိ၊တနေ၊ထားတော်မူအပ်သော၊ဓမ္မတာဝိဇာနကဝါရိကေန၊တရားရှေတိုက် ဝိုးအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သုတဘာဝံ၊ ကြားနာရသည်၏ အဖြစ်ကို၊ဒီပန တော၊ပြခြင်းကြောင့်တည်း၊တန္ဒသေါ၊ ထိုတရားတော်ကိုလည်း၊မယာဝ၊ ငါ၏ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ သုတံ၊ကြားနာအပ်၏၊ နအန္ဓသုတိကံ၊အဆင့် ကြားမဟုတ်၊ နပရံပရာဂတံ၊ အဆက်ဆက်သောဆရာတို့မှ လာသော တရားလည်းမဟုတ်၊ ဣတိ၊ဤသို့လျှင်၊ ဣမသ္မိ အတ္ထသ၊ ဤအနက်အ ဓိပ္ပါယ်ကို၊ဒီပန တော၊ ပြခြင်းကြောင့်တည်း၊ကော်သမယန္တိ၊ ကော်သမယံ ဟူ၍၊ဘဂဝန္တော၊ နောက်ဖလိုက်ပါဆိုတော်မူသော အရှင်အာနန္ဒာမဟာ ထေရ်ဖြတ်သည်၊ကာလသမ္ဘတ္တိ်၊ တရားနာရသောကာလနှင့်ပြည့်စုံသော

အဖြစ်ကို။နိဗ္ဗိသတိ။ ညွှန်းပြတော်မူ၏။ကသ္ဗာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား။ဘဝဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏။ဥရုဝေလာယံ။ဥရုဝေလတောင်၊ဝိဟာ ရုနသမယဘာဝေန။ နေတော်မူသောအခါ၏ အဖြစ်အားဖြင့်။ဗုဒ္ဓပြုဒေပဋိ မဏ္ဍိတဘာဝေါ်ပမာနတော၊ဘုရားဖြစ်သောအခါဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော အဖြစ်ကိုပြုခြင်းကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ။ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဗုဒ္ဓပြုဒေပ ဝုမာ။ဘုရားဖြတ်စွာဖြစ်သောအခါဖြတ်သည်သာ။ ကာလသမ္ပဒါ။ကာလ နှင့်ပြည့်စုံသောအခါမည်းသောကြောင့်တည်း။ ဘဝဝါတိပဒံ။ ဘဝဝါဟူ သောပုဒ်ကို၊ဘဏ္ဍာ၊ ဆိုတော်မူသောအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဒေသက သမ္ပတ္တိ'၊ဒေသနာတော်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊နိဗ္ဗိသတိ။ညွှန်းပြတော် မူ၏။ကသ္ဗာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဂုဏာဝိသိဋ္ဌသတ္တိုဏ္ဍမဂ္ဂ ဘာဝဝိပနတော၊ဂုဏ်အားဖြင့် တူးကဲစွာသတ္တဝါတို့ထက်ဖြတ်သောအ ရိုအသေအလေးပြုထိုက်သောဆရာ၏ အဖြစ်ကိုပြုတော်မူသောကြောင့် တည်း။ ဥရုဝေလာယန္တိ၊ ဥရုဝေလာယံဟူသည်ကား။မဟာဝေလာယံ။ သဲကမ်းရုံကြီးရှိသောတောအုပ်၌။ မဟာနေ့၊ကြီးစွာသော။ ဝါလိကာရာ သိမှိ၊သဲစုတို့၏။ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အဏ္ဍောအနုက်တည်း။ အထဝါ။ တနည်းကား။ဝါလိကာ။သဲကို။ ဥရုတိ၊ဥရုဟူ၍။ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။မရိယာ ဒါ။ အပိုင်းအခြားကို၊ဝေလာတိ။ ဝေလာဟူ၍။ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ဝေလာ တိကြာမနဟောတု။ အပိုင်းအခြားကိုလွန်သောအကြောင်းဖြင့်။ အာဟာဒေါ။ ဆောင်ယူပုံစုအပ်သော။ ဥရု၊သဲစုတည်း၊ဥရုဝေလာ။ အပိုင်းအခြားကို လွန်၍ဆောင်ယူပုံစုအပ်သောသဲစုသဲပုံ၊ဣတိဇော်။ဤသို့။ ဣဏ္ဍေ၊ဤဥရုဝေလ ပုဒ်၌။အဏ္ဍောအနုက်ကို။ဒဠ္ဍဗ္ဗောဖွတ်အပ်၏။အတိုးတားလွန်လေပြီးသော အခါ၌၊ ဗုဒ္ဓေ။ဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗေန။မပွင့်မီ၊ ဒသသဟဿသတာပသာ။ တဏှာ၊သောင်းသောရေသွေ့တို့သည်။ တသ္မိ'ပဒေသေ'ထိုအရပ်၌၊ ဝိဟရန္တာ ကိုရားနေကြကုန်သတဲ့။ တေ'ထိုရေသွေ့တို့သည်။ ဘော'အချင်းတို့၊ကာယ ကမ္မဝစီကမ္မာနိ။ ကာယကံဝစီကံတို့သည်။ ပရေသံပိ'၊ သူတပါးတို့အား လည်း၊ပါကဋာနိ'ထင်ရှားကုန်သည်။ ဟောန္တိ'ဖြစ်ကုန်၏။ မနောကမ္မံပန်၊ မနောကံသည်ကား။ အပါကဋံ'မထင်ရှား။ တသ္မာ'ထိုကြောင့်။ ယေ'၊ အကြင်ရေသွေ့သည်။ မိန္ဆာဝိတက္ကံ။ မိန္ဆာဝိတက်ကို၊ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံ အောက်မေ့၏။သော'ထိုမိန္ဆာဝိတက်ကိုကြံဖိသောရေသွေ့သည်'အတ္တနာ ဝ'မိမိသည်သာသျှင်'အတ္တာနံ'မိမိကိုယ်ကို။ စောဒေတွာ'ဆော်အနာ၍။ပတ္တ ပုဗ္ဗေ'၊ ဖက်ရွက်ဖြင့်။ဝါလိကံ'၊ သဲကို၊ အာပာရိတ္ဝာ'ဆောင်၍၊ ဣမသ္မိ'

ဌာနေ။ဤအရပ်၌၊ အာကာသရတု၊လောင်းရုလော၊ ဣဒံ။ဤသဲပုံရခြင်းသည်၊ အသား၊ထိုမိန္တာဝိတက်နှိပ်စက်သောရဲသော့၏၊ဘဏ္ဍာကမ္ပံ။ဗေဒေါ်အမှုတည်း ဣတိ။ဤသို့။ကတိကဝတ်။ကတိကဝတ်ကို ကတွာ၊ပြု၍၊တစောသ၊ထိုနေ့မှ၊ ပဌာယ၊စ၍။ယောတာပဿော၊ အကြင်ရဲသော့သည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သ ဘာဝရှိသော၊ဝိတက္ကံ။မိန္တာဝိတက်ကို၊ဝိတက္ကေတိ၊ကြံစည်၏။သောတာ ပဿော၊ထိုရဲသော့သည်။တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌။ပတ္တပုဇ္ဇေန၊ ဖက်ခွက်ဖြင့်၊ဝါလိ ကံ။သဲကို။ အာဟရိတ္မာ။ဆောင်၍။ အာကာရတိ၊လောင်းရ၏။ ဇဝံ။ဤသို့ အစဉ်အတိုင်း လောင်းသဖြင့်၊ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ် သဖြင့်၊မဟာဝါလိကရာသိ၊ကြီးစွာသောသဲအရုသည်၊ ဓာတောဖြစ်၏။ တတောထိုနောက်မှ။ နံမဟာဝါလိကရောသိ။ ထိုသဲပုံကြီးကို၊ပန္ထိမဇနတာ။နောင်လာလူအပေါင်းတို့သည်၊ပရိက္ခိုဝိတ္ကာ၊ဝန်းရံ၍၊ စေတိယဌာန်၊ ပူဇော်ရာအရပ်ကို၊အကာသိ၊ပြု၏။ တံဌာနံ။ထိုသဲပုံစေတိအရပ်ကို၊သန္ဓာ ယ၊ရည်၍။ဥရုဝေလာယန္တိမဟာဝေလာယံ မဟာန္တော်ဝါလိက ရာသိဒ္ဓိတိ အဏ္ဍောဒဠ္ဌော်တိ။ဥရုဝေလာယန္တိမဟာဝေလာယံ မဟာန္တော်ဝါလိကရာ သိဒ္ဓိတိအဏ္ဍောဒဠ္ဌော်ဟူ၍၊မယာ၊ငါသည်။ ရတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ဝိဟာရတိတိ၊ ဝိဟာရတိဟူသောသဒ္ဒါသည်။ အဝိသေသေန၊သာမညအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိယာ ပထဒိဗ္ဗြဟ္မအာရိယ ဝိဟာရေသု။ ဗုဒ္ဓိယာပထဝိဟာရေဒိဗ္ဗဝိဟာရေ ဗြဟ္မဝိ ဟာရေ အာရိယဝိဟာရေတို့တွင်၊ အညတရဝိဟာရသမဝိတာ။ တပါးပါး သောဝိဟာရနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပရိဒီပနံ၊ပြုသောသဒ္ဒါတည်း။ ဗုဒ္ဓပေန။ ဤအရာ၌ကား။ ဌာနနိသိန္နဝမေန သယနပ္ပဘေဒေသု။ ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်းလွှဲခြင်း လျောင်းခြင်း အပြားရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓိယာပထေသု၊ ဗုဒ္ဓိယာဝုတ်တို့တွင်၊ အာသနသင်္ခါတ ဗုဒ္ဓိယာပထသမာယောဂ ဝ ရိ ဒီပနဿ၊ အာသနဟုဆိုအပ်သော ဗုဒ္ဓိယာပထနှင့် ကောင်းစွာယှဉ်ခြင်း ကိုပြုသောသဒ္ဒါသည် လည်းကောင်း။ အရိယဝိဟာရ သမဝိပရိဒီပနဿ၊ အရိယဝိဟာရနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုတိ၊ဖြစ်၏။ ဗုတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ထိုလေးပါးသော် ဗုဒ္ဓိယာပထဝိဟာရတို့တွင်၊ ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ကေဝဗုဒ္ဓိယာ ပထဗာဟုနံ၊ တရသော ဗုဒ္ဓိယာဝုတ်ဖြင့် ညောင်းညာကျင်နာခြင်းကို၊အ ညေန၊တပါးသော၊ ဗုဒ္ဓိယာပထေန၊ဗုဒ္ဓိယာဝုတ်ဖြင့်၊ ပိန္ဓိန္ဒိတ္မာ၊ဖြတ်၍။ အပရိပတန်္တံ၊ ဒုက္ခဒ္ဓိမကျစေသော၊ အတ္ထဘာဝံ၊ အတ္ထဘောကို၊ ကတ္မာ၊ ပြု၍၊ယဿ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဟရတိပဝတ္တေတိ၊ဖြစ်စေတတ်၏။ တဿ၊

ထိုကြောင့်။ ဝိဘာဝတိဘိပဒသာ၊ ဝိဘာဝတိဟူသောဝုဒ်၏။ ဆုရိယာပထဝိ ဟာဝုဝသေန။ ဆုရိယာပထဝိ ဘာဝ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ထွေးဤပါဠိ၌အထွေး အနုကံကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ပန်းဆက်၍ဆိုဦးအုံ၊ ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌဝိဘာဝါဒီဟိ၊ ဒိဋ္ဌဝိဘာဝုအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သတ္တာနုံ၊ သတ္တဝါတို့၏ဝိသိဒ္ဓိ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ဟိတံ။အစီးအပွါးကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟာဒတိဥပနေတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေသမ္ပိ၊ ထိုဒိဋ္ဌဝိဘာဝစသည်တို့ ၏လည်း၊ဝ၏သေန၊အစွမ်းဖြင့်။ဝိသိဒ္ဓိ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိသောသတ္တဝါ တို့၏အစီးအပွါးကို၊ ဟာဒတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဆုတိဇော်ဤသို့၊ အထွေး၊ အနုကံကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ နဒ္ဓာဘိ။ နဒ္ဓာဟူသည်ကား။ နဒတိ သန္ဓတိ၊စီးတတ်၏။ဆုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊နဒီ၊နဒီမည်၏၊တသာနဒ္ဓာနဒီ ယာနဲ့ဂါယ။ ထိုစီးသွားချင်းဝမ်းရေဖြစ်၏၊ဆုဘိ။ဤသို့၊ အထွေး၊အနုကံ ကို၊ဒဠ္ဍော၊မှတ်အပ်၏။နေရဠ္ဆရာယာတိ၊နေရဠ္ဆရာယဟူသည်ကား။ နေလံ ဇလာသာတိ၊ နေလံဇလာယဟူ၍၊ဝတ္ထုဗျတ်ဆိုအပ်လျက်။ လကာရဿ၊ လအကွာရာ၏။ ရကာရံ၊ရအကွာရာကို၊ကတ္တာ ပြု၍၊နေရဠ္ဆရာယာတိ၊နေရဠ္ဆ ရာယဟူ၍။ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏။ ကဒ္ဒမသောဝါလ ပဏကာဒီ၊ဒါသ ရေတိတ သလိလာယ။ ရေညွှန်ရှော်ရေညှို အစရှိသော အပြစ်မှကင်းသော ချိမ့်ခြုန် သောရေရှိသော၊ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အထွေ၊အနုကံတည်း၊ကေစိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ နိလဇလာယာတိ၊နိလဇလာယဟူ၍၊ဝတ္ထုဗျတ် ဆိုအပ်လျက်၊ နေရဠ္ဆရာယာတိ၊နေရဠ္ဆရာယ်ဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏။ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ကေတံ၊ဤနေရဠ္ဆရာဟူသောအမည် သည်၊ကေတိသာနဒီယာ၊ထိုမြစ်၏၊ နာမမေဝ၊အမည်မျှသာတည်း၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ တသာနဒီယာ၊ ထိုးနရဠ္ဆရာမြစ်၏၊ တိရော ကမ်းနားဌာ၊ယဉ္စ၊အကြင်အရပ်ဌာ၊ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာသိ ,နေတော်မူ၏၊ တံဌာနံ၊ထိုအရပ်ဝိသေသကို၊ဒသေသတုံ၊ဖြင့်ခြင်းငှါ။ ဗောဓိ ရုက္ခမူလေတိ၊ဗောဓိရုက္ခမူလေဟူ၍၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏။ တဿ၊တဿ ဝ၏နေ၊ ထိုဗောဓိ ရုက္ခမူလေဟူသောစကား၌၊ ဗောဓိဝုစ္ဆတိစတူသု မဂ္ဂေသုဉာ ဏန္တိ၊ဆိုသော၊ဗောဓိဝုစ္ဆတိစတူသုမဂ္ဂေသုဉာဏ်ဟူသော၊ဤပါဠိ၌၊ မဂ္ဂဉာဏ် ကို၊ ဗောဓိဘိ၊ဗောဓိဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏။ ပဝေါတိ၊ဗောဓိ ဝ၊ ဘုရိမေ၊သောဘိ၊ဟေ။ ပဝေါတိ၊ဗောဓိ ဝ၊ဝုဘုရိမေ၊သောဟူသော၊ဤပါဠိ ၌၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ ဗောဓိဘိ၊ဗောဓိဟူ၍၊

ရတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထွေရကျွေ၊ တရာသန့်တောင်အမြင့်ဆောင်သော ဤညောင်ဗုဒ္ဓဗောဓိပင်မင်းခို၊ တဒုတယံဝိဗောဓိ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အမြတ်ကြီးမင်ညာဏ်သမ္ဘုဏ္ဍတဉာဏ်သို့၊ ပဏ္ဍာရောက်တော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရကျွောဝိ၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဗောဓိပင်မင်းသည်လည်း၊ ဗောဓိရကျွောတွေဝနာမံ၊ ဗောဓိပင်ဟူသောအမည်ကို သာလျှင်၊ လဘိ။ ရ၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား။ သတ္တမေ ဗောဇ္ဈင်္ဂခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို၊ ဗုဇ္ဈိ။ သိတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိ၊ ဗောဓိမည်တော်မူ၏။ တေနဗုဇ္ဈနေန၊ ထိုဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတရားရတနာကို သိတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္ဓိဿတိယတ္တာ၊ ကောင်းစွာမှီခိုဖြစ်သောကြောင့်၊ ရကျွောဝိ။ သစ်ပင်သည်လည်း၊ ဗောဓိရကျွောတိနာမံ၊ ဗောဓိပင်ဟူသောအမည်ကို၊ လဘိ၊ ရ၏။ တသ္မာ ဗောဓိရကျွသ၊ ထို့ဗောဓိပင်၏၊ မူလေတိ၊ မူ၊ လဟူသည်ကား၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ အယံ မူလသဒ္ဒေါ။ ဤမူလသဒ္ဒါသည်၊ မူလာနိ။ အမြစ်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ထုတ်ရာ၏၊ အနေ့မသော၊ အယုတ်သဖြင့်၊ ဥသိရေနာဒ္ဓိမတ္တာနိ ဝိ၊ ပန်းရင်းမြစ်ကို မျှသည်း၊ ဣတိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ မူလမူလေ၊ မူလမူလ၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ လောဘောအကုသလမူလန္တိ အာဒိသု၊ လောဘောအကုသလမူလံ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အသာဓာရဏော ဟေတုဒ္ဒိ၊ မဆက်ဆံသောအကြောင်း၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ မဏ္ဍူဒ္ဓိကေကာလေ၊ မွန်းတည့်သောအခါ၌၊ ယာဝ တာ၊ အကြင်မှုလောက်သောကာလတိုင်အောင်၊ ဘောယာ၊ အရိပ်သည်။ ဗရတိ၊ နေ့၏။ ဒိဝါ တေ၊ လေဆိတ်သောအခါ၌၊ ယာဝ တာ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်သောအရပ်၌၊ ပဏ္ဏာနိ၊ အရွက်တို့သည်၊ ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ ထြောဝ တာ၊ ဤမှုလောက်သောအရပ်သည်၊ ရကျွမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းမည်၏။ ဣတိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သမိပေ၊ အနီးဟူသော အနက်၌။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဣဒါ အာဟ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ သမိပေ၊ အနီးဟူသော အနက်၌။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဓိရကျွသ၊ ဗောဓိပင်၏။ မူလေ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဣတိ ဝေါ၊ ဤသို့။ ထြော၊ ဤ ဗောဓိရကျွမူ လေဟူသော ပုဒ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ပဌမာဘိ သမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ပဌမာဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါဟူသည်ကား။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဘိ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသဆရာမရှိအလိုလိုသိတော်မူသောဘုရားသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗပဌမံ ယေဝ၊ ခင်သိမ်းသောသူတို့၏ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ထြောဝ တာ၊ ဤမှုသော

စကားဖြင့်။ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကေနေ။ တရားရှေတိုက်စိုးအရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဥဒါနဒေသနာယဉ်ဥဒါန်းဒေသနာတော်၏။နိဒါနံ။နိဒါန်းကို။ဌပေန္တေန။ထား သဖြင့်၊ကာလဒေသဒေသကား၊ဟောသောအခါ၊ဟောရာအရပ်ဟောတတ် သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သဟာဝိသေသနေနေ၊အထူးပြုခြင်းနှင့်တကွ။ ပကာသိ တာ၊ပြအပ်ကုန်သည်။ ဟောကြောင်း၊ဖြစ်ကုန်၏။ပန။စောဒနာကိုပြုခြင်းအံ့၊ ဣတ္ထာနေ၊ဤအခြင်း၊ စောဒကော။စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဟ၊ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဓမ္မပိနယံ၊သုတ်အကိုဓမ္မာပိနည်းကို။ သင်္ဂ ဟေ၊သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို၊ ကရိယမာနေ၊ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ နိဒါန ဝစနံ၊နိဒါန်းစကားကို။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သနည်း။ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘာသိတဝစနံယေဝ။ဟောတော်မူအပ် သော တရားတော်ကို သာလျှင်၊ သင်္ဂဟော။ သင်္ဂါယနာ တင်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗောနေ။ ပြုအပ်သည်မဟုတ်ပါလော။ ဣတိ။ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ ပရိဟာရော၊အဖြေကို၊မယာ။ ဝါအဋ္ဌကထာသာရသည်၊ဝုစ္စတေ၊ဆိုခြင်းအံ့၊ ဒေသနာယ။ ဒေသနာတော်၏။စိရဋ္ဌိတိအသမ္ဘောသသဒ္ဓေယျဘာဝသမ္ပါ ဒနတ္ထံ၊ ကြာမြင့်ရှာတည်သဖြင့် မမေ့မလျော့ယုံကြည်အပ်သော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။နိဒါနဝစနံ။ နိဒါန်းစကားကို၊ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ကာလဒေသဒေသကဝတ္ထုနာဒိဟိ၊ဟောသောအ ခါ၊ဟောရာအရပ်ဟောတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ဥပနိဗန္ဓိတ္တာ၊ ဖွဲ့၍၊ဌပိတာ၊ထားအပ်သော၊ဒေသနာ၊ဒေသနာတော်သည်၊စိရဋ္ဌိတိကာ စ၊ဖြင့်ရှည်စွာတည်သည်လည်းကောင်း၊ အသမ္ဘောသာစ၊ မမေ့မလျော့ သည်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓေယျာစ၊ ယုံကြည်တိုက်သည် လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကိ'ဝိနိဗ္ဗယောဝိယ။ အာဘယ်အာဆုံးအဖြတ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ ဒေသကာလကတ္တုသောတုနိမိတ္တောဟိ၊ဒေသကာလကတ္တာ ပရိသတ်တည်းဟူသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ဥပနိဗန္ဓော၊ဖွဲ့ရက်အပ်သော ဝေါဟာရဝိနိဗ္ဗယောဝိယ၊ ဝေါဟာရဒေအာဆုံးအဖြတ်ကဲ့သို့တည်း၊တေနေ ဝစ၊ထိုကြောင့်လျှင်၊အာယသ္မတာမဟာကဿပေန၊အရှင်မဟာကဿ ပသည်၊ အာဝုသောအာနန္ဒ၊ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ပဌမံဥဒါနံ၊ ပဌမဥဒါန်းကို၊ ကတ္တာ၊အာဘယ်ဖြည့်၍၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိ သည်ဖြင့်၊ ဒေသာဒိဝုဗ္ဗာယ၊ ဒေသစသည်ကို မေးသော၊ ကထယ၊စကား၏ပါသည်ကို၊အဖြေကို၊ကရောန္တေန၊ပြုလိုသော၊ဓမ္မဘဏ္ဍာ ဂါရိကေန။ တရားရှေတိုက်စိုးအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဇေတဝနာရာမေ၊အာဒိ

နှာ။ ဝေ်မေသုတ်ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဥဒါနသည်၊ ဥဒါန်းဒေသနာတော်၏၊ နိဒါန်း။ နိဒါန်းကို။ တာသိတ်၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတာ ဗြာ၊ သိအပ်၏၊ အဝိစအပရော၊ တပါးသော။ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါ အဋ္ဌကထာ ဆရာ သည်း ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအုံ၊ သတ္တုသမ္ဘဒ္ဓပကာသနတ္ထံ။ ဆရာ၏ ပြည့်စုံခြင်း ကိုပြအုံ့သောငှါ၊ နိဒါနဝစန်း၊ နိဒါန်းစကားကို၊ ဝတ္တုံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကား သည်မှန်၏။ ဘဂဝတော။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ သော။ တထာဂတဿ၊ ဖိပသယိအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့လာခြင်း ကောင်းတော်မူသော ဗြတ်စွာဘုရားအား။ ပုဗ္ဗဂုစနာနု မာနာဂမတ္ထာ ဘာဝတော၊ ပုဗ္ဗဂုစနာနုမာန အာရုံကြီးခြင်းတို့၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဘာဝသိဒ္ဓေ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓအဖြစ်၏ပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ သစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ သည်။ ဗြတ်စွာဘုရားအား။ ပုဗ္ဗဂုစနာဒီဟိ၊ ပုဗ္ဗဂုစနအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဂ္ဂေ၊ အကျိုးသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သဗ္ဗညူ၊ အလုံးစုံသောဉာဏ် ၌။ အပ္ပဋိဟတဉာဏစာရိတ္တာယ၊ အဝိတ်အပင်မရှိဉာဏ်တော်၏ကျက် စားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း၊ ကောင်း။ ဥယျာဝမ္မော သု၊ ဥယျာဉ် တရားတို့၌ ကေပ္ပမာဏတ္တာစ၊ တူသောပမာဏရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗဂုစနာဒီဟိ၊ ပုဗ္ဗဂုစနအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဂ္ဂေ၊ အ ကျိုးသည်၊ နတ္ထိ။ မရှိ၊ တထာ၊ ထိုအတူ။ အာစရိယမုဋ္ဌိမမ္ပိ ရိယသာသ နသာဝကာနုရာဂါဘာဝတော၊ အာစရိယမုဋ္ဌိမမ္ပိ ရိယသာသနသာဝ ကအနုရာဂ၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဒိဋ္ဌာသဝတ္ထသိဒ္ဓေ၊ ရဟန္တာအဖြစ်၏ပြီး ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ သစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်။ ပဓိဒိဋ္ဌာသဝ သ။ ထက်ဝန်းကျင်မှကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသောရဟန္တာအား။ ကတ္ထစိပိ။ တစုံတခုသောအရာ၌လည်း၊ အာစရိယမုဋ္ဌိအာဒိနံ၊ ဆရာ၏လက်ဆုပ်စသည်တို့၏၊ သန္တ ဝေါ၊ ဖြစ်သင့် ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤကား၊ ဝတ္ထု၊ သုဒ္ဓသော၊ ဇလွန် စင်ကြယ်စွာသောရဟန္တာ၏၊ ဝေဒေသနာ။ တရားဟောခြင်းသည်၊ ပရ နိုဂ္ဂဟပဝတ္ထို။ သူတပါး အားပြုံးမြှောက်ခြင်းငှါ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသကဒေါသဘူတာနံ။ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ် ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိသီလသမ္ပတ္တိဒုသကာနံ၊ အယူသီလပြည့်စုံခြင်း ကိုဖျက်ဆီး တတ်ကုန်သော။ အဝိဇ္ဇာ တဏှာနံ၊ အဝိဇ္ဇာ တဏှာတို့၏၊ အမူနှံ့၊ စင်စစ်၊ အာဘာဝသုခ၊ ကဟိ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြတတ်ကုန်

သော။ဥာဏသမ္ပဒါပဟာနသမ္ပဒါဗျူဟကေဟိစ။ဥာဏသမ္ပဒါပဟာနသမ္ပ
ဒါတို့ကိုကောင်းစွာပြုတတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သမ္ဘဒ္ဓိပုဒ္ဓိဘာ
ဝေဟိ။သမ္ဘဒ္ဓေ၏ စင်ကြယ်သောအဖြစ်တို့ဖြင့်။ ဝုဏ္ဏမဝေသာရေ့ဒ္ဓနွယသိဒ္ဓိ။
ရှေးဖြစ်သော ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်နှစ်ပါး၏ ပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏။
တတောစတသ္မာကာရဏာ။ ထိုရှေးဖြစ်သော ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်နှစ်ပါး၏
ပြီးခြင်းကြောင့်ယျင်း။ အန္တရာယိက နိယျာနိက မပ္ပေသု။ အန္တရာယ်ကို
ပြုတတ်သောတားထွက်မြောက်တတ်သောတရားတို့၌။သမ္ဘောဟာဘာ
ဝသိဒ္ဓိးတာ။ တွေ့ဝေခြင်းမရှိသည်၏ပြီးခြင်းကြောင့်။ ပဋ္ဌိမဝေသာရဇ္ဇနွ
ယသိဒ္ဓိ။ နောက်ဖြစ်သောဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်နှစ်ပါး၏ ပြီးခြင်းသည်းဟော
တိ။ဖြစ်၏။ဣတိတသ္မာ။ထိုကြောင့်။တဂဝတော။ ဖြတ်စွာဘုရားအား။စကု
ဝေသာရဇ္ဇသမန္နာဂဝမောဟလေးပါးသောဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်
ကိုလည်းကောင်း။အတ္တာဟိတပရဟိတပဋိပတ္တိ၊ ပိပိအာကျိုးဌါကျင့်ခြင်း
သူတပါး အာကျိုးဌါကျင့်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ နိဒါနဝစနေန။ နိဒါနိုးစ
ကားဖြင့်။ ပကာသိတာ။ ပြအပ်ကုန်သည်၊ ဟောကြားဖြစ်ကုန်၏။ ကသ္မာ
အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တတ္ထတတ္ထ။ ထိုထိုအရပ်သို့။သဗ္ဗတ္ထပရိ
သာယ။ရောက်လာသောပရိသတ်အား။အစ္ဆရာသယာနုရူပ်။အံ့ဩာသယ
အားလျော်စွာ၊ ဌာနုပ္ပတ္တိကပဋိဘာနေန။ ဌာနုပ္ပတ္တိကပဋိဘာန်ဉာဏ်တော
ဖြင့်။ဓမ္မဒေသနာဒီပနတော။ တရားဟောခြင်းကိုကောင်းစွာပြုတတ်သော
ကြောင့်တည်း။ ။

ဣဝပန။ ဤသုတ်၌ကား။ ဝိမုတ္တိသုခပဋိသံဝေဒနံ။ ဝိမုတ္တိသုခကိုခံစား
ခြင်းကို။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒမနသိကာရေန။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊
ဣတိ။ဤသို့။ယောဂေ တဇ္ဇံ။ယှဉ်အပ်၏။ တေန။ထိုကြောင့်။သဏ္ဌာ သဗ္ဗတ္ထိ
ပကာသနတ္ထံနိဒါနဝစနန္တိ။ သဏ္ဌာ သမ္ဘတ္ထိပကာ သနတ္ထံနိဒါန ဝစနံပဟ္ရ၍
မယာ။ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်၏။ တထာ။ထိုနည်းတူ
သာသနသမ္ဘတ္ထိပကာသနတ္ထံ။ သာသနာ၏ပြည့်စုံခြင်းကိုပြခြင်းငှါ။နိဒါန
ဝစနံ။နိဒါန်းစကားကို၊ ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်ဖုန်၏
ဥာဏကရဏာ ပရိဝုတိတသမ္ဘကိရိယသ။ ဥာဏ်ကရဏာသင်ပန်းဆည်း
အပ်သောအသုံးစုံသော ကိရိယာရှိသော။ ဘဂဝတော။ ဖြတ်စွာဘုရား
အား။နိရတ္ထကာ။အကျိုးမဲ့ဖြစ်သော။ ပဋိပတ္တိ။အကျင့်သည်၊ နတ္ထိ။မရှိ၏။ဝါ
တနည်းကား။အတ္ထဟိတံ၊ ကိုယ်တော်အစီးအပွါးဖြစ်သော။ ပဋိပတ္တိ။အ
ကျင့်သည်။ယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်၊နတ္ထိ။မရှိ။တသ္မာ။ထိုကြောင့်။ပဝေသံ

ယောဝ၊ သူတပါးတို့၏သာလျှင်၊ အတ္တဟာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ပဝတ္တသင့်ကိုရှိ ယသော၊ဖြစ်သောအလုံးရုံသောကိုရယာရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဘုဒ္ဓသော၊ဖြတ်စွာ ဘုရားအား။ သကလမ္ပိ၊ အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော၊ ကာယဝစီမနောကမ္မံ၊ ကာယကံဝစီကံမနောကံတော်သည်၊ ယထာပဝတ္တံ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် ဖြစ်သော၊ရုစ္စမာနံ၊ ဆိုအာဝ်လတ္တံ့သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသံပရာယိကပရမတ္ထ ဟိ၊မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သောအကျိုးတမလွန်၌ ဖြစ်သောဖြတ်သောအကျိုး တို့ဖြင့်၊ယထာရဟံ၊ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ အနုသာသနဗ္ဗေန၊ အဘာနိတလဲလဲဆုံးမတတ်သောအနက်အားဖြင့်၊သာ သနံ၊ သာသနာမည်၏၊ တံပနသတ္ထုစရိတံ၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရားသာသနာ တော်ဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ကာလဒေသပရိသာဒေသာဒိဟိ၊ကာလဒေသ ပရိသတ်ဒေသစသည်တို့နှင့်၊သဒ္ဓိ၊တကွ၊တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုကျမ်းတို့၌ နိဒါနဝစနေန၊နိဒါနိုးစကားဖြင့်၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အား လျော်စွာ၊ ပကာသိယတိ၊ ပြအာဝ်၏၊ဣဟ ပန၊ ဤဥဒါနိုးကျမ်းဌာန်း အာဘိသမ္ဘောဓိ ဓမ္ဓတ္ထိသုခပဒိသံဝေဒနပဒိစ္စသမုပ္ပါဒမနသိကာရေန၊ ဖြတ်သောသဗ္ဗညုတ ညာဏ်းတော်သို့ရောက်ခြင်းဝိဓမ္ဓတ္ထိသုခကိုခံစားခြင်းပဒိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုနှလုံး သွင်းခြင်းဖြင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊လျှဉ်အာဝ်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ သာသန သမ္ပတ္တိပကာသနတ္ထံနိဒါနဝစနန္တိ၊သာသနသမ္ပတ္တိပကာသနတ္ထံနိဒါနဝစနံ ဟူ၍၊မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ဝတ္တံ၊ ဆိုအာဝ်၏၊ အင်စအာပရော၊ တပါးသော၊နယော၊ နည်းကို၊မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ရုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအုံ့၊သတ္တုနော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ပမာဏာဘာဝပ္ပကာသနေန၊ပမာဏ အဖြစ်ကိုပြသဖြင့်၊ သာသနာသာ၊ သာသနာတော်၏၊ ပမာဏာဘာဝဒဿ နတ္ထံ၊ပမာဏအဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊နိဒါနဝစနံ၊နိဒါနိုးစကားကို၊ဝတ္တံ၊ဆိုအာဝ် ၏၊စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့၊ အသဿနိဒါန ဝစနဿ၊ ထိုနိဒါနိုးစကားတော်၏၊ သာပမာဏာဘာဝဒဿနတာ၊ထိုပမာဏာဘာဝကိုပြသောအဖြစ်ကို၊ဟော ဟု၊အောက်၌၊ဝတ္တုနယာနုသာရေန၊ ဆိုအာဝ်ပြီးသောနည်းကိုအစဉ်ဖြိုးသ ဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအာဝ်၏၊တထာဂတသ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ရာဂဒေါသ မောဟာဒိသဗ္ဗကိလေသမလရုစ္စရိတာဒိဒေါသပဟာနဒီပနေနစ၊ရာဂဒေါ သမောဟာအစရှိသော အလုံးရုံသောကိလေသာအညစ်အကြေးရုစ္စရိုက် အစရှိသောအပြစ်ကို ပယ်ခြင်းကိုပြတတ် သည်လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗ သတ္တုတ္တမဘာဝဒီပနေနစ၊ အလုံးရုံသောသတ္တဝါတို့ထက်ဖြတ်သောအ ဖြစ်ကိုပြတတ်သည် လည်းဖြစ်သော၊ အနုညာသာဝေဏ ဥာဏကရ

ဏာဒိယောဂပရိဒိပနေနစ။ သူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသော သဗ္ဗညုတ ညာဏ်မဟာကရုဏာအစရှိသည်တို့နှင့်သာ ပြည့်သောအဖြစ်ကိုပြတတ်သည် လည်းဖြစ်သော၊ဘဂဝါတိပဒေန။ဘဂဝါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အယ်အတ္ထော။ ဤအနက်ကို၊ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရေးအားဖြင့်၊ ပဏာသိ တော၊ပြုအပ်သည်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဣတိ ဣဒံ၊ဤသည်သျှင်၊ ဣတ္ထေ။ဤဥဒါန်း အဋ္ဌကထာကျမ်းခို၊ နိဒါနဝစန ပယောဇနသေ၊ နိဒါန်းစကားကို ဆိုခြင်း အကျိုး၏၊မုခမတ္တဒဿနံ။အဖြောက်မျှကိုပြခြင်းတည်း၊တမ္မေနတံတံပနဇေတံ နိဒါနဝစနံ။ထိုနိဒါန်းစကားသည်၊ ဇေတဝနတန္တိ၊ဇေတဝနတံဟူ၍၊ အာ ရဘိတ္ဌာ၊အားထုတ်၍၊ ယာဝ ဣဒါနံ ဥဒါနေသိတိပဒံ၊ဣဒါနံ ဥဒါနေ သိတိုင်အောင်သောပုဒ်သည်၊ အတ္ထိ ဝိ၏။တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောပုဒ် အပေါင်းကို၊ ဣမသ္မာ ဥဒါနသေ၊ဤဥဒါန်းကျမ်း၏၊ နိဒါနန္တိ။ နိဒါန်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ တထာဘံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ဗုဒ္ဓ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့် တော်မူသော၊ ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ။ ကျူးရှင့်တော်မူ၏၊ အာဒိတော၊ အစမှုပဌာယားစ၍၊ တာသ ဘဂဝတော၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာယိကစေတသိက ပဋိပတ္တိယာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောအကျင့်စိတ်၌ဖြစ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသနတ္ထံ၊ ပြခြင်း ငှါ။သင်္ဂီတိကာရကေဟိ၊သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊သင်္ဂီတိကာလေ၊ သင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌၊ဘာသိတံ၊ဆိုအပ်သော၊ဝစနံ၊စကားတည်း နနုစ၊စောဒေမိ၊စောဒနာဦးအုံ့။ ဣမသ္မိံ သတိဣဒံ၊ဟောတိ တိအာဒိ၊ဣမသ္မိံ သတိဣဒံ၊ဟောတိ ဤသို့အစရှိသောစကား၊သည်၊ဘဂဝတောဇေ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၏သာလျှင်၊ဝစနံ၊စကားသည်။ ဘဝိတုံ၊ဖြစ်ခြင်းငှါ၊အဧဟတိနနု၊ ထိုက်သည်မဟုတ်လော။တိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊သတ္ထာရံ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားကို၊ မဇ္ဈိတ္ဝာ၊လွှတ်၍။အညော၊ဘုရားမှတပါးသောသူသည်၊ ပဋိဇ္ဈ သမုပ္ပါဒံ၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ ဒေသေတုံ၊ဟောခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊နာမ၊စွမ်း နိုင်သောသူမည်သည်၊နဟောတိနနု၊မရှိသည်မဟုတ်လော၊ဣတိအယံ၊ဤ သည်ကား၊စောဒနာ။စောဒနာခြင်းတည်း၊ဇေတံ ဝစနံ၊ဤသင်္ဂီတကဆရာ ဆိုသောစကားသည်၊ သစ္စံ၊မှန်၏၊ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင် မှန်သော်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ဗောဓိပင်ရင်း၌၊ ဓမ္မသဘာ ဝပစ္စဝေက္ခဏဝသေန။ ပရေမတ္ထဓမ္မသဘာဝကို ဆင်ခြင်သည်၏ အစွမ်း အားဖြင့်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာတော်ကို၊ မနသာကာသိ

ယထား၊နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြုသကဲ့သို့၊ ဝေထေ၀၊ထိုအတူသာလျှင်၊ နံပဒိုစ္ဆ သမုဒ္ဒါဒ်၊ထိုပဒိုစ္ဆသမုဒ္ဒါဒ်ကို၊ ဗောဓနေယျဗန္ဓ၀ါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိလတ္တံ့ကုန်သော၊ဆွေးတာ၀်မျိုးတော်တို့ကို၊ ဗောဓနတ္ထံ၊သိစေခြင်းအကျိုး၄၊ပဒိုစ္ဆသမုဒ္ဒါဒသိဟနာဒသုတ္တာဒိသု၊ပဒိုစ္ဆသမုဒ္ဒါဒ်သိဟနာဒသုတ်အားစကိသည်တို့၌။ ဒေ့သိတာသု၊ဟောတော်မူအပ်သောသုတ်၏၊ ၀စနံ၊စကားကို၊ဒေသိတာကာရဏသု၊ဟောသောအခြင်းအရာ၏၊ အနုကရဏ၀သေန၊ အထူးပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ပဒိုစ္ဆသမုဒ္ဒါဒမနသိကာရံ။ပဒိုစ္ဆသမုဒ္ဒါဒ်၌နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ အမ္ဘုပ္ပတ္တိံ ကတ္တွာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘ၀ဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘာသိတာသု၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣမသုဒ္ဒါနသု၊ဤဥဒါန်း၏၊ နိဒါနံ၊နိဒါန်းကို၊ ဝမ္မသက်ါ၊ဟကာ၊ ဝမ္မကိုသက်ါ၊ယနာတင်ကုန်သော၊ မဟာ၊ထေရာ၊ မဟာ၊ထေရ်တို့သည်၊ သက်ါ၊ယိ ံသု၊သက်ါ၊ယနာတင်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယာယာ၊ဣတ္ထ၀စနံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊သောဝေါမေသုတံမှစ၍ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိတိ၊ခြင်အောင်သောစကားအပေါင်းသည်၊ သက်ိတိကာရဏမေ၀၊သက်ါ၊ယနာတင်ဆရာတို့၏သာလျှင်၊ ၀စနံ။စကားတည်း၊ဣတိ။ဤသို့၊ ဣဒေ၊ဤအရာ၌၊နိဒ္ဒံ၊ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ရောက်အပ်၏၊ဣတော၊ဤပဌမဗောဓိသုတ်မှ၊ပဋေသု၊နောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ သုတ္တန္တေသု၊သုတ္တန်တို့၌လည်း၊ ဇေသေ၀နယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ဣဒေ၊ ဤတေနခေါပန သမယေနအစရှိသောပဌမဗောဓိသုတ်ကိုမှင့်ရာ အဋ္ဌကထာ၏ အစဉ်လည်း၊ သုတ္တနိဒ္ဓေပါ၊ သုတ်ထားခြင်းတို့သည်၊ အတ္တဏ္ဏာသယော၊ အတ္တဏ္ဏာသယ လည်းကောင်း။ ပဇ္ဇာ သယော၊ ပဇ္ဇာသယ လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗာ ၀သိကော၊ ပုဗ္ဗာ၀သိက လည်းကောင်း။ အမ္ဘုပ္ပတ္တိကော၊ အမ္ဘုပ္ပတ္တိက လည်းကောင်း။ဣတိ။ဤသို့။စတ္တာရော၊လေးပါးတို့ဟူ၍၊ ဒေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်ကုန်၏။အနေကသတ အနေကသဟဿသဘေဒါနိ၀ိ၊အရာမက အသောင်းမကများစွာ အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သုတ္တာနိ၊သုတ်တို့သည်၊ သံကိလေသ ဘာဂိယာဒိ ပဌာနနယေန၊သံကိလေသဘာဂိယ အစရှိသော ပြဋ္ဌာန်းသောနည်းဖြင့်၊ သောဠသ၀ိဓတံ၊ သောဠသ၀ိဓအဖြစ်ကို၊ နာတိ ဝတ္တန္တိ ယထာ၊လွန်၍မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ဧ၀ံ တထာ၊ထိုအတူ၊တာနိသဒ္ဒာနိ၀ိ၊ထိုအလုံးရုံသောသုတ်တို့သည်လည်း၊ အတ္တဏ္ဏာသယာဒိသုတ္တနိဂ္ဂေ၀ ၀ဝသေန၊အတ္တဏ္ဏာသယအစရှိသောသုတ္တနိဂ္ဂေ၀တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတုဒ္ဒိဘောဝံ၊ လေးပါး အပြားရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်

ကြောင့်။ နာဘိဝတ္ထုနှင့်၊ လွန်၍မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိတသ္ဓာ။ထိုကြောင့်၊ သုတ္တနိုကျေပါ၊သုတ်ထားခြင်းတို့ကို၊ စတ္တာရောတိ၊ လေးပါးတို့ဟု၍ သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်ကုန်၏။ ဩဠေ၊ဤသုတ္တနိုကျေပလေးပါးတို့၌၊ အတ္ထဇ္ဈာသယသ၊ အတ္ထဇ္ဈာသယသုတ္တနိုကျေပ၏။ အမ္ဗုပုတ္တိယာစ၊ အမ္ဗုပုတ္တိ၌လည်း၊ ပရဇ္ဈာသယဝုဏ္ဏာဟိ၊ ပရဇ္ဈာသယဝုဏ္ဏာတို့နှင့်။ သဒ္ဒီ၊ တက္ခ။ သံသဂ္ဂဘေဒေ။ ရောယှက်ခြင်းအပြားသည်၊ ကာမဂုဏသမ္ဘဝတိ၊စင်စစ်ဖြစ်သင့်၏။ ကသ္မာ၊အဘာယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အဇ္ဈာသယာနုသန္ဓိ ဝုဏ္ဏာနုသန္ဓိသမ္ဘဝတော၊ အဇ္ဈာသယအနုသန္ဓေ ဝုဏ္ဏာအနုသန္ဓေဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ အတ္ထဇ္ဈာသယသ။အတ္ထဇ္ဈာသယသုတ္တနိုကျေပ၏၊အမ္ဗုပုတ္တိယာ၊အမ္ဗုပုတ္တိ၌၊ အညမညံ၊အချင်းချင်း၊ သံသဂ္ဂေ၊ ရောယှက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္ဓာ။ ထိုကြောင့်၊ နိရဝသေသော၊ အကြွင်းမဲ့၊ ပဌာနုဒယော၊ ပဌာန်းနည်းသည်၊ နသမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်၊ ကသ္မာ၊ အဘာယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊သမ္ဘဝါနံ။ ကောင်းစွာဖြစ်သင့်ကုန်သော ပဌာန်းနည်းတို့၏။ တဒဇ္ဈာဝဇ္ဇာဝါ။ ထိုအတ္ထဇ္ဈာသယ၌ အာကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝိသေသနိကျေပါနံ၊ ဝိသေသနိကျေပတို့၏၊ မူလနိကျေပဝသေန၊မူလနိကျေပ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတ္တာရောသုတ္တနိကျေပါတိ၊လေးပါးသောသုတ္တနိကျေပတို့ဟု၍ဂုတ်ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထဗဟုသုသုတ္တနိကျေပေသု၊ထိုလေးပါးသောသုတ္တနိကျေပတို့၌၊အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ဝစနဿ။ဝိဂ္ဂြိဟ်တည်း။နိဂ္ဂိပနံ၊ထားခြင်း၊နိကျေပေါ၊ထားခြင်း။ သုတ္တသ၊သုတ်ကို၊နိကျေပေါ၊ထားခြင်း၊ သုတ္တနိကျေပေါ၊ သုတ်ကိုထားခြင်း။သုတ္တဒေသနာ၊သုတ်ကိုဟောခြင်း၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပာယ်အနက်တည်း။ဝါ၊တနည်းကား၊ နိဂ္ဂိဝိယတိ၊ထားအပ်၏၊ ဣတိတသ္ဓာ၊ထိုကြောင့်၊ နိကျေပေါ၊နိကျေပမည်၏၊သုတ်ကုံ၊ ၊ သုတ်သည်သာလျှင်၊နိကျေပေါ၊ ထားအပ်သောတရားတည်း။ သုတ္တနိကျေပေါ၊သုတ်,သည်သာလျှင်ထားအပ်သောတရား။ အတ္ထနောဝိမိဟုဆိုအပ်သောမြတ်စွာဘုရား၏၊အဇ္ဈာသယောဝ၊အလိုတော်တည်း။ အတ္ထဇ္ဈာသယော၊ဝိမိဟုဆိုအပ်သောမြတ်စွာဘုရား၏အလိုတော်၊ ကာရဏာဘူတော၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သောအတ္ထဇ္ဈာသ၊ယော၊ထိုအတ္ထဇ္ဈာသယသည်၊ အသ သုတ္တံသ။ ထိုသုတ်အား။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣတိတသ္ဓာ၊ထိကြောင့်၊တံသုတ္တံ၊ ထိုသုတ်သည်၊အတ္ထဇ္ဈာသယော၊အတ္ထဇ္ဈာသယမည်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ တေသာသုတ္တသ၊ ထိုသုတ်အား၊အတ္ထနောအဇ္ဈာသယော၊ ဝိမိဟုဆိုအပ်

သောအလိုတော်သည်၊ အတ္တိ၏ဖြစ်ကုတ်တည်ရာ၊ထိုကြောင့်၊ တံသုတ္တံ၊ထို သုတ်သည်၊ အတ္တရှာသယော၊ အတ္တရှာသယမည်၏၊ ပရိရှာသယော၏၊ ပရိရှာသယဒ္ဒိလည်း၊ သေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်း၏၊ ပုဗ္ဗာယ၊ ပုဗ္ဗာ၏၊ ဝသော၊အစွမ်းတည်း၊ ပုဗ္ဗာဝသော၊ပုဗ္ဗာ၏ အစွမ်း၊သော ပုဗ္ဗာဝသော၊ ထိုပုဗ္ဗာ၏အစွမ်းသည်၊ တေသ သုတ္တသ၊ ထိုသုတ် အား၊အတ္တိ၏၊ ဖြစ်ကုတ်တည်ရာ၊ထိုကြောင့်၊ ပုဗ္ဗာဝသိကော၊ ပုဗ္ဗာဝသိ ကမည်၏၊ သုတ္တဒေသနာယ၊ သုဘာကိုဟောခြင်း၏၊ ဝတ္ထုဘူတသ၊အ ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္ထသ၊အကျိုး၏၊ဥပုတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်း၊ အဠုပုတ္တိ သုတ်ကို ဟောခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော အကျိုး၏ ဖြစ်ခြင်း၊ အဠုပုတ္တိဝေ၊ သုတ်ကိုဟောခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော အကျိုး၏ ဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ အဠုပုတ္တိ၊အဠုပုတ္တိမည်၏၊ သာအဠုပုတ္တိ၊ ထို အဠုပုတ္တိသည်၊တေသသုတ္တသ၊ထိုသုတ်အား၊အတ္တိ၏၊ဖြစ်ကုတ်တည်ရာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဠုပုတ္တိကော၊အဠုပုတ္တိကမည်၏၊ အထဝါ၊တနည်းကား၊ ဗောဓနမ္မေနု၊ ဤသောမနုဿသဟာဂုတ်မဟာကိရိယာဉာဏ်သမ္ပယုတ် ဇောစိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြင့်၊သုတ္တံ၊သုတ်ကို၊ နိက္ခိပိယတိ၊ထား၊အပ်၏၊ ဖြစ်ကုတ်တည်ရာ၊ ထိုကြောင့်၊နိက္ခေပေါ၊နိက္ခေပမည်၏၊ အတ္တရှာသယာဒိ၊ အတ္တရှာသယ အစရှိသည်တည်း၊ တေသိံ ပနအတ္ထဝိကပ္ပေ၊ ဤနောက်နည်းအတ္ထဝိကပ်၌ ကား၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အရှာသယော၊အလိုတည်း၊ အတ္တရှာသယော၊ မိမိ၏အလို၊ပရေသံ၊သူတပါး၏၊ အရှာသယော၊အလိုတည်း၊ ပရရှာ သယော၊ သူတပါး၏အလို၊ ပုဗ္ဗိယတိ၊ မေးအပ်၏၊ ဖြစ်ကုတ်တည်ရာ၊ ထို ကြောင့်၊ပုဗ္ဗာ၊ပုဗ္ဗာမည်၏၊ပုဗ္ဗိတဗ္ဗော၊မေးအပ်သော၊အတ္ထော၊အနက် တည်း၊ပုဗ္ဗနဝသေန၊မေးသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ဖြစ်သော၊ ဝမ္မ ပဒိဋ္ဌဟကာနံ၊တရားနှာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ဝစနံ၊စကားသည်၊ပုဗ္ဗာဝသံ၊ပုဗ္ဗာ ဝသမည်၏၊တဒေဝ၊ထိုပုဗ္ဗာဝသသဒ္ဒါကိုပင်လျှင်၊ နိက္ခေပသဒ္ဒါပေကျော် ယ၊နိက္ခေပသဒ္ဒါကိုင်ဆသဖြင့်၊ပုဗ္ဗာဝသိကောတိ၊ပုဗ္ဗာဝသိကဟူ၍၊ပုလ္လိင် ဝသေန၊ ပုလ္လိင်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဠုပုတ္တိယော ဝ၊ အဠုပုတ္တိဂိုသောသုတ်သည်သာလျှင်၊ အဠုပုတ္တိကော၊ အဠုပုတ္တိကမည် ၏၊ဟုတိဝေါ၊ဤသို့၊ ဣတ္ထော၊ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိ အပ်၏၊ဣတ္ထေစ၊ဤလေးပါးသောသုတ္တနိက္ခေပတို့၌လည်း၊ပရေသံ၊သူတပါး တို့၏၊ဇုန္ဒြိယပရိပါကာဒိကာရဏာနိ၊ပေကျွတ္တာ၊ဇုန္ဒြေရင့်ခြင်းအစရှိသော အားကြောင်းကိုင်ဆသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အတ္တရှာသယသ၊အတ္တရှာသယ

သုတ္တနိက္ခေပ၏။ဝိသုံ၊အသီးဖြစ်သော။သုတ္တနိက္ခေပဘာဝေါ။သုတ္တနိက္ခေပ
၏အဖြစ်သည်၊ယုဇ္ဇာ၊သင့်၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်ဖုန်၏။ ကေဝလံ။
သက်သက်။ အတ္တနော။ကိုယ်တော်၏။ အဏ္ဏာသယေနေဝ။ အလိုတော်
အားဖြင့်သာသျှင်၊ဓမ္မ တန်ဆို၊ ပါဠိတော်အစဉ်ကို။ ဌပနတ္ထံ။ ထားခြင်းငှါ။
ပဝတ္တိတ။ဒေသနတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်သော ဒေသနာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသုံ။
အသီးဖြစ်သော၊ သုတ္တနိက္ခေပဘာဝေါ။ သုတ်ကိုထားသောအဖြစ်သည်၊
ယုတ္တောသင့်၏၊ပရေဏ္ဍာသယဝုဏ္ဏာဝသိကာနံပန်၊ပရေဏ္ဍာသယသုတ္တနိက္ခေ
ပဝုဏ္ဏာဝသိက သုတ္တနိက္ခေပတို့၏ကား၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ အဏ္ဏာ
သယဝုဏ္ဏာနံ အလိုကိုမေးခြင်းတို့၏။ ဒေသနာပဝတ္တိဟေတုဘူတာနံ၊ဒေ
သနာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိယံ။
ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ပဝတ္တိတာနံ။ဖြစ်စေအပ်ကုန်သောသုတ္တနိက္ခေပတို့၏။အဠ္ဠပ္ပတ္တိ
ယံ။အကြောင်းဖြစ်ခြင်းငှါ။ အနုဝိရောဝေ။ မဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ ကထံ
အာဘယ်သို့လျှင်။ ဟောတိ။ဖြစ်သနည်း။ ဝုဏ္ဏာဝသိကအဠ္ဠပ္ပတ္တိကာနံဝါ။
ဝုဏ္ဏာဝသိကသုတ္တနိက္ခေပအဠ္ဠပ္ပတ္တိကသုတ္တနိက္ခေပတို့၏သည်း။ ပရေဏ္ဍာ
သယာနုရောဇေန၊သူတပါးတို့၏အလိုနှင့်မဆန့်ကျင်သဖြင့်၊ ပဝတ္တိတာနံ။
ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သောသုတ္တနိက္ခေပတို့၏။ပရေဏ္ဍာသယေ၊သူတပါးတို့၏အလို
အဏ္ဏာသယငှါ၊ အနုဝိရောဝေ။ မဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ ကထံ ဟောတိ။
အာဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဣတိတော်စောဒနံ။ဤစောဒနာကို၊ နစောဒေတဗ္ဗံ
မစောဒနာအပ်၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ပရေသံ၊သူတပါး
တို့၏။ အာသိနိဟာရ ပရိဝုဏ္ဏာဒိဝိနိမုတ္တာသေဝ။ ရှေးရှုနှလုံးသွင်းခြင်းမေး
လျှောက်တောင်းပန်ခြင်းစသည်တို့မှလွတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊သုတ္တ
ဒေသနာကာရဝေဒနာဒယော။ သုတ်ကိုဟောခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ခြင်း၏၊
အဠ္ဠပ္ပတ္တိဘာဝေန။ အဠ္ဠပ္ပတ္တိ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရေဏ္ဍာသယဝုဏ္ဏာဝသိကာနံ။ ပရေဏ္ဍာသယသုတ္တနိက္ခေပ
ဝုဏ္ဏာဝသိက သုတ္တနိက္ခေပတို့ကို။ ဝိသုံ၊အသီး၊ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တထာတံဝစနံ။ထိုစကားသည်၊ဟိသစ္စံ၊ဖုန်၏၊ဗြဟ္မဇာလ
ဝမ္မဒါယာဒသုတ္တာဒိနံ။ ဗြဟ္မဇာလသုတ်မြေဒါယာဒသုတ်အစရှိသည်တို့၏၊
ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏအာမိသုပ္ပါဒါဒိ၊ ပြီးမှပ်ခြင်းကဲ့ရဲခြင်း အာမိသက်ဖြစ်စေခြင်း
စသည်တို့ကို၊ဒေသနာနိမိတ္တံ၊ဒေသနာ၏အကြောင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်
၏၊ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဝုဏ္ဏံ၊မေးလျှောက်တောင်းပန်ခြင်းကို၊ ဝိနာ
ကြဉ်၍၊အဏ္ဏာသယမေဝ၊အလိုသက်သက်ကိုသာလျှင်၊နိမိတ္တံ၊အကြောင်း

ကိုးကတွေ့ပြု၍၊ ဒေသိတောဟောတော်မူအပ်သောသုတ်သည်၊ ပရိယာ သယော၊ ပရိယာသယသုတ်မည်၏၊ ဝုန္ဓာဝေသေနဲ့၊ ဝုန္ဓာ၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော သုတ်သည်၊ ဝုန္ဓာဝသိကော၊ ဝုန္ဓာဝသိကသုတ်မည်၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊ဤအနက်သည်၊ ပါဂဝေါ၊ ထင်ရှားရ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဠ္ဍီ၊ဒုတိယတ်အပ်၏။ ၊

တဘွေ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုပသို့ သက်ဝင်ကုန်သော ဥဒါန်းကျမ်းခို အကျုံးဝင် သောသုတ်အပေါင်းတို့ဝယ်၊ပဌမဗောဓိသုတ်အစရှိကုန်သော၊ တိဏိ၊ သုံးသုတ် ကုန်သော၊ ဗောဓိသုတ္တာနိစ၊ ဗောဓိသုတ်တို့ လည်း ကောင်း၊မုစလိန္ဒသုတ္တံ၊မုစလိန္ဒသုတ်လည်းကောင်း၊အာယုသင်္ခါရောဿ ဇနသုတ္တံ၊ အာယုသင်္ခါရြေသဿဇနသုတ် လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဝေဂ္ဂဏ သုတ္တံ၊ ပဗ္ဗဝေဂ္ဂဏသုတ်လည်းကောင်း၊ ပဝဠ္ဆသညာသုတ္တံ၊ ပဝဠ္ဆသညာ သုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣမေသံဥဒါနာနံ၊ဤဥဒါန်းတို့၏၊နိဗ္ဗာ ပေါ်ထားခြင်းသည်၊အတ္ထရှာသယော၊အတ္ထရှာသယသုတ္တနိဗ္ဗာပမည်၏၊ ဟုဟုက်သုတ္တံ၊ဟုဟုက်သုတ်လည်းကောင်း၊ပြာဟွဇာတိကသုတ္တံ၊ပြာဟွ ဇာတိကသုတ်လည်းကောင်း၊ ဗဟိရသုတ္တံ၊ဗဟိရသုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဣမေသံဥဒါနာနံ၊ ဤဥဒါန်းတို့၏၊နိဗ္ဗာပေါ်၊ ထားခြင်းသည်၊ ဝုန္ဓာဝသိကော၊ဝုန္ဓာဝသိကသုတ္တနိဗ္ဗာပမည်၏၊ရာဇသုတ္တံ၊ရာဇသုတ် လည်းကောင်း၊ သက္ကာရသုတ္တံ၊ သက္ကာရသုတ်လည်းကောင်း၊ ဥဿာဒနသုတ္တံ၊ဥဿာဒနသုတ်လည်းကောင်း၊ဝိဏ္ဏာပါတိကသုတ္တံ၊ဝိဏ္ဏာပါတိကသုတ် လည်းကောင်း၊သိပ္ပသုတ္တံ၊သိပ္ပသုတ်လည်းကောင်း၊ဂေါပါလသုတ္တံ၊ဂေါပါ လသုတ်လည်းကောင်း၊သုန္ဒရိကာသုတ္တံ၊ သုန္ဒရိကာသုတ်လည်းကောင်း၊ မာတုသုတ္တံ၊ မာတုသုတ် လည်းကောင်း၊ သံဃဘေဒသုတ္တံ၊ သံဃဘေဒ သုတ် လည်းကောင်း၊ အဓိပါတသုတ္တံ၊ အဓိပါတသုတ် လည်းကောင်း၊ တထာဂတုပ္ပါဒသုတ္တံ၊ တထာဂတုပ္ပါဒသုတ်လည်းကောင်း၊ ထုနေယျ သုတ္တံ၊ထုနေယျသုတ်လည်းကောင်း၊ ပါဠလိဂါမိယသုတ္တံ၊ပါဠလိဂါမိယ သုတ်လည်းကောင်း၊ ဒွေဝိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒဗ္ဗသုတ္တာနိ၊ဒဗ္ဗ သုတ်တို့လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဧတေသံဥဒါနာနံ၊ဤဒါန်းတို့၏၊နိဗ္ဗာ ပေါ်ထားခြင်းသည်၊ အဗ္ဗုဠတ္တိကော။ အဗ္ဗုဠတ္တိကသုတ္တနိဗ္ဗာပမည်၏၊ ပါလိလေယျသုတ္တံ၊ပါလိလေယျသုတ်လည်းကောင်း၊ဝိယသုတ္တံ၊ဝိယသုတ် လည်းကောင်း၊နာဂသမာလသုတ္တံ၊နာဂသမာလသုတ်လည်းကောင်း၊ဝိသာ ခါသုတ္တဉ္စ၊ဝိသာခါသုတ်လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဣမေသံဥဒါနာနံ၊ဤဥ

ဒါနိုးတို့၏နိုက္ခေပေါ်၊ ထားကြောင်းတည်း။ အတ္တဗျာသယောစ၊ ကိုယ်တော်၏အလိုအားဖြင့်ထားခြင်းလည်းမည်၏။ ပရဗျာသယောစ၊သူတပါးတို့၏အလိုအားဖြင့်ထားခြင်းလည်းမည်၏၊သေသာနုံ၊ဆိုပြီးသည်မကြောင်းကုန်သော၊တေပညာသာယ၊ ငါးဆဲ့သုံးပါးအပြားရှိကုန်သော၊ သုတ္တာနုံ၊ သုတ်တို့၏၊ နိုက္ခေပေါ်၊ ထားခြင်းသည်၊ ပရဗျာသယော၊ သူတပါးတို့၏အလိုအားဖြင့်ထားခြင်းမည်၏၊ဝေယ်ယာဝုတ္တာနယေနဝေ၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဗေတသံဥဒါနာနုံ၊ ထိုဥဒါနိုးတို့၏၊ အတ္တဗျာသယာဒိဝေသန။ အတ္တဗျာသယစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိုက္ခေပဝိသေသော။ နိုက္ခေပအထူးကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ဤနေရာ ဤဥဒါနိုးတရားတော် အပေါင်းဌိလည်း၊ ယာနိဥဒါနာနိ။ အကြင်ဥဒါနိုးတရားတော်ကို၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခူနုံ၊ရဟန်းတို့အား၊သမ္ဗုဒ္ဓါ။မျက်မှောက်ဌ၊ဘာသိတာနိ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊တာနိ ဥဒါနာနိ၊ထိုဥဒါနိုးတို့ကို၊တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ယထာဘာသိတာနိ သုတ္တာနိ။ အကြင်အကြင်မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင်ဌာနကရှိ၏ကိုထိစေ၍ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော ဥဒါနိုးသုတ်တို့ကို၊ ဝစသာ၊နှုတ်ဖြင့်၊ပရိစိတာနိ၊လေ့လာအပ်ကုန်၏၊မနသာ၊စိတ်ဖြင့်၊အနုပေက္ခိတာနိ၊အဖန်တလဲလဲရှုဆင်ခြင်အပ်ကုန်၏၊ ဓမ္မာဘိသမယာဂါရိကသော၊တရားဖြေတိုက်စိုးအာရှင်အာနန္ဒာအား၊ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ယာနိပနဥဒါနာနိ၊ အကြင်ဥဒါနိုးတို့ကိုကား၊ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ဘိက္ခူနုံ၊ရဟန်းတို့၏၊အသမ္ဗုဒ္ဓါ၊မျက်ကွယ်ဌ၊ဘာသိတာနိ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊တာနိပိဥဒါနာနိ၊ထိုဥဒါနိုးတို့ကိုလည်း၊အပရေဘာဂေ၊ နောက်အခါဌ၊ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မာဘိသမယာဂါရိကသော။ တရားဖြေတိုက်စိုး အာရှင်အာနန္ဒာအား၊ ပုန။တာဘာနိ။ ဘာသိတာနိ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဝေဠုဝိနာ ကာရဏောန။ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗာနိပိ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာနိဥဒါနာနိ၊ ထိုဥဒါနိုးတို့ကို၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အာရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ကေဠိ၊ တပေါင်းတည်း၊ ကတ္ဝာ၊ပြု၍၊ဓာရေန္တော၊ဆောင်လျက်၊ ဘိက္ခူနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့အား၊လည်း၊ ဝါစေန္တော၊ချီလျက်၊ အပရဘာဂေ။ မဟာပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသောနောက်ကာလ၌၊ပဌမမဟာသင်္ဂီတိကာလေ၊ ပဌမမဟာသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌၊ဥဒါနံတွေ့ဝ၊ဥဒါနိုးဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ဂဟံ၊သင်္ဂါယနာသို့၊ အာရောပေသိ၊တင်ထားတော်မူ၏၊ဆုကို၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊တေနခေါပနု

သမယေနာတိအာဒိသုဟေတုနေ ခေါပနသမယေနဿိမေ ဓမ္မာ ဟေတုနသမယေန။ ထိုဗောဓိရုက္ခပလ္လင်မဝယ်ထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွေနေတော်မူစဉ် ပဌမသတ္တာဟာ၌ ဈာန်စ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘုမ္မဋ္ဌေ၊ သတ္တမိအနက်၌၊ ကရုဏာဝစနံ၊ ကရိတ္စားဝိဘာတ်ကို၊ ဒုဋ္ဌဇ္ဈံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ခေါပနာတိအယံ၊ ခေါပနဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ နိပါတော၊ ပဒဟူရဏာဝါစာသိလိဋ္ဌအနက်မရှိသောနိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ တတ္ထ သမယေ။ ထိုဗောဓိမူလပဌမသတ္တာဟာဝယ် တထက်ဝယ်တည်းနေတော်မူသောအခါ၌၊ ဈာန်တိအဟေတု၊ ဤသို့သောသတ္တမိအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန်၊ ဆက်၍ဆိုဦးအုံ၊ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ယံသမယံ၊ အကြင်အခါပတ်လုံး၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥရုဝေလာယံ၊ ကြီးစွာသော သဲပုံစေတီရှိသောအရပ်၌၊ နေရွှေရောယ၊ ဖော်ညွှန်ရေညှိမရှိချမြန်သောရေရှိသော၊ နဒ္ဓာ၊ မြစ်၏၊ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ ဗောဓိပင်၏ အနီး၌၊ ပဌမာဘိသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ရှေးဦးစွာ သစ္စာလေးပါးတရားကိုထိုးဖောက်ဝင်း၍သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တတ္ထ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တာဟန္တိ၊ သတ္တာဟံဟူသည်ကား၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး၊ ဟုနိ၊ သော၊ အဟာနိ၊ ရက်တို့တည်း၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်၊ ဧတံ၊ ဤသတ္တာဟဟူသောပုဒ်သည်၊ အစ္စန္တသံယောဂတ္ထေ၊ အစ္စန္တသံယောဂအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာ ဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံသတ္တာဟံ၊ ထိုခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ နိဗ္ဗာနဂုတာယ၊ မဟာဂဟ္ဂတာသာမာပတ်စသည်မခြားမူ၍၊ အစ္စန္တမေဝ၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဖလသမာပတ္တိသုခေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဈာန်တိ၊ ဤသို့၊ အစ္စန္တသံယောဂဝေသန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ဟူသောနှိုင်ပ် ထိုအရဟတ္တဖိုလ် သမာပတ်ကို ဝင်စား၍နေခြင်းဂုဏ်ကိရိယာနှင့် မပြတ်ယှဉ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကေပလ္လကေနာတိ၊ ကေပလ္လကေနဟူသည်ကား၊ ဝိသာခါပုဏ္ဏမာယ၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့၌၊ သူရိယေ၊ နေသည်၊ အနတ္ထင်တေယေ၊ မဝင်မီသာလျှင်၊ အပရေ ဇိတပလ္လင်ဝရေ၊ မာရ်တကာတို့သည်မအောင်နိုင်ရာပလ္လင်မြတ်ဖြစ်သော၊ ဝဇိရာသနေ၊ ဘုရားနေရာ၌၊ နိသိန္နကာလတော၊ နေတော်မူသောအခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ သကိမ္ပိ၊ တကြိမ်မျှလည်း၊ အနုဗ္ဗဟိတ္တာ၊ မထမူ၍၊ ယထာအာဘုဇိ၊ တန်၊ အကြင်အာခြင်းဖြင့် ဖွဲ့ခွေအပ်သော၊ ကေနေဝပလ္လကေန၊ တထက်ဝယ်တည်း

ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိမုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒီတိ။ ဝိမုတ္တိသုခံ ပဋိသံဝေဒိဟူသည်ကား၊ ဝိမုတ္တိသုခဖလသမာပတ္တိသုခံ၊ ဝိမုတ္တိချမ်းသာ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာကို၊ ဝေဒိယမာနော၊ ခံစားလျက်၊ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအရှေ့ကြား၌သို့သောအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ။

တဏ္ဍတတ္ထိ ဝစနေ။ ထိုဝိမုတ္တိသုခံ ပဋိသံဝေဒိဟူသော ဘုရားဟောဖေါ်ပါနိုင်းတော်၌၊ ဝိမုတ္တိတိ၊ဝိမုတ္တိဟူသည်ကား။ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ၊တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ လည်းကောင်း။ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ လည်းကောင်း။ သုမုစ္ဆေဒ ဝိမုတ္တိ၊ သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိ လည်းကောင်း။ နိသရဏဝိမုတ္တိ၊ နိသရဏဝိမုတ္တိလည်းကောင်း၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဣသို့ ပဉ္စဝိမုတ္တိယော၊ ငါးပါးသော ဝိမုတ္တိတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်ကုန်၏၊တာသု၊ ထိုငါးပါးသောဝိမုတ္တိတို့တွင်၊ ဒေယျဓမ္မပရိစ္စာဂါဒိဟိ၊ လှူတွယ်ဝတ္ထုကိုစွန့်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊ တေဟိတေဟိဂုဏေဟိ၊ ထိုထိုသောဂုဏ်အင်္ဂါတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒါဒိဝိပဿနာဉာဏ်ဟိစ၊ နာမ်ရူပ်ကိုပိုင်းခြားခြင်းအစရှိကုန်သောဝိပဿနာအင်္ဂါတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်၊ တသာတသဂုဏာဂ်သေ၊ ထိုထိုဂုဏ်အင်္ဂါ၏၊ အပရိဟာနိ ဝသေန စ၊ မယုတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊တာဝ၊ ထိမျှလောက်သောကာလပတ်သုံး၊တံတံပဋိပဒ္ဓေ၊ ထိုထိုဆန့်ကျင်ဘက်မှ၊ မစ္စုနော၊ လွတ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စနပဟာနံ၊ လွတ်ခြင်းပယ်ခြင်းသည်၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိနာမ၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိမည်၏၊ ဣဒံ ပဟာနာနိ၊ ဣပယ်ခြင်းတို့သည် သေယျထာကတမာနိ၊ အဘာယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ ဒါနေန၊ အလှူဖြင့်၊ မစ္ဆရိယလောဘာဒိ၊ ဝန်တိုခြင်းလိုချင်ခြင်းစသည်မှ၊ သီလေန၊ သီလဖြင့်၊ ပါဏာတိပါတာဒိ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းစသည်မှ၊ နာမရူပ ဝ ဝတ္ထာနေန၊ နာမ်ရူပ်ကိုပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းဖြင့်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ယာ၊ သက္ကာယအားသူမှ၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေန၊ အကြောင်းကိုသိမ်းဆည်းခြင်းဖြင့်၊ အဟေတုဝိသမဟေတုဒိဋ္ဌိ ဟိ၊ အဟေတုကဒိဋ္ဌိ ဝိသမဟေတုကဒိဋ္ဌိ တို့မှ၊ တာ ၊ သော ဝ ။ ထိုပစ္စယပရိဂ္ဂဟိတဉာဏ်၏သာလျှင်၊ အပဒုဘာဝေန၊ နောက်အတို့ဖြစ်သော၊ ကမ်ပါ ဝိတ ဝုဏေန၊ ကမ်ပါ ဝိတ ဝုဏေ ဉာဏ်ဖြင့်၊ ကလံ ကထိဘာ ဝ ၊ တော ၊ သို့လော သို့လော ဟု တွေးတောသော အဖြစ်မှ၊ ကလာပ သမ္မသနေန၊ အပေါင်းကိုကောင်းစွာသုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်၊ အဟံ မမာ

တိ၀ါဟာတောဃအဟံမမဟူ၍စွဲလမ်းခြင်းမှ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂ၀ေ၀ဏ္ဏာနေနှုန်းမင်ဟုတ်သည်မင်မဟုတ်သည်ကိုဝိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းဖြင့်၊ အာမဂ္ဂေ၊မင်ဟေတ်သည်၌၊မဂ္ဂသညာယ၊မင်ဟူ၊သောသညာမှ၊ ဥဒယဒဿနေနှုန်းဖြစ်ခြင်းကိုရှုသဖြင့်။ ဥဿေဒဒိဋ္ဌိယာ၊ဥဿေဒဒိဋ္ဌိမှ၊ ဝယဒဿနေနှုန်း ပျက်ခြင်းကိုရှုသဖြင့်၊သဿတဒိဋ္ဌိယာ၊ သဿတဒိဋ္ဌိမှ၊ဘယဒဿနေနှုန်းတောင်းဟူ၍ရှုသဖြင့်၊ဘယေ၊တောင်းရှိသောဘုံသုံးပါး၌၊အဘယသညာယ၊တောင်းမရှိဟူသောသညာမှ၊အာဒီနဝဒဿနေနှုန်းအပြစ်ကိုဖြင်တတ်သောဉာဏ်ဖြင့်၊အသာဒသညာယ၊ သာယာသောသညာမှ၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနေနှုန်း နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊အရတိသညာယ၊မွေလျော်ဘွယ်ရှိ၏ဟူသောသညာမှ၊မုဉ္စိတုကမ္မတာဉာဏောနှုန်း မုဉ္စိတုကမ္မတာဉာဏ်ဖြင့်၊ အမုဉ္စိတုကမ္မတာယ၊ ဘုံသုံးပါးမှမလွတ်လိုသည်၏အပြစ်မှ၊ ဥပေက္ခာဉာဏောနှုန်း ဥပေက္ခာဉာဏ်ဖြင့်၊အနုပေက္ခာယ၊လျစ်လျူမရှုခြင်းမှ၊ အနုလောမေနှုန်း အနုလောမဉာဏ်ဖြင့်၊ဝေဠုပ္ပိတိယံ၊တရားဌိတည်သော၊နိဗ္ဗာနေ၊နိဗ္ဗာန်၌၊ပဋိလောမဘာ၀တောပဋိလောမအပြစ်မှ၊ဂေါတြဘုနာ၊ဂေါတြဘုဉာဏ်ဖြင့်။ သင်္ခါရုနိမိတ္တဘာ၀တောသင်္ခါရနိမိတ်အပြစ်မှ၊ဝိမုစ္စနုံ၊လွတ်ခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊အယံ၊ဤလွတ်ခြင်းသည်၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိနာမ၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိမည်၏၊ ဥပစာ၀ေ့နာ၀ေ၊ဒေ့နှ၊ ဥပစာ၀ေ့အပ္ပနာအပြားရှိသော၊ သမာဓိနာ၀ပုန်၊သမာဓိဖြင့်ကား၊ ယာ၊အကြင်မျှလောက်၊ အသဿသမာဓိသာ၊ထိုသမာဓि၏၊ အ၀ပရိဘာ၊ဒုသော၊မယုတ်စေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပ၀တ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တာ၀၊ထိုမျှလောက်၊ ကာမဿ္ဒနွာဒီနိ၀ေ့ကာနုဿေ၀၊ ကာမဿ္ဒနွဲအစရှိသောနိ၀ေ့ကောတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝိတက္ကာဒီနံ၊ဝိတက်အစရှိကုန်သော၊ ပစ္စနိကဓမ္မာနဉ္စ၊ဆန့်ကျင်တက်တရားတို့၏လည်းကောင်း၊ အနုပ္ပတ္တိသညိ ဘံ၊မဖြစ်ခြင်းဟူမှတ်အပ်သော၊ ယံ၊ဝိမုစ္စနုံ၊အကြင်လွတ်ခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊အယံ၊ဝိမုစ္စနုံ၊ဤလွတ်ခြင်းသည်၊ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိနာမ၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိမည်၏၊ စဘုန်း၊လေးပါးကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂါနုံ၊အရိယမဂ်တို့ကို၊ ဘာ၀ိတတ္တာ၊ပွါးစေအပ်သည်၏အပြစ်ကြောင့်၊ တံတံမဂ္ဂ၀ေ၀ေ၊ထိုထိုမဂ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊အရိယသာ၊အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊သန္ဓာနေ၊သန္ဓာန်၌၊ ယထာရဟံ၊ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနုံပဟာနာယ၊ဝါတိအာဒီနာ၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနုံ ပဟာနာယ၊ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနုံ၊နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တသဒ္ဒေ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ သမုဒယပက္ခိယသ၊သမုဒယအတွက်ရှိသော။ ကိလေသဂဏသ၊ကိုးလေးသောအပေါင်း၏၊ပုနုံ၊တဖန်၊အစ္ဆန္ဒ အ၀ဝတ္ထိတာ၀ေနုံ၊

စင်စစ်မဖြစ်စေသည့်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သမုဒ္ဓေဒပဟာနဝသေန။အကြင်းမဲ့ဖြတ်လျက်ပယ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ယင်ဝိမုစ္စနှုန်း၊အကြင်မဂ်ဓာတ္တိကိလေသာတို့မှအကြင်းမဲ့လွတ်ခြင်းသည်၊အတ္ထိ။ရှိ၏၊ အယံ။ဤကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းသည်၊ သမုဒ္ဓေဒဝိမုတ္တိနာမ။သမုဒ္ဓေဒဝိမုတ္တိမည်၏၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေပန။ဖိုလ်ဓာတ္တိကား၊ကိလေသာနုံ၊ကိလေသာတို့၏၊ ယံပဋိပ္ပဿဒ္ဓတ္တာ၊ အကြင်ငြိမ်းသော အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ။ရှိ၏၊ အယံ။ဤငြိမ်းသောအဖြစ်သည်၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိနာမ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိမည်၏၊ သဗ္ဗသင်္ခတနိဿဋ္ဌာ။အလုံးရုံသင်္ခတဓာတုမှလွတ်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗသင်္ခါရဝိမုတ္တိ။ အလုံးရုံသောသင်္ခါရမှလွတ်သော၊ နိဗ္ဗာနုံပန၊ နိဗ္ဗာန်သည်ကား၊ နိဿရဏာဝိမုတ္တိနာမ၊ နိဿရဏာဝိမုတ္တိမည်၏၊ ဣဒမပန၊ ဤအာရုဒ္ဓကား၊ ဘဂဝတောမြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဖလဝိမုတ္တိ၊ဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သောလွတ်ခြင်းကို၊အဓိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ဝိမုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိတဝိမုတ္တိသုခံဖလသမာပတ္တိသုခံ ပဋိသံဝေဒိသမာနော။ ဝိမုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိတ ဝိမုတ္တိ သုခံဖလသမာပတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိယမာနော၏ဟူ၍၊မယာ၊ငါသည်၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ။

ဝိမုတ္တိဘိစ၊ဝိမုတ္တိဟူသည်လည်း၊ဥပဂ္ဂိုဠလသေဟိ၊ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်ကုန်သောကိလေသာတို့မှ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝသေန၊ငြိမ်းစေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စိတ္တာသ၊စိတ်၏၊ ဝိမုတ္တိဘာဝေါ၊လွတ်သည်၏ အဖြစ်တည်း၊ ဝါ။တနည်းကား။စိတ္တမေ၊စိတ်သည်သာလျှင်၊ တထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ တာယ ဝိမုတ္တိယာ။ ထိုကိလေသာတို့မှလွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော၊ဝါ။တနည်းကား။ သမ္ဘယုတ္တံ၊ယှဉ်သော၊သုခံ၊သုခတည်း၊ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌ဖြစ်သော ယှဉ်သော သုခ၊ဘဉ္ဇေ၊အာရုဏ်ဘုရား။ ယဒုယံဥပေက္ခာ။အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောဥပေက္ခာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သာအယံဥပေက္ခာ၊ ထိုဥပေက္ခာကို၊ သဇ္ဇေ၊ ပြိမ်သက်သော။ သုခေ၊ချမ်းသာ၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝစနတော၊ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ ဩဠေ၊ဤအာရုဏ်ဖလသမာပတ်၌၊ ဥပေက္ခာဝိ၊ဥပေက္ခာကိုလည်း။ သုခမိစ္စေဝ၊သုခဟူ၍သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊ တထာတံ ဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊စသဖွဲ့မှန်၏၊သမ္ဘောဟာရိနောဒနိယံ၊သမ္ဘောဟာရိနောဒနိ၌၊ဥပေက္ခာပန၊အရဟတ္တဖိုလ်၌ယှဉ်သောဥပေက္ခာကိုကား၊သန္တဇ္ဇာ၊

ငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုခဝိဒေါ၊သုခဟု၍သာသျှင်၊ ဘာသိ တာ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏၊ ဟိသဒ္ဒံ၊ထိုစကား သည်မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတုတ္ထဈာနိကံ၊ စတုတ္ထဈာန် နှင့်ယှဉ်သော၊ အရဟတ္တံသမာပတ္တိ၊အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ကို၊သမာ ပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏၊ ဣတရံ၊ဤမှတပါး၊သောဈာန်ကို၊ နသမာပဇ္ဇ တိ၊ဝင်စားတော်မမူ၊ အထဝါ၊တနည်းကား၊ တောသံဝုပသမောသုခေါတိ အာဒိသု၊တောသံဝုပသမောသုခေါ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရင်တို့၌၊ သခ်ါရ ဒုက္ခုပသမော၊သခ်ါရမြဲငြိမ်းခြင်းကို၊ သုခေါတိ၊သုခဟု၍၊ ဝစ္ဆတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဇေါ်တထာ၊ထိုအတူ၊ သကလကိလေသဒုက္ခုပသမဘာ ဝတော၊အလုံးစုံသောကိလေသာဒုက္ခမှ ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အဂ္ဂ ဖလေ၊ဖြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်၌၊ လဒ္ဓ မာနာပဒိုပ္ပသဒ္ဓိဝိမုတ္တိ ဝေ၊ရောစ် သောပဒိုပ္ပသဒ္ဓိဝိမုတ္တိကိုသာလျှင်၊ ဣဓ၊ဤဝိမုတ္တိသုခံဟု သောပါ၏၌၊သု ခန္တိ၊သုခဟု၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊တယိဒံတံဣဒံဝိမုတ္တိသုခံ၊ထိုဝိမုတ္တိသုခ ၏ သည်၊ မဂ္ဂဝိထိယံ၊မဂ်ဝိထီ၌လည်းကောင်း၊ ကာသဏ္ဌေ၊ကောလတပါး၌ လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဟလစိတ္တသ၊ဖိုလ်စိတ်၏၊ပဝတ္တိဝိဘာဝေန၊ဖြစ် ခြင်းကိုဝေါနခြင်းဖြင့်၊ဒုဝိဓံ၊နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိသဒ္ဒံ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ကေဝလ ကသ၊တပါးတပါးသော၊အရိယမဂ္ဂသ၊အရိ ယမဂ်၏၊အနန္တရာ၊အခြားမရှိရာ၌၊တသတ၊သော၊ဝိပါကဘူတာနိ၊ထိုထို အရိယမဂ်၏ဝိပါက်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊နိဗ္ဗာနာ၊ဖွဲ့ကာနိ၊နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံ ရှိကုန်သော၊ တိကိ၊ဝါ၊ဟလစိတ္တာနိ၊သုံးကြိမ်သောဖိုလ်စိတ်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ဒွေ၊ဝါ၊ဟလစိတ္တာနိ၊နှစ်ကြိမ်သောဖိုလ်စိတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု မူကား၊လောကုတ္တရ ကုသလာနံ၊ လောကုတ္တရာကုသိုလ်တို့၏၊ အနန္တရ ဝိပါကတ္တာ၊အခြားမဲ့၌ အကျိုးကိုပေးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ယတ္ထိ ဝေနဝါ ရေ၊အကြင် ဒေါ၏ဝါရ၌၊အရိယမဂ္ဂေါ၊အရိယမဂ်သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ တတ္ထိ ဝေနဝါ ရေ၊ ထိုဒေါ၏ဝါရ၌၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ ဒွေအနု လောမာနိ၊နှစ် ကြိမ်သောအနုလုံတို့သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၊ ဂေါတြဘု၊ဂေါတြဘုသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်မြောက်၊မဂ္ဂစိတ္တံ၊မဂ်စိတ်သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊တ ကောဇဝံ၊ထို မဂ္ဂနောက်၌၊ တိကိ၊ဟလစိတ္တာနိ၊သုံးကြိမ်သောဖိုလ်စိတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ယဒါ၊ပနယတ္ထိ ဝေနဝါ ရေ၊အကြင်ဒေါ၏ဝါရ၌ကား၊တိကိ

အနုလေးမာနိ၊ သုံးကြိမ်သောအနုလုံတို့သည်။ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏၊ တဒါ တတ္ထိ ဧဝနုဝါရေ၊ထိုဧကာ၏ဝါရ၌။စတုတ္ထံ၊လေးကြိမ်မြောက်၊ဂါတြာဘု၊ ဂါတြဘူသည်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ဖြစ်၏၊ပဌမံ၊ငါးကြိမ်မြောက်၊ မဂ္ဂစိတ္တံ၊ဂေါ်စိတ် သည်။ဥပဋ္ဌာတိ၊ဖြစ်၏၊ တတော၊ပရံ၊ထိုမဂ္ဂနောက်၌။ဒွေဖလစိတ္တာနိ၊နှစ်ကြိမ် သောဖိုလ်စိတ်တို့သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ ဘိက္ခဝေ၊ဝိနာယဝဏ္ဏနယေ နု၊ဤအကြောင်း ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ စတုတ္ထပဌမံ၊ စတုတ္ထပဌမစိတ် သည်၊အပ္ပနာဝေသေန၊အပ္ပနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝဝတ္ထာတိ၊ဖြင့်၏၊တတော ပရံ၊ထိုမဂ္ဂနောက်၌၊ နုပဝတ္ထာတိ၊မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား၊ဘဝသ၊ဘဝ၏၊အာသန္နတ္တာ၊နည်းသောကြောင့်တည်း၊ ကေစိပန၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်ကား၊ ဆဋ္ဌိစိတ္တံ၊ ခြောက်ကြိမ်မြောက်သော စိတ်သည်လည်း၊ အပ္ပေတိ အပ္ပနာဝေသေနဥပဋ္ဌာတိ၊ အပ္ပနာ၏အစွမ်းအား ဖြင့်ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ဘံဝစနံ၊ထိုဝကားကို၊အဋ္ဌကထာ သု၊အဋ္ဌကထာတို့၌၊ပဋိက္ခိတ္တံ၊ပယ်အပ်၏။ဧဝံ၊ဤသို့၊ မဂ္ဂဝိထိယံ၊မဂ်ဝိထိ၌၊ဖလံ၊ဖိုလ်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ။

ကာလန္တရေ ဖလံ ပန။ ကာလတပါး ခြားရာ ဖိုလ်စိတ် ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဖလသမာပတ္တိ ဝေသေန။ ဖလသမာပတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ဖြစ်၏၊ နိရောဓာ၊နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဥဋ္ဌဟန္တသ၊ ထသောအနာဂါမ်ရဟန္တာ အား၊ဥပဋ္ဌမာနဋ္ဌ၊ဖြစ်သောဖိုလ်စိတ်ကိုလည်း၊ ဧတေနေဝ၊ထိုကာလန္တရ ဖိုလ်စိတ်၌သာလျှင်၊သင်္ခါတံ၊ရေတွက်အပ်၏၊ သာပနာယံ သာပနအယံ ဖလသမာပတ္တိ၊ ထိုဖလသမာပတ်ကို၊ အဏ္ဍဇော၊တရားကိုယ်အားဖြင့်၊ လောကုတ္တရ ကုသလာနံ၊ လောကုတ္တရာ ကုသိုလ်တို့၏၊ ဝိပါကဘုတာ၊ ဝိပါက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အာရုံရှိသော၊အပ္ပ နာတိ၊ အပ္ပနာဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ ကေ၊အဘယ်မည်သော ဝုဋ္ဌာလ် တို့သည်၊ တံသမာပတ္တိ၊ ထိုသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်စားကုန် သနည်း၊ကေ၊အဘယ်မည်သောဝုဋ္ဌာလ်တို့သည်၊နသမာပဇ္ဇန္တိ၊မဝင်စား နိုင်ကုန်သနည်း၊ဣတိ၊စေ၊ဤသို့မေးခြေးအံ့၊သဗ္ဗေပိ၊အလုံးရဲ့လည်း၊ဖြစ်ကုန် သော၊ ပုဿုဇ္ဇနာ၊ ဝုဏ္ဏဇဉ်တို့သည်၊ နသမာပဇ္ဇန္တိ၊ မဝင်စား နိုင်ကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ အနဓိဂတတ္တာ၊ မရောက်သော ကြောင့်တည်း။တထာ၊ထိုအတူ၊ဟောန္တိ၊မာ၊အောက်ဖြစ်ကုန်သော၊အရိယာ အရိယာဝုဋ္ဌာလ်တို့သည်၊ ဥပရိမံ၊ အထက်ဖြစ်သော ဖလသမာပတ်ကို၊ နသမာပဇ္ဇန္တိ၊မဝင်စားနိုင်ကုန်၊ ဥပရိမာ၊အထက်ဖြစ်သော၊ အရိယာဝိ၊

အရိယာဖြစ်သောဝုဋ္ဌိလ်တို့သည်ထည်း၊ ဟောဠိမ်၊အောက်ဖြစ်သောဖလ သမာပတ်ကို၊နုသမာပဇ္ဇန်ယောဝ၊မဝင်စားကုန်သည်သာတည်း၊ကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဝုဋ္ဌလ ဘုရာဂုပဂမနေနှ၊ဝုဋ္ဌိလ်တပါး အဖြစ်သို့ ကပ်သဖြင့်။ ပဋိပဿဒ္ဓိ ဘာဝတော။ တဖန်ငြိမ်းခြင်း ဖြစ်သော ကြောင့်တည်း။ တေတေအရိယာ၊ထိုထိုအရိယာဝုဋ္ဌိလ်တို့သည်၊ အတ္တ နောဇေဖလံ။ မိမိရသောဖိလ်ကိုသာလျှင်။ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်စားကုန်၏၊ ကေစိပန၊ အချို့သောသူတို့သည်ကား၊ သောတာပန္နဿ သကဒါဂါမိနော၊ သောတာပန်သကဒါဂါပ်တို့သည်၊ ဖလသမာပတ္တိံ၊ ဖလသမာပတ်ကို၊ နသမာပဇ္ဇန္တိ၊မဝင်စားကုန်၊ ဥပရိမာ၊ အထက်ဖြစ်ကုန်သော၊ နေ့ယောဝ၊ အနာဂါမ်ရဟန္တာဝုဋ္ဌိလ်နှစ်ယောက်တို့သည်သာလျှင်။ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ဝင် စားကုန်၏၊ ကသ္မာ၊အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သမာဓိပရိပူရကာရိ ဘာဝတော၊ သမာဓိ၏အားကြီးစွာဖြစ်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိကုန်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ ဣတိ။ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ တံ၀စနံ။ထိုစကားသည်၊ အကာရဏံ၊အကြောင်းမဟုတ်၊ ကသ္မာ၊အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ပုထုဇ္ဇနသဟိ၊ပုထုဇဉ်အားလည်း၊အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ ပဋိလဒ္ဓလောကိယ သမာဓိ၊ရအပ်သောလောကိသမာဓိကို၊ သမာပဇ္ဇနတော၊ဝင်စားသော ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဣဿ။ ဤအရာ၌၊ ကာရဏာဘိန္နာယ၊ အကြောင်းကိုကြံသဖြင့်၊ ကိံ၊ အာဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထို စကားသည်မှန်၏၊ ပဋိသန္ဓိဒါယံ၊ပဋိသန္ဓိဒါယကဖြစ်၌၊ ကတမေဒသသခ်ါ ရုပေကျွာ၊ အာဘယ်မည်သော ဆယ်ပါးသော သခ်ါ ရုပေကျွာတို့သည်၊ ဝိပဿနာ၀သေန၊ဝိပဿနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ကတမေ၊ အာဘယ်မည်ကုန်သော၊ ဒသ၊ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဂေါတြဘူ ဝမ္မာ၊ဂေါတြဘူတရားတို့သည်၊ ဝိပဿနာ၀သေန၊ ဝိပဿနာ၏အစွမ်း အားဖြင့်၊နဥပဇ္ဇန္တိ၊မဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိဣမေသံပဌာနံ၊ဤပြဿနာတို့ ၏၊ဝိသဇ္ဇနေန၊ဖြေသဖြင့်၊ သောတာပတ္တိဖလသမာပတ္တိယာ သကဒါ ဂါမိဖလသမာပတ္တိယာတိ၊သောတာပတ္တိဖလသမာပတ္တိယာသက ဒါဂါမိဖလသမာပတ္တိယာပဟူ၍၊ တေသံပိအရိယာနံ၊ ထိုသောတာပန် သကဒါဂါမ်အရိယာဝုဋ္ဌိလ်တို့၏လည်း၊ ဖလသမာပတ္တိသမာပဇ္ဇနံ၊ဖလ သမာပတ်ကိုဝင်စားခြင်းကို၊ယသ္မာ၊အကြင်းကြောင့်၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သဗ္ဗေပိအရိ ယာ၊ခပ်သိမ်းသောအရိယာကိုသည်လည်း၊ယထာသကံ၊အကြင်အကြင်

ဖိဒိတို့၏ဥစ္စာပြုပ်သော၊ဖလံ၊ဖိုလ်ကို၊သမာပဇ္ဇန်၊ဝင်စားကုန်၏။ ဤတို့ဤ
သို့ကြွေး၊ဤအရာ၌၊နိဗ္ဗာန်ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ဂန္ဓာဗို့ရောက်အပ်၏။ ကသ္မာပန်၊
အဘယ်ကြောင့်ကား။ တေအရိယာ၊ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သမာ
ပဇ္ဇန်၊ဝင်စားကုန်သနည်း။ ဤတိစေ၊ဤသို့မေးပြားအံ့၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာ
ရဿ၊ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဒို့ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ။ သမာပဇ္ဇန်၊ဝင်စားကုန်
၏၊ဟိတံပါကဒုံကရောမိ၊ထိုစကားကိုထင်ရှားအောင်ပြုပြီးအံ့၊ ရာဇာနော၊
မင်းတို့သည်၊ရွှေ့သုခံ၊ပြည့်စည်းဝိပါကကို၊ဒေဝတာ၊နတ်တို့သည်၊ ဒိဗ္ဗသုခံ၊
နတ်စည်းဝိပါကကို။ အနုဘဝန္တိ၊ယူထာ၊ခံစားကုန်သကဲ့သို့၊ ဧवံတထာ၊ထို
အာဝုဏ္ဏ၊အရိယာ၊အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊လောကုတ္တရသုခံ၊လောကုတ္တရာ
ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝိသာမ၊ခံစားကုန်အံ့၊ ဤတိမနသိကာတ္တာ၊ဤသို့နှလုံး
ပိုက်၍၊ အဒ္ဓါနပရိဏ္ဍေဒံ၊ကာလအာပိုင်းအခြားကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဤနည်းတာတ္ထ
ဏော၊အလိုရှိသောခဏာ၌၊ဖလသမာပတ္တိ၊ဖလသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇန္တိ၊
ဝင်စားကုန်၏။ အသောသမာပတ္တိယာ၊ထိုဖလသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇနံ၊
ဝင်စားခြင်းသည်။ ကတ္ထ၊အာဘယ်သို့နည်း။ ဌာနံ၊သမာပတ်ဌာတည်ခြင်း
သည်၊ ကထံ၊အာဘယ်သို့နည်း။ ဝုဋ္ဌာနံ၊သမာပတ်မှထခြင်းသည်၊ ကထံ၊
အာဘယ်သို့နည်း။ဤတိစေ၊ဤသို့မေးပြားအံ့။ဒွိဟိ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊အာကာ
ရေဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အသောသမာပတ္တိယာ၊ထိုသမာပတ်ကို၊သမာ
ပဇ္ဇနံ၊ဝင်စားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာနတော၊နိဗ္ဗာန်မှ၊အညသ၊
တပါးသော၊ အာရမ္မဏသ။ အာရုံကို၊ အမနသိကာရာစ၊ နှလုံးမသွင်း
သဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနသ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မနသိကာရာစ၊ နှလုံးသွင်း
သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဤတိ၊ဤသို့၊ ဒွိဟိ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊
အကြောင်းတို့ဖြင့်၊သမာပဇ္ဇနံ၊ဝင်စားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယထာ
ဟ။ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း။ နွေခေါ်အာဝုသောပစ္ဆယာ
အနိမိတ္တာယ စေတောဝိမုတ္တိယာသမာပတ္တိယာ သဗ္ဗနိမိတ္တာနဉ္စအမနသိ
ကာရောအနိမိတ္တာယစခဝတုယာမနသိကာရောတိ၊နွေခေါ်အာဝုသော(ပ)
'မနသိကာရောဟူ၍၊အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏၊အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ခေါ်၊စင်
စစ်၊အနိမိတ္တာယစေတောဝိမုတ္တိယာ၊ အနိမိတ္တ၊စေတောဝိမုတ္တိဖြစ်သော၊
သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်၏၊ ပစ္စယာ၊အကြောင်းတို့သည်၊ နွေးနှစ်ပါးတို့
တည်း၊သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊အလုံးစုံသော အာရုံတို့ကို၊ အမနသိကာရော၊နှလုံး
မသွင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တာယစခဝတုယာ၊နိဗ္ဗာနခေါ်ကို၊အမန
သိကာရော၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ဤတိ ဤမေနွေ၊ဤနှစ်ပါးတို့

တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုသတ္တံ့သည်ကား၊ ဣဟ၊ ဤသုံးပါးသောပုဗ္ဗာဒ်၊ သမာပတ္တိနှင့်ကွမော၊ ဝင်စားသောအစဉ်တည်း၊ ဗလသမာပတ္တိထွေကော၊ ဗလသမာပတ်ကိုအလိုရှိသော၊အရိယာသာဝကော၊အရိယာသာဝကသည် ဧကောဝတော၊ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ပဋိသလ္လီနော၊တယောက် ထည်းငြိမ်သက်စွာနေလျက်၊ဥဒယဗ္ဗယာဒိဝသေန၊ ဥဒယဗ္ဗယစသည်တို့ ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတို့ကို၊ ဝိပဿိတဗ္ဗာ၊ဝိပဿနာရှုအပ် ကုန်၏။ပဝတ္တာနုပုဗ္ဗဝိပဿနာသား၊အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သောဝိပဿနာရှုခြင်း ရှိသော၊ တသေဝဝုဋ္ဌလသား၊ ထိုအရိယာတပည့်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား သာသျှင်၊ သင်္ခါရာမြေလာဂေါတြဘုဥာဏာနုန္တရံ၊သင်္ခါရတရားလျှင်အာ ရုံရှိသောဂေါတြဘူဥာဏ်၏ အခြားမဲ့၌၊ဗလသမာပတ္တိဝင်သော၊ဗလသမာ ပတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊နိရောဓေ၊နိဗ္ဗာန်၌၊စိတ်၊စိတ်သည်း အပ္ပေတိ၊ဖြစ်၏၊ ဗလသမာပတ္တိနိန္ဒ ဘာဝေနစ၊ ဗလသမာပတ်၌ ညွှတ်သဖြင့်သာလျှင်၊ သေက္ခသတိ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဗလသမာပတ္တိယော၊ ဗလ သမာပတ်သည်သာလျှင်ဥပဒ္ဓတိ၊ဖြစ်၏။မဂ္ဂေါ။မဂ်သည်၊နဥပဒ္ဓတိ။မဖြစ်း ယေပန၊အကြင်ဆရာတို့သည်ကား၊ဝေဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ကိ'ဝေဒန္တိ၊အာဘယ် သို့ဆိုကုန်သနည်း။ သောတာပန္နော၊သောတာပန်တို့သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ ၏၊ဗလသမာပတ္တိ'ဗလသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိဿာမိ၊ဝင်စားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ဝေဒေတွာ၊ပွါးစေ၍၊ သကဒါဂါမိ၊သကဒါ ဂါမ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သကဒါဂါမိစ၊သကဒါဂါမ်သည်လည်း၊အနာ ဂါမိ၊အနာဂါမ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ။ဤသို့၊ဝေဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ တော၊ ထိုဆရာတို့ကို၊ဝတ္တုဗ္ဗာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏၊ဝေဝံသန္တေ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်သည်၊ အရဟာ၊ရဟန္တာသည်၊ ဘာဝိသတိ၊ ဖြစ် လတ္တံ့။အရဟာစ၊ရဟန္တာသည်လည်း၊ ပရေ့ကဇ္ဇေါ၊ပရေ့ကဇ္ဇါသည်၊ ဘာဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်၊အာပဇ္ဇေယျ၊ရောက်ရာ၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ယထာအာဘိနိဝေ သံ၊ အကြင်အကြင်နှလုံးသွင်းအား လျော်စွာ၊ ယထာဇ္ဈာသယံ၊ အကြင် အကြင်အဇ္ဈာသယအားလျော်စွာ၊ ဝိပဿနာအတွင်း၊ ဝိပဿနာတည်းဟူ သော အကျိုးကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေနိုင်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေက္ခသတိ၊သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ဗလမေဝ၊ဖြိုလ်သည်သာ လျှင်၊ ဥပဒ္ဓတိ၊ဖြစ်၏။ မဂ္ဂေါ။မဂ်သည်၊နဥပဒ္ဓတိ၊မဖြစ်၊ ဗလမ္ပိ၊ဖြိုလ်သည် လည်း၊ သစေ၊အာကယ်၍၊ အနေနပုဂ္ဂလေန၊ ဣဟပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဌမဇ္ဈာနိ

ကော။ပဌမဈာန်နှင့်ယှဉ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊မဂ်ကို၊အဓိဂတော။ရအာပ်၏၊ ပဌမ ဈာနိကမေဝ။ပဌမဈာန်နှင့်ယှဉ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဗလံ၊ဖိုလ်သည်၊ ဥပဒ္ဒတိ၊ဖြစ်၏၊ဒုတိယာဒီသု။ဒုတိယဈာန်နှင့်ယှဉ်သောမဂ်စသည်တို့တွင်၊ အညတရဈာနိကော။ တပါးပါးသောဈာန်နှင့်ယှဉ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊မဂ်ကို၊ အဓိဂတော၊ရအာပ်သည်၊ သစေဟောတိ။အကယ်၍ဖြစ်အုံ့။ဒုတိယာဒီသု၊ ဒုတိယဈာန်နှင့်ယှဉ်သော ဖိုလ်စသည်တို့တွင်။ အညတရဈာနိကမေဝ။ တပါးပါးသော ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော ဖိုလ်စိတ်သည် သာလျှင်၊ ဥပဒ္ဒတိ၊ ဖြစ်၏၊ ။

ပနဘောဒေမိ။ စောဒနာဦးအုံ့။ ဣဿေ၊ဤဗပလသမာဓိ ဗလသမာပဒ္ဓနှင့် အာရာဒ္ဓ။ မဂ္ဂဥာဏဟုရေစာရိကံ၊မဂ်ဥာဏ်၏ရှေ့သွားဖြစ်သော၊ ဂေါတြဘုဥာဏ်။ဂေါတြဘူဥာဏ်သည်။နိဗ္ဗာနာရုမ္မဏံဝိယ၊နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာနာရုမ္မဏံ။ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း။ဗလဥာဏာနံ၊ဖိုလ်ဥာဏ်တို့၏၊ အနိယျာနိကဘာဝတော၊ နိယျာနိက မဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊ အရိယမဂ္ဂမဗ္ဘာယော၊ အရိယမဂ်တရားတို့သည်သာလျှင်။ နိယျာနိကာ၊ နိယျာနိက မည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ကတမေမဗ္ဘာနိ ယျာနိကာစဇ္ဇာရော' အရိယမဂ္ဂါဒေ၊ပရိယာပန္နာတိ။ ကတမေမဗ္ဘာနိယျာ နိကာစဇ္ဇာရောအရိယမဂ္ဂါအပရိယာပန္နာဟူသော။ ဇော်ဝစနုံ၊ဤစကား ကို၊ဘဂဝတာ၊ဖြေတိစ္ဆာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ။ဟောတော်မူအပ်၏၊ကတမေ ဗ္ဘာ။ အဘယ်မည်သော တရားတို့သည်။ နိယျာနိကာ၊ နိယျာနိကမည် ကုန်သနည်း၊ အပရိယာပန္နာ၊ဘုံသုံးပါး၌ အာကျုံးမဝင်ကုန်သော၊ စဇ္ဇာ ရောမဂ္ဂါ။ လေးပါးသောမဂ်တရားတို့သည်၊ နိယျာနိကာ၊ နိယျာနိကမည် ကုန်၏၊တဿ၊ထိုကြောင့်၊ကေန္ဇေနေဝ၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ဥဿယ ဘော၊နှစ်ပါးစုံမှ၊ဝုဋ္ဌာနဘာဝေန။ ထသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တမာနသ၊ ဖြစ်သော။ နိယျာနိက ဘာဝသ။ နိယျာနိကအဖြစ်၏၊အနန္တရပစ္စယဘူ တေန၊ မဂ်ဥာဏ်သည် အနန္တရပစ္စည်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဥာဏေန၊ ဖိုလ် ဥာဏ်သည်၊ နိမိတ္တတော၊သင်္ခါရနိမိတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတေနေဝ။ထမြောက်သည် သာလျှင်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿဗလဥာ ဏဿ။ထိုမဂ်ဥာဏ်လျှင်ရှေ့သွားရှိသောဖိုလ်ဥာဏ်၏၊နိဗ္ဗာနာရုမ္မဏတာ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ယုတ္တာ၊သင့်လျော်၏၊ ပန၊စင်စင်၊

အရိယမဂ္ဂသ၊ အရိယမဂ်၏၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွါးမေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊တသဿအရိယမဂ္ဂသ၊ထိုအရိယမဂ်၏၊ ဝိပါကဘာဝေ၊အကျိုး၏အဖြစ်၌၊ ပဝတ္တမာနာနံ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ အသမုဒ္ဓိန္ဒနတော၊ အကြွင်းမဲ့မဖြတ်သောအားဖြင့်၊ အနိယျာနိကတ္တာ၊ နိယျာနိကသဘောမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝုဋ္ဌာနသဘာဝါနံ၊ ဝုဋ္ဌာနသဘောမရှိကုန်သော၊ ဖလဉာဏာနံ၊ဖိုလ်ဉာဏ်တို့၏၊ ဝုရေစာရိကဉာဏသ၊ ရှေသွားဖြစ်သောဝေါဟာရဉာဏ်၏၊ ကဒါစိဝိ၊ တရံတခဏမျှလည်း၊နိဗ္ဗာနာရုံမြတ်တော၊နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်သည်းနယုတ္တာ မသင့်လျော်၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဥတယတ္ထ၊မဂ္ဂဝိထိ ဖလဝိထိနှစ်ပါး၌။ အနုလောမဉာဏာနံ။အနုလောမဉာဏ်တို့၏၊အတုလျာကာရတော၊ တူသောအခြင်းအရာမရှိသောကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္ဆံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏။ အရိယမဂ္ဂဝိထိယံ၊ အရိယမဂ်ဝိထိ၌၊ အနုလောမဉာဏာနိ၊အနုလောမဉာဏ်တို့သည်။အနိဗ္ဗိဒ္ဓဝုဋ္ဌာနံ၊ရှေးဦးမဖောက်ခွဲဘူးကုန်သော၊ထူလထူလာနံ၊ရုန်ရင်းအလွန်ရုန်ရင်းကုန်သော၊ လောဘက္ခန္ဓာဒီနံ၊ လောဘကွန်ရှစ်သည်တို့ကို၊သာတိသယံ၊အလွန်အကဲနှင့်တကွ၊ပဒါလေ၊နှ၊ဖောက်ခွဲခဲသဖြင့်၊ လောကိယဉာဏေန၊လောကီဉာဏ်ဖြင့်။ ဥက္ကံသပါရမိပတ္တာနိ၊အလွန်အလွန်ဆိုရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂဉာဏာနုကုလာနိ၊မဂ်ဉာဏ်အားလျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဥပဓိဇနိ။ဖြစ်ကုန်၏၊ဖလသမာပတ္တိဝိထိယံပန၊ဖလသမာပတ္တိဝိထိ၌ကား၊ တာနိအနုလောမဉာဏာနိ၊ ထိုအနုလောမဉာဏ်တို့သည်၊ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ထိုထိုမဂ်ဖြင့်။ တေသံတေသံ ကိလေသာနံ၊ထိုထိုကိလေသာတို့ကို၊ သမုဒ္ဓိန္ဒတ္တာ၊ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုကိလေသာကို ဖြတ်သောအရာ၌၊ နိရုဿုက္ကာနိ၊အားထုတ်ခြင်းကင်းကုန်သည်၊ ကေဝလံ၊သက်သက်၊အရိယာနံ၊ အရိယာဗုဒ္ဓါလတို့၏၊ ဖလသမာပတ္တိသုခသမင်္ဂီဘာဝသ၊ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသောအဖြစ်၏၊ ပရိကမ္မပတ္တာနိ။ ပရိကံဆိုရောက်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဥပဓိဇနိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တေသံအနုလောမဉာဏာနံ၊ထိုအနုလောမဉာဏ်တို့၏၊ ကုတောစိ၊တစုံတခုသောသင်္ခါရတရားမှ၊ဝုဋ္ဌာနသ မ္ဘဝေါ၊ထခြင်း၏ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်၊နေဟောတိ၊မဖြစ်။ ယတောယသ္မာကာရဏာ၊အကြင်ကြောင့်၊ တေသံ၊ထိုအနုလောမဉာဏ်တို့၏၊ပရိယောသာနေ၊အဆုံး၌၊ ဉာဏ်၊မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်သည်၊သင်္ခါရနိမိတ္တဝုဋ္ဌာနတော၊သင်္ခါရနိမိတ်မှထပြောက်သည်

၏အဖြစ်ကြောင့်၊နိဗ္ဗာနာရမ္မဏံ၊နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသည်၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဝေါစကတ္တာဇာမိနာကာရေ၊ကောနု၊ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်လျှင်၊သောဘသ သောဘုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ ဗလသမာပတ္တိဝင်္ဂေနဘာယာ၊ဗလ သမာပတ်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ဥဒယဗ္ဗယာ၊ဒိဋ္ဌေ၊ဥဒယဗ္ဗယစ သည်ဘို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊သစ်ါရေ၊သစ်ါခဏတည်းတို့ကို၊သမ္ဘသန္တိ၊သ။ သုံးသပ်သည်ရှိသော်၊သောဘသ၊သောဘုဂ္ဂိုလ်အား၊ဝိပဿနာဉာဏာနဉ္စ ဝုဋ္ဌာယ၊ဝိပဿနာဉာဏ်၏အစဉ်ဖြစ်သောရှေးအတွင်း၌၊ဗလမေ၊ဖိုလ်သည် သာလျှင်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ဖြစ်၏၊ မဂ္ဂေါ၊မဂ်သည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ဖွယ်အပ်၏၊အယဉ္စအဂ္ဂေ၊ဤအနက်အဓိပ္ပာယ်သည်လည်း၊သမာ ပတ္တိတောဝ၊သမာပတ်အားဖြင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့။ တာဝ၊ရှေးဦး စွာ၊ဗလသမာပတ္တိယာ။ ဗလသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇနံ။ ဝင်စားခြင်းဟု၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊အနိမိတ္တာယ၊နိဗ္ဗာန်သျှင်အာရုံ ရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ဗလသမာပတ်၏၊ ဒုတိယာ။ တည်ခြင်း၏၊ ပစ္စယာ၊အကြောင်းတို့သည်၊ တယော၊သုံးပါးတို့တည်း။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသောရုပ်ဝေဒနာသညာသင်ါရေ၊ဝိညာဏ်တို့ကို၊ အမနသိကာရော စ၊နှလုံးမသွင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တာယဓာတုယာ။ နိဗ္ဗာနဓာတ် ကို၊မနသိကာရော စ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝုဋ္ဌေ၊ မဝင်စားမိခြင်း အတွင်း၌၊အာဘိသင်ါရော စ၊ဖိစီးနှိပ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝစနတော၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ အသောသမာပတ္တိယာ၊ထိုဗလသမာပတ်၏၊တိဟာကာရေါ၊သုံးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဌာနံ၊တည်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တဿတတ္ထ ဝစနေ၊ ထိုပါဠိတော်စကားဌ၌၊ ဝုဋ္ဌေစအာဘိသင်ါရောတိ၊ ဝုဋ္ဌေစအာဘိ သင်ါရောဟု သည်ကား။ သမာပတ္တိတောဝ၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌေ၊ရှေးဖြစ် သောကာလ၌၊အသုကတ္တိ နှာမကာလေ၊ဤမည်သောကာလ၌၊ဝဋ္ဌဟိသော ဓိ၊ထအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ကာလပရိစ္ဆေဒေါ၊ ကာလဝိုင်းခြားခြင်းတည်း၊ အသောသမာပတ္တိယာ၊ထိုဗလသမာပတ်၏၊ ပရိစ္ဆိန္နတ္တာပါပရိစ္ဆိန္နတ္တာ ဝေ၊ ဝိုင်းခြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်၊ ယာဝ၊ အကြာင်မှ လောက်၊သောကာလော၊ထိုအခါသည်၊ နာဂစ္ဆတိ၊မလာမရောက်သေး၊ တာဝ၊ထိုမျှလောက်မရောက်သေးသောကာလပတ်လုံး၊ ဌာနံ၊တည်ခြင်း သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊အနိမိတ္တာယ၊နိဗ္ဗာန်သျှင်အာ ရုံရှိသော၊ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ဗလသမာပတ်၌၊ဝဋ္ဌာနသာ၊ ထခြင်း၏၊

ပစ္စယာ၊အကြောင်းတို့သည်၊နွေခေါ်၊နှစ်ပါးတို့သာတည်း၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသော ရူပ်ဝေဒနာသညာသင်္ခါရဝိညာဉ်တို့ကို၊ မနသိကာရောစ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တာယဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊ အမနသိကာရောစ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝစနတောပန်၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်ကား။ အသဿတမာပတ္တိယာ၊ ထိုဖလသမာပတ်၏၊ ဒွိဟာကာရေပိ၊နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓာနံ၊ထခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထတတ္ထ ဝစနေ၊ထိုစကားရပ်၌၊သဗ္ဗနိမိတ္တာနန္တိ၊သဗ္ဗနိမိတ္တာနံဟူသည်ကား၊ရူပဝေဒနာသညာသင်္ခါရဝိညာဏနိမိတ္တာနံ၊ရူပ်ဝေဒနာသညာသင်္ခါရဝိညာဉ်တို့ကို၊ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ဧတောနိအာရုမ္ဘဏာနံ၊ထိုအာရုံတို့ကို၊ ဧကတောတပေါင်းတည်း၊ ကာမဗ္ဗနမနသိကရောတိ၊ စင်စစ်သဖြင့် နှလုံးမသွင်း၏ ရှင့်၊ပန်၊ထိုသို့တပေါင်းတည်းနှလုံးမသွင်းသော်လည်း၊ သဗ္ဗသင်္ခါဟိက ဝသေန၊အလုံးစုံကို သိမ်းကျုံ့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊တည်း၊ထိုကြောင့်၊ဘဝင်္ဂသ၊ဘဝင်၏၊ယံအာရုမ္ဘဏံ၊အကြင် အာရုံသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တဿ၊ထိုအာရုံကို၊မနသိကာရေန၊နှလုံးသွင်းခြင်း ဖြင့်၊ဖလသမာပတ္တိတော၊ဖလသမာပတ်မှ၊ဥဋ္ဌာနံ၊ထခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊အတိဧဝံ၊ဤသို့၊ အသဿတမာပတ္တိယာ၊ထိုဖလသမာပတ်မှ၊ ဥဋ္ဌာနံ၊ထခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေ၊ ငြိမ်းပြီးသောပူပန်ခြင်းရှိထသော၊ အမတာရုမ္ဘဏံ၊အမြိုက်နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိထသော၊ဝန်လောကာမိသံ၊အနှိုးအပ်ပြီးသောလောကာမိသရှိထသော၊သန္တံ အတိသန္တံ၊အလွန်ငြိမ်သက်စွာထသော၊ ဥတ္တမံအတိဥတ္တမံ၊အလွန်မြတ်လွန်းစွာထသော၊ သာမညဖလံသာမညဖလဘူတံ၊ သာမညဖိုလ်ဖြစ်၍ဖြစ်ထသော၊ဝေ့ဝိဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကြားရှိသော၊ အရေဟတ္တာဖလဘူတံ၊အရေဟတ္တာဖိုလ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သုခံအတိသုခံ၊ အလွန်သောချမ်းသာကို၊တယိဒံတံဆုဒ်သမာပတ္တိနဝုဋ္ဌာနံ၊ထိုသို့သဘောရှိသောအရေဟတ္တာဖိုလ်သမာပတ်မှဝင်စားခြင်းထခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဝိမုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိတိ၊ဝိမုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိဟူ၍၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဝိမုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိတိ၊ဝိမုတ္တိသုခံ ဖလသမာပတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိယမာနောတိ၊ ဝိမုတ္တိသုခံ(ပ)ပဋိသံဝေဒိယမာနောဟူ၍၊ ဟောဒ္ဒေ၊အောက်၌၊ မယာ ဝါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ၊ ။ အဃာတိ၊ အဃဟူသောဝုန်သည်၊ အဓိကာရဏ္ဍ၊ လွန်သော အနက်

၌၊နိုပါတော၊နိုပါတ်ပုဒ်တည်း။ခေါ်တိ၊ခေါ်ဟူသောပုဒ်သည်၊ ပဒမှုရုလော၊ ပုဒ်ပြည့်ကာမျှ၌၊ နိုပါတော၊နိုပါတ်ပုဒ်တည်း။ တောသုဃိုန္ဒစ်ပါးတို့တွင်၊ အဓိကာရုတ္တေနု၊လွန်သော အနုက်ရှိ၏သာ၊ အထာတိဗ္ဗမိနာပဒေနု၊အထ ဟူသော၎င်းပုဒ်ဖြင့်၊ဝိဓုတ္တိသုခပဋိသံဝေဒနတော၊အရုဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာ ကိုခံစားသည်မှာ၊ အညံ့၊တပါးသော၊ အဓိကာရုံ၊ လွန်သောအခြင်းအရာ ကို၊ဒသေတိ၊ပြ၏၊သောအဓိကာရော၊ထိုလွန်သောအခြင်းအရာသည်၊ ကောပနု၊အဘာယနည်း၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒမနသိကာရော၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုနှလုံး သွင်းခြင်းတည်း။ ဝါ၊တနည်းကား၊ အထာတိ၊ အထဟူသောပုဒ်သည်၊ ပဌာတိတောဘိ'အတ္ထေ၊ ပဌာဟူသော၎င်းအနုက်၌။ နိုပါတော၊ နိုပါတ် ပုဒ်တည်း၊တေနု၊ထိုပဌာအနုက်ရှိသောအထသဒ္ဒါဖြင့်၊ တဿသတ္ထာ ဟ သု၊ထိုပလွက်သတ္တာဟု၏၊အစ္စယေနာတိ၊အစ္စယေနဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဝက္ခမာနံ၊ဆိုလတ္တံ့သော၊ ဝေမတ္တံ၊၎င်းအနုက်ကို၊ ဒေါတေတိ၊ထွန်းပြ၏၊ တဿသတ္ထာဟသုတိ၊ တဿသတ္ထာဟသုဟူသည်ကား၊ ပလွက် သတ္တာဟသု၊ ပလွက်သတ္တာပု၏၊ အစ္စယေနာတိ၊ အစ္စယေနဟူသည် ကား၊ အပဂမေန၊ကင်းသဖြင့်၊ တမှာသမာဓိမှာတိ၊တမှာသမာဓိမှာဟူ သည်ကား၊အရုဟတ္တဖလသမာဓိတော၊အရုဟတ္တဖိုလ်သမာဓိမှ၊ဣမေပန၊ ၎င်းအရာ၌ပင်သျှင်၊ ဌတ္တာ၊တည်၍၊ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ သတ္ထာ သတ္ထာဘာနိ၊ ခုနစ်သတ္တာဟတို့ကို၊ဒသေတဗ္ဗာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ တဿ၊ထိုကြောင့်၊ကေစိ၊အချို့သောဆရာတို့သည်၊ တာနိ၊ထိုသတ္တာဟ တို့ကို၊ဝိဘဇ္ဇာရယိ'သု၊ ခွဲကုန်၏၊မယံပနု၊ငါတို့သည်ကား၊ တာနိ၊ထိုခုနစ် သတ္တာဟတို့ကို၊ခန္ဓကပါဠေနု၊မဟာဝါခန္ဓကပါဠိနှင့်၊ ဣမိဿာဒုဒါနုပါဠိ ယာ၊၎င်းဥဒါန်းပါဠိတော်၏၊ အဝိရောဓေဿနုမုခေနု၊မဆန့်ကျင်စွာပြခြင်း ကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ပရတော၊နောက်မှ၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ဖွင့်ပြကုန်အံ့၊ ဣတ္ထိယာတိ၊ဣတ္ထိယာဟူသောပုဒ်သည်၊အဝယဝသမ္ဘန္ဓေ၊ အဝယဝသမ္ဘန် အနုက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်အဆုံးရှိသောပုဒ်တည်း၊ ဣတ္ထိယာ၊ ညဉ္ဇ၏၊ပဌမန္တိ၊ပဌမံဟူသည်ကား၊ အစ္ဆန္ဒသံယောဂတ္ထေ၊ အစ္ဆန္ဒသံ ယောဂအနုက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်တည်း၊ ဟိသဒ္ဒံ၊ထို စကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာသာ၊ဣတ္ထိယာ၊ ထို ညဉ္ဇ၏၊ သကလမ္ပိ၊အလုံးရုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဌမံယာဝ၊ပဌမယာဝ ပတ်လုံး၊တောနေဝမနသိကာရေန၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် သာလျှင်၊ ယုဇ္ဇော၊ သင့်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထို

ကြောင့်။အစ္စန္တံသံယောဇဉ္ဆေ၊ အစ္စန္တံသံယောဇအနက်၌၊ ဥပယောဇဝ
စနံ။ဒုတိယဝိဘတ်သည်၊ယူတို့။သင့်၏၊ ။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒန္တိ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံဟူသည်ကား။ ပစ္စယဝေါ်၊အကြောင်း
တရားအပေါင်းကို၊ဟိသစ်၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊အဝိဇ္ဇာဒယော၊အဝိဇ္ဇာ
အစရှိကုန်သော၊ ပစ္စယာဝေါ်မှာ၊ အကြောင်းတရားအပေါင်းတို့သည်၊ ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒမည်၏။ ဣတိကာရဏာ၊ ဤပစ္စယဝေါ်၏ ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒမည်ကြောင်းကို၊ ကထံဟာနိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ သိအပ်သနည်း၊
ဣတိစေ၊ဤသို့မေးခြေးအုံ၊ ဘဂဝတောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနေန၊စကား
တော်ဖြင့်၊ဟေနိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ဟိသစ်၊ထိုစကားသည်မှန်၏။ဘဂဝတော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသ္မာတိဟာနန္တု သေသဝေါ ဟေတု တေနိဒါနံ သေ
သမုဒယောသေပစ္စယော ဇရာမရဏာသယဒိဒံဇာတိ(ပ)သင်္ခါရာနံယဒိဒံ
အဝိဇ္ဇာတိ၊ တသ္မာတိဟာနန္တုသေသဝေါ ဟေတုတေနိဒါနံ သေသမုဒယော
သေပစ္စယောဇရာမရဏာသ ယဒိဒံဇာတိ(ပ)သင်္ခါရာနံယဒိဒံ အဝိဇ္ဇာဟူ
၍၎င်း၊ဤသို့၊အဝိဇ္ဇာဒယော၊အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့ကို၊ဟေတုတို၊ဟေတု
ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ ဣဟ၊ ဤပဋိစ္ဆ
သမုပ္ပါဒ်စက်ရဟတ်၌၊ ယဒိဒံယာအယံဇာတိ၊အကြင်ဇာတိသည်၊အတ္ထိ
ရှိ၏၊သေဝ၊ဤဇာတိသည်သာလျှင်၊ဇရာမရဏာသ၊ ဇရာမရဏာ၏၊ဟေ
တု၊အကြောင်းမည်၏၊တေဝေါ်၊ဤဇာတိတရားသည်၊ဇရာမရဏာသ၊ဇရာ
မရဏာ၏။နိဒါနံ၊အကြောင်းမည်၏၊သေသောဇာတိဝေါ်၊ဤဇာတိတရား
သည်၊ဇရာမရဏာသ၊ဇရာမရဏာ၏။သမုဒယော၊ဖြစ်ကြောင်းမည်၏၊သေ
သောဇာတိဝေါ်။ ဤဇာတိတရားသည်၊ ဇရာမရဏာသ၊ဇရာမရဏာ၏
ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့မည်၏။ (ပ)။ယဒိဒံယာအာယံအဝိဇ္ဇာ၊ အကြင်
အဝိဇ္ဇာသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣဒံ၊ဤအဝိဇ္ဇာသည်၊ သင်္ခါရာနံ။သင်္ခါရတို့၏၊
ပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့မည်ကုန်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားအာဘယ်ကဲ့သို့
ဟောတော်မူသနည်း။ နွါဒသပစ္စယာနွါဒသ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါတိ၊ နွါဒသ
ပစ္စယာနွါဒသပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါဟူ၍၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊တကြောတည်း
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသဒ္ဒေ၊ ထိပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသဒ္ဒါ၌၊ အယံ၊ ဤထိုလင်္ကာသည်
ကား။ဝစနတ္ထော၊ဝိဂြိုဟ်တည်း။ ယေ အာဝိဇ္ဇာဒိပစ္စယဝေါ်။အကြင်အဝိဇ္ဇာ
အစရှိကုန်သောပစ္စည်းတရားတို့သည်၊ အညမညံ။အချင်းချင်း၊ ပဋိစ္စပဋိ
မုခံကတ္တွာ၊ရှေ့ရှုပြု၍၊ကာရဏာသမဝါယံ။ အကြောင်း၏ညီညွတ်ခြင်းကို၊
အပဋိက္ခိပိတ္တွာ၊မပယ်မူ၍၊ သကိတော၊တကွဖြစ်ကုန်သောသင်္ခါရတရား

တို့ကို၊ဥပုဒ်ခေါ်၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တေအာဝိဇ္ဇာဒိ ပစ္စယာ၊ ထိုအာဝိဇ္ဇာအစရှိကုန်သောပစ္စည်းတရားတို့သည်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါ ဒေါ၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မည်၏။ အထဝါ၊တနည်းကား၊ ပစ္စေတဗ္ဗံ၊ ခြေးရှည်သွား အပ်သော၊ ပစ္စယာဒေါ်၊ ပစ္စည်းထိုက်သော၊ပစ္စယံ၊အကြောင်းသို့၊ပဋိစ္စ ပဋိဝတ်ကို၊ ခြေးရှည်သွား၍၊ တေနု၊ ထိုအကြောင်းနှင့်၊ နုဝိနာ၊ မကင်းမရှိ၍၊ သမ္ဘူတသော၊ စပ်သောအကျိုးတရားတို့၏၊ ဥပုဒ်ခေါ်။ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒေါ်။ အကြောင်းသို့ ခြေးရှည်သွား၍စပ်သော အကျိုး၏ဖြစ်ခြင်း၊စ။ ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့၊ ဣဒေ၊ ဤဝါကျ၌၊ သရုပ္ပါဒပဋ္ဌာနဝစနံ၊ ကောင်းစွာ အကြောင်းတရားတို့၏ ပြဋ္ဌာန်းသဖြင့်ဖြစ်သောတည်ရာစကားကို၊ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒေါတိ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဟူ၍၊ဝိညေယျော၊သိအပ်၏။ ဗလဿ၊ဖိုလ် ၏၊ဥပုဒ်ဒုနသမဿတာယ၊ခြေခြာ၊ ဖြစ်ခြင်းဌာနမိုင်းနှင်သည်၏အဖြစ်နှင့်ယှဉ် သော၊ဟေတု၊အကြောင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ပစ္စယသမပ္ပဝတ္တိမတ္တံ၊ အကြောင်းတရားတို့၏ ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းမျှကို၊ နဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်၊ အထဝါ၊တနည်းကား၊ ယောပစ္စယဝမ္မော၊ အကြင် ပစ္စည်းတရားသည်၊ ပစ္ဆေတုံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ခြေးရှာတတ်၍ရှိခြင်းဌာ။ အရုဟောဝ၊ထိုက်သည်တည်း။ ပဋိစ္ဆော၊ ဥာဏ်ဖြင့်ခြေးရှာတတ်၍ရှိခြင်းဌာ၊ထိုက်သည်၊ သမံ၊အမျှ၊ ဝါ၊တ နည်းကား၊သ၊ဟ၊တဂ္ဂုနက်၊ဗလဝမ္မော၊အကျိုးတရားတို့ကို၊ဥပုဒ်ခေါ်၊ဖြစ် စေတတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သမုပ္ပါဒေါ်။သမုပ္ပါဒမည်၏၊ပဋိစ္စော စ၊ဥာဏ်ဖြင့်ခြေးရှာတတ်၍ရှိတတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ထို ဥာဏ်ဖြင့်ခြေးရှာတတ်သည်ဟူသည်၊ သမုပ္ပါဒေါစ၊အညိုအညွှတ် တဂ္ဂအကျိုးတရားတို့ကိုဖြစ်စေတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ်၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒမည်၏၊ဣတိ၊ဝေါ်၊ဤသို့၊ ဣဒေ၊ဤ၊ဝါကျ၌၊အဓိပ္ပေါ၊အနက်ကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏။ ၊

အနုလောမန္တိ၊အနုလောမံဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိ အာဒိနာ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာဤသို့အစရှိသော၊ နုဃယန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ အဝိဇ္ဇာဒိကော၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော၊ ပစ္စယာကာရော၊ အကြောင်းတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းကိုဖွဲ့၍ အကျိုးတရားတို့ ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊အတ္ထနာ၊ပိမိသည်၊ ကတ္တုဒ္ဒိကိစ္စကရဏတောပ္ပေါ်အပ်သော ကိစ္စကိုပြုသောကြောင့်၊အနုလောမောတိ၊အနုလောမဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ် ၏၊အထဝါ၊တနည်းကား၊ အာဒိတော၊အစမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ အန္တံ၊အဆုံး သို့၊ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်

ကြောင့်၊ ဝါ။တနည်းကား၊ ပဝတ္တိယာ ဖြစ်ခြင်း၏၊ အနုလေသမတော၊ အလျော်အသင့်အားဖြင့်၊ အနုလောမ၊အနုလောမမည်၏၊ သာဓုကံမနသာကာသိတိ၊ သာဓုကံမနသာကာသိဟူသည်ကား၊ သဏ္ဌာန်၊ရှိသေစွာ၊ မနသိ၊စိတ်၌၊ အကာသိ။ပြု၏၊ ယေပစ္စယဓမ္မာ၊ အကြင်ပစ္စည်းတရားတို့သည်၊ယသ္မာပစ္စယုပ္ပန္နဓမ္မသ၊အကြင်သင်္ခါရုအစရှိသောပစ္စယုပ္ပန်တရားအား၊ ယထာယထာဟေတုပစ္စယာဒိနာ၊ အကြင်အကြင်ဟေတုပစ္စည်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ ပစ္စယာ၊ပစ္စည်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာတထာ၊ထိုထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊တေပစ္စယာ၊ထိုပစ္စည်းတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံကို၊အဝိပရိတံ၊မတောက်မပြန်၊ အပရိဟာပေတွာ၊ မယုတ်စေမူ၍၊ အနုဝေသသတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဝသေန၊ဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌၊အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏၊အယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း ပနဝိတ္ထာရေမိ၊အကျယ်ချဲ့ဦးအုံ့၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့ကို၊ အနုလောမံ၊ အနုလုံကို၊မနသိ၊စိတ်တော်၌၊ အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊သခေါ်ပေန၊အကျဉ်းအား၊ဖြင့်၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဒေသေတုံ၊ ပြခြင်း၌၊ ဇာတိဇာမတ္တိ'သတိဇာဒ်ဟောတိတိ၊ဇာတိ ဇာမတ္တိ'သတ်ဇာဒ်ဟောတိဇာမသသုပ္ပါဒါဇာဒ်ဥဇ္ဇတိတိ၊ဇာတိ ဇာမတ္တိ'သတ်ဇာဒ်ဟောတိဇာမသသုပ္ပါဒါဇာဒ်ဥဇ္ဇတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုတုရားဟောဖော်ပါဠိတော်၌၊ ဇာတိတိ၊ဇာတိဟူသည်ကား၊ဝေါအနေနုပကာရေန၊ ဤသို့သောအပြား၊ဖြင့်၊ ဇာတိအတ္ထော၊ဤကား ဇာတိသဒ္ဒါ၏အနက်တည်း၊ ဇာမတ္တိ'သတိဇာဒ်ဟောတိတိ၊ဇာမတ္တိ'သတိဇာဒ် ဟောတိဟူသည်ကား၊ ဇာမတ္တိ'အဝိဇ္ဇာဒိကော၊ဤအဝိဇ္ဇာအစရှိသော၊ပစ္စ ယော၊ပစ္စည်းသည်၊ သတိ၊ရှိသော်၊သင်္ခါရာဒိကံ၊သင်္ခါရုအစရှိသော၊ ဇာဒ် ဗလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဇာမသသုပ္ပါဒါဇာဒ်ဥဇ္ဇတိတိ၊ ဇာမ သသုပ္ပါဒါဇာဒ်ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာဒိကသ၊အဝိဇ္ဇာအစရှိသော၊ ဇာမသပစ္စယသ၊ဤအကြောင်း၏၊ ဥပ္ပါဒါ၊ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရာဒိ ကံ၊သင်္ခါရုအစရှိသော၊ ဇာဒ်ဗလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊ ဇာတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း၊ ဇာမတ္တိ'အသတိဇာဒ်နဟောတိဇာမသသိ ရောဓာဇာဒ်နိရုဇ္ဈတိတိ၊ ဇာမတ္တိ'အသတိဇာဒ်နဟောတိဇာမသသိရောဓာဇာဒ် နိရုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာဒိနုံ၊အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့၏၊ အာသာဝေ၊ မပြစ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ရှိသော်၊ သင်္ခါရာဒိနုံ၊ သင်္ခါရုအစရှိသည်တို့၏၊

အာသာဝသ၊မဖြစ်ခြင်း၏။ အဝိဇ္ဇာဒိနှုံ၊အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့၏၊နိုရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရောဒိနှုံ၊ သင်္ခါရအစရှိသည်တို့၏၊ နိုရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယတတိယသုတ္တေ၊ ဒုတိယသုတ်၊ တတိယသုတ်၌၊ ဝစနေန၊စကားဖြင့်၊ တေသိံ ပစ္စယ လက္ခဏော။ ဤပစ္စယလက္ခဏာ၌၊ နိယမော၊မှတ်ခြင်းကို၊ ဒဿိတော။ ပြအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိံ သတိ ဧတံ နာသတိ ဣမသ္မာ ပဋိစ္စ အနိရောဓာ ဧတံ နိရောဓတိ၊ ဣမသ္မိံ သတိ ဧတံ နာသတိ ဣမသ္မာ ပဋိစ္စ အနိရောဓာ ဧတံ နိရောဓတိ ဟူ၍။ ဒဿိတော၊ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တေနဒဿနေန၊ထို ပြခြင်းဖြင့်၊ ဣဒ၊ ဤပစ္စယလက္ခဏာ၌၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဿ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ၏။ တေံ လက္ခဏာ ဣဒ္ဓိ ဂဝ ဝိနိယမံ၊ ဤလက္ခဏာဣဒ္ဓိ ဂဝ ဝိနိယမကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏။ နိရောဓောတိစ၊နိရော ဓောဟူသည်လည်း။ အဝိဇ္ဇာဒိနှုံ၊အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့၏၊ ဝိရာဂါဝိဂမေ နု၊အကြွင်းမဲ့ကင်းသဖြင့်၊ အာယတိ၊နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊အပွဝတ္ထိ၊ မဖြစ်ခြင်းတည်း။တဿတံ ဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ အဝိဇ္ဇာ ယတ္တော ဝ အသေသဝိရာဂနိရောဓာသင်္ခါရနိရောဓောတိအာဒိ၊အဝိဇ္ဇာယ တ္တော ဝ အသေသဝိရာဂနိရောဓာသင်္ခါရနိရောဓော ဤသို့အစရှိသောစကား ကို။ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ နိရောဓ ဝိရောဓိစ၊ ချုပ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်လည်း။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောတည်း။ သောဥပ္ပါဒေါ၊ထိုချုပ်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဖြစ်ခြင်းသဘောကို။ ဝိရောဓိဘာဝေန၊ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်အား၊ဖြင့်။ ဣမဿ နိရောဓာဒိနှုံ ရုဏ္ဏတိတိ၊ ဣမဿနိရောဓာဒိနှုံ ရုဏ္ဏတိဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ဟောတော်မူအပ်၏။ တေန၊ထိုဣမဿနိရောဓာဒိနှုံ ရုဏ္ဏတိဟူ သော ဝိရောဓိလက္ခဏာဖြင့်။ တေံ အဓိပ္ပါယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အဓိပ္ပါယ် ကို၊ဒဿဿတိ၊ပြ၏။ အနိရောဓော၊မဂ်ဖြင့်မချုပ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပါဒေါနာမ၊ ဖြစ်ခြင်းမည်၏။ သောစဥပ္ပါဒေါ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းသဘောကိုလည်း။ ဣဒ္ဓေ၊ဤ အရာ၌၊အတ္ထိဘာဝေါ၊ရှိသောသဘောဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဣဒ္ဓတိ ဣဒ္ဓမံ အဓိပ္ပါယံ၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ဒဿေတိ၊ပြ၏။ ဟိသစ္စံ၊ထို စကားသည်မှန်၏။ ဣမသ္မိံ သတိ ဣဒံ ဟောတိတိ၊ဣမသ္မိံ သတိ ဣဒံ ဟောတိ ဟူ၍၊ဣဒေမေ ဝလက္ခဏာ၊ ဤလက္ခဏာကိုသာလျှင်၊ ပရိယာယ ဣဒ္ဓေ၊ပရိ ယာယ်တာပါ၊ဖြင့်။ ဣမဿပ္ပါဒါ ဣဒံ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဣမဿပ္ပါဒါ ဣဒံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဟူ၍၊ဝဒေဣနေ၊ဟောတော်မူသောဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုရိမံ ပဒံ၊ရှေးပုဒ်

ကိုးဝိုးသောသိတံ။အထူးပြုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တဿ၊ထိုကြောင့်၊ ဝေမာနုတံယေဝ။ ထင်ရှားဖြစ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော သဘောကိုသာ လျှင်၊သန္ဓာယ၊ရည်၍။ဣမသ္မိံ သတိတိ၊ဣမသ္မိံ သတိဟု၍။ နဝဏ္ဍံ၊မပေါ အပ်၊အထူခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကား။မဂ္ဂေနမဂ်ဖြင့်၊ အနိရုဒ္ဓဘာဝဠူ၊မချုပ် သောအဖြစ်ကိုလည်း။ သန္ဓာယ၊ရည်၍။ဝဏ္ဍံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝိညာယတိ၊သိအပ်၏။ ၊

ဣမသ္မိံ၊ ဤအာဝိဇ္ဇာသည်၊အသတိ။ မရှိသော်။ ဣဒံ၊ဤသင်္ခါရေစသော အကျိုးတရားသည်၊ နပေါတိ။မဖြစ်။ ဣမဿ၊ဤအာဝိဇ္ဇာ၏၊ နိရောဓော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရေစသော အကျိုးဟူသည်၊ နိဗ္ဗတိ၊ချုပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဒ္ဝေဝါ၊နှစ်ပါးအပြား အားဖြင့်လည်း။နိဒ္ဒိဋ္ဌသော၊ပြအပ်သော၊လက္ခဏာသော၊လက္ခဏာ၏၊နိဒ္ဒေသံ၊ ညွှန်းပြခြင်းကို၊ဝဒန္တေ၊ဆိုသဖြင့်။ အာဝိဇ္ဇာယတ္တေဝ။အာဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြွင်းမဲ့အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရနိရောဓော။ သင်္ခါရတရားတို့၏ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ နိရောဓောဝေ၊ချုပ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်၊ဝဏ္ဏော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊တဿ၊ထိုကြောင့်၊ နတ္ထိဘာဝေါ၊မရှိသောအဖြစ်သည်လည်း။နိရောဓောဝေ၊ချုပ်သည်သာ လျှင်တည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ဒဿိတံ၊ပြအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ နတ္ထိဘာဝ ဝိရုဒ္ဓါ၊မရှိသောအဖြစ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော၊အတ္ထိဘာဝေါ၊ရှိသည် ၏အဖြစ်သည်၊အနိရောဓော၊ချုပ်သည်မည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဒဿိတံ၊ပြ အပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အနိရောဓသင်္ခါတော။ အနိရောဓဟုဆိုအပ် သော၊ တေနအတ္ထိဘာဝေန၊ ထိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပ္ပါဒံ၊ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝိုးသသော်တိ၊အထူးပြု၏။တ၊တော၊ထိုအထူးပြုအပ်သောကြောင့်၊ဣဒ၊ဤ အရာ၌။အတ္ထိလာဘမတ္တံ၊ အာဝိဇ္ဇာအစရှိသောပရေမတ္ထဓမ္မသရုပ်ကိုရှေခြင်း မျှသည်၊ဥပ္ပါဒေါ၊ဥပ္ပါဒမည်၏၊ဣတိအတ္ထော၊ဤအနက်ကို၊နအာဝိပ္ပေတော၊ အလိုမရှိအပ်၊အထခေါ်။စင်စစ်သော်ကား။ အနိရောဓသင်္ခါတော၊မချုပ် ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထိဘာဝေါ၊ရှိသောအဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဥပ္ပါ ဒေါ၊ဥပ္ပါဒမည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ အယံအတ္ထော၊ဤအနက်ကို၊ ဝိဘာဝိတော၊ ထင်စွာပြအပ်၏၊ဣတိသော်အာကာရေန၊ ဤသို့ထင်စွာပြုသောအခြင်းအရာ ဖြင့်၊တော်လက္ခဏနှယ်ဝစနံ၊ ဤလက္ခဏာစကားနှစ်ပါးသည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ဝိသေသိတဗ္ဗဘာဝေန၊အထူးပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊သဏ္ဌ

ကံ၊အာကျိုးရှိ၏၊ဓာတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဇ်၊သိအပ်၏၊ အယံအနိရောဓောနာမ၊ ဤမချုပ်ခြင်းမည်သည်၊ ကောပန၊ အဘာယ်နည်း။ ယောအတ္ထိဘာဝေါ၊ အကြင်ရှိသော အဖြစ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေါတိ၊ ဥပ္ပါဒေါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏၊ဓာတိတဿ၊ထိုကြောင့်၊သောအတ္ထိဘာဝေါ၊ထိုရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အနိရောဓော၊အနိရောဓမည်၏၊ အနိမ္မုတ္တိတဟသတာဟာရာဟာနေတိ။ မပြိုးသေးသော အာကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူဆိုအပ်သော အကြောင်းကို မပယ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ အပ္ပဟီနဘာဝေါစ၊ မဂ်ဖြင့်မပယ်သေးသော အဖြစ်သည်သည်း၊အနိရောဓောနာမ၊အနိရောဓမည်၏၊ ပဿနဒ္ဓါဒနာရုဟတာစ၊အာကျိုးကိုအဖန်ဖန်ဖြစ်စေခြင်းငါးထိုက်သည်၏အဖြစ်သည်သည်း၊အနိရောဓောနာမ၊အနိရောဓမည်၏၊ယောအကုသလာဓမ္မာ။အကြင်အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ပဟာတဗ္ဗာ၊ပယ်အပ်ကုန်၏၊ တေသံအကုသလာဓမ္မာနံ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊အရိယမဂ္ဂေန၊အရိယမဂ်ဖြင့်၊အသမုဿာဒိတ ဘာဝေါ၊အကြွင်းမဲ့မခွါမနှုတ်အပ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အနိရောဓောနာမ၊အနိရောဓမည်၏၊ ယေကုသလာဗျာကတာဓမ္မာ၊ အကြင်ကုသိုလ်အဗျာကတတရားတို့ကို၊နပဟာတဗ္ဗာ၊မပယ်အပ်ကုန်သေး၊ တေသု၊ထိုမပယ်အပ်ကုန်သေးသော ကုသိုလ်အဗျာကတတရားတို့၌၊ ယာနိသံယောဇနာနိ၊အကြင်သံယောဇဉ်တို့သည်။ အဝိဇ္ဇာသဝါနံ၊အာသဝေါမကုန်သေးသောဝုဘဇဉ်တို့အား၊ အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏။တေသံ သံယောဇနာနံ၊ ထိုသံယောဇဉ်တရားတို့၏၊ အပရိက္ခီဏတာ၊မကုန်သည်၏ အဖြစ်သည်သည်း၊အနိရောဓောနာမ၊အနိရောဓမည်၏၊ အသမုဿာဒိတာနုသယတာ ယစ၊ အကြွင်းမဲ့မဂ်ဖြင့် မခွါမနှုတ်အပ်သေးသော အနုသယ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သည်း၊သသံယောဇနာ။ သံယောဇဉ်နှင့်တကွဖြစ်သော ယာခန္ဓပဝတ္တိ၊ အကြင်ခန္ဓာငါးပါး၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သာခန္ဓပဝတ္တိ၊ ထိုသံယောဇဉ်နှင့်တကွဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါး၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ,ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒမည်၏။ တထာတံဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊ စသစ္စံ၊မှန်၏။ ယာယစတိကွေ၊ဝ အာဝိဇ္ဇာယနိဝုတာ သဟလသ (ပ)ဓာတိ ယာဓ ချယာတိအာဒိ။ယာယစတိကွေ၊ဝအာဝိဇ္ဇာယနိဝုတာ သဟလသ(ပ) ဓာတိ၊သာဓ ချယ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောပြီတော်မူအပ်၏။ ၊ဘိက္ခေ၊ ရဟာန်းတို့၊ ယာယ အာဝိဇ္ဇာယ၊အကြင်အာဝိဇ္ဇာသည်၊နိဝုတာ သေ၊ဖြေးရှက်အပ်သော၊ ယာယ စ တဏှာယ၊ အကြင်တဏှာသည်၊ သံယုတ္တာ သေ၊နှောင်ဖွဲ့အပ်သော၊ ဗာ

လသား၊သူဇိုက်အား။အယံကာယော၊ဤခန္ဓာကိုယ်သည်၊သမုဒါဂတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ဗာလသား၊သူဇိုက်အား။ သာစအဝိဇ္ဇာ၊ထိုအဝိဇ္ဇာကို၊ အပဟိနာ၊မပယ်အပ်၊ သာစတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်လည်း၊ အဝေဒိကို ဏာ၊မကုန်။ တံ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာကို မပယ်နိုင်ခြင်း တဏှာမကုန်ခြင်းသည်၊ ကိသဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗာလော၊သူဇိုက်သည်၊ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဒုက္ခကုန်ခြင်း ဌာ၊ဖြစ်ဖွယ်စရိယံ၊မဂ်တည်းဟူသော ဖြတ်သောသိတင်းကို၊နအစရိ၊မကျင့်၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဗာလော၊သူဇိုက်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ပျက်စီးသည်မှ၊ ပရံ၊နောက်၌၊ကာယူပဂေါ၊ ခန္ဓာကိုယ်သို့ကပ်မြဲ ကပ်ပြန်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ဗာလော၊ထိုသူဇိုက်သည်၊ ကာယူ ပဂေါ၊ခန္ဓာကိုယ်သို့ကပ်မြဲကပ်ပြန်သည်၊သမာနော၊ဖြစ်၍၊ ဘာဝါယာ၊ပဋိ သန္ဓေနေခြင်းမှ၊ဇရာယ၊အိုခြင်းမှ၊နပရိမုစ္စတိ။မလွတ်။ဒီဃာသံယောဇနာ နံပန၊သံယောဇဉ်ကုန်ပြီးသောဟု ဟန်ကား။ အဝိဇ္ဇာယ၊အဝိဇ္ဇာ ၏၊အဘာဝတော။မရှိခြင်းကြောင့်၊သင်္ခါရာနံ၊သင်္ခါရတို့၏၊အဘာဝတော မရှိခြင်းကြောင့်၊ တဏှုပါဒါနံ၊တဏှာဥပါဒါန်တို့၏၊ အဘာဝတော။မရှိ ခြင်းကြောင့်၊ ဥပါဒါနဘာဝါနံ၊ ဥပါဒါန်ဘာဝတို့၏၊ အသ ဗ္ဗ ဝေါ၊မဖြစ်သင့် ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဝဋ္ဋ ဿ၊ဝဋ်တရား၏၊ ဥပဿေဒေါ၊ပြတ်ခြင်းကို၊ ပညာပိယတိ၊ပညတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိ တဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ဆန္ဒံတွေ့ဝေဖဿာယတ နာနံ့အသေသဝိရာဂနိရောဓာဖဿနိရောဓာဖဿနိရောဓာဝေဒနာနိရော ဓောတိအာဒိ'၊ဆန္ဒံတွေ့ဝေဖဿာယတနာနံ(၆)နိရောဓာဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဟုရားသည်၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ ။ ဆန္ဒံတွေ့ဝေဖဿာယတနာနံ။ ခြောက်ပါးသော ဖဿာယတနတို့၏သော လျှင်၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ အကြွင်းမဲ့တပ်ခြင်းကင်းသဖြင့် ချုပ် ခြင်းကြောင့်၊ ဖဿနိရောဓာ၊ဖဿ၏ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖဿနိရောဓာ။ ဖဿ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာနိရောဓာ၊ ဝေဒနာ၏ ချုပ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိယုတ္တံ၊ထိုစကားကိုဆိုသင့်စွ၊ အဂ္ဂမဂ္ဂါ ဓိဂမတော၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသည်မှ၊ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ယာဝ၊အကြင်မျှ လောက်၊ နပရိနိဗ္ဗာနာ။ ပရိနိဗ္ဗာန်မဝင်သေး၊ တာဝ၊ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊သဇ္ဇာယတနာဒိနံ။ ခြောက်ပါးသောအာယတနစသည်တို့ ၏၊အပ္ပဝတ္တိ၊မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အထခေါ၊စင်စစ်သဖြင့်

ကား။ နတ္ထိတာ၊ မရှိသောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ နိရောဓသဒ္ဒဝစနီ ယတာ၊ နိရောဓသဒ္ဒါ ဟောခြင်းငါ့ ထိုက်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း ကောင်း။ဒိဋ္ဌသံယောဇနတ္တာ၊ ကုန်ပြီးသောသံယောဇဉ်ရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဣတိတာသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊နိရောဓေ၊ချုပ်ခြင်းကို။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အသိစ၊ တနည်းသော်ကား။ စိရကတဿ။ ကြာမြင့်စွာပြုအပ်ပြီးသည် လည်းဖြစ်သော၊ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အနိဗ္ဗတ္တိဓ လတာယစ၊ မပြီးသေးသော အကျိုးရှိသည်၏ အဖြင့်ကြောင့် လည်း ကောင်း။ အပဟိနာဟာရုတာယစ၊ မဂ်ဖြင့်မပယ်အပ်သေးသောအဟာ ရရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဗလာရုဟံနာမ၊ အကျိုးကိုဖြစ် စေခြင်းငါထိုက်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ သန္ဓိဝေနာမ၊ထင်ရှား ရှိသည်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗတ္တိတဗလံ၊ ပြီးပြီးသော အကျိုးရှိသည်မည်သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ ပဟိနာ။မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ကုန် သည်၊နာဝိဟောန္တိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ကုန်၊ ဗလုပ္ပတ္တိပစ္စယာနံ။ အကျိုးဖြစ် ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ အာဝိဇ္ဇာသင်္ခါရာဒိနံ၊အာဝိဇ္ဇာသင်္ခါရစသော ရှိသည်တို့၏။ဝုတ္တနယေနေဝ။ ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဗလာရေဟ ဘာဝေါ။အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းငါထိုက်သောအဖြစ်ကို။ အနိရောဓောတိ၊ အနိရောဓဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်၏။ ဟိယုတ္တံ၊ထိုစကားသင့်စွဲ၊ ဧ၀ သို့၊ အနိဗ္ဗတ္တိဘာဝေနေ၀။ မချုပ်သေးသည်သာသျှင်ဖြစ်သော၊ ယေန ဟောတုနာ၊အကြင်အကြောင်းနှင့်ပါနာ၊ကင်း၍၊ ဗလံ၊အကျိုးသည်၊နသ ဇ္ဇ ဝတိ၊မဖြစ်၊တံကာရဏံ၊ထိုအကြောင်းကို၊အတိတာနိပိ။ အတိတ်ပင်ဖြစ် သော်လည်း၊ ဣမသ္မိံ သတိတိဣဓိနာ၀စနေန၊ ဣမသ္မိံ သတိဟူသော၏စ် ကားဖြင့်၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။တတောယေ၀စ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဝုသိတဗြဟ္မစရိယသ၊မဂ်တည်းဟူသောသိတင်းကိုမသုံးသေးသော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အပ၀ဏ္ဏိခမ္ဘတံ။ မဖြစ်ခြင်းသဘောသို့၊ အနာ၀ဇ္ဇော၊မ ရောက်သေးသော၊ ပစ္စယုပ္ပါဒေါ။ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းကို၊ ကာလဘေဒံ။ ကာလအာဝူးကို၊အနာမသိတ္တာ။ မသုံးသပ်မူ၍၊ အနိဗ္ဗတ္တနာယ၀ေ၀၊မဖြစ် ခြင်းသဘောကိုသာလျှင်၊ဣမသည္ဘပ္ပါဒေါတိ။ဣမသည္ဘပ္ပါဒေါဟူ၍၊ဘဂ၀ တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။အ၀ဝါ။တနည်း သော်ကား၊ အ၀ေသေသပစ္စယသမ၀ါယေ။ ကြွင်းသော ပစ္စည်းတို့၏ညီ ညွတ်ခြင်းသည်၊သတိ၊ရှိသော်၊အဝိဇ္ဇမာနသာပိ၊ထင်ရှားမရှိသော်လည်း၊ ဝိဇ္ဇမာနသာဝိယ၊ ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့၊ဝိဇ္ဇမာနသာ၊ ထင်ရှားရှိမှကား၊ပ၊ဂ

၀၊အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ဖလုပ္ပတ္တိ၊ အကျိုးဖြစ်ခြင်းကို၊ ယဉ်အာဘိ
မုခဲတာ၊အကြင်ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သဉ်အာဘိမုခဲတာ၊
ထိုအကျိုးဖြစ်ခြင်းသို့ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဣမသည္ဓိ ဣဒါတိ၊ဣမသ
ည္ဓိ ဣဒါဟု၍၊ဘဝ၀တာ၊ ဖြတ်စွာသုခုရားသည်၊ ၀ုတ္တာ၊ဟောတော်မူအာ
၏၊ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊တဒါ၊ ကို့အကျိုးသို့ရှေးရှုသောဒုခါ၌
တဏှာဟေတုဝေ၊ထိုအကြောင်းမှ၊ဖလံ၊အကျိုးသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တဒ၀တ္ထုဖလသ၊ ထိုအခိုက်အဘာနှင့်ဖြစ်လတ္တံ.
သောအကျိုး၏၊ ဥပ္ပါဒနှဘာ၀ေန၊ဖြစ်လတ္တံ.သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဥဒ္ဓိတံ၊ရှေး
ရှုထင်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပတ္တိတံနာမ၊ ဖြစ်သည်ကျေးဇူးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊နဝိဇ္ဇမာနဋ္ဌိ၊ ထင်ရှားမရှိသော်လည်း၊ တဒ၀တ္ထု
တန္တိ၊ထိုအခိုက်အတန့်အစဉ်ကို၊တဒ၀တ္ထုတာဥပ္ပဒေါတိ၊တဒ၀တ္ထုတာ
ဥပ္ပါဒေါဟု၍၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊တတ္ထတသ္မိ ၀စနေ၊ထိုစကား၌၊သတိ
ကိဿမိနာ၊ သတိဟူသော၀ိုဝ်ဖြင့်၊ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ၊မတ္ထေန၊ ထင်ရှားရှိသည်
၏အဖြစ်မျှဖြင့်၊ပစ္စယဘာဝံ၊ ပစ္စည်း၏အဖြစ်ကို၊ ၀ဒေန္တာ၊ဟောတော်မူ
သည်ဖြစ်၍၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသ၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ၏၊အဗျာပါရတံ၊ဗျာပါရကင်း
သည်၏အဖြစ်ကို၊ဒဿေတိ၊ပြတော်မူ၏၊ ဥပ္ပါဒါတိဿမိနာ၊ဥပ္ပါဒဟူသော
၀ိုဝ်သဒ္ဒါဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တိခဏတံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း
ကောင်း၊အာသဇ္ဇကာလဘာ၀ိတဘဋ္ဌ၊အခါ၀ပ်သိမ်းဖြစ်လေ့မရှိသည်၏အဖြစ်
ကိုလည်းကောင်း၊ဖလုပ္ပတ္တိအာဘိမုခတဘဋ္ဌ၊အကျိုးဖြစ်ခြင်း၏ရှေးရှုသည်၏
အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိပေန္တာ၊ပြုလျက်၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသ၊ ပဋိစ္စသ
မုပ္ပါဒ၏၊အနိစ္စတံ၊မမြဲသောအဖြစ်ကို၊ ဒဿေတိ၊ပြတော်မူ၏၊ သတိနှအ
သတိဥပ္ပါဒါနုနိရောဓာတိပန၊ သတိနှအသတိဥပ္ပါဒါနုနိ ရောဓာဟူသော
၀ိုဝ်တို့ဖြင့်ကား၊ဟေတုအဟေတု၊ဟိတ်အနက်ရှိကုန်သော၊ဘုမ္မနိသဏ္ဌာ
၀စနေဟိ၊ သတ္တာဝိဝိဘတ်ပစ္စတ္တဝိုဝိဘတ်တို့ဖြင့်၊ ပဋိစ္စသ မုပ္ပါဒသ၊ပဋိစ္စသ
မုပ္ပါဒ၏၊သမတ္ထိတံ၊ ပြည့်စုံစွာဖြစ်ခြင်းရှိသော၊နိဒါနသမုဒယဓာတိပဘာ
၀ဘာ၀ံ၊ နိဒါနသမုဒယဓာတိပဘာ၀အဖြစ်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊
ဟေတုအတ္ထ၀ေတာ၊ဟိတ်အနက်ရှိသော၊ဘုမ္မာ၀စနသ၊ သတ္တမီ၀ိဘတ်
၏၊ဘာ၀ေ၊ ဖြစ်ခြင်းဌ၊ တဒ၀ိနာဘာ၀ိ၊ ထိုအနက်နှင့်ကင်းမဲ့ဖြစ်လေ့မရှိ
သော၊ဖလသ၊ အကျိုး၏၊ ဘာ၀ေ၊အဖြစ်ကို၊ လက္ခိယတိ၊ မှတ်အပ်၏၊
တဿ၊ထိုအကျိုးဌ၊ပ၀တ္တိယာ၊ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ယသာ၊
ဥပမာအာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊အ၀နာနံ၊ဥစ္စာမရှိကုန်သောသူတို့အား

ခနေ့ဥစ္စာသည်၊ အနုပ္ပဒိယမာနေ့၊ မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဒုလိန္ဒိယံ၊သူ့ဆင်းရဲ၌၊ဝေဝုလ္လံ၊ပြန့်ပြောကြွယ်ဝခြင်းသို့၊အဂမာသိ၊ရောက်၏။ ဣတိ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊သဿသု၊ ကောက်တို့သည်၊ နိပ္ဖန္နေသု၊ပြည့်စုံကုန်သည်ရှိ၊သော်၊သုဘိက္ခံ၊ဝပြောခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ဝေဒိဟဇ္ဇာ၊သိအာဝ်၏၊နိ သတ္ကာဝစနသာပိ၊ပဋ္ဌဝိဝိဘာတ်၏လည်း၊ ဟေတုအာဟ္ဟေ။ ဟိတ်အနက်၌၊ဖလသာ၊အကျိုး၏၊ ဘာဝေစ၊ ဖြစ်ခြင်း၌လည်း၊ကောင်း၊ပကတိယာ၊ပကတိ၌လည်းကောင်း၊ပဝတ္တိတော၊ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ယထာ၊ ဥပမာအဘာယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ကလလာ၊ ရေကြည်မှ၊အပ္ပုဒ်၊ အမြှုပ်သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။အပ္ပုဒါ၊အမြှုပ်မှ၊ဝေ သိ၊သားတစ်သည်၊ ဇာယတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ဤသို့လည်းကောင်း။ ဟိမဝ တာ၊ဟိမဝန္တာတောင်မှ။ ဂင်္ဂါ၊ဂင်္ဂါမြစ်သည်၊ ပဘဝတိ၊အမှန်စ၍လာ ၏၊ဂင်္ဂတော၊ ဂင်္ဂါမှ၊ဟူ၊ရာ။ ပြည့်သည်၊ ဇာယတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့ လည်းကောင်း။ဝေဒိတဗ္ဗာယထာ။ သိအာဝ်သကဲ့သို့။ အဝိဇ္ဇာဒိဘာဝေ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသောအဖြစ်၌ လည်း။ တဒဝိနာဘာဝေန။ ထိုအဝိဇ္ဇာအစရှိ သည်နှင့်မကင်းသည်အဖြစ်ဖြင့်၊သင်္ခါရာဒိဘာဝေါ၊ သင်္ခါရအစရှိသော အဖြစ်ကို၊လက္ခိယတိ၊မှတ်အာဝ်၏။ အဝိဇ္ဇာဒိတိစ၊အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့မှ လည်း၊သင်္ခါရာဒယော၊ သင်္ခါရအစရှိသည်တို့သည်။ ပဘဝန္တိစ၊အမှန် လည်းဖြစ်ကုန်၏၊ပကရိယန္တိစ၊ အပြားအားဖြင့်လည်းပြုအာဝ်ကုန်၏။ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊တော၊ ထိုအဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့သည်၊ တော၁ံ၊ထို သင်္ခါရေစသည်တို့၏။ပဘာဝေါစ၊အမှန်လည်းဖြစ်၏။ပကတိစ၊အပြားအား ဖြင့်လည်းပြုအာဝ်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တဒတ္ထဒီပနတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကိုပြုခဲ့ သောဌ၊သကိဉ္စပ္ပါဒါတိ၊သတိဉ္စပ္ပါဒါဟူ၏။ဟေတုအာဟ္ဟေ။ဟိတ်အနက်၌၊ ဘုမ္မနိသဟ္ကနိဒ္ဒေသာ၊ သဟ္ကတိပိဝါတ်ပဋ္ဌဝိဝိဘာတ်ဖြင့်ညွှန်းပြခြင်းတို့ကို၊ ကတာ၊ပြုအာဝ်ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအာဝ်၏။ယသ္မာစ၊အကြင် ကြောင့်လည်း၊ဟေ့၊ ဤအရာ၌၊ဣမသ္မိံ သတိဣဒံဟောတိဣမသ္မာပ္ပါဒါဣဒံ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဣမသ္မိံ သတိဣဒံဟောတိဣမသ္မာပ္ပါဒါဣဒံဥပ္ပဇ္ဇတိဟူ၏။သင်္ခေ ပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ဥဒ္ဒိဋ္ဌသ၊ပြုအာဝ်သော၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသ၊ပဋိစ္စသ မုပ္ပါဒ၏။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိအာဒိကော၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ ဤသို့အစရှိသော၊ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို၊ကတော၊ ပြုအာဝ်၏၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ယထာဝုတ္တော၊အကြင်အကြင်ဟောတော်မူအာဝ်သော၊အတ္ထိ ဘာဝေါစ။ရှိသောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒေါစ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း

ကောင်း၊ တောသံပစ္စယပစ္စယုပ္ပန္နမျှောနှံ၊ ထိုပစ္စည်းပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့၏၊ ပစ္စယာဘာဝေါတိ၊ အကြောင်း၏မရှိခြင်းဟူ၍၊ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ နနိဗ္ဗတ္တာသခ်ါတံ၊ မျှော်သောအားဖြစ်ဟူ ဆိုအပ်သော၊အတ္ထိဘာဝံ၀ါ၊ရှိသောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနိဝတ္တသ ဘာဝသခ်ါတံ၊ မနှစ်သောသဘောဟူဆိုအပ်သော၊ ဥပ္ပါဒံ၀ါ၊ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊၀ါ၊တနည်းကား၊ ဥဒယာဝတ္ထုတာသခ်ါတံ၊ဖြစ်သောအ ခိုက်အတန့်အဖြစ်ဟူဆိုအပ်သော၊ သတိဝေ နာသတိဥပ္ပါဒါ၀ေနနိရောဓတိ၊သတိဝေနာသတိဥပ္ပါဒါ၀ေနနိရောဓဟူ၍၊အနွှောဂမနိယမေဟိ၊ အနွှောဂမနိယမဖြစ်ကုန်သော၊ ဝစနေဟိ၊စကားတို့ဖြင့်၊ အာဘိဟိတံ၊စိ ရင်အပ်သော၊အတ္ထိဘာဝဠ္ဆ၊ရှိသောအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒဠ္ဆ၊ဖြစ် ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊မဏ္ဍိတ္ဌာ၊လွှတ်၍၊ အညပစ္စယဘာဝေါနာမ၊ တပါး သောပစ္စည်း အဖြစ်မည်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာဝုတ္တော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ အတ္ထိဘာ၀ေါစ၊ ရှိသောအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါ၀ေါစ၊ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပစ္စယ သဘာ၀ေါတိ၊ ပစ္စည်းသဘောဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ပဠာနေ၊ပဠာနုံ၊ကျမ်းဌ၊အာဂတာ၊ လာကုန်သော၊ဟေတုအာ ဒယော၊ဟေတုအစရှိကုန်သော၊စတုဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်လေးပါးကုန်သော၊ ယေပိပစ္စယာ၊အကြင်ပစ္စည်းတို့သည်လည်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တေဝိ ပစ္စယာ၊ထိုပစ္စည်းတို့သည်လည်း၊တေသေ၀ပစ္စယာဘာ၀ဿ၊ထိုပစ္စယ သတ္တိ၏သာလျှင်၊ဝိသေသာ၊ထူးကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ယထာယေနအာကာရေန၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘ၀ဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊အနုလောမပဋိစ္စသ မုပ္ပါဒ်၊ အနုလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကို၊မနသိ၊ စိတ်၌၊ အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏၊ တံအာကာရံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ ယဒိဒံအ၀ိဇ္ဇာ ပစ္စယာသခ်ါရာတိအာဒိ၊ ယဒိဒံအ၀ိဇ္ဇာ ပစ္စယာသခ်ါရာ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုယဒိဒံ အ၀ိဇ္ဇာပစ္စယာသခ်ါရာအစရှိသော ဘုရားဟောပါပြီတော်၌၊ ယဒိဒန္တိ၊ ယဒိဒံဟူသောဝုဒ်သည်၊နိပါတ်၊နိပါတ်ဝုဒ်တည်း၊ တဿ၊ ထိုယဒိဒံဟူ သောနိပါတ်ဝုဒ်၏၊ယောအယန္တိ အတ္ထော၊ယောအယံဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ ၊အ၀ိဇ္ဇာပစ္စယာတိအာဒိသု၊အ၀ိဇ္ဇာပစ္စယာဤသို့အ စရှိသည်တို့၌၊ဝစနတ္ထော၊ဝိဂြိဟ်ကို၊ ၀ေ၊ဤဆိုလတ္တံ့,သောနည်းဖြင့်၊ကာ

တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ယာဝမ္ဘဝေတိ။ အကြင်တရားသဘောသည်၊ အာဝိဗ္ဗယံ၊ မရထိုက်သော၊ ကာယဒုစ္စရိတာဒီ၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်ကို၊ ဝိနုတိ၊ ဝေ တတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဝမ္ဘဝေတိ။ ထိုတရားသဘောသည်၊ အာဝိဗ္ဘာ၊ အာဝိဗ္ဘာမည်၏၊ ဝိနိယံ၊ ဝေ ထိုက်သော၊ ကာယသုစရိတာဒီ၊ ကာယ သုစရိုက်အစရှိသည်ကို၊ နဝိနုတိ၊ မရေတတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာ ဝမ္ဘဝေတိ။ ထိုတရားသဘောသည်၊ အာဝိဗ္ဘာ၊ အာဝိဗ္ဘာမည်၏၊ ဝမ္ဘာနုံ၊ ပရေမဇ္ဇ ဝမ္ဘတ္ထိ ၏၊ အဝိပရိတသဘာဝံ။ မဘောက်ပြုနိုင်သောသဘောကို၊ အာဝိဒိဘံ၊ မ ထိအပ်သောအဖြစ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာ ဝိဗ္ဘာ၊ အာဝိဗ္ဘာမည်၏၊ အနုဝိရုဟိတော၊ အဆုံးကင်းသော၊ သံသာရော၊ သံသ ရာ၌၊ ဘဝါဒိသု၊ ဘဝစသည်တို့၌သော်၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဝေါပေတိ၊ ပြော ဝေတတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဝိဗ္ဘာ၊ အာဝိဗ္ဘာမည်၏၊ အာဝိဗ္ဘမာနေ သု၊ ပရေမဇ္ဇအားဖြင့်ထင်ရှားမရှိကုန်သောဈာန်ထိုဝုဋိသစသည်တို့၌၊ ဝေတိပ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဝိဗ္ဘမာနေသု၊ ပရေမဇ္ဇအားဖြင့် ထင်ရှားရှိကုန်သော ခန္ဓာအာယတနဓာတ်တို့၌၊ နဝေတိနုပဝတ္တတိ။ အာမုန်အားဖြင့်မဖြစ်တတ်၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာ ဝမ္ဘဝေတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ အာဝိဗ္ဘာ၊ အာဝိဗ္ဘာမည်၏။ ဝိဗ္ဘာ ပဒ္ဒိ ပကၠာ၊ ဝိဗ္ဘာ၏ဆန့်ကျင်ဘက်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာ ဝမ္ဘဝေတိ၊ သာ ဝမ္ဘဝေတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ အာဝိဗ္ဘာ၊ အာဝိဗ္ဘာမည် ၏၊ သာ အာဝိဗ္ဘာ ထိ အာဝိဗ္ဘာသည်၊ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ အညာဏံ၊ မသိခြင်း၊ ဣတိ အာဒီနာ၊ ဤသို့အစရှိသောအားဖြင့်၊ စတုဒ္ဒိသေ၊ လေးပါးအပြားရှိ၏ဟူ ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တေ၊ ဤအာဝိဗ္ဘာအစရှိသောအကြောင်းတရားကို၊ ပဒ္ဒိ ပ်ဒ်ပြု၍ ဖွဲ့၍၊ ဇေတေန၊ ဤအာဝိဗ္ဘာအစရှိသောအကြောင်းတရားနှင့်၊ နဝိနာ၊ မကင်းမူ၍၊ ဇေတသ္မာ၊ ဤအာဝိဗ္ဘာအစရှိသောအကြောင်းတရားမှ၊ ဗလံ၊ သင်္ခါရစသော အကျိုးတရားသည်၊ ဇေတိဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ် တတ်၏၊ ပဝတ္တတိ စ၊ တည်လည်းတည်တတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော အာဝိဗ္ဘာဒိ ဟေတု၊ ထိုအာဝိဗ္ဘာအစရှိသော အကြောင်းတရားအပေါင်း သည်၊ ပစ္စယော၊ ပစ္စည်းမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပစ္စယော၊ ပစ္စယသန္ဓိ သည်၊ ဥပကာရဏ္ဌော၊ ဥပကာရအနက်ရှိ၏၊ အာဝိဗ္ဘာစ၊ အာဝိဗ္ဘာလည်းဟုတ် ၏။ သာ၊ ထိုအာဝိဗ္ဘာဟူသည်၊ ပစ္စယောစ၊ ပစ္စည်းလည်းဟုတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဝိဗ္ဘာ ပစ္စယော၊ အာဝိဗ္ဘာ ပစ္စယ မည်၏။ တသ္မာ အာဝိဗ္ဘာ ပစ္စယာ၊ ထိုအာဝိဗ္ဘာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သင်္ခရောနာ၊ ပြုပြင်စီရင် တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရမည်ကုန်၏၊ လော

ကိယာ။ လောကသုံးပါး၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ကုသလာ ကုသလေ စတနာ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာတည်း၊ သာစေတနာ၊ ထိုကုသိုလ် အကုသိုလ်စေတနာသည်၊ ပုညာဝုညာနေ့ဟာ၊ သင်္ခါရဝေသေန၊ ဝုညာ၊ သင်္ခါရအဝုညာ၊ သင်္ခါရ အာနေ့ဟာ၊ သင်္ခါရတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တိ ဝိခ၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ယံဝေဒနာတံ၊ အကြင်တရားသည်သော်သည်၊ အာရေဒ္ဓကံ၊ အာရုံကို၊ ဝိဇာနာတိ၊ သိတတ် ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဝေဒနာတံ၊ ထိုတရားသည်သော်သည်၊ ဝိညာ ဏံ၊ ဝိညာဉ်မည်၏။ တံဝိညာဏံ၊ ထိုဝိညာဉ်သည်၊ လောကိယဝိပါကဝိညာ ဏာဝသေန၊ လောကိဝိပါကဝိညာဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒွေ့ဘိ သရိဓံ၊ သုံးဆဲ့ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံဝေဒနာတံ၊ အကြင်တရားသည်သော် သည်၊ အာရေဒ္ဓကံ၊ အာရုံကို၊ မနတိ၊ ညွှတ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဝေဒနာတံ၊ ထိုတရားသည်သော်သည်၊ နာမံ၊ နာမ်မည်၏။ ဝေဒနာဒိခန္ဓတ္တ ယံ၊ ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းတည်း၊ ယံဝေဒနာတံ၊ အကြင်တရားသည်သော်သည်၊ ရူပတိ၊ ဘောက်ပြန်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဝေဒနာတံ၊ ထိုတရားသည်သော်သည်၊ ရူပံ၊ ရူပ်မည်၏။ ဘူတ ရူပဉ္စ၊ ဘူတရူပ်ကိုလည်းကောင်း၊ စက္ခာဒိဥပါဒါရူပဉ္စ၊ စက္ခုအစရှိသော ဥပါဒါရူပ်ကိုလည်းကောင်း၊ လဇ္ဇတိ၊ ပျက်အပ်၏၊ ယံဝေဒနာတံ၊ အကြင်တရား သည်သော်သည်၊ အာယတိ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ တနုတိ၊ ချဲ့ထွင်တတ်၏၊ ဣတိ ဣတိ ... ...

သာမဏေတို၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ တဏှာ၊ တဏှာမည်၏။ သာ
တဏှာ၊ထိုတဏှာသည်၊ ကာမတဏှာဒိဋ္ဌိဝေသနာ၊ ကာမတဏှာစသည်
တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ခေပတော၊အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဝိပိဓာ၊ သုံးပါး
အပြားရှိ၏။ဝိတ္ထာရေတော၊အကျယ်အားဖြင့်၊ အဋ္ဌသတဝိဓာ၊တရာ့ရှစ်
ပါးအပြားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ယံမဇ္ဈတော်၊ အကြင်တရား
သဘောသည်၊ ဥပါဒိယတိ၊စွဲသမ်းတတ်၏။ဇာ ဘိတဏှာ၊ထိုကြောင့်၊ တံ
မဇ္ဈတော်၊ထိုတရားသဘောသည်၊ ဥပါဒါနံ၊ဥပါဒါန်မည်၏။ တံဥပါဒါနံ၊
ထိုဥပါဒါန်သည်၊ ကာမုပါဒါနာဒိ ဝေသနာ၊ ကာမုပါဒါန် စသည်တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတုဗိဓံ၊လေးပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ယံမဇ္ဈ
တော်၊အကြင်တရားသဘောသည်၊ ဘဝတိဘဝိယတိ၊ဖြစ်တတ်ဖြစ်စေ
တတ်၏။ဇာ ဘိတဏှာ၊ထိုကြောင့်၊ တံမဇ္ဈတော်၊ထိုတရားသဘောသည်၊
ဘဝေါ၊ဘဝမည်၏။သောဘဝေါ၊ထိုဘဝသည်၊ ကမ္မုပပတ္တိဘေဒတော၊
ကမ္မဘဝဥပပတ္တိဘဝအပြားအားဖြင့်၊ဒုဝိဓောနှစ်ပါးအပြားရှိ၏။စနဲ့ဖြစ်
ခြင်း၊စောဘိ၊ဖြစ်ခြင်း၊ဖိုရေကဲ့၊ရင့်ခြင်း၊စောရေ၊ရင့်ခြင်း၊တောနဲ့မဇ္ဈတောတော်၊ထို
တရားသဘောဖြင့်၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ မရဏ်ကို၊သေတတ်ကုန်၏။
ဇာတိတဏှာ၊ထိုကြောင့်၊ တံမဇ္ဈတော်၊ထိုတရားသဘောသည်၊ ဇရာ၊
မရဏာမည်၏။ သောစနံ၊ဝိုးရိမ်ခြင်း၊ သောကော၊ဝိုးရိမ်ခြင်း၊ ပရိဒေဝနံ၊
ငိုကြွေးခြင်း၊ပရိဒေဝေါ၊ငိုကြွေးခြင်း၊ ယံမဇ္ဈတော်၊အကြင်တရားသဘော
သည်၊ဒုက္ခယတိ၊ဆင်းရဲစေတတ်၏။ ဇာတိတဏှာ၊ထိုကြောင့်။ တံမဇ္ဈတော
တံ၊ထိုတရားသဘောသည်၊ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခမည်၏။ဝါ၊တနည်းကား။ ယံမဇ္ဈတော
တံ၊အကြင်တရားသဘောသည်။ ဥပ္ပါဒဋ္ဌိတိဝေသနာ၊ဥပါဒ်ဋ္ဌိတို့၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဒွေဓာ၊နှစ်ဆို့အားဖြင့်၊ ခဏိ၊ကျူးဖြိုတတ်၏။ ဇာတိတဏှာ၊ ထို.
ကြောင့်၊တံမဇ္ဈတော်၊ထိုတရားသဘောသည်၊ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခမည်၏။ ဒုမနသာ
မကောင်းသောစိတ်၏၊ဘာဝေါ၊အဖြစ်တည်း၊ဒေါမနသံ၊ မကောင်းသော
,စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်။ ဘူသော၊ပြင်းစွာသော၊အာယာသော၊ ပင်ပန်းခြင်း
တည်း၊ဥပါယာသော၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း၊ သမ္ဘဝန္တိ၊သမ္ဘဝန္တိဟု
သည်ကား။ နိဒ္ဒိဋ္ဌန္တိ၊ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ကေဝလဿ၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား၊
သောကာဒိတိယော၊သောကအစရှိသောဝုန်တို့နှင့်သာလျှင်၊သမ္ဘဝန္တိတိ
ပဒဿ၊သမ္ဘဝန်ဟူသောဝုန်ကို၊နယောဇေတဗ္ဗံ၊ယှဉ်အပ်သည်မဟုတ်၊
အထခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား၊ သဗ္ဗပဒေဟိ၊ အလုံးရုံသော ဝုန်တို့နှင့်၊
သမ္ဘဝန္တိတိပဒဿ၊သမ္ဘဝန်ဟူသောဝုန်ကို၊ ယောဇနာ၊ယှဉ်ခြင်းကို၊

ကာတမ္ဘာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ။ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝေ။ဤသို့ခပ်သိမ်း သောပုန်တို့နှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ အာဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အာဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်း ကြောင့်၊သင်္ခါရာ၊လောကိကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံဟူသောသင်္ခါရတရား တို့သည်၊သမ္ဘဝဝန်း။ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ပစ္စယပစ္စယုပ္ပန္နဝဝတ္ထာ နှံ၊ပစ္စည်းပစ္စယုပ္ပန်ကို ဦးခြားမှတ်သားခြင်းကို၊ ဒဿိတံ၊ပြအပ်သည်၊ ဟောကို၊ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောပုန်တို့၌၊ ဧသနယော၊ဤနည်းလျှင် နည်းဟူ၏၊တတ္ထ၊ထိုအာဝိဇ္ဇာပစ္စယာအစဟူသောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားမြတ်၌ အာဝိဇ္ဇာ၊အာဝိဇ္ဇာသည်၊အဲညာဏလက္ခဏာ၊မသိခြင်းလက္ခဏာဟူ၏၊သမ္ဘော ဟနရသာ၊ တွေ့ဝေခြင်းကိစ္စဟူ၏၊ ဆာဒနပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာဟူ၏။ ပဒဋ္ဌာနပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ခြေနောက်စပ်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာဟူ၏။ ဒုက္ခအာသဝေ၊ ဒုက္ခအာသဝလျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းဟူ၏။ သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အဘိသင် ရဏာလက္ခဏာ၊ ပြုပြင်ခြင်းလက္ခဏာဟူကုန်၏၊ အာယူဟနရသာ၊ အားထုတ်ခြင်းကိစ္စဟူကုန်၏၊သင်္ဘဝဟနပစ္စုပဋ္ဌာနာ။စိုရွှင်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာဟူကုန်၏။ဝိညာဏံ၊ဝိညာဉ်၊ဝိဇာနနလက္ခဏံ၊အာရုံကိုသိခြင်း လက္ခဏာဟူ၏။ပုဗ္ဗင်္ဂမရသံ။ပြဦးဆုံးခြင်းကိစ္စဟူ၏၊ ပဋိသန္ဓိပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ခြေ နောက်စပ်ခြင်းလျှင် ထင်သောအခြင်းအရာဟူ၏၊ သင်္ခါရေ၊ပဒဋ္ဌာနံ၊သင်္ခါရ တရားလျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းဟူ၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဝတ္ထုဝရမ္မဏ ပဒဋ္ဌာနံ။ ဝတ္ထုအာရုံလျှင်နိုးစွာသော အကြောင်းဟူ၏၊ နာမံ၊ နာမ်သည်၊ နမနလက္ခဏံ၊ အာရုံ၌ညွှတ်ခြင်းလက္ခဏာဟူ၏၊ သမ္ပယောဂရသံ၊ အချင်း ချင်းယှဉ်ခြင်းကိစ္စဟူ၏၊ အာဝိနိဘောဂပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အသီးမခြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာဟူ၏၊ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနံ၊ ဝိညာဉ်လျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းဟူ၏။ရူပံ၊ရူပ်သည်၊ ရုပ္ပနလက္ခဏံ၊ဘေးကပြန်သောလက္ခဏာ ဟူ၏၊အနာရမ္မဏရသံ၊ အာရုံကိုမယူခြင်းကိစ္စဟူ၏၊ အပ္ပဟေယျဘावပစ္စု ပဋ္ဌာနံ၊ မင်းဖြင့်မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအရာဟူ၏၊ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနံ၊ ဝိညာဉ်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းဟူ၏။ သဠာယတနံ၊ သဠာယတနသည်၊အာယတနလက္ခဏံ။သံသရောကိုဖြစ်စေခြင်းလက္ခဏာ ဟူ၏၊ဒဿနရသံ၊ဖြင်ခြင်းကိစ္စဟူ၏၊ ဝတ္ထုဒ္ဒါရေဘावပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဝတ္ထုဒ္ဒါရေ အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာဟူ၏၊နာမရူပပစ္စယံ။နာမ်ရုပ်တရားလျှင်နိုး စွာသောအကြောင်းဟူ၏။ဖဿော၊ဖဿသည်၊ဖုသနလက္ခဏော၊အာရုံကို ထိတွေ့ခြင်းလက္ခဏာဟူ၏၊ သံဃဋ္ဋနရသော၊ဝတ္ထုအာရုံတို့၏ထိခိုက်ခြင်း

ကိန္နရိ၏၊သင်္ဂီဘိပစ္စုပ္ပန္နာနော၊ဝတ္ထုအာရုံတို့၏ပေါင်းမိခြင်းလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏၊သဠာယတနပဒဋ္ဌာနော၊ သဠာယတနတရားလျှင်နိုးစွာ သောအကြောင်းရှိ၏၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊ အနုတာဝနလက္ခဏာ၊အာရုံ ကိုခံစားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ဝိသယရသသဲ့ သောဂရသာ၊အာရုံ၏အရသာ ကိုသိုးဆောင်ခြင်းကိန္နရိ၏၊ သုခဒုက္ခပစ္စုပ္ပန္နာနော၊ သုခဝေဒနာဒုက္ခဝေဒနာ လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ ဗဟုသပဒဋ္ဌာနာ၊ ဗဟုသတရားလျှင်နိုးစွာ သောအကြောင်းရှိ၏၊တဏှာ၊တဏှာသည်၊ဟေတုလက္ခဏာ၊အကြောင်း ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ အာဘိနန္ဒနရသာ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်း ကိန္နရိ၏၊ အာဘိတ္ထာဝါဝပစ္စုပ္ပန္နာနော၊ မဇ္ဈိမရဲ့သောအဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်း အရာရှိ၏၊ဝေဒနာပဒဋ္ဌာနံ၊ဝေဒနာလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ဥပါဒါ နံ၊ဥပါဒါနိုသည်၊ ဂဟဏလက္ခဏံ၊ အာဝုံကိုပြင်းစွာစွဲကိုင်ခြင်း ယူခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ အမုဉ္စနရသံ၊ ယူမိသောအာရုံကို မလွှတ်ခြင်း ကိန္နရိ၏၊ တဏှာဒုတိယဒုက္ခဒိဋ္ဌိပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊ တဏှာဖြင့်ပြင်းစွာအာရုံကိုယူသောအဖြစ် လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ တဏှာပဒဋ္ဌာနံ၊တဏှာလျှင်နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏၊ ဘဝေါ၊ဘဝသည်၊ ကမ္မကမ္မဖလလက္ခဏော၊ ကံကံ၏ အကျိုးလျှင်လက္ခဏာရှိ၏၊ဘဝနဘာဝနရသော၊ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်စေခြင်းကိန္နရိ ၏၊ကုသလာကုသလာဗျာကတပစ္စုပ္ပန္နာနော၊ကုသိုလ်အကုသိုလ်အဗျာ ကတတရားလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ ဥပါဒါနပဒဋ္ဌာနော၊ဥပါဒါနိ် လေးပါးလျှင်နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏၊ဇာတိ၊ ဇာတိသည်၊တဏ္ဍတဏ္ဍ ဘဝ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ပဌမာဘိနိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏာ၊ဖြေးညှီးစွာဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏၊ နိယျာတနရသာ၊ ဆောင်နှင်းခြင်းကိန္နရိ၏၊ အတီတာ ဘဝတော၊ အတိတ်ဘဝမှ၊ဇာတိဝုဋ္ဌာနပစ္စုပ္ပန္နာနော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ဖြစ်ခြင်းလျှင်ထင် သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ ဝါ၊ဟာနည်းကား၊ ဒုက္ခဝိဝိတ္တတာ ပစ္စုပ္ပန္နာနော၊ ဒုက္ခ၏ဘေးကြယ်သောအဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ ဇရော၊ဇရာ သည်၊ဇီဏတာလက္ခဏာ၊ခေ့ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊မရဏာ၊ပနယနရသာ၊သေခြင်း အနိုးသို့ဆောင်ခြင်းကိန္နရိ၏၊ယောဗ္ဗနဝိနာသပစ္စုပ္ပန္နာနော။ အရွယ်ပျက်စီး ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊မရဏံ၊မရဏာသည်၊ စုတိလက္ခဏံ၊ ရွှေ့ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဝိသံယောဂရသံ၊မယှဉ်ခြင်းကိန္နရိ၏၊ ဂတိဝိပ္ပဝါ သပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊ ဂတိမှ ကွေကွင်းခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏၊ သောကော၊သောကသည်၊ အန္တောနိဇ္ဈာနလက္ခဏော၊ အတွင်းဦးလောင် ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ စေတသောနိဇ္ဈာနရသော၊ စိတ်၏ပူလောင်ခြင်းကိန္ဓ

ဂိုဏ်၏၊ အနုသောစနုပဠုပဌာနော၊ အဖန်တလဲလဲစိုးရိမ်ခြင်းလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာဂိုဏ်၏၊ ပရိဒေဝေါ၊ ပရိဒေဝသည်။ လာလပ္ပနုလက္ခဏောဝိုမြည်တမ်းခြင်းလက္ခဏာဂိုဏ်၏၊ ဂုဏာဒေါသာဘိကိတ္တနုခုသော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအပြစ်တို့ကိုကြားခြင်းကိစ္စဂိုဏ်၏၊ သမ္ဘမပဠုပဌာနော၊ အလွန်ချာချာလည်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာဂိုဏ်၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်၊ ကာယပီဠနလက္ခဏံ၊ ကိုယ်ကိုနှိပ်စက်ခြင်းလက္ခဏာဂိုဏ်၏၊ ဒုပ္ပညာနံ၊ ပညာနည်းသောသူတို့အား၊ ဒေါမနဿကာရဏာရဿံ၊ ဒေါမနဿကိုပြုခြင်းကိစ္စဂိုဏ်၏၊ ကာယိကာဗာဓပဠုပဌာနံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောကျင်နာခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာဂိုဏ်၏၊ ဒေါမနဿံ၊ ဒေါမနဿသည်၊ စိတ္တပီဠနလက္ခဏံ၊ စိတ်ဂုဏ်နှိပ်စက်ခြင်းလက္ခဏာဂိုဏ်၏၊ မနောဝိဃာတနဲ့သော်၊ နှလုံးပင်ပန်းခြင်းကိစ္စဂိုဏ်၏၊ မာနသဝျာဓိပဠုပဌာနံ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာဂိုဏ်၏။ ဥပါယာသော၊ ဥပါယာသသည်။ စိတ္တပရိဒဟနလက္ခဏော၊ စိတ်၏လောင်ခြင်းအလွန်ပူခြင်းလက္ခဏာဂိုဏ်၏။ နိဿုနနရသော၊ ကျဉ်းညည်းခြင်းကိစ္စဂိုဏ်၏၊ ဝိသာဒပဠုပဌာနော၊ နှလုံးဆင်းရဲခြင်း မသက်သာခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာဂိုဏ်၏၊ ဝေဒနာမိုနာအာကာရေန၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝေဒနာအဝိဇ္ဇာဒယော၊ ဤအဝိဇ္ဇာအစဂိုသည်တို့ကို၊ လက္ခဏာဒိတောဝိ၊ လက္ခဏာအစဂိုသောအားဖြင့်လည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဣဒေ၊ ဤဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရောပန၊ အကျယ်ကိုကား၊ သဗ္ဗာကာရသဓုနံ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဓုနာမိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။ အလိုရှိသောသူသည်၊ သမ္ဘောဟာရိနောဒနိယာ၊ သမ္ဘောဟာရိနောဒနီမည်သော၊ ဝိဘင်္ဂကထာယ၊ ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာမှ၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဒုဝိဓာ၊ ခုနှစ်မျိုးရှိ၏။ ညွှန်းပြအပ်သော ဝမ္မကို၊ နိဒဿနံ၊ ညွှန်းပြသော သဒ္ဒါတည်း။ တေန၊ ထိုနိဒ္ဒေသနိဒဿန အနုက်ဂိုဏ်းသော ဝေဒနာဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာဒိယော ဝ၊ အဝိဇ္ဇာအစဂိုသည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကာဂုဟောတိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဇာသဟရနိမ္မာနာဒိတိ၊ ဖြတ်ခွာပယ်သတ်ခြင်းစသော သူ့ဖန်ဆင်းခြင်းအစဂိုသည်တို့ကြောင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ တေ သဿတိ၊ တေ သဿဟူသည်ကား။ ယထာဂတ္ဂဿ၊ အကြင်အကြင်ဟောတော်မူအပ်သော၊ ကေဝလဿတိ၊ ကေဝလဿဟူသည်ကား၊ အသံမိဿဿ၊ ချမ်းသာစသည်နှင့်မရောသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သကလဿ၊ အလုံးစုံသော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿတိ၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿဟူသည်ကား၊

ဒုက္ခသမုဒယာသဲ့ခေါ်ရဲ့အပေါင်းရဲ့သတ္တိသဲ့ သတ္တိဝါရဲ့သမုဒယော ဖြစ်ကြောင်းသည်နှင့်ဟောတိ။မဖြစ်ဖို့ဝ ဝေသ ဝိ ဖို့ဝရဲ့လည်း သမုဒယော ဖြစ်ကြောင်းသည်နှင့်ဟောတိ။ဖြစ်လည်းမဖြစ်း သုဘသုခါဒိနှုံ့ သုဘသုခ စသည်တို့ရဲ့။သမုဒယော ဖြစ်ကြောင်းသည်နှင့်ဟောတိ။ မဖြင့်။သမုဒ ယောဟောတိတိ။ သမုဒယောဟောတိဟူသည်ကား။နိမ္မတ္တိ။ ဖြစ်ခြင်းပြုခြင်းသည်။ သ မ္ဘ ဝတိ။ဖြစ်ရဲ့။ ဝေမတ္ထိုဝိဒိတ္ထောတိ။ ဝေမတ္ထိုဝိဒိတ္ထောဟူ သည်ကား။အာရိဗ္ဘာဒိဝသေန။အာရိဗ္ဘာစသည်တို့ရဲ့ အစွမ်းအားဖြင့်။သခ်ါ ရာဒိကသဲ့သခ်ါ၊ခေါ်စရိသော။ဒုက္ခက္ခန္ဓသဲ့ခေါ်ရဲ့ကွယ်ရာသော အယံသမုဒယော။ထိုဖြစ်ခြင်းသည်။ဟောတိ။ဖြစ်ရဲ့။ ဣတိ။ဤသို့။ဝုတ္တော။ ဟောတော်မူအပ်ရဲ့။သဗ္ဗညုကာရေန။ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာဖြင့်။တေ မတ္ထံ။ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ဝိဒိတ္ထော။သိ၍ ။

တာယံ၁ဝေလာယန္တိ။တာယံ၁ဝေလာယံဟူသည်ကား။ တာယံတာသ အတ္ထသ ဝိဒိတ၁ဝေလာယံ။ ထိုအနက် သတ္တဝါကို သိသော အခါ၌။ ဣဒံ၁ဒါနိ၁ဒါနေသိတိ။ ဣဒံ၁ဒါနိ၁ဒါ၊နေသိတိဟူသည်ကား။ ဣမတ္ထိံ အ၁ဿ ဤအနက်သဘောကို၊ဝိဒိတော။ သိတော်မူသည်ရှိသော်။ ဟေတုတော၊ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ဟေတုသမုပ္ပန္နဓမ္မသစ၊အကြောင်းတရား ကြောင့်ကောင်းစွာဖြစ်သောတရားကိုလည်းကောင်း။ ပဇာနသဲ့အပြား အားဖြင့်သိခြင်းရဲ့။အာနုဘာ၁ဒိပကံ၊အာနုဘော်ကိုပြုတတ်သော၊ယဒါဟာ ၁ေပါတုဘ၁န္တိ၁ မ္မာတိအာဒိကံ။ယဒါဟာ၁ေပါတုဘ၁န္တိ၁ မ္မာဤသို့အစရှိ သော။ သောမနဿသဟဂတဇ္ဈာသယသမုဋ္ဌာနံ။ သောမနဿ၁ေဒနာနှင့် ကောင်းစွာပြည့်သောဉာဏ်ဖြင့်ဖြစ်သော။ ဣမံ၁ဒါနိံ။ ဤ၁ဒါနိုးကို၁ဒါနေ သိ၊ကျူးရှင်တော်မူ၏။ အတ္ထမနဝါစံ။ နှစ်လိုဘွယ်ရှိသောစကားကို၊နိန္ဓာ ရေသိ။ဖြိုက်တော်မူ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ဝုတ္တံ့ဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။တာယ။ ထိုယဒါဟာ၁ေပါတုဘ၁န္တိ ၁ မ္မာစသောဥဒါနိုးဂါထာ၏။ အတ္ထော၊အနက်ကား။ ယာဒါယသ္မိံ ကာလေ။ အကြင်အခါ၌။ ဟ၁ေတိ၊ ဟ၁ေဟူသော သဒ္ဒါသည်။ ဗျတ္တန္တိ ဣမသ္မိံ အ၁ေ၊ ဗျတ္တံ့ဟူသော ဤအ နက်၌၊နိပါ၁ေတာ၊နိပါ၁်တ်တည်း။ကေဝိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား။ ဟ၁ေတိ၊ ဟ၁ေဟူသောသဒ္ဒါကို၊ အာဟ၁ေယုဒ္ဓေတိအတ္ထံ၊ အာဟ၁ေ ယုဒ္ဓေဟူသော ဤ အနက်ကို၊ ၁ဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ ယောဘ၁ဝါ။ အကြင် ဖြတ်စွာတရားသည်။ ဧတေမာရံ၊ အောင်အပ်သော ကိုးလေသမာရံကို၊ ပညာဝုဓေန၊ပညာတည်းဟူသောလက်နက်ဖြင့်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝ၁ နေတော။

ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ ကိုလေသမာရေး၊ ကိုလေသမာရိန်းနှင့်၊ ယုတ္တိနှင့် သမယော၊စင်ထိုးသောအခါ၌၊ ရှုတိ၊ဤသည်ကား၊တော၊ထိုကေစိသဏရာ တို့၏၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ပါတုဘဝန္တိတိ၊ ပါတုဘဝန္တိဟူ သည်ကား၊ဥပုဇ္ဈန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊မျှောတိ၊ ဝမ္မာဟူသည်ကား၊ အနုလောမ ပစ္စယာကာရပဋိဝေဓသောဓကာ၊အနုလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကိုပြုံးစေတတ်ကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာ၊ဗောဓိပက္ခိယတရား တို့သည်၊အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပါတုဘဝန္တိတိ၊ ပါတုဘဝန္တိဟူသည် ကား၊ပကာသေန္တိ၊ထင်ရှားပြုကုန်၏၊ အာဘိသမယဝသေန၊အာဘိသမယ ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗျတ္တာပါကဋာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မျှောတိ၊ဝမ္မာဟူသည်ကား၊ စတုအရိယသစ္စဝမ္မာ၊ လေးပါးသောအရိယ သစ္စာတရားတို့သည်၊ကိုလေသတာပနဋ္ဌေန၊ကိုလေသာကိုပူပန်စေတတ် သောအနက်ကြောင့်၊ ဝိရိယံ၊လုံ့လကို၊ အာတာပေါ၊ အာတာပေါဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊အာတာပိနောတိ၊အာတာပိနောဟူသည်ကား၊သမ္မပ္ပဓာ နဝိရိယဝတော၊သမ္မပ္ပဓာန်ကိစ္စတတ်သောဝိရိယရှိသော၊ ဗျာယတောတိ၊ ဗျာယတောဟူသည်ကား၊အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနေန၊အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဗျာန် ဖြင့်၊ဗျာယန္တသော၊ မကောင်းမှုကိုဖုတ်ကြည်းပြီးသော၊ ဗြာဟ္မဏာသောတိ၊ ဗြာဟ္မဏာသ ဟူသည်ကား၊ ဗာဟိတပါပသော၊ အပပြုအပ်ပြီး သောမ ကောင်းမှုရှိသော၊ခီဏာသဝသော၊အာသဝေါကုန်ပြီးသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် အား၊ အထသကခ်ါဝပယန္တိသဗ္ဗာတိ၊ အထသကခ်ါဝပယန္တိသဗ္ဗာ ဟူသည်ကား၊ဒေါ်ရှာမိနှာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပါတုဘူ တဝမ္မသော၊ ထင်ရှားဖြစ်သောဗောဓိပက္ခိယတရားရှိသော၊ အသပြာဟ္မ ဏာသော၊ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ကောနုခေါဘန္တေ ဗုဒ္ဓသတိတိနောကလ္လော ပဠောတိဘဝေါ အဝေါစာတိအာဒိနာ၊ ကောနုခေါဘန္တေ ဗုဒ္ဓသတိတိနော ကလ္လောပဠောတိဘဝေါ အဝေါစဤသိုအစရှိသော၊ နယေနစ၊ နည်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကတမံနုခေါ ဘန္တေ ဓောမရဏံ ကသစ ပနိဒံ ဓောမရ ဏန္တိနောကလ္လောပဠောတိဘဝေါ အဝေါစာတိအာဒိနာ၊ ကတမံနုခေါ ဘန္တေ ဓောမရဏံကသစ ပနိဒံ ဓောမရဏန္တိ နောကလ္လောပဠောတိဘဝ ဝါအဝေါစဤသိုအစရှိသော၊ နယေနစ၊နည်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ပစ္စယာ ကာရေ၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌၊ယာတောကခ်ါ၊အကြင်ယုံမှားခြင်းတို့ကို၊ဘဝ တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ သာစကခ်ါ၊ ထိုယုံမှားခြင်းတို့သည်လည်း၊ပစ္စယာကာရသော၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုသာ

လျှင်။အပ္ပဋိဝိဇ္ဇတ္တာ၊ထိုးထွင်းမှတ်သိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊ အတီတအနာဂါနံ၊ လွန်လေပြီးသောသံသရာကာလအတို့၌၊ အဟောသိံ နု ခေါ်ဖြစ်တုံးလေပြီလော။ ဣတိ အာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေနုဏ်းဖြင့်၊သောဌသ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ယာကဝိ။ အကြင်ယုံမှားခြင်းတို့သည်၊အာဂတာ၊လာကုန်၏။ တာသဗ္ဗာ၊ထိုအလုံးရုံသောယုံမှားခြင်းတို့သည်၊အထတသို့ကား၊လား၊ထိုအခါ၌၊ဝပယန္တိ အပဂစ္ဆန္တိ၊ကင်းကုန်၏၊နိဂုဏ္ဏန္တိ၊ချုပ်ကုန်၏၊ကသ္မာ။အဘယ်ကြောင့်၊ ဝပယန္တိ၊ကင်းကုန်သနည်း။သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ထိုရဟန္တာသည်၊ ယတော၊အကြင်ကြောင့်၊ သဟေတုဓမ္မံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားမြက်ကို၊ ပဇာနာတိ၊ အကြား၊အား၊ဖြင့်သိ၊တော်မူ၏၊ အဝိဇ္ဇာဒိကေနု၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော၊ဟေတုနှာ၊အကြောင်းဖြင့်။ သဟေတုကံ၊အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊သင်္ခါရာဒိကံ၊ သင်္ခါရအစရှိ၊သော၊ ကေဝလံ၊ချမ်းသာစသည်နှင့် မ၊ရောယှက်၊သော၊ဣဋ္ဌမံ၊ဒုက္ခဒုက္ခနှင့်မမှီ၊ဤဆင်းရဲအရဖြစ်သောတရား၊အပေါင်းကို၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ ပဇာနာတိ၊အညာသိ၊သိတော်မူပြီ၊ ပဋိဝိဇ္ဈိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိ၊တော်မူပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝပယန္တိ အပဂစ္ဆန္တိ၊ ကင်းကုန်၏၊ နိဂုဏ္ဏန္တိ၊ချုပ်ကုန်၏။ကဒါပနု၊အာဘယိအခါ၌ကား၊ အသာ ဘဂဝတော၊ထိုဂြိုလ်ဖွားဘုရား၏ ဗောဓိပက္ခိယမ္မောဝါ၊ဗောဓိပက္ခိယ တရား၊တို့သည်လည်းကောင်း၊ စတုသစ္စမ္မောဝါ။ သစ္စာလေးပါး၊တရား၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ပါတုဘဝန္တိ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်လာကုန်သနည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပကာသေန္တိ၊ ထင်ရှား၊ဖြစ်လာ၊ကုန်သနည်း၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂ ဉာဏောသု၊ ဝိပဿနာဉာဏ်မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်သော၊အခါတို့၌၊ ပါတုဘဝန္တိ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်လာ၊ကုန်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ ပကာသေန္တိ၊ထင်ရှား၊ဖြစ်လာ ကုန်၏၊တဉ္စာ၊ထိုဝိပဿနာဉာဏ်မဂ်ဉာဏ်နှစ်ပါး၊တို့ကား၊ဝိပဿနာဉာ၊ဏ ဿမုယုတ္တာ၊ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ သတိအာဒယော၊သတိ ဒုအစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာဉာ၊ဏဉ္စ၊ ဝိပဿနာဉာဏ် သည်လည်းကောင်း။ယထာရဟံ၊ထိုက်သည့်အား၊လျော်စွာ၊အတ္ထနော၊မိ မိ၏၊ဝိသယေသု၊အာရုံတို့၌၊တဒဂ်ပ္ပဟာနဝသေန၊တဒဂ်ပယာဒ်၏အစွမ်း အား၊ဖြင့်၊သုဘသညာဒိဒေ၊ သုဘသညာစသည်တို့ကို၊ ပဇဟန္တိ၊ပယ် စွန့်ကုန်၏။ကာယာနုပဿနာဒိဝသေန၊ ကာယာနုပဿနာအစရှိသည်တို့ ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဝိသုံဝိသုံ၊အသီးအသီး၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ မဂ္ဂက္ခဏေ ပုနု၊မဂ်ခဏ၌ကား၊ တေ၊ထိုသတိအစရှိသော ဗောဓိပက္ခိယ တရား၊တို့

သည်။နိဗ္ဗာန်။ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာလမ္ဗိတ္ထား၊ အာရုံပြု၍၊ သမုဒ္ဓေဒဝေသေန၊ သမုဒ္ဓေဒပဟာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋိပက္ခ၊ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ပဓာန်ကား၊ယယ်စွန့်ကုန်လျက်၊ စတ္တာသုပါ၊လေးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာသု၊ အရိယ သစ္စာတရား၏၌၊ အသမ္ဘောဟပဋိဝေဓနဝေသေန၊ မတွေ့မဝေထိုးထွင်း၍သိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သက်ဒေဝ၊တကြိမ်သာလျှင်။ ဥပဓိနှင့်၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ငံ၊ဤသို့၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဗြဟ္မာ၊ဤမြတ်စွာဘုရားသစ္စာနှင့်တော်၌။ ဗောဓိပက္ခိယ ဓမ္မာနံ၊ဗောဓိပက္ခိယတရား၏၏၊ဥပဓိနဗ္ဗေန၊ဖြစ်သောသဘောဖြင့်။ ပါတု ဘာဝေါ၊ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ အရိယသစ္စမ္မာနံ ပန၊အရိယသစ္စာတရား၏၏ကား။ လောကိကာနံ၊လောကိဖြစ်သောအရိယသစ္စာ၏၏။ဝိပဿနုက္ကဏ္ဌေ၊ဝိပဿနာခဏာ၌၊ ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာ ဉာဏ်၏။ အာရမ္မဏကရဏေ၊ဝေသေန။ အာရုံပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ လောကုတ္တရာနံ၊လောကုတ္တရာဖြစ်သောအရိယသစ္စာ၏၏၊ တဒဓိမုတ္တတာ၊ဝေသေန။ ထိုလောကုတ္တရာတရားကို နှလုံးသွင်းသောအဖြစ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။မဂ္ဂက္ခဏေ၊မဂ်ခဏာ၌၊ နိရောဓသစ္စံ၊နိရောဓသစ္စာကို၊ အာရမ္မဏာဘိ သမယ၊ဝေသေန၊အာရုံကိုထိုးထွင်း၍သိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သဗ္ဗေသံ ပိ။အလုံးရုံသောအရိယသစ္စာတို့၏လည်း၊ ကိစ္စာဘိသမယ၊ဝေသေန၊ကိစ္စ အာဘိသမယ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပါဂ၊ဒု ဘာဝတော၊ ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပကာသနဋ္ဌေန၊ ထင်ရှားပြတတ်သောအနက်အားဖြင့်၊ပါ ဏုဘာဝေါ၊ထင်ရှားသောအဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဣတိဣဓ ပကာရေန။ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သဗ္ဗာ ကာရေန၊ခပ်သိမ်းသောအရြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ခပ်သိမ်းသော တရားတို့၏၊အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊ဉာဏသ၊ဉာဏ်တော်အားပါဂ၊ဒု ဘာဝေါ၊ထင်ရှားသောအဖြစ်သည်၊သတိပိ၊ရှိသော်လည်း၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ မရေန၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုအရင်းမူသဖြင့်။ ဝိပဿနာဘိနိဝေသသ၊ဝိပဿ နာကိုနှလုံးသွင်းခြင်း၏၊ကတတ္တာ၊ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပစ္စယာ ကာရသ၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာတော်၏၊ နိပုဏာဂန္ဓိ၊ရသုဒ္ဒသတာယ၊ နှုးညံ့သိမ်မွေ့နက်နဲသော အလွန်ဖြင့်နှင်ခဲသော သဘောတရားဖြစ်သော ကြောင့်၊တံပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားမြတ်ကို၊ပစ္စဝေက္ခိတ္တွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဥပ္ပန္နဗလဝ သောမနဿာ၊ ဖြစ်သော အားကြီးသော ဝမ်း မြောက်ခြင်းရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိပက္ခသမုဒ္ဓေဒဝိဘာဝနေန၊ ဆန့်

ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိုးလသာဘို့ကို အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းကို တင်စွာပြု ခြင်းနှင့်၊သဒ္ဓါ၊တက္ခ၊အာဇာနေ၊ဓိတိ၏၊ တဒဘိသမယာနုဘာဝဒိပကမေ ဝ၊ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဘရားဖြတ်တို့ကို ထိုးထွင်း၍သိသောအာနုဘော်ကိုပြ တတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စက်ရေဟတ်ကိုအာနု လောဓမနသိကာရ၏အဆုံးခို၊ ဣမံဥဒါနံ၊ဤယဒါဟေ၀ပါတုဘ၀ဏ္ဍိအစ ရှိသောဥဒါန်းတော်ကို။ဥဒါနေသိ၊ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤတွင်ပဌမ ဥဒါန်းအခန်းအပြီးတည်း။ အယဉ္စိဥဒါနော၀ုတ္တောဘဂ၀တာ ဣတိမေသုတ ဏ္ဍိ၊အယဉ္စိဥဒါနော၀ုတ္တောဘဂ၀တာ ဣတိမေသုတံဟူသော။အယံပါဠိ၊ ဤပါဠိသည်၊ကေသုစိ၊ယာ၀ပေါဗ္ဗေ၊ကသု၊အချို့သောပေတို့ခ်ိန်သာလျှင်၊ဒိသ တိ၊ထင်၏၊တဏ္ဍတာ့ဗိုလ်ပါ၌၊ ထိုအယဉ္စိဥဒါနော၀ုတ္တောဘဂ၀တာ ဣတိ မေသုတံအစရှိသောပါဠိတော်၌၊ အယဉ္စိတိ ဣဿ၊အယဉ္စိဟူသော ဤပါဠိ၌ခ်ိန်၊ ဝိသေ၊ဒ္ဒါ၊ဝိသဒ္ဒါသည်၊ ဣဒဉ္စိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ အယဉ္စိ ပါရာ ဇိ ကောဟော တိ ဘိ အာဒိ သုဝိ ယ။ ဣဒဉ္စိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ အယဉ္စိ ပါရေ ဇိ ကောဟော တိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတော်ဘို့ခ်ိန်ဝိသဒ္ဒါကဲ့သို့။ သဉ္ဇိဏ္ဏနဏ္ဍော၊ပေါင်းခြင်း အနက်ရှိ၏၊တေန၊ထို့သဉ္ဇိဏ္ဏနအနက်ရှိသောဝိသဒ္ဒါဖြင့်။ဥပရိမံ၊အထက် ဖြစ်သောဒုတိယသုတ်တတိယသုတ်ခ်ိန်ဆိုလတ္တံ့ သောဥဒါန်းကို၊ သဉ္ဇိဏ္ဏ တိ။ပေါင်း၏၊ဝုတ္တောတိ ဏ္ဍေ၊ဝုတ္တောဟူသော ဤပါဠိ၌ခ်ိန်။ အယံ ဝုတ္တသဒ္ဒေါ၊ ဤ ဝုတ္တသဒ္ဒါသည်။ ကေသောဟာရ ဏာ ဝ ပန ဝါ ပသမိက ရေ ဏ ဒီ ဝိ တာ ဝုတ္တိ ပမုတ္တာဘာ ဝ ပါ ဝ စနုပ ဝ တ္တနသဒ္ဒနုကထနာ ဒီသု။ ဆံရိတ်ခြင်းစိုက်ပျိုးခြင်း သမန်းညှိခြင်းအသက်မွေးခြင်းလွတ်ခြင်း ဖြတ်သောစကား၏အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်စေခြင်းသရဏ္ဍာယ်ခြင်းဆိုခြင်းအစရှိသောအနက်ဘို့၌၊ ဒိသတိ၊ထင် ၏။ တဏ္ဍာတံ ၀ စနံ။ ထိုစကားသည်၊ ဟိသင်္ခံ။မှန်၏။ ဧသေ၊သောဝုတ္ထ သဒ္ဒေါ၊ဤ ဝုတ္တသဒ္ဒါသည်၊ ဝုတ္တသိရော၊ဆံရိတ်ပြီးသောဦးခေါင်းရှိ၏၊ပဋိ ကော။ သူငယ်တို့၏ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော၊ မာဏ၀ေါ ဒပ ရော၊ အလွန်ပျိုနုသောသူငယ်သည်၊ကာ၊အာဘယ်နည်း၊ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစ ရှိသည်တို့၌၊ကေသောဟာရ ဏော၊ဆံရိတ်ခြင်းအနက်၌၊ အာ ဂ တော၊လာ ၏၊ယော၊အကြင်သူသည်၊မိုးကုန်၊အဆွေခင်ပွန်းတို့အား၊ နဒ ဣ တိ၊မပြော ပြား၊တ ဿ။ထိုသူ၏။ ဂါ ၀ါ။နွားတို့သည်း ပစာယ ဏ္ဍိ၊ ကြီးပွါးကုန်၏၊ ခေ ဏ္ဍ၊လယ်၌၊ဝ ဠံ၊စိုက်ပျိုးအပ်သောမျိုးစေ့သည်၊ဝိ ရူ ဠ္ဍ တိ၊စည်ပင်ကြီ ပွါး၏၊ဝုတ္ထာနံ၊စိုက်ပျိုးအပ်သောမျိုးစေ့တို့အား၊ဖလ ဝေ ဿ၊နှစ်သက်ဝမ်း သောအသီးကိုဆောင်ကုန်၏၊ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ၀ ပ နေ၊

ဖိုက်ပျိုးခြင်းအနက်၌၊ အာဂတောဟုလာ၏၊ နောစခေါပဒိုဝတ္ထုနှင့် အာဒီသု၊ နောစခေါပဒိုဝတ္ထုံ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ အဋ္ဌဒန္ဓကာဒိဟု၊ ထွန်သွားရှစ်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝါပသဒိပကရေဟု၊ သမန်းညှိခြင်းအနက်၌၊ အာဂတောဟု လာ၏။ ပန္နလောမောမာနှတာညီးဟူသောအမြေးကိုနှုတ်ပြီးသော၊ ပရေဒဏ္ဍ ဝတ္ထောဟု၊ သူတပါးပေးအပ်သောပစ္စည်းဖြင့်အသက်မွေးသောခုဟန်းသည်၊ ဓိဂဘူတေန၊ သမင်နှင့်တူသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်ဝိဟ ရတိ၊ နေရ၏။ ဣတိအာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဓိဝိတဝတ္ထုယံ၊ အသက် မွေးခြင်းဟူသောအနက်၌။ အာဂတောဟု၊ လာ၏။ ဗဟုနာ၊ အညာဘဂ္ဂ၊ ပရုတ္တော၊ ကြောကျသော၊ ပဏ္ဍုပလာသော၊ ဖက်ရွက်ခြောက်သည်၊ ဣတိအာဒီသု၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ပမုတ္တဘာဝေ၊ လွတ်သည့်အဖြစ်ဟူသော အနက်၌၊ အာဂတောဟု၊ လာ၏။ သမိဟိတံ၊ ပြီးပေယ်ခြင်းရှိရှိသော၊ ဂိတံ၊ သာယာ သောအသံကို၊ ပရတ္တံ၊ မိန်းမြောက်၏။ ဣတိအာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပါဝစနဘာဝေန၊ စကားရှိအဖြစ်ဖြင့်၊ ပဝတ္တိတော၊ ဖြစ်ခြင်းအနက်၌၊ အာ ဂတောဟု၊ လာ၏။ ဝုတ္တောပရာယနောတိအာဒီသု၊ ဝုတ္တောပရေယနောဤသို့ အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သဗ္ဗာနေ၊ သရေ ရှာယ်ခြင်းအနက်၌၊ အာဂတောဟု၊ လာ၏။ ဘိက္ခေ၊ ရဟန်းတို့၊ မေမမ၊ ငါ၌ရှိသော်၊ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ လောကုတ္တရာ တရားအမွေခံတို့သည်၊ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော။ အာမိသဒါယာဒါ၊ ပစ္စည်းအမွေခံတို့သည်၊ မာဘဝထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ ဣတိတော်ဝစနံ၊ ဤ စကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိအာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ကထနေ၊ ဆိုခြင်းအနက်၌။ အာဂ တောဟု၊ လာ၏။ ဣဒါ၊ ဤအရှေ့၌လည်း။ ကထနေဝေ၊ ဆိုခြင်းအနက်၌သာ လျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗောမှတ်အပ်၏။ တေန၊ ထိုကထနအနက်ရှိသောဝုတ္တသဒ္ဒါဖြင့်။ အယမ္ပိဥဒါနေ၊ ဤဥဒါန်းတရားတော်ကိုလည်း။ ဘာသိတောဟု၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

ဣတိတိ၊ ဣတိဟူသည်ကား၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ မေသုတန္တိ ပဒဒွယသဟ၊ မေ သုတံဟူသောဝုဒ္ဓိနှစ်ခုအပေါင်း၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒီဒါနဝဏ္ဏနာယ၊ ဒီဒါန်းဒီးမှင့်၌၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဟိသစ္ဆံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး၊ ဝေ၊ မေသုတန္တိ၊ ဝေ၊ မေသုတံဟူ၍။ ဒီဒါနဝ၊ သေန၊ ဒီဒါန်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊

အနက်ကို၊ ဣ၀၊ ဤအရာ၌၊ နိဂမနဝသေန၊ နိဂုံး၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣတိမေ သုတန္တိ၊ ဣဘိမသုတံဟူ၍၊ ပုန်းတဖန်၊ ဝုဏ္ဏာ၊ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝတ္ထုံယေ၀၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌသ၊အနက်ကို၊ ပုန်းတဖန်၊ဝစနံ၊ဆိုဖြန်ခြင်းသည်၊ နိဂမန်၊နိဂုံးမည် ၏၊ဣဘိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ဣတိသဒ္ဒါ၏လည်း၊ အဋ္ဌုဒ္ဒါရေ၊အနက်ကိုထုတ်ချာ၌၊ ဧ၀ံသဒ္ဒေန၊ဧ၀ံသဒ္ဒါနှင့်၊သမာနတ္ထတာ ယ၊တူသောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဧ၀ံမေသုတန္တိ ဣဟ ဧ၀ံမေ သုတံဟူသော၀ဏ္ဏနာပါ၌ဖွဲ့ကဲ့သို့၊ အဋ္ဌယောဇနာ၀၊အနက်ယောဇနာခြင်းကို လည်း၊ ဣတိ၀ုတ္တကဝဏ္ဏနာယံ၊ ဣတိ၀ုတ်အဖွင့်၌၊ အမ္ဘေ၊ငါတို့သည်၊ ပကာသိတော ယေ၀၊ ပြအပ်ခဲ့ပြီးသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ထိုဣတိ၀ုတ်အဌကထာ၌၊ ဝတ္ထုနယေနေ၀၊ဆိုအပ်ပြီး သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်ပဌမ ဗောဓိသုတ်အပြီးတည်း။ ။ပရိမဏ္ဍဒီပနိယာ၊ ပရိမဏ္ဍဒီပနီမည်သော၊ ခုဒ္ဒကနိကာယဌကထာယာ၊ခုဒ္ဒကနိကာယ်အဌကထာ၏၊ ဥဒါနသံ၀ဏ္ဏနာ ယာ၊ဥဒါန်းအဌကထာ၌၊ပဌမဗောဓိသုတ္တ၀ဏ္ဏနာ၊ပဌမဗောဓိသုတ်၏အဖွင့် သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဒုတိယဗောဓိသုတ်။

ဒုတိယေ။ဒုတိယဗောဓိသုတ်၌၊ပဋိလောမန္တိ၊ပဋိလောမ်ဟူသည်ကား၊ အာဝိဇ္ဇာနိရောဓာသင်္ခါရနိရောဓောတိအာဒိနာ၊ အာဝိဇ္ဇာနိရောဓာသင်္ခါရ နိရောဓောဤသို့အစရှိသောနယေနနည်းဖြင့်၊ ဝုဏ္ဏာ၊ဟောတော်မူအပ် သော၊ အာဝိဇ္ဇာဒိကောယေ၀၊ အာဝိဇ္ဇာအစရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ပစ္စယာကာရော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ အနုပ္ပါဒနိရောဓေန၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်း အကြောင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းအားဖြင့်၊ နိဂ္ဂုဏ္ဍမာနော၊ချုပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထနော၊ ဒိဋ္ဌိ၏၊ ကတ္ထဇ္ဇကိစ္စသေ၊ပြုအပ်သောကိစ္စကို၊ အကရုဏောတာ၊ မပြုခြင်း ကြောင့်၊ပဋိ၊လောမောတိ၊ပဋိလောမဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊တနည်း ကား၊ပ၀တ္တိယာ၊သံသရာဖြစ်ခြင်းအား၊ ဝိလောမနတောဝ၊ မလျော်မသင့် ခြင်းကြောင့်၊ ပဋိလောမော၊ပဋိလောမမည်၏၊ ပန်၊မလျော်မသင့်သည်ကို ဆိုအံ့၊အနန္တတောဝါ၊အဆုံးမှလည်းကောင်း၊မဏ္ဍတောဝါ၊အလယ်မှလည်း

ကောင်းပြုသောယောဂီ၏အာဒီ၊အစသို့ပါပေတည်း။ရောက်စေ၍အဝတ္ထုတို့၊ မဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဤတော၊ဤဆိုအပ်ပြီးသော အနုက် အဓိပ္ပာယ်မှာ၊ အညေနဲ့တပါးသော၊ အတ္ထေနဲ့ အနုက်အားဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ဤ အာရုဒ္ဓ၊ပဋိလောမတာ၊ပဋိလောမမည်သောအဖြစ်သည်၊နယုဇ္ဇတိ၊မသင့်၊ ပဋိလောမန္တိ စ၊ပဋိလောမံဟု သောသဒ္ဒါသည်လည်း၊ဝိသမံ၊မညီမညွှတ် စန္ဒသူရိယာ။ လနေတို့သည်၊ ပရိဝတ္တန္တိ၊လည်ကုန်၏၊ ဣတိအာဒိသုဝိယ၊ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိတို့ကဲ့သို့၊ ဘာဝနပုံသက နိဒ္ဒေသော၊ ဘာဝနပုံ သကကိုညွှန်းသောသဒ္ဒါတည်း။ဣမဿိ အသတိဣဒံနဟောတိတိ၊ဣမဿိ အသတိဣဒံနဟောတိဟု သည်ကား။ အဝိဇ္ဇာဒိကော၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော၊ ဣမတ္ထိ ပစ္စယော၊ ဤပစ္စည်းတရားသည်၊အသတိ၊မရှိသော်၊မဂ္ဂေနဲ့၊မဂ်ဖြင့်၊ ပဟီနေ၊ပယ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊သင်္ခါရာဒိကံ၊သင်္ခါရအစရှိသော၊ဣဒံ ပလံ၊ဤအကျိုးတရားသည်၊နဟောတိနပဝတ္တတိ၊မဖြစ်။ ဣမဿသနိရောဓော ဣဒံနိဗ္ဗာနတိတိ၊ ဣမဿသနိရောဓာ ဣဒံ နိဗ္ဗာနတိဟု သည်ကား။ အဝိဇ္ဇာဒိ ကဿ၊အဝိဇ္ဇာအစရှိသော၊ ဣမဿပစ္စယဿ၊ဤပစ္စည်းတရား၏၊နိရောဓာ၊အဟောတ္တမဂ်ဖြင့် ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ မဂ္ဂေနဲ့၊မဂ်ဖြင့်၊ အနုဒ္ဒိဋ္ဌတ်ခေတ်၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပါဒိတတ္တာ၊ရောက်စေ အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ခါရာဒိကံ၊သင်္ခါရအစရှိသော၊ ဣဒံပလံ၊ ဤအကျိုးတရားသည်၊နိဗ္ဗာနတိ၊ချုပ်၏၊ နပဝတ္တတိ၊မဖြစ်၊ ဣတိ၊ယံ၊ဤ သည်ကား၊အဇ္ဇော၊အနုက်တည်း။ဣဝေါ၊ဤနုတိယဝေါဟိသုတ်၌လည်း။ ဣမတ္ထိ သတိဣဒံဟောတိ ဣမဿုပ္ပါဒါဣဒံဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဣမတ္ထိ သတိ ဣဒံဟောတိဣမဿုပ္ပါဒါ ဣဒံဥပ္ပဇ္ဇတိဟု သော ဤအနုလောမမနသိကာရ ပါဠိ၌၊ဣမတ္ထိ သတိယေဝနာသတိဣမဿုပ္ပါဒါ၊ဝေနနိရောဓောတိ၊ ဣမတ္ထိ သတိယေဝနာသတိဣမဿုပ္ပါဒါ၊ဝေနနိရောဓောဟု၍၊ အဇ္ဇောဝမနိယမ တာ၊အဇ္ဇောဝမနိယမအဖြစ်ကို၊ ဒဿိတာယ ထာ။ပြအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေါ ဟာထာ၊ထိုအတူ၊ ဣမတ္ထိ အသတိယေဝ နာသတိဣမဿနိရောဓောဝေနဥ ပ္ပါဒါတိ၊ ဣမတ္ထိ အသတိယေဝနာသတိဣမဿနိရောဓောဝေနဥပ္ပါဒါဟု ၍၊အဇ္ဇောဝမနိယမတာယ၊ အဇ္ဇောဝမနိယမဖြစ်သော။ လက္ခဏာယ၊ လက္ခဏာကို၊ဒဿိတာ၊ပြအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ဣတ္ထေ၊ ဤနုတိယဝေါဟိသုတ်၌၊ သေသံ၊ကြွင်းကျန်သော၊ ယံ၊အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ။ဆိုအပ်၏၊တံ၊ထိုစကားကို၊ ပဌမဝေါဟိသုတ္တဝဏ္ဏနာယ၊ပဌမဝေါ ဟိသုတ်အဖွင့်၌။ ဝတ္တနယာနုသာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကို အစဉ်မြီး

သဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ဝေယ္ယာဝုတ္တိုနယေန၊ အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သောနည်းဖြင့်၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ပဒီ၊လောမပဒီစွဿမဒ္ဒပါဒါနိ။ ပဒီလောမပဒီစွဿမဒ္ဒပါဒ်တရားတို့ကို၊ မနသိ၊စိတ်၌၊ အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏၊ တံအာကာရံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ သခ်ေပန၊အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဒဿိတွာ၊ပြပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဝိတ္ထာ ရေန၊အကျယ်အားဖြင့်၊ဒဿေသုံ၊ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာတိ အာဒိ၊အဝိဇ္ဇာနိရောဓာဏိသို့အစရှိသောစကားကို၊ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအပ် ၏၊တတ္ထ၊ထိုဝိဇ္ဇာရေဒေသနာ၌၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာတိ၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာဟု သည်ကား၊ အဂိုယမဂ္ဂေန၊အဂိုယမဂ်ဖြင့်၊အဝိဇ္ဇာယ၊အဝိဇ္ဇာသည်၊ အာ ဝေသသနိရောဓာ၊အကြွင်းအကျန်မရှိချုပ်ခြင်းသည်၊အနုပ္ပတ္တိပဟာနဝေသ နာ၊တဖန်မဖြစ်ခြင်းကိုပယ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊အရဟတ္တ မဂ်ဖြင့်၊အဝိဇ္ဇာယ၊အဝိဇ္ဇာ၏၊ အစွန္ဓသမုဿယတဏှာ၊စင်စစ်ကောင်းစွာ သတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ပေါ့ပြီမမဂ္ဂေဟိ၊ အောက်မဂ်တို့ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ပဟိယမာနာဝိ၊ပယ်အပ်ကုန်သော်လည်း၊ အစွန္ဓသမုဿယတဝေသနာ၊စင် စစ်ကောင်းစွာ သတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ယဒိပဟိယျတိ၊ အကပယ်ချကားပယ်အပ်၏ရှင့်၊ တထာဝိ၊ထိုသို့ပင်ပယ်အပ်သော်လည်း၊ အနုဝေသသေတာ၊အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ နပဟိယျတိ၊မပယ် အပ်၊အပါယဂမနိယာဟိအပါယဂမနိယာ၎ဝ၊ အပါယ်သို့သွားစေတတ် သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာ၊အဝိဇ္ဇာကို၊ ပဌမမဂ္ဂေန၊သောတာပတ္တိ မဂ်ဖြင့်၊ပဟိယျတိ၊ပယ်အပ်၏၊ တထာ၊ထိုမှတပါး၊ ဣမသ္မိံ ‌ လောကေ၊ဤ ကာမလောကခေတ်၌၊သဗ္ဗဿ၊အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော၊အနရိယဘူမိယံ၊ မသူးတော်တို့၏အရာ၌၊ သကိ ‌ ဒေဝ၊တကြိမ်သာလျှင်၊ ဥပပတ္တိပဋိလာဘူ တာ၊ ခန္ဓာငါးပါး ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ဒုတိယတတိယမဂ္ဂေဟိ၊ ဒုတိယမဂ်တတိယမဂ်တို့ဖြင့်၊ ပဟိ ယျတိ၊ပယ်အပ်၏၊ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးသော အဝိဇ္ဇာကို၊ နပဟိယျတိ၊ ဒုတိယမဂ် တတိယမဂ်တို့ဖြင့်မပယ်နိုင်၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အဂ္ဂ ဟတ္ထမဂ္ဂေနေဝ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သာအဝိဇ္ဇာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာကို၊ အနဝေသေသံ၊အကြွင်းမဲ့၊ ပဟိယျတိ၊ပယ်နိုင်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ၊သခ်ါရနိုရောဓောတိ၊သခ်ါရနိုရောဓောဟု သည်ကား၊သခ်ါ ရာနံ၊သခ်ါရတရားတို့၏၊အနုပ္ပါဒနိုရောဓော၊တဖန်မဖြစ်သောအားဖြင့်ချုပ်

ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ နိဗ္ဗာန်၊အကြွင်းမရှိချုပ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရာနုပန်း သင်္ခါရတရားတို့၏သာလျှင်၊ နိရောဓာ၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ဝိညာဏ်၊ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်သည်၊ နိဗ္ဗာန်တော်၊ ချုပ်၏။ ဝိညာဏာဒိနှုန်းဝိညာဉ်စသည်တို့၏၊ နိရောဓာစ၊ချုပ်ခြင်းကြောင့် လည်း၊ နာမရူပါဒိနှုန်းနာမ်ရူပ်စသည်တို့သည်၊ နိဗ္ဗာန်နိုင်ငေ၊ချုပ်ကုန်သည် သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒသေ၊တုံ၊ပြတော်မူခြင်းဌာ၊ သင်္ခါရေနိုရောဓာဝိညာဏာနိုရောဓောတိအာဒိ၊ သင်္ခါရေနိုရောဓာဝိညာဏ နိုရောဓောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ဝတ္ထု၊မိန့်တော်သ၍ ဂေဝမေတာသ ကေဝလသ ဒုက္ခက္ခန္ဓသ နိုရောဓောဟောတိတိ။ ဧဝမေတာသကေဝ လသဒုက္ခက္ခန္ဓသနိုရောဓောဟောတိဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ ဗြတ်စွာဘုရား သည်၊ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထတတ္ထိ ဒုတိယသုတ္တေ၊ ထိုဒုတိယ ဗောဓိသုတ်၌။ ယံဝစနံ၊အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဇ္ဈံ၊ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ထို စကားသည်၊ဟေ၎ာ၊အောက်ပဋ္ဌမဗောဓိသုတ်၌၊ဝတ္ထုနယမေ၊ဆိုအပ်ပြီး

(ဒ) သောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊အပိစ၊တနည်းလည်း၊ဣဒေ၊ဤပဋိလော မနုမသိကာရအာရာ၌၊ အပိဇ္ဇာနိုရောဓသင်္ခါရနိုရောဓောသင်္ခါရနိုရောဓာ ဝိညာဏနိုရောဓောတိ။ အပိဇ္ဇာနိုရောဓ သင်္ခါရနိုရောဓောသင်္ခါရနိုရော ဓာဝိညာဏနိုရောဓောဟူ၍၊ ဣဒေါဝတာပိ၊ဤမျှဖြင့်လည်း၊ သကလသ၊ အလုံရုံသော၊ဒုက္ခက္ခန္ဓသ၊ဆင်းရဲအစုတို့၏၊ အနုဝသသတော၊ အကြွင်း မရှိသောအားဖြင့်၊ နိုရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကို၊ ဝတ္ထေ၊ ဟောတော်မူအပ် သည်၊ကိုယ်ဌာဝိဟောတိ၊အကယ်၍ကားဖြင့်၏ရှင့်၊တထာပိ။ထိုသို့ပင်ဟော အပ်သော်လည်း၊အနုလေါမေ၊အနုလေါမဋ္ဌ၊ယသသယသပဋ္ဌယ သဝမ္ဘသ၊ အကြင်အကြင်ပစ္စည်းတရား၏၊ အတ္ထိတာယ၊ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယောယောပစ္စယုပ္ပန္နဓမ္မော၊ အကြင်အကြင် ပစ္စယုပ္ပန်တရားသည်၊ နနိ ဗ္ဗာန်တို၊ မချုပ်၊ ပဝတ္တတိဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ဤမျှမသ အတ္ထသ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒသနတ္ထံ၊ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊အပိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ(ပ) သမုဒယောဟောတိတိ၊ အပိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ(ပ)သမု ဒယောဟောတိဟူ၍၊ဝတ္ထုံ၊ယထာ၊ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊တပ္ပဋိပက္ခတော၊ ထို၏ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊ တသာတသ ပစ္စယဓမ္မသ၊ ထိုထိုပစ္စည်းတရား၏၊ အဘာဝေ၊မဖြစ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊သောသောပစ္စယုပ္ပန္နဓမ္မော၊ထိုထိုပစ္စယုပ္ပန်တရားသည်၊နိဗ္ဗာန်၊ ချုပ်၏နုပဝတ္တတိ၊မဖြစ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒသနတ္ထံ၊ပြင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣဒ၊

ဤပဋိသေလမနုသိကာရေ၌၊အာဝိဇ္ဇာနိုရောဓာ သင်္ခါရနိုရောဓော သင်္ခါရနိ
ရောဓာ ဝိညာဏနိုရောဓော ဝိညာဏနုရောဓာ နာမရူပနိုရောဓော (၀)
ဒုက္ခက္ခန္ဓသ နိုရောဓောဟောတိတိ၊ အာဝိဇ္ဇာနိုရောဓာ သင်္ခါရနိုရောဓော
သင်္ခါရနိုရောဓာ ဝိညာဏနိုရောဓောဝိညာဏနိုရောဓာ နာမရူပနိုရောဓော
(၀)ဒုက္ခက္ခန္ဓသနိုရောဓောဟောတိဟူ၍၊ ဝတ္ထုံးဟောတော်မူအပ်၏။ ပန္နး
စင်စစ်သော်ကား၊ အနုလောမေဝိယ၊ အနုလောမဠိကဲ့သို့၊ ကာလတ္တယ
ပရိယာပန္နသ၊ ကာလသုံးပါး၌အကျုံးဝင်သော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓသ၊ ဆင်းရဲ
အရုတ်၏၊ နိုရောဓ၊ သနုတ္တုံ၊ချုပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ၊ နဝတ္ထုံ၊မဟောအပ်၊တိ
သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အနုဂတသော၀၊ အနုဂတ်သာလျှင်ဖြစ်
သော၊အရိယမဂ္ဂဘာဝနာယ၊ အရိယမဂ်ကိုပွါးခြင်းသည်၊ အသတိ၊မရှိ
သော်၊ဥပဒ္ဓနာရဟသ၊ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ဒုက္ခက္ခန္ဓသ၊ဆင်းရဲအရု
တ်၏၊အရိယမဂ္ဂဘာ၀နာယ၊ အရိယမဂ်ကိုပွါးခြင်း၏၊ နိုရောဓော၊ချုပ်ခြင်း
ကို၊မှန်ဆိုတော်၊အလိုရှိအပ်၏၊မှတိအယဒ္ဓိ၀ိသေသ၊သာ၊ဤအထူးကိုလည်း
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧတေမတ္ထံ၀ိဒိတ္ဝာတိ၊ ဧတေမတ္ထံ၀ိဒိတ္ဝာဟူသည်
ကား၊ အာဝိဇ္ဇာနိုရောဓာ၀ိ၀ဝသေန၊ အာဝိဇ္ဇာချုပ်ခြင်း အစရှိသည်တို့အစွမ်း
အားဖြင့်၊သင်္ခါရာဒိကသ၊သင်္ခါရအစရှိသော၊ဒုက္ခက္ခန္ဓသ၊ဆင်းရဲအရု
တ်၏၊ယွာသံယောအယံနိုရောဓော၊အကြင်ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
မှတိ၊ဤသို့၊ ၀ုဒ္ဓေ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ သဗ္ဗာကာရေနေ၊ခပ်သိမ်းသော
အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဧတေမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို၊ဝိဒိတ္ဝာ၊သိ၍၊မှုမံဥဒါနံ
ဥဒါနေသိတိ၊ မှုမံဥဒါနံဥဒါနေသိဟူသည်ကား၊မှုမသို့ အကျွေ၊ဤအနက်
ကို၊ဝိဒိတော၊ သိအပ်သည်ရှိသော်၊အာဝိဇ္ဇာနိုရောဓာ၊အာဝိဇ္ဇာ၏ ချုပ်ခြင်း
ကြောင့်၊သင်္ခါရနိုရောဓော၊သင်္ခါရ၏ချုပ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊မှတိ
ဝေါ၊ဤသို့၊ ပကာသိတသ၊ ပြုတော်မူအပ်သော၊ အာဝိဇ္ဇာဒိနံ၊ အာဝိဇ္ဇာ၀
သည်တို့၏၊ခယသ၊ကုန်ခြင်း၏၊ အာ၀ေဟ၀ာနုဘာ၀ဒီပကံ၊ ထိုးထွင်း၍
သိခြင်းအာနုဘော်ကို ပြတတ်သော၊ ဥဒါနံ၊ ယဒါဟ၊ဝေ၊ပါ၊ကုဘာ၀ဏ္ဍိ၀
သောဒုတိယဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ကျူးရှင်တော်မူ၏၊ မှတိအယ်၊ဤသည်
ကား၊အကြောင်းအနက်တည်း၊ ။

တတြတတ္တ ဥဒါနေ၊ထိုဒုတိယဥဒါန်းပါ၌တော်၌၊ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့
သည်ကား၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ အာဝိဇ္ဇာဒိနံ၊
အာဝိဇ္ဇာအစရှိကုန်သော၊ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းတရားတို့၏၊ အနုပ္ပါဒနိုရောဓ
သင်္ခါတံ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းအကြောင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ခယံ၊အရှ

ဟတ္ထမဂ်ဖြင့်ကုန်ခြင်းကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဝေဒိအညာသိပဋိ ဝိဒ္ဓါ၊ထိုးထွင်းမ်ိုသိပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဝတ္ထုနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီး သောနည်းဖြင့်၊အာတာပိနော၊ကိလေသာတို့ကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လ ရှိထသော။ ဗျာယတော၊မကောင်းမှုကိုဖယ်ကြည်းပြီးထသော၊ တေသ ပြာဟတ္ထကသ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝတ္ထုပုကာရာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာ၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရားတို့သည်၊ ပါတုဘဝန္တိ။ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ပကာသေန္တိ၊ ဒဠိ ဥာဏ်အားထင်ရှားပြုတတ်ကုန်၏၊ဒေ၊ ထတာ ဘိ ကာလေ၊ထိုသို့ဗောဓိပက္ခိ ယတရားတို့ကိုထင်ရှားပြုသောအခါ၌၊ ပဠယနိရောဓသ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိ သောပစ္စည်းတရားတို့၏ ချုပ်ခြင်းကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊အဝိဒိတတ္တာ၊ ထိုးထွင်းမ်ိုမသိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊တသ ပြာဟတ္ထကသ၊ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဦး၊ဝတ္ထုပုတေဒါ၊ဆိုအပ်ပြီးသောအပြား၊ရှိကုန်သော၊ ကသိဏ်၊ ပဋိဗ္ဗသမုပ္ပါဒ်ဦးယုံမှားခြင်း သစ္စာလေးပါးဦး ယုံမှားခြင်းတို့သည်၊ ဥပုဒ္ဓေယျုံ၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊သမ္ဘာဝိ၊အလုံးရုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊တာကသိ၊ ထိုယုံမှားခြင်းတို့သည်။ဝေယန္တိ၊ကင်းကုန်၏။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ချုပ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားသည်၊ ဟေ ဋ္ဌာ၊ အောက်ပဌမဗောဓိသုတ်၌၊ ဝတ္ထုနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ၊ဒုတိယ ဗောဓိသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယ ဗောဓိသုတ် အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁-ဗောဓိဝဂ်-၃-တတိယဗောဓိသုတ်၊

တတိယ၊တတိယဗောဓိသုတ်၌၊အနုလောမပဋိလောမန္တိ၊အနုလော မပဋိလောမံဟုသည်ကား၊ အနုလောမဟု၊အနုလောကေါ လည်းကောင်း၊ ပဋိလောမဟု၊ပဋိလောမကိုလည်းကောင်း၊ ယထာဝုတ္တအနုလောမဝသေန စေဝ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနုလောမ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ယထာဝုတ္တပဋိလောမဝသေနစ၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသောပဋိလောမ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိအယံ၊ဤသည် ကား၊အတ္ထော။အနက်တည်း၊ စစောဒေမိ၊စေးဒနာဦးနှံ၊ ဝုဋ္ဌေဗိ၊ ရှေးဦး လည်း၊ အနုလောမဝသေန၊ အနုလောမ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋိလောမ

ဝ၁သနေ၊ပဋိလောမ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေ၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား၌၊မနသိကာရပ္ပဝတ္တိ၊ နှလုံးသွင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို။ သုတ္တ ဗွေယ။သုဘ်ဗွစ်ခုအပေါင်း၌၊ ဝုတ္တာနုနု။ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည်မဟုတ် လော၊ဣဒေ၊ဤဘတိယဗောဓိသုတ်၌၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ပုနေ၊တဘန်၊ တဒုဘယဝ၁သနေ၊ထိုနှစ်ပါးရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မနသိကာရပ္ပဝတ္တိ။နှလုံး သွင်းသောအခြင်းအရာ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်လေသနည်း။ ဣတိ အယံ။ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊စောဒနာခြင်းတည်း၊ တဒုဘယဝ၁သနေ၊ ထိုနှစ်ပါးရုံ၏အစွမ်း အားဖြင့်၊ တဘိယဝါရံ၊သုံးကြိမ်မြောက်၊ တဏ္ဍာ၊ထို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား၌။ မနသိကာရသ၊နှလုံးသွင်းခြင်း၏၊ ပ၀တ္တိတဏ္ဍာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပုနေ၊တဘန်၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ပနစောဒေမိ၊ဆင့်၍စော ဒနာဦးအံ့၊တဒုဘယဝ၁သနေ၊ထိုနှစ်ပါးရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊မနသိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ကထံပန၊အဘယ်သို့လျှင်၊ ပ၀တ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ် သနည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏။ အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသ၊ အနုလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒတရား၏၊အဝုဇ္ဈံအစရိမံ၊မဇ္ဈိမနှောင်း၊ပဋိလော မံ၊ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို၊ မနသိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ပ၀တ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်းသည် မဟုတ်လော၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား။ စောဒနာ၊စောဒနာခြင်းတည်း၊ တဒုဘယံ၊ ထို အနုလောမပဋိလောမနှစ်ပါးကို၊ ကေဠေ၊တပေါင်းတည်း၊ မနသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၏၊ ဣတိ။ ဤသို့။ ခေါပန၊စင်စစ်၊ ဘေတံအဓိပ္ပါယံ၊ ဤ အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝေ။ဤသို့၊နဒဗ္ဗဇ္ဈံ၊မမှတ်အပ်၊ အထခေါ၊စင်စစ်သဖြင့်ကား၊ ဝါ၊ရေန၊အလည်အလည်အားဖြင့်၊ မနသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဘဂ၀ါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဌမံ၊ပဌမ ယာမ်ပတ်လုံး၊ အနုလောမ၀ဝသန၊ အနုလောမ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊မနသိကာရိတ္တာ၊နှလုံးသွင်းတော်မူ၍၊ဘဒဒဠ္ဗ၀်၊ ထိုအနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့်လျော်သော။ ပဌမံဥဒါနံ၊ ပဌမဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ ဒုတိယံ၊ဒုတိယယာမ်ပတ်လုံး၊ ပဋိလောမ ဝ၁သနေ၊ပဋိလောမ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တံပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ကို၊ မနသိကာရိတ္တာ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍၊ ဘဒဒဠ္ဗ၀ပမေ၀၊ ထိုပဋိလောမ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်နှင့် လျော်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဥဒါနံ၊ ထိုဒုတိယဥ ဒါန်းကို၊ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတိယံ၀ါရေ၀န၊ တတိယ၀ါရ၌ ကား၊ကာ၊လေန၊ ရံခါ၊အနုလောမ်၊ အနုလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ ကာ၊လေ

ခဲ့ရံခါ၊ ပဋိလောမ်း ပဋိလောမပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကို၊ မနသိကာရ ဝသေန၊ နှလုံးသွင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနုလောပေါ့ပြိုလောမ်း အနုလုံ့ပဋိလုံ့၊ မနသိ၊စိတ်၌၊ အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏။ တနေ့ထိုကြောင့်၊ အနုလောမပဋိ လောမန္တိ၊အနုလောမပဋိလောမ်ဟူသည်ကား၊ အနုလောမဆို၊အနုလော မကိုလည်းကောင်း၊ပဋိလောမဆို၊ ပဋိလောမကိုလည်းကောင်း၊ယထာဝုတ္တ အနုလောမဝသေနစေဝ၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနုလောမ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယထာဝုတ္တပဋိလောမဝသေနစ၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပဋိလောမ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ မယာ၊ငါသည်၊ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣဒံတတိယဝါရံ၊ ဤတတိယဝါရသည်၊ အာသပဋိစ္စသမုပ္ပါ ဒသ၊ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊မနသိကာရသ၊နှလုံးသွင်းခြင်း၏။ ပဂုဏာဇလ ဘာဝေါစ၊ အလေ့အကျက်အားကြီးသောအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ပကာ သိတောပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတ္ထေစ၊ ဤအနုလောမပဋိလောမ မနသိကာရအရာ တတိယဝါရ၌လည်း၊ အနုလောမ၊ အနုလောမ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကို၊ မနသိကာရိသောမိ။နှလုံးသွင်းအံ့၊ ပဋိလောမ်း၊ပဋိလောမပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကို၊မနသိကာရိသောမိ၊နှလုံးသွင်းအံ့၊ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊ပဝတ္တောနံ၊ဖြစ် ကုန်သော၊ ပုဗ္ဗဘာဂဝါနံ၊ ရှေးအတို့၌ဖြစ်ကုန်သောဇောစိတ်တော်တို့၏၊ဝ သေန၊အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ နေသုံ၊ထိုအနုလောမပဋိလောမတို့၏။ ဝိဘာဝေါ။ ဝေဘန်ခြင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊တတ္ထ၊ထိုအနုလောမပဋိလောပ ဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌၊အဝိဇ္ဇာယတ္တေဝါတိ၊အဝိဇ္ဇာယတ္တေဟူသည်ကား၊အဝိဇ္ဇာ ဇေတု၊အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓာတိ၊အသေသဝိရာဂ နိရောဓာဟူသည်ကား၊ ဝိရာဂသင်္ခါတေန ဝိရာဂဟုဆိုအပ်သော၊ မဂ္ဂေ နာ၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အသေသနိရောဓာ၊ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ အဋ္ဌမဂ္ဂေန၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အနဝသေသအနုပ္ပါဒပဟာနာ၊အကြွင်းအ ကျန်မရှိတဖန်မဖြစ်ပြန်ကောင်းသောပယ်ခြင်းသည်၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည် ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ သင်္ခါရနိရောဓောတိ၊သင်္ခါရနိရောဓောဟူ သည်ကား၊သဗ္ဗေသံ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သင်္ခါရာနံ၊သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အနဝသေသံ။ အကြွင်းမရှိ။ အနုပ္ပါဒနိရောဓော၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းမရှိသော ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟိသဒ္ဒံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဟေတ္ထိမေနမဂ္ဂေ ယေန၊ အောက်မဂ်သုံးခုတို့၏ အပေါင်းဖြင့်၊ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ နိဂုဏ္ဌာ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော၊

သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ နုနိုရုန္ဓာနှင့်၊မချုပ်ကုန်၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အာဝုသောရဟု၊အာဝုသောရဟု၏၊ သာဝတ္ထိသီရောဝေ၊အကြင်းနှင့်တကွချုပ်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေနပန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ကား။ သာအာဝုသောရဟု၊ထိုအာဝုသောရဟုသည်၊ အနုဝတ္ထိသီရောဝေ၊အကြင်းအကျန်မရှိချုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေစိ၊အချို့ကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတရားတို့သည်၊နုနိုရုန္ဓာနှင့်၊မချုပ်ကုန်သည်ကား။ နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊နိုရုန္ဓာနှင့် ဝေ၊ချုပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ တေမဏ္ဍိဝိဒိတ္တောတိ၊တေမဏ္ဍိဝိဒိတ္တောဟူသည်ကား။ အာဝုသောဝေ၊အာဝုသောဝတည်ဘို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ခါရာဒိကသား၊သင်္ခါရအစရှိသော၊ ဒုက္ခဒုန္ဓသ၊ဆင်းရဲအစုတို့၊ ယွာဝဒေဝ၊ယခုတည်းသာ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယွာဝဒေဝ နိရောဝေ၊အကြင်ချုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အာဝုသောဒိနံ၊အာဝုသောအစရှိသည်ကို၏၊သမုဒယာ၊ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊နိုးရောဝ၊ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဒုက္ခတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ သဗ္ဗာကာ၊ရေနှင့်၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တေမဏ္ဍိ၊ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝိနိတ္တော၊သိ၍၊ ဒုက္ခမံဥဒါနံ ဥဒါနေသိတိ၊ ဒုက္ခမံဥဒါနံဥဒါနေသိဟူသည်ကား။ ယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်အာရေဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ဒုက္ခဒုန္ဓသ၊ဆင်းရဲအစု၏၊ သမုဒယနိုရောဝ သင်္ခါတော၊ ဖြစ်ခြင်းချုပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ယောအဏ္ဍော၊ အကြင်အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ကိစ္စဝသေနစ၊ကိစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း အာရုမ္ဘကဂရိယာယစ၊အာရုံပြုသောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဒိတော၊ သိ၊တော်မူအပ်၏၊ တဿအာရိယမဂ္ဂသ။ထိုအာရိယမဂ်၏၊ အာနုဘာဝဒိ ပဂ်၊အာနုဘော်ကိုပြုတတ်သော၊ ဝုတ္တုပ္ပကာရံ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြား ရှိသော၊ ဒုက္ခဒုန္ဓသ၊ဤတတိယဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ။ ကျူးရှင့်တော်မူ၏၊ တတြ၊ထိုတတိယဥဒါန်း၌။အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခေပတ္ထော။ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ အာတာပီနော၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော သမ္ဘပ္ပဓာန်ကိစ္စတတ်သောလုံ့လရှိထသော၊ ဗျာယတော၊မကောင်းမှုကို ဗုတ်ကြည်းပြီးထသော၊ ဗြာဟ္မဏသ၊မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသောရဟန္တာအား၊ယဒါယတ္တိ ကာလေ၊အကြင်အခါ၌၊ပါဝေဠကနှင့်နေ၊စင်စစ်သဖြင့်၊ဓမ္မာ၊သစ္စာလေးပါး၊တရားတို့သည်၊ပါဘုဘာဝနှင့်၊ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊တတောတသ္မာကာရဏာ၊ထိုသစ္စာလေးပါး၊တရား၊ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သော၊ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုရဟန္တာသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ဖြစ်ကုန်

သော၊ တေဟိဗေဒါပဂ္ဂိယဝေဒေဟိ၊ ထိုဗေဒါပဂ္ဂိယတရားတို့ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ယသသဒ္ဒါရိယမဂ္ဂသ၊ အကြင်အရိယမဂ်အား၊ စတုသစ္စဝမ္မ၊ သစ္စာ လေးပါးတရားတို့သည်၊ ပါတုဘူတာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ တေနအရိယ မဂ္ဂေန၊ ထိုအရိယမဂ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဒ္ဒုပယံတိဋ္ဌတိ၊ မာ ရေသေနဿ၊ ဝိဒ္ဒုပယံတိဋ္ဌတိ၊ မာရေသေနံ ဟူသည်ကား၊ ကာမာ၊ ကိလေသာကာမကို၊ တေ၊ သင်၏၊ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သေနာ၊ စစ်သည်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရေ မာရေ သေ နံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော မာရ်စစ်သည်တကျိပ်ကို၊ ဝိဒ္ဒုပေ ဇေန္တော ဝိဝေမေ ဇေန္တော ဝိနိဒ္ဓံ သေ ဇေန္တော၊ ဗျက်ဆီးလျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ကထံ တိဋ္ဌတိ၊ အာဘယ်သို့တည်သနည်းဟူမူတာ။ သူရိယော၊ တက်လာသောနေမင်း သည်၊ အန္ဓကာ လိက္ခံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ဩဘာသယံ ဩဘာသယန္တော၊ ထွန်း လင်းတောက်ပလျက်၊ တိဋ္ဌတိ ဣဒေ၊ တည်သကဲ့သို့တည်း၊ အာ ဒ္ဒ ဂ္ဂတော၊ တက်လာသော၊ သူရိယော၊ နေမင်းသည်၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ပဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ အန္ဓကာ လိက္ခံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ဩဘာသေန္တော ဝ၊ ထွန်းလင်း တောက်ပလျက်သာလျှင်၊ အနုကာရံ၊ အမှိုက်တိုက်ကို၊ ဝိဝေမေန္တော၊ နှိပ် နင်းလျက်၊ တိဋ္ဌတိ ယထာ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဧवံ ယထာ၊ ထိုအတူ၊ သောဝိ ဂါသ ဝဗြောဟ ဗောဓော၊ ထိုကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော ဗုဒ္ဓါသည်၊ တေဟိ ဗေဒေဟိ၊ ထိုဗေဒါပဂ္ဂိယတရားတို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေန မဂ္ဂေန၊ ထိုမဂ်တရားဖြင့်၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တော ဝ၊ ထိုးထွင်း၍သိသဖြင့်သာလျှင်၊ မာရေသေနံ၊ မာရ်စစ်သည်တကျိပ်ကို၊ ဝိဒ္ဒုပေ ဇေန္တော. နှိပ်နင်းလျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ် ၏။ ဧवं၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဋ္ဌယာ ကာရေ ပဇာနနသ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်း၏၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခု မြောက်၊ ပစ္စယက္ခယာဓိဂမသ၊ ပစ္စည်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော အကြောင်းတရားကုန်ခြင်းကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်း၏၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက် မဂ္ဂသ၊ မဂ်၏၊ အာနုဘာဝ ပဋိကာသနာနိ၊ အာနုဘော်ကို ပြတတ်ကုန် သော၊ ဗုဒ္ဓမာနိတိ ဣဒါနာနိ၊ ဤဥဒါန်းတရားသုံးပါးတို့ကို၊ တိသုယာ မေသု၊ သုံးပါးသောယာဝ်တို့၌၊ ဘာသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ကတရာယ၊ အဘယ်မည်သော၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌၊ ဘာသိတာနိ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်သနည်း၊ အာဘိသမ္ဘောဓိတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓတုရားအဖြစ်ရှိရောက် တော်မူသောနေ့မှ၊ သတ္တမာယ၊ ခုနှစ်ကျော်မြောက်သော၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်

ဒ္ဒ၊ ဘာသိတာနိ၊ ဟောတေဝ်မူအာပ်ကုန်၏။ ဟိရိဝ္ဍာရေဓိ၊ အကျယ်ခ္ခဲ့ ဥိုးအုံ့ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိသာခါပုဏ္ဏမာယ၊ ကဆုန်လပြည့် နေ့ဒ္ဒ၊ ရတ္တိယာ၊ညဥ့်၏။ ပဌမယာမေ။ ပဌမယာပ်ဒ္ဒ။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ။ ရှေးဒ္ဒ နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ **အနုဿရိတွာ**၊ **အစဉ်**အောက်မေ့၍၊ မ**ဏ္ဍိ**ယ ယာမေ၊မ**ဏ္ဍိ**မယာပ်ဒ္ဒ။ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ဒိဗ္ဗစက္ခုကို။ဝိသေသဝေတွာ၊ သုတ်သင်၍။ ပ**ဋ္ဌိ**မယာမေ၊ပ**ဋ္ဌိ**မယာပ်ဒ္ဒ၊ပ**ဋိ**စ္စသမုပ္ပါဒေ၊ပ**ဋိ**စ္စသပုပ္ပါဒ်ဒ္ဒ၊ဥာဏ်၊ဥာဏ် ကို၊ညြှိတာရေတွာ၊ချ၍။ **နာနာနယေဟိ**။ **အ**ထူးထူးသော နည်းတို့ဖြင့်။ တေဘူမကသင်္ခါရေ၊တေဘူမကသင်္ခါရတို့ကို၊သမ္မသိတွာ၊သုံးသပ်ဆင် ခြင်၍၊ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ **အ**ရုဏောဒယော၊**အ**ရုဏ်သည်၊ ဥဂ္ဂတိသတိ။တက် လတ္တံ့။ ဣတိ။ဤသို့သောအခါ၌၊သမ္ပာသမ္ဘောဓိ။ သမ္ဗုဇ္ဈဘုရားအဖြစ်သို့ ပါပုဏိ၊ရောက်တော်မူ၏၊သမ္ဗုဇ္ဈတံ၊ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတ္တသမနန္တရေမေ ဝစ၊ရောက်သည်၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ **အ**ရုဏောဒယော။ **အ**ရုဏ်သည်၊ဥဂ္ဂဆို တိ၊တက်လာ၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုနောက်မှ၊ တေနေ ဝပလ္လင်္ကေ၊ထို ထက်ဝယ်ဖြင့် သာလျှင်၊ ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဝိတိနာမေတ္ကော၊ လွန်စေတော်မူလျက်။ သတ္တမာယ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော၊ ရတ္တိယာ၊ညဥ့်၌၊ တိသုယာမေသု၊ သုံးပါးသော ယာမ်တို့၌။ ဝုတ္ထနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ပဋိစ္စသ မုပ္ပါဒ်ကို၊ မနသိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍၊ ယထာဘူတံ၊ **အ**စဉ်**အ**ခ ပ်ိုင်း၊ဣမာနိဥဒါနာနိ၊ ဤဥဒါန်းသုံးပါးတို့ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ကျူးရှင့်တော်မူ ၏၊ခန္ဓကေပန၊မဟာဝါခန္ဓကဋ္ဌကား၊တိသုဝိဝါရေသု၊ သုံးပါးသောဝါရတို့ ဒ္ဒ၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ **အ**နုလောမပဋိလောမံ၊ **အ**နုလုံပဋိလုံ၊ မနသာကာသိ၊နှလုံးသွင်းတော်မူ၏။ ဣတိ။ဤသို့၊ **အ**ာဂတဋ္ဌာ၊လာသော ကြောင့်၊ခန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ခန္ဓကအဋ္ဌကထာ၌၊ တိသုဝိယာမေသု၊သုံးပါး သောယာမ်တို့၌လည်း။ ဧवं၊ဤသို့၊မနသိကတွာ၊နှလုံးသွင်း၍၊ ပဌမံဥဒါနံ၊ ရှေးဦးစွာသောဥဒါန်းကို၊ပစ္စယာကာရပစ္စဝေက္ခဏာဝသေန၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ကိုဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုတိယံ၊နှစ်ခုမြောက်သောဥဒါန်းကို၊ ပစ္စယနိရောဓပစ္စဝေက္ခဏာဝသေန၊ အဝိဇ္ဇာစသောအကြောင်းတရားတို့၏ ချုပ်ခြင်းကိုဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊တတိယံ၊သုံးခုမြောက်သော ဥဒါန်းကို၊မဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏာဝသေန၊မဂ်ကိုဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣတိ။ဤသို့၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမာနိဥဒါနာနိ၊ဤဥဒါန်းတို့ ကို၊ဥဒါနေသိ၊ကျူးရှင့်တော်မူ၏။ ဣတိ။ဤသို့၊ ဝုတ္ထံ၊ဆိုအပ်၏။ တဗ္ဗိဝဝစနံ၊

ထိုစကားသည်လည်း၊နဝိဂုဏ္ဍတိ၊မဆန့်ကျင်၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ဘဝဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရုတနာစာရေသတ္တာဟုံ၊ ရုတနာစာရ သတ္တာဟုကို၊ ဌပေတွား၊ထား၍၊ သေသေသူ၊ ရုတနာစာရ သတ္တာဟမှ ကြွင်းကုန်သော၊ ဆသူ၊ခြောက်ပါး၊ကုန်သော၊ သတ္တာဟောသူ၊ သတ္တာဟ တို့၌၊ အနှစ်ရှည်ရာ၊ကြိုးကြားကြိုးကြား၊ ဝမ်းပဋိဋ္ဌသမဂ္ဂပါန်တရား၊ကို၊ ပဋ္ဌ ဝေကို့တွား၊ဆင်ခြင်၍၊ယောဘုယျန့်၊မျှားသောအားဖြင့်၊ ဝိမုတ္တိသုခံ၊အာရ ဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိသံဝေဒီ၊ခံစား၊လျက်၊ ဝိဟာသိ၊နေတော်မူ၏၊ ရုတနာစာရသတ္တာဟောပန်၊ရုတနာစာရသတ္တာဟ၌ကား၊ အာဘိဓမ္မပရိစ ယဝသေနော၊ အာဘိဓမ္မာဝုန်စ်ကျမ်းကိုစိစစ်ခြင်း၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်သာ လျှင်၊ဝိဟာသိ၊နေတော်မူ၏၊ဟူတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ၊တတိယ ဗောဓိသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊တတိယဗောဓိသုတ်အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး၏ခင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ဗောဓိဝဂ်-၄-နိဂြောဓသုတ်၊

စတုတ္ထော၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အဇပါလနိဂြောဓေတိ၊အဇပါလနိဂြောဓ ဟူသည်ကား၊တသဏနိဂြောဓသား၊ထိုညောင်ပင်၏၊ ဆာယာယံ၊အရိပ်၌၊ အဇပါလာ၊ ဆိတ်ကျောင်းသား၊တို့သည်၊ ဝတ္ထိုး၊သွား၍၊ နိသိဒန္တိ၊ကိုယ်၊ နေကုန်သတတ်၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ အသနိဂြောဓသား ထိုပညောင်ပင် အား၊ အဇပါလနိဂြောဓောတွေ၀။ အဇပါလပညောင်ပင်ဟူ၍ သာလျှင်၊ နာမ်းအမည်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ဝင်ရှားဖြစ်၏၊ ကေစိပန်၊အချို့သောဆရာတို့ သည်ကား၊တဏ္ဍတသို့နိဂြောဓရုက္ခမူလေ၊ထိုပညောင်ပင်ရင်းခို၊ဝေဒ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊သဏ္ဌာယိတုံ၊သင်ကြားယိတုံခြင်းဌာ၊ အာသမဏ္ဍာ၊ဧကွမ်းနှင်ကုန် သော၊မဟာလွတ်ပြောဟူကား၊ဝုဏ္ဏားအိုတို့သည်၊ ပါကာရေဝရိကျွေပယုတ္တာ နိ၊တံတိုင်းအခြံအရံနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ နိဝေသနာနိ၊အိမ်တို့ကို၊ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍၊သင်္ဘေ၊အလုံးရုံကုန်သောဝုဏ္ဏားအိုတို့သည်၊ယသ္မာ၊အကြောင်ကြောင့်၊ ဝသိံ၊သု၊နေကြကုန်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အဇပါလနိဂြောဓောတိနာမံ၊ အဇပါလနိရောဓဟူသောအမည်သည်၊ ဧဝတံ၊ ဖြစ်၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ၊တတြတသို့ပန်ဆိုမဝါကျ၊ထိုနောက်ဝါကျ၌၊အံယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိဂြိဟ်တည်း၊ ယေနာ၊ အကြောင် ဝုဏ္ဏားအိုတို့သည်၊မနော၊ဗေဒင်တို့ကို၊နဗေဒိနသဏ္ဌာယာနိ၊မသရဏ္ဌာယ်

နှင်ကုန်၊ဈာတိတသ္ဓာ၊ထိုကြောင့်၊တေဇနာ၊ ထိုဝဏ္ဏားအိုတို့သည်၊အဇပါ၊ အဇပမည်ကုန်၏၊ မန္တာနုံ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ အနုဗ္ဗာယကာ၊ မသရဏ္ဏာယ် နှင်ကုန်သောသူဘို့တည်း၊ ဈာတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌော၊ နဝဇ္ဇ ပဓာတ်၏အနက်တည်း။ ဩဠေရက္ခမူလေ၊ ဤပညောင်ပင်ရင်းခို၊ အဇပါ၊ ဗေဒင်ကို မသရဏ္ဏာယ်နှင်ကုန်သော ဝဏ္ဏားအိုတို့သည်၊ နိဝါသံ၊နေရာ ကို၊ လန္ဓိအာဒိယန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ ဈာတိတသ္ဓာ။ ထိုသို့နေရာကိုယူရာဖြစ် သောကြောင့်၊ တံနိုကြောဓ ရက္ခမူလံ၊ ထိုပညောင် ပင်ရင်းသည်၊ အဇ ပါလော၊ အဇပါလမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မဏ္ဍနှိုကသမယော၊ ပွန်း တည့်သောအခါခို၊ အန္ဓောပဝိဋ္ဌအဇေ။ အတွင်းသို့ ဝင်လာကုန်သော ဆိတ်တို့ကို၊ အတ္ထာနော၊ ပိမိ၏။ ဆာယာယ။အရိပ်ဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြောင် ကြောင့်၊ ပါလေတိရက္ခတိ။ စောင့်တတ်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အသနိ ကြောဓသ၊ထိုပညောင်ပင်အား၊ အဇပါလောတိနာမံ၊အဇပါလဟူသော အမည်ကို၊ အပရေ၊တပါးသောဆရာတို့သည်၊ရဠဟန်။ တင်စား၍ခေါ်ကုန် ၏။ သဗ္ဗထာပိ၊ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ဇော်၊ဤအဇပါလ ဟူသော အမည်သည်၊ တသ္ထရက္ခသ၊ ထိုသစ်ပင်၏၊ နာမံ၊ အမည် တည်း။တသ္ထရက္ခသ၊ ထိုအဇပါလပညောင်ပင်၏၊ သဓိပေ။အနိုးခို၊ဟိ သစ္စံ။ထိုစကားသည်မှန်၏၊ဇော်၊ဤအမည်သည်၊သဓိပဏ္ဍေ၊သဓိပအနုက် ခို၊ဘုမ္မံ၊သတ္တမီဝိဘတ်တည်း။ အဇပါလနိုကြောဓေ၊အဇပါလပညောင်ပင် အရိပ်ကြီးခို၊ဈာဘိ၊ဤ ယို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဝိမုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒိတိ၊ ဝိမုတ္တိ သုခံပဋိသံဝေဒိဟု သည်ကား၊တကြိ၊ထိုအဇပါဃပညောင်ပင်ရင်း ဝယ်ခုနစ်ရက်နေတော်မူသောအခါခို့လည်း။ဝမ္ပံ၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို၊ ဝိဝိနန္ဒောယေဝ၊ရှေးချယ်စိစစ်လျက်လျှင်၊အန္တရန္တရာ၊အကြားအကြား ခို၊ဝိမုတ္တိသုခံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိသံဝေဒေန္တော၊ခံစားလျက်၊ နိသိဒိ၊နေတော်မူ၏။ဗောဓိရုက္ခတော၊ဗောဓိပင်မှ၊ ပုရတ္ထိမဒိသာဘာဂေ၊ အာရှေမျက်နှာအာတို့ခို၊ သေရကျော၊ဤအဇပါလပညောင်ပင်သည်၊ဟောဘိ၊ရှိသည်ဖြစ်၏၊ သတ္တာဟန်စတုဒ်၊သတ္တာဟံဟူသော၊ဤစကားသည် လည်း။ပလ္လင်သတ္တာဟတော၊ ပလ္လင်သတ္တာဟမှ၊အနန္တရသတ္တာဟံ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော သတ္တာဟသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကား သည်မှန်၏၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပလ္လင်သတ္တာဟတော၊ပလ္လင် သတ္တာဟမှ၊ အပရာနိပိ၊တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခာ၊ သုံးပါးကုန် သော၊သတ္တာဟာနိ၊ သတ္တာဟတို့ကို၊ဗောဓိသဓိပေယေဝ၊ဗောဓိပင်၏အ

နိုးခ္ခိသာလျှင်၊ ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏၊ ၊တကြိုတည့် သတ္တာဟာဝ စဉ်နှ၊ ထိုသတ္တာဟာစကားခ္ခိ၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗ ကထာ၊ သတ္တာဟာနေမည်ဟုကားတည်း၊ ဘဂဝတိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ သတ္တားဟံ၊ခုနစ်ရက်၊ ကေပလ္လကော်နှ၊ တဏှာဝယ်တည်းဖြင့်၊ နိသိန္နေ၊ နေတော်မူသည်ရှိ သော်၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဝဠ္ဗာသိ၊ ထတော်မမူ သေးတ ကား၊ ကိ၊အသို့နည်း၊ အဠ္ဗာပိ၊ ယာဝနေ့တိုင်အောင်လည်း၊ဗုဒ္ဓတ္တကရာ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိးလသေးသလော၊ မှုတိ၊ဤသို့၊ကေစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊ ကခ်ါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ဖြစ်ပြန်သတတ်၊ အယခေါ၊ ထိုအခါခ္ခိ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဠ္ဗမေဒိ၊သော၊ရှစ် ရက်မြောက်သောနေ့ခ္ခိ၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ဝုဋ္ဌာယ၊ထတော် မူ၍၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ကခ်ံ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ဥတ္တာ၊ သိတော်မူ၍၊ ကခ်ံ ၊ပိဓေနတ္ထံ၊ယုံမှားခြင်းကိုဖျောက်ခြင်းငှါ၊ အာကာသေ၊ကောင်းကင် ဘို့၊ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံတက်၍၊ ယမကပါဋိဟာရိယံ၊ ရေမီးအစုံသောတန်ခိုး ပြာဋิဟာကိုး၊ဒေသေတွာ၊ပြတော်မူ၍၊ တေသံဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်တို့၏၊ ကခ်ံ၊ယုံမှားခြင်းကို၊ဝိဓေတွာ၊ ဖျောက်၍၊ပလ္လင်တော၊ပလ္လင်မှ၊ဤသ ကဲ့၊စည်းပေါ်၊ ပါစိနနိသိတော၊ အရှေ့အရပ်ကိုမှီသော၊ ဥတ္တရနိသာဒါ ဝေ၊မြောက်မျက်နှာအားမှီ၍၊ဌတွာ၊ရပ်တော်မူ၍၊ စတ္တာရိအသင်္ခေယျာနိ၊ လေးသောကျေပတ်သုံးလည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿဿ၊ကမ္ဘာတသိန်း ပတ်သုံးလည်းကောင်း၊ဥပစိတာနံ၊ ဆည်းပူအာပ်ကုန်သော၊ ပါရမီနှံ၊ပါရမီ တော်တို့၏၊ပလာဓိဂမနဋ္ဌာနံ၊ အကျိုးကိုရှုရာအရပ်ဖြစ်သော၊ ပလ္လင်၊ ရှေပလ္လင်ကိုလည်းကောင်း၊ဗောဓိဂုက္ခမ္ဘ၊ ဗော်ဓိပင်ကိုလည်းကောင်း၊အနိ မိသေဟိ၊မမှိတ်ကုန်သော၊စက္ခုဟိ၊ မျက်စိတော်တို့ဖြင့်၊ သြဠောကယ မာနော၊ ကြည့်တော်မူလျက်၊ သတ္တာဟံ၊ခုနစ်ရက်ကို၊ ဝိတိနာမေသိ၊လွန် စေတော်မူ၏၊တံဌာနံ၊ထိုအရပ်သည်၊အနိမိသစေတိယံနာမ၊အနိမိသစေ တိမည်သည်၊စေတီ၊ဖြစ်၏၊ ၊

ဒုတိယပန္နာ၊ထိုနောင်မှ၊ပလ္လင်သစ်၊ပလ္လင်၏လည်းကောင်း၊ ဒုတိယ ဌာနသစ်၊ရပ်တော်မူရာအရပ်၏လည်းကောင်း၊ အနန္တရာ၊အကြားခ္ခိ၊ ပုရတ္ထိ မတောစ၊အရှေ့မျက်နှာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမတောစ၊အနောက် မျက်နှာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာယတော၊အလျားရှည်ရှာသော၊ရုတနု

စက်မေ၊ရတနာစကြိုဌ်။ စက်မန္တော၊စကြိုကြွတော်မူလျက်၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ကို၊ဝိဘိနာမေသိ၊လွန်စေတော်မူ၏။ တတောတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုသို့စကြိုကြွရာဖြစ်သောကြောင့်၊တံဌာနံ၊ထိုအရပ်သည်၊ ရတနစက်မံ နာမ ရတနာစကြိုမည်သည်၊ဧကံ၊ဖြစ်၏။ ။တတောပန္စာ၊ထိုနောင်မှ၊ ပန္ထိမဒိသာဘာဂေ၊ အနောက်မျက်နှာအမှီ၌၊ ဧဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ရတနစေတိံ။ရတနာခုနစ်ပါးအတိုင်းသောအိမ်ကို၊ မာပယိံသု။ဘုန်းသင်း ကုန်၏၊တဘွား၊ထိုရတနာစေတီ၏ရှေ့အိမ်၌၊ ပလ္လင်ကန်၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိသိဒိ၊နေတော်မူ၏။ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာ ဝိဘင်္ဂတ်ကို၊ ဝိသေသ တော၊အထူးအားဖြင့်၊ အနန္တနယသမန္တပညာနုံ။ အဆုံးမရှိသောနည်းရှိ သောသမန္တ ပညာနုံးကျမ်းမြတ်ကို၊ ဝိစိနန္တော။ ဆင်ခြင်းတော်မူလျက်၊ သတ္တာဟံ၊ခုနစ်ရက်ကို၊ဝိဘိနာမေသိ၊လွန်စေတော်မူ၏၊ဟံ၊ထိုအရပ် သည်၊ ရတနာစေတီ၊ဝိဟံနာမ။ ရတနာစေတီမည်သည်၊ ဧကံ၊ ဖြစ်၏။ ။ဒေဝတာပိနာယဟာဝုတ္ထုနာယန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဗောဓိသတ်ပေယော၊ ဗောဓိပင်ကို့အနီးဌာသာသျှင်။ စတ္တာရိသတ္တာဟာနိ၊ လေးသတ္တာဟာတို့ကို၊ ဝိဘိနာမေတွာ။ လွန်စေတော်မူ၍၊ ပဌမေသတ္တာ ဟာ၊ငါးသတ္တာ ဟု၊ ဗောဓိရုက္ခတော၊ ဗောဓိပင်မှ။ အဇပါလနိဂြောဓံ၊ အဇပါလပညောင်ပင်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်တော်မူ၍။ တ သဟအဇပါ လနိဂြောဓေ သဟ၊ ထိုအဇပါလပညောင်ပင်၏။မူလေ။အရင်း၌၊ ပလ္လင်ကန်၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိသိဒိ၊နေတော်မူ၏။ တမှာသမာဓိမှာဝုဋ္ဌာသိတိ။တမှာ သမာဓိမှာ ဝုဋ္ဌာသိဟူသည်ကား။ တတောဖလ သမာဓိတော။ ထိုဖိုလ် သမာဓိမှ၊ ယထာကာလပရိစ္ဆေဒေန၊ အကြင်ကာလ အဝိုင်းအခြားဖြင့်၊ ဝုဋ္ဌာသိ၊ထ၊တော်မူ၏။ ဝုဋ္ဌဟိတ္တွာစပန၊သတော်မူပြီး၍လျှင်၊ တတ္ထတတ္ထိ အဇပါလနိဂြောဓေ၊ ထိုအဇပါလပညောင်ပင်ရင်း၌။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ နိသိန္နေဝ၊နေတော်မူစဉ်လျှင်၊ ဧကော၊တယောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ဟုဟုက်မည်သောဝုဏ္ဏား သည်၊ဂတ္တွာ၊သွား၍၊ပဋိ၊ပြဿနာ ကို၊ဝုန်ကို၊မေးသွေးက၏။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ အထ၊ခါအညတရောတိအာ ဒိ၊အာ သ၊ခါအညတ၊ရော၏သို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ဟော၊တော်မူ အပ်၏။တတ္ထ၊ထိုအထ၊ခါအညတ၊ရောဟူသောပါဠိ၌၊ အညတ၊ရောတိ၊ အညတ၊ရောဟူသည်ကား၊ နာမ၊ဂါတ္တဝ၊သေနု၊အမည်အနွယ်၏အစွမ်း အားဖြင့်၊ နုအာသိညာတော အပါကဋော၊ မသင်ရှားသော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဟုဟုက်စာတိ၊ကောတိ၊ ဟုဟုက်စာဘိ၊ကော၊ဟူသည်

ကား၊ သောတြာဟူ၊ကောဟု ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ အယူရှိ၏၊ မာနုဏဒ္ဓေ၊မာနိခက်ထန်၏၊ မာနုဝသေနစ၊မာန်၏အစွမ်းအား ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကောဓဝသေနစ၊ အမျက်၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်း ကောင်း၊သင့်၊အလုံးရုံသော၊အစောက္ခစောတိကံ၊မိမိအောက်ယုတ်သော စောတ်ရှိသောသူကို၊ ဣသိတ္တာ၊ဖြင်၍၊ ဓိဂုဏ္ဍကွန်ရော၊စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဟုဟုန်း၊ဟုဟုံဟူ၍၊ကရောကွန်ရော၊ပြုလျက်၊ ယဉ္စာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဝိစရ တိကိရ၊သွားသတတိ၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဟုဟုက်စောတိကောတိ၊ ဟု ဟုက်စောတိကဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဟုဟုက္ကစောတိကောတိဝိ၊ဟုဟုက္က စောတိကောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဗြာဟ္မဏောတိ၊ ဗြာဟ္မဏောဟူသည်ကား၊စောတိယာ၊စောတ်အားဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ဝုဏ္ဏားကည်း၊ ယေနဘဝဝါတိ၊ ယေနဘဝဝါဟူသည်ကား၊ ယသ်ဒိသာ၊ယံ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဝဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိသိန္နော၊နေတော်မူ၏၊ ဟိသန္ဓံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတံ၊ဤယေနဟူသောဝုဒ်သည်၊ ဘုမ္မတ္ထေ၊ သတ္တမီအနက်၌၊ကရဏဝစနံ၊ကရိဏီးဝိဘတ်တည်း၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ယေနဒိသာဘာဝေန၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအားကို့ဖြင့်၊ ဘဝဝါဘဝဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသက်မိတဗ္ဗော၊ကပ်အပ်၏၊ တေနဒိသာဘာဝေန၊ ထိုအရပ်မျက်နှာအားကို့ဖြင့်၊ဥပသက်မိ၊ကပ်လေ၏၊အဝေ၊တနည်းကား၊ ယေနာတိ၊ယေနဟူသောဝုဒ်သည်၊ဟေတုအတ္ထေ၊ဟိတ်အနက်၌၊ကရဏ ဝစနံ၊ကရိဏီးဝိဘတ်တည်း၊ယေနကာရဏေန၊အကြင်ပြဿနာကိုမေးလို ခြင်းအကြောင်းကြောင့်၊ဘဝဝါဘဝဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားသို့၊ဌေမနုဿ ဟိ၊နတ်လူတို့သည်၊ ဥပသက်မိတဗ္ဗော၊ကပ်အပ်၏၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုပြဿနာကို မေးလိုသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပသက်မိ၊ကပ်လေ၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကေနစကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ဘဝဝါဘဝဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥပသက် မိတဗ္ဗော၊ကပ်အပ်သနည်း၊နာနပ္ပကာရဂုဏ်ရောဂဒုက္ခာဘိဝိဒ္ဓိတတ္တာ၊ အထူး ထူးအပြားပြားသော ရောဂါဆင်းရဲသည် အလွန်ခိုင်ကျက်အပ်သည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊အာတုရကာယေဟိ၊ ကျင်နာသောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ဟောဇ နေဟိ၊လူများအပေါင်းတို့သည်၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ သော၊တိသဏ္ဌော၊ဆေးသမားကို၊ရောဂတိကိစ္ဆနတ္ထံ၊အနာကိုကုခြင်းငှါ၊ ဥပသက်မိတဗ္ဗောဝိယ၊ ကပ်အပ်သကဲ့သို့၊ နာနာဝိဓ ကိလေသဗျာဓိဝိဒ္ဓိ ကတ္တာ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိသောကိလေသာအနာသည်ခိုင်ကျက်အပ်

သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာတုရစိတ္တော်ကို၊ ကျင်နာသောစိတ်ရှိကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿေယိ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ကိလေသဗျာဓိတိကိန္တနုတ္တံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအနာကို ကုစားအံ့သောဌာ၊ ဝမ္မသဝန ပညာဝုဏ္ဏနာဒိ ကာရုဏေယိ၊ တရားနာခြင်းပြဿနာမေးလိုခြင်းအစရှိသောအကြောင်း တို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတမ္ပေ၊ကပ်အပ်၏။ အယမ္ပိ ပြာဟူကောဝ၊ဤပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ တေနကာရဏေန၊ထို ပြာဟူကဲသည်ကြောင်းပြဿနာကိုမေးလိုသောအကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တာနော၊ဒိဋ္ဌိ၏ ကင်း၊ယုံမှားခြင်းကို။ ဘိန္ဒိတုကာမော၊ ဖြတ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္မာတိ၊ ဥပသင်္ကမိတ္မာဟူသောသဒ္ဒါ သည်၊ ဥပသင်္ကမနေ ပရိယောသာနဒီပနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်း ဈာရိယာပုဏ် ဆည်းကပ်ခြင်းအဆုံးရှိသော သဒ္ဒါကိုဖြေခြင်းတည်း၊ အာဘဝါ၊ တနည်း ကား၊ယံဌာနံ၊အကြောင်းအရေပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်လေ၏။ တတောဝိ။ ထို ကပ်သောအရေပ်ထက်လည်း၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဒ္ဓိပဘုတံ၊ အနီးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊အာသန္နတရဌာနံ၊အလွန်နီးရာအရေပ်သို့၊ ဥပဂတ္တာ၊ ကပ်၍၊ ဈာတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဂ္ဂေါ၊အနက်တည်း၊ သမ္ဘောဒိတိ၊ သမ္ဘောဒိဟူသည်ကား၊ သမ်၊အညီအညွတ်၊ ဝါ။တနည်းကား၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ။ဟောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းတည်း၊ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း၊ အနေန၊ဤပုဏ္ဏားနှင့်၊ သောဝိ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ ကစ္စိဘောတောခမနီယံကစ္စိယာပနီယန္တိ အာဒိနာ၊ကစ္စိဘောတောခမနီယံကစ္စိယာပနီယံဤသို့အစရှိသော၊ပဋိသန္ထာ ရကရဏာသေန၊အာဝေဒအစပ်ပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမပ္ပဝတ္တမေ ဒေါ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ သမ္ဘာဒနီယန္တိ၊သမ္ဘာဒနီယံဟူသည်ကား၊သမ္ဘာဒနာရဟံ၊ဝမ်းမြောက် ခြင်းဌာထိုက်သော၊ သမ္ဘာဒဇနနယောဂ္ဂံ၊ ´ဝမ်းမြောက်သောအဖြစ်နှင့် ယှဉ်သော၊ကထန္တိ၊ကထံဟူသည်ကား၊ ကထာသလ္လာပ်၊စကားပြောဆို ခြင်းကို၊ သာရဏီယန္တိ၊ သာရဏီယံ ဟူသည်ကား။ သရိတဗ္ဗယုတ္တံ၊ အောက်မေ့အပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၊ သာဓုဇနေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့ သည်၊ပဝတ္တေတဗ္ဗကာလန္တရေ ဝါ၊ဖြစ်စေအပ်သောကာလတပါးခ်ိန်လည်း စိန္တေတဗ္ဗံ၊ ကြံစည်အောက်မေ့အပ်သောစကားကို၊ဝိတိသာရေတွာတိ၊ ဝိတိသာရေတွာဟူသည်ကား၊ နိန္ဓာရေတွာ၊ဆုံးစေ၍။ ဂေါမန္တန္တိ၊ဂေါ မန္တံဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဒေသော၊ ဘာဝနပုန်းကိုညွှန်းပြ

သောသဒ္ဒါတည်း၊ကေတ္ထိ ဌာနေ၊တာဝုသောအရဝ်ဌ၊ အတိသမ္ဘုဝါဒိကော၊ အလွန်ဂြေးရှုခြင်း အစရှိသော၊ ဆဋ္ဌာနဒေါသော ခြောက်ပါးသော နေရာ အပြစ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ကြဉ်၍၊ ကေတ္ထိ ပဒေသော၊ တာဝုသောအရဝ်ဌ၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ ဧတဒဝေါစာတိ၊ဧတ ဒဝေါစဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ။ယဒုအာဝါဌ၊ ဝတ္ထုမ္ဘိ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ကိတ္တာဝတာဒုဒ္ခါတိ အာဒိဝစနံ၊ ကိတ္တာဝတာဒုဒ္ခါ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊အဝေါစ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ တတ္ထတတ္ထိ ဝစနေ၊ထိုကိတ္တာ ဝတာစသော ပုဏ္ဏာစကားဌ၊ ကိတ္တာဝတာတိ၊ ကိတ္တာဝတာဟူသည် ကား၊ကိတ္တကေနပမာဏေန၊ အဘာယ်မျှလောက်သောပမာဏနှင့်၊ နု တိ၊နု ဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ သံသယတ္ထေ၊သံသယအနုက်ဌ၊ နိပါတော၊ နိပါတ် ဝုစ္စတေ။ ဒုဒ္ခါတိ၊ဒုဒ္ခါဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ပဒဟူရဏေ၊ ဝုစ္စတြည့်ခြင်းဌ၊ နိပါတော၊နိပါတ်ဝုစ္စတေ။ ဘောတိ၊ဘောဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ဝုဏ္ဏားတို့၏၊ ဓာတိသမုဒါဟာရတံ၊ဓာတ်အားဖြင့်ကောင်းစွာလာ သော၊အာလပနံ၊အာလုပ်ဝုစ္စတည်း၊ တထာဟိ တတော ဝေ။ ထိုကြောင့် သာလျှင်၊ဘောဝါဒိနာမသောဟောတိသစေဟောတိအကိုဌနောတိ၊ဘော ဝါဒိနာမသောဟောတိသစေဟောတိအကိုဌနောဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူ အပ်၏။ ဂေါဘမောတိ၊ ဂေါတမဟူ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊အာလပတိ၊ခေါ်၏။ ပနစောဒေမိ၊စောဒနာဌ် ဆုံ၊အာယံဗြာဟ္မဏောဌ ဤဝုဏ္ဏားသည်၊သမ္ပတိသမာဂတော၊ယခုတပေါင်း ဘော်ဖွားဘက်တော်ကဲ့သို့၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဂေါတ္တံ၊အနွယ် ကို။ကထံ၊အာဘယ်ကြောင့်၊ စာနာတိ၊သိသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊စောဒနာ၊စောဒနာခြင်းတည်း၊ အယံဗြာဟ္မဏောဌ ဤဝုဏ္ဏားသည်၊ သမ္ပတိသမာဂတော၊ ယခုပေါင်းဘော်ဖွားဘက်တော်ကဲ့သို့ကောင်း စွာတက္ကလာကြသောသူသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဆဋ္ဌသာနိ၊ ခြောက်နေရာ တို့ပတ်သုံး။ ပဓာနကရဏကာလေ၊ဒုက္ခရေစရိယာကျင့်သောအခါဌ၊ဥပဌ ဟာန္တော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော၊ ပဌဝဝိုယေ၊ ပဌဝဝိုတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ။ တက္ကဟ၊စရမာနော၊ကျင့်လျက်၊ အပရဘာဂေ၊နောက်အဝတို့ဌ၊တံဘ ဂဝန္တံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဆဋ္ဌေတွာ၊ဖွဲ့၍၊ ဥရုဝေလာယံ၊ ဥရုဝေလ တောဌ၊သေနနိဂမေ၊ယေနနိဂုံးဌ၊ ဧကောအဒုတိယော၊ အပေါ်မလွှဲကော် တယောက်ယည်းသာ၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပါဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊စရမာနော ဝါ၊သွားသောအခါဌလည်း၊ တေနဗြာဟ္မဏေန၊ ထိုဝုဏ္ဏားသည်၊ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော

စေ၀။ မြင်လည်းမြင်ဘူး၏။ သလ္လဝိတာပုဗ္ဗောစ။ အတ္ထတ္ထလည်းပြော ဆိုးမမြန်းဘူး၏။တေန၊ထိုကြောင့်၊ သောပြာဟ္မဏောဝ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ပုဗ္ဗေ၎ရှေးဦး၊ ပဠုဝဝ္ဂိယေဟိ၊ ပဠုဝဝ္ဂိတို့သည်၊ ဂယ္ဟမာနံ။ ယူအပ်သော၊ ဘဂဝတောဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်ကို၊ အနုသရန္တော၊ အောက်မေ့၍။ ဂေါတမောတိ၊ဂေါတမဟူ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား ကို။ ဂေါတ္တေန။ အနွယ်ဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၀ါ၊ တနည်းကား၊ပ ဘတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဠာယ၊စ၍၊ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊မဟာ ဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကို။ နိက္ခမန္တော၊ တောထွက် တော်မူလျက်၊ အနောမနဒိယာရေ၊ အနော်မာမြစ်ကမ်းခို၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏။တ၀ေတော၊ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊စ၍၊ သမဏောဂေါတ ဟောတိ၊ သမဏောဂေါတမောဟူ၍။ စန္ဒေ၀ရိယ။ လက္ခဏေ၊ သူရိယော၀ိ ယ၊နေကဲ့သို့၊ပါဂဒေ၀၊ထင်လည်းထင်ရှား၏၊ ပညာတော၊အများပညာတ် သမုတ်အပ်သည်လည်းဖြစ်၏။ တ၀ေ၊ပြာဟ္မဏာ၊ထိုပုဏ္ဏား၏၊ဂေါတ္တ ဇာနနေ။ မြတ်စွာ ဘုရား၏ အနွယ်တော်ကို သိသည်၌၊ ကာရဏာ၊အ ကြောင်းကို။နဂ၀ေ၀သိတဗ္ဗံ၊ မရှာအပ်။ ပြာဟ္မဏကာရဏာတိ၊ ပြာဟ္မဏ ကာရဏာဟူသည်ကား။ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားအဖြစ်ကို၊ ကရောန္တိ၊ပြုတတ် ကုန်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပြာဟ္မဏာကာရဏာ၊ ပြာဟ္မဏကာရဏ မည်ကုန်၏။ ပြာဟ္မဏာဘာ၀ကရာ၊ပုဏ္ဏားအဖြစ်ကို ပြုတတ်သောတရား တို့တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အ၀ဇ္ဇော၊ အနက်တည်း။ ဇ္ဇော၊ ဤပုဏ္ဏား ပါ၌ခို၍လည်း။ ကိတ္တာ၀တာတိ၊တေန။ ကိတ္တာ၀တာ ဟူသော ဤပါ၌ဖြင့်၊ ယေဘိ၊မ္မေဟိ၊ အကြင်တရားတို့ဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏောပုဏ္ဏား သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တေသံ၊မ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့၏၊ ပရိမာဏ၊အတိုင်း အရှည်ကို၊ပုဏ္ဏတိ၊မေး၏။ကတာမေတိပနဣဒံ။ ကတာမေဟူသော ဤပါ၌ ဖြင့်ကား၊တေသံ၊မ္မာနံ၊ထိုတရားတို့၏၊သရူပ်၊ သရုပ်ကို၊ပုဏ္ဏတိ၊မေး၏။ ကေမဏ္ဍိ၊ဒိဒ္ဓတ္ထာတိ၊တော်၊ ကေမဏ္ဍိ၊ဒိဒ္ဓတ္ထာဟူသော ဤစကားသည်၊တေန ပြာဟ္မဏောနဲ့ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ပုဗ္ဗဿ၊မေးအပ်သော၊ပဗ္ဗဿ၊ပြုဿနာ၏။ ထိခါပတ္တံ၊ အတွင်သို့ရောက်သော၊အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ဒိဒ္ဓတ္ထာ၊ထိတော်မူ ၍၊တာယံ၀ေလာယံ၊ထိုသိတော်မူသော အခါ၌၊ဣဒ္ဓိပါဒနှင့်၊ဤဥဒ္ဓါနနှင့်ကို၊ဥ ဒ္ဓါနေသိ၊ကျူးရှင်တော်မူ၏။တ၀ေ၊ပြာဟ္မဏာ၊ထိုပုဏ္ဏားအား။ဓမ္မံ၀နေ၊ တရားကိုကား၊နဒေသေသိ၊ မဟော၊ ကသ္မာ။ အဘာယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား၊ ဓမ္မဒေသနာ အဘာ၀နေ၀ တော၊ တရားဒေသနာ၏ တည်ရာမ

ဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တထာတံ၀စနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊တသဗြာဟ္မဏသ၊ ထိုဝုဏ္ဏားအား၊ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာ ကို၊သုဝ္ဘား၊ ကြား၍၊ သစ္စာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းသည်၊ နအာဟောသိ၊မဖြစ်၊ဣမသ္မိယထာ၊ ဤဝုဏ္ဏားကဲ့သို့ပင်လျှင်၊ ဧ၀ံတထာ၊ ထိုဝုဏ္ဏားနှင့်အလားတူစွာ၊ ဥပကသ္သအာဇီ၀ကသ၊ ဥပကတက္ကတွန်း အား၊ဗုဒ္ဓဂုဏပကာသနဗုဒ္ဓဂုဏပကာသနံ၀ေ၊ ဘုရားဂုဏ်ကိုပြကာမျှ သည်သာလျှင်၊ အသဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဓမ္မစက္ကပ၀တ္တနတော၊ ဓမ္မစက်တော်ကိုလှည့်စေသည်မှ၊ဝုဠ္ဠတာ ဝေ၊ရှေးအတိုင်း၊ဘဂ၀တာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူ အပ်သည်ကို၊ပရေသံ၊ တပါးကုန်သော၊သုဝဏ္ဏာနံ၊ပါ၊နာကြားသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တဗုသသာလ္လိကာနံ၊ တဗုသသာလ္လိကညိုနှောင်တို့အား၊ သ၀ဏ်ဒါနံ၊ပါ၊သ၀ဏ်ကုံပေးခြင်းကဲ့သို့၊ ၀ါသနာဘာဂိယမေ၀၊ ၀ါသနာ အာတိုင်းတည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတံ၊ဖြစ်၏၊ သေက္ခဘာဂိယံ၊သေက္ခအာတိုင်ကို သည်၊နဟောနာတိ၊ မဖြစ်၊နိဗ္ဗေ၀ဘာဂိယံ၊ နိဗ္ဗေ၀အာတိုင်ကိုသည်၊နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ဟိယုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊သော၊ ဤသို့ဓမ္မစက်ကြာမလည်ခင်သတ္တ ၀ါတို့မဂ်ဖိုလ်မရခြင်းသည်၊ ဓမ္မတာ၊ ဘုရား၏ဂုဏ်တို့၏ ဓမ္မတာပင်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ၊

တတ္ထ၊ထိုပါဌိသဒ္ဒနာပါဠိ၌၊ယောပြာဟ္မဏောတိ၊ ယောပြာဟ္မဏောဟု သည်ကား၊ယော၊အကြင်ဝုဏ္ဏားသည်၊ ဗာဟိတပါပ၊ဓမ္မတာယ၊အပသို့ပြု အပ်သောမကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပြာဟ္မဏော၊ပြာဟ္မဏမည် ၏၊ဒိဋ္ဌမဂ်လိကတာယ၊ဒိဋ္ဌမဂ်လာအယူရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဟုဟုဂ် ရုကသာ၀ါဒိ ပါ၊ယဟုတ္ကော၊ ဟုဟုပြုတတ်သော ကိလေသာ ဟူသောဖန် ရည်အစရှိသော ပါ၊ဓမ္မနှင့်ယှဉ်သည်၊ဟုတ္တော၊ဖြစ်၍၊ ကေ၊လေ၊ သက် သက်၊စောတိမတ္တကေန၊ ပြာဟ္မဏစောတ်သို့ကပ်ခါမျှဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏည်၊ပြာဟ္မ ဏအဖြစ်ကို၊နစောနာတိ၊ မသိတတ်၊ သောပြာဟ္မဏော၊ထိုပြာဟ္မဏမည် သောသူသည်၊ဗာဟိတပါ၊ဓမ္မတ္တာ၊အပသို့ပြုအပ်သောပါ၊ဓမ္မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟုဟုကာရ၊ပဟာနေန၊ တဟုံဟုံပြုအပ်သောမာန်ကိုပယ် သဖြင့်၊နိဟုံဟုံကော၊တဟုံဟုံလည်းမပြုတတ်၊ ရာဂါဒိကသာ၀ါဘာ၀ေ နာ၊ရာဂအစရှိသောဖန်ရည်မရှိသဖြင့်၊ နိက္ကသာ၀ေါ၊ကိလေသာတည်းဟူ သောဖန်ရည်မရှိ၊ဘာ၀နာနုယောဂယုတ္တစိတ္တတာယ၊ကမ္မဋ္ဌာန်စီးပြန်းခြင်း လုံ့လနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယတတ္တော၊ကမ္မဋ္ဌာန်း

စိုးမြှိုးခြင်းလုံ့လနှင့်ယှဉ်သောစိတ်လည်း ရှိ၏။ ၀ါ။ဘုရားကား၊ သိလသံ ယမမရှိ၊သီလကိုစောင့်စည်းခြင်းမြင့်၊ သံယတစိတ္တတာယ၊ကိုယ်နှုတ်နှ လုံးသုံးပါးလုံးကို စောင့်စည်းခြင်းရှိသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးလုံးကို စောင့်ထိန်းကြောင်းကောင်းသောစိတ်လည်း ရှိ၏။ စတုမဂ္ဂဥာဏာသင်္ခါတေဟိ၊ လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်ဟူဆိုအပ်ကုန် သော၊ဝေဒေဟိ၊ဉာဏ်ဟူမြင့်၊ အနန္တသင်္ခါ၊ဥပရိ၊ယောသာနံ။သင်္ခါ၊ရေတို့၏ ဆုံးရာဖြစ်သော၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်သို့ ဂတတ္တာ။ရောက်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ၀ါ၊တုနည်းကား၊ဝေဒါနံ၊ဗေဒင်တို့၏၊အနန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ ဂတတ္တာ၊ရောက် သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေဒန္တာ၊ ဗေဒင်တို့၏ ကမ်းတာကိုသို့လည်း ရောက်၏။မဂ္ဂဖြဟ္မစရိယ၊ မဂ်တည်းဟူသောဖြတ်သောသိတင်းကို၊ ဝသိဘဏ္ဍာ၊ သုံးအပ်ပြီးသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝသိတဖြဟ္မစရိယော၊ သုံးအပ်ပြီးသောမဂ်တည်းဟူသောဖြတ်သောသိတင်းသည်းရှိ၏။ ဖြာဟ္မ ဏော၊ဖြာဟ္မဏ မည်သောသူသည်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဓမ္မေနဥာယေန၊အာ သင့်အား၊ဖြင့်။ ဖြဟ္မ၀ါဒံ၊ဖြာဟ္မဏဟူ၍ကြိုး၀ါး၊ခြင်းကို၊ ၀ဒေယျ၊ဆိုရာ၏၊ ဣဘိ၊ဤသို့၊ဘော်ဘါဒံ၊ဤ၊အယူကို။ ဓမ္မေနဥာယေန၊အာသင့်အား၊ဖြင့်၊ ၀ဒေ ယျ၊ဆိုသည်မည်ရာ၏၊ယ၊သ၊ပုဂ္ဂလ၊သ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သကလေ လောကသန္နိ၀ါ၊သော၊အလုံးစုံသောလောကဧစည်းအ၀ေး၌၊ကုဟိန္ဒိကော ရမ္ဘဏော၊ တရုံတရသောအာရုံ၌၊ ရာဂ၊ဥသေ၊ဒေါ၊ ရာဂဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒေါ သု၊သေ၊ဒေါ၊ ဒေါသ၊ဖြစ်ခြင်းသည်။မောဟု၊သေ၊ဒေါ၊ မောဟ၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊ မာနု၊သေ၊ဒေါ၊မာန၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌု၊သေ၊ဒေါ၊ဒိဋ္ဌိ၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဇုတိ၊ဤ သို့၊ ဇုမ္ပေ၊သေ၊ဒါ၊ဤ၊ဖြစ်ခြင်းတို့သည်၊ နတ္ထိသန္တိ။မ၏ကုန်၊ အနု၀ေသော်၊ အကြွင်းမဲ့၊ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဇုတိအယံ၊ဤ၊သည်ကား၊ အဟေ၊ အနက်တည်း။ ၊စတုဋ္ဌသုတ္တ၀ဏ္ဏနာ၊စတုတ္ထသုတ်အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိ တာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁-ဗောဓိဝဂ်-၅-ထေရသုတ်။

ပဋ္ဌမေ၊ပဋ္ဌမသုတ်၌၊သာ၀တ္ထိယန္တိ၊သာ၀တ္ထိယံဟူသည်ကား၊ ဇေတဝ ဓေ၊ ဤသို့သာ၀တ္ထိအမည်ရှိသော၊နဂရေ၊မြို့၌၊ သာ၀တ္ထိ၊ဃနာမ၊သာ ၀တ္ထိအမည်ရှိသော၊ဇူသိနော၊ရေသေ့၏၊ နိ၀ါသဋ္ဌာနေ၊နေရာအရပ်၌၊မာ၀ိ တဇ္ဇာ၊ဘန်ဆင်းအပ်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာ၀တ္ထိတိ၊သာ၀တ္ထိဟု၍၊

ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ယထာ၊အာဘယ်ပြည်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ကာရေ ကျိတိ၊ ကာရေ ကျိဟူသကဲ့သို့၊ ဝေါ။ ဤသို့၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊အာဂ္ဂရေစိန္တကာ၊ သဒ္ဒါ ကျမ်းဆရာတို့သည်၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊အဋ္ဌကထာစရိယာပနု၊အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည်ကား၊ယင်းကိုပြု၊အလုံးရုံသော၊မနုဿာနုံ၊လူတို့၏၊ ဥပဘောဂ ပရိဘောဂံ၊အဝွင်းအပအသုံးအဆောင်ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံအသုံး အဆောင်ကာမဂုဏ်သည်၊ ဣဒေ၊ဤပြည်၌၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣတိ၊ဟု၊ ထိ ကြောင့်၊သာဝတ္ထိ၊သာဝတ္ထိမည်၏၊စ၊ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ အတ္ထသမာယော ဝေ၊သဗ္ဗအနက်ရှိသော သဒ္ဒါ၏အနက်နှင့် ကောင်းစွာယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ဣဒေ၊ဤပြည်၌၊ ကိံ၊အာဘယ်မည်သော။ ဘဏ္ဍံ၊ဘဏ္ဍာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိတေ၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံသော ဘဏ္ဍာသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣတိ၀ိ၀စနံ၊ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊ ဥပါဒါ ယ၊ထောက်၍၊ သာဝတ္ထိ၊သာဝတ္ထိမည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဏ္ဍန္တိ၊ဆိုကုန် ၏၊ ။သဗ္ဗဒါ၊အခါခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗုပကရဏံ၊ အလုံးရုံသောအဆောက် အဦသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌။ သမောဟိတံ၊ရင်း၏ တည်မှ၊ ထိုကြောင့်၊သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံသောအဆောက်အဦအသုံးအဆောင်များ၊ဖြောင် စွာအခါမလပ်ရင်းသည်ကို၊ဥပါဒါယ။စွဲ၍၊တံနုဂရုံ၊ထိုပြည်ကို၊သာဝတ္ထိ တိ၊သာဝတ္ထိဟု၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ။ကိသဲ့သာဝတ္ထိယံ၊ထိုသာဝတ္ထि ပြည်၌၊စ၊ဆက်၍ဆိုအံ့၊ဧတံ၊ဤသာဝတ္ထိယံဟူသောပုဒ်သည်၊သမိပဋ္ဌေ သမီပအနက်၌၊ ဘုမ္မ၀စနံ၊သတ္တမီဝိဘတ်တည်း။ ဧတ၀ေနတိ၊ဧတ ၀ေနဟူသောပါဠိ၌၊ဝစနဋ္ဌာ၊ဝိဂြိဟ်ကို၊ဧဝံ။ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ယောရာဇပုဏ္ဏော၊အကြင်မင်းသားသည်၊ အဗ္ဗ နော၊မိမိ၏။ ပစ္စတ္ထိကေ၊ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိသူတို့ကို၊ဇိနာတိ၊ အောင်တတ် ၏၊ ဣတိ၊ဟု၊ ထိုကြောင့်၊ သောရာဇပုဏ္ဏော၊ ထိုမင်း သားသည်၊ ဧကော၊တနည်းကား၊ရှေးမင်း၌။ပစ္စတ္ထိကဇနေ၊ဆန့် ကျင်ဘက်ဖြစ်သောရန်သူတို့ကို၊ ဇိတော၊အောင်သည်ရှိသော်၊ဧကော၊ ဘွား သည်တည်း၊ ဣတိ၊ဟု၊ ထိုကြောင့်၊ သောရာဇပုဏ္ဏော၊ ထိုမင်း သားသည်၊ ဧကော၊ဧကမည်၏၊ဝါ။တနည်းကား၊ မဂ်လသမတာယ၊ မဂ်လာဟု သမုတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တသရာဇပုဏ္ဏသော၊ထို မင်းသားအား၊ဝေါနာမမေ၀၊ဤ၊ဧကတဟူသောအမည်ကိုသာသျှင်၊ ကတံ။ ပြုအပ်၏၊ဣတိ၊ဟု၊ ထိုကြောင့်၊ဧကော၊ဧကမည်၏၊ယံဌာနံ၊အကြင် အရပ်သည်၊အဗ္ဗာနမ်၊မိမိ၌၊သဗ္ဗေ၊သဗ္ဗ၀ါတို့ကို၊ဝနုယတိ၊ဆည်းကပ်ဝှ

တာဘ်၏၊ ဈာတိတသွား၊ ထိုကြောင့်၊ တံခွန်၊ ထိုအရေပ်သည်၊ ဝန်း၊ ဝနမည်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သမ္ဘတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ဘတ္တိ၊ ဆည်းကပ်လာသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ဥပုါ ဒေါ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဈာတိအာသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝနုံ၊ တယာ၊ စတေ၊ တောင်းပန်တတ်၏၊ ဈာတိတသွား၊ ထိုကြောင့်၊ ဝနံ၊ ဝနမည်၏၊ နာနာဝိကေသုမဂ္ဂသမောဒဓေကောကိလာဒိ ဝိဟာဂ်ရတာ၊ ထား၊ ပေဟိစ၊ အသီးသီးအထူးထူးအပြားပြား၊ သော ပန်းတို့၏ အနံ့အသက်ပေါင်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာမွှေလျော်လျက် ယစ်ကုန်သော ဥားသြာ အစရှိ၊ သောဌက်အပေါင်းဘို့၏ခင့်ကြွေးမြှီးပျော်ပေါ်၊ ခါတံ့ထူးကျူးအေး သောအသံတို့ဖြင့် လည်း၊ ကောင်း၊ မန္ဒမာရုတစလိဘ ရုက္ခသာခါပလ္လဝ ပေတ္တဟိစ၊ ဖြည်းညှင်းသာယာစွာ လာကုန်သော လေပြေ လေညှင်းခပ် သဖြင့်တုန်လှုပ်ကုန်သော သစ်ပင်သစ်ခက် သစ်ညွှန့်ရွက်ဖူးရွက်ရင့်တို့ ဖြင့်ယည်းကောင်း။ ဌေ၊ လာကြကုန်၊ မံ၊ ဝါ ကို၊ ပါ၊ ဟိ၊ နော၊ သတ္တဝါတို့ သည်၊ ပရိဘုဇ္ဇ၊ ထား၊ သုံး၊ ဆောင်လှည့်ကုန်၊ ဈာတိ၊ ဤသို့၊ ယာ၊ စတိ ဝိယ၊ တောင်း ပန်သကဲ့သို့၊ ဟော၊ တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဈာတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက် တည်း၊ ဧတ၊ သေ၊ ဧတ၊ မင်းသား၏၊ ဝနံ၊ တော၊ တည်း၊ ဧတ၊ ဝနံ၊ ဧတ၊ မင်းသား၏၊ တော၊ ဟိ၊ ယုတ္တံ၊ ထိုစကားသည်သင့်စွ၊ တံ ဝနံ၊ ထိုတော ကို၊ ဧတေ၊ ဧတ၊ အမည်ရှိ၊ သော၊ ကုမာ၊ ရေ၊ မင်းသားသည်၊ ရေ၊ ဝိတံ၊ ဝိုက်ဖျိုးအပ်၏၊ သံ ဝဍ္ဎိတံ၊ ကြီးပွါးစေအပ်၏၊ ပရိ ပါ၊ လိတံ၊ စောင့်ရှောက် လုံစေအပ်၏၊ သော ဝ၊ ထိုမင်းသားသည်သာလျှင်၊ တ၊ သ ဝ၊ နသ၊ ထိ တော၏၊ သာ ဝိ၊ အရှင်သည်၊ အ ဟော သိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ ဝ၊ နန္တိ၊ ဧတ ဝ ၊ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တ ဿ ဝ ဧတ ဝ ၊ ထို ဧတ ဝ ၊ မင်း သား ဝိုက်ဖျိုးအပ်သော ဥ ဗျာဥ်တော၌၊ အနာ ထ ပိ ဏ္ဍိ ကသာ ရာ မေ ဝိ၊ အနာ ထ ပိ ဏ္ဍိ ကသာ ရာ မေ ဟု သည်ကား၊ မာ တာ ပိ တု ဟိ၊ အ မိ အာ ဘာ တို့ သည်၊ ဂ ဟိ တ နာ မာ နု ယေ ၊ ယ ၊ ယူ အပ်မှည့်အပ်သော အ ဏ ယ အ မည်ဖြင့်၊ သုဒ္ဓေ ဘ ဂ ၊ သုဒ ဘ ၊ မည်၏၊ သော မ ဟာ သေ ဋ္ဌိ၊ ထိုသူကြီးကြီးသည်၊ သ ဗ္ဗ ကာ မ သ မိ ဒ္ဓိ တာ ယ ၊ အလုံးရုံသော ကာမဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝိ ဂ တ မ လ မ ဠ္ဟေ ရ တာ ယ ၊ ဝန်တိုခြင်း အညစ်အကြေးမှကင်းဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂ ရု ဘာ ဝိ ဂုဏ သ မ ဂီ တာ ယ ၊ ဂ ရု ဘာ ၊ စ သော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိစ္စ ကာ လံ ၊ အာ ခါ ခ ၊ သိ မ်း ။ အ နာ ထ ဝ နံ ၊ ကိုးကွယ်ရာ

မရှိကုန်းသောမုန်းတောင်းယာစကာတို့အား၊ ပိုဏ္ဏားထမင်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေးပေ တတ်၏၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ အနာထပိဏ္ဍိကောတိ၊ အနာထပိဏ္ဍိကဟု၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ထွေထူးနေ၍ကြီးတော်ဌားပါကိုနော်၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိသေ သေနှုတ်ထူးအားဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာရုမ္ဘိ၊ အလွန်မွေ လျော်ကုန်၏၊ ဟုတိတသွား။ ထိုကြောင့်၊ အာရာမော၊ အားရာမမည်၏၊ ပုဗ္ဗ ဟလာဒိ သောဘတာယစ၊ အပွင့်အသီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် တင့်တယ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ နာတိဒူရဲနစ္စာသန္နတာဒိပဉ္စဝိဝေ နာသနဂ်သမ္ပတ္တိယာစ၊ မဝေးလွန်းမနီးလွန်းသည်၏အဖြစ်အစရှိသောငါး ပါးအပြားရှိသောသေနာသနအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ တတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊ အာဂမ္ဘ၊ လာလတ်၍။ ရေမန့် အာဘိရေမန့်၊ အလွန်မွေလျော်ကုန်၏၊ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ မဆန့်ကျင်ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝသန့်၊ နေကုန်၏။ ဟုတိဒေယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဟော၊ အနက်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ရတ္တပ္ပကာရာယ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြား ရှိသော၊ သမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်တပါးသို့ ဂတောပိ၊ သွားကုန်သောသူတို့ကိုလည်း၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထန္တရေ အတ္ထန္တရံ၊ အတွင်းသို့၊ အာနေတွေ၊ ဆောင်၍။ ရေမေတိ၊ မွေလျော်စေတတ် ၏၊ ဟုတိတသွား၊ ထိုကြောင့်၊ အာရာမော၊ အာရာမမည်၏၊ သောအာရာမော၊ ထိုဧတာဝန်ကျောင်းတော်အရေမ်သို့၊ အနာထပိဏ္ဍိကေန၊ အနာထပိဏ် အမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိနာ၊ သူကြွယ်သည်၊ ဧတသာရာဇကုမာရဿ၊ ဧတမင်းသား၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ အဠာရသတိဟိ ညောကောဋိဟိ၊ ငွေအသပြာ တဆဲ့ရှစ်ကုဋေတို့ဖြင့်၊ ကောဋိသန္ထာရေန၊ အစွန်းနှင့်စပ်စေ သျက်စိသဖြင့်၊ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍။ အဠာရသတိဟိ ညောကောဋိဟိ၊ ငွေ အသပြာတဆဲ့ရှစ်ကုဋေတို့ဖြင့်၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ကာရာ ပေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊ အဠာရသတိဟိ ညောကောဋိဟိ၊ ငွေ အသပြာ တဆဲ့ရှစ်ကုဋေတို့ဖြင့်၊ ဝိဟာရမဟေ၊ ကျောင်းပူဇော်ခြင်းကို၊ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုပညာသတိ ညောကောဋိပရိစ္စာဂေန၊ ငါးဆဲ့ လေးကုဋေသောငွေအသပြာတို့ကိုစွန့်သဖြင့်။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိ သော၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား။ ဟိယ်ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိယျာဒိ တော၊ အပ်နှင်းအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အနာထပိဏ္ဍိကသေ အာရာမော တိ၊ အနာထပိဏ္ဍိကသေအာရာမောဟု၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ အနာထ ပိဏ္ဍိကသေအာရာမေ၊ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည်ဆောက်လုပ်အင်သော

အနာဝမ်း၌၊ ထွေးစေတာ၀နေအနာထပိဏ္ဍိကသဒ္ဓါသောဒကိုနှစ်ပုဒ်၌သည်း၊ ဧတာ၀နေတိ၀စနံ၊ ဧတာ၀နေဟူသောစကားသည်၊ ပုရိမသာမိကိုတွယ်နံ၊ ရှေးဦးအရှင်ကို ကြားသိစေသောစကားတည်း၊ အနာထပိဏ္ဍိကသဒ္ဓါရာမေတိ၀စနံ၊ အနာထပိဏ္ဍိကသဒ္ဓါရာမေဟူသော စကားသည်၊ ပစ္ဆိမသာမိပရိကိတ္တနံ၊ နောက်အရှင်ကိုကြားသိစေသောစကားတည်း။ဥဘယံပိ၊နှစ်ပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ ဗွိန္ဓိ။သူ၊တော်ကောင်းနှစ်ယောက်တို့၏၊ ပရိစ္စာဂ၀ိသေသပရိဒီပနေန၊စွန့်ကြဲခြင်းအထူးကိုပြသဖြင့်၊ ပုညကာမာနံ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိကုန်သောသူတော်ကောင်းတို့အား၊ အာယတိ၊နောင်အခါ၌၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိအာပဇ္ဇနဿ၊ဖြင်သဖြင့်အတုလိုက်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဂန္ထံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တဏ္ဍာ၊ တိုနှစ်ယောက်သောသူတို့တွင်။ဧတာ၊သား၊ဧတာမင်းသား၏။ပရိစ္စာဂေါ။စွန့်ကြဲခြင်းသည်ကား၊ဒွါရေကောဌကပါသာဒကရုဏာ၀ေသန၊ဟံခါးမုတ်ပြာသာဒ်ကိုပြုလုပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘူမိဝိကမ္ပယလဒ္ဓါ။ မြေရှေင်းသဖြင့်ရအပ်သော၊ အဌာရသ ဘိရညကောဋိယောစ၊ တဆဲ့ရစ်ကုဋေသောငွေအသပြာတို့သည်လည်းကောင်း၊ အနေကကောဋိအညနကာ၊ အလုံ့ဌေ့မကအတိုးထိုက်ကုန်သော၊ ရုက္ခာစ၊ သစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟောန်း။ဖြစ်ကုန်၏။ အနာထပိဏ္ဍိကသ၊အနာထပိဏ်သူဌေး၏၊ ပရိစ္စာ
ဂေါ၊စွန့်ကြဲခြင်းသည်၊စတုပညာသကောဋိယော၊ငါးဆဲ့ထောင်ကုဋေသောငွေအသပြာတို့သည်၊ ဟောန်း၊ဖြစ်ကုန်၏။ ယတောဝ၊အကြင်ကြောင့်၊နေသံ၊ထိုသူတော်ကောင်းနှစ်ယောက်တို့၏၊ ပရိစ္စာ၀ပရိကိတ္တနေန၊စွန့်ခြင်းကိုကောင်းစွာကြားသဖြင့်၊ ဧ၀ံ၊ဤသို့။ ပုညကာမာ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ကရောန်း၊ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဒသာန္တော၊ပြီးလျက်၊ဓမ္မာဘဏ္ဍာဂါရိကော၊တရားရွှေတိုက်စိုးအရှင်အာနန္ဒာသည်၊အညေ၊တပါး၊ကုန်သော၊ပုညကာမေပိ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့ကိုလည်း။တေသံ။ထိုသူတော်ကောင်းနှစ်ယောက်တို့၏၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ၊ ဖြင်သဖြင့်အာဘုလိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇနေ၊ရောက်စေခြင်းဌာ၊ နိယောဇေတိ၊ ဘိုက်တွန်းနှိုးဆော်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တဏ္ဍတတ္ထိ ၀စနေ၊ ထိုစကားရှိ၌၊ စောဒနာ။ စောဒနာခြင်းသည်၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ကိံ သိယာ၊အဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဘဂ၀ါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊သာ၀တ္ထိယံ၊သာ၀တ္ထိပြည်၌၊ တာ၀၊ရှေးဦးစွာ၊ယဒိ ဝိဟရတိ၊ အကယ်၍ နေတော်မူအုံ့။ ဧတာ၀နေ၀ တိ၊ ဧတာ၀နေ ဟူ၍၊

နဝတ္တဗ္ဗံ၊မဆိုအပ်၊ ဧတေ ဝေ ဝ ဝ ဝ

ရေဝတော၊ ရေဝတာတည်း။ ကပ်ါရေဝတော၊ ကပ်ါရေဝတာသည်း နှ၊ မဟုတ်၊ဟိုဝိတ္ထာရေမိ၊အကျယ်ချဲ့ဦးအုံ့ကေတို့ ဒိဝ သေ။တနေ့သောနေ့၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်း ရတ္တသာကိပရိကို့ကြွ၊ နိုမြန်းသောကမ္ဘ လာဘင်းတိန်ဘို့ဖြင့်ခြိုရ်အပ်သော၊ သုဝဏ္ဏထူးပေါဝိယ၊ ရွှေစေတီကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌာလ ဝ ရေပရိပါရိတော၊အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်ပ သောငါးရသောခိုးပုံကြီးကို့ဖြင့်ခြိုရ်အပ်သော၊ သုဝဏ္ဏပဗ္ဗတောဝိယ၊ရွှေ တောင်ကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နဝုတိယံသသဟဿာ ပရိဝါရိတော၊ ကိုးသောင်းသောရွှေဟသ်ာတို့ဖြင့်ခြိုရ်အပ်သော။ ဝတရဋ္ဌောဟံသရာ ဝိယ၊ဝတရဋ္ဌရွှေဟသ်ာမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သတ္တရတနသမုဒ္ဒလာ ယ၊ရတနာခုနစ်ပါး၏အရောင်ဖြင့်တောက်ပသော၊ စတုရင်ိနိယာ၊အင်္ဂါ လေးပါးရှိသော၊ သေနာယ၊စစ်သည်ဖြင့်၊ ပရိဝါရိတော၊ခြိုရ်အပ်သော၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာဝိယ၊စကြာဝဠာမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မဟာဘိက္ခု သံဃပရိဝုတော၊ များစွာသော ရဟန်းအပေါင်းခြိုရ်လျက်၊ ဂဂနမဇ္ဈေ ကောင်းကင်အလယ်၌၊စန္ဒ၊လမင်းကို၊ ဥဗ္ဘာပေ ဿောဝိယ၊ထွက်စေသကဲ့ သို့၊စတုန္နံ၊လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာနံ၊ ပရိသတ်တို့၏။ မဇ္ဈေ၊အလယ် ၌၊ဓမ္မ၊သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ဒေသေန္တော၊ဟောတော်မူလျက်၊နိသိန္နော နေတော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တတ္ထ ဘိက္ခဝေ ဣတိ ဟေတု ဣတိ ပစ္စယော ဣတိ ဣမေ ဒ္ဝေ ဓမ္မာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဣတိ ဣမေ ဒ္ဝေ ဓမ္မာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ကား။ အဋ္ဌာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြိုရ်၍၊ နိသိန္နဘိက္ခု။ နေကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ တေအာယသ္မန္တေ၊ ထိုအာရှင်တို့ကို။ အာ ဝုဿေ၊ လာသည်တို့ကို၊ ဒေသေတွာ၊ပြ၍၊ အာဘာသိ၊မိန့်တော်မူပြီ၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊သိလသမာ ဓိပညာဒိဂုဏ်သမ္ပန္နေ၊ သိလသမာဓိပညာအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပရေမေန၊ မြတ်သော၊ဥပသမေန၊ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်၊သ မန္နာဂတော၊ပြည့်စုံကုန်သော၊ပရမာယ၊မြတ်လှစွာသော၊အာကပ္ပသမ္ပတ္တိ ယာ၊ရဟန်းအသွင်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ယုတ္တော၊ ယှဉ်ကုန်သော၊ တေဒေ၊ ယာသ္မန္တေ၊ထိုအာရှင်တို့ကို၊ ဥပသက်မန္တေ၊ အထံတော်သို့ကပ်လာသည် တို့ကို၊ပသိတ္တာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုးသောစိတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊တေသံ၊ ထိုအာရှင်တို့၏၊ ဂုဏာဝိသေသပရိကိတ္တနတ္ထံ၊ ဂုဏ်

ကျေးဇူးအထူးကို ကောင်းစွာကြားနာကြပါ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဧကော ဘိက္ခဝေ ဗြာဟ္မဏာ အာဂန္ဆန္တိ ဧကော ဘိက္ခဝေ ဗြာဟ္မဏာ အာဂန္ဆန္တိ တိ၊ ဧကော ဘိက္ခဝေ ဗြာဟ္မဏာ အာဂန္ဆန္တိ ဧကော ဘိက္ခဝေ ဗြာဟ္မဏာ အာဂန္ဆန္တိ ဟု၎င်း၊ အာမင်္ဂဏ်သိ၊ ငါ့နောက်ရှေ့၊ တော်အာမေဋိတ်၊ ဤအာမေဋိတ်ကို၊ ပသာဒဝသေန ကြည်ညိုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပသံသာဝသေန၊ ချီးမွမ်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝေဝုဏ္ဏော တိ၊ ဝေဝုဏ္ဏောဟု သည်ကား၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ တေ အာယသ္မန္တေ၊ ထိုအရှင်တို့ကို၊ ဗြာဟ္မဏာ တိ၊ ဗြာဟ္မဏာ တို့ဟု၎င်း၊ ဝတ္ထေ၊ မိန့်တော်အပ်သည်ရှိသော်၊ အညတရောတိ၊ အညတရောဟု သည်ကား။ နာမဂေါတ္တေန၊ အမည်အနွယ်အားဖြင့်၊ အပါ ကဒ္ဒေါ။ မထင်ရှားသော။ တ သဒ္ဒပရိသာယံ၊ ထိုပရိသတ်၌၊ နိသိန္နော၊ နေ သော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း၊ ဗြာဟ္မဏစာတိ ကောတိ၊ ဗြာဟ္မဏစာတိ ကောဟု သည်ကား။ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဝုဏ္ဏောမျိုး ၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သော ရဟန်းတည်း၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဥဒ္ဒါရေ၊ ဘော၊ ဂါ၊ ပြန့်ပြောသော စည်းစိမ်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလကုလာ၊ ဝုဏ္ဏောသူကြွယ်မျိုးမှ၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ရဟန်း ပြု၏၊ တ သာ ဘိက္ခု နော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတဲ့၊ ကိ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ဣမေ လောကိယာ၊ ဤလောကိဆရာတို့သည်၊ ဥဘတော၊ ဓိဘာ၄စ်ပါးမှ၊ သုဇာတိ ယာစ၊ ခုနှစ်ဆက်တိုင်တိုင် အနွယ်ဆိုင်၍ ကောင်းစွာ ဖြစ်လေ့ရှိသ ဖြင့် လည်း၊ ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏသိက္ခာနိဗ္ဗတ္တိယာစ၊ ဗြာဟ္မဏသိက္ခာတင်သ ဖြင့် လည်း၊ ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အည ထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်လည်း၊ ဧတေ အာယသ္မန္တေ၊ ထိုအရှင်တို့ကို၊ ဗြာဟ္မဏာတိ၊ ဗြာဟ္မဏ တို့ဟု၎င်း၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဟန္ဒ၊ ယဒု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဂဝန္တံ မြတ် စွာဘုရားကို၊ ဗြာဟ္မဏလက္ခဏံ၊ ဗြာဟ္မဏလက္ခဏာကို၊ ပုစ္ဆေယ္ယံ၊ မေး လျှောက်အံ့၊ ဣတိ တေ၊ ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတဲ့၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေ ဒဿနမေव၊ ထိုအကျိုးငါသားလျှင်၊ ဘဂ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တ ဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေ ထေရေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို၊ ဗြာဟ္မဏာတိ၊ ဗြာဟ္မဏတို့ဟု၎င်း၊ အာဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဗြာဟ္မ၊

ဗေဒင်ကို၊ ဘာသာတိသဏ္ဌာယတိ၊ သဏ္ဌာယတိတတ်၏၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏောဗြာဟ္မဏမည်၏၊ ဣတိဟိ၊ ဤကိုယ်ကား၊ ဖောတိ
ဗြာဟ္မဏာနံ၊ဖောတိဗြာဟ္မဏာတို့၏၊ နိဗ္ဗစနံ၊ ဝိဂြိုဟ်တည်း၊ အာရိယာပန၊ အာရိ
ယာတို့သည်ကား၊ ဗာဟိတပါပတာယ၊ ကိုယ်မှအပပြုအပ်သောမကောင်း
မှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဗြာဟ္မဏာမည်ကုန်၏၊ ဟိတဒေဝ
ယုတ္တံ၊ထိုစကားသည်လျှင်သင့်၏၊ ဗာဟိတပါပတ္တာ၊အာပပြုအပ်ပြီးသော
မကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏောဗြာဟ္မဏမည်၏၊ သမစရိ
ယာ၊ ငြိမ်းစေအပ်သော မကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမဏောသ
သမဏာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ ဧတေ ဝစနံ၊ ဤသို့သော
စကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဗာဟိတ္တာ ပါပကေဒေမ္မတိ၊ ဗာဟိတ္တာပါပကေဒေမ္မဟု၍၊ ဝက္ခတိစ
ဆိုလည်း၊ ဆိုလတ္တံ့။ ဧတေမတ္တံ ဝိဒိတ္တာတိ၊ ဧတေမတ္တံ ဝိဒိတ္တာဟူသည်ကား၊
ဗြာဟ္မဏသဒ္ဒသ၊ ဗြာဟ္မဏသဒ္ဒါ၏၊ ပရေမတ္တတော၊ မတောက်မပြန်သော
အားဖြင့်၊ သိခါပတ္တာမတ္တံ၊ အထွဋ်သို့ရောက်သောအနက်ကို၊ ဓာနိတ္တာ၊ သိ
၍၊ ဇာမံဥဒါနိနှိ၊ ဇာမံဥဒါနိဟူသည်ကား။ ပရမတ္တဗြာဟ္မဏာဘာဝဒီပကံ၊
မဘောက်မပြန်မြောက်သော ဗြာဟ္မဏအဖြစ်ကို ဖြာတတ်သော၊ ဇာမံဥဒါနိ၊
ဤဆိုလတ္တံ့.သောဗာဟိတ္တာ ပါပကေဒေမ္မစသော ဥဒါနိုးတရားတော်ကို၊
ဥဒါနေသိ၊ကျူးရှင့်တော်မူ၏၊ တတ္တ၊ ထိုဥဒါနိုးပါဠိတော်၌၊ ဗာဟောတ္တာတိ၊
ဗာဟောတ္တာဟူသည်ကား။ ဗဟိကတ္တာ၊ အပသို့ပြု၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏
သန္တာနတော၊ခန္ဓာငါးပါးအရှေ့။ နိဗာဓိတ္တာ၊ထုတ်၍၊သမုဒ္ဓေဒပဟာန
ဝသေန၊သမုဒ္ဓေဒပဟာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ပဓာဟိတ္တာ၊ပယ်စွန့်၍၊ဇာတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဇ္ဇေဝ၊ အနက်တည်း။ ပါပကေဒေမ္မတိ၊ပါပက
ဒေမ္မော ဟူသည်ကား။ လာမကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဒေမ္မေ၊တရားတို့ကို၊
ဒုစ္စရိတဝသေန၊ဒုစရိုက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တိဝိဓဒုစ္စရိတဒေမ္မေ၊သုံးပါးအ
ပြားရှိသော ဒုစရိုက်တရားတို့ကို၊ စိတ္တုပ္ပါဒဝသေန၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်၏အစွမ်း
အားဖြင့်။ ဒ္ဝါဒသာကုသလ စိတ္တုပ္ပါဒေ။ တဆဲ့နှစ်ပါးသော အကုသိုလ်
စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့ကို၊ကမ္မပထဝသေန။ကမ္မပထ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ဒသာကုသ
လကမ္မပထေ။ ဆယ်ပါးသောအကုသလကံမပထတရားတို့ကို၊ ဓိသိတ
ဘေဒဝသေန၊ ရောယှက်သောတရားအထူး၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနေက
ဘေဒတိန္ဒေ၊တပါးမကမျိုးစွာအပြားရှိကုန်သော၊သင့္တေါအကုသလဒေမ္မေ
အလုံးစုံသောအကုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။

အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ယေစရဉ္ဇိယဒါသတာတိ၊ ယေစရဉ္ဇိယဒါသ တာ ဟူသည်ကား၊ယောသပ္ပုရိသာ၊အကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည်၊သတိဝေ ဝုလ္လပဇ္ဇာတာယ၊သတိ၏ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ဗုဇ္ဈကာလံ၊အခါခပ်သိမ်း၊ရူပါဒိသု၊ရူပါဒိုရုံအစရှိကုန်သော၊ဆသုဝိအာရမ္မ ဏေသု၊ ခြောက်ပါးသောအာရုံတို့၌လည်း၊ ဆသတတဝိဟာရဝသေန၊ ခြောက်ပါးသောဝိဟာရတို့ဖြင့်မြဲမြံစွာနေးလ့ရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သတာသတိမန္တော၊ သကိုနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ စတ္တာတိ၊ ရှုတိ ယာပဌေတိ၊ လေးပါးသော ဈာန်ရှိယာဝုတိတို့ဖြင့်၊ စရဉ္ဇိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ သတိဝဟာဟောနဝစ၊ သတိကိုယူသဖြင့်သာလျှင်၊ ဩဠာ၊ဤအရာ၌၊သမ္ဗ ဇညဒ္ဓိ၊ သမ္ဗဇညကိုလည်း၊ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဈာတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ၊

ဒိဏာသံယောဇနာတိ၊ဒိဏာသံယောဇနာဟူသည်ကား၊စတ္တာဟိဝိ၊လေး ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊အရိယမဂ္ဂေဟိ၊ အရိယမဂ်တို့ဖြင့်၊ ဒသဝိဓသ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော၊သံယောဇနသ၊ သံယောဇဉ်ကို၊သမုစ္ဆိန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိက္ခီဏာသံယောဇနာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကုန်ပြီးသော သံယောဇဉ်ရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါတိ၊ဗုဒ္ဓါဟူ သည်ကား၊ စတုသစ္စသမ္ဗောဓေန၊ လေးပါးသောသစ္စာကိုထိုးထွင်း၍သိ သဖြင့်၊ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍သိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း၊ တေစပနဗုဒ္ဓါ၊ထိုဗုဒ္ဓတို့သည်ကား၊ သာဝကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကဗုဒ္ဓ၊ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ဈာနိ၊ဤသို့၊တိဝိဓ၊သုံးပါးအ ပြားရှိကုန်၏၊တေသု၊ထိုသုံးတို့တွင်၊ဈာ၊ဤအရာ၌၊သာဝကဗုဒ္ဓါ၊သာဝက ဗုဒ္ဓကို၊အဓိပ္ပေတာ၊အလိုရှိအပ်၏၊ တောဝေလောကဿိ ပြာဟူဏာတိ၊တော ဝေလောကသို့ ပြာဟူဏာဟူသည်ကား၊တေဗုဒ္ဓသာဝကာ၊ထိုသစ္စာလေး ပါးကိုထိုးထွင်း၍သိကုန်သော ဘုရားတပြည့်သားတော်တို့သည်၊သေ၌ ပ္ပန္နာ၊ဖြတ်သောအနုက်အားဖြင့်၊ပြာဟူဏာသင်္ခါတေ၊ ပြာဟူဏာဟုဆိုအပ် ကုန်သော၊ဝေမ္ပ၊တရားတို့ကို၊ဝေ၊ စင်စစ်၊ဇာနန္တိ၊သိကုန်၏၊အ ရိယာယ၊ အရိယာဖြစ်သော၊ဇာတိယာ၊ဇာတ်အားဖြင့်၊ ပြာဟူဏာဘူတာ သ၊ပြာဟူ ဏာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘဝဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊သြဝေသ ပုတ္တာ၊ ဩရင် တော်ဖွားစ်သားတော်စစ်ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ဈာတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ဈာမတ္ထိ သတ္တလောကေ၊ ဤသတ္တလောကဌ၌၊ ပဒုမတ္ထတော၊ ပဒုမတ္ထအားဖြင့်၊ ပြာဟူဏာနာမ၊ ပြာဟူဏာမည်ကုန်၏၊ ဇာတိဝေါတ္တာမတ္ထေဟိ၊ လောကို

ပြာဟွဏာဒေါက် လောကိပြာဟွဏာအနွယ်သို့သက်ဝင်ကာမျှဖြင့်။ နပြာဟွ
ဏာ၊ ပြာဟွဏာ မည်ကုန်၊ ဝါ၊တနည်းကား။ ဇဋိလာရဏာဒိမဟုတ်ကုန်၊
ဆန်ကျစ်ပြီးစွန်းကိုးဆောင်ခြင်းအစရှိကာမျှဖြင့်၊ နပြာဟွဏာ၊ ပြာဟွဏာမ
မည်ကုန်၊ဇာတိအာယံ၊ ဤသည်ကား။ အားထွေ၊အနက်ဘည်း။ ဝေ၊ဤသို့
ဆိုမေသုဒ္ဓိသုသုတ္တေသု၊ဤနှစ်သုတ်ဘို့၌၊ပြာဟွဏာကရာ ပြာဟွဏာအဖြစ်ကို
ပြုတတ်ကုန်သော၊မြွှာ၊တရားတို့ကို၊အရေဟတ္တုံ၊အရေဟတ္တုဖိုလ်သို့ပါပေ
တွား၊ရောက်စေ၍၊ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ၊သတ္တာနုံ၊သတ္တဝါတို့
၏၊နာနုဏ္ဍာသယတာယပန်။ အထူးထူးသော အစ္ဆာသယရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒေသနာဝိလာသေန။ ဒေသနာ၏ဘင်္ဂတပယ်ခြင်း
ဖြင့်၊အတိလာပနာနုဏ္ဍေန၊သဒ္ဒါအထူးဖြစ်သဖြင့်၊ ဒေသနာနာနုတ္တုံ၊ဒေသ
နာထူးသည်၏အဖြစ်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ။ပဌမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ပဌမ
သုတ်အဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဗောဓိဝဂ်-၆-ကသိဘရဒ္ဒသုတ်။

ဆဠေ၊ဆဠ်သုတ်၌၊ရာဇဂဟေ ဘိ၊ရာဇဂဟေ ဟေဟူသည်ကား။ ဇေတဝနာမကော
ဤသို့ရာဇဂဟအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ပြည်၌။ ဟိတာဒေဝသစ်ခုံ၊ထိုစကား
သည်ဖုန်၏၊တံခွန်ရုံ၊ထိုရာဇပြေတ်မြို့ကို၊မန္ဒာတုမဟာဂေါဝိန္ဒာဒီဟိ၊မန္ဒာတော
မင်းမဟာဂေါဝိန္ဒပုဏ္ဏားစသောဘုန်းရှိသောသူတို့သည်၊ပရိဂ္ဂဟိတာဇ္ဇာ၊
သိမ်းယူရာဖြစ်သောကြောင့်၊ရာဇဂဟန္တိ၊ရာဇဂဟဟူ၏။ ဝစ္ဆတိ၊ဆိုဖွယ်
၏၊ဒုရတိဘဝနိယဇ္ဇာ၊ အားဝေးခြင်းတည်သောမင်းတပါးတို့ကိုအလွန်လွမ်း
မိုးရာအရပ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဇနိုရာဇုနုံ၊တပါးသောမင်းတို့ကို၊ ဂဟာဘူ
တံ၊သိမ်းယူရာဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ဇာတိတာသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ရာဇဂဟံ၊ရာဇဂဟ
မည်၏၊ဇာတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အားညပ်၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ဖု
တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ပကာရေ၊အပြားတို့ကို၊ဇေ၊ဤရာဇဂဟသဒ္ဒါ
၌၊ဝဏ္ဏယန္တိ။ ဘွင့်ကုန်၏၊ တေဟိပကာရေဟိ၊ထိုအပြားတို့ဖြင့်၊ ကိ၊
အာဘယ်မူစဆုံနည်း။ ဇေတံ၊ဤရာဇဂဟဟူသော အမည်သည်၊ ကသဏ
ဂရသ၊ထိုရာဇပြေတ်ပြည်၏၊ နာမမတ္တံ၊အမည်မျှသာတည်း။ ဝတ်ပနေတံ
နဂရံ၊ထိုရာဇပြေတ်ပြည်သည်၊ဗုဒ္ဓကာလေစ၊ဘုရားဖြစ်သောအခါ၌လည်း
ကောင်း၊ စက္ကဝတ္တိကာလေစ၊ စကြာဝဠာမင်းဖြစ်သော အခါ၌လည်း

ကောင်းနေဂရုံ၊ပြည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သေသကာလေ၊ဘုရားစကြာ ဝတေးမင်းမဖြစ်သောအခါ၌၊သုညံ၊လွတ်တော်၏၊ယင်ကျွပရိဝုတ်၊ဘိလူးတို့ သည်သိမ်းဆည်းအပ်၏။ တေသံ၊ထိုဘိလူးတို့၏၊ဝသနဋ္ဌာနံ၊နေရာ၌ရေပ် သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊တိဋ္ဌတি၊တည်၏။ဝေဠုဝနေကလန္ဒကနိဝါပေတိ ဇေတ္တေ၊ ဝေဠုဝနေကလန္ဒကနိဝါပေဟု သောဤပါဠိ၌၊ ဝေဠုဝနန္တိ၊ ဝေဠုဝနံဟု သည်ကား၊တသ္မိဟာရဿ၊ထိုကျောင်းတော်၏။ နာမံ၊အမည်တည်း။ တံဝိဟာရံ၊ ထိုကျောင်းတော်ကို။ အဋ္ဌာရသဟတ္ထုဗ္ဗေဓေန၊ တဆဲ့ရှစ် ကောင်မြင့်သော၊ ပါကာရေန၊ တံတိုင်းဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တံကိရ၊ ခြံရံအပ် သတတ်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဝသနာနုဏ္ဏာ၊ဝိကာယ၊ နေခြင်းဌါလျောက်ပတ် သော၊မဟာတိယာ၊ကြီးမားသော၊ ဝန္ဓကုဋိယာစ၊ဝန္ဓကုဋိတိုက်တော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အညေဟိ၊တပါးကုန်သော၊ ပါသာဒကုဋိလေဏ မဏ္ဍပ စက်မန္ဒါရကောဋ္ဌကာဒီဟိစ၊ ပြာသာဒ်ကုဋိလိုဏ်မဏ္ဍပ် ကြီတံခါးမုတ် စသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ပဋိမဏ္ဍိတံကိရ၊တန်ဆာဆင်အပ်သတတ်၊ ဗဟု၊အာပဒ္ဓ၊ဝေဠုဟိ၊ဝါးပင်တို့ဖြင့်၊ပရိက္ခိတ္တံ၊ခြံရံအပ်သည်။ အဟောသိ ကိရ၊ဖြစ်သတတ်၊ နီလောဘာသံ၊ စိမ်းညိုသောအရောင်ရှိ၏၊ မနောရေမ်၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဝေဠုဝနန္တိ၊ဝေဠုဝနံဟု၍ ဝုစ္စတি၊ဆိုအပ်၏၊ထွေ၊ဤဥယျာဉ်၌၊ကလန္ဒကာနံ၊ပိုးခွေ့နက်တို့အား၊လည်း၊ နိဝါပံ၊အစာကို၊အဒံသု၊ပေးကုန်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဂ.လန္ဒကနိဝါပေါ တိ၊ ကလန္ဒကနိဝါပေါဟု၍၊ ဝုစ္စတি၊ဆိုအပ်၏၊ ကိုရေပိထ္ထာရေပိ၊ အဆင့် စကား ကြားဘူးသည်ကိုချဉ်းအုံ။ ဝုဗ္ဗေ၊ခ်ေး၌၊ အညတရော၊တယောက် သော၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ တံဥယျာနံ၊ထိုဥယျာဉ်သို့၊ ကိဠနတ္ထံ၊ကစားအံ့ သောငှါ၊ ပရိဇ္ဇော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ သုရာမဒမတ္တော၊ သေယမ်၍မေ့ လျော့သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဒိဝါသေယျံ၊ နေ့ခွဲအိပ်ခြင်းသို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုဝိ၊အိပ်ပျော်၏။ ပရိဇနော၊ပရိ၊ အနောင်းအရောင်းတို့သည် လည်း၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ သုတ္တော၊အိပ်ပျော်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥတ္တာ၊သိ ကြကုန်၍၊ ဝုဋ္ဌဟလာဒိဟိ၊ အားပွင့်အသံ စသည်တို့ဖြင့်၊ ပလောဘိယမာ နော၊ ဖြားယောင်းသည်ဖြစ်၍၊ဣတောစိတောဝ၊ထိုမှဤမှ၊ ပက္ကာမိ၊ ဗဲခွဲကုန် ၏၊အယတတ္ထိ'ကာလေ၊ထိုသို့အနောင်းအရောင်းတို့ ဗဲသောအခါ၌၊ သုရာဂန္ဓေ နု၊သေနံ့ကြောင့်၊ အညတရေညွှာ၊တခုသော၊ ရုက္ခသုသိရာ၊သစ်ခေါင်းမှ၊ ကထ္ထသပ္ပေါ၊ ပ္ပြေဟောက်သည်၊ နိက္ခမိတ္တာ၊ထွက်၍၊ ရညော၊မင်းသို့၊

အာဘိမုခါ၊ရှေးရှု၊ အာဂန္တုတိ၊လာ၏၊တံကယ္ယသပ္ပံ၊ ထိုးမြှောဟောက်ကို၊ အာဂန္တုန္တိ၊လာသည်ကို၊ဒိသွား၊မြင်၍၊ရုက္ခေ၊ဒေဝတာ၊ရုက္ခစိုးနတ်သည်၊ ရည်ရွယ်၊မင်းအား၊ဇီဝိတံ၊အသက်ကို၊ဒသသာမိ၊ပေးအံ့၊ ဟူတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊ ကလန္ဒကဝေသေန၊ရဟန်းနက်အသွင်ဖြင့်၊အာဂတ်ကွာ၊လာ၍၊ကဏ္ဏမူလေ၊နှာခေါင်းခွ၊သန်း၊အသံကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ပဒုဗ္ဗို၊နိုး၏၊ကယ္ယသပ္ပေါ၊မြွေဟောက်သည်၊နိဝေဿာ၊ပြန်နစ်၏၊သောရာဇာ၊ထိုမင်းသည်၊ တံကလန္ဒကံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ဒိသွား၊မြင်၍၊ ဟုမာယကာလကာယ၊ ဤရဟန်းနက်သည်၊မမ၊ငါ၏၊ဇီဝိတံ၊အသက်ကို၊ဒိန္နံ၊ပေးအပ်၏၊ဟူတိမနုသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ကာလကာနံ၊ရဟန်းကဘို့အား၊ နိဝါပံ၊အစာကို၊ တဏ္ဍုဝ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊ ပဌမ၊ပထမ၊ဖြစ်စေ၏၊ အာဘယ၊ဟောသတ္တ၊ ဘေးမဲ့ပေးသော ကြွေးကြော်ခြင်းကိုလည်း၊ ဟောသာပေတိ၊ကြွေးကြော်စေ၏၊တသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊ တ၊တာ၊ထိုနေ့မှ၊ ပဌာယ၊စ၍၊ တံဥယျာနံ၊ ထိုဥယျာဉ်သည်၊ ကလန္ဒကနိဝါပန္တိ၊ ကလန္ဒကနိဝါပဟူ၍၊ သမ်ား၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ကလန္ဒကာတိနာမံ၊ ကလန္ဒကဟူသော အမည်သည်၊ ကာလကာနံ၊ရဟန်းနက်တို့၏၊နာမံ၊အမည်တည်း။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရဟန်းနက်တို့အား၊အစာကျွေး၍ပွေးရာဖြစ်သော၊ တသ္မိံ ဝေဠုဝနေ၊ထိုဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ မဟာကဿပေါတိ၊ မဟာကဿပေါဟူသည်ကား၊ မဟာန္တော၊ကြီး၊ကုမ္ဘတိ၊ကြွတ်ကုန်သော၊သိလက္ခန္ဓာဒိဟိ၊သီလကျေးဇူး၊စသည်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာန္တော၊ ကြီးသော၊ ကဿပေါ၊ ကဿပအနွယ်ဖြစ်သော မထေရ်ကြီးတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊မဟာကဿ၊ပေါ၊မဟာကဿပမည်၏၊ အဝိ၊တနည်းသော်ကား၊ကုမာရ၊ကဿပ၊ဣတိ၊ ကုမာရကဿပမထေရ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ဇွဲ၍၊ အယံမဟာ၊ထေရော၊ ဤတတိယသာဝက အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကြီး၊ကို၊မဟာကဿပေါတိ၊မဟာကဿပဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဝိပ္ပလိ ဂုဟာယန္တိ၊ဝိပ္ပလိဂုဟာယံဟူသည်ကား၊ တသ္မာဂုဟာယ၊ထိုလိုဏ်၏၊ ဒွါရေသမီပေ၊တံခါး၏အနီး၌၊ ဧကော၊တပင်သော၊ ဝိပ္ပလိရုက္ခော၊ ညောင်ချပ်ပင်သည်၊အဟောသိ၊ကိရ၊ရှိသတတိ၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ သာဂုဟာ၊ ထိုလိုဏ်သည်၊ ဝိပ္ပလိဂုဟာတိ၊ဝိပ္ပလိဂုဟာဟူ၍၊ပညာယိတ္ထ၊ထင်ရှား၏၊ တသ္မံဝိပ္ပလိဂုဟာယံ၊ထိုညောင်ချပ်ပင်ရောက်ရာလိုဏ်၌၊အာဗာဓိကော တိ၊အာဗာဓိကောဟူသည်ကား၊အသာ၊ထေရဿ၊ထိုအရှင်မဟာကဿပ မထေရ်အား၊အာဗာ၊ဝေါ၊အနာသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဟူတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊

သောထေရော၊ ထိုအရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်၊ အာဗေဒိကော၊ အာဗာဓိကမည်၏၊ ဗျာဓိကော၊အနာရှိသည်၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အဗ္ဗော၊အနုက်တည်း၊ဒုက္ခိတောတိ၊ဒုက္ခိတောဟု သည်ကား၊အသထေ ရသော၊ထိုမထေရ်အား၊ ကာယသန္ဓိသယံ။ ရူပကာယနာမကာယနှစ်ပါး ကိုကောင်းစွာမှီသဖြင့်။သန္ဓာဘံ၊ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲသည်၊ အဆိုရှိ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သောထေရော၊ထိုမထေရ်သည်၊ ဒုက္ခိ တော၊ဒုက္ခိတမည်၏၊ဒုက္ခပဋ္ဌော၊ဆင်းရဲသို့ရောက်သည်။ ဣတိအယံ၊ဤ သည်ကား၊ အဗ္ဗော၊အနုက်တည်း၊ဗာဠ္ဟဂိလာနောတိ၊ ဗာဠ္ဟဂိလာနောဟု သည်ကား၊အဓိမတ္တေဝေလဝေါ၊အလွန်ထန်ခြင်းစွာကျင်နာသည်၊ တံပန ဝေလည်း၊ ထိုခြင်းစွာကျင်နာသောဝေဒနာကို၊ သတော၊သတိနှင့်ပြည့်စုံ သည်၊သမ္ပဇာနော၊ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ အဓိဝါ သေတိ၊သည်းခံ၏၊အထတ္ထိ ကာလေ၊ထိုအခါ၌၊အသ၊ထိုအရှင်မဟာ ကဿပ၏၊တံပဝတ္တိ ၊ထိုခြင်းပြစွာနာသောအကြောင်းကို၊ ဘဝဝါ၊ဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ဥတ္တာ၊သိတော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ထိုအရှင်မဟာကဿပနေရာ ဝိပူလလိုဏ်သို့၊ ဂတ္တာ၊ကြွသွားတော်မူ၍၊ ဗောဇ္ဈင်ပရိတ္တံ၊ဗောဇ္ဈင်ပရိတ် တော်ကို၊အဘာသိ၊ဟောတော်မူ၏၊တေနစ၊ထိုဗောဇ္ဈင်ဒေသနာတော်ဖြင့် ပင်လျှင်၊ထေရသ၊မထေရ်၏၊ အာဗာဓော၊အနာသည်၊ဂူပသမိ၊ငြိမ်း၏၊ ကိသင်္ခံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ဗောဇ္ဈင် သံယုတ္တေ၊ ဗောဇ္ဈင်သံယုတ်၌၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊အာယသ္မာမဟာကဿပေါ၊အရှင်မဟာကဿပသည်၊ ပိပ္ပလိ ဂုဟာယံ၊ညောင်ချပ်ပင်ရောက်ရှေ့လိုက်၌၊ အာဗာဓိကော၊အနာနှိပ်စက် သည်၊ဒုက္ခိတော၊ဆင်းရဲသို့ရောက်သည်၊ ဗာဠ္ဟဂိလာနော၊ပြင်းပြစွာကျင် နာခြင်းရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဝိဟာရေတိ၊နေ၏၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ဘဝဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊သာယဏ္ဟသမယံ၊ညချမ်းသောအခါ၌၊ ပဋိသလ္လာနာ၊ ကိုယ်တော်ထည်းကိန်းအောင်းတော်မူရာမှ၊ဥဋ္ဌိတော၊ထတော်မူပြီးသော် ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာမဟာကဿပေါ၊အရှင်မဟာကဿပ သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တေန၊ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်တော်မူ၏၊ဥပ သင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်တော်မူပြီး၍၊ ပညတ္တေ၊ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာတော်၌၊နိသီဒိ၊ထိုင်နေတော်မူ၏၊နိသဇ္ဇခေါ၊ထိုင်နေတော်မူပြီးသော ဘဝဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ (ပ)၊အာမန္တေသိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဂ.သပ၊ ချစ်သားကဿပ၊ကစ္စိ၊အသို့နည်း၊တော၊သင်ချစ်သားကဿပအား၊ခမနီယံ

သည်းခံသောပါ၏လော၊ကစ္စိ၊အသ္ထိနည်း၊တေ၊သင်ချစ်သား၊အား၊ယာပနိယံ
မှတပါ၏လော၊ကစ္စိ၊အသ္ထိနည်း၊တေ၊သင်ချစ်သား၊အား၊ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲကုန်
သော၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာတို့သည်၊ပဋိက္ခမန္တိ၊ဆုတ်ယုတ်ပါကုန်၏လော၊နော
အတိက္ခမန္တိ၊မတိုးပွါးကုန်၏လော၊ပဋိက္ခမောသာနံ၊ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၊အဆုံး
သည်၊ ပညာယတိ၊ထင်ပါ၏လော၊နောအတိက္ခမော၊ မတိုးပွါး၊ခံ့သော
အ၊ကြောင်းသည်၊ ပညာယတိ၊ထင်ပါ၏လော၊ဟုတိ၊ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ မေ၊တပည့်တော်အား။ နခမနိယံ၊
သည်းမခံသောပါ၊ နယာပနိယံ၊မမှန်နိုင်ပါ၊ ဘန္တေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား။ မေ၊
တပည့်တော်၏၊ ဗာဟု၊ပြင်းပြစွာနာကျင်ကုန်သော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်
သော၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာတို့သည်၊ အတိက္ခမန္တိ၊တိုးပွါးကုန်၏၊ နောပဋိက္ခ
မန္တိ၊ မဆုတ်ယုတ်ပါကုန်၊ အတိက္ခမောသာနံ၊ တိုးပွါးခြင်း အ၊ကြောင်း
သည်သာလျှင်။ ပညာယတိ၊ထင်မြင်ပါ၏။ ပဋိက္ခမော၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း
သည်၊နောပညာယတိ၊မထင်ပါ၊ဟုတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊လျှောက်၏၊ကဿ
ပ၊ချစ်သား၊ကဿပ၊ မယာ၊သင်တို့ဆရာ၊ငါဘုရား၊သည်၊ သမ္မဒက္ခာတာ၊
ကောင်းစွာရှုအပ်ကုန်သော၊ ဘာဝိတာ၊ ပွါးစေအပ်ကုန်သော။ ဗဟုလီ
ကတာ၊အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဟေ
တောဟေ၊ ဤအရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်၏ အ၊ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော
တောရှင်တရားတို့သည်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှါ၊
သမ္ဗောဓာယ၊သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ၊နိဗ္ဗာန်အလို့ငှါ၊သံ
ဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ သတ္တာ၊ခုနစ်ပါးသောတောရှင်တို့ဟူသည်၊ ကတမေ
အာဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ ကဿပ၊ ချစ်သား၊ကဿပ၊ မယာ၊ငါ
ဘုရား၊သည်၊သမ္မဒက္ခတော၊ကောင်းစွာရှုအပ်သော၊ ဘာဝိတော၊ပွါး၊မျှား
အပ်သော၊ ဗဟုလီကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သော၊ သတိသမ္ဗော
ဇ္ဈင်္ဂေါ၊သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်သည်၊ ခေါ၊အဟုတ်သဖြင့်၊ အဘိညာယ၊ ထူး
သောဉာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှါ။ သမ္ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ၊
နိဗ္ဗာနာယ၊နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ ကဿပ၊ ချစ်သား
ကဿပ၊မယာ၊ ငါဘုရား၊သည်။ သမ္မဒက္ခတော၊ကောင်းစွာရှုအပ်သော၊
ဘာဝိတော၊ ပွါးစေအပ်သော၊ ဗဟုလီကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
သော၊ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်သည်၊ ခေါ၊အာဟုတ်
မလွဲသဖြင့်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှါ။ သမ္ဗောဓာယ၊
သစ္စာ လေးပါးကို သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊

ဖြစ်၏။ကသိပ၊ ချစ်သားကသိပ။ မယား၊ ငါဘုရားသည်၊ သမ္ဘာဒဏ္ဍာ
တာ၊ ကောင်းစွာ ရှုအပ်ကုန်သော၊ ဘာဝိတာ၊ ပွါးစေအပ်ကုန်သော၊ဗ
ဟုလီကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သော၊ သတ္တ၊ရုန်စ်ပါးကုန်သော၊
ဆွမ်ခေါ်ဟောရှာ်ါ။ ဤဟောရှင်တို့သည်၊ အတိညားယ၊ ထူးသောဥာဏ်
ဖြင့်သိခြင်းငှါ။ သမ္ဘေးခေါယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊
နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊သံဝတ္တန်၊ဖြစ်ကုန်၏။ဆုတိုးတော်၊ဤစကားကို၊ဟောရှာ်သံ
ယုတ္တေ၊ဟောရှာ်သုတ်၌။ဂုတ္တံ။ဟောတော်မူအပ်၏။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား။
ဟောရှာ်ါ၊ဟောရှင်တရားတို့သည်၊ တ ဿ၊ကောင်းပေစွ၊သုဂတ၊ကောင်း
သောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော၊မြတ်စွာဘုရား။ဟောရှာ်ါ၊ဟောရှင်တို့
သည်၊တ ဿ။ကောင်းပေစွ၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊လျှောက်၏။ဘဂဝါ၊မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ဆုဒ်။ဤဟောရှင်တရားတော်ကို၊ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။
အာယသ္မာမဟာကဿပေါ။ အရှင်မဟာကဿပသည်။ အတ္ထမနော၊နှစ်
သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊
ဟောတော်မူအပ်သော ဟောရှင်တရားတော်ကို၊ အဘိနန္ဒိ။ အလွန်နှစ်
သက်၏။ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။အာယသ္မာမဟာကဿပေါ၊
အရှင်မဟာကဿပသည်၊တမှာအာဗာဓာ၊ထိုအနာမှ၊ဝဋ္ဋာတိ၊ထမြောက်သည် သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တထာ၊ထိုအခြင်းအရာ
ဖြင့်၊အာယသ္မာတောမဟာကဿပသ။အရှင်ဟောကဿပသည်၊သော
အာဗာဓာ၊ထိုအနာကို။ ပဟီနော။ ပယ်အပ်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။
ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။တေန၊ထိုကြောင့်၊ အထခေါ်အာယသ္မာ
မဟာကဿပေါ အပရေနသမယေန တမှာ အာဗာဓာဝဋ္ဋာ သိတိ၊အထ
ခေါ်အာယသ္မာမဟာကဿပေါ အပရေနသမယေနတမှာအာဗာဓာဝဋ္ဋာ
သိဟူ၍၊ဟောရှာ်သံယုတ္တေ၊ဟောရှာ်သံယုတ်၌၊ ဂုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်
၏။အထခေါ်၊ထိုအခါ၌။အာယသ္မာမဟာကဿပေါ၊အရှင်မဟာကဿပ
သည်၊အပရေန၊တပါးသော၊သမယေန၊အခါ၌၊တမှာအာဗာဓာ ထိုအနာ
မှ၊ဝဋ္ဋာတိ၊ထမြောက်၏။တေဒဟောသိတိ၊တေဒဟောသိဟူသည်ကား။
ဝုဗ္ဗေ၊ရှေးအတိုင်း၌၊ဂေလညဒိဝ်သော၊ နာသောနေ့တို့၌၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေ
ဟိ၊အာတူနေတပည့်တို့သည်၊ဥပနိတ်၊ဆောင်ယူခဲ့သော၊ဝိဏ္ဏာပါတ်၊ဆွမ်း
ကို၊ပရိဘုဥ္ဇိတွာ၊ ဘုဉ်းပေး၍၊ ဝိဟာရေ၊ဝေ၊ကျောင်း၌သာလျှင်၊ အဟော
သိ၊နေသည်ဖြစ်၏ ၊အထပန္စာ၊ထိုနောက်မှ။ တမှာအာဗာဓာ၊ ထိုအနာ
မှ၊ဝဋ္ဋိတ၊ဃ၊ ထမြောက်ပြီးသော၊ အာသဏေ၊ရှေ့ဃ၊ ထိုအရှင်မဟာ

ကာသပအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိုဝိတ ကျွတ်တံ၊ ကြီးအပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိုံ အဟောသိ၊ အာဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ဖြည်သို့၊ ဝိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပဝိသေယျံ၊ ဝင်ရောက်ကား၊ ယံနူနာ သာဓု၊ ကောင်းပေစု။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိုဝိတ ကျွတ်တံ၊ ကြီးအပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဠုမတ္တာနိ ဒေဝ တာသတာနိ တိ၊ ပဠုမတ္တာနိ ဒေဝ တာသတာနိ ဟူသည်ကား။ ဒေဝရညော၊ နတ်ကို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကသ၊ သိကြား မင်း၏၊ ပရိစာရိကာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော၊ ပဠုသတာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ကုက္ကုဠူပါဒိနိယော၊ ခိုခြေအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာယော၊ နတ်သွေးတို့သည်၊ ဥဿုက္ကံ အာပန္နာနိ ဟောန္တိ တိ။ ဥဿုက္ကံ အာပန္နာနိ ဟောန္တိ ဟူသည်ကား။ ထေရသ၊ အရှင်မဟာကသပ မထေရ်အား။ ဝိဏ္ဍာပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒသသာမိ၊ လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ပဠုဝိဏ္ဍာ ပါတသတာနိ၊ ငါးရာသော ဆွမ်းတို့ကို၊ သင်္ဂေတွာ၊ စီရင်၍၊ သုဝဏ္ဏာဘာ ဇနေ ဟိ၊ ရွှေကဲ့ဘို့ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အနုရာဓပုရေ၊ ခရီးအကြာ၌ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရားကသပ။ နောအမှာကံ၊ တပည့်တော်မ တို့၏၊ ဣဒံ ဝိဏ္ဍာပါတံ၊ ဤနတ်ဆွမ်းကို၊ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါကုန်၊ နောအမှာ ကံ၊ တပည့်တော်မတို့အား။ သင်္ဂဟံ၊ ပြုံးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကရောထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တာနိ၊ ဆိုကုန်လျက်၊ ဝိဏ္ဍာပါတာနိ၊ ဆွမ်းကိုလှူခြင်းငှါ၊ ယုတ္တပယုတ္တာနိ၊ အားထုတ်ကုန်အလွန်အားထုတ်ကုန် သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန။ ထိုကြောင့်၊ အာယသ္မတော မဟာ ကသပဿ ဝိဏ္ဍာပါတ ပဋိလာဘာ ယာတိ၊ အာယသ္မတော မဟာ ကသပဿ ဝိဏ္ဍာပါတပဋိလာဘာယ ဟူ၍၊ ပါဋိယံ၊ ပါဋိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိုရုဝိတ္ထာရေမိ။ အဆင့်စကား ကြားဘူးသည်ကို ချဲ့ထွင်ခဲ့ သည်။ သက္ကောဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်၊ ထေရသ၊ အရှင်မဟာကသပ မထေရ်၏၊ ဗိတ္တပဘတ္တိ။ စိတ်အကြီးဖြစ်သည်ကို၊ ဥတ္တာသိ၍၊ အနုရာယော ငါးရာသောနတ်သွေးတို့ကို၊ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ တုဗ္ဗော သင်နတ် သွေးတို့သည်၊ ဂန္ဓဝ၊ ထပ်သွားကြချေကုန်၊ အယျသ၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ မဟာ ကသပဿ ထေရသ၊ မဟာကသပမထေရ်အား။ ဝိဏ္ဍာပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒတ္တာ၊ လှူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာကို၊ ကရောထ၊ ပြုကြလေ ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာသဒေဝရာဇသ၊ ထိုသိကြားနတ်မင်းအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိုံ အဟောသိ။ အာဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဂတာသု

သွားကြကုန်သော။ ဤမျှသာသုသဗ္ဗာသု၊ ဤအလုံးရုံငါးရေသော နတ်သွီးတို့ကို တွင်းကဒါဟိ၊တရုံတဆစ်၊ ကေဝိသာဝိဒေဝဓိတာယ၊ တယောက်သော နတ်သွီး၏လည်း၊ဟတ္ထတောဏလက်ရှေ၊ဝိဏ္ဍပါတ်၊ဆွမ်းကို၊ထေရော၊အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ခံရာ၏။ တံဒါနံ၊ထိုအလှူသည်။ တာသဿဒေဝဓိတာယ၊ထိုနတ်သွီးအား၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကတို့၊ရှည်မြင့်ရှိသောကာလ ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊စီးပွါးခြင်းငှါ၊သုခါယ၊ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့သောအကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဥယျောဇေသိ၊လွှတ်လိုက်၏၊ ထေရော။ အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်၊ ဘဉ္ဇေ၊အရှင်ဘုရားကဿပ၊မယ်၊တပည့်တော်မ၏၊ဝိဏ္ဍ ပါတ်၊ဆွမ်းကို၊ဂဏှထု၊ခံတော်မူပါကုန်။ မာ၊ဘုံ၊တပည့်တော်မ၏၊ဝိဏ္ဍပါ တ်၊ဆွမ်းကို၊ ဂဏှထု၊ခံတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝဒန္တိယော၊ဆိုကြ ကုန်သော၊ဒေဝန္ဓရာယော၊နတ်သွီးတို့ကို၊ ဘုရော၊သင်နတ်သွီးတို့သည်၊ ဝန္ဓထ၊သွားကြကုန်၊ပဋိဂ္ဂဟေထ၊ဖဲကြကုန်။ ဘုရော၊သင်နတ်သွီးတို့သည်၊ ကတဝုညာ၊ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိကုန်၏၊ မဟာဘောဂါ၊ကြီးကျယ် သောစည်းစိမ်ချမ်းသာရှိကုန်၏၊ အဘံ၊ငါသည်၊ဒုဋ္ဌတာနံ၊ သူဆင်းရဲတို့ အား၊ သင်ဟံ ခြိုးခြောက်ခြင်းကို၊ကရိဿာမိ၊ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဘဉ္ဇေ၊အရှင်ဘုရားကဿပ၊နော၊အကျွန်ုပ်တို့အား၊မာနော သေထ၊မပျက်ပါကုန်လင့်၊နော၊အကျွန်ုပ်တို့အား။သင်ဟံ၊ခြိုးခြောက်ခြင်း ကို၊ကရောထ၊ပြုတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝဒန္တိယော၊ ဆိုကုန်သော နတ်သွီးတို့ကို၊ပုနပိ၊တဖန်လည်း၊ပဋိဂ္ဂဟိတွာ၊ပယိတော်မူ၍၊ပုနပိ၊တ ဖန်လည်း၊အဂန္တုံ၊မသွားဘဲနေခြင်းငှါ၊အနိစ္စမာနော၊အလိုမရှိအပ်ကုန်သော၊ ယာဝဒန္တိယော။ တောင်းပန်သော နတ်သွီးတို့ကို၊ ဘုရေ။ သင်နတ်သွီးတို့ သည်၊အာဟ္ဟနော၊မိမိ၏။ ပမာဏံ၊အတိုင်းအရှည်ကို၊ နစာနာယ၊မထိကြ ကုန်၊အပဂန္ဓထ၊ဖဲကြလေကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ဝာ၊မိန့်တော်မူ၍၊အန္တရာ၊ လက်ဖြစ်ကို၊ပဟာရိ၊တီးခတ်၏၊တာ၊ထိုနတ်သွီးတို့သည်၊ထေရသ၊အရှင် မဟာကဿပမထေရ်၏၊ အန္တရာသဒ္ဒံ၊လက်ဖြစ်တီးခတ်သံကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊ ဌာတုံ၊ရပ်တည်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တိယော၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရ ကား။ ပလာယိတ္ဝာ၊ ပြေးကြ၍၊ ဒေဝလောကမေဝ၊ တာဝတိံသာနတ် ပြည်သို့သာသျှင်၊ဂတာ၊သွားကြလေကုန်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်။ ပဠုမတ္တာနိ ဒေဝတာသတာနိ ပဋိက္ခိပိတ္ဝာတိ၊ ပဠုမတ္တာနိဒေဝတာ သတာနိ ပဋိက္ခိ ပိတ္ဝာဟူ၍၊ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊သက်ဟာစရိယေဟိ၊သက်ဝယ နှာတင်ဆရာ

တို့သည်၊ ရဟန်း၊ ဆိုအာပ်၏၊ ပုဗ္ဗဿမယန္တိ၊ ပုဗ္ဗဿမယံဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗဿေ၊ နုံ နက်အခါ၌၊ ကေသမယံ၊ တရုဏသေါအခါ၌၊ ကေတ္ထိ ကါလေ၊ တပါးသေါအခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ နိဝါသေတွာဟူသည်ကား၊ ဝိဟာရနိဝါသနုပရိဝတ္တနဝသေန၊ ကျောင် ၌ဝတ်သောသင်းဝိုင်းကို၊ အာဘောဂ်အသက်ပြန်လှန်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိဝါသနံ၊ သင်းဝိုင်းကို၊ ဒဠ္ဠံ၊ မြဲစွာ၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ပတ္တစီဝရုမာဒါယာတိ၊ ပတ္တစီဝရုမာဒါယဟူသည်ကား၊ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍၊ ပတ္တံ၊ သင်္ဘတ်ကို၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိဏ္ဍာယပါဝိသိတာ၊ ဝိဏ္ဍာယပါဝိသိဟူသည်ကား၊ ဝိဏ္ဍပါတတ္ထာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ ဒလိဒ္ဒဝိသိခါတိ၊ ဒလိဒ္ဒဝိသိခါဟူသည်ကား၊ ဒုဂ္ဂတမနုဿခန်း၊ လူဆင်းရဲတို့၏၊ ဝသေနာကာသော၊ နေရာအရပ်တည်း၊ ကပဏာဝိသိခါတိ၊ ကပဏာဝိသိခါဟူသည်ကား၊ ဘောဂပါရိဂုညပတ္ထိယာဒီနံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာပျက်စီးခြင်းအစရှိကုန်သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဝါသော၊ နေရာတည်း၊ ပေသကာရဝိသိခါတိ၊ ပေသကာရဝိသိခါဟူသည်ကား၊ တန္တဝါယဝါသော၊ ရက်ကန်းသည်တို့ နေရာအရပ်တည်း၊ အဒ္ဒသခေါ ဘဂဝါတိ၊ အဒ္ဒသ၊ ခေါ ဘဂဝါဟူသည်ကား၊ ကထံ၊ အာဘယ်သို့၊ အဒ္ဒသ၊ ဖြင်သနည်း၊ အာဗာဓာ၊ အနာမှ၊ ဝုဋ္ဌိတာ၊ ထမြောက်ပြီး၊ သော၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ဝုဏ္ဏော၊ သား ဖြစ်သော၊ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်၊ ကိုယ်နှင့်ခါ၊ အာဘယ်သို့လျှင်၊ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ခိုသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်၊ ဘေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်၊ အဒ္ဒသ၊ ဖြင်တော်မူ၏၊ ဘေမဏ္ဍိဝိဒိတ္ထောတိ၊ ဘေမဏ္ဍိဝိဒိတ္ထောဟူသည်ကား၊ အာယသ္မာ၊ တော်ရှည်သော အသက်ရှိသော၊ မဟာကဿပသ၊ အရှင်မဟာကဿပ၏၊ ပဗ္ဗတ်အနီ ရှိသောတော်၊ ငါးရာသော နတ်သမီးတို့သည်၊ ဥပနိတံ၊ ရှေးရှုဆောင်ခဲ့သော၊ အနေကသူပံ၊ များ သော ပဲနှောက်ဟင်းလျှာရှိသော၊ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ များသောလက်သုတ်ဟင်းလျှာရှိ သော၊ ဒိဗ္ဗဝိဏ္ဍပါတံ၊ နတ်ဆွမ်းဖြစ်သောဆွမ်းကို၊ ပဒိုက္ခိဝိတ္ထော၊ ပယ်တော်မူခဲ့၍၊ ယာဒိသံ ကပဏာ ဇနာ ဒုဂ္ဂတာ ပဒိုပတ္တိ၊ အကြင်လူဆင်းရဲတို့ အားပြိုးမြှောက်ခြင်းအကျင့်ကို၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုအပ်၏၊ တောမဏ္ဍံ၊ ထိုငါးရာသော နတ်သမီးတို့၊ ဆောင်ခဲ့သော နတ်ဆွမ်းဟင်းလျှာတို့ကိုပယ်၍ လူဆင်းရဲတို့ အားပြိုးမြှောက်ခြင်းငှါ ကျင့်တော်မူသောအကြောင်းကို၊ ဟောနိတ္ထော၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤမံဥဒါန်ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ရေမပို့ဆွတာမှုခေန၊

အလွန်ဖြတ်သော အလိုနည်းသောအဖြစ်ကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာ သဝါနုဘာဝဒီပကာ၊ အာသဝေါကုန်ပြီးသောရဟန္တာ၏အာနုဘော်ကိုပြ တတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ဤဥဒါန်းကို၊ဥဒါနေသိ၊ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ တိသံဥဒါနဂါထာယံ၊ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊အနုညပေါသန္တိဇ္ဇေ၊အနုညပေါ သံဟူသောဤပုဒ်၌၊ဝစနတ္ထော၊ဝိဂြိုဟ်ကို၊ဧवं၊ဤဆိုလတ္တံ့.သောနည်းဖြင့်၊ ကတ္တာဗျော၊ပြုအပ်၏၊ အညံ၊သူတပါးကို၊ ပေါသေတိ၊ ကျေးမွေးတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အညပေါသိ၊အညပေါသိမည်၏၊ အညပေါသိ၊ သူတပါးကိုကျေးမွေးတတ်သည်၊ နု၊ဟေတု၊အနုညပေါသိ၊ သူတပါးကို ကျေးမွေးတတ်သည်မဟုတ်၊ အတ္တနာ၊ဖိမိသည်၊ပေါသေတဗ္ဗသာ၊ ကျေး မွေးအပ်သောသူ၏၊ အဘာဝေန၊မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနုတိယော၊အတော် မရှိ၊ကော်၊ကိုယ်တော်တပါးထည်းကိုသာလျှင်၊ ပေါသိ၊မွေးကျေး၏၊ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ တေန၊ထိုအနုညပေါသိဟူ သောပါဠိဖြင့်၊ထေရသ၊အရှင်မဟာကဿပ၏၊ သုဘဝေဏ်၊ဖိမိကိုယ်ကို ဖိမိမွေးမြူလွယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ဒသေသတိ၊ပြ၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည် မှန်၏၊ထေရော၊အရှင်မဟာကဿပသည်၊ ကာယပရိဟာရိကေန၊ကိုယ် ဖြင့်ယူဆောင်အပ်သော၊စိဝရေန၊သင်္ကန်းသုံးထည်ဖြင့်၊ ကုန္ဓိပရိဟာရိ ကေန၊ဝမ်းဖြင့်သာဆောင်အပ်သော၊ ပိဏ္ဍပါတေန၊စ၊ ဆွမ်းဖြင့်လည်း၊ အတ္ထာနမေव၊ဖိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ပေါသေန္တော၊ကျေးမွေးလျက်၊ပရေမ ဝိန္ဓော၊အလွန်အလိုနည်းသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရတိ၊နေ၏၊ ဒေ၊ညံ့ ကိုယ်မှတပါး၊သော၊ဥာတိမိတ္တာဒီသု၊ဆွေမျိုးခင်ပွန်းစသည်တို့တွင်၊ကိန္စိ၊ တရုံတယောက်ကို၊ နပေါသေတိ၊ မကျေးမွေး၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ကတ္ထစိ၊တရုံတယောက်သောသူ၌၊ အလဂ္ဂဘာဝတော၊ ကပ်ငြိခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အညေနအညတရေန၊ တယောက်ယောက်သော၊ ပေါသေတဗ္ဗတာယ၊ ဖိမိကိုမွေးကျေးအပ်သောဒါယကာ၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနုညပေါသိ၊အနုညပေါသိမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ယေး၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကတ္ထိ(ယေ)ဝပစ္စယဒါယကေန၊ "တယောက်သာ လျှင်ဖြစ်သော ပစ္စယဒါယကာနှင့်၊ ပဒီဝန္ဓစတုပစ္စယော၊ စင်ယှက်သော ပစ္စည်းလေးပါးရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုညပေါသိနာမ၊ သူတပါးတို့သည် မကျေးမွေးကိုယ်ကို ကျေးမွေးသောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ နပေါဟောတိ၊မဖြစ်၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ကောယတ္ထာဝတ္ထိ

တော၊တယောက်သောဒါယကာ၏ပစ္စည်းနှင့်စပ်ရှက်လျက်အသက်မွေး ခြင်းရှိ၊သောကြောင့်တည်း၊ထေရောပန၊အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည် ကား၊ယထာဝိဘမရောဂုဇ္ဇနှိ ဂါထာယား ယထာဝိဘမရောဂုပ္ပံဟူသော ဂါ ထာ၌၊ ဂုဇ္ဇနဲ့ယန။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဇယ်ဗလံ၊သလုံးအားကို၊ နိဿာယ၊ရှိ၍၊ ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊စရဏ္ဇော၊သွား လျက်၊ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့၌၊ နိစ္စနဝေါ၊အမြဲအသစ်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ပိဿကဘာဇ္ဇေန၊ ရောဂါသောဆွမ်းဖြင့်၊ ယာပေတိ၊မျှစေတော်မူ၏၊ တထာဟိတတော ဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊နံထေရံ၊ထိုရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို၊ဘဂဝါ၊ ဗြာဟ္မဏာဘုရားသည်၊ စန္ဒူပမပဋိပဒါယ၊လလျှင်ဥပမာရှိသောအကျင့်ဖြင့်၊ ထောမေတိ၊ ခြီးမွမ်းတော်မူ၏၊ အညာတန္တိ၊ အညာတံဟူသည်ကား၊ အဘိညာတံ၊ အလိုနည်းခြင်း ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း ကျေးဇူးတို့ဖြင့် အလွန် သိအပ်သော၊ ယထာဘူတဂုဏေဟိ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီး သောဟုတ်တိုင်းမှန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ပတ္ထဒုယာသံ၊ သမုဒ္ဒရာ၌ သွင်းအပ်သော ဆိတ်ခဲသို့ ပြန့်နှံ့သောကျော်စောခြင်းရှိသော၊ တောနေ၀၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တံ၊ထေရံ၊ ထိုရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို၊ အနုဗ္ဗ ပေါသိဘာ၀ေ နု၊သူတပါးကိုကျေးမွေးခြင်းမရှိကိုယ်ကိုသာကျေးမွေးခြင်း ရှိသောအဖြစ်ဖြင့်၊ အပိ စ္ဆ တာသန္တုဋ္ဌိတာတိ၊အလိုနည်းသောဂုဏ်ရောင့် ရဲလွယ်သော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောဂုဏ်ကိုလည်းဟူ၍၊ ဥာတံ၊လူနှတ်တို့သိကြ၏၊အထ၀၊တနည်းကား၊ အညာတန္တိ၊ အညာတံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗ သော၊ခပ်သိမ်းသောအား၊ဖြင့်၊ ပဟီနတဏှတာယ၊ပယ်အပ်သောတဏှာ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လာဘသက္ကာရ သိလောကနိကာမန ပေါတ္ထ၊ လာဘ်ပူဇော်ကျော်စောခြင်းကိုငဲ့ခြင်းကင်းသော အကြောင်းဖြင့်၊အတ္တာ နံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဓာနာပနုဝသေန၊ သိစေသည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ နဥာ ☰ တံ၊မသိအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အဝိတထတဏှာ၊ မကင်း သောတဏှာရှိသော၊ပါ၀ိဏ္ဍော၊ယုတ်မာသောအလိုရှိသော၊ကုဟကတ္တာ ယ။ ပလ္လား၀ါကြား၊ခြင်းအကျိုး၌၊ သ ဗ္ဗာ၀နာဓိပ္ပါယေန၊ ခြိုးမွမ်းခြင်းကို အလိုရှိသဖြင့်၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ဓာနာပေတိ၊သိစေ၏၊ဒန္ဓံ၊ဒန္ဓံဟူ သည်ကား၊ ဆဋ္ဌဂ်ပေကျွာ၀သေန၊ ဆဋ္ဌဂ်ပေကျွာ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ဣန္ဒ ယေသု၊စက္ခု၊အစမနုအဆုံးရှိသောဣန္ဒြေတို့၌၊ဥတ္တမဒဗမနေန၊ဖြတ်သောဆုံး မခြင်း၊ဖြင့်၊ဒန္ဓံ၊ယဉ်ကျေးသော၊ သာရေ၀တိ၌တန်တိ၊သာရေ၀တိ၌တံဟူ သည်ကား၊ဝိမုတ္တိသာရေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အနှစ်၌၊အ၀ဋ္ဌ

တံ၊ကောင်းစွာတည်သော၊ဝါ၊တနည်းကား၊အသေက္ခ သိလက္ခန္ဓာဒိကေ၊ အသေက္ခသိလကျေးဇူးအစရှိကုန်သော၊ သိလာဒိသာရေ၊ သိလအစရှိ သောအနှစ်သာရ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊တည်သော၊ဒိဋ္ဌာသဝေ၊ဒေါသ၌၊ဒိဋ္ဌာ သဝေ ဒေါသံဟူသည်ကား၊ ကာမာသဝါဒိနှင့်၊ ကာမာသဝအစရှိကုန် သော၊စတုန်း၊လေးပါးကုန်သော၊အာသဝါနှင့်၊အာသဝေါတရားတို့ကို၊အာ နဝသေသံ၊အကြွင်းမဲ့၊ ပဟိနတ္တာ၊ပယ်အပ်ပြီးသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌာ သံ၊ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော၊ တတောဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ရာဂါဒိဒေါသာနှင့်၊ရာဂအစရှိသောအဖြစ်တို့ကို၊သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသော အားဖြင့်၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊အနှစ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝန္ဒဒေါသံ၊ ဒေါနှင် ထွေးအပ်ပြီးသော ရာဂအစရှိသော အဖြစ်ရှိထသော၊တမဟံ ဗြူဟိတ္ဝါဟု ဟန္တိ၊ တမဟံ ဗြူဟိတ္ဝါဟု ဟူသည်ကား။ ယထာဝုတ္တရုဏံ၊ အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဂုဏ်ရှိသော၊ တံဝုဠ္ဍလံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရမတ္ထ ဗြာဟတ္ထာ ဟန္တိ၊ ပရမတ္ထဗြာဟတ္ထာဟူ၍၊အဟံ,ငါတရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ဟော တော်မူ၏၊ဣတိပရိသမာပနံ၊ဤဟွင်စကား၊တခုပ်အပြီးသတ်သတည်း။ ။ ဣဓာပိ၊ဤဆဋ္ဌသုတ်၌လည်း၊ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ဝုတ္တနယေနေဝ၊ဆိုအပ်ပြီး သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသနာနာနတ္တံ၊ဒေသနာထူးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ။ဆဋ္ဌသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ဆဋ္ဌသုတ်၏အဘွင့်သည်၊နိဋ္ဌိ တာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ဗောဓိဝဂ်-၇-ပါဝါသုတ်။

သတ္တမေ၊သတ္တမသုတ်၌၊ပါဝါယန္တိ၊ ပါဝါယံဟူသည်ကား၊ ဇေတဝန မေ၊ဤသို့ပါဝါဟု အမည်ရှိသော၊မလ္လရာဇာနှင့်၊မလ္လာမင်းတို့၏၊နဂရေ ဖြစ်၌၊ အဇကလာပကေစေတိယေတိ၊အဇကလာပကေစေတိယဟူသည်ကား၊ အဇကလာပကေနနာမ၊ အဇကလာပကအမည်ရှိသော၊ ယက္ခေန၊တိုလူး သည်၊ပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊သိမ်းဆည်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အဇကလာ ပကန္တိ၊ အဇကလာပကဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမေ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ မနုဿာနံ၊လူတို့၏၊စိတ္တိကတဋ္ဌာနေ၊ အရိုအသေပြုရာအရပ်၌၊ ကိရိဝိတ္ထာ ရေမိ၊ ကြားဘူးသည်ကိုချဉ်းနှံ၊ သောယက္ခော၊ ထိုတိုလူးသည်၊ အဇ ကလာပေ၊ဆိတ်အပေါင်းတို့ကို၊ကတ္တာ၊အရုအဝေးပြု၍၊ဗန္ဓနေန၊နှောင်ဖွဲ

ခြင်းရှိသော၊အဇကောဠာသေနု၊ ဆိတ်အရှုနှင့်သဒ္ဓိ၊ တာကွေ့ဗလိ၊အသွန်အတုတ်ပူဇော်သက္ကာကို၊ ပဋိဿတိ၊ ခံ၍၊အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊နုပဋိဿတိ၊မခံ၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အဇကလာပကောတိ၊အဇကလာပကဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ထင်ရှား၏။ ကေစိပန၊အချို့သူတို့သည်ကား၊အဇကေဝိယ၊ ဆိတ်တို့ကဲ့သို့။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ လာပေတိ ဃောသာပေတိ၊ကြွေးကြော်စေတတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အဇကလာပကောတိ၊ အဇကလာပကဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားလိုက်ဘူးသည်ကား။ တသယဂ္ဂသ၊ထိုဘီလူးအား၊သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ဗလိ၊ ပူဇော်ဘွယ်ဝတ္ထုကို၊ဥပနေတွာ၊ ရှေးရှုဆောင်ခဲ့၍၊အဇသေဒ္ဒ၊ ဆိတ်သံကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဗလိ၊ပူဇော်သက္ကာကို၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ဥပဟာရဉ္စိ၊ဆောင်ခဲ့ကုန်၏၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သောယဂ္ဂော၊ ထိုဘီလူးသည်၊တုသ္သတိ၊နှစ်သက်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အဇကလာပ ကောဘိ၊အဇကလာပကဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ကေစိ၊အချို့သောသူတို့သည်၊အာဟု၊ဆိုကုန်၏၊သောပနယဂ္ဂော၊အဇကလာပက အမည်ရှိသောထိုဘီလူးသည်ကား၊ အာနုဘာဝသမ္ပန္နော၊ အာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ကဗ္ဗေ၊ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်၏၊ဖရုသော၊ရုန့်ရင်း၏၊တဏ္ဍစ၊ ထိုအရပ်၌လည်း၊သန္ဓိဟိတော၊ အမြဲနေ၏၊တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို၊မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊စိတ္တိ၊ အရိုအသေပူဇော်သည်ကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ဗလိ၊ ပူဇော်သက္ကာကို၊ဥပဟာရန္တိ၊ရှေးရှုဆောင်ခဲ့ကုန်၏၊တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဇကလာပကေစေတိယေတိ၊အဇကလာပကေစေတိယောဟု၊ဝုစ္စတိ၊ဟောတော်မူ၏။

အဇကလာပကာသ ယဂ္ဂသဘာဝနေတိ၊အဇပကလာပကာသယဂ္ဂသဘာဝနေဟု သည်ကား။ တာသယဂ္ဂသ၊ထိုအဇကလာပကဘီလူး၏၊ ဝိမာနေ၊ဗိမာန်၌၊ ကိရ၊ဝိတ္ထာရေ၊ ကြားဘူးသည်ကိုချဲ့ဦးနှင့်၊ တဒါတာသိုင်ကာလေ၊ထိုအခါ၌သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တံယဂ္ဂံ၊ ထိုအဇကလာပကဘီလူးကို၊ဒမေတုကာမော၊ ဆုံးမတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ ဧကောအဒုတိယော၊ အဖော်မပါကိုယ်တော်တပါးတည်း သာလျှင်၊ ပတ္တစီဝရံ၊ သင်္ဃာဋိတော်နှင့်၊ အာဒါယ၊ယူ၍၊ အဇကလာပကာသ၊အဇကလာပကဘီလူး၏၊ ဘဝနဒ္ဒါရံ၊ဗိမာန်တံခါးသို့၊ ဂတ္တွာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ တာသယဂ္ဂသ၊ထိုဘီလူး၏၊ ဒေါဝါရိကံ၊တံခါးစောင့်ကို၊ဘဝနံ၊ဗိမာန်သို့၊ ပဝိသနတ္ထာယ၊ဝင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ယာဝ၊

အသွင့်တောင်းရှိ၊ဘဏ္ဍာ၊မြတ်စွာဘုရား၊ အစကလာပကော၊ အစကလာ
ပကအမည်ရှိသော၊သောယကျွှာ၊ ထိုဘီလူးသည်၊ကကွန္ဒာ၊ ခက်ထန်း
ကြမ်းကြုတ်ရှိ၊သမကောတိ ဝါ၊ ဟောနှုန်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗြီးဟူကော
တိ ဝါ၊ပုဏ္ဏားဟူ၍လည်းကောင်း၊ဂါရဝံ၊ရှိသောခြင်းကို၊ နကရောတိ၊မပြု
တတ္ထာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုဏ္ဍေ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်သာလျှင်။ဘာနာထ၊
သိတောသ်မူပါကုန်လော၊မယံ်ပန်၊ တပည့်တော်တံခါးစောင့်တို့သည်ကား၊
အသယကွာသ၊ထိုအစကလာပကဘီလူး အား၊အနာရော စနံ၊အကြောင်း
မကြားဘဲနေခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်ပေ၊ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်ဆိုခဲ့၍၊ တာ
ဝဒေ ဝ။ ထိုခကာခဏလျှင်၊ ယက္ခသမာဂမံ၊ နတ်ဘီလူး အစည်းအဝေးသို့
ဂတာသ၊ သွားသော။ အစကလာပကသ။ အစကလာပက ဘီလူး၏
သန့်ကံ၊အထံသို့၊ဝါတဝေဂေန၊လေ၏လျှင်ခြင်းဖြင့်၊ အဂမာသိ၊သွား၏၊
တတ္ထတတ္ထိ ကာလေ၊ထိုသွားသောအခါ၌၊ အဏ္ဏောတဝနံ၊ဖိမာန်တွင်းသို့
ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍၊ အစကလပကသ။ အစကလာပကဘီလူး၏၊ နိသိဒနံ
မဏ္ဍပေ၊နေရာမဏ္ဍပ်၌၊ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာ၌၊နိသိဒိ၊
ထိုင်နေတော်မူ၏၊ယက္ခသ၊ဘီလူး၏ဩဝေါ၊ မောင်းမကိုယ်လုင်တို့
သည်၊သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသက်ငါတွာ၊ ကပ်၍၊ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး
၍၊ဧကမန္တံ၊တင်အပ်လျောက်ပတ်စွာ၊အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏၊သဏ္ဌာ၊မြတ်
စွာဘုရားသည်၊တာသံ ဩဝေါဒံ၊ထိုကိုယ်လုပ်မောင်းမတို့အား၊ကာလ
ယုတ္တံ၊အခါနှင့်လျောက်ပတ်သော၊ ဓမ္မိကထံ၊တရားစကားကို၊ကထေသိ၊
ဟောတော်မူ၏၊တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပါဝါယံ်ဝိဟာရကိအစကလာပကေ ဧ
တိယေအစကလာပကသ ယက္ခသ၊ဘဝနေ၊ပါဝါယံ်ဝိဟာရကိအစက
လာပကေ ဧတိယေ အစကလာပကသ ယက္ခသ၊ဘဝနေဟူ၍၊ ပါဠိယံ်
ပါဠိတော်၌။သင်္ဂါယနာစရိယေတိ၊ သင်္ဂါယနာတာင်းဆရာတို့သည်၊ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏။တတ္ထ သမယော၊ထိုအခါ၌။ သာတာဂိရိဟောမဝတာ၊ သာတာ
ဂိရိနှင့်မင်းဟောမဝတနှင့်မင်းတို့သည်၊အစကလာပကသ။အစကလာ
ပကဘီလူး၏၊ဘဝနမဏ္ဍကေန၊ဖိမာန်၏အထက်ဖြင့်၊ ယက္ခသမာဂမံ၊နတ်
ဘီလူးအစည်းအဝေးသို့၊ဂန္ဓိန္ဒာ၊ သွားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ အတ္ထနော၊
ဝိမိတ္ကို၏၊ဂမနေ၊သွားခြင်းသည်၊ အသမ္ဘဝနမာနေ၊ မပြည့်စုံကုန်သည်ရှိ
သော်၊ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား၊ကိ ံ ခုခေါ၊ အဘယ်သို့ရှိသနည်း၊ဣတိ၊
ဤသို့၊အာဝဇ္ဇန္ဒာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်သတ်သော်၊ အစကလာပကသ။အစက
လာပကဘီလူး၏၊ဘဝနေ၊ဖိမာန်၌၊နိသိန်း၊ထိုင်နေတော်မူသော၊သတ္ထာရံ၊

မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒီသွေ့ခြင်း၍တည်း၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိရာသို့၊ ဂတ်ကွဲ့ကား သွားမ၍၊ ဘဂဝန်နှင့်၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတ္တွား၊ ရှိခိုး၍၊ ဘုန်းနှင့်၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မယ်၊ တပည့်တော်တို့သည်၊ ယက္ခသမာဂမ်၊ နှတ်ဘီလူးအစည်းအဝေး သို့၊ ဂမိသော၊ သွားပါကုန်အုံ့၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ အာဝုန်တို့တွေ့၊ ခွင့်ပန်လျှောက် ကြား၍၊ ပဒကျိုက်၊ လက်ချာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွေ့၊ ပြု၍၊ ယက္ခသန္ဓိဝါ သေ၊ နှတ်ဘီလူးအစည်းအဝေး၌၊ အဇကလာပကံ၊ အဇကလာပကဘီလူး ကို၊ ဒီသွေ့ခြင်း၍၊ ဘုန္တိ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စွာ၊ ပဝေဒယိ သု၊ ကြားကြ ပေကုန်၏၊ ကိ ပဝေဒယိ သု၊ အာဘယသို့ကြားကုန်သနည်း၊ အာဝုသော အဇကလာပက၊ အဆွေအဇကလာပကဘီးလူးမင်း၊ တော၊ သင်ဘီလူးမင်း အား၊ လာဘာ၊ ရတော်လေစွ၊ ယဿတော၊ အကြင်ဘီလူးမင်း၏၊ ဘဝနေ၊ ဗိမာန်၌၊ သဒေဝကေ၊ နှတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ သတ္တဝေါ၊ လောကမ္ဘု၊ အဂ္ဂ ဗုဒ္ဓ၊ လော၊ ဗုဒ္ဓါလ်မြတ်ဖြစ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ၏၊ ဥပသင်္ကမိတ္တွာ၊ ကပ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပယိ ရှပါ၊ သ သည်း၊ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်လေလော၊ ဓမ္မဋ္ဌ၊ တရားတော်ကိုလည်း၊ သုဏာတိ၊ နာပါလေလော၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ပဝေဒယိ သု၊ ပြောကြားကြလေ ကုန်၏၊ သောယကွော၊ ထိုအဇကလာပကဘီလူးမင်းသည်၊ တေသံ၊ ထို သာတာဂိရိနှတ်မင်းဟောမဝတနှတ်မင်းတို့၏၊ ဂတ်ကဲ့၊ စကားကို၊ သုတ္တွာ၊ ကြား၍၊ ဟုမေ၊ ဤနှတ်မင်းကြီးတို့သည်၊ မုဏ္ဍကသ၊ ဦးပြည်းသော၊ ဇေတသသမဏာသ၊ ထိုရဟန်း၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဘဝနေ၊ ဗိမာန်၌၊ နိသိန္နဘာဝ်၊ နေသောအဖြစ်ကို၊ ဂတေန္တိ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ကောဓာဘိ ဘူတော၊ အမျက်ဒေါသဖြစ်သည်၊ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ယနေ့၊ မယ်ံ၊ ငါ့အား၊ တေနသမဏေန၊ ထိုရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သင်္ဂ ါမော၊ စစ်ထိုးခြင်း သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတ္တွာ၊ ကြံ၍၊ ယက္ခသန္ဓိပါ တ၊ တော၊ နှတ်ဘီလူးအစည်းအဝေး၌၊ ဥဒ္ဓဟိတ္တွာ၊ ထ၍၊ ဒကျိုက်ပါဒံ၊ လက်ချာခြေကို၊ ဥက္ခိပိတ္တွာ၊ ချီကြွ၍၊ သဒ္ဓိယောဇနမတ္တံ၊ ယူဇနာခြောက် ဆယ်ရှိသော၊ ပဇ္ဇုတကူဋံ၊ တောင်ထွဋ်ကို၊ အဇ္ဈဂမိ၊ နင်း၏၊ တံ၊ ထိုတောင် ထွဋ်သည်၊ ဘိဇ္ဇိတ္တွာ၊ ကွဲပျက်၍၊ ဒွိဓာ၊ နှစ်ပြား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတော၊ ဤ အဇကလာပကသုတ်၌၊ သော၊ ကြွင်းကျန်သော၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ အာဠာဝကသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ၊ အာဠာ ဝကသုတ်အဖွင့်၌၊ အာဂတနယေနေव၊ လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ၊ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အဇကလာပကသမ္ဘ

ဂမော၊အဇကလာပကဘီလူးအစည်းအဝေးသည်၊အာဠာဝကသမာဂမသဒိသောဝ၊အာဠာဝကဘီလူးအစည်းအဝေးနှင့်တူသည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဒုဿာဝုဝေါဿဇနဿ၊ ဘွဲ့ဖြူလက်နက်လွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝနုတောဝ။ဖိမာနိမ္ဘ။ တိကွဇ္ဇုံ၊သုံးကြိမ်၊ နိက္ခမနဿ၊ထွက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ပရိသနဿ၊ ဝင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတွာပန။ ချန်ထားခဲ့၍လျှင်။သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသောစစ်ထိုးခြင်းနှင့်ဗြဟ္မာတို့၏စည်းဝေးခြင်းသည်၊ အာဠာဝကသမာဂမသဒိသောဝ၊အာဠာဝကအစည်းအဝေးနှင့်တူသည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ။

ဟိရိဏ္ဍာရေမိ၊အကျယ်ရှည်ဦးဆုံ၊ အဇကလာပကော၊ အဇကလာပကဘီလူးသည်၊ အာဂန္တွန်ကျောယော။ ဘီလူးအစည်းအဝေးမှလာကတည်းကပင်လျှင်၊ ဇေတဟိယော၊ထိုလေပွေမုံတိုင်းတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ တံသမဏံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို၊ ပလာပေသိသာမိ၊ ပြေးစေအုံ့။ ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊ ဝါတမဏ္ဍလိကေန၊ လေပွေအဝန်းနှင့်၊ သဟ၊ တက္ခ။ ဝဿေ၊မိုးရွာ၏ကိုလည်း၊သမုဒ္ဒေတွာ၊ကောင်းစွာဖြစ်စေ၍၊တေဟိ၊ ထိုမိုးရည်မိုးပေါက်တို့နှင့်တကွသော လေပွေမုံတိုင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ စလနမတ္တံပိ၊လှုပ်ရှားရုံကိုမျှလည်း၊ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊နာနာဝိဓပဟရဏာဟိ၊ကြွေး၊အထူးထူးအပြားပြားသောလက်နက်လက်စွဲလျက်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ဘယာနကရူပေ၊ကြောက်မက်ဖွယ်သောအဆင်းကိုဆောင်ယူကုန်သော၊ဘူတဂဏာ၊ဘုတ်ဘီလူးအပေါင်းတို့ကို၊ နိမ္မိနိတ္တွာ၊ဖန်ဆင်း၍၊တေဟိ၊ ထိုအထူးထူးအပြားပြား လက်နက်လက်စွဲကုန်သော ဘုတ်ဘီလူးအပေါင်းတို့နှင့်၊သဒ္ဓိ၊တကွ၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥပသင်္ကမိတ္တွာ၊ကပ်၍၊ အန္တန္တေနေဝ၊အနီးအပါးအစွန်းနှားခ၌သာလျှင်၊ စဋ္ဌေတွာ၊ လှည့်ပတ်သွားလာလျက်၊ သဗ္ဗရတ္တိ၊ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး၊နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောကြောက်မက်ဖွယ်ကို၊ ကတ္တာဝိ၊ပြု၍လည်း၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ကိဉ္စိ၊စိုးစဉ်း၊ကေသဂ္ဂမတ္တံဝိ၊တဆံချည်ဖျားမျှလည်း၊ နိသိန္နဋ္ဌာနတော၊ နေရာအရပ်မှ၊ စာလေတုံ၊ လှုပ်ရှားခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊မတတ်နိုင်၊ ကေဝလံပန၊ သက်သက်ကား၊ အယံသမဏော၊ဤရဟန်းသည်၊မံ၊ငါ့ကို၊အနာဝုဏ္ဏာ၊ပေနကြားဘဲ၊မယ္ဟံ၊ ငါ၏၊ဘဝနံ၊ဖိမာနိသို့၊ ပရိသိတ္တာ၊ဝင်၍၊နိသီဒတိ၊နေလေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ကောဓဝသေန၊ အမျက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဇ္ဇလတိ၊ဒေါသမီးတောက်

လောင်၏။ အသတတ္ထိ'ကာလေ၊ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အသယဟ္ထသ၊ထိုအဇလာပကာဘိသူး၏၊စိတ္တုပ္ပတ္တိ'၊စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥတ္တာ၊သိတော်မူ၍၊သေယျထာပိနာम၊ဥပမာမည်သည်ကား။ စဏ္ဍာကုက္ကုရသ၊ ကြမ်းတန်းကိုက်တတ်သောခွေး၏၊ နာသာယံ၊နှာခေါင်း၌၊ ပိတ္တံ၊ မြေ၏သည်းခြေကို၊ဘိန္နေ၊ဖျားသွင်းလောင်းမူကား၊ ဝေ၊ဤသို့သွင်းလောင်း သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုကြမ်းတန်းလှသောခွေးသည်၊ ဘိ၊ယျာသော မတ္တာယ၊ အဘိုင်းထက်အလွန်။ စဏ္ဍာတရော၊အလွန်ကြမ်းတန်းကိုက် တာကိုသည်၊အသယဟ၊ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ဝေ၊မော၊ဤအဘူသာလျှင်၊အ ယံ'သ၊ကျွန်ုပ်၊ဤအဇကလာပကာဘိသူးသည်။ မယိ၊ငါ့ဘုရားသည်။ ဣမေ၊ဤ ဖိ၊မာန်တွင်း၌၊ နိသိန္နေ၊နေသည်ရှိသော်၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ ပဒုသေတိ၊ဒေါသ ဖိ၊တောက်၊လောင်၍ပျက်စီး၏ခဲ့ရာ၏။အဟံ၊ငါ့ဘုရားသည်။ ဇဟာ၊ဖိ၊မာန်ဖြင့် ပယ်ရှိ၊နိဗ္ဗာ၊မယျံ၊ထွက်ရှုကား။ ယံ'ခဏသာ၊ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ဤသို့ စိန္တေတွာ၊ကြံ၊တော်မူ၍။ သယ၊မေव၊ကိုယ်တော်အလိုလိုပင်လျှင်၊ ဘာဝ နေ၊တာ။ ဖိ၊မာန်မှ၊နိဗ္ဗာ၊ထွက်၍။ အ၊ဇ္ဇာ၊ကာသေ၊လွင်တီး၊ခေါင်း၌၊ နိသိ၊ဒတိ၊နေ၊တော်မူ၏။တေန၊ထိုကြောင့်၊ တေန၊ခေါ၊ပနသမယေနဘဂဝါ ရတ္တန္တ၊ကာ၊ရတိ၊ဒိသာ'သံ'အ၊ဇ္ဇာ၊ကာသေ၊နိသိန္နော၊ဟော၊တိ'တိ၊တေန၊ခေါ၊ ပ၊နဲ့အ၊မယေနဘဂဝါ၊ရတ္တန္တ၊ကာ၊ရတိ၊ဒိသာ'သံ'အ၊ဇ္ဇာ၊ကာသေ၊နိသိန္နော၊ဟော ၊တိ'ဟု၍၊ဝတ္ထုံ၊ဟော၊တော်မူ၏အပ်၏၊တည်း။ထိုပါဠိ၊တော်၌။ ရတ္တန္တ၊ကာ၊ရတိ ၊ဒိသာ'ယန္တိ။ ရတ္တန္တ၊ကာ၊ရတိ၊ဒိသာ'ယံ'ဟု၊သည်ကား။ ရတ္တိ'ယံ'ညဉ့်၌၊အ၊ နု၊ကရ၊ဏတမသိ၊ကန်းသည်၏အ၊ဖြစ်ကို၊ပြု၊တတ်သော၊အ၊ဓိက်တိုက်၌၊စက္ခု ဝိ'ညာ'ဏ၊ပုဒ္ဓိ'ဝိ၊ရ'ယိ'တေစ၊စက္ခု၊ဝိ'ညာ'ဉ်ဖြစ်ခြင်း၊ကင်း၊သော၊ဗဟာလန္ဓကာ ရေ၊အလွန်သည်း၊ဖွာ'သော အ၊ဓိက်တိုက်၌၊ ဣတိ'အာ'သံ'၊ ဤသည်ကား၊ အ၊ဣ'ဏာ'၊အနက်တည်း။ တ'ဒါ'တ'ထိ'ကာ'လေ၊ ထိုအ၊ဇကလာပကာဘိသူး ကိုဆုံး၊မလျှက်လွင်တီး၊ခေါင်းသို့ထွက်၍စမ္ဗယ်တော်မူ'သော'အ'ခါ'၌၊ စ'ဝ၊ ရဂ်'သ'မန္နာ'ဂ'တော၊အာ'ဂါ'လေ'ပါ'ဒုဋ္ဌ'ရုံ'သော၊ အ'ဇ္ဇာ'ကာ'ရော၊အ'ဓိက် တိုက်သည်၊ပ'ဝ'ဏ္ဍ'ကိ'ရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝေ'ဒ'တ'ဇ္ဇာ'သိ'အပ် ၏။ဒ'ဝေ'တိ၊ ဒ'ဝေ'ဟု'သည်ကား။မ'ဟော'၊ ရိ'ယ'ီ'သည်၊ ကေ'ဟော'၊ တ'ပေါ်'တ'ပေါ်'၊ဇ'သိ'တ'ကံ'၊တည်စ'သော၊ ဥ'ဒ'ကဓိ'ဠ'ီ၊ရိ'ယ'ီ'ပေါ်' ကို၊ပါ'း'တ'ာ'၊ ကျ'စ'ေ၏။ အ'ထ'တ'ထိ'ကာ'လေ'ထိ'အ'ခါ'၌၊ ယ'ဏ္ဍော'၊အ'ဇ ကလာ'ပ'ကာ'ဘိ'သူ'သည်၊ ဣ'ဓိ'နာ'သ'ဒ္ဓ'န'၊ဤ'အ'သံ'ဖြင့်၊ တာ'သော'တွေ'၊လ'ိတ် လ'ိ'ုစ'ေ၍၊ဣ'ဓ'ံ'သ'မ'ဟံ'၊ဤ'ရ'ဟ'န်'း'ကို၊ ပ'လ'ာ'ပ'သာ'မ'ိ'၊ပြ'ုစ'ေ'ခ'ဲ့'၊ ဣ'တ'ိ၊

ဤသို့စိန္တေတွေး၊ကြံ၍၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန့်ကင်းအထံသို့၊ ဂတ္တွား၊သွား၍၊အကျုံ့လောတိအာဒိနာ၊အကျုံ့လောဤသို့စသည်ဖြင့်၊ တံဘီသန်း၊ ထိုကြောက်မက်ဘွယ်အသံကို၊ အကာသိ၊ ပြုလေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊အထခေါ်အဓိကလာပကောတိအာဒိ၊အထခေါ်အဓိကလာပကော ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ သင်္ဂါယနာစရိယော ဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင်ဆရာတို့သည်၊ ဂုတ္တိ၊ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဘယန္တိ၊ဘယံဟူသည်ကား၊ စိတ္တုတ္တာသံ၊စိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းတည်း၊ ဆန္ဒိတတ္တန္တိ၊ဆန္ဒိတတ္တံဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓုဏမ္ဘကံ၊ပေါင်တို့၏သိတ်ခင်ကဲ့သို့တောင့်တင်းခိုင်မာခြင်းရှိသော၊သရိရဓာတုကိုယ်၏၊ဆန္ဒိတဘာဝံ၊ တုန်လှုပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ လောမဟံသန္တိ၊ လောမဟံသံဟူသည်ကား၊ လောမနုံ၊အမွေးတို့၏၊ ဟဋ္ဌာဘာဝံ၊ရှင်သည်၏အဖြစ်သို့၊တိဟိတိဝိပဒေဟိ၊ သုံးပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ဘယုပ္ပတ္တိမေဝ၊ဘေးဖြစ်ခြင်းကိုသာသျှင်၊ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ဥပသက်မိတိ၊ဥပသက်မိဟူသည်ကား၊ ပနစောဒေမိ၊စောဒနာဦးအုံ့၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊အယံယက္ခော၊ဤဘီလူးသည်၊ဧကံ၊ဤသို့၊အဝိပ္ပါ လော၊အလိုသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဥပသက်မိ၊ကပ်လေသနည်း၊ဝုစ္စေ၊ရှေးဦး၊ အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ ကာတဗ္ဗဝိပ္ပကာရံ၊ပြုအပ်သော ဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊နု၊ပြုပြီးသည်မဟုတ်လော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ပြီးသည်ကား၊ သစ္စံ၊မှန်ပေ၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်မှန်သော်လည်း၊တံဝိပ္ပကာရံ၊ထိုရှေးကဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊ သေ ဌသောယက္ခော၊ဤဘီလူးသည်၊ အဇ္ဈောဘာဝေန၊ဖိမာန်တွင်း၌၊ ခေမဋ္ဌာ နေ၊ဘေးမရှိရာအရပ်၌၊ထိုရဟူမိယံ၊မြို့ပြိုခိုင်ခံ့သောမြေ၌၊ ဌိတသေ၊တည် သောသူအား၊ ကိဋ္ဌိ၊တရုံတရက်ကို၊ကာတုံ၊ပြုခြင်းငါ၊ နအသက္ခိ'၊မတတ် နိုင်၊ဣဒါနိ၊ယင်ခုအခါ၌၊ဗဟိ၊မိမိဖိမာန်အပြင်၌၊ ဌိတံ၊တည်သော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ဝေ၊ဤသို့နောက်မပြုလတ္တံ့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘိ' သာပေတွာ၊ ကြောက်စေ၍၊ပလာပေတုံ၊ ပြေးစေခြင်းငါ၊ သက္ကာ၊တတ် ကောင်းရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊မည်မျှမနောဂတ်ထင်၍၊ ဥပသက်မိ၊တဟန်ကပ် လေ၏၊ ဟိ'သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အယံယက္ခော၊ ဤဘီလူးသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဘဝန်၊ ဖိမာန်တည်ရာ အရပ်ကို၊ ထိရဘူမိတိ၊ တရုံ တယောက်သောသူသည် လျှိုပ်ချောက်ခြားနိုင်သောမြေဟူ၍၊ မည်တိ၊ ဝတ်ထင်၏၊တတ္ထ၊ထိုမြေ၌၊ဌိတတ္တာ၊တည်သောကြောင့်၊အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊နဘာယတိ၊မကြောက်သတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေတွာစ၊

ကြီးမြတ်လျှင်၊ တိကွဉ္ဇာ် အကျွဲလောတိ အကျွဲလဗကျွဲလိုက် အကာသိတိ၊ တိကွဉ္ဇာ် အကျွဲလောတိ အကျွဲလဗကျွဲလိုက် အကာသိ ဟူသည်ကား။ တားယာဝါရေးသုံးကြိမ်၊အကျွဲလောဗကျွဲလောတိ၊အကျွဲလောဗကျွဲလော ဟူ၍၊ ဘိ သားပဘုကာမတာယ၊ ကြောက်စေလိုသဖြင့်၊ ဝေရွှပ်ချိသို့ သားဘာရှိသော၊ သဒ္ဒ်၊အသံ ကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊ဟိသစ်ဆိုစကားသည် မှန်၏၊ အယံသဒ္ဒေါ၊ ဤအကျွဲလောဗကျွဲလောဟူသောအသံသည်၊ အနုကာရုဏာသဒ္ဒေါ၊ပဲ့တင်ထပ်သောအသံတည်း။ ဟိယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ တဒါတာတို့ကား၊လေ၊ထိုအခါ၌၊ သောယကျွော၊ထိုဘီလူးသည်၊ သိနေရုံ၊ ဖြင့်ရှိရာတောင်မင်းကို၊ ဥက္ကိုပနေ္တာ၊ဝိယ၊ ချိုကြွေလိုဘိသကဲ့သို့ လည်း ကောင်း၊မ ဘာဝယတိ။ နှစ်သိန်းလေးသောင်းအထိရှိသောမြေကြီးကို၊ပရိ ဝတ္တေန္တော၊ဝိယ၊ အောက်အသက်လှန်နှင်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊မ ဟာတာ၊ညသာ၊ဟာန၊ကြီးစွာသောအားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ကေတို့။တရသော၊ ဌာနေ၊အရေပ်၌၊ဝုဋ္ဌကတံ၊အပုံအရပြုအပ်သော၊ အသနိသတသဒ္ဒသယ်ာ တံ၊ဝိ ယ၊ဇိုးကြီးသံတရာတပေါင်းတည်းကြသကဲ့သို့၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိနိ ဆ္ဆရေန္တော်၊အထူးသဖြင့်ထွက်သော၊ဒီပိရာဇာနံ၊သစ်မင်းတို့၏ ကတာဝဇ္ဇ် တံ၊မာန်နှင့်တကွချိန်းဟိန်းသံကို၊ ကောသရေသိ ဘာနံ၊ ကောသရာဇာခြေသို့ တို့၏၊သိဟနိနာဒ၊ ခြေသို့ဘို့၏ဟောက်သံကို၊ ယဏ္ဍာနံ၊ဘီလူးတို့၏၊ ဟိ ကာရသဒ္ဒ်၊ဟိန်ဟူသောအခြင်းအရာရှိသောအသံကို၊ ဘူတာနံ၊မြေဘုတ် ဘီလူးတို့၏၊ အဋ္ဌမဟာသဒ္ဒ်၊ ရှစ်ပါးသောကျယ်စွာသောအသံကို၊ အသု ရာနံ၊အသုရာဘို့၏၊အပ္ပေါဒူ ဟောသံ၊ လက်ပန်းပေါက်သံကို၊ဇုန္ဒသဒ္ဒေ ဝရညော။ သိကြားနတ်မင်း၏၊ ဝဇိရေနိဗ္ဗေဌနိ ဟောသံ၊ဝဇိရန်လက်နက် ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသောအသံကို၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ ဂန္ဓိ ဝတောယ၊ စ၊ နက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပာရိကတာယ၊ ကျယ်ပြန့် သည်အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ဘယဇနကတာယ၊ ကြောက်မက်ဖွယ် ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊အဝ ဟသသ ဒ္ဒ်၊ မိမိအသံမှကြွင်းသော ဆိုခဲ့ပြီးသောအသံကို၊ အဝ ဟာသန္တမိ ဝ၊ ပျက်ရယ်မှုပြုသကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊အဘိဘဝန္တမိ ဝ၊နှိပ်နင်းဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကပ္ပဝုဋ္ဌာန မဟာ ဝါတမဿ လိုကေ ဝိယ၊ ကမ္ဘာပျက်ခဲ့သောအခါလေသောလေမုန် တိုင်းကြီးအသံကဲ့သို့လည်းကောင်း၊နိဿော သံ၊အလွန်ပြင်းစွာသောအသံ ရှိသော၊ပုသ္ပဇုနာနံ၊ပုထုဝဇ္ဇ ဝုဋ္ဌိ ၊လ်တို့၏၊ ဟာဒယံ၊နှလုံးကို၊ ဖာ ၊လန္တံ ဝိ ယ၊ခွဲခဲ့သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မ ဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ပဇ္ဇိ ဘယ နိဿော

သံ၊တဖန်ပြင်းပြသောအသံရှိသော၊ အဗျတ္တကွဲရ၊မပြိုပြင်သောအကျွေးရှိ
သော၊တိကွတ္တုံ၊သုံးကြိမ်၊အတ္တနော၊ဖိဖိ၍ ယက္ခဂဠိတံ၊ဘီလူးတို့၏ကြိုး
ဝါးသံကို၊ဧတေန၊ဤအသံဖြင့်၊ဣမံသမဏံ၊ဤရဟန်းကို၊ဘိ သာပေတွာ၊
ကြောက်စေ၍၊ပလာပေသောမိ၊ထွက်ပြေးစေခဲ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဖိနှိပ်တွာ၊
ကြီ၍၊ဂဠိ၊ကြိုးဝါး၏၊ယံယံဒိသာဘာဝံယထို့ ယထို့ ဒိသာဘာဝေ၊အကြင်
အကြင်အရပ်မျက်နှာအတို့၌၊ နိန္တ္တရတိဖရတိ၊နှိုးစက်၏၊ တေနတေနဒိသာ
ဘာဝေန၊ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာအတို့ဖြင့်၊ပဇ္ဇတာ၊ တောင်တို့သည်၊ ပဝဠိ
ကံ၊အလွှားအလွှား၊ရဠိ့ သု။ သွားကြကုန်၏၊ ဝနပ္ပတိဝေဠုဝေ၊ တောမိုး
သစ်ပင်ကြီးတို့ကို၊ဥပါဒါယ၊အစပြု၍၊သဗ္ဗေသု၊အလုံးရုံကုန်သော၊ရုက္ခလ
တာဂုမ္ဗေ သု၊သစ်ပင်နှယ်ချုံတို့၌၊ပတ္တဖလပုပ္ဖာနိ။ အရွက်အသီးအပွင့်တို့
သည်၊သိဒိယိ သု။ကြွေကြကုန်၏၊ ကိုယောနေသဟသဝိတ္ထတာယ၊တော
ဝိ၊ယူစ နှာသုံးထောင်အပြန်ကျယ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဟိမဝန္တပဗ္ဗတ
ရာဇာ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည်၊ သံကမ္ပိ၊ ပြင်းပြစွာတုန်လှုပ်၏၊သမ
ကမ္ပိ၊ ထိမ္ဘဏ္ဍိမ္ဘပြင်စွာတုန်လှုပ်၏၊သမ္ပဝေဒိ။ အရေပ်လေးမျက်နှာအရေ၌ရှစ်
မျက်နှာပြင်းထန်စွာတုန်လှုပ်၏၊ ဘုမ္မဒေဝတာ၊ ဘုမ္မဒေဝီးနတ်တို့ကို၊ အာဒိ
ကတ္တာ၊အစပြု၍။ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ဒေဝတာနမ္ပိ၊နတ်တို့
အားလည်း။ ဘယံ၊ ကြောင့်ခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်
တည်း။ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်သော အဖြစ်သည်၊ အဟုဒေဝ၊ဖြစ်
သည်သာလျှင်တည်း။ လောမဟံသော၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းသည်၊
အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ ပဝေဝ၊
အာဘယ်ဆိုးဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ အညော သံ၊ လူနတ်တို့မှတပါးကုန်သော၊
အပဒဒ္ဓိပဒစတုပ္ပဒါနမ္ပိ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါအခြေနှစ်ချောင်းရှိသော
သတ္တဝါ အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့အားလုံး၊ မဟာပထဝီ
ယာ၊မြေကြီးသည်၊ ဥန္ဒြိယနုကာ၊ထောပိယ၊ ဗျိုက်ကွဲပျက်စီးခဲ့သောအခါကဲ့
သို့၊မဟာတိ၊ ကြီးစွာသော၊ ဒိဘိ သကာ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော
ကြောက်ခြင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သကလသို့ ။ အလုံးရုံသော၊ဗွေဒိ
ပတလေ၊ ဗွေဒိပါကျွန်းအပြင်၌၊မဟာန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ကောလာဟလံ၊
အုတ်အုတ်ကြွက်ကြွက်သည်၊ဥပဒါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏၊ဘဂဝါပန၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်ကား၊တံ သဒ္ဒံ ၊ထိုအသံကို၊သုတ္တာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ကိသ္မိန္တိ၊
အာဘယ် အာသံနည်းဟူ၍၊ အမည်မှာနော၊ အမှတ်မပြုမူ၍၊ နိဗ္ဗလော၊
မတုန်မလှုပ်၊ နိသိဒိ ။ နေတော်မူ၏၊ ကသ္ဒစိ၊ တရံ တယောက်သော

ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဈာ်မိနာသဒ္ဓေနှ၊ ဤအသံကြောင့်။အနန္တရာယော၊ အနန္တရာယ်
သည်၊ မာဟောဝေ။ မဖြစ်စေသတည်း၊ ဈာတိ၊ဤသို့။ အဓိမ္မာတိ။ အဓိ
မ္မာနဲ့တော်မူ၏၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ သောသဒ္ဒေါ။ ထိုအ
သံသည်၊ အကျွှုလဗဂ္ဂုလ ဈာတိဈာဓိနာ အာကာရေန၊ အကျွှုလဗဂ္ဂုလ
ဟူသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏။ သောတပထံ၊သော
တဝိညာဏ်၏ အာရုံ၏အဖြစ်သို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊တသာသဒ္ဒသာ၊ ထိုအသံ၏။ အနုကရဏဝေသေန၊ ပုံတင်ထပ်
သည်၏ အပွမ်းအားဖြင့်၊ အကျွှုလဗဂ္ဂုလာတိ၊ အကျွှုလဗဂ္ဂုလဟု၍
ယကၡသာ၊ ဘီလူး၏လည်း။ တသံနိဿောသနိဿာရေ၊ ထိုခြင်း
ပြသောအသံကို ခြောက်ခြင်းခဲ့၊ အကျွှုလဗဂ္ဂုလ ကရဏံ၊ အကျွှုလဗဂ္ဂု
လကိုပြုခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ အာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဈာတိကတ္တာ
ဈာတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်။အကျွှုလဗဂ္ဂုလိကံအကာသိတိ၊ အကျွှုလဗဂ္ဂု
လိကံအကာသိဟူ၍၊ သင်ဟံ၊ သင်ဟယနှာသို့၊သင်ဟာစရိယား၊သင်ဟယ
နှာတင်ဆရာတို့သည်၊အာ၊ရောပယိ သု၊တင်ကုန်၏၊ကေစိပန၊အချို့သော
ဆရာတို့သည်ကား၊အာကုလဗျာကုလဈာတိပဒဿယသ။ အာကုလဗျာကု
လဟူသောဤပုဒ်နှစ်ခု၏၊ ပရိယာယာဘိဓာနဝေသေန၊ပရိယာယ်ဖြစ်သော
အမည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အကျွှုလဗဂ္ဂုလောတိဘာသာသဒ္ဒေါ၊အကျွှု
လဗဂ္ဂုလောဟူသောဘီလူး၏ ဘာသာသဒ္ဒါကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။
ဈာတိ၊ဤသို့။ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ကော်ကောဟ္ဒိယထာ၊ ကော်ကောကော်ဟူသကဲ့
သို့တည်း၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ကေဝါရံ၊တကြိမ်၊ ဓာတော၊ဖြစ်သော
သတ္တဝါသည်၊ပဋ္ဌမဗုဒ္ဓတ္ထိဝေသနေ၀၊ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်း၏အပွမ်းအားဖြင့်
သာလျှင်၊နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာကုလော၊ အာကုလ
မည်၏၊ ဈာတိဏော ဤဝါကျ၌။ အာကာရော၊ အာအကွဲရာသည်၊ အာဒိ
အာဏော၊အာဒိအနက်ရှိ၏၊ကာသမ၊ ကအာကွဲရာ၏လည်း၊ကကာရာဝမ်း
ကအာကွဲရာနှင့် ဘေဒါလာသည်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍။ အာကာရသ၊ အစဉ်
တည်သောအာအာကွဲရာ၏ရသတည်း၊ ရသအဖြစ်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊အကျွှု
လောတိ၊အကျွှုလောဟု၍၊ကတံ၊ပြုအပ်၏။ဈာတိ၊ဤသို့။ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်
၏။ဒွေဝါရေ၊နှစ်ကြိမ်၊ ဓာတောပန။ ဖြစ်သော သတ္တဝါသည်ကား၊ ဗဟု
လော၊ဗဟုလမည်၏။ဟေတု၊ ဤဝါကျ၌လည်း၊ကုလသဒ္ဒေါ။ ကုလသဒ္ဒါ
သည်၊ဓာတိပရိယာယား၊ယား၊ဓာတ်၏ ပရိယာယ်တည်း။ ကောလံ၊ကာလော
တိအာဒိသုဝိယ၊ကောလံ၊ကာလောဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌ကဲ့သို့။ ဝဏ္ဏ

အဓိပ္ပါယ်သဒ္ဒိုဝယစ၊ဝတ္ထုအဓိပ္ပါယ်နှစ်ပါးပြားရှေ့ဆည်း၊ သဒ္ဒပယော ဂေါ၊သဒ္ဒါကိုယ်ခွဲခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဌမေန၊ပဌမဖြစ်သော၊ပဒေန။ အက္ခရာ၊လေးဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ စလောဇသိ ဟာဗျညာဒယော၊ စလောဇဖြစ်သောခြေသွေ့ကျွေးအစရှိသောသတ္တဝါတို့ ကိုဒုတိယနှုတ်ယဖြစ်သော၊ပဒေန၊ ဗက္ခရာ၊လေးဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ ဒေ.ဝ္ဟာ အာသိဝိသကဏ္ဍသပ္ပါဒယော၊ ဒေ.ဝ္ဟာဖြစ်သော သတ္တဝါလျှင်သောအာ သီဝိသကဏ္ဍသပ်ခြင်းတို့ကို၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သိဟာဒိကောဝိယစ၊ခြေသွေ့အစရှိသောသတ္တဝါတို့ ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊အာသိဝိသာဒိကောဝိယ စ၊လျှင်သောအာသီဝိသ်ရှိသော ခြွေဟောက်အစရှိသောသတ္တဝါတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ငါသည်၊ တေ၊သင်၏၊ဇိဝိတဟာရေကော၊အသက်ကိုဆောင်တတ်သောသူတည်း၊ ဣတိ ဣတိမံ၊အတ္ထံ၊ဤအနက်ကို၊ယဇ္ဈော၊ ဘိလူးသည်၊ပဒဠေယနေ၊ပုန်နှစ်ခုအ ပေါင်းဖြင့်၊ဒသေတိ၊ပြ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အညေ၊တပါးသောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။အပရေပန၊တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊အက္ခရာ၊လော ဘက္ခရာ၊လောတိ၊ အက္ခရာ၊လောဘက္ခရာ၊လောဟူ၍၊ ပါဠိ၊ပါဠိကို၊ ဝတ္ထာ၊ဆို၍၊ အကျွေတုံ၊သင်၏အသက်ကုန်စေခြင်းငှါ၊ ခေ၊ပေတုံ၊ သင်အား၊သမုဒ္ဒရာ တဘက်သို့လွှင့်ပစ်ခြင်းငှါ၊ ဝိနာသေတုံ။ သင်၏ခန္ဓာကိုယ်ကိုပျက်စီးစေ ခြင်းငှါ၊ ဥလတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်စေနိုင်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊အက္ခ ရော၊ အက္ခရမည်၏၊ဘက္ခေတုံ၊ သင်အား၊ကျွတ်ကျွတ်ဝါး၍ စားခြင်းငှါ၊ ဥလတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်စေနိုင်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘက္ခရော၊ ဘက္ခရမည်၏၊သော၊ထိုအသက်ကိုကုန်စေတတ်သောသူကျွတ်ကျွတ်ဝါး ၍စားတတ်သောသူကား၊ ကောပန၊အဘယ်သူပေနည်း၊ ယဇ္ဈော့ကျွေသပိ သာစသိဟဗျညာဒိသု၊ ဘိလူးရေကျွဲသင်ကြောသုတ်ဘိလူးခြေသွေ့ကျွေးအစရှိ သည်တို့ကိုတွင်၊အညတရော၊ တယောက်ယောက်ဖြစ်သော၊ယောကောစ၊ အမှတ်မရှိသော၊မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊အနဲ့ထွာဝဟော၊ အစီးအပွါးကိုပြု တတ်သောသူတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊တသ၊ ထိုအက္ခရာဘက္ခရာဟူသော ပုဒ်၏၊အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ဣဒါ၊ ဤအပရေဝါဒဠာလည်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ရှေးဦး၊ဝတ္ထုနယေနေ၀၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊အဓိပ္ပါယ ယောဇနာ၊ အဓိပ္ပါယတ္ထ ယောဇနာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဇ်သော ဇောသမဏာဝိသာစောတိ၊ ဇ်သောဇောသမဏာဝိသာစော ဟူသည်ကား၊ ဒ္ဒ ဒ္ဒ ၁သမဏာ၊ဒ္ဒိ ရှင်ရဟန်း၊တ၀၊ ရှင်ရဟန်းအား၊ဝိသာစော၊မြွေဘုတ်

ဘီလူးသည်၊ဥပဋ္ဌိတော၊ ရှေရှုတည်လာ၏။ ဈာတိ၊ဤသို့၊ မဟာနှုန်း၊ကြီးစွာ သော၊ဘေရုဝဏ္ဏပ်။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အာဆင်းကို၊ အဘိနိဗ္ဗိဒါတွေ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ဘဂဝေါ်တော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝုရတော၊ရှေတော်ဦး၊ဌတွေ၊ရှိ၍၊ အတ္တာနုံ၊မိမိကိုယ်ကို၊သန္ဓေယ၊ရှည်၍၊ယကျွေ၊ဘီလူးသည်။ ဝဒတိ၊ ဆိုရ၏။ တေမတ္ထံ၊ဝိဒိတွာတိ။ တေမတ္ထံ၊ဝိဒိတွာဟု သည်ကား၊ တေနယကျွေ နှုတ်၊ ဤဘီလူးသည်။ ကာယဝါစာတိ၊ကိုယ်နှုတ်ကို၊ဖြင့်၊ ပဝတ္တိယမာနုံ၊ဖြစ် စေအာပ်သော၊ဝေါ်ဝိပ္ပကာရံ။ ထိုဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊ တေနစ၊ထိုဘောက် ပြန်ခြင်းဖြင့်လည်း။ အတ္တာနော၊ကိုယ်တော်အား။ အနဘိဘဝနီယဟေတု ဘူတံ၊ လွန်မိုးနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ၊လောကဓမ္မေသု၊ လောကဓံတရားတို့၌၊ နိရုပဂ္ဂိုလေသံ၊ညစ်ညူးခြင်းကင်းသည်ကို။ သဗ္ဗာ ကာရတော၊ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဝိဒိတွာ။ သိ၍၊တာယံ ဝေ ထာယန္တိ။ တာယံ ဝေ ထာယံဟု သည်ကား၊ တသ်ဝိပ္ပကာရကရဏ ဝေ ထာ ယံ၊ထိုဘောက်ပြန်စွာပြုသော အခြင်းအရာကိုသိသော အခါ၌၊ ဈာမံ ဥဒါနိ နတ္ထိ၊ ဈာမံ ဥဒါနုံ ဟု သည်ကား။ တံဝိပ္ပကာရံ၊ထိုဘောက်ပြန်သော အခြင်းအရာ ကို၊အဂ၊ဏှာတွေ။ မ၊ရေတွက်မူ၍။ တသ်ဝိပ္ပကာရသ၊ ထိုဘောက်ပြန် ခြင်းကို၊ အဂ၊ဏှာနဟေတုဘူတံ။ မ၊ရေတွက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ် သော၊ဓမ္မာနုဘာဝဒီပကံ၊တရား၏အာနုဘော်ကို ပြတတ်သော၊ ဈာမံ ဥဒါ နုံ၊ ဤယဒါသကေသုဓမ္မေသု အစရှိသောစကားကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့် တော်မူ၏။ တတ္ထ တိသ်ဥဒါနဂါထာယံ။ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ယဒါသကေသု ဓမ္မေသူ တိ၊ယဒါသကေသုဓမ္မေသုဟု သည်ကား။ ယတ္ထိ ကာလေ၊ အကြင် အခါ၌။ သကအတ္တာ ဘာဝသ်ါ ဝေ သု။ မိမိ၏အတ္တဘောဟု ဆိုအပ်ကုန် သော၊ ပဋ္ဌသုဥပါဒါနက္ခန္ဓဓမ္မေသု၊ ငါးပါးကုန်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရား တို့၌၊ ပါရဂူဘိ၊ပါရဂူဟု သည်ကား။ ပရိညာဘိသမယပါရိဟုရိဝသေန၊ဝိုင်း ခြားမြင်ခြင်းပြည့်စုံသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပါရဂ်တော၊ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်၏၊ တ ဘော ယော ဝ၊ထိုကြောင့်သာသျှင်။ တေသံ၊ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တို့၏၊ဟေတုဘူတော၊အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သမုဒယော၊ သမုဒယ သဘာဝ၌လည်းကောင်း။ တဒပဝတ္တိလက္ခဏော၊ ထိုသမုဒယသဘာ၏မဖြစ် ခြင်းသဘောရှိသော၊ နိရောဓော၊နိရောဓသဘာ၌လည်းကောင်း။ နိရောဓ ဂါမိနိယာ။ နိရောဓသဘာဟု ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ် သော၊ ပဋိပဒါယစ၊ ကောင်းသော အကျင့်ဖြစ်သော မဂ္ဂသဘာ၌လည်း ကောင်း။ ပဟာနသဏ္ဌိကိရိယာဘာဝနာသိသမ်ယပါရိဟုရိဝသေန၊ ယဿ

ခြင်းမျက်မှောက်ပြုခြင်း ပွါးစေခြင်း ထိုးထွင်းမှတ်သိခြင်း ပြည့်စုံသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပါရဂူတောရကမ်းတာတက်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏောတိ၊ ဗြာဟ္မဏောဟု သည်ကား။ ဝေဒဂူမိနာယ ထာဝုတ္တ ပကာရေန၊ အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်း သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဗာဟိတပါပတ္တာ၊ အပယ်ဖြူအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏောနာမ၊ ဗြာဟ္မဏမည် သည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်၊ သက အတ္တဘာဝဟောခေနပိ။ မိမိအတ္တဘောကို ထိုးထွင်း၍ သိသဖြင့်လည်း။ စတုသစ္စာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ ဟော တိ။ ဖြစ်၏။ စသဒ္ဒေ၊ ထိစကားသည် မှန်၏။ ဣမသ္မိံ ယေဝ ဣမသ္မိံ ကဋ္ဌေ ဝ ရေသသညိမှိ သမုနကေ လောကဓာတု လောကသမုဒယဓာတု ပညာပေမိ ဣတိ အာဒိ၊ ဣမသ္မိံ ယေဝ ဣမသ္မိံ ကဋ္ဌေ ဝ ရေသသညိမှိ သမုနကေ လောကဓာတုလော ကသမုဒယဓာတုပညာပေမိ ဣတိ သို့အစရှိသော။ တေ ဝ စနံ။ ဣစကားကို၊ ဘဂဝ တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သသညိမှိ၊ မိမိ သညာရှိသော၊ သမုနကေ၊ မိမိစိတ်ရှိသော၊ ဣမသ္မိံ၊ တလ်မျှလောက် သော၊ ဣမသ္မိံ ယေဝ ကဋ္ဌေ ဝ ရေ၊ ဤအကောင်ပုပ်၌၊ လောကဓာ၊ လောကကို လည်းကောင်း၊ လောက သမုဒယဓာ၊ လောက၏ ဖြစ်ခြင်းကို လည်း ကောင်း၊ ပညာပေမိ၊ ပညတ်၏၊ အဃဝါ၊ တနည်းကား၊ သကေသုဒ္ဓေသူတိ၊ သကေသုဒ္ဓေသုဟု သည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒ္ဓေသု၊ တရားတို့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒ္ဓေါနာမ၊ တရားတို့မည်သည်ကား၊ အတ္တကာမသ၊ အကျိုးစီးပွါးကိုအလိုရှိသော၊ ပုဂ္ဂလသ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သီလာဒိဒ္ဓေါ၊ သီလ အစရှိသောတရားတို့တည်း။ ဟိသဒ္ဒေ၊ ထိစကားသည် မှန်၏။ သီလသမာဓိ ပညာဝိမုတ္တိအာဒယော၊ သီလသမာဓိပညာဝိမုတ္တိအစရှိကုန်သော၊ ဝေါ ဒါနဒ္ဓေါ၊ ပြုစင်သောတရားတို့သည်၊ ကေန္ဒဟိတသုခဝုဍ္ဎိဒေန၊ စင်စစ်စီး ပွါးချမ်းသာကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ ပုရိသသ၊ ယောဂျီး၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒ္ဓေါနာမ၊ တရားမည်ကုန်၏၊ အနုဏ္ဍာဝဟာ၊ အကျိုးစီး ပွါးမဲ့ကို ဆောင်တတ်ကုန်သော၊ သံကိလေသဒ္ဓေါ၊ ညစ်ညူးကြောင်း တရားတို့သည်၊ ပရေမဒ္ဓေါ ဝိယ၊ ဖြတ်သောတရားမည်လတဲ့သို့၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပါရဂူဟိ၊ ပါရဂူဟု သည်ကား၊ တေသံ သီလာဒီနံ၊ ထိုသီလစသည်တို့ ကို၊ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ ပါရံ ပရိယန္တံ၊ ကမ်းအဆုံးသို့၊ ဂတောတိ၊ ရောက်၏၊ တဿ၊ ထိုသီလသမာဓိစသောတရားအပေါင်းတို့တွင်၊ သီလံ၊

သိလသည်၊တာဝ၊သမာဓိသည်တို့၏ရှေးဦးစွာ၊လောကိယလောကုတ္တရ ဝေသေန၊လောကိသိလလောကုတ္တရာသိလ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ဒုစိန္တနစ်ပါး အပြားရှိ၏၊ တောသုဏိုန္ဒစ်ပါးတို့တွင်၊ လောကိယ်၊လောကိသိလသည်၊ ဝုဋ္ဌာဘာဂသိလ်၊မဂ်၏ရှေ့အတိုင်းတည်သောသိလတည်း။ တံသိလ်၊ထိုမဂ် ၏ရှေ့အတိုင်း တည်သောသိလသည်၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရဒိဝေသေန၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ သိလစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊စတုဒ္ဒိခံ၊လေးပါးအပြားရှိ၏။ ဝိတ္ထာရတောပန၊အကျယ် အားဖြင့်ကား၊ အနေကပ္ပဘေဒံ။ ဘပါးမကများသောအပြားရှိ၏၊ လော ကုတ္တရံ၊လောကုတ္တရာသိလသည်၊မဂ္ဂဖလသိလ ဝေသေန၊မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သိသဒိလ်နှင့်ယှဉ်သောသိလ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုစိန္တနစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အဏ္ဍတောဝ၊အနုက်အားဖြင့်၊ သမ္မာဝါစာကမ္မန္တာဇီဝါ။သမ္မာဝါစာသမ္မာ ကမ္မန္တသမ္မာအာဇီဝတို့ပင်တည်း။ သိလံယထာစ၊ သိလကဲ့သို့ပင်လျှင်၊ တထာ၊ထိုအတူ။ သမာဓိပညာစ၊သမာဓိပညာတို့သည်လည်း။ လောကိ ယလောကုတ္တရ ဝေသေန။လောကိသမာဓိပညာ၊လောကုတ္တရာသမာဓိပညာ တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုစိဝေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုလောကိ လောကုတ္တရာနှင်ဖြာသောသမာဓိတို့တွင်၊ လောကိယသမာဓိ၊ လောကိ သမာဓိသည်၊ သဉ္ဇပစာရေန၊ ဥပစာရနှင့်တကွ၊ အဠသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့တည်း။ လောကုတ္တရသမာဓိ၊ လောကုတ္တရာ
☰
သမာဓိသည်၊ မဂ္ဂပရိယာပန္နော၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်သော သမာဓိတည်း။ ပညာဒိ၊ ပညာသည်လည်း၊ သုတမယာ၊ သုတမယဉာဏ်သည်လည်း ကောင်း၊စိန္တာမယာ၊စိန္တာမယဉာဏ်သည်လည်းကောင်း၊ဘာဝနာမယာ၊ ဘာဝနာမယဉာဏ်သည်လည်းကောင်း၊ အာသဝါ၊အာသဝေါတရားတို့ အာရုံဖြစ်ကုန်သောပညာတို့သည်လည်းကောင်း၊ လောကိယ၊လောကိ ပညာမည်ကုန်၏၊ မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာစ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဖလသမ္ပယုတ္တာစ၊ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ပညာ၊ပညာသည်၊ လောကုတ္တရာပန၊ လောကုတ္တရာပညာမည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဖလ ဝိမုတ္တိစ၊ဖိုလ်ဟူသောဝိမုတ္တိလည်းကောင်း၊နိဗ္ဗာနဉ္စ၊နိဗ္ဗာန်လည်းကောင်း။ ဝိမုတ္တိနာမ၊ဝိမုတ္တိမည်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သာဝိမုတ္တိ၊ထိုဝိမုတ္တိသည်၊ လော်ကုတ္တရာဝ၊ လောကုတ္တရာသာတည်း။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ၊ ဝိမုတ္တိ ဉာဏ်အမြင်သည်၊ လောကိယမေဝ၊လောကိသာလျှင်တည်း။ တံဝိမုတ္တိ ဉာဏဒဿနံ၊ ထိုဝိမုတ္တိဉာဏ်အမြင်သည်၊ ပစ္စဝေက္ခဏ ဉာဏာဘာဝ

တောပဠုဝေဏ္ဍကာဥာဏ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ကျွန်ုပ်သတိုဝိဓံ၊တာရုယုတ်နှစ်ဆယ်အပြားရှိ၏၊ ဝေဠုမိနာအာကာရေနေ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဗေတသံသိလာဒိမျှာနံ၊ထိုသိလအစရှိသောဝေဒနာတို့၏၊ အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊သန္တာနေ၊ခန္ဓာအစဉ်၌၊ အရေဟတ္တဖလာဓိဂမေန၊အရေဟတ္တဖိုလ်ကိုရသဖြင့်၊အနုဝသေသတော၊အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊နိဗ္ဗတ္တတိ၊ပါရိပူရိယာ၊ဖြစ်ခြင်းပြီးခြင်းပြည့်စုံသဖြင့်၊ ပါရိပရိယဋ္ဌာ၊ကမ်းအဆုံးသို့၊ဂတောရောက်တော်မူ၏။မှုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သကေသု၊မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊လောကီလောကုတ္တရာ သိလသမာဓိအစရှိသောတရားတို့၌၊ ပါရဂူ၊ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သောသူတည်း၊ အထဝါ၊တနည်းကား။ သောတာပတ္တိဖလာဓိဂမေန၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုရသဖြင့်။ သိလက္ခန္ဓံ၊သိလခန္ဓာ၊ ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သိုလေသု၊သိလတို့၌၊ ပါရိပူရကာရိတိ၊ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ဝုစ္စော၊ဆိုအပ်၏၊ သောတာပန္နဝဟေကေနေဝ၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူသဖြင့်သာလျှင်။ ဣတိ၊ ဤသိလပါရဂူအရာ၌၊ သကဒါဂါမိဒိပိ၊ သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနာဂါမိဖလာဓိဂမေန၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို ရသဖြင့်၊ သမာဓိက္ခန္ဓံ၊သမာဓိခန္ဓာ၊ပါရဂူ၊ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သောသူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ထိုအနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊သမာဓိက္ခန္ဓံ၊သမာဓိတရားခန္ဓာ၊ ပါရိပူရကာရိတိ၊ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသောသူဟူ၍၊ဝုစ္စော၊ဆိုအပ်၏။အရေဟတ္တဖလာဓိဂမေန၊အရေဟတ္တဖိုလ်ကိုရသဖြင့်၊ဣတရေသု၊သိလသမာဓိမဟုတ်ပါးကုန်သော၊တိသု၊သုံးပါးကုန်သောပညာဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနတို့၌၊ ပါရဂူ၊ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သောသူမည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်ဖြစ်၏၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပညာဝေဝုလ္လပတ္တိယာ၊ပညာ၏ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကြောင့်၊အဂ္ဂဟူဘာယ၊အမြတ်အထွဋ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အကုပ္ပါယ၊မပျက်သောသဘောရှိသော၊ စေတောဝိမုတ္တိယာ။ စေတောဝိမုတ္တိကို၊ အဓိဂတတ္တာ၊ ရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဠုဝေဏ္ဍကာဥာဏသ၊ပဠုဝေဏ္ဍကာဥာဏ်တော်၏၊ပရိယောသနဂမနတော၊အဆုံးသို့ရောက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပညာဝိမုတ္တိဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနေသု၊ပညာဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿတရားတို့၌၊ ပါရဂူနာမ၊ကမ်း

တာဘက်သို့ရောက်သောသူမည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဧဝံမေ့မိနာယထာ ဝုတ္တနယေန၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ စတ္တာ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာ၊အာရိယသစ္စာတို့၌၊ စတုမဂ္ဂဝသေန၊ မဂ်လေးပါး၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိညာဒိသောဌသရိဝယ၊ ပရိညာအစရှိသော တဏှာခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ ကိစ္စနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ ကိစ္စပြီးခြင်းကြောင့်။ ယတ္ထိ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ယထာဝုတ္တော၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ် ကုန်ပြီးသော၊ သဒ္ဓကသုဝေမ္ဗသု၊ဝိမိဉ္စာ၊ဖြစ်ကုန်သောသိလသမာဓိပညာစသောတရားတို့၌၊ ပါရဂင်တော၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌။သော၊ထိုဝုဏ္ဏားသည်၊ ဗာဟိတပါပမ္မတာယ၊ အပသို့ပြုအပ်သောမကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမတ္ထဗြာဟ္မဏော၊ဖြတ်သောဝုဏ္ဏားသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အာသဝေါ ဝိသာစ္ဆေဝ ကိလေသာ ဝိသာစ္ဆေဝ ကိလေသာ ဝုတ္တပါရ ဂမနတော၊ ထိုသို့အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဝိမိဉ္စာ၊ဖြစ်သော တရားတို့၏ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သောကြောင့်၊ အထပန္ဓာ၊ ထိုနောက်အာသို့ဖြစ်သော အခါ၌၊ အဓိကလာပက။ အဓိကလာပကဘီလူး၊ တယာ၊သင်သည်၊ ဒဿိတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဝိဘိ'သာပနဏ္ဍံ၊ အထူးသဖြင့် ကြောက်မက်ဖွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော။ အာဂတံ၊ငါ၏အနီးသို့လာရောက်သော၊ ဧတံ ဝိသာစ္ဆ ထိုမြေဘုတ် ဘီလူးကိုလည်းကောင်း၊ ဘယဇနနဏ္ဍံ၊သောကို ဖြစ်စေခြင်း ၌သရုန္ဒာပိတံ၊ သင်သည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ဧတံအဂ္ဂသဒ္ဓကသုဝေမ္ဗသု၊ထို အဂ္ဂသဒ္ဓကသုဝေမ္ဗသအသံကိုလည်းကောင်း။ အတိဝတ္ထတိအတိဂ္ဂမတိ၊လွန်မြောက်တော်မူ၏။ အဘိဘဝတိ၊လွှမ်းမိုးတော်မူနိုင်၏။ တံသဒ္ဒံ၊ထိုသင်ပြုသမျှအသုံးရုံကို၊ နဘာယတိ၊ငါကြောက်တော်မမူ။ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဂ္ဂေ၊ အနက်တည်း။ အယဓိဂါထာ၊ ဤဂါထာကိုလည်း၊ အခုဟာတ္ထမေဝ၊ အရေဟာတ္ထဖိုလ်ကိုသာလျှင်ဥလ္လပိတ္ဝာ၊ခြိုးမှမ်း၍၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အထပန္ဓာ၊ထိုနောက်မှ၊ အဓိကလာပကော၊ အဓိကလာပကဘီလူးသည်၊အတ္ထနာ၊ဖိမိသည်၊ကတေန၊ပြုအပ်သော၊တယာ ရှေးပေန၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝိဘိ'သနေန၊ အထူးသဖြင့်ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော တောက်ပြန်ခြင်းဖြင့်၊ အဂမ္ဘနိယဿ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏အား၊ တံတာဒိဘာဝံ၊ ထို

သည်းခံခြင်း ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိသွာ၊ ဖြင့်၍၊ အယံ မနုဿော၊ဤလူသားဘုရားသည်၊ အဟောအနေ့ရှိယံဝတ၊ ယြောမ်ခုံသြ ဘွယ်ရှိစွတကား၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပသန္နမာနသော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ပေါထုဇ္ဇနိကာယ၊ပုထုဇဉ်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါယ၊ပဲကြည် ခြင်းသည်၊ အတ္တနိ၊မိမိ၌၊ နိဝိဋ္ဌဘာဝံ၊သက်ဝင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာ ဝေန္တော၊ ထင်စွာပြုလျက်၊ သဗ္ဗေ၊ဘုရားသခင်၏။ သမ္ဗုဒ္ဓါ။ချက်မှောက် တော်၌၊ဥပါသကတို့၊ ဆည်းကပ်တတ်သောဥပါသကာအဖြစ်ကို၊ ပဝေ ဒေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ၊သတ္တမသုတ္တဝဏ္ဏနာ။ သတ္တမသုတ်အဖွင့် သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၈-ဗောဓိဝဂ်-၈-သင်္ဂါမဇိသုတ်၊

(၁)

အဋ္ဌမေ၊အဋ္ဌမသုတ်၌၊ သင်္ဂါမဇိတိ၊ သင်္ဂါမဇိဟူသည်ကား၊ဝေဒေဟာ ဟော၊ဤသို့သင်္ဂါမဇိအမည်ရှိသော၊ဟိတိဝတ္ထုရေမိ၊ ထိုစကားကိုခွဲ၍ဆိုဦး အုံ၊အာယံအာယသ္မာ၊ဤအရှင်သည်၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊အညတ ရသော၊တယောက်သော၊မဟာဝိဟာဝ သော၊များသောရည်းစားပြုဥစ္စာရှိသော၊ သေဋ္ဌိနော၊သူဌေးရှိ၊ ပုတ္တော၊သားတည်း၊ ဝယပတ္တကာလေ၊ အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ၌၊ မာတာပိတရော၊အမိအဘတို့သည်၊ပတိရူပေန၊သင့် တင့်လျောက်ပတ်သော၊ဒါရေန၊မယားနှင့်၊ ယောဇေတွာ၊ရုံပက်၍၊သာပ တေယျုံ၊ဥစ္စာနှစ်ကို။ နိယျာဒေတွာ၊ဆောင်နှင်း၍၊ စသဒ္ဓနေန၊အိပ်ရာ၏အ နှောင်အနှဲ့ဖြင့်၊ဗဟေန၊ဖွဲ့ထား သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သောသေဋ္ဌိပုတ္တော၊ ထိုသူးခြေးသား သည်၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊သာဝတ္ထိဝါသိနော၊သာဝတ္ထိ ပြည်၌နေကုန်သော၊ ဥပါသကေ၊ သိတင်းသည်တို့ကို၊ ပဋ္ဌနသမယံ၊ နံ နက်အခါ၌၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ ဒတ္တွာ၊ပေး၍၊သိလံ၊ သီလကို၊သမာဒိယိတ္တွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ သာယန္ဟသမယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌၊ သဒ္ဓဝဏ္ဏေ၊စင် ကြယ်သောအဝတ်တို့ကို၊ သဒ္ဓါဗ္ဘရာသင်္ဂေ၊ စင်ကြယ်သောရတနာများ တဘက်တို့ကို၊ပါရုပိတ္တွာ၊တော်ရုံ၍၊ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထော၊ နံ့သာပန်းစသည် လက်စွဲကုန်လျက်၊ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊တရားနာ ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဇေတဝနာတိ မုခေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ရှေ့ရှု၊ဂန္တွာ၊သွားကြကုန်သည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ သမ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၊ တုဏ္ဍေ၊ သင်တို့သည်၊

ကဟံ၊အာဘယ်အရေပ်သို့၊ ဂန္ဓာထ၊သွားကြကုန်အုံ့နည်း၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ ပုဏ္ဏိ
တွေ၊ပမ်း၍၊ ဓမ္မသာနုဏ္ဍိ၊တရား၊နာခြင်းဌာ၊ဧတာဝနေ၊ဧတာဝန်ကျောင်း
တော်၌၊သဏ္ဌာ၊ဘုရား၊သခင်၏၊သန္ဓိကံ၊အထံတော်သို့၊ ဂန္ဓာမ၊သွားဟု
ကုန်အုံ့၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ရတ္တေ၊ဆိုသည်ရှိ၊သော်၊ တေနဟိ၊ထိုသို့တည်း၊ကား၊
အ ဟဘိ၊ငါသည်လည်း၊ ဂမိဿာမိ၊လိုက်ပါအုံ့၊ဟူတိ၊ဤသို့ဆို၍၊ တေဟိ၊
ထိုသိတင်းသည်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊တကွ၊ဧတာဝနံ၊ဧတာဝန်ကျောင်းတော်
သို့၊အဂမာသိ၊လိုက်လေ၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လျှင်၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ကဠုနဂုဟာယံ၊ ရွှေကျွန်း၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း
ဟောက်သံကို၊နုဒန္တော၊ဟောက်သော၊ကေသရုသီဟောဝိယ၊ကေသရော
ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၊သဒ္ဓမ္မမဏ္ဍပေ၊သူတော်ကောင်းတရားကိုနာရာမဏ္ဍပ်
သာတင်၌၊ ပညတ္တေ၊ခင်းထား၊အပ်သော၊ ဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊မြတ်သောဘုရား
နေရာတော်၌၊ နိသိဒိတ္ဝာ၊ထိုင်နေတော်မူ၍၊ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်
လေးပါး၊အလယ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရား၊တော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
အထတဘိဝံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ တေဘုယျာ သကာ၊ ထိုသိတင်းသည်တို့
သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊တင့်အပ်
လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိ သု၊နေကြကုန်၏၊ သင်္ဂါမဇိ၊သင်္ဂါမ
ဇိအမည်ရှိသော၊ကုလပုတ္တော၊ပါ၊အမျိုးကောင်းသားသည်လည်း၊ တာ သ
ပရိသာယ၊ ထိုပရိသတ်၌၊ ပရိယန္တေ၊အစွန်း၌၊ ဓမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊ သု
တွာ၊နာလျက်၊နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊အနုပုဗ္ဗိ
ကထံ၊အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော၊တရားစကား၊ကို၊ ကထေတွာ၊ဟောတော်
မူပြီး၍၊စတ္တာရိ၊လေးပါး၊ကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊သစ္စာတို့ကို၊ပကာသေသိ၊ပြ
တော်မူ၏၊သစ္စပရိယောသာနေ၊သစ္စာလေးပါး၊ကိုပြတော်မူသည်၏အဆုံး
၌၊အနေကာသံ၊များစွာကုန်သော၊ ပါဏာသဟဿာနံ၊အထောင်မက၊ကုန်
သောသတ္တဝါတို့အား၊ဓမ္မာဘိသမယော၊သစ္စာလေးပါး၊ကိုသိခြင်းသည်၊
အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ သင်္ဂါမဇိ၊သင်္ဂါမဇိအမည်ရှိသော၊ ကုလပုတ္တော၊ပါ၊
အမျိုးသားသည်လည်း၊သောတာပတ္တိဖလံ၊သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ပတ္တော၊
ရောက်၍၊ပရိသာယ၊သရိသတ်သည်၊ဝုဋ္ဌိတာယ၊ထပြီး သော်၊ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုး၍၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မံ၊ တပည့်တော်ကို၊ ပဇ္ဇာဧထ၊ ရဟန်းပြုပါကုန်
လော၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ပဇ္ဇန်၊ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ယာစိ၊တောင်းပန်၏၊တွံ၊သင့်ကို၊
မာ တာ ပိတုဟိ၊အဝိ အာဘတ္တိ သည်၊ပဇ္ဇန္တာယ၊ ရဟန်းပြုစိမ့်သောဌာ၊အနု

ညာတောခွင့်လွှတ်သည်၊ အသိပန်၊ ဖြစ်ပါ၏လော၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘဏ္ဍာ၊မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊တာပည့်ံတော်ကို၊ မာတာဝိ တူဟိ၊အမိအဘတို့သည်၊ နအနုညာတော၊ ခွင့်မပြုပါသေး၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ အဝေါ၊လျှောက်၏။သင်္ဂါမဓိ၊ သတို့သား၊သင်္ဂါမဓိ၊ ဝေထာဂတာ၊မြတ် စွာဘုရားတို့သည်။မာတာဝိတူဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊အနုညာတံ၊ခွင့်မ ပြုအပ်သော၊ ပုတ္တံ၊ သား၊ကို၊ နခေါပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ရှင်ရှေးနှုန်းမပြုကုန်၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ဝုတ္တော။ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘဏ္ဍာ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ပြုသည်ရှိသော်၊မံ၊တာပည့်တော်ကို၊မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ပဇ္ဇဓိတုံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊အနုဇာနန္တိ၊ ခွင့်ပြုကုန် လတ္တံ့၊တထာ။ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သောအဟံ၊ ထိုတာပည့်တော်သည်၊က ရိသာမိ၊ပြုပါအံ့၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တွာ၊လျှောက်၍၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရား ကို၊ဝန္ဒိတ္တွာ၊ရှိခိုး၍၊ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ကတ္တွာ၊ပြု၍၊မာ တာပိတရော၊အမိအဘတို့သို့၊ဥပသင်္ကမိတ္တွာ၊ ကပ်၍၊အမ္မတာတာ၊ အိုမိ ခင်ဘခင်တို့၊မံ၊အာဂျန်ပဝ်ကို၊ပဇ္ဇဓိတုံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်လွှတ်ကြပါကုန်၊ဟုတိ၊ဤသို့။အာဟ၊ဆို၏၊တဗောပရံ၊ထိုသား၊ခွင့်ပန် သည်မှနောက်၌၊ ရဋ္ဌပါလသုတ္တေ၊ရဋ္ဌပါလသုတ်၌၊ အာဂတနယေန၊လာ သောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊အထပန္နော၊ထိုနောက်မှ၊ သောကုလ ပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၊သည်၊ ပဇ္ဇဓိတ္တွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို၊ဒဿဿာမိ၊တာဘန်ပြုလာပါအံ့၊ဟုတိ၊ဤသို့။ ပဋိညံ၊ဝန်ခံခြင်း ကို၊ဒတ္တွာ၊ပေး၍၊မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊ အနုညာတော၊ခွင့် လွှတ်လတ်သော်၊ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တွာ၊ ကပ်၍၊ ပဇ္ဇဓိတုံ၊ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ယာစိ၊ တောင်းပန်၏၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား ၏၊သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ပဇ္ဇဓိတ္တာ၊ရှင်သာမဏေအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသမ္ပဒဉ္စ၊ ပဋိဉ်းအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အလတ္ထ၊ ရလေသည်သာ တည်း။ပန်၊ဆက်၍ပြဋိုးအံ့၊ အစိဋ္ဌပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းဖြစ်၍ ကြာမြင့်မှီ၊ သောစကုလပုတ္တော၊ ထိုသင်္ဂါမဓိသတို့သား၊သည်လည်း၊ ဥပဓိုဂ္ဂေ ဩ ယ၊အထက်မဂ်အကျိုးငှါ၊ဃဋေန္တော၊စေ့ဆော်လျက်၊ ဝါယမန္တော၊လုံ့ လပြုလို၍၊ အညတရေ သို့၊အမှတ်မရှိသော၊အရညာဝါသေ၊တောကျောင်း ၌၊ဝဿံဝသိတ္တာ၊ဝါဆို၍၊ဆဋ္ဌာဘိညော၊ခြောက်ပါးသောအဘိညာဥာဏ်ကို၊ရ သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဝဏ္ဏဝေသော၊ဝါကျွတ်သည်ရှိသော်၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ် စွာဘုရားကို၊ဒဿနာယ၊ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊မာတာပိတူနဉ္စ၊အမိအဘတို့အား၊

လည်း၊ပဋိသေဝေမောစနတ္ထံ။ ဝန်ခံခြင်းမှကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ၊သာဝတ္ထိ'၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊အာဂမာသိ၊သွားလေ၏၊တေနခေါပနသမယေန၊ထိုအခါ၌၊အာယသ္မာသင်္ဂါမဖိ၊အရှင်သင်္ဂါမဖိသည်၊ သာဝတ္ထိ'၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။အနုပ္ပတ္တော၊အစဉ်ရောက်သည်၊ဟောကိ၊ ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကား၊တရေပ်တည်း၊ သောဟိအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သင်္ဂါမဖိသည်၊ဧရဝါမေ၊အဦးရှာ၌၊ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတ္တာ၊လှည့်လည်၍၊ ပဏ္ဍာ ဘတ္တံ၊ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌၊ ဝိဏ္ဏပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲခွဲသည်ဖြစ်၍၊ဧတဝဝနံ၊ဧတဝဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ပဝိသိတ္တာ၊ဝင်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ကတပဋိသန္ထာရော၊ ပြုအပ်သောအစေ့အစပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အညံ၊အခုဟတ္တဖိလိကို၊ဗျာကရိတ္တာ၊ကြား၍၊ပုန၊တဘန်၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ် စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက္ခဏာ၊ ရှစ် လှည့်သည်ကို ကတ္တာ၊ပြု၍၊ နိက္ခမိတ္တာ၊ထွက်၍၊ အညတရသို့'၊အမှတ်မရှိသော၊ ရဟန္တမှု လော၊သစ်ပင်ခုင်း၌၊ဒိဝါဝိဟာရံ၊နေ့နေခြင်းကို၊ နိသိဒိ၊နေ၏၊ အထတသို့' ကာလေ၊ထိုအခါ၌၊အာသ၊ထိုသင်္ဂါမဖိ၏၊မာတာပိတာ၊ရောစ၊ အမိအဘာ တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥာတိမိတ္တာစ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် လည်း ကောင်း၊အာဂမနံ၊ရောက်လာသည်ကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊ သင်္ဂါမဖိ၊ငါတို့ သား၊သင်္ဂါမဖိသည်၊ ဣဒ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အာဂတောကိရ၊ လာ သတတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊တုဋ္ဌဟာဋ္ဌာ၊အလွန်ဝမ်းမြောက်စွာဖြစ်၍၊တုရိတတုရိတာ၊ဆောဆောလျှင်လျှင်၊ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့၊ဂတ္တာ၊သွား၍၊ ပရိယေ သန္တာ၊ရာကြကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ တတ္ထ၊ထိုသစ်ပင်ရင်း၌၊ နိသိန္နံ၊ထိုင်နေ သော၊ နံ၊ထိုသား၊သင်္ဂါမဖိကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊ ပဋိ သန္ထာရံ၊စကား၊အစေ့အစပ်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊အဝုတ္တာကံ၊သား၌ကင်းသော၊ နော၊ငါတို့၏၊သာပတေယျံ၊ဥစ္စာနှစ်ကို၊ရောစေနော၊မင်းတို့သည်၊မာဟာရေ ယျုံ၊မယူဆောင်ပါ၊စေကုန်လင့်၊ဒါယာဒါဝ၊အမွေခံတို့သာလျှင်၊ တံ၊သာပ တေယျံ၊ထိုဥစ္စာနှစ်ကို၊ ဂဏှေယျုံ၊ယူဆောင်ပါစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒြေ၊ဆိုကြကုန်သည်ရှိ၊သော်။ အမ္ဘတာတာ၊ ဒိုမိခင်ဘခင်တို့၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ရှေးဟန်းအား၊အလံအပ္ပဋိဂ္ဂပ်၊မ၊လျောက်ပတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒြေ၊ ဆိုလတ်၊သော်၊ တာတ၊ချစ်သား၊သင်္ဂါမဖိ၊ ဧဟိ၊လာလတ္တံ့၊ ဝိဿမ၊လူ ထွက်ဦး၊လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယာစိ'သု၊တောင်းပန်ကုန်၏၊တံ'ထိုစကား၊ကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ ထေရော၊မထေရ်သည်၊ ဣမေ၊ဤငါ၏ မိဘဆွေမျိုးတို့

သည်၊မယ်။ငါ့အား။ ကာမေဟိ၊ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ အနုဏ္ဍိကဘာဝံ။အလို မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။နဇာနန္တိ၊မသိကြကုန်၊ဂူထခါဒိ၊မစင်ကိုခဲကုန်သော ခွေးဝက်တို့သည်၊ဂူထဝိဏ္ဍံ၊မစင်ရုကို၊ဣဋ္ဌဿ နိ ဝိယ၊အလိုရှိကုန်သကဲ့သို့၊ ကာမေသု။ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့၌၊ အလွိယနံ၊ ငြိတွယ်မက်မောခြင်း ကို၊ဣမေ၊ဤငါ၏အပိအာဘမ္ဘစ္ဆပုထုဇဉ်ရိုက်တို့သည်၊ ဣဋ္ဌဿ နိ၊အလို ကုန်၏၊ ဣမေ၊ဤအပိအာဘတို့ကို။ ဗ္ဗကထာယ၊တရားစကားဖြင့်။ ပညာ ပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊မတတ်နိုင်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ အသုဏာနံ ဝိယ၊မကြားသကဲ့သို့၊နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊ တေ၊ထိုအပိအာဘတို့ သည်၊နာနပ္ပကာရံ၊အထူးထူးအပြားပြား၊ ယာစိတွာ၊တောင်းပန်၍၊အတ္တ နော၊မိမိ၏၊ဝစနံ၊စကားကို၊အဂဏ္ဍန်၊မလိုက်နာသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ ဃာရံ၊အိမ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍၊တာသ၊ထိုသင်္ဂါမဓိမထေရ်၏၊ ဝုဏ္ဏေန၊ သားငယ်နှင့်၊ သဒ္ဓိ'။တကွ၊ဘရိယံ၊ မယားဟောင်းကို၊ သပရိဝါရံ၊အခြံ အရံနှင့်တကွ၊ ဥယျာဇေသုံ၊လွတ်လိုက်ကုန်၏၊ မယံ။ငါတို့သည်၊နာနပ္ပ ကာရံ၊အထူးထူးအပြားပြား၊ဘံ၊ထိုငါတို့သားသင်၏လင်ကို၊ယာစန္တာ၀ိ၊ တောင်းပန်ပါသော်လည်း၊ တာသ၊ထိုငါတို့သားသင်လင်၏၊မနံ၊စိတ်ကို၊ အလဘိတွာ၊မရခဲ့ကြ၍၊အာဂတာ၊လာခဲ့ကြကုန်ပြီ။ ဘဒ္ဒေ၊အာဘယ်ချွေး မလှ၊တို့၊သင်သည်၊ဂန္ဓ၊သွားချေဦး။တဝ၊သင်၏၊ဘတ္တာရံ၊လင်ဖြစ်သော ငါတို့သားကို၊ပုတ္တာသန္ဓ ဿ၊နေနှ၊သားကိုပြသဖြင့်၊ယာစိတွာ၊တောင်းပန် ၍၊ပညာ၊ပေတိ၊သိစေလော။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတွာ၊ဆိုမ၍၊ ဥယျာဇေသုံ၊လွတ် လိုက်ကုန်၏၊အယံအာယသ္မာ၊ဤအရှင်သည်၊ တာယ အာပန္နဿ ဘတ္တာယ၊ ထိုသားငယ်သန္ဓတည်သောအခါ၌၊ပဇ္ဇဒိတောကိရ၊ဟုပြောနှင်းပြုသတတ်၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့သားကိုမြင်ကချစ်ခင်သောစိတ်ဖြင့် လူကွက်လို ခြင်းကိုနှလုံးပိုက်၍၊ သာမ္ဗတ္ထိ။ထိုမိန်းမသည်၊ သာရုတိ၊ ကောင်းပြီဟု၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ဝန်ခံ၍။ဒါ(ကံ)သူငယ်ကို၊အာဒါယ၊ကိုင်၍၊ မဟာတာ၊များစွာ သော၊ပရိဝါရေန။ အခြံအရံဖြင့်၊ ဧတာဝနံ၊ ဧတာဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ အဂမာသိ၊သွားလေ၏၊ တံ ဘုတ္ထိဂမနံ၊ထို၊ မယားဟောင်းကျောင်းတော်သို့ သွား၊သည်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ အသောသိ(ခါ) အာယသ္မတောသင်္ဂါမ ဓိ၊သာကိအာဒိ၊အသောသိ(ခါ)အာယသ္မတောသင်္ဂါ(ဖ)ဓိ၊သဤသို့အစရှိ သောစကားကို၊ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ ဣ(ခ)ဓိ၊ ထိုအသောသိ(ခါ)အစ ရှိ၊သောပါဠိတော်၌၊ ပုရာဏဒုတိယိကာတိ၊ ပုရာဏဒုတိယိကာ ဟူသည် ကား၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဖြစ်သော၊ဂိတိကာလေ၊လူလက်ထက်၌၊ပါဠိပရိစ္ဆေဒ၊သေ

နှုတ်ခြေရင်းခွဲလုပ်ကျွေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ရုတိယောမပမာဏစီယောက်ပြောက်ဖြစ်သော၊ ဘရိယာ၊ မယားတည်း၊ ရှုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အာဇ္ဇော။ အနုက်တည်း။ အယျောတိ၊ အယျောဟူသည်ကား၊ အယျပုဂ္ဂေါတိ။ အယျပုဂ္ဂေါဟူ၍ ဝတ္ထုဗေဒ၊ ဆိုအပ်လျက်၊ ဗုဒ္ဓဇိတာနှင့်၊ ရဟန်းတို့အား အနုစ္ဆရိကဝေါဟာရနေ၊ လျောက်ပတ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ကိုရာတိ၊ ကိရဟူသောသဒ္ဒါသည်။ အနုဿဝဏ္ဏေ၊ အဆင့်ကြားခြင်း အနုက်ခ္ခ၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ တဿ၊ ထိုကိရသဒ္ဒါ၏၊ အနုပ္ပဏ္ဏော ကိုရေ၊ အစဉ်လာပြီတဲ့၊ ရှုတိ၊ ဤသို့ သမ္ဘန္ဓေ၊ စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ခုဒ္ဒဝုတ္တံ ဟိ သမဏေ၊ ပါသမ္ဘိ၊ ခုဒ္ဒဝုတ္တံ ဟိ သမဏော ပေါသမံဟူ သည်ကား၊ အာပန္နသတ္တမေ၊ သင်၏သားငယ်သန္ဓေတည်သောအခါ၌ သားသျှင်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ တာ၊ ရဟန်းပြုဘိ၏၊ သော ဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တောရေဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ခုဒ္ဒဝုတ္တော၊ ငယ်သားသားရှိ ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုမျှလောက်ဆင်းရဲခံရသော၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဘဒ္ဒေတွာ၊ စွန့်၍၊ တဝ၊ ရှင်ရဟန်း၏၊ သမဏာမဟာဏဝေ၊ ရဟန်းကုန်းကိုကြိုးစား အားထုတ်ခြင်းသည်၊ အပုတ္တံ၊ မသင့်တင့်ပါ၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သမဏော ရှင်ရဟန်း၊ ဝုတ္တဒုကိသံ၊ သားငယ်လျှင် နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ မံ၊ တပည့်တော်မကို၊ ဃာသစ္ဆာဒနာဒီဟိ၊ အစားအဝတ်စသည်ကိုပေးခြင်း တို့ဖြင့်၊ ဘရသု၊ မွေးပါဦးလော၊ ရှုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ အဝေါစ၊ လျှောက် တောင်းပန်၏။ အာယသ္မာပနသက်ါမဖိ၊ အရှင်သက်ါမဖိသည်ကား၊ ရှုန္ဒြ ယာနိ၊ စက္ခုစ၊ သောတဉ္စ ဇိဝှာ ကိုရေ၊ ဩကက္ခိ ဝိဟ္ဘ၊ အောက်သွားမျက်နှာချ၍၊ ဝဲ၊ ထိုသားအမိနှစ်ယောက်ကို၊ နေ ဝ ဩဒေ၊ လောကတိ၊ ကြည့်လည်းမကြည့်၊ နာ ပိ အာ၊ လပတိ၊ စကားလည်းမဆို၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေ၊ ဝုတ္တော အာယသ္မာ သက်ါမဖိ တုဏ္ဍိ အဟောသိတိ၊ ဒေ၊ ဝုတ္တော အာယသ္မာ သက်ါမဖိ တုဏ္ဍီ အဟောသိဟု၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သာ ဗ္ဗတ္ထိ၊ ထိုပိန်းမသည်၊ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်၊ တထေဝ၊ ထိုနှုန်းအတူသားလျှင်၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ တုဏ္ဍီဘူတမေဝ။ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တံ အာယသ္မန္တံ၊ ထိုအာရှင်သက်ါမဖိကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝုရိသာနာမ၊ ယောဝ၏ား တို့မည်သည်ကား၊ ဘရိယာသု၊ မယားတို့၌၊ နိရပေက္ခာပိ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း ကင်းသော်လည်း၊ ဝုဏ္ဏေသု၊ သားတို့၌၊ သာပေက္ခာပိ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိကုန် သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝုတ္တသိနေဟေ၊ သားခွဲချစ်ခြင်းသည်၊ ဒိ ဝုတ္ထ၊ အာ ဗ္ဗ၏၊ အခ္ခမိဠ္ဠ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီကို၊ အာ ဘ ဗ္ဗ၊ ထိ၍၊ ဝိဒ္ဓတိ၊ တည်

ဏ်၊တသ္ဓာ၊ထိုကြောင့်၊ ဝုတ္တာပေမေနာဝိ။ သားဌာ်ချစ်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ မယ့်၊ ငါ၏၊ဝသေ၊အလိုတို့ကို၊ ဝတ္ထေယျ။လိုက်လည်းလိုက်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ မညမာနာ။ အောက်မေ့မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုတ္တံ၊သားကို၊ ထေရသ၊ မထေရ၏၏၊အကော်၊ ရင်ခွင်၌၊နိဗ္ဗိဝိတ္ထာ၊တင်ထားခဲ့၍၊ ကေမန္ဒီ၊တင့်အပ် လျောက်ပတ်ရာသို့၊အပဏ္ဏမိ၊ဖဲခဲ့၏၊သမဏာ၊ရှင်ဘုရား၊သော၊ဤသူယပ် ကား၊တော၊ရှင်ဘုရား၏၊ ဝတ္ထော၊သားတည်း၊နံ၊ထိုသားကို၊ ပေါသ၊မွေး ကျွေးပါလော၊ဣတိ။ဤသို့၊ဝတ္ထာ၊လျောက်၍၊ထောက်၊အတံပယ်၊အဂမာ သိ။သွားလေ၏၊သာဣတ္ထိ၊ထိုမိန်းမသည်၊ သမဏာတေ၊ဧနေ၊ဘုရား၏တန် ခိုးကြောင့်၊အသယထေရသ၊ထိုမထေရ၏၊သမ္ပုရေ၊မျက်မှောက်၌၊ဌာတုံ၊ တာ၊ရှည်စွာရပ်နေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊မတတ်နိုင်၊ ထေရော၊မထေရ်သည်၊ ဒါရကံ၊ဝါ၊သူယပ်ကိုလည်း။ နေဝ ဩလောကေတိ၊ကြည့်လည်း၊မကြည့်၊နာ ဝိအာလပိ၊ ဧကာ၊လည်း၊မဆို၊ အာထပန္ဓာ၊ ထိုအတံပယ်သွား၊ပြီ၊သည် နောက်မှ၊သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အဝိဒူရေ၊ မနီး၊မဝေး၊သော အရပ်၌ ဌတွာ၊ရပ်၍၊ မုခံ၊မထေရ်၏မျက်နှာကို၊ ပရိ၊ဝတ္ထေ၊တွား၊ပြန်၍၊ ဩလော ကေန္တိ၊ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ထေရသ၊မထေရ်၏၊ အာကာရံ၊ အခြင်း အရာကို၊ ဥတ္တာ၊သိ၍၊ပဋိနိ၊ဝတ္တိ၊တာ၊ပြန်ခဲ့၍၊ ဝုတ္တေနပိ။ သားဖြင့် သည်း၊ အယံသမဏော၊ ဤ၊ဘုန်းသည်၊ အနုတ္တိ၊ကော။ အလိုမရှိ၏ရှင်၊ အညေ၊ပန၊ တပါ၊သောမယား၌ဝေ ခြေရံ၊ပရိသတ်ကို၊ဖြင့်၊ကား၊ ကိ အတ္ထော။ အာဘယ်မှာ၊အလိုရှိ၊ခြေ၊ခုံ၊နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံး၊ပိုက်၍၊ ဝုတ္တံ၊ သား၊ကို၊ဂ၊ဟေ၊တွား၊ယူ၍။ ပဏ္ဍာ၊မိ၊ဖဲလေ၏၊တေန ထိုကြောင့်။ အထ၊ခေါ အာ၊ယသ္မတော သက်မဖဿ၊ဝုရာ၊ဏ၊ဒုတိ၊ယ၊ကာ၊တိ၊အာ၊ဒိ၊ အ၊ထ၊ခေါ၊အာ ယသ္မတော၊သက်မဖဿ၊ဝုရာ၊ဏ၊ဒုတိ၊ယ၊ကာ ဤသို့အစရှိသော၊စကား၊ကို၊ ပါ၊ဠိ၊ယံ၊ပါ၊ဠိ၊တော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ဟော၊တော်မူ၊အပ်၏၊ တတ္ထ၊တ၊ထိ ဝ၊စ၊နေ၊ ထို အ၊ထ၊ခေါ်၊အာ၊ယသ္မတော၊သက်မဖဿ အစရှိသော၊ပါ၊ဠိ၊တော်၌၊ ဝုတ္တေ၊နပိ၊တိ၊ဝုတ္တေ၊နပိ၊ဟူ၊သည်ကား။ အယံ၊သမဏော၊ဤ၊ဘုန်း၊သည်၊ အတ္ထေ၊နော၊ ဓိ၊ဓိ၏၊ဩ၊ဿ၊ဝုတ္တေ၊နပိ၊ရှင်၌ဖြစ်သော်သား၊ဖြင့်လည်း။ အနုတ္တိ၊ကော၊အ၊လို မရှိ၊ဘိ၊သေ၊၏ရှင်၊ အ၊ညေ၊ပိ။ သား၊ဖြင့်၊ တ၊ပါ၊သော၊မယား၊စ၊ပါ၊ဆန်ရှေ့ခြေ ခ၊သော၊ဝ၊ဋ္ဌ၊ကို့ဖြင့်၊ ပ၊ဂ၊ဝ၊ အာ၊ယ်မှာ၊လျှင် အ၊လို၊ရှိ၊တုံ့ခဲ့နည်း၊ ဣတိ အ၊ယံ၊ဤ၊သည်ကား၊ အ၊ဒိ၊ပ္ပါ၊ယော၊ထိုမိန်း၊မ၊အ၊လို၊တည်း။ ဒိ၊ဠ္ဍ၊နာ၊ဝိ၊ဠ္ဍော၊ ဒိ၊ဠ္ဍ၊နဟူ၊သော်ပါ၌၌၊ ဝ၊စ၊နော်ကား၊ဝိ၊ဠ္ဍ၊တ်ကို၊ဝ၊ပ်၊ဤ၊သို့၊ ဝ၊ဒိ၊တ၊ဠ္ဍော၊သိ အ၊ပ်၏၊ဒိ၊ဠ္ဍ၊နတ်၌၊ ဘ၊ဝ်၊ဖြစ်သည်တည်း၊ ဒိ၊ဠ္ဍ၊နတ်၌ဖြစ်သည်၊ ဟ်သ၌၊

ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဒေဝတာနုံ၊ နတ်တို့အား၊ သုစရိတ ကမ္မနိဿိတ်တို့၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တသေမရုတိရာဇိဟိ၊သည်းခြေသလိပ်သွေးစသည်တို့သည်၊အပလိဗုဒ္ဓံ၊မမှေးရှက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ဗုဒ္ဓေ၊ဝိ၊အားဝေးဌာနသည်း၊ အာဝေါ်ယစနသမယတ္ထံ၊ ဖြင်ခြင်းဌာနမဟုတ်နိုင်သော၊ ဒိဋ္ဌံ၊နတ်ဌာဖြစ်သော၊ ပသာဒစက္ခု၊ပသာဒစက္ခုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ စတုဏ္ဏာနသမာဓိနိဿိတ်တို့၊စတုဏ္ဏာန်သမာဓိသည်ဖြစ်၊စအပ်သော၊ဣဒံ၊ဝိ၊အာဘိညာ စတုဏ္ဏာနစက္ခု၊ဤအာဘိညာ၏စတုဏ္ဏာန်စက္ခုသည်သည်း၊တာဒိသံ၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုနှင့်တူသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဒိဗ္ဗံ၊ဝိယ၊ နတ်မျက်စိနှင့်တူသည်တည်း၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဒိဗ္ဗံ၊ဒိဗ္ဗမည်၏၊ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရသန္နိဿယေန၊ဒိဗ္ဗဝိဟာရကိုကောင်းစွာမှီသဖြင့် လဒ္ဓတ္တာ၊ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗံ၊ဒိဗ္ဗမည်၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊ မဟာဇုတိကတ္တာ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာဂတိကတ္တာ၊တိုက်နှံရံစသည်ခြားရာတို့၌သော်လည်းမငြိမရောက်ဘောက်ထွင်းလျက်သွားတတ်သောကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗံ၊ဒိဗ္ဗမည်၏။ တေနဒိဗ္ဗေန၊ထိုဒိဗ္ဗစက္ခု၊အာဘိညာ၏ဖြင့်၊ဝိသုဒ္ဓေနာတိ၊ဝိသုဒ္ဓေနဟူသည်ကား၊ နိဝရဏာဒိသံကိလေသဝိဂမေန၊ နိဝရဏာစသော ညစ်ညူးခြင်းကင်းသဖြင့်၊ သုပရိသုဒ္ဓေန၊ အလွန်စင်ကြယ်စွာထသော၊ အတိက္ကန္တ မာနုသကေနာတိ၊ အတိက္ကန္တ မာနုသကေနဟူသည်ကား၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဝိသယာတိက္ကမေန၊မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော၊ ဣမံ၊ဝေ၊ရုပ်ဝိပ္ပကာရန္တိ၊ဣမံ၊ဝေ၊ရုပ်ဝိပ္ပကာရံဟူသည်ကား၊ဝေ၊ဤသို့၊ယထာဝုတ္တံ၊အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဣမံဝိပ္ပကာရံ၊ဤဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊ ပဿတိ၊တေသု၊ ရဟာနိုးတို့၌၊ အသာရပ္ပံ၊မလျောက်ပတ်၊အကော်၊ရင်ခွင်၌၊ ဝုတ္တဗ္ဗပနသမ်ါတံ၊ သားကဲ့ထားခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိရူပကိရိယံ၊ ဘောက်ပြန်သော အမူအရာကို၊တေ၊မတ္ထေန္တိ၊ တေ၊မတ္ထံဟူသည်ကား၊အာယသ္မာတောသက်မဖီသ၊ အရှင်သက်မဖီ၏၊ဝုတ္တဒါရာဒီသု၊ သားမယားအစရှိကုန်သော၊သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောကာမဂုဏ်တို့၌၊ နိရပေက္ခာဘာဝသမ်ါတံ၊ငဲ့ငွေ့ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ တေ၊အတ္ထံ၊ထိုအဓိပ္ပါယ်ကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်း အရောအားဖြင့်၊ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံ၊ဥဒါနံ၊ ဣမံ၊ဥဒါနံဟူသည်ကား၊ ဣဒ္ဓာနိ၊ဒ္ဓာဒီသု၊ အလိုရှိအပ်အလိုမရှိအပ်သော ဝတ္ထုအစရှိသည်တို့၌၊ တာဒိတာဝဒိပကံ၊တာဒိအဖြစ်ကိုပြတတ်သော၊ ဣမံ၊ဥဒါနံ၊ ဤအာယကိ' နာဘိနန္ဒတိစသော ဥဒါနိုးကို၊

ဥဒါနေသိ။ ကျွန်းရင့်တော်မှ၏၊ တတ္ထတိသဿ ဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ အာယန္တိ၊ အာယန္တိဟု သည်ကား၊ အာဂစ္ဆန္တိ ရှေ့သို့ရောက်လာသော၊ ဝုဏ္ဏာဒုတိယိကံ၊ မယားဟောင်းကို။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ နာဘိနန္ဒတိ၊ နာဘိနန္ဒတိဟူသည်ကား၊ မံ၊ငါ့ကို၊ ဒဠ္ဠံ၊ဖူးမြင်ခြင်းဌာ၊ အာဂတာ၊လာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ နနန္ဒတိ၊ဝတ္ထုသဘာ၊ မနုစ်သက်၊ ပဏ္ဍိတမန္တိ ပြုနှိုးလေသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မမ၊ငါ၏၊ အယံ ဘရိယာ၊ဤမယားဟောင်းသည်၊ မယာ၊ငါသည်၊ အသမ္ဘောဒိတာ ဝ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မပြောဟောသောကြောင့်သာ လျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ပြုနှိုးခုလေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ နသောစတိ၊မစိုးရိမ်၊ စိတ္တ သန္တာပံ၊စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့၊ နဒုက္ခတိ၊မရောက်၊ ယေနုပနကာရေဏ ဒုက္ခ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ထေရော၊မထေရ်သည်၊ ဧवं၊ဤသို့။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနုစ်သက်၊ နသောစတိ၊မစိုးရိမ်၊တံကာရဏံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ဒဿေ တုံ၊ပြခြင်းငှါ၊သင်္ဂါသင်္ဂါမဖြိုမ်ရတ္တန္တိ၊သင်္ဂါသင်္ဂါမဖြိုမ်ရတ္တံဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုသင်္ဂါ သင်္ဂါမဖြိုမ်ရတ္တံ ဟူသောပါဠိ၌၊ သင်္ဂါတိ၊ သင်္ဂါဟူသည်ကား၊ ရာဂသင်္ဂေါ၊ရာဂဟူသော ကပ်ငြိခြင်းလည်းကောင်း။ ဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိသင်္ဂေါ၊ဒေါသဟူသောကပ်ငြိခြင်း မောဟဟူသော ကပ်ငြိခြင်း မာနဟူသော ကပ်ငြိခြင်းဒိဋ္ဌိဟူသောကပ်ငြိခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဠိဝေါ၊ ငါးပါးအပြား ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သင်္ဂေါ၊ ကပ်ငြိခြင်းကို၊ သမုဒ္ဓေဒပဒုဒ္ဓိပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိ ဟိ၊သမုဒ္ဓေဒဝိမုတ္တိပဒုဒ္ဓိပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိတို့ဖြင့်၊ မုတ္တိ၊လွတ်သော၊ သင်္ဂါမ ဖြိုမ်၊သင်္ဂါမဖြိုမ်အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုံ၊ရဟန်းကို၊ တမဟံ ဣဒါနိ ပြုပြီးပြီးဟူတာနည်း၊ တာဒိတာ ဝ ပဏ္ဍိတော်၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ တံဒိဏာသဝံ၊ထိုအာသဝေါကုန်ပြီးသောရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ ဗာဟိတပါပတ္တာ၊ အပယ်ရှိပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြာဟွဏံ၊ မြတ်သောဝုဏ္ဏားမည်၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အဋ္ဌမသုတ်အားပြီးတည်း၊ ၊အဋ္ဌမ သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊အဋ္ဌမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁-ဗောဓိဝဂ်-၉-ဇနိုလသုတ်။

နဝမေ။နဝမသုတ်၌၊ ဂယာယန္တိုဏ္ဍေ၊ဂယာယံဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဂါ
မောဝိ၊ ရွာကိုလည်းကောင်း၊ တိတ္ထံပိ၊ဆိပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂယာတိ၊
ဂယာဟူ၍၊ဗုဒ္ဓတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဟိတဒေဝသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ဂယာ
ဂါမသီ၊ဂယာရွာ၏၊ အဝိဒူရေ၊မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဝိဟာရဇ္ဇောဒေ
တောပ်မူသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂယာယံ၊ဂယာရွာ
၌၊ ဝိဟာရတိ၊နေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏၊ ဂယာ
တိယ္ဟိ သ။ ဂယာဆိပ်အား၊ တထာ၊ထိုအတူသဒိပါဓာရုပင်တည်း၊ ဟိ
သစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဂယာတိတ္ထန္တိ။ ဂယာတိတ္ထံဟူသည်ကား၊
ဂယာဂါမသီ၊ဂယာရွာ၏၊အဝိဒူရေ၊မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ကော၊တာ
သော၊ ပေါက္ခရဏီ၊ လေးထောင့်ကန်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ နဒီပိ၊မြစ်သည်
လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တာ၊ဗာယံ၊ထိုနှစ်ပါး၊ရုံကို၊ ပါပပဝါဟနတိတ္ထန္တိ၊ ပါပ
ပဝါဟနဆိပ်ဟူ၍၊ လောကိယမဟာဇနော၊ လောကီ လူအပေါင်းသည်၊
တိယဿ၊အကြင်ကြောင့်၊ သမုဒါစရတိ၊ခေါ်ဝေါ်သမုတ်အပ်၏၊ ဂယာ
သီ၊သတိ၊ဂယာသီ၊သဟူသည်ကား၊ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊ ရာဇကရိသော
နမင်းပယ်ဖြင့်၊အဠကရိသပရိမာဏော၊ရှစ်ပယ်ပမာဏရှိသော၊ဂဇသိသ
သဒိသသိခရော၊ဆင်၏ဦးကင်းနှင့်တူသောအတွင်ရှိသော၊ဂယာသီသနာ
မကော၊ဂယာသီသအမည်ရှိသော၊ကော၊တာ၊သော၊ပဗ္ဗတော၊တောင်
သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဟတ္ထ၊အကြင်ဂယာသီသတောင်၌၊ ဟတ္ထိကုဏ္ဍ သဒိ
သော၊ဆင်ဦးကင်းနှင့်တူသော၊ဗိမ္ဗပါသာဏော၊ကျောက်ဖျာ၌၊တိဏ္ဍုသဟ
ဿသော၊ဟန်းတထောင်၏။ သြကာသော၊နေရာသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
တတြပါသာဏော၊ ထိုကျောက်ဖျာ၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာ
ရတိ၊နေတော်မူ၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဂယာယံဝိဟာရတိ ဂယာသီသေတိ၊
ဂယာယံဝိဟာရတိ ဂယာသီ၊သဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ဟော
တော်မူအပ်၏။ ဇနိုလာတိ၊ ဇနိုလဟူသည်ကား၊ တာပသာ၊ ရှုသော့ကို
တည်း။ ကိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တေ၊ထိုရှုသော့ကို၊ ဇဋာဝေရိတာ
ယ၊ ဆံကျစ်ကို ဆောင်ကုန်သောကြောင့်၊ ဇနိုလာတိ၊ ဇနိုလတို့ဟူ၍၊
ဂုဏ္ဍာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။ အန္ဓဗ္ဗေကေဟိမပါတသမယေတိ၊ အန္ဓဗ္ဗကေ
ဟိမပါတသမယေဟူသည်ကား၊ ဟေမန္တသုဝုနော၊ဆောင်းဥတုတို့
အာဟန်ရတုတော၊အတွင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မဃမာသသီ၊တဖိုဝဲလတို့

အဝသာနေ၊အာသုံးခု၊ စက္ခာရောဂေ၊လေးရက်တို့လည်းကောင်း၊ဗေဠုဂ္ဂဝမာ သဿ၊ တပေါင်းလျှ၊ အာဒီဗျာ၊အာစခု၊ စက္ခာရော၊ လေးရက်တို့လည်း ကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဋ္ဌဒိဝသပရိမာဏော၊ရှစ်ရက်ပမာဏရှိသော၊တိမ ဝါတနုသမယော၊အပြီးနှင်းကျသောအခါ၌၊ ဂယာယံဥမ္မုဇ္ဇန္တိတိ၊ ဂယာပယံ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိဟူသည်ကား၊ ကေစိ၊အချို့သောသူတို့သည်၊တဘွဲ့ကာလေ၊ထို အာဇာနာရှစ်ရက်၌၊ တဏ္ဍသမ္ဘတော၊ထိုဂယာဟူ၍သမုတ်အင်သောမြစ် ၌၊ ဥဒကော၊ရေ၌၊ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊နိမုဂ္ဂသကလသရီရော၊ဝတ်သောအလုံးရုံ သောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတော၊ထိုဝတ်ရာမှ၊ဥမ္မုဇ္ဇန္တာ၊ပေါ်ကုန် လျက်၊ ဝုဋ္ဌဟန္တိ၊ထကုန်၏၊ ဝိလဝန္တိ၊ပေါ်ကုန်၏၊ နိမုဇ္ဇတိတိ၊နိမုဇ္ဇန္တိ ဟူသည်ကား၊ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ ဥဒကေ၊ရေ၌၊ ဩသိဒန္တိ၊ ဝုတ်ကုန်၏၊ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇဝိကရောန္တိတိ၊ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇဝိကရောန္တိ ဟူသည် ကား၊ ပုနပ္ပုနံ၊အဟုတ်တလဲလဲ၊ဥမ္မုဇ္ဇနနိမုဇ္ဇနာနိ၊ပေါ်ကုန်ဝုတ်ကုန်သည်တို့ ကို၊ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊တဏ္ဍ၊ထိုဝတ်ခြင်းပေါ်ခြင်းကိုပြုရာ၌၊ကေစိ၊အချို့ သောသူတို့သည်၊ ဧကဥမ္မုဇ္ဇနေန၊တကြိမ်ပေါ်သဖြင့်၊ပါပသုဒ္ဓိ၊မကောင်း မှုမှစင်ကြယ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဝံဒိဗျိကာ၊ဤသို့မှားသောအယူ ရှိကုန်သည်၊ဟိယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ ဥမ္မုဇ္ဇနမေဝ၊တကြိမ်ပေါ်သည်ကိုသာ သျှင်း ကတွား၊ပြု၍၊ဝဏ္ဏန္တိ၊သွားကုန်၏၊ နိမုဇ္ဇနမန္တရေန၊ဝတ်ခြင်းမှကင်း သော၊ ဥမ္မုဇ္ဇနံနာမ၊ပေါ်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိသည်သျှင်ကတည်း၊ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အဝိနာဘာဝတော၊ မကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိမုဇ္ဇနဖို့၊ဝတ်ခြင်းကိုလည်း၊ တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ကရောန္တိ၊ယောဝ၊ပြုကုန် သည်သာသျှင်တည်း၊ယေဝိ၊အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ကေနိမုဇ္ဇနေနေဝ၊ တကြိမ် ဝတ်သဖြင့်သာသျှင်၊ ပါပသုဒ္ဓိ၊ မကောင်းမှုမှ စင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဝံဒိဗျိကာ၊ ဤသို့မှားသော အယူရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဝိ၊ထိုသူတို့သည်လည်း၊ကေဝါရေမေဝ၊တကြိမ် သာသျှင်၊ နိမုဇ္ဇိတ္စာ၊ဝတ်၍၊ ဝုတ္ထာနယေန၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊အဝိနာ ဘာဝတော၊ မကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဥမ္မုဇ္ဇနဖို့၊ပေါ်သည်ကိုလည်း၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ပက္ကာမန္တိ၊ ဖဲကုန်၏၊ ယေပန၊အကြင်သူတို့သည်ကား၊တဘွဲ့ တိတ္ထေ၊ထိုဂယာသီသဆိပ်၌၊နိမုဇ္ဇနေနေဝ၊ဝတ်သဖြင့်သာသျှင်၊ပါပသုဒ္ဓိ၊ မကောင်းမှုမှစင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဝံဒိဗျိကာ၊ဤသို့ မှားသော အယူရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ထိုသူတို့သည်၊

တဏ္ဍ။ထိုဂယာသိသဆိပ်၌။ နိမုဒ္ဓိတ္တွာ၎ဝုတ်၍။ အသာသပသာသေ။ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ကို။ သန္ဓိရုဒ္ဓိတ္တွာ။ချုပ်၍။ပဌမတပပါတပကိတာ ဝိယ။ တောင်ကြားကမ်းပါးပြတ်တို့မှ ကျသောသူတို့ကဲ့သို့။ တဏ္ဍေ၀။ထို ဝုတ်ရာအရေပ်၌ပင်လျှင်။ ဇီဝိတက္ခယံ။ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါဝုဏာန္တိ။ ရောက်ကုန်၏။ အပရေ၊တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ပုနပ္ပုနံ၊အဖန်တလဲ လဲ၊ ဥမ္မုဇ္ဇနနိမုဇ္ဇနာနိ။ ပေါ်ခြင်းဝုတ်ခြင်းတို့ကို။ကတ္တွာ။ပြု၍။ နာ၀ေ၊ရေ ချီးကုန်သည်ရှိသော်၊ ပါ၀သုဒ္ဓိ။မကောင်းမှုမစင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိ၀ေ၀ိဒ္ဓိကာ။ ဤသို့ရှားသောအပယ်ရှိကုန်သည်၊ ပေါ၊နည်း၊ဖြစ် ကုန်၏။ ၀ေ၊ထိုသူတို့သည်၊ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ဥမ္မုဇ္ဇနနိမုဇ္ဇနာနိ။ ပေါ်ခြင်းဝုတ်ခြင်းတို့ကို။ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ဝေ သဗ္ဗေပိ၊ထိုအလုံးစုံကုန် သောသူတို့ကိုလည်း။ သန္ဓာယ။ရည်၍။ ဥမ္မုဇ္ဇတိ ဝိနိမုဇ္ဇတိ ဝ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇဒိ ကရောတိ။ ဥမ္မုဇ္ဇတိ ဝိနိမုဇ္ဇတိ ဝ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇဒိ ကရောတိ ဟု၍။ ၁၈၀ တာ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ။ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣဒေ၊ဤ၀ါကျ၌ လည်း။ ဥမ္မုဇ္ဇနံ။ပေါ်ခြင်းသည်၊နိမုဇ္ဇနပုဗ္ဗကံ၊ဝုတ်ခြင်းရှေးရှိသည်၊ကိုပြု ဝိ၊ဟောတိ၊အကယ်၍ကား၊ဖြစ်၏ရှင့်။ ပန၊ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊နိမုဇ္ဇနမေ ၀။ တကြိမ်ဝုတ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ကရောန္တော။ပြုသည်ရှိသော်၊ ကတိ ပယာ။ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်၊ ဥမ္မုဇ္ဇနပ္ပ။ပေါ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ တဒုဘ ယမ္ပ။ ထိုဝုတ်ခြင်း ပေါ်ခြင်း နှစ်ပါးကိုလည်းကောင်း။ ကရောန္တာ၊ပြုကုန် သောသူတို့သည်။ ဗဟူပိ၊ များကုန်သော်လည်း။ တောသံ။ ထိုပေါ်သော သဘ္ဘ၀ါတို့၏။ ယောဘုယျာ၀ ဒဿနတ္ထံ။ များသောအဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ။ ဥမ္မုဇ္ဇနံ။ပေါ်ခြင်းကို၊ ပဌမံ။ရှေးဦးစွာ၊ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်၏။ ဇဋိလာနံ၊ဆံကျစ် ထုံးသော ရသေ့တို့၏။ ယေဘုယျတာယ၊ များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဿ၊ထိုအတူ ဇဋိလဟု၍။ ဝုတ္တံ။ဟောတော်မူအပ်၏။ မဏ္ဍာ၀ိတြာဟ္မ ဏာ။ မဏ္ဍူအမည်ရှိသောပုဏ္ဏား၏သည်လည်းကောင်း။ သိခဏ္ဍိနောဝိစ ရြာဟ္မဏာ၊ သိခဏ္ဍိအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏား၏သည်လည်းကောင်း။ဥဒက သုဒ္ဓိကာ၊ ရေဖြင့်မကောင်းမှုမစင်ကြယ်ကုန်၏ဟု အယူရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တာသွိ ကာလေ၊ ထိုအနာဂတ်ရဋ္ဌကရက်၌။ တဏ္ဍ၊ ထိုဂယာသီသ ဆိပ်၌။ တထာ၊ထိုရသေ့တို့အတူ။ ကရောန္တိ။ပြုကုန်၏။ဩသိဒ္ဓန္တိ တိ၊ဩသိဒ္ဓန္တိ ဟူသည်ကား၊ ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ ဂယာယ၊ ဂယာဖြစ်၌၊ ဥဒကံ၊ရေကို၊ဟဏ္ဍေန၊လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတ္တွာ။ယူ၍။ အဇ္ဇနောဝိမိ၏။သို ့သော၊ ဦးခေါင်း၌ လည်းကောင်း။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌ လည်းကောင်း။

သြဝါသိဗ္ဗန်၊ သွန်းလောင်းကုန်၏၊အပရေ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊စသော့ ဟု၊အိုးတို့ဖြင့်၊ဥဒကံ၊ရေကို၊ ဂဟေတွေ့ယူ၍၊တိရေ၊ ကမ်းနား၌ဌာတွေ့ ရပ်၍၊တဝေ၊ ထိုအတူ၊ ကရောန်နှင့်ပြိုကုန်၏၊ အဂ္ဂိ ရဟန်တိ၊ အဂ္ဂိ ဗုဟန်ဟူသည်ကား၊ကေစိ၊အချို့သောသူတို့သည်၊ဂယာတိရေ၊ဂယာမြစ် ကမ်း၌၊ဝေဒိ၊ယဇ်ပြေကို၊ သင်္ဘောတွေ့၊စိရင်၍၊ ဣရဝရဏ္ဍ ဝေဒိကော၊ယဇ် စာချက်အိုးယဇ်မွေ့ယောင်းမအစရှိကုန်သော၊ ဥပကရဏော၊ အသော်တ် အဠိတို့ကို၊ ဥပနေတွေ့၊ယူသောင်း၍၊ အဂ္ဂိဟုတံ၊ ဓိုးအား၊ဟူဝေါ်ခြင်းကို၊ ဗုဟန်၊ဟူဝေါ်ကုန်၏၊ အဂ္ဂိဟုတံပရိစရေန်ဣမိနာသုဒ္ဓိတိ၊ အဂ္ဂိဟုတံပရိစ ရန်ဣမိနာသုဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ ဂယာယံ၊ ဂယာမြစ်ရေ၌၊ဣမိနာဥမ္မုဇ္ဇနာဒိ နာစ၊ဤပေါ်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣမိနာအဂ္ဂိပရိစရေနေနစ၊ ဤသို့ဓိုးအားလုပ်ကျွေးခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ပါပမလဟော၊ မကောင်းမှု အညစ်အကြေးမှ၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ပါပပဝါဟနံ၊ မကောင်းမှုကိုမြှောခြင်းသည်။ သံသာရသုဒ္ဓိ၊ဝဝါ။ သံသရာမှစင်ကြယ် ခြင်းသည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဝေါ၊ဒိဋ္ဌိကာ၊ဤသို့မှားသောအယူ ရှိကုန်သည်၊ဟုတွေ့၊ဖြစ်ကုန်၍၊ဣတိ၊ယံ၊ဤသည်ကား၊အဟော၊အနက် တည်း၊ဟေ့၊ဤ အာရာဒ်၊ဥမ္မုဇ္ဇနာဒိစ၊ဥမ္မုဇ္ဇနစသည်ကိုပြုခြင်းသည်လည်း၊ နိဒဿနမတ္တံ၊ နိဒါသနနည်းမျှသာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဒဠ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ ဟိ၊သစ္စံ၊ထိစကား၊သည်မှန်၏၊ တေသု၊ထိဂယာ မြစ်သို့ရောက်လာသောသူအပေါင်းတို့တွင်၊ကေစိ.အချို့သောသူတို့သည်၊ ဥဒကဝါသံ၊ရေ၌နေခြင်းကို၊ ဝသန်၊နေကုန်၏၊ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့ သည်၊ဥဒကံ၊ရေကို၊ အဠလိ။ လက်အုပ်ချီခြင်းကို၊ ကရောန်၊ပြုကုန်၏၊ ကေစိ၊အချို့သောသူတို့သည်၊တဿိ ဥဒကေ၊ထိုရေ၌၊ဌတွေ့၊တည်ကုန်၍၊ စန္ဒမသူရိယေ၊လနေတို့ကို၊အနုပရိဝတ္တန်၊အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊အနေကသ ဟာသဝါရံ၊အကြိမ်တထောင်မက၊ သာဝတ္ထိအာဒိကေ၊ သာဝတ္ထိအစရှိ သောကျမ်းတို့ကို၊စပန်၊ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏၊ကေစိ၊အချို့သောသူ တို့သည်၊ဓုန်ခံအာဂန္ဓာဟိတိအာဒိနာ၊ ဓုန်ခံအာဂန္ဓာဟိဤသို့အစရှိသည် ဖြင့်၊ဝိဇ္ဇာဓရ၊ မန်းမှတ်ရွတ်သဖြင့်၊ အဝ၇ယန်၊ နတ်ခေါ်ကုန်၏၊ ကေစိ၊ အချို့သော သူတို့သည်၊မဟာတုဥပဌာနံ၊ ဗြဟ္မာအား၊တောင်းပန်ခြင်းကို၊ ကရောန်၊ ပြုကုန်၏၊ဝေဠု၊ဤသို့လျှင်၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်၊ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ဩတရေန်၊ သက်ဆင်းကုန်၏၊ ကေစိ၊အချို့သော သူတို့သည်၊ ဥဒ္ဓရေန်၊ ကူးကုန်၏၊ ကေစိ၊ အချို့သော သူတို့သည်၊ဥဒ္ဓ

ရိတ္တွာ။ကူး၍။သုဒ္ဓိကအာစမန်။စင်ကြယ်ပွာဆေးကြောခြင်းကို၊ကရောနှီ၊ ပြုကုန်၍၊ကေစိ။အချို့သောသူဘို့သည်၊ အနှောဥဒကေ၊ရေ၏အတွင်းခို၊ ဝင်တာပါ။တည်ကုန်လျက်လည်း၊တာနိ။ထိုရေတို့ကို၊ဘရန်နှီ၊လုင်ကျေးကုန် ၏။ကေစိ၊ အချို့သောသူဘို့သည်၊ဝိဏ်၊ စောင်းကို၊ ဝါဒေနှီ။တီးကုန်၏။ ဣတိ၊ဝေမာဒိကာ၊ဤသို့အစရှိကုန်သော၊နာနပ္ပကာရကိရိယာ။အထူးထူး အပြားပြားသောအမှုအရာတို့ကို။ဒဿေနှီ၊ပြုကုန်၏။ဝါ။တနည်းကား၊တော၊ ထိုရေသော့စသော သူဘို့သည်၊ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ဝိကာရ ကိရိယာ၊ ဘောက်ပြန်သောအမှုအရာတို့ကို၊ ကရောနှာပိ၊ပြုကုန်သော် လည်း၊ တသို့ဥဒကော၊ ထိုရေ၌။နိမဇ္ဇနုပဇ္ဇကာမေဝ၊ ၎တ်ခြင်းရှိုးရှိသဖြင့် သာလျှင်၊ယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်၊ကရောနှီ၊ပြုကုန်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ တံသမ္ဘီ၊ထိုအလုံးရုံကို၊နိမ္မဇ္ဇနုမ္မဇ္ဇနနှောဂဝမေဝ၊ ၎တ်ခြင်းပေါ်ခြင်းအ တွင်းခွဲခင်သည်ကိုသာလျှင် ။ကတ္တာ၊ပြု၍။ ဥမ္မဇ္ဇနှီ ပိဘိအာဒိ ဥမ္မဇ္ဇနှီ ဝိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ၎ထို့ဆိုအပ်၏၊ဟေ။ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊တဏ္ဍ၊ထိုဂယာမြို့စ၌၊အါကုလဗျာကုလေ၊နှောက်ရှက်အုတ်အော် အထူးသဖြင့် ကြွေးကြော်သောင်းသဲ ရှေ့တိုင်ပွဲသည်၊ ဝတ္ထာမာနေ၊ဖြစ် သည်ရှိသော်၊ ဥပရိပဇ္ဇတေ။ တောင်ထိပ်ခွဲ၊ဒွိတော၊ ရေပ်လျက်။ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။တော်။ ထိုရှေ့သော့အပေါင်းအစရှိကုန်သောရေတို့ သောသူဘို့၏၊ တံကောလာဟလံ၊ထိုအုတ်အုတ် ကျက်ကျက်အသံကို၊ သတ္တာ၊ကြားတော်မူ၍။တော်၊ ဤအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်အသံကား။ကိ'နု ခေါ်။အဘယ်ဖြစ်သနည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဩလောကေနှော။ ကြည့်တော်မူ လတ်သော်၊ တံကိရိယာဝိကာရံ၊ ထိုဘောက်ပြန်သော အမှုအရာကို၊ အဒ္ဒသ၊ဖြင်တော်မူ၏၊ တံအဒ္ဒသနံ၊ ထိုသို့ဖြင်တော်မူခြင်းကို၊ သန္ဓာယ။ ရည်၍။အဒ္ဒသခေါဘဂဝါ၊ပ-ဣမိနာသုဒ္ဓိတိ။ အဒ္ဒသခေါဘဂဝါ၊ပ၊ဣမိနာ သုဒ္ဓိဟူ၍။ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏၊တံအတ္ထံ။ထိုအဒ္ဒသခေါဘဂဝါစသောဝါကျ၏ အနက်သည်၊ဝတ္ထုတ္ထမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ☰ တေမတ္ထံဝိဒိတ္ဝါတိ၊တေမတ္ထံဝိဒိတ္ဝါဟူသည်ကား၊ဥဒကောရောဟနာဒိ၊ ရေသို့သက်သဖြင့် မကောင်းမှုမစင်ကြယ်ခြင်းအစရှိသော၊ အသုဒ္ဓိမဠေ၊ ကိလေသာမစင်ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းခွဲ၊တော်။ ထိုမိန္ဆာဒိဗ္ဗရသော့တို့ ၏၊တော်ပရာမသနဠ၊ထိုမှားသောအားဖြင့်သုံးသပ်ခြင်းကိုလည်း၊ကောင်း၊ သစ္စာဒိ၊ကား၊သစ္စာအစရှိသော၊ သုဒ္ဓိမဠေ။ ကိ၊လသာမှစင်ကြယ်ခြင်း၏ အကြောင်းခွဲ၊အတ္ထနော၊ကိုယ်တော်၏၊တော်အဝိပရိတာဝေါဓာ၊ထိုသို့မ

ဘောက်မပြန်ထိုးထွင်းမ်ိသိခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗာကာရတော၊ခပ်သိမ်းသောအကြင်းအရာအားဖြင့်၊ဝိဒိတ္တာ၊ သိတော်မူ၍။ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ဣမံဥဒါန်ဟူသည်ကား၊ဥဒကသုဒ္ဓိယာ၊ရေဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်း၏၊အသုဒ္ဓိမဂ္ဂဘာဝဒီပကဟု၊မကောင်းမှုမှစင်ကြယ်ခြင်း၏အကြောင်းမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊သစ္စာဒီမမ္ပာနဟု၊သစ္စာအစရှိသောတရားတို့၏လည်း၊ယာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ သုဒ္ဓိမဂ္ဂဘာဝဒီပကဟု၊မကောင်းမှုမှစင်ကြယ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣမံဥဒါန်း၊ ဤနဥဒကေနသုစိဟောတိ အစရှိသောဥဒါန်းတရားတော်ကို၊ဥဒါနေသိ၊ကျူးရှင့်တော်မူ၏။ ၊

တတ္ထတိသံဥဒါနဂါထာယံ၊ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ နဥဒကေနသုစိဟောတိတိ၎င်းတို့၊နဥဒကေနသုစိဟောတိဟူသော၌ပါဠိ၌၊ဥဒကေနာတိ၊ဥဒကေနဟူသည်းကား၊ ဥဒကုမ္မဇ္ဇနာဒိနာ၊ ရေ၌ပေါ်ခြင်း အစရှိသည်ဖြင့်၊ဥဒကုမ္မဇ္ဇနာဒိတိဣဒံ၊ ဥဒကုမ္မဇ္ဇနာဒိဟူသော၌ပါဠိကို၊ ဥတ္တရေ၊ဗေဒလောပေန၊ ဥမ္မဇ္ဇနာဟူသောနောက်ဝုဒ်ကို ချေသောအားဖြင့်၊ဥဒကန္တိ၊ ဥဒကံဟူ၍ ဝတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ကိံ ဝိယ၊ အဘယ်ပါဌ်တို့ဟု ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ရူပဘာဝေါ ရူပန္တိ ယထာ၊ ရူပဘာဝေါ ဆိုလိုလျက်ဘာဝဝုဒ်ကိုချေ၍ကဿ ဖြင့်ရှုပ်ဟူ၍ ဆိုသကဲ့သို့တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥဒကေနာတိ၊ ဥဒကေနဟူသည်ကား၊ဥမ္မဇ္ဇနာဒိကြိယာယ၊ပေါ်ခြင်းအစရှိသောကြိယာဖြင့်၊သာဓုတူတေန၊ပြီးစေတတ်သည်ဖြစ်၍သော၊ဥဒကေန၊ရေဖြင့်၊သတ္တဿ၊သတ္တဝါ၏၊သုစိသုဒ္ဓိနာမ၊ မကောင်းမှုမှစင်ကြယ်သော မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊အထဝါ၊ တနည်းကား၊သုစိတိ၊သုစိဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊တေနဥဒကေန၊၊ထိုရေဖြင့်၊ ပါပမလတော၊မကောင်းမှုအညစ်အကြေးမှ၊သုစိသုဒ္ဓေါ၊စင်ကြယ်သော၊သတ္တောနာမ၊သတ္တဝါမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊တိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဣဒေ၊ ဤဂယာမည်သောဆိပ်၌၊ ဗဟုဇနော၊များစွါသောလူအပေါင်းသည်၊နာယတိ၊ရေချိုး၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကါးသည်မှန်၏၊ ယထာဝုတ္တေန၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ဥဒကောဟာနာဒိနာ၊ရေသို့သက်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ ပါပသုဒ္ဓိနာမ၊ မကောင်းမှုမှစင်ကြယ်ခြင်းမည်သည်၊ယဒိသိယာ၊ ဆကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဣဒေ ဥဒကေ၊ ဤရေ၌၊ ဗဟု၊များစွာသော၊ မဟာဇနာတာဒိ ပါပကမ္မကာရိ၊ အပိကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော

မဂေါဝန်းမှ ကိုယ်ရှိုးလုံ့ရှိုးသော၊ စားနှာ၊လျှ အပေါင်းသည်၊ နှာယတိ၊ရေချိုး၏၊ အညောဝ၊ထိုမှ ဘဝါးလည်းဖြစ်သော၊ ဂေါမဟိ သာဒိကော၊နွားကျွဲအစ ရှိသော၊အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်၊မနွားကနွားပေါ်၊ပါးလိပ်တို့ကို၊ ဥပါ ဒါယ၊အစပြု၍၊ သဗ္ဗသာဝိ၊ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရောအား၊ဖြင့်လည်း။ တသသတ္တသမ္ပဟသ၊ထိုသတ္တဝါအပေါင်းအား၊ပါပသုဒ္ဓိ၊မကောင်းမှ မှစင်ကြယ်သည်။ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဝေါပန၊ဤသို့မူကား၊ နဟောတိ၊မဖြစ် ပါ၊ခဲ့၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ နှာနသ၊ရေချိုးခြင်း၏၊ ပါပ ဟေတုနံ၊ မဂေါဝင်းမှအကြောင်းတို့၏၊ အပ္ပဋိပဇ္ဇာ၊ဝတော၊ဆန့်ကျင် ဘက်မဟုတ်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယံအကုသလကမ္မံ၊ အကြင်အကုသိုလ်ကံကို။ ယံကုသလကမ္မံ၊ အကြင် ကုသိုလ်ကံသည်၊ ဝိနာသေတိ။ဖျက်ဆီး၏၊ သောအကုသလ၊ပ္ပေါ၊ ထို အကုသိုလ်တရား၊သည်၊ တသကုသလ၊ပ္ပသ၊ ထိုကုသိုလ်တရား၏၊ ပဋိပက္ခော။ဆန့်ကျင်ဘက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကိမိ၀။ လောကဥပမာ အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အာလောကော၊အလင်းသည်၊ အန္ဓကာ ရသ၊ အမှိုက်တိုက်၏၊ ပဋိပက္ခောယထာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။အဝိဇ္ဇာ၊အဝိဇ္ဇာသည်လည်း၊ဝိဇ္ဇာယ၊ဝိဇ္ဇာ၏၊ ပဋိပက္ခော ယထာ၊ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း၊ကောင်း၊ဧवံတထာ၊ထိုအတူ၊ နှာနံ၊ ရေချိုးခြင်းသည်၊ ပါပဿ၊ မကောင်းမှု၏၊ ပဋိပက္ခော။ ဆန့်ကျင် ဘက်သည်၊ ယဿ။ အကြင်ကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တဿ၊ ထို ကြောင့်၊ ဇဏ္ဍ၊ဤအရာ၌၊ ဥဒကေန၊ရေဖြင့်၊ သုစိ၊မကောင်းမှုမှစင်ကြယ် သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဟူတိ၊ဤသို့။ နိဋ္ဌ၊ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ဂန္တုံ၊ ရောက် အပ်၏၊ ယေနပန၊အကြင်ကုသိုလ်တရား၊ဖြင့်ကား။ သုစိ၊မကောင်းမှုမှစင် ကြယ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တံ၊ထိုကုသိုလ်တရားကို၊ဒဿဝတုံ၊ပြုတော်မူ ခြင်းငှါ၊ ယဒိသစ္စဗ္ဗာတိအာဒိ။ ယဒိသစ္စဗ္ဗဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။တတ္ထတတ္ထိ ဝါ၊ကျေ၊ထိ ဝါ၊ကျ၌၊ယဒိတိ၊ယဒိဟူ သည်ကား။ ယတ္ထိ ပုဂ္ဂလေ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ သစ္စန္တိ၊သစ္စံဟူသည်ကား၊ ဝစီသစ္စံ၊ ဝစီသစ္စာသည်လည်းကောင်း။ ဝိရတိသစ္စံ၊ ဝိရုတိသစ္စာသည် လည်းကောင်း၊အထ ဝါ၊ဘနည်းကား၊သစ္စန္တိ၊သစ္စံဟူသည်ကား၊ ဥာဏ သစ္စံစေ၊ဥာဏသစ္စာသည်လည်းကောင်း။ ပရိမတ္ထသစ္စဗ္ဗ၊ပရိမတ္ထသစ္စာ သည်လည်းကောင်း။ဓမ္မောတိ၊ဓမ္မဟူသည်ကား။ အရိယမဂ္ဂေ၊ဓမ္မောစ၊အာရိ ယမဂ်တရား၊သည်လည်းကောင်း။ ဖလေ၊ဓမ္မောစ၊အာရိယဖိုလ်တရား၊သည်

လည်းကောင်း။သောသဗ္ဗောဝိ၊ထိုအလုံးရုံကိုလည်း၊ယထိုင်ပုဂ္ဂလေ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ဥပလဗ္ဘတိ၊အောပ်၏၊သောသုစိသောစပြာဟွဏောတိ၊သောသုစိသောစပြာဟွဏောဟူသည်ကား။ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊မိဏာသုဝေါ။ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော၊ သောအရိယပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အစွန့်သုဠိယာ၊စင်စစ်သဖြင့်မကောင်းမှုမှ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုစိ၊မကောင်းမှုမှစင်ကြယ်သော သူမည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပြာဟွဏောစ၊ ဖြတ်သောပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပနဲစောဒေမိ၊စောဒနာဦးခဲ့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဣဿ၊ဤသုတ်၌၊ သစ္စံ၊သစ္စာကို၊ဝမ္မတော၊တရားမှ၊ ဝိသုံ၊အသီး၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ဂဟိတံ၊ယူတော်မူအပ်သနည်း၊ သစ္စာသား၊သစ္စာ၏၊ ဗဟုကာဒေါ၊ များသောအပြားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊တထာတံ၀စနံ၊ထိုစကားသည်၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊သစ္စံ၊သစ္စာတရားသည်၊ဝေ၊စင်စစ်၊အမတာ၀ါစာ၊ အမြွှေကိန္ဒြာန်သဘာ၀ယ်ဖြစ်သောစကားမည်၏၊ သစ္စံ၊သစ္စာသည်၊ဟေ၀၊ စင်စစ်၊ရှေသာန်၊ ရသာတကာတို့ထက်၊ သာ၀ုတရံ။ လွန်မြတ်သောအရှေ့သာမည်၏၊သင်္ခေါ၊တုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊သစ္စေ၊ သစ္စာတရားခု၊ပတိဋ္ဌိတာ။တည်ကုန်လျက်၊ အဇ္ဈေ၊အာကျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊မ္မေ၊အကြောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာဟု၊ဆိုတော်မူကုန်၏၊သမဏပြာဟွဏာ၊ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊သစ္စေ၊သစ္စာခု။ဋ္ဌိတာ၊တည်ကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အနေကောသု၊ များစွာကုန်သော၊သုတ္တပဒေသု၊သုတ်ပုဒ်တို့၌၊သစ္စဂုဏာ၊သစ္စာကျေးဇူးတို့ကို၊ပကာသိတာ၊ဖြေတော်မူအပ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်ဟုကားတရေတည်း။ ။

နဝမသုတ္တံ၀ဏ္ဏနာ၊နဝမသုတ်အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး၏ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ဗောဓိ၀ဂ်-၁၀-ဒါရုစိသုတ်၊

ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဗာဟိယောတိ၊ ဗားဟိယော ဟူသည်ကား၊ တဿ၊ထိုဗာဟိယ၏၊နာမံ၊အမည်တည်း၊ဒါရုစိရိယောတိ၊ဒါရုစိရိယော ဟူသည်ကား။ ဒါရုမယဝတ်ကို၊ သစ်ဖြင့်ပြီးသောသင်္ကန်းကိုဆောင်းသော ယူတည်း။ သုပါဒကေတိ၊ သုပါဒကေဟူသည်ကား။ ဧ၀ံနာမကေ၊ဤသို့ သုပါဒကအမည်ရှိသော၊ ပန္နေ၊သင်္ဘောဆိပ်၌၊ ဝသတိ၊နေ၏၊အယံ၊ဤ

သူသည်၊ ကောပနေ၊ အာဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဗာဟိယော၊ ဗာဟိယမည့် သနည်း။ ကထံစ၊အာဘယ်ကြောင့်လျှင်၊ဒါရုစိရေရော၊ သစ်ဖြင့်ပြုံးသော သက်နှံးကို ဆောင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကထံ၊ အာဘယ် ကြောင့်၊ သုပါဒကော၊ သုပါဒကအမည်ရှိသော၊ ပရိုနေ။ သဘော်ဆိပ်ခွ၊ ဝသတိ၊နေသနည်း၊ဣတိအာယံ၊ဤသည်ကား၊ပုဏ္ဏား၊အမေးတည်း၊တကြွ တိသံပုဏ္ဏာယံ၊ထိုပုဏ္ဏာသုံးပါးခွ၊အာယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗ ကထာ၊အစဉ်ဖြစ်သောစကားတည်း၊ကိရဝိတ္ထာရေမိ၊ချဲ့ဆိုဦးအုံ၊ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကပ္ပသတသဟဿသမတ္ထကေ၊ကမ္ဘာတာသိန်းထက် ခွ၊ပဒုမုတ္တရ သမ္မာသမ္ဗုद्ध ကာလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားလက်ထက် တော်ခွ၊ကောဏာ၊တေယောက်သော၊ကုလဝုဍ္ဎော၊အမျိုးသား သည်၊ဟံသာ ဝတိနဂရေ၊ ဟံသာဝတီမြို့ရှိခွ၊ ဒသဗလသား၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝမ္ဘေဒ သနံ၊တရားဒေသနာတော်ကို၊သုဘဒ္ဒေါ၊နာစဉ်၊သဒ္ဓေါ၊မြတ်စွာဘုရား ကို၊ကော်၊တဦးသော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းကို၊ခိပ္ပာဘိညာနံ၊ခိပ္ပာဘိညဝုဋ္ဌိလ်တို့ တွင်၊တောဒဂ္ဂေ၊တောဒဂ်အရာခွ၊ဌပေန္တံ၊ထားသည်ကို၊ဒိဿွ၊မြင်၍၊ယော၊ အကြင်ရဟန်းကို၊ သဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝေ၊ဤသို့၊ တောဒဂ္ဂေ၊ တောဒဂ်အရာခွ၊ဌပိယတိ၊ထားအပ်၏၊အယံဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်၊လာဘာ ဝဟာ၊ရတော်ပေါ့။ အဟဘိုး၊ငါသည်လည်း၊အနာဂတေ၊နောင်အခါခွ၊ ဧဝ ရူပဿ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုद्ध သား၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ သနေ၊သာသနာတော်ခွ၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ သဒ္ဓေါ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ဒေဒိသေ၊ဤသို့သဟောရှိသော၊ ဌာနေ၊ခိပ္ပါဘိညအရာခွ၊တောဒဂ္ဂေ၊ တောဒဂ်အရာခွ၊အယံဘိက္ခု၊ယသား၊ဤရဟန်းကဲ့သို့၊ဌပေတဗ္ဗော၊ထားအပ် သည်၊ဘဝေယျုံ၊ဖြစ်ရပါမူကား။ အဟောဝတ၊ကြောက်ကောင်းလေစွ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝံဌာနန္တရံ၊ထိုခိပ္ပါဘိညရာထူးကို၊ ပဋ္ဌတွာ၊တောင့်တ၍၊ တဒနု ရူပံ၊ထိုနှင့်လျော်သော၊ အဓိကာ၊ကမ္ပံ၊ဆုတောင်းသော အမှုကုသိုလ်ကံ ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ယာဝဇီဝံ၊အသက်ထက်ဆုံး၊ပုညံ၊ကောင်းမှုကို၊ကတွာ၊ ပြု၍၊သဂ္ဂပရာယနော၊ နတ်ရွာလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍ ၊ဒေဝမနုဿသုနတ်ပြည်လူ.ပြည်တို့၌၊သံသရာ၏ကျင်လည်သည် ရှိ၏သည်၊ကသပဒသဗလသား၊ ကသပမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊သာ သနာတော်ခွ၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ပရိဝုဏ္ဏာသိ၊လော၊ပြည့်ရုံသောသိလ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမဏာ၊ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ပြုလျက်သော လျှင်၊ဇီဝိတက္ခယံ၊အသက်ကုန်ခြင်းသို့၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ ဒေဝလောကေ၊

နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗာန်တို့၊ ဖြစ်လေ၏၊ သော၊ ထိုအာရုဏ် ဒါရစိသည်၊ ကော်ဗုဒ္ဓန်ရှိ၊ ဘုရားနှစ်ဆူတို့၏တရားသောအကြားကာလပတ်လုံး၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ရွာ၌၊ ဝသိတွား၊ နေ၍။ ဤမတ္တိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤပါဌုရားလက်တွက်တော်၌၊ဗာဟိယရဟေ့၊ဗာဟိယတိုင်း၌၊ကုလဂေဟေ၊အမျိုးကောင်းအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓေ်၊ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍီ၊ယူလေ၏။ တံကုလဝုတ္ထံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားကို၊ ဗာဟိယရဟေ့၊ဗာဟိယတိုင်း၌၊ ဇာတတ္တာ၊ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဗာဟိယောတိ၊ဗာဟိယဟူ၍။ သဠာနိ သုသိကြကုန်၏၊ သောကုလဝုဏ္ဏော။ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ ဝယပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊စသောဝါသံ၊လူ၏ဘောင်၌၊ဝသန္တော။အိမ်ရာထောင်၍နေသဖြင့်။ ဝါဏိဇဿ ဃရေ၊ကုန်သွယ်ခြင်းငှါ၊ ဗဟုနံ၊များစွာကုန်သော၊ ဘဏ္ဍာနံ၊ဘဏ္ဍာတို့ကို၊ နာဝံ၊သင်္ဘောကို၊ဟုရေတွား၊ ပြည့်စေ၍၊ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာသို့။ ပဝိသိတွား၊ဝင်၍။အပရာပရံ၊ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်၊သတ္တဝါရေ့။ရုနှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်၊ ပရိသာယ၊ပရိသတ်အပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ'ယေဝ၊ တက္ကသာလျှင်၊ အတ္တနော။မိမိ၏နှဂရံ။မြို့သို့။ဥပဂန္တွာ။ကပ်လေ၏။အဋ္ဌမေ ဝါရေ့ပန်။ရှစ်ကြိမ်မြောက်သောအခေါက်၌ကား၊သုဝဏ္ဏဘူမိ'။သင်းပြည်သို့။ ဂမိသာမိ၊ သွားအုံ့၊ဟုတိ၊ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ အာရောပိတာ ဘဏ္ဍာ၊ ကင်အပ်သောဘဏ္ဍာရှိသည်ဖြစ်၍၊ နာဝံ၊သင်္ဘောသို့၊အာဘိရုဟိ၊ တက်လေ၏။ နာဝါ၊သင်္ဘောသည်၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊အဏ္ဏောဂါဟောတွား၊ သက်ဝင်၍ဟုန်ဆွဲတဲ့ဒေသံ၊လိုအင်သောအရပ်သို့၊ အပတ္တာဝ၊ မရောက်မူ၍သာလျှင်။ သမုဒ္ဒမဏ္ဍေ၊သမုဒ္ဒရာအလယ်၌၊ ဝိပန္နာ၊ပျက်စီးခဲ့၏။ မဟာဇနော၊သင်္ဘောသား အာပါင်းသည်၊ မစ္ဆကစ္ဆပဘက္ခော၊ ငါးလိပ်အစာသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ကြလေ၏။ဗာဟိယောပန၊ဗာဟိယသည်ကား၊ နာဝါ၊သင်္ဘောမှ၊ကော်၊တခုသော၊ ဗလကံ၊ပျဉ်ချပ်ကို၊ဂဟေတွား၊ယူ၍၊ တရုန္ဓော၊ကူးသည်ရှိသော်၊ ဒ္ဝိဝိဝေဂေန၊တံပိုးအဟုန်ဖြင့်၊မန္ဒမန္ဒံ၊ ညှင်းညှင်းသာသာ၊ ဒိဋ္ဌမာနော၊ပစ်မြောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တမဒိဝသေ၊ခုနစ်ရက်မြောက်သော်နေ့၌၊သုပါဒကပဋ္ဌနသမီပေ၊သုပါဒကသင်္ဘောဆိပ်အနီး၌။ တီရံ၊ကမ်းသို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်လာ၏၊ သော၊ထိုဗာဟိယ လုလင်သည်။ ဝတ္ထာနံ၊အဝတ်ပုဆိုးတို့၏၊ ဂလိတွား၊လျှော်၍၊ သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌၊ပတိတတ္တာ၊ကျသောကြောင့်၊ဇာတရူပေနေဝ၊မိမွေးတိုင်းသာလျှင်၊သမုဒ္ဒတီရေ၊ သမုဒ္ဒရာကမ်းနား၌၊နိပ္ပဇ္ဇော၊လျောင်းလျက်၊ပရိသမ်၊ မှင်ပန်းခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွား၊ဖျောက်၍၊ အဿာသမတ္တံ'သက်သာရုံမျှ

ကိုးလသိတွေ့ရှေ့ဥဒ္ဒာယ၊ထလတ်၍လဇ္ဇာယ၊ရှက်သောကြောင့်ဂုဏ်အ
ရုံ၊ချုံတွင်းသို့ဝင်ပုန်းတွေ့ရှိ၊ဝင်၍ကာယာ ဆွဲဒုနှုံ၊ ကိုယ်ကိုဖုံးလွှမ်းရာဖြစ်
သော၊ အညှိုမရိုးပင်မှတပါးသော၊ ကိုယ်စွဲတစုံတခုကို၊ အပသဿနော
မဖြင်သည်ဖြစ်၍၊အာဏာနာဌာနနှင့်၊မရိုးပင်တို့ကို၊ဆိုဒ္ဓိတွေ့ဖြတ်၍၊ဝါကေဟိ
 လျှောခြင်တို့ဖြင့်၊ ပလိဝေဌေတွေ့ရှေ့ပတ်၍၊ နိဝါသနပါဝုရောနှင့်၊ကိုယ်
ဝတ်အရုံတို့ကို၊ ကတွေ့ပြု၍၊ အဆွဲဒေသီ၊ဖုံးလွှမ်းဝတ်ရုံ၏၊ ကေစိပနု
အမျိုးသော ဓာရတို့သည်ကား၊ ဒါရုဗလကာနှင့်ပျဉ်ချပ်တို့ကို၊ ပိဏ္ဍိတွေ့
ပေါက်၍၊ ဝါကေနှင့်လျှောခြင်ဖြင့်၊ အာဝုနိတွေ့သို၍၊ နိဝါသနပါဝုရော
ကိုယ်ဝတ်အရုံကို၊ ကတွေ့ပြု၍၊အဆွဲဒေသီ၊ ဖုံးလွှမ်းဝတ်ရုံ၏၊ ဇူတိ
ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ ဝေ၊ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သဗ္ဗဒါပိ၊အခါ
ခပ်သိမ်းလည်း၊ ဒါရုမယစီရဓာရိတာယ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီးသောသက်နှင်
ကိုသာ ဆောင်လေ့ရှိသောကြောင့်၊ ဒါရုစီရိယောတိစ၊ ဒါရုစီရိယဟူ၍
လည်းကောင်း၊ဝုရိမဝေါဟာရနှင့်၊ ရှေးအခေါ်ဝေါ်ဖြင့်၊ ဗာဟိယောတိစ
ဗာဟိယဟူ၍သည်းကောင်း၊ပညာယိတ္ထ၊ကျော်စောထင်ရှား၏၊သောဒါရု
စီရိယော၊ ထိုဒါရုစီရိယသည်၊ ကော်တခုသော၊ ကပါလ၊ အိုးကွဲကို
ဂဟေတွေ့ယူ၍၊ ဝုတ္ထိနိယာမေန၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအမှတ်ဖြင့်၊သုပါဒကပ
ဋ္ဌနေ၊ သုပါဒကသဘော်ဆိပ်၌၊ ဝိဏ္ဍာယ၊ထမင်းအလို့ငှါ၊ စရန်အံ့သွား
သည်ကို၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ဒိဋ္ဌာ၊မြင်၍၊စိန္တေသုံ့ကြံကြကုန်၏၊လော
ကော၊လောကဠ၊ အရှုဟန်ကြောနှာမ၊ရှုဟန်ကြောမည်သောသူတို့သည်၊သစ
ဟောန်၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်ကုန်အုံ၊ ဝေ်ဝိဟော၊ဤသို့နှင့်တူသောသ
ဘောရှိသောသူတို့သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်ရာ၏၊ကိ ံ နု ခေါ၊ အကြောင်းအသို့
နည်း၊ အယံအယျော၊ဤအရှင်သည်၊ဝတ္ထုံ၊အာဝတ်သက်နှင်းကို၊ဒိယျမာနံ၊
လှူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂဏ္ဍတိ၊ခံယူအုံ့လော၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊
အပ္ပိဿတာယ၊ အလိုနည်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နဂဏ္ဍေယျ၊မယူတဲ့နေရာ
သ၊လော၊ ဇူတိ၊ဤသို့၊ဝိမံသန္တော၊ရုံစမ်းလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊နာနာဒိသာဟိ
အထူးထူးသောအရပ်တို့မှ၊ဝတ္ထာနိ၊အာဝတ်တို့ကို၊ဥပနေသုံ့ဆောင်ကုန်
၏၊ သောဒါရုစီရိယော၊ထိုဒါရုစီရိယသည်၊စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ကိ ံ စိန္တေသိ၊
အဘာယ်သို့ကြံသနည်း၊သစေ၊အကယ်၍၊အာပဒံ၊ငါသည်၊ဇူမိနာနိယာမေ
နှ၊ ဤအမှတ်ဖြင့်၊အာဂမိဿံ၊လာခဲ့အုံ့၊ဝေ်၊ဤသို့လာသည်ရှိသော်၊ဇူမေ
ဤသူတို့သည်၊မယိ၊ငါ၌၊နုပသိဒေယျုံ၊မကြည်ညိုကုန်ရာ၊အပဒံ၊ငါသည်
ဇူမာနိ၊ဤအဝတ်တို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏိတ္ထာ၊ပယ်၍၊ ဇူမိနာဝဝိဟာရေနှ၊ဤနေ

ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ယံဝိဟာရေယျံ၊ အကြင်နေရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နေသည်ရှိသော်၊ မေဝါ့အား၊ လာဘသက္ကာရော၊ လာဘ်ဟူဧေသ်သက္ကာသည်၊ ဥပဒ္ဒိသတိနဲ့၊ ဖြစ်ရာသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ သော၊ ထိုဒါရုစီရိယသည်။ ဧवं၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ ကောဟာညေ၊ ဝါကြားပလွှားခြင်းဌာ၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဝဏ္ဏာနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊ နိဝန္ဒိတ္ဝါ၊ မခံ၊ မနှုသာ၊ လူတို့သည်၊ အယံ အယျော၊ ဤအရှင်ကား၊ အဟောဒေ ဝိန္ဒာ ဝတာ၊ ကြောင်အလိုနည်းပေတာကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ ပဒ နှမာနှသာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟန္တံ၊ များစွာသော၊ သက္ကာရံ ဟူသော်သက္ကာကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နံ၊ ထိုဒါရုစီရိယကို၊ ကရိ သု၊ ပြုကြကုန်၏၊ သောဝိ၊ ထိုဒါရုစီရိယသည်လည်း၊ ဘဏ္ဍကိစ္စံ၊ ထမင်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အုပါဒေ၊ မနိုးမဝေးသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ကော်၊ တရုသော၊ ဒေဝါယတနံ၊ နတ်ကွန်းသို့၊ ဒေဝတာ ဝသိ၊ သွားလေ၏၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ တေန၊ ထိုဒါရုစီရိယနှင့်၊ သဒ္ဓိ ဝေ၊ တကွသာလျှင်၊ ဂတ္တွာ၊ သွား၍၊ တံ ဒေဝါယတနံ၊ ထိုနတ်ကွန်းကို၊ ပဒိဇ္ဇိတ္တွာ၊ သုတ်သင်ရှင်းလင်း၍၊ အဒါသိ၊ ပေးလေ၏၊ သော၊ ထိုဒါရုစီရိယသည်၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ စိရဝေါရုဏမဗ္ဗေ၊ သစ်ဖြင့်ပြီးသောသကာနိုးကို ဆောင်ခါမျှ၍၊ ပသိဒိတ္တွာ၊ ကြည်ညိုပြီး၍၊ ဧဝံ ဝိဓံ၊ ဤသို့ သဘောရှိ၊ သော၊ သက္ကာရံ ဟူ၊ ဧသ်သက္ကာကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နံ၊ ထိုငါ့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဧတော သံ၊ ထိုသူတို့အား။ မယာ၊ ငါသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌဂတိ နာမ၊ မြတ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသော သူမည်သည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်း ဌါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ မနသိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ သလ္လဟုကပရိက္ခာရော၊ ပေါ့သောပရိက္ခာရာရှိသည်။ အပ္ပိစ္ဆော ဝ၊ အလိုနည်းသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ အရဟာတိ ပန၊ ရဟန္တာဟူ၍သာလျှင်၊ တော သိ၊ ထိုလူတို့သည်၊ သ ဗ္ဗာ ဝိယ မာနော၊ ပြီးမွမ်းထောမနာအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အရဟာတိ၊ ရဟန္တာဟူ၍၊ အတ္တာနံ့၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အမညိ၊ ဥတ်ထင်၏၊ ဥပရူပရိစ၊ အသက်ခန့်အဆင့် အဆင့်လျှင်၊ အသ၊ ထိုဒါရုစီရိယအား။ သက္ကာရဂရုကာရော၊ အရိအသေ အလေးအမြတ် ပြုခြင်းသည်၊ အဘိဝမိ၊ အလွန်ပွါးများ၏၊ ဥဋ္ဌာရာနံ၊ ပြန့်ပြောကုန်သော၊ ပဋ္ဌယာနံ၊ ပဋ္ဌည်းတို့ကို၊ လာဘီ၊ ရလွယ်သည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေနခေါ ပနသမယေန ဗာဟိယော ဒါ ရုစီရိယော သုပါဒကော ပဒ္ဓိ ဝသတိ သက္ကတော ဂရုကတော ဘိက္ခာ ဒါ၊ တေနခေါ ပနသမယေန ဗာဟိ

ယောဒါရုစီရိုးယော သုပါဒကေပဠိဝသာ သက္ကားတော ဂရုကားတောဣတိ ဣမိနာ

ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊ ပူဇိတောပူဇော်အပ်ပူဇော်ထိုက်သည်၊ အပစိတောတိ၊ အပစိတော ဟူသည်ကား၊ အပစာယနုပဇ္ဇော။ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးဖြင့်ကျိုးနွံပျက်ဝတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိဝိယျောရေမိ။ အကျယ်ချဲ့ဦးအုံ့။ ယဿ၊အကြင်သူအား၊ သုအာဘိသင်္ခါရေ၊ ကောင်းစွာအလွန်အရိုအသေ ပြုပြင်စီရင်အပ်ကုန်သော၊ ပဏီတ ပဏီတော၊ မြတ်ကုန်အလွန်မြတ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော်ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို၊သက္ကတ္တွာ၊ကောင်းစွာပြု၍ဒေါ်နှီ၊လှူကုန်၏၊သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိုအသေပြု၍ လှူအပ်သောပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သက္ကတောသက္ကတမည်၏။ ယဘိ'ပုဂ္ဂလေ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ဂရုဘာဝံ၊ အလေးပြုအပ်သော အဖြစ်ကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌပေတွာ၊ ရှေးရှုဖြစ်စေ၍၊ ဒေါ်နှီ၊လှူကုန်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဂရုကတောအလေးပြုအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ယံ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မနသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ ဝိယာယနီ၊ ချစ်အပ်ကုန်၏၊ ဗဟုမညနီ၊များစွာမြတ်နိုးအပ်ကုန်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မာနိတော၊ မြတ်နိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ ပူဇနဝသေန၊ ပူဇော်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ပူဇိတောပူဇော်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိဝါဒနပစ္စုဋ္ဌာနဉ္ဇလိကမ္မာဒိဝသေန၊ ဂါရိုးခြင်းရှေးရှုဆည်းကပ်ခစားခြင်း လက်အုပ်ချီခြင်းကဲ့ပြုခြင်းစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ပရမနိပစ္စာကာရံ၊အလွန်ရိုသေသောအခြင်းအရာကို၊ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အပစိတောအလွန်အရိုအသေပြုအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ဗာဟိယသေပန၊ဗာဟိယအားကား၊တေဇနာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံကို၊ အဂတံသု၊ပြုကုန်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဗာဟိယောဒါရုစိရိယောသုပါဒကေပဒိုဝသတိ သက္ကတောတိ အာဒိ၊ ဗာဟိယောဒါရုစိရိယောသုပါဒကေပဒိုဝသတိသက္ကတော ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယ္ယေ၊ဤပါဠိတော်၌လည်း၊ သောဒါရုစိရိယော၊ထိုဒါရုစိရိယသည်၊စိဝရုံ၊သင်္ကန်းကို၊အဂဏ္ဍေနာပိ၊မခံပြားသော်လည်း၊ဘန္တေ၊ရှင်ပင်ဘုရား၊ ဟေ၊ကြွတော်မူပါ၊ မှုခံဝတ္ထုံ၊ဤအဝတ်ပုဆိုးကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှာဟိ၊ ခံတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥပနာမနဝသေန၊ရှေးရှုဆောင်ခဲ့၍ ညွှတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ စိဝရသိယိ၊ သင်္ကန်း၏လည်း။ လာဘိတေဝ၊ ရလွယ်

ဇီဟူ၍သာသျှင်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော် မူအာဝ်၏။ ရဟောဂ တဿသာ တိ၊ရဟောဂတဿ ဟူသည်ကား၊ ရဟသိတ်ပြိမ်ရာအာရုဝ်သို့၊ ဂတ သ၊ကပ်ထသော၊ ပဒိုသလ္လိုနသောတိ၊ ပဒိုသလ္လိုနသ ဟူသည်ကား။ ကေဝိဟူတသ၊ တယောက်ထည်းဖြစ်၍ ဖြစ်ထသော၊ ဗဟူဟိ၊မျိုးစွာ ကုန်သော၊မနုဿေဟိ၊လူတို့သည်၊ဝုစ္စမာနသ၊ဆိုလတ္တံ့သော၊ဣဒါနိ၊ယ ခုအခါ၌၊ဝုစ္စမာနာကာရေန၊ဆိုလတ္တံ့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊စေတသော၊ စိတ်၏၊သေဋ္ဌသောပရိတဿော၊ဤသို့သောအကြီးသည်။ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှား ဖြစ်၏၊စိတ္တသ၊စိတ်၏၊ မိန္ဒာသက်ပြေ။ ဗျားသောအကြီးသည်။ဥပဒ္ဒိ၊ဖြစ် ၏၊ကထံ၊အဘယ်သို့လျှင်၊ဥပဒ္ဒတိ၊ဖြစ်သနည်း၊လောကေ၊လောကတွင်၊ယေ ကေစိခေါ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ အရဟန္တောဝါ၊ရဟန္တာတို့သည်လည်း ကောင်း။အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊အရဟတ္တမဂ်သို့၊သမာပန္နောဝါ၊ရောက်သောသူတို့ သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊အတ်ံ၊ငါသည်၊တောသံ၊ထိုသူ အပေါင်းတို့တွင်။ အညတရော၊တယောက်ပါဝင်သောသူတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊မိန္ဒာသက်ပြေ။ဗျားသောအကြီးသည်၊ဥပဒ္ဒိ၊ဖြစ်၏၊တဿပါဒ္ဒသ၊ ထိုကထံယေဝခေါ စသောပါဠိ၏၊ အဋ္ဌော၊အနက်ကား။ ဣမသ္မိံ သတ္တ လောကေ၊ဤသတ္တလောကတွင်၊ကိလေသာနံ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဟတ္တ္ဌာ၊ သတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဟူစသည်ဟာရာဒိနည်း၊ဟုဧဝံသဟ္ဘာအစ ရှိသည်တို့ကိုလည်း။ အရဟဘာဝေန။ ခံထိုက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ယေ အရဟန္တောဝါ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်လည်းကောင်း၊ကိလေသာဓိနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့ကို၊ ဟနနေန။သတ်တတ်သော၊အရ ဟတ္တမဂ္ဂေန။ အရဟတ္တမဂ်နှင့်၊ ယောသမ္ပန္နောဝါ၊ အကြင်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တောသု၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ တွင်၊အဘံ၊ငါသည်၊ ဧကော၊တယောက်အဝင်အပါတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဋ္ဌော၊အနက်တည်း။ ပုရာဏသာလောဟိတာတိ၊ပုရာ ဏသာလောဟိတာဟူသည်ကား၊ ပုရိမသ္မိံ ဘဝေ၊ရှေးဖြစ်သော ဘဝ၌၊ သာလောဟိတံ၊ နီးစပ်သော။ဗန္ဓုသဒိသာ။ ဆွေမျိုးနှင့်တူသော၊ ဧကော၊တကွနက်၊ ကတသမဏဓမ္မေ၊ဒေဝတာ၊ ရဟန်းတရားကို ကြိုးစား အားထုတ်ဘက်ဖြစ်သော နတ်သားသည်၊ ကေစိပန၊အချို့သောဆရာတို့ သည်ကား။ ပုရာဏသာလောဟိတာတိ။ပုရာဏသာလောဟိတာဟူသည် ကား၊ပုရာဏကာလေဘဝန္တေ၊ရှေးရှေးလွန်လေသောဘဝ၌၊သာလောဟိတ ဘူဟာ၊ သွေးနီးစပ်သော ဆွေမျိုးဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဧကော၊ တယောက်

သော၊ဒေဝတာ၊နတ်သား၊တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊တံ၊စနှုတ်၊ ထိုကေစိ ဆရာတို့ဆိုသော စကားကို၊ အဋ္ဌကထာယ။ အဋ္ဌကထာ၌၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ပယ်၍၊ ပုရိမောယေ၊အာဇ္ဇော၊ ရှေးဖြစ်သော၊အနုက်ကိုသာ သျှင်၊ ဂတိ၊တော၊ယူ၊အပ်၏၊ကိုရဝိဏ္ဍာ၊ရေမိ၊ထိုသူတို့၏စကားကို ကြား၊ဘူး သည့်အလျောက်ခွဲ၍ဆိုဦး၊အုံ့။ ပဌမ-ရှေး၊ကာလ၌၊ ကာသ၊ပ၊ဒသ၊ပ၊လ၊သ၊ ကာသ၊ပ၊မြတ်စွာ၊ဘုရား၏၊ သာသနေ၊သာသနာ၊တော်၌၊သာ၊ဝေ၊ရာ၊ဒိန်း၊ သာ၊မ၊ဏေ၊စ၊သည်တို့၏၊ဝိပ္ပကာရ၊ဟောက်ပြန်သော၊အကျင့်ကို၊ဒိ၊သွား၊မြင် ၍၊ သတ္တ-ဘိက္ခု။ ခုနစ်ဦး၊သော၊ရဟန်းတို့သည်၊ သံ-ဝ-ဂ-ပ-တ္တ-ား၊ထိတ်လန့် မြင်း၊သို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ယာ-ဝ-၊အကြင်ရှေ့.လောက်၊သာသနံ၊သာ သနာ၊တော်သည်၊ နအာ-ဏ-ရ-ဝ-ယ-တိ၊ မ-ဂ-ယ်သေး၊တာ-ဝ-၊ထိမျှ၊လောက် သာသနာ၊တော်မ-ဂ-ယ်သေး၊သော၊အတွင်း၌၊အတ္တနော၊မိ၊မိတို့၏၊ဝ-တိ-ဌ်၊ တည်ရာကို၊ကရိ-သာ-မ-၊ပြုကုန်အုံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့တိုင်ပင်ကုန်၍၊ သုဝဏ္ဏ-ဒ-ဝ-တိယံ၊ရွှေဖြင့်ပြီး၊သော၊ကသိ-ပ-ဗြတ်စွာ-ဘုရား-ဧ-ဝ-တိ-တော်-ကို၊ ဝန္ဒိ-တွာ-၊ရှိခိုး၍၊အ-ရ-ညံ့၊တောသို့၊ပ-ဝိ-ဋ္ဌာ-၊ဝင်ကုန်၍၊ကော်၊တ-ခ-သော၊ပဇ္ဇ-တံ၊တောင်ကို၊ ဒိ-သွား၊မြင်၍၊ ဇ-ဝ-ိ-တေ၊အ-သက်ခဲ့၊ သာ-လ-ယာ-၊တ-ပ်ခြင်း-ရှိ-သော သူတို့ သည်၊ နိ-ဝ-တ-ကုန်း၊ပြန်နစ်ဧ-ကုန်သ-တည်း။ နိ-ဟာ-လ-ယာ-။ တ-ပ်ခြင်း-ကင်း သော-သူတို့သည်၊ ဣမံ-ပ-ဇ္ဇ-တံ-၊ဤ-တောင်ကို၊ အာ-ဘိ-ရှ-ဟ-ကုန်း၊တက်ဧ-ကုန် သ-တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝ-တွာ-၊ဆို၍၊ နိ-သ-ဏီ-၊ ထန်းကျင်လ-ခါ-ကို၊ ဗ-ဒ္ဓ-တွာ-ဖွဲ့၍၊ သ-ဇ္ဇ-၊အလုံ-ရုံ-ခုနစ်ဦး-သော ဟန်း-တို့သည်၊ တံ-ပ-ဇ္ဇ-တံ-ကို၊ တောင်သို့။ အာ-ဘိ-ရ-ဟ-၊တက်၍၊ နိ-သ-ဏီ-၊ ထန်းကျင်လ-ခါ-ကို၊ ပါ တော-တွာ-ချ၍၊ သ-မ-ဏ-ခ-မ္ဘ-၊ဟန်း-တ-ခုကို၊ကရိ-သု-ပြုကုန်၏၊တော-သု-ထို ခုနစ်ဦး-သော-ရဟန်း-တို့တွင်၊ သံ-ဃ-ဗ-ဟု-ရော-၊သံ-ဃ-ထေ-ရ-သည်၊ကော-ဏ္ဍ-ာ တိ-ဏ္ဍ-မ-နေ-၊တည်ရှိ-လွန်သ-ဖြင့်သာ-လျှင်၊ အ-ရ-ဟ-တ္တ-။အ-ရ-ဟ-တ္တ-ဖိ-လ-သို့ ပါ-ပု-ဏိ-၊ရောက်လ-ရ-၏၊သော-ထေ-ရော-၊ထိမ-ထ-ရ-သည်၊ဥ-တ္တ-ရ-ကုရု-တော-၊ ပြောက်ကျွန်း-မှ၊ ဝိ-ဏ္ဏ-ပါ-တ-၊ဆွမ်း-ကို၊ အာ-နေ-တွာ-၊ဆော-င်၍၊ တော-ဘိ-ဘု။ ထိုပြောက်ယောက်သော ရဟန်း-တို့-ကို၊ အာ-ဝ-သော-ဝါ-ရှင်-တို့၊ ဣ-တော-ဤ-ဝါ-၏သ-ပိ-တ်မှ-၊ဝိ-ဏ္ဏ-ပါ-တ-၊ဆွမ်း-ကို၊ ပ-ရိ-ဘု-ဥ-ထ-၊ဘုဉ်း-ပေး-သုံ-း-ဆော-င်ကြ ပါ-ကုန်လော-။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာ-ဟ-၊ဆို-၏၊ တော-၊ထိ-ပြောက်-ဦး-သော-ရဟန်း-တို့သည်၊ဘ-ဉ-ကြ-၊ အ-ရ-ဟ-ဘု-ရား-။ဝ-ဟ-မ-ဟ-၊ အ-ရ-ဟ-ဘု-ရား-တို့သည်၊ အတ္တ-နော-၊ ဝိ-ဝိ-၏၊ အာ-ဒ-ဘာ-ဝေ-နာ-၊အာ-ဒ-ဘော-ဖြင့်-ဝေ-ဤ-သို့၊ အ-ဂ-ဟု-၊ ပြုတော-မ-ရှ-၏၊ မ-ယ-ဗ-ဗ-ိ၊ တ-ပ-ည့် တော-တို့ သည်လည်း၊ သ-စော-၊ အ-ဂ-ယ်၍၊ ဘု-ရ-ဝ-ိ-ယ-၊

အရှင်ဘုရားတို့ကဲ့သို့။ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်တရားအထူးကို၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာမ၊ ဖြစ်စေနိုင်ကုန်အံ့။ သဟမေဝ။ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်။ အာဟာ ရိတ္ထာ။ယူ ဆောင်၍၊ ဘုန်းသာမ၊စားပါကုန်အံ့၊ဟူတိ၊ ဤသို့သော်ကဆိုး၍။ ဘုန်းတုံ၊ စားခြင်းငှါ။ နဗုဒ္ဓံ ယု။ အလိုမရှိကြကုန်၊ တတောပဏ္ဍာ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဒုတိယဘေရော။ ဒုတိယမ ထေရ်သည်၊ အနာဂါမိဖလံ။ အနာဂါမိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ သောပိ၊ထိုဒုတိယ မထေရ်သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုနှောင်းမထေရ်အတူ သာသျှင်။ ဝိဏ္ဍာပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းများ ဂိရာသို့၊ဂတ်သော်၊သွား၍။ ဟူတရေ။ ဤမှတပါးကုန်သော ငါးဦးသော ရဟန်း တို့ကို၊နိမန္တေသိ၊သိတ်၏။ တေပိ၊ထိုငါးဦးသောမထေရ်တို့သည်လည်း။ ဂတ္ကေ ဝ။ ထိုနှောင်းအတူ သာသျှင်၊ ပဋိက္ခိပိ ံသု၊ ပယ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုရဟန်းဦးသော မထေရ်တို့တွင်၊ အရဟတ္တပတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ အနာဂါမိ၊အနာ ဂါမ်သည်၊သုဒ္ဓါဝါသဘုမိယံ၊သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။ဟူတရေ၊ဤမှ တပါးကုန်သော၊ပဉ္စဇနာပန၊ငါးဦးသောရဟန်းတို့သည်ကား၊ စာရေ့ဟာ၊ ဧဝ်းဆာ်ကုန်ကျက်။ ဝါယမန္တာ ဝိ။သုံ့လတ်ကြီးကုတ် အားထုတ်ကုန်သော် လည်း။ ဝိ၊သေသံ၊မဂ်ဖိုလ်တရားထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ။ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နာ သက္ခိ ံသု၊ မတတ်နိုင်ကြ၊လေကုန်၊တေ။ ထိုငါးဦးသောမထေရ်တို့သည်၊ အသက္ကောန္တာ။ မဂ်ဖိုလ်ရခြင်းငှါမတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုတောင်ခွင်သာလျှင်၊ပရိသုဿိတ္ဝာ၊ခြောက်တတ်၍၊ဒေဝလောကေ၊နတ် ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ ကေဝဋ္ဋနဂ်ရ်၊ နှစ်ဆူသောဘုရားတို့၏ တရုသောအကြား၊ကာလပတ်လုံး၊ဒေဝေသု၊နတ်ပြည်တို့၌၊ သံသရိတ္ဝာ။ ကျင်လည်၍။ ဣမမဏ္ဍ ံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ။ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော် မူသောအခါ၌။ ဒေဝလောကတော၊နတ်ပြည်မှ၊ စုတိတ္ဝာ။ရုတေ၍။ တတ္ထ တတ္ထကုလဃရေ။ ထိုထိုအမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တ ံသု၊ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဟိသဗ္ဗံ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တေသု၊ ထိုသူ ငါးယောက်တို့တွင်၊ ကေဝ၊ တ၊ယောက်သောသူသည်၊ ဝဏ္ဏ၊သာတိ၊ပဏ္ဏ၊သာတိအမည်ရှိသော၊ရာဇာ၊ မင်းသည်၊အဟောသိ။ဖြစ်၏။ကေဝ၊တ၊ယောက်သောသူသည်၊ ကုမာရ ကာသပေါ၊ကုမာရကာသပသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ကေဝ၊တ၊ယောက် သောသူသည်၊ ဒေ၊ဗ္ဗာ၊ဒဗ္ဗအမည်ရှိသော၊ မလ္လပုတ္တော၊ မလ္လာမင်းသား သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ကေဝ၊တ၊ယောက်သောသူသည်၊ သာသိယော၊

သာဝိယအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကောပရိဗိုဓိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ကောဏတယောက်သောသူသည်၊ ဗာဟိယော၊ဗာဟိယအမည်ရှိသော၊ ဒါရုစီရိယော၊ဒါရုစီရိယသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုခုနှစ်ယောက်သောသူတို့တွင်၊ ယောသောအနာဂါမိ၊ အကြင်အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗြဟ္မာလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ဗြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဘဲ၊ ထိုအနာဂါမ်ဗြဟ္မာကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍။ ဝုရောဏသာလောဟိတာ၊ဒေဝတာတိ၊ဝုရာဏသာလောဟိတာ၊ဒေဝတာဟူသော၊ ဝေဠုဝနံ၊ဤစကားကို၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဒေဝဝုတ္တောဝိ၊နတ်သားကို လည်း။ ဒေဝဓိတာဝိယ၊နတ်သိုးကဲ့သို့၊ ဒေဝေါ ဝေ၊ နတ်သည်သာလျှင်၊ ဒေဝတာ၊နတ်မည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ကတွာ၊ပြု၍၊ အထခေါအညတရာ၊ဒေဝတာတိ အာဒိသုဝိယ၊ အထခေါအညတရာ၊ဒေဝတာ၏သို့အစရှိသောပါဠိတို့ဖြင့်ကဲ့သို့၊ဒေဝတာတိ၊ဒေဝတာဟူ၍၊ ဝစ္ဆတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဣဒေ၊ဤအာရုဒ္ဓကား။ ဗြဟ္မာ၊ဒေဝတာ၊ဗြဟ္မာနတ်ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တသ ဗြဟ္မုနော၊ ထိုအနာဂါမ်ဗြဟ္မာ၏။ တတ္ထ၊ထိုဗြဟ္မာတဲ့၌။ နိဗ္ဗတ္တသမနန္တရေ ဝေ၊ ဖြစ်သည်၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊အဂ္ဂနော၊မိမိ၏၊ ဗြဟ္မသမ္ဘတ္တိ ၊ဗြဟ္မာ၏စည်းစိမ်ကို၊ ဩလောကေတွာ၊ကြည့်၍။ အာဂတဋ္ဌာနံ၊ လာသောအကြောင်းကို၊ အာဝဇ္ဇန္တသ၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်၊သတ္တန်း၊ရှုနစ်ဦးကုန်သော၊ဇနာနံ၊ရဟန်းတို့၏၊ပဋ္ဌတံ၊ တောင်သို့၊အာရုယ္ဟ၊တက်၍။ သမဏာ၊ဗ္ဓကရဏံ၊ ရဟန်းတရားကိုအားထုတ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ထိုရှုနစ်ဦးတို့တွင်၊ ဂေသ၊တဦးသောရဟန်းအား။ ပရိနိဗ္ဗုတဘာ၊ဝေါစ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊အဟုနော၊စ၊မိမိ၏လည်း၊အနာဂါမိဖလံ၊အနာဂါမိဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်၍။ တတ္ထ၊ထိုဗြဟ္မာတဲ့၌၊နိဗ္ဗတ္တဘာ၊ဝေါစ၊ ဖြစ်သောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဥပဠ္ဘာတိ၊ရှေးရှုထင်လာ၏၊ သော၊ထိုဗြဟ္မာသည်၊ ကတ္ထနုခေါ၊အာဘယ်အရပ်ဖြင့်လျှင်၊ ဣတ၊ရောဂါတို့မှတပါးကုန်သော၊ ပဌ ဇနာ၊ငါးဦးသောရဟန်းတို့သည်။ ဥပဋ္ဌိ ်သု၊ဖြစ်ထေကုန်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ကာမာ၊ဝစရ ဒေ၊လောကေ၊ ကာမာ၊ဝစရဘုံတို့ကြည့်၌၊တေသံ၊ထိုငါးဦးသောသူတို့၏၊ နိဗ္ဗတ္တဘာ၊ဝံ၊ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ၊သိ၍၊ အပဏ္ဏာ၊ဂေ၊နောက်အာတို့၌၊ ကာလာနု ကာလံ၊ရံခါရံခါ၊ ကိ ်နုခေါ၊ အာဘယ်သို့လျှင်၊ ကရောန္တိ၊ ပြု၍နေကြကုန်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊တေသံ၊ထိုငါးဦးသောသူတို့၏၊ ပဝတ္တိ ်ဖြစ်ခြင်းကို၊

သြဠောကေတိယော၀။ကြည့်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဤမည်မှ ပနကာလေ၊ ဤအခါ၌၊ ကထံနုခေါ်၊အကြောင်းအသို့နည်း၊ ဤတို့ဤသို့၊ အာ၀ဇ္ဇော၊ ဆင်ခြင် ကြည့်ရှုသည်ရှိသော်၊ ဗာဟိယံ၊ဗာဟိယကို၊ သုပါဒကပဋ္ဌနံ၊ သုပါဒကသင်္ကော်ဆိပ်ကို၊ဥပနိဿာယ၊အမှီပြု၍၊ဒါဂုစိရေခရီကောဟညော နှ၊သစ်ဖြင့်ပြီးသောသက်နီးကို ဆောင်လျက်၀ါကြွားပလွားခြင်းဖြင့်၊ ဇီ၀ိတံ၊အသက်ကို၊ ကပ္ပေန္တိ၊မွေးသည်ကို၊ ဒိဿာ၊ဖြင်၍၊ အယံ၊ဤဗာဟိယ သည်၊မယာ၊ငါနှင့်၊သဒ္ဓိ၊တကွ၊ပဗ္ဗတံ၊တောင်သို့၊ အာဘိဗျတ်ဝွာ၊တက် ၍၊ဝုဇ္ဈေ၊ရှေးခ၊ နိသေဏိ၊ လှေခါးကို၊ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ဖွဲ့၍၊ ပဗ္ဗတံ၊တောင်သို့၊ အာဘိဗျတ်ဝွာ၊တက်၍၊ သမဏာမမ်ု၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ ပြု သည်ရှိသော်၊အတိသလ္လေ၀ဝတ္တိယာ၀၊ အလွန်ခေါင်းပါးသောအသက် မွေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍သာသျှင်၊ဇီ၀ိတေ၊အသက်၌၊ အနပေက္ခော၊ငဲ့ကွက် ခြင်းကင်းလျက်၊အရေဟတာ၀ိ၊ဟန်ကြာသည်လည်း၊အာဘာတံ၊ဆောင်ခဲ့ သော၊ဝိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊အာပရိဘုဥ္ဇိတ္ဝာ၊ မစားမူ၍၊ဇုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ သမ္ဘာ၀နာ၀ိပုလေယော၊ပြီးမြမ်းခြင်းကိုအလိုရှိလျက်၊အနုဟာ၀၊ဟန်ကြာမ ဟုတ်ပါဘဲလျက်၊အရေဟတ္တံ၊အရေဟတ္တမိုလ်ကို၊ပဋိစာနိတ္ဝာ၊ဝန်ခံ၍၊ဝိစရ တိ၊လှည့်လည်၏၊သာ၀ာသဏ္ဌာရ၀ိလောကံ၊လောက်ပူဇော် အရှိန်အစော် အားကျော်အစောကို၊ နိကာမယမာနော၊ မက်မောတောင့်တလျက်၊ ဒသ ဗလသမ၊မြတ်စွာဘုရား၏လည်း၊နိဗ္ဗတ္တာ၀ံ၊ပွင့်တော်မူသည်၏အဖြစ် ကို၊နစာနာတိ၊ မသိလော၊ဟန္ဒ၊ယခု၊ နံ၊ထိုဒါဂုစိရိယကို၊ သံ၀ေ၀ေတ္ဝာ၊ ဝိတ်လန့်စေ၍၊ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ၊ဘုရားပွင့်တော်မူခြင်းကို၊စာနာပေသော်မိ၊သိစေ အုံ၊ဤတို့ဤသို့ကြံ၍၊ တာ၀ဒေ၀၊ထိုခဏာ၌သာလျှင်၊ ဗြဟ္မာလောကတော၊ ဗြဟ္မာပြည်မှ၊သြတရိတ္ဝာ၊သက်ခဲ့၍၊ဧတ္ထိတာ၀ေ၊ညွှန်အာဘိ၌၊ သုပါဒက ပဋ္ဌနေ၊ သုပါဒကသင်္ကော်ဆိပ်၌၊ ဒါဂုစိရိယသား၊ ဒါဂုစိရိယ၏၊ သမ္ဘုဟေ၊ မျက်မှောက်၌၊ပါတုရဟောသိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။ဗာဟိယော၊ဗာဟိယသည် အဝ္ဍား၊နှာ၊မိမိ၏၊ဝသနဋ္ဌာနံ၊နေရာအရပ်ကို၊ ဥဇ္ဇာ၊ကြောသံ၊လွန်သော အရောင်အလင်းကို၊ ဒိဿာ၊ဖြင်၍၊ ဧတေ၊ဤအရောင်အလင်းသည်၊ ကိံ၊နည် ခေါ်၊အာဘယ်အားရောင်အလင်းနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့။ဗဟိ၊အ၀သို့၊ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍၊ သြဠောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်၊ အာကာသေ၊ ကောင်း ကင်၌။ဌိတံ၊တည်သော၊မဟာဗြဟ္မာနံ။ဗြဟ္မာကြီး၊ကို၊ဒိဿာ၊ဖြင်၍၊အဠလိ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ချီ၍၊တုဏှေ၊အရှင်နတ်မင်းတို့သည်၊ ကေ၊အာဘယ် သူတို့ပေနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊ အာဃ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌၊

အသေ၊ထိုဒါဂုစိရိယအား၊သေးငြိုဟ္ဟာ၊ထိုငြိုဟ္ဟါသည်၊အဟံ၊ငါကား၊တော၊ သင်၏၊ပေါရာဏာသဟာယော၊ရှေးကာလကအင်္ဂေ့ဆွခင်ပွန်းဟောင်းတည်း တဒါ၊ ထိုရဟန်းတရားကိုအားထုတ်သောအခါ၌၊ အနာဂါဒိဗလံ၊အနာဂါ၏ခြိုဖိလိယ်ရှိ၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ငြိုဟ္ဟသော်ကော၊ငြိုဟ္ဟုပြည်၌၊ နိဗ္ဗာန်ကြာ၊ဖြစ်၏၊တွံ့ပန၊သင်သည်ကား၊ ကိုယ်၊တရုံတရသော၊ ဝိသေသံ၊တရားအထူးကို၊နိဗ္ဗာန်ကိုတုံ၊ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊အသင်္ခေါ်နှင့်မတူတော်နှင်၍၊ပုထုဇဉ်နကာလကိုရိယံ၊ပုထုဇဉ်၏သေခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ သံသရာနှင့်ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တိတ္ထိယဝေသဓာရီ၊ တိတ္ထိအသွင်ကို ဆောင်လျက်၊ အနာဂေါဝ၊ဂေါနှင့်မဟုတ်သည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အဂေါနိ၊ဂေါနှင့်မဟုတ်၍၊ဣမံလဒ္ဓိं၊ဤအယူကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ဝိစရေသိ၊သွားလာတိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဥတ္တာ၊သိ၍၊ အာဂတောဝ၊လာခဲ့၏၊ဗာဟိယ၊ဗာဟိယ၊တို့၊သင်သည်၊ခေါ်၊စင်စစ်၊ နေဝအဂေါ၊ဂေါနှင့် မဟုတ်တကား၊ပါဟိတံ၊ယူတ်မာသော၊တော်ဒိဋ္ဌိဂတ်၊ဤမှား၊သောအယူကို၊ ပဋိနိဿဇ္ဇ၊ စွန့်လော၏၊ ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယ၊တော၊ သင်အား၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွါးမဲ့ ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုद्ध၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကဓ္ဓာ၊ဥပ္ပန္နော၊ ပွင့်တော်မူ၏၊သော ဟိ ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည် သာလျှင်၊ အဂေါ၊ ဂေါလေ တည်း၊ဂန္ဓ၊ သွားပါလေ(လော)၊ နံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပယိ ရှပါသဿု၊ ဆည်းကပ်ကိုး ကွယ်ပါလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါ ဗာဟိယသ ပုရာဏာသာ ،လောဟိ တာဒေဝတာဂတိအာဒိ၊ အထခေါဗာဟိယသ ပုရာဏာသာ ،လောဟိတာ ဒေဝတာ၏သို့ အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ဟောခဲ့တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထို အထခေါစသောပါဠိ၌၊ ဗာဟိယသ၊ ဗာဟိယအား၊ အနုကဋ္ဌိကာ အနုဂ္ဂဟာသိလာ၊ အစဉ်ပြိုးမြောက်လေ့ရှိသော၊ ကရုဏာဓိကာ၊ သနားခြင်းလွန်သော၊ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသော၊ ဟိတကာမာ၊အကျိုးစီးပွါးကို အလိုရှိသော၊ မေတ္တာဓိကာ၊ ချစ်ခြင်းလွန်သော၊ဖြေစား၍ နှစ်ပုန်တွင်ထည်း၊ပုရိမပဒေန၊ အနုကဋ္ဌိကာဟူသောရှေးပုဒ်ဖြင့်၊ တသ္မာ ဒေဝတာယ၊ထိုအနာဂါပ်ဖြာဟူ၏၊ ဗာဟိယသ၊ဗာဟိယအား၊ ဒုက္ခာပ နယနကာမတံ၊ဆင်းရဲကိုပယ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ပဏ္ဍိမေနပဒေန၊ အတ္ထကာမတံဟူသော နောက်ပုဒ်ဖြင့်၊ ဟိတူပသံ

ဟာရံ၊ အစိုးအပ္ပါးကို ဆောင်တတ်သည့်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ပြ၏၊ စေတသာတိ၊စေတသာဟူသည်ကား၊အတ္တနော၊မိမိ၏စိတ္တေနု၊စိတ်ဖြင့်၊ ဆွေး၊ဤစေတသာဟူသောပုဒ်ဖြင့်လည်း။ စေတောသိသေနု၊စိတ်ကိုအ ရင်းပြုသဖြင့်၊စေတောပရိယညာဏံ၊ စေတောပရိယညာဏ်ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ ဣဒါ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ စေတောပရိစိတက္ကန္တိ၊စေ တောပရိစိတက္ကံဟူသည်ကား၊တသဟာတိယသ၊ ထိုဗာဟိယ၏၊စိတ္တ ပဝတ္တိ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ "အညာယာတိ၊ အညာယ ဟူသည်ကား၊ဇာ နိတ္တာ၊သိ၍၊တေနုပသက်ဒိတိ၊တေနုပသက်မိဟူသည်ကား၊သေယျထာ ဝိနာ၊ဥပမာမည်သည်ကား၊ဗလဝါ။ အာ၊ဂိုသော၊ပုရိသော၊ ယောကျ်ား၊ သည်၊သမ္ဗဿိတံ၊ကွေး၊အပ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊မောင်းကိုမူလည်း။ ပသာရေ ယျုယထာ၊ ဆန့်တန်းရာသကဲ့သို့၊ပသာရိတံ။ ဆန့်တန်းအပ်သော ဗာဟံ ဝါ၊ မောင်းကိုမူလည်း၊ သမဿေယျုယထာ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့၊ ဝေဒေ၊ ဤအတူသာသျှင်ပြုဟူလော၊ကား၊ပြုဟူပြီသည်၌။ အန္တရဂုဟိတောဝ၊ကွယ်ခဲ့ ၍၊ဗာဟိယသ၊ဗာဟိယ၏၊ဝုဒ္ဓေတာ၊ရှေ့၌၊ပါဂုဘဝနဝသေန၊ထင်ရား ဖြစ်သည့်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဥပသက်ဒိ၊ကပ်လေ၏၊တေဒေ၊ဝါစာတိ၊ဤတေ ဒေါစ်ဟူသည်ကား၊ ယောခေါ၊ကစိအရဟန္တောတိ အာဒိ၊ ယောခေါ၊ကစိ အရဟန္တော၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ပဝတ္တမိဏ္ဍာပရိဝိတက္ကံ၊ ဖြစ်သောမှား သောအကြံရှိ၊သော၊ဗာဟိယံ၊ ဗာဟိယကို၊သဟောဒုံ။ ခိုးထုပ်နှင့်တကွ သော၊စောရံ၊ခိုးသူကို၊ဂဏှေ၊ဏှာပိယ၊ဖမ်းယူသကဲ့သို့၊နေဝခေါတ္တံ့ဗာဟိ ယအရဟာတိအာဒိကံ၊ နေဝခေါတ္တံ့ဗာဟိယအရဟာ ဤသို့အစရှိသော၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဧတံ၊ဝုစ္စတိ၊နေ၊ဝ၊စနံ။ ဤဆိုလတ္တံ့.သောစကား၊ကို၊ပြုဟူ၊ အနာဂါမ်ပြုဟူသည်၊အ၊ဝေါ၊ဆိုဖို့၊နခေါအရဟာတိ၊တေန၊နခေါအရ ဟာဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊ တသဟာဗာဟိယသ၊ထိုဗာဟိယ၏၊ အသေက္ခ ဘာဝံ၊အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကို။ပဋိက္ခိပတိ၊ပယ်၏၊နာ၊ဝိ၊အရဟတ္တမဂ္ဂ သမာပန္နောတိ၊တေန၊ နာ၊ဝိ၊အရဟတ္တမဂ္ဂသမာပန္နောဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊ သေက္ခဘာဝံ၊သေက္ခ၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ ဥဘယေနပိ၊ရှေ့. နောက်ဖြစ်သောပုဒ်နှစ်ခုဖြင့်လည်း၊ အသ၊ထိုဗာဟိယ၏၊အနရိယဘာဝ မေ၊အာရိယာမဟုတ်သောအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ဒီပေတိ၊ပြ၏၊သာ၊ဝိ၊တေ၊ပဋိ ပဒါနံ့ဏ္ဍိယာယတ္တံ့အရဟာ၊ဝါ၊အသ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ဝါ သမာပန္နောတိ ဏ္ဍမ် နာ၊သာ၊ဝိ၊တေ၊ပဋိ၊ပဒါနံ့ဏ္ဍိယာယတ္တံ့အရဟာ၊ဝါ၊အ၊သ၊အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ဝါ၊သ မာပန္နောဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊ အသ၊ဗာဟိယသ၊ ထိုဗာဟိယ၏၊ကလျာ

ကာပုဏ္ဏနဘာဝေါ၊ ကလျာဏာပုထုဇဉ်အဖြစ်မျှကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ တဏ္ဍုလ၊ ထိုပါဌ်ဖြင့်၊ ပဋိပဒါတိ။ ပဋိပဒါဟူသည်ကား၊ သိလဝိသုဒ္ဓိအာဒယော၊ သီလဝိသုဒ္ဓိအစရှိကုန်သော၊ ဆဝိသုဒ္ဓိယော၊ ခြောက်ပါး သောဝိသုဒ္ဓိတို့ထည်း။ ဧတာယ၊ ထိုသီလဝိသုဒ္ဓိစသည်ဖြင့်၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇတိ။ ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိပဒါ။ အကျင့်မည်၏။ အသ္သ သိတိ၊ အသ္သ သိဟူသည်ကား။ ဘဝေ ယျာသိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အသ္သ ဗာဟိ ယ သ္သ၊ ထိုဗာဟိယ အား။ အယဉ္စ အရုဟတ္တာ ဝိမာ ဒေါ။ ဤအရုဟတ္တဖိုလ်ကိုရ၏ဟူသော အမှတ်သည်း၊ ကိ။ အာဘယ်တရားကို။ နိဿယ၊ ပြု၍ ဥပဓေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ဧဝ ဣသိ မေ ပြောအံ့။ အပိ ဣတ္ထ တာယ၊ အလိုနည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဓါ ဗ္ဗိတာယ၊ ရောင့်ရဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သ ဝေ ဝ ဒတာယ၊ ကိုလေသာခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌ ဓမ္ဓိ ဝ ဒတ္ထံ၊ ရှည်ဖြင့် ရှာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ကတာ ဝိကာ ရတ္ထာ၊ ပြုခဲ့ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဒဂ်ပ္ပဟာနဝေ သန၊ အမှုကိုအတံ့ ပယ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကိ လေ သာနံ၊ ကိ သေ သာတို့၏။ ဝိဟ တ ဗ္ဗာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓိ မာ နော၊ ရနိုးခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေစိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

အပရေ ပန၊ တပါးသောဆရာတို့ သည်ကား။ ဗာဟိယော၊ ဗာဟိယ သည်။ ပဌမာဒိဗ္ဗာနစတုက္ကလာဘီ၊ ပဌမဈာန်အစရှိသော ဈာန်လေးပါး အပေါင်းကိုရသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အသ၊ ထိုဗာဟိယ အား။ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနေန၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်ဖြင့်၊ ကိ လေ သာနံ၊ ကိ လေ သာတို့၏။ အသ ဓုဒ္ဓါ ဝေ ဝ ဒေ ဝ၊ တရံတဆစ်မျှမကျင်လည်ဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အရုဟတ္တာ ဝိမာ နော။ အရုဟတ္တဖိုလ်ကို ရနိုးခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ တ ဒုဘယ ဝိုး ထိုနှစ်ပါးရုံသည်လည်း။ ဧတ သံ၊ ထိုကေစိ အပရေ ဆရာတို့၏၊ မတိ မတ္တ မေ ဝ၊ အယူမျှသာတည်း။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သ မ္ဘာ ဝ နာ ဝိပ္ပါ ယော၊ ခြိုးမွမ်းစေလိုသည်ဖြစ်၍ လာဘသက္ကာ ရေ သိ လေ သကံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ ကျော်စောခြင်းကို၊ နိ ကာ မယ မာ နော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ အဋ္ဌ ကထာ ယံ၊ အဋ္ဌကထာ၌။ အာ ဂ တ ဗ္ဗာ၊ လာသောကြောင့်။ ဧတ သံ၊ ထိုကေစိ အပရေ ဆရာတို့၏၊ မတိ မတ္တ မေ ဝ၊ အယူမျှသာ လျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝတ္ထု ယေ နေ ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဣဿ ဗာဟိယ၏ ဝိ ဝိ ကိ ယ်

ကိုရဟန္တာထင်ရာ၌၊ အလွှား၊ အနုက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။

အထပန္ဓာ၊ထိုနောက်မှ၊ ဗာဟိယော၊ ဗာဟိယသည်၊ အာကာသော။ ကောင်းကင်၌၊ဌတွား၊တည်၍၊ကထိတံ၊ဆိုအပ်သော၊မဟာပြဿာနုံ။ပြဿာ ကြီး၊ကို၊သြ၊လောကေတွား၊ကြည့်၍၊စိန္တေသိ၊ကြ၏။ ကိ စိန္တေသိ၊အဘယ် သို့ကြံသနည်း၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဝတ၊စင်စစ်။ အရဟာတိ၊ရဟန္တာဟူ၍၊ အဟောဘာဝါ၊သံ၊သြဝ်အလွန်ဝန်လေးစွာသော၊ကမ္ဘာသ၊မကောင်းမှုကံ ကို၊စိန္တေသိ၊ကြံမိပေပြီ၊ အယမ္ပိ၊ဤပြဿာသည်လည်း၊ အရဟတ္တဝါဒီနှင့် ပဋိပဒါပါ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ကြောင်း၊ကောင်းသော အကျင့်မျှသည် လည်း။တေ၊ သင်အား၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဆုတိ၊ ဤသို့၊ဝဒတိ၊ ဆို၏။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ၊ကောစိ၊တစုံတယောက်သော။ အရဟာ၊ရဟန္တာသည်၊အတ္တိ နှုခေါ်၊ရှိလေသ၊လော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊စိန္တေသိ၊ကြ၏၊အထပန္ဓာ၊ထိုသို့ကြံပြီး သောနောက်မှ၊ပြဿာ၊ပြဿာကို၊ပုဏ္ဏား၊မေး၏။ကေန၊ကိုကြောင့်။အထ ကော စရတိ၊ဒေဝေ၊ဘော အရဟန္တော၊ဝါ၊အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ဝါ သမာပန္နော၊ဝါ၊ အထ ကော စရတိ၊ဒေဝေ၊ဘော အရဟန္တော၊ဝါ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ဝါ သမာပန္နော၊ဟူ သော ဤစကား ကို၊ဝတ္ထု၊ဆိုး၊လ၏၊တည်း၊ ထို ဗာဟိယ မေး သော ပုဏ္ဏာ ပါ၌၌၊အသာ ကို၊အထ ဟူ သည် ကား။ ပုဏ္ဏာ ရေ ကြီး၊ မေး ခြင်း ၌ ၊အား ထုတ် ခြင်း အနုက် ၌ ၊နှိ ပါ ၏ တား၊နှိ ပါ တ် ပုန် တည်း။ ကော စရတိ ကို၊ ကော စရတိ ဟူ သည် ကား၊ ကွ စရတိ၊အာဘယ်သူ ကျင့်သနည်း၊ လောကေ ကို၊ လောကေ ဟူ သည် ကား၊ သြ ကာသ လောကေ၊ သြ ကာသ လောက ၌ ၊ဟိ သစ္စံ၊ ထို စကား သည် ဌာန ၏ ။ ဣ ဤ ပြဿ သနာ ပါ ၌ ၌ ၊အယံ၊ ဤ ဆို လတ္တံ့ သည် ကား၊ အဝိ ပ္ပါ ယော၊ အ ဝိ ပ္ပါ ယ် တည်း။ ဘာ ဧ နလောက ဘူ တော၊ သြ ကာ သ လောက ဖြစ် ၍ ဖြစ် သော၊ သ က လ ထို ၊အ လုံ း ရုံ သော ၊ ဧ မ္ဘ ဒိ ပ တ လေ ။ ဧ မ္ဘ ဒိ ပါ ကျွန်း အ ပြင် ၌ ၊ အ သုက ထို ၊ ဤ မည် သော ၊ ဌာ နေ ၊ အ ရေ ၌ ၊ အ ရေ ဟ ဏ္ဍာ ဝါ ၊ ရေ ဟ ဏ္ဍာ သည် လည်း ကောင်း အ ရေ ဟ တ္တ မ ဂ္ဂံ ၊ အ ရေ ဟ တ္တ မ ဂ် သို့ ၊ သ မာ ပ န္နာ ဝါ ၊ ရောက် သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့ သည် လည်း ကောင်း ၊ ဧ တ ရေ ဟိ ၊ ယ ခု အ ခါ ၌ ၊ ဝိ ဟ ရ န္တိ ၊ နေ ကုန် သ နည်း ၊ ယ ဏ္ဍ ၊ အ ကြင် အ ရေ ၌ ၊ မ ယံ ၊ ငါ တို့ သည် ၊ တေ ပ ဂ္ဂ လေ ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ် တို့ ကို ၊ ဥ ပ သ င် မ ပ ဝ ၊ ကပ် ၍ ၊ တေ သံ ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ် တို့ ၏ ၊ သြ ဝါ ဒေ ၊ အ ဆုံ း အ မ ၌ ၊ ဌ တွား ၊ တည် ၍ ၊ ဝ ဏ္ဏ ဒုက္ခ တော ၊ ဝ ဏ္ဏ ဆင်း ရဲ မှ ၊ မ ရ ဋ္ဌ သ ာ မ ၊ လွတ် ရုံ ကုန် ဘုံ နည်း ၊ ဆုတိ ၊ ဤ သို့ ၊ ပုဏ္ဏ ၊ မေး ၏ ။ ဥ ဗ္ဗ ရေ သု တိ ။ ဥ ဗ္ဗ ရေ သု ဟူ သည် ကား ၊ သု ပါ ဒ ကပ ဋ္ဌ နေ တော ၊ သု ပါ ဒ က သ ဘော် ဘိ ပ် မှ ၊ ပု ဗ္ဗ ဗ္ဗ ရ ဒိ သ ာ ဘာ ဂံ ၊ အ ဌ ၏ ။ ပြောက် ကောင် အ ရေ ပ် အ ဘို့ ကို ၊ သ န္ဓ ာ ယ ၊ ရည် ၍ ၊ ဝ ဏ္ဏ ၊ ဆို အ ပ် ၏ ၊ အ ရ

ပါ၏။ အရဟံဟူသည်ကား၊ အာရကတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသောကြောင့်၊ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ အလွန်ဝေး တော်မူထသော၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏။သောဘဂဝါ။ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊သဗ္ဗကိလေသေဟိ၊အလုံးစုံသောကိလေသာတို့မှ၊အာရကာသုဝိဒူရေ၊အလွန်ဝေးသည်ထက်ဝေးသောအရပ်၌၊ဌိတောတည်၏။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊မဂ္ဂေန၊မဂ်ဖြင့်၊သဝါသနာနုံ၊ဝါသနာနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ကိလေသာနုံ၊ကိလေသာတို့ကို၊ပိဒ္ဓံသိတတ္တာ၊ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ဝါ၊တနည်းကား၊ အရိုန်၊ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့ကို၊ ဟတတ္တာ၊အရေဟတ္တာမဂ်ဖြင့် သတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရေဟံ၊ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့ကိုအရေဟတ္တာမဂ်ဖြင့်သတ်တော်မူပြီးထသော၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိလေသာရာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့ကို၊ အနဝသေသတောဝ၊အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ အရိယမဂ္ဂေန၊အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ဟတာသမုဒ္ဓိန္နာ၊ကောင်းစွာဖြတ်အပ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊အရေဟံ၊အရေဟမည်တော်မူ၏။ဝါ၊တနည်းကား၊အရာနုံ၊သံသရာစက်တည်းဟူသောအကန့်တို့ကို၊ဟတတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အရေဟံ၊သံ
ဝ သရာစက်တည်းဟူသောအကန့်တို့ကိုဖျက်ဆီးတော်မူပြီးထသော၊အဝိဇ္ဇာ ဘဝတဏှာမယနာတိ၊အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာဖြင့်ပြီးသောပုန်းတောင်းချက်ရှိသော၊ဝုညာဒိအာဘိသင်္ခါရာ၏၊ ဝုညာဘိသင်္ခါရအစရှိသောအကန့်ရှိထသော၊ဇရာမရဏေနမိ၊ ဇရာမရဏတည်းဟူသောအကွင်ရှိထသော၊ ဘိ ဘဝရေထေ၊ဘဝသုံးပါးတည်းဟူသောရထားခို၊ အာသဝသမုဒယမယေန၊အာသဝသမုဒယဖြင့်ပြီးသော၊ အကျွေန၊ဝင်ရိုးဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိတ္ထ၊ လျှို့ဝှက်သမယောဓိတံ၊ ကောင်းစွာကအပ်သော၊ အနာဒိကာလပ္ပဝတ္ထံ၊အစမရှိသောကာလ၌ ဖြစ်ခြင်းရှိထသော၊ ယမ္ပိသံသာရေ၊စက္ကံ၊ အကြင်သံသရာစက်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တဿသံသာရေ၊ကွာပဝတ္ထိယာ၊ထိုသံသရာစက်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊အာနေန၊ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌၊ဝိရိယပါဒေဟိ၊ဝိရိယတည်းဟူသောခြေတော်အစုံတို့ဖြင့်၊ သိလဝေထဝိယံ၊စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတည်းဟူသောမြေပြင်၌၊ပတိဋ္ဌာယ၊တည်ရှိတော်မူ၍၊သဒ္ဓါဟတ္ထေန၊သဒ္ဓါတည်းဟူသောလက်ဖြင့်၊ကမ္မဗ္ဗယကရုံ၊ကံကုန်ခြင်းကိုပြုကတ်သော၊ ဉာဏဖရသုံ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောပေါက်ဆိန်ကို၊

ဂေဟာတွေ၊ကိုင်၍၊ သင်္ဘောပါ၊အလုံးရုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊အရေ၊ အကန့်တို့ကို၊ ဟတာပိဟတာပိဒ္ဓသိတာ၊ဗျက်ခတ်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊အရတံ၊အရဟမည်တော်မူ၏၊ဝါ၊ တနည်းကား၊ အရဟတိ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံခြင်းငါထိုက်တော်မူ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အရဟံ၊အရဟာမည်တော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊လောကေ၊လောကမ်း၊ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျတ္တာ၊မြတ်သော အလှူကိုခံထိုက်သောကြောင့်ဥဋ္ဌာရေ၊မျှားမြတ်ကုန်သော၊ စိဝရာဒိပစ္စယေစ၊ သက်နိုးအစရှိသောပစ္စည်းလေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပူဇာဝိသေသဠေ၊ ပူဇော်အထူးကိုလည်းကောင်း၊ အရဟာတိ၊ထိုက်တော်မူ၏၊ ဝါ၊တနည်း ကား၊အရဟာဘာဝတောဝါ၊ဆိတ်ကွယ်ရာအရေဖမ်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရဟံ၊ အရဟာမည်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တထာဂတောဝ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သင်္ဘော၊ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊သမုဒ္ဒရာဂါဒိကိလေသတို့၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ပြီးသော ရာဂအစရှိသောကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါပကိလေသ သောပါ၊ယုတ်မာစွာသောကိလေသာ၏လည်း၊ အသ ဗ္ဗ ဝတောဝ၊မဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ ပါပကရဏေ၊ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှါ၊ ရဟာဘာဝတောပါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အရဟန္တိ၊အဟုတ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ သမ္ဗာ၊ မတောက်မပြန်၊ သာမဗ္ဗ၊ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ သဗ္ဗဝမ္မာနံ၊ အလုံးရုံသော တရားတို့ကို၊ ဗုဇ္ဈတိ၊သိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိညေယျဓမ္မေ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောတရားတို့ကို၊ အဘိညေယျတော၊ ထိုးထွင်း၍ သိသောအားဖြင့်၊ ပရိညေယျဓမ္မေ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သော တရားတို့ကို၊ ပရိညေယျတော၊ ပိုင်းခြား၍ သိသောအားဖြင့်၊ ပဟာတဗ္ဗေ၊ဓမ္မေ၊ပယ်စွန့်အပ်သောတရားတို့ကို၊ ပဟာတဗ္ဗတော၊ ပယ်စွန့်သော အားဖြင့်၊ သစ္ဆိကာတဗ္ဗေ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သောတရားတို့ကို၊ သစ္ဆိကာတဗ္ဗတော၊မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်၊ ဘာဝေတဗ္ဗေ၊ပွါးများအပ်သောတရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗတော၊ပွါးများအပ်သောအားဖြင့်၊အဘိသမ္ဘုဏိ၊ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အဘိညေယျံ၊အဘိညာတံ၊ဘာဝေတဗ္ဗဉ္စဘာဝိတံ၊ ပဟာတဗ္ဗံ ပဟီနံမေ၊ တသ္မာဗုဒ္ဓေါသ္မိ ဗြာဟ္မဏာတိ၊

အတိညောယျံအဘိညာတံ၊ ဘာဝေတဗ္ဗဗ္ဗာဝိတံ၊ ပဟာတဗ္ဗံပဟီနံမေ တသ္မာ ဗုဒ္ဓေါတ္မိဗြာဟ္မဏ ဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗြာဟ္မဏော၊ဗုဒ္ဓေါ၊ မေမယာ၊ငါဘုရားသည်၊ အတိညောယျံ၊ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သောတရား ကို၊ အတိညာတံ၊ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီ၊ ဘာဝေတဗ္ဗဗ္ဗာ၊ပွါးများအပ်သော တရားကိုလည်း၊ ဘာဝိတံ၊ ပွါးများအပ်ပြီ၊ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သော တရားကို၊ ပဟီနံ၊ပယ်အပ်ပြီ၊ တသ္မာကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါ။ဗုဒ္ဓမည်တော်မူသည်၊အတို့၊ဖြစ်ပြီ၊အပိစ၊တနည်းသော်ကား၊ကုသ လေဝမ္မေ။ ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ အနဝဇ္ဇ သုခဝိပါကတော၊ အပြစ်မရှိ ကောင်းသောအကျိုးကိုပေးတတ်သော အားဖြင့်၊ အကုသလေဝမ္မေ၊ အ ကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကတော၊အပြစ်နှင့်တကွမကောင်း သောအကျိုးကိုပေးတတ်သောအားဖြင့်၊ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗတိက ဒုကာဒိဝသေန၊ အလုံးရုံသော တိက်ဒုက်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အယံအတ္ထော၊ဤအနက်ကို၊ နေတဗ္ဗော၊ဆောင်အပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝိပရိတံ၊မတောက်မပြန်၊သယမ္ဘူ၊ဉာဏေန၊သယမ္ဘူ၊ဉာဏ် တော်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗ ဓမ္မာနံ၊ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို၊ အတိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ထိုးထွင်း၍ သိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ အယံ၊ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊အဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်း တည်း။ ဝိတ္ထာရေါ ပနေ၊ အကျယ်ကိုကား၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ဝိသုဒ္ဓိဂင်္ဂါ၊ အာဝ တနုယေနေဝ၊ လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ အ ရဟတ္တမဂ္ဂေ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်ကား၊အဂ္ဂဖလပဋိလာဘာယ၊ အ ရဟတ္တဖိုလ်ကိုရစေခြင်းငှါ၊မြတ်ဒေသသိတိ၊မြတ်ဒေသသိဟူသည်ကား၊ အာဒိကလ္လာဏာဒိ ဂုဏဝိသေသယုတ္တံ၊အာဒိကလ္လာဏအစရှိသော ဂုဏ် အထူးနှင့်ယှဉ်သော၊ သိလာဒိပဋိပဒါမဂ္ဂံ၊ သီလအစရှိသော ကျင့်ဝတ် တရားကို၊ ဝါ၊တနည်းကား၊သမထဝိပဿနာမဂ္ဂမေဝ၊သမထဝိပဿနာ တရားကိုသာလျှင်၊ ဝိနေယျာနံ ဃယာနုရူပံ၊ ဝေနေယျတို့၏ အလိုအား လျော်စွာ၊ ဥပဒိသတိ၊ ညွှန်းပြတော်မူ၏၊ ကထေတိ၊ ဟောကြားတော်မူ ၏၊သံဝေဓိတောတိ၊ သံဝေဓိတောဟူသည်ကား၊တောဘ၊အချင်းပုထုဇဉ်နှ ဘာဝသ၊ပုထုဇဉ်အဖြစ်၏၊ ဝတ၊စင်စစ်သဖြင့်၊ဓိဂုဏ္ဍ၊စက်ဆုင်ဘွယ် ရှိစွ၊ ယေနဟိ၊အကြင်ငါသည်၊ အနုဝေဟာဝသမာနော၊ဝေဟန္တရမဟုတ်

ဘဝလျက်သာလျှင်၊ အရေဟာတိ၊ခုဟန္တာဟူ၍အမည်၊သင်္ခတ်မိုင်ပြီ၊ သမ္ဘ သမ္ဘူဒ္ဓ၊မဘောဂ်မပြုနိုင် သယမ္ဘူ၊ဥာဏ်ဖြင့်သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူ သောဖြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊လောကေ၊လောကဒ္ဓ၊ ဥပဓိတွာ၊ပွင့်တော်မူ ၍၊ဓမ္မံ၊မဂ်ဖိုလ်တရားကို၊ဒေ၊သေန္တိ၊ဟောတော်မူသည်ကို၊နဓာနိ'၊ငါမသိ ရပါ၊ပန်၊စင်စစ်၊ ဣဒံဒိ'ဝိဘံ'၊ဤအသက်သည်၊ဒုဋ္ဌာနံ'ခေါ်ဒုဋ္ဌာနံ'ဝ၊သိန္ဓိုင် ခက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣဒံမဂ္ဂေ'၊ဤသေခြင်းတရားသည်၊ ဒုဋ္ဌာနံ၊ သိန္ဓိုင်ခဲ၏၊ဣတိ၊ဤသို့သံ'ဝဂ်၊ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊အာပါ ဒိတောပြောက် ဝေအာပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ အာဂ၊ဟာ ရေနှ၊ အခြင်းအရာရှိသော၊ ဒေ၊ဝတာ၊ဝ၊စ ရေနှ၊နှတ်၏စကားဖြင့်၊ သံ'ဝိဂ္ဂ၊မာနသော၊ ထိတ်လန့်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ဣတိ'အယံ'၊ဤသည် ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း။ တာ၊ဝ၊ဒေ၊ဝါ'တိ'၊တာ၊ဝ၊ဒေ၊ဝဟူသည်ကား၊ တဆို'ယော၊ခ၊ဏော၊ထိုဖြတ်ဟူ၍ဖြစ်ခဲ့ပင်လျှင်၊သုပါ၊ဒကာ၊ပဏ္ဍိတိ'၊ သုပါ၊ဒကာ၊ပက်'မိဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓေါ'တိ'နာ'မံ'၊ ဘုရားဟူသောအမည်ကို၊ သာ၊နေ၊နှ၊အာ'၊ကြား၊ကာမျှတည်းဖြင့်လျှင်၊ဥပ္ပ၊ဇ္ဇ၊ယ၊ဖြစ်သော၊ဗုဒ္ဓါ၊ရမ္မ၊ကာ ယ၊ဘုရားလျှင်အာ'ရုံ'ရှိ၊သော၊ပီ'တိ'ယာ'စ၊ပီ'တိ'ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊သံ'ဝေ၊ဂေ နှစ၊ထိတ်လန့်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊စော'ဒိ'ယ'မာ'နဟာ'ဒ'ယော၊တိုက်တွန်း အပ်သောဓိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုပါ၊ဒကပဋ္ဌ'နတော၊ သုပါ၊ဒကသော'ဝါ'ဆိပ် မှ၊ ယာ'ဝ'ယတ္တကံ'၊ အကြင်မျှ၊လောက်သောအရေပ်၌၊ သာ'ဝတ္ထိ'၊သာ'ဝတ္ထိ ဖြည့်သည်၊ အတ္ထိ'ရှိ၏၊ တာ'ဝ'တတ္ထ၊ ထိုသာ'ဝတ္ထိဖြည့်ရှိရာ အရေပ်သို့၊ ပဏ္ဍ'ဇ္ဇာ၊ ဖဲ'လ၏၊သဗ္ဗတ္ထ'ကေ'ရတ္တိ'ပရိ'ဝါ'သေ'နာ'တ'၊သဗ္ဗတ္ထ'ကေ'ရတ္တိ'ပရိ ဝါ'သ'နှ'ဟူသည်ကား၊သဗ္ဗသို့'မဂ္ဂေ'အလုံ'ရုံ'သော'ခရီး'၌၊ကေ'ရတ္တိ'ဝါ'သေ နေ'ဝ၊တည်ဌိ'နှ'သဖြင့်သာလျှင်၊ အ'ဂ'မာ'သိ'၊လွှား'လေ၏၊ဟိ'ဝိတ္ထာ'ရေ'မိ'၊ အ'ကျယ်ချဲ့ဦ'အုံ'၊သုပါ၊ဒကပဋ္ဌ'နတော၊သုပါ၊ဒကသော'ဝါ'ဆိပ်မှ၊သာ'ဝတ္ထိ'၊ သာ'ဝတ္ထိဖြည့်သည်။ဝိ'သ'ယော'ဇ'နသ'တော'၊ယူ'ဇ'နာ'တ'ရာ'နှစ်ဆယ်ထက်၌ ပေါ'တိ'၊ဖြစ်၏၊ တ္တတ်'၊ဤမျှ၊လောက်သော၊ယံ'အ'ဒ္ဓါ'နမ'ဂ္ဂံ'၊ အ'ကြင်အ'ဌ'နှ် ရှည်'သော'ခရီ'သည်၊အ'တ္ထိ'ရှိ'၏၊ တံ'အ'ဒ္ဓါ'နမ'ဂ္ဂံ'၊ထိုအ'ဌ'နှ်'ရှည်သော'ခရီ'ကို၊ ကေ'ရတ္တိ'ဝါ'သေ'နှ'၊တည်ဌ'တည်း'နှ'သဖြင့်သာ'လျှင်၊ အ'ဂ'မာ'သိ'၊လွှား'လေ ၏၊ယ'ထာ'၊ အ'ကြင်အ'ခြင်း'အ'ရာ'ဖြင့်၊ သုပါ၊ဒကတော'၊သုပါ၊ဒကသော'ဝါ' ဆိပ်မှ' နိ'ဂ္ဂ'ဇ္ဇာ'၊ထွက်၏၊ တ'ဒ'ဟော'၊ထို'နေ့'ဌ'ပင်လျှင်၊ သာ'ဝတ္ထိ'၊သာ ဝ'ဟ္ထိ'ဖြည့်သို့၊ သမ္ဗ'ဟ္ထော'၊ရောက်လေ၏၊ ဣ'တိ'၊ဤသို့၊ ကေ'စိ'၊အ'ချို့သော ဆရာတို့သည်၊ ဝ'ဒ'ဒို့'၊ ဆိုကုန်၏၊ ကထံ'ပန'၊ အ'ဘာ'ယ'သို့သော'တန်'ခိုး

အာဘိညာဉ်ဖြင့်၊ အယံ၊ဤဗာဟိယသည်၊ဝေါ၊ဤသို့၊ အဂမာသိ၊သွားနိုင်
လေသနည်း၊ဣတိစေ၊ဤသို့မေးခြားအံ့၊ ဒေဝတာနုဘာဝေနစ၊ နတ်တို့၏
အာနုဘော်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေနစ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏
အာနုဘော်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ အဂမာသိ၊သွားနိုင်လေ၏၊ ဣတိပိ၊
ဤသို့လျှင်၊ဝဒန္တိ၊ဆင်ကုန်၏၊ ပန၊ထိုသို့ပင်ဆိုသော်လည်း၊ သဗ္ဗညူကော
ရတ္တိပရိဝါသေနာတိ၊ သဗ္ဗညူကောရတ္တိ ပရိဝါသေနဟု၍၊ ဂုဏ်ကြီး
အာပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂ္ဂသစ္စာခရိုး၏လည်း၊ ဝိသယောဇနသတိ
ကတ္တာ၊ယူဇနာတရာနှစ်ဆယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အနန္တရေ မဂ္ဂေ၊ရိုး
အကြား၌၊ ဂါမနိဂမရာဇဓာနိသု၊ ရွာနိုင်ငံ၊ မင်းနေပြည်တို့တွင်၊ ယဉ္ဇ
ယဉ္ဇ၊ အကြင်အကြင်ရောက်ရာရွာစသည်၌။ ရတ္တိယံ၊ ညဉ့်၌၊ဝသတိ၊
နေ၏၊ တဉ္စတဉ္စ၊ထိုထိုရောက်ရာရွာစသည်၌။ ဒုတိယံ အရဏံ၊နှစ်ခေါက်
မြောက်သော အရဏ်ကို၊ အနုဗ္ဗာပေတွာ၊မတက်စေမူ၍၊သဗ္ဗညူ၊အလုံးစုံ
ရောက်ရာ အရပ်၌၊ ဧကရတ္တိဝါသေနေ၊ တညဉ့်စီသာ နေသဖြင့်သာ
လျှင်။ သာဝတ္ထိ။ သာဝတ္ထိဖြည်ဘို့၊ ဥပသက်မိ၊ကပ်လေ၏။ ဣတိ အယံ
အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒီဝိတော၊ပြအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
တယီဒံတံ ဣဒံ အဓိပ္ပါယံ၊ထိုအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝေါ၊ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊
ဒဠ္ဍမ်ိ၊ မှတ်အပ်၏။သဗ္ဗညူသဗ္ဗတ္တိ ဝိသယောဇနသတိကော၊အ လုံးစုံယူဇနာ
တရာနှစ်ဆယ်ရှိသော၊ မဂ္ဂေ၊ခရီး၌၊ ဧကေကရတ္တိဝါသေန၊ တညဉ့်စီနေ
သဖြင့်။ ဣဒ္ဓိဗလမယသာတ္တသော၊ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ အဓိပ္ပေတတ္တာ၊ အလိုရှိ
အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကေကရတ္တိမတ္တံ၊ တညဉ့်တညဉ့်မျှသာ
သော၊ ထိုဗာဟိယသည်၊ ယတ္ထိ ယတ္ထိ မဂ္ဂေ၊ အကြင်အကြင်ခရီး၌၊
ဝသိတ္တာ၊နေ၍၊ ပန္ထိမနိဝေသေ၊အဆုံးဖြစ်သောနေ့၌၊ ဝုဋ္ဌာသမယေ၊နံနက်
အခါ၌။ သာဝတ္ထိ ၊သာဝတ္ထိဖြည်သို့၊ အနုပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်လေ၏၊
ဣတိ၊ဤသို့။ ဒဠ္ဍမ်ိ၊မှတ်အပ်၏၊ဘဝဝါဒိ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ဗာဟိ
ယသား၊ဗာဟိယ၏၊ အာဂမနံ၊လာခြင်းကို၊ ဥတ္တာ၊ထိုတော်မူ၍။ တာဝ၊
ထိမျှးလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အသေ၊ ထိုဗာဟိယ၏၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊
ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့၊ နဂတာနိ၊ မရောက်ကုန်သေး၊
ခဏာန္တရေ၊ တခဏကိုလွန်သဖြင့်၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့ ဂမိသန္တိ၊
ရောက်ကုန်ထတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊တသော၊ထိုဗာဟိယ၏၊ဣန္ဒြိယာနံ၊ဣန္ဒြေတို့
၏၊ ပရိပါကံ၊ရင့်ခြင်းကို၊ အာဂမယမာနော၊ ငံ့လင့်တော်မူလျက်၊ မဟာ
ဘိက္ခုသံ္ဃသပရိဝုတော၊ များစွာသောရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊ တတ္ထိ

ခေတာ၊ ထိုဗာဟိယ ရောက်လတ္တံ့သောခဏ၌၊ သာဝတ္ထိ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပါဒိသိ၊ဝင်တော်မူ၏။သောစ၊ထိုဗာဟိယသည်သည်း၊ ဗေတာဝန်၊ ဗေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ပရိသိတ္တား ဝင်၍၊ ဘုတ္တပါတဿ ဥဿေ။ နံနက်ဆွမ်းစားကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ကာယာလသိယ ဝိမောစနတ္ထံ၊ကိုယ်၏ချင်းဝိခြင်းဆွမ်းဆီယစ်ခြင်းမှကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ၊ အဒ္ဓါ၊ကာသေ၊လွင်တီးပြင်၌၊စက်မဆွဲ၊စကြဝဠာကုန်သော၊သမုဒ္ဒာလေ၊မျှားပွားကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့ကို၊ပဿိတ္ဝာ၊မြင်၍၊ ဗောဓိ၊ယဇုအာခါ၌၊ ဘဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဟံ၊အာဘယိမှာနည်း၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝုန်ဆို၊မေး၏၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ပရိဇ္ဇာ၊ဝင်တော်မူ၏။ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္ထား၊ဆိုကုန်၏။ တံ့ပန်၊သင်သည်ကား၊ကုတော၊အာဘယိ အရေ၊ပ်မှ၊ အာဂ၊တော၊လာသည်၊အသို့ဖြစ်သနည်း။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝုန်ဆို၊သုံ၊မေးကြကုန်၏၊ သုပါ၊ဒက၊တော၊ သုပါ၊ဒက၊သတ်ပေါ်ဆိုင်မှ၊ အာဂ၊တော၊ လာသည်၊ အဖို့ဖြစ်၏၊ ဆုတိ၊ဤသို့ ဝ၊ဟူ၊ဆိုလတ်သော်၊ ဒုရ၊တော၊ဝိ၊ အ၊ဝေ၊မှလည်း၊ အာဂ၊တော၊လာသည်၊ အသို့ဖြစ်ပေ၏၊ယာဝ၊အကြင် ရွှေ့လောက်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အာဂမိ၊ယတိ၊ကြွလာ၊တော်မူ၊လတ္တံ့၊ တာဝ၊ထိုရွှေ့လောက်၊ ပါ၊ဒေ၊ခြေတို့ကို၊ ဝေါ၊ဝိတ္ဝာ၊ ဆေး၍၊ မ၊ဗျာ၊လေတ္ထာ၊ဆိုလိမ်၍။နိသိဒိ၊နေဦး၊လော၊ထောက်၊အတန်ယော်၊ဝိသမ်ဟ ဝိ၊ အပင်အပန်း၊ဖြေပါဦး၊လော။ အာ၊ဝ၊ဂ၊ကာ၊လ၊ ကြွလာ၊တော်မူ၊သော အခါ၌၊ သဗ္ဗာ၊ရုံ၊မြတ်စွာဘုရား ကို၊ ဒဏ္ဍသိ၊ဘူး၊မြင်ရ၊လတ္တံ့၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာ၊ဟံ၊သု၊ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊တို့။အာ၊ဟံ၊တ၊ပည်း့၊တော်သည်၊ အတ္တ၊နော၊ဝိ၊ဝိ၍။ ဗိ၊ဝ၊ဝ၊ဗ္ဗ၊ရာယံ၊အသက်၏ အ၊ပ္ပ၊ရာယ ကို၊ နစ္ဆာ၊နာ၊မ၊ မသိပါ။ ကတိ၊ပယ၊ဒိ၊ဝ၊သေ၊ဟိ၊နှစ်ရက်သုံး၊ရက်တို့ဖြင့်၊ကဿ၊ဝိ၊ဝိ၊တ၊ခုံ၊တ၊ခု သော၊အ၊ရ၊ပ်၌သည်း၊ စိရံ၊ကြာ၊ဖြင့်စွာ၊အ၊ဒ္ဓ၊တွာ၊မ၊တ၊ည်မူ၍။အ၊နိ၊သိ၊ဒိ၊တွား၊ မ၊ထိုင်မူ၍။ ဝိ၊သ၊ယာ၊ဇ၊နသ ဘိက်ား၊ယူ၊ဇ၊နာ၊တ၊ရာ၊နှစ်ဆယ်ရှိ၊သော၊မ၊ဝုံ၊ခ ရိ၊ကို၊အာ၊ဂ၊တော၊လာ၊ပေါ်၏၊သ၊ဗ္ဗာ၊ရုံ၊ ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၊ကို၊ပဿိ၊တွား၊ဝ၊ဗူး ဖြင့်ပြီး၍သာ၊လျှင်၊ဝိ၊သ၊မိ၊သ၊ဟ၊အ၊ပင်အ၊ပန်း၊ဖြေပါ၊အုံ့။ ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဝ၊တွား ဆိုပ၍။ဟ၊ရ၊မာ၊နု၊ဗ၊ပေါ့။ သျှင်၊သော၊သ၊ဘော၊ရှိ၊သည်ဖြစ်၍လျှင်၊သာ၊ဝ၊တ္ထိ၊သာ ဝ၊ဏ္ဍိ၊ပြည်သို့၊ ပ၊ရိ၊သိ၊တွား၊ ဝ၊ဝ၍။အ၊နော၊ပ၊မ၊ယ၊ ဩ၊ဝ၊ယ၊ဥ၊စ၊ရာ၊ဥ၊ပ၊မာ၊မ၊ရှိ သော၊ဗုဒ္ဓ၊သိ၊ရိ၊သာ၊မြတ်စွာ၊ဘုရား၏အ၊သ၊ရေ၊တော်ဖြင့်၊ ဝိ၊ရော၊စ၊မာ၊နုံ၊တ၊ဝ် တ၊ယ်၊တော်မူ၊သော၊ဘ၊ဂ၊ဝ၊နှင့်၊ မြတ်စွာ၊ဘုရား ကို၊ပ၊ဿိ၊ဖြင်လ၊ရ၏၊တ၊နေ၊

ထိုကြောင့်၊တေနခေါပနသမယေနသမ္ပဟုလာဘိက္ခု။အဋ္ဌောကာသေစက်မန္တိ အထခေါဗာဟိယောဒါရုစိရိယောယေနတောဘိက္ခု။တေနုပသင်္ကမိတိ အာဒိ။တေနခေါပနသမယေနသမ္ပဟုလာဘိက္ခု။အဋ္ဌောကာသေစက်မန္တိ အာသခေါဗာဟိယော ဒါရုစိရိယောယေနတောဘိက္ခု။တေနုပသင်္ကမိ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ ဝတ္တံ၊ပေါတော်မှအာဝဇ္ဇ၊ တဏ္ဍ၊ ထိုတေနခေါပနသမယေန အစရှိသောပါဠိ၌၊ ကဟန္တိ၊ကဟံဟု သည်ကား၊ ကဏ္ဍ၊အာဘယ်အရပ်၌၊ နုတိ၊နုဟူသောသဒ္ဒါသည်။ သံသယော၊ ယုံမှားခြင်းအနက်၌။ ခေါတိ၊ခေါဟူသောသဒ္ဒါသည်။ ဝေဒပုရေတော၊ ဝုန်ပြည့်ကာမှု၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုန်တည်း၊ ကသ္မိံနုခေါ ပဒေသေ၊ အာဘယ်မည်သော အရပ်၌။ ဣတိဒေယံ၊ဤသည်ကား၊ အဏ္ဍော၊အနက် တည်း၊ဒယသနကာမာတိ၊ဒယသနကာမာဟူသည်ကား၊ ဒဠ္ဌကာမာ၊ဖူးမြင် ခြင်းဌာအလိုရှိပါ၏၊ ဟိသစ္ဆံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊တံ ဘဂဝန္တံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အန္တေ၊သူကန်းသည်။ စက္ခု၊မျက်စိကို၊ ဣဒ္ဓေ၊ဝိယ၊အလိုရှိသကဲ့သို့၊ပဓိရေ၊နာ ငင်းသောသူသည်၊သောတံ၊ နား၊ကို၊ ဣဒ္ဓေ၊ဝိယ၊အလိုရှိသကဲ့သို့၊ မုဂေါ။သူအသည်။ ကလျာဏ ဝဏ္ဏရတနတံ၊ကောင်းစွာဆိုနိုင်အံ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဣဒ္ဓေ၊ဝိယ၊အလို ရှိသကဲ့သို့၊ဟတ္ထပါဒပရိကရေ၊လေး၊လက်ခြေ၏ကိုင်တွယ်သောသူသည်၊ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ဣဒ္ဓေ၊ဝိယ၊အလိုရှိသကဲ့သို့၊ဒလိဒ္ဓေ၊သူဆင်းရဲသည်၊ ဝနသမ္ပဒံ၊ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဣဒ္ဓေ၊ဝိယ၊အလိုရှိသကဲ့သို့၊ဂဏ္ဌာ ဗုဒ္ဓါနုပဒ္ဒိပ၊နွားခရီးသွားသောသူသည်။ခေမ ဏ္ဍာဘူမိ ၊ဘေးမရှိရာအရပ် ကို၊ဣဒ္ဓေ၊ဝိယ၊အလိုရှိသကဲ့သို့၊ရောဂါဘိဘူတော၊အနာနှိပ်စက်သော သူသည်၊ အာရောဂျံ၊အနာမရှိခြင်းကို၊ဣဒ္ဓေ၊ဝိယ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ဘိန္နနာဝါ၊ သင်္ဘောပျက်သော သူတို့ သည်၊မဟာကုလ်ံ၊ဘောင်ကြီးကို၊ဣဒ္ဓေ၊ဝိယ၊အလိုရှိကုန်သကဲ့သို့၊ သေသိ တုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းဌာ လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓေ၊ဝမ၊ အလိုရှိပါကုန်၏၊တံ ဘဂဝန္တံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား ကို၊ ဒဿေသိ၊ပြပါ၊ဟေ၊တရမာနရူပေါ တိ၊တရမာနရူပေါဟူသည်ကား၊ တရမာနာကာရော၊ဆောလျှင်သော အခြင်းအရာတည်း။ ပါသာဒိကန္တိ ၊ ပါသာဒိကံ ဟူသည်ကား၊ ဗာဟိတ္တိ ်သ မဟာပုရိသ လက္ခဏအသီတိ အနုဗျဉ္ဇနဗျာ မပ္ပဘာ ကေတုမာလာလက်တာယ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီးနှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော်

ယေဘုယ်တင့်တယ်ပြောင်ရှင်း အဝန်းတလန် ခြေပေါက်တန်သော ရောင်ခြည်တော်အလယ် အလွန်တင့်တယ်သော ရောင်လျှံတော်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သမန္တာပါသာဒိကာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ အလွန်ကြည်ညိုဘွယ်ရှိ၊သော၊အတ္တနောသရိရဝေသောဘာသမုဒ္ဓတိယာ။ မိမိဟူဆိုအပ်သော ကိုယ်တော်၏ တင့်တယ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းရှိထ၊သော၊ရူပကာယဒဿနဗျာဝဏ္ဏသော၊ အဆင်းတော်ကိုရှုခြင်းငှါ လုံ့လကြိုးကုတ်အားထုတ်ခြင်းရှိသော၊ ဇနသ၊လူအပေါင်းအား၊သဒ္ဓါဘာဝတော၊ခပ်သိမ်းသောအတို့အား၊ဖြင့်၊ ပသာဒါဝဟံ၊ကြည်ညိုဘွယ်ကို ဆောင်တတ်သော၊ ပသာဒနီယန္တိ၊ ပသာဒနိယံဟူသည်ကား၊ ဒသဗလစတုဝေသာရဇ္ဇာအသာဓာရณဉာဏအဋ္ဌာရသောဝေဿာရဒီယဗုဒ္ဓဓမ္မာဟူကိုအပ္ပဋိမာဏာဂုဏာဂဏသမန္နာဂတာယ၊ ဒသဗလညာဏ်စတုဝေသာရဇ္ဇာဏ်အသာဓာရณာဉာဏ်တဆဲ့ရှစ်ပါးသောအာဝေဏိကဗုဒ္ဓဓမ္မဖြစ်၍ ဖြစ်သောမနှင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်တော်အပေါင်းနှင့်ကောင်းစွာပြည့်စုံတော်မူသော၊ဓမ္မကာယသမ္ဘတိယာသရိက္ခကဇနသ၊ဓမ္မကာယနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုကောင်းစွာရှုလေ့ရှိသော လူအပေါင်း၏၊ပသာဒနိယံ၊ပသိဒိတဗ္ဗယုတ္တံ၊ကြည်ညိုအပ်ကြည်ညိုထိုက်သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံထ၊သော၊ငါ၊တနည်းကား၊ပသာဒကရံ၊ကြည်ညိုဘွယ်ကိုပြုတတ်သော၊သန္တိန္ဒြိယန္တိ၊သန္တိန္ဒြိယံဟူသည်ကား၊ စက္ခာဒိပဉ္စိန္ဒြိယလေးလသာဝဝါပဂမနေန၊ စက္ခုအစရှိသော ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့၏သျှမ်းပေါ်လေးလိသော အဖြစ်မှကင်းသဖြင့်၊ဂူပသန္တပဉ္စိန္ဒြိယံ၊ငြိမ်သက်သော ငါးပါးသော ဣန္ဒြေရှိတော်မူထ၊သော၊ သန္တမာနသန္တိ၊ သန္တမာနသံဟူသည်ကား၊ ဆဋ္ဌသ၊ခြောက်ရေမြောက်သော၊ မနိန္ဒြိယ၊သ၊မနိုင်ခြင်း၏၊နိုင်ခြင်းသေဝနာဘာဝူပဂ၊မန၊နိုင်ခြင်းသေဝနအဖြစ်သို့ကပ်သဖြင့်၊ဂူပသန္တမာနသံ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိတော်မူထ၊သော၊ ဥတ္တမဒမထသမထမနုပတ္တိန်။ ဥတ္တမဒမထသမထာမနုပတ္တံဟူသည်ကား၊ လောကုတ္တရဝိညာဏဝိမုတ္တိစေတောဝိမုတ္တိသင်္ခါတံ၊ လောကုတ္တရာတရားနှင့်ယှဉ်သောပညာဝိမုတ္တိစေတောဝိမုတ္တိဟူ၍ ဆိုအပ်သော၊ဥတ္တမံ၊မြတ်သော၊ ဒမထ၊ဆုံးမခြင်းသို့လည်းကောင်း၊သမထ၊ကိလေသာငြိမ်းခြင်းသို့လည်းကောင်း၊အနုပတ္တာ အစဉ်ရောက်တော်မူ၍၊ အဓိဂတ်သော်၊အာရုံပြု၍ ဖြိုတုံ့တတ်သော၊ဒန္တန်။ ဒန္တံဟူသည်ကား၊ သုပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရတာယ၊အလွန်စင်ကြယ်သော ကာယသမာစာရ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတ္ထ ပါဒကုက္ကုစ္စာ ဘာဝတော၊ လက်ခြေလှုပ်ခြင်း မရှိသည့် အဖြစ်ကြောင့်

လည်းကောင်း၊ ဒဝါဒိအဘာဝတောမြွေးတူးခြင်း အစရှိသည်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ကာယေနမကိုယ်ဖြင့်၊ ဒန္တံ၊ယဉ်ကျေးသော၊ ဂုတ္တန်၊ ဂုတ္တံဟူသည်ကား၊ သုပရိသုဒ္ဓဝစီသမာစာရတာယ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော ဝစီသမာစာရရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ နိဂဏ္ဌက ဝါစာဘာဝတော။ အကျိုးမရှိသော စကားမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒဝါရဝါဘာဝတော၊ ရယ်မြွေးလိုသည်၏အဖြစ်ချက်ချေပမှားရှင်းခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ဂုတ္တံ၊လုံခြုံတော်မူသော၊ယတိန္ဒြိယန်၊ယတိန္ဒြိယံဟူသည်ကား၊ သုပရိသုဒ္ဓမနောသမာစာရရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊အရိယိန္ဒြိယောဝေန။အရိယိန္ဒြိုင့်ယှဉ်သည်ဖြင့်၊အဗျာဝဇ္ဇအပ္ပဋိသင်္ခေပကျွာဘာဝတောစ၊ကြောင့်ကြမဲ့ဖြစ်ခြင်းကိုရှုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သည်းကောင်း၊ မနိန္ဒြိယဝေသန၊မနိန္ဒြေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယတိန္ဒြိယံ၊ စောင့်စည်းသော ဈာန်ဗြိုလ်ရှိတော်မူထသော၊ နာဂန်၊ နာဂံဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒာဒိဝေသန၊ဆန္ဒအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂမနတောစ၊ မလိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဟီနာနံ၊ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော၊ ရာဂါဒိကိလေသာနံ၊ရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့၏ ပုနာနာဂမတောအပစ္စာဂမနတော၊ တဘာန်မပြန်ဖြစ်ပြန်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကဿစိပိ၊ တစုံတခုလည်းဖြစ်သော၊အာဂုဿ၊မကောင်းမှုကို၊ သဗ္ဗထာပိ၊ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ အာဂဂုဏတောစ၊ မပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ပုနဗ္ဘဝသ၊တဘာန်ဘဝသစ်၏၊အာဂမနတောအပဝတ္တနတောစ၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ဣတိဣမေဟိကာရဏေဟိ၊ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊နာဂံ၊နာဂမည်တော်မူ၏၊ ဣဒ္ဓေ၊ဤပုဒ်အပေါင်းတို့ဝယ်လည်း၊ပါသာဒိကန္တိ ဈာပိနာ၊ပါသာဒိကံဟူသော၊ဤပါဠိဖြင့်၊ရူပကာယေန၊ရူပကာယဖြင့်၊ဘဂဝတောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပမာဏဘူတတံ၊ပမာဏဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒီပေတိ၊ပြ၏၊ ပသာဒနိယန္တိ ဈာပိနာ၊ ပသာဒနိယံဟူသော၊ဤပါဠိဖြင့်၊ဓမ္မကာယေန၊ဓမ္မကာယဖြင့်၊ ပမာဏဘူတတံ၊ပမာဏဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ဒီပေတိ၊ပြ၏၊ သန္တိန္ဒြိယန္တိ အာဒိနာ၊သန္တိန္ဒြိယံ၊ဤသို့ဆိုသည်ဖြင့်၊ သေသေဟိ၊ကြွင်းကုန်သောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ပမာဏဘူတတံ၊ပမာဏဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒီပေတိ၊ပြ၏၊တောနဒီပေနန၊ထိုသို့ပြသဖြင့်၊စတုပ္ပမာဏိကော၊လေးပါးသောပမာဏရှိသော၊လောကသန္ဓိပါသေ၊လူအပေါင်း၌မနုဝ

သေသားတာ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောအားဖြင့်၊ သတ္တာနှံ၊ သတ္တဝါတို့
အား၊ ဘဂဝတောမြတ်စွာဘုရား၏။ ပမာဏဘာဝေါ၊ပမာဏအဖြစ်ကို၊
ပကာသိတောပြအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝေဒိတာ၊ဗေဒနာ၊သိအပ်၏။ တေဘုတာ၊
ဤသို့ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော။ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ အန္တရေ၊ဝိတိယံ၊
ခရီးအကြား၌၊ ဝန္ဓန်း၊ကြွသွားတော်မူသည်ကို၊ဒိဋ္ဌာ၊မြင်၍၊ မေမယာ၊
ငါသည်။သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိဋ္ဌော၊မြင်ရသည်ကား၊စိရဿံ
ဝတ၊ကြာမြင့်ပေတကား၊ ဣတိ၊ဤသို့။ဟဒ္ဒတုဒ္ဒေ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်
လနှင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌဝဏ္ဏောယ၊ငါးပါးသောအဆင်းရှိသော၊ ပီတိယာ၊ပီ
တိဖြင့်၊နိရန္တရံ၊မပြတ်၊ ဗဟု သရိတော၊ပြန်နှင့်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ပီတိ
ဝိပ္ပာရိကဝိဝဋ္ဋနိစ္စလလောစနော၊ ပြန်နှင့်သောပီတိရှိသောမခတ်မမှိတ်တုန့်
လှုပ်ခြင်းမရှိစိုနှံစိန့် ရှုကြည့်သောမျက်စိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌဋ္ဌာနတော၊မြင်
ရာအရပ်မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ ဩကာတသရိတော၊အောက်သို့ညွှတ်သောကိုယ်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ သရိရေ၊ဘာဝေ၊မဏ္ဍ၊ကိုယ်
တော်အားရောင်တော်အဝန်း၌၊ အဏ္ဍောဝါ၊ဟတ္ထာ၊သက်ဝင်၍၊ တဇ္ဇ၊ထို
ကိုယ်တော်အားရောင်၌၊ နိမုဇ္ဇန္တော၊ငုပ်လျှိုးတိုးဝင်လျက်၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏။သဒ္ဓိပံ၊အနီးသို့ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍၊ပဋ္ဌပတိဋ္ဌတေ၊
ငါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်၊ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍။ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊
ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊ သမ္ဘာဟန္တော၊ဆုပ်နယ်လျက်၊ ပရိရမ္ဘန္တော၊နမ်း
လျက်၊ဒေသေတုမေဘဂဝါ၊ဖွဲ့နှိုး၊ဒေသေတုမေဘဂဝါ၊ဖွဲ့ပတ်ရှု၍၊အာဟာ
နားတော်လျှောက်၏။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝတောပါဒေသိရသာ(ပ)
သုခါယာတိ၊ ဘဂဝတောပါဒေသိရသာ (ပ)သုခါယဟု၍၊ ပါဋိယံ၊ပါဋိ
တော်၌၊ ရတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ပါဒေ၊ခြေတော်ရင်း၌၊သိရသာ၊ဦးဖြင့်၊ နိပတိတ္တာ၊ဝပ်၍၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်
စွာဘုရားကို၊တော်ဝင်စမ်း၊ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊နားတော်လျှောက်၏၊ကိ
အဝေါစ၊ အဘာယိ သို့နားတော်လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊တပည့်တော်အား၊ ဝမ္မံ၊မင်ဖိုလ်တရား
ကို၊ဒေသေတု၊ဟောတော်မူပါလော၊သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို
သာဓု၊တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံဝမ္မံ၊ အကြင်တရား
သည်။မမံ၊တပည့်တော်အား၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကတ္ထံ၊ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊
ဟိတာယ၊စီးပွါးခြင်း၌၊ သုခါယ၊ချမ်းသာခြင်း၌၊အာသ၊ဖြစ်ရာ၏၊ တံ
ဝမ္မံ၊ထိုတရားကို၊ဒေသေတု၊ဟောတော်မူပါလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊

နှားတော်လျှောက်၏။ တဏ္ဍုဝေထိပါဠိတော်၌၊ သုဂတောတိ၊ သုဂတောဟု သည်ကား၊ သောဘဏ္ဍာဂမနတ္တာ၊ တင့်တယ်သောသွားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုန္ဒရံဌာနံ၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဂတတ္တာ၊ ကြွတော်မူတတ်သောကြောင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဂတတ္တာ၊ ကြွသွားတော်မူတတ်သောကြောင့်၊ သုဂတောဝ၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ စ၊ တနည်းကား၊ သမ္မာ။ ကောင်းစွာ၊ ဂဒတ္တာ၊ ဆိုတော်မူတတ်သောကြောင့်၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဂမနမ္ပိ၊ သွားခြင်းကိုလည်း၊ ဂတန္တိ၊ ဂတံဟု၎င်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တစ္ဆဂမနံ၊ ထိုသွားခြင်းသည်လည်း ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သောဘဏ်၊ တင့်တယ်၏။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်စင်ကြယ်၏။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ၊ တံဂမနံ၊ ထိုသွားခြင်းသည်။ ကိံ ပန၊ အဘာယတ်နည်း။ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်တည်း။ ဧသေသောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတေနဂမနေန၊ ထိုတင့်တယ်သော အရိယမဂ်တည်းဟူသောသွားခြင်းဖြင့်။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိသော၊ နိသိံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအရပ်သို့၊ အသင်္ခတမာနော၊ မပြုမတွယ်၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ အညေပိ၊ တပါး၊ သောသူတို့ကိုလည်း၊ ဂမေတိ၊ သွားစေတတ်၏။ ဣတိ၊ သောဘဏ္ဍာဂမနတ္တာ၊ ဤသို့တင့်တယ်သောသွားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ စ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဧသေသော ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုန္ဒရံ၊ ကောင်းသော၊ ဌာနံ အမတံ နိဗ္ဗာနံ၊ သေခြင်းကင်းရှိနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူတတ်၏။ ဣတိ သုန္ဒရံဌာနံ ဂတတ္တာ၊ ဤသို့ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့ ကြွသွားတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ စ၊ တနည်းလည်း။ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုမဂ်ဖြင့်၊ ပဟီနေ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ပုန၊ တဘန်၊ အပဗ္ဗာဂမနတော၊ မဖြစ်ဖြန်ခြင်းသို့ရောက်စေသဖြင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူတတ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန (၀)နပဗ္ဗာဂန္ဆတိတိ သုဂတောတိ၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန (၀)နပဗ္ဗာဂန္ဆတိတိ သုဂတောဟု သော၊ တော်၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ ယေ ကိလေသေ၊ အကြင်ကိလေသာတို့ကို၊ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ တေ ကိလေသေ၊ ထိုကိလေသာတို့ကို၊ နပုနေ တိနပဗ္ဗေတိနပဗ္ဗာဂန္ဆတိ၊ တဘန်ဖြန်၍မဖြစ်ဖြန်စေတတ်၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏၊ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေန၊ သကဒါ

ဂါမိမဂ်ဖြင့်(၀)အရဟတ္တ မဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ယေကိုလေသာ၊ အကြောင်းကိုးလေသာဟူကို၊ ပဟိန်းပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ တေကိုလေသော၊ထို ကိုးလေသာဟူကို၊ နုပုနေတိနုပဗ္ဗေတိ နုပစ္စာဂဆ္ဆတိ၊ တဘန်မဖြစ်ပြန်စေ တတ်၊ ဣဟိဘိက္ခဝေ။ထိုကြောင့်၊ သုဂတောသုဂတမည်းတော်မူ၏။အထ ဝါ။တနည်းကား၊ သမ္မာဂတတ္တာ၊ကောင်းစွာကြွသွားတော်မူတတ်သော ကြောင့်။ တိသုပိအဝဇ္ဇာသု၊ သုံးပါးသောအခိုက်အတန့်တို့၌၊ သမ္မာပဋိ ပတ္တိယာ၊ ကောင်းစွာကျင့်သဖြင့်၊ ဂတတ္တာ၊ကြွသွားတော်မူတတ်သော ကြောင့်၊သုဂတောသုဂတမည်းတော်မူ၏။သုပဋိပန္နတ္တာ၊ကောင်းစွာကျင့် တော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဟိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဟော၊ အနုက်ဘသည်း၊ ဟိသစ်၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဒိပက်ခ ပါဒမူလတော၊ ဒိပက်ခ၏ခြေမြစ်ဖွားဘုရား ခြေတော်ရင်းမှ၊ ပဠာယ၊စ၍။ယာဝ၊အကြောင်ရှေ့ လောက်၊ မဟာဗောဓိမဏ္ဍာ၊ မဟာဗောဓိမတိုင်ဗိုလေးသင်္ချိုးနှင့် ကမ္ဘာ တာသိန်း တွက်ဘိန်းများစွာ ဤအခါသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တာဝ၊ထိုရှေ့ လောက်ကာလပတ်လုံး၊သမတိ'သပါရေမိပူရိတာယ၊အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီကိုဖြည့်သဖြင့်သာလျှင်၊သမ္မာပဋိပတ္တိယာ၊ကောင်းစွာကျင့်သဖြင့်၊ ဥာတတ္ထစရိယာယ။ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏အကျိုးငှါ ကျင့်ခြင်းဖြင့်၊ လောကတ္ထစရိယာယ၊ သတ္တလောက၏ အစီးအပွါးအကျိုးငှါ ကျင့်ခြင်း ဖြင့်၊ ကောဠိ။အဆုံးသို့၊ပါပုဏိတ္တာ၊ရောက်တော်မူ၍၊သဗ္ဗလောကဿ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏၊ ဟိတသုခမေဝ၊ စီးပွါးချမ်းသာကိုသာ လျှင်၊ ပရိဗြူဟာ ဣဿာ၊ထက်ဝန်းကျင်မှပွါးစေလျက်၊သ ဿဝံ၊သ ဿ တ ဒိဗ္ဗ၊ဥ ဒ္ဓေ ဒ ဒ ဒိဗ္ဗ၊ကာမသုခံ၊ကာမ သုခလျှိကာနုယောဂ၊အတ္တကိလ မထံ၊အတ္တကိလမထာနုယောဂ၊ဣဟိဣဟမေအာ ဣ ဣ ဣ

ဗေသောဘဂဝါ။ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္မာစ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဂဒတိ၊ ဆိုတော်မူတတ်၏၊ ယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ဆိုသင့်ဆိုထိုက်သော အကြောင်း၊ ယုတ္တမေဝ၊ဆိုသင့်ဆိုထိုက်သောစကားကိုသာလျှင်၊တာသတိ၊ဆိုတော်မူတတ်၏၊ ဆုတိတသဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဂတော၊ သုဂတည်တော်မူ၏၊ စသော်စ၊ထိုစကားသည်မှန်၏။ကာလဝါဒီဘူတဝါဒီအတ္ထဝါဒီဓမ္မဝါဒီဝိနယဝါဒီနိဒါနဝတိ' ဝါစံဘာသိ တာကာလေန သာပဒေသံ ပရိယန္တဝတိ' အတ္ထသံဟိတာ။ ကာလဝါဒီဘူတဝါဒီအတ္ထဝါဒီဓမ္မဝါဒီဝိနယဝါဒီနိဒါနဝတိ' ဝါစံဘာသိတာကာလေနသာ ပဒေသံပရိယန္တဝတိ' အတ္ထသံဟိတံ ဟူသော။ ဧတေ၊ဤစကားကို။ အဋ္ဌကထာသု၊အဋ္ဌကထာတို့၌၊ ဝတ္ထု-ဖြို့၊ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ကာလဝါဒီ၊ ဆိုခြင်းဌာ လျောက်ပတ်သော အခါ၌သာ ဆိုလေ့ရှိ၏၊ဘူတဝါဒီ၊ ဟုတ်သည်ကိုသာဆိုလေ့ရှိ၏။ အတ္ထဝါဒီ၊အကျိုးရှိအံ့သည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဓမ္မဝါဒီ၊လေးကိုးလောကုတ္တရာတရားကိုသာဆိုလေ့ရှိ၏။ဝိနယဝါဒီ၊ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးလုံးကို ဆုံးမရာဆုံးမကြောင်းကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏၊ နိဒါနဝတိ'၊အကြောင်းရှိသော၊ ဝါစံ၊စကားကို၊ကာလေန၊ဆိုခြင်းဌာလျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ သာပဒေသံ။ ထိုဥဒါဟရဏ် ပုံသက်သေနှင့်တကွ၊ ပရိယန္တဝတိ'၊ အပိုင်းအခြားရှိသည်ကို၊ ကတွား၊ပြု၍။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုး စီးပွါးနှင့် စပ်သည်ကို၊ ကတွား၊ပြု၍၊ တာသိတာ၊ ဆိုတော်မူတတ်၏။ ။

အပရေ၌ဖြီးတပါးလည်း။အဋ္ဌကထာသု၊အဋ္ဌကထာတို့၌၊ ဝတ္ထုဆိုအပ်၏၊ကိ' ဝတ္ထုအာဘယ်သို့ဆိုအပ်သနည်း၊ယာသာဝါစာအဘူတာအတစ္ဆာ အနုဏ္ဍသံဟိတာ၊ သာစပရေသံအဗ္ဘိယာ အမနာပါနုတ်တထာဂတော ဝါစံဘာသတိတိအာဒိ။ ယာသာဝါစာအဘူတာ အတစ္ဆာအနုဏ္ဍသံဟိတာ၊သာစပရေသံ အဗ္ဘိယာအမနာပါနုတ်တထာဂတောဝါစံ ဘာသတိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထုဆိုအပ်၏၊ ယာသာဝါစာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောစကားသည်၊ အဘူတာ၊မဟုတ်၊အတစ္ဆာ၊မမှန်၊အနုဏ္ဍသံဟိတာ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့်မစပ်၊ သာဝါစာ၊ ထိုစကားကို၊ တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဘာသတိ၊ဆိုတော်မမူ၊ ယဒ္ဓဝါစံ၊အကြင်စကားကိုလည်း၊ပရေသံ၊သူတပါးတို့အား၊ အဗ္ဘိယာ၊မချစ်ဖွယ်၊အမနာပါ၊ မနှစ်သက်အပ်၊ တဒ္ဓဝါစံ၊ထိုစကားကိုလည်း၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊နဘာသတိ၊ဆိုတော်မမူ၊ဝေ၊ဤသို့၊သမ္မာဂဒ္ဓေ၊ဝိုးကောင်း

စွာဆိုးတော်မူတော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သုဂတောသုဂတမည်တော်မူ၏၊ ယံမမသဒ္ဓါဝုတ္တံဟိတာယသုခါယာတိ၊ယံမမသဒ္ဓါဝုတ္တံ ဟိတာယသုခါယ ဟူသည်ကား၊ ယံမြတ်၊ အကြင်တရားကို၊ ဥပနိဿာယပြု၍၊ နှစ်ချက်လုံး၊ ကာလမကြာဖြင့်မိ၊ မမ၊တပည့်တော်အား၊ ချာနုဝိပေါက္ခာဒိဟိတာယစ၊ ချာနုဝိပေါက္ခအစရှိသော အစီးအပွါးဌါလည်းကောင်း၊ တဒဓိဂန္ဓဗ္ဗသုခါယစ၊ ထိုချာနုဝိပေါက္ခစသည်ကိုရှုသဖြင့်ချမ်းသာခြင်းဌါလည်းကောင်း၊ သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊တံမြတ်၊ထိုတရားကို၊ ဒေသေတု၊ဟောတော်မူပါ၊လော၊အကာ၊လာ၊ခါတာ၀ဗောဟိယာတိ၊အကာ၊လာ ခေါ်တာ၀ဗောဟိယာဟူသည်ကား၊ယာ၀။ အကြင်မျှလောက်ဆွမ်းခံသော အခါသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တာ၀၊ထိုမျှလောက်ဆွမ်းခံသော အခါသည်၊ ဗမ္ဗဒသနာယ၊ တရား၊ဟောခြင်း၏၊ နုကာ၊လော၊အခါမဟုတ်သေး၊ဟူတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း။ ပနုစောဒေမိ၊စောဒနာဦးအုံ၊ ဘဂ၀တော၊ဖြာဘိစွာဘုရား၊အား၊ သတ္တဟိတပဋိပတ္တိယာ၊သတ္တ၀ါတို့၏ အစီးအပွါးဌါကျင့်သော်ကြောင့်၊ အကာ၊လာ၊ပိနာမ၊ အခါမဟုတ်သော မည်သည်လည်း၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိသည်မဟုတ်လော၊ ယတော၊ အကြင် တရား၊ဟောခြင်း၌ အခါမဟုတ် မရှိသော၊ကြောင့်လျှင်၊ ဘဂ၀၊ဖြာဘိစွာ ဘုရား၊သည်၊ ကာလ၀ါဒီ၊ကာလ၀ါဒီမည်သည်မဟုတ်လော၊ ဟုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ၀ါအဋ္ဌကထာသဟာ၊ရှုသည်၊ ၀ုစ္စတေ၊မိန့်ဦးအုံ၊ ကာလော၊တိစ္ဆေ၊ ကာလော၊ဟူသော ဤပါဠိ၌လည်း၊ ၀ေနေယျာနံ၊၀ေနေယျသတ္တ၀ါတို့၏၊ ဇုန္ဒြိယပရိပါ၊ကကာ၊လာ၊ ဇုန္ဒြေရင့်သောအခါကို၊ အမိပ္ပေတော၊အလိုရှိ အပ်၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဗောဟိယ၊ဗောဟိယအား၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ ဇုန္ဒြိယာနံ၊ဇုန္ဒြေကို၏၊ပရိပက္ကာ၊ပရိပက္ကာ၊ဘာ၊ဝါ၊ရင့်သည်၏အဖြစ်မရင့်၏၊ သည်၏အဖြစ်ကို၊ ယသ္မာ၊ပန်၊အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ ဒုဗ္ဗိညေယျော၊သိနိုင်ခဲတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တံကာရဏာ၊ထိုဇုန္ဒြေရင့်မရင့်အကြောင်းကို၊အ၀ဇ္ဇာ မဆိုရှု၍၊အတ္ထနော၊ကိုယ်တော်၏၊ အနုဝေ၀ိထိယံ၊ရှာတွင်းလမ်းမခရီး၌၊ ဌိတဘာ၀ံ၊တည်သောအဖြစ်ကို၊ အသေ၊ထိုဗောဟိယအား၊ ကာ၊ရဏာ၊အ ကြောင်းကို၊ အ၀ဒိသ၊နော၊ ညွှန်ပြလိုရကား၊ အနုဝေ၊ဃာ၊ရံ၀ရိ၌မှတိ၊ အနုဝေ၊ဃာ၊ရံ၀ရိ၌မှဟူ၍၊ အာ၊ဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဒုဗ္ဗာနနှင့်၊ဒုဗ္ဗာနံဟူသည်ကား၊ ဒုဗ္ဗိညေယျ၊သိနိုင်ခဲ၏၊ ဇိ၀ိတနှင့်ရာယာနနှင့်၊ဇိ၀ိတနှင့်ရာယာနံဟူ သည်ကား၊ ဇိ၀ိတ၊သည်၊အသက်၏၊ အနုရာယ၊ကာ၊ရဏ၊မြတ်နံ၊အနုရော်ကို

ပြုတတ်သောတရားတို့၏၊ ပဝတ္တာနုံပဝတ္တာနုံစ၊ ဖြစ်ကုန် ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့၏လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုကာမော၊ ဆိုလိုလျက်၊ သမ္ဘ မဝေသန၊ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒိဋိတဏှာ ရာယာနဏှိ၊ ဒိဋိ တဏှာ ရာယာနုံ ဟူ၍၊ အာဟား ကျော်ကို၏၊ တထာတံ ဝစနုံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အနေကပရိယာယ ပဋိဗဒ္ဓဝုတ္တိ၊ များစွာသော အကြောင်းနှင့်စပ်သ ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ဒိဋိတံ ဒိဋိတ ဿ၊ အသက်၏၊ အဏှာ ရာယာ၊ အဏှာ ရာယ် ကို့သည်၊ အနေကဗျပါ၊ များသောဖြစ်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အဇ္ဇေဝကိစ္စံ အာတပ္ပံ၊ ကောဇညာ မရဏံ သု ဝေ၊ နဟိ နော သက်ရှည်ကြောနှင့်၊ မဟာ သေနေ နမဗ္ဗု နာတိ၊ အဇ္ဇေဝကိစ္စံ အာတပ္ပံ ကောဇညာ မရဏံ သုဝေ၊ နဟိ နော သက်ရှည်ကြောနှင့်၊ မဟာ သေနေ နမဗ္ဗု နာ ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်သျှင်၊ ကိစ္စံ၊ ပြု ဘွယ်ကိစ္စဟူသမျှကို၊ အာတပ္ပံ၊ ပြီးစီးအောင်အားထုတ်အပ်၏၊ သုဝေ၊ နက်ဖြန်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ ကော၊ အဘာယ်သူသည်၊ ဇညာ ဇာနေယျ၊ သိနိုင်အံ့နည်း၊ ဟိ ယသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်၊ မဟာ သေနေန၊ များသောစစ် သည်ရှိသော၊ တေနမဗ္ဗု နာ၊ ထိုသေမင်းနှင့်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ သက်ရှိ၊ အချိန်းအချက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ ပင်သျှင်၊ ကိစ္စံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စဟူသမျှကို၊ အာတပ္ပံ၊ ဆောဆောလျှင်လျှင်ပြီး စီးအောင်အားထုတ်ပြုရာ၏။ ၊ကသ္မာ ပန၊ အဘာယ်ကြောင့်ကား၊ အယံ၊ ဤဗာဟိယသည်၊ ဒိဋိတဏှာ ရာယ မေဝ၊ အသက်၏ အဏှာ ရာယ်ကိုသာ လျှင်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝုဋ္ဌာ ရော၊ ရှေးတည်ခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ် လေသနည်း၊ ဣတိ ဧဝ၊ ဤသို့မေးပြားအံ့၊ နိမိတ္တညူ တာယ၊ နိမိတ်ထင်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနိဗ္ဗကောသ ဿ ရာ ဗ၊ ခန္ဓာပဋ္ဌာန်၏အနိဗ္ဗာန်ဖြစ်ခဲ့ လိမ့်မည်ဟု ယူ၍ ဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ကော ဒိ၊ အာ ရှိသောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အပရေ၊ တပါးသောဆရာ တို့သည်၊ ဒေဝတာယ၊ အနာဂါမိဒြဟ္မာ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဒိဋိတဏှာ ရာယ ဿ၊ အသက် အဏှာ ရာယ်၏၊ သုတ္တာ၊ ကြားခဲ့ရသောကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အဏှိ မဘာ ဝိကတ္တာ ပန၊ အဏှိ ဟောဝသားဖြစ် သောကြောင့်သာလျှင်၊ ဥပနိဿယ သမ္ပတ္တိယာ၊ ဥပနိဿယ ယဏ်ပြည့်စုံခြင်း၏၊ စောဒိယ မာနော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေါ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ကျော်ဆို၏၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပဏ္ဍိတ မဘာ ဝသား တို့အား၊ တံ ဝမ္မံ၊ ထိုမင်ဖိုလ်ဝင်ရားသို့၊ အပတ္တာ၊ မရောက်မူ၍၊ ဒိဋိတဏှ

ယော၊အသက်ကုန်ခြင်းသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ကပ်ပနကာရုဏ်း၊အာဘယ်
အကြောင်းကြောင့်။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ။ ထိုဗာဟိယ
အား။ ဓမ္မံ၊မဂ်ဖိုလ်တရားကို၊ဒေသေတုကာမော၀၊ဟောတော်မူလိုလျက်
သာလျှင်၊ နိုက္ခဇ္ဇုံ၊နှစ်ကြိမ်၊ပဋိက္ခိပိ၊ပယ်တော်မူသနည်း၊ အသဘာဂ
တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ဒေ၀ပရိဝိတက္ကော၊ဤသို့သောအကြံသည်၊
အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ဣမသ္မာ ဗာဟိယ သ၊ဤဗာဟိယအား။ မံ
ဝါဘုရားကို၊ဒိဋ္ဌကာလေ၊တော၊ ဖြင်သောအခါမှ၊ပဋ္ဌာယ၊၍၊သကလသရီ
ရံ၊ကိုယ်အလုံးကို၊ပီတိယာ၊ပီတိသည်၊နိရန္တရံ၊မပြတ်၊ဖုံး၊တွေ့၏၊ယာ၀
အကြင်ရှေ့လောက်ကာလပတ်လုံး၊ ပီတိ၀ဝေါ၊ပီတိအဟုနိ်သည်၊အတိ
ဗလ၀ါ။ အလွန်အားကြီး၏။ တာ၀၊ ထိုရှေ့လောက် ကာလပတ်လုံး။
ဓမ္မံ၊တရားကို၊ သုတ္တာ၀ိ၊နာ၍လည်း၊ ပဋိပိ၏တုံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငါ၊နှ
သက္ခိ၊သာ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့၊ ယာ၀ပနယတ္တကာ၊ပန၊ အကြင်အခါ၌
ကား၊မဏ္ဍူဘုပေက္ခာ၊မဏ္ဍူဘုပေက္ခာသည်၊သဏ္ဌာတိ၊တည်လာလတ္တံ့၊
တာ၀တတ္တကာ၀၊ ထိမျှလောက်သောကာလ၌သာလျှင်၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊
ပဋိပိ၏တုံ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငါ။ ဘက္ခိ၊သ၊သိ၊တတ်နိုင်လတ္တံ့။ အာသ
ဗာဟိယ သ၊ ထိုဗာဟိယ၏။ ကာယေ၊ကိုယ်၌၊ မဂ္ဂံ၊အာ၀တတ္တာ၊ ခရီး
ရောက်ဆိုက်ဖြစ်သောကြောင့်၊ဒရေထောပိ၊ပူပန်ခြင်းသည်လည်း၊ယာ၀၊
အကြင်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး၊ဗလ၀ါ၊အားကြီးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
တာ၀၊ ထိမျှ၊လောက်၊ သောပိဒရေထော၊ ထိုပူပန်ခြင်းသည်လည်း၊ ပဋိ
ပဿ ဒ္ဓတု၊ငြိမ်းစေခြင်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုသို့အကြံရှိတော်မူသော၊ကြောင့်၊
နိုက္ခဇ္ဇတ္တာ၊နှစ်ကြိမ်၊ ပဋိက္ခိပိ၊ပယ်တော်မူ၏၊ကေစိပန၊ အချို့သောသဏရောတို့
သည်ကား၊ဓမ္မသ၀နေ၊တရားနာခြင်း၌၊ အာဒရ၀နနဏ်း၊ရိုသေခြင်းကံ့ဖြစ်
စေခြင်းငါ။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဒေ၀၊ဤသို့၊ အကာသိ၊ပြုတော်မူ
၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ တတိယ၀ါရံ၊သုံးကြိမ်မြောက်၊ ယာ၀
တော၊ လျှောက်တောင်း ပန်သော၊ အာသဗာဟိယ သ၊ပန၊ထိုဗာဟိယ
၏ကား။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဒရေထ ပဋိ ပဿ ဒ္ဓိ၊ ငြိမ်းပြီးသောပူပန်ခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍၊မဏ္ဍူဘုပေက္ခာ၊မဏ္ဍူဘုပေက္ခာသည်၊ပဋ္ဌ၊ပဋ္ဌိတ၊ဖွဲ့ရှိတည်
သည်ကိုလည်းကောင်း၊ဓိ၀ိတန္တရာယ ဗ္ဗ၊အာသက်၏အန္တရာယ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ဒိသွာ၊မြင်တော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ယဒုအခါ၌၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊တရား
ဟောခြင်း၏၊ကာလော၊အခါတန်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေ၀ါ၊ကြံတော်မူ၍၊
ကသ္မာတိ၊ဟာတိ အာဒိနာ၊တသ္မာတိ၊ဟု ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ဓမ္မဒေသနံ၊

တရားဟောခြင်းကို၊အာရဘိ၊အားထုတ်တော်မူ၏၊ တဏ္ဍ၊ထိုတသွားတို
ဟာအစရှိသောဒေသနာတော်၌၊တသွားတို၊တသွားဟူသည်ကား၊ယသွား
အကြင်ကြောင့်၊ဥဿုက္ကာစာတော၊ဖြစ်သောလုံ့လပြုခြင်းရှိသည်၊ဟုတွား
ဖြစ်၍၊ အတိပိယ၊အလွန်လျှင်၊ ပံ၊ငါဘုရားကို၊မာယာစသည်၊ မတောင်းပန်
လင့်၊ယသွာဝါ။အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ ဓိဝိတန်ရေ၊ယာနုံ၊အသက်၏အနှစ်
ရေယ်တို့၏၊ ဒုစ္စာနုတ်၊သိန္ဓိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝဒသိ၊ သင်ဆိုတို၏
တော၊သင်၏၊ ဓုန္ဒြိယာနိစ၊ပညိန္ဒြေတို့သည်လည်း၊ ပရိပါကံ၊ရှင်ခြင်းသို့
ဂတာနိ၊ရောက်ကုန်ပြီ၊ တသွား၊ထိုကြောင့်၊ တိဟာတိ၊ တိဟဟူသော
သဒ္ဒါသည်၊နိပါတမတ်တို့၊နိပါတ်မျှသာတည်း။ တေတိ၊တေဟူသည်ကား၊
ဘယာ၊သင်သည်၊ ဇေ၊ကို၊ ဇေဟူသောသဒ္ဒါသည်။ ဇုဒါနိ၊ယ ခုအခါ၌
ဝတ္ထုဗ္ဗာကာရံ၊ဆိုလတ္တံ့သောအခြင်းအရာကို၊ဝဒတိ၊ဆိုတို့၏၊သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ၊
သိက္ခိတဗ္ဗံဟူသည်ကား။အဓိသီလသိက္ခာဒိနံ့၊အဓိသီလသိက္ခာအစရှိကုန်
သော၊တိသန္နံ့၊သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာနံ့ဝ၊သိက္ခာတို့၏လည်း၊ဝသေန၊
အစွမ်းဖြင့်၊ သိက္ခနံ့၊ကျင့်ခြင်းကို၊ကာတဗ္ဗံ၊ပြုအပ်၏၊ ယထာပန၊အကြင်
အခြင်းအရာဖြင့်ကား။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ တံ၊ ထိုကျင့်အပ်သော
အခြင်းအရာကို၊ဒသေဿာ၊ပြလိုရကား။ ဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌမတ္တံဘဝိဿတိတိအာ
ဒိ၊ဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌမတ္တံဘဝိဿတိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊တဏ္ဍ၊ထိုဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌမတ္တံ၊သော၊ပါဠိ၌၊
ဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌမတ္တန္တိ၊ ဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌမတ္တံဟူသည်ကား။ ရူပါယ တရေ၊ရူပါယ တနှင့်
စက္ခုဝိညာဏေန၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌမတ္တံ။ ဖြင်ကာမျှသည်သာလျှင်
တည်း။ ဟိဝိဏ္ဍာ ရေမိ၊အကျယ်ချဲ့ဆိုဦးအုံ၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်
သည်၊ရူပမတ္တံ ဖေ၀ ရူပါရုံမျှကိုသာလျှင်၊ ပဿတိ ယ ထာ၊ ဖြင်သကဲ့သို့
အနိစ္စာဒိသဘာဝံ၊အနိစ္စအစရှိသောသဘောကို၊ နပဿတိ ယ ထာ၊ မဖြင်
သကဲ့သို့၊ ဝေ ဖေ ဝ၊ဤအတူသာလျှင်၊သောတဓာတုရိဝ ကဝိညာ ဏေ ဟိ ဝိ၊သော
တဓာတုခုဖြစ်သောဝိညာဉ်တို့ဖြင့်ယည်း၊ ဣဒေ၊ဤအရာ၌၊ ဒိဋ္ဌ ဖေ ဝ၊ ဖြင်ခြင်း
မျှသည်သာလျှင်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်
၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပာယ်တည်း။ အ ထ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ဒိဋ္ဌေ၊ ဖြင်အပ်သောရူပါရုံ၌၊ ဒိဋ္ဌနာမ၊ ဖြင်ရုံမျှသာ ဟူသည်ကား၊
စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ရူ ပေ၊ ရူပါရုံ၌၊ ရူ ပ ဝိ ဘာ ဝ နှင့်၊ ရူပါရုံကို
သိခြင်းမျှသာတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အ ဓိ ပ္ပ ာ ယ ော၊ အ ရ ုက် တ ည် း၊
မတ္တာတိ၊ မတ္တာဟူသည်ကား၊ပမာဏ၊အတိုင်းအရည်တည်း။ ဘေ ဿ

ဝိညာဏာဒေါတိယာ၊ထိုစက္ခုဝိညာဉ်သဘောအား၊ဒိဋ္ဌာ၊မြင်ခြင်းဟုဆိုအပ်
သော၊ မတ္တာပမာဏာ။ အဝိုင်းအရည်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊တံစက္ခုဝိညာဏံ၊ထိုစက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ဒိဋ္ဌမတ္တမည်
၏၊စက္ခုဝိညာဏမတ္တမေव၊ စက္ခုဝိညာဉ်မျှသာလျှင်ဖြစ်သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်
သည်၊ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အဇ္ဇော၊အနက်
တည်း၊ဣဒံအယံအဓိပ္ပာယော၊ဤသို့သောအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝတ္တုံဝုတ္တော၊ဆို
လိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အာပါတဝတော၊ထင်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ရူပေ၊
ရူပါရုံ၌၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ နုရဇ္ဇတိယထာ၊ မတာပ်မက်
သကဲ့သို့၊နုဒုဿတိယထာ၊မပြစ်မှားသကဲ့သို့၊ နုမုယ္ဟတိယထာ၊မတွေ့ဝေ
သကဲ့သို့၊ဧवံတထာ၊ထိုအတူ။ ရာဂါဒိဝိရုဟေ နုရာဂအစရှိသည်မှကင်း
သော၊စက္ခုဝိညာဏမတ္တမေဝ၊ စက္ခုဝိညာဉ်မျှသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဇဝနုံ၊
ဇောသည်၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ စက္ခုဝိညာဏပမာဏောနေဝ၊ စက္ခု
ဝိညာဉ်ပမာဏဖြင့်သာလျှင်၊ ဇဝနုံ၊ဇောကို၊ဌပေသောမိ၊ထားအံ့၊ဣတိဣဒံ
အဓိပ္ပါယော၊ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ဝတ္တုံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ။အဃဝါ။ တနည်းကား။ ဒိဋ္ဌနာမ၊ဒိဋ္ဌမည်သည်ကား၊ စက္ခု
ဝိညာဏေန၊စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်၊ဒိဋ္ဌံ၊မြင်အပ်သော၊ ရူပံ၊ရူပါရုံတည်း၊မတ္တံ
နာမ၊မတ္တမည်သည်ကား။ တဏ္ဍေ။ထိုစက္ခုဝိညာဉ်၏ အာရုံဖြစ်သော
ရူပါရုံ၌သာလျှင်ဥပဋ္ဌန်း၊ဖြစ်သော၊ သမ္ဘိန္ဓနသန္တာနဝေါ၌ဌနသင်္ခါတံ၊
သမ္ဘိန္ဓိန်ုင်း သန္တာနဝုဠ္ဠောဟု ဆိုအပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊ တံ
သမ္ဘိန္ဓနာဒိစိတ္တတ္တယံ၊ ထိုသမ္ဘိန္ဓိန်ုင်းအစရှိသော စိတ်သုံးခုအပေါင်း
သည်၊ ဆာပါတဝတော၊ထင်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ရူပေ၊ရူပါရုံ၌၊နုရဇ္ဇတိ
ယထာ၊မတပ်သကဲ့သို့၊နုဒုဿတိယထာ၊ မပြစ်မှားသကဲ့သို့၊နုမုယ္ဟတိပ
ထာ၊မတွေ့ဝေသကဲ့သို့။ ဧवံတထာ၊ထိုအတူ၊ ဆာပါတဝတော၊ထင်ခြင်း
သို့ရောက်သော၊ရူပေ၊ရူပါရုံ၌၊တေနေဝသမ္ဘိန္ဓနာဒိပ္ပမာဏေန၊ထိုသမ္ဘ
ိန္ဓိန်ုင်းအစရှိသောပမာဏဖြင့်သာလျှင်၊ ဇဝနုံ၊ဇောကို၊ဥပဋ္ဌါဒယိသသာမိ၊
ဖြစ်စေအံ့၊အသား၊ထိုသမ္ဘိန္ဓိန်ုင်းအစရှိသောစိတ်သုံးခုအပေါင်း၏၊ တမ္ပ
မာဏံ၊ ထိုပမာဏကို။ အတိက္ကမိတ္တာ၊လွန်၍၊ ဣဒ္ဓိနာဒိဝသေန၊တင်ခြင်း
အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဥပဋ္ဌိတုံ၊ဖြစ်ခြင်း၌၊နဒဿသာမိ၊ငါမပေး
အံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့ဧဝေ။ဤ၀ါကျ၌၊ အဇ္ဇော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်
အပ်၏၊သုတမုတော၊သုတမုတ၌၊ဧသေဝနယော၊ဤနည်းလျှင်နည်း၏၊စ
ဆက်၍ပြုဦးအံ့၊မုတန္တိ၊မုတ်ဟူသည်ကား၊တဒါရမ္ဘကဝိညာဏေဟိ၊ ထို

ဂန္ဓရုသဟောဋ္ဌဇလျှင် အာရုံရှိကုန်သော စာနဓိဂါ ကာယဝိညာဉ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဒါ၊ တက္ခ၊ ဂန္ဓရုသဟောဋ္ဌာယတနံ၊ ဂန္ဓာရုံရသာရုံ ဟောဋ္ဌာရုံကို၊ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝိညာဏဝိညာ တမတ္တာနိ ဖြေပန်၊ ဝိညာဏဝိညာတ မတ္တံဟု သောဤပါဠိ၌ကား။ ဝိညာတံနာမ၊ ဝိညာတမည်သည်ကား၊ မနော ဒွါရာဝဇ္ဇနေန၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းဖြင့်၊ ဝိညာတာရုံမှတ်၊ သိအပ်သော ဓမ္မာရုံ တည်း၊ တဘို့ ဝိညာဏဝေ။ ထိုမနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းဖြင့် သိအပ်သော ဓမ္မာရုံ၌၊ ဝိညာတမတ္တာနိ၊ ဝိညာတမတ္တံဟု သည်ကား၊ အာဝဇ္ဇနပဋိမာတ်၊ အာဝဇ္ဇန်း ပမာဏရှိသော တရား အာရုတည်း။ အာဝဇ္ဇန်၊ အာဝဇ္ဇန်းသည်၊ နဝိဏ္ဍတိယ ထား၊ မတပ်သကဲ့သို့၊ နခုသတိယ ထား၊ မဖြစ်မှီးသကဲ့သို့၊ နမရဏတိယ ထား၊ မတွေ့ဝေသကဲ့သို့ ဝေ၊ တ ထား၊ ထိုအာတ္မာ ရဏနာဒိဝေသနာ၊ တပ်ခြင်း အ ဝ ရှိ သည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အဒတ္တာ၊ မပေးမူ၍ အာဝဇ္ဇနပဋိမာဝေနေ၀ အာဝဇ္ဇန်းပမာဏဖြင့်သာလျှင်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဗ္ဗ ပါသာမိ။ ထားအုံ၊ ဖွယ်အယ်၊ ဤသည်ကား၊ ဤ၀ါထားဒေသနာ၌ အာ ဝ ဇ္ဇ ေ ၊ အ နက် တည်း၊ ဝေ ဟိ ေ တ ဗ ာ ဟိ ယ သိ ကို့ တ ဗ္ဗ ဖြင့် ဖြေ၊ ဝေ ဟိ ေ တ ဗ ာ ဟိ ယ သိ ကို့ တ ဗ္ဗ ဟု သော ဤ ပါ ဠိ ၌ ၊ ဝေ ဗ္ဗ မာ ယ ပ ဒီ ပ ဒါ ယ ။ ဤ အ ကျင့် ဖြင့် ၊ ဗ ာ ဟိ ယ ၊ ဗ ာ ဟိ ယ ၊ တိ သ နှီ ။ သုံ း ပါ း ကုန် သော ။ ဝိ မောက္ခာနံ ၊ ဝိ မောက္ခတို့၏ ၊ အ ခ ု ပ ဋ္ဌာ နဝ ေ သ နာ ၊ အ စ ဉ် လို က် သ ည် ၏ အ စွ မ် း အ ား ဖြ င့် ၊ ဆ ိ က္ခ ိ တ ဗ္ဗ ံ ၊ ကျင့် အပ်၏ ။ ဗ္ဗတိ ၊ ဤ သို့ ၊ ဘ ဝ ဝါ ။ မြတ်စွာဘုရား သည် ၊ ဗ ာ ဟိ ယ သ ။ ဗ ာ ဟိ ယ အားလံ ့ ပ ဋ ိ ဌ ာ ရ ၊ စ ိ တ ာ ယ ။ အ ကျဉ် း ကို အ လို ရှိ သ ည် ၏ အ ဖြ စ် ကြောင့် ၊ ဆ ဟိ ဝိညာဏဝေဒနာ ယေ ဟိ ။ ခြောက်ပါး သော ဝိညာဏ ကာယတို့နှင့် ၊ သ ဒ္ဒ ါ ၊ တ က္ခ ၊ ဂ န္ဓ ရ သ ဟ ေ ာ ဋ ္ဌ ဗ ိ ဗ ္ဗ ာ န ံ ။ ခြောက်ပါး သော အာရုံ အ ပြား ဖြင့် ပြား သော ၊ ဝိ ပ သ သ နာ ယ ။ ဝိ ပ သ သ နာ ၏ ။ ဝိ သ ယ ံ ၊ အ ာ ရ ုံ ကို ၊ ဒ ိ ဋ္ဌ ာ ဒ ိ ဟိ ၊ မြင် ခြင် အ စ ရှိ ကုန် သော ၊ စ တ ္ထ ဟိ ၊ လေ း ပါ း ကုန် သော ၊ ကောဋ္ဌာ သေ ဟိ ၊ အ ရ ုတ် ဖြင့် ၊ ဝိ ဘ ဇ ိ တ ွာ ၊ ဝေ ဘ န် တော ် ရှု ၍ ၊ တ ဏ္ဍ ။ ထိ လေ း ပါ း သော အ ရ ု ၌ ၊ အ သ ။ ထို ဗ ာ ဟိ ယ အား ။ ဥ ာ တ တ ိ ရ ေ ာ ပ ရ ိ ညာ ၊ ဥ ာ တ ပ ရ ိ ညာ ၊ ဥ ာ တ ိ ရ ေ ာ ပ ရ ိ ညာ ၊ ဥ ာ ဏ ် ။ ဒ ေ သ ေ တ ိ ။ ပြ ၏ ။ ကထံ ဒ ေ သ ေ တ ိ ။ အ ဘ ယ် သို့ ပြ သ နည် း ။ ဟ ိ ဝ ိ ဏ္ဍ ာ ရ ေ ဒ ိ ။ အ ကျယ် ချ ဲ့ ထို ဦ း အုံ ့ ။ ဤ ။ ဤ လေ း ပါ း သော အ ရ ု ၌ ။ ရူ ပ ါ ယ တ နံ ။ ရူ ပ ါ ယ တ နဿ ။ ပ သ ိ တ ဗ္ဗ ။ ရှု ရ ကုန် ၏ ။ ဗ ြ ိ ဒ ် အ ပ် သော အ နက် အား ဖြ င့် ။ ဒ ိ ဋ္ဌ ံ နာ မ ။ ဒ ိ ဋ္ဌ မ ည် ၏ ။ ကျေ ဗ ြ ိ ညာ ကဲ ့ ပ နှ ။ စ ကျ ဗ ြ ိ ညာ ဉ် သ ည် ကား ။ တ ံ ဒ ါ ရ ိ က ဝ ိ ညာ ဏ ေ ာ ဟ ိ ။ ထို စ ကျ ဗ ြ ိ ဌ ် ဖြ စ် သော ဝ ိ ညာ ဉ် တို့ နှ င့် ။ သ ဒ ္ဒ ါ ။ တ က္ခ ။ ဒ သ ေ ာ ဋ ္ဌ ေ ။ ဗ ြ ိ ဌ ် အ ပ် သော အ နက် အား ဖြ င့် ။ ဒ ိ ဋ္ဌ ံ နာ မ ။ ဒ ိ ဋ္ဌ မ ည် ၏ ။ တ ဇ ာ ဘ ယ ဒ ွါ ။ ထို နှ ဂ် ပါ း ရုံ သ ည် ဏ ည် း ။ ယ ထ ာ ဟ ျ ယ် ။

အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ပဝတ္တမာနမဟုတ်ပေ၊ ဖြစ်သောပရေမတ္တမဟု အရဟန္တာတည်း။ ဤ။ ဤတရားအရဋ္ဌ။ ကောစိ။ တရုံတရသော၊ ကတ္တာ ဝါ။ ပြုတတ်သော သယံကတ္တားသည် လည်းကောင်း။ ကာရေတာဝါ။ ပြုစေတတ်သော ပေါ်ကုကတ္တားသည် လည်းကောင်း။ နအတ္ထိ။ မရှိ၊ယ တောယဿ ကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံသဘာဝံ၊ ထိုသဘောတရား အပေါင်းသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ အဘာဝဋ္ဌေန၊ မရှိခြင်းဟူသောအနက် အားဖြင့်၊ အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိ၊ ဥဒယဗ္ဗယပဋိပီဠနဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသည် မပြတ်နှိပ်စက်တတ်သော၊ ကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏။ အာသဝဋ္ဌေန၊ အလိုလို့မလိုက်အစိုးမရသောသဘောဖြစ်သောကြောင့်။ အနတ္တာ၊ အစိုး မရ၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဣတော။ ဤဒဿနမဂ္ဂေ စသောပါဠိ၌၊ အဓိပ္ပါ ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ သုတာဒိသုဝိ၊ သုတစသည်တို့၌လည်း၊ အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ယဒုအခါ၌၊ ဥာတတိရောပရိညာသု၊ ဥာတပရိညာဥ္စ တိရောပ ရိညာဥ္စ တို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတ ဿ။ တည်သောဗာဟိယအား၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သဟ ခဏ္ဍ ဝလေန၊ မဂ်ဖိုလ်နှင့်တကွ။ ပဟာနပရိညံ၊ ပဟာနပရိညာဥ္စ ကို၊ ဒဿေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ ယတောခေါ်တေ ဗာဟိယာတိ အာဒိ၊ ယတော ခေါ်တေ ဗာဟိယ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်တော်မူ အပ်၏။ တဗ္ဗ၊ ထိုယ်တောခေါ်အစရှိသောပါဠိ၌၊ ယတောတိ၊ ယတောဟူ သည်ကား၊ ယဒါ။ အကြင်အခါ၌။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်၊ တေတိ၊ တေဟူသည်ကား၊ တာဝ၊ သင်၏။ တတောတိ၊ တတောဟူ သည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေနာ တိ၊ တေန ဟူသည်ကား။ တေနဒိဋ္ဌာဒိနာ၊ ထိုမြင်ခြင်း စသည်ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဒိဋ္ဌာဒိပဋိဗဒ္ဓေန၊ မြင်ခြင်းစသည်နှင့် စပ်သော၊ ရာဂါဒိနာ၊ ရာဂအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဣဒံ အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယ၊ တာဝ၊ သင်အား၊ ယတ္ထိ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ယေန ကာရဏေန၊ အ ကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာဒီသု၊ မြင်ခြင်းစသည်တို့၌၊ ဟယာ၊ ငါ့ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ ဝိဓိ။ ဆိုအပ်ပြီးသောအစီအရင်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇန္တာ ဿ၊ ကျင့်သော၊ တာဝ၊ သင်ချစ်သား အား၊ အဝိပရိတ ဿ ဘာဝါ ဝေါ ဗောနေ၊ မဘောက်မပြန်သော သဘောကို ထိုးထွင်း၍သိသဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာဒိမတ္တံ၊ ဒိဋ္ဌစသည်မျှသည်၊ ဘဝိဿ တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တတ္ထ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ တေနကာရ

ကောနေ၊ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာဒိဟိပဋိပဒန္တနေ၊ မြင်ခြင်းဝသည်နှင့်စပ်သော၊ ရာဂါဒိနာ၊ ရာဂစသည်နှင့်၊ သဟ၊တကွ၊ နဘဝိသတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ရေတွေ့ဝါ၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ နုဒ္ဓေဝါ၊ ဖြစ်မှားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မုဇ္ဇေဝါ၊တွေဝေခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ နဘဝိသတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ပဟီနရာဂါဒိကတ္တာ၊ ရာဂအစရှိသည်ကိုပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ တေနဒိဋ္ဌာဒိနာ၊ထိုမြင်ခြင်းစသည်နှင့်၊ သဟ၊တကွ၊ ပဋိပဒန္တော၊စပ်ယှဉ်သည်၊ နဘဝိသတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ဣတိအယံအဓိပ္ပါယော၊ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝတ္တုံ ဝတ္ထုကားမာ၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တတောတွံ ဗာဟိယနတ္ထောတိ၊တတောတွံ ဗာဟိယနတ္ထောဟူသည်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ တွံ၊သင်သည်၊တေနရာဂေန၊ ထိုရာဂဖြင့်၊ ရေတွေ့၊တပ်နှစ်သက်သည်၊တေနဒေါသေနဝါ၊ထိုဒေါသဖြင့် လည်း၊ နုဒ္ဓေ၊ဖြစ်မှားသည်၊ တေနမောဟေနဝါ၊ ထိုမောဟဖြင့်လည်း၊ မုဇ္ဇေ၊ တွေဝေသည်၊ နဘဝိသတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တွံ၊သင်သည်၊တတ္ထဒိဋ္ဌာဒိကော၊ထိုမြင်ခြင်းစသည်၌၊ နဘဝိသတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့၊ တတ္ထ ဒိဋ္ဌေဝါ၊ ထိုမြင်အပ်မြင်တတ်သောတရားဌာနလည်း၊ တတ္ထ သုတမုတဝိညာတေဝါ၊ ထိုကြားအပ်ကြားတတ် တွေ့အပ်ကွေ့တတ် သိအပ်သိတတ်သော တရားဌာနလည်းကောင်း၊ တေ၊ ဤသည်ကား၊ မမ၊ငါပင်တည်း၊ ဧသော၊ဤတရားသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧသော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တာ၊ကိုယ်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟိ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့နှင့်၊အလိုနှေး၊ကပ်ငြိလျက်၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်၊နဘဝိသတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောပါဠိပဒေသတို့ဖြင့်၊ ပဟာနပရိညံ၊ပဟာနပရိညာဝဉ်ကို၊ မဇ္ဈိကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ဒိဋ္ဌာသဝတူမိ၊ ဒိဋ္ဌာသဝတူမိကို၊ ဒဿိတာ၊ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တတောကွံဗာဟိယ နေဝိဓနဟုရံ နဥဘယန္တရေနာတိ၊ တတောတွံဗာဟိယနေဝိဓနဟုရံန ဥဘယမန္တရေနဟူသည်ကား၊ ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယ၊တွံ၊ သင်သည်၊ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တေနရာဂါဒိနာ၊ ထိုရာဂအစရှိသည်ဖြင့်၊တတ္ထဒိဋ္ဌာဒိသု၊ထိုမြင်ခြင်းစသည်တို့၌၊ပဋိဗန္ဓော၊နှောင်သောစိတ်သည်၊ နဘဝိသတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊တွံ၊သင်သည်၊ဣဓလောကေ၊ ဤလောကဌ၊နေဝဟောတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့၊ပရလောကေ၊တမလွန်လောကဌ၊

နဟောတိ။မဖြစ်လတ္တံ့။ ဥဘယဟူ။နှစ်ပါးသောလောကဌ်။နဟောတိ။မဖြစ်
လတ္တံ့။ သော၀ဏ္ဏာဒုက္ခသာတိ။သော၀ဏ္ဏာဒုက္ခသဟူသည်ကား။
အဃမေ၀တိ အယံဘာ၀ေ၀ေ။ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကဌ်မဖြစ်ခြင်းတမလွန်
လောကဌ် မဖြစ်ခြင်းနှစ်ပါးရုံသောလောကဌ်မဖြစ်ခြင်းသဘောသည်သာ
လျှင်။ ကိုးသသဒုက္ခသ။ကိုးသသာဒုက္ခ၏လည်းကောင်း။ ၀ဏ္ဏဒုက္ခသ
စ။၀ဏ္ဏဒုက္ခ၏လည်းကောင်း။ အဏ္ဏော။ဆုံးရာတည်း။အယံပရိဏ္ဏော။ဤ
အဝိုင်းအခြားသည်။ ပရိ၀ဋ္ဋမ္ဘာ၀ေ၀ါ။၀ဋ်တရား၌တည်ခြင်းမလည်သော
သဘောတည်း။ ဣတိအဃမေ၀တိ ဣတိအယံ၀ေ၀ဏ္ဏော။ ဤအနုက်ကို
သာလျှင်။ဣဏ္ဏော။ဤ၀ေ၀ဏ္ဏသဟူသောပါဋ်တော်၌။ဒဠ္ဍဇ္ဇော။ဖွတ်
အပ်၏။ ယေပန။ အကြင်ဆရာကိုသည်ကား။ ဥဘယမဏ္ဍလေ နာတိပဒံ
ဥဘယမဏ္ဍလေနဟူ။သောပုဒ်ကို။ဂဟေတွာ။ အသိုးယူ၍။အဏ္ဍရာဘ၀ံနာ
မ။အဏ္ဍရာဘ၀မည်သည်ကို။ ဣဏ္ဍဉ္စိ။အလိုရှိကုန်၏။တေသံ။ထိုအပရေ
ဆရာကို၏။ဘံ။ထိုအလိုသည်။ ဝိဏ္ဍာ။အမှားပင်တည်း။ကဿ။ အဘယ်
ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ အဏ္ဍရာဘ၀သ။ အဏ္ဍရာဘ၀၏။ အာဘာ၀ေ၀ါ
မရှိခြင်းကို။အဘိ၀ေ၀ေ။အဘိ၀ပ္ပါ၌။ဟိယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်။ပဋိက္ခိတ္တော
ယေ၀။ပယ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ။ထိုကြောင့်။တေသံ
ထိုတပါး။သောဆရာကို၏။ ဘံ။ထိုအလိုသည်။ ဝိဏ္ဍာ။ အမှားပင်တည်း
အဏ္ဍရေနာတိ၀စနံ၀နေ။အဏ္ဍရေနဟူ။သောဤသဒ္ဒါသည်ကား။ဝိ.ကပ္ပဏ္ဍေ
ပနံ။ဝိကပ်တပါးကိုဖြေ။သောသဒ္ဒါသည်။ယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်။ဟောတိ
ဖြစ်၏။တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ဣဏ္ဍေ။ ဥဘယမဏ္ဍလေနဟူ။သောပါဋ်ဌ်၌။ အယံ
အ၀ဏ္ဍော။ ဤအနုက်ကို။ဒဠ္ဍဇ္ဇော။ ဖွတ်အပ်၏။ဣတိ။ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကဌ်
နေ၀ဟောတိ။ မဖြစ်လတ္တံ့။ဟုရဲ့။ တမလွန်လောကဌ်။ နဟောတိ။ မဖြစ်
လတ္တံ့။အပရော။ တပါး။သော။ ဝိ.ကပ္ပေ။ အကြိုအဝဲဖြစ်ပြန်သည်ကား
ဥဘယံ။ နှစ်ပါးရုံသောဘ၀ဌ်ပင်။ နဟောတိ။ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိအယံ။ဤ
သည်ကား။ အ၀ဏ္ဍော။အနုက်တည်း။အ၀ဏ၀ါ။ တနည်းကား။ အဏ္ဍရေနာ
တိ၀စနံ၀နေ။ အဏ္ဍရေနဟူ။သော ဤသဒ္ဒါသည်ကား။ ဝိ.ကပ္ပဏ္ဍရာဘာ၀
ဒီ၀နံ။ အ၀ဏ္ဍကြိုဘွယ်မရှိသော အဖြစ်ကို ဖြေ။သောသဒ္ဒါတည်း။ တသ္မာ
ဝိ.ကပ္ပဏ္ဍရာ ဘာ၀ဒီ၀နဟုဏ္ဍရှိသော အဏ္ဍရေနသဒ္ဒါ၏။ အ၀ဏ္ဍော။ အနုက်
ကား။ဣဏ္ဍ။ဤပစ္စုပ္ပန်လောကဌ်။နေ၀ဟောတိ။မဖြစ်လတ္တံ့။ဟုရဲ့။ တမလွန်
လောကဌ်။ နဟောတိ။ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဥဘယမဏ္ဍလေနပန်။ လောကနှစ်ပါး
ရှိတပါးလည်းဖြစ်သော။ အညတော။ တပါး။သော အခြင်းအရာအားဖြင့်

ဖြစ်ခြင်းသည်။ နအာတ္တိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ ယေဝိစ၊ အကြင်တပါးသော ဆရာတို့သည် လည်း၊အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိသ မ္မ ဝေသိတိစ၊အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိသ မ္မ ဝေ သိဟူကုန်သော၊ ဣမေသံသုတ္တပဒါနံ၊ဤသုတ်ပုန်တို့၏၊ အတ္ထံ၊အနုက်ကို၊ အယောနိသော၊ မဿင့်တင့်သောအားဖြင့်၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊အန္တရာဘ ဝေါ၊အကြားဌာဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိယေဝ၊ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ တေပိ၊ထိုဆရာတို့သည်လည်း၊ယသ္မာ၊အကြင် ကြောင့်၊ အာဝိဘာဝီသု၊အာဝိဘာဝအစရှိသောတံ့တို့ဝယ်၊တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထို ဘုံ၌၊အာယုဝေမဇ္ဈံ၊ အာသက်အဝိုင်းအခြားကို၊အနုတိဏ္ဏမိတ္တာ၊မလွန်မူ ၍၊အန္တရာ၊အာယုဝေမဇ္ဈအတွင်း၌၊အဂ္ဂမဂ္ဂါဖိဝ၊မေနု၊အရဟတ္တမဂ်ကို၊ ဃဖြင့်၊ အနဝသေသ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသော ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယိမည်၏၊ အန္တရာဘ ဝူးတာ၊ အန္တရာဘဝဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနုက်ကို၊နဒ္ဒဗ္ဗော၊မဖတ် အပ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုရိမဿ၊ရှေးဖြစ်သော၊ သုတ္တပဒဿ၊ သုတ်ပုန်၏၊ အတ္ထော၊အနုက်ကို၊နဒ္ဒဗ္ဗော၊မဖတ်အပ်၏၊ပန္ဆိမဿ၊နောက်ဖြစ်သော်သုတ် ပုန်၏လည်း၊အတ္ထော၊အနုက်ကား၊ယေ၊အကြင်ရဟန္တာဝုဂ္ဂုလ်တို့သည်၊ ဘူတာ၊ဝေ၊ဘူတသာမည်ကုန်၏၊ နဘာဝိသန္တိ၊ဘာဝိသန်တို့ဝုဂ္ဂုလ်မမည် ကုန်၊ တေခီဏာသဝါ။ ထိုရဟန္တာဝုဂ္ဂုလ်တို့ကို၊ ဝုရိမပဒေ၊ ရှေးပုဒ်၌၊ ဘူတာတိ၊ဘူတဟူ၍၊ဝုတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊သေက္ခာစ၊သေက္ခ ဝုဂ္ဂုလ်တို့သည် ;လည်းကောင်း၊ ဝုထုဇ္ဇနာစ၊ ဝုထုဇဉ် ဝုဂ္ဂုလ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အပ္ပဟီနဘာဝသံယောဇနတ္တာ၊ မပယ်အပ်သော ဘာဝသံ ယောဇဉ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တဒ္ဒီပုရေတာယ၊ထိုဘူတနဘာဝိသန်တို့ လက္ခဏာမှ အလွန်ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေသံ၊ထိုသေက္ခဝုဂ္ဂုလ် တို့အား။ သ မ္ဘ ဝံ၊ နောက်ဖြစ်လတ္တံ့သော ဘဝသစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိကြောင့်၊ တေ။ ထိသေက္ခဝုဂ္ဂုလ်တို့သည်၊ သ မ္ဘ ဝေသိ နော၊သ မ္ဘ ဝေသိမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စတ္ဌသုယောနိသု၊လေး ပါးသော ယောနိတို့တွင်၊ အဏ္ဍစဇလောဇုဇသတ္တာ၊ အဏ္ဍဇသတ္တဝါ ဇလောဇုဇသတ္တဝါတို့သည်၊ ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်၊ အဏ္ဍကောသဿ၊ ဥဿံတွင်းကိုလည်းကောင်း၊ဝတ္ထိကောသဿ၊သူငယ်အိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ နဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊မဘောက်ခဲကုန်သေး၊ တာဝ၊ ထိမျှလောက်၊ သ မ္ဘ ဝေသိနာမ၊

သမ္ဘဝေသိမည်ကုန်၏၊ အဏ္ဍကောသတောစ၊ ဥဒ္ဓံမှလည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏိ ကောသးတောစ။ သူယော်အိမ်မှ လည်းကောင်း၊ ဗဟိ။ အပသ္မိုးနိုက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘူတာနာမ၊ ဘူတမည်ကုန်၏။ သံသေဒဇာစ၊ သံ သေဒဇတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဩပပါတိကာစ၊ ဩပပါတိကတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပဌမစိတ္တက္ခဏေ၊ ပဌမစိတ္တက္ခဏာ။ သမ္ဘဝေသိနာမ၊ သမ္ဘဝေသိမည်ကုန်၏၊ ဒုတိယစိတ္တက္ခဏတော၊ ဒုတိယစိတ္တက္ခဏမှ၊ ပဋ္ဌာ ယ၊ စ၍၊ ဘူတာနာမ၊ ဘူတမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေနဇာရိယာပ ယေန၊ အကြင်ဇာရိယာပုထိုဖြင့်၊ ဓာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟာဝ။ အကြင်မျှ လောက်၊ တတော၊ ထိုဖြစ်သဲ့သောဇာရိယာပုထိမှ၊ အာညံ၊ တပါး၊ သောဇာရိ ပုထိသို့၊ နပါပုဏာန္တိ၊ မဆောက်ကုန်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သမ္ဘဝေ သိနော၊ သမ္ဘဝေသိမည်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုဖြစ်သဲ့ဇာရိယာပုထိမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌ကား၊ ဘူတာ၊ ဘူတမည်ကုန်၏၊ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဏ္ဍော၊ အနက်တည်း၊ ကသ္ဟာ၊ ထိုကြောင့်၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍၊ ပဋိက္ခိ ဝိတာ ဗျာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဥဒုကော၊ ဖြောင့် ဖြောင့်၊ ပါဠိအနုဂတော၊ ပါဠိတော်သို့အစဉ်လိုက်သော။ အဏ္ဍေ၊ အနက် သည်၊ သတိ၊ ရှိသျှက်၊ အနုဒ္ဓါရိတသာမဏ္ဍိယေန၊ မထုတ်အပ်သော ပါဠိ၏ အစွမ်းရှိသော၊ ပရိကပ္ပိတေန၊ ကြံဆကာမျှဖြင့်ဖြစ်သော၊ အန္တရာဘဝေန၊ အန္တရာဘဝဖြင့်၊ ကိ ပယောဇနံ၊ အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ယေပန၊ အကြင်ခေါဟုတို့သည်ကား၊ သန္တာနဝဝသေန၊ အစဉ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝတ္တမာနာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာနံ၊ တရားတို့၏၊ အဝိစ္ဆေဒေန၊ မပြတ်သောအားဖြင့်၊ ဒေသန္တရေသု၊ အရပ်တပါး တို့၌၊ ပါတုဘာဝေန၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အယမ္ပနယော၊ ဤနည်းသည်လည်း၊ အန္တရာ ဘဝ၊ အန္တရာဘဝသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ အညထာ၊ တပါး သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ ယုတ္တိ၊ အသင့်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတုံ၊ ကား၊ ဣဒ္ဓိမတော၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအာဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ စေတောဝသိပတ္တဿ၊

စေတောဝယိုးဘော်သို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ စိတ္တာနုဂတိုက်ဝိတ်သို့ အစဉ်လိုက်သော၊ ကာယ်၊ကိုယ်ကို၊အဓိဋ္ဌာန်သည်၊ ဓိဋ္ဌာန်အပ်သည်ရှိ သော်၊ခေတနာ၊ မျက်စိတန်ခြိတ် လက်ဖြစ်တတ္ထက်ခဏဖြင့်၊ ဗြဟ္မာလောက တော၊ဗြဟ္မာ့ဥပြည်မှ၊အုပ္ပပဿက်မ၊နေ၊ဤလူ့ပြည်သို့ကပ်ခြင်းခဏ၊မှတောဝါ၊ ဤလူ့ပြည်မှလည်း၊ ဗြဟ္မာလောက ဂမနေ၊ ဗြဟ္မာ့ဥပြည်သို့ သွားခြင်းခဏ၊ ယုတ္တိ၊အသင့်ကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗာ၊ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗဏ္ဍေဝ၊ အလုံးရုံသာလျှင်ဖြစ် သော၊ဝိန္ဓိန္ဒုဒေသေ၊ ပြတ်သောအရပ်ခဏ၊ဝမ္ဘာနုံ၊တရားတို့၏၊ ပဝတ္တိ၊ဖြစ် ခြင်းကို၊ယဒိနုဗ္ဗန္ဓိတာ၊အကယ်၍အလိုမရှိအုံ၊ဗုဒ္ဓိမ ဗုဒ္ဓာနံ၊ဗုဒ္ဓိမ ဗုဒ္ဓါ ပုဂ္ဂိုလ် တို့၏၊ ဗုဒ္ဓိဝိသယော၊တန်ခိုးအရာကို၊အစိန္တေယျာတိ၊ ကြံအပ်ဟူ၍ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ကား၊ဖြစ်ပါ၏၊ ဗုဒ္ဓတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တံဝစနံ၊ထိုစကားကို၊ ဗုဒ္ဓဝါ၊ဤအရာ၌လည်း၊ ပမာဏံ၊နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းပင်တည်း၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား၊ကမ္မဝိပါကောအစိန္တေယျောတိ၊ ကမ္မဝိပါကောအစိန္တေယျောဟူ၍ ပစနတော၊ပေါ်တော်မူသောကြောင့်တည်း၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တံ၊ထို ပရဝါဒီဆရာတို့၏စကားသည်၊တေသံ၊ထိုပရဝါဒီဆရာတို့၏၊မတိမတ္တမေ ဝ၊ အယုတ္တိသာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သဘာဝမ္မာ၊ သဘာဝမ္မတို့သည်၊အစိန္တေယျသဘာဝါ၊အစိန္တေယျသဘောရှိကုန်၏၊ တေ၊ထိုသဘာဝမ္မတို့သည်၊ကတ္ထစိ၊အချို့သောအရာ၌၊ပဋိယဝသေန၊ အကြောင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိန္ဓိန္ဒုဒေသေ၊ ပြတ်သောအရပ်၌၊ ပါတုဘဝန္တိ၊ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ကတ္ထစိ၊အချို့သောအရာ၌၊ အဝိန္ဓိန္ဒုဒေသေ၊ မပြတ်သောအရပ်၌၊ ပါတုဘဝန္တိ၊ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊တသာပိတတော ဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ရေခဲလေသာဒီဟိ၊မျက်နှာအသံအစရှိကုန်သော၊ ပစ္စယေဟိ၊အားကြောင်းတို့ဖြင့်၊အညတရတိုင်း၊တပါးသော၊ ဒေသေ၊အရပ် ၌၊အာဒါသပဒ္ဒတပဒေသာဒိကေ၊ ကြေးမုံတောင်ကမ်းအစရှိသောအရပ် ၌၊ပဒုမိမ္ဗပဒုမိလေသာဒိကံ၊ မျက်နှာရိပ်ပုံတင်သံအစရှိသော၊ ပစ္စယုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စယုပ္ပန်သည်၊နိဗ္ဗတ္တမာနံ၊ဖြစ်ဆဲဖြစ်၍၊ယာသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဒိဋ္ဌတိ၊ ထင်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံကို၊ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးရုံ၌၊နဥပရေ တဗ္ဗံ၊မဆောင်အပ်၊ဟုတိ၊အပပ်၊ဤသည်ကား၊ထွေ၊ဤအဋ္ဌကထာ၌၊သင်ခ် ပေါ်၊အကျဉ်းတည်း၊ဝိတ္ထာရောပန၊အကျယ်ကိုကား၊ ပဒုမိမ္ဗသ၊မျက်နှာ ရိပ်၏၊ ဥဒ္ဒါဟရဏာဘာဝသာဝနာဒိကော၊ ဥဒ္ဒါဟရဏ်၏အဖြစ်ကိုပြုံးစေ တတ်သော၊ အန္ဓကာရာဘာဝဝိစာရော၊ အန္ဓကာရာဘာဝကိုအထူးစီစစ်ခြင်းကို၊

ကထာဝတ္ထုပြကရတာသား ကထာဝတ္ထုကျမ်းရှိ၊ ဒိုကာယံ၊ ဒိုကာဒ္ဓံ။ ဂဟော တာဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ အပရေပန၊ တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊ ဣဒါတိ၊ ဣဝဟူသည်ကား၊ ကာမဘဝေါ၊ ကာမဘဝဝကို၊ ဝုစ္စော၊ ဆိုအပ်၏ဟု၎င်း၊ ဟုရံဟူသည်ကား၊ အရူပဘဝေါ၊ အရူပဘဝဝကို၊ ဝုစ္စော၊ ဆိုအပ်၏ဟု၎င်း ဥဘယမန္တိရေနာတိ၊ ဥဘယမန္တိရေန ဟူသည်ကား၊ ရူပဘဝေါ၊ ရူပဘဝဝကို၊ ဝုစ္စော၊ ဆိုအပ်၏။ အညေ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်၊ ဣဒါတိ၊ ဣဝဟု သည်ကား၊ အဋ္ဌတ္တိကာယတနာနိ၊ အဋ္ဌတ္တိကာယတနတို့တည်း၊ ဟုရံ၊ ဟုရံဟူသည်ကား၊ ဗာဟိရာယတနာနိ၊ ဗာဟိရာယတနတို့တည်း ဥဘယမန္တိရေနာတိ၊ ဥဘယမန္တိရေနဟူသည်ကား၊ စိတ္တဧကတသိကာ၊ စိတ်ဧကတသိကတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣဒါတိ၊ ဣဝဟူသည်ကား၊ ပစ္စယဝေဒနာ၊ အကြောင်းတရားတို့ကို၊ ဟုရံ၊ ဟုရံ ဟူသည်ကား၊ ပစ္စယုပ္ပန္နဝေဒနာ။ ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့ကို၊ ဥဘယမန္တိရေနာတိ၊ ဥဘယမန္တိရေန ဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဏတ္တိဝေဒနာ၊ ပညတ်တရားတို့ကို၊ ဝုစ္စာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒနာ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောတရားသည်၊ အဌကထာသု၊ အဌကထာတို့၌၊ နယ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝေါ၊ ဤသို့၊ ဟ ဝ ဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌမတ္တံ ဘဝိဿတိ ဣတိ ဒါနိ၊ ဟ ဝ ဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌမတ္တံ ဘဝိဿတိ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာဒီ ဝ သေန၊ ဒိဋ္ဌစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတုဝေါ၊ လေးပါးအပြားဖြင့်၊ တောဘူမကဝေဒနာ၊ တောဘူမကတရားတို့ကို၊ သုဘသုခ နိစ္စအတ္တဂါဟ ပရိဇေ့နမုခေန၊ သုဘသုခ နိစ္စအတ္တဟု စွဲလမ်းခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်းကို အဝင်းပြုသဖြင့်၊ အာသုဘာနိစ္စဒုက္ခာနတ္တာနုပဿနာ၊ အသုဘအနိစ္စဒုက္ခအနတ္တဟူ၍အမှန်တလဲလဲ ရှုခြင်းကို၊ ဒဿိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟေဋ္ဌိမာဟိ၊ အောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သုဒ္ဓိဟိ၊ စင်ကြယ်ခြင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သခေါ်ပေနေ၀၊ အကျဉ်အားဖြင့် သာလျှင်၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ကထိတာ၊ "ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတောတ္တံ ဗာဟိယနုတေနာတိ ဣဒမိနာ၊ တတောတ္တံ ဗာဟိယနုတေန ဟူသော၌ ပါဠိဖြင့်၊ ရာဂါဒီနံ၊ ရာဂစသည်တို့ကို၊ သမုဒ္ဓေ ဒဿ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ခြင်းကို၊ အမိပ္ပေတတ္တာ၊ အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတောတ္တံ ဗာဟိယ နတဿာတိ ဣမိနာ၊ တတောတ္တံ ဗာဟိယနတဿာ ဟူသော၌ ပါဠိဖြင့်၊ ဟလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နေ ဝ ဝေဒိနာ၊ နေ ဝ ဝေ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အနုပါ

ဒိဋ္ဌေသသာနိဗ္ဗာနဝါတု။ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဝါတ်ကို၊ ကတိတာ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒဠ္ဍဗ္ဗိုဟ်ကုတ်အပ်၏။ တေနုထိုကြောင့်၊ အထေါ ဗာဟိယသား၊ပ၊ အာသဝေဟိစိတ္တံ ဝိမုစ္စတိတိ၊ အထေါ ဗာဟိယသား၊ပ၊ အာသဝေဟိစိတ္တံ ဝိမုစ္စတိဟု၎င်း၊ ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သံခိတ္တပဒါယ၊ကျဉ်းသောပုဒ်ရှိသော၊ဇာတိမရဏဒေသနာယ၊ဤဒေသနာတော်ဖြင့်၊တာဝဒေဝါတိ။ တာဝဒေဝဟူသည်ကား၊ တတ္ထ ယေဝ ခဏော၊ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ကာလန္တရေ၊ကာလတပါး၌၎င်း၊ဟုတိ၊အနုပါဒါ ယာတိ၊အနုပါဒါယဟူသည်ကား၊ အဂဟေတွာ၊မယူမူ၍၊ အာသဝေဟိ တိ၊အာသဝေဟိ ဟူသည်ကား၊ အာဘာဝဋ္ဌိ၊ ဘဝဂ်တိုင်အောင်၊လည်း ကောင်း၊အာဂေါ်ဗြဲ့ဘဲ့၊ဂေါ်ကြာဘူတိုင်အောင်လည်းကောင်း၊သဝနတော ပဝတ္တနတော၎ ဖြစ်တတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ စိရပရိဝါသိယ ဌေန၊ ကြာမြင့် စွာထုံခြင်းရှိသော၊ မုဒိရာဒိအာသဝ သဒိ သတာယ၊ မုဒရက်သီး အစရှိသော အဂေါ်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း ကောင်း၊အာသဝါတိ၊အာသဝတို့ဟု၎င်း၊လဒ္ဓနာမေဟိ၊ ရုအပ်သောအမည် ရှိကုန်သော၊ ကာမရာဂါဒိဟိ၊ ကာမရာဂစသည်တို့မှ၊ ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်၏၊ သမုဿေဒဝိမုတ္တိယာ၎၊ သမုဿေဒဝိမုတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိပဿဒ္ဓိ ဝိမုတ္တိယာ၎၊ပဋိပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိမုစ္စိနိသဒ္ဒေ၊ကင်းလွတ်၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊သောဒါရုစိရိယော၊ထိုဒါရုစိရိယသည်၊ သတ္ထု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊ သုဏာတိ ကြားတော်မူ၏၊ နာလျက် သာလျှင်၊သိလာနိ၊သိလတို့ကို၊သောဝေတွာ၊သုတ်သင်၍၊ယထာလဒ္ဓစိတ္တ သမာဓိ၊ အကြင်အကြင်ရုအပ်သော စိတ္တသမာဓိကို၊ နိသိဒိယ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ပဋ္ဌပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ခိပ္ပာဘိညတာယ၊လျှင်သော အဘိညာဉ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုတရားအဆုံးဖြင့်သာ လျှင်၊သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးရုံသောအာသဝေါတို့ကို၊ ခေပေတွာ၊ကုန်စေ၍၊ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ပဋိဘာန်ဒါ၊လေးပါး၊တို့နှင့်တကွ၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့၊ပါဝကိ၊ရောက်လေ၏၊ သောဒါရုစိရိယော၊ ထိုဒါရုစိရိယသည်၊ သံသာရေသောတံ၊ သံသရာအယဉ်ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ကတာဝနုပရိ ယန္တော၊ ပြုအပ်သောဝဋ္ဋအဆုံးရှိသော၊ အန္တိမဒေဟဓရော၊ အဆုံးဖြစ် သောခန္ဓာ ကိုယ်ကိုဆောင်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ကေ့ကုနဝိ သတ်ဝိဝေယ၊ တရုယုတ် နှစ်ဆယ်အပြား၊ရှိသော၊ ပဠုဝေဂ္ဂဏာယ၊ ပဠုဝေဂ္ဂဏာ ဌာသည်၊ ပဝတ္တာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မတာယ၊ ဓမ္မတာသဘော

ဖြင့်၊ စောဒိယမာနော။ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန်၏ ဖြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ပဇ္ဇုန်၏ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာစီ၊ တောင်းပန်လေ၏၊ ဒါရုစိရိ ယ၊ ဒါရုစိရိယ၊ တော၊ သင်အား၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သက်နှံ့သည်၊ ပရိ ဝုဏ္ဏံ၊ ပြည့်ရုံပြီလော၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓေ၊ မေးတော်မူ သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ နပရိဝုဏ္ဏံ၊ မပြည့်ရုံပါသေး၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ အာ ဟ၊ လျှောက်၏၊ အထပန္ဓာ၊ ထိုနောက်မှ၊ နံ ဒါရုစိရိယံ၊ ထိုဒါရုစိရိယကို၊ သဏ္ဌား၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သက်နှံ့ကို၊ ပရိယေသ။ ရှာဖွေးလေလော၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တား ဖိန့်တော်မူ၍၊ ပဏ္ဍမိ၊ ဗဲတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါ ဘဂဝါ၊ ပ၊ ပဏ္ဍမိ ဘိ၊ အထခေါ ဘဂဝါ၊ ပ၊ ပဏ္ဍမိဟု၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ရတ္တံ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏၊ ကိုရုဝိဿာရေမိ၊ အဆင့်စကား ကြားဘူးသည်ကို ချေမှိ ဦးအုံ၊ သောဒါရုစိရိယော၊ ထိုဒါရုစိရိယသည်၊ ကသပ ဒသဗလဿ၊ ကသပဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဝိသတိဝဿသာ ဟ သောနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ ပတ်လုံး၊ သမဏောမှုံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကားရာ၏ကား၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည် သည်ကား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပစ္စယော၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ လဘိတ္တာ၊ ရ၍၊ ယထာ၊ အကြင်အ ခြင်းဖြင့်၊ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကို၊ အာကာရေ၏ကား၊ မပြုဘဲ၊ အတ္တနာ ဝ၊ မိမိသာ လျှင်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏၊ ဟုတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက် ကေသ၊ တည်းသော၊ ဘိက္ခုသပါ၊ ရဟန်းအား၊ လည်း၊ ပတ္တေနဝါ၊ သပိတ်ဖြင့် လည်း၊ ကောင်း၊ စိဝရေနဝါ၊ သင်္ကန်းဖြင့်လည်း၊ ကောင်း၊ သဂီဟံ၊ ခြိုးခြောက် ခြင်းကို၊ နအာကာသိ၊ မပြု၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အသဒါရုစိရိယ သ၊ ထိုဒါရု စိရိယအား၊ ဧကိ ဘိက္ခု ဥပသမ္ပဒါယ၊ ဧကိ ဘိက္ခု ပဗ္ဗဇ်း အဖြစ်၏၊ ဥပနိသ ယော၊ မှီရာသည်၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ကေစိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည် ကား၊ အာဟု၊ တနည်းဆိုကုန်သေး၏၊ ကိရဝိဿာရေမိ၊ ကေစိတို့ဆိုဟန်ကို ချေဆိုဦးအုံ၊ သောဒါရုစိရိယော၊ ထိုဒါရုစိရိယသည်၊ ဗုဒ္ဓသုညေ၊ ဘုရား ဆိတ်သော၊ လောကေ၊ လောကတွင်၊ စောရောဘိုးယူသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓနုကလာပံ၊ လေးတောင့်ကို၊ သန္ဓယ်တ္တာ၊ လွယ်၍၊ အရညေ၊ တောတွင်၊ စော ရိကံ၊ ခိုးမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ကေဝ၊ တဆူသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပတ္တစိဝရေ၊ လောဘေန၊ သပိတ်သက်နှံ့ကိုလိုချင် သောကြောင့်၊ တံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဥသုနာ၊ မြှားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိတ္တာ၊ ပစ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သက်နှံ့ကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူလေ၏၊ ဧတေန၊ ထိုကြောင့်၊ အသ၊

ထိုဒါဂုစိရိယအား၊ ဣဒ္ဓိမယပဋိပဒါ၏၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသောသပိတ်သင်္ကန်း သည်။ နဥပဒ္ဓိသတိ၊ မပြစ်လွှဲ.၊ ဈာတိ၊ ဤသို့၊ ကေစိ၊ အချို့သောဆရာတို့ သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ သဏ္ဌာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံကာရဏေ၊ ထိုအ ကြောင်းကို၊ ဥတ္တာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဟေဘိက္ခုဟာ ဝေနေ၊ ဟေဘိက္ခုအဖြစ် ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇ်ခံ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ နအာဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၊ ဈာတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒ် တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပဋိပဒေ ဝိရိယေ သနံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို ရှာဖွေးခြင်း သို့။ စရမာနံ၊ သွားသော၊ တဖို့၊ ထိုအရှင်ဒါဂုစိရိယကို လည်း၊ ဇကောတ ကောင်သော၊ ခေနု၊ သားယေါဟိ ရှိသောနွားမသည်၊ ဝေဝေနု၊ လျှင်စွာ၊ အာပ တန်ကို၊ ပြေးလာလတ်၍။ ပဟာရိတ္တာ၊ ဒ္ဝေ ၍ဖြီးတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်း သို့၊ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ တံ ဖြီးတက္ခယံ၊ ထိုအသက်ကုန်ခြင်းကို၊ သနွာ ယ၊ ရည်၍။ အထခေါ အစိရေ ပဏ္ဏန်သာ ဘဂဝတော ဗာဟိယံ ဒါဂုစိရိယံ ဂါထာ ရဏဝန္ဓာ အဓိပတိတ္တာ ဖြီးတာ ဝေါရောပေသိတိ၊ အထခေါ အစိ ရေ ပဏ္ဏန်သာ ဘဂဝတော ဗာဟိယံ ဒါဂုစိရိယံ ဂါထာ ရဏ ဝန္ဓာ အဓိ ပတိတ္တာ ဖြီးတာ ဝေါရောပေသိဟု၍။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော တော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအထခေါ အစရှိသော ပါဠိတော်၌။ အ စိရ ပဏ္ဏန်သာတိ၊ အစိရေ ပဏ္ဏန်သဟု သည်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ နစိရေ ပဏ္ဏန်သ၊ ကြာတော်မူ၍မကြာမြင့်မီ၊ ဂါထာ ရဏ ဝန္ဓာ တိ၊ ဂါထာ ရဏ ဝန္ဓာ ဟု သည်ကား၊ ကောတယောက်သော၊ ယက္ခဒိ၊ ဘီလူးမသည်၊ တရဏ ဝန္ဓာ၊ နွားယောက်ခြေသော၊ ခေနု ရှုပါ နွားမအသွင်ကို၊ အဓိပတိတ္တာ တိ၊ အဓိပတိတ္တာ ဟု သည်ကား၊ အဘိဘဝိတ္တာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ မဒ္ဒိတ္တာ၊ နှိပ်စက်၍၊ ဖြီးတာ ဝေါရောပေသိတိ၊ ဖြီးတာ ဝေါရောပေသိဟု သည် ကား၊ ပုရိမတ္ထိ ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ အတ္ထဘာဝေ၊ အတ္ထဘောဒ်၌၊ လဒ္ဓါ၊ ရအပ် သော၊ ဃာတ ဘာဝ ၊ သတ်ခံဘူးသောကံကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌ ဓမ္မေ ဣနေ ဝ ၊ မြင်ကာ မှုဖြင့်သာလျှင်။ ဝေရ ဝိတ္ထံ ၊ နှိပ်ပြီးမဲ့သောစိတ်ကို၊ ဥပ္ပါ ဒေတ္တာ ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သိကေ်နု ၊ ပြီးချုပ်ဖြင့်၊ ပဟာ ရိတ္တာ ၊ ဒ္ဝေ ခတ်၍၊ ဖြီးတာ ၊ ဖြီးတိ ( ) ( ) ( )

ရဟန်းတို့ကို၊ အာဏာဝေယျ၊ စေခိုင်းတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဤကဲ့သို့ တရုသော၊ ဂေဟနွေ့ရှေ့အိပ်တံခါ၊ ဌ၊ ဌတွေ့ရှုပ်၍ မဆွဲကံ၊ ညောင်စောင်းကို၊ အာဟာရာပေတွေ့ သောင်ခဲ့၏။ ဣဒံ သရိရံ။ ဤအလောင်းကို၊ နဂရုတော်မြို့မှ၊ နိဟရိတွေ့ ထုတ်၍ ချေပတွေ့ ဖိုးသင်္ဂြိုဟ်၍ ထုပ်၊ စေတီကို၊ ကာရောထ။ ပြုကြကုန်သော၊ မှာဘိ။ ဤသို့၊ အာဏာဝေယျ၊ စေခိုင်းတော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တထာ၊ ထိုဘုရားစေတော်မူတိုင်း၊ အကံသု၊ ပြုကြ ကုန်၏။ ကတွာစ၊ ပြုပြီး၍လည်း၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့ ဂတ္တွာ၊ သွား၍ သဇ္ဇာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍ အဋ္ဌာနေ၊ မိမိတို့သည်၊ ကတာကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စကို၊ အာရောစေတွေ့ နှုတ်တော်သျှောက်၍ တဿ၊ ထိုဒါရုစိရိယ၏၊ အာဘိသမ္ဘုဝယံ၊ ဘဝတပါးသို့လားရာ ခရီးကို၊ ဝုဏ္ဏံ သု၊ မေးသျှောက်ကြကုန်၏။ အထပန္နာ၊ ထိုနောက်မှ၊ နေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုဒါရုစိရိယ၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာစိက္ခိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဒန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တုမှေ၊ အာရုဗ်ဘုရားတို့သည်၊ ဗာဟိ ယာ၊ ဗာဟိယတိုင်းသား ဖြစ်သော၊ ဒါရုစိရိယော၊ ဒါရုစိရိယသည်၊ အာရုဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပဒတ္တာ ဘိ၊ ရောက်၏ဟူ၍၊ ဝဒယား မိနှင့် တော်မူကုန်၏။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ သော၊ ထိုဒါရုစိရိယသည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏံ သု၊ မေးသျှောက်ကုန်၏၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတ္တာ ကာလေ၊ နှာသောအခါ၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့ လျှင်၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူလတ်သော်၊ ဘဂ္ဂေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကဒါပနု၊ အာ ဘယ်အခါ၌လျှင်၊ အာသေ၊ ထိုဒါရုစိရိယ အား၊ တုမှေဟိ၊ အရှင်တို့သည်၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ သျှောက်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရန္တော၊ လှည့်လည်သည်တော်မူစဉ်၊ အန္တေ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ အန္တရေ ဝိထိယံ၊ ဖြူလယ်ခရီး မဆီး ဌာနာ၊ တည်တော်မူ၍၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘဂ္ဂေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တုမှေ ဟိ၊ အရှင် ဘုရားတို့သည်၊ အန္တရေ ဝိထိယံ၊ ဖြူလယ်ခရီး၌၊ ဌတွာ၊ တည်တော်မူ၍၊ သော ကထိတ ဓမ္မော။ ထိုဟောတော် မူအပ်သော တရားတော်သည်၊ အပ္ပမတ္တကော။ အနည်းငယ်မျှသာ တကား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော ဆုတောင်းခြင်းဖြင့်၊ သော ဒါရုစိရိယော၊ ထိုဒါရုစိရိယသည်၊ တာဝတကော

နှ၊ ထိုမျှအနည်းငယ်သောတရားဖြင့်၊ ဝိသေသံ၊အဂေါဟဋ္ဌဖိုလ်တရားထူး ကို၊ နိဗ္ဗာန်ကြောသို၊ ဖြစ်စေနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟံသု၊ နားတော်လျှောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ကိं၊အဘယ်ကြောင့်၊မမ၊ငါ့ဘုရား၏၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊အပ္ပံဝါ၊ဟူ၏၊နည်းသည်မျှားသည်ဟူ၍၊မည်ထိ၊ သင်တို့မှတ်ထင်ကြကုန်ဘိသနည်း။အနေကာနိ၊များစွာကုန်သော၊ဂါထာ သဟဿာနိ၊ ဂါထာတထောင်ပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ အနတ္ထနိဿိတံ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကိုမဖြိုသည်ရှိသော်၊နှသေယျော၊ မမြတ်၊ အတ္ထနိဿိတံပန၊မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးထူးနှင့်စပ်ဖြိုသည်ရှိသော် ကား၊ကေဝိ၊တခုလည်းဖြစ်သော၊ဂါထာပဒံ၊ဂါထာပုဒ်သည်၊သေယျော၊ မြတ်သည်သာတည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ ဒသေန္တော၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဟဿမပိစေဂါထာ။ အနတ္ထပဒသဟိတာ၊ ကော်ဂါထာပဒ်သောယျော၊ ယံသုတ္တာ ဥပသမ္မတိ။ သဟဿမ ပိစေဂါထာ။ အနတ္ထပဒသဟိတာ၊ ကော် ဂါထာပဒ်သောယျော၊ ယံသုတ္တာ ဥပသမ္မတိဟူ၍၊ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒ ကျမ်းခွဲ၊ ဇာမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊ဝတ္ထာနု၊ဟောတော်မူ၍၊ကေဝလံ၊သက် သက်၊ ပရိနိဗ္ဗာနမဂ္ဂေန။ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါမျှဖြင့်သာလျှင်၊အထခေါမမသာ ဝကာနံ ဘိက္ခူနံ၊ဝိပ္ပါဘိညာနံ အဂ္ဂဘာဝေနုပိပူဇာရုဟောတိ၊ အထခေါမမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဝိပ္ပါဘိညာနံ အဂ္ဂဘာဝေနုပိ ပူဇာရုဟောဟူ၍၊ ဒသေန္တော၊ဟောတော်မူလျက်၊တေဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေ၊မမသာဝကာနံဘိက္ခူ နံ၊ဝိပ္ပါဘိညာနံယဒိဒံ၊ဗာဟိယောတိ၊တေဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေ၊မမသာဝကာနံဘိက္ခူ နံ၊ဝိပ္ပါဘိညာနံ ယဒိဒံ၊ဗာဟိယောဟူ၍။ တံအာယသ္မန္တံ၊ထိုအရှင်ဗာဟိယ ကို၊ တေဒဂ္ဂေ၊တေဒဂ်အရာ၌၊ ဌပေသိ၊ထားတော်မူ၏။ ၊အနတ္ထပဒ သဟိတာ၊ အကျိုးစီးပွါးမဲ့နှင့် စပ်ယှဉ်သော၊ ဂါထာ၊ဂါထာသည်၊ စေ သဟဿမ်ပိ၊ အကယ်၍တထောင်မျှလောက်ပင် မျှားသော်လည်း၊ နှသေ ယျော၊မမြတ်၊ အတ္ထပဒသဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်ယှဉ်သော၊ ကေ၊ တပုဒ်သော၊ဂါထာပဒ်၊ဂါထာပုဒ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊သေယျော၊မြတ်၏၊ ယံပဒံ၊ အကြင်တပုဒ်သာရှိသောဂါထာကို၊သုတ္တာ၊ကြားနာရ၍၊ ဥပသမ္ဘ တိ၊ခန္ဓာငါးပါးငြိမ်းခဲ့၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သေယျော၊မြတ်၏၊အထခေါ၊ ထိုရဟန်းတို့မေးလျှောက်သောအခါ၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဘိက္ခ ဝေ၊ရဟန်းတို့။ မမ၊ငါ့ဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊တပည့်သား၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိပ္ပါဘိညာနံ၊လျှင်သောအဘိညာဉ်ရှိကုန်သော၊ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့တွင်၊ဗာ ဟိယော၊ဗာဟိယကို၊အဂ္ဂဘာဝေနုပိ၊မြတ်သောအဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ပူဇာ

ရဟော။ ပူဇော်ခြင်းဌာထိုက်သည့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ မမ၊ငါဘုရား၏၊ သာ၀ကာနုံ၊ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိပ္ပါတိညာနုံ၊ ဣဒ္ဓိသာအာတိညာဉ်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊နုံ၊ရဟန်းတို့တွင်၊ ယာဒိဒံယော အာယသ်ဗာဟိယော၊ အကြင်ဗာဟိယသည်၊ အဂ္ဂေ၊ရှိ၏၊ ဧတေသောဗာဟိ ယော။ ဤဗာဟိယသည်၊ အာဂုံအာဂွေ၊ဖြတ်၏၊တံတောဒဂ္ဂဗ္ဗာနုံ၊ထိုဧတေဒဂ် ထားသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ အထ၊ခါဘဂ၀ါသာ၀ကွိယံ ဝိဏ္ဏာယ စရိတ္တာ(ပ)ပရိနိဗ္ဗုတောဘိက္ခဝေဗာဟိယောတိ၊ အထခေါဘဂ၀ါ သာ ၀ကွိ၊သံ၀ိဏ္ဏာယစရိတ္တာ(ပ)ပရိနိဗ္ဗုတောဘိက္ခဝေဗာဟိယောဟူ၍၊ ပါဠိ ယံ၊ပါဠိတော်၌၊ ၀ုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်၌၊ ပဌ္ဌာ ဘတ္တနို၊ပဌ္ဌာဘတ္တံဟူသည်ကား။ ဘတ္တကိစ္စတော၊ဆွမ်းစား၊ခြင်းကိစ္စ ၌။ ပဌ္ဌာ၊နောက်၌၊ ဝိဏ္ဏာပါတပရိယေသနတော၊ ဆွမ်းခံ၊ရာမှ၊ပဋိနိ၀တ္တ တော၊ပြန်တော်မူသောအခါ၌၊ပဒဋ္ဌေ၊ယနုဝိ၊ပုဒ်နှစ်ပါး၊အပေါင်းဖြင့်လည်း၊ ကာဘာဘဋ္ဌ ကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစား၊ခြင်း ကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုတိ၊ဤ သို့၊ ၀ုတ္တံ၀ုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ နိဟာရိတ္တာတိ၊နိ၊ဟာ ရိတ္တာဟူသည်ကား။ နဂရတော၊ရွှေမှ၊ဗဟိ၊အပသို့၊ နေတ္တာ၊ ဆောင်၍၊ ချာ၊ပေထာတိ၊ချာ၊ပေထဟူသည်ကား။ ဒဟာထ၊ဖီ၊သင်ကြိုက်ကြကုန်လော၊ ထူ၊ပဌ ကဲ၊ရောထာတိ၊ ထူ၊ပဌကရောထ ဟူသည်ကား။ အာသဗာဟိ ယ သ၊ ထိ၊ဗာဟိယ၏၊ သရိ၊ရေ၊ဝတ္ထု၊ယော၊ သရိ၊ရေ၊ဝတ်တို့ကို၊ ဂ၊ဟော တ္တာ၊ယူ၍၊ စေတိ၊ယ၊ပူ၊စေတီကိုလည်း၊ ကရောထ၊ပြုကြကုန်လော၊တတ္ထ၊ ထိ၊ပါဠိ၌ဝ၊ဟို့တွင်၊သ၊ဗြဟ္မစာရိ၊ဝေါ ဘိက္ခဝေကာလကတောတိ၊ သ၊ဗြဟ္မ စာရိ၊ဝေါဘိက္ခဝေ ကာလကတော ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ကာ၊ဏေ၊ စေတီ ထိုက်သောအကြောင်းကို၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တ၊သ၊ထိုသ၊ဗြဟ္မစာ ရိ၊ဝေါဘိက္ခ ၀စ၊သောပါဌ်၏၊ အ၊ဣော၊အနုက်ကား။ တုမှေ၊သင်ချစ်သား တို့သည်၊သေ၌ဣုနေ့၊ဖြတ်သောအနုက်ကြောင့်၊ဗြဟ္မ၊ဖြတ်သော၊ယံအ၀ ဝိ၊ယာ၊ဒိ၊ပ၊ဒို့ပတ္တိ၊ခဲ့၊. အကြင်အ၀ဝိ၊ယ၊ဒိ၊ပ၊ဒို့ပတ်တ၊ရား၊ကို၊ စ၊ရ၊ထ။ကျင့်ကြကုန်၏၊ တုမှေ၊ဟု၊သင်ချစ်သား၊တို့နှင့်၊သ၊မာနုံ၊ တူ၊သော၊ တံ၊ဗြဟ္မ၊ ထိ၊ဖြတ်သော၊တ၊ရား၊ကို၊ သော၊ဗာ၊ယိ၊ယော၊ ထိ၊ဗာ၊ဟိ၊ယ၊သည်၊ အ၊စ၊ရိ၊ကျင့်ပြီ၊ ဣ၊တိ၊တ၊ဿ၊ထိ၊ကြောင့်၊ သ၊ဗြဟ္မစာ၊ရိ၊ သ၊ဝ၊ဘ၊ဝ်ကုန်ခဲ့ပြီ၊ မ၊ဏ၊ဣ၊ကာ၊လ၊ သ၊ သော်ကြောင့်၊ အ၊ဇ္ဇ၊ အ၊ဒေ၊ သ၊ ကာ၊လ၊တော၊ သ၊ခဲ့၏၊ တ၊သ္မာ၊ထိ၊ကြောင့်၊ တ၊ံ သ၊ရိ၊ရံ၊ ထိ၊သ၊င်တို့၏ သ၊ဝ၊ဘ၊ဝ် သုံ၊ဘော်ဗာ၊ယိ၊ယ၏ အ၊လော၊င်း၊ကို၊ မ၊ဌ၊ဂေ၊နု၊ ညောင်၊ရောင်း

ယေဘုယျခြင့်နဝေ့တောဖြိုမှုနိဗာဓိတွေးထုတ်၍၊ ဗျာပေထပေါ်သင်ကိုဟိ ကြကုန်လော၊အာသဗဘိယသေ၊ထိုဗာဟိယ၏၊ သရိရဓာတုယော၊သရီ ရဓာတ်တို့ကို၊ ထူပ်ဧစေတီကို၊ဘရောထပြုကြကုန်လော၊ ဣတိအယံ၊ဤ သည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ တာသကာဂတိတိ၊ တာသကာဂတိ ဟူသည်ကား၊ ပဋ္ဌသုဂတိသု၊ ငါးပါးသောဂတိတို့တွင်၊ တာသဗဘိ ယသေ၊ထိုဗာဟိယ၏၊ ဥပဓမ္ဓိဘဝဘုတော၊ဥပဓမ္ဓိဘဝဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဂတိ၊လား၊ခုဂတိသည်၊ကတမာ၊အာဘယ်နည်း၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဂတိတိ၊ ဂတိဟူသည်ကား၊ နိမ္မတ္တိ၊ပြုခြင်းတည်း၊ အရိယော၊ဝါ၊ အရိယာသည် လည်းကောင်း၊ ပုထုဇဉ်နော၊ဝါ၊ပုထုဇဉ်သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ကာနိဗ္ဗာ၊အာဘယ်ပြုခြင်းနည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက် တည်း၊ အဘိသမ္ဘရာယောတိ၊ အဘိသမ္ဘရာယော ဟူသည်ကား၊ ပဋ္ဌ ဘဝပတ္တိ၊ငါးပါးသောဘဝသို့ရောက်ခြင်း၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဘဝနိရောဓော၊ ဘဝ၏ချုပ်ခြင်း၊ တာသဗဘိယသေ၊ထိုဗာဟိယ၏၊ထူပကရဏာဂတ္တိ ယာဝ၊ စေတိတည်ခြင်းကိုတိုက်တွန်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗုတဘာ ဝေါ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအဖြစ်သည်၊ အတ္ထတော၊အနုက်အား၊ဖြင့်၊ ပကာ သိတော၊ပြုအပ်သည်၊ ကိဗ္ဗာပိဟောတိ၊ အကယ်၍ကား၊ဖြစ်ရာ၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ယေဘိဟ္ဟ၊အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဘတ္တ၊ထို မေးလျှောက်သောအစည်းအဝေး၌၊ ဘတ္တကေနဝစနေန၊ ထိုစကားဖြင့်၊ ☰ နဝေါနိ ဘုမသိကုန်၊ တေဘိဟ္ဟ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တာသကာဂတိတိ၊ တာသကာဂတိဟူ၍၊ ပုန္ဒိ ဘုမသေ၊မေးလျှောက်ကုန်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ပါ ကဋ္ဌ တရီ၊အလွန်ထင်ရှားစွာ၊ကာရာပေတုကာမာ၊ပြုလိုကြကုန်သည်ဖြစ် ၍၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပုန္ဒိ ဘု သေ၊မေးလျှောက်ကြကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊ပဏ္ဍိတောဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂ မဂ္ဂပညာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာကို၊ အဓိဂတတ္တာ၊ ရသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ပဏ္ဍော၊ လောကုတ္တရာပညာဖြင့်၊ ဣတောပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သည် တည်း၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပဏ္ဍိတောပညာရှိ၏၊သစ္စဝါဒီတိ၊သစ္စဝါ ဒီဟူသည်ကား၊ပဋိပဒ္ဓိ၊မှန်သောစကားကိုပြောဆို၍ကျင့်လေ့ရှိ၏၊ဝေ္ဌသ ဘိ၊ဝေ္ဌသဟူသည်ကား၊လောကုတ္တရာ၊ဝေ္ဌသ၊လောကုတ္တရာတရား၊အား၊ အနုဝေ္ဌနာ၊အနုဝေ္ဌဟူသည်ကား၊သိလဝိသုဒ္ဓိအာဒိပဋိပဒါ၊ဝေ္ဌ၊သိလဝိသုဒ္ဓိ အစရှိသောအကျင့်တရား၊ကို၊အဝ ဝါ၊တနည်းကား၊ဝေ္ဌသာတိ၊ဝေ္ဌသ ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဝေ္ဌသ၊နိဗ္ဗာန်တရား၊အား၊ အနုရူပ်၊ လျှောက်ပတ်

သော။ အရိယမဂ္ဂဖလဝမ္ဘံ၊ အရိယမဂ်ဖိုလ်တရားကို၊ နုစမံမ္ဘောဓိကရုဏာနှင့်၊ နုစမံမ္ဘောဓိကရုဏာဟူသည်ကား၊ ဝမ္မဒေသနာဟောတုံ၊ တရားဟောခြင်း အကြောင်းဖြင့်၊ မံ၊ ငါထုရားကို၊ နုဝိဟောသေတိ၊ မညှင်းဆဲပေ၊ ကသ္မာ၊ အဘာသိကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယထာနူသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ ပဋိပဇ္ဇာ၊ ကျင့်သောကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ယောဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္ဓိကေ၊ အဝတ်တော်ခံ၊ မွှေးတရားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ နာ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၀ါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ နပဋိပဇ္ဇတိ၊ မကျင့်၊ သောဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗော၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝိဟေသေသိ နာမ၊ ညှင်းဆဲသည်မည်၏၊ ယံကာရဏာ၊ အကြောင်းအကြောင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝိဟိ'သသညိပဂုဏံ နဘာသိမမ္ပဝဏ်တံ မနုဿေသုပြဟေတိ၊ ဝိဟိ'သသညိပဂုဏံ နဘာသိမမ္ပဝဏ်တံ မနုဿေသုပြဟေတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပြဟေ၊ သတံပတိပြဟ္မာမင်း၊ ပဂုဏံ၊ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ကာလပတ်လုံး၀ါသည် အလေ့အကျင့် ပြုအပ်သော၊ ပဏီတံ၊ မြတ်သော၊ မမ္ပ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ မနုဿေသု၊ လူအပေါင်းတို့၌၊ ဝိဟိ'သသညိ။ ၀ါသည်ပင်ပန်းကာမျှဖြစ်လတ္တံ့ ဟုအမှတ်ရှိတော်မူ၍၊ နဘာသိ၊ ၀ါဟောတော်မမူ၊ အထ၀ါ၊ တာနည်းကား၊ နုစမံမ္ဘောဓိကရုဏာနှင့်၊ နုစမံမ္ဘောဓိကရုဏာဟူသည်ကား၊ မံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဝမ္ဘောဓိကရုဏာ။ ဝန့်ဆင်းရဲမှုလွတ်မြောက်ကြောင်း ကောင်းသော ရဟန်းတရားကိုကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ နုစဝိဟောသေသိ၊ တရားဖြင့်မညှင်းဆဲပေ၊ ဗုဒ္ဓဒေဝေ ဣတိ ဣဒမ်ပိ ဝါ ယောဘိပ္ပါယော ဣဿ

သော၊နိဗ္ဗာနဝေဒနာတုယာ၊နိဗ္ဗာနဝေတာ်ဖြင့်၊ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ပရိနိဗ္ဗုတောဘိက္ခဝေ ဗာဟိယောဒါရုစိရိယောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗု တောဘိက္ခဝေဗာဟိယောဒါရုစိရိယောဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ ရတ္တံ၊ ဗောတော်မူအပ်၏၊တေမဇ္ဈိမိဒ္ဓတ္ထာတိ၊ တေမဇ္ဈိမိဒ္ဓတ္ထာဟူသည်ကား၊ ဗာဟိယသဿ။ဗာဟိယအမည်ရှိသော၊ထေရသ၊မသေ၏၏၊ အနုပါဒိသေ သာယ။ ဝိပါက်ကမ္မရေပ် အကြွင်းအကျန်မရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဝေဒနာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဝေတာ်ဖြင့်၊ တေံပရိနိဗ္ဗုတာဘာဝဠု။ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ တထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတာဒုဠု၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒီဃာသဝါနံ၊ ရဟန္တာတို့၏၊ ဂတိ၊လားရာ ကို၊ ယာပရူရေနေဟိ၊အကြင်များစွာသောပုထုဇဉ်တို့သည်၊တေံဒုဗ္ဗိဇ္ဇာ ယျဘာဝဠု၊ ထိုသိနိုင်ခဲသော အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာကာရ တော၊ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဝိဒိတ္တာ၊သိတော်မူ၍၊ဣမံဥဒါ နန္တိ၊ဤမုံဥဒါန်ဟူသည်ကား၊အပ္ပတိမ္ဘိဂံ၊တည်ရာကင်းသော၊ပရိနိဗ္ဗာနဒ္ဓ ဘာဝဒီပကံ၊ပရိနိဗ္ဗာန်၏အာနုဘော်ကိုပြတတ်သော၊ ဣမုံဥဒါနံ၊ဤယထ္ထ အာပေါစပထဝီအစရှိသောဥဒါန်းစကားကို၊ ဥဒါနေသိ၊ကျူးငှဲ့တော်မူ ၏၊တတ္ထတာသုဥဒါနဂါထာသု၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာတို့၌၊ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထ ဟူသည်ကား။ ယတ္ထိ နိဗ္ဗာနေ၊အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း။အာပေါစ၊ ရေသည်လည်းကောင်း၊နဂါ ဝတိ၊မတည်၊ ပထဝီစ၊မြေသည်လည်းကောင်း။တေဇောစ၊မီးသည်လည်း ကောင်း၊ ဝါယောစ၊ လေသည်လည်းကောင်း၊ နဂါဝတိနုပတိဋ္ဌာတိ၊ မ တည်။ကသ္မာ၊အဘယ်းကြောင့်နည်းဟူမူကား၊နိဗ္ဗာနသ၊နိဗ္ဗာန်၏၊အသင်္ခ တသဘာဝတ္တာ၊ အသင်္ခတ သဘောဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊တတ္ထ၊ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊သင်္ခတဓမ္မာနံ၊သင်္ခတတရားတို့၏၊ လေသောပိ။ အမြဲကိမ္မသည်လည်း၊ နသ ဗ္ဗ ဝတိ၊မဖြစ်သင့်၊ သုဏ္ဏာတိ၊ သုဏ္ဏာဟူသည်ကား၊ သုဏ္ဏဝဏ္ဏတာယ၊ပြုသောအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ သုဏ္ဏာတိ၊သုဏ္ဏဟူ၍၊လဒ္ဓနာမ၊ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ သပဘာနကွတ္ထတာရုကာ၊ နကွတ်နှင့်တကွကြယ်အပေါင်းတို့သည်၊ နဇော ဘန္တိ၊မတွန်းပကုန်၊နဘာသန္တိ၊မတောက်ပကုန်၊အါဒိစ္စောနပကာသတိ၊ အာဒိစ္စောနပကာသတိဟူသည်ကား၊တိသုဒိပေသု၊သုံးကျန်းတို့၌၊ကေဆို် ခဏော၊ တပြိုင်နက်သောခဏာ၌၊ အာလောကဗဟုတ္တာသမဇ္ဇော၊ အရောင် ဖြင့်နှံ့စေခြင်းဌါဝပ်နိုင်သော၊အာဒိစ္စောပိ၊နေမင်းသည်လည်း၊ဗဟာဝေ

နေ၀။မရှိသဖြင့်သာသျှင်းနဒီဗျတိ၊မတောက်ပနိုင်၊နတ္ထိစန္ဒိမာဘာ၀တိတိ၊ နတ္ထိစန္ဒိမာဘာ၀တိ ဟူသည်ကား။ ကန္တာသိတလကရေကော။ နှစ်သက်ဘွယ်ချမ်းမြေသောအရောင်ကိုပြုတတ်သော၊ စန္ဒာ၀ါ၊လမင်းသည်လည်း၊ ဝိဘာ၀သူနှဘာ၀ေ။အသူးသဖြင့်ရဲရင့်စေတတ်သောအရောင်သည်၊သတိ ၀ိ၊ရှိ၊သော်သည်း၊တတ္ထိ နိဗ္ဗာနေ၊ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊အဘာ၀ တောမေ၀၊မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာသျှင်၊ အတ္ထိနော၊မိမိ၏၊ ဇရာ၀ိဒ္ဓံသနေန၊ အရောင်ကို ပျက်သီးသဖြင့်၊နဝိ၊ရောစတိ၊မတွန်းတောက်ပနိုင်၊ တတ္ထ၊ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊စန္ဒိ မသူရိယာဒေယော၊လနေအစရှိသည်တို့သည်၊ယဒိနတ္ထိ၊အကယ်၍မရှိကုန် သည်ဖြစ်အံ့။ လောကန္တရောဝိယ။လောကန္တရာဇာတ်ရဲကဲ့သို့၊တံ၊ထိုနိဗ္ဗာန် သည်၊ နိစ္စန္တ၊ကာ၊ခုမေ၀။ အမြဲတခဲနက်အရိုက်သည်သာလျှင်၊ ဘ၊ဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ဣဟ၊ဤသို့၊အာသက်။ယုံမှားသက်ခြင်ရာသည်ကို၊သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တ၊မောတတ္ထနိဗ္ဗတိတိ၊တ၊မောတတ္ထနိဗ္ဗတိဟူ၍၊အာဟ၊ဟော တော်မူ၏။ ရူ၀ဘ၊ဝေ၊ရူ၀ဘ၀ဒ္ဓ၊ တ၊မောနှာမ။အရိုက်မည်သည် ၊သိယာ၊ ဖြစ်ရာသည်၊ သတိ၊ရှိသော်၊ တတ္ထ နိဗ္ဗာနေ၊ထိုနိဗ္ဗာန်၌၊ တ၊မော၊အရိုက် သည်၊ သိ'ယာ၊ဘ၊ဝေ၊ယျ၊ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ ယ၊ဒါ၀ အတ္ထိနော၊ဝေ၊ဒိ၊မုနိ၊မော နေန ဗြာဟ္မဏောတိ၊ ယ၊ဒါ၀ အတ္ထိနော၊ဝေ၊ဒိ၊မုနိ၊မောနေန ဗြာဟ္မဏောဟူ သည်ကား။ စ၊ဝုသ၊စ္စ၊မောနေ၊တော၊သ၊စ္စာ၊လေ၊ပါ၊ကိုသိခြင်း၊ကြောင့်၊မော နဿ၊မောနံ၊ဟူ၍၊ လ၊ဒ္ဓ၊နာ၊မေ၊ရ၊အ၀်သော်အမည်ရှိသော၊မဂ္ဂ၊ဉာ၊ဏေ၊နေ၊မဂ် ဉာဏ်ဖြင့်၊ ကာ၊ယ၊မော၊နေ၊ယျ၊ဒိ၊တိ၊ ကာ၊ယ၊မော၊နေ၊ယျ အစရှိသည်တို့နှင့် ထည်း။ သ၊မ၊ဒ္ဓာ၊ဂ၊တ၊တ္တာ။ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မုနိ၊တိ၊မုနိ၊ဟူ၍၊ လ၊ဒ္ဓ၊နာ၊မော၊ရ၊အ၀်သော်အမည်ရှိသော၊အ၊ရိ၊ယ၊သာ၊ဝ၊ဂ၊ဗြာဟ္မဏော၊အ၊ရိ ယာ၏တပည့်ဖြစ်သော ဗြာဟ္မဏာသည်၊ မောနသ၊ခ်ါ၊တေ၊နာ။ မောနဟုဆို အ၀်သော။ တေ၊နေ၀ပဒိ၊ဝေ၊ဥ၊ဝေ၊ဟောနေ၊ထိ၊ပဒိ၊ဝေ၊ဥ၊ဝေ၊ဟော်ဖြင့်သာလျှင်၊ယ ဒါ၊ယတ္ထိ'ကာ၊လေ အ၊ဂ္ဂ၊ဂ္ဂ၊ဟော။ အ၊ကြောင်အ၊ကျိုးဟူသည်မက်ခေါ်၍၊ အ၊တ္တ၊နာ သ၊ယ၊မေ၀။ ဒိ၊မိ၊ဂ္ဂ၊ယ်တိုင်သာလျှင်၊ အ၊နု၊သ၊ဝါ၊ဒိ၊ကေ၊အ၊ဆင့်ကြား၊ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ပ၊ဟာ၊ယ၊ပ၊ယ်၍၊ အ၊တ္တ၊ပ၊ဗ္ဗ၊ကွဲ၊ ဒိ၊မိ၊ဂ္ဂ၊ယ်တိုင်မှက် မြောက်ပြုသည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အ၊ဝေ၊ဒိ၊အ၊ညာ၊သိ၊ပဒိ၊ဝိ၊ဏ္ဏ တိ၊ထိုး၊ထွင်း၍သိပြီ၊အ၊ဝေ၊တိ၊တိ၀ိ။အ၊ဝေ၊တိ၊ဟူ၍လည်း၊ပါ၊ဠော၊ပါ၌အ၊ဏ္ဏိ ဂ္ဂ ၏။အ်ညာ၊သိ၊သိပြီ၊ဣ၀ိ၀ိ၊ဣ၀ိ၀ိ၊ဟူ၍လည်း၊အ၊ဠော၊အ၊နက်ကို၊ဒ၊ဠ္ဠ၊ဗြော၊ဗ္ဗတ် အ၀်၏၊အ၊ထ၊ရ၊ပါ၊အ၊ရ၊ပါ၀။ သု၊ခ၊ဒု၊က္ခာ၊ပ၊ဋ္ဌ၊တိ၊ဘိ၊အ၊ထ၊ရ၊ပါ၊အ၊ရ၊ပါ၀၊သု၊ခ ဒု၊က္ခာ၊ပ၊ဋ္ဌ၊တိ၊ဟူသည်ကား။အ၊ထ၊ထိုအ၊ခါ၌၊ တ၊သ၊နိဗ္ဗာ၊နသ၊ထိုနိဗ္ဗာန်

ကို၊ဗာနုနုတော၊သိသောအခါမှ၊ပဋ္ဌာ၊ နောက်၌၊ ရူပါတိ၊ ရူပါဟု သည်ကား၊ရူပမျှော၊ရှင်တရားမှ၊တေန၊ ထိုရူပါဟု သောပါဠိဖြင့်၊ ပမ္ဗေါ၀ါကာရ၀ဘ၀ေါစ၊ ပမ္ဗေါ၀ါကာရ၀ဘ၀ကိုလည်းကောင်း၊ ကေ၀ါကာရ၀ဘ၀ေါစ၊ ကေ၀ါကာရ၀ဘ၀ကိုလည်းကောင်း၊၀ဟိတော၊ ယူအပ်သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊အ ရူပါတိ၊အရူပါဟု သည်ကား၊အရူပမျှော၊နှာပ်တရားမှ၊တေန၊ထိုအရူပါဟု သောပါဠိဖြင့်၊ရူပေန၊ရှင်နှင့်၊အမိသိက၊တော၊မရောသည်ကို ပြုတတ်သော၊ အရူပဘ၀ေါ၊အရူပဘ၀ကို၊၀ဟိတော၊ယူအပ်သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊သော အရူပဘ၀ေါ၊ထိုအရူပဘ၀ကို၊ စတုဝေါကာရ၀ေါတိ ၀ိ၊စတုဝေါကာရ၀ဘ၀ဟူ၍လည်း၊ ၀ဋ္ဋတိ၊ဆိုအပ်၏၊ သုခဒုက္ခာတိ၊ သုခ ဒုက္ခာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောတဲ့၌၊ ဥပဇ္ဇနကသုခ ဒုက္ခ တော၊ ဖြစ်သောသုခဒုက္ခမှ၊ဝိ၀ဋ္ဋကော၊ အထူးသဖြင့် ကင်းလွတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၀ါ၊တနည်းကား၊ ရူပါတိ၊ရူပဟူသည်ကား၊ ရူပ သောကပဒိုသန္ဓိတော၊ ရူပတဲ့၌ပဒိုသန္ဓေနေခြင်းမှ၊ အရူပါတိ၊ အရူပဟူ သည်ကား၊ အရူပေ၊လောကပဒိုသန္ဓိတော၊ အရူပတဲ့၌ပဒိုသန္ဓေနေခြင်းမှ၊ သုခဒုက္ခာတိ၊သုခဒုက္ခာဟူသည်ကား၊ ကာမာ၀စရေ၊ပဒိုသန္ဓိတော၊ကာမာ ၀စရေ၊ပဒိုသန္ဓေမှ၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကာမတာ၀ေါ၊ကာမတ၀ သည်၊ဗျာပါဒသသုခဒုက္ခော၊ကျေးဖြင်းသောချမ်းသာဆင်းရဲဂို၏၊ဝေါယထာ ဂုတ္တုနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သကလတောပိ၊ အလုံးစုံ လည်းဖြစ်သော၊ ဘေဿ၀ဝန္ဓတော၊ထိ၀ဝ်ရှိတရားအပေါင်းမှ၊ အစ္ဆန္ဒမေ ၀၊ စင်စစ်သဖြင့်လျှင်၊ မုစ္စတိ၊လွတ်၏၊ ဂါထာနှင့်ယနပိ၊ ဂါထာနှစ်ခု အားပေါင်းဖြင့်လည်း၊ ဘဂ၀ါ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ မယ္ဟံ၊ ငါ့ဘုရား၏၊ ဝုတ္တသေ၊သားဖြစ်သော၊ ဗာဟိယသေ၊ဗာဟိယ၏၊ ဂတိ၊လားရာသည်၊ ဇ၀ေ၊ရူပါ၊ဤသို့သဘောဂို၏၊ နာ့တိ၊ဤသို့၊ဒသေသတိ၊ပြတော်မူ၏၊ ၊ဒသမ သုတ္တ၀ဏ္ဏနာ၊ဒသမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ ဗောဓိ၀ဂ္ဂ၀ဏ္ဏနာ၊ဗောဓိ၀ဂ်၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-မုစလိန္ဒ၀ဂ်-၁-မုစလိန္ဒသုတ်၊

☰ မုစလိန္ဒ၀ဂ္ဂသော၊မုစလိန္ဒ၀ဂ်၏၊ ပဌမေ၊ပဌမသုတ်၌၊မုစလိန္ဒမူလေတိ ဏ္ဍေ၊မုစလိန္ဒမူလေဟူသော၌ပါဠိ၌၊ နိမ္မရကျော၊တမာပင်ကို၊မုစလိန္ဒော တိ၊မုစလိန္ဒဟူ၍၊ ၀ဋ္ဋတိ၊ဆိုအပ်၏၊သော၀ကျော၊ထိုသစ်ပင်ကို၊နိ၀ုလော

တိုဝိ၊ ကြည်းပင်ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တာသမရကွဿ၊ ထို ကြည်းပင်၏၊ သမီးပေ၊အာနိုးဌ၊ ကေစိပန၊အ၏ကြောသောဆရောတို့သည်ကား၊ မုစလောတိ၊မုစလဟူသောအမည်သည်၊ တာသမရကွဿ၊ထိုသစ်ပင်၏၊ နာမ်၊အမည်တည်း။ ဝနေ့ဧ္ဂေကတာယပန၊တောင်ခြေကြီးဖြစ်သော၊ကြောင့် ကား၊ မုစလိန္ဒောတိ၊မုစလိန္ဒဟူ၍၊ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်၏၊ဣာ၊ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊ဆို ကုန်၏၊ မဟာအကာလ မေဃောတိ၊ မဟာအကာလမေဃော ဟူသည် ကား၊ ဝဿကာလ၊ဖိုယ်းကာလသည်၊ အာသဠ္ဠ၊ကွ။မကောက်ဓိ၊ ဥပ္ပန္န မဟာမေဃော၊ဖြစ်သောဖိုယ်းကြီးတည်း။ ဟိသစ္ဆံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သောမေဃော၊ထိုဖိုယ်းသည်၊ ဂိမှာနံ၊နွေလတို့၏၊ပန္ဓိ၊မေမာသေ၊နောက် ဆုံး၊ဖြစ်သော၊ဝါဆိုလဆန်းပကွဲ၌၊သကလစဏ္ဍ၊ဝါ၌ဂ ဣ ၊စကြာဝဠာတို့ကို အသုံး၊ဘို၊ပူ၊ရေ၊ခန်း၊ပြည့်၊စေသကဲ့၊ဥဒပါဒိ၊ထင်ရား၊ဖြစ်၏။သဗ္ဗာဟ၊ဝ ဒ္ဒ လိကာ၊တိ၊သဗ္ဗာ၊ဟ၊ဝဒ္ဒလိကာ၊ဟူသည်ကား၊တဖွဲ့၊ထိုဖိုယ်းကြီးသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ရှာသည်ရှိ၊သော်၊ သဗ္ဗာ၊ဟံ၊ခုနစ်ရက်၊ပတ်လုံး။ အဝိစ္ဆိန္နဝုဋ္ဌိကာ၊ မပြတ်သော ဖိုယ်း၊ရည်ဖိုယ်း၊ပါက်ရှိသည်၊ အ၊ဟောသိ။ဖြစ်၏၊သိတ၊ဝါ တ၊ဒုဋ္ဌိနိ ဘိ၊သိတ၊ဝါ၊တ၊ဒုဋ္ဌိနိ၊ဟူသည်ကား။သာ၊ထိုအ၊ကာလ၊ဖိုယ်းသည် လည်း။ သဗ္ဗာ၊ဟ၊ဝဒ္ဒလိကာ၊ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊အလျင် မပြတ်ရှာသည်ရှိ သော်၊ ဥဒကဇ၊သိတ၊သမ္ဘိ၊သော၊ဖိုယ်း၊ရည်အား၊တွေ့နှင့်၊ရောသော၊သိတ၊ဝါ တေန၊ ချမ်း၊အေး၊သော၊လေ၊ဖြင့်၊ သမ္ဘဋ္ဌ၊တော။ ထက်ဝန်း၊ကျင်မှ၊ ပရိဗ္ဗ မ၊ဇ္ဇေန၊ အ၊ခုပ်ရှစ်မျက်နှာ၊ပတ်ပတ်လည်သ၊ဖြင့်၊ ခ၊သိတ၊ဒိ၊ဝ၊သဗ္ဗာ၊ဗျက် ဆိုး၊အပ်သော၊ခုနစ်ရက်ဘို့သည်၊ ဒုဋ္ဌိနိ၊နာမ၊ဒုဋ္ဌိ၊မည်သည်၊ အ၊ဟောသိ။ ဖြစ်၏၊ မုစလိန္ဒော၊နာ၊မ၊နာ၊ဂ၊ရာ၊ဇာ၊တိ၊ မုစလိန္ဒော၊နာ၊မ၊နာ၊ဂ၊ရာ၊ဇာ၊ဟူသည် ကား၊တ၊သော၊ဝ၊မုစလိန္ဒ၊ရှာ၊ကွဿ၊ထိုကြည်းပင်၏၊သာ၊လျှင်၊သမီး၊ပေ၊အာနိုး ဌ၌၊ ပေါ်ကွ၊ရကိ၊သ၊ လေ၊ထောင့်ကန်၏၊ ဟေ၊ဌာ၊အောက်ဌ၌၊နာ၊ဂ၊သာ၊ဝ၊နံ၊ နဂါ၊ဘုံ၊သည်။ အ၊ဏ္ဍိ၊ဂ၊ဏ်၊တ၊ဏ္ဍ၊ထိုနဂါ၊ဘုံ၌၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်သော၊မဟာ နု၊ဘာ၊ဝေါ၊ ကြီး၊သော အာ၊နု၊ဘော၊ရှိ၊သော၊ နာ၊ဂ၊ရာ၊ဇာ၊ နဂါ၊မင်း၊တည်း။ သ ဂ၊ဘာ၊ဝ၊နာ၊တိ၊သ၊ဂ၊ဘ၊ဝ၊နာ၊ဟူ၊သည်ကား၊အတွင်း၊နေ၊မိ၊မိ၏၊နာ၊ဂ၊ဘာ၊ဝ၊နေ တော၊နဂါ၊ဘုံ၌၊ သတ္တ၊ကွတ္တ၊ဏ်၊တော၊ဂေ၊ဟိ ပရိ၊ကျ်ိ၊ပိ၊ဝ၊ဟာ၊တိ၊ သတ္တ၊ကွတ္တ၊ဏ်၊ တော၊ဂေ၊ဟိ၊ပရိ၊ကျ်ိ၊ပိ၊တ၊ဟာ၊ဟူ၊သည်ကား။ သတ္တ၊ဝါ၊ရော၊ခုနစ်ပတ်၊အတွင်း၊နော၊ ဌိ၊ပိ၏၊ သ၊ရိ၊ရေ၊တော၊ဂေ၊ဟ်၊ကိုယ်အ၊ရွယ်ကို၊ဖြင့်၊ဘ၊ဂ၊ဝ၊တော၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား ၏၊ ကာယ်၊ကိုယ်၊တော်ကို၊ ပရိ၊ဝါ၊ရ၊တွား၊ခြံ၊ရံ၍၊ဥ၊ပ၊ရိ၊မုဒ္ဓ၊နိ၊မ၊ဟန်ကဲ့၊ဝ၊ဏ်၊ဝိ ဟ၊ဠာ၊တိ၊ ဥ၊ပ၊ရိ၊မုဒ္ဓ၊နိ၊မ၊ဟန်ကဲ့၊ဝ၊ဏ်၊ဝိ၊ဟ၊ဠ၊ဟူ၊သည်ကား၊ ဘ၊ဂ၊ဝ၊တော၊ဖြတ်

စွာဘုရား၏၊ မုဒ္ဓပဒေသဿ၊ ဦးထိပ်တော်အရုပ်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အတ္တနော၊ ဗိမိ၏၊ မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော၊ ဖဏ်းပါးပျဉ်းကို၊ပသာရေတွေ့၊ ဖြန့်၍၊ ဖဏ်ကရိတွေ့တိုး၊ ဖဏ်ကရိတွေ့ဟူ၍လည်း၊ ပါဠေ၊ ပါဋ္ဌအဏ္ဏိ သည်၊ အတ္ထိ၊ဂိ၏၊ သောဝေအတ္ထော၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကိုသာ ဤ၌၊ ဒဠ္ဍေ၊မှတ်အပ်၏၊ကိုရိုတ္ထာရေမိ၊ထိုနဂါးမင်းအကြီးဖြစ်သည်ကို ချဲ့ဆိုပြီးဆုံး၊ တဿနာဂ ရာဇဿ၊ ထိုနဂါးမင်းအား၊ တေဝေသော ပရိ ဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ကိ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ဘဂဝါစ၊မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊မယ္ဟံ၊ငါ၏၊ဘာ ဝနသမိပေ၊ဗိမာန်၏အနီး၌၊ ရုက္ခမူလေ၊သစ်ပင်ရင်း၌၊နိသိန္နော၊နေတော်မူလာ၏၊ အယဉ္စ သတ္တာဟာ ဝဒ္ဒလိကာ၊ ဤခုနစ်ကောက်ရှေသော ဖိုလ်ကြီး သည်လည်း၊ ဝတ္ထုတိ၊ဖြစ်ခဲ့၏၊အသ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝါသာဂါရံ၊ နေရာကျောင်းတော်ကို၊ လဒ္ဓုံ၊ရခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊အပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့သော အကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သောနာဂရာဇာ၊ထိုနဂါးမင်းသည်၊သတ္တာ ရုတနမယံ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော၊ ပါသာဒံ၊ပြာသာဒ်ကို၊ နိမ္မိနိတုံ၊ ဘနဲဆင်းခြင်းငှါ၊ သက္ကောနော်ပိ၊တတ်နိုင်ပြီးသော်လည်း၊ ဝေ၊ဤဘို့၊ ကတေ၊ပြုသည်ရှိသော်၊ ကာယကာရေ၊ကိုယ်တိုင်ပြုအပ်သောကုသိုလ် ကို၊ ဂဟိတော၊ယူအပ်သည်၊ နဘဝိဿတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာယဝေယျာဝစ္စံ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုကြီး ငယ်ကိုရှက်ဆောင်ခြင်းကို၊ ကရိဿတိ၊ပါပြုအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော၊ အတ္တဘာဝံ၊အတ္တဘောကို၊ ကတ္ဝာ၊ပြု၍၊ သတ္ထာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ခုနစ်ကြိမ်။ ဘောဇေတိ၊အခွေ တို့ဖြင့်ပရိက္ခီပိတ္ဝာ၊ဝှေ့၍၊ဥပရိ၊ထိပ်တော်၌၊ ဖဏံ၊ပါးပျဉ်းကို၊ဝါရေသိ။ ဆောင်းမိုး၏၊ပရိကျွေပဘုန်းရှိ၊ အခွေအပတ်အတွင်းသည်၊ လောဟပါ သာဒေ၊လောဟပါသာဒ၌၊ ဘဏ္ဍာဂါရေ ဘုပမာဏံ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်ပမာ ဏဂရိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ခန္ဓကအဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာဝါ ခန္ဓက အမှင့်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝတ္တုံ၊ ဆိုတော်မူအပ်၏၊ မဇ္ဈိမ အဋ္ဌကထာ ယံပန၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌ကား၊ ပေ၊ဟု၊လောဟ ပါသာဒပမာ ဏံ၊ လောဟပါသာဒ အောက်အပြင်ပမာဏရှိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊မှန်ဆို၏ဆိုတော်၊အလိုရှိတိုင်းအလိုရှိတိုင်းသော၊ဣရိယာပထေ န၊သွားခြင်းစသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရိဿတိ၊ နေတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊နာဂရာဇဿ၊ နဂါးမင်း၏၊

အဣာသယော၊အာလိုသည်၊ အဟောသိကိုရေ၊ဖြစ်သတတ်၊ ဘဂဝါပန္နဲ
မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ ယထာနိသိန္နော၀၊ထက်ဝယ်ဖွဲ့မြဲတိုင်းဖြင့်သာ
လျှင်းသည်ကြာဟံ၊ရုနစ်ရက်ကို၊ဝိတိနာမေယိ၊လွန်စေတော်မူ၏၊တစ္ဆဋ္ဌာနုံ၊ထို
ဗုစလိန္ဒနဂါးမင်း၏ ပါးပျဉ်းဖုံးလပ်ရုနစ်ထပ်ရစ်ခွေနေရာ၏ အတွင်းသည်
ကား၊သုခီယိတဝါတပါနုံ၊ ကောင်းစွာဝိတ်ထား၊အပ်သောလေသာတံခါး
ရှိ၏၊သုဗုသိတအဂ္ဂဠေါ၊ကျွန်ုပ်ဝါရိယ၊ရှက်ခြင်းစေ့စပ်ကောင်းစွာတပ်
သောတံခါးသိကြားကျွန်ယုံဝိသကြိုဘန်ဆင်းသည်နှင့်တူသော ရုလစ်ပွန်
ချွန်တပ်သော ပြာသာဒ်ကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ မာဘဂဝန္တံသိတန္တိ
အာဒိ၊ မာဘဂဝန္တံ သိတံဣတိသို့အစရှိသော စကားသည်၊ တသ၊ ထို
နဂါးမင်း၏၊တယာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ကရိတ္တွာ၊ပြု၍၊ ဌာနကာရဏာပရိ
ဒိပနုံ၊ နေရာပြုခြင်း၏ အကြောင်းကိုပြုသော စကားတည်း၊ ဟိသစ္ဆံ၊ ထို
စကားသည်မှန်၏၊သောနာဂရာဇာ၊ထိုနဂါးမင်းသည်၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ သိတံ၊အချမ်းသည်၊၊မာဗာဝယိတ္ထ၊ မည္ဘဉ်းဆဲစေသတည်း၊
ဥဏ္ဍံ၊အပူသည်၊မာဗာဝယိတ္ထ၊မည္ဘဉ်းဆဲစေသတည်း၊ခုံသာဒိသမ္ပဿော၊
ခြင်အစရှိသည်ဘို့၏အတွေ့သည်၊မာဗာဝယိတ္ထ၊မည္ဘဉ်းဆဲစေသတည်း၊
ဒုတိ၊ဣတိ၊ စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊တယာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရိတ္တွာ၊ပြု၍၊
အဣာသိ၊တည်၏၊တဿ တတ္ထသတ္တာဟာ၀ဿိလိကာယ၊ထိုရုနစ်ရက်မပြတ်
ရိပယ်ရှာရာ၌၊ဥဏ္ဍာ၊မဝ၀၊အပူသည်သာလျှင်၊ကိုယ်ပေါ်၌ဝိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား
မရှိ၏ရှင်၊ပန်။ထိုသို့ပင်မရှိသော်လည်း၊ အန္တရေန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊
မေဃော၊ရိပယ်သည်၊သစေဝိဂန္ဓော ယျ၊အကယ်၍လင်းကြားခုံ၊ဥဏ္ဍံ၊အပူ
သည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ တမ္ပိဥဏ္ဍံ၊ထိုအပူသည်လည်း၊ မာဗာဝယိတ္ထ၊
မည္ဘဉ်းဆဲစေသတည်း၊ ဒုတိ၀ေ၊ဣတိ၊တဿ၊ထိုနဂါးမင်းအား၊ စိန္တေ
တုံ၊ကြံခြင်းငါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်၏၊ ကေစိပန၊ အချို့သော
ဆရာတို့သည်ကား၊ ဣတိ၊အရာ၌၊ ဥဏ္ဍာ၊ဟာ၊ကံ၊ဥဏ္ဍသဒ္ဒါ၊ကိုယူခြင်း
သည်၊ဘောဂပရိကျေ၀ယ။ အရွေ့အပတ်၏၊ ဝိပုလဘာ၀ကရဏော၊ကြီး
ပြန့်သောအဖြစ်ကိုပြုခြင်း၌၊ ကာရဏာကိတ္တနတ္ထံ၊ အကြောင်းကိုကြားခြင်း
ငါ၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္ဆံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ခုဒ္ဒကေ၊ ငယ်သော
အရွေကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထိ၊ ထိုကျဉ်းမြောင်းသော
အရွေအတွင်း၌၊ဘာ၀ဏ္ဍံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ နာဂရာဇာ၊နဂါးမင်း၏၊သရီရ
သ ဒ္ဓ ။တာ၊ ကိုယ်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ဥဿာ၊အရွေသည်၊ ဗာဝေယျ၊နှိပ်
စက်ရာ၏၊ ဝိပုလဘာ၀ကရဏောနုပန။ ကြီးပြန့်သော အဖြစ်ကိုပြုသဖြင့်

ကား။တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဥဏ္ဍီ၊အပူသည်၊ မာဗေဝယိတ္ထ၊ မည္ဘဉ္ဇီးပဲစေသတည်း။ ဖုတိ၊ဤသို့၊ဝိနေ့တွေ့ကြုံ၍၊ တထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရိတွေ့ပြု၍၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ဖုတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒနာ၊ဆိုကုန်၏၊ ဝိဒ္ဓနဉ္စ၊ဝိဒ္ဓဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓိဒ္ဓံ၊ဖိစီးအုံ့ဖွဲ့ခြင်းကင်းသော၊ မေဃဝိဂမေန၊ ဖိစီးရည်ကင်းသဖြင့်၊ ခုရိဘူတံ၊ဝေးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဖုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အဖြေ့ဖြာ၊အနက်တည်း၊ဝိဂတဝလာဟကန္တိ၊ဝိဂတဝလာဟကံဟူသည်ကား၊ အပဂတမေဃံ၊ ကင်းသော ဖိစီးတိမ်ရှိသော၊ဒေဝန္တိ၊ဒေဝံဟူသည်ကား၊အာကာသံ၊ကောင်းကင်ကို။ ဝိဒိတ္တာတိ၊ဝိဒိတ္တာဟူသည်ကား၊ ဇာဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်၊ဝိဂတဝလာဟကော၊ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိပြီ၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ သိတာဒိဂုပဒ္ဒဝေါ၊အချမ်းအစရှိသောဘေးသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဖုတိ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တာ၊သိ၍၊ ဝိနိဝေဌေတ္တာတိ၊ ဝိနိဝေဌေတ္တာဟူသည်ကား။အပနေတ္တာ၊အခွေအပတ်ကိုပယ်၍၊ သကဝဏ္ဏန္တိ၊သကဝဏ္ဏံဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ နာဂရူပ်၊နဂါးအသွင်အပြင်ကို၊ ပဒိသံဟရိတ္တာတိ၊ ပဒိသံဟရိတ္တာဟူသည်ကား၊ အန္တရဝေါပေတ္တာ၊ကွယ်စေ၍။မာဏဝကဝဏ္ဏန္တိ၊မာဏဝကဝဏ္ဏံဟူသည်ကား၊ ကုမာရကရူပ်၊ သတ္တိသားအသွင်ကို။ တေမဏ္ဍန္တိ၊တေမဏ္ဍံဟူသည်ကား၊ ဝိဝေကသုခပဒိသံဝေဒိနော၊ဝိဝေကသုခကိုခံစားသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယတ္ထကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌၊ သုခမေဝ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးချမ်းသာသည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဖုတိ၊ ဤသို့၊တေမဏ္ဍံ၊ဤအနက်ကို၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဟာနိတ္တာ၊သိ၍၊ဖုမံဥဒါနန္တိ၊ဖုမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ဝိဝေကသုခါနုဘာဝဒီပကံ။ဝိဝေကသုခ၏အာနုဘော်ကိုပြတတ်သော၊ဖုမံဥဒါနံ၊ ဤသုခေါ၊ဝိဝေကောတုဒ္ဓသဒ္ဒေါ၊ဥဒါနေသိ၊ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တဏ္ဍုတာသုဥဒါနဂါထာသု၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာတို့၌၊ သုခေါ ဝိဝေကောတိ၊သုခေါ၊ဝိဝေကောဟူသည်ကား၊နိဗ္ဗာနသင်္ခါတော၊နိဗ္ဗာန်ဟူဆိုအပ်သော၊ ဥပဓိဝိဝေကော၊ ဥပဓိဝိဝေကသည်၊ သုခေါ၊ချမ်းသာ၏၊ တုဒ္ဓသောတိ၊တုဒ္ဓသဟူသည်ကား၊စတုမဂ္ဂဥာဏသင်္ခါတသမ္ဗောဓေန၊လေးပါးသောမဂ်ဥာဏ်နှင့်ယှဉ်သောရောင့်ရဲခြင်းဖြင့်၊တုဒ္ဓသော၊ရောင့်ရဲသော၊သုတမ္ဘသောတိ၊သုတမ္ဘသဟူသည်ကား၊ပကာသနမ္ဘသော၊ထင်ရှားပြတတ်သောတရားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ပသဿတောတိ၊ပသဿတောဟူသည်ကား။ တံဝိဝေကံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောဥပဓိဝိဝေကကို၊ ဝါ၊တနည်းကား၊

ယဲ့ကိန္ဓိ၊အလုံးရုံသော၊ ပဿိတဖွဲ့နာမ၊ မြင်အပ်သောတရားမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံသဖွဲ့ထိုအလုံးရုံသောတရားကို။ အတ္တာနော၊မိမိ၏၊ဝိရိယ ဗလာဓိဂတေန၊ ဝိရိယ၏အစွမ်းအားဖြင့် ရအပ်သော၊ ဥာဏစက္ခုနှာ၊ ဥာဏ်ဘည်းဟူသော စက္ခုဖြင့်၊ ပဿန္တာ၊ မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဗျာပဇ္ဇန္တိ။ အဗျာပဇ္ဇဟူသည်ကား၊ အကုပ္ပနာဘာဝေါ၊အမျက်မထွက် သောအဖြစ်သည်၊ဧကေန၊ဤအဗျာပဇ္ဇဟူသောပါဠိဖြင့်၊ မေတ္တာပုဗ္ဗဘာ ဝေါ၊မေတ္တာဖြစ်ခြင်းသောအဖြစ်ကို၊ဒဿိတော၊ဖြအပ်၏၊ပါဏာတိပါတာ သံယမောတိ၊ပါဏာတိပါတာသုသံယမောဟူသည်ကား။ သတ္တေသု၊သတ္တ ဝါတို့၌ခွဲလည်း။ သံယမော၊စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ အဝိဟိံသနာဘာဝေါ၊ မညှဉ်းဆဲသော အဖြစ်သည်၊ သုခေါ၊ချမ်းသာ၏၊ ဟေတုအယံ၊ ဤသည် ကား။ အဇ္ဇော၊အနုက်တည်း၊ ဧကေန၊ဤပါဏာတိပါတာသု သံယမောဟု သောပါဠိဖြင့်၊ကရုဏာပုဗ္ဗဘာဝေါ၊ကရုဏာဖြစ်ခြင်းသောအဖြစ်ကို၊ဒဿိ တော၊ဖြအပ်၏။ သုခါဝိရာဂတာလောကေတိ၊ သုခါဝိရာဂတာလောကေ ဟူသည်ကား။ ဝိဂတရာဂတာဝိ၊ ကင်းသောရာဂရှိသော အဖြစ်သည် လည်း၊သုခါ၊ချမ်းသာ၏၊ ကာမာနံ၊ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ သမတိက္ကမော၊လွန် ဖြောက်ခြင်းသည်။ ကိ"ဒိသော၊အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ ယာဝိတ ရာဂတာဝိ၊ အကြင်ရာဂကင်းသော အဖြစ်ကိုလည်း။ ကာမာနံသမတိက္ကမောတိ၊ကာမာနံသမတိက္ကမောဟု၍၊ဝုဗ္ဗတိ၊ဆိုအပ်၏၊သာဝိတရာဂတာ ဝိ၊ထိုရာဂကင်းသော အဖြစ်သည်လည်း၊ သုခါ၊ချမ်းသာ၏၊ ဟေတုအယံ၊ ဤသည်ကား။အဇ္ဇော၊အနုက်တည်း။ဧကေန၊ဤသုခဝိရာဂတာလောကေ ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေါ၊အနာဂါမိမဂ်ကို၊ ကထိတော၊ဆိုအပ် ၏၊အတ္ထိမာနုသာဝိနိုယောတိ ဟုမိနှာပန၊အတ္ထိမာနုသာဝိနိုယောဟူသော ဤ ပါဠိဖြင့်ကား။ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ကထိတော်၊ဆိုအပ် ၏၊ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အတ္ထိမာနုသာပဒို ပဿဒ္ဓိဝိနုယောတိ၊ အတ္ထိမာနုသာပဒိုပဿဒ္ဓိဝိနုယောဟု၍၊ဝုဗ္ဗတိ၊ဆိုအပ် ၏၊ စ၊ဆက်၍ဗြဠိုးအုံ့ဟုတော၊ဤအရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာထက်၊ပရံ၊လွန် သော၊သုခံနာမ။ ချမ်းသာမည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊တေန၊ထိုကြောင့်၊တေဝေ ပရမံသုခန္တိ၊ တေဝေပရမံသုခံဟု၍၊ အာဟု၊ဟောတော်မူ၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ အရဟတ္တေန၊အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်၊ ဒေသနာယ၊ဒေသနာ၏၊ ကူလံ၊အထွဋ် ကို၊ဂတော်၊ယူတော်မူ၏၊ ဟု၊ဤသည်သျှင်အပြီးတည်း။ ၊ပဌမသုတ္တ ဝဏ္ဏနာ၊ပဌမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ।

၂-မုစလိန္ဒဝဂ်-၂-ရာဇသုတ်၊

ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သမ္မဟုလာနန္တိ၊ သမ္မဟုလာနံဟူသည်ကား၊ ဝိနယပရိယာယေန၊ ဝိနည်းပရိယာယ်အားဖြင့်၊ တယောဇနာ၊ သုံးယောက်သောရဟန်းတို့ကို၊ သမ္မဟုလာတိ၊ သမ္မဟုလာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တ ဗောဓာ၊ ထိုသုံးယောက်ထက်၊ ပရံ၊ လွန်မူကား၊ သံဃာ၊ သံဃာမည်၏၊ သုတ္တန္တပရိယာယေန၊ သုတ္တန်ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ တယောသုံးယောက်တို့သည်၊ တယောဇဝေ၊ သုံးယောက်တို့သာလျှင်တည်း၊ တ ဗောဓာ၊ ထိုသုံးယောက်ထက်၊ ဥဒ္ဓံ၊ လွန်မူကား၊ သမ္မဟုလာ၊ သမ္မဟုလာ မည်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒေါ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ သုတ္တန္တပရိယာယေန၊ သုတ္တန်ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ သမ္မဟုလာ၊ သမ္မဟုလာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဥပဠ္ဘာနသာလာယန္တိ၊ ဥပဠ္ဘာနသာလာယံဟူသည်ကား၊ ဓမ္မသဘာ၊ ဟော ပေ၊ တရားသဘင်မဏ္ဍပ်၌၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား၊ သည်မှန်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတုံ၊ ဟောတော်မူခြင်း၌၊ အာဂတသဒ္ဒေ၊ တော်မူလာသော၊ တထာဂတသဒ္ဒ၊ မြတ်စွာဘုရား အား၊ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဥပဠ္ဘာနကရဏတ္ထာယ၊ စည်းဝေးခြင်းကို ပြုရာအရပ်တည်း၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပဠ္ဘာနသာလာတိ၊ ဥပဠ္ဘာနသာလဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာထ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို၊ ဝိနိစ္ဆိနန္တိ၊ ဆုံးဖြတ်ကုန်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေန္တိ၊ ဟော ကုန်၏၊ သာကစ္ဆံ၊ တရားစကား ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းသို့၊ သမာဂစ္ဆန္တိ၊ ကောင်းစွာရောက်ကုန်၏၊ သန္နိပတိတာ ဝသေန၊ စည်းဝေးသည်၏အစွမ်း အားဖြင့်၊ ပကတိယာ၊ ပြကတော်အားဖြင့်၊ ဥပတိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ သာ လာဝိ၊ စရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဏ္ဍပေါဝိ၊ မဏ္ဍပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဠ္ဘာ နသာလာဝေါ ဝ၊ စည်းဝေးရာစရပ်ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တတ္ထာပိ၊ ထိုစည်းဝေးရာအရပ်၌လည်း၊ ဗုဒ္ဓါ သနံ၊ ဘုရားနေရာတော်ကို၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ဥဿုတ္တမေ ဝ၊ ခင်းထားအပ်သည် သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားတို့၏၊ ဓမ္မာနုကာလေ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိတော်မူသောအခါ၌၊ ဣဒံ ဝတ္ထုံ၊ ဤကျင့်ဝတ်သည်၊ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ စာရိတ္တံ၊ အလေ့အကျင့် တည်း၊ သန္နိသိန္နာနန္တိ၊ သန္နိသိန္နာနံဟူသည်ကား၊ နိသဇ္ဇဝသေန၊ ထိုင်

သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သံဂမ္ဘီတကွေပေါင်း၍၊ နိသိန္နာနံ။နေကုန်သော၊ သန္ဓိပတိတာနန္တိ။ သန္ဓိပတိတာနံ ဟူသည်ကား၊ တတောတတောထိုထိုအရပ်မှ၊ အာဂတ္တွာ၊ လာ၍။ သန္ဓိပတနဝသေန၊ စည်းဝေးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သန္ဓိပတိတာနံ။စည်းဝေးနေထိုင်ကြကုန်သော၊အထဝါ။ ပဘနည်းကား။ ဗုဒ္ဓါသနံ။ဘုရားနေရာတော်ကို။ဝုဋ္ဌေတော၊အရှေ့အရပ်သို့၊ ကတ္တွာ။မျက်နှာပြု၍။သတ္ထု။ဖြတ်စွာဘုရား၏။သမ္မုခေဝိယ၊မျက်မှောက်ဖြစ်ကဲ့သို့။ အာဒရပ္ပတ္တိယာ၊ အရိုအသေဖြစ်ခြင်းငှါ။ သက္ကစ္စနိသိဒနဝသေန၊ အရိုအသေနေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သန္ဓိသိန္နာနံ။ ကောင်းစွာနေထိုင်ကုန်သော၊ သမာနဇ္ဈာသယတာ၊ ကောင်းစွာ အလိုတူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အညမညဿ။ တယောက် သည်တယောက်၌၊ အဇ္ဈာသယေန၊ အလိုအားဖြင့်၊ သဒ္ဒ၊သမ္ဒဿ။အလွန်ကောင်းစွာသာလျှင်၊နိပတနဝသေန၊ ရိုးသားကြွေးနှံသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သန္ဓိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးနေထိုင်ကုန်သောပြာနိုးတို့အား၊ အယန္တိ။အယံဟူသည်ကား။ဇုတိနိ၊ယခုအခါ၌၊ဝုစ္စမာနံ။ဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ နိဒ္ဒိသတိ၊ညွှန်ပြတော်မူ၏၊ အန္တရာကထာတိ၊အန္တရာကထာဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနမနသိကာရဥဿေသပရိပုစ္ဆာဒီနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနိုးကိုနှလုံးသွင်းခြင်း ပါဠိသင်ခြင်းအဋ္ဌကထာ သင်ခြင်းစသည်ဟိုတွင်၊ အန္တရာအညာ၊တပါးသော၊ ကောဒုသော၊ ကထာ၊စကားတည်း၊ အသဝါ၊တနည်းကား၊မရှေ့နှိုးကော၊ မွန်းတည့်သောအခါ၌၊ ဃဋ္ဌသ·ရုအာပ်သော၊သုဂတောဝါဒသ၊ဖြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတော်ကို၊သာယံ။ညှပ်းသောအခါ၌၊လဘိတမ္ပသ၊ရုအာပ်သော၊ဝမ္ဘသ ဝနသ၊စ၊တရားနှာခြင်း၏လည်းကောင်း၊အန္တရာ၊အကြား၌၊ပဝတ္တတ္တာ၊ဖြစ်သောကြောင့်၊ အန္တရာကထာ၊အန္တရာကထာမည်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊သမ၊ကသမ္ဘာဝါဒသော ဝ၊ ရဟန်းတို့၏ကောင်းသောအယူ၏သာလျှင်၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ပဝတ္တာ၊ဖြစ်သော၊ အညာ၊တပါးသော၊ ကောဒုသော၊ ကထာ၊စကားတည်း၊ ဇုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အန္တရာကထာ၊အန္တရာကထာမည်၏။ ဥဒပါဒိတိ၊ဥဒပါဒိဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်၏၊ဇုမမေသံဗွိန္ဒိုရာဇုနန္တိ၊ ဇုမမေသံဗွိန္ဒိုရာဇုနံ ဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ နိဒ္ဓါရဏေ၊ နိဒ္ဓါရဏာ အနုကာ၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်အဆုံး၌ရှိသောသဒ္ဒါတည်း၊ မဟာဒ္ဓနတရောဝါတိအာဒိသု၊ မဟာဒ္ဓနတရောဝါ၌သို့အစရှိသည်တို့၌၊ တောသ၊ ထိုမင်းအား။ ပထဝိသံ၊မြေ၌၊ ခဏိတ္တာ၊တူး၍။ ဌပိတံ၊ထားအပ်သော၊ သတ္တုရတနနိစယသဒ္ဒါ ဟုတ်၊ ခုနစ်ပါးသောရတနာအရပေါ ဆိုအပ်သော၊

မဟာနန္ဒာ၊မျှားမြတ်သော၊ဓနုံ၊ဥစ္စာသည်၊အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၊ဇာတိတည်ရာ၊ထိုကြောင့်၊ သောရာစာ၊ ထိုမင်းသည်၊ မဟာဒ္ဓနော၊ မဟာဒ္ဓနမည်၏၊ ဒွိသူ၊နှစ်ယောက် သောမင်းတို့တွင်၊ အပယံရာစာ၊ဤမင်းသည်၊အတိသယေန၊အလွန်အား ဖြင့်၊ မဟာနန္ဒဓနော၊မျှားသောဥစ္စာဂိုဏ်၊ ဇာတိတည်ရာ၊ထိုကြောင့်၊သောရာ စာ၊ထိုမင်းသည်၊ မဟာဒ္ဓနတရော၊မဟာဒ္ဓနတရမည်၏။ဝါသဒ္ဒေါ၊ဝါသဒ္ဒါ သည်၊ ဝိကပ္ပဏ္ဍော၊ အထူးကြံခြင်းအနက်ဂိုဏ်၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်း သောပုဒ်ဟို့၌လည်း။ဒေသေဝနယော၊ဤနှည်းလျှင်နည်းဂိုဏ်၊အယံပန၊ဤဆို လတ္တံ့သည်ကား။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ ဇောသား။ ထိုမင်းအား၊ နိစ္စပရိဗ္ဗယဝသေန၊ အမြဲအသုံးအဆောင်ဂိုဏ်အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ မဟာနန္ဒော၊ မျှားသော၊ ဘောဂေါ၊အသုံးအဆောင်သည်၊အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၊ဇာတိတည်ရာ၊ထို ကြောင့်၊သောရာစာ၊ထိုမင်းသည်၊မဟာဘောဂေါ၊မဟာဘောဂမည်၏၊ ဇောသား၊ထိုမင်းအား။ ဒေဝသိကံ၊နေ့တိုင်း၊ ပရိသနအာယဘူတော၊ဝင် သောအခွန်အတုတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မဟာနန္ဒော၊မျှားသော၊ ကောသော၊ ဥစ္စာအရသည်၊ အတ္ထိ၊ဂိုဏ်၊ဇာတိတည်ရာ၊ထိုကြောင့်၊ သောရာစာ၊ထိုမင်း သည်၊ မဟာကောသော။ မဟာကောသမည်၏၊ အပရေပန၊တပါးသော ဆရာတို့သည်ကား။ ဒေဝသိကံ၊နေ့တိုင်း၊ပရိသနအာယဘူတံ၊ဝင်သော အခွန်အတုတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊မဏိသာရေ၊ဗေဠုကုပ္ပါ၊ဘောဒတိန်း၊ပဋ္ဌမြား ချိုးနှစ်ခဲ့လေးပါး၊အစရှိသော ပဋ္ဌမြားဥစ္စာလောဟခုနှစ်ပါး ကဟာပဏ အစရှိသောသားရေဥစ္စာ ရွှေဝေအခင်း ရွှေတွင်ကျင်းပ တောင်ဝှေးဘိနပ် သားမွေးယင်ပစသော ဗေဠုဥစ္စာစနှင့်ကူး အကျော်မာလားကျိုကျ၊သရက္ခန် အနှစ်စသော ကုပ္ပဥစ္စာစသောအပြားဖြင့်ပြားသော၊ ပရိဂ္ဂဟဝတ္ထု၊သိမ်း ဆည်းအပ်သော ဝတ္ထုရှိသော၊ ခဏ်ဥစ္စာတည်း။ တဒေဝ၊ ထိုဥစ္စာနှစ် အပေါင်းကိုပင်လျှင်။ သာရုဂ္ဂ၊ဒီသူ၊မြတ်သော တိုက်ခန်းစသည်တို့၌၊ နိဟိတံ၊ သိုမြှိုးသိမ်းဆည်းအပ်သည်ကို၊ ကောသော၊ကောသဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ဝဇိရော၊ဝဇိရမည်သောပဋ္ဌမြားလည်းကောင်း၊မဟာ နီလော၊မဟာနီလမည်သောပဋ္ဌမြားလည်းကောင်း၊ မုဆွနီလော၊မုဆွနီလော ပဋ္ဌမြား၊လည်းကောင်း၊ မဟာရုဂေါ၊မဟာရုဂမည်သော ပဋ္ဌမြားလည်း ကောင်း၊ ဝေဠုရိယော၊ဝေဠုရိယမည်သောပဋ္ဌမြား၊လည်းကောင်း၊ပဒုမ ရာဂေါ၊ပဒုမရာဂမည်သောပဋ္ဌမြား၊လည်းကောင်း၊ ဇုသရာဂေါ၊ဇုသ ရာဂမည်သောပဋ္ဌမြား၊လည်းကောင်း၊ကဏ္ဍဝါနော၊ကဏ္ဍဝါနမည်သော ပဋ္ဌမြား လည်းကောင်း၊ ပုလာကော၊ပုလာကမည်သော ပဋ္ဌမြား၊လည်း

ကောင်း။ ဝိမုတ္တလော၊ ဝိမုတ္တလမည်သောပတ္တမြား လည်းကောင်း၊ လောဟိ တကော်၊ လောဟိတကမည်သော ပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ ဟလ္လိကော၊ ဟလ္လိကမည်သောပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ ပဝါဠော၊ပဝါဠမည်သော ပတ္တ မြားလည်းကောင်း၊ စောတိရသော၊စောတိရသမည်သောပတ္တမြားလည်း ကောင်း၊ ဂေါမုဇ္ဇကော၊ဂေါမုတ္တကမည်သော ပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ ဂေါမေဒကော၊ ဂေါမေဒကမည်သောပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ သောဂန္ဓိ ကော၊ သောဂန္ဓိကမည်သော ပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ မုတ္တာ၊မုတ္တာမည် သောပတ္တမြား လည်းကောင်း၊ သင်္ခ၊သင်္ခမည်သော ပတ္တမြားလည်း ကောင်း၊ အာမုနမုဇ်ကော၊အာမုနမုဇ်လမည်သောပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ဂဇာ ဝန္ဒာ၊ ဂဇာဝန္ဒမည်းသောပတ္တမြားလည်းကောင်း၊အမဝတံသကော၊အမ ဝတံသကမည်သော ပတ္တမြားလည်းကောင်း၊ သယကော၊ သယကမည် သောပတ္တမြား လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဝေဓိ၊ ဗြဟ္မဝေဓိမည်းသော ပတ္တမြား လည်းကောင်း၊ ဒုတိ။ဤသို့စတုဝိသတိနှစ်ဆယ်လေးပါးသောကျောက် မျိုးသည်။မဏိနာမ၊ပတ္တမြားမည်၏။သတ္တ။ရုနစ်ပါးကုန်သော၊လော ဟာနိ စ၊လောဟမျိုးတို့လည်းကောင်း၊ကဟာပဏော၊ စ။အသပြာလည်းကောင်း၊ သာဝုနာမ၊ သာဝုဏ္ဏာမည်ကုန်၏။ သယနဿ ဣဒနုပါဟုရကာ၊ဂဇဒန္တာ ဘိ လာဒိနိ။ အိပ်ရာနေရာအာဝတ်ဘုဆိုး အားပါ၀ံ့ဆင်ရွယ်မဏိမျိုးနှစ်ဆဲ့လေး ပါးမှတ်ကြင်းသောဥစ္စာတို့သည်ပေါ့ရှုနာမ၊ပေါ့ရှုဥစ္စာမည်ကုန်၏။ဝန္ဒနာဂရ ကုဂ္ဂိုမတ္ထဂရ ကပ္ပုရာဒိ၊ စန္ဒကူးအကျော်မာလာ ကျိုက္ကဲ့ကောင်ဇလင် ပရုပ်အစရှိသည်တို့သည်၊ ကုပ္ပံနာမ၊ကုပ္ပဥစ္စာမည်ကုန်၏။ဘဏ္ဍ၊ထိုမဏိ အစရှိသော ဥစ္စာလေးပါးတို့ဘွင်၊ ပုရိမေနုဂ္ဂေးဖြစ်သော၊ အာဒိသဒ္ဒေန၊ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့်၊ သာလိဝိဟိ အာဒိမရ္ဂမာသာဒိပုဗ္ဗဏ္ဏာပရဏ္ဏေ ဘေဒညေ ဝိကဘိ။ သလေးကောက်အစရှိသော ပဲနှာက်ပဲကြီး စသည်အပြားရှိ သောကောက်ပဲအထူးကို၊ အာဒိ။ကဘွား၊အစပြု၍၊ သတ္တာနုံ၊သတ္တ၀ါတို့ ၏၊ ဥပဘောဂပရိဘောဂဘူတံ၊ အတွင်းအပအသုံးအဆောင်ဖြစ်၍ ဖြစ် သော၊ ယံ၀ဏ္ဏ၊အကြင်၀ဏ္ဏသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံသဗ္ဗံ၊ထိုအသုံးရုံကို၊ သင်ယှာဘိ၊ ရေတွက်အပ်၏၊ ဝေသ၊ထိုမင်းအား၊ မဟာနုံ၊ကြီးကျယ် သော၊ ဝိဇိတံ.အောင်အပ်သော၊ ရဇ္ဇံ၊တိုင်းနိုင်ငံသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သောရာဇာ၊ထိုမင်းသည်၊ မဟာဝိဇိတော၊မဟာဝိဇိ တမည်၏၊ဝေသ၊ထိုမင်းအား၊မဟာနုံ၊မျိုးသော၊ဟတ္ထိအာဿာဒိ၀ါ ဟနော၊ ဆင်မြင်းအစရှိသော ယာဝဏ္ဍသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို

ကြောင့်၊ သောရာဇာ၊ထိမင်းသည်၊မဟာဝါဟနော၊မဟာဝါဟနမည်၏၊ တေသ၊ထိမင်းအား၊ မဟာနန္ဒာ၊မျှားသော၊အနဝသေသသော နာဗလတွေ့ဝ၊ အကြွင်းမရှိသောစစ်သည်ဗိုလ်ပါအား၊သည်လည်းကောင်း၊ ထာမဗလတို့၊ ကိုယ်အား၊သည်လည်းကောင်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဇာတိတသွား၊ထိုကြောင့်၊သော ရာဇာ၊ထိမင်းသည်၊မဟာဗွလော၊မဟာဗွလမည်၏၊ တေသ၊ထိမင်းအား၊ ဇာနန္ဓိတနိမ္ဗတ္တိသင်္ခါတာ၊ အလိုရှိတိုင်းပြီးစေအပ်သည်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝုဏ္ဏကမ္မနိပ္ဖန္နာ၊ကောင်းမှုကံကြောင့်ပြီးသော၊မဟာတိ၊ကြီးမြတ်သော၊ဇာတိ၊ တန်ခိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဇာတိတသွား၊ထိုကြောင့်၊ သောရာဇာ၊ ထိမင်းသည်၊မဟိဒ္ဓိ၊ကား၊ မဟိဒ္ဓိကမည်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ တေသ၊ ထိမင်းအား၊ တေဇသင်္ခါတာ၊ တန်ခိုးဟုဆိုအပ်သော၊ ဥဿာဟမဟာနုဘာ သတ္တိသင်္ခါတာ၊ အားထုတ်ခြင်းကြီးမြတ်ခြင်း အစိုးရခြင်းရဲရင့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ မဟာနုဘာ၊ ကြီးသော၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဇာတိတသွား၊ထိုကြောင့်၊သောရာဇာ၊ထိမင်းသည်၊မဟာနုဘာ ဝေါ၊မဟာနုဘာဝမည်၏၊ထွေ၊ဤပုဒ်တို့တွင်လည်း၊ ပဌမေန၊ရှေးဦးစွာ သော၊မဟာဗ္ဗနုတရောဝါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တောသံရာဇာနံ၊ ထိမင်းတို့အား၊ အာယသမ္ပဒါ၊အသွန်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်သော မဟာဘောဂ တရောဝါဟူ သောပုဒ်ဖြင့်၊ တောသံရာဇာနံ၊ ထိမင်းတို့အား၊ ဝိတ္ထာ၊ပကရဏသမ္ပဒါ၊နှစ် သက်ဘွယ်သော အဆောက်အဦးနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိ တာ၊ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တတိယေန၊ သုံးခု၊မြောက်ဖြစ်သော မဟာကောသတရောဝါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တောသံရာဇာနံ၊ ထိမင်းတို့အား၊ ဝိဘဝသမ္ပဒါ၊ ဥစ္စာနှစ်စည်းစိပ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ပ ကာသိတာ၊ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ စတုတ္ထေန၊လေးခု၊မြောက်ဖြစ် သော၊မဟာဝိဇိတတရောဝါဟူ၊သောပုဒ်ဖြင့်၊ တောသံရာဇာနံ၊ ထိမင်းတို့ အား၊ဇနပဒသမ္ပဒါ၊ ဇနပုဒ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိတာ၊ပြ အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပဉ္စမေန၊ ငါးခု၊မြောက်သော မဟာဝါဟန တရောဝါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တောသံရာဇာနံ၊ ထိမင်းတို့အား၊ ယာနသမ္ပဒါ၊ ယာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိတာ၊ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဆဋ္ဌေန၊ ခြောက်ခု၊မြောက်သော မဟာဗလတရောဝါဟူသောပုဒ် ဖြင့်၊တောသံရာဇာနံ၊ထိမင်းတို့အား၊ ပရိဝါရသမ္ပဒါယ၊အခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံ သည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သန္ဓိ၊တကွ၊ အတ္ထသမ္ပဒါ၊လုံးရပ်သဏ္ဌာန် ကျန်အင်

လက္ခဏာနှင့်တကွသောအတ္တဟောနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိတာ၊ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သတ္တမေနု၊ခုနှစ်ရမြောက်သောမဟာနိဒ္ဒိကဘုရားဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ တေသံရာဇုနံ၊ထိုမင်းတို့အား၊ ဝုညသမ္ဘဒါ၊ ကောင်းမှုနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိတာ၊ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အဋ္ဌမေနု၊ ရှစ်ရမြောက်ဖြစ်သော မဟာနုဘာဝတရောဝါဟူသောဝုန်ဖြင့်၊တေသံရာဇုနံ၊ထိုမင်းတို့အား၊ပဘာဝသမ္ဘဒါ၊အမွန်ဖြစ်သော အာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိတာ၊ပြုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တေနုပကာသနေန၊ ထိုသို့ပြုသဖြင့်၊ သာဓိသမ္ဘတ္တိ၊ အရှင်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အမစ္စသမ္ဘတ္တိ၊အမတ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း၊ကောင်း၊သေနာသမ္ဘတ္တိ၊စစ်သည်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း၊ကောင်း၊ ဂဏ္ဍသမ္ဘတ္တိ၊တိုင်းနိုင်ငံ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း၊ကောင်း၊ ဝိဘဝသမ္ဘတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း၊ကောင်း၊ဝိတ္ထသမ္ဘတ္တိ၊အဆွေခင်ပွန်း၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း၊ကောင်း၊ ဒုဂ္ဂသမ္ဘတ္တိ၊ဒုဂ္ဂ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း၊ကောင်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ သတ္တ၊ခုနှစ်ပါးကုန်သော၊ယာဝတာ၊ပကတိသမ္ဘဒါ၊ အကြင်ပကတေ့ပြည့်စုံခြင်းတို့ကို၊ ရာဇုနံ၊မင်းတို့အား၊ ဟုန္ဒို တဗ္ဗာ၊အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊သင့်ဗာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊တာသမ္ဘဒါ၊ထိုပြည့်စုံခြင်းတို့ကို၊ ယထာရတံ၊ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ပရိဒီပိတာ၊ပြုအပ်ကုန်၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်ကုန်၏၊ ဒါနာဒီဟိ၊ဒါနအစရှိကုန်သော၊စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုဟိ၊သင်္ဂဟဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ပရိသံ၊ပရိသတ်လေးပါးကို၊ ရဉ္ဇေတိ၊နှစ်သက်စေတတ်၏၊ ဟုတိ၊သဗ္ဗာ၊ထိုကြောင့်၊ ရာဇာ၊ရာဇာမည်၏၊မဂဓရာဇာ၊မဂဓရောဇာတိုင်းသူတို့ကို၊ ဟုသ ရော၊အစိုးရသည်တည်း၊မာဂဓော၊မဂဓရောဇာတိုင်းသူတို့ကိုအစိုးရသည် မဟာတိယာ၊မျှားစွာသော၊သေနာယ၊စစ်သည်နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဝါ၊တနည်းကား၊သေနိယာဂေါ တ္တတ္တာ၊သေနိယအနွယ်ဖြစ်သောကြောင့်၊သေနိယော၊သေနိယမည်၏၊သုဝဏ္ဏံ၊ရွှေကို၊ဒိဗ္ဗတိ ဒိဗ္ဗတိဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ တဿ၊သာ၊ရေဒိမ္ဗိဝဏ္ဏာတာယ၊ထိုရွှေ၏အသင်းနှင့်တူသောအသင်းရှိသောကြောင့်၊ ဒိမ္ဗိသာ၊ရော၊ဒိမ္ဗိသာ၊ရမည်၏၊ကေစိ ပန၊ အာ၊ဟု၊သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဇေဋ်ထိုဒိမ္ဗိသာ၊ရဟူသော အမည် သည်၊တ သ၊ရ၊ညော၊ထိုမင်း၏၊ နာမမေဝ၊အမည်မျှသာတည်း၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊ဟုဆိုကုန်၏၊ ပစ္စုဒ္ဓိပ၊ရ၊သေနံ၊ တပါး၊သောစစ်သည်ကို၊ ဒိနာတိ၊ အောင်တတ်၏၊ ဟုတိ၊သဗ္ဗာ၊ထိုကြောင့်၊ ပ၊ဌ၊သ၊နဒီ၊ ပ၊ဌ၊သ၊နဒီမည်၏၊

ကောသလရဋ္ဌသား၊ ကောသလတိုင်း၏၊ အဓိပတိ၊ အရှင်တည်း၊ ဗုဒ္ဓတို
တည်ရှိ၊ထိုကြောင့်၊ကောသလော၊ကောသလမည်၏၊အယဉ္စဝေဒေတိ ဗြဟ္မဏော၊
အယဉ္စဝေဒေတိဟူသော ဤပါဠိ၌၊စရေဟိတိ၊စရတိဟူသော သဒ္ဒါသည်၊နိပါတ
မတ္တံ၊နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဝိပ္ပကတာတိ၊ဝိပ္ပကရောဟူသည်ကား၊ အင်ရိ
ယောသိတာ၊အပြီးမသတ်သေးသောစကားတည်း၊ တေသံဘိက္ခူနံ၊ထို
ရဟန်းတို့အား၊ အယမနုသ္သဝကထာ၊ ဤအကြားခံဖြစ်သောစကားသည်၊
အနိဋ္ဌတာ၊ အပြီးအဆုံးသို့မရောက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓတိအယံ၊ဤ
သည်ကား၊ အဏ္ဍောအနုက်တည်း၊ သာယန္ဟသမယန္တိ၊သာယန္ဟသမယံ
ဟူသည်ကား၊သာယန္ဟညချမ်းသောအခါ၌၊ကော်၊တပါးသော၊သမယံ
အခါ၌၊ပဒိသလ္လာနာဝုဋ္ဌိတောတိ၊ ပဒိသလ္လာနာဝုဋ္ဌိတော ဟူသည်ကား၊
ဟတောတတောရူပါဒိအာရမ္မဏတောတောထိုထိုရူပါဒုံအစရှိသောအာရုံမှ
ဝိတ္ထာသ၊စိတ်ကို၊ ပဒိသံဟရဏတော၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်တားမြစ်
တတ်သောကြောင့်၊ပဒိသလ္လာနသင်္ခါတာယ၊ပဒိသလ္လာနဟုဆိုအပ်သော
ဖလသမာပတ္တိတော၊ ဖလသမာပတ်မှ၊ ယထာကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ အကြင်
အကြင်ပိုင်းခြားအပ်သောကာလ၌၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ထတော်မူ၏၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပေ
ဝိ၊အကျယ်ချဲ့ဦးဆုံး၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုဋ္ဌာနသမယံ၊နံနက်အခါ
၌၊ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊သာဝတ္ထိ၊သာဝတ္ထိ
ပြည်သို့၊ ပဝိသိတ္တာ၊ဝင်၍၊ ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့အား၊ သုလဘပိဏ္ဍပါတံ၊
ရလွယ်သောဆွမ်းရှိသည်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ကတဘတ္တကိစ္စော၊ပြုအပ်ပြီး
သောဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခူဟိ၊ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊
တကွ၊ သာဝတ္ထိတော၊သာဝတ္ထိပြည်မှ၊နိက္ခမိတ္တာ၊ထွက်တော်မူ၍၊ဝိဟာ
ရံ၊ကျောင်းတော်သို့၊ပဝိသိတ္တာ၊ဝင်၍၊ဂန္ဓကုဋိပမုခေ၊ဂန္ဓကုဋီတိုက်တော်
အစီး၌၊ ဌတ္တာ၊ရပ်တော်မူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ဝတ်ကို၊ ဒသေတ္တာ၊ပြ၍၊ ဌိတာနံ၊
တည်ကုန်သော၊ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့အား၊ယထာသမုဋိတံ၊အကြင်အကြင်
စရိုက်အား၊လျော်စွာ၊ သုဂတောဝါဒံ၊ ဘုရားအဆုံးအမတော်ကို၊ ဒတ္တာ၊
ပေးတော်မူ၍၊ အရညရုက္ခမူလာဒိ ဒိဝါဌာနံ၊ တောသစ်ပင်ရင်း အစရှိ
သောနေ့နေချိန်အရပ်ကို၊ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍၊တောသူ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ဂတော
သူ၊သွားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ဂန္ဓကုဋီ၊ဂန္ဓကုဋီတော်သို့၊ပဝိသိတ္တာ၊ဝင်
တော်မူ၍၊ ဖလသမာပတ္တိသုခေန၊ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ဒိဝသဘာ
ဂံ၊နေ့အတွင်းကို၊ ဝိတိနာမေတ္တာ၊လွန်စေ၍၊ယထာကာလပရိစ္ဆေဒံ၊အကြင်
အကြင်ပိုင်းခြားအပ်သောကာလ၌၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ဝုဋ္ဌာ

ယ၊ထားတော်မူ၍။ မယ်ကုံ၊ငါ့အား၊ဥပဂမန်၊ ဆည်း၊ကပ်ခြင်းငှါ၊ အာဂမယ
မာနာ၊လာ၍ ခံ့လင့်ကြကုန်သော၊ စတသော၊ လေးပါး၊ကုန်သော၊ ပရိ
သာ၊ ပရိသတ်တို့သည်၊ သက်လပိဟာရ်၊ ကျောင်းအလုံး၊ကို၊ ပရိပူ
ရေ၊ကြီ၊ယော၊ ပြည့်စေ၊ကုန်လျက်၊နိသိန္နာ၊ နေ၊ကြ၊ကုန်ပြီ၊ဓာတုဒါန်၊ယ၊ခုအာ၊ခါ၌
မော်ငါသည်။ ဝမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရား၊ဟော၊ တော်မူ၊ခြင်းငှါ။ ဝမ္မသဘာ
မဏ္ဍလံ၊ တရား၊သဘင်အာ၊ဝန်း၊သို့၊ ဥပဂန္တုံ၊ ကပ်တော်မူ၊ခြင်းငှါ၊ ကာ
လော၊အာ၊ခါတန်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤ၊သို့၊ဥတ္တာ၊ သိတော်မူ၍။ အာသနတော၊နေ
တော်မူ၊သော အရှင်မှ၊ဝဠာယ၊ ထ၊တော်မူ၍။ ကေသ၊ကေသိ၊ဟော၊ ကေ
သ၊ရှာ၊စာ ခြ၊သော်မ၊င်းသည်၊ ကပ္ပ၊နဂ၊ဟာ၊ယ၊ ဣ၊ဏ်ကို၊ဝမ္ဘ၊ နိဗ္ဗ၊ဇ္ဇော
ဝိယ၊ ထွက်သ၊ကဲ့သို့၊ သုဒ္ဓ၊ဘိ၊ဝ၌ ကုဋိ၊တော၊ အ၊လွန်မ၊ မြော်ဘွယ်
ကောင်း၊သော အ၊နုဂ်ိ၊သော ဝ၌ကုဋိ၊ဣ၊ဏ်တို့ကိ၊တော်မှ၊ နိဗ္ဗ၊ဘိ၊တွား၊ထွက်
တော်မူ၍၊ယူ၊ထံ၊ ဆင်အာ၊ပေါင်း၊သို့၊ဥပ၊သက်မ၊ဟော်၊ ကပ်သော၊မ၊ဏ္ဍ၊ဝ၊ရ
ဝါ၊ရ၊ကော၊ဝိယ၊ အ၊မုန်ရ၊စ်သော၊ဆ၊ဒ္ဒန်ဆင်မင်း၊ကဲ့သို့၊စာ၊ရ၊ပ၊ဏ္ဍ၊ဟ၊နော၊
အ၊လွန်နှ၊စ်သက်ဘွယ်ရှိ၊သော၊သွား၊ခြင်း၊ဖြင့် သွား၊ခြင်း၊ရှိ၊သည်ဖြစ်၍၊အ၊သ
ကိ၊အ၊ခ၊ဗျ၊ဒ္ဓ၊နပ၊ဒ္ဒိ၊မ၊ဏ္ဍိ၊တ ဗ၊ဟ္ကိ ်သ၊မ၊ဟာ၊ ပ၊ရိ၊သ၊လ၊ဗ္ဗ၊ဏ သ၊မ၊ဒ္ဓ၊လာ၊ယ၊
ရှ၊စ်ဆ၊ယ်၊သော လ၊ဗ္ဗ၊ဏ၊ာ၊တော်၊ယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာ၊ဆင်အ၊ပ်သော သုံ၊
ဆ၊ယ်နှ၊စ်ပါ၊သော ယော၊ကျ၊ား၊ဖြ၊တ်တို့၏ လ၊ဗ္ဗ၊ဏ၊ာ၊တော်ကြီ၊အ၊ရော၊င်တို့
ဖြင့်ပြော၊ပြော၊ပြော၊တ၊ာ၊ကပ ခြင်း၊ရှိ၊သော၊ ဗျာ၊မ၊ပ္ပ၊ဘာ ပ၊ရိ၊ဟ္ကေ၊ပ၊ဝိ၊လ၊ာ၊သ
သ၊ဗ္ဗ၊နှ၊ာ၊ယ။ တ၊လ၊နှ်အ၊ဝန်း၊ပတ်လ၊ည်လ္ပ၊မ်း၊သော ရော၊င်ခြ၊ည်တော်တို့နှင့်
ပြ၊ည့်ခ၊ုံ၊တော်မူ၊ထ၊သော၊ ပ၊ဘ၊ာ၊သ၊ရ၊ကော၊ဗ္ဗ၊မ၊ာ၊လ၊ာ၊လ၊ာ်တ၊ာ၊ယ၊ ဦး၊ထ၊ပ်
တော်အ၊လ၊ယ်ချ၊ာ်ဒ္ဒ၊ပြ၊ုံ၊ပြ၊ုံ၊ပြ၊ာ်သော ကော၊ဗ္ဗ၊မ၊ာ၊လ၊ာ၊ဟ္ကု၊သော ရော၊င်လျှ
တော်ဖြင့် တန်ဆာ၊ဆင်အ၊ပ်သော၊ နိ၊လ၊ဝ်တ ၊ လော၊ဟ်တော၊ခါ၊တ၊မ၊ဒ္ဒ၊ပ
ဘ၊သ၊ရ၊နုံ၊ ညှိ၊သော၊ရော၊င်ခြ၊ည်တော် ဣ၊ဒ္ဓ၊သော၊ရော၊င်ခြ၊ည်တော်နှ၊ိ၊သော
ရော၊င်ခြ၊ည်တော်ဖြ၊ူ၊သော၊ရော၊င်ခြ၊ည်တော် မော၊င်း၊သော ရော၊င်ခြ၊ည်တော်
ပြ၊ုံ၊ပြ၊ုံ၊ပြ၊ာ်သော၊ရော၊င်ခြ၊ည်တော်တို့၏၊ ဝ၊သေ၊နှ၊ ဒ၊ဏ္ဍ၊မ်း၊ဖြင့်၊ဆ၊ဒ္ဒ၊ဏ္ဍ၊ဗ၊ဒ္ဓ
ရ၊ိသ၊ိ၊ယော၊ ခြော်ကသ္ပ၊ယ်သော ဘုရား၊ရော၊င်ခြ၊ည်တော်တို့ကို၊ ဝ၊ိ၊သ၊ဒ္ဓ၊န်
ယော၊လ္ပ၊တ်ကုန်လျ၊ာ်၊ အ၊စ၊ိ၊ဏ္ဍ၊ယ၊ျာ၊နှ၊ာ၊ဝ၊ါ၊ယ၊ မ၊ကြီ၊အ၊ပ်မ၊ကြီ၊စ၊ည်နှ၊င်
သော၊အ၊ာ၊နှ၊ာ၊တော်တော်နှ၊င်ပြ၊ည့်ခ၊ုံ၊တော်မူ၊သော၊ အ၊နှ၊ပ၊မ၊ာ၊ယ၊ နှ၊င်း၊ယ၊ဉ်စ၊ရ
ဥ၊ပ၊မ၊ာ်မ၊ရှိ၊သော၊ ဗ၊ဒ္ဓ၊လ၊ိ၊ဒ္ဓ၊ာ၊ယ၊ ဖြ၊တ်စ္ပ၊ာ၊ဘုရား၊၏ ထ၊င်တ၊ယ်စ၊ဖ,ယ်တော်မူ
ခြ၊င်း၊နှ၊င့်၊ သ၊မ၊ဒ္ဓ၊ာ၊ဂ၊တ၊ာ၊ယ၊ ပြ၊ည့်ခ၊ုံ၊တော်မူ၊သော၊ ရူ၊ပ၊ကာ၊ယ၊သ၊ဗ္ဗ၊တ်တို့ယ၊ာ၊
ရူ၊ပ၊ကာ၊ယ၊တော်၏ပြ၊ည့်ခ၊ုံ၊ခြ၊င်း၊ဖြ၊င့်၊သ၊ကလ၊ိ၊ဟ၊ာ၊ရ၊ုံ၊အ၊လုံ၊ခ၊ုံ၊သော၊ကျော်ား

တော်ကို၊ ၉ကာလောက်၊ တပြိုင်နက်အလင်းကို၊ ကုရုမာနော၊ပြုတော်မူ လျက်၊ဥပဋ္ဌာနသာလာယံ၊စည်းဝေးချစရုပ်သို့၊ ဥပသက်မိ၊ကင်တော်မူ လေ၏။တေနု၊ထိုကြောင့်၊အသခေါဘဂဝါ၊ပ၊တေနုပသက်မိတိ၊အထခေါ ဘဂဝါ၊ပ၊တေနုပသက်မိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ရတ္တံ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏။ဧဝံ၊ဤသို့၊ဥပသက်မိတွား၊ကပ်၍၊ဝတ္တံ၊ဝတ်ကို၊ဒဿေတွား၊ပြုတော် မူပြီး၍၊ နိသိန္နော၊နေကုန်သော၊တောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းတို့ကို၊တုဏ္ဍိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်တို့ကို။ဒိသွာ၊မြင်တော်မူ၍၊ မယိ၊ငါဘုရားသည်၊ အာဂေထ၊ဧကာ၊စကားမဆိုသည်ရှိသော်၊ ဣမေဘိက္ခု၊၏ရဟန်းတို့သည်၊ ဂါရဝေန၊ငါဘုရား၌ ရိုသေသဖြင့်၊ကပ္ပိယ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံးလည်း၊နက ထိသန်း၊ စကားမဆိုကြ ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်တော်မူ၍၊ ကထာသမုဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ စကား၌ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ကာယနုဇ္ဇာဘိက္ခဝေတိ၊အာ ဒိ၊ကာယနုဇ္ဇာဘိက္ခဝေ၏သို့အစရှိသောစကားကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကာယနုဇ္ဇအစရှိသောပါဠိ၌၊ ကာယနုဇ္ဇာတိ၊ ကာယနုဇ္ဇဟူ သည်ကား၊ကတမာယနု၊ အာဘယ်မည်သော စကား၌ဖြင့်လျှင်၊ သန္ဓိသိန္နော၊ စည်းဝေးတိုင် ပင်ကြကုန်သည်၊ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း၊ ကာယ နောဇ္ဇာတိပိ။ ကာယ်နောဇ္ဇဟူ၍လည်း၊ပါ၏၊ ပါ၏သည်၊အဓိ၊ရှိ၏၊သော ဝေဒေါ၊ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောအနက်ကိုသာလျှင်၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ရှုတ်အပ်၏။ကာယ နေဇ္ဇာတိပိ၊ ကာယနေဇ္ဇဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌာ၏၊ ရှုတ်ကြကုန်၏။ တသ္မာ ပါ ဋ္ဌသ။ထိုကာယနေဇ္ဇဟူသောပါဠိ၏၊ ကတမာယနု၊ အာဘယ်မည်သော စကား၌ဖြင့်လျှင်၊ဣဒေ၊ဤတရားသာ၌၊ဣတိ။ဤသို့၊ အဓိ၊ရှိ၏သော၊အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ရှုတ်အပ်၏။ တကြောတိသမ်ပါဋိယံ၊ ထိုပါဠိ၌၊အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့. သည်ကား၊ သခေါပဇ္ဇော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကတမာယနာမကထာယ၊အာဘယ်မည်သောစကား၌ဖြင့်၊ဣဒ၊ ဤတရားသာ၌၊ နိသိန္နော၊ နေကုန်သည်၊ဘဝထ၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း၊ ကတမာစကထာ၊ အာဘယ်မည်သောစကားသည်လည်း၊တုဏ္ဍာကံ၊သင် ချစ်သားတို့အား၊မမ၊ ငါဘုရား၏၊ အာဂမနုပဠဂယာ၊လာခြင်းအကြောင်း ကြောင့်၊အနိဋ္ဌတာ၊မပြီးဆုံးသေးသနည်း၊တံဂ၊ထံ၊ထိုစကားကို၊နိဋ္ဌာပေ သေါ၏၊ပြီးဆုံးစေအံ့၊ဣတိဧ၊ဤသို့၊သဗ္ဗညုပဝါ၊ကောယ၊ ဖြတ်စွာဘုရား တို့၏ဘိတ်ခြင်းဖြင့်၊ပဝါ၊ကော်ပြီ၊ဘိတ်တော်မူ၏၊နခွေတန္တိ၊ပဒသာ၊နခွေတံ ဟူသောပုဒ်၏၊ နခေါ၊တေန္တိ၊ပဒ၊ဣတိ၊ နခေါ၊တေံဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ဝါ၊ တနည်းကား၊အယမေ၊ဤနခေါ၊တေံဟူ၍ပင်

လျှင်။ပါ၌ဟု၊ပါ၌ဖြင့်၏၊နခေါတန္တိ၀ါ၊နခေါတံဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌမ်ိ၊ဂ္ဂတ်ကြ ကုန်၏။ နခေါတေံဟူ၏၀၊ နခေါဘေံဟူ၍သာလျှင်၊ ပဒပိဘာ၀ေါ၊ပုဒ်ကို ၀ေဘာန်ခြင်းကို၊ ကတ္တုဒ္ဒေါ၊ပြုအပ်၏၊ ကုလပုတ္တာနန္တိ၊ ကုလပုတ္တာနံဟူ သည်ကား။ ဇာတိအာစာရ၀ကုလပုတ္တာနုံ၊အမျိုးဖြတ်ခြင်း အကျင့်ကောင်း ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော သင်ချစ်သားတို့အား၊သဒ္ဓါကို၊ သဒ္ဓါဟူသည်ကား။ သဒ္ဓါယ၊ကုံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားနှင့်၊ ကမ္မဗလသဒ္ဓါ ယစ၊ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားနှင့်လည်း၊ကောင်း၊ ရုတ နတ္ထယသဒ္ဓါယစ၊ ရုတနာသုံးပါး၏ဂုဏ်ကို ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားနှင့် လည်း၊ကောင်း။အ၀ါ၀ေ့ဿ၀ါတိ၊အ၀ါ၀ေ့ဿ၀ါဟူသည်ကား၊ ဃရ၀ေ၀ေ၊အိမ် မှ၊ဂဟဋ္ဌ၀ါ၀ါ။ လူ၏အဖြစ်မှ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အ၀ဿော၊ အနုကာ၀သည်း၊ အနု၀ါရိယန္တိ၊ အနု၀ါရိယံဟူသည်ကား။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရဟန်း အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတာနန္တိ၊ ပဗ္ဗဇိတာနံဟူသည်ကား၊ ဥပဂတာနံ၊ရဟန်း အဖြစ်သို့ကပ်ကုန်သော၊ ယန္တိ၊ယံဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ကိရိယာပရာ၀ မသနံ။ ကိရိယာကိုသုံးသပ်ခြင်းကသည်း၊ တတ္ထတတ္ထိ'ဝါကျ၊ ထိ'ဝါကျ၌ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့.သည်ကား။ ပဒေ၊ယောဇနာ၊ပုဒ်ကိုယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဘိက္ခ၀ေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝုဗ္ဗေ။သင်ချစ်သားတို့သည်၊ ရာဇာဘိနိတာ၊ငင်း နှိပ်စက်သော၊ကြောင့်။နေ၀ပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်းပြုသည်မဟုတ်တကား၊စော ရာဘိနိတာ၊ခိုးသူနှိပ်စက်သော၊ကြောင့်။နပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်းပြုသည်မဟုတ် တကား၊ ဣဏာ၊ဆုကြွေးသုံ့ပြန်တင်သော၊ကြောင့်၊ နပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်းပြု သည်မဟုတ်တကား။ ဓိဝိတပဏ္ဍိတာ၊အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း အလို့ ငှါ။နပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်းပြုသည်မဟုတ်တကား၊အထခေါ၊စင်စစ်၊သဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သဖြင့်။ အ၀ါ၀ုတောဂဟဋ္ဌ၀ါ၀တော၊အိမ် ရာထောင်သော လူ၏အဖြစ်မှ၊ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ထွက်၍။မမ၊ငါ၌ရား၏၊ သာ သနေ၊သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္ဝာ၊ရဟန်းပြုကြကုန်သည်ဖြစ်လျက်၊ ဝုဗ္ဗေ၊သင်ချစ်သားတို့သည်၊ ဘေ၀ုတိ၊ယ၀ုအာ၀ါ၌၊ ဝေ၀ုပ်၊ဤသို့သော ဘော ဂို၊သော၊ ရာဇပဒိုသံယုတ္တံ၊မင်းတို့နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ တိ၀ိဿ၀ုကထံ၊မဂ် ဖိုလ်မှ ဖိလာဖြစ်သောစကားကို၊ ကထေယျာထ၊ ပြောဆိုကြကုန်ဟ'သ နည်း။ ဝေ၀ုပါယ၊ဤသို့သော ဘောဂို၊သော၊ကထာယ၊စကားဖြင့်၊ယံကထနံ၊ အကြင် ပြောဆိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဘေံကထနံ၊ ဤသို့ပြောဆိုခြင်း သည်၊ ဝုဗ္ဗာကံ၊သင်ချစ်သားတို့အား၊ နခေါ၀ပတိ၀ုပ်၊မလျောက်ပတ်၊ နယုတ္တံ၊မ၀ ၊မသင့်လျော်သည်သာလျှင်တည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊

ပဒေယောဇနားပုန်ကိုယောဇနာခြင်းတည်း။ ဝေ။ ဤသို့သော်သမ္ဘိပတိတာန်းညှိုး ဝေးကုန်သော၊ ပဋ္ဌဓိတာန်းရဟန်းတို့အား၊ အပ္ပကိရုပ်။ မလျှောက်ပတ်သည်ကို၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ။ပယ်တော်မူ၍၊ ဣဒါနိ။ယခုအခါ၌၊ နေသံဘိက္ခူနံ။ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ပဋိပတ္တိ။ကျင့်ဝတ်ကို၊ အနုဇာနေ့။ခွင့်ပေးတော်မူလို၍၊ သမ္ဘိပတိတာန်ဝေါဘိက္ခဝေ ဒွယံကရေကိယံ ဓဋ္ဌကထာအရိယောဝါတုဏ္ဍိ ဘာဝေါတိ၊ သမ္ဘိပတိတာန်ဝေါ ဘိက္ခဝေဒွယံ ကရေကိယံဓဋ္ဌ ကထာအရိယောဝါတုဏ္ဍိဘာဝေါဟု၍။ အာဟာ။ဟောတော်မူ၏။တဗ္ဗ တဿိ ဝစနေ၊ထိုစကားရှေ့၌၊ ဝေါတိ။ဝေါဟူသည်ကား၊ တုဏ္ဍာကံ။သင်ချစ်သားတို့အား၊ ဇေတံပဒံ၊ ဤဝေါဟူသောပုဒ်သည်၊ ကရေကိယဉ္စိ ပဒံ၊ ကရေကိယံဟူသောပုဒ်ကို၊ အပေက္ခိတ္တာ၊ ငဲ့၍၊ ကတ္တရိ၊ ကတ္တားအနက်၌၊သာမိဝစနံ၊သာမိဝိဘတ်တည်း။ ထသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တုမှေဟိ၊သင်တို့သည်၊ ဣတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဒွယံကရေကိယဉ္စိ၊ဒွယံကရေကိယံဟူသည်ကား၊ ဒွေ၊နှစ်ပါးကုန်သော အမှတ်ကိုသာလျှင်၊ကတ္တားပြုအပ်ကုန်၏၊ ဓဋ္ဌကထာတိ၊ဓဋ္ဌကထာဟူသည်ကား၊စတုသစ္စတော။ သစ္စာလေးပါးမှ၊ အနုပေတာ၊မကင်းသော၊ ကထာပဝတ္တိ၊ စကား၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပရိဒီပိနီ၊ပြလျက်၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းတည်း။ အတ္ထော်အယံ။ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ထိုကားသည်မှန်၏။ဒသကထာဝတ္ထုနှာ၊ဆယ်ပါးသော ကထာဝတ္ထုဖြင့်။ သစ္စာပိ။အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော၊ဓမ္မကထာ၊တရားစကားသည်၊တဒေကဒေသာဝေ။တိုသစ္စာ၏ အစိတ်သာလျှင်တည်း။ အတ္ထိ။ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်၏။အရိယာတိ၊အရိယာဟူသည်ကား၊ကေန္တိယာဝဟတ္ထာ၊ စင်စစ်သဖြင့် အစိုးအပ်ပါးကို ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယော၊အရိယမည်၏။ဝါ။တနည်းကား၊ဝိသုဒ္ဓေ။အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်၏။ ဥတ္တမော။ ဖြတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အရိယော၊ အရိယမည်၏၊ တုဏ္ဍိဘာဝေါတိ၊တုဏ္ဍိဘာဝေါဟူသည်ကား၊သမထဝိပဿနာဘာဝနာ ဘူတံ။သမထဝိပဿနာဘာဝနာဖြစ်၍ဖြစ်သောစကားကို၊အကထနံ၊မဆိုခြင်းတည်း၊ကေစိပန၊အဋ္ဌိသောဆရာတို့သည်ကား၊ဝစီသင်္ခါရေပဋိပက္ခ ဘာဝတော၊ဝစီသင်္ခါရ၏ဆန့်ကျင်ဘက်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ အရိယော၊ဖြတ်သော၊ တုဏ္ဍိဘာဝေါတိ၊တုဏ္ဍိဘာဝေါဟု၍၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ အပရေ၊တပါးသောဆရာတို့သည်၊စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ အရိယော၊ဖြတ်သော၊ တုဏ္ဍိဘာဝေါတိ၊တုဏ္ဍိဘာဝေါ

ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ အသံပန်းဤဆိုသည်ကို သည်ကား၊ ဣဋ္ဌေ။ဤပါဠိ၌။ အဟေသာ၊အနက်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊စိတ္တဝိဝေကဌာနရှိပြီဟုဆိုး၊ စိတ္တဝိဝေကဌာကိုပွါးစေခြင်းငှါ၊စိဝေကဌကာယသ၊ဆိတ်ငြိမ်သောကိုယ်ရှိ သည်ဖြစ်၍။ သုညာဂါရေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်း၌၊ ဝိဟရေ=ဟာ၊ နေ လျက်၊ ကသာ,ကသနာယ,စကားပြောဟောခြင်းငှါ၊ သစေသန္ဓိပတထ။ အာဂယ်၍စည်းဝေးကြကုန်အံ့၊ ဝေ၊ဤသို့၊သန္ဓိပတိ=တဟု။ စည်းဝေးနေ ထိုင်ကြကုန်သော။ ကုမ္ဘေဟု၊ သင်တို့သည်၊ အသုတံဝါ၊ မကြားမနာရ သည်ကိုလည်း၊ သာဝေတိ၊ကြားနာရလေ၏။ သုတံဝါ၊ကြားနာရပြီးသည် ကိုလည်း၊ ပရိယောဒါပေတိ=သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တ နေယနေ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ အညမညဿ ကာရဏေ=ယ၊ အချင်းချင်း ကျေးဇူးများစေခြင်းငှါ။ ခန္ဓာဒီနံ၊ခန္ဓာငါးပါးစသည်တို့၏၊အနိစ္စတာဒီပဋိ သံယုတ္တာ၊ အနိစ္စအစဖြစ်စသည်နှင့် စပ်ယှဉ်သော။ ဓမ္မကထာဝါ၊တရား စကားကိုလည်း၊ ပဝတ္တေတဗ္ဗာ=ဖြစ်စေအပ်၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အ ဗျာပဇ္ဇမာနတ္ထံ=မနှိပ်စက်ခြင်းမကျဉ်းမြောင်းစေခြင်းငှါ၊ ဗျာနသမာပတ္တိယာ ဝါ၊ ဗျာနသမာပတ်ဖြင့်လည်း၊ ဝိဟာရိတဗ္ဗံ=နေအပ်၏။ ။

တဘွေ=တဿ ဘိက္ခုနော ရေ=ကာသု=ထိုနှစ်ပါးသောပြဿဒယ်ကိစ္စတို့ကိုတွင်း၊ ပုရိ မေနု=ရှေးဖြစ်သော၊ ကရဏီယဝစနေန၊ ပြဿဒယ်စကားဖြင့်၊ သာသနေ၊ သာသနာ=တော်၌၊ အနောတိဏ္ဏာနံ၊ မသက်ဝင်သေးကုန်သောသူတို့အား၊ သြတ=ရေကူပါယံ=သက်ဝင်ခြင်းအကြောင်းကို၊ ဒေသေတိ=ပြ၏။ ပန္နိမေနု=နောက်ဖြစ်သော ဗျာနသမာပတ္တိကိုဝင်စား၍ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့်၊ သြ တိဏ္ဏာနံ၊ သာသနာတော်တွင်းသို့သက်ဝင်ကုန်သောသူတို့အား၊ သံသာ ရတောသံသရာမှ=နိဿရဏကူပါယံ=ထွက်မြောက်ကြောင်းကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏။ ဝါ=တနည်းကား=ပုရိမေနု=ရှေးဖြစ်သောပြဿဒယ်ကိစ္စဖြင့်=အာဂမ=ဝေ ယျတ္တိုးယ=အာဂမ=ဝေယျတ္တိ၌=ယောဇေတိ=ယှဉ်စေ၏။ ပန္နိမေနု=နောက် ဖြစ်သော ပြဿဒယ်ကိစ္စဖြင့်=အဓိဂမ=ဝေယျတ္တိယော=အဓိဂမ=ဝေယျတ္တိ၌= ယောဇေတိ=ယှဉ်စေ၏။ အထ=ဝါ=တနည်းကား=ပုရိမေနု=ရှေးဖြစ်သော ပြ ဿဒယ်ကိစ္စဖြင့်=သမ္ပါဒိဒ္ဓိယာ=သမ္ပါဒိဒ္ဓိ၏=ပဌမံ=ရှေးဦးစွာ=ဥပဇ္ဇတိ=ဟောတုံ=ဖြစ် ခြင်း၏=အကြောင်းကို=ဒေ=ပေတိ=ပြ၏=ဒုတိယေန=နှစ်ခုမြောက်သောပြဿဒယ် ကိစ္စဖြင့်=ဒုဘိယံ=နှစ်ကြိမ်မြောက်သောယောနိသောမနသိကာရကို=ဒေ=ပေ တိ=ပြ၏။ ဟိ=သစ်=ထိုစကားသည်မှန်၏=ဒွေ=မဘိက္ခဝေ=ဟေ=ဘုရဒွေ=ပန္ဓယာ သမ္ပါဒိဒ္ဓိယာ=ဥပါ=ခါ=ယ=ပရ=တောစလောသော ပစ္ဆိတ=ဒ္ဓယောနိသောမနသိ

ကာရောတိ၊ နွေးမတိက္ခဲဝေယျာဝစ္စကိုပြုတတ်ကုန်ပြီးယာ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ ဥပါဒါယပရေ တောစားဆောသောပစ္စတ္တဗျယာနိသောမနသိကာရော ဟူသော၊ ဇော်ဝေနုံးဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုဋ္ဌံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ တိက္ခဲဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ မှန်သောအယူ၏၊ ဥပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ ဟောတူ၊ အကြောင်းတို့ကား၊ ဆုမေနွေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့တို့ကား၊ ဆုမေနွေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ကတမေနွေ၊ အာဟာရနှစ်ပါးတို့ နည်းဟူမူကား၊ ပရေတာ၊ သူတပါးမှ၊ ဆောသောစ၊ တရားဟောသံလည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္တဗျူးမှတ်မှောက်ခွဲလည်း။ ယောနိသော မနသိကာရော၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းလည်းကောင်း ဆုမေနွေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝုဏိမေနု၊ ရှေးဖြစ်သောပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ လောကိယ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ လောကိသမ္မာဒိဋ္ဌိ၏၊ မူလကာရဏော၊ မူလအကြောင်းကို၊ ဝိဘာဝေတိ။ ထင်စွာပြု၏။ ပန္နိမေနု၊ နောက်ဖြစ်သောပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ လောကုတ္တရသမ္မာဒိဋ္ဌိယာ။ လောကုတ္တရာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၏၊ မူလကာရဏော၊ မူလအကြောင်းကို၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြု၏။ ဆုတိ၊ ဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အဇ္ဇယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တေမတ္တံ ဝိဒိတ္တာ ဟု၊ တေမတ္တံ ဝိဒိတ္တာ ဟူသည်ကား၊ တေဟိ ဘိက္ခု။ ဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ကိတ္တိတကာမသမ္ပတ္တိ တော၊ ကြားအပ်သောကာမဂုဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းထက်၊ ဗျာနာဒိသမ္ပတ္တိ၊ ဗျာနှင့်အစရှိသည်တို့၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သန္တုတရာ၊ စေ၊ အထူးသဖြင့်ငြိမ်သက်သည်လည်း၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏီတတရော၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သည်လည်း၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆုတိ၊ ဤသို့၊ တေမတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတ္တာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဆုမံဥဒါနဉ္စိ၊ ဆုမံဥဒါနံ ဟူသည်ကား၊ အရိယဝိဟာရသုခါနုဘာဝဒီပကံ၊ အရိယာတို့၏နေခြင်း၏ချမ်းသာသောအာနုဘော်ကိုပြတတ်သော၊ ဆုမံဥဒါနံ။ ယဉ္စလောကေ ဟု သော ဤဥဒါနိုး တရားတော်ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ တိ သံ ဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါနိုးဂါထာ၌၊ ယဉ္စကာမသုခံ လောကေ တိ ဣဿေ၊ ယဉ္စ ကာမသုခံ လောကေ ဟု သော ဤပါဠိ၌၊ လောကသဒ္ဒေါ၊ လောကသဒ္ဒါ သည်၊ ခန္ဓလောကော၊ ခန္ဓလောက၊ အာယတနလောကော၊ အာယတန လောက၊ ဓာတုလောကော၊ ဓာတုလောက၊ ဆုတိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သခ်ါရေသု၊ သခ်ါရတို့၌၊ ဒေဝဂတော၊ လောကော်။ ယာဝတာ ယတ္ထ ကာ၊ အကြင်မျှလောက်သောအရပ်၌၊ စန္ဒိသော်ရိယာ၊ လရေတ်ကုသည်ပရိဟာရတို့၊

ပဘ်ပတ်လည်ကုန်လျက်၊ ဝိရောစမာနာ၊ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်လျက်၊ ဒိသာဘန်း၊ အရုဝ်မျက်နှာတို့ကို တင့်တယ်စေကုန်၏၊ တာဝတာတဏှာ၊ထိမ္ဘုံလောက်လေးနေတို့သည် တောက်ပသောအရုဝ်၌၊သဟာ သာဝ လောကာ၊ တထောင်အပြားရှိသော လောကဓာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣဒေ၊ဤတထောင်အပြားရှိသောလောကဓာတ်၌၊တေ၊သင်ပြဟ္မာမင်း၏၊ ဝေသာ၊အလိုသည်၊ ဝတ္ထုတို၊ဖြင့်စေနှင်၏၊ ဇုတိအာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊သြကာသေ၊သြကာသလောကဝယ်၊အာဝတောဝ၊လာ၏၊ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဗုဒ္ဓစက္ခုနှာ၊ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊လောကံ၊သတ္တဝါအပေါင်း ကို၊ဝေါ၊လောကေ၊ဟော၊ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊အဒ္ဒသ၊ခေါ၊မြင်တော်မူ၏၊ဇုတိအာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊သတ္တေသု၊သတ္တဝါတို့၌၊ အာဝတောဝ၊လာ၏၊ ဇုတ၊ပန်၊ဤဥဒါန်းဂါထာ၌ကား၊ သတ္တလောကေ၊သတ္တ လောက၌ လည်းကောင်း၊ သြကာသလောကေ၊ သြကာသ လောက၌ လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ အဝိဇိတော၊ အဝိဇိမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ ဥပရိ၊အထက်၌၊ ရူပိဗြဟ္မလောကတော၊ ရူပဗြဟ္မ ဘုံမှ၊ဟေ ဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ ဇေတွိ'လောကေ၊ထိုလောက၌၊ ဝတ္ထုကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို၊ပဒိဋ္ဌာ၊ဝဲ၍၊ကိလေသကာမဝသေန၊ကိလေသကာမ၏အ စွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဥဒ္ဒေနတော၊ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ကာမသဟဂတံ၊ကာမဂုဏ်နှင့် တကွဖြစ်သော၊ယံသုခဉ္စ၊ အကြင်သုခသည်လည်းကောင်း၊ ယဉ္စိဒံ ဒိဋ္ဌိယံ သုခန္တိ၊ယဉ္စိဒံ ဒိဋ္ဌိယံသုခံဟု သည်ကား၊ဒိဋ္ဌိ၊နတ်ပြည်၌၊ဘဝံ၊ဖြစ်သော၊ဒိဗ္ဗ ဝိဟာရဝသေန၊ နတ်တို့၏နေခြင်း၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ လဒ္ဓဗ္ဗံ၊ရအပ်သော၊ ပြဟ္မာနဉ္စ၊ပြဟ္မာတို့၏လည်းကောင်း၊မနုဿာနဉ္စ၊လူတို့၏လည်းကောင်း၊ ယဉ္စဇ္ဈာနံ ရူပသမာပတ္တိသုခံ၊အကြင်ရူပသမာပတ်ချမ်းသာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ ၏၊တဏှာက္ခယသုခဿ သာတိ၊တဏှာက္ခယသုခသဟုသည်ကား၊ယံနိဗ္ဗာ နံ၊အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊အာဂမ္မ၊စွဲ၍၊တဏှာ၊တဏှာသည်၊ဒိယတိ၊ကုန်၏၊တံ နိဗ္ဗာနံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဒုမ္မဏ်ကတ္တာ၊အာရုံပြု၍၊ တဏှာယစ၊တဏှာ၏ လည်း၊ပဒိုဗ္ဗသ ဗ္ဗ နဝသေန၊ပြိုပ်းသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ပဝတ္တ၊ဖလသ မာပတ္တိသုခံ၊ဖြစ်သောဖလသမာပတ္တိချမ်းသာသည်၊တဏှာက္ခယသုခံနာ မ၊တဏှာက္ခယသုခမည်၏၊တသ္မာ၊တဏှာက္ခယသုခဿ၊ထို၊တဏှာက္ခယ သုခ၏၊လိင်္ဂ၊ဝိပ္ပလ္လာသေန၊လိင်္ဂ၊ဝိပ္ပလ္လာသအား၊ဖြင့်၊ဧတေ၊ သိ၊ ဧတေ၊ဟူ၍ နိဒ္ဒေသော၊ညွှန်းခြင်းကို၊ ကတော၊ပြုအပ်၏၊ ဧတောနိ သုခါနိ၊ ထို၊လေးပါး ချမ်းသာတို့သည်၊ဇုတိအာယံ၊ဤသည်ကား၊ အဟေ့ဟု၊အနုကမ्पတည်း၊ကေ

စိ၊အချို့သောဆရာတို့သည်၊ဥဘယဝိုဒ်၊နှစ်ပါးသောသုခကိုလည်း၊သုခသာ
မညေနှ၊သုခသာမညအားဖြင့်၊ဂဟေတွေ့ယူ၍၊တေဇော်၊တေဝေါ်ဟူ၍၊ပဌမနှင့်
ရှက်ကုန်၏၊ တေသံကလံ နာ္ဒတိတိပါ၊ဌေန၊ တေသံကလံ နာ္ဒတိဟု
သောပါဠိသည်၊ ဘာရိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်ရာ၏၊ သောဌသိန္တိ၊ သောဌသိ ဟူသည်
ကား၊သောဌသန်း၊ တဆဲ့ခြောက်ရုတို့၏၊ ပုရေကိ၊ ပြည့်ကြောင်းတည်း၊
ဟိသမ္ပံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဣဒေ၊ဤဂါ
ထာ၌၊ သင်ပ်ပဏ္ဍော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း၊ စက္ကဝတ္တိသုခံ
စကြာဝတေးမင်း၏ချမ်းသာကို၊အာဒိ ကတွာ၊အင်ပြု၍၊ သဗ္ဗတ္ထိ ၊အလုံး
ရုံသော၊ မနုဿလောကေ၊ လူ.ပြည်၌၊ မနုဿသုခံ၊ လူချမ်းသာလည်း
ကောင်း၊နာဂသုပဏ္ဏာဒီလောကေ၊ နဂါးဂဠုန်စသောပြည်၌၊ နာဂါဒိဟိ၊
နဂါးအစရှိသောသူတို့သည်၊ အနုဘာဝိတဗ္ဗံ၊ခံစားအပ်သော၊ သုခံ၊ချမ်း
သာလည်းကောင်း၊စာတုမဟာရာဇိကာဒိဒေဝလောကေ၊စတုမဟာရာဇ
အစရှိသောနတ်ပြည်ခြောက်ထပ်၌၊ ဆဋ္ဌိကာမသုခံ၊ ခြောက်ပါးအပြား
ရှိသောကামချမ်းသာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ကောဒသဝိဓေ၊ တဆဲ့
တပါးအပြားရှိသော၊ကামလောကေ၊ကামလောကဌ်၊ဥပဓိနှင့်၊ဖြစ်သော၊
ယံကামသုခံ၊ အကြင်ကামချမ်းသာသည်လည်းကောင်း၊ ရူပဒေဝေ သု
ရူပဗြဟ္မာဘုံတို့၌၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရေဘူတေသု၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊
ရူပဈာနေသု၊ရူပဈာန်တို့၌၊ဥပန္နဇ္ဇာ၊ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဝိယနှင့်၊
ဒိဝိယံဟူ၍၊လဒ္ဓနာမ်၊ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ သဗ္ဗဏ္ဍိုလောကိယဇ္ဈာ
နသုခံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော ဤလောကီဈာန်ချမ်းသာသည် လည်း
ကောင်း၊ သကလဓို့၊အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော၊ တဒုဘယံ၊ထိုနှစ်ပါးသော
ကামချမ်းသာဈာန်ချမ်းသာသည်၊တဏ္ဍာဂ္ဂယသုခသင်္ခါတံ၊တဏ္ဍာဂ္ဂ
ယသုခဟု ဆိုအပ်သော၊ ဖလသမာပတ္တိသုခံ၊ဖလသမာပတ် ချမ်းသာကို၊
သောဌသဟာ၊တဆဲ့ခြောက်တို့ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊တ၊တော၊ထိတဆဲ့
ခြောက်တို့မှ၊ ကောဘာဂံ၊ တတို့ကို၊ သောဌသဘာ၊ဂုဏော၊ တဆဲ့
ခြောက်တို့အရဖြင့်၊လဒ္ဓ၊ရအပ်သော၊ကောဘာဂသင်္ခါတံ၊တတို့တစ်ပါဟု
ဆိုအပ်သော၊ ကလံ၊တစိတ်ကို၊ နအ္ဓတိ၊မထိက်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်
ကား၊ သင်ပ်ပဏ္ဍော၊အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊အယဉ္စအတ္ထဝဏ္ဏနာ၊
ဤအနက်အဖွင့်ကိုလည်း၊ဖလသမာပတ္တိသာမညေနှ၊ဖလသမာပတ်နှင့်ဝေ
သည်အဖြစ်ဖြင့်၊ဝုတ္တာ၊ဆိုအပ်၏၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား
ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ အဝိ၊သေသေန၊သာမညအားဖြင့်၊ တဏ္ဍာဂ္ဂယသု

လာဘ္ဘာကုန်ခြင်း၏၊ အာဂတာ ဟု၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဌမဝယ သမာပတ္တိသုခသာပါ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ချမ်းသာ သမာပတ်၏လည်း၊ ကလံ၊ တစိပ်ကို၊ လောကိယံ၊ လောကိချမ်းသာသည်၊ နအဗ္ဗဟေ၊ မထိုက်သည်သာတည်း၊ တထာဝံ ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပထဝျာ ကေရဇ္ဇေနသဂ္ဂသဂမနေနဝါ သမ္ဘလောကာဓိပစ္စေန သောတာပတ္တိ ဖလံ ဝရ္ကျိ၊ ပထဝျာ ကေရဇ္ဇေန သဂ္ဂသဂမနေနဝါ သမ္ဘလောကာဓိ ပစ္စေန သောတာပတ္တိဖလံ ဝရံ ဟု၍၊ ရတ္တဲ့၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပထဝျာ၊ မြေအပြင်ဌ၊ ကေရဇ္ဇေနဝါ၊ တယောက်ထည်း သောမင်းအဖြစ်ထက်လည်း ကောင်း၊ သဂ္ဂသ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမနေနဝါ၊ ရောက်ရသည်ထက်လည်း ကောင်း၊ သမ္ဘ လောကာဓိပစ္စေနဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော လောကကိုအစိုးရ သောမင်းအဖြစ်ထက် လည်း ကောင်း၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည်၊ ဝရံ၊ မြတ်၏၊ ။ သောတာပတ္တိသံယောဇဉ်ပါ၊ သောတာပတ္တိသံယုတ်၌လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော တော်မူအပ်၏၊ ကိ ဝုတ္တံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကဿ ဝုတ္တိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေတက်သော၊ ရာဇာ၊ မင်း သည်၊ စတုန္နံ ဒီပါနံ၊ ကျွန်းယိမ်းစုစ်ထောင်နှင့်တကွ သောကျွန်းကြီးလေးကျွန်း တို့ကို၊ ဇေ သရီယာဓိပစ္စံ၊ အစိုးရသဖြင့်၊ ဇေတ္တံ ရာဇာ ဘာဝံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာ ရေတွာ၊ ပြု၍၊ ကာယသ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်၊ မရ ဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏လား ရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂ၊ ရူပါဒိုစသည်တို့ဖြင့် ခံနိုးကြယ်သော၊ လောကံ၊ နတ်ပြည် သို့၊ ကိဿ ဝိဘ ဝပဒ္ဓတိ၊ အဘယ်၍ကား ရောက်၏ရှင်၊ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝ တိံသာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအ ဘော်၏အဖြစ်သို့၊ ကိဿ ဝိဘ ဝပဒ္ဓတိ၊ အဘယ်၍ကား ဖြစ်၏ရှင်၊ သော၊ ထို စကြာဝဠတောမင်းသည်၊ တဿ ဗ္ဗတာဝတိံသာဝနေ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ် ပြည်၌၊ နန္ဒနဝနေ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌၊ အနေ ရာသံ ဃာ ဒုပရိ ဝုတောဝ၊ နတ်သို့အ ပေါင်းခြံရံလျက်၊ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဋ္ဌဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ ငါးပါး သောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ သမပ္ပိတော၊ ကောင်စွာနှစ်မျိုး စေလျက်၊ သမင်္ဂီဘူ တော၊ ပြည့်စုံစေလျက်၊ ပရိစာရေသိ၊ စမ္ပယ်၏၊ သော၊ ထိုစကြာဝဠတောမင်း သည်၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝေမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၏၊ အထခေါ်၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား၊ သော၊ ထိုစကြာဝဠတောမင်းသည်၊ နိရယာ၊ ငရဲမှ၊ အပရိမုတ္တော၊ မလွတ်သည်သာ သတည်း၊ တိရစ္ဆာန ယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးမှ၊ အပရိမုတ္တော၊ မလွတ်သည် သာ သတည်း

တည်း၊ဝိဏ္ဍိဝိသယား၊ပြိတ္တာတဲ့ဖ၊အပရိမရတ္တောဝ၊လွတ်သည်သာလျှင်တည်း၊အပါယာ၊ချမ်းသာဖကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတာ၊မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ လားရာပျက်စီး လျက်ကျရာဖြစ်သော အပါယ်လေးတဲ့ဖ၊ အပရိမရတ္တောဝ၊ မလွတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရိယသာဝကော၊အရိယာ၏တပြည့်သားသည်၊ ဝိဏ္ဏိယာလောဝပန၊သလုံးမြင်းခေါင်းဖြင့် ရင်းနှီး၍ရအောင်သောဆွမ်းခံ၍စား၊ခြင်းဖြင့်၊ကိန္ဓာဝိယာပေတိ၊အာဂယ်၍ကား၊မှတ်၏ရှင့်၊ နန္ဒကာနိစ၊ နှစ်သက်ဘွယ်မရှိကုန်သော မြေမှုန့်အလိပ်အလိပ်ကပ်သောပဲ့ သကူသက်နှီးတို့ကိုလည်း၊ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊သောအရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယာ၏ တပည့်သားသည် လည်း၊စတူဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ဓမ္မဟိ၊တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊အသင်ခေါ်၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား၊ သောအရိယသာဝကော၊ထိုအရိယာ၏တပည့်သည်၊ နိဗ္ဗာယ၊ ငရဲမှ၊ပရိမရတ္တောဝ၊ ကင်းလွတ်သည်သာလျှင်တည်း။တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုးမှ၊ပရိမရတ္တောဝ၊လွတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ဝိဏ္ဏိဝိသယာ၊ပြိတ္တာတဲ့ဖ။ ပရိမရတ္တောဝ၊ လွတ်သည် သာလျှင်တည်း။ အပါယာ၊ ချမ်းသာမှကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတာ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ လားရာပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သောဒုဂ္ဂတိဘဝမှ၊ပရိမရတ္တောဝ၊လွတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ စတူဟိ၊ လေးပါးသောတရားတို့သည်၊ ကတမေဟိ၊ အဘာယ်သည်တို့နည်းဟူရကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊အရိယာသာဝကသည်၊ဗုဒ္ဓေ၊ဝါ ဘုရား၌၊အဝေစ္စပသာဒေန၊မတုန်မလှုပ်သက်ဝင်ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကိ ဟောတိ၊ အဘာယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာစကာရေဏေန၊ ဤသို့လုနတ်ပြဟ္မာသဟိတဝါတို့၏မှုဝေါ်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရေဟမည်တော်မူ၏၊(ပ)ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊သောဘဂဝါ၊ထိုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဣတိပိ ဣမိနာစကာရေဏေန၊ ဤသို့ဣသရိယ၊ ဓမ္မ၊ယသ၊သိရိ၊ကာမ၊ ပယတ္တတည်းဟူသော ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ဘဂဝါ၊ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဗုဒ္ဓေ၊ဖြတ်စွာဘုရား၌၊ အဝေစ္စပသာဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သက်ဝင်ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ အဝေစ္စပသာဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သက်ဝင်ကြည်

ညှိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတောဟု၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။(ပ)။ဝိညာဏဟု၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗောဟု၊ သိအပ်ခံစားအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ဝေဒနာ တရားတော်၌။အဝေစ္ဆပသာဒေနု၊မတုန်မလှုပ်သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတောဟု၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ သံသော။ သံဃောတော်၌။ အဝေစ္ဆပသာဒေနု၊မတုန်မလှုပ်သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းနှင့်၊သမန္နာဂတောဟု၊ ပြည့်စုံသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။လောကသာ။လူအပေါင်း၏၊အနုတ္တရံ၊အတု မရှိ၊သာ၊ပုညက္ခေတ္တံ၊ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့တို့၏စိုက်ပျိုးချထား ရာလယ်သာ၊ဖြစ်ကောင်းသတ္တယ်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။သံသော၊သံဃာတော် ၌၊အဝေစ္ဆပသာ၊ဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂ တောဟု၊ပြည့်စုံသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အရိယကန္တေဟိ။ အရိယာဝုဋ္ဌိုလ်တို့ သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊အခန္ဓာတို့၊ မကျိုးကုန်သော၊(ပ)၊သမာဓိ သံဝတ္တနိုးကဟိ၊သမာဓိသည်ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊သီလေဟိ၊သီလတို့ နှင့်၊သမန္နာဂတောဟု၊ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန် သော၊ ဣဒမတ္ထိဒမတ္ထိ၊ဤတရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတောဟု၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေ တတ်သော၊ ယောရာဇာ၊အကြင်မင်းသည်၊ စတုန္နံဒီပါနံ၊ ကျွန်းကြီးလေး ကျွန်းတို့ကို၊ပဋိလာဘောဟု၊ရခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ယောစအရိယသာ ဝကော၊အကြင်အရိယာ၏တပည့်သည်လည်း၊စတုန္နံမဂ္ဂါနံ၊လေးပါးကုန် သောတရားတို့ကို၊ပဋိလာဘောဟု၊ရခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ စတုန္နံဒီပါ နံ။ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့ကို၊ ပဋိလာဘောဟု၊ ရခြင်းသည်၊ စတုန္နံ၊လေးပါး ကုန်သော၊မဂ္ဂါနံ၊တရားတို့ကို၊ပဋိလာဘ၊ဟု၊ရခြင်း၏။သောဠသိ၊တဆဲ ခြောက်စိပ်စိပ်၍၊ကလံ၊ တစိပ်ကိုမျှ၊ နဓာ္ဃတိ၊မထိုက်၊ ဣတိဝေါ၊ဤသို့ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊သဗ္ဗညူ။ခပ်သိမ်းသောအရာ၌၊လောကိယသု ခဿ။လောကီချမ်းသာထက်၊ဥတ္တရံ၊အလွန်ဖြတ်စွာ၊သာတိသယံ၊အလွန် အကဲနှင့်တကွ၊လောကုတ္တရသုခမေဝ၊လောကုတ္တရာချမ်းသာကိုသာလျှင်၊ အနုတ္တရဏီ၊အဝုမရှိဖြတ်၏ဟူ၍၊အတ်သယန္တိ၊အကဲအလွန်မရှိဖြတ်စွာ ၏ဟူ၍၊ ဘာဇေသိ၊ ဝေဘန်ခွဲခြမ်းတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်ဒုတိယ သုတ်အပြီးတည်း။ ။ဒုတိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယသုတ်အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတော်၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-မုစလိန္ဒဝဂ်-၄-ဒဏ္ဍသုတ်။

တတိယေ။တတိယသုတ်၌၊ကုမာရကာတိ၊ကုမာရကောဟူသည်ကား၊ ဒါရကာ၊သူငယ်တို့သည်။အန္တရာစသောဝတ္ထုအန္တရာစဧတဝနှင့်ဖြေ၊ အန္တရာစသောဝတ္ထုအန္တရာစ ဧတဝနုဟူသော၎င်းပါ၏။ အန္တရေသဒ္ဒါ၊ အန္တဝုသဒ္ဒါသည်၊တဒန္တရံကောဇနေယျအညြတ်ထားကတာတိဧနာ သင်္ဘမမနေနှင့်မပ္ပတ္တပ္ပကိမနေရန်အာဒီသု၊ တဒန္တရံကောဇနေယျအည ြတ်ထားကတာတိဧနာသင်္ဘမမနေနှင့်မပ္ပတ္တပ္ပကိမနေရံ၎င်းသို့အစဦးသည် တို့၌၊ ကာရဏော၊ အကြောင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ။မပ္ပ၊ငါ့ကိုရင်း တွယ်၊သင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဧနာ။လူတို့သည်၊ သင်္ဘ။ပေါင်းရုံးရဝေး၍၊ မနေနှင့်၊တိုင်ပင်ကုန်၏၊ အန္တရံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိ၊အာဃယ်နည်း၊ တထာဂတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ အညြတ်ဌပေတွာ၊ထား၍၊ တဒန္တရံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ကော၊အာဃယ်သူသည်၊ဝေနေယျ။သိနိုင်အုံ့နည်း။အဒ္ဒသ ဝံသာနေ့ အညတ်ကြောက္ကထိုပိဋ္ဌနှင့်ရိကာယ ဘာဧနုံဝေဝဝန့်တိအာဒီသု၊ အဒ္ဒသဝံသာနေ့အညြတ်ကြောက္ကထိုပိဋ္ဌနှင့်ရိကာယဘာဧနုံဝေဝန့်၎င်းသို့အစရှိ သည်တို့၌။ခဏော။ခဏာဟူသောအနုက်၌၊အာဂတော၊လာ၏။ ။ဘာနေ့ အခုင်ဘုရား၊ဘာဧနုံ၊အိုးခွက်ကို၊ဝေဝန့်၊ဆေးကြောသော၊ အညြတ်ား ၊ယောက်သော၊ကြောက္ကထိ၊မိန်းမသည်၊ ပိဋ္ဌနှင့်ရိကာယ၊လျှပ်စစ်ပြက်သော အခါ၌၊မီး၊အကျွန်ုပ်ကို။ အဒ္ဒသ၊မြင်လေ၏၊ ။ယဿနှင့်ရတောနသန့် ကောပါတိအာဒီသု၊ ယဿနှင့်ရတောန သန့်ကောပါ ၎င်းသို့အစရှိသည် တို့၌၊စိတ္တော်စိတ်၌။ အာဂတော၊လာ၏။ ။ယဿ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အန္တရတော၊စိတ်ကြောင့်။ ကောပါ၊ဒေါသဖြစ်တို့သည်၊ နသန့်၊ မရှိကုန်၊ အန္တရာဝေါသာနမာပါဒိတိအာဒီသု၊ အန္တရာဝေါသာနမာပါဒိ၎င်းသို့အစ ရှိသည်တို့၌။ ဝေမရ္ယော။ အာလယ်၌၊ အာဂတော၊လာ၏။ ။အန္တရာ၊ အာလယ်၌၊ဝေါသာနံ၊ဆုံးခြင်းသို့၊ အာပါဒိ၊ရောက်ပြီ၊အဝိစာယံတပေါဒါ ဒ္ဒိန္ဒံမဟာနိဂုယာနံအန္တရိကာယဒေဝဏ္ဍတိကိအာဒီသု၊အဝိစာယံဟာပေါ ဒါဒ္ဒိန္ဒံမဟာနိဂုယာနံ အန္တရိကာယဒေဝဏ္ဍတိ ၎င်းသို့အစရှိသည်တို့၌၊ဝိ ဝေ၊အပေါက်ဟင်းလင်းဟူသောအနုက်၌၊ အာဂတော၊လာ၏။ အဝိစ။ စင်စစ်သဖြင့်လျှင်၊အယံတပေါဒါ။ဤတပေါဒါဖြစ်သည်၊ဒ္ဒိန္ဒံမဟာနိဂုယာနံ၊ လောဟကုန်ကြီးရဲကြီးနှစ်ခုတို့၏၊ အန္တရိကာယ၊အကြားမှ၊ အာဂဏ္ဍတိ၊ လာ၏။ ။သ္ဝာယံသော အယံအန္တရသဒ္ဒေါ။ ထိုအန္တရသဒ္ဒါကို၊ ဒ္ဒေါ

ဝိ။ဤအရာ၌လည်း။ ဝိဝရေ၊အကြားဟူသောအနက်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗောသိ အပ်၏၊ တာသွာ။ ထိုကြောင့်၊ သာဝတ္ထိယာစ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏ လည်း ကောင်း။ ဗောဓနသာစ၊ဗောဓနကျောင်းတော်၏လည်းကောင်း၊ ဝိဝ ရေ၊အကြားဟု၊ဣဘိဝေါ၊ဤသို့၊ ဣဿ၊ဤအရာ၌၊အတ္ထော၊အနက်ကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စ၊ဆက်၍ဆိုဦးအုံ့။ ဣဿ၊ဤအရာ၌၊အနုရသဒ္ဒယော ဂေတာ၊အနုရသဒ္ဒါနှင့်ယှဉ်ရြင်းကြောင့်၊ အနုရာစသာဝတ္ထိအနုရာစ ဗောဓနဿ၊အနုရာစသာဝတ္ထိအနုရာစဗောဓနံဟူ၍ဥပယောဂဝစန်။ ဒုတိယာဝိဘတ်ကို၊ ယောဗောဓဗ္ဗံ၊ယှဉ်အပ်၏။ ဤဒိသသုဤသို့သောဝ ဂ်ိကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌ ၊အကွာခဲနိုင်ကား၊ သဒ္ဒါကျမ်းဆရာတို့ သည်၊ အနုရာဝါမဗ္ဗနဒိဗ္ဗဂန္ဓတိတိ။ အနုရောဝါမဗ္ဗနဒိ၌ ဂန္ဓတိဟူ၍ ဟော်၊တရုသော။ အနုရသဒ္ဒံ၊အနုရသဒ္ဒါကို။ ပယုဇ္ဇန်း၊အပြားအားဖြင့် ယှဉ်ကုန်၏၊ သောအနုရသဒ္ဒေါ။ ထိုတရုသောအနုရသဒ္ဒါကို။ ဒုတိယ ပဒေနပိ၊ဒုဘိယပဒိနှင့်လည်း။ ယောဗောဗ္ဗော၊ယှဉ်အပ်သည်း ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒေပန၊ဤအရာ၌ကား၊ယောဗောတ္ထော၊ယှဉ်၍၊ ဝုဗ္ဗော၊ဆိုအပ်၏။ အာဟိ ဒဏ္ဍေနဟနန္တိတိ၊ အာဟိ ဒဏ္ဍေနဟနန္တိဟူသည်ကား၊ ဖိလဝေါ၊ တွင်းမှ။ နိက္ခမိဘွာ၊ထွက်၍။ဂေါစရာယ၊အစာရှာခြင်းငှါ။ ဂန္ဓတ်၊သွား သော၊ဆာတရှာတို့၊ အတွင်းဌာနတော်မှတ်ဆာလောင်သော။ ကဿသပ္ပံ၊ဖြေ ပေါက်ကို၊အနုဗဒ္ဓိတ္ထာ၊အစဉ်တစိုက်လိုက်၍၊ ယဒ္ဓိဟိ၊ဒုတ်လှန်ကန်တို့ ဖြင့်၊ပေါ်ထေနှင့်၊ ပုတ်ခတ်ကြကုန်၏။ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လျှင်၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊သာဝတ္ထိ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်း အလိုငှါ၊ဂန္ဓွာ၊ကြွ၊တော်မူသည်ရှိသော်၊ အနုရာမဗ္ဗေ၊ခရီး၊အကြား ၌၊အဟိ၊ဖြေကို၊ဒဏ္ဍေန၊ဒုတ်လှန်ကန်ဖြင့်၊ ဟနန္တေ၊သတ်ကုန်သော၊တော ဒါရုကေ၊ထိုသူငယ်ဘို့ကို၊ဒိသွာ၊မြင်တော်မူ၍၊ ကဿ၊အဘယ်ကြောင့်၊ ကုမာရကာ၊သူငယ်တို့သည်၊ ဣမံ၊ဤ၊ဖြေကို၊ဒဏ္ဍေန။ ဒုတ်လှန်ကန် ဖြင့်၊ဟနထ။သတ်ကြကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊ ခုံသနဘာယေန၊ ကိုက်ခဲ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်၊ ဟနာမ။ သတ်ကြပါကုန်၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝုတ္တေ၊နှုတ်ကပ်တော်လျှောက်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣမေဒါရုကာ၊ ဤသူငယ် တို့သည်၊အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ သုခံ၊ချမ်းသာကို၊ကရိဿာမိ၊ပြုခဲ့။ ဣတိ၊ဤ သို့နှလုံ.ပိုက်၍၊ဣမံ၊ဤ၊ဖြေကို၊ပဟာရိတဗ္ဗာ၊ပုတ်ခတ်ကြကုန်လျက် နိဗ္ဗတ္တဗ္ဗာနေ၊ဖြစ်ရာအရပ်၌။ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝိဿန္တိ၊ခံစားရကုန်

လတ္တံ့၊အာဝိဇ္ဇာယ၊အာဝိဇ္ဇာ၏၊နိုကတိကောသလံ၊ စဉ်းလဲခြင်းဌာလိမ္မာသော အဖြစ်သည်။ အဟော၊ကြောက်ခမ်းဘွယ်ရှိစွ၊ဣတိ၊ဤသို့၊မေ့သည်ဝေဂ၊ မေ့သည်ဝေဂကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ဖြစ်စေတော်မူ၏။ တေနေဝ စမေ့သည်ဝေဂေန၊ထိုမေ့ သည်ဝေဂဖြင့်သာသျှင်၊ဥဒါန်၊ဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ကျူးရင့်တော်မူ၏၊တေ နု၊ထိုကြောင့်၊အထခေါဘဂဝါတိအာဒိ၊အထခေါဘဂဝါဤသို့အစရှိသော

စကားကို၊ ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ ရတ္တံ့၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုပါဠိ တော်၌၊ တေမဏ္ဍိုဝိဒိတ္ထောတိ၊ တေမဏ္ဍိုဝိဒိတ္ထောဟူသည်ကား၊ ဘုရားမေဒါရ ကာ၊ဤသူငယ်တို့သည်။ အတ္ထသုခါယ၊ ဖိဖိချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ပရဒုက္ခ၏ သူတပါးတို့၏ဆင်းရဲကို၊ကရောန္တာ၊ပြုကုန်သောကြောင့်၊ပရတ္ထ၊တရားလွန် လောကဋ္ဌ၊သုခံ၊ဖိဖိတို့၏ချမ်းသာကို၊ နလဘိသန္တိ၊မရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊တေမဏ္ဍိ၊ဤအကြောင်းကို၊ဟောနိတ္ထာ၊သိတော်မူ၍၊ဣတိဝေါ၊ဤသို့၊ ကေ၊အချို့သောဆရာတို့သည်၊ဝဏ္ဏယန္တိ၊ဖွင့်ကုန်၏၊အညေ၊တပါးသော ဆရာတို့သည်၊ ဒုပ္ပဋိပန္နာနံ၊မကောင်းကျင့်ကုန်သောသူတို့အား။ သုခဝိ ယောသနံ၊ ချမ်းသာကိုရှာခြင်းသည်၊ အာယတိ၊နောင်အခါ၌၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊သံဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏။ သုပ္ပဋိပန္နာနံ၊ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သော သူတို့အား၊ကေဏ္ဍနု၊စင်စစ်အား၊ဖြင့်၊ သုခါယ၊ချမ်းသာခြင်းငှါ၊သံဝတ္ထ တိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပရိဟောသာ။သူတပါးကိုညှဉ်းဆဲခြင်း၌၊ ဝိနိမုတ္တာ၊ ကင်းလွတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ အနဏ္ဍမေဝ၊ငင်စစ်သဖြင့် သာလျှင်၊ သုခဘာဂိနောဝတ၊ ချမ်းသာခြင်းအတို့ရှိစွတကား။ ဟယ်ငါ ဘုရား၏၊ ဩဝါဒပဋိကရာ။ အာဆုံးအာမတော်နှင့် အညီပြုကြ၊ပေကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သောမနဿာ၊သေနေ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာ သျှင်၊ သဏ္ဌာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတံ၊ဥဒါန်။ သုခကာမာနိ ဘူတာနိ အစရှိသော ဤဥဒါန်းကို၊ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝ ဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ အပရေပန၊တပါးသော ဆရာတို့သည်ကား။ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်သေး၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ တေဟိကုမာရေကေဟိ။ ထိုသူငယ်တို့သည်၊ ပဝတ္ထိတံ၊ဖြစ်စေအပ်သော၊ ပရိဟောဇနံ၊သူတပါးအားညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာဒီနဝတော၊ အပြစ်အား၊ဖြင့်၊ ဝိဒိတ္ထာ၊သိတော်မူ၍၊ ပရိဟောသာယ၊ စ၊ သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ပရာနုကမ္ပာယ၊ စ၊သူတပါးအား သနားခြင်း ၏ လည်းကောင်း။ ယထာက္ကမံ၊အစဉ်အတိုင်း၊ အာဒီနဝါနိသံသပိဘာဝ နံ၊အပြစ်အကျိုးကိုပြတတ်သော၊ ဣမံ၊ဥဒါန်၊ဤဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ကျူး

ရင့်တော်မူ၏၊ တဏ္ဍာတာသည်ဒါနဂါထာသု၊ထိုဥဒါန်းဂါထာတို့၌၊သုခကာမာနိတိ၊သုခကာမာနိဟူသည်ကား၊ကေဏ္ဍနေဝ၊စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ ဖိဖိ၏၊ သုခသဏ္ဌာန်းသောကို၊ ဒုက္ခနတော၊ အလိုရှိသောသူအား။ သုခါနုဂိဒ္ဓါနိ၊ချမ်းသာကိုမက်မောကုန်၏။ ဘူတာနိတိ၊ဘူတာနိဟူသည်ကား၊ပါဏာတိပါတနှင့်၊သတ္တဝါတို့သည်၊ယောဒဏ္ဍေနဒိယိ သတိတိ၊ဤယောဒဏ္ဍေန ဒိယိ သတိ၊ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဒဏ္ဍေနာတိ၊ဒဏ္ဍေနဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ဒေသနာမတ္တံ။ဒေသနာကိုအရင်းပြုကာမျှသာတည်း၊ဒဏ္ဍေန ဝါ၊ဒုတ်လှန်ကန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လေးချက်သည်ပါဏာတိပဟာရာဒိယိ ဝါ၊ခဲလက်နက်လက်ဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဤတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊အကြောင်းအနက်တည်း၊အာဝေါ၊ကနည်းကား။ဒဏ္ဍေ နာတိ၊ ဒဏ္ဍေနဟူသည်ကား၊ ဒဏ္ဍေန၊ဒဏ်ပေးသဖြင့်၊ ဤခံအပယ်အဓိပ္ပါယော။ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝတ္ထုံဝတ္ထော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယော။အကြင်သူသည်၊ သုခကာမနိ၊ချမ်းသာကို အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဣမာနိသဗ္ဗဘူတာနိ၊ ဤအလုံးစုံကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ အသဝုဋ္ဌ လသေ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဇာတိအာဒိနိ၊အမျိုးအစားရှိသည်တို့ကို၊ဃာတနဝေသေ နေ၊ထိခိုက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝစီဒဏ္ဍေနဝါ၊နှုတ်လှန်ကန်ခြင်းလည်း ကောင်း၊ပါဏိမုဋ္ဌရသတ္ထာဒိယိဝါ။ လက်ဝါးဆောက်ဝုတ်လက်နက်အစ ရှိသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပေါထနတာဠ နဇ္ဇုဒနာဒိဝသေန၊ ရိုက်နှက်ခြင်း ခြိမ်းချောက်ငေါက်ငန်းခြင်း လက်ခြေဖြတ်ခြင်း စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊သရီရဒဏ္ဍေနဝါ။ကိုယ်ခန္ဓာညှဉ်းဆဲခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သဏ်ဝါ၊ တရားကို လည်းကောင်း၊ သဟာသံဝါ၊ တယောင်ကို လည်း ကောင်း၊ ဌပနဝေသေန၊ထားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဓနဒဏ္ဍေနဝါ၊ဥစ္စာ ဒဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဤတိဤမေသုဒဏ္ဍေသု၊ဤဒဏ်တို့တွင်၊ယေနကေ နစိ၊ အဓိပ္ပာယ်မရှိတာသုသုသော၊ ဒဏ္ဍေန၊ဒဏ်ဖြင့်၊ ဝိဟိ သတိ၊ ကိုယ်တိုင်မူ လည်းညှဉ်းဆဲ၏၊ ဝိဟေဌေတိ၊ သူတပါးကိုလည်းညှဉ်းဆဲစေ၏၊ ဒုက္ခံ ဆင်းရဲခြင်းသို့ပါပေတိ၊ရောက်စေ၏။အတ္တနောသုခမေသာနောပေစ္စသော နလဘတေသုခန္တိ၊ အတ္တနောသုခမေသာနောပေစ္စသောနလဘတေသုခံ ဟူသည်ကား၊သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။အတ္တနော၊ဖိဖိ၏၊သုခံ၊ချမ်း သာကို၊ သေနောဂဝေသန္တော၊ရှာလျက်၊ ဝတ္ထေန္တော၊ဖြစ်စေလျက်၊ပေ စ လောကေ၊တမလွန်ဘဝ၌။ မနုဿသုခံ၊လူချမ်းသာကို၊ ဒိဗ္ဗသုခံ၊နတ်ချမ်း သာကို၊နိဗ္ဗာနသုခံ၊နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ ဤတိ၊ဤသို့၊တိ ဝိဓံ၊သုံးပါး၊အပြားရှိ

သော၊သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နလဘတိ၊မရ၊အညခဏ္ဍေ၊ စင်စစ်ကား၊ တောနေ ဒဏ္ဍေနေ၊ထိုခဏော်ဖြင့်၊ ဒုက္ခမေဝ၊ဆင်းရဲကိုသာလျှင်၊လဘတိ၊ရ၏၊ဣတိ၊အ ယံ ၊ဤသည်ကား၊အဟော၊အနက်တည်း၊ပစ္စသော်လဘတေ သုခန္တိ၊ပစ္ဆ သော်လဘတေသုခံဟူသည်ကား၊မေတ္တာနုဒယသမ္ပန္နော၊သတ္တဝါတို့ကို ချစ်ခြင်း သနားခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာ ဖြင့်၊အဟံ၊ငါသည်၊သုခကာမော၊ချမ်းသာကိုအလိုရှိ၏၊ဒုက္ခပရိကူ၊လော ဆင်းရဲကို စက်ဆုပ်၏၊ သဗ္ဗေပိ၊အလုံးရုံသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ဧवံ၊ဤသို့ငါနှင့်အတူ၊သုခကာမော၊ချမ်းသာကိုအလိုရှိ၏၊ဒုက္ခပရိကူ၊လော ဆင်းရဲကိုစက်ဆုပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့။စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊သမ္ဘတ္တပိ၊တိ၊အာဒိသု၊ သမ္ဘတ္တပိ၊ရတိစသည်တို့၌။ဌိတောဝ၊တည်လျက်၊ ဝတ္တနယေန၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သော်နည်းဖြင့်၊ယေနကေနစိဒဏ္ဍေန၊တစုံတခုသောဒဏ်ဖြင့်၊သဗ္ဗာနိ၊အလုံး ရုံကုန်သော၊ ဘူတာနိ၊သတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊နဟိ သတိ၊မညှဉ်းဆဲ၊နဟ ဝတိ၊မနှိပ်စက်၊ သောဝုဋ္ဌလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရ၊လောကေ၊တပေ လွန် လောကၽွန်၊မနုဿဘူတော၊လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊မနုဿသုခံ၊လူ့ချမ်း သာကို၊ ဒေဝဘူတော၊နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဒိဗ္ဗသုခံ၊နတ်ချမ်းသာ ကို၊ဥဘယံ၊ချမ်းသာနှစ်ပါးကို၊ အတိက္ကမ္ဘေ၊လွန်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာန သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ လဘတိ၊ရ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣတ္ထေ၊ဤဒေသနာ တော်၌လည်း၊ တာဒိသဿ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝုဋ္ဌလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ် အား။ အဝဿံ၊မချုတ်၊ဘာဝိတာယ၊ပွါးစေအပ်သော်ကြောင့်၊တံသုခံ၊ထို သုံးပါးသောချမ်းသာသည်၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ ဝိယ၊ဖြစ်ဆဲကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ ၊ဤသို့၊ဒဿနတ္ထံ၊ပြခြင်းအကျိုး၌၊လဘတေတိ၊လဘတေဟူ၍၊ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ပုရိမဂါထာယပိ၊ရှေးဂါထာ၌လည်း။သေသဝုတ္ထေ၊ ဤနည်းသျှင်နည်းရှိ၏၊ ၊တတိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ တတိယသုတ်၏အဖွင့် သည်၊နိဒ္ဒိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-မုစလိန္ဒဝဂ်-၄-သက္ကာရသုတ်၊

ဧဝဘုတ္ထေ၊စတုတ္ထသုတ်၌၊ တေနခေါပနသမယေနဘဂဝါသက္ကတော ဟောတိတိ၊ တေနခေါပနသမယေန ဘဂဝါသက္ကတော၊ဟောတိဟူသည် ကား၊ ကပ္ပါနံ၊ကမ္ဘာတို့၏၊ သတသဟဿာဓိကေသု၊ တသိန်းအလွန်ရှိ

ကုန်သော၊ စတ္တာသုဿသင်္ချေယသု၊ လေးသင်္ချေတို့၌၊ သုပရိပုရိတသ။ ကောင်းစွာဖြည့်တော်မူအပ်သော၊ ပုညသမ္ဘာရဝိသေသသော၊ကောင်းမှု သမ္ဘာရတော်အထူး၏၊ ဖလဘူတေန၊အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဣတောဝ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်မှ။ ပရံ၊နောက်၌၊မယ်၊ငါ့အား၊ဩကာသော၊အကျိုးပေးရာ အာဒီနဝကာလသည်၊နတ်ထီး၊မင်္ဂီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဥသဟာဟစာတေနဝိယ၊ဖြစ်သော အားထုတ်ခြင်းရှိသကဲ့သို့၊ ဥပရူပရိ၊အာဆင့်ဆင့်၊ ဝဏ္ဏမာနေန၊ ပွါးစေသ ဖြင့်၊ သက္ကာရာဒိနာ၊ ပူဇော်သက္ကာရပြုသည်ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်။ သက္ကတော၊ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့၊ အရိအာသေပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သဗ္ဗဒီသာသု၊ အလုံးရုံ သောအရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ယမကမဟာမေဃော၊အရုံအရုံသောမိုးကြီး သည်၊ ဒုဗ္ဗဟိတ္ထာ၊ထလာ၏၊မဟောဃံ၊ကြီးစွာသောရေအယဉ်ကို၊နိဗ္ဗတ္တ ယိ သုရိယာ၊ ဖြစ်စေကုန်ဘိသကဲ့သို့၊ သဗ္ဗပါရမိယော၊အလုံးရုံသောပါရမီ တော်တို့သည်။ကေသို အတ္ထာယ၊ဘုရားဝေ၊တဖြစ်တည်းသာဖြစ်သောဖြတ်စွာ ဘုရား၊အဖြစ်တော်၌၊ ဝိပါကံ၊အကျိုးကို၊ ဒဿသမ၊ပေးကြကုန်ခဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ဘိဏ္ဍိတာ၊ဝိယ၊ တိုင်ပင်၍ပေါင်းဆုံမိကြကုန်သကဲ့သို့။ ဘဂဝ တော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊လောဘသက္ကာရေ၊ဟောဃံ၊အလွန်ကြီးစွာသော လာဘ်သပူဇာ ရှိဃံ၊ကြီးသည်၊ နိဗ္ဗတ္တယိ သု၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တတောတ တော၊ထိုထိုအရပ်မှ။ အန္ဓပါနဝဏ္ဏဟာနမာသာဂန္ဓ ဝိလေပနာဒိဟတ္ထာ၊ ဆွမ်းအမျှော် အဝတ်သက်နိုးယာဉ် သန်လျင်းပန်းနံ့သာ နံ့သာပျောင်းစ သည်လက်စွဲကုန်လျက်၊ ခတ္တိယဗြာဟ္မဏာ ဒယော၊ မင်းပုဏ္ဏား အစရှိ သောသူတို့သည်၊ အာဂန္တွာ၊လာလတ်ကုန်၍၊ ဗုဒ္ဓေ၊သစ္စာလေးပါးဖြတ် တရား၏ ဝိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်။ ကဟံ၊အဘယ်မှာနည်း။ ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ သော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ကဟံ၊အဘယ်မှာနည်း။ဒေဝဒေဝေါ၊နတ်ထက် နတ်ဖြတ်ဖြစ်တော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ကဟံ၊အဘယ်မှာနည်း။ နရာသဘာ၊ နတ်လူတို့၏အာသဘာ၊ပြောက်တော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရား၊ သည်။ ကဟံ၊အဘယ်မှာနည်း။ ပုရိသသီဟော၊ကေသရာစာခြင်္သေ့မင်း ကဲ့သို့ရဲတင်းမောက်မာတော်မူသော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ကဟံ၊အဘယ် မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ကို၊ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာ ကုန်လျက်၊သကဒ္ဒ သတေဟိ၊ လှည်းတရာတို့ဖြင့်၊ပစ္စယေ၊ပစ္စည်း၊တို့ကို၊ အာဟရိတ္ဝာ၊ဆောင်ခဲ့ကုန်၍၊ ဩကာသံ၊လွှဲဒါန်းရာအခွင့်ကို၊အလဘမာ

နှာမရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမန္တာဘာထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်၌၊ဂါဝုတာ
မာဏောပိ။ တဂါဝုတ်မျှသောအရပ်၌လည်း၊ သကဒုရုရေနှ၊ လှည်းဦးဖြင့်၊
သကဒုရုရုံ၊လှည်းဦးကို၊ အာဟစ္စ။ထိစေလျက်၊တိဋ္ဌန္တိ စေ၀၊တည်လည်း
တည်ကုန်၏၊အနုဗန္ဓန္တိ စ၊အစဉ်လည်းလိုက်ကုန်၏၊ အန္ဓကဝိန္ဒဗြာဟ္မဏာ
ဒယောဝိယ၊အန္ဓကဝိန္ဒစသောဝုဏ္ဏားတို့ကဲ့သို့ဘည်း။ ဘံသဇ္ဇံ၊ထိုအလုံးရုံ
ကို၊ခန္ဓကေစ၊မဟာ၀ါခန္ဓကဌ်လည်းကောင်း၊ တေသုတေသုစသုတ္တေသု
ထိုထိုသုတ်တို့ဌ်လည်းကောင်း၊ အာဂတနယေန၊လာသောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ဘဂ၀တော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏အား၊ ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သ
ကဲ့သို့၊ဧ၀ံတထာ၊ထိုအတူ၊ဘိက္ခုသံ၀ယသစ၊ရဟန်းအပေါင်းအား၊လည်း၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယာ၀တာ၊ခေါ၊ရုန္ဒတေ၊ဟိ
သံဃာ၀ါ၊ဂဏာ၀ါ၊လောကေ၊ဥပ္ပန္နာ၊နာယံ၊ရုန္ဒအည်၊ကောသံ၊ဃံ၀ိသမနုပဿာ
ဝိ၊ဧ၀ံ၊သာ၊ဘဂ္ဂ ယသဂ္ဂ၊ပတ္တံ၊ယထရိ၀၊ရုန္ဒဘိက္ခုသံ၀ယောတိ၊ ယာ၀တာ၊ခေါ
ရုန္ဒတေ၊ဟိသံဃာ၀ါ ဂဏာ၀ါ၊လောကေ၊ဥပ္ပန္နာ၊နာယံ၊ရုန္ဒအည်၊ကောသံ၊ဃံ
ဝိ၊သမနုပဿာ၊ဝိ ၊ဧ၀ံ၊သာ၊ဘဂ္ဂ၊ယသဂ္ဂ၊ပတ္တံ၊ယထရိ၀၊ရုန္ဒဘိက္ခုသံ၀ယော၊ဟု
သော၊တေ၀်၊ ဤစကား၊ကို၊ဘဂ၀တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ ၀ဇ္ဇီ၊ဟော
တော်မူ၏အပ်၏၊ ၊ရုန္ဒ၊ချစ်သား၊ရုန္ဒ၊ယာ၀တာ၊အကြင်မျှလောက်၊ တေ
ရေတိ၊ယာ၊ခုအာ၊ခါ၌၊လောကေ၊လောက၌၊ သံ၀ါ၀ါ၊သံ၀ါတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ဂဏာ၀ါ၊ဂိုဏ်းတို့သည်ထည်းကောင်း၊ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ရုန္ဒ၊ချစ်
သား၊ရုန္ဒ၊ယထရိ၀ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ဘိက္ခုသံ
၀ေ၊ဟောန်းအပေါင်းသည်၊ သာ၊ဘဂ္ဂ၊ယသဂ္ဂ၊ပတ္တံ၊ သာတ်သင်ပြန့်ပြော
ခြင်းအကြီးအရုံများခြင်းသို့ရောက်၏၊ တ၊ထရိ၀၊တ၊ထာ၊ဧ၀၊ထိုအခြင်းအရာ
ဖြင့်သာလျှင်၊ဧ၀ံ၊ဤသို့၊သာ၊ဘဂ္ဂ၊ယသဂ္ဂ၊ပတ္တံ၊ သာတ်သင်ပြန့်ပြောခြင်းအ
ကြီးအရုံများခြင်းသို့ရောက်သော၊ အည်း၊ ငါးဘုရား၊သာသနာ၌တည်သော
ဂိုဏ်း၊သံ၀ါ၀ဟုတပါ၊သော၊ ကောသံ၀ံ၀ိ၊ တ၊ခုသော ဂိုဏ်း၊သံ၀ါ၀ကို
လည်း၊ရုန္ဒ၊ချစ်သား၊ရုန္ဒ၊အဟံ၊ငါ၊ဘုရား၊သည်၊နသမနုပဿာ၊ဝိ၊မြင်တော်
မမူ၊ ၊ဘ၊ဂ၊ဝေါ၀စ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊အား လည်း၊ကောင်း၊ ဘိက္ခုသံ
ဃသစ၊ ရဟန်းအပေါင်း၊အား လည်း၊ကောင်း၊ ကေ၊တော၊ တ၊ဝ္ဘုနက်၊
ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊သွားယံ၊သောအယံ၊လာဘသက္ကာ၊ရော၊ထိုလာဘ်ပူဇော်
သက္ကာသည်၊ဖွဲ့နှံ့မဟာနဒီနံ၊ မြစ်ကြီး၃စ်ခုတို့၏၊ ဥဒ၊ကာ၊ဝေ၊ဝေ၊ဝ၊ဝ၊ ရေ၊အ
ယဉ်ကဲ့သို့၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ အ၃ပမေ၃ော၊ နှင်းယှဉ်စရာဥပမာမရှိသည်၊
အ၊ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ထိုကြောင့်၊ တေ၊ခေါ၊ပန သမ၊ယေ၊နာ၊ဂ၀ါ

သက္ကတောဟောတိ။ပ။ ပရိကျွာရာနံဘိက္ခုသံဃောဝိ သက္ကတော။ (ပ)။ ပရိကျွာရာနန္တိ၊ တေနခေါပနသမယေနဘဂဝါ သက္ကတော ဟောတိ။ပ။ ပရိကျွာရာနံဘိက္ခု သံဃောဝိသက္ကတော။(ပ)။ပရိကျွာရာနံဟူ၍။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဂုဏ်း။ ဟောတော်မူအပ်၏။ တေနခေါပနသမယေန။ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သက္ကတော၊လူနတ်ဗြဟ္မာတို့သည်အရိုအသေပြုအပ်သည်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။(ပ)။ ပရိကျွာရာနံ၊ပရိကျွာရာတို့ကို။ လာဘီ၊ရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုသံဃောဝိ၊ရဟန်းသံဃာသည်လည်း။သက္ကတော၊အရိုအသေပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ပရိကျွာရေနံ၊ ပရိကျွာရေတို့ကို။လာဘီ၊ ရသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တိတ္ထိယာပန၊တိတ္ထိတို့သည်ကား။ဝုဇ္ဈေ၊ရှေးဦး၊ အကတဝုညတာယစ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှု မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လျှင်၊ အသက္ကတာ၊အရိုအသေ မပြုကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပြုပုံနေ၊ ဘုရား ဖြစ်တော်မူသော အခါ၌၊ ဝိုးသသားတာ၊အထူးအားဖြင့်၊ ဝိပန္နသောဘာ၊ ကြည်ညိုခြင်း ကင်းကုန်သဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သူရိယုဂ္ဂမနေ၊ နေ ထွက်သောအခါ၌။ ခဏ္ဍပုနကာဝိယ၊ဝိုးရုံးကြွေတို့ကဲ့သို့၊ နှပ္ပဘာ၊အရောင် အဝါမရှိကြကုန်သည်၊ နိုဠောဇာ၊တန်ခိုးအာရိုန်အစော်မရှိကြကုန်သည်။ ဟတသာဘသက္ကာရာ၊ ဖြာတ်သောလာဘ်ပူဇော်သက္ကာ ရှိကြကုန်သည်၊ အားဟာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဝိန္ဓာ ဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဿစ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏ လည်းကောင်း၊ တာဒိသံ၊ထိုသို့သောဘာဂျိသော၊ လာဘသက္ကာရံ၊လာဘ် ပူဇော်သက္ကာကို။ အသဟမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဿာသာ ပကတာ၊ ပြုစုစောင်းမြောင်း ချုတ်ချယ်ခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတ်၊ ဤသို့ ဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဣမေ၊ ဤသာကီဝင် မင်းသားတို့ကို၊ ဗဟုသာဟိ၊ကြမ်းတမ်းကုန်သော၊ဝါစာဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်၊ ဃဋ္ဋေတ္မာဝ၊ ထိုးကိုက်၍သာလျှင်၊ပယောပေသာမ၊ ပြေးစေကုန်အုံ့၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဿူယ ဝိသုဂ္ဂါရုံ၊ ပြုစုစောင်းမြောင်းခြင်းတည်းဟူသော လွေးအနှိုးခံသောအာ ဆိပ်ကို။ဥဂ္ဂိရန္တာ၊လွေးအနှိုးကုန်လျက်၊တဏ္ဍတဏ္ဍ၊ထိုထိုအရပ်၌၊ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို၊အဂ္ဂေါသန္တာ။ ဆဲရေးကုန်လျက်၊ ပရိဘာသန္တာ၊ ရေရွတ် ကုန်လျက်၊ဝိစရိ သု၊ထိုမှဤမှသွားလာကြကုန်၏၊တေနုထိုကြောင့်၊အာဗ ဘိတ္ထိယာပန။ပ။ပရိဘာသန္တိ ရောသေန္တိ ဝိဟေသေန္တိ တိ၊အာဗဘိတ္ထိယာ ပန။ပ။ပရိဘာသန္တိ ရောသေန္တိ ဝိဟေသန္တိ ဟူ၍၊ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ဂုဏ်း၊

ဟောဘဝ်မှ**အပ်**၏၊အညတိတ္ထိယာ၊သာသနာတော်မှတပါးသောအယူရှိ ကုန်သော၊ပရိဗ္ဗာဇကာပန်၊ပရိဒိဋ္ဌိတို့သည်ကား၊အသက္ကာယ၊အရိုးသေ မပြု**အပ်**ကုန်သည်၊ဟောန်း၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၀)။ ပရိကျွောရာနှံ၊ပရိကျွရာတို့ကို၊ လာဘိုးနှာ၊ရွှေခြင်းရှိကုန်သည်။နေဟောန်း၊မဖြစ်ကုန်၊ အထခေါ်ထိုအခါ၌၊ အညတိတ္ထိယာ၊သာသနာ၊တော်မှတပါးသောအယူရှိကုန်သော၊ပရိဗ္ဗာဇ ကာ၊ပရိဒိဋ္ဌိဘို့သည်၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရား**အား**လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံ**ဃ**သဿ**စ**၊ရဟန်းသံ**ဃ**၊**အား**လည်းကောင်း၊ယက္ခာ**ဒီ**၊**အ**ရိုးသေ ပြုခြင်းကို၊ **အ**သဟမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂါမေစ၊ရွာ၌ လည်းကောင်း၊**အ**ရညေစ၊ တောင်၌လည်းကောင်း၊ဘိက္ခု။ ဟောန်း**တို့**ကို၊ ဒိဿာ၊ဖြင့်၍။ **အ**သက္ကာယိ၊ သူ**တော်**ကောင်း **အ**ပေါင်း၌ ဆိုခြင်းဌာန လျောက်ပတ်ကုန်သော၊ဖရုသာဟိ၊ကြမ်းတန်းကုန်သော၊ဝါစာဟိ၊စကား တို့ဖြင့်၊**အ**ကျော်သနှိ။ဆဲရေးချုတ်ချယ်ကုန်၏၊ပရိဘာသနှိ၊ပြိမ်းချောက် ကုန်၏၊ရောသေနှိ၊**အ**ပြစ်ကိုဖြစ်စေကုန်၏၊ဝိဟေသေနှိ၊ညှဉ်းဆဲကုန်၏၊ တဗ္ဗေတတ္ထိ ဝစနေ၊ထိုပါဠိတော်စကား၌၊ **အ**သ**ဿ**ာဟိတိ၊ **အ**သ**ဿ**ာဟိ ဟူသည်ကား၊ **အ**သဘာယောဂ္ဂါဟိ၊ သဘင်၌ဆိုခြင်းဌာနလျောက်ပတ် ကုန်သောစကား**တို့**ဖြင့်၊သဘာယံ၊သဘင်၌၊ သာရေဇနသမူဟေ၊သူ**တော်** ကောင်း**အ**ပေါင်း၌၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုခြင်းဌာ။ **အ**ယုတ္တာဟိ၊ မလျောက်ပတ်ကုန် သော၊ဒုဗ္ဘာ၊လ္လာဟိ၊ရုန့်ရင်းကြမ်းတန်းကုန်သောစကား**တို့**ဖြင့်၊ ဣတိ**အ**ယံ၊ ဤသည်ကား၊**အ**ကျော်**အ**နက်တည်း။ ဖရုသာဟိတိ၊ဖရုသာဟိ**ဟူ**သည် ကား၊ကက္ခ**ဋ**ာဟိ၊ ကြမ်းတန်းကုန်သော၊ မမ**ဏ**္ဍ**ဒ**ကာဟိ၊ မ**ရ**ောက်မစက် ခြောက်နှိုး ရုံမက်ခြင်းကို ဖြတ်တတ်ကုန်သော၊ **အ**ကျော်သနှိတိ၊ **အ**ကျော် သနှိ**ဟူ**သည်ကား၊ ဇာတိ**အ**ာဒိဟိ၊ ဇာတ်**အ**စရှိကုန်သော၊ **အ**ကျော်သ ဝတ္ထု။တို၊**အ**ကျော်သဝတ္ထု**တို့**ဖြင့်၊ ခုံသေနှိ၊ဆဲရေးချုတ်ချယ်ကုန်၏၊ပရိ ဘာသနှိတိ၊ပရိဘာသနှိ**ဟူ**သည်ကား၊ ဘဏ္ဍနဝ**သေ**နမ္ပျက်မှောက်ခ် ခြင်းခုံသည်၏ **အ**စွမ်း**အား**ဖြင့်၊ ဘပယံ၊ဘေးကို၊ဥပ္ပါ**ဒေ**နှာ၊ ဖြစ်စေကုန် လျက်၊ တ**ဏ္ဍ**နှိ၊ ပြိမ်းချောက်ကုန်၏၊ ရောသနှိတိ၊ရောသနှိ**ဟူ**သည် ကား၊ယထာ၊**အ**ကြင်**အ**ခြင်း**အ**ရာဖြင့်၊ပရေ**သ**ု၊သူ**တ**ပါး**အား**။ ဒေါ**သော**၊ **အ**ပြစ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝေ။ ဤသို့**သော**အခြင်း**အ**ရာဖြင့်၊ **အ**နုတ္တ**ဏ**ုန ဝ**သေ**နု။ **အ**လွန်ချုတ်ချယ်သည်၏**အ**စွမ်း**အား**ဖြင့်၊ဒေါသံ၊**အ**ပြစ်ကို၊ဥပ္ပါ ဒေ**နှ**ာ်၊ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဝိဟေ**သ**ေ**နှ**ိတိ၊ဝိဟေ**သ**ေ**နှ**ိ**ဟू**သည်ကား၊ဝိဟေ **ဌ**ေ**နှ**ိ၊ညှဉ်းဆဲကုန်၏၊ ဝိဝိ**ဓ**ေဟိ၊**အ**ထူးထူး**အ**ပြားပြားရှိကုန်သော၊ **အ**ာ

ကာရေဟိ၊အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊အဟာသုံ၊ မချမ်းသာခြင်းကို၊ကရောန္တိ၊ပြု
ကုန်၏။ကထံပန၊အာဘယ်သို့လျှင်၊ဧတေ၊ဤမိန္တာဒိုးမြို့တို့သည်၊ သမန္တပါ
သာဒိကေ၊ထက်ဝန်းကျင်မှကြည်ညိုတွယ်ရှိသော၊ ဘဂဝတိစ၊မြတ်စွာ
ဘုရားခွင်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃေစ၊ရဟန်းအပေါင်းခွင်လည်းကောင်း၊
အားကျွှာသာဒိနှ၊ ဘဲရေးခြင်း စသည်တို့ကို၊ ပဝေဇ္ဇသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ဘိ
သနည်း။ ဣဟ၊ဤသို့၊ စေဝုန္ဓော့ယ၊အကယ်၍မေးခြားအုံ့။ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ဥပဋ္ဌာနတော၊ပွင့်တော်မူသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ပယိနုလာ
ဘသက္ကာရတာ၊ဆုတ်ယုတ်သောလာဘ်ပူဇော်သက္ကာရှိသည်၏အခြစ်
ကြောင့်၊ဥပဘာတစိတ္တာ၊ရှုံ့ပြုံ့ဖွဲ့သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပထဝိ၊မြေ
ကို၊ခဏိတွာ၊ကူး၍၊ ပက္ခလန္တာ၊ဝိယ၊ပျက်စီးလိုကဲသို့၊ အဝတော
အနာမရှိသော၊ ဝေဠုရိယမဏိမှ၊ ကျောက်မျက်ရွှဲတုံး ပတ္တမြားတုံးခွဲ
ဝဏ်၊အနာကို၊ ဥဒ္ဒါဒေန္တာ၊ဝိယ၊ ဖြစ်စေကုန်ကဲသကဲ့သို့လည်းကောင်း
သုန္ဒရိကံနာမ၊ သုန္ဒရိကအမည်ရှိသော၊ပင်ကြီးဖိုက်၊ ပရိဒိုဗ်မကို၊ပညာပေ
တွား၊သိစေ၍၊တာယ၊ထိုပရိဒိုဗ်မသည်၊ သဗ္ဗဒုစ၊မြတ်စွာဘုရား၏လည်း
ကောင်း၊ဘိက္ခုနဿ၊ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊အာဘဏ္ဍ၊ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ဝဏ္ဏာ
ပေဘွာ၊ထစေ၍၊အားကျွှာသာဒိနှ၊ဘဲရေးခြင်းစသည်တို့ကို၊ပဝေဇ္ဇသုံ၊ဖြစ်
စေကုန်၏၊တံပနဲတံတံပနဲ၊ဟေ၊သုန္ဒရိကာဝ ဣတိ၊ထိုသုန္ဒရိပရိဒိုဗ်မ၏ဝဏ္ဏ
သည်၊ပရတော၊နောက်၌၊ သုန္ဒရိကသုတ္တေ၊သုန္ဒရိကသုတ်၌၊ ပါဠိယံ၊ဝေ
ပါဠိတော်၌သာလျှင်၊ အာဂတိသတိ၊လာလတ္တံ့။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ယံ
ဝစနံ၊အကြင်စကား၊ကို၊ ဣဒေ၊ဤသုတ်၌၊ဝတ္တဗ္ဗံ၊ဆိုအပ်၏။ တံဝစနံ၊ ထို
စကား၊ကို၊ တဣဒေ၊ထိုသုန္ဒရိကသုတ်၌သာလျှင်။ ဝဏ္ဏယိသဿာမ၊ဖွင့်ပြ
ပေကုန်အုံ့။ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
ကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ကြကုန်၍၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထို
အကြောင်း၊ကို၊ အာရောစေသုံ၊ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်
အဆ၊ခါ သမ္ဗဟုလာဘိက္ခု၊ယေနဘဂဝါ၊တေနုပသင်္ကမိ၁သု (ပ) ဝိဟော
သေန္တိတိ၊ အထ၊ခါသမ္ဗဟုလာဘိက္ခု၊ယေနဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ၁သု
(ပ)ဝိ၊ဟာ၊သေန္တိဟု၍၊ ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ဝုတ္တံ၊ဟော၊တော်မူအပ်၏။အထ၊ခါ၊ထိုအခါ၌၊သမ္ဗဟုလာ၊များစွာ
ကုန်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊ယေန၊အကြင်အခုပ်၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏၊တေန၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ရှိတော်မူရာအရပ်
သို့၊ဥပသင်္ကမိ၁သု၊ကပ်ကုန်၏။ (ပ)၊ဝိ၊ဟာ၊သေန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ၊

တံဝစန်းထိုစကားသည်၊ ဝုတ္တာ့ဏ္ဍမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဧတေမတ္တံ ဝိဒိတ္ဝါတိ။ ဧတေမတ္တံ ဝိဒိတ္ဝါ ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓသာပကတို့နှင့်၊ ပြုရှုစောင်းမြောင်းခြင်း မျှားကုန်သော၊ တိတ္ထိယာနှင့်၊ တိတ္ထိတို့၏၊ ဇော်ဝိပ္ပနိပတ္တိ၊ ထိုဘောက်ပြန်သောအကျင့်ကို၊သဗ္ဗညုတဉာ ဏော၊ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဝိဒိတ္ဝာ၊သိတော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓံဥဒါ နန္တိ၊ဗုဒ္ဓံဥဒါနံ ဟူသည်ကား၊တောဟိ။ထိုမိန္တ္ရာအယူရှိသောသူတို့သည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဝိပ္ပကာရေ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ပသန္နစိတ္တေဟိ၊ကြည်ညိုသော်စိတ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ပရေဟိ၊သူ တပါးတို့သည်၊ ကတဥပ ကာရေ၊ ပြုအပ်သော ကျေးဇူး ဥပကာရ ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တာဒိဘာဝါနုဘာဝဒီပကံ၊တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော တာဒိဂုဏ်၏အာနုဘော်ကိုပြတတ်သော၊ ဥဒါနံ၊ဂါမေအရညေသုခဒုက္ခ ဗုဒ္ဓောအစရှိသောဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ကျူးရင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထတိသံ ဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ဂါမေအရညေသုခဒုက္ခဗုဒ္ဓောတိ၊ဂါ မေအာရညေ သုခဒုက္ခဗုဒ္ဓောဟူသည်ကား၊ ဂါမေဝါ၊ရွာ၌လည်းကောင်း၊ အာရညေဝါ၊တော၌လည်းကောင်း၊ ယတ္ထကတ္ထစိ၊အမှတ်မရှိတခုခုသော အရပ်၌၊သုခဒုက္ခနှစ်၊ချမ်းသာဆင်းရဲဖြင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊တွေ့သည်ဖြစ်၍၊ သုခဒုက္ခာနိ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲတို့ကို၊ အနုဘဝန္တော၊ အစဉ်ခံစားလျက်၊ ဝါ၊တနည်းကား၊တော်သုခဒုက္ခာနံ၊ထိုချမ်းသာဆင်းရဲတို့၏၊ပစ္စယေဟိ၊ အကြောင်းတို့နှင့်၊ သမဂ္ဂီဘူတော၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ နေဝတ္တာတောနော ပရိတောဒဟေထာတိ၊နေဝတ္တာတောနောပရိတောဒဟေထဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ငါသည်၊ သုခိတော၊ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဒုက္ခိ တော၊ဆင်းရဲနှင့်ပြည့်စုံ၏၊မမ၊ငါ၏၊သုခံ၊ချမ်းသာ၊ မမ၊ငါ၏၊ဒုက္ခံ၊ဆင်း ရဲ၊ပရေနု၊သူတပါး၊သည်၊မယံ၊ငါ၏၊ ဗုဒ်သုခဒုက္ခံ၊ဤချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ ဥပ္ပါဒိတံ၊ဖြစ်စေအပ်၏၊ဗုတ်စ၊ဤသို့လည်း၊အတ္ထတော၊မိမိအား၊ဖြင့်၊နေ ဌပေထ၊မထား၊ရာသလျှင်ကတည်း၊ ပရေတော၊သူတပါး၊အား၊ဖြင့်၊ တံသုခ ဒုက္ခံ၊ထိုချမ်းသာဆင်းရဲကို၊နဌပေထ၊မထား၊ရာသလျှင်ကတည်း၊ကသ္မာ၊ အဘာယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣဒ္ဓေခန္ဓပဋ္ဌ ကော၊ဤခန္ဓာငါးပါးတရား၊အပေါင်း၌၊ အဟန္တိ ဝါ၊ငါဟူ၍လည်းကောင်း၊ မမန္တိ ဝါ၊ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပရောတိ ဝါ၊သူတပါးဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ပရဿသာတိ ဝါ၊သူတပါး၏ဥစ္စာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပဿိတဗ္ဗ ယုတ္တကံ၊ ရှုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသည်၊ နအတ္ထိ၊မရှိ

သလျှင်ကတည်း၊ကေဝလ်ပန္နသက်သက်သေသ်ကား၊သခ်ါရာ၀ေ၊သခ်ါ
ရတို့သည်သာလျှင်၊ယထာပဋိပတ်ယဉ်၊အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ဥပဒ္ဒိတ္ထာ၊ဖြစ်
၍၊ခေ၊ကာခ၊ကား၊ခ၊ကာခြင်း၊ခ၊ကာခြင်း၌၊ ဘိက္ခန္တိ၊ယျက်စီးကုန်၏၊ဟူတိတည်သော
ထိုကြောင့်၊ တံသုခဒုက္ခံ၊ထိုချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ အတ္တတောစ၊ မိမိအား
ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ပရတောစ၊သူတပါးအား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊နဇာ်ပေယျ
မထား၊ရာသလျှင်ကတည်း၊ တွေ့ကြုံ၊ဒေသနာတော်၌၊ သုခဒုက္ခဂဟာ၊ဟူ
သုခဒုက္ခသဒ္ဒါကိုယူခြင်းသည်လည်း၊ ဒေသနာသီသံ၊ဒေသနာကိုအရင်း
ပြုကာမျှသာတည်း၊ သဗ္ဗသ၊အာလုံးရုံသော၊ လောကဓမ္မသ၊လောကမ်
တရား၏၊ ၀ေသေနဝိ၊အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဝေဒိ
တ၊ဖြာ၊သိအပ်၏၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ဘဂ၀ါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုမယ၊ဤ
ဒေသနာတော်ဖြင့်၊ နာဟံဂွစိနုကသ္ဓစိနုကိဉ္စနတ္ထိ နုစမမဂ္ဂစနိုကဏ္ဍ
စိကိဉ္စနတိတ္ထိတိ၊ နာဟံဂွစိနုကသ္ဓစိနုကိဉ္စနတ္ထိ နုစ မမဂ္ဂစနိုကဏ္ဍစ
ကိဉ္စနတိတ္ထိဟူ၍၊ စတုကောဋိကံ၊အစွန်းလေးခုရှိသော၊သုညတံ၊သုညတ
တရားကို၊ ဝိဘာ၀ေတိ၊ ထင်စွာပြုတော်မူ၏၊ဒုဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ တာသ
သုခဒုက္ခသ၊ ထိုချမ်းသာဆင်းရဲ၏၊ အတ္တတောစ၊ မိမိအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ပရတောစ၊သူတပါးအားဖြင့်လည်းကောင်း၊အဒပါနသ၊မထား
ခြင်း၏၊ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဇုသန္တိ၊ဗဟုသာဥပမိ ပဒိစ္စာတိ၊ ဗုသန္တိ
ဗဟုသာဥပမိ ပဒိစ္စဟူ၍၊ ဒဿေတိ၊ပြတော်မူ၏၊ ဇေတေသုခ၀ေဒနိယာစ
ထိုသုခ၀ေဒနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇေတေဒုက္ခ၀ေဒနိယာစ၊ ထိုဒုက္ခ
၀ေဒနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ဗဟုသာနာမ၊ဗဟုမည်ကုန်၏၊ ခန္ဓာပဉ္စက
သခ်ါတံ၊ခန္ဓာငါးပါး၊အပေါင်းဟုဆိုအပ်သော၊ဥပမိ ၊ဥပမိကို၊ ပဒိစ္စ၊စွဲ၍
တည်မှီ၊ထိုခန္ဓာငါးပါး၊အပေါင်းဟုဆိုအပ်သောဥပမိသည်၊သတိ၊ရှိသော
ယထာသကဝိသယံ၊ အကြင်အကြင် မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော အာရုံကို၊
ဗုဒ္ဓသန္တိ၊တွေ့ကုန်၏၊ တဏ္ဍ၊ထိုခန္ဓာငါးပါး၊အပေါင်းဟု ဆိုအပ်သောဥပမ
ဥ်၌၊ ပ၀တ္တတိ၊ယေ၀ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ ဒုက္ခြင်
ကြောင့်၊ အဒုက္ခမသုခါ၊ဒုက္ခလည်းမဟုတ်သုခလည်းမဟုတ်သော၊ ဝေဒ
နာ၊ဝေဒနာသည်၊သ၀ဏ္ဏ သဘာ၀တာယ၊ ငြိမ်သက်သောသဘောရှိသော
ကြောင့်၊ သုခ၀ေ၀၊သုခ၀ေဒနာ၌သာလျှင်၊သက်ဟီး၊ရေတွက်ခြင်းသို့၊ဂ၊ဆိ
တိ၊ရောက်၏၊ ဒုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဒုဝိ၀သမ္ဘသ၀သေနေ၀၊ဒုစ်ပါး
အပြားရှိသောသမ္ဘသ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဃယံအတ္ထ ဝဏ္ဏနာ၊ဤ
အနုက်အဖွင့်ကို၊ကတာ၊ပြုအပ်၏၊ယထာပန၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်ကား၊

တေဗသဿာ၊ထိုဗသဿတို့သည်၊နဗုသန္တိ၊မတ္တေကုန်။တံ အေဗသဒုံ၊ထိုမတ္တေ ခြင်း ဘို့၊ ဒသေသတုံ၊ ပြုတော်မူခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာပဓိကေနဗုသေယျုံ၊ဗသဿာတိ၊ နိဗ္ဗာပဓိကေနဗုသေယျုံ၊ဗသဿဟု၎င်း၊ဘဂဝတာ၊ ဗြတ်စွာဘုရား သည်၊ ရတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ဟိ ဝိဏ္ဏာ ရေမိ၊ အကျယ်ဆိုဦးအုံ့၊သဗ္ဗသော၊ငင်ထိမ်း သောအားဖြင့်၊ ခန္ဓပရိယာ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း တည်းဟူသော ဥပဓိ သည်၊ အသတိ၊မရှိသည်ရှိသော်၊ကေနကာရဏေန၊အဘယ်အကြောင်း ဖြင့်၊တေဗသဿာ၊ထိုဗသဿတို့သည်၊ဗုသေယျုံ၊တော့ကုန်ရာအုံ့နည်း၊တံကာ ရဏာ၊ထိုအကြောင်းသည်၊နအတ္ထိ။မရှိ။ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်ဗုဒ္ဓ၏၊တ ရော၊သင်ချစ်သားတို့သည်၊ အကြောသာဒိဝသေန၊ဆဲရေးခြင်းစသည်တို့ ၏အလွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပဓိနသုခဒုက္ခံ၊ ဖြစ်သောချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ ယဒိန ဗ္ဗန္ဓတ္ထယ၊အကယ်၍အလိုမရှိကြကုန်သည်ဖြစ်အုံ့၊ ဧဝံသတိ၊ဤသို့အလိုမရှိ သည်ရှိသော်၊သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊နိဗ္ဗာပဓိတာ ဝေဒယဝ၊ ခန္ဓာငါးပါးမရှိသောနိဗ္ဗာန်အဖြစ်ခံသာလျှင်၊ယောဂံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းလုံ့လကို၊ကရေယျာထ၊ပြုကြပါလေကုန်၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အနုပါဒိ သေသနိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ဂါထံ၊ဂါထာကို၊ နိဋ္ဌပေသိ၊ပြီးဆုံးစေ၏၊ ဝေဒူပနိဿဥဒါနေန၊ဤဥဒါန်းဂါထာဖြင့်၊ဝန္ဒဝိဝန္ဒံ၊ ဝန္ဒိတရား၊ဝန္ဒိကင်းရာတရား၊ကို၊ကထိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊စတုဏ္ဍ သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊စတုဏ္ဍသုတ်၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂–မုစလိန္ဒဝဂ်–၅–ဝဟာပဏိသုတ်၊

ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဒုန္ဓာနဂ်လကောတိ၊ ဒုန္ဓာနဂ်လကောဟု သည်ကား၊ ဒုန္ဓာနဂ်လနာမကော၊ဒုန္ဓာနဂ်လအမည်ရှိသော၊ ကောသ ဃေသု၊ကောသလတိုင်းတို့၌၊ကေကော၊တခုသော၊ပြာဟွဏဂါမော၊ပုဏ္ဏား ရွာတည်း၊ တံနိဝါသိတာယ၊ထိုရွာ၌နေလေ့ရှိသောကြောင့်၊ ဝါ၊တနည်း ကား၊ တဏ္ဍပြာဟွဏဂါမော၊ ထိုဒုန္ဓာနဂ်လအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားရွာ၌၊ ဘာတောဝ၊ မွေးဘွားသည်တည်း၊ ဝါ၊တနည်းကား၊တဏ္ဍဂါမော၊ထိုဒုန္ဓာ နဂ်လ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားရွာ၌၊ ဘဝေါ၊ ကြီးပွါးသည်တည်း၊ ဒုတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဒုန္ဓာနဂ်လကော၊ဒုန္ဓာနဂ်လကမည်၏၊ တိတိ၊သုံး ပါးကုန်သော၊ သရေဟကမနေဟိ၊သရေဟကုံတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ ဗြတ်စွာ

ဘုရား၏၊ သန္ဓိကေ၊အာထံတော်၌၊ ဥပါသကာဘာဝသား၊ ဥပါသကာ၏ အဖြစ်၏။ ပဝေဒိတာဇာား၊ ကြားလျှောက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဥပါသကော၊ ရတနာသုံးပါးသို့သည်းကပ်သော၊ ပဋ္ဌသိက္ခာပဒကော၊ ငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓမာမကော။ဘုရားကိုရုံမက်မြတ်နိုးသော၊ဓမ္မမာမကော၊တရားတော်ကိုမြတ်နိုးသော၊သံဃမာမကော၊သံဃာတော်ကိုမြတ်နိုးသော၊ဥပါသကော၊ဒါယကာတည်း။ ကေနစိဒေဝကရဏီယေနာ ✉ တိ။ ကေနစိ၊ဒေဝ ကရဏီယေန ဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓါရသောခေါပနာဒီနာ၊ ကျွေးမည်တောင်းခြင်းအစရှိသော၊ကေနစိ၊ဒေဝကတ္တာဇွေန၊တရုံတရသော်မှ ပြုဘွယ်ကိစ္စမဖြင့်။ တိရေတွာတိ၊တိ၊ရေတွာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗေဝတ္တာ၊ပြီးဆုံးစေ၍။ အယံဥပါသကော၊ဤဥပါသကာသည်၊ ဝုဇ္ဈေ၊ရှေးဦး၊အာဘိဏှံ၊ မပြတ်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသက်မိတွား၊ကပ်၍၊ ပယိရုပါသတိ၊ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်၏၊ သောဥပါသကော၊ ထိုသိတာင်းသည်သည်၊ ကတိပယ်ကာလံ၊နှစ်ရက်သုံးရက်ပတ်လုံး၊ဗဟုကရဏီယာတာယ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စများ၊သောကြောင့်၊သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ဒသသံ၊ဗူးမြင်ခြင်းကို၊ နာဘိသမ္ဘောသိ၊အာဒင်မရလော၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊စိရသံ၊ခါတို့ဥပါသကဇာတ်ပရိယာယမကာသိယဒိဒံ၊ဆုဝဂမနာယာတိ။ စိရသံ၊ခါတို့ဥပါသကဇာတ်ပရိယာယမကာသိ ယဒိဒံ၊ဆုဝဂမနာယဟူ၍၊ အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊တဏ္ဍုတသို့ ဝစနေ၊ထိုစကား၊ရဝ်၌၊ စိရသန္တိ၊စိရသံဟူသည်ကား။ စိရေန၊ကြာမြင့်မှ၊ပရိယာယန္တိ၊ပရိယာယံဟူသည်ကား။ ဝါရံ၊အလှည့်သည်။ ယဒိဒန္တိ၊ ယဒိဒံဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ နိပါတော။ နိပါတ်သာတည်း။ ယောအယံ ပရိဝါရော၊ အကြင်အလှည့်သည်၊ဇာတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဆွေ၊အနက်တည်း၊ဇာတံအာယံ အဓိပ္ပါယော။ ဤဆိုလတ္တံ့.သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝတ္တုံ၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဇာတ၊ဤအရပ်၌၊မမ၊ငါဘုရား၏၊သန္တိကေ၊အာထံသို့၊အာဂမနာယ၊လာခြင်း၏၊ယောအယံအဇ္ဈတ္တိကတောဝါရော၊အကြင်အလှည့်နှေသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံဇာတံ ဝါရံ၊ထိုအလှည့်နှေကို၊စိရေန၊ကြာမြင့်မှ၊ပပဋ္ဌံ၊ကြာမြင့်စွာ။ ကဝေါအကာသိ၊ပြုပြီ၏၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တုံ၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ စိရပဋိကာဟန္တိ ပဒဿ၊စိရပေါ့ဋိကာဟံဟူသောပုဒ်၏၊စိရပေါ့ဋိကောအာဟန္တိ ပဒဿ ဒေါ၊ စိရပေါ့ဋိကောအဟံဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊အဟံ၊ငါဘုရားကို၊စိရကာလတောကြာမြင့်စွာအခါမှ၊ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဥပသက်မိတုကာမော၊ဆည်းကပ်ခြင်းဌာနလိုရှိ၏၊ ဇာတိအယံ၊ဤ

သည်ကား၊ သမ္ဘဝေါ၊ဝုန်စပ်ခြင်းတည်း၊ ကေဟိစိကေဟိစိတိ၊ ကေဟိစိ ကေဟိစိဟူ သည်ကား၊ ကေရွှေဟိကေရွှေဟိ၊အချို့အချို့ကုန်သော သူတို့ သည်၊ အထဝါ၊တနည်းကား၊ ကေဟိစိကေဟိစိတိ၊ကေဟိစိကေဟိစိဟူ သည်ကား၊ ယေဟိဝါ၊တေဟိဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား ကုန်သော သူတို့ သည်၊တဗ္ဗ၊ထိုကေဟိစိကေဟိစိဟူသောပါဠိ၌၊အဂါရေပ်၊ရှိမသော်ခြင်း ကို၊ဒဿတိ၊ပြ၏၊ ဟိသဒ္ဒ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊သဘ္ဘာရိ၊မြတ်စွာဘုရား၌၊အာဘိဝ သန္နဿ၊အလွန်ကြည်ညိုသောတပည့်တော်အား၊သဗ္ဗ၊ဒဿ နခမ္ဘသ ဝ နေသုဝိယ၊မြတ်စွာဘုရားကိုမူးမြင်ခြင်းတရားတော်ကိုရှိသော စွာ နာခြင်းတို့၌ကဲ့သို့၊အညတ္ထ၊တပါး၊သောဆရာတို့၌၊အာဒရော၊ရှိသောခြင်း သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ကိစ္စကရေကိယေဟိတိ ဣတ္ထေ၊ ကိစ္စကရေကိယေဟိ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊အဝ၊သံ၊မ၌တ်၊ကာတဗ္ဗံ၊ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ကိစ္စ၊ ကိစ္စမည်၏၊ မှုတရံ၊ဤမှတပါး၊သောအမှုသည်၊ ကရေကိယံ၊ကရေကိယ မည်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ကာတဗ္ဗံ၊ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ ကိစ္စ၊ကိစ္စမည်၏၊ ပစ္ဆာ၊နောက်မှ၊ကာတဗ္ဗံ၊ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ကရေ ကိယံ၊ကရေကိယမည်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ခုဒ္ဒကံ၊ငယ်သောအမှုသည်၊ ကိစ္စ၊ ကိစ္စမည်၏၊ မဟန္တံ၊ကြီးသောအမှုသည်၊ ကရေကိယံ၊ကရေကိယ မည်၏၊ဝါ၊ဝဇ္ဇောတိ၊ဝါ၊ဝဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ဥသုကြွေ၊ကြောင့်ကြသည်၊ ဝေါဟာရဿ၊ ဝေါဟာရဟူသည်ကား၊ဝေါဟာရပကာရေန၊ဤသို့သောအကြား အားဖြင့်၊ အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ ဥပသက်မိတုံ၊ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ခိ၊မတတ်နိုင်၊ အဂါရဝါဒိနာ၊မရှိသောခြင်းစသည်ဖြင့်၊ နဟောတိ၊ မဟုတ်ပါ၊ မှုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ ဝုတ္တောအလိတည်း၊ ဧတေမတ္တံ၊ဝိဒိတ္ဝါတိ၊ဧတေမတ္တံ၊ဝိဒိတ္ဝါဟူသည်ကား၊ဒုလ္လဘော၊ရခဲစွာသော၊ ဗုဒ္ဓပ္ပါဒေ၊ဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊မနုဿတ္တ၊လာဘေ၊လူ၏အဖြစ် ကို၊ရခြင်း၌လည်း၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့အား၊ ကိစ္ဆနုဘာဝေန၊ကြောင့်ကြ သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကိစ္ဆပသုတတာယ၊ အမှုကိစ္စ၌ လေ့ကျက်ရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ကုသလန္တရာယော၊ကုသိုလ်၏အန္တရာယ်သည်၊ဟေတု၊ ဖြစ်၏၊ အကိစ္ဆနဿ၊ ကြောင့်ကြမရှိသောသူအား၊ ကုသလန္တရာယော၊ ကုသိုလ်၏အန္တရာယ်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊မှုတိတေမတ္တံ၊ဤအနက်ကို၊ သဗ္ဗာကာရေတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ဝိဒိတ္ဝါ၊သိတော် မူ၍၊ မှုမံဥဒါနန္တိ၊မှုမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊တေဒတ္ထဒီပနမေဝ၊ထိုအနက် ကို ပြတတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ မှုမံဥဒါနံ၊ဤဥဒါနိုးကို၊ ဥဒါနေသိ၊

ကျေးရွာ၊တောမှ၊တတ္တိယသံဃဒါနဂါထာယံ၊ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊သုခံဝ တတသုခေါ ဟောတိ ကိဉ္စိတိ၊သုခံဝ တတသုခေါ ဟောတိ ကိဉ္စိဟု သည်ကား၊ ယသုဝုဋ္ဌလသု။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါဂုံစသည်တို့တွင်၊ ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသော၊ ကေဝတ္တုံ၊ တစုံတခုသောဝတ္ထုကိုလည်း၊ တေံ၊ ဤဝတ္ထုသည်၊မမ၊ငါ၏ဥစ္စာတည်း၊ဟုတိ၊ဤသို့၊တဏှာယ၊တဏှာသည်၊ ပရိဋ္ဌယိတဘာဝေန။ သိမ်းဆည်းအပ်သော အဖြစ်ဖြင့်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ နတ္ထိနုပိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊တဲ့သုပုဂ္ဂလသု၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ သုခံ၊ချမ်းသာသည်၊ ဝတ၊စင်စစ်၊ အဟောသုခမေဝ၊စင်စစ်ချမ်းသာသည်သာတည်း။ ဟုတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ နဟောသိတိပိ၊ နဟောသိ ဟူ၍သည်း၊ပါဠော၊ပါဠိအဆိုရှိ၏။တသုပါဠိသု၊ထိုပါဠိ၏၊အတီတကာ လဝေသန၊ အတီတ်ကာလ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဝေဒိ တဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ကေစိပန၊အဆိုအချို့ကား၊ နဟောတိကိဉ္စိတိ ပဒသု။ နဟောတိကိဉ္စိဟူသောပုဒ်၏၊ ရာဂါဒိကိဉ္စနံ၊ ရာဂအစရှိသော ကြောင့်ကြခြင်းသည်၊ယသု၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဟုတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ဝဏ္ဏေန္တိ၊ဖွင့်ကုန်၏၊တံဝဏ္ဏနံ၊ထိုဖွင့်ခြင်းသည်၊ နသုန္ဒရံ၊မကောင်း၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ပရိဋ္ဌဟာမေ ဝေသန။ သိမ်းဆည်းအပ်သောတရား၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဒေသနာယ၊ဒေ သနာ၏၊အာဂတတ္တာ၊လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ရာဂါဒိကိဉ္စနန္တိ၊ ရာဂါဒိကိဉ္စနံဟူ၍၊ ပရိဋ္ဌဟေတဗ္ဗသေပိ၊သိမ်းဆည်းအပ်သော တရား၏ လည်း၊ သင်္ခေါ၊သင်္ချိုဟ်ခြင်းသည်၊သတိ၊ရှိသော်၊ယုတ္တမေဝ၊အသင့် တိုသာလျှင်၊ဝတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊သိယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊အထဝါ၊တနည်းကား၊ ယသုဝုဋ္ဌလသု။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ကိဉ္စိအပ္ပိ၊အနည်းငယ်သည်းဖြစ် သော၊ ကိဉ္စနံပလိဗောဓောတိ၊ ကြောင့်ကြပလိဗောဓဖြစ်ခြင်းကို၊ရာဂါဒိ ကိဉ္စနာဘာဝတောတိ ဧဝ၊ ရာဂအစရှိသော ကြောင့်ကြခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ တံအကိဉ္စနတ္တံ၊ ထိုကြောင့်ကြ ၊ မရှိ၊သော အဖြစ်သည်၊ တ သုခသု။ ထိုသုခ၏။ ပဠုယဘာဝတော၊ အားကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊သုခံဝတ၊ချမ်းသာစွတကား၊ အဟောသုခံ ဝတ၊ပြေပြေချမ်းသာစွတကား။ဟုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက် တည်း၊ကသုပန၊အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသောကြောင့် ကြခြင်းသည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်သနည်း။ ဟုဘိစေ၊ဤသို့မေးပြား၏ သင်တ ဝမ္ဘသဗဟုသုတ သောတိ၊သင်ဟ ဝမ္ဘသဗဟုသုတ သဟု၍၊ဘဂဝါ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏၊သောပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စတူဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂသစ္စာ၊တော်ဟု၊ မဂ်ဟူဆိုအပ်ကုန်သောဘုရားတို့ဖြင့်၊သောဌသကိစ္စနိုဗ္ဗာန်ကို တရားသင်တတ်ကုန်မျှ၊တဆဲ့ခြောက်ပါးသောကိစ္စကိုပြီးစေတတ်သော သင်တတရားသည်၊ ဂတာကိ၊ဖြောပြီးပြီးသောကိစ္စရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တဏှာ၊ဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ပဒီ၊ဝေ၊ဗျာဟာသ၊ စွေန်။ ပဒီ၊ဝေ၊ဗျာဟာသ၊ စွဖြင့်၊ ဗဟုသုတ၊ဃ၊ အကြားအမြင်များ၊သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဝ၀၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အကိစ္စနှဘာ၀၊ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ အာနိသံသံ၊အကျိုးကိုး၊ဒ၊သော်တွား၊ပြု၍၊ သကိစ္စနှဘာ၀။ကြောင့်ကြခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်၌၊ အာဒီနဝံ၊အပြစ်ကို၊ဒ၊သော်တုံ၊ပြုတော်မူခြင်း၌၊သကိစ္စနံ၊ပ၊သ၊ဘိအာဒီနံ၊ သကိစ္စနံ၊ပ၊သ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏၊ ဘ၊သ၊ပါ၌သ၊ထိုသကိစ္စနံ၊ပ၊သ၊အစရှိသောပါဠိ၏၊အဋ္ဌော၊အနက်ကို၊ ဝေ၊ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတ၊ဗျော၊သိအပ်၏၊ရာဂါဒိကိစ္စနာနဉ္စ၊ ရာဂအစရှိသော ကြောင့်ကြခြင်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ မမတ္တကိစ္စနာနဉ္စ၊ ငါ၏ကိုယ်ငါ၏ဥစ္စာဟူသောကြောင့်ကြခြင်းတို့၏လည်းကောင်း၊အတ္ထိတာ ယ၊ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သကိစ္စနံ၊သကိစ္စနမည်၏၊သကိစ္စနံ ဟု၊ဝေ၊ ရာဂအစရှိသောကြောင့်ကြခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊အလဒ္ဓါနံ၊မရ၊ကုန်သေး၊သော၊ ကာမာနဉ္စ။ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း။လဒ္ဓါနံ၊ ရ၊ကုန်ပြီး၊သော။ကာမာနဉ္စ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ပရိယေ၊သနာ ၊ကျွန်ကုန်ဟု၊ ဂ၊ခြင်းစောင့်ရှောက်ခြင်း၏ အ၊ကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ကိစ္စ၊ဂ၊ကိယ ၀သေနံ၊ ကိစ္စ၊ဂ၊ကိယ၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ အ၊ဟံ။ ငါ တည်း၊မမ၊ငါ၏၊သန္ဓာ၊ဥစ္စာတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဂ၊ဟ၊ဏ၀သေ နစ၊ယူသည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်လည်း။ ဝိ၊ဃာတံ၊ပင်ပန်း၊ခြင်းသို့၊ အာ၊ပ၊ဇ္ဇ၊မာနံ၊ ရောက်သော၊စနံ၊လူအပေါင်းကို၊ဘေ၊ဘိ၊ဇ္ဇ၊အိုဖိတ်၊တွံ့၊သင်သည်၊ပ၊သ၊ ရှုပါ၊လော၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဓမ္မသံ၀ေ၊ဝ၊ဇ္ဇော၊ ဓမ္မသံ၀ေ၊ဝသို့ရောက်သည် ဖြစ်၍၊သဏ္ဌာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ အ၊ဇ္ဇ၊နော၊ကိုယ်တော်၏၊ စ်ဇ္ဇံ၊စိတ်ကို၊ဝ၊ဒတိ၊ဖြောက်ဆိုတော်မူ၏။ ဇ၊နော၊ဇ၊သို့ ပဒီ၊ဗ၊ဒ္ဓ၊ရှုပေါတိ၊ ဇ၊နော၊ဇ၊သို့ ပဒီ၊ဗ၊ဒ္ဓ၊ရှုပေါ၊ဟု၊သည်ကား၊သယံ၊မိမိသည်၊အ၊ညော၊တပါး၊သော၊ဇ၊နော၊ လူသည်၊ ဘ၊ဝ၊နော၊ဖြစ်လျက်၊ အ၊ညတို့၊တပါး၊သော၊ဇ၊နော်၊လူ၌၊ အ၊ဟံ၊ ငါသည်၊ဇ္ဇ၊မ၊သ၊ဤသူ၊အား၊ အ၊ယံ၊ဤသူသည်၊ မမ၊ငါ၏၊သာမိ၊အ၊ရှင်၊ ဘ၊ဇ္ဇာ၊ထင်၊ဇ္ဇ၊တိ၊ဤသို့၊ ဘ၊ဇ္ဇာ၀သေနံ၊ ဘ၊ဇ္ဇာ၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ပဒီ

ဗန္ဓသဘာဝ၀ါ၊အဖန်ဖန်ဖွဲ့သောသဘောရှိသည်၊ဟုတွေး၊ဖြစ်၍၊ဝိဟာညတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ဝိဃာတ်၊ပင်ပန်းခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏၊ပဒီဗဒ္ဓဝိတ္ကောတိ ဝိ၊ပဒီဗဒ္ဓဝိ၊တ္ကောဟု၍လည်း၊ ပါဠေ၊ပါဠိ၌ရှိ၏၊အယဉ္စအာ၊တ္ကော၊ ဤအနက် ကိုလည်း၊ ပုတ္တမတ္ထိခနမတ္ထိ ဣတိဗာလော၊ဝိဟညတိ၊ အတ္တာဝိအတ္တနော နတ္ထိ၊ ကုတောပုတ္တာကုတောခနန္တိ အာဒိဟိ ၊ပုတ္တမတ္ထိခနမတ္ထိ ဣတိဗာ လော၊ဝိဟညတိ အတ္တာဝိအတ္တနောနတ္ထိ ကုတောပုတ္တာကုတောခနံ ဤသို့ အစရှိ၊ဟုနံ၊သော၊သုတ္တပ၊ဒေတိ၊သုတ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ဒီပေတာ၊ဇော၊ပြုအပ်၏။ ၊ ဗာလော။ မလိမ္မာသောသူသည်၊ မေ၊ဝါအား။ ပုတ္တာ။ သား၊သို့၊တို့သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိကုန်၏။ မေ၊ဝါအား၊ခနံ၊ဥစ္စာသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိဟညတိ၊ပင်ပန်း၏၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အတ္တာဝိ၊ကိုယ်သည်လျက်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုတ္တာ၊သား၊သို့၊တို့ကား၊ ကုတောအတ္ထိ၊အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကား၊ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ။ပဌမသုတ္တံ၀ဏ္ဏေနာ၊ ပဌမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး၊ခြင်းသို့၊ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-မူစလိန္ဒဝဂ်-၆-ဂဒ္ဒြိနိသုတ်၊

ဆဠေ၊ဆဠဿုတ်၌၊အညတရသပရိဗ္ဗာဇကသာတိ၊ အညတရသ ပရိဗ္ဗာဇကသဟူသည်ကား၊ကေသကုဒ္ဒုမ္ဗပရိဗ္ဗာဇကသ၊တယောက် သောသူကြွယ်ပရိဗိုဓ်အား၊ ဒဟရောတိ၊ဒဟရောဟူသည်ကား၊တရုဏော။ ဗျိုနံ့သော၊ မာဏဝိကာတိ၊မာဏဝိကာဟူသည်ကား၊ပြာဟွတ်ဓိတာယ၊ ဝုဏ္ဏားသမိ ကို၊ ဝေါဟာရော၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတည်း၊ပဇာပတိဘိ၊ပဇာပတိ ဟူသည်ကား၊ ဘရိယာ၊မယား၊တည်း။ ဂဒ္ဒြိနိဘိ၊ဂဒ္ဒြိနိ ဟူသည်ကား၊ အာပန္နသတ္တာ၊ကိုယ်ဝန်ဆောင်တည်း၊ဥပဓိဗ္ဗာတိ၊ဥပဓိဗ္ဗာဟူသည် ကား၊အဇ္ဈ၊ယနေ၊သုဝေ၊နက်ဖြန်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပဠု၊ပဒ္ဒတ၊ဝိဗာယ၊နကာလာ၊ အလွန်နီး၊သောသား၊ကွား၊ခြင်းကာလရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သမ္ဘဝေန္တာ၊ စပ်ခြင်းကို၊ ကာတား၊ဇော၊ပြုအပ်၏။ ကိရ၊ဝိ ဣတိ၊ရောမေ၊အကျယ် ချဲ့ဦး၊အုံ့၊ သောပရိဗ္ဗာဇ၊ကား၊ ထိုပရိဗိုဓ်သည်၊ သဘာရိယာ၊သ၊ မယား နှင့်တကွ၊ဌာနုပတ္တာ၊ရပ်မေ၊အရာရောက်သော၊အမျိုးခ်ီ၊ဦ၊တော၊တည်သော၊ ပြာဟွတ်ဓာတိကော၊ ဝုဏ္ဏား၊ဓာတ်ရှိသော သူတည်း၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ နံ့ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ထိုပရိဗိုဓ်ကို၊ သပဇာပတိကံ၊မယား နှင့်တကွ၊ ပရိဗ္ဗာဇက

ဝေါဟာရေနှ၊ ပရိဒိဗိဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစရန်၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏၊အသ၊ထိုပရိဒိဗ၏၊ပြာဟွဏာစာတိကတ္တာပနှုတ္ထားမျိုးဖြစ်သောကြောင့်ကား၊ ဘရိယာ၊မယားသည်။ပြာဟွဏာတိ၊ပြာဟွဏာပဟူ၍၊အာလပတိ၊ခေါ်၏၊တေလန်။တေလံဟူသည်ကား။ တိလတေလံ၊နှမ်းဆီတည်း။ တေလသိသေနှစ၊ နှမ်းဆီကိုအရင်းပြုသဖြင့်လည်း။ ဣတ္ထေ၊ ဤသားဘွား ရာ၌၊ ယံဝတ္ထု၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်။ ဝိဇာတာယ။ သားဘွားသော မာတုဂါမ၏၊ ပသဝဒုက္ခပဋိကာရတ္ထံ၊ သားမွေးခြင်းဆင်းရဲကို ကုစားခြင်းငှါ၊ ဒုန္ဓိတဇ်ံ၊အလိုရှိအာဝ်၏၊ သပ္ပိလောဏာဒိ'။ ထောပတ်ဆား အစရှိသည်ကို၊အာဟာရ၊ဆောင်ပါချေလော။ဒုတိ၊ဤလို့အားဟာပေတိ။စေခိုင်း

ရ

ရ၏၊ ယံမေဝိဇာတာယ ဘရိယတိတိ၊ ယံမေဝိဇာတာယ ဘရိယတိဟူသည်ကား၊ယံတေလံ၊အကြင်ဆီသည်၊မယ်ငါ၏၊ဝိဇာတာယ ဗဟိနိက္ခန္တာ ဂန္ဓာယ၊ ပသဝါဝမ္ဘ အပသ္မိ ထွက်သော ကိုယ်ဝန်၏။ ဥပကာရာယ။ အသောက်အဦးအလို့ငှါ။ ဘရိယတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ပရိဒ္ဒါဒိကန္တိ၊ပရိဒ္ဒါဒိကံဟူ၍လည်း။ ပါဠေါ၊ပါဠိသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ကုတောတိ၊ကုတောဟူသည်ကား၊ ကသ္မာဌာနာ၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ ယတောဘာတိ ကုလာဝါ၊ အကြင်အမျိုးအိမ်မှ လည်းကောင်း၊ ယတောမိတ္တ ကုလာဝါ၊ အကြင်အားဆွေခင်ပွန်းအိမ်မှလည်းကောင်း၊ယံတေလာဒိ'၊အကြင်ဆီစသည်ကို၊ အာဟရေယျုံ၊ဆောင်ကုန်ရာ၏၊ တံဌာနံ၊ထိုဆောင်ရာအရပ်သည်၊ မေ။ ငါအား၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဒုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တေလံအာဟရာဓိတိ၊ တေလံအာဟရာမိဟူ၍၊ ဝတ္ထုမာနသဒ္ဒါပတာယ၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလနိုးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝတ္ထုမာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအာဝ်၏၊ တေလံ'ဆီကို၊အာဟ၊ရှိသာမိ။ ဆောင်အုံ၊ ဒုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ သမဏာသဝါ၊ဟောနှုံ အား၊လည်းကောင်း၊ပြာဟွဏာသဝါ၊ဝုဏ္ဏာ၊အား၊လည်းကောင်း၊သပ္ပိသဝါ၊ ထောပတ်ကိုလည်းကောင်း၊တေလသဝါ၊ဆီကိုလည်းကောင်း၊ဒုတိစ၊ဤသို့လျှင်။ဝါသဒ္ဒေါ။ဝါသဒ္ဒါသည်၊သမုစ္စယတ္ထော၊သမုစ္စည်းအနက်ရှိ၏၊အဝိတောဝါ။မီးဘေးကြောင့်လည်းကောင်း၊ဥဒကတောဝါ။ရေဘေးကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဓိတ္ထကောဒါဝါ၊ အချင်းချင်း ဘေးကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုတိအာဒိသုဝိယ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့တည်း၊ သပ္ပိသဝါ၊ ထောပတ်ကို လည်းကောင်း၊ တေလသဝါ၊ ဆီကိုလည်းကောင်း၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ပစ္စတ္တေ၊ပဋ္ဌမအနက်၌၊သာမိဝစနံ၊သာမိဝိဘတ်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊

သိအပ်၏။ သင်္ခါရ၊ ထောပတ်ကို လည်းကောင်း၊ တေလ၊ ဆီကိုလည်း ကောင်း၊ယာဝဒတ္တံ၊အလိုရှိတိုင်း၊ ပါတုံဝိဝိဘုံ၊သောက်ခြင်းငှါ၊ဒိယျတိ၊ လျှ၏၊ဟုတိ၊ဤသို့၊ အထွေး၊အနက်ကို၊ ဒဠ္ဍပ္ပေား၊မှတ်အပ်၏။ အပရေ့ပန်း တပါး၊သောဆရာတို့သည်ကား၊ သင်္ခါသဝါ၊ထောပတ်၏လည်းကောင်း၊ ဘေလသဝါ၊ဆီ၏လည်းကောင်း၊ဟုဟု၊ဤသို့၊ အဝယဝသမ္ဘန္ဓေ၊အဝယ ဝသမ္ဘာန်အနက်၌၊ သာခါဝစနံ၊သာခါဝိဘတ်ကို၊ဝတ္တုံ၊ဆိုအပ်၏။ဟိသဒ္ဒံ၊ ထိုစကား၊သည်မှန်၏၊သင်္ခါရတေလသမုဒါယသ၊ထောပတ်ဆီအပေါင်း၏၊ အဝယဝေါ၊ အစိတ်ကို၊ ဟု၊ဤအရေ၌၊ ယာဝဒတ္တသဒ္ဒေန၊ ယာဝဒတ္တ သဒ္ဒါဖြင့်၊ဝစ္ဆတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဟုဟု၊ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊နောနိဟာရိတုန္တိ၊ နောနိဟာရိတုံ ဟူသည်ကား၊ ဘာဇနေနဝါ၊ အိုးခွက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟာဏေနဝါ၊လက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဗဟိ၊အာပသို့၊ နေတုံ၊ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နောဒိယတိ၊မလျှ၊ဥဒ္ဓိဒိတ္ထာတိ၊ဥဒ္ဓိဒိတ္ထာဟူသည်ကား၊ဝိဝိတ္ထား၊သောက် ၍၊ နိဗ္ဗမေယျုံ၊ အာနိဏတ်ရှေကား၊ ယံနုနု၊ ကောင်းလေစွ၊ ဟုတိ၊ ဤသို့ သမ္ဘာဝနာ၊ စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏။ အာသဗြာဟ္မဏာသ၊ ထို ပုဏ္ဏားအား၊ဝေါ၊ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကို အဟောသိ၊ အဘာယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ရညော၊ကော သလမင်းကြီး၏၊ကောဌာဂါရံ၊ကျီးတော်သို့၊ဂတ္တံ၊သွား၍၊တေလံ၊ဆီကို၊ ကဏ္ဍုမတ္တံ၊လည်ချောင်းဆိုက်အောင်၊ ဝိဝိတ္ထား၊သောက်၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏခြင်းဖြင့်ချင်း၊လမ်း၊အိမ်သို့၊အာဂတ္တံ၊လာ၍၊ဧကသ္မိံ၊တဒုသော၊ ဘာဇနေ၊ခွက်၌၊ ယထာဋ္ဌိတံ၊ပြကတော့အတိုင်း၊ ဝမိတ္ဝာ၊ အနိဏတ်၍၊ ဥဒ္ဓနံ.ဖိုခနောက်သို့၊ အာရောပေတ္ဝား၊တင်၍၊ ပစိသောမိ၊ချက်အုံ့၊ ယံဝိတ္ထ သေမှာဒိမိသိတံ၊ အကြင်ဆီနှင့်ရောယှက်သောသည်းခြေသလိပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံမိသိတံဝိတ္ထသေမှာဒိ၊ထိုဆီနှင့်ရောယှက်သောသည်းခြေ သလိပ်ကို၊အဝိနာ၊မိုးဖြင့်၊ ဗျာယိသတိ၊လောင်လတ္တံ့၊ တေလံပန်၊ဆီကို ကား၊ဂေဟတ္ထား၊ယူ၍၊ ဆူမိသောပရိဗ္ဗာဇိကာယ၊ ဤပရိဗိုဇ်မ၏၊ ကမ္ဗေ သားတွား၊ရာအမှု၌၊ ဥပနိသောမိ၊ချက်ဆောင်အုံ့၊ ဆူတိ၊ဤသို့သောအကြံ သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဥဒ္ဓံကာတုန္တိ၊ ဥဒ္ဓံကာတုံဟူသည်ကား၊ ဝမနဝ ဝသေန၊ပြို့အနှံသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓံ၊အထက်သို့၊နိဟာရိတုံ၊ထုတ် ခြင်းငှါ၊ နအာရောတိ၊နအာရောဟူသည်ကား၊ ဝိရိဠနဝသေန၊ဝပ်ရှောယှား သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ဟေဋ္ဌာ၊အောက်သို့၊ နိဟာရိတုံ၊ထုတ်ဆောင်ခြင်း ငှါ၊နုပနုသဏ္ဌာတိ၊မတတ်နိုင်၊ ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ သောဗြာဟ္မ

ကောဏ်ထိုပုဏ္ဏားသည်၊အဓိကံ၊လွန်စွာ၊ ဝိတံ၊သောက်အပ်သော ဆီကို၊ သယမေဝ၊မိမိသည်သာလျှင်၊မုဒေတာ၊ခံတွင်းမှ၊ နိဗ္ဗဒိသတိ၊အနှုတ်အုံ၊ဖွုတိ၊ဤသို့၊ဝိဝိတ္ထာ၊သောက်၍၊အာသယဿ၊အစာအိမ်၏၊ ရိတ္တတာ ယ၊အချည်းနှီး၏အဖြစ်ကြောင့်၊အနိဋ္ဌတော၊ဖြင့်သို့မတွက်သော၊ ဝမနဝိဝေ ဧနယောဂ်၊အနုဝေးခြင်းဝမ်းကျခြင်းအစီအရင်ကို၊အဇာနန္တော၀ါ၊မသိ၍ လည်းကောင်း၊အလဘန္တော၀ါ၊အနှုတ်ထွေး၍မရသေ၊ကြောင့်လည်းကောင်း ကေ၀လံ၊သက်သက်၊ဒုက္ခာဟိ၊ဆင်းရဲကုန်သော၊ ဝေဒနာဟိ၊ဝေဒနာတို့ ဖြင့်၊ ဗုဇ္ဈာ၊တော့ရကား၊ အာဝန္တိ၊လူးလည်း၏၊ ပရိဝန္တိ၊စ၊ ထိမ္ဘ၍မ လည်းလူးလည်း၏၊ဒုက္ခာဟိတိ၊ဒုက္ခာဟိဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခမေဟိ၊သည်း ခံနိုင်ခဲကုန်သော၊တိဗ္ဗာဟိတိ၊တိဗ္ဗာဟိဟူသည်ကား၊ဗဟလာဟိ၊ထူထပ် ကုန်သော၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ တိခိဏာဟိ၊ထက်ကုန်သော၊ ခရာဟိတိ၊ ခရာဟိဟူသည်ကား၊ကက္ခဠာဟိ၊ကြမ်းတန်းကုန်သော၊ ကဋုကာဟိတိ၊ ကဋုကာဟိဟူသည်ကား၊ အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ အနိဋ္ဌာ၀ေဒနာ၊ဒုက္ခ မရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒါရုဏာဟိ၊ကြမ်းတန်းခိုင်မာကုန်သော၊ အာ ဝဋ္ဋတိတိ၊အာ၀ဋ္ဋတိဟူသည်ကား၊ ဇကတ္ထိ'ယေ ဝ ဌာနေ၊တနေရာတည်း၌ သာလျှင်၊ အနိပ္ပဇ္ဇိတ္ထာ၊မလျောင်းမူ၍၊ အတ္ထနော၊ငါ၏၏၊ သရိရံ၊ကိုယ်ကို၊ ဖုဋတာစိ၊တော၊ထိုမှ၍မှ၊ အာကဗ္ဗေန္တော၊ငင်လျက်၊ ဝဋ္ဋတိ၊လည်၏၊ ပရိ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ပရိ၀ဋ္ဋတိဟူသည်ကား၊ ဇကတ္ထိ'ပဒေသေ၊တခုသောအရပ်၌၊ နိပ္ပန္နော၀ိ၊အိပ်လျက်လည်း၊ အဂ်ပစ္စင်္ဂါနိ၊အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို၊ ပရိတော ဝိပန္တော၊ပစ်လျက်၊ဝဋ္ဋတိ၊လူးလည်း၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊အဘိမုခံ၊ရှေးရှု ဝဋ္ဋန္တော၊ လူးလည်းခြင်းသည်၊ အာ၀ဋ္ဋတိ၊ အာ၀ဋ္ဋတိ၊မည်၏၊ သမန္တ တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဝဋ္ဋန္တော၊လူးလည်းခြင်းသည်၊ ပရိ၀ဋ္ဋတိ၊ပရိ ဝဋ္ဋတိမည်၏၊တောမတ္ထံ'ပိနိတ္ထာတိ၊တောမတ္ထံ'ပိနိတ္ထာဟူသည်ကား၊သင်္ဘ နသား၊ကြောင့်ကြခြင်းရှိသောဝုဋ္ဌိ(လ)အား၊ အပ္ပဋိသင် ၊ပရိဘောဂဟေတု ကား၊မဆင်ခြင်သဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ အယံဒုက္ခုပ္ပတ္တိ၊ ဤဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အကိဉ္စနသား၊တဏှာဟူသော ကြောင့်ကြကင်းသောဝုဋ္ဌိ(လ)အား၊သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာ အား၊ဖြင့်၊ အယံဒုက္ခုပ္ပတ္တိ၊ဤဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ဟိ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ တောမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်း နှစ်ပါးကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ဇာနိတ္ဝာ၊သိတော်မူ၍၊တဒတ္ထုပကာသနံ၊ထိုအနက် ကိုပြတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓဥဒါနံ၊ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရှင့်တော်မူ၏၊

ကဘ္ဘတိသင်္ခါရနဂါထာယဲ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊သုခိနောဝတာတိ၊ သုခိ
နောဝတဟူသည်ကား။ သပ္ပုရိသာ၊သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သုခိနော
ဝတာ၊ကြေဝ်ချမ်းသာစွတကား။ ယေအာကိဉ္စနာ၊ အကြင်ကြောင့်ကြကင်း
ကုန်သောဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်၊လောကေ၊လောကဓာတ်၌၊အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊တေ၊
ထိုကြောင့်ကြကင်းကုန်သောဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်၊ကေပနု၊အဘယ်သူတို့နည်း
ဟူမူကား၊ယေဝေဒဂူနော၊အကြင်ဝေဒနာဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်၊ ဘဝါဒိကိဉ္စ
နသဟ၊ ဘဝအစရှိသောကြောင့်ကြတတ်သောတရားတို့လည်းကောင်း၊
ပရိဂ္ဂဟာကိဉ္စနသဟ၊ ဘဝဖြင့်သိမ်းဆည်းတတ်သော ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့
လည်းကောင်း၊အဘာဝေန၊မရှိခြင်းကြောင့်၊ အကိဉ္စနာ၊အကိဉ္စနမည်ကုန်
၏။ပန်းဆက်၍ဆိုဦးအုံ့၊ ကေသံ၊ အဘယ်ဝုဋ္ဌိုလ်တို့အား။ ဇာဒံကိဉ္စနံ၊ ဤ
ကိဉ္စနသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိပါနည်း။ ဇာတိစေ၊ဤသို့မေးခြားအုံ့၊ ဝေဒဂူနောတိ
ဗနောအကိဉ္စနာတိ။ ဝေဒဂူနောဟိဗနောအကိဉ္စနာဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏။ ယေဝေဒဂူနော၊ အကြင်ဝေဒနာ
ဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်၊ အရိယမဂ္ဂညာဏသင်္ခါတံ၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်
သောဝေဒံ၊ပညာသို့။ဂတာ၊ ရောက်သည်တည်း။ဝါ၊တနည်းကား၊ဝေဒံ၊
အရိယမဂ်ပညာကို၊ အဓိဂတာ၊ရသည်တည်း၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ တေ
နဝေဒေန၊ ထိုမဂ်ပညာဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်သို့။ဂတာ၊ ရောက်သည်တည်း။
ဇာတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဝေဒဂူနော၊အရိယာမဂ်ပညာဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
တော်မူကုန်သော၊ တေအရိယဗနော၊ ထိုအရိယာဖြစ်ကုန်သော၊ မီဏာ
သဝဝုဋ္ဌလာ။ အာသဝေါကုန်ပြီးသော ဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်၊ အနဝသေသံ၊
အကြွင်းမဲ့။ ဘဝါဒိကိဉ္စနာနံ၊ ဘဝအစရှိသော ကြောင့်ကြ တတ်သော
တရားတို့ကို၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သမုစ္ဆိန္နတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့
ကောင်းစွာဖြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အကိဉ္စနာနာမ၊ ကြောင့်ကြ
ကင်းသောဝုဋ္ဌိုလ်တို့မည်ကုန်၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်ဗုဒ္ဓ၏၊ဘဝါဒိကိဉ္ဇ
နေ၊ ဘဝအစရှိသောကြောင့်ကြတတ်သော တရားသည်၊ အသတိ၊မရှိ
သော၊ ပရိဂ္ဂဟာကိဉ္စနသ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိုသိမ်းဆည်းခြင်းတည်းဟူ
သောကြောင့်ကြခြင်း၏၊ သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်၊ ကုတောအတ္ထိ၊
အဘယ်မှာရှိအုံ့နည်း၊ ဝေါ၊ဤသို့၊ ဂါထာယဲ၊ဂါထာ၏၊ ပုရိမဘာဂေန၊ရှေး
ထက်ဝက်ဖြစ်သောအမှီဖြင့်၊ အရဟတ္တော၊ရဟန္တာဝုဋ္ဌိုလ်တို့ကို၊ ပဿံ
သိတ္ဝာ၊ပြီးမွမ်းတော်မူ၍၊အပရဘာဂေန၊နောက်ထက်ဝက်အမှီဖြင့်၊အနု
ပုတ္တုနေ၊ပုထုဇဉ်ရိုက်တို့ကို၊ ဂရဟတ္တော၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူလို၍၊ သကိဉ္စနံ

ပဿာတိအာဒီ၊ သကိဋ္ဌနံပဿဣတိသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။တံဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊ဗုဒ္ဓမဟာဗောဓိပင်ရင်းတော်ကြီး၏ရှေ့ဝယ်ရှိ၊ရတနာပလ္လင်ကြီးပေါ်၊ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ဝေါ၊ဣတိသို့၊ဣမာယထိဝါထာ ယ၊ဣဝါထာဖြင့်လည်း၊ဝဋ္ဋဝိဝဋ်ကုံ၊ငါ့တရားဝဋ်ကင်းရှင်းတရားကို၊ ဂ.ထိ တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ဆဋ္ဌသုတ္တံဝဏ္ဏနာ၊ဆဋ္ဌသုတ်အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ ။

၂-မုစလိန္ဒဝဂ်-၇-ကေဝုဋ္ဌသုတ်၊

သတ္တမေ၊သတ္တမသုတ်၌၊ ကေဝုဋ္ဌကောတိ၊ကေဝုဋ္ဌကောဟူသည်ကား၊ဧကောတယောက်ထည်းသော၊ဝုဋ္ဌော၊သားတည်း၊သော၀၊ထိုတယောက်ထည်းသောသားသည်သာလျှင်၊အနုကမ္ပိတမဇ္ဈေန၊အစဉ်သနားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေဝုဋ္ဌကော၊ကေဝုဋ္ဌကမည်၏၊ဝိယာယိတမဇ္ဈေန၊ ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိယော၊ဝိယမည်၏၊မနသာ၊စိတ်ကို၊ ဝဏ္ဏေန၊ပွါးစေတတ်သောအနက်ကြောင့်၊မနာပေါ၊မနာပမည်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊သရီရသောဘာသမဋ္ဌိယာ၊လုံ၀သဏ္ဌာန်ကျန်အင်လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော ခန္ဓာကိုယ်၏တင့်တယ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြင့်၊ ဒဿနီယေန၊ ရှုခြင်ဘွယ်ရှိသော အနက်ကြောင့်၊ ဝိယော၊ဝိယမည်၏၊ သိလာစာရသမဋ္ဌိယာ၊သီလအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြင့်၊ဂ.လျာဏဓမ္မတာ၊ ကောင်းသော တရားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မနာပေါ၊ မနာပမည်၏။ သတ္တော၊သတ္တ၀ါတို့ကို၊ကာလေတိ၊ခေပေတိ၊ကုန်စေတတ်၏၊မှတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ကာလော၊ ကာလမည်၏၊မရဏံ၊သေခြင်းကို၊ လ ဒ္ဓတိ၊ဖော်၏၊တံ၊ထိုသေခြင်းသို့။ ဂတောပဇ္ဇော၊ရောက်သည်တည်း၊ဒုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာလဂ်တော၊ကာလဂ်တမည်၏။ဝါ၊တနည်းကား၊ကာ၊လ နမ္ဘုနာ၊သေမင်းသည်၊ကတော၊ပြုအပ်သော၊နဋ္ဌော၊ပျက်စီးခြင်းတည်း၊ အဒဿနံ၊ မမြင်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ရောက်သည်တည်း၊ ဒုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ကာလဂ်တော၊ ကာလဂ်တမည်၏၊ဒုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဘ္ဘော၊အနက်တည်း။သမ္ဘဟုလာဥပါသကာတိ၊သမ္ဘဟုလာဥပါသကာ ဟူသည်ကား၊ သာ၀ဏ္ဍိ၀ါသိနော၊ သာ၀ဏ္ဍိပြည်၌ နေကုန်သော၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ သိတင်းသည် တို့သည်၊ မတဝုဋ္ဌဥပါ

သကဿ။ သားသေးသာ သိတင်းသည်၏၊ သဟသောကို ဘာဝေနှ၊ တာဂွသောကမိုးကြီးစွာတောက်လောင်ကြသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ယာဝ အာဇီဝနှာ။ သင်းချိုင်းတိုင်းအောင်၊ ပန္ဓာတောသူသေနောက်မှ။ ဂတ်ခွာ၊ လိုက်ပို့ကြ၍၊ မတသရီရဿ၊သေသောအလောင်းအား၊ ကတ္တမ်ပြုအပ် သောကိစ္စကို၊ကာရေတွေ့ပြုခဲ့ကြ၍၊ပဋိနိဝတ္တာ၊တဖန်ပြန်နှစ်ကြကုန်သည် ရှိသော်။ ယထာနိဝတ္ထောဝ၊ဝတ်မြဲတိုင်းလျှင်၊ဥဒကံ၊ရေသို့၊ ဩဘရိတွေ့၊ သက်ဆင်း၍၊ သိသံ့နှတွေ့ ဦးခေါင်းလျှော်၍၊ ဝတ္ထောနိ၊ ဒေဝတ်တို့ကို၊ပိ ဌေတွေ့၊ညှစ်၍၊ အနောတာပေတွေ့ဝ၊မခြောက်ခင်ပင်လျှင်၊ကော်၊တထည် ကို၊ နိဝါသေတွေ့၊ဝတ်၍၊ ကော်၊တထည်ကို၊ ဥတ္တရာသင်္ဃ၊ အပေါ်ရုံဝတ်၊ ကတွေ့၊ပြု၍၊ တံဥပါသကံ၊ထိုသားသေသောသိတင်းသည်ကို၊ဟုတ္တော၊ ရှေ့၌၊ ကတွေ့၊ပြု၍၊သောကဝိနောဒနဂ္ဂေ၊ သောကကိုပျောက်စေခြင်းငှါ၊ သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္ဓိကံ၊အထံတော်၌၊သောသာမ၊တရားနှာ ကုန်အုံ့ဟူ၊ဤသို့ကြ၍၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥပသင်္ကမိ၊သု၊ကပ် ကြကုန်၏၊ တေနုထိ၊ကြောင့်၊အလွန်ကသာတိအာဒီ၊အလွန်ကသာ၏သို့ အစရှိသော စကားကို၊ ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဏ္ဍုတသို့၊ ဝစနေ၊ထိုအလွန်ကသာ ဟူသောစကား၌၊ အလ္လဝတ္ထောတိ၊အလ္လဝတ္ထောဟူသည်ကား၊ဥဒကေန၊ရေ ဖြင့်၊ တိန္တဝတ္ထော၊ဝိုစွတ်သောအဝတ်ဝတ်ရှိကုန်သော၊ နိဝါနိဝသာတိ၊ နိဝါနိဝသဟူသည်ကား။ နိဝ သသဝိ၊နှေ့၏လည်း၊နိဝါ၊နှေ့တည်း၊မဇ္ဈန် ကောလေ။ မွန်းတည့်သောအခါ၌၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဋ္ဌော၊ အနုက်တည်း။ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဘာနုန္ဓာ၊ပိ၊သိတော်မူကုန်လျက် လည်း။ တထာဂတာ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊သည်၊ပုဏ္ဏန်၊မေးတော်မူကုန်၏၊ ဘာနုန္ဓာ၊ပိ၊ သိတော်မူကုန်လျက်လည်း။ နပုဏ္ဏန်၊မေးတော်မူကုန်၊ကာ လ်၊အခါကို၊ ဝိဒိတ္တွာ၊သိတော်မူ၍၊ ပုဏ္ဏန်၊ မေးတော်မူကုန်၏၊ ကာလ်၊ အခါကို၊ ဝိဒိတ္တွာ၊သိတော်မူ၍၊ နပုဏ္ဏန်၊မေးတော်မူကုန်၊ တသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊ ဘာနုန္ဓောယေဝ၊ သိတော်မူလျက်သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ကထာသမုဋ္ဌာပနတ္ထံ၊စကားဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ပုဏ္ဏန်နှာ၊မေး တော်မူလိုရကား။ ကိ ံနုခေါ်တုမှေဥပါသကာတိအာဒီ၊ ကိ ံနုခေါ်တုမှေ ဥပါသံကာ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ပိန့်တော်မူ၏။ တသ ပါဠိသ၊ထိုပါဠိ၏၊ အဋ္ဌော၊အနုက်ကား၊ ဥပါသကာ၊သိတင်းသည်တို့၊ ဘုရား၊သင်တို့သည်၊ အညေယု၊တပါး၊ကုန်သော၊ဒေဝသေသု၊ နှေ့တို့၌၊မမ၊

ငါဘုရား၏။ သန္တိကံ၊အဝဏ်တော်သို့၊ ကြွတာဝိတာ။ သွေ့ခြောက်သော ဆံပင်အဝတ်ပုဆိုးရှိကုန်လျက်။ သုဒ္ဓဝတ္ထား၊စင်ကြယ်သောအဝတ်ပုဆိုး ရှိကုန်လျက်။ သာယန္ဟေ၊ညချမ်းသောအခါ၌။ အာဂန္တွာ၊လာကြကုန်၏။ အဇ္ဇပန။ ယခုနေ့မူကား။ အလ္လဝတ္ထာ၊စိုသောအဝတ်ရှိကုန်လျက်။ အလ္ဂ ဂေ သာ၊ စိုသောဆံရှိကုန်လျက်။ ဌိတမဏ္ဍနိုင်ကကာလေ၊ တည်သော မွန်းတည့်အခါ၌။ ဣဒါနိ ဣဒါနိ ငါဘုရားအဝဏ်တော်သို့။ အာဂတာနံ။ လာကြကုန် သောသင်တို့အား။ ကိ ကာရဏာ။ အဘယ်အကြောင်း ရှိကုန်သနည်း။ ဣဒါနိ ယခု ပဌမတွဲ ဝိဿဇ္ဇနာ။ ဗုဒ္ဓေ ဘုရား၏ ကိုယ်ရုပ်ကိုမြင်ကုန်ကုန်ပြီ။ ပုဗ္ဗဏ္ဏေ ဟေ ဟ ဟေ ဟ ဟု ကြီးကျယ်ကုန်ကုန်ပြီ။ ဟေ ဟ

သူ့ဘို့သည်လည်းကောင်းတည်း၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ကိုယ်လော
ကေဝိရုပ်သာတရုပ်စက္ခုလောကေ(ပ)မြတ်ဘုရားလောကေဝိယရုပ်သာ
တရုပ်နှင့်။ ၊ခေတ္တံဝတ္ထုံဟိရညံဝါဂဝသံဒါသပေါရိသံ ထိယောဗန္ဓု
ဝုတ္ထုကာမေ၊ယောနုရောအနုဂိဒ္ဓါတိတိ၊ ကိုယ်လော၊ကဝိယရုပ်သာတရုပ်
စက္ခုလော၊က(ပ)မြတ်ဘုရာလောကေဝိယရုပ်သာတရုပ်နှင့်။ ၊ခေတ္တံ
ဝတ္ထုံဟိရညံဝါ ဂဝသံဒါသပေါရိသံထိယောဗန္ဓုဝုတ္ထုကာမေ၊ ယောနု
ရောအနုဂိဒ္ဓါဟိဟူသော။ ဧကံဝစနံ၊ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူ၏။ ၊လောကေ၊လောကမ္ဘု၊ဝိယရုဝံ၊
ချစ်အပ်သောရုပ်သည်၊ သာတရုပ်၊သာယာအပ်သောရုပ်သည်။ ကိုယ်
အာဘယ်နည်း။ လောကေ။လောကမ္ဘု၊ စက္ခု၊စက္ခုသည်၊ဝိယရုပ်၊ချစ်အပ်
သောသဘောမည်၏၊သာဘရုပ်၊သာယာအပ်သော သဘောမည်၏၊(ပ)၊
လောကေ၊လောကမ္ဘု၊မြတ်ဘုရာ၊မြတ်ဘုရာသည်၊ဝိယရုပ်၊ချစ်အပ်သော
သဘောမည်၏၊သာတရုပ်၊သာယာအပ်သောသဘောမည်၏။ ၊ခေတ္တံ။
လယ်ကိုလည်းကောင်း၊ဝတ္ထု၊ယာကိုလည်းကောင်း၊ဟိရညံ၊ငွေကိုလည်း
ကောင်း၊ ဂဝသက်၊နွားမြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒါသေ၊ပါရိသံ၊ကျွန်အမှ
လုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိယော၊မိန်းမတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗန္ဓု၊အာဇွေ
အမျိုးကို လည်းကောင်း၊ ယောနုရော၊ အကြင်သူသည်၊ ဝုတ္ထုကာမေ
မျှားစွဲသောကာမဂုဏ်တို့ကို၊အနုဂိဒ္ဓါတိ၊အလွန်မက်မောတတ်၏။ ၊တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊တေသုဝိယရုပေသု၊ထိုချစ်အပ်သောသဘောတို့၌၊အဿာဒေ
နု၊သာယာခြင်းဖြင့်၊ဂိဒ္ဓါ။မက်မောကုန်၏၊မုဆွဲတာ။တွေ့ပေမိန်းမောကုန်၏၊
အဇ္ဈောသန္နာ၊လွန်မိုးကုန်၏၊ဆုတိအာယံ။ ဤသည်ကား။အာဇွော၊အနုက
တည်း၊ ဝိယရုပသာတရုပဂဒိတာ၊ဝိယရုပ်သာတရုပ်တို့၌ဥတပ်မက်မော
ကုန်သော၊တော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဘို့သည်၊ကေပန၊ အာဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နည်းဟူမူ
ကား။ဆုဘိဆုမံပုဇ္ဇံ၊ဤသို့သောအမေးကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊တေပုဂ္ဂလေ၊ထို
ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့ကို၊ဒေဝကာယာပုထုမနုဿာစာတိ၊ဒေဝကာယာပုထုမနုဿာ၀
ဟူ၍ ဒေ၊ဿကို၊ပြု၏။ စာတုမဟာရာဇိကာဒယော၊စတုမဟာရာဇ်အစရှိ
ကုန်သော၊ဗဟူ၊မျှားစွဲကုန်သော၊ ဒေ၀သမူဟာ၊စော၀ေ၊နတ်အပေါင်းတို့
သည်လည်းကောင်း၊ဗမ္ဘု၊ဒိ၀ကာဒိကာ၊ဗမ္ဘု၊ဒိ၀်ကျွန်းသားအစရှိကုန်သော၊
ဗဟူ၊ မျှားစွဲကုန်သော၊မနုဿာ၀၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ဣမေ၊ဤ
ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့သည်၊ဝိယရုပသာတရုပဂဒိတာ၊ဝိယ်ရုပ်သာတရုပ်၌မက်မော
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်၏။ ဒီ ဃာ၊ဝိ၊နာ၊ကိ၊ အ၊ဃာ၊ဝိ၊နာ၊ဟူသည်ကား။

ကာယိက စေတသိကဒုက္ခေနှ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲ စိတ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲဖြင့်။ ဒုက္ခိတာ၊ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဒိနာတိ၊ ပရိဒိနာဟု သည်ကား။ ဇရောရောဂါဒိဝိပတ္တိယာ၊ အိုခြင်းနာခြင်းဘေးကို ပြန်ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ ယောဗ္ဗနာရောဂျာဒိသမ္ပတ္တိတော။ အရွယ်အဆင်း ကောင်းခြင်း အနာကင်းခြင်းအစရှိသောပြည့်စုံခြင်းမှ၊ ပရိဟီနာ။ ဆုတ်ယုတ်ကုန်သည်၊ ဟောန်း၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ယထာလာဘဝသေနေ၀၊ ယထာ လာဘနည်း၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊အပယ်အကျွေး၊ဤအနက်ကို၊ဒေ၀ မနုဿေသု၊နတ်လူတို့၌။ ဝေဒိတဗ္ဗောသိအာဝ်၏။ အထ၀ါ၊တနည်းကား၊ ဇကေန္ဒသုခသမဋ္ဌိတာနံ၊ စင်စစ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဒေ၀ါနံ၊ နတ်တို့အား၊ဒုက္ခဇရောရောဂါ၊ဆင်းရဲခြင်းအိုခြင်းနာခြင်းတို့သည်၊ကာမဠု နသ ဟု ၀န်း၊အာကယ်စင်စစ်မဖြစ်ကုန်သေး၏ရှင့်။ ပန်းထိုသို့မင်မဖြစ်ကုန် သော်လည်း၊ တဒနုတိ၀ တ္ထုသဘာ၀တာယ၊ ထိုအိုခြင်းနာခြင်းကိုလွန်ခြင်း သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေပိ၊ထိုဘုန်းရှိသောနတ်တို့ ကိုလည်း။ အာစယာ၀ိနောတိစ၊ ကာယိကဒုက္ခ စေတသိကဒုက္ခနှင့်ပြည့်စုံ သော်သူဟု၍သာလျှင်၊ ပရိဒိနာတိစ၊ အိုမင်းကြီးခေင့်သော သူဟု၍သာ လျှင်၊ဝုတ္တာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။ ၀ါ၊တနည်းကား။ တေသံပိ၊ထိုဘုန်းရှိကုန်သော နတ်တို့အားလည်း၊ ဝုဗ္ဗနိမိတ္တာ၊ပုဗ္ဗနိမိတ်ငါးပါးထင်ရှားဖြစ်ခြင်း ကြောင့်၊ပဒိုဏ္ဍနဇရောယစ၊ပဒိုဏ္ဍနဇရောဂ၏လည်းကောင်း။ ဧစေတသိကရောဂ ဂဿစ၊ စိတ်၌ဖြစ်သောကျင်နာခြင်း၏ လည်းကောင်း။ ဝ ဧသေ၊အစွမ်း ဖြင့်၊ဒုက္ခာဒိနံ၊ ဆင်းရဲစသည်တို့၏၊သ ဟု ဝေါ၊ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအာ၀်၏၊မဠ္ဠုရောဇသ ၀ သံ ဂ ဆ ဏ္ဍိ တိ၊ မ္ဠေ့ရောဇသ ၀ သံ ဂ ဆ ဏ္ဍိ ဟု သည် ကား။ ဝိယ ၀ ဣ ဣ ဝ ဝ ဝ

ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတာဗျား၊ သိအပ်၏။ ယေဝေဒိဝါစရတ္တောစ အပ္ပမတ္တာတိ။ယေဝေဒိဝါစရတ္တောစအပ္ပမတ္တာဟူသည်ကား။ဒိဝသံ၊တနေ့ ပတ်သုံး၊ စက်မေနေ့စကြိုသွားခြင်းဖြင့်၊နိသဇ္ဇာယ၊ထိုင်ခြင်းဖြင့်၊ အာဝရဏီယေဟိ၊စိတ်ပင်တတ်ကုန်သော။ဗျေဟိ၊အကုသိုလ်တရားတို့မှ၊စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ပရိသောဓေတိ။ သုတ်သင်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဝတ္တနယေန၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဒိဝသဘာဂေစ။နေ့အတွင်း၌လည်း ကောင်း၊ရတ္တိဘာဂေစ၊ညဉ့်အတွင်း၌လည်းကောင်း၊ဒဠ္ဠံ၊မြဲစွာ၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မေ့မေ့လျော့၊ အပ္ပမာဒပဒိုပဒံ၊အပ္ပမာဒအာကျင့်ကို၊ ပူဇေန္တိ၊ဖြည့်ကုန်၏။ ဧဟန္တိ ဝိယ ရူပန္တိ၊ဟန်ကို ဝိယရူပ်ဟူသည်ကား။ ဧကသတ္ကမဗ္ဗာနဘာ ဝနုံ၊လေးပါးသော သတ္တိကမ္ဘာန်းကိုပွါးများခြင်းကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွား လုံ့လပြုစေ၍၊အရိယမဂ္ဂါဓိဂမေန၊အရိယမဂ်ကိုရစေသဖြင့်။ ဝိယ ရူပ်ဝိယ ဟာတိကံ၊ချစ်အပ်သောယာဒအပ်သောသဘောရှိသော၊ စက္ခာဒိဝိယဝတ္ထုံ၊ စက္ခုအစရှိသောဝိယဝတ္ထုကို၊တပ္ပဋိဗဒ္ဓဆန္ဒရာဂဟာနေန၊ထိုဝိယဝတ္ထု ၌တပ်နှစ်သက်သောဆန္ဒရာဂကိုပယ်သဖြင့်၊ဟာနေန်၊ဖျောက်ကုန်၏။ တေဝေ ခဏာနိ အစယမူလံ မစ္ဆုနောအာဝိသံ ဒုရုတိဝတ္ထုနိ၊တေဝေခဏာနိ အစယမူလံ မစ္ဆုနောအာဝိသံ ဒုရုတိဝတ္ထုံဟူသည်ကား။ တေအရိယပုဂ္ဂလာ၊ ထိုအရိ ယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အစယသဝဏ္ဏဒုက္ခသ၊ ဝဏ္ဏဆင်းရဲ၏၊ မူလဘူတံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မစ္ဆုနောမရဏာနေ။သေမင်းသည်၊အာမသိ တဗ္ဗတော။ သုံးသပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဝိသံ၊သေမင်းသည် သုံးသပ်အပ်သော၊ဗျတော။ဤသာသနာတော်၌ဗုဒ္ဓတိဒ္ဓါ၊အပ၌၊ ကေဝိစိ ဝိ၊တရုံတယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာပြာဟ္မဏောဟိ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်၊နိဝတ္တေတုံ၊နှစ်စေခြင်းငှါ၊အသက္ကုဏေယျတာယ၊မတတ် ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဒုရတိဝတ္ထုံ၊လွန်နိုင်ခဲသော၊သဟ အာဝိဇ္ဇာ ယ၊အာဝိဇ္ဇာနှင့်တကွသော၊တဏှံ၊တဏှာကို၊အရိယမဂ္ဂဉာဏကုဒါလေန၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော ပေါက်တူးဖြင့်၊ ခဏာနိ၊ တူးပြီးကုန်၏၊ သေယမတ္တမ္ပိ၊အမြစ်မျှကိုလည်း၊ အနဝသေသန္တာ၊မကြွင်းမကျန်စေမူ ၍၊ဥမ္မူလေတွာ၊ ပယိသန္တာနခန္ဓာအစဉ်မှ အထုတ်သဖြင့် ထုတ်ပစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။သွယ်သောအယ်အတ္ထော၊ထိုအနက် ကို၊အပ္ပမာဒေါအမတံပဒံ ပမာဒေါမစ္စုနောပဒံအပ္ပမတ္တာနမိယျန်၊ ယေပ မတ္တာယထာမတာတိအာဒိကို၊ အပ္ပမာဒေါအမတံပဒံပမာဒေါ မစ္စုနောပဒံ အပ္ပမတ္တာနမိယျန်၊ ယေပမတ္တာ ယထာမတာ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊

သုတ္တပဒေဟိ၊သုတ်ပုန်တို့ဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗော၊ရှေ့ဆိုအပ်၏၊ ၊အပ္ပမာ ဒေါ။ကုသိုလ်ကောင်းမှုသစရိုက်တို့၌ မမေ့မလျော့သောသူသည်၊အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်၏၊ ပဒံ၊အကြောင်းတည်း၊ ပမာဒေါ။ ကုသိုလ် ကောင်းမှုသစရိုက်တို့၌ မေ့လျော့သောသူသည်၊ မမ္ပုနော၊သေရခြင်း၏၊ ပဒံ၊အကြောင်းတည်း။ယေ၊အကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည်၊အပ္ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုသစရိုက်တရားတို့၌မမေ့မလျော့ကုန်။တေ၊ထိုသူတော် ကောင်းတို့သည်၊နမိယျန္တိ၊မသေကုန်၊ ယေ၊ဗာလာ၊အကြင်အနွယ်ဝုဏ္ဏ ရုပါနုဗျဉ်ရှင်လူမိုက်သောသူတို့သည်၊ ပမတ္တာ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှုသစရိုက် တရားတို့၌မမေ့လျော့ကုန်၏၊တေ၊ဗာလာ၊ထိုအနွယ်ဝုဏ္ဏ ရုပါနုဗျဉ်ရှင်လူမိုက် သောသူတို့သည်၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ မတာ၊သေခါထပ်ခါ သံသရာ၌ အပြန်ပြန်သေရသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ဤသည်သျှင် အပြီး တည်း။ ၊သတ္တမသုတ္တံ၊ဆိုနှာ၊သတ္တမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-မုစလိန္ဒဝဂ်-၈-သုပ္ပဝါသာသုတ်၊

အဋ္ဌမေ၊အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ကုဏ္ဍိယာယန္တိ၊ ကုဏ္ဍိယာယဟူသည်ကား။ ဗေဒေဟမကော၊ဤသို့ကုဏ္ဍိယအမည်ရှိသော၊ကောဋ္ဌိယာနံ၊ကောဋ္ဌိယမင်းတို့ ၏၊နဂရေ၊မြို့၌၊ကုဏ္ဍာဝနဝနေ၊ကုဏ္ဍာဝနဝနေဟူသည်ကား၊တာသဟ ဝဝုဿ၊ထိုမြို့၏၊အဝိဒူရေ၊မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ကုဏ္ဍာဝနသဏ္ဌာ ကုဏ္ဍာဝနဟုဆိုအပ်သော၊ဝနေ၊တောခို၊ဝုဇ္ဇေ၊ရှေးခို၊ကုဏ္ဍောနာမ၊ကုဏ္ဍ အမည်ရှိသော၊ဧကော၊တယောက်သော၊ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊တာဒိ ဝ နသဏ္ဌော၊ ထိုတောအုပ်၌၊ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ကပ္ပေသိ၊ကိုး၊ ပြုသတတ်၊ ကုဏ္ဍာဝနမိဿန၊ဆံကွဲပေါက်ပေါက်နှင့်ရှေ့သော၊ဗလိကမ္မေနစ၊အခွန် အတုတ်ဖြင့်လည်း၊တုဿတိ၊နှစ်သက်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တ သာယက္ခဿ၊ထိုဘီလူး၏အား၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ဗလိ၊အခွန် အတုတ်ကို၊ ဥပဟာရန္တိ၊ ဆောင်ရကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တော်ဝန် သဏ္ဌော်၊ထိုတောအုပ်ကို၊ ကုဏ္ဍာဝနန္တေ ဝ၊ကုဏ္ဍာဝနတောအုပ်ဟူ၍သာ သျှင်၊ပညာယိတ္ထ၊ထင်ရှား၏၊တာသဝနသဏ္ဌာ၊ထိုတောအုပ်၏၊အဝိဒူ ရေ၊မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ကော၊တရသော၊ဂါမပဒိုကာ၊အသီးသောရွာ

သည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊သာဝိ၊ ထိုရှာကိုလည်း၊ တဿယဂ္ဂသာ၊ထို
ဘီလူး၏၊အာဟာပဝတ္ထိဖြစ်နေ၊အာဟာဖြစ်ရာအဝေါ်၌၊ နိဝိဋ္ဌတ္တာ၊အတွင်း
ဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊တေနေဝ၊ ထိကုဏ္ဍဘီလူးသည်သာလျှင်၊ပရိ
ပါဋိတတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်ရသောကြောင့်၊ ကုဏ္ဍိယာတိ၊ ကုဏ္ဍိယဟူ၍၊
ဝေါဟာရိတ္ထ၊ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏၊အာပရဘာဝေ၊ နောက်အဘိုး၌၊တတ္ထပဒေ
သေ၊ထိအရပ်၌၊ ကောလိယရာဇာနော၊ ကောလိယမင်းတို့သည်၊ နဂရံ၊
မြို့ကို၊ကာရေသုံ၊တည်ထောင်ကုန်၏၊တမ္ပိနဂရံ၊ ထိမြို့ကိုလည်း၊ဝုရိမဝေါ
ဟာရေန၊ ရှေးခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ ကုဏ္ဍိယာတ္တေဝ၊ ကုဏ္ဍိယမြို့ဟူ၍သာ
လျှင်၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊တဿိဠ္ဠဝနသဏ္ဍေ၊ ထိတောအုပ်ခိုလည်း၊ကောလိ
ယာရာဇာနော၊ ကောလိယမင်းတို့သည်၊ဘဂဝတောစ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏
လည်း၊ကောင်း၊ဘိက္ခုသံဃသဟ၊ရဟန်းအပေါင်း၏လည်းကောင်း၊ဝသ
နတ္ထာယ၊ နေခြင်းအကျိုးငှါ၊ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ပတိဋ္ဌာပေသုံ၊ဆောက်
လုပ်ကြကုန်၏၊တဿိဝိဟာရံ၊ ထိကျောင်းကိုလည်း၊ ကုဏ္ဍောနဝနုဒ္ဒေသံ
ကုဏ္ဍောနဝေါ၊ဟောကျောင်းဟူ၍သာလျှင်၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှား၏၊ အထ
ပန္နာ၊ထိနောက်မှ၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဇနပဒစာရိကံ၊ဇနပုန်ဒေ
သစာရိကို၊စရန်နှင့်၊လှည့်လည်တော်မူသည်ရှိသော်၊အနုက္ကမေန၊အစဉ်
သဖြင့်၊တံဝိဟာရံ၊ ထိကြောင်းသို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ တတ္ထဝိဟာရေ၊ထို
ကျောင်း၌၊ဝိဟာသိ၊နေတော်မူ၏၊တေန၊ ထိကြောင့်၊ ဇေဋ္ဌသမယံ၊ဘဂဝါ
ကုဏ္ဍိယာ ယံဝိဟရတိ၊ကုဏ္ဍောနဝနေ၊ ဇေဋ္ဌသမယံ၊ဘဂဝါ၊ကုဏ္ဍိယာ
ယံဝိဟရတိ၊ကုဏ္ဍောနဝနေ၊ဟူ၍၊ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ သုပ္ပဝါသာတိ၊ သုပ္ပဝါသာဟူ
သည်ကား၊ တဿာဥပါသိကာယ၊ ထိသိတင်းသည်မ၏၊ နာမံ၊အမည်
တည်း၊ကောလိယဓီတာတိ၊ ကောလိယဓီတာဟူသည်ကား၊ ကောလိယ
ရာဇဝုတ္တိ၊ ကောလိယမင်း၏ သွေးတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိစကားသည်မှန်၏၊
သာဥပါသိကာ၊ထိသိတင်းသည်မသည်၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊
အဂ္ဂုပဋ္ဌာယိကာနံ၊ဖြတ်သောအလုပ်အကျွေးဒါယိကာမတို့တွင်၊ပဏီတာ
ဒါယိကာနံ၊ဖြတ်သောအလှူကိုလှူလေ့ရှိကုန်သော၊သာဝိကာနံ၊တပည့်မတို့
တွင်၊ဧတဒဂ္ဂေ၊တေဒဂ်အရာ၌၊ဌပိတာ၊ထားအပ်သော၊ သောတာပန္နာ၊
သောတာပန်ဖြစ်သော၊အရိယသာဝိကာ၊အရိယာဖြစ်သောတပည့်မတည်း၊
ဟိသစ္စံ၊ထိစကားသည်မှန်၏၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ အာ၊ယုတ္တ၊ဖွယ်၊
သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ကိုယ်၊တရုံတသုသော၊ခါဒနီယံ၊ခဲတွယ်ကို

လည်းကောင်း၊ဘောဇနိယံဝါ၊ဘောဇဉ်ကိုရင်း၊ဘေသဇ္ဇံဝါ၊ဆေးကိုလည်း
ကောင်း။တဗ္ဗေ၊ ထိုသင့်တင့်လျောက်ပတ်သောဆေးစသည်တို့တွင်၊အ
ညာဟိ။ သူတပါးတို့သည်၊ နသံဝိဓာတဗ္ဗံ၊မစိုင်ခိုင်သော၊ ယံဝတ္ထု၊အ
ကြင်ဝတ္ထု၊သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံကို၊သယမေဝ၊မိမိကိုယ်
တိုင်ပင်လျှင်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊ ဝိစာရေတွာ၊စိစဉ်၍
သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ၊သမ္မာဒေတွာ၊ပြည့်စုံစေ၍၊ဥပနေတိ၊ဆောင်၏၊ဒေဝသိ
ကဠာ၊နေ့တိုင်းလည်း၊အဋ္ဌသတံ၊တရာရှစ်လုံးသော၊သံဃာတ္တပါဠိပုဂ္ဂလိ
ကာဘတ္တာနိ၊ သံဃာဘတ်အသီးပုဂ္ဂလိကာဘတ်တို့ကို၊ ဒေတိ၊လှူ၏၊ယော
ကောစိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ဘိက္ခု၊ဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ဘိက္ခုနီ
ဝါ၊ရဟန်းမိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ တံကုလံ၊ထိုအမျိုးသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊
ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ပရိဘောဂ၊ဝင်သည်ရှိသော်၊ ရိတ္တဟတ္ထော၊အချည်းနှီးသော
လက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊နဂစ္ဆတိ၊မသွားရ၊ဝေ၊ဤသို့၊မုတ္တစာဂေါ၊လွတ်လွတ်
စွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်၊ ပယတပါဏိ၊ဝါ၊သင်္ဂရတာ၊ပြုစင်သောလက်ရှိသ
ဖြင့်ပေးလှူခြင်းခံမြဲလျော်သည်၊ ယာစယောဂေါ၊ အကြင်အလှူခံတို့နှင့်မ
ပြတ်ယှဉ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဒါနသံဝိဘာဂရတာ၊လှူဒါန်းခြင်းကောင်း
စွာဝေဘန်ဖြန့်ဖြူးခြင်းခံမြဲလျော်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အာသဝသုပ္ပါ၊ဝါ
သာယ၊ ဤသုပ္ပါ၊ဝါသာမည်သော၊ဒါယိကာမ၏၊ ကုန်ဆုံး၊ ဝပ်ခ်ုပ်ရ၊မ
ဗုဒ္ဓေသု၊ဂုဏ်ကုသိုလ်ကို၊ကတာ၊ဖြစ်ကုန်ရာ၊ပြုအပ်သော၊ဆုပန်ခြင်းရှိသော၊
ပန္ဓိ၊ဟာ၊ဝိ၊ကော၊ဘ၊ဝ၊ဆုံးခ်ုတည်သော၊သာ၊ဝ၊ကဟောဝိသ၊ဟော၊သာ၊ဝ၊က
လောင်းသည်၊ ပဒိုသန္ဓိ၊ပဒိုသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ယူလေ၏၊ သာသုပ္ပ၊ဝါ၊သာ၊
ထိုသုပ္ပ၊ဝါ၊သာ၊သည်၊ တံ၊ဂ ဏ္ဍံ၊ထိုကိုယ်ဝန်ကို၊ ကေနစိ၊ဒေ၊ဝ၊ပါ၊ဝ၊ကမ္မေန၊
တရုံ၊တ၊ခု၊သော၊အ၊ကုသိုလ်ကံ၊ကြောင့်၊သတ္တ၊ဝ၊ဿာ၊နိ၊ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊
ကုန်ဆုံ၊နာ၊ဝ၊ခ်ုဖြင့်၊ပဒိုဟာ၊ရိ၊ ရှက်ဆောင်၏၊ သတ္တ၊ဟာ၊ဒု၊ ခုနစ်ရက်တိုင်
တိုင်လည်း၊မုဋ္ဌ၊ဂ ဏ္ဍာ၊တွေ့ဝေ၊သော်သား၊ဟွား၊ခြင်း၊ရှိသည်၊အ၊ဟော၊သိ၊ဖြစ်
၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊သတ္တ၊ဝ၊ဿာ၊နိ၊ဂ ဏ္ဍံ၊ခေ၊ဝေ၊တိ၊သတ္တ၊ဟံ၊မုဋ္ဌ၊ဂ ဏ္ဍာ၊တိ၊
သတ္တ၊ဝ၊ဿာ၊နိ၊ဂ ဏ္ဍံ၊ခေ၊ဝေ၊တိ၊သတ္တ၊ဟံ၊မုဋ္ဌ၊ဂ ဏ္ဍာ၊ဟု၊၍၊ပါ၊ဠိယံ၊ပါ၊ဠိ၊တော်
၌၊ဘ၊ဂ၊ဝ၊တာ၊မြတ်စွာဘုရား၊သည်၊ဂ၊ဏ္ဍံ၊ဟော၊တော်မူ၏၊အ၊ဝ၏၊တ၊ဏ္ဍ၊တ၊ဆို
ဝ၊စ၊နော၊ထိုစကား၊ရှေ့၌၊ သတ္တ၊ဝ၊ဿာ၊နိ၊တိ၊ သတ္တ၊ဝ၊ဿာ၊နိ၊ဟူ၊သည်ကား၊
သတ္တ၊သံ၊ဝ၊ဏ္ဍ၊ရာ၊နိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အ၊ဒ္ဓ၊ဏ္ဍ၊သံ၊ယော၊ဇေ၊ အ၊ဒ္ဓ၊ဏ္ဍ၊သ
ယော၊ဂ၊အ၊နု၊ဂ်ိ၊ဒ္ဓ၊သာ၊လျှင်၊ ဏ္ဍ၊ဒ်၊ဤ၊သတ္တ၊ဝ၊ဿာ၊နိ ဟူ၊သော၊ပုဒ်သည်၊ ဥပ
ဒ္ဓ၊ယော၊ဂ၊ဝ၊စ၊နံ၊ နုတိယာ၊ဝိ၊ဘ၊တ်အ၊ဆုံး၊ရှိ၊သော၊ပုဒ်တည်း၊ဂ ဏ္ဍံ၊ခေ၊ဝေ၊တိ၊တိ၊

ဝန္ဓာဝေတိ ဟူသည်ကား၊ ဝန္ဓာ၊ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဝဟတိ၊ ချက်ဆောင်တတ်၏၊ ဝန္ဓာနိ၊ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဟော၊အနက်တည်း၊သတ္တာဟံမုဠ္ဠဝန္ဓာတိ၊သတ္တာဟံမုဠ္ဠဝန္ဓာဟူသည်ကား၊ သတ္တအဟာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဝိယာကုလ ဝန္ဓာ၊နှောက်ရှက်သောကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိုဝိတ္ထာရေမိ၊ အာကျယ်ချဲ့ဆိုဦးအုံ့၊ဝန္ဓော၊ကိုယ်ဝန်သည်၊ပရိပဏ္ဏော၊ရင့်သည်၏အဖြစ်သို့၊ သမ္ပတ္တမာနော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝိဇာယနကာလေ၊သားဘွားချိန်နီးသော အခါ၌၊ကမ္မဇဝါတေဟိ၊ကမ္မဇလေတို့သည်၊သဠာလေတွာ၊လှုပ်ရှား၍၊ ပရိဝတ္တိတော၊အောက်အထက်ပြန်သည်ရှိသော်၊ ဥဒ္ဓံပါဒေါ၊ခြေမြီးမြှောက်၊ အဓောသိရော၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ယောနိမုခေ၊ ယောနိဝဠဉ်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့သောအခြင်းအရာ၊ဖြင့်၊သော၊ဝန္ဓော၊ ထိုကိုယ်ဝန်သည်၊ ကဏ္ဍစိ၊ တစုံတခု၌၊ အလင္ဂေါ၊ မင်ြမတွယ်၊ဗဟိ၊ အပသို့၊ နိက္ခမတိ၊ထွက်၏၊ ပရိပဏ္ဏမာနောပန၊ အလွန်ရင့် သည်ရှိသော်ကား၊ ဝိပရိဝတ္တနဝသေန၊ဟောက်ပြန်လူးလည်းသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ ယောနိမဂ္ဂံ၊ယောနိဝကို၊ ဝိဒဟိတွာ၊ပိတ်၍၊တိရိယံ၊ဖိလာ၊နိပ္ပဇ္ဇတိ၊အိပ်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ သယမေဝ၊မိမိအလိုလိုပင်လျှင်၊ ယောနိမဂ္ဂေါ၊ယောနိ အာသည်၊ ဝိဒ္ဒဟတိ၊ပိတ်၏၊သောဝန္ဓော၊ထိုကိုယ်ဝန်သည်၊တတ္ထ၊ထို ယောနိဝဠဉ်၊ ကမ္မဇဝါတေဟိ၊ကမ္မဇလေတို့သည်၊ အပရာပရံ၊ထိုမ၌ကြမ်း ပရိဝတ္တမာနော၊ ပြန်လှန်လျက်၊ဝိယာကုလော၊နှောက်ရှက်သောဖြစ်ခြင်းကို၊ မုဠ္ဠဝန္ဓောတိ၊မုဠ္ဠဝန္ဓောဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊တ သသာဝိ၊ထိုသုဗ္ဗ ဝါသာအား၊လည်း၊သတ္တဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ဧဝံ၊ဤသို့ကျင်နာ သောဆင်းရဲရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ သတ္တာဟံမုဠ္ဠ ဝန္ဓောတိ၊သတ္တာဟံမုဠ္ဠဝန္ဓောဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊အယဉ္စဝန္ဓော၊ ဤကိုယ်ဝန်သည်လည်း၊ သိဝလိဂ္ဂေ၊ရော၊သိဝလိမ္ဂထေရ်သည်၊အဟော သိ၊ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒသေဏေ၊သား၊ ထိုမထေရ်အား၊ ကထံ၊ အာဘယ်ကြောင့်၊ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်ကို့ပတ်လုံး၊ဝန္ဓ ဝါသဒုက္ခံ၊ အဝိဝေါ်ဒ္ဓနေ၊ခြင်းဆင်းရဲကို၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ မုဠ္ဠဝန္ဓဘာဝပတ္တိ၊ အာဝိ၏ ယောနိဝဠဉ်ဖြစ်သော ဆင်းရဲသို့ ရောက်ခြင်းသည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အဿ ထေရဿ၊ထိုမထေရ်၏၊ မာတုစ၊အမိသည်လည်း၊ သောတာပန္နာ ယ၊သောတာပန်တည်းဟူ၊သော၊အရိယသာဝိကာယ၊အရိယာသာဝိကာ ဖြစ်လျက်၊ တထာ၊ထိုအခြင်းအရာ၊ဖြင့်၊ ဒုက္ခာနုဘာဝနံ၊ ဆင်းရဲခံခြင်း

သည်၊ ဖောတံ၊ဖြစ်သနည်း၊ ဤတို့အယံ။ ဤသည်ကား၊ ပုဏ္ဏား၊ အားမေးတည်း။ ပရိဗာဇောအဖြေကို။ မယား၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝစ္ဆဂေါ၊ မိန့်ဦးအံ့၊ အတိုးတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ကာသိကရာဇာ၊ ကာသိကရာဇ်မင်းသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ရွှေ့မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရောန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ကောဝေယျာဂ်သော၊ ကောသလရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်၊ မဟာနေ့နမ်းစွားသော၊ ဗလနှစ်ဖိုလ်ပါဆင်ခြင်းနှင့်၊ ဝတ္ထွာ၊ သွားမြဲ၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်ကို၊ ဂဟောတ္ဝာ၊ ယူ၍၊ တံရေ့ဖောနံ၊ ထိ ဗာရာဏသီမင်းကို၊ မဟေတ္ဝာ၊ သတ်၍၊ တာသဟရညော၊ ထိုဗာရာဏသီမင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသီ၊ ဒေဝီရုံးကြီးကို၊ အကြားနှာ၊ မိမိ၏၊ အဂ္ဂမဟေသီ၊ ဒေဝီရုံးကြီးကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဗာရာဏသီရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ ပုတ္တောပန်၊ သား၊ သည်ကား၊ ဝိတု၊ အာတသည်၊ မရုဏကာလေ၊ သေသော အခါ၌၊ နိဗ္ဗမနန္ဒါ ရေနေ့ ရေထုတ်ရာတံခါး၊ ဖြင့်၊ ပလာယိတ္ဝာ၊ ပြေး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥာတိမိတ္တ ဗန္ဓဝေ၊ ဆွေမျိုးမိတ်ကောင်းတို့ကို၊ ဂဟေ ဏ္ဍာ၊ တပေါင်းတည်း။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဗလ၊ ဖိုလ်ပါကို၊ သံဟရိတ္ဝာ၊ ဆုံး၍၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ အာဂတ္ဝာ၊ ပြန်လာခဲ့၍၊ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဟေဋ္ဌာ၊ ကြီးစွာသော၊ ရွာဝါရံ၊ သစ်တပ်ရြိုနန်းကို၊ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍၊ တာသရညော၊ ထိုမင်းအား၊ ပဏ္ဍိ၊ သဝန်စာကို၊ ပေသေသိ၊ ပေလိုက်၏၊ ဇေ့ဝါ၊ တိုင်းပြည်ကိုလည်း၊ ဒေတု၊ ပေးမည်လော၊ ယုဒ္ဓဝါ၊ စစ်မှုလည်းထိုး၊ မည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသိ။ စေလိုက်၏၊ ရာဇကုမာရေ၊ သား၊ ၏၊ မာတာ၊ အမိ၊ သည်၊ သာသနံ၊ သတင်းစကား၊ ကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊ ယုဒ္ဓနေ၊ စစ်ထိုး၊ ခြင်းဖြင့်၊ ကမ္မံ၊ အမှု၊ သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သဗ္ဗဒိ၊ သာသု၊ အလုံးရုံ၊ သော အရေပျက်နှာ၊ တို့၌၊ သဗ္ဗာ၊ ရံ၊ အသွား၊ အလာ ကို၊ ပဏ္ဍိ၊ ဒို့ကို၊ ဖြတ်၍၊ ဗာရာဏသိ၊ ဝ၊ ရံ၊ ဗာရာဏသီပြည်ကို၊ ပရိ၊ ဝါ၊ ရေ တု၊ ဝန်း၊ ရံ၊ လော၊ ထ ဘော၊ ထိ သို့ ဝန်း၊ ရံ ထား၊ သော၊ ကြောင့်၊ ဒါ ရုဒကဘာ ဗ္ဗ ပရိက္ခာ ရေ ၊ ထင်း ခွေ ရေ ခင်ထ မင်း ချက်ခြင်း ဖြင့်၊ ကိ လ မ ဏ္ဍာ၊ ပင်ပန်း ကုန် လျက်၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ မ ရှု သော၊ လူ တို့ သည်၊ ယုဒ္ဓ ၊ စစ်ထိုး ခြင်း နှင့်၊ ဝိ ရ ဝ၊ ကင်း၍ သာ လျှင်၊ ရာ ဇာ ၊ မင်း ကြီး ကို၊ ဂ ဟော တ္ဝာ ။ ဖမ်း ယူ ၍ ၊ ဒ သ ဏ္ဍ ၊ ပို့ လာ ကုန် ထ ဗ္ဗ ။ ဣ တိ ၊ ဤ သို့ ၊ ပ ဏ္ဍ ၊ သ ဝ န် စာ ကို ၊ ဝ ေ ဒ ိ ပ ေ သ ေ သ ိ ၊ တ ာ ဖ န် ပို့ လို က် ၏ ၊ သော ကုမာ ရော ၊ ထိ မင်း သား သည် ၊ မာ တု ၊ အ မိ ၏ ၊ သာ သ ံ ၊ သ တင်း စ ကား ကို ၊ သု တ္ဝာ ၊ ကြား ၍ ၊ စ ဗ္ဗ ာ ရ ိ ၊ လေ း ခ ုကုန် သော ၊ မ ဟာ ဒ ္ဓ ါ ရာ နှ ိ ၊ မြို့ တံခါ း ကြီ း တို့ ကို ၊ ဂ ဟ ဏ ္ဍ ာ ၊ စော င့် လျက် ၊ သ ဗ္ဗ ဝ သ ာ န ိ ၊ ခ ုန စ် ဒ ္ဓ စ် တို့ ပ တ် လုံ း ၊

နဝင်္ဂ။ မြို့ကို ဥပရုဇ္ဇ၊ ဝိဘာဆို့ ၏နဝင်္ဂေ။ မြို့ဦး၊ မနု သား၊ လူတို့သည်၊ ရှင်ဘုရား၏ နေ၊ ဘုံခါးပေါက်ဖြင့်၊ နိုက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍၊ ဒါရုဒကာနိ၊ သင်းခေတို့ကို၊ အာဟာ ရုန်း၊ သောင်ယှဉ်ကုန်၏၊ သင့်ကိစ္စာနိ၊ အလုံးရုံ သောကိစ္စတို့ကို၊ ကရောန်း ပြုကြကုန်၏၊ အထပန္ဓာ၊ ထိုနောက်မှ၊ ရာဇကုမာရသား၊ မင်းသား၏ မာ တာ၊ အမိသည်၊ ဘုံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သတ္တား ကြား၍ မမ၊ ငါ၏ ပုဏ္ဏား၊ သားသည် ဗာဝလာ၊ မလိမ္ပာစတကား ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို၊ နဝ နာတိ၊ မသိ၊ လတကား။ ရှင်ဘုရားနိ၊ ဝိ၊ ဘုံခါးပေါက်ကို ကိုယ်သည်း ပိ၊ ဝယ၊ ပိတ် ၍၊ နဝင်္ဂ၊ မြို့ကို ဥပရုဇ္ဇ ဘု၊ ပိတ်ဆို့ ၏ လာ၊ ဆုတိ ဤသို့၊ ဝေဒေ သ။ ဆိုကုန်၏ လာ၊ ဆုဘိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တ သား၊ သားအား၊ ဂုဏ္ဍ သာ သနံ၊ ဤ ဂုဏ်သော သတင်း စကား၊ ကို၊ ပတိ ကိ၊ စေလိုက်၍၊ သောရာဇကုမာရော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ မာ ဘု၊ အမိ၏၊ သာ သနံ၊ သတင်းစကား ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ သတ္တ ဒိ ဝ သော၊ ခုနစ်ခုက် ဘို့ပတ်လုံး၊ တ သ ၊ ထို အခြင်းအရာ ဖြင့်၊ အ ကာ ဘိ၊ ပြု၏၊ နာ ဝရား ပြည်သူ ဘို့သည်၊ ဗ ဘိ၊ အ ပ သို့၊ နိုက္ခမိတုံ၊ ထွက်ခြင်းငှါ၊ အလ ဘ ဏ္ဍာ၊ မ ရ ကုန်၍၊ သတ္တ ဒေ ဒိ ဝ သော၊ ခုနစ်ခုက် မြောက်သော နေ့၌၊ တ သ ရ ဉာ၊ ထို ကောသလမင်း၏၊ သီဝ၊ ဒေ့ခေါင်းကို၊ ဂ ဟေ တွား၊ ဖြတ်ယူ၍၊ ကုမာ ရ သား၊ မင်းသားအား၊ အဒ်သု ပို့ သက်လာ ကုန်၏၊ ကုမာ ရော၊ မင်းသားသည်၊ နဝ ရုံ၊ မြို့သို့၊ ပ ဝိ သိ တွား၊ ဝင်၍ ရေ ဆံ့ မင်းအဖြစ်ကို၊ အ ဂ္ဂ ဟော သိ၊ ယူ၏၊ သော၊ ထ ရော၊ ထိုသိ ဝ လိမ ထေ ရ် သည်၊ တ ဒါ၊ ထိုမင်းသား ဖြစ်သော အခါ၌၊ သတ္တ ဝ သာ နိ၊ ခုနစ်နှစ် ဘို့ ပတ်လုံး။ နဝ ရ ရ ခ ဒ နဂ ဗ ဒ နိ သ ဒ္ဓေ နှ၊ မြို့ကို ပိတ်ဆို့ ခြင်း မ ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးဆက် ကြောင့်၊ ဇော ရ ဟိ၊ ယ ခု အခါ၌၊ သတ္တ ဝ သာ နိ၊ ခုနစ်နှစ် ဘို့ ပတ်လုံး။ မာ ဘု ကုန်ဆုံ သ ် ါ တာ ယ။ အမိ ဝ မ်း တိုက် ပ ခု ဆိုအပ် သော၊ လော ဟိ တ ကုန်ဟု ယာ၊ သွေး ဒိုး ခ ် ၊ ဝ သိ၊ နေ ရ ့ ၏ အ ဝ သ သ တော ပန်၊ အ ကြင်း အား ဖြင့် ကား။ သတ္တ ာ ဟံ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး၊ နဝ ရ ပ ရ ဇ္ဇ နေ နှ၊ မြို့ ကို ပိတ်ဆို့ ခြင်း မ ကောင်းမှုကံ ကြောင့်၊ သတ္တ ာ ဟံ ခုနစ် ရက် ပတ်လုံး၊ ရ ဇ္ဇ ဂ ဏ္ဍ ဘာ ဝံ။ အမိ ၏ ယော နိ ဝ ခ ် ကျင်နာ ခြင်း ဆင်းရဲ သို့၊ အာ ပ ဒ် ရောက် ၏ ဗာ တ ဂ ဗ ် ဂ ထ ယ ယံ ပန်၊ ဗော တ် အ ဗ ် ဂ ထ ယ ခ ် ကား။ သတ္တ ဒိ ဝ သာ နိ၊ ခုနစ် ရက် ဘို့ ပတ်လုံး ၊ နဝ ရ ရ ် ၊ မြို့ ကို ၊ ရ ဇ ် ဒ ် တ ့ ာ ၊ ပ ိ တ် ဆို့ ၍ ၊ ဂ ဟ ိ တ ာ ဂ ် မ ် ခ ် ဒ ် ယ ် ဒ ် ခ ် ယူ အ ပ် သော မ ကောင်းမှုကံ ၏ အ ကျိုးဆက် ကြောင့် ၊ သ တ ် တ ဝ သ ာ နိ ၊ ခ ု န စ် ် ်

သည်၊ ပဒုမုတ္တရသမ္မာသမ္ဗုद္ဓပါဒမူလေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်ရင်းခို၊ လာဘိနံ၊လာဘ်များသောရဟန်းတို့တွင်၊အဂ္ဂေါ။မြတ်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဟောဒါနံ၊အလှူကြီးကို၊ ဒတ္တွာ။ပေး၍၊ ယံပတ္ထနံ၊ အကြင်ဆုတောင်းခြင်းကို၊အကာသိ၊ပြု၏၊ဝိပသဿိသမ္မာသမ္ဗုद္ဓော၊ ဝိပသဿီ အမည်တော်ရှိသော ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေစ၊လက်ထက်တော်၌လည်း၊ နာဂရေဟိ၊ပြည်သူတို့နှင့်၊သင်္ဃာ၊တကွ၊သဟ သ္ဃနိကံ၊ အသပြာတထောင်ထိုက်သော။ ဂုဏ္ဍဒမိ၊နွေမင်းခဲကို၊ ဒတ္တွာ၊ပေးလှူ၍၊ယံ ပတ္ထနံ၊အကြင်ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ပြု၏၊တသာနုဘာဝေန၊ထို ကောင်းမှုကံ၏အာနုဘော်ဖြင့်၊လာဘိနံ၊လာဘ်များသောဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊မြတ်သည်၊ဟောတော၊ဖြစ်၏၊သုပ္ပဝါသာဝိ။သုပ္ပဝါသာသည်လည်း၊ နဂရံ၊မြို့ကို၊ရဇ္ဇိတ္ဝာ၊ဝိတ်ဆို၍၊ တာတ၊ချစ်သား၊ဂဏ္ဍ၊ယူ၊လော၊ဣတိ၊ဤ သို့။ပေသိတဘာဝေန၊စေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊သင်္ဃဝေသာနိ၊ရုနစ်နှစ်တို့ပတ် လုံး၊ကုန်ဆုံးနာ။ ဝမ်းဖြင့်၊ဂဗ္ဘာ၊ကိုယ်ဝန်ကို၊ သံဝိဒဟိတ္ဝာ။ရုံး၍၊သင်္ဃာ ဟံ၊ရုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊မုဇ္ဇဂဗ္ဘာ၊ယောနိဝတ္ထိရောက်သဖြင့် ဆင်းရဲသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊ ဟောတာ၊ဖြစ်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ တေမာတာပုတ္တာ၊ ထိုသား အမိနှစ်ယောက်တို့သည်၊ အတ္တနော၊မိမိတို့၏၊ကမ္မသဟာယံ၊အာနုဘော်၊ လျော်သော၊ ဤဒိသံ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ဒုက္ခံ။ဆင်းရဲကို၊ပဋိသံဝေဒေ သုံ။ ခံစားကြရကုန်၏၊ တိတိပိတက္ကေဟိ တိ၊တိတိပိတက္ကေဟိ ဟူသည် ကား၊ ရတနတ္တယသဟဂတာနုဿတိ ပဋိသံယုတ္တေဟိ၊ ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကိုအာဘန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းနှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်သော၊ တိတိ၊သုံး ပါးကုန်သော၊ သမ္မာပိတက္ကေဟိ၊ကောင်းသောအကြံတို့ဖြင့်၊အဝိဝါသေ တိတိ၊ အဝိဝါသေတိဟူသည်ကား။မုဇ္ဇဂဗ္ဘာယ၊ယောနိဝတ္ထိရောက် သောကိုယ်ဝန်ရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ဥပဓိနုဒုက္ခံ၊ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊သဟ တိ၊သည်းခံ၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊သာ၊ထိုသုပ္ပဝါသာဒါယိကာ မသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓဘာဝံ၊ မတောက် မပြန့်ကိုယ်တော်တိုင် သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အရိယသံဃသဟ၊ အရိယာ သံဃာတော်၏၊ သုပ္ပဋိပတ္တိ။ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနသစ၊ နိဗ္ဗာန်၏လည်း၊ ဒုက္ခနိဿရဏတာဘာဝံ၊ ဒုက္ခလွတ်မြောက် သည်၏အဖြစ်ကို၊အတ္တနော၊မိမိအား၊ ဥပဓိမဟာနုဒုက္ခံ၊ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ အမနုသိကရတောနေ၀၊နှလုံးမသွင်းသဖြင့်သာလျှင်။ အာဘိဘဝိတ္ဝာ။လွှမ်း

ဖိုးမ၊ ခမတိ၊သည်းခံ၏။ တေနု၊ထိုကြောင့်။ တိဟိဝိတက္ကေဟိအဓိဝါသေ တိဘိ၊ တိဟိဝိတက္ကေဟိအဓိဝါသေတိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ဘဂဝ တာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေါ ဝတာတိအာဒိ၊ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေါ ဝတဤသို့အစရှိသော စကားသည်၊ တေသံဝိတက္ကာနံ၊ ထိုအကြံတို့၏၊ ပဝတ္တိအာကာရဒဿနံ၊ဖြစ်သောအ ခြင်းအရာကိုပြသောစကားတည်း၊ တဿပါဠိသား၊ထိုပါဠိ၏၊ အဋ္ဌေ၊ အနက်ကို၊ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ကိုဝေဒိတဗ္ဗော၊ အာဘယ သို့သိအပ်သနည်း။ သောဠသကနာထော၊ထိုလူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဂ္ဂဝန္တအာဒိဟိ၊ ဗုဒ္ဓသရီရဝ သောဘုန်းတော်ခြောက်ပါးရှိသည်၏ အဖြစ်အစရှိကုန်သော၊ ကာရဏော ဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ သောဠသကနာ တော၊ ထိုလူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ သမ္ဘာအဝိပရိတံ၊မဘောက်မပြန်၊ သာမံသယမေဝ၊ ကိုယ်တော် တိုင်သာလျှင်၊ သဗ္ဗဝေဒေ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို၊ ဝတာ၊ စင်စစ်၊ အားဟာဗုဒ္ဓေါ။ ကြောင်းသိတော်မူပေစ၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရား သည်၊တေရတိ၊ယခုအခါ၌၊မယာ၊ငါသည်၊ အနုဘဝိယမာနသဝ၊ခံစား ရသည်လည်းဖြစ်သော။ အညာသာ၊ငါမှတပါး၊လည်းဖြစ်သော၊ ဒေဝေါ၊တိ ကသား၊ဤသို့သော်ဘာရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝေရုပသား၊ဤသို့သော်ဘော ရှိသော၊သကလသား၊အလုံးစုံသော၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခသား၊ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ပဟာနာ ယ၊ပယ်ခြင်းငှါ။ အစ္ဆန္ဒံ၊စင်စစ်၊အနုပ္ပါဒနိရောဓာယ၊ အကြောင်းမဲ့ချုပ်ခြင်း ငှါ၊ဝမ္မံ၊တရား၊တော်ကို၊ ဂဝေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား သည်မှန်၏။ အဝိပရိတ၊မမှားဒေသနတာယ၊ မဘောက်မပြန်သောတရား တော်ကိုဟောတော်မူသောကြောင့်၊ သတ္ထု၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဘာ သမ္ဘောဓိသိဒ္ဓိ၊သမ္ဘာသမ္ဘောဓိ၏အဖြစ်ပြီးခြင်းသည်။ယထာဝုတ္တဂုဏာသ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ တဿဘဂဝတော၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝမ္မသဝနေ့ နေ့၊ တရားတော်ကိုနာသည်၏ အဆုံးခို၊ ဟေတုတ္တာ၊ ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ သိလဒိဋ္ဌိ သာမညေန၊ အကျင့်အယူ တူမျှသဖြင့်။ သဟတ္ထာ၊ ပေါင်းအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သာဝကသံဃောတိ၊သာဝကသံဃောပဋ္ဌာ၏၊လဒ္ဓ နာမော၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ အဋ္ဌအရိယပုဂ္ဂလသမူဟော၊ ရှစ် ယောက်သော အာရိယာပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းသည်၊ သုဗဒ္ဓိဝေန္ဒောဝ၊ကား၊ကြော်

ကောင်းသောအကျင့်ရှိပေစွတကား၊ ဝေါစင်စစ်၊အဟောသမ္ဘာဝနိုင်ငြား၊ သြေဝ်ကောင်းစွာကျင့်ကြံပေ၏တကား၊ ယောအဓိယသံဃာ၊ အကြင်ရှစ်ယောက်သော အဓိယာဝုဋ္ဌိုလ် အပေါင်းသည်၊ ဝေရုဝေသ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဤဒီသသာဝန္တဒုက္ခသ၊ဤသို့သောဝန်ဆင်းရဲကို၊ပဟာနာယ၊ပယ်ခြင်းငှါ၊အနုပ္ပါဒနိုရောဓာယ၊တပန်မဖြစ်ပြန်သောအားဖြင့်ချုပ်ခြင်းငှါ၊အနိဝတ္တိပဋိပဒါ၊မဆုတ်နစ်သောအကျင့်ကို၊ ပဋိပန္နော၊ကျင့်တော်မူပေစွ၊သဗ္ဗသင်္ခတနိဿဋံ၊အလုံးရုံသောသင်္ခတတရား၊မှလွတ်သော၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်တရားတော်သည်၊ သုသုခံဝတ၊အလွန်ချမ်းသာစွာရှိပေစွ၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊သုဠေ၊ကောင်းစွာ၊ အဟောသုခံ၊သြေဝ်ချမ်းသာပေစွ၊ယထိဒံ နိဗ္ဗာနေ၊အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ဤဒီသံ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ဝန္ဒုက္ခံ၊ဝန်ဆင်းရဲကို၊ နဥပလဗ္ဘတိ၊မရှိအပ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဣတ္ထေ၊ဤပဋိပန္နောဟူသောပါဠိ၌၊ ပဋိပဇ္ဇမာနာပိ၊ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ပဋိပန္နာ ဣတ္ထေ၊ပဋိပန္နာဟူ၍သာလျှင်၊ဝတ္တာ၊ဆိုအပ်၏၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ပဋိပတ္တိယာ၊ပဋိပါတ်၏၊အနိဝတ္တိဘာဝတော၊မနစ်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥပ္ပန္နသဒ္ဒေါ၊ဥပ္ပန္နသဒ္ဒါကဲ့သို့၊ပဋိပန္နသဒ္ဒေါ၊ပဋိပန္နသဒ္ဒါကို၊ ဝတ္တမာနတ္ထော ဝိ၊ဝတ္တမာန်အနက်ရှိ၏ဟူ၍လည်း၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ တေနေဝ၊ထို ကြောင့်သာလျှင်၊ သောတာပတ္တိဖလသင်္ခါတိ၊ယထပဋိပန္နောတိ၊သော တာပတ္တိဖလသင်္ခါတိ၊ယထပဋိပန္နောဟူ၍၊အါဟ၊ဟောတော်မူ၏၊သော တာပတ္တိဖလသင်္ခါတိ၊ယထ၊သော တာပတ္တိဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်း ငှါ၊ပဋိပန္နော၊ကျင့်၏၊သာမိကန္တိ၊သာမိကံဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပတိ၊လင်ဖြစ်သော၊ကောလိယရာဇဝတ္ထု၊ကောလိယမင်းသား၊ကို၊အာ မန္တေသိဘိ၊ အာမန္တေသိဟူသည်ကား၊အာဘာသိ၊ခေါ်ဆို၏၊ မမ ဝစနေန ဘဂဝတောပါဒေသိရသာဝန္ဒာဟိတိ၊ မမ ဝစနေန ဘဂဝတောပါဒေသိရ သာဝန္ဒာဟိဟူသည်ကား၊ မယ္ဟံ၊ငါ၏၊ဝစနေန၊စကားဖြင့်၊ စက္ကလက္ခဏာ ပဋိမဏ္ဍိတာနိ၊တရာရှစ်ကွက်သောစက်လက္ခဏာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ် ကုန်သော၊ဝိကသိတပဒုမသဿသိရိကာနိ၊ ပွင့်သောပဒုမာကြာ၏အသရေ ကဲ့သို့သောအသရေတော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ဘဂဝတော၊ဗြဟ္မာ စွာဘုရား၏၊စရဏာနိ၊ခြေတော်တို့ကို၊တဝ၊သင်၏၊သိရသာ၊ဦးဖြင့်၊ဝန္ဒာ ဟိ၊ရှိခိုးလေလော၊ ဥတ္တမင်္ဂေန၊ဗြတ်သောဦးခေါင်းအင်္ဂါဖြင့်၊ အတိဝါဒနံ၊ အလွန်ရှိသောစွာရှိခိုးခြင်းကို၊ ဂဏှာတိ၊ယူပါလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်

ကား၊အဝေ္ဇာ၊အနုက်တည်း။ အပ္ပာဗာဝန္တိ အာဒီသု၊အပ္ပာဗာခဲ့ဏ်သို့အစ
ရှိသည်ဘို့၌၊အာဗာဝေါတိ၊အာဗာဝေါဟူသည်ကား၊ဝိသဘာဂဝေဒနာ၊
သဘောမတူသောဝေဒနာကို၊ဟု၏တိ၊ဆိုအပ်၏။ သာဝေဒနာ၊ထိုဝေဒနာ
သည်၊ကေဒေသေ၊ကိုယ်အစိတ်၌၊ဥပဒ္ဒိတွာဝိ၊ဖြစ်၍လည်း၊သကလ သရီရံ
ကိုယ်အလုံးကို၊ အယပရေနု၊သံပျားဖြင့်၊ အာဗဒ္ဓိတွာဝိယ၊ ဖွဲ့ရက်သကဲ့
သို့၊ဝဏ္ဏာတိ၊ယူတတ်၏။ အာတကော်တိ၊ အာတကော်ဟူသည်ကား၊
ကိန္တု ဇိဝိ တကရော၊ ဆင်းရဲပြုပြင်စွာ အသက်ရှင်ရြင်းကို ပြုတတ်
သော၊ရောဂေါ၊အနာတည်း။အထဝါ၊တနည်းကား၊ယာဝေတာ ဇ္ဇရောဂေါ၊
မှတ်သောအနာသည်၊ အာတကော်၊ အာတက်မည်၏။ ဇ္ဇတရောဂေါ၊ဤမှ
တပါးမမှတ်သောအနာသည်၊ အာဗာဓော၊အာဗာဓမည်၏။ ဝါ၊တနည်း
ကား၊ခုဒ္ဒကာ၊ငယ်သော၊ရောဂေါ၊အနာသည်၊ အာတကော်၊အာတက်
မည်၏။ဗလဝါ၊အားကြီးသော၊ရောဂေါ၊အနာသည်၊ အာဗာဓော၊အာဗာ
ဓမည်၏။ ကေစိပန၊အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ အစ္ဆရိယသမုဒ္ဒါနော၊
ကိုယ်ဝွင်းဌ၌ဖြစ်သောအနာသည်၊ အာဗာဓော၊အာဗာဓမည်၏။ ဗဟိဒ္ဓ
သမုဒ္ဒါနော၊အပဌ၌ဖြစ်သောအနာသည်၊ အာတကော်၊အာတက်မည်၏။
ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တဒုဘယသဿပိ၊ ထိုနှစ်ပါးရုံ၏လည်း၊
အာကာဝံ၊မရှိခြင်းကို၊ပုဏ္ဏ၊မေးလျှောက်ပါလော။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ဆို၏၊
ဂိလာနဿ ဝေယ ဝ၊သူနာ၏ကား၊ ဥဒ္ဓါနံ နာမ၊ထကြွခြင်းမည်သည်၊ဂရုကံ၊
လေးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကာယဗလံ၊ကိုယ်အားသည်။ နဟောတိ၊မရှိ၊
တည်ရှား၊ထိုကြောင့်၊နိဋ္ဌေလညဘာယ၊အနာမရှိသောအဖြစ်ကြောင့်။လဟု
ပရိဝတ္တိဘာသခ်ါတံ၊လျှင်သောအပြန်ဖြစ်ခြင်းရှိသည်ဟု ဆိုအပ်သော၊
ကာယဿ၊ကိုယ်တော်၏၊ လဟုဗျာနံ၊လျှင်မြန်စွာလွှားနှင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်
သော၊သရီရဗလဿ၊ကိုယ်တော်အား၊ကိုလည်း၊ပုဏ္ဏ၊မေးလျှောက်ပါလော၊
ဣတိ၊ဤသို့။ဝဒတိ၊ဆို၏။ဟာသုဝိဟာရေန်၊ဟါသုဝိဟာရံဟူသည်ကား၊ဌာန
နိသိန္နဂမနသယနသင်္ခါတံ၊ထိုင်ခြင်းထိုင်ခြင်းသွားခြင်းအိပ်ခြင်းဟုဆို
အပ်ကုန်သော၊စတ္တာသု၊လေးပါးကုန်သော၊ဣရိယာပထေသု၊ဣရိယာပုထ
တို့၌၊ဟာသုဝိဟာရေ၊ချမ်းသာစွာနေရသည်ကိုလည်း၊ပုဏ္ဏ၊မေးလျှောက်ပါ
လော၊ဣတိ၊ဤသို့။ဝဒတိ၊ဆို၏။အထပန္နာ၊ထိုနောက်မှ၊အာသရာဇပုတ္တ
သာ၊ထိုမင်းသား၊အား၊ပုဏ္ဏိတဗ္ဗာ၊ကာရံ၊မေးလျှောက်အပ်သော်အခြင်းအရေ
ကို၊ဒေသေန္တိ၊ပြလျက်၊ သုပ္ပဝါသာဘာ ဇ္ဇေတိ အာဒိ၊ သုပ္ပဝါသာဘာ ဇ္ဇေ
ဣတိ သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ဆို၏။ ဝေ ဝ ဝ ဒေဟိ တိ၊ ဝေ ဝ ဝ ဒေဟိ

ဟူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယဒုပဝတ္တိဗ္ဗာကာရံ၊ ဆိုအပ်သော အခြင်းအရာကို၊ နိဒဿေတိ၊ ညွှန်းပြ၏။ ပရေမန္တိ၊ ပရမံဟူသည်ကား၊ ဝစနသမ္ပဒိုဏ်နှုန်း၊ စကားကိုဝန်ခံသော သဒ္ဒါတည်း။ တေန၊ ထိုပရမံဟူသော သဒ္ဒါဖြင့်၊ ဘဒ္ဒေ၊ ရှမ၊ သာဓု၊ ကောင်းပြီ၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့် သင်ရှာသော အတိုင်း၊ ပဋိပဇ္ဇာမိ၊ ငါကျင့်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကောလိယဝုတ္တောတိ၊ ကောလိယဝုတ္တောဟူသည်ကား၊ သုပ္ပဝါသာယ၊ သုပ္ပဝါသာ၏၊ သာမိ ကော၊ လင်ဖြစ်သော၊ ကောလိယ ခေတ္တ ဝုတ္တော၊ ကောလိယမင်းသားတည်း။ သုခိနီ ဟောတု တိ၊ သုခိနီ ဟောတုဟူသည်ကား၊ သမေ ဝ ကေ၊ နတ်နှင့်တကွ သော၊ လောကေ၊ လောကတို့၊ အဂ္ဂဒက္ခိဏေ ကောယေ၊ ဖြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သတ္တာ၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုပ္ပဝါသာယ၊ သုပ္ပဝါသာ၏၊ ပေသိတ ဝန္ဒနံ၊ စေလိုက်သော ဂိုဏိုးခြင်းကို၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ၊ ဝန်ခံတော်မူ၍၊ တဒနန္တရံ၊ ထိုဂိုဏိုးခြင်း၏ အခြားမဲ့ဖြစ်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ မေတ္တာဝိဟာရေ သံသုစကံ၊ မေတ္တာဝိဟာရကို ကောင်းစွာပြတတ်သော။ ဗုဒ္ဓါစိဏ္ဏံ၊ ဘုရားတို့၏ အလေ့အကျင့်ဖြစ်သော၊ သုရူပသံဟာရံ၊ ချမ်းအာကိုဆောင်တတ်သော အကြောင်းကို၊ တသ္မာ သုပ္ပ ဝါသာယ၊ ထိုသုပ္ပဝါသာအား။ သာမညတော၊ သာမညအား ဖြင့်၊ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ဟုနုတ၊ တဘဘန်၊ တသ္မာ သုပ္ပ ဝါသာယ၊ ထိုသုပ္ပဝါသာ၏၊ ဝုတ္တ သဒ္ဒ၊ သားအား၊ လည်း၊ ဂ္ဂ ဟိ ပတ္တိ မူလ ဒုက္ခ ပ္ပတ္တိ ပဋိ ကွေ ပမုခေန။ ကိုယ်ဝန်ဘောက်ပြန်ခြင်းလျှင်အရင်းရှိသော ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းကိုပယ်ခြင်းကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ သုရူပသံဟာရံ၊ ချမ်းသာ သောအကျိုးကို ဆောင်သည်ကို၊ နိဒဿေန္တော၊ ညွှန်းပြလျက်။ သုခိနိ အရောဂါ အရောဂံ ဝုတ္တံ ဝိဇာယတု တိ၊ သုခိနိ အရောဂါ အရောဂံ ဝုတ္တံ ဝိဇာယတုဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော တော်မူ၏။ သဟ ဝစနာတိ၊ သဟ ဝစနာဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနေန၊ စကားတော်နှင့်၊ သဟ ဝ၊ တကွသာလျှင်၊ ယတ္ထ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ ယေ ဝ ကာလေ၊ ထိုသို့သော အခါ၌သာလျှင်၊ တဓိကမ္မံ၊ ထိုကံသည်လည်း၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ တ သဟ ကမ္မ သ ၊ ထိုကံ၏၊ ပရိက္ခိတ္တ ဘာ ဝံ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ညြလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ အပရေ ပန၊ တပါ၊ သော ဆရာတို့သည်ကား၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သ ဝေ၊

အကယ်၍၊တထား၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊သတ္တဝါ၊ ဖြတ်စွဲဘုရားသည်၊နာ
စိကျွဲသည်၊မကြားအုံ့၊တတောပရံဝိ၊ ထိုထက်အလွန်လည်း။ ကိန္ဓိကာလ်၊
ဗိုးစဉ်းသောကာလပတ်လုံး၊ တသ၊ ထိုသားအမိနှစ်ယောက်အား၊ တံ
ဒုက္ခံ၊ထိုဆင်းရဲသည်၊အနုဗဒ္ဓိသ၊ အစဉ်လိုက်ရာ၏၊ယသ္မာပန၊ အကြင်
ကြောင့်သျှင်၊ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွဲဘုရားသည်၊ သုခိနီအရောဂါအရောဂဿ
ဝုတ္တံဝိဇာယတူတိ၊ သုခိနီအရောဂါအရောဂဿဝုတ္တံဝိဇာယတုဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တသ္မာဘဂဝတော၊ထိုဖြတ်စွဲ
ဘုရား၏၊စေနသမကာလမေဝ၊စကားတော်နှင့်မျှသောကာလ၌သာလျှင်၊
သောဂဇ္ဇာ၊ထိုကိုယ်ဝန်သည်၊ ဝိယာကုလဘာဝံ၊ နှောင့်ယှက်သောအ
ဖြစ်ကို၊ဝိဇဟိတွာ၊စွန့်၍၊သုခေနေဝ၊ ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ ဗဟိ၊အပ
သို့၊နိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ ဘံ၊ဤဘဝို့၊တသံ မာတာဝုတ္တာနံ၊ ထိုသားအမိနှစ်
ယောက်တို့အား၊သောတ္ထိ၊ချမ်းသာသည်၊အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ဗုဒ္ဓါနံ၊ဖြတ်
စွဲဘုရားတို့၏၊ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ဘုရား၏အနုဘော်သည်၊အစိန္တိယောဟိအ
စိန္တိယောဇေါ၊မကြံအပ်ကြံစည်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဇ ထာဟိတ
တောဇေါ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ဝိယဝိပ္ပယောဂသမ္ဘူ။တေနုပ္ပန်သောသူနှင့်
ကွေကွင်းခြင်းကြောင့်ကောင်းစွာဖြစ်သော၊သောကေနု၊သောကကြောင့်၊
ဥမ္မာဒံ၊ရူးသွပ်ခြင်းသို့၊ပတ္တာ၊ရောက်၍၊ဥဘောဝုတ္တာ၊ကာလကံတာ၊ပဋ္ဌေ
မယ္ယံပတိမတော၊ မာတာပိတာစသာတာ၊ ကေစိတကဒ္ဒိဗျာယဇေတိ၊ဥ
ဘောဝုတ္တာ၊ကာလကံတာ၊ ပဋ္ဌေမယ္ယံပတိမတော၊မာတာပိတာစသာတာ
စကေစိတကဒ္ဒိဗျာ၊သရေဟူ၍၊ ဝတ္တာ၊ရှိတ်ဆိုး၍၊ ဇာတရူပေနေဝ၊မိုးမှေး
တိုင်းဖြင့်သာလျှင်၊စရန္တိ၊ယာ၊သွား၊သော၊ပဒုဝစရာယ၊ပဒုဝစာရီအား၊ဘာ
ဂိနိ၊နှမ၊သတိ၊သတိကို၊ပဒ္ဓိလဘေ၊ပဒ္ဓိလဘေတိ၊ရေစေလော၊ဆုတိ၊ ဤသို့
ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွဲဘုရား၏၊ဝပနသမနန္တရေ၊မေဝ၊စကား၊တော်၏အခြားမဲ့ခဏ
သာသျှင်၊ဥမ္မာဒေါ၊ရူးသွပ်ခြင်းသည်၊ဂူပသမိ၊ငြိမ်း၏၊ ။မယ္ယံ၊ငါ၏၊ဥဘော
ဝုတ္တာ။သားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ပဋ္ဌေ၊လမ်းခရီး၌၊ကာလကံတာ၊သေခဲ
ကုန်၏။မယ္ယံ၊ငါ၏၊ပတိ၊လင်သည်၊ပဋ္ဌေ၊လမ်းခရီး၌မတော၊သေခဲ့၏၊မာ
တာစ၊အမိသည် လည်းကောင်း၊ပိတာစ၊ အဘသည်ရင်း၊ ဘာတာစ၊
မောင်သည်လည်းကောင်း၊ကေစိတကဒ္ဒိ၊ထင်းပုံတခုတည်း၌၊ဗျာယဇေ
ဖီးတိုက်ကုန်၏၊တထာ၊ထိုအဝှ။သုဗ္ဗိယာဝိဥပါသိကာ၊သုဗ္ဗိယာအမည်ရှိ
သောဒါယိကာမသည်လည်း။ အတ္ထနော၊ ဓိဓိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္ထနော
ဓိဓိ၏၊ဦးရယ်၊ပေါင်၌။ကတေန၊ပြုအပ်သော၊မဟာဝဏေန၊ ကြီးစွာသော

အနာဖြင့်။ ရဟန္တာနှံ့။ နေရာမှထခြင်းကို၊ အသက္ကာန်၊ ဟောတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သယနုပါ။ ဌေ။ အိပ်ရာအင်းပျဉ်၌၊ နိသိန္နာ၊ နေသည်ကို၊ အာဂတ္တိုဝ၊ လာ၍ သာလျှင်၊ ဝန္ဒတု၊ ဂိုဏိုးစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနသမနန္တရေ။ မေ ဝ၊ မိန့် တော်မူသောစကား၏ အခြားမဲ့၌ သာလျှင်။ ဝ။ ကော၊ အမာသည်၊ ပါဂ။ တိ ကေ၊ ပြောကတော့အံ့ တိုင်း၊ ဟာ တော၊ ဖြစ်သည်ဂိုသော်၊ သယ။ မေ ဝ၊ ဒိမိကိုယ် တိုင်ပင်လျှင်၊ ဘဂဝန္တံ။ ဗြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္ဒ၊ ဂိုဏိုး။ လ ၏၊ ဣတိ။ ဌ။ မေ ဒိနိ၊ ဤသို့အစဂိုကုန်သော၊ ဝတ္ထု။ နိ၊ ဝတ္ထု ဟု။ ကို၊ ဣ ဟ၊ ဤအကြောင်း ဥဒါ။ ဟ။ ရိတဇ္ဇာ နိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်၏၊ ဣ ကိ၊ ဤသို့၊ ဝေ ဒိ တဇ္ဇာနိ။ သိအပ်ကုန်၏။ ဝေ ဝ ဘန္တေ တိ၊ ဝေ ဝ ဘန္တေ ဟု သည်ကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယ ထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘ။ ဝ ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗာ ယ။ သား နှင့်၊ သဟ၊ တဂ္ဂ၊ မာ ဝုယာ၊ အာ ဒိ အား၊ အ ရောဂ ဘာ ဝံ။ အနာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အာ သိ သ ဣ ဟ ၊ တောင့်တလျက်၊ သ ဒိ နိ အ ရောဂါ အ ရောဂံ ပုဗ္ဗံ ဝိ ဟာ ယ တ ဟ ကြ ၊ သ ဒ် နိ အ ရောဂါ အ ရောဂံ ပုဗ္ဗံ ဝိ ဟာ ယ တ ဟ ၍ ၊ အာ ဟ ။ မိန့်တော်မူ ၏၊ တံ ဝ စ နံ ။ ထိုစကားသည်။ ဧ ဝ မေ ဝ ၊ ဤကိုယ်တော်ဗြတ်မိန့်တော်မူတိုင်း သာလျှင်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊ ဟိ သ ဒ္ဓံ ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဂ ဒါ စိ ။ တ ရံ တ ဒေ စ ။ ဟုဠ္ဓါနံ ။ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူကုန်သော၊ ဘ ဂ ဝ န္တာ နံ ။ ဗြတ်စွာ ဘုရားတို့၏၊ ဝ စ နာ ဝ ။ စကားတော်၏၊ ဩ ဝ ဒ ဝ ါ ။ ဆိုသည်မှတပါး သောအဖြစ်သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်၊ ဣ တိ အ ယံ ။ ဤသည်ကား၊ အ ဓိ ပ္ပါ ယော ၊ အ ဓိ ပ္ပါ ယ် တည်း။ ကေ စိ ပန ။ ဒ ဠ္ဠိ သော ဆရာတို့သည်ကား။ ဧ ဝံ ။ ဤသို့။ အ ဋ္ဌ ။ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣ တိ ။ ဤသို့ ။ ဝ ဒ န္တိ ။ ဆိုကုန်၏၊ အ ပ ရေ ၊ တ ပါ ။ သော ဆရာတို့သည်။ ဟောတု တိ ပ ဒ ဿ ။ ဟောတုဟူသော ပုဒ်၏၊ အ ဋ္ဌ ။ အ နု ကံ ။ ကို၊ အာ နေ တ္ဝာ ။ ဆောင်၍။ ဝ ဏ္ဏ ယ န္တိ ။ ဖွင့်ကုန်၏။ အ တိ နု ဒ္ဒိ တ္ဝာ တိ ။ အ တိ နု ဒ္ဒိ တ္ဝာ ဟု သည်ကား၊ ကရုဏိ ကရုတ ဟ ဒ ဟ ၊ ဂ ရ ဝိ ဝ ဏ် ဌ ဂ် မင်း၏ အ သံ ကဲ့ သို့ ချိုသာစွာ သော ၊ ပြုဟ ဌ သ ရေ ။ ပြုဟ ဌ ာ မင်း ၏ အ သံ ကဲ့ သို့ သော အ သံ တော် ဖြင့် ၊ ဘ ဂ ဝ တာ ၊ ဗြတ် စွာ ဘုရား သည် ၊ ဝ ရ ဗ ဟ ု ။ ဆင်ခြင် တော်မူ သည် ဂို ။ သ ဝ ါ ။ တ ဆို ့ ဝ စ နေ ။ ထိုစကား တော်၌ ၊ ဒီ တိ သော ။ မ နု သ ပ ဒ ီ ။ လ ာ ဘ တော ။ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ရ သော ကြောင့် ၊ အ ဘိ ရ ခ ဘာ ဝေ ။ ရှေးကိုယ်တော်၏ မျက်မောက်တော်၌ ၊ နဒ္ဒိ တ္ဝာ ။ နှစ်သက်၍ ။ အ နု မော ဒိ တ္ဝာ တိ ။ အ နု မော ဒိ တ္ဝာ ဟု သည်ကား ။ တ တော ပ ဋ္ဌာ ယ ။ ထိုမှနောက်၌ လည်း ။ သ မ္ပ ယ ဒုံ ။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းကို ၊ ဥ ပ္ပ ာ ဒိ တ္ဝာ ။ ဖြစ်စေ၍ ။ ဒ ိ ဋ္ဌ ေ န ဝ ါ ။ စိတ်ဖြင့်လည်း ။ အ ဘိ နဒ္ဒိ တ္ဝာ ။ အလွန်နှစ်သက်၍ ။ ဝ ါ စ ။ ယ ။

နှုတ်ဖြင့်၊ အနုမောဒိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ ဝစနသမ္ပတ္တိယာဝါ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်လည်း၊ အာဘိနန္ဒိတ္တာ၊ နှစ်သက်၍၊ အဏ္ဍသမ္ပတ္တိယာ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသည်နှင့်၊ အနုမောဒိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ သက္ကစ္စံ ရုပ္ပာယာသိဘိ။ သက္ကစ္စံ ရုပ္ပာယာသိ ဟူသည်ကား၊ အတ္ထာနော။ ဝိဝိ၏၊ ဃရုံ၊ အိမ်ထဲ၊ ပဋိဂန္ဓိ၊ တဖန်ပြန်သော၏၊ ယေပန၊ အကြင် ဆရာတို့သည်ကား၊ ယေနသကယ်ရန်၊ ယေနသကယ်ရုံဟူ၍။ ပဌမ၊ ရှေးကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏၊ ဝါ၊ ခု၊ အယ္ယ၌။ ယံဘံသဒ္ဒါနံ၊ ယံသဒ္ဒါတံသဒ္ဒါတို့၏၊ သမ္ဘဒ္ဒဘာဝတော၊ သမ္ဘဒ္ဒသဘောဖြစ်ကြ၊ သောကြောင့်။ ဘေနာတိပဝံ၊ တေနဟု၊ သောဝုဒ်သည်၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာသတည်း။ ယဒိပိ၊ ဟာတိ၊ အကယ်၍ကား၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ဝိ၊ ထိ သို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ပဋိယာယိတ္ဝာ၊ ပဋိယာယိဘွာ ဟု၍၊ ပါဠိ၊ သ၊ သော၊ ပါ၌ကြောင်း၊ ပါ၌ကျန်ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇေတန္တိ၊ ဝိဇေတဝ်ဟု သည်ကား။ ပဇာတံ ပ သုတံ၊ သား၊ ဘွား၊ နှင့်သည်ကို။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊ အဏ္ဍရိယန္တိ၊ အဏ္ဍရိယံ ဟု သည်ကား၊ အဏ္ဍ သ၊ သူကန်း၏၊ ပဋ္ဌတာ ရေဟနံ ဝိယ။ တောင်တက်ခြင်းကဲ့သို့၊ နိစ္စံ၊ မြဲသည်နှင်ဟာတိ၊ ပြု၏၊ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဏ္ဍရိယံ၊ အဏ္ဍရိယမည်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သဒ္ဒနယော၊ သဒ္ဒါနည်းတည်း။ အဒ္ဓကထာ သုပန၊ အဋ္ဌကထာတို့ဌ်ကား။ အ ဏ္ဍ ရာ ယောဂ္ဂန္တိ၊ အဏ္ဍရာ ယောဂ်ဟု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဏ္ဍရံ၊ လက်ပစ်ကို၊ ပဟရိတုံ၊ ခတ်ခြင်း၌၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ဝတ္ထာတိ။ ဝတ္ထဟု သည်ကား။ သ မ္ဘ ၊ ဝ ၊ နော၊ ပြိုးမွမ်းခြင်း၌၊ နိ ပါ ၊ တော၊ နိပါတ် ဝုဒ်တည်း။ အဟော အဏ္ဍရိယံ၊ ကြောင်ကဲ့ဟယ် ဂ္ဂိ ပေစ္ဆ၊ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနုက်တည်း။ ဘောတိ၊ ဘောဟု သော သဒ္ဒါသည်၊ ဝမ္ဘာလပနံ၊ တနုံးသဖြင့်ခေါ်သော အာလုပ်ပုဒ်တည်း၊ အဘူတပုဗ္ဗံ၊ မဖြစ်စဘူး ဖြစ်ဘူး ဝတ္ထုတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အ ဇ္ဇ ၊ တံ ၊ အ ဇ္ဇ ၊ တ မည်၏၊ တထာဂတ သ ဟာတိ။ တထာဂတ ဟု သည်ကား။ အ ဌ ဟိ ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ကာရဏေဟိ ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော ၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ကထာ ထိုရှေးဘုရားတို့အဝဏ္ဏ ၊ အာဂ်တော ၊ လာတော်မူတတ်သည်ကည်း။ ဇုတိတသ္မာ ၊ ထိုကြောင့်၊ တ ထာ ဂ ၊ တော ၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ တထာ ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့အ ဘ ဂ ၊ ဂတော ၊ ကြွသွားတော်တတ်၏။ ဇုတိတသ္မာ ၊ ထိုကြောင့်၊ တ ထ လ ဂ္ဂ ၊ ဆံ ၊

မှန်သော လက္ခဏာသို့၊ အာဂတောဟု ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တထာဂတောဟု၊တထာဂတမည်တော်မူ၏၊တထဂေ္ဂေ၊မဟောက်မပြန်မှန်သောသစ္စာလေးပါး၊တရားတို့ကို၊ ယထာဝတောဟုတ်မှန်သော အလျောက်၊အာဘိသမ္ဗုဇ္ဈိ၊ထိုးထွင်း၍သိတော်မူတတ်သည်တည်း၊ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂတောဟု၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထ ဒဿိတာယ၊ မဟောက်မပြန်မှန်ကန်စွာမြင်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတောဟု၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊တထ ဝါဒိတာယ၊မဟောက် မပြန်မှန်ကန်စွာ ဆိုတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊ တထာဂတောဟု၊တ ထာဂတမည်တော်၏၊ တထာကာရိတာယ၊ထိုသို့နှုတ်မြွက်တော်မူတိုင်း ကိုယ်တော်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊တထာဂတောဟု၊ တထာ ဂတမည်တော်မူ၏၊ အဘိဘဝနဋ္ဌေန၊ သိလသမာဓိ ပညာစသော တ ရားအပေါင်းဖြင့် အလုံးရုံသောသတ္တဝါတို့ကို လွှမ်းမိုး၍ ဖြစ်တတ်သော အနုက်ကြောင့်၊ တထာဂတောဟု၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ။ ထိုရှေးဘုရားတို့အတူ၊ အာဂတောဟု၊ လာ တော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂထော၊ တထာဂတ

မည်တော်မူသည်၊ ကထံ၊အဘာယ်သို့၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ ဝုစ္စတေ၊ ရှေးဦး ဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုद्ध၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဒ္ဒလော ကဟိတာယ၊အလုံးရုံသောသတ္တလောကတို့အမိုးအပေါ်အလို.ဌ၊ဥသုက္ကံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းသို့၊ အာပန္နာ၊ရောက်ကုန်လျက်၊ အာဂတာယထာ၊ လာ တော်မူကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊အမှောက်၊ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ် စွာဘုရားသည်၊ အာဂတောဟု၊ လာတော်မူ၏၊ ကိံ ကော အဓိပ္ပါယော၊ အဘာယ်သို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုစ္စတေ ဝုစ္စတေ။ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ် သနည်း၊ဘဂဝတော့ဟု၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ တေဇိနာ၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အဋ္ဌဂုဏသမန္နာ.ဂတေန၊ ရှစ်ပါး သောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ယေနအာဘိနိဟာရေန၊ အကြင် ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်းဖြင့်၊အာဂတာယထာ၊လာတော်မူကြကုန်သကဲ့ သို့၊အယဉ္စိဘဂဝါ၊ဤငါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊အဋ္ဌဂုဏ သမန္နဂတေန၊ ရှစ်ပါးသောကျေးဇူးတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တေနအာဘိနိ ဟာရေန၊ ထိုဆုတောင်းခြင်းဖြင့်၊ အာဂတော၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက် အောင်လာတော်မူ၏၊ဘဂဝတော့ဟု၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော် မူကုန်သော၊ တေဇိနာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့သည်၊ ဒါနပါရမီ၊ဒါနပါရမီကို၊

ပူးရေတွေ၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊ သိလနိက္ခမပညာဝိဒိယ ခန္ဓာသစ္စ အဝိဇ္ဇာနှ
မေတ္တာဥပေက္ခာပါရမီ၊ သီသပါရမီ နိက္ခမပါရမီ ပညာပါရမီဝိရိယပါရမီ
ခန္တီပါရမီ သစ္စာပါရမီအဓิษฐานပါရမီ မေတ္တာပါရမီဥပေက္ခာပါရမီဟူ၍ကို
အပ်ံကုန်သော၊ ဖုတိဖုမာဒသပါရမီယော၊ ဤဆယ်ပါးသောပါရမီတော်
တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒသဥပပါရမီယော၊ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမီတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ဒသပရမတ္ထပါရမီယော၊ဆယ်ပါးသော ပရမတ္ထပါရမီတို့
ကိုလည်းကောင်း၊ ဖုတိ၊ဤသို့သမတိ သပါရမီယော၊ အမှီသုံးဆယ်သော
ပါရမီဟူ၏ကို။ ပူးရေတွေ၊ ဖြည့်၍၊ ပဋ္ဌမဟာပရိစ္စာဂေ၊ စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါးတို့
ကို၊ ပရိစ္စဇိတွေ၊ စွန့်၍၊ ပုဗ္ဗာယောဂပုဗ္ဗာစရိယာမဗ္ဗကျွန်ုပ် ဥာတတ္ထစရိယာ
ယော၊ ရှေ့အာဘိဓိပြင်းစွာသုံ့လပြုခြင်းရှေးအာဘိဓိကျင့်ခြင်း တရားဟော
ခြင်းဆွေမျိုးတို့၏အကျိုးငှါကျင့်ခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓစရိယာယ၊
ဘုရားဖြစ်ငှါ ကျင့်ခြင်း၏၊ ကောဋိ၊အဆုံးသို့၊ ပတွား ရောက်၍၊ အာဂ
တာယထာ၊လာတော်မူကြကုန်သကဲ့သို့၊အယဓိဘာဂဝါ၊ဤငါတို့ဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊အာဂတော၊လာတော်မူ၏၊ဘဂဝန္တော၊ဘုန်း
တော်ရှိသောကပါးနှင့် ဖြည့်ဆုံတော်မူကုန်သော၊ တေစဋိနာ၊ထိုရှေးဘုရား
တို့သည်လည်း၊စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော၊သတိပဋ္ဌာနေ၊သတိပဋ္ဌာန်တို့
ကို၊(ပ)၊အရိယဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်၊အဋ္ဌင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊မဂ္ဂံ၊မဂ်ကို၊ဘာ
ဝေတွာ၊ပြုပြီးတွေ့ကြုံ၍၊ အာဂတာယထာ၊လာတော်မူကုန်သကဲ့သို့၊
တထာ၊ ထိုအတူ၊ အယဓိဘာဂဝါ၊ ဤငါတို့ဖြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊
အာဂတော၊ လာတော်မူ၏၊ ဇေတဝနာအာကာရေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တထာ၊ထိုရှေးဘုရားတို့အတူ၊ အာဂတော၊လာ
တော်မူတတ်၏၊ ဖုတိတသ္ဒာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ
မည်တော်မူ၏၊တထာ၊ထိုဝိပဿီအစရှိသောရှေးဘုရားတို့အတူ၊ဂတော၊
သွားတော်မူတတ်၏၊ ဖုတိတသ္ဒာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာ
ဂတမည်သည်၊ ဂဃံဆံကနကာရကောနှ၊အာဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ ပဟာ
တိ၊ဖြစ်သနည်း၊ သံပဒိုဟတာ၊မယ်တော်ဝမ်းဗိုက်ဦးစဖြစ်ကုန်သော၊
ဘဂဝန္တော၊ဘုန်းတော်ရှိသောကပါးနှင့်ဖြည့်ဆုံတော်မူကုန်သော၊တေဇိနာ၊
ထိုရှေးဘုရားတို့သည်၊သမေဟိ၊ညီညွတ်ကုန်သော၊ပါဒေဟိ၊ခြေတို့ဖြင့်၊
ပထဝိယံ၊မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ရုပ်တန်၍၊ ဥတ္တရာဘိမုခါ၊ မြောက်အရပ်သို့
ရှေးရှုမျက်နှာမူလျက်၊ သတ္တပဒဝီတိဟာရေန၊ ခုနစ်ဘာဝါးလှမ်းကာသွား
သဖြင့်၊သေတဿ္ဌေ၊ပြိဟ္ဋာသိကြားလျက်သည် မိုးအပ်သောထီးဖြူသုံး

စင်းတို့ကို၊ ဝေရုယမာနေ့ဆောင်းမိုးကြီးကုန်လျက်၊ဂတာ,ကြွသွားတော်မူကြကုန်၏၊ သဗ္ဗာဝဒီသာ၊အလုံးရုံအရေ၀ိုရစ်မျက်နှာဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊ အနုဝိလောကေသုံ၊အစဉ်သဖြင့်ကြည့်တော်မူကြကုန်၏၊လောကေ၊လောကဋ္ဌ၊ အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊ ဗေဒ္ဓသေဋ္ဌဘာဝံ၊ ကြီးသောအဖြစ်ဖြင့်သောအဖြစ်ကို၊ပကာသေန္တာ၊ထင်ရှားစွာပြတော်မူကြကုန်လျက်၊အာသဘိ'၊မကြောက်မရွံ့သော၊ ဝါစဋ္ဌ၊စကားကိုလည်း၊ဘာသိ'သု၊ဆိုတော်မူကြကုန်၏၊ နေသံပုရိမဗုဒ္ဓါနံ၊ထိုရှေးဘုရားတို့အား၊တဋ္ဌဂမနံ၊ထိုသွားခြင်းသည်လည်း၊အားနေကသံဝိ'သသာဝိဂမာနံ၊မျှားစွာကုန်သောအရေးတို့ဖိုလ်စသော တရားအထူးကိုရခြင်းတို့၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာဘာ၀ေန၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်အဖြစ် အားဖြင့်၊တထံ၊မှန်သည်၊အဟောသိ။ ဖြစ်၏၊ အ၀ိ၀ထံ၊ချွတ်လွဲခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိယထား ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထား'ထိအတူ၊ အယဉ္စိ ဘဂ၀ါ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း၊ ဂ,တော။ မယ်တော်ဝမ်းမှ ကွားတော်မူစအခါ၌ မြောက်သို့တူယူမျက်နှာမူလျက် ခုနစ်ချက်ဘ၀ါးလှမ်းကာသွား၏၊ အ၀ဿ ဘဂ၀ တော၊ထိုငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ တဋ္ဌဂမနံ၊ထိုကြွသွားတော်မူခြင်းသည်လည်း၊တေသညေ ဝ ဝိ'ဝေ'သာ ဝိဂမာနံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်စသောတရားအထူးကို ရခြင်းတို့၏သာလျှင်၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာဘာ၀ေန၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊တထံ၊မှန်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ အ၀ိ၀ထံ၊ချွတ်လွဲခြင်းမရှိသည်၊အဟောသိ။ဖြစ်၏၊ဧ၀ံဇာတိနာ ကာ၁ဏေန၊ ဤသို့ဆိုအာပ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်းဖြင့်၊တထား'ထိရှေးဘုရားတို့အတူ၊ဂ,တော၊ကြွသွားတော်မူတတ်၏၊ဇာတိတသွား'ထိ၊ကြောင့်၊တထာ ဂ,တော၊တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ဘဂ၀ဏ္ဍာ၊ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ တေဇိနာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့သည်၊နေကျွမ်းမြေန၊ကုသိုလ်စိတ္တာပြုါန်ဖြင့်၊ကာမဆွဲနှံ၊ကာမဆွဲနှံကို၊ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဂတာယထား'သွားတော်မူကုန်သကဲ့သို့၊ အ:ဗျာပါဒေန၊ အ:ဒါသဖြင့်၊ဗျာပါဒ်၊ဒေါသကို၊အာ:လောကသညာယ၊အလင်းဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ထိနမိဒ္ဓကို၊ အ၀ိက္ခေ'ပေန၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စံ၊ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကို၊မ'ဗျာ၀ဝ'ဏ္ဍာ'နေန၊တရားကိုပိုင်းခြားခြင်းဖြင့်၊ဝိစိ'ကိ'ဆံ၊ဝိစိကိ'ဆာကို၊ပဟာယ၊ယ်စွန့်၍၊ ဂတာယထား'သွားတော်မူကုန်သကဲ့သို့၊ ဥာ'ဏေန၊ဥာ'ဏ်ဖြင့်၊အ၀ိဇ္ဇံ၊အ၀ိဇ္ဇာကို၊ပဒါ'လေတွား'ဘေ'ဝက်ခွဲ၍၊ ပါ'ရုဇ္ဇေန၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်၊ အ'ရတိ'၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဝိနော'ဒေတွာ၊ ဖျောက်၍၊ အ'ဒ္ဓသမာ၀ဇ္ဇိတ်ဝိစ၊ ရှစ်ပါး'သော သမာ၀တ်တို့ဖြင့်

လည်းကောင်း။ အဋ္ဌာရသဟိမဟာဝိပဿနာဟိစ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါး သောမဟာ ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ စတုဟိအာရိယမဂ္ဂေဟိစ၊ လေးပါး သော အာရိယမဂ်တရားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ တံတံပဋိပက္ခံ၊ ထိုထိုဆန့် ကျင်ဘက်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဂတာယ၊ သွားတော်မူကြကုန်သကဲ့ သို့၊ ဇေတ၊ ထာ၊ ထိုအတူ၊ အယံဗိဘဂဝါ။ ဤငါတို့ဖြတ်စွာဘုရားသည် လည်း၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူတတ်၏။ ဇေတ္တမိနာကာရေ၊ ဤသို့ဆို အပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ တ၊ ထာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့အတူ၊ ဂတော၊ သွားတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တ၊ ထာ၊ ဂတော၊ တ၊ ထာ၊ ဂတမည်တော်မူ၏။ တ၊ ထ၊ လက္ခဏံ၊ မဖေါက်မပြန် မှန်ကန်သော တရားလက္ခဏာသို့၊ အာဂတော၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော ရောက်ခြင်းဖြင့် ရောက်တော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တ၊ ထာ၊ ဂတော၊ တ၊ ထာ၊ ဂတမည်တော်မူ၏။ ပ၊ ထ၊ ဝိဓာတုယာ၊ ပ၊ ထ၊ ဝိဓာတ်၏။ ကဿ ဒ္ဓ၊ လက္ခဏံ၊ ကြမ်းတန်းခိုင်မာသော လက္ခဏာသည်၊ အာပေါ ဓာတုယာ၊ အာပေါ ဓာတ်၏။ ပ၊ ဗ္ဗ၊ ဏေ၊ လက္ခဏံ၊ ယိုစီးသော လက္ခဏာသည်၊ တေဇော ဓာတုယာ၊ တေဇော ဓာတ်၏။ ဥဏ္ဏတ္တ၊ လက္ခဏံ၊ ပူသော လက္ခဏာသည်၊ ဝါယော ဓာ တုယာ၊ ဝါယော ဓာတ်၏။ ဝိတ္ထ ဘ္ဘ၊ နလက္ခဏံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်း လက္ခဏာ သည်။ အာကာသ ဓာတုယာ၊ အာကာသ ဓာတ်၏။ အာသံ ဝုဠ္ဠ၊ လက္ခဏံ၊ ထို ထိုရပ်ကလာပ်တို့ဖြင့် မတွေ့ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ရူပ သ၊ ရပ်တရား၏၊ ရုဠနလက္ခဏံ၊ ဖေါက်ပြန်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဝေဒနာ ယ၊ ဝေဒနာ၏၊ ဝေဒ ယိတ၊ လက္ခဏံ၊ ခံစားခြင်း လက္ခဏာသည်၊ သညာ ယ၊ သညာ၏၊ သဉ္ဇာ၊ ရဏ၊ လက္ခဏံ။ အာ၊ ဂုံ၊ ကိုမှတ်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့၏၊ အ ဘိ သင်္ခ၊ ဏ၊ လက္ခဏံ။ ပြုပြင်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဝိညာ ဏ သ၊ ဝိညာဉ်၏။ ဝိ ဇာ၊ နနလက္ခဏံ၊ အာ၊ ဂုံ၊ ကိုသိခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဣတိ ဇေ၊ ဤသို့ ပဋ္ဌာန်း ခဲ့ကုန်သော ဓါတ်ပါးတရားတို့၏၊ ဒွါဒသ ဓမ္မာ၊ အာယ တနာ၊ ဟု ဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော အာယတနတို့၏၊ အဋ္ဌ ဂေ သ ဓမ္မာ၊ တ ဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော ဓာတ်တို့၏၊ ဗာ ဒိ သတိ ယာ၊ နှစ်ဆဲ့နှစ်ပါးသော၊ ဣန္ဒြိယာ၊ ဣန္ဒြေတို့၏၊ စတုန်း၊ လေးပါးကုန် သော၊ သစ္စာ၊ သစ္စာတို့၏၊ ဒွါဒသ ဓမ္မာ၊ ဆဲ့နှစ်ပါး အပြားရှိသော၊ ပစ္စယာ ကာ ရ၊ ဓမ္မ၊ ပဋ္ဌာန်စ၊ ပဋ္ဌာန်တရားဖြတ်၏ ၎င်း၊ စတုန်း၊ လေးပါးကုန်သော၊ သ ဘိ ပဒ္ဓ ၊ နာ၊ နံ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့၏၊ စတုန်း။ လေးပါးကုန်သော၊ သမ္မပ္ပ ဓာ၊ နာ၊ နံ၊ သမ္မပ္ပဓာန်တို့၏၊ စတုန်း၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိ ပါ ဒါ၊ နံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၏၊ ပ ဉ္စ၊ နံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာ၊ ဣန္ဒြေတို့၏။ သတ္တ၊ နံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗလ ဗ

နှုတ်ဖိုလ်တို့၏၊ သတ္တုနှုန်းရေနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနှုတ်ဗောဇ္ဈင်တို့၏အာရီယသမ္ဘာ၊ ရှေ့တော်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကသမ္ဘာ၊ အင်္ဂါ၄စ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂသမ္ဘာ၊ မဂ်၏၊ သတ္တုနှုန်း။ ရေနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိနှုတ်။ဝိသုဒ္ဓိတို့၏၊ အမတောဂဓသမ္ဘာနှုတ်သော၊ အမတောဂဓနိဗ္ဗာန်၏၊ ဆုတိုင်ရာ၊ ဤသို့၊ တသေ့တသေ့ဖမ်းသော၊ ထိုထိုဖမ်း၏။ ယင်းသဘာဝသရုသလက္ခဏာ၊ အကြင်သဘာဝကိစ္စနှင့် တကွသော လက္ခဏာသည်၊ အတ္ထိ၏၏၊ တံသဘာဝသရုသလက္ခဏာ၊ ထိုသဘာဝကိစ္စနှင့်တကွသောလက္ခဏာသည်၊တထံ၊မှန်၏၊ အဝိတထံ၊မလွှဲတ်မလွှဲ၊ အနညထံ၊တပါးသောမဟုတ်သော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းမရှိသော၊ လက္ခဏာ၊ ဆိုခဲ့တိုင်းမဟောက်မပြန်သောလက္ခဏာကို၊ ဥာဏဂတိယာ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောသွားခြင်းဖြင့်၊ အာဂတောဟောက်တော်မူတတ်၏၊ အဝိ ဇ္ဇိတွာ၊ မလွှဲတ်မယွင်းဧကသည်ဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌော၊ရောက်တော်မူ၏၊ အဝိ ဂတောရတော်မူ၏၊ဟုတိတသွာ၊ထိုကြောင့်။ တထာဂတောတထာဂတ မည်တော်မူ၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊တသလက္ခဏာ၊ မဟောက်မပြန်ဖန်ကန်စွာသော တရား၏ လက္ခဏာကိုသိသောဥာဏ်ဖြင့်၊ အာဂတော၊ ရောက်တော်မူတတ်၏၊ဟုတိတသွာ၊ထိုကြောင့်၊တထာဂတောတထာဂတမည်တော်မူ၏၊တထဝေ၊မှု၊မဟောက်မပြန်ဖန်သောတရားတို့ကို၊ ယာထာဝတောဟုတ်သောဖန်သောအလျောက်၊ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိ၊ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူတတ်၏၊ဟုတိတသွာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတောတထာဂတ မည်တော်မူသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ တထဝေ့ဟုနာမ၊မဟောက်မပြန်ဖန်သောတရားတို့မည်သည်ကား၊စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနှုတ်၊ အရိယသစ္စာတို့တည်း၊ ယထာဟု၊ ဘုရားအာဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ တထာနိအဝိတထာနိအနညထာနိကတမာနိ စတ္တာရိ ဒုက္ခန္တိ ဘိက္ခဝေ တထမေတံ အဝိတထမေတံ အနညထမေတန္တိ၊ စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ တထာနိအဝိတထာနိအနညထာနိကတမာနိစတ္တာရိ ဒုက္ခဒုက္ခန္တိ ဘိက္ခဝေ တထမေတံ အဝိတထမေတံအနညထမေတံဟူ၍၊ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ အကျယ်ကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ စတ္တာရိ၊လေးပါးကုန်သော၊ဒုက္ခမာနိ၊ ဤသစ္စာတရားတို့သည်၊ တထာနိ၊မှန်ကုန်၏၊ အဝိတထာနိ၊မလွှဲတ်မယွင်းကုန်၊ အနညထာနိ၊တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်းမရှိကုန်၊စတ္တာရိ၊လေးပါးကုန်သောတရားတို့ဟူသည်၊ကတမာနိ၊အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဒုက္ခဲ၊ဤဝန်တရားအပေါင်း

သည်၊ ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ငေါ်။ ဤဝဋ်တရားအပေါင်း၏ ဒုက္ခမည်ခြင်း အကြောင်းသည်၊ တထံ၊ မှန်၏။ ငေါ်။ ဤဝဋ်တရားအပေါင်း၏ ဒုက္ခမည်ခြင်းအကြောင်းသည်၊ အဝိတထံ၊ မလွှဲတ်မယွင်း။ ငေါ်။ ဤဝဋ်တရား၏ ဒုက္ခမည်သော သဘောသည်၊ အနညထံ။ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့် မဖြစ်။ ဘဝဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာဏှိ၊ ထိုမဟာက်မပြန်သောသစ္စာ လေးပါး တရားတို့ကိုလည်း၊ အာသိသမ္ဘုဒ္ဓေ။ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ တထာနုံ၊ မဟာက်မပြန်မှန်သောသစ္စာ၊ လေးပါးတရားတို့ကို၊ တသ္မာအာသိ သမ္ဘုဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုသို့ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူတတ်သောကြောင့်၊ တထာ ဂတောဝ၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ အဝိ၊ တနည်းလည်း၊ ဧရာမရုဏာသား၊ ဒိုခြင်းသေခြင်း၏။ ဇာတိပစ္စယသ ဟ္ဘု။ တသမုဒါဂတဒ္ဓော။ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၍ ဝိမိအကြောင်းအားလျော်စွာ အထက်အထက်၌ အကျိုးတရားတို့၏ ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းသဘောသည်၊ တယော၊ မှန်၏။ အဝိတထော၊ မလွှတ်မယွင်း။ အနညထော၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်။ (ပ)၊ သင်္ခါရာနုံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယ သ ဟ္ဘု။ တသမုဒါဂတဒ္ဓော၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်ဝိမိအကြောင်းအားလျော်စွာအထက်အထက်၌ အကျိုးတရားတို့၏ ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်း သဘောသည်၊ တထော၊ မဟောက်မပြန်မှန်၏။ အဝိတထော၊ မလွှတ်မယွင်း။ အနညထော၊ တပါးသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်မဖြစ်။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အဝိဇ္ဇာယား၊ အဝိဇ္ဇာ၏၊ သင်္ခါရာနုံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ ပစ္စယဒ္ဓော၊ အကြောင်းဖြစ်သော အနုက်သည်။ (ပ)၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေဇာတိ၏။ ဧရာမရုဏာသား၊ ဒိုခြင်းသေခြင်း ဧရာမရုဏာ၏။ ပစ္စယဒ္ဓော၊ အကြောင်းဖြစ်သော အနုက်သည်၊ တထော၊ မဟောက်မပြန်မှန်၏။ အဝိတထော၊ မလွှတ်မယွင်းမြဲ၏။ အနညထော၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းမရှိ။ တံ သဗ္ဗံ။ ထိုအလုံးစုံကို၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာသိသမ္ဘုဒ္ဓေ။ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏၊ တထာနုံ၊ မဟောက်မပြန်မှန်ကန်သော သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ တသ္မာအာသိ သမ္ဘုဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုသို့ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူတတ်သောကြောင့်၊ တထာဂ တောဝ၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဣဒေ၊ ဤ ဝါကျ၌၊ ဂတသဒ္ဒေ၊ ဂတသဒ္ဒါသည်၊ အာသိသမ္ဘောဇ္ဇော၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းအနက်ရှိ၏။ ဣတိ ဧဝံ ဣမိနာ ကာရဏေန။ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းဖြင့်။ တထဝေ မှေ၊ မဟောက်မပြန်မှန်ကန်သောသစ္စာလေးပါးတရား တို့ကို၊ ယာထာ ဝ တောဝ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောအလျောက်၊ အာသိသမ္ဘုဒ္ဓေ၊

ထိုးထွင်းချိသိတော်မူတတ်၏။ ဈာတိတသ္မာ။ထိုကြောင့်။ တထာဂတောဝ၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ တထဒဿိတာယ။ မတောက်မပြန့်မှုနှင့်ကန်စွာ မြင်လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတောဝ၊တထာဂတမည်သည်၊ ကထံကေနကာရဏေန၊ အာဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ပေါ်တို၊ဖြစ်သနည်း။ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။(ပ)။သဒေဝ မနုဿာယ။သမဂ္ဂတိနတ်တည်းဟူသောမင်းကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊သတ္တဝေါလောကဋ္ဌ။အပရိမာဏာသု၊မနှင်းယှဉ်အင်ကုန်သော။လော ကဓာတုသု။ လောကဓာတ်တို့၌။ ပရိမာဏာနုံ၊ နှင်းယှဉ်အင်ကုန်သော။ သတ္တာနုံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ စက္ခုနွါရေ၊စက္ခုနွါ၌။ အာပါတံ။ထင်ခြင်းသို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ရောက်သော၊ယံရူပါရေ့ဝေ်နာမ။ အကြင်ရူပါရုံမည်သောသော ဘာသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။တံရူပါရေ့ဝေ်နာမ။ထိုရူပါရုံမည်သောသဘောကို၊ ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊သဗ္ဗာကာရေတော။ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ဇာနာတိ၊သိတော်မူ၏။ပဿတိ၊မြင်တော်မူ၏။ဧဝံ ဈာဏဝိနာဝကာ ရေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ဇာနတာ၊ သိတော်မူသော။ ပဿတာ၊မြင်တော်မူသော။ အနေနတာဝ ဝတာ။ဤဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဈာ ဏာဒိဝသေနဝါ။ ဈာ ဏအစရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗ သုတ ဝတ်ဝိညာဏတော သု မြင်ခြင်းကြားခြင်းတွေ့ခြင်းသိခြင်းတို့ကွင်းလည် မာနဝသေနဝါ။ ဂုဏ်သောအာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ယံရူ ပံ။အကြင်ရူပါရုံသည်၊ ယံ ရူပါယတနံ။အကြင်ရူပါယတနသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ ၏။တံရူပံ၊ထိုရူပါရုံသည်။ တံရူပါယတနံ၊ထိုရူပါယတနသည်။ ကတမံ၊ အာဘယ်နည်း။ ယံ ရူပံ၊အကြင်ရူပါရုံကို၊ စတုန္နံ၊လေးပါးကုန်သော၊မဟာ ဘူတာနံ၊မဟာဘူတ်တို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊စွဲ၍။ ဝဏ္ဏနိတာ။ အဆင်းထင်၏။ သနိဒဿနံ၊ဖြင်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ သပဋိဃံ၊ထိပါးခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ နီလံ၊အညို၊ ပီတကံ၊အဝါ။ လောဟိတကံ၊နီ။ ဩဒါတံ၊အဖြူ။ ဣတိ အာဒိနာ။ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊နည်း ဖြင့်၊အားနကေဟိ၊မျှားစွဲးကုန်သော၊နာမေဟိ၊အမည်တို့ဖြင့်၊ တေရသဟိ၊ တဆဲ့သုံးပါးကုန်သော၊ဝါရေဟိ၊ဝါရတို့ဖြင့် ဒွိပညာသသယ၊ငါးဆဲ့နှစ်ပါး သော၊နယေဟိ၊နည်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဘာဝေမာနံ၊ဝေဘန်ခြင်းသည်၊ တထမေဝ ဖုန်သည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဝိဘဇံ၊ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ။ သောတဓါတုရေဒိသု၊ သောတဓါတုစသည်တို့၌။ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့ အာဂစ္ဆတေ့သု၊ရောက်ကုန်သော၊သဒ္ဒါဒိသု၊သဒ္ဒါရုံစသည်တို့၌၊သော ဝ နယော၊ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ဟိသဒ္ဒံ၊ထိုစကားသည်ဖုန်း၏။ ဘဂဝတာ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံတိကွေသေးဒေဝကဿလောကဿ (ပ)တထာ
ဂတဿဥပဒ္ဒါသိ ဟိ၊ ယံတိကွေသေးဒေဝကဿလောကဿ (ပ)တထာ
ဂတ ဿဥပဒ္ဒါသိ ဟု သော၊ ဘော်ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘုရား၊ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ ။ဟိကွေဝေ၊ ရဟန်းတို့၊သဒေဝကဿ၊နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တ
ကွသော၊ လောကဿ၊သတ္တဝါလောကခဲ့၊ သဒေဝမနုဿဿယ၊သမုတိနတ်
တည်းဟူသောမင်းကြွင်းသောသူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊သတ္တဝါလောက
ခဲ့၊ဒိဋ္ဌိ၊ဖြင့်အပ်သော၊သုတံ၊ကြားအပ်သော၊မုတံ၊တွေ့အပ်သော၊ဝိညာတံ၊
သိအပ်သော၊ ပတ္တံ၊ရောက်အပ်သော၊ ပရိယေသိတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ခ
ရာမှီးအပ်သော၊ မနသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ အနုစိစရိတံ၊ အာနုဘာဝလိုလိုရှုးပမ်း
ဆင်ခြင်အပ်သော၊ယံအာရုမ္ဘဏ်၊အကြင်အာရုံသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံအာ
ရုမ္ဘဏ်၊ထိုအာရုံကို၊ အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ ဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏၊ တံ
အာရုမ္ဘဏ်၊ထိုအာရုံကို၊အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ အဘိညာသိ၊သိတော်မူ၏၊
တံအာရုမ္ဘဏ်၊ ထိုအာရုံကို။ တထာဂတသ၊ငါဘုရားသည်၊ ဝိဒိတံ၊သိ
အပ်ပြီ၊တထာဂတသ၊ငါဘုရားအား၊ဥပဒ္ဒါသိ၊ရှေးရှုသင်၏၊ ဧဝံဇာတိနာ
ကာရဏေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းဖြင့်၊ တထဒဿိတာယ၊
မဘောက်မပြန်မှန်ကန်စွာဖြင်လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊တထာဂတော၊
တထာဂတမည်းတော်မူ၏၊တဉ္ဉတတ္ထိ ဝါ၊ကျေ၊ထိုဝါကျ၌။ တထဒဿိ
အဟော၊တထဒဿိအနက်၌၊ တထာဂတောတိ။ တထာဂတဟူ၍၊ ပဒ
သ ဒ္ဓေ ဝါ၊ ဝုဒ္ဓ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ တသဝါဒိတာယ၊
မဘောက်မပြန် မှန်ကန်စွာဆိုးလေ့ရှိသောအဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊
တထာဂတ မည်သည်။ ကထံကေန ကာရဏေန၊ အဘာယသ္မိ ၊သော
အကြောင်းဖြင့်၊ ဟောကိ၊ဖြစ်သနည်း။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ယံ
ရတ္တိ၊အကြင်ညဉ့်၌၊အနုတ္တရံ၊အာဘုမရှိသော၊သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊သမ္ဗုဒ္ဓတ
ညာဏ်ဟော်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ။ ထိုးထွင်း၍သိ၊တော်မူ၏၊ ယမ္ပိ ရတ္တိ၊
အကြင်ညဉ့်၌၊ အနုပါဒိ၊သသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊
နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ။ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူ၏၊
ဘေ့ နှဲ့ ရော့ ဤကာလဆုန်းထပြည့်နေ့နှစ်ခုအတွင်း၌၊ပဋ္ဌစတ္တာလီသဝသပရိမာ
ဟောဒုလေးခဲ့ငါးဝါအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ကာလေ၊ကာလ၌၊ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊တာသိတံ၊ဆိုးတော်မူအပ်သော၊ လဝိတံ၊မြှောက်တော်
မူအပ်သော။ ယံသုတ္တေ၊ဂေယျာဒိ၊ အကြင်သုတ္တဂေယျအစရှိသောအလုံးရုံ
သောဘုရားတော်အဆိုပါင်းသည်။ အတ္ထိ.ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုသုတ္တဂေယျ

အဂၢရိသောအလုံးရုံသောတရားတော်အပေါင်းသည်၊ပရိသဒ္ဓံ၊ထက်ဝန်း ကျင်မှစင်ကြယ်၏၊ပရိဝုဏ္ဏံ၊ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံ၏၊ရောဂမဒါမိနိမ္မထနံ၊ ရာဂယစ်ခြင်းအစရှိသည့်ကုန်ခန်းတတ်၏၊ ကေသဒိသံ၊အလုံးရုံတူ၏၊ ထထံ၊ဟုတ်မှန်၏၊အဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်း၊တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယဉ္စရန္တေ ဣတိ ဘဏာဂတောအနုတ္တရံသမ္မာ သမ္ဗောဓိ'အာဟိ သမ္ဗုဒ္ဓေ(ပ)။ တသ္မာ တထာ ဂတောတိ ဝုစ္စတိတိ၊ ယဉ္စရန္တေ ဣတိ ဘဏာ ဂတောအနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိ'အာဟိသမ္ဗုဒ္ဓေ(ပ)။ တသ္မာတထာဂတောတိ ဝုစ္စတိပဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊အာဟာ၊ဟောတော်မူ၏၊ ရန္တ၊ရန္တ၊ယဉ္စေ ဣတိ၊ အကြောင်းညွှန်ပြ၍၊တထာဂတောဝါဘုရားသည်၊ အနုတ္တရံ၊အတုမရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိ'၊သင့်လျော်တည်ကြက်တော်ကို၊အာဟိသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ထိုးထွင်းမြင်သိ တော်မူပြီ၊ယဉ္စေ ဣတိ။ အကြောင်းညွှန်ပြ၍လည်း၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက် ကမ္မဇရူပ်အကြွင်းမရှိသော၊နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ပရိနိဗ္ဗာယ တိ၊ပရိနိဗ္ဗာနစံယူတော်မူ၏၊ တေဘွိ'အန္ဓာ ရေ၊ဤအကြောင်းကို၊ ယံသတ္တာ ဂေ ယျာဒိ၊အကြောင်သတ္တဝေယျအစရှိသည်ကို၊ မယာ၊ငါဟုရားသည်၊တာသတိ ဆိုးတော်မူ၏၊လပတိ၊မြှောက်တော်မူ၏၊နိန္ဒိသတိ၊ညွှန်းတော်မူ၏၊တံသဗ္ဗံ ထိ အလုံးရုံသောသတ္တဝေယျအစရှိသောတရားတော်အပေါင်းသည်၊တ၊ထ ဝ၊မှန်သည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အညထာ၊ တပါး၊သောအခြင်းအရာ အား၊ဖြင့်၊နော၊ဟောတိ၊မဖြစ်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တထာဂတောတိ၊တ ထာ ဂတဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ဣဒေ၊ဤဝါကျ၌။ဂတသဒ္ဒေါ၊ဂတသဒ္ဒါသည်၊ ဂဒဣဒေ၊ဂဒအနုက်ရှိ၏။ဝေါ်ဟုမိနာကာရေ၊ဆိုနာ၊ ဤသို့သော အကြောင်း အား၊ဖြင့်၊တထဝါဒိတာယ၊ မဟောက်မပြန်မှန်ကန်စွာဆိုလေ့ရှိသည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊တထာဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူ၏၊အဝိစအပရော၊တ ပါး၊သော၊နယော၊ နည်းကို၊မယာ၊ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ဆို ဦးအုံ၊အာဂဒနံ၊ ဆိုရ၏။ အာဂဒေါ၊ဆိုရ၏။ ဝစနံ၊ စကား၊တော်တည်း၊ ဇာတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဣဿာ၊အနက်တည်း၊အသဘာဝဝတော၊ထို ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊တယော၊ မှန်ကန်သော၊ အဝိတယော၊ မချွတ်မယွင်း သော၊အဝိပရိတော၊ မဟောက်ပြန်သော၊ အာဂဒေါ၊ စကား၊တော်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏၊ဇာတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဒကာရဿ၊ဒအက္ခရာ၏၊တ ကာရံ၊တအက္ခရာကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ ၏၊ဇာတိဝေါ၊ ဤသို့၊ ဣဒေ၊ ဤဝါကျ၌၊ဣဒသိဒ္ဓိ၊ တထဿ ဣဒပုန်၏တ ထာဂတပြီးခြင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊တထာကာရိတာယ၊ထို သို့နှုတ်

မြွက်ကြားတော်မူတိုင်းကိုယ်တော်ဖြင့်ပြုတော်မူလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတောဟု တထာဂတမည်တော်မူသည်၊ ကထံကေနကာရဏေန၊ အာဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း။ ဟိရိဩတ္တပ္ပေ၊ထိုစကားကိုချီ၍ဆိုဦးအုံ့။ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား။ဝါစာယ၊နှုတ်တော်နှင့်၊ကာယေန၊ကိုယ်တော်သည်၊အနုဇေလာမေတိ၊ ညှိညှဲတ်တော်မူ၏၊ကာယာသယိ၊ကိုယ်တော်နှင့်လည်း။ဝါစာ၊နှုတ်တော်သည်၊သမေတိ၊ညှိညှဲတ်တော်မူ ၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ယထာဝါဒီ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်သာနှုတ်တော်မြွက်၍ဆိုတော်မူလေ့ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တထာကာရီ၊ထိုအခြင်းဖြင့်နှုတ်တော်မြွက်တိုင်းကိုယ်တော်ဖြင့်ပြုလေ့ရှိသည်လည်း၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ယထာကာရီ၊အကြင်အခြင်းဖြင့် ကိုယ်တော်ဖြင့် ပြုတော်မူလေ့ရှိသည်၊ဟောဘိ၊ဖြစ်၏၊တထာဝါဒီစ။ထိုကိုယ်တော်ဖြင့်ပြုတော်မူတိုင်းနှုတ်တော်ဖြင့်မြွက်တော်မူလေ့ရှိသည်လည်း။ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဧဝံဘူတသ။ဤသို့ဖြစ်သော၊အသဿဘဂဝတော၊ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ဝါစာ၊စကားတော်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ကာယောပိ၊ကိုယ်တော်သည်လည်း၊ဂတောပဝတ္တော၊ဖြစ်တော်မူ၏၊ယထာစ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ကာ၊ယာ၊ကိုယ်တော်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တထာ၊ထိုအခြင်းအရာ ဖြင့်၊ ဝါစာပိ၊စကားတော်သည်လည်း၊ဂတောပဝတ္တော၊ဖြစ်တော်မူ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တထာ ဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ယထာဝါဒိတိဣ ဝေတထာဂတောတထာကာရီ(ပ)၊ တသ္မာတထာဂတောတိ ဝုစ္စတိတိ၊ ယထာဝါဒိတိဣ ဝေတထာဂတောတထာကာရီ(၀)တသ္မာတထာဂတောတိဝုစ္စတိဟူ၍၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ ။ တိဣ ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ငါဘုရားသည်၊ယထာဝါဒီ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်ဆိုလေ့ရှိ၏၊ထထာကာရီ၊ထိုအခြင်းဖြင့်ပြုလေ့ရှိ၏၊ယထာကာရီ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်ပြုလေ့ရှိ၏၊ တထာဝါဒီ၊ထိုအခြင်းဖြင့် ဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဣတိဣဓမ်နာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ယထာဝါဒီ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်ဆိုလေ့ရှိ၏၊တထာကာရီ၊ထိုအခြင်းဖြင့်ပြုလေ့ရှိ၏၊ ယထာကာရီ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ပြုလေ့ရှိ၏၊ တထာဝါဒီ၊ထိုအခြင်းဖြင့်ဆိုလေ့ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံဣဓမ်နာကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊တထာကာရီတာ ယ၊ ထိုသို့နှုတ်မြွက်တော်မူတိုင်း ကိုယ်တော်ဖြင့်ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်

ကြောင့်၊ တထာဂတောတထာဂတမည်တော်မူ၏။ ၊အတိဘဝနဋ္ဌေ
နုလွမ်းမိုးနှိပ်စက်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊တထာဂတော၊တထာဂတ
မည်တော်မူသည်၊ ကထံကေနကာရဏောနု၊ အဘယသို့သောအကြောင်း
ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယဿ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပရိ၊အထက်၌
ဘဝဋ္ဌိ၊ ဘဝဂ်ဘုံကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ အဝိစိ၊အဝီစိငရဲကို၊ပရိယန္တံ၊
အဝိုင်းအခြားကို၊ ကရိတွာ၊ပြု၍၊ တိရိယံ တိရိယတော၊ ဗီလာအား၊ဖြင့်၊
အပ္ပရိမာဏာသု၊ အဝိုင်းအခြားမရှိကုန်သော၊ လောကဓာတုသု၊ လော
ကဓာတ်တို့၌၊ သဒ္ဓိသဗ္ဗေ၊အလုံးရုံသော သတ္တဝါတို့ကို၊ တထာဂတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိ၊လေနဝိ၊ သိလဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမာဓိနာဝိ၊
သမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ပညာယဝိ၊ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ဝိမုတ္တိယာ
ဝိ၊ဝိမုတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနေနဝိ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ်အမြင်
ဖြင့်လည်းကောင်း။ အတိဘဝတိ၊နှိပ်နင်းတော်မူ၏။ တသ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ တုလံဝါ၊တူသောသူသည် လည်းကောင်း၊ ပမာဏံဝါ၊နှိုင်း
ယှဉ်အပ်သောသူသည်လည်းကောင်း၊နုအတ္ထိ၊မရှိ၊အထခေါ်၊စင်စစ်သော
ကား။ အတုလော၊တူသောသူမရှိ၊ အပ္ပမေယ္ယော၊မနှိုင်းယှဉ်အပ်၊အနုတ္တ
ရော၊အတုမရှိ၊ ဒေဝဒေဝေါ၊ နတ်တို့၏နတ်၊ သက္ကာနံ၊သိကြားတို့ထက်၊
အတိသက္ကော၊လွန်သောသိကြား၊ ဗြဟ္မာနံ၊ဗြဟ္မာတို့ထက်၊ အတိဗြဟ္မာ၊
လွန်သောဗြဟ္မာ၊ သဒ္ဓိသတ္တုတ္တမော၊ အလုံးရုံသော သတ္တဝါတို့ထက်
လွန်မြတ်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တထာဂတော၊တထာဂတမည်
တော်မူ၏။ တေန၊ထိုကြောင့်၊သဒေဝကေသိကွေ၊လောကေ(၀)တသ္မာ
တထာဂတောတိဝုစ္စတိတိ၊ သဒေဝကေသိကွေ၊ လောကေ(၀)တသ္မာ
တထာဂတောတိဝုစ္စတိဟု၍၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အာဟာ၊ဟော
တော်မူ၏။ ၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊သဒေဝကေ၊နတ်နှင့်တကွသော၊လော
ကေ၊ဩကာသ၊လောကဒ်၊(၀)၊သဒေဝမနုဿာယ၊သမုတိနတ်တည်းဟူ
သောမင်းကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊သတ္တလောကဒ်၊တထာ
ဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိဘူ၊နတ်တို့ကိုလွမ်းမိုးတော်မူ၏၊အန
ဘိဘူတော၊ သူတပါးသည်မလွမ်းမိုးနိုင်၊ အညဒတ္ထု၊စင်စစ်၊ ဒသော
အလုံးရုံကိုမြင်တော်မူ၏၊ဝသဝတ္တီ၊အလုံးရုံသောသတ္တဝါတို့ကိုမိမိအလို
သို့လိုက်စေနိုင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတ
ဟု၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ တတြတတ္ထ ဝါကျ၊ ထိုဝါကျ၌၊ အယံ၊ဤဆို
လတ္တံ့သည်ကား၊ ပဒသိဒ္ဓိ၊ဝုဒ္ဓိပြုံးခြင်းတည်း၊ အာဂဒေါ၊ဝိယ၊ နတ်ဆေးနှင့်

တူသည်တည်း။ အဂဒေါ၊နတ်ဆေးနှင့်တူသည်၊ဒေသနာဝိလာသမယော
စေဝ၊ ဒေသနာတော်၏ တင် တယ်စမ္ပာယ်ခြင်းဖြင့် ပြီးခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ဝုဏ္ဏသယောစ၊ကောင်းမှုတော်၏လွန်သောအဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ အဂဒေါ၊အာဂဒမည်၏၊ တေနုထိုဒေသနာဝိလာသဝုဏ္ဏသယ
နှစ်ပါးဖြင့်၊သောတထာဂတော၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊မဟာနုဘာဝေါ
ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော၊ဘိသင်္ကြာ၊ဆေးသမား၊သည်၊ ဒိဋ္ဌာဂဒေနု
နတ်ဒုဖြစ်သောဆေးဖြင့်၊သပ္ပေ၊ဖြေတို့ကို၊အာဘိဘာဝတိဝိယ၊နှိမ်နင်းလွှမ်း
မိုးသကဲ့သို့၊ သဗ္ဗပရပ္ပဝါဒိနော၊အလုံးရုံသော သာသနာတော်ဖတပါး
သောအယူရှိကုန်သော ဒိဋ္ဌာဒိဗ္ဗိတို့ကိုလည်းကောင်း၊သဒေဝကံ၊နတ်နှင့်
တကွသော၊လောကမ္ဘာ။ လူကိုလည်းကောင်း၊အာဘိဘာဝတိ၊လွှမ်းမိုးတော်
မူ၏၊ ဣတိဣမိနာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သဗ္ဗလောကာ
ဘိဘာဝနေ၊ အလုံးရုံသော သတ္တလောကကိုလွှမ်းမိုးခြင်းဌာ၊ တထေဝ၊ဗုဒ္ဓ
သော၊ အဝိပရိတော၊မဘေဝက်ပြန်သော၊ယထာဝုတ္တော၊အကြင်အကြင်
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ အဂဒေါ၊ဒေသနာဝိလာသ ဝုဏ္ဏသယဟူသောဆေး
တော်သည်၊ ကေသဟတထာဂတသ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၏အား၊ အတ္ထိ၊ရှိ
တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဒကာရေသု၊ဒအာဂ္ဂရာ၏၊ တကာရံ၊
တအာဂ္ဂရာကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ တထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ဝေါ
တေ့ဗျာ၊သိအပ်၏၊ ဧवံ ဣမိနာကာရေန၊ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊အာဘိ
ဘာဝနဋ္ဌေန၊ လွှမ်းမိုးတတ်သောအနက်အား၊ဖြင့်၊ တထာဂတော၊ တထာ
ဂတမည်တော်မူ၏၊ အဝိစအပရော၊တပါးသော၊နုယော၊နည်းကိုမဟုတ်
ပါအဋ္ဌကထာ၊ပရာသည်။ ဝုစ္စတေ၊ဆိုဦးအုံ၊ တထာယ၊ မဘောက်မပြန်
သောတိရောပရိညာဉ်ဖြင့်၊ လောက၊လူအပေါင်းကို၊ ဂတော၊သိတော်မူ
၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊တတာဂတမည်တော်မူ၏၊
တထံ၊ မှန်သော သဘောကို၊ ဂတော၊ သိတော်မူပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တထာဂတော၊တတာဂတမည်တော်မူ၏၊တဏ္ဍတဏ္ဍိ'ဝိကပ္ပေ၊
ထိုဝိကပ်၌၊ သကလလောက၊ အလုံးရုံသော လောကကို၊ တထာယ၊မ
ဘောက်မပြန်မှန်သော၊ တိရောပရိညာယ၊တိရောပရိညာဉ်ဖြင့်၊ဂတော
အဝဂတော၊သိတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊တ
ထာဂတံ မည်တော်မူ၏၊ လောကသမုဒယံ၊ လောက၏ အကြောင်းကို၊
တထာယ၊မဘောက်မပြန်မှန်သော၊ ပဟာနပရိညာယ၊ပဟာနပရိညာဉ်
ဖြင့်၊ဂတောအတိတော၊လွန်မြောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊

တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ လောကနိရောဓ၊ လောက၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ တထာယ။ မဖောက်မပြန်မှန်သော၊ သန္တိုက်ရိယာယ၊ မျက်မှောက် ပြုခြင်းဖြင့်၊ ဂတော အဓိဂတော၊ ရတော်မူသည် တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏၊ လောကနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊လောက၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကို၊ တထံ၊မဖောက်မပြန်မှန်ကန်သဖြင့်၊ ဂတောပဋိပန္နော၊ ကျင့် တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည် တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ လောကောဘိက္ခဝေ တထာ ဂတောနအာဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ (၀) တသ္မာတထာဂတောတိဝုစ္စတိတိ၊လောကော ဘိက္ခဝေ တထာဂတေန အာဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ (ပ) တသ္မာ တထာဂတောတိ ဝုစ္စတိ ဟူသော၊ တော်ဝစန်း ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်း ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာ ဂတေန၊ငါဘုရားသည်း လောကော၊ဒုက္ခသစ္စာကို။ အာဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ ထိုး ထွင်း၍သိတော်မူပြီ။ တထာဂတော၊ငါဘုရားသည်။ လောကသ္မာ၊လော ကမှ၊ဝိသံယုဇ္ဇော၊ကင်းတော်မူပြီ၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်၊ လောကသမုဒယော၊ လောက၏အကြောင်းကို၊ အာဘိ သမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏၊တထာဂတသ၊ငါဘုရား၏အား၊ လော ကာသမုဒယော၊လောက၏အကြောင်းကို၊ပဟီနော၊ပယ်အပ်ပြီ၊ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊တထာဂတေန၊ငါဘုရားသည်၊ လောကနိရောဓော၊လောက၏ ချုပ်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ အာဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီ၊လောက နိရောဓော၊ လောက၏ချုပ်ရာ ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ တထာဂတသ၊ ငါ ဘုရား၏အား၊ သစ္ဆိကတော၊မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊ငါဘုရားသည်၊ လောကနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ လောက၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ကောင်းသောအကျင့်ကို၊ တထာဂတသ၊ ငါ ဘုရား၏အား၊ဘာဝိတာ၊ပွါးစေအပ်ပြီ၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊သဒေဝကသ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊လောကသ၊လူအား၊(ပ)၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံသော၊ယဇ်ဝမ္မံ၊ အကြင်ဂုဏ်ရှိသည်၊အဓိပ္ပါယ်ကို၊သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံသော၊ တံဝမ္မံ၊ထိုတရားကို၊ တထာဂတေန၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဘိသမ္ဘုဒ္ဓံ၊ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီ၊ ဣဟသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တထာဂတောတိ၊တထာဂတဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ၊

အပရေဟိ၀ိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌဟိ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဘဂ၀ါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာယ၊မဟောက်မပြန်မှန်သော ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ အာဂတော၊ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်အောင် လာတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာယ၊ မဟောက်မပြန်မှန်သောသတ္တ၀ါတို့၌အလွန်ကြီးစွာသော မဟာဂုဏ်ရှိကာတော်ကြောင့်၊ ဂတောပဒိုပနော၊ သတ္တ၀ါတို့၏ အာကျိုးစီးပွါး အလို၌ဂါကျင့်တော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာနိ၊ မဟောက်မပြန် မှန်သော သစ္စာလေးပါး တရားအပေါင်း၏ လက္ခဏာရေးစသည်တို့ကို၊ အာဂတောအဓိဂတော၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာအာဝိတထာ၊ရှေးဘုရားတို့၏ဖြစ်မြဲအားဖြင့်မချွတ်မလွဲသော၊အနုညတထာ၊တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်မဖြစ်သောမယ်တော်ဝမ်းသို့သက်ခြင်း မယ်တော်ဝမ်းမှ ဘွားခြင်းစသော ရှေးဘုရားတို့၏ လမ်းကောင်းသို့။ ဂတောပတ္တော၊ရောက်တော်မူသည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တထာဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူ၏၊တထာဝိဒေါ၊ထိုရှေးဘုရားတို့နှင့် မပြားအလားတူသောသမာပတ်ဝင်စားခြင်းလောကုတ္တရာတရားကိုးပါးနှင့်ယှဉ်သော နာမကာယတော်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းစသောကျေးဇူးတရားနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုသူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသော တန်းခိုးအာနုဘော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူခြင်းကြောင့်၊ပ၀တ္တိကောအလိုတော်ရှိတိုင်းဖြစ်စေအပ်သော ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးရှိတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊တထာဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တဝေဟိဘာ၀ေ၊ မဟောက်မပြန်မှန်သော ဗောဓိသတ္တ၀ရဏာဘာ၀်တော်တို့ဖြင့်၊ အာဂတော၊သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏အဆောက်အဦးကိုဖြည့်ဆည်းဘူးခြင်းတို့၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အယုတ်တရားသို့ကပ်ခြင်းရှိတော်မမူ၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာဂတာ၊ဝေနေ၊ အရိယမဂ်ဟု ဆိုအပ်သော သူတော်ကောင်းတရားရှိသော အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂတောပ၀တ္တော၊ ဖြစ်တော်မူသည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တတာဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာယပဒိုညာယ၊ မဟောက်မပြန်မှန်သော ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ အာဂ

တော၊ လာတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူသည်။ ကထံကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သုမေဓာဘူတေန၊ သုမေဓာရဟေသွေ ဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒီပင်္ကရဒသ ဗလဿ၊ ဒီပင်္ကရာအမည်တော်ရှိသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ မနုဿတ္တံ၊ လူအဖြစ်လည်း၊ ကောင်း၊ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊ ယောက်ျား အသွင် အပြင်အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ် လည်း၊ ကောင်း၊ ဟေတု၊ ဘုရားဆုကိုတောင်းစားဝအတွက်တောင်းခြင်းဟူ၏ဟိတ်ကိုရရှိ ထိုက်သော အကြောင်းပါရမီနှင့် ပြည့်စုံခြင်းလည်း၊ ကောင်း၊ သတ္ထာရဒဿနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုယ်တိုင်မျက်တွေ့ရခြင်းလည်း၊ ကောင်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရသော့ ရဟန်းအဖြစ်လည်း၊ ကောင်း၊ ဂုဏသမ္ပတ္တိ၊ ချာနိသမာပတ်စသောကျေးဇူး တရားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းလည်း၊ ကောင်း၊ အဓိကာရော၊ ဘုရားဆုကိုတောင်း ခြင်းလည်း၊ ကောင်း၊ ဆန္ဒတာ၊ အလွန်အားကြီးစွာ ဘုရားဖြစ်ထိုက်သော ဆန္ဒလည်း၊ ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌမေ့သမောဓာနာ၊ ရှစ်ပါးသောတရား အပေါင်းနှင့် ကောင်းစွာ ပြည့်စုံသဖြင့်၊ အဘိနိဟာရော၊ ဘုရားဆုကို တောင်းခြင်းသည်၊ သမိဒ္ဓကိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ သို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။ အဋ္ဌဂုဏသမန္နာဂတံ၊ ရှစ်ပါးသောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ အဘိနိဟာရံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ သမ္မာဒေဇ္ဇေန၊ ပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တိဏ္ဏော၊ သံသရာမှကူးမြောက်ပြီးသော်၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့် တကွသော၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ သံသာရေတော၊ သံသရာမှ၊ တာ ရေသောငါ။ ကယိတာဝ်ဆုံ၊ ဟုတ်ကား၊ ငါသံသရာမှလွတ်သည်ရှိသော်၊ မော စေသောငါ။ လွတ်စေဆုံ၊ ဒဏ္ဍော၊ ငါယဉ်ကျေးသည်ရှိသော်၊ ဒမေသော ငါ။ ယဉ်ကျေးစေဆုံ၊ သန္တော၊ ငါကိလေသာမငြိမ်းသည်ရှိသော်၊ သမေ သောငါ၊ ငြိမ်းစေဆုံ၊ အာသာသန္တော၊ ငါသက်သာရာ ရှိသည်ရှိသော်၊ အာသာသေသောငါ၊ သက်သာရာရှိစေဆုံ၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ငါပရိနိဗ္ဗာန်စံ သည်ရှိသော်၊ ပရိနိဗ္ဗာပေသောငါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုစေဆုံ၊ သုဒ္ဓေါ၊ ငါကိုယ်လ သာမှစင်ကြယ်သည်ရှိသော်၊ သောဝေသောငါ၊ သင်္ဂဝါတ်ရှိကိုစင်ကြယ် စေဆုံ၊ ဇုဒ္ဓေါ၊ ငါသစ္စာလေးပါးကို သိသည်ရှိသော်။ ဗောဓိသောငါ၊ သိစေ ဆုံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာသာမဟာပဒီညာ၊ အကြင်သို့သော ကြီးစွာသော ဝန်ခံခြင်းကို၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဒုတ်ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော

တော်မူအပ်၏။ ကိုယ်ဝတ္တုံ၊ အာဘယ်သို့ ဟောတော်မူအပ် သနည်း၊သာ
မဒေဝီသိုးအားအစွမ်းကို ဖြင်းတော်မူသော။ ဝုရိသေနု၊ ယောဂျားတ
ယောက်ဟူ၍ ဆိုစလောက်သော၊ မေဃါအား၊ ဧကေနု၊ တယောက်အ
ထည်းတည်း၊တိုးဝှေ့နှုန်းသံသရာမှကူးသွားရသဖြင့်၊ကိုယ်။ အာဘယ်အကျိုး
ရှိအုံ့နည်း၊ သဗ္ဗညူတံ၊ သမ္ဗညူဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိတွား ရောက်၍
သားဒဝကံ၊နတ်နှင့်တကွသော၊လောကံ။ လူအပေါင်းကို၊ သန္ဓာရေသေ
သံ၊ သံသရာမှကယ်တင်အုံ့၊ ။ဝုရိသုတ္တမေ၊ ယောဂျား မြတ်ဖြစ်သော ဒိ
ပင်ကိုရာမြတ်စွာဘုရားခို၊မမယော၊ငါသည်။ကားတုန်း ပြုအပ်သော၊ဆုပိန်ရာ
အဓိကာရေနု။ ဤငါ၏ကိုယ်ကိုတံတားခင်းသဖြင့် ပြုအပ်သောကောင်းမှု
ကြောင့်၊သဗ္ဗညူဘုရား၊ သမ္ဗညူဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိတွား ငါရောက်၍
ဗဟုံ ဗျားစွာသော၊ဧနတံ၊လူအပေါင်းကို၊တာရေမိ။သံသရာမှကယ်တင်
ရုလိုသ်၏။ ။သံသာရသောတံ၊ သံသရာတည်းဟူသော ရေအဟာ၏ကို
ဆိန္ဒတွား၊ဖြတ်၍၊တဟောဘဝေ၊ဘဝသုံးပါးတို့ကို၊ ဝိနိဒ္ဓသေတွား၊ဖျက်ဆီး
၍၊ဝမ္မနာဝံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားလှေဖောင်ကြီးကို၊ သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ၊အာရ
ဟ၊တဟိစိ၊၍၊သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊လောကံ။ လူအပေါင်းကို၊
သန္ဓာရေသေ၊ သံသရာမှကယ်တင်အုံ့၊ ။မေ၊ဝါ့အား။ဆုမ၊ဤဒိပင်ကိုရာ
မြတ်စွာဘုရား၊သာသနာတော်၌။အညာတ၊ဝေသေနု၊မသင်ရှာ၊သောသာ
ဝကအသွင်ဖြင့်၊ဝမ္မံ၊ အ၊ရဟတ္တမဂ်အ၊ရဟတ္တဖိုလ်တရားကို၊သန္ဓိ၊ကတော
နု၊မျှော်မှော်ပြုသဖြင့်၊ကိုယ်။အာဘယ်အကျိုးရှိအုံ့နည်း၊သဗ္ဗညူတံ၊ဘုရားအ
ဖြစ်သို့၊ပါပုဏိတွား၊ရောက်၍၊သဒေဝကေ၊နတ်နှင့်တကွသော၊လောကေ၊
လူ၌ဖုဇ္ဇေ၊ဘုရား၊သည်၊ ဟောသံ်ဟောသောဓိ၊ ငါဖြစ်ဦးအုံ့၊ ဆုတိ၊ဤသို့၊
ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။သကလ်သော်ပါ၊အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော၊ဗုဒ္ဓကခ
ဝမ္ဘသမုဒါယသား၊ဘုရားအဖြစ်ကိုဖြစ်စေတတ်သောတရားအပေါင်း၏၊ပဝိ
ဝေယပစ္စဝေက္ခဏသမာဓိနှာနုံ၊ရှေးစီစစ်ခြင်းဆောက်တည်ခြင်းတို့၏။ ကာ
ရဏာဘူတံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊တံ၊ပနေတံ၊တံ၊ပနေတံ၊မဟာပ
ဒီပဉ်ံ၊ ဆိုကြီးစွာသော၊ဝနှံခြင်းကို၊အ၊ဝိသံ၊ဝါ၊ဒေတွား၊ မချုတ်ယွင်းစေမူ၍၊
လောကနှာယ၊ကော၊လူသုံးပါးတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူသော၊ဗြတ်စွာ
ဘုရား၊သည်၊မဟာ၊ကပ္ပါနုံ၊မဟာ၊ကပ်တို့၏။သတ၊သဟ၊သာ၊ဓိ၊ကါနိ၊တ၊ထိနုံ
အလွန်ရှိကုန်သော၊စတ္တာ၊ရိ၊အ၊သ၊ဏ်ကျယ်ကျနုံ၊လေး သင်္ချတို့ပတ်လုံ၊သက္ကစ္စံ၊
အ၊ရိ၊အ၊သ၊နိ၊ရ၊ဏ်ရုံ၊ပြတ်မလပ်၊ နိ၊ဝ၊ဝ၊သ၊သ၊တော၊ အကြွင်းမရှိသော
အား၊ဖြင့်၊ဒါ၊နပါ၊ရ၊ဓိ၊အာ၊ဒ၊ယော၊ဒါ၊နပါ၊ရ၊ဓိ၊အ၊စ၊ရှိကုန်သော၊သ၊မ၊တိ သ၊ပါ၊ရ

ဝိယော၊အမျှသုံးဆယ်သောပါရေဒိတို့ကို၊ပူရေတွေ့၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊အင်္ဂပ ရိုးရှာဂါဒယော။ ရြေလက်မှုကိစ္စသောအင်္ဂါကြီးငယ်ကို စွန့်ခြင်းအစရှိ သော၊ ပဌမဟာပရိစ္စာဂေ။ ငါးပါးသောစွန့်ခြင်းကြီးတို့ကို၊ ပရိစ္စဇိတွေ့၊ စွန့်၍၊သစ္စာဝိဇ္ဇာနုဒ်ဒိန်၊ သစ္စာအဝိဇ္ဇာန်အစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊လေးပါး ကုန်သော၊ အဝိဇ္ဇာနုဒ်ဒိန်၊အဝိဇ္ဇာန်တို့ကို၊ ပရိဇ္ဇိတေတွေ့၊လွန်စွာပွါးစေ၍၊ ပုညဉာဏသမ္ပယုတ္တာရေ။ ဖြူစင်သောအဟေတုတ္တမဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ အသောက်အဦးတို့ကို၊သမ္ဘဝိတွေ့၊ဖြည့်ဆည်းဘူးတော်မူ၍၊ ပဗ္ဗယောဂ ပုဗ္ဗစရိယမေဓာဝနှုတ္တတ္ထစရိယာယော၊ ဂတပစ္စာဂတဝတ်အာဘိညာဉ် သမာပတ်စသော ရှေးအာဘိဝ်ဖြစ်သောပုဗ္ဗယောဂဒါနသီလစသောဘုရား မဖြစ်မီ သာဘိသယဟောဂုဏ်နှင့်တကွ ဖြည့်ကျင့်တော်မူ မှုအပ်သော ပုဗ္ဗစရိယ တရားကိုသာ ရှေးရှုခြင်းတရားစကားကိုသာ ဟောပြောခြင်း တည်းပဋ္ဌသောမေတ္တာနုဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏အကျိုးငှါကျင့်ခြင်းအစ ရှိသည်တို့ကို၊ ဥက္ကံသာပေတွေ့၊အလွန်အဆုံးသို့ရောက်စေ၍၊ ဗုဒ္ဓစရိယံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းအကျင့်ကို၊ ပရေမကောဋိ၊အလွန်သော အဖွန်းအထွဋ်သို့၊ ပါပေတွေ့၊ရောက်စေ၍၊အခုဇ္ဇာရုံ၊အတုမရှိသော၊သမ္ပာသမ္ဗောဓိ၊သဗ္ဗညု တညာဏ်တော်ကို၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊အာဘိသမ္ဘုဏိ၊ထိုးထွင်း၍သိ တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တသ္သဘဂဝတော၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာမဟာပဒိုဏ္ဍာ၊ထိုကြီးစွာသောဝန်ခံခြင်းသည်၊ တထာဇေ၊မှန်သည် သာလျှင်တည်း၊ အဝိတထာဇေ၊ချွတ်ယွင်းခြင်းမရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ အနညထာဇေ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် မဖြစ်သည် သာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြီးစွာသော ဝန်ခံခြင်းအား၊ ဝါလဝမတ္တံ ပိ၊ သားမြီးဗျားမှ လည်း၊ ဝိတထံ၊ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊မရှိ။ တထာတံ ဝစနံ၊ ထို စကားသည်၊ဟိသစ္စံ၊အကယ်မှန်၏၊ဒိပဂ်ဒေသ၊ဗလော၊ဒိပဂ်ရောမြတ်စွာ ဘုရားလည်းကောင်း၊ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညမြတ်စွာဘုရား လည်း ကောင်း၊ မဂ်လော၊မဂ်လမြတ်စွာဘုရား လည်းကောင်း၊(ပ)၊ကဿပေါ ဘဂဝါ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားလည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣမေစတုဝီ သတိသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ဤနှစ်ကျိပ် လေးဆူသော မြတ်စွာဘုရား တို့သည်၊ ပဒုပါဒိယာ၊အစဉ်အတိုင်း၊ဥပ္ပန္နာ၊ပွင့်တော်မူကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ထို်၊သင် သည်၊ဗုဒ္ဓေ၊ဘုရားသည်၊ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဗျာကရိ်သု၊ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူခဲ့ကုန်၏၊ စတုဝီသတိယာ၊ နှစ်ကျိပ်လေးဆူ ကုန်သော၊ဗုဒ္ဓါနံ၊မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊သန္တိကေ၊အလုံးတော်၌၊လဒ္ဓဗျာက

ရုဏ်းမား၊ ရုအပ်သောဗျာဓိတစ်ကား၊ ရှိတော်မူသော ဝါတို့ဘုရားအလောင်း တော်သည်၊ ကတာဘိနိဟာရေတိ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်း ရှိကုန်သော၊ ဗောဓိသတ္တေတိ၊ ဘုရားအလောင်းတော်တို့သည်၊ လဒ္ဓဗ္ဗာ၊ ရအပ်ကုန်သော၊ ယေတေအာနိသံသာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော အာနိသင်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေအာနိသံသေ၊ ထိုအာနိသင်တို့ကို၊ လဘိတ္တာဝ၊ ရ၍သာလျှင်၊ အာဂတောဝ၊ လာတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာ ဝုတ္တာယ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ တာယ ပဋိညာယ၊ ထိုဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ အာဘိသမ္ဘုဒ္ဓဘာဝံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ အာဂတောဝ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ အဘိဂတောဝ၊ ရုတော်မူ၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဝေဝံဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသောအကြောင်းဖြင့်၊ တထာယမဟာပဋိညာယ၊ မဟောက်မပြုနိုင်သော ကြီးစွာသော ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ အာဂတောဝ၊ လာတော်မူ၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာယ၊ မဟောက်မပြုနိုင် ကြီးစွာသော မဟာကရုဏာတော်ဖြင့်၊ လောကဟိတံ၊ သတ္တလောက၏ အကျိုးကို၊ ဂတော ပဋိပန္နော၊ ကျင့်တော်မူတတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူသည်၊ ကထံ ကေန ကာရဏေန၊ အာဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ လောကနာထသား၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား အား၊ ယာယံ မဟာကရုဏာ၊ အကြင်မဟာကရုဏာတော်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ သာယံ မဟာကရုဏာ၊ ထိုမဟာကရုဏာတော်သည်၊ မဟာဒုက္ခ သမ္ဘာဝပဋိပန်၊ အလွန်ကြီးစွာသော ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းကျဉ်းမြောင်းခြင်း သို့ရောက်သော၊ သတ္တနိကာယံ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တာ သသတ္တနိကာယသား၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းအား။ အညော၊ ဝါ ဒုတိယော သော၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟမေဝ၊ ငါတယောက်သာလျှင်၊ နံ သတ္တနိကာယံ၊ ထိုသတ္တဝါ အပေါင်းကို။ မှ တောသံ သာရဒုက္ခတော၊ ဤသံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ ရတ္ထော၊ ရှေးဦးစွာ ငါလွတ်သည်ရှိသော်၊ မောစေဿာမိ၊ လွတ်စေခဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ သမုဿဟိတ မာနသော၊ အားထုတ်လိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟာဘိနိဟာရံ၊ ဘုရားဆုကို တောင်းတော်မူခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ကတ္တွာစ၊ ပြုပြီး၍လည်း၊ ယထာပတ္တိဝါနံ၊ ဆုတောင်းတော် မူသည်အာ လျောက်၊ သကလ၊ လောကဟိတာသမ္ပာဒနာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏

အစိုးအပွါးကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ဥဿုက္ကံ၊လုံ့လပြုခြင်းသို့၊ အာပနဲ့၊ ရောက်စေလျက်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ကာယဓိဝိတနိုရ ပေကျော၊ ကိုယ်အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းတော်မူလျက်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့ အား။သောတပထာဂမနကြွေနှင်ပါ၊သောတဝိညာဉ်၏အာရုံအဖြစ်သို့ကပ်ခါ မျှဖြင့်လည်း၊ စိတ္တုတ္တိသာသမုပ္ပါဒိကာ၊စိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းကိုကောင်း စွာဖြစ်စေတတ်သော၊အတိဒုက္ခရာ၊ သူတပါးတို့သည် အလွန်ပြုနှိုင်ခဲစွာ သော၊ဒုက္ခရေစရိယာ၊ခဲယဉ်းသောအကျင့်ကို၊သမာစရဏ္ဍာ၊ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ မဟာဇောဓိ ယာ၊မဟာဇောဓိ၏၊ပဋိပတ္တိ၊အကျင့်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊ပဟာနတာဂိ ယာစ၊ ပဟာနဘာဂိယ သည်လည်းကောင်း၊ သံကိလေသဘာဂိယာစ၊ သံကိလေသ ဘာဂိယသည်လည်းကောင်း။ ဒွိတိဘာဂိယာစ၊ဒွိတိဘာဂိ ယသည် လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဥတ္တရုတ္တရိဝိသေသဘာဂိယာစ၊အထက်အထက်ဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ် စသောတရားအထူးအတို့သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တထာ၊ထိုအခြင်း အရာဖြင့်၊ ပဋိပဒ္ဓမာနော၊ကောင်းစွာကျင့်လျက်၊အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်သဖြင့်။ နိရဝဇသော၊အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ဗောဓိသ ဗ္ဗာ၊ဗောဓိသတ္တဝတ်ညာဏ် ၏ အဆောက်အဦတို့ကို၊ သမ္ဘာဒေတွာ။ ပြည့်စုံစေ၍၊ အဘိသမ္ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရောက်အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်တော်မူ၏၊ တ၊တာပရဂ္ဂ၊ ထိုမှ နောက်၌လည်း၊တာယေဝမဟာကရုဏာယ၊ထိုဟောကရုဏာတော်သည် သာလျှင်၊သဗ္ဗောဒိတမာနုသော၊တိုက်တွန်းအပ်သောစိတ်ရှိတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ပဝိဝေကရတိ၊စ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌နေလျှောခြင်းကို ထည်းကောင်း။ပရ ဝိ၊ဖြတ်သော၊သန့်၊ငြိမ်သက်သော၊ဝိမောက္ခသုခ၌၊ဝိမောက္ခချမ်းသာကို လည်းကောင်း။ ပဘာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဗာလဇနဗဟုလေ၊ ဗာလသတ္တဝါ များသော၊လောကေ၊သတ္တလောကတို၊တေဟိ၊ ထိုသတ္တဝါရိုက်တို့သည်၊ သမုပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ သမ္ဘာနဝိဟာနဝိပ္ပကာရံ။ ကောင်းစွာဖြတ် နှီးခြင်းမထေမဲ့ဖြင့်ပြုခြင်းဘောက်ပြန်သဖြင့်ကျင့်ခြင်းတို့ကို၊အဂဏှတွာ၊ မရှေတွက်မူ၍၊ ဝိနေယျဇနသ၊ဆုံးမထိုက်သောသတ္တဝါအပေါင်းအား၊ ဝိနယနေန၊ ဆုံးမတော်မူသဖြင့်၊ နိရဝဇသံ၊အကြွင်းအကျန်မရှိ၊ ဗုဒ္ဓ ကိစ္စံ။ဘုရားတို့ပြုအပ်သောကိစ္စကို၊ နိဋ္ဌပေသိ၊ပြီးဆုံးစေ၏ တတ္ထ၊ထိုဗုဒ္ဓ ကိစ္စကိုပြုတော်မူရာ၌၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရားအား၊သတ္တေသု၊သတ္တ ဝါတို့၌၊ မဟာကရုဏာယ၊ မဟာကရုဏာတော်၏၊ယောသမောက္ကမနာ

ကာရော၊ အကြင်ကောင်းစွာသက်သော အခြင်းအရာသည်။ အတ္တ၊ဂ္ဂိ၏၊ သောသမျှတို့ မနာကာရော၊ ထိုကောင်းစွာသက်သော အခြင်းအရာသည်၊ ပရုတောဝ၊နောက်၌၊အာဝိ။ထင်စွာ၊ဘဝိသတိ။ဖြစ်လတ္တံ့၊လောက

နာထသား၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဘုရားသခင်ဘုရားဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားအား၊သတ္တေသု၊သတ္တဝါတို့၌၊မဟာကရုဏာ၊ မဟာကရုဏာတော်သည်၊ဟောတိယထား၊ဖြစ်တော်မူသကဲ့သို့၊ဝေဒနာထား၊ထိုအတူ၊ဗောဓိသတ္တဘုရားသခင်ပါ၊ဘုရားအလောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူသော ဘုရား၏လည်း၊ မဟာဘိနိဟာရ ကာလဒီသု၊ ဘုရားဆုကို တောင်းတော်မူသောအခါစသည်တို့၌၊ဣတိ။ဤသို့၊သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးရုံ၊သောဘဝ၌၊ သဗ္ဗဒါစ၊အခါခပ်သိမ်းလည်း၊ ကေသဒိသာတာယ၊ တူသောအဖြစ်ရှိ၊သောအဖြစ်သည်၊ တထာဝ၊မတောက်မပြန် မှန်သည်သာလျှင်တည်း။ သာ၊ကေသဒိသတာ၊ ထိုအခါခပ်သိမ်းတူသောအဖြစ်သည်၊ အဝိတထာ၊ချွတ်ယွင်းခြင်းမရှိ၊ အနညထာ၊တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်လည်း၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တိသုဝိအဝတ္ထာသု၊သုံးပါးသောအခိုက်အတန့်တို့၌လည်း၊သဗ္ဗသတ္တေသု၊အလုံးရုံသောသတ္တဝါတို့၌၊သမာနာယ၊တူသော၊ တထာယ၊ မတောက်မပြန်မှန်သော၊ မဟာကရုဏာယ၊ မဟာကရုဏာ တော်ဖြင့်၊သကလလောကဟိတာယ၊အလုံးရုံသောသတ္တလောက၏အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ ဂ၊တောပဒ္ဓိပန္နော၊ ကျင့်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊တထာဂတော။တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ဝေါဟာရမိနာကာရေ၊ကော နု၊ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊တထာယ၊မတောက်မပြန်သော မဟာကရုဏာတော်ဖြင့်၊ ဂ၊တောပဒ္ဓိပန္နော။ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးငှါ ကျင့်တော်မူသည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ၊

တထာနိ၊ မတောက်မပြန်မှန်သော သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ အာ ဂတောအာဓိဂတော၊ ရတော်မူသည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူသည်၊ကထံဟောတိ၊အဘာယသ္မိ ဖြစ်သနည်း၊ တထာနိနာမ၊မတောက်မပြန်မှန်သော တရားတို့မည်သည် ကား၊စတ္တာရိ၊လေးပါးကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏာနိ၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်တို့တည်း၊ ဟိတိတ္ထာရေမိ၊အကျယ်ချဲ့ဦးအုံ၊ တာနိအရိယသစ္စာနိ၊ထိုလေးပါးသောအရိယာသစ္စာတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤဝန္ဒ

ဟရားအပေါင်းကား။ ဒုက္ခ၊ဒုက္ခသစ္စာတည်း။ အယံ၊ဤဝဋ္ဋတရား၌တပ်မက်မောတတ်သောတဏှာကား။ ဒုက္ခသမุဒယော၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ အယံ၊ဤဝဋ္ဋတရား၏ ကင်းရာချုပ်ရာ သဘောကား။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်တည်း။ အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်္ဂစပါးတရားကား။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်တည်း။ဣတိဇော၊ဤသို့၊ သင့္ဂဠေယျမဲ့သင်္ဂဟကာနုံ၊အလုံးရုံသော ဥပေးယျမဲ့ကိုပေါင်း၍ ရေတွက်အပ်ကုန်သော၊ ပဝတ္တိနိဝတ္တိ တဒုဘယ ဟေတုဘူတာနုံ၊ ဖြစ်ခြင်းနှစ်ခြင်းထိုနှစ်ပါးသော တရားတို့၏ အကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ စဝုနုံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနုံ၊ အရိယသစ္စာတို့တွင်၊ ဒုက္ခသ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏၊ ပိဠနဋ္ဌော၊ နှိပ်စက် တတ်သော သဘော၊သင်္ခတဋ္ဌော၊ပြုပြင်တတ်သောသဘော၊ သန္တာပဋ္ဌော၊ပူပန်စေ တတ်သောသဘော၊ ဝိပရိဏာမဋ္ဌော၊ဘောက်ပြန်တတ်သော သဘော၊ သမุဒယသ၊သမุဒယသစ္စာ၏၊အာယူဟနဋ္ဌော၊အားထုတ်ခြင်းသဘော နိဒါနဋ္ဌော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်သောသဘော၊ သံယောဂဋ္ဌော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲနှောင်ဖွဲ့ခြင်းသဘော၊ ပလိဗောဓဋ္ဌော၊မင်္ဂဇိုမရစိမ့်သောဌာ တားမြစ်တတ်သောသဘော၊နိရောဓသ၊နိရောဓသစ္စာ၏၊နိသရဏဋ္ဌော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောသဘော၊ဝိဝေကဋ္ဌော၊ကိလေသာမှ ဆိတ်တတ်သော သဘော၊ အာသင်္ခတဋ္ဌော၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုပြင်အပ်သော သဘော၊ အမတဋ္ဌော၊ မသေတတ်သော သဘော၊ မဂ္ဂသ၊မဂ္ဂသစ္စာ၏၊နိယျာနဋ္ဌော၊ဝဋ်မှထွက်မြောက်တတ်သောသဘော၊ ဟေတုဋ္ဌော၊နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းဖြစ်သောသဘော၊ ဒဿနဋ္ဌော၊နိဗ္ဗာန်ကို ဖြင်တတ်သောသဘော။ အဓိပတေယျဋ္ဌော၊ အကြီးအမှူးဖြစ်တတ်သော သဘော။ ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ တဿိဘာဝါနုဗ္ဗ၊ ထိုသစ္စာ လေးပါးအာဘိုရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ယထာဘူတသဘာဝါ ဝေါ ဝေါ ဝိဗန္ဓကသ၊ အကြင်အကြင် ဟုတ်မှန်စွာ သဘာဝမျိုးတို့ကို ထိုးထွင်း၍ထိုးခြင်းကို တားမြစ်တတ်သော၊ သံကိလေသပက္ခသ၊ သံကိလေသ အာဘိုရှိသော တရားအပေါင်းကို၊ သမုစ္ဆိန္နနေန၊ကောင်းစွာဖြတ်သဖြင့်၊ ပဟီလဒ္ဓါယ၊ရအပ်သော၊ တတ္ထအာသမ္ဘောဟာတိသမယသင်္ခါတာ၊ယ၊ထိုအာသမ္ဘောဟ အာဘိသမယဟူ၍ဆိုအပ်သော၊ အဝိပရိတာကာရပဝတ္တိ ယာ၊မလွှဲမှားကင်းမပြန်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ဝမ္ဘာနုံ၊ ဝဋ္ဌရားတို့၏၊သဘာဝရသလက္ခဏာ၊သဘာဝရသလက္ခဏာ၏၊အဝိသံ

ပါဒနတော၊ မဗ္ဗတ်မယွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်၏၊ အဝိတထာနိ၊ မဗ္ဗတ်မယွင်းကုန်၊ အနညထာနိ၊တပါးသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်မဖြစ်ကုန်၊ တာနိသစ္စာနိ၊ထိုအရိယသစ္စာတို့ကို။ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အနုညနေယျာ။သူတပါးမသိစေအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ သယမေဝ။ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ အာဂတောအဓိဂတော၊ရတော်မူ၏၊တည်မှီ၊ထိုကြောင့်၊ တထာနိ။မတောက်မပြန့်မှန်ကန်သော အရိယဂင်ဏာဏ်တို့သို့၊အာဂတော၊ရောက်တော်မူ၏၊ဖွဲ့တိတည်မှီ၊ထိုကြောင့်၊တထာ ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ မဂ္ဂဉာဏာနိ၊မဂ်ဉာဏ်တို့ကို၊ အာ ဂတာနိအဓိဂတာနိယထာ၊မုဆိတော်မူကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရားအား၊ တိသုကာလေသု၊ သုံးပါးသောကာလ တို့၌၊ အပ္ပဋိဟတာ ဉာဏာနိ၊ အပိတ်အပင်မရှိသော ဉာဏ်တော်တို့ကို လည်းကောင်း၊ စတုပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏာနိ၊ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတုဝေသာရဇ္ဇဉာဏာနိ၊လေးပါးသောဝေ သာရဇ္ဇဉာဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စဂတိပရိဇ္ဆေဒဉာဏာနိ၊ ငါးပါး သောဂတိကို ဖိုင်းခြားတတ်သောဉာဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဆအာသာ ဝေဏဉာဏာနိ၊ ခြောက်ပါးသော အာသာဝေဏဉာဏ်တို့ကို လည်း ကောင်း၊ သတ္တဇ္ဈောဗျာဂ်ိုဝါဒဝေနဉာဏာနိ၊ခုနှစ်ပါးသောဇော်ရှင်ကိုဝေ ဘန်တတ်သောဉာဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂိကဝေနဉာဏာနိ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ဝေဘန်တတ်သော ဉာဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နဝါနုပုဗ္ဗ ဝိဟာရေသမာပတ္တိဉာဏာနိ၊ အစဉ်အတိုင်း ဝင်စားအပ်သော ကိုးပါး သောဉာဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသဗလဉာဏာနိ၊ဒသဗလ ဉာဏ်တို့ ကိုလည်းကောင်း၊ဝိဘာဝေတဗ္ဗာနိ၊ဝေဘန်၍ထင်စွာပြုအပ်ကုန်၏၊တ ဗြ ဟေသု ဉာဏေသု၊ ထိုဉာဏ်တော်တို့၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝိဘာဝနာ၊ဝေဘန်သဖြင့်ထင်စွာပြုခြင်းတည်း။ဟိ ဝိတ္ထာ ရေ ဒီ၊ အကျယ်ချဲ့ ဦးအုံ့၊ယံကိ ဗ္ဗိ။အလုံးရုံသော၊အာပရိမာဏာသု၊အဆုံးမရှိကုန်သော။လောက ဓာတုသု၊လောကဓာတ်တို့၌၊အပရိမာဏာနံ၊အဆုံးမရှိကုန်သော၊သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟီနာဒိဘေဒဘိန္နာသု၊ အယုတ်အစရှိသောအပြားဖြင့်ပြား ကုန်သော။ အတ္ထိတာဒိသု၊အတိတ်အစရှိကုန်သော၊ခန္ဓာယတနဓာတုသု၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်တို့၌၊သဘာဝကိစ္စာဒိအဝတ္ထာဝိသေသာဒိခန္ဓာပရိ ဗန္ဓနာမဂေါတ္တာဒိစ၊ သဘာဝကိစ္စအစရှိသော အာဝိက် အတန်အထား အစရှိသောခန္ဓာနှင့်စပ်သောအမည်အနွယ်အစရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊

ဝေနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အနိန္ဒြိယ ဗဒ္ဓေသုစ၊ အနိန္ဒြိယ ဗဒ္ဓရပ်တို့၌လည်း၊ အတိသုခမတိရောဟိတာဝိနုရေဒေသေသုပိ၊ အလွန်သိပ်မြေ့သောတိုက်နံ့ရှိ ခြားသော အလွန်ဝေးသောအရပ်တို့၌လည်း၊ ပဝတ္တေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပဓမ္မေသု၊ရုပ်တရားတို့၌၊ တံတံပစ္စယဝိသေသေဟိ၊ထိုထိုပစ္စည်းအထူး တို့နှင့်၊ သဒ္ဒါ။တက္ကပစ္စယုပ္ပန္နာနံ၊ပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့၏၊ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနုဂဒ္ဒ ရေသဟသာဒိ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အနုံအရသော အတွေ့အစရှိသော၊ယောဝိ သေသေ၊အကြင်အထူးသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တတ္ထ၊ထိုအလုံးရုံသောတရား အပေါင်းခွဲ၊ သဗ္ဗတ္ထေ၀၊ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ ဟတ္ထ တလေ၊လက်ဝါးအပြင်ခွဲ၊ဌပိတအာမလကောဝိယ၊ထား၊အပ်သောသျှစ်ရှား သီးကဲ့သို့၊ပစ္စက္ခေ၊တာ၊မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏ်၊ဥာဏ်တော်သည်၊ အပ္ပဋိဃာတ်၊အဝိတ်အပင်မရှိ၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနာဂတာသုစ၊အနာဂတ်ကာလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နာသု စ၊ပစ္စုပ္ပန်ကာလတို့၌လည်းကောင်း၊ တထာ၊ထိုအတိတ်ကာလနှင့်အတူ၊ ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ တိသုကာလေသု၊ သုံးပါးသောကာလတို့၌၊ ဣမာနိ၊ဥာဏာနိ၊ ဤဥာဏ်တော်သုံးပါးတို့သည်၊ အပ္ပဋိဃာတာ၊ဥာဏာနိနာ မ၊ အဝိတ်အပင်မရှိသော ဥာဏ်တော်တို့မည်ကုန်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တသေ၊ဆိုအပ်သော၊ဝစနသေ၊စကား၏၊သာဓက်သက်သေဖြစ်သော၊ ယထာကိံ ဝစနံ၊အားယပ်သို့သောစကားကို၊ဘဂဝါ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ဟောတော်မူသနည်း၊ အတီတံသေဗုဒ္ဓသဿဘဂဝတောအပ္ပဋိဃာ တံဥာဏံ၊အနာဂတံသေဗုဒ္ဓသဿဘဂဝတော အပ္ပဋိဃာတံဥာဏံ၊ပစ္စုပ္ပန္နံသေဗုဒ္ဓသဿဘဂဝတော အပ္ပဋိဃာတံဥာဏန္တိ။အတီတံသေဗုဒ္ဓသဿဘဂ ဝတောအပ္ပဋိဃာတံဥာဏံ၊အနာဂတံသေဗုဒ္ဓသဿဘဂဝတောအပ္ပဋိဃာတံဥာ ဏံ၊ပစ္စုပ္ပန္နံသေဗုဒ္ဓသဿဘဂဝတောအပ္ပဋိဃာတံဥာဏံဟူ၍၊အာဟ၊ဟော တော်မူ၏။ ။အတီတံသေ၊လွန်လေပြီးသောသံသရာကမ္ဘာအဖို့၌၊ဘဂ ဝတော၊ ဆုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဥာဏ်၊ဥာဏ်တော်သည်၊ အပ္ပဋိဃာတ်၊အဝိတ်အပင်မရှိ၊အနာ ဂတံသေ၊ လာလတ္တံ့သော သံသရာကမ္ဘာအတို့၌၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်း တော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဥာဏ်၊ ဥာဏ်တော်သည်၊ အပ္ပဋိဃာတ်၊အဝိတ်အပင်မရှိ၊ ပစ္စုပ္ပန္နံသေ၊ဖြစ်ဆဲဖြစ် သောသံသရာကမ္ဘာအတို့၌၊ဘဂဝတော၊ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့် စုံတော်မူသော၊ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဥာဏ်၊ဥာဏ်တော်သည်၊အပ္ပဋိ

ဟုတ်။ အဝိတ်အပင်မရှိ။ တာနိပနေတောနိ ဥာဏာနိ။ ထိုဥာဏ်းတော်တို့သည်၊ တဏ္ဍတဏ္ဍာ၊ထိုထိုအတိတ်စသောကာလ၌၊ မြတ်နှုံ။သဘာဝမမြတ်ကို၏။ သဘာဝရှိသလက္ခဏာသည်၊ မိမိတို့သဘာဝကိုစွဲလက္ခဏာ၏။အဝိသံဝါဒနေတော၊ မချွတ်မယွင်းသောအားဖြင့်၊တထာနိ၊မှန်ကုန်၏။အဝိတထာနိ၊မချွတ်မယွင်းကုန်၊အနညထာနိ၊တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်မဖြစ်ကုန်။ တာနိဥာဏာနိ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဥာဏ်းတော်တို့ကို။ ဘဂဝါ။ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊သယမ္ဘူ။ဥာဏေန၊သာသမ္ဘူ။ဥာဏ်တော်ဖြင့်၊အဖိဂဿ၊ရှေတော်မူ၏၊ဘေဒုပါနာကာရေဏေနဝိ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ တထာနိ။ မသောက်မပြုနိုမှန်ကန်သော ကာလသုံးပါးတို့၌ အဝိတ်အပင်မရှိသိတော်မူတတ်သောဥာဏ်းတော်တို့သို့၊ အာဂတောဟောကိုးတော်မူ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တထာဂတောတထာဂတမည်တော်မူ၏။ ။ အဇ္ဇပဒိုသန္တိ ဒါ၊ဗ္ဗပဒိုသန္တိ ဒါ၊နိုဂုတ္တိပဒိုသန္တိ ဒါ၊ပဒိုဘာနုပဒိုသန္တိ ဒါတိ။ အဇ္ဇပဒိုသန္တိ ဒါ၊ဗ္ဗပဒိုသန္တိ ဒါ၊နိုဂုတ္တိပဒိုသန္တိ ဒါ ပဒိုဘာနုပဒိုသန္တိ ဒါ၊ဟူကုန်သော၊စတသောလေးပါးကုန်သော၊ပဒိုသန္တိ ဒါ၊ပဒိုသန္တိ ဒါဥာဏ်တော်ကို၊တထာ၊ထိုအတူ၊အာဂတောအဓိဂတော၊ရှေတော်မူ၏၊တဿ တေ သုစရိတ သုပဒိုသန္တိ ဒါဥာ၊ဏာသု၊ ထိုလေးပါးသောပဒိုသန္တိ ဒါ ဥာဏ်တို့တွင်၊ အဇ္ဇပဘောဒသော၊အနုက်အထူးအပြားကို၊ သလ္လက္ခဏာဝိဘာဝနုဝဝတ္ထာနုကရုဏာသမတ္ထံ၊ ကောင်းစွာမှတ်ခြင်းထင်စွာပြုခြင်းဝိုင်းခြားခြင်းတို့ကိုပြုခြင်းဌါစွမ်းနိုင်သော၊အတ္ထေ၊အနုက်၌၊ပဘောဒဂတံ၊အထူးအပြားအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ဥာဏ်၊ဥာဏ်သည်၊အဇ္ဇပဒိုသန္တိ ဒါ၊အဇ္ဇပဒိုသန္တိ ဒါ ဥာဏ်မည်၏၊ ဗ္ဗပဒိုဘောဒသော၊တရားအထူးအပြားကို၊ သလ္လက္ခဏာဝိဘာဝနုဝဝတ္ထာနုကရုဏာသမတ္ထံ၊ ကောင်းစွာမှတ်ခြင်းထင်စွာပြုခြင်းဝိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းကိုပြုခြင်းဌါ စွမ်းနိုင်သော၊ ဗ္ဗေ၊တရား၌၊ ပဘောဒဂတံ၊ အထူးအပြားအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဥာဏ်.ဥာဏ်သည်၊ ဗ္ဗပဒိုသန္တိ ဒါ၊ဗ္ဗေပဒိုသန္တိ ဒါဥာဏ်မည်၏၊နိုဂုတ္တိပဘောဒသော၊သန္ဓိအထူးအပြားကို၊သလ္လက္ခဏာဝိဘာဝနုဝဝတ္ထာနုကရုဏာသမတ္ထံ၊ ကောင်းစွာမှတ်ခြင်းထင်စွာပြုခြင်းမှတ်သားဝိုင်းခြားခြင်းကိုပြုခြင်းဌါစွမ်းနိုင်သော၊နိုဂုတ္တာဝိလာပေ၊သန္ဓိအထူးကိုဆိုခြင်း၌၊ ပဘောဒဂတံ၊ အထူးအပြားသို့ရောက်သော၊ ဥာဏ်၊ ဥာဏ်သည်၊နိုဂုတ္တိပဒိုသန္တိ ဒါ၊နိုဂုတ္တိပဒိုသန္တိ ဒါဥာဏ်မည်၏၊ပဒိုဘာနုပဘောဒသော။ ဣဏ်ဖြန်သောဖြစ်ခြင်းအာဘိညာဉ်အထူးအပြား၏၊သလ္လက္ခဏာဝိဘာဝနုဝဝတ္ထာနုကရုဏာသမတ္ထံ၊ကောင်းစွာမှတ်ခြင်းထင်စွာပြုခြင်းမှတ်

သားဝိုင်းခြားခြင်းကို ပြုခြင်းငါးစွမ်းနိုင်သော၊ ပဋိဘာနေ၊ လျှင်မြန်စွာဖြစ်သောအာဘိညာဉ်၌၊ ပဘေဒဂတိ။ အထူးအပြားသို့ရောက်သော၊ ဉာဏ်၊ ဉာဏ်သည်၊ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်မည်၏၊ဟိ သည်ကား၊ထိုစကားသည်ဖုန်၏၊အဘွေဉာဏ်အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ၊မွေဉာဏ် ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ အတ္ထဓမ္မနိရုတ္တာဘိလာပေဉာဏ်နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏောသု ဉာဏ်ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါတိ၊ အဘွေဉာဏ်အတ္ထပဋိ သမ္ဘိဒါ၊မွေဉာဏ် ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ၊ အတ္ထဓမ္မနိရုတ္တာ ဘိလာပေဉာဏ် နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာ ဏောသုဉာဏ်ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါဟူသော၊ဧတေ ဝစနံ၊ဤစကားကို၊ဘဂဝ တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္တုံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။အဘွေ၊ အနက်သဘောဟု၊ဉာဏ်၊လျှင်မြန်စွာဖြစ်သောဉာဏ်သည်၊အတ္ထပဋိသမ္ဘိ ဒါ၊အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်မည်၏၊ မွေ့တရား၊သဘောဟု၊ဉာဏ်၊လျှင်မြန် စွာဖြစ်သော ဉာဏ်သည်၊ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်မည်၏၊ အတ္ထဓမ္မနိရုတ္တာဘိလာပေ၊ အကျိုးအကြောင်းကို ပညတ်သော သဒ္ဒါကို ဖြစ်စေခြင်း၌၊ ပဝတ္တုံ၊ဖြစ်သော၊ ဉာဏ်၊လျှင်မြန်စွာဖြစ်သောဉာဏ်သည်၊ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ၊နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်မည်၏၊ဉာဏောသု၊သုံးပါးသော ဉာဏ်တို့၌၊ဉာဏ်၊လျှင်မြန်စွာဖြစ်သော ဉာဏ်သည်၊ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်မည်၏၊ထွေး၊ဤလေးပါး၌လည်း၊ဟေတုအနု သာရေန၊အကြောင်းကိုအစဉ်လျှောက်၍အောက်မေ့ကြံစည်သဖြင့်၊အခ ဏိယာတောစ၊ ဖြစ်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဓိဂန္တဗ္ဗတော စ၊ဖြေအပ်ရောက်အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ သခေါ်ပတော၊အကျဉ်း အားဖြင့်၊ဟေတုဝလံ။ အကြောင်း၏အကျိုးသည်၊ အတ္ထောနာမ၊ အကျိုး မည်၏၊ ပဘေဒတောပန၊ အထူး အပြားအားဖြင့်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊အလုံး စုံသော၊ ပစ္စယုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စယုပ္ပန်တရား လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်လည်း ကောင်း၊ဘာသိတတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်သောအနက်လည်းကောင်း၊ ဝိပါကော၊အကျိုး လည်းကောင်း၊ကြိယာ၊ ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဣမေပစ္စယာ၊ဤငါးပါးသောတရားတို့သည်။ အတ္ထော၊အနက်မည် ၏၊တံအတ္ထံ၊ထိုအနက်ကို၊ ပဋ္ဌဝေတ္ဝန္တိ၊ သိ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တတ္ထ အတ္ထော၊ထိုအနက်၌၊ပဘေဒဂတံ၊ အထူးအပြားသို့ရောက်သော၊ ဉာဏ်၊ဉာဏ်သည်၊အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ၊အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်မည်၏၊မွေ့လာ တိ၊မွေ့လာဟူသည်ကား၊ သခေါ်ပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ပဋ္ဌယော၊အ ကြောင်းဖြစ်သော သဘာဝမဟုတည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအုံ၊

သောပဠုယဝမ္မာ၊ ထိုအကြောင်းဖြစ်သော သဘာဝမ္မသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊တံတံအတ္ထံ၊ထိုထိုအနက်ကို၊ ဝိဒိတတိစေဝ၊ရှက်လည်း ရှက်ဆောင်တတ်၏၊ ပဝတ္တေတိစ၊ဖြစ်လည်းဖြစ်စေတတ်၏၊ ပါပေတိစ၊ ရောက်လည်းရောက်စေတတ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဝမ္မောတိ၊မမ္မဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ပဘောဒတောပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား၊ ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဗလနိမ္မတ္တနကော၊အကျိုးကိုပြုစေတတ်သော၊ဟေတု၊ အကြောင်းလည်းကောင်း၊အရိယမဂ္ဂေါ၊အရိယမဂ်လည်းကောင်း၊ဘာသိ တံ၊ဟောတော်မူအပ်သောတရားတော်လည်းကောင်း၊ကုသလာကုသလံ၊ ကုသလသဒ္ဒါအကုသလသဒ္ဒါလည်းကောင်း၊ဣတိ ဣမေပဠုဝမ္မာ၊ဤ၀ါးပါး သောတရားတို့သည်၊ဝမ္မော၊ဝမ္မမည်၏၊တံဝမ္မံ၊ထိုဝမ္မကို၊ပဠုဝေ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တသ္မိံ ဝမ္မေ၊ထိုဝမ္မ၌၊ ပဘောဒဂတံ၊ အထူး အပြားသို့ရောက်သော၊ဥာဏ်၊ဥာဏ်သည်၊ ဝမ္မပဋိသန္ဓိဒါ၊ဝမ္မပဋိသန္ဓိ ဒါဥာဏ်မည်၏၊ စသဒ္ဒံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဒုဂ္ဂေဥာဏံအတ္ထပဋိသန္ဓိ ဒါဒုဂ္ဂသမုဒယေဥာဏံဝမ္မပဋိသန္ဓိဒါ ဒုဂ္ဂနိရောဓေဥာဏံအတ္ထပဋိသန္ဓိ ဒါဒုဂ္ဂနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယဥာဏံဝမ္မပဋိသန္ဓိဒါတိ၊ ဒုဂ္ဂေဥာဏံ အဏ္ဌပဋိသန္ဓိဒါဒုဂ္ဂသမုဒယေဥာဏံ ဝမ္မပဋိသန္ဓိဒါဒုဂ္ဂနိရောဓေဥာဏံ အဏ္ဌပဋိသန္ဓိဒါ ဒုဂ္ဂနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယဥာဏံ ဝမ္မပဋိသန္ဓိဒါ ဟူ၍၊တော်ဝစနံ၊ဤစကားကို၊ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝတ္ထုံ၊ဟော တော်မူအပ်၏၊ ၊ဒုဂ္ဂေ၊ ဒုဂ္ဂသစ္စာ၌၊ ဥာဏံ၊ သိသော ဥာဏ်သည်၊ အဏ္ဌပဋိသန္ဓိဒါ၊အဏ္ဌပဋိသန္ဓိဒါဥာဏ်မည်၏၊ ဒုဂ္ဂသမုဒယေ၊ဒုဂ္ဂ၏ ဖြစ်ကြောင်း၌၊ဥာဏံ၊ သိသောဥာဏ်သည်၊ဝမ္မပဋိသန္ဓိဒါ၊ဝမ္မပဋိသန္ဓိဒါ ဥာဏ်မည်၏၊ဒုဂ္ဂနိရောဓေ၊ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ၌၊ဥာဏံ၊သိသော ဥာဏ်သည် အဏ္ဌပဋိသန္ဓိဒါ၊အဏ္ဌပဋိသန္ဓိဒါဥာဏ်မည်၏၊ ဒုဂ္ဂနိရောဓဂါမိနိယာ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဋိပဒါယ၊အကျင့်၌၊ ဥာဏံ၊သိသောဥာဏ်သည်၊ဝမ္မပဋိသန္ဓိဒါ၊ဝမ္မပဋိသန္ဓိဒါ ဥာဏ်မည်၏၊ အထဝါ၊တနည်းကား၊ဟေတုမှိ၊အကြောင်း၌၊ဥာဏံ၊သိသောဥာဏ်သည်၊ ဝမ္မပဋိသန္ဓိဒါ၊ ဝမ္မပဋိသန္ဓိဒါဥာဏ်မည်၏၊ ဟေတုဗလေ၊အကြောင်း၏ အကျိုး၌၊ဥာဏံ၊သိသောဥာဏ်သည်၊အဏ္ဌပဋိသန္ဓိဒါ၊အဏ္ဌပဋိသန္ဓိဒါ ဥာဏ်မည်၏၊ယေဝမ္မာ၊အကြင်တရားတို့သည်၊ဇာတာ၊ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဘူတာ၊ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊သဠာယတာ၊ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်၏၊နိဗ္ဗတ္တာ၊အတိ နိဗ္ဗတ္တာပါတုဘူတာ၊ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ဣမေသုဝေ ဝမ္မသု၊ဤတရားတို့၌၊ဥာ

ကော်၊သိသောဥာဏ်သည်၊အတ္ထပဋိသန္ဓိဒါ၊အတ္ထပဋိသန္ဓိဥာဏ်မည်၏၊ ယမ္ပာခမ္ပာ၊ အကြင်အကြောင်းတရားမှ၊ တေခမ္ပာ၊ ထိုအကျိုးတရားတို့သည်၊ဇာတာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဘူတာ၊ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာတာ၊ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်၏၊နိဗ္ဗတ္တာအာဘိနိဗ္ဗတ္တာပါတုဘူတာ၊ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ တေသုခေမ္ဗေ သု၊ထိုတရားတို့ဌာန်၊ဥာဏ်၊သိသောဥာဏ်သည်၊ခမ္ဘပဋိသန္ဓိဒါ၊ခမ္ဘပဋိသန္ဓိဥာဏ်မည်၏၊ဧရာမရကော၊ဒိုရြင်းသေရြင်းခဲ့၊ဥာဏ်၊သိသောဥာဏ်သည်၊အတ္ထပဋိသန္ဓိဒါ၊အတ္ထပဋိသန္ဓိဥာဏ်မည်၏၊ဧရာမရကာ သမုဒယော၊ ဧရာမရကောဖြစ်ကြောင်းခဲ့၊ ဥာဏ်၊သိသောဥာဏ်သည်၊အတ္ထပဋိသန္ဓိဒါ၊အတ္ထပဋိသန္ဓိဥာဏ်မည်၏၊ ဧရာမရကာနိရောဓော၊ဧရာမရကာချုပ်ခြင်းခဲ့၊ ဥာဏ်၊သိသောဥာဏ်သည်၊ အတ္ထပဋိသန္ဓိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္ဓိဥာဏ်မည်၏၊ဧရာမရကာနိရောဓဂါမိနိယာ၊ဧရာမရကော်၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဋိပဒါယ၊အကျင့်ခဲ့၊ဥာဏ်၊သိသောဥာဏ်သည်၊ ခမ္ဘပဋိသန္ဓိဒါ၊ခမ္ဘပဋိသန္ဓိဥာဏ်မည်၏၊ ဇာတိယာ၊ဇာတိခဲ့၊ဘဝေ၊ဘဝခဲ့၊ ဥပါဒါနေ၊ဥပါဒါန်ခဲ့၊တဏှာယ၊တဏှာခဲ့၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာခဲ့၊ ဖဿေ၊ဖဿခဲ့၊သဠာယတနေ၊သဠာယတနခဲ့။ နာမရူပေ၊နာမ်ရူပ်ခဲ့၊ ဝိညာဏေ၊ဝိညာဉ်ခဲ့၊ သင်္ခါရေသု၊သင်္ခါရတို့ခဲ့၊ ဥာဏ်၊ သိသောဥာဏ်သည်၊ အတ္ထပဋိသန္ဓိဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္ဓိဥာဏ်မည်၏၊ သင်္ခါရ သမုဒယော၊သင်္ခါရအကြောင်းခဲ့၊ဥာဏ်၊သိသောဥာဏ်သည်၊ခမ္ဘပဋိသန္ဓိဒါ၊ခမ္ဘပဋိသန္ဓိဥာဏ်မည်၏၊ သင်္ခါရနိရောဓော၊သင်္ခါရတို့၏ချုပ်ရာခဲ့၊ ဥာဏ်၊သိသောဥာဏ်သည်၊အတ္ထပဋိသန္ဓိဒါ၊အတ္ထပဋိသန္ဓိဥာဏ်မည်၏၊ သင်္ခါရ နိရောဓဂါမိနိယာ၊ သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဋိပဒါယ၊အကျင့်ခဲ့၊ဥာဏ်၊သိသောဥာဏ်သည်၊ ခမ္ဘပဋိသန္ဓိဒါ၊ ခမ္ဘပဋိသန္ဓိဥာဏ်မည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဒေ၊ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ခမ္ဘံ၊တရားကို၊ဇာနာတိ၊သိ၏၊သုဒ္ဓံ၊သုတ်ကို၊ဂေယျံ၊ဂေယျကို၊(ပ)၊ဝေဒလ္လံ၊ဝေဒလ္လကို၊ဇာနာတိ၊သိ၏၊အယံ၊ဤသုဒ္ဓံဂေယျစသည်ကိုသိသောဝဋ္ဋိလ်၏ဥာဏ်ကို၊ခမ္ဘပဋိသန္ဓိဒါ၊ခမ္ဘပဋိသန္ဓိဥာဏ်ဟူ၏၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ဘာသိတသ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ တဿတ၊ဿ၀ပါဋိယာ၊ ထိုပါဋိ၏သာလျှင်၊ အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ ဇာနာတိ၊သိ၏၊ အယံ၊ဤ၊ အနက်သည်၊ဘာသိတသ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မသ၊ပါဋိယာ၊ဤပါဋိ၏၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ အယံ၊ဤပါဋိသည်၊ ဓမ္မသ၊အတ္ထသ၊ဤ

အနုက်ာ်၏၊ ပါဠိ၊ပါဠိတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေနာတိ၊သိ၏။ အယံ။ ဤပါဠိ၏ အနုက်ာ်ကိုသိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ဉာဏ်ကို၊အတ္ထပဋိသမ္ภိဒါတိ၊အတ္ထပဋိသမ္ภိ ဒါဉာဏ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ကတမေ၊အဘယ်မည်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရား၊တို့သည်၊ ကုသလာ၊ကုသိုလ်မည်ကုန်သနည်း၊ ယတ္ထိ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ကာမာဝစရံ၊ကာမဘုံ၌ကျင်လည်တတ်သော၊ ကုသလံ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို ဖြူစင်စေတတ်သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်ဆဲ သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သောမနဿသဟဂတံ၊ သောမနဿဝေဒနာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဉာဏသမ္ပယုတ္တံ၊ ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော၊ ရူပါရုံဝေ၀ဏ်ဝါ၊ ရူပါရုံသျှင်အာရုံရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ (ပ)၊ဓမ္မာရုံဝေ၀ဏ်ဝါ၊ ဓမ္မာရုံသျှင် အာရုံရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံယံအာရေ၀ဏ်၊အကြင်အကြင်အာရုံကို၊ အာရုဟ်၊အာရုံပြု၍၊ ကာမာဝစရံ၊ ကာမဘုံ၌, ကျင်လည်တတ်သော၊ ကုသလံ၊ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကိုဖြူစင်စေတတ်သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တတ္ထ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေဒေသာ၊ဝေဒနာ သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ (ပ)၊အဝိက္ခေ၀ေ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရား၊တို့သည်၊ ကုသလာ၊ကုသိုလ်မည်ကုန်၏၊ ဣမေ ဝေဒနာ ဓမ္မာ ဤတရား၊တို့၌၊ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်၊ အတ္ထပဋိ သမ္ภိဒါ၊ အတ္ထပဋိသမ္ภိဒါဉာဏ်မည်၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဝိဘင်္ဂေ၊အကျယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ပန၊နိဂုတ္တိ ပဋိသမ္ภိဒါ သဘောကို ပြဋ္ဌာန်း၊ တတ္ထ အတ္ထေ၊ ဤပါဠိအနုက်ာ်၌လည်း၊ကောင်း၊ဇ တတ္ထ ဓမ္မေ၊ ဤအကြောင်းဖြစ်သောပါဠိ၌ဖြည့်၌လည်း၊ကောင်း၊ယာသာ သာ ဝနိရုတ္တိ။ အကြင်သဘာ၀နိရုတ္တိသည်၊ ယာအဗျာဘိစာရီ၊ အကြင်လျင်း ပါးတွယ်မရှိသောအမည်သည်၊ယောဝေါဟာရော၊ အကြင်ခေါ်ဝေါ်ခြင်း သည်၊ယောအဘိလာပေါ၊ အကြင်ရှေးရှုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တတ္ထ သဘာ၀နိရုတ္တာဘိလာပေ၊ထိုသဘာ၀နိရုတ္တိအဘိလာပ၌၊မာဂဓိ ကာယ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းသူတို့၏၊ ဘာသာယ၊ ဘာသာဖြစ်သော၊ သဗ္ဗ သတ္တာနံ၊အလုံးရုံသောသတ္တ၀ါတို့၏၊ မူလဘာသာယ၊မူလဘာသာဖြင့်၊ အယံ၊ဤပညတ်သည်၊ သဘာ၀နိရုတ္တိ၊ သဘာ၀နိရုတ္တိတည်း၊အယံ၊ဤ ပညတ်သည်၊အသဘာ၀နိရုတ္တိ။ အသဘာ၀နိရုတ္တိတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဘေဒဂတံ၊ အထူးအပြားသို့ရောက်သော၊ ဉာဏံ၊ဉာဏ်သည်၊ နိရုတ္တိ

ပဋိသန္ဓိဒါ၊ နိဗ္ဗတ္တိပဋိသန္ဓိဒါဥာဏ်မည်၏၊ ယထာဝုတ္တော သု၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီးသော၊တောသုဥာဏော သု၊ ထိုဥာဏ်တို့၌၊ ဝေါစရကိစ္စတော၊ကျက်စားခြင်းကိစ္စအား ဖြင့်၊ဝိတ္ထာရေတော၊အကျယ်အား ဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ဖြစ်သော၊သဗ္ဗံ ဝိ၊အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊တံ ဥာဏံ၊ထိုဥာဏ်ကို၊ အာရမ္မဏံ ကတ္တာ၊အာရုံပြု၍၊ပစ္စဝေက္ခန္တာ သေ၊ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဿ ဥာဏော၊ ထိုဥာဏ်၌၊ပဘေဒဂတံ၊ အထူးအပြားသို့ရောက်သော၊ ဥာဏံ၊ဥာဏ်သည်၊ပဋိဘာနပဋိသန္ဓိဒါ၊ ပဋိဘာနပဋိသန္ဓိဒါဥာဏ်မည်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဣမာနိ စတ္တာရိ ပဋိသန္ဓိဒါဥာဏာနိ၊ ဤလေးပါးသောပဋိသန္ဓိဒါဥာဏ်တို့ကို၊သယမေव၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ဗြဟ္မာ စွာဘုရားသည်၊ အဓိဂတာနိ၊ ရတော်မူအပ်ကုန်၏။ အတ္ထဝမ္မာ ဓိကော၊ အတ္ထဝမ္မနှင့်စပ်သော၊တဿ ဥာဏော၊ထိုထိုဥာဏ်၌၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊ဝိသယေ၊အာရုံ၌၊ အဝိသံဝါဒနဝသေန၊ မလွှတ်ယွင်းသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊အဝိပရိတာကာရေ ဝတ္ထိယာ၊မဘောက်မပြန်သောအခြင်းအရာ အား ဖြင့်ဖြစ်ခြင်း၌။တထာနိ၊မဘောက်မပြန်မှန်ကုန်သည်။အဝိတထာနိ၊မ လွှတ်မယွင်းကုန်သည်၊အနညထာနိ၊တပါးသောအခြင်းအရာ ဖြင့်ဖြစ်ခြင်း မရှိကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ဝေဝိဇ္ဇမိနာကာရေ နေ၊ဤအကြောင်း ဖြင့်လည်း၊ဘဂဝါ၊ဗြဟ္မာစွာဘုရားသည်၊တထာနိ၊ မဘောက်မပြန်မှန်ကုန် သောပဋိသန္ဓိဒါလေးပါးတို့ကို၊ အာဂတောအဓိဂတော၊ ရတော်မူ၏။ ဣတိတာဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော၊ နေယျံနာမ၊ နေယျမည်သော တရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံနေယျမည်သော တရားအပေါင်းကို၊ဘဂဝတာ၊ ဗြဟ္မာစွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအား ဖြင့်၊ဥာတံ၊သိုးတော်မူအပ်၏၊ဒိဋ္ဌံ၊မြင်တော်မူ အပ်၏၊အဓိဂတံ၊ရတော်မူအပ်၏၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်းမြင်သိတော်မူ အပ်၏၊ တထာတံ ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ အသဘာဝ တောဝ၊ထိုဗြတ်စွာဘုရားအား၊အဘိညေယျာ၊ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိတော် မူအပ်ကုန်သော၊ဓမ္မာ၊တရားတို့ကို၊အဘိညေယျတော၊အထူးသိသောအား ဖြင့်၊ဗုဒ္ဓါ၊ထိုးထွင်းမြင် သိတော်မူ၏၊ ပရိညေယျာ၊ ဝိုင်းခြားမြင်သိအပ်ကုန် သော၊ဓမ္မာ၊တရားတို့ကို၊ ပရိဉ္ဉေယျတော၊ ဝိုင်းခြားမြင်သိသောအား ဖြင့်၊ ပဟာတဗ္ဗာ၊ပယ်အပ်ကုန်သော၊ဓမ္မာ၊တရားတို့ကို၊ပဟာတဗ္ဗတော၊ပယ် အပ်သောအား ဖြင့်၊သစ္ဆိကာတဗ္ဗာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်သော၊ဓမ္မာ၊

တရားတို့ကို။သန္ဓိကာတဗ္ဗတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သောအားဖြင့်၊ဘာ
ဝေတဗ္ဗာ၊ပွါးစေအပ်ကုန်သော၊မဟု။တရားတို့ကို၊ဘာဝေတဗ္ဗတော၊ပွါး
စေအပ်သောအားဖြင့်။အဘိသမ္ဘုဇ္ဈေ။ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏၊ယတော၊
အကြင်ကြောင့်၊ကောစိ၊တစုံတယောက်သော သမဏောဝါ။ရဟန်းသည်
လည်းကောင်း၊ဗြာဟ္မဏောဝါ။ ဝုဏ္ဏားသည်ရင်း။ ဒေဝေါဝါ။ နတ်သည်
လည်းကောင်း၊မာရောဝါ။မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ဗြဟ္မာဝါ။ဗြဟ္မာသည်
လည်းကောင်း၊ဣမေမဟု။ ဤတရားတို့ကို၊တေတယာ၊ သင်သိဋ္ဌတ်မင်း
သားသည်၊နအာဘိသမ္ဘုဇ္ဈေ။ ထိုးထွင်း၍သိတော်မမူအပ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊သ
ဟာဝေ္ဌေန၊အကြောင်းနှင့်တကွ။ အနုယုဇ္ဇိတုံ၊စိစစ်ခြင်းငှါ၊သမဏေ္ဍောနာမ၊
စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်၊နတ္ထိ။မရှိ၊ယံကိဉ္စိ။အလုံးစုံသော၊ပဟာတဗ္ဗံနာ
မ၊ပယ်အပ်သောတရားမည်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံသော
တရားကို။ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ အနဝသေသတော။အကြွင်း
အကျန်မရှိသောအားဖြင့်။ ဗောဓိမူလေ၊ဗောဓိပင်ရင်းခို၌သာ
လျှင်၊ပဟီနံ။ ပယ်စွန့်အပ်၏၊အနုပ္ပတ္တိဓမ္မံ၊ တာဝန်မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊
တာသဓမ္မသ၊ ထိုပဟာတဗ္ဗတရားအပေါင်းကို၊ပဟာနာယ၊ပယ်ခြင်းငှါ၊
ဥတ္တရိ၊အထက်၌၊ကရဏီယံ၊ပြုဘွယ်သည်။ နအတ္ထိ။မရှိ။တဿတံ၊ဝစနံ၊
ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ အသဘာဝဝတော။ ထိုမြတ်စွာဘုရား
အား၊လောဘ၊လိုချင်ခြင်း၊ဒေါသ၊ဖြစ်မှားခြင်း၊မောဟ၊တွေဝေခြင်း၊ဝိပရိ
တမနသိကာရ၊ ဟောက်ပြန်သောနှလုံးသွင်းခြင်း။ အဟိရိက၊မရှက်ခြင်း၊
အနောတ္တပ္ပ၊မလန့်ခြင်း။ ထိန၊စိတ်၏မခန့်ခြင်း၊မိဒ္ဓ၊စေတသိက်တို့၏ မခန့်
ခြင်း။ကောဓ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း။ ဥပနာဟ၊ ရန်ညိုးဖွဲ့ခြင်း၊မက္ခ၊ကျေးဇူး
ကိုချေခြင်း။ ပလာသ၊အဖျင်းမူခြင်း၊ဣဿာ၊ပြိုစားခြင်း၊မစ္ဆရိယ၊ ဝန်တို
ခြင်း၊မာယာ၊ လှည့်ပတ်ခြင်း။ သာဌေယ္ယ၊မိမိဂုဏ်ထင်းရှားမရှိသောဂုဏ်တို
ပြခြင်း၊ထမ္ဘ ၊ခက်ထန်ခြင်း။သာရမ္ဘ ၊ချုတ်ချယ်ခြင်း၊မာန၊ မာနမူခြင်း၊
အတိမာန၊ အလွန်မာနမူခြင်း။ မဒ၊ယစ်ခြင်း။ ပမာဒ၊ မေ့လျော့ခြင်း၊
တိဝိဓာကုသလမူလ။သုံးပါးအပြားရှိသော အကုသိုလ်မူလ၊ဒုစ္စရိတ၊ဒုစ
ရိုက်၊ဝိသမဝိပရိတသညာ၊ မညီမညွှတ်သောကိုယ်ပြုနိုသောသညာ၊ မလ
အညစ်အကြေး၊ ဝိတက္ကဝိတက်၊ ပဝန္ဓ၊ပဝန္ဓတရား၊ ဇသနာ၊ရှာဖွေးခြင်း၊
တဏှာ၊တဏှာ၊စတုဗ္ဗိဓဝိပရိယေသနာ၊ လေးပါးအပြားရှိသောဟောက်ပြန်
သောရှာဖွေးခြင်း၊အာသဝ၊အာသဝ၊ ဂန္ထ၊ဂန္ထ၊ဩဃ၊ ဩဃ၊ ယောဂ၊
ယောဂ၊ဂတိ၊တဏှာပြုခါနုးစွဲလမ်းအပ်သောတဏှာဥပါဒါန်၊ ပဠာဘိနန္ဒ

ငါးပါးသောအလွန်နှစ်သက်ခြင်း၊နိုဝရောဂ၊ နိုဝရောဂေတောဒီလေ၊စိတ်၏ ကြောင့်တသင်း၊ စေတသောဝိနိဗန္ဓ၊ စိတ်၏ကြောင့်ဖဲ့ခြင်း၊ ဆဝိဝါဒမူလ၊ ခြောက်ပါးသော ဝိဝါဒမူလ၊ သတ္တာနုသယ၊ ခုနှစ်ပါးသောအနုသယ၊ အဋ္ဌမိဆွတ္တ၊ ရှစ်ပါးသော မိဆွတ္တတရား၊ နဝအာဃာတဝတ္ထု၊ ကိုးပါး သောခိုက်ခုနှိုးဖြစ်ခြင်းအကြောင်း၊တဏှာမူလက၊တဏှာဟူသောမူလရှိ သောတရား၊ဒုသအာကုသလကမ္မပထ၊ဆယ်ပါးသောအကုသလကမ္မပထ၊ ကေဝိသတိအနေသန၊ နှစ်ဆဲ့တပါးသော မရာဇိုးအပ်သောအရာ၊ဒွါသတ္တိ ဒိဋ္ဌိဂတ၊ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောမိဆွာအယူ၊အဋ္ဌသတတဏှာဝိစရိတာဒိ ပဘေဒ၊တရာရှစ်ပါးသောတဏှာဝိစရိတ်အပြား ရှိသော၊ဒိယစုကိလေသ သဟာသံ၊တဏှောင်ဝါးရာသောကိလေသာကို၊ဝါသနာယ၊ဝါသနာနှင့်၊သ ဟ၊တက္ခ၊ပဟိနံ၊ပယ်စွန့်အပ်ပြီ၊သမုစ္ဆိန္နံ၊အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ပြီ၊သမူဟ ဟ်၊အမြစ်နှင့်တကွအကြွင်းမဲ့နှုတ်အပ်ပြီ၊ယဝေ၊အကြင်ကြောင့်၊နံ့သမ္ဘာ သမ္ဘဒ္ဓိ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ကောစိ၊တစုံတယောက်သော၊သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊(ပ)၊ဗြဟ္မဏဝါ၊ဗြဟ္မဏသည်လည်းကောင်း၊ဣမေ နာမ၊ဤအမည်ရှိသော၊ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ တေ၊သင်သိဒ္ဓတ် မင်းသားသည်၊ အဝတိဏာ၊မပယ်အပ်သေး၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သဟဝမ္ဘေနေ၊အ ကြောင်းနှင့် တကွ၊ အနုယုဇ္ဈိတုံ၊ မေးစီစစ်ခြင်းငှါ၊ သမဇ္ဇော၊ စွမ်းနိုင် သောသူမည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဘဝဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ကမ္ဘဝိပါက ကိလေသုပဝါဒအာဏာဝိတိက္ကမပဘေဒါ၊ ကမ္မန္တရာယ် ဝိပါကန္တရာယ် ကိလေသန္တရာယ် ဥပဝါဒန္တရာယ် အာဏာဝိတိက္ကမန္တရာယ် အပြားရှိ ကုန်သော၊ အန္တရာယိကာ၊ ချာန်မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန် သော၊ ယေဓမ္မေ၊ဓမ္မာ၊ အကြင်သဘောတရားတို့ကို၊ ဝတ္ဘာ၊ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏၊တေ၊ဓမ္မေ၊ထိုတရားတို့ကို၊ပဋိသေဝတော၊မှီဝဲသောဝုဋ္ဌိ(လ် အား)၊ကောင်းကုန်နှစ်ပါးစပ်ဖြင့်၊အန္တရာယာယ၊ချာနမဂ္ဂဖလသင်္ခါတကို တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ အလမေ၊ စွမ်းနိုင်သည် သာတည်း၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ နံ့သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ကောစိ၊ တစုံတ ယောက်သော၊ သမဏောဝါ၊ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊(ပ)၊ဗြဟ္မဏဝါ၊ ဗြဟ္မဏသည်လည်းကောင်း၊ တေ၊ဓမ္မေ၊ထိုအန္တရာယ်ပြုတတ်သောတရား တို့ကို၊ ပဋိသေဝတော၊မှီဝဲသောသူအား၊ အန္တရာယာယ၊အန္တရာယ်ကို ပြုခြင်းငှါ၊ နာလံ၊အသမတ္ထံ၊မစွမ်းနိုင်၊ဣတိ၊ဤသို့၊သဟဝမ္ဘေနေ၊အကြောင်း နှင့်တကွ၊ အနုယုဇ္ဈိတုံ၊မေးစီစစ်ခြင်းငှါ၊ သမဇ္ဇော၊စွမ်းနိုင်သောသူမည်

သည်။နတ္ထိ၊မရှိ၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊နိရဝေသသဝန္ဒုက္ခနိသ
ရဏာယ၊အကြင်းမရှိဝန့်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်စေခြင်းငှါ၊သိလသမာဓိ
ပညာယ၊သိလသမာဓိပညာဖြင့်၊သင်္ဂဟ၊သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်အပ်သော၊
သတ္တကောဋ္ဌာသိ၊ကာ၊ခုနစ်ပါး၊သောအဝုရှိသော၊သတ္တတိ သပတောဒေါ၊
သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော။ အရိယမဂ္ဂဝုဋ္ဌာ်မော၊ အရိယမဂ်လျှင်ရှေ့
သွားရှိသော။ အနုတ္တရော၊အာဘုမရှိသော။ ယောစနိယာနုဝေဒမ္ဘာ၊အကြင်
ဝန့်ဆင်းရဲမှ ထုတ်တတ်သောတရားကို။ ဒေသိတော၊ဟောတော်မူအပ်
ပြီ၊သောစဝမ္ဘော၊ ထိုတရားသည်လည်း။ ကေန္ဒေနနု၀ ၊ စင်ကစ်အားဖြင့်
သာလျှင်။ ပဋိပန္နသေ၊ကျင့်သောဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ဝန္ဒုက္ခတော၊ဝန့်ဆင်းရဲမှ၊
နိယျာဘိ၊ထုတ်ဆောင်တတ်၏၊ယတော၊အကြင်တရား၊ကြောင့်၊နံဘဂဝန္တံ
ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ကောစိ၊တရုံတယောက်သော၊သမဏောဝါ၊ဗုဟ္မဏော
သည်လည်း၊ကောင်း။(ဗ)၊ဗြဟ္မာဝါ။ဗြဟ္မာသည်လည်း၊ကောင်း၊ တယာ၊
သင်သိဒ္ဓတ်မင်းသား၊မြတ်ဘုရားသည်၊နိယျာနမဂ္ဂေါတိ၊သံသရာဝန့်ဆင်း
ရဲမှထွက်၊မြောက်သောတရားဟူ၍၊ ဒေသိတော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊နုနိ
ယျာဘိ၊ ဝန့်ဆင်းရဲမှမထွက်မြောက်တတ်၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ သဟမဗ္ဗေန၊ဗော
ဓြောင်းနှင့်ဟကွ၊ အနုယုဇ္ဇိတုံ၊မေးစီစစ်ခြင်းငှါ၊သမဏော၊ဖွဲ့နှင်းသော
သူသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဟိတဒေ၀သစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊သမ္မာသမ္ဗုद्ध သ
တေပဋိ၁ာနတော ဆုမဝမ္ဘာ၊နဘိသမ္ဗုद्ध ဟိ၊ သမ္မာသမ္ဗုद्ध သတေပဋိ
၁ာနတောဆုမဝမ္ဘာ၊အနဘိသမ္ဗုद्ध ဟူ၍၊ ဇော်ဝစန်း၌စကားကို၊ ဘဂ၀
တော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊သမ္မာသမ္ဗုद्ध သ
မဟေါက်မပြန်အလုံးရုံသောတရေးတို့ကိုကိုယ်တိုင်သိ၏ဟု၊ပဋိ၁ာနတော၊
ဝန်ခံ၊သား တော။ အရှင်သည်၊ ဆုမဝမ္ဘာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ အနဘि
သမ္ဗုद्ध ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိအပ်၊ ဆုတိ။ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇာရော၊ အကျယ်ကို၊
ဝေဒိတ၊ဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဇော်ဆုဝိနာကာ၊ရောနု၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
အကြောင်းဖြင့်၊ အတ္ထနော၊ကိုယ်တော်၏၊ ဥာဏပဟာနဒေသနာ ဝိသေ
သာနံ၊ ဥာဏ်ပဟာန် ဒေသနာအထူးတို့၏၊ အဝိတထာ၊ဘာ၀ါ၊ဇောခန
တော၊ မဟောက်မပြန်သောအဖြစ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၏၊အ၀ိ၊ဝရိတာ
ကာ၊ရှုပ္ပ၀ဏ္ဏိတာနိ၊ မဟောက်မပြန်သောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော၊
ဘဂ၀တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ တောနိစဘုဝေ၊သာ၊ရှုဥာဏာနိ၊ ထိုလေး
ပါး၊သော စတုဝေသာ၊ရှုဥာဏ်တော်တို့သည်၊ တထာနိ၊မဟောက်မပြန်
ဖုန်ကုန်၏၊ အ၀ိတထာနိ၊ချွတ်ယွင်းခြင်းမရှိကုန်၊အာနုဘ၊ထာနိ၊တပါး၊သော

အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းမရှိကုန်၊ ဝေါဟာရမိနာကာရတော်နှင့်ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သောလေးပါးသော ဝေဒနာရှေ့ဦးဘာဝကို ရဲသောအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဘဝ၀၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာနိ၊မဟောက်မပြန်မှန်သောလေးပါး သောဝေဒနာရှေ့ဦးဘာဝတို့ကို၊ အာဂတော၊ရတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊တထာဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ။

တထာ၊ထိုမှတပါး၊နိရယဂတိစ၊ငရဲဘုံလည်းကောင်း၊တိရစ္ဆာနဂတိစ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံလည်းကောင်း၊ပေတဂတိစ၊ပြိတ္တာဘုံလည်းကောင်း၊မနုဿ ဂတိစ၊ လူ့ဘုံလည်းကောင်း၊ ဒေ၀ဂတိစ၊နတ်ဘုံလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋ္ဌဂတိယော၊ငါးပါးသောဘုံတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊တာသု ပဋ္ဌဂတိသု၊ ထိုငါးပါးသောဘုံတို့တွင်၊ သဗ္ဗီ၀ါဒယော၊ဘင်ဘို့အစရှိကုန် သော၊ အဋ္ဌမဟာနိရယာ၊ငရဲကြီးရှစ်ထပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ကုက္ကုဠ-ဒယော၊ပြာပူငရဲအစရှိကုန်သော၊သောဋ္ဌသဉ္ဇီဝဒနိရယာ၊တဆဲ့ခြောက် ခုသောဥဿဒငရဲတို့ လည်းကောင်း၊ လောကန္တရနိရယော၊ စကြာ၀ဠာ သုံးခုတို့၏အကြားဠာတည်သော လောကန္တရာဇာဋ်ငရဲလည်းကောင်း၊ဣတိ၊ ဤသို့။သဗ္ဗေပိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဣမေ၊ဤငရဲတို့သည်။ကေန္တ ဒုက္ခတာယ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲအာတိသာရှိသောကြောင့်၊နိရယာဒဋ္ဌန၊သာ ယာအပ်သော သဘောမှကင်းသောအနက်အား၊ဖြင့်၊နိရယာစ၊ငရဲလည်း မည်ကုန်၏၊ ယထာသကံ၊အကြင်အကြင်မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ကမ္မုနာ။ ကံဖြင့်၊ ဂန္တုဗ္ဗတော၊သွားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂတိစ၊ဂတိလည်း မည်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ နိရယဂတိ၊နိရယဂတိမည်၏၊တိဗ္ဗနေ-ကာ ရသတနုရကာပိ၊ ထက်သော အာဓိက်တိုက်တည်းဟူသော အရေမက ဗျားသောငရဲတို့သည်လည်း၊ ဇောတေသွေ၀၊ထိုငရဲတို့ဌသာလျှင်၊ အနေ-ဂ၀ာ၊ အတွင်း၀င်ကုန်၏၊ ကိမိကိဒုသရိသပမတ္တိသောဏ သိဂ်ါလာဒ ယော၊ လောက်လပ်းပေါက်ဖက် ကင်းသန်းအတောင်ရှိသော သားငှက် မြေခွေးအစရှိသည်တို့သည်၊ တိရိယံ၊ဖီလာ၊အဿိတာ၊ဝေန၊ သွားတတ် သောအဖြစ်ဖြင့်၊ တိရစ္ဆာနာ၊တိရစ္ဆာန်မည်ကုန်၏၊တေ၀ေ၊ထိုတိရစ္ဆာန် တို့သည်သာလျှင်၊ဂတိ၊ထားရာတည်း၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တိရစ္ဆာ-နဂတိ၊တိရစ္ဆာနဂတိမည်၏၊ရုပ္ပိပါသ၀န္တာ၀ိ၊တော်မူတော်ဆာလောင်ခြင်းရှိ သောရုပ္ပိပါသပြိတ္တာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပ၀ေဒ္ဓ-ပ-ဓိ-ဝိ-ဒ-ဗ-ဗ-ဗ

ကြောင့်၊သုခတော။ချမ်းသာမှုပေးတ္တာ၊ကင်းသည်တည်း။ဣတာဝဝတော၊ ကင်းသည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ ပေတာ၊ ပေတာမည်ကုန်၏၊ တေ၀ေ၀၊ ထိုပြိတ္တာတို့၏ ခန္ဓာသည်ပင်လျှင်၊ ဂတိ၊လား၊ရာဖြစ်ရာတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပေတဂတိ၊ပေတဂတိမည်၏။ကာလကိုပ္ပကာဒိ အာသုရာဝိ၊ ကာလကိုပ္ပကအစရှိသောအသုရာတို့သည်လည်း၊ဇ၀ေ၀ေ၀၊ထိုပြိတ္တာတို့၌သာလျှင်၊ အန္တောဂ၀ေ၊အတွင်း၀င်ကုန်၏။ ပရိတ္တာဒိပ၀ါ သိဟိ။ကျွန်းပေါ်နှစ်ထောင်၌ နေကုန်သောလူတို့နှင့်၊သင်္ခီ၊တက္ကဒမ္ဘုဒိပါ ဒိစတုမဟာဒိပ၀ါသိနော။ ဒမ္ဘုဒိပ်ကျွန်းအစရှိသော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း၌နေလေ့ရှိကုန်သော လူတို့သည်၊အာပါယိကေဟိ၊ အပါယ်လေးဘုံသား သတ္တ၀ါတို့ထက်၊မနုဿေ၊စိတ်အားဖြင့်၊ဥဿန္နတာယ၊များသည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ မနုဿာ၊မနုဿမည်ကုန်၏။ တေ၀ေ၀၊ထိုလူတို့၏ခန္ဓာသည်သာ လျှင်၊ ဂတိ၊လား၊ရာဖြစ်ကုန်ကုန်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ မနုဿဂတိ၊ မနုဿဂတိမည်၏။ စာတုမဟာရာဇိကတော။ စတုမဟာရာဇိဘုံမှပဋ္ဌာ ယ၊စ၍၊ယာ၀၊အကြင်ဒေ၀လောက်။နေ၀သညာနာသညာယတနုပဂါ၊နေ ၀သညာနာသညာယတနဘုံတိုင်အောင်အရှင်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တာ၀၊ ထိုဒေ၀လောက်၊ ဆဋ္ဌိသတိ၊နှစ်ဆဲ့ခြောက်ပါး၊ကုန်သော၊ ဣတိဣမေဒေ၀ နိကာယာ၊ ဤနတ်အပေါင်းတို့သည်။ အတ္ထာနော၊မိမိ၏။ ဣဒ္ဓါနုဘာ၀ေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော၀်အားဖြင့်၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကိ၊ဒိဋ္ဌဓမ္မ၊ရှိတူးစမ္ပယ်ကုန်၏။ဇောတန္တိ၀ ထွန်းလည်းထွန်းပကုန်၏။ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ဒေ၀ါ၊ဒေ၀မည်ကုန်၏။ တေ၀ေ၀၊ထိုနတ်တို့သည်သာလျှင်၊ဂတိ၊လား၊ရာဖြစ်ရာတည်း။ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေ၀ဂတိ၊ ဒေ၀ဂတိမည်၏။ တာ၀ပနေတာ၊တာ၀ပုဒေ၀ဂတိ ယော၊ထိုငါးပါးသောဂတိတို့သည်။ တံတံကမ္မနိဿိတ္တာ၊ထိုထိုကံကြောင့် ဖြစ်သော၊ ဥပပတ္တိဘ၀ဝိသေသော၊ ဥပပတ္တိဘ၀အထူးသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟေတု၊ဖြစ်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အတ္ထတော၊တရား ကိုယ်အားဖြင့်၊ ဝိပါကက္ခန္ဓာ၊ ဝိပါက် ခန္ဓာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကဋတ္တာ၊စရုပ်၊ ကဋတ္တာရူပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဗ္ဗ၊ ထိုငါးပါးသောဂတိတို့တွင်၊ အယံနာမဂတိ၊ ဤမည်သောဂတိ သည်၊ ဣဓနာနာမကမ္မုနာ၊ ဤမည်သောကံကြောင့်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တ သ္ဒိ၀ကမ္မသ၊ထိုကံ၏လည်း၊ဝိသေသော၊အထူးသည်၊ ပစ္စယ၀ိသေ သေဟိ၊ပစ္စည်းအထူးတို့ဖြင့်၊ ဝေ၊ဤသို့၊ ဝိဘာဂတိန္တိ၊ ၀ေဘာန်ခြင်း ခြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တောသုပဋ္ဌဂတိသု၊ထိုငါးပါးသောဂတိတို့၌၊

ဇေတေသတ္တုနိကာယာ၊ထိုသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊ဝေဝိဘာဂတိန္နာ၊ဤသို့ဝေဘန်ခြင်းပြားကုန်သည်၊ဟောန္တို့၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်ယထာသက်၊ အကြင်အကြင် ဒိဋိတို့ဥစ္စာဖြစ်သောကံကို၊ ဟေတုပလဝိဘာဂပရိဿိန္နနုဝသေန၊ အကြောင်းအကျိုးကို ဝေဘန်ခြင်း ပိုင်းခြားခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဌာနသော၊တည်ရာအားဖြင့်၊ဟေတုသော၊အကြောင်းအားဖြင့်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဥာဏ်၊ဥာဏ်တော်သည်၊ပဝတ္တတိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပဌမခေါ်ဋီကာ(ပ)တဋ္ဌပစာနာဒိတိအာဒိ၊ ပဌမခေါ်ဋီကာ(ပ)တဋ္ဌပစာနာဒိ၊ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ၊သာရိပုတ္တ။ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ၊ ဂတိယော၊ ဂတိတို့သည်။ခေါ်စင်စစ်၊ ဣမာပဌ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဌ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အာယယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ နိရယော၊ နိရယဂတိလည်းကောင်း၊တိရစ္ဆာနယောနိ၊တိရစ္ဆာနဂတိလည်းကောင်း။ ပိတ္တိဝိသယော၊ပြိတ္တာဘုံလည်းကောင်း၊မနုဿာ၊မနုဿဂတိလည်းကောင်း။ ဒေဝါ၊ဒေဝဂတိလည်းကောင်း။ ဣတိဣမေပဌ၊ဤငါးပါးတို့တည်း။ သာရိပုတ္တ၊သာရိပုတ္တရာ၊နိရယပဌ၊ငရဲကိုလည်း၊ အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ ပစာနာမိ၊ အပြားအားဖြင့်သိတော်မူ၏၊နိရယဂါမိနိဋ္ဌမဂ္ဂံ၊ငရဲသို့သွားရာခဲယဉ်းသောအကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ နိရယဂါမိနိဋ္ဌပဋိပဒံ၊ငရဲသို့လားခဲ့သောအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ ပစာနာမိ၊အပြားအားဖြင့်သိတော်မူ၏၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကာယသ၊ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ပျက်စီးသည်မှ၊ ပရံမရဏာ၊ သေသည်မှနောက်၌၊ အပါယံ။ ချမ်းသာသုခမှကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိ၊မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ဝိနိပါတံ၊ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊နိရယံ၊ငရဲ၌၊ဥပပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ရတတ်၏၊ တဋ္ဌပဋိပဒံ၊ ထိုအကျင့်ကိုလည်း၊ အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ ပစာနာမိ၊ အပြားအားဖြင့် သိတော်မူ၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တာနိပနတာနိဥာဏာနိ၊ ထိုဂတိငါးပါးကိုအကြောင်းနှင့်တကွသိသောဥာဏ်တော်တို့သည်၊ တတ္ထ တတ္ထ ဝိသယေ၊ထိုထိုအာရုံ၌၊ အပိပရိတာကာရပ္ပဝတ္တိယာ၊ မပျောက်မပြန်သော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်း၌၊ အပိသံဝါဒနတော၊မချွတ်မယွင်းသောအားဖြင့်၊ တထာနိ၊မှန်ကုန်၏၊အဝိတထာနိ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်၊အနညထာနိ၊တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ခြင်းမရှိကုန်။ ဇေဝိမုတ္ကိနာကာရေဟေတု၊ဤသို့သောအကြောင်း

ဖြင့်လည်း၊ဘဝ၀ါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာနိ၊မဟော၊ကာမဖြင့်မှန်သော ဂတိငါးပါး၊ကိုအားကြောင်းနှင့်တကွသိသောဥာဏ်တော်တို့ကို၊အာဂတော ရတော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည် တော်မူ၏။တထာ၊ထိုအတူ၊သဘ္ဘာနံ၊သဘ္ဘ၀ါတို့၏။သဒ္ဓါဒိယောဂ၀ိဂလ ဘာ၀ါ၀ေဟာ၊ခေန၊သဒ္ဓါအစရှိသည်နှင့်ယှဉ်ခြင်း၊သဒ္ဓါအစရှိသည်မျှ၏တဲ့ ခြင်းဂဟင်းခြင်း၏အဖြစ်ကို ထိုးထွင်း၍သိသဖြင့်၊ အပ္ပရေဏ္ဍမဟာရေဏ္ဍ တာဒိ၀ိသေသ ၀ိဘာ၀နံ၊ကိလေသာတည်းဟူသော မြို့နည်းသောအဖြစ် ကိလေသာတည်းဟူသော မြို့များသောအဖြစ်အစရှိသော အထူးကိုထင် စွာပြတတ်သော၊ ပညာသာယ၊ငါးဆယ်အပြားရှိသော၊ အာကာ၊ရေတို၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပ၀တ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဘဝ၀တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏ ဥာဏ်၊ ဥာဏ်တော်သည်၊ ဣန္ဒြိယ၊ပရောပရိယတ္တိ၊ သတ္တ၀ါတပါး၏ ဣန္ဒြေနှုရင့်ကိုသိသောဥာဏ်မည်၏၊ ဟိတာ၊ဒေ၀သစ်၊ ဆိုစကား၊သည်မှန် ၏၊ သဒ္ဓေါ၊ဝုဋ္ဌလော အပ္ပရေ၊ဏ္ဍောအာသဒ္ဓေါ ဝုဋ္ဌလောမဟာရေ၊ဏ္ဍောတိ၊ သဒ္ဓေါ၊ဝုဋ္ဌလောအပ္ပရေ၊ဏ္ဍောအာသဒ္ဓေါ၊ဝုဋ္ဌလောမဟာရေ၊ဏ္ဍောဟူ၍၊ဝိတ္ထာ ရော၊အကျယ်ဖြစ်သော၊ ဇေတံ၀စနံ၊ဤစကား၊ကို၊ဘဝ၀ါ။ ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊သဒ္ဓေါ၊သဒ္ဓါတရား၊နှင့်ပြည့်စုံသော၊ဝုဋ္ဌ လော၊ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ အပ္ပရေ၊ဏ္ဍော၊ကိလေသာတည်းဟူသော မြို့နည်းသော ပညာမျက်စိရှိ၏။အသဒ္ဓေါ၊သဒ္ဓါတရား၊နှင့်မပြည့်စုံသော၊ဝုဋ္ဌလော၊ဝုဋ္ဌိုလ် သည်၊မဟာရေ၊ဏ္ဍော၊ကိလေသာတည်းဟူသောမြို့များသော၊ပညာမျက်စိ ရှိ၏။အယံ၊ဝုဋ္ဌလော၊ဤ၊ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ အပ္ပရေ၊ဏ္ဍော၊ ကိလေသာဟူသော မြို့နည်း၏၊အယံ၊ဝုဋ္ဌလော၊ဤ၊ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ သဿတ၊ဒိဋ္ဌိကော၊သဿတ အယူရှိ၏။အယံ၊ဝုဋ္ဌလော၊ဤ၊ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ဥစ္ဆေ၊ဒဒိဋ္ဌိကော၊ဥစ္ဆေ၊ဒအယူ ရှိ၏။အယံ၊ဝုဋ္ဌလော၊ဤ၊ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ အနုလော၊မိကာ၊ယံ၊ဣဿိယံ၊အနုလော မိကခန္ဓိ၌ဖြစ်တော်၊တည်၏။အယံ၊ဝုဋ္ဌလော၊ဤ၊ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ယထာ၊ဘူတ ဥာဏော၊ယထာ၊ဘူတဥာဏ်၌ဖြစ်တော်၊တည်၏။ အယံ၊ဝုဋ္ဌလော၊ဤ၊ဝုဋ္ဌိုလ် သည်၊ကာမာ၊သယော၊ကာမကိုအလိုရှိ၏။ နေက္ခမာ၊ဒိအာ၊သယော၊နေက္ခမ အစရှိသည်ကိုအလိုရှိသည်၊ နဟော၊တိ၊မဖြစ်၊ အယံ၊ဝုဋ္ဌလော၊ဤ၊ဝုဋ္ဌိုလ် သည်၊နေက္ခမာ၊သယော၊နေက္ခမကိုအလိုရှိ၏။ ကာမာ၊ဒိအာ၊သယော၊ကာ မအစရှိသည်ကို အလိုရှိသည်၊ နဟော၊တိ၊မဖြစ်၊ ဣတိအာ၊ဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်။ ဣမေ၊သေ၊ဤ၊ဝုဋ္ဌိုလ်အား။ကာမရာ၊ဂေါ၊ ကာမရာ၀သည်၊ အတ်ဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ထာမ၊ဂတော၊အား၊အစွမ်း၊သို့ရောက်၏။ပဒိ၊ဃာ၊ဒိ

ကော၊ ပဋိဃသမ္ဘဝရှိသည်သည်၊နတ္ထိသမဂ္ဂေါ၊ အားအစွမ်းသို့မရောက်၊ ဣမသေး၊ဤပုဂ္ဂိုလ် အား၊ ပဋိဃော၊ဒေါသသည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ တတိယဝတ္ထု၊ အားအစွမ်းသို့ရောက်၏၊ ကာမရာဂါဒိကော၊ ကာမရာဂ အစရှိသည်သည်၊ နတ္ထိသမဂ္ဂေါ၊ အားအစွမ်းသို့မရောက်၊ ဣတိအာဒိ နာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ဣမသေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥညာတိသင်္ခါရော၊ ဥညာတိသင်္ခါရသည်၊အဓိကော၊လွန်၏၊ အဥညာတိသင်္ခါရော၊အဥညာ တိသင်္ခါရသည်၊ နအဓိကော၊မလွန်၊အာနေဉ္ဇာတိသင်္ခါရော၊အာနေဉ္ဇာတိ သင်္ခါရသည်၊ နအဓိကော၊မလွန်၊ ဣမသေ၊ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဥညာတိ သင်္ခါရော၊ အဥညာတိသင်္ခါရသည်။ အဓိကော၊လွန်၏၊ဥညာတိသင်္ခါ ရော၊ဥညာတိသင်္ခါရသည်၊နအဓိကော၊မလွန်၊အာနေဉ္ဇာတိသင်္ခါရော၊အာ နေဉ္ဇာတိသင်္ခါရသည်၊နအဓိကော၊မလွန်၊ဣမသေ၊ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊အာနေဉ္ဇာ တိသင်္ခါရော၊အာနေဉ္ဇာတိသင်္ခါရသည်။ အဓိကော၊လွန်၏၊ဥညာတိသင်္ခါ ရော၊ ဥညာတိသင်္ခါရသည်၊ နအဓိကော၊ မလွန်။ အဥညာတိသင်္ခါရော၊ အဥညာတိသင်္ခါရသည်၊ နအဓိကော၊မလွန်။ ဣမသေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာယသုစရိတံ၊ကာယသုစရိုက်သည်၊အဓိကံ၊လွန်၏၊ဣမသေ၊ဤပုဂ္ဂိုလ် အား၊ဝစီသုစရိတံ၊ဝစီသုစရိုက်သည်၊ အဓိကံ၊လွန်၏၊ဣမသေ၊ဤပုဂ္ဂိုလ် အား၊မနောသုစရိတံ၊မနောသုစရိုက်သည်၊အဓိကံ၊လွန်၏၊အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိနာဓိမုတ္တိကော။အယုတ်ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းရှိ၏၊ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ပဏီတာဓိမုတ္တိကော၊အမြတ်ကိုနှလုံးသွင်းခြင်း ရှိ၏၊အယံပုဂ္ဂလော၊ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ကမ္မာဝရဏေန၊ကံတားမြစ်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ကိလေသာဝရ ဏေန၊ ကိလေသာတားမြစ်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ၏၊ အယံပုဂ္ဂ လော၊ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဝိပါကာဝရဏေန၊ဝိပါက်တားမြစ်ခြင်းနှင့်၊သမန္နာ ဂတော၊ပြည့်စုံ၏၊အယံပုဂ္ဂလော၊ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ကမ္မာဝရဏေန၊ကံတား မြစ်ခြင်းနှင့်၊ နသမန္နာဂတော၊မပြည့်စုံ၊ကိလေသာဝရဏေန၊ကိလေသာ တားမြစ်ခြင်းနှင့်၊ နသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံ၊ဝိပါကာဝရဏေန၊ ဝိပါက် တားမြစ်ခြင်းနှင့်။ နသမန္နာဂတော။ မပြည့်စုံ၊မှုတိအာဒိနာစ၊ ဤသို့အစရှိ သည်ဖြင့်သည်းကောင်း၊သတ္တာနုံ၊သတ္တဝါတို့၏၊အာသယာဒိနုံ၊အသိုအစ ရှိသည်တို့ကို၊ယထာဘူတံ၊ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ဝိဘာဝနာကာရပ္ပဘေဒံ၊ထင်စွာ ပြုသောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဘဂဝေါ၊ဘုရား၏၊ ယဒိ အာသယာနုသယဉာဏံ၊ အကြင်အာသယာနုသယ ဉာဏ်တော်သည်၊

အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ယံအာသယာနုသယာဥာဏ်၊ အကြင်အာသယာနုသယဥာဏ်
ကို။ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဣဝတထာဂတောသတ္တာနံ အာသယံ ဇာနာတိ
အနုသယံ ဇာနာတိ စရိတံ ဇာနာတိ အဓိမုတ္တိံ ဇာနာတိ ဘဗ္ဗာဘဗ္ဗေ သတ္တေ
ပဇာနာတိ တိအာဒိ။ ဣဝတထာဂတော သတ္တာနံ အာသယံ ဇာနာတိ အနု
သယံ ဇာနာတိ စရိတံ ဇာနာတိ အဓိမုတ္တိံ ဇာနာတိ ဘဗ္ဗာဘဗ္ဗေ သတ္တေ ပဇာ
နာတိ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဝတ္ထု၊
ဟောတော်မူ အပ်၏။ ၊ဣဒ၊ ဤ၊လောကဓာတု၊ တထာဂတော၊ ဝေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား သည်သာ လျှင်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အာသယံ၊ အာသယကို၊
ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ အနုသယံ၊ အနုသယကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။
စရိတံ၊ စရိုက်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ အဓိမုတ္တိံ၊ နှလုံးသွင်းကို၊ ဇာနာ
တိ၊ သိတော်မူ၏။ ဘဗ္ဗာဘဗ္ဗေ၊ ကျွတ်ထိုက်မကျွတ် ထိုက်ကုန်သော၊
သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိတော်မူ၏။ ဥပရိမ
ဟေဋ္ဌိမ ဝုဏိမ ပန္ဓိမ ကာလေ ဟိစ၊ အထက် အောက် ရှေ့ နောက် တို့မှ လည်း
ကောင်း။ ဒဏ္ဍိကဝါ မအာဏ္ဍိကဏ္ဍာ သော တနှာသိက အံသက ဟူ ဟတ္ထပါ
ဒေ ဟိစ၊ လက်ချာ လက်ဝဲ မျက်ကွင်း နှာတွင်း နှာခေါင်းပေါ်း တော် လက်ရုံး
လက်ဘမိုး ခြေဘမိုး တော်တို့မှ လည်းကောင်း၊ အဂုံ လဂုံ လန္ဓ ရှေ့ ဟိစ၊
လက်ချောင်း တော် ခြေချောင်း တော် အကြား အကြား တို့မှ လည်းကောင်း
လေ မကူ ပေ ဟိစ၊ မွေး တွင်း တော် တို့မှ လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိကဒ္ဓနဒုက္ခ
ရာ ပေါ်း အစုံ ရေ အစုံ တို့ကို။ ပဝတ္တေ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ အနုညသာ ခေ ရကံ
ပမ္ဘေ ကဗဒ္ဓါ သာ ဝ ကတို့ နှင့် မ ဆက် ဆံ သော။ ဝိ ဝိ ဝကုပ္ပ နိဒ္ဓ နိ ဗ္ဗာ ပ နကံ၊ အ
ထူး ထူး အပြား ပြား သော တန်ခိုး ဘန်ဆင်း ခြင်း ကို ဖြစ်စေတတ် သော၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ ယဉ္ဇယ မ ကပါ ဋိ ဟာ ရိ ယ ဥာဏ်၊ အကြင် ယ မ ကပါ
ဋိ ဟာ ရိ ယ ဥာဏ် တော် သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ တော်မူ၏၊ ယံ ဥာဏ်၊ အကြင် ယ မ က
ပါ ဋိ ဟာ ရိ ယ ဥာဏ် တော် ကို၊ သန္ဓာ ယ၊ ရည်၍ ၊ ဣ ဝ တ ထာ ဂ တော ယ မ ကပါ ဋိ
ဟာ ရိ ယံ ကရောတိ၊ (ပ)၊ ဣ ဒ က ခ ရာ ပ ဝ တ္တ တိ တိ အာ ဒိ၊ ဣ ဝ တ ထာ ဂ တော
ယ မ ကပါ ဋိ ဟာ ရိ ယံ ကရောတိ၊ (ပ)၊ ဣ ဒ က ခ ရာ ပ ဝ တ္တ တိ ဤ သို့ အ စ ရှိ သော
စ ကား ကို၊ ဘ ဂ ဝ တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ ဝ တ္ထု၊ ဟော တော်မူ အ ပ်၏။ ၊
ဣ ဒ၊ ဤ၊ လောကဓာတု၊ တ ထာ ဂ တော ၊ ဝေ၊ ဘုရား သည်၊ သာ ဝ ကေ ပိ၊ သာ ဝ က
တို့ နှင့် အ သာ ခ ရေ ကံ၊ မ ဆက် ဆံ သော၊ ယ မ ကပါ ဋိ ဟာ ရိ ယံ၊ ခေါ်း အ ရုံ အ
ရုံ သော တန်ခိုး ပြာ ဋိ ဟာ ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု တော်မူ၏၊ ဥ ပ ရိ မ ကာ ယ တော၊ အ
ထက် ကိုယ် တော် မှ၊ အ ဂ္ဂိ ကဓာ ရော၊ မီး လျှံ အ ရု သည်၊ ပ ဝ တ္တ တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပေါ်၏

မကာယတော၊အောက်ကိုယ်တော်မှ၊ဥဒကဓာရာ၊ရေအလျင်သည်၊ပဝတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ဟေဋ္ဌိမကာယတော၊အောက်ကိုယ်တော်မှ၊ အင်္ဂါကျွန်းနွေး၊ဓိ၊လျှံ အရသည်၊ပဝတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ဥပရိမကာယတော၊အထက်ကိုယ်တော်မှ၊ဥ ဒကဓာရာ၊ရေအလျင်သည်၊ပဝတ္တိ၊ဖြစ်၏၊ ၊ရောဂါဒီဟိစ၊ရောဂအစရှိ သည်တို့ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ ဇာတိအာဒီဟိစ၊ ဇာတိအစရှိသည်တို့ဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊အနေ၊ကဟိ၊မျှား၊စွာ၊ကုန်သော၊ဒုက္ခ၊ဖြစ်ပွားဟိစ၊ဆင်း၊ရဲ၊ခြင်း ဝန္ဓိတ၊ခြား၊တို့ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ဥပဒ္ဒ၊တံ၊ ဒ္ဓိပ်စက်အပ်သော၊သတ္တဝါ၊ကာ ယံ၊သတ္တဝါ၊အပေါင်း၊ကို၊တ၊တော၊ဒုက္ခ၊တော၊ထိ၊ဆင်း၊ရဲ၊မှ၊နိဗ္ဗာ၊ရိ၊တုကာမ တာ၊သေန၊ ထုတ်ဆောင်လိုသည်၏ အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊ နာနာနယောဟိ၊ အထူး၊ထူး၊သော၊နည်း၊တို့ဖြင့်၊ ပဝတ္တ၊သ၊ဖြစ်တော်မူ၊သော၊ ဘဂဝ၊တော၊ ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၏၊ မဟာ ကရုဏာ၊တော်ကြီး၊ မဟာ ကရုဏာ၊တော်သို့ သက်ခြင်း၏၊ပစ္စယ၊ဘူတံ၊အ၊ကြောင်း၊ဖြစ်၍ဖြစ်၊သော၊ယဉ္စ၊မဟာ၊ကရုဏာ သမာပတ္တိ၊ဥာဏံ၊ အကြင်မဟာ၊ကရုဏာ သမာပတ် ဥာဏ်တော်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၊တော်မူ၏၊ ယထာ၊ဟု၊ဘုရား၊အာဘယ်သို့ဟု၊တော်မူသနည်း၊ဟူ မူ၊ကား၊ ကထာ၊ဝတ္ထု၊သ၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၏၊ မဟာ၊ကရုဏာ၊သမာပတ္တိ၊ဥာ ဏ်၊မ၊ဟာ၊ကရုဏာ၊သမာပတ်ဥာဏ်တော်သည်၊ ကတမံ၊အာဘယ်နည်း၊ ဗဟု၊ကေ၊ဟိ၊ မျှား၊စွာ ကုန်သော၊ အာ၊ကာ၊ရေ၊ဟိ၊ အခြင်း၊အရာ တို့ဖြင့်၊ ပ၊သ၊န္တာ၊နှုန်း၊မြင်တော်မူ၊ကြ၊ကုန်သော၊ ဘ၊ဂ၊ဝ၊န္တာ၊နှုန်း၊ဘုန်း၊တော်ခြောက်ပါး နှင့်ပြည့်စုံ၊တော် မူ၊ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာ၊ဘုရား၊တို့၏၊အား၊ သင်္ဂြေသု၊ သင်္ဂ၊ဝါ၊တို့၌၊ မဟာ၊ကရုဏာ၊ မဟာ၊ကရုဏာ၊တော်သည်၊ ဩ၊ဂ္ဂ၊မ၊တိ၊ သက်၊တော်မူ၏၊ လော၊ကသန္တိ၊ဝါ၊သော၊ လော၊ကဒ္ဓိ၊ကျင်လည်သော်သတ္တ ဝါသည်၊ အာ၊ဒိ၊ကြော်၊ရာ၊ဝ၊စ၊သော တ၊ဆဲ့တ၊ပါ၊သော ဓိ၊တို့ဖြင့် မ၊ပြတ် တောက်လောင်၏၊ ဒုတိ၊ဗျာ၊ဓိ၊သို့၊ ပ၊သ၊န္တာ၊နှုန်း၊ မြင်တော်မူ၊ကြ ကုန်သော၊ ဘ၊ဂ၊ဝ၊န္တာ၊နှုန်း၊ ဘုန်း၊တော်ခြောက်ပါး၊နှင့် ပြည့်စုံ၊တော်မူ၊ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာ၊ဘုရား၊တို့၏၊အား၊သင်္ဂြေသု၊သင်္ဂ၊ဝါ၊တို့၌၊မဟာ၊ကရုဏာ၊မဟာ၊ကရု ဏာ၊တော်သည်၊ဩ၊ဂ္ဂ၊မ၊တိ၊သက်တော်မူ၏၊လော၊ကော၊သင်္ဂ၊ဝါ၊အ၊ပေါင်း သည်၊ ဥယျူ၊ယ္ယော၊မျှား၊စွာ၊သော၊ကိ၊လေ၊တို့၌၊အ၊မြ၊ဗိုး၊ရိပ်ရ၊သ၊ဖြင့်သတ္တ၊ဝါ၊တို့ ၏၊ကိ၊စ္စ၊ဒ္ဓ၊အား၊ထုတ်ခြင်း၊နှင့်တကွ၊ဖြစ်၏၊ ပ၊ယာ၊တော၊တော၊ဝ၊ကျောက်ကြား ဒ္ဓ၊စိ၊သွား၊သော ဖြစ်ရ၊ကဲ့သို့၊အ၊မြ၊မ၊တည်သော သွား၊ခြင်း၊ဖြင့် သ၊ခြင်း၏ အ၊ကြောင်း၊ကို၊သော အား၊ထုတ်လျက်သွား၊ရာ၊တတ်၏၊ကုမ္ဂ၊ပ၊ဒ္ဓိ၊ပ၊နွေး၊စက် ဆုပ်ဘွယ်ရှိ၊သော မှား၊သော၊ခရီး၊သို့သွား၊ရာ၊တတ်၏၊ ဥ၊ပ၊နိ၊ယျ၊တိ၊အ၊ခြင်း

ဟာရားကပ်လျက်သခြင်း၏အနီးသို့ဆောင်တော်၏။ လောကော။ သတ္တဝါ အားပါင်းသည်၊ အရေဝေါ၊ မမြဲ၊ အာတာကောအနာရေကျွေ့၊ အစောင့်အရှောက် မရှိ၊ လောကော၊ သတ္တဝါအားပါင်းသည်၊ အနာဘိသရော၊ ဗျာဓိမရဏတို့ ကြောင်းမိုးနှိပ်စက် အပ်သည်ဖြစ်၍ အဝေါမပါတာယောက်ထည်းသာသွားရှာ ရ၏။ လောကော၊ သတ္တဝါအားပါင်းသည်၊ အသကော၊ အလုံးစုံသော ချစ်ခင် နှစ်သက်ဆုံမက်အပ်သော သဝိညာဏကအဝိညာဏကာဘာတို့ကိုပယ် ခွါစွန့်ပစ်လျက် မသက်သာသော သွားခြင်းဖြင့် သာလျှင် သွားရှာရ၏၊ လောကော၊ သတ္တဝါအားပါင်းသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကိုပဟာယ၊ ပယ်စွန့် ၍၊ ဂမနိယံ၊ သွားရှာရ၏၊ လောကော၊ သတ္တဝါအားပါင်းသည်၊ ဒြိနော၊ ဖြည့်ခြင်းမှယုတ်၏၊ လောကော၊ သတ္တဝါ အားပါင်းသည်၊ အတိတ္တော၊ ရောင့်ရဲခြင်းသဘောမရှိ၊ လောကော၊ သတ္တဝါအားပါင်းသည်၊ တဏှာဒါ သော၊ တဏှာ၏ကျွန်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တာနံ၊ မြင်တော်မူကုန် သော၊ ဘဝန္တာနံ။ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ဖြည့်ဆုံတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ။ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ မဟာကရုဏာ၊ မဟာကရုဏာ၊ တော်သည်၊ ဩကွမတိ၊ သက်တော်မူ၏၊ လောကသန္ဓိဝါ သော၊ လောကဌ ကျင်လည်သော သတ္တဝါသည်၊ အတာ၊ ကော၊ သား၊ ပြေး စသည်တို့ဖြင့်လည်း အစောင့်အရှောက်ကင်း၏။ လောကသန္ဓိဝါသော၊ လောကဌ ကျင်လည်သော သတ္တဝါသည်၊ အလေ၊ ဟော၊ ပုန်းအောင်းခိုရာ မရှိ၊ အသရဏော၊ ခိုရှိ၍နေသော သူမှဘေးဖြစ်၍ ပျက်စီးတတ်၏၊ သရဏီဘူ တော၊ မိမိနှင့်တူမျှသော သူသာဖြစ်၍ ကိုးကွယ်ရာ မရှိသည်ချည်းဖြစ်၍ ဖြစ်၏၊ လောကသန္ဓိဝါ၊ သော၊ လောကဌ ကျင်လည်သော သတ္တဝါသည်၊ ဥဒ္ဓတော၊ မျှားသော အားဖြင့် အကုသိုလ်တရားနှင့်ဖြည့်ဆုံ၏၊ လောကော၊ လောကဌ ကျင်လည်သော သတ္တဝါသည်။ အဂ္ဂပသန္တော၊ ဥစ္စာနှင့်ယှဉ် သော အကုသိုလ်တရားကြောင့် မငြိမ်သက်သော သဘောရှိ၏၊ လောက သန္ဓိဝါသော၊ လောကဌ ကျင်လည်သော သတ္တဝါသည်၊ သသလ္လော၊ ရာဂ စသော ငြောင့်နှင့်တကွဖြစ်၏၊ လောကသန္ဓိဝါသော၊ လောကဌ ကျင်လည် သော သတ္တဝါသည်။ ပုဗ္ဗသလ္လေဟိ၊ ရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိ ကိလေ သာဒုစရိုက်တည်းဟူသော ခုနစ်စင်းသော ငြောင့်တို့ဖြင့်၊ ဝိ၊ ဒ္ဓါ၊ ဝိ၊ ဓိ၊ ဝိ၊ ဒိုလ် ကိုအမြဲထိုးပစ်တတ်၏၊ လောကသန္ဓိဝါသော၊ လောကဌ ကျင်လည်သော

☰ သတ္တဝါသည်၊ အဝိဇ္ဇာနကာရာဝရဏော၊ သဘာဝဓမ္မကို ပုန်းကွယ်သဖြင့် ကန်းသည်၏အဖြစ် ရိုက်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော အဝိဇ္ဇာဖြင့်တား

မြစ်ခြင်းဂိုဏ်၏။ လောကသန္ဓိဝါသော၊ လောကဠိကျင်လည်သော သတ္တဝါသည်၊ ကိလေသပဋ္ဌာရုပရိကိ္ခဏ္ဍော၊ကုသိုလ်တရားတို့၏ဖြစ်ခြင်းကိုကောင်းစွာပိတ်ပင်တတ်သော ကိလေသာ တည်းဟူသော နှောင်အိမ်နှောင်ချောင်ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ခြံရံပိတ်ပင်အပ်၏၊ လောကသန္ဓိဝါသော၊ လောကဠိကျင်လည်သော သတ္တဝါသည်၊ အဝိဇ္ဇာဂတော၊ အဝိဇ္ဇာ၏အတွင်းခံသာဖြစ်ခြင်းမြဲ၏၊ လောက သန္ဓိဝါသော၊ လောကဠိ ကျင်လည်သော သတ္တဝါသည်၊အဏ္ဍာဘူတော၊အဥ္ဍသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာသည်၊ ပရိယောနဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖြေးရှက်လျက်တည်း၏။ လောကသန္ဓိဝါသော၊ ထောကဠိ ကျင်လည်သောသတ္တဝါသည်၊ တဏှာကုလကဒါတော၊ မကောင်းသဖြင့် ထားဒပ်သည်ဖြစ်၍ ကြွက်ခဲသော ရက်ကန်းသည်တို့၏ အဝတ်ဝုဆိုးတို့သည် အကိုးမရသကဲ့သို့ အကုသိုလ်မြွေတို့သည် နှောင့်ရက်အပ်သည်ဖြစ်၍ဖြောင့်တမ်းစွာပစ္စယာကာရဖြင့် သဘောမကျသောဖြစ်ခြင်းဂိုဏ်၏၊ လောကသန္ဓိဝါသော၊လောကဠိကျင်လည်သော သတ္တဝါသည်၊ ကုလဂုဏ္ဍိကဒါတော၊ ပုန်းရည်တို့ဖြင့် ဆွတ်ဖြန်းလျက် အူးပါက်သဖြင့် ပြုပြင်သုတ်သင်ခြင်းငှါ ဗောတ်ကောင်းသော ရက်ကန်းထွေးချည်ထွေး သပတီးဌက်သိုက်တို့ကို သုတ်သင်ခြင်း ငှါခက်ခဲသကဲ့သို့ထို အတူ၊ သတ္တဝါတို့၏သန္ဓာန်ဖြင့်အဝိဇ္ဇာအစဉ်ရှိသည်တို့သည် အလွန်ရှုတ်ထွေး၏၊ လောကသန္ဓိဝါသော၊ လောကဠိ ကျင်လည်သော သတ္တဝါသည်၊မုဠုပဇ္ဇာတော၊ ဖြူဆံမြက်ပြိန်းမြက်သဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊လောကသန္ဓိဝါသော၊ လောကဠိကျင်လည်သောသတ္တဝါသည်၊အပါယံ၊ချမ်းသာမှကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ သံသာရံ၊ အပါယ်လေးပါးတည်းဟူသောသံသရာကို၊ နာတိဝတ္တတိ၊လွန်၍မဖြစ်နိုင်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ လောကော၊သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ အဝိဇ္ဇာဝိသဒေါ၊အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအဆိပ်သည်၊ သမလိတ္တော၊ ကောင်းစွာလိမ်းကျံအပ်၏၊လောကော။ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ကိလေသကလလ ဘူတော၊အဝိဇ္ဇာအစဉ်ရှိသောကိလေသာညွှန်ခ်ိန်သာသျှင်နစ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ရာဂဒေါသမောဟစဋ္ဌာ။ ရူပါဒိုစသော ခြောက်ပါးသော အာရုံတို့ခ်ိန်ခ်ိန်အောက်အထက်ပြန်လှန်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်တတ်သော ရာဂဒေါသမောဟတည်းဟူသော အရှုပ်အထွေး အမြွေးအရှက်တို့ဖြင့်၊ ဧဒိုတော၊ ပြွေးရစ်ပတ်ခြုံလျက်တည်း၏၊လောကော၊သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊တဏှာ

သမ္ပယိုဇေန။ မပြေတ်ထပ်ခါထပ်ခါဖြစ်တတ်သော တဏှာတည်းဟူ၊သော သင်တိုင်းဖြင့်၊ ပဋိမုဏ္ဍော၊ ထက်ဝန်းကျင်ရှိလွှမ်းခြုံ အာပ်၏။ တဏှာဓာ လေန၊တဏှာတည်းဟူ၊သော ကွန်ယက်ဖြင့်။ သြဇာတော၊ ထက်ဝန်းကျင် ရှရစ်ပတ်လွှမ်းခြုံ ဝိုင်းအုံလျက်တည်၏၊ တဏှာသောတေန။ တဏှာတည်း ဟူ၊သော ရေအယဉ်ဖြင့်၊ ဝုယ္ဟတိ၊ မျောပါး၏။ တဏှာသံယောဇနေန၊ တဏှာ တည်းဟူသော ကြိုးဖြင့်။ သံယုဇ္ဇော၊ ခြည်နှောင်၏။ တဏှာနု သယေန၊တဏှာနုသယဖြင့်၊အနုသေါ၊အနုဂတော၊အစဉ်တစိုက်လိုက် ၏၊တဏှာသန္တာ၊ပေန၊ တဏှာတည်းဟူသော ပူပန်တတ်သော တရား ဖြင့်၊သန္တပ္ပတိ၊ပူပန်တတ်၏။ တဏှာပရိဋ္ဌာ၊ဟေန၊တဏှာတည်းဟူ၊သော ပူးလောင်တတ်၊သောသဘောဖြင့်။ ပရိဒဟတိ၊ထက်ဝန်းကျင်ပူလောင်၏။ ဒိဋ္ဌိသယ်၊ဇေန။ မပြေတ်လွှမ်းခြုံလျက်ဖြစ်တတ်သော ဒိဋ္ဌိတည်းဟူ၊သော သင်တိုင်းဖြင့်၊ပဋိမုဏ္ဍော၊ထက်ဝန်းကျင်လွှမ်းရိုးရစ်ပတ်ဖုံးစွပ်အပ်၏။ ဒိဋ္ဌိ ဓာ၊လေန၊ဒိဋ္ဌိတည်းဟူ၊သော ကွန်ယက်ဖြင့်။ သုသြဇ္ဇတော၊ကောင်းစွာ ရှစ် ပတ်လွှမ်းခြုံ ဝိုင်းအုံလျက်တည်၏။ ဒိဋ္ဌိသောတေန။ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူ၊သော ရေ အယဉ်ဖြင့်၊ ဝုယ္ဟတိ၊ မျောပါး၏။ ဒိဋ္ဌိသံယောဇနေန၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူ၊သော ကြိုးဖြင့်၊ သံယုဇ္ဇော ဗဟွေ၊ဖွဲ့ခြည်နှောင်၏။ ဒိဋ္ဌာနုသယေန၊ ဒိဋ္ဌာနုသယ ဖြင့်၊အနုသေါ၊အနုဂတော၊အစဉ်တစိုက်မပြတ်လိုက်၏။ ဒိဋ္ဌိသန္တာ၊ပေ န၊ဒိဋ္ဌိတည်းဟူ၊သော ပူပန်ခြင်းဖြင့်၊သန္တပ္ပတိ၊ပြင်းစွာပူပန်တတ်၏။ ဒိဋ္ဌိပရိ ဋ္ဌာ၊ဟေန၊ဒိဋ္ဌိတည်းဟူ၊သော ထက်ဝန်းကျင်လောင်တတ်သောတရား ဖြင့်။ ပရိဒဟတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြင်းစွာပူလောင်၏။ ဓာတိယာ၊ဓာတိဖြင့်၊ အနု ဂတော၊အစဉ်လိုက်၏။ ဇရာယ၊အိုခြင်းသည်၊ အနုသေါ၊အနုဂတော၊ အစဉ်တစိုက်မပြတ်လိုက်၏။ ဗျာဓိနာ၊အနာသည်၊ အဘိဘူတော၊အလွန် နှိပ်စက်အပ်၏။ မရဏေန၊သေခြင်းသည်၊ အဗ္ဘာဟတော အဘိအာဟ တော၊ရှေးရှုပြင်းစွာနှိပ်စက်လာ၏။ ဒုက္ခေ၊ဆင်းရဲခြင်း၊ ပတိဋ္ဌိတော၊တည်၏။ တဏှာယ၊ တဏှာသည်၊ သြဒ္ဓိတော၊ဥလ္လာသိတော၊ အလွန်လွှမ်းမိုး၏။ ဇရာပါကာရပရိက္ခိတ္တော၊ဇရာတည်းဟူ၊သောတံတိုင်းဖြင့်ထက်ဝန်းကျင် ခြုံရံအပ်၏။ မစ္စုပါသပရိက္ခိတ္တော၊ သေမင်းတည်းဟူ၊သော ကျော့ကွင်း ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင် ရစ်ပတ်အပ်၏။ မဟာဗဟုနေန၊ များစွာ၊သောနှောင်ဖွဲ့ ခြင်းဖြင့်၊ဗဟုနာ၊နှောင်ဖွဲ့အပ်၏။ ရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိကိလေသဒုစ္စရိ တဗဟုနေန၊ရာဂဟူ၊သောနှောင်ဖွဲ့ခြင်း ဒေါသဟူ၊သောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းမောဟ ဟူ၊သောနှောင်ဖွဲ့ခြင်း မာနဒိဋ္ဌိကိလေသာဒုစ္စရိုက်တည်းဟူ၊သောနှောင်ဖွဲ့

ခြင်းဖြင့်၊ဗဇ္ဇော၊နှောင်ဖွဲ့အပ်၏၊မဟာသမ္ဘာဝေပဒိုပနော၊ကြီးစွာသောကုဋေ်း ပြောင်းခြင်းဖြင့်ဆင်းရဲပြုခြင်စွာ ရာဂစသည်ကိုအတော်ပြု၍သာသွားရာ ရေ၏၊ မဟာပလိဗောဓနော။ ရာဂအစဋ္ဌိသော ခုနစ်ပါးသော အားကြီးစွာ ကုသိုလ်တရားကို အားမထုတ်စေခြင်းဌါတားမြစ်ဝိတ်ပင်ခြင်းဖြင့်၊ ပလိ ဗုဒ္ဓေါ၊ တားမြစ်ဝိတ်ပင်တတ်၏။ မဟာပပါတော၊ ဂတိငါးပါးတည်းဟူ သောချောက်ကမ်းကြီးတို့ဌ၊ပတိတောဝ၊ကျ၏၊ဝါ၊တနည်းကား။မဟာပပါ တော၊ဇရာမရဏတည်းဟူသောချောက်ကြီးဌ၊ ပတိတောဝ၊ကျ၏၊ မဟာ ကန္တာရေပဒိုပနော၊ ဇာတိဇရာမရဏသောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿဥပါ ယာသတည်းဟူသော ကြီးစွာသော ကန္တာရသို့ပြေးသွားရေ၏၊ မဟာသံ သာရေပဒိုပနော၊မဖြတ်ခန္ဓာအစဉ်သို့သွားရေ၏၊ မဟာဝိဒုဂ္ဂေ၊ကူးခတ်နှင်ခဲ သောသံသာရတည်းဟူသောခရီးခက်ဌ။သံပရိဝတ္တတိ၊တပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည်ရေ၏၊ မဟာပလိပဿိပေ၊ကြီးစွာညှိုးနှင့်တူသောကာမတည်းဟူ သောညှိုးပုန်ဌ၊ ပလိပနော၊ကပ်ငြိသည်တည်း၊ လောကသန္ဓိဝါသော၊ လောကဌ ကျင်လည်သောသတ္တဝါသည်၊ အဗ္ဗဟေတော၊ဖျိုမ်စက်အပ် ၏၊လောကသန္ဓိဝါသော၊ လောကဌကျင်လည်သောသတ္တဝါသည်၊ အာ ဒိတ္တော၊ ထိန်ထိန်ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏၊ ကေန၊ အဘယ်ဖြင့်၊ အာဒိတ္တော၊ လောင်သနည်း၊ ရာဂဂ္ဂိနာ၊ ရာဂတည်းဟူသောမီးဖြင့်၊ ဒေါ သဂ္ဂိနာ၊ဒေါသတည်းဟူသောမီးဖြင့်၊မောဟဂ္ဂိနာ၊မောဟတည်းဟူသော မီးဖြင့်၊ဇာတိယာ၊ဇာတိဖြင့်၊ဇရာမရဏသောကေဟိ၊ ဇရာမရဏသောက တို့ဖြင့်၊ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဥပါယာသေဟိ၊ပြင်းစွာပင် ပန်းခြင်းတို့ဖြင့်၊ အာဒိတ္တော၊ထိန်ထိန်လောင်၏၊ လောက သန္ဓိဝါသော၊ လောကဌကျင်လည်သောသတ္တဝါသည်၊ ဥပနီယတိ၊ကော၊ဇရာအစဋ္ဌိသော ဥပဒ္ဒဝေါဖြစ်ခြင်းဌါ သွေးဆောင်တတ်၏၊လောကသန္ဓိဝါသော၊ လောက ဌကျင်လည်သော သတ္တဝါသည်၊ ပဟညတိ၊ဘုရားအစဋ္ဌိသော သူတော် ကောင်းတို့သနားစရာပင်ပန်းစွာဖြစ်၏၊နိစ္စမတနော၊အမြဲအစောင့်အရှောက် ကင်း၏၊ ပတ္တဒဏ္ဍော၊မင်းစသည်တို့ဗဟုရောက်သောဆက်ဆံသောဒဏ်ရှိ ၏၊ ဝတ္ထုကာရော၊ခိုးတိုက်ခြင်းလုယက်ခြင်းတို့ဖြင့်ကြမ်းကြုံတ်စွာပြုတတ် ၏၊ဝဇ္ဇဗဇ္ဈနမဗဇ္ဈနော၊ ရာဂအစဋ္ဌိသော အပြစ်တည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်း ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့အပ်၏၊ အာလယာတနပဋ္ဌပ်ဌိတောဝ၊မရဏဓမ္မသည်ထူးဖွဲ့အပ် သောအရပ်ဌ ရှေးရှုဖြစ်၍တည်၏၊ လောကသန္ဓိဝါသော၊လောကဌကျင်

လည်းသောသတ္တ၀ါသည်၊ အနာထေ၀ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ လောကသန္တိ၀ါ
သော၊လောကဒ္ဓိကျင်လည်သောသတ္တ၀ါသည်၊ပရမကာရုညသမ္ပတ္တော၊
အလွန်သနားတတ်ရှိသော အဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ဒုက္ခာဘိတူတော၊ဆင်း
ရဲခြင်းသဘောသည် အလွန်ခိုပ်စက်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်၏၊ စိုရွှဲတွေ့ကျုံ
ခြင်းစွာသော သံသရာကာလပတ်လုံး၊ပိဋ္ဌိတော၊ ဇာတိဘယသောဒုက္ခတို့ဖြင့်
မပြတ်ခိုပ်စက်အပ်၏၊ ဂဒိတော၊အာဘိဏှာကာယဂန္ဓစသည်တို့ဖြင့်မက်
မောမှု၊ နိစ္စ၀ိ၀ါသိတော၊ တဏှာတည်းဟူသောမွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်း
တို့ဖြင့် အမြဲမွတ်သိပ် ဆာလောင်၏၊ အနေား ပညာအမြင် မရှိပဂတိ
အကန်းသဘွယ်သာဖြစ်၏၊ အစက္ခုကောပညာမျက်စိမရှိသော သူသာ
များ၏၊ပဘာတနေတ္တော၊ပညာတည်းဟူသောမျက်စိကိုမျက်ဆိုးလျက်သာ
တည်၏၊အပရိဏာယကောပညာတည်းဟူသောမျက်စိမရှိသောကြောင့်
အစောင့် အရှောက် အလုပ်အကျွေးမှကင်းဝေး၏။ ဝိပထပဋ္ဌနော၊ ခရီး
မဟုတ်သော ဗိန္ဓာဒိဋ္ဌိလမ်းသို့သာပြေးသွားတတ်၏။ အဠသာပဝေဒေါ၊
ပြောင်မတ်သော အရိယ မဂ်တည်းဟူသော ခရီးမှ ချွတ်လွဲ ကိမ်းရှောင်
လျက်မသက်အပ်သော မသူတော်လမ်းသို့ ကူးသန်းကြ၏၊ မဟောဃ
ပဋ္ဌနော၊ ကာမောဃစသော ကြီးကျယ်စွာသော သြဃလေးပါးသို့သာ
သက်ဝင်ကြ၏၊ဒိဋ္ဌိဝိဒ္ဓိဂတောဟိ၊သဿတဉ္စာ့ဒေ့ဒတည်းဟူသောနှစ်ပါး
သောဗိန္ဓာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ ပရိယုဋ္ဌိတော၊ထက်ဝန်းကျင်ဝိုင်းဝန်းလျက်တည်
၏၊ တိဟိဒုစ္စရိတောဟိ၊သုံးပါးသောဒုစရိုက်တို့ဖြင့်၊ ဝိပ္ပဋိပန္နော၊ပေါက်ပြန်
စွာကျင့်တတ်၏၊ စတူဟိယောဂေဟိ၊ကာမယောဂအစရှိသော လေးပါး
သောယောဂတို့ဖြင့်၊ ယောဇိတော၊ ခြည်နှောင်အပ်၏၊ စတူဟိဂန္ထေဟိ၊
အာဘိဏှာကာယဂန္ထစသော လေးပါးသော ထုံးဖွဲ့ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဂန္ထိတော၊
ဝန္ဓိတ ချုံးခွဲထုံးဖွဲ့အပ်၏၊စတူဟိဥ၀ါဒါနေဟိ၊လေးပါးကုန်သောစွဲလမ်း
တတ်သောကာမုပါဒါနိစသည်တို့ဖြင့်၊ ဥ၀ါဒိယတိ၊ပြင်းစွာစွဲလမ်းတတ်
၏၊ပဠိဂတိသမာဂုဠ္ဠော၊နိဝုယစသောဂတိသို့သာသက်ဆင်းကြ၏၊ပဠိဟိ
ကာမဂုဏေဟိ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ရဇ္ဇတိ၊တပ်နှစ်သက်၏၊
ပဠိဟိနိ၀ရဏေဟိ၊ ကာမဆန္ဒနိ၀ရဏအစရှိသောစိတ်ကိုကုသိုလ်တရား
၄တားမြစ်ဝိတ်ပင်တတ်သော ငါးပါးသော နိ၀ရဏတို့ဖြင့်၊ ဩဝိယ္ယတေ၊
တားမြစ်ဝိတ်ပင်တတ်၏၊ ဆဟိ၊ခြောက်ပါးကုန်းသာ၊ ဝိ၀ါဒမူလေဟိ၊
ငြင်းခုံခြင်း၏အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ဝိ၀ဒတိ၊ငြင်းခုံတတ်၏၊ဆဟိ၊ခြောက်ပါး
ကုန်သော၊တဏှာကာယေဟိ၊ရူပတဏှာသော့တ တဏှာကာယတို့ဖြင့်၊

ရေ့ဟိ၊ အာရုံခြောက်ပါးဌိတပ်မက်တတ်၏၊ဆယ်ပါးခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတေဟိ၊ဒိဋ္ဌိ၏ဖြစ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိယုဋ္ဌိတော၊ထက်ဝန်းကျင်ပိုင်းဝန်းလျက်တည်း၏၊ သတ္တဟိ**အနုသယေဟိ**၊ခုနစ်ပါး**သော အနုသယတို့**ဖြင့်၊ **အနုသဇော**အနုဂတော၊ **အစဉ်**လိုက်၏၊သတ္တဟိသံယောဇနေဟိ၊ ခုနစ်ပါးသောသံယောဇဉ်တို့ဖြင့်၊သံယုတ္တော၊ခြည်နှောင်၏၊သတ္တဟိမာနေဟိ။ ခုနစ်ပါးကုန်သောမာနတို့ဖြင့်၊ဥဏ္ဏာတော၊တက်ကြွ၏၊**ဆဋ္ဌဟိ**လောကဓမ္မေဟိ၊ရှစ်ပါးသောလောကဓံတရားတို့ဖြင့်၊သံပရိဝတ္တတိ၊တပြောင်းပြန်ပြန်ဖြစ်တတ်တွေ့တတ်၏၊**ဆဋ္ဌဟိ**ဒိဋ္ဌိဌာနေဟိ၊ရှစ်ပါး**သော**ဒိဋ္ဌိဌာနတရားတို့ဖြင့်၊ နိယတော၊သံသရာသို့ အမြဲသောင်း၏၊ **ဆဋ္ဌဟိ**ဝုဋ္ဌိသဒ္ဒေဟိ၊ ရှစ်ပါး**သော**ဝုဋ္ဌိသဒ္ဒါတို့ဖြင့်၊ ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှားတတ်၏၊ နဝဟိ၊ကိုးပါးကုန်သော၊**အာ**ဃာတေဟိ၊ ရန်ငြိုးမွဲခြင်းတို့ဖြင့်၊ **အာ**ဃာတိတော၊ ရန်ငြိုးမွဲတတ်၏၊ နဝဝိဓမာနေဟိ၊ကိုးပါး**သော**မနာမူခြင်းတို့ဖြင့်၊ဥဏ္ဏာတော၊တက်ကြွ၏၊နဝဟိတဏှာလမူကေဟိ၊ကိုးပါး**သော**တဏှာ!မူလကတို့ဖြင့်၊ဒသဟိ ကိုးလေသဝတ္ထုဟိ၊ ဆယ်ပါး**သော**ကိုးလေသဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ကိုလိသတိ၊ ညစ်နွမ်းတတ်၏၊ဒသဟိ**အကုသ**လကမ္မပထေဟိ၊ဆယ်ပါး**သော**အကုသလကမ္မပထတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ၏၊ဒသဟိသံယောဇနေဟိ၊ဆယ်ပါး**သော** သံယောဇဉ်တို့နှင့်၊ သံယုတ္တော၊ ကောင်းစွာယှဉ်၏၊ ဒသဟိ ဗိန္ဓတ္တေဟိ၊ဆယ်ပါး**သော**ဗိန္ဓတ္တတရားတို့ဖြင့်၊နိယတော၊ **အ**မြဲ**ဆော**င်း၏၊ ဒသဝတ္ထုကာယ၊ဆယ်ပါး**သော** **အ**ကြောင်းရှိ**သော**၊ဗိန္ဓာဒိဋ္ဌိယာ၊ ပေါက်ပြန်သော**အ**ယူနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဒသဝတ္ထုကာယ၊ ဆယ်ပါး**သော**အကြောင်းရှိ**သော**၊ ဆန္ဒဂါဟိကာယ**ဒိ**ဋ္ဌိယာ၊ **အာ**ဇုံးရှိ၏၊ ဟုယူ**အ**ပ်**သော**ဗိန္ဓာဒိဋ္ဌိနှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ**၏**၊**အ**ဋ္ဌသတတဏှာ ပဝတ္ထေဟိ၊ တရာရှစ်ပါး**အ**ပြားရှိ**သော** တဏှာပဝတ္ထု တရားတို့ဖြင့်၊ ပဝတ္ထိ တော၊ချဲ့ထွင်တတ်၏၊ လောက**သန္ဓိ**ဝါ**သော**၊ လောကဓ္ဓိကျင်လည်**သော** **သ**တ္တဝါ**သည်**၊ ဒွါ**သ**ဋ္ဌိယာ ဒိဋ္ဌိဂတေဟိ၊ ခြောက်ဆယ်နှစ်ပါး **အ**ပြားရှိ**သော**ဗိန္ဓာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ ပရိယုဋ္ဌိတော၊ ထက်ဝန်းကျင်ပိုင်းဝန်းလျက်တည်း၏၊ ဇာတိ၊ဘဝ်ပြီ၊ပ**သ**ဿနာနံ၊မြင်တော်မူကုန်**သော**၊ဘဂဝန္တာနံ၊ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်**သော**၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရား**တို့**အား၊ **သ**ဗ္ဗေသု၊ **သ**တ္တဝါ**တို့**၌၊ မဟာဂုဏာ၊ မဟာဂုဏာ တော်**သည်**။ ဩဠာရိကမတိ၊သက်တော်မူ၏။**အ**ဟဉ္စ၊ငါ**သည်**လည်း၊ ဩဠာရိကေ၊**သ**ံ**သ**ာ**ရ**မှကူးမြောက်ပြီး**သည်**၊**အ**ဗ္ဘု၊ဖြစ်၏၊လောကော၊ **သ**တ္တဝါ**အ**ပေါင်း**သည်**

ကား။အတိုဏ္ဏော၊ သံသရာမှမကူးမြောက်သေးသည်၊ အမှိုးဖြစ်ခဲ့၏၊အ
ဟဟု၊ငါသည်ကား။ ရဏ္ဍော၊ သံသရာမှလွတ်သည်၊ အမှိုးဖြစ်၏၊ လော
ကောစ၊သတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား။အရဏ္ဍော၊ သံသရာမှမလွတ်သေး
သည်၊အမှိုးဖြစ်ခဲ့၏၊အဟဟု၊ငါသည်ကား။ဒန္ဓော၊ကိလေသာကိုဆုံးမပြီး
၍ယဉ်ကျေးသည်၊ အမှိုးဖြစ်ခဲ့၏၊ လောကောစ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်
ကား။အဒန္ဓော၊ ကိလေသာကို မဆုံးမရသေး၍မယဉ်ကျေးသည်၊ အမှိုး
ဖြစ်ခဲ့၏၊အဟဟု၊ ငါသည်ကား၊ သန္တော၊ ကိလေသာ ငြိမ်သက်သည်၊
အမှိုးဖြစ်ခဲ့၏၊ လောကောစ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား၊ အသန္တော၊
ကိလေသာ မငြိမ်သက်သည်၊ အမှိုးဖြစ်ခဲ့၏၊ အဟဟု၊ ငါသည်ကား၊
အသတ္တော၊ သက်သာရာရသည်၊ အမှိုး ဖြစ်ခဲ့၏၊ လောကောစ၊ သတ္တ
ဝါအပေါင်းသည်ကား၊ အနုသတ္တော၊ သက်သာရာ မရသေးသည်၊
အမှိုးဖြစ်ခဲ့၏၊အဟဟု၊ ငါသည်ကား၊ ပရိနိဗ္ဗုတောဟုကိလေသာမီးငြိမ်းပြီး
သည်၊အမှိ ဖြစ်ခဲ့၏၊ လောကောစ၊ သတ္တဝါအပေါင်း သည်ကား၊အ
ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာမီးမငြိမ်းသေးသည်၊ အမှိုးဖြစ်ခဲ့၏၊ အဟံ၊ငါ
သည်၊ တိဏ္ဏော၊ သံသရာမှကြောင်းဦးစွာကူးသွားရသည်ရှိသော်၊ တာရေ
တုံ၊သတ္တဝါတို့ကိုသံသရာမှ ကူးသွားစေခြင်းငှါ၊ ခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ပ
ဟောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ရဏ္ဍော၊ သံသရာမှ ငါလွတ်သည်ရှိသော်၊ မောစေ
တုံ၊ သံသရာမှသတ္တဝါတို့ကို လွတ်စေခြင်းငှါ၊ ဒန္ဓော၊ငါကိလေသာကို
ဆုံးမပြီးသည် ရှိသော်၊ ဒမေတုံ၊သတ္တဝါတို့ကို ကိလေသာကို ဆုံးမစေ
ခြင်းငှါ၊ သန္တော၊ငါကိလေသာငြိမ်သက်သည်ရှိသော်၊ သမေတုံ၊သတ္တ
ဝါတို့ကို ကိလေသာငြိမ်သက်စေခြင်းငှါ၊ အသတ္တော၊ ငါသက်သာရာ
ရသည်ရှိသော်၊ အဿာသေတုံ၊ သတ္တဝါတို့ကို သက်သာရာ ရစေခြင်း
ငှါ၊ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ငါဝိပါက်ကမ္မစရိယာအကြောင်းမဲ့ ချုပ်ငြိမ်းသည်ရှိသော်၊
ပရေစ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊ နိဗ္ဗာပေတုံ၊ ဝိပါက်ကမ္မစရိယာ
အကြောင်းမဲ့ချုပ်စေခြင်းငှါ၊ ပဟောမိ၊စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဿန္တောနံ၊
ဖြင်တော်မူကုန်သော၊ဘဂဝန္တာနံ၊ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်
မူကုန်သော၊ဗုဒ္ဓါနံ၊မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊မဟာ
ကရုဏာ၊ မဟာကရုဏာတော်သည်၊ဩဠာရိကမတိ၊ သက်တော်မူ၏၊ဣတိ
ဝေါ၊ဤသို့၊ဇောနနဝုတိယာ။ တရုယုတ်ကိုးဆယ်အပြားရှိသော၊ အာဟာ
ရေဟိ၊အခြေခံအရေတို့ဖြင့်၊ဝိဘစနံ၊ဝေဘန်ခွဲခြမ်းခြင်းကို၊ကဝံ၊ပြုအပ်၏၊
ယာဝတာ၊အကြင်ရွှေ့လောက်သော၊ဝမ္မဝါတုယာ၊ဝမ္မဝါတ်၌၊ယတ္ထကံ၊

အကြင်မျှလောက်သော၊ ဥာတတ္တံ၊ သိအာပ်သောတရား အပေါင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်သောလောကဓာတ်၌၊ သမ်တာသမ်တာဒိဘာသ၊ သမ်တာအသမ်တာအစရှိသော၊ သဗ္ဗသ၊ အလုံးစုံသော၊ ပရေ ပဒေသနိုရေပေကျွံ၊ တပါးသောသူ၏နည်းဒေါ်ကြိုင့်ခြင်းကင်းသော၊ သဗ္ဗာ ကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဈနသမတ္ထံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဌာနမှန်းနှင်သော၊ အာကာသမတ္တပဋိဘဋ္ဌာ ဝုတ္တိ၊ အလိုရှိကာမျှဖြင့်စပ်၍ ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ အနည္တသာဓာရဏံ၊ ပရေကဇ္ဇ ဝုဒ္ဓါသာဝကတို့နှင့်မဆက်ဆံ သော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ယံပနဥာဏံ၊ အကြင်ဥာဏ်တော် သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အနဝသေသ သမ်တာသမ်တာသမုတိသစ္စာဝဟောတော၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသောသမ်တ အသမ်တာသမုတိသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗညုတညာ ဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်မည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၌၊ အာဝ ရဏာဘာဝတော၊ အပိတ်အပင်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဿင်ပဝတ္တိ၊ ကပ် ငြိခြင်းမရှိသောအဖြစ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ အနာဝရဏဥာဏန္တိ ဝိ၊ အနာဝ ရဏဥာဏ်ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တံ ဥာဏံ၊ ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သည်၊ ဂေဟမေဝ၊ တပါးတည်းသာလျှင် တည်း။ ဝိသယပဝတ္တိမရခေန၊ အာရုံဖြစ်ခြင်းကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ အညေ ဟိ၊ တပါးသောပစ္စေကဗုद्ধါသာဝကတို့နှင့်၊ အာသာဝေ ဝေဒဘာဝဒဿ နတ္ထိ၊ မဆက်ဆံသောအဖြစ်ကို ပြုခြင်းဌာ၊ ဒုဝိဇေန၊ နှစ်ပါးအပြားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိဗ္ဗံ၊ ပြအပ်၏၊ အညထာ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှတပါးနှစ်ပါးသောအခြင်းအရာဖြင့် ယူသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗညုတာနာဝရဏဥာဏာနံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်အနာဝ ရဏဥာဏ်တော်တို့၏။ အာသာဝေ ဝေဒတာ၊ အချင်းချင်းမဆက်ဆံမတူ တန်သည်၏အဖြစ်သည်၊ သဗ္ဗဝိသယတာ၊ အလုံးစုံလျှင်အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နာပဇ္ဇေယျုံ၊ မရောက်ခဲ့ကုန်ရာ၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ နစယုတ္တံ၊ သင့်လည်းမသင့်၊ ကိဉ္စာပိ နယုတ္တံ၊ အကယ်၍မသင့်သည်မှန်၏ ရှင့်၊ ဟိ၊ ထိုသို့မသင့်သော်လည်း၊ ဣဒေ၊ ဤ၊ ဒုတိယ ရှု၌၊ ဣမာယ ယုတ္တိယာ၊ ဤ ယုတ္တိ၏၊ ဒေယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့.သည်ကား၊ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း။ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသော၊ သမ်တမသမ်တံ၊ သမ်တဒေ သမ်တဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားအပေါင်းကို၊ ဓာနတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိ ဘဝတ္ပ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်မည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့သိရာ ၌၊ အာဝရဏံ၊ ပိတ်ပင်ဆီးတားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ ဘဝတ္ပ၊ ထိုကြောင့်၊

အနာဝရဏာဉာဏ်၊အနာဝရဏာဉာဏ်မည်၏။အတိတ်၊လွန်လေပြီးသော၊ သင်္ခ၊ အလုံးရုံသော တရားကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊ သင်္ခညူတညာဏ်၊သင်္ခညူတညာဏ်မည်၏၊ တဏ္ဍ၊ထိုသို့သိရာ ၌၊ အာဝရဏံ၊ ဝိတ်ပင်သိုးတားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိတသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ အနာဝရဏာဉာဏ်၊ အနာဝရဏာဉာဏ်မည်၏၊ အနာဂတံ၊အနာ ဂတ်ဖြစ်သော၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ သင်္ခ၊အလုံးရုံသော တရားကို၊ ဇာနာတိ၊သိတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သင်္ခညူတညာဏ်၊သင်္ခညူ တညာဏ်မည်၏၊တဏ္ဍ၊ထိုအနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်စသောသင်္ခညူတညာဏ်ကို သိသောအာရုံ၌၊ အာဝရဏံ၊ ဝိတ်ပင်သိုးတားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အနာဝရဏာ၊အနာဝရဏာမည်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိတ္ထာ ရော၊အကျယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ဗြဟ္မာ စွာသုရား၏၊ တောနိ ဆအသာဓာရဏ ဉာဏာနိ၊ ထိုဆအသာဓာရဏ သင်္ခညူတညာဏ်တော်တို့သည်၊အဝိပရိတာကာရရှိတ္ထိယာ၊မဟေါက်မပြန် သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်း၌၊ယထာသကံ၊အကြင်အကြင်မိမိတို့ ၏သဘောအလျောက်၊ ဝိသယသဟ၊အာရုံ၏၊ အဝိသံဝါဒနတောမရှောက် မယွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာနိ၊ဖုန်ကုန်၏၊ အဝိတထာနိ၊မရှောက် မယွင်းကုန်၊အနညထာနိ၊တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်ကုန်၊ဝေဒို ဇာမိနာကာရေ၊ကောနှ၊ဤသို့သော်အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ဘဂဝါ၊ဗြဟ္မာစွာသုရား သည်၊တထာနိ၊မဟောက်မပြန်ဖုန်ကုန်သော၊ဆအသာဓာရဏဉာဏ်တော် တို့ကို၊ အာဂတောအဓိဂတော၊ရတော်မူ၏၊ ဇာတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ဟောရော်ါ၊ဟောရောင်တို့သည်၊ ဇုမေသတ္တာ၊ဤခုနစ်ပါးတို့တည်း၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ါ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗော ဇ္ဈင်ါ၊ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်ါ၊ဝိရိယ သမ္ဗောဇ္ဈင် လည်းကောင်း၊ ဝိတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ါ၊ ဝိတိသမ္ဗောဇ္ဈင်လည်း ကောင်း၊ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်ါ၊ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊သမာဓိ သမ္ဗောဇ္ဈင်ါ၊သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်ါ၊ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤ၊ သဗ္ဗပတောစ၊သရဏ် အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရေမဂ္ဂကွဏေစ၊လောကုတ္တရာမဂ်၏ကား ၌လည်း၊ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ လိုနဒ္ဓိကိ္ခပတိဋ္ဌာနာယ၊ဟာနကာမသုခတ္ထ ကိလမထာနုယောဂ ဥဿ္ဆေဒသာသတာဝိနိဝေသာဒိနံ၊ တွန့်တိုခြင်းမျိ

လွင့်ခြင်းတည်ရာအားထုတ်ခြင်းဖြင့်ကာမချမ်းသာကိုပင်ပန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းလောကသည်ပြုတ်၏ မြို့၏ဟုနှုလုံးသွင်းခြင်းအစဂ္ဂိုဏ်သော၊ အနေကောသံ၊မျှားစွားကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝါနှံ၊ဥပဒ္ဒဝေါတို့၏။ ပဋိပက္ခဘူတာ၊ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သတိအာဒိဘေဒါ၊သတိအစဂ္ဂိသည်အပြားဂ္ဂိသော၊ယာယံခမ္ဘသာမဂ္ဂိ၊ အကြင်တရားအပေါင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ဂ္ဂိ၏၊ သာအယံခမ္ဘသာမဂ္ဂိ၊ ထိုသတိအစဂ္ဂိသော တရားအပေါင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းသည်၊ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ်၊ဗောဇ္ဈင်မည်၏၊ ယာယာသတိအာဒိခမ္ဘသာမဂ္ဂိယာ၊ အကြင်သတိအစဂ္ဂိသော တရားအပေါင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းဖြင့်၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာသာဝကသည်၊ ကိလေသနိဗ္ဗာယ၊ ကိလေသာဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ-ဗုဇ္ဈတိ၊နိုးဏ်၏၊ ဥဒ္ဓစ္စတိ၊ထ၏၊ စတ္ထာရိဝါ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ထိုးထွင်းမြင်သိ၏၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ဇုတိတာသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သာခမ္ဘသာမဂ္ဂိ။ထိုသတိအစဂ္ဂိသောတရားအပေါင်း၏ညီညွတ်ခြင်းကို၊ ဗောဓိတိ၊ဗောဓိဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ တဿာဗောဓိယာ၊ထိုသတိအစဂ္ဂိသော တရားအပေါင်းတည်းဟူသောဗောဓိ၏၊ အင်္ဂါ၊ အစိတ်တို့တည်း။ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ဗောဇ္ဈင်မည်ကုန်၏၊အရိယသာဝကောဝါ။ အရိယာသာဝကသည်လည်း၊ ယထာဝုတ္တာယခမ္ဘသာမဂ္ဂိယာ၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောသတိအစဂ္ဂိသောတရားအပေါင်း၏ကောင်းစွာညီညွတ်ခြင်းကြောင့် ဗုဇ္ဈတိ။ သစ္စာလေးပါးကိုသိတတ်၏။ ဇုတိကတ္တာ၊ထိုသို့ပြု၍၊ ဗောဓိတိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ တဿဗောဓိသ၊ ထိုအရိယာသာဝကတည်းဟူသောဗောဓိ၏၊အင်္ဂါ၊နိ၊အကြောင်းတို့တည်း၊ဇုတိ၊။ ထိုကြောင့်လည်း၊ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊နိ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့မည်ကုန်၏၊ဝေါ၊ဤသို့၊ သာမညလက္ခဏာတော၊ သာမညလက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ်၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်သည်၊ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏော၊ရှေ့ရှုထင်ခြင်းလက္ခဏာ၏၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ်၊ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်သည်၊ ပဝိစယလက္ခဏော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းလက္ခဏာ၏၊ဝိရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ်၊ဝိရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်သည်၊ပဂ္ဂဟလက္ခဏော၊ပြီးမြောက်ခြင်းလက္ခဏာ၏၊ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ်၊ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်သည်၊ဖရဏလက္ခဏော၊ပြန့်နှံ့ခြင်းလက္ခဏာ၏၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ်၊ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်သည်၊ဥပသမလက္ခဏော၊ငြိမ်သက်ခြင်းငြိမ်းခြင်းလက္ခဏာ၏၊ သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ်၊သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်သည်၊

ဒေဝိကျွဲပလက္ခေးကာ၊မယ်,လွင့်ခြင်းလက္ခဏာ၏၊ဥပေက္ခာသမ္ဘောရှင်၏ ဥပေက္ခာသမ္ဘောရှင်သည်၊ ပမ္ဘီသင်္ခါနုလက္ခေးကာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းလက္ခဏာ ဂိုဏ်း၊ဟူဘိဝေါ်ဤသို့၊ ဝိုးသသလက္ခဏာ၊တာ၊ဝိုးသသလက္ခဏာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တရားတို့တွင်၊ သတိ သမ္ဘောဇ္ဈင်၏၊သတိသမ္ဘောဇ္ဈင်သည်၊ကတမော၊အဘယ်နည်း၊ဟူ၊ဤ၀ါ ဘုရားသာသနာ၊တော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပရေမနေ၊လွန်ဖြောက်သော၊ သတိနေပကြောင့်၊ ရင့်မာသော သဘာ၀နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ စိရကတမ္ပိ၊ကြာ မြင့်စွာပြီး၊အပ်သော၊အမှုကို၊သည်းကောင်း၊ စိရဘာသိတမ္ပိ၊ကြာမြင့်စွာဆို အပ်သော၊စကား၊ကို၊လည်းကောင်း၊သရိတာ၊အောက်မေ့နိုင်သည်၊ ဟော တိ၊ဖြစ်၏၊ အနုသရိတာ၊အဖန်တလဲလဲ၊အောက်မေ့နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဟူတိ၊အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သတ္တန်း၊ ခုနစ်ပါး၊ကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနှင့်၊ဗောဇ္ဈင်တရားတို့၏၊ အညမညုပကာ၀ေ၀ေသန၊ အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုခြင်း၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊ ဂေကဋ္ဌေ၊ တပြိုင်နက်သော၀ဏ္ဏ၊ ပ၀တ္တိ၊ဒဿနတော၊ ဖြစ်ခြင်း၊ကို၊ပြသ၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ တတ္ထ၊ထိုခုနစ် ပါး၊သော၊ဗောဇ္ဈင်တရား၊တို့တွင်၊ သတိသ၊မ္ဘောဇ္ဈင်္ဂ၏၊ သတိသ၊မ္ဘောဇ္ဈင် သည်၊ ကတမော၊အဘယ်နည်း၊ အ၀ဿတ္ထံ၊အ၀ဿတ္ထသ၊ဒ္ဓာနှင့်၊ ဖြစ်သော၊ ဝ၊ဒ္ဓေသု၊တ၊ရားတို့၌၊ သတိ၊အာ၀ုံပြုသော၊သတိသည်။ အတ္ထိ၊ဂိုဏ်း၊ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓသ၊ဒ္ဓာနှင့်၊ဖြစ်သော၊ဝ၊ဒ္ဓေသု၊တ၊ရားတို့၌၊ သတိ၊အာ၀ုံပြုသော၊သတိ သည်၊အတ္ထိ၊ဂိုဏ်း၊ ဟူတိ၊အာဒိနာ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်၊ တော၊သံ၊ ထိုဗောဇ္ဈင် တရား၊တို့၏၊ ဝိသယ၊ဝိ၊ဘာ၀ေန၊ အာ၀ုံ၊ကိုဝေ၊ဘန်သော၊အား၊ဖြင့်၊ ပ၀တ္တိ ဒဿနတော၊စ၊ဖြစ်ခြင်း၊ကို၊ပြသော၊အား၊ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊ တတ္ထ၊ထိုခုနစ် ပါး၊သော၊ဗောဇ္ဈင်တရား၊တို့တွင်၊ သတိသ၊မ္ဘောဇ္ဈင်္ဂ၏၊ သတိသ၊မ္ဘောဇ္ဈင် သည်၊ ကတမော၊ အ၀ဘယ်နည်း၊ ဟူ၊ဤ၀ါ၀ဘုရား သာသနာ၊တော်၌၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ဝိ၊ဝေ၊ကနိဿိတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၊ကို၊မှီ၊သော၊ ဝိ၊ရာ၊ဂ နိဿိတံ၊တပ်ခြင်း၊ကင်း၊ခြင်း၊ကို၊မှီ၊သော၊ နိ၊ရောဓနိဿိတံ၊နိ၀္ဗာန်၊ကို၊မှီ၊သော၊ ၀ေါဿ၊ဂ္ဂပရိ၊ဏာမိ၊ စွန့်လွှတ်ရာ နိ၀္ဗာန်၊ကို၊မှီ၊သော၊ သတိသ၊မ္ဘောဇ္ဈင်၊ သတိသ၊မ္ဘောဇ္ဈင်၊ကို၊ ဘာ၀ေတိ၊ပွါး၏၊ ဟူတိ၊အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည် ဖြင့်၊ ဘာ၀နာ၀ိ၊ဓိဒဿနေ၊တာ၊ ဘာ၀နာ၊အစီ၊အရင်၊ကို၊ပြသော အား၊ဖြင့် လည်း၊ကောင်း၊ တတ္ထ၊ထိုဗောဓိ၊ပက္ခိယ၊တရား၊အပေါင်း၊တို့တွင်၊ သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂ၏၊ ခုနစ်ပါး၊သော ဗောဇ္ဈင်တရား၊တို့သည်၊ ကတမော၊ အ၀ဘယ်

သည်တို့၏ နည်းဟူမူကား၊ ဣဒ၊ ဤဝါဘုရား သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယထိုသမယော၊အကြင်အခါ၌၊ လောကုတ္တရာ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ ဗျာနံ၊ဗျာနံကို၊ဘာဝေတိ၊ပွါးစေ၏၊ (ပ)၊ တထိုသမယော၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ဣမေသတ္တ၊ ဤခုနစ်ပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တရားတို့တွင်၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်သည်၊ ကတမော၊အောဘယနည်း၊ ယာသတိ၊ အကြင်အောက်မေ့ခြင်းသည်၊ (ပ)၊ယာအနုသတိ၊ အကြင်အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းသည်၊ ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဆာနုဝတိယာနယသဟဿဝိဘာဝေဟိ၊ကိုးသောင်းခြောက်ထောင်သောနည်းတို့ကိုဝေဘန်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဣတိဝေါ၊ဤသို့၊ နာနာကာရတော၊အထူးထူးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဝတ္တာနိ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဝိဘာဝနဉာဏာနိ၊ သမ္ဗောဇ္ဈင်ကိုထင်စွာပြတတ်သောဉာဏ်တို့သည်၊ တသတသအတ္ထသ၊ထိုတိုအနက်၏၊အဝိသံဝါဒနတော၊မချွတ်မယွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာနိ၊မှန်ကုန်၏၊ အဝိတထာနိ၊ မချာ်မယွင်းကုန်၊ အနညထာနိ၊တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝံပိ ဣမိနာကာရေဏေန၊ဤသို့သောအကြောင်းအားဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာနိ၊မဟောက်မပြန်မှန်ကုန်သောဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို ဝေဘန်တတ်သောဉာဏ်တော်တို့ကို၊ အာဂတောအဓိဂတော၊ရှေးတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တတ္ထ၊ ထိုလွင်ရှစ်ပါးတရားတို့တွင်၊ ခုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ခုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်၊ ကတမံ၊ အဘယနည်း၊ အရိယော၊ဖြတ်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ဤမဂ္ဂင်တရားရှစ်ပါးသာလျှင်တည်း၊ ဣဒံ၊ဤမဂ္ဂင်တရားဟူသည်၊သေယျထာ၊ကတမာနိ၊အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်လည်းကောင်း၊ (ပ)၊သမ္မာသမာဓိ၊သမ္မာသမာဓိမဂ္ဂင်လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣမေ၊ဤသည်တို့ပင်တည်း၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဇ္ဇာတိလေသေဟိ၊အလုံးရံသောကိလေသာတို့မှ၊ အာရုဂတ္တာစ၊ ဝေးတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း

ကောင်း။ အရိယာဘာဝကရှုတ္တာစ၊ အရိယာ၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော ကြောင့်လည်းကောင်း။ အရိယဓလပဒိုလာဘကတ္တာစ၊ အရိယဖိုလ်ကိုရ စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အရိယော၊ အရိယမည်၏၊ အဋ္ဌဝိ ဓတ္တာစ၊သရုပ်အရေအတွက်အားဖြင့်ရှစ်ပါးအပြားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။နိဗ္ဗာနာဓိဂမာယ၊နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၏၊ကေန္ဒကာရကတ္တာစ၊ စင်စစ်အားကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌဂိကော၊အဋ္ဌဂိက မည်၏။ယောသဘာဝေါ။အကြင်သဘောတရားသည်၊ကိလေသေ၊ကိလေ သာတို့ကို၊မာရေ၊ကွန်ရာ၊သတ်လျက်၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ဂန္တုတိ၊သွားတတ် ၏၊နိဗ္ဗာနဂ္ဂါဒိကေတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိကုန်သောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ မဂ္ဂိယတိ၊ရှာဖွေးအပ်၏၊ သယံဝါ၊မိမိသည်လည်း၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊မဂ္ဂတိ၊ ရှာဖွေးတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ရှာဖွေးတတ်သောကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊မဂ် မည်၏၊ဣတိဇော်၊ဤသို့၊သာမညလက္ခဏာတော၊သာမညလက္ခဏာအားဖြင့် လည်းကောင်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊သမ္မာဒဿနလက္ခဏာ၊ကောင်း စွာမြင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်၊အာဘိနိဝေ သလက္ခဏော။အာလွန်းနှလုံးသွင်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ သမ္မာဝါစာ၊သမ္မာဝါ စာသည်၊ပရိဝိဟာရလက္ခဏာ၊ကောင်းစွာသိမ်းဆည်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ သမ္မာကမ္မန္တော၊သမ္မာကမ္မန္တသည်၊သမ္မာသမုဋ္ဌာနလက္ခဏော၊ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊သမ္မာအာဇီဝေါ၊သမ္မာအာဇီဝသည်၊သမ္မာ ဝေါဒါနလက္ခဏော။ ကောင်းစွာဖြူစင်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ သမ္မာဝါယာ မော၊သမ္မာဝါယာမသည်၊ သမ္မာပဂ္ဂဟလက္ခဏော။ ကောင်းစွာထောက် ပံ့ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာ သတိသည်၊ သမ္မာဥပဋ္ဌာန လက္ခဏာ၊ ကောင်းစွာထင်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသ မာဓိသည်၊ သမ္မာအာရိကွေ့ပလက္ခဏော၊ ကောင်းစွာမပျံ့လွင့်ခြင်း လက္ခ ဏာရှိ၏၊ ဣတိဇော်၊ဤသို့၊ ဝိသေသ လက္ခဏာတော၊ ဝိသေသ လက္ခဏာ အားဖြင့် လည်းကောင်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ အညေဟိပိ၊ တပါး လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ဝစ္စနိကကိလေသေဟိ၊ ဆန့်ကျင် ဘက်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ'၊တကွ၊မိန္ဓာဒိဋ္ဌိ'၊မိန္ဓာဒိဋ္ဌိကဲ့၊ ပဓေဟတိ။ပယ်စွန့်တတ်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အာရမ္မဏံကရောတိ၊ အာရုံ ပြုတတ်၏၊ တပ္ပဋိဃာဒက မေဟာပိမေနေန၊ ထိုအာရုံကို ဖုံးလွှမ်းတတ် သောမေဟာကိုဗျောက်သဖြင့်။ အသမ္ဘောဟာတော၊မတွေ့ဝေသောအား ဖြင့်၊ သမ္ဘယုတ္တာမ္ဘေဒေ၊သမ္ဘယုတ်တရားတို့ကိုလည်း၊ပယဟတိ၊ဖြိုင်တတ်

၏၊တယော၊ထိုအတ္တ၊သမ္မာသက်ပြါဒယော၊သမ္မာသက်ပြစသည်တို့သည်
လည်း၊ ဝိန္ဓာသက်ပြါဒ်နှင့်၊ ဝိန္ဓာသက်ပြစသည်တို့ကို၊ ပစ္စာဟန်နှင့်၊ပယ်
စွန့်ကုန်၏။ နိရောဓဗျူ၊နိရောဓသစ္စာကိုလည်း၊ အာမေဋ်ကရောနှင့်၊အာရုံ
ပြုကုန်၏။ သဟာဇာတဓမ္မာနုံ၊သဟာဇာတ်တရားတို့ကို၊သမ္မာအာဟိနိရော
ပနပရိဂ္ဂဟကဿမုဠ္ဠာနုဝေါဒါန ပဋ္ဌာဟဉ္စပဌ္ဌာနသမ္မာဒဟနာနိစ၊အာရုံသို့
ကောင်းစွာ ရှေ့ရှုတင်ခြင်း သိမ်းဆည်းခြင်း ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်း
ဖြစ်စင်းစေခြင်း ထောက်ပံ့ခြင်းရှေ့ရှုထင်ခြင်း ကောင်းစွာထားခြင်း တို့ကို
လည်း၊ ကရောနှင့်ပြုကုန်၏။ ဣတိဇေဝ၊ဤသို့၊ကိန္နုဝိဘာဝတောစ၊ကိန္နုကို
ဝေဘန်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘာဒိဋ္ဌိ၊သမ္ဘာဒိဋ္ဌိသည်၊ ပုဗ္ဗဘာ
ဂေ၊ရှေ့အာတို့၌၊ နာနက္ခဏာ၊ အထူးထူးသောခဏရှိသည်၊ ဝိသုံ၊အသီး၊
ဒုက္ခာဒိအာရမ္မဏာ၊ ဒုက္ခအစရှိသောအာရုံလျှင်အာရုံရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်
၍၊ မဂ္ဂကာလေ၊မဂ်ကာလ၌၊ ဧကက္ခဏာ၊တခုသော ခဏရှိသည်ဖြစ်၍၊
နိဗ္ဗာနမေဝ၊နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ အာရမ္မဏံကတ္တာ၊အာရုံပြု၍၊ ကိစ္စတော၊
ကိစ္စအားဖြင့်၊ ဒုက္ခေဉာဏန္တိ အာဒိနှင့်၊ဒုက္ခေဉာဏံဤသို့အစရှိကုန်သော၊
စတ္တာရိနာမာနိ၊ လေးပါးသောအမည်တို့ကို၊လဘတိ၊ရ၏၊သမ္ဘာသက်ပြါ
ဒယောဝိ၊သမ္ဘာသက်ပြအစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ရှေ့အာတို့
၌၊နာနာက္ခဏာ၊ အထူးထူးသောခဏရှိကုန်သည်၊ နာနာမရ္မဏာ၊အထူး
ထူးသောအာရုံရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊မဂ္ဂကာလေ၊မဂ်ကာလ၌၊
ဧကက္ခဏာ၊တချက်တည်းသောခဏရှိကုန်သည်၊ဧကာရမ္မဏာ၊တူသော
အာရုံရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊တောသု၊ထိုသမ္ဘာသက်ပြစသည်တို့
တွင်၊ သမ္ဘာသက်ပြော၊ သမ္ဘာသက်ပြသည်၊ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊
နိက္ခမ္မသက်ပြောတိအာဒိနှင့်၊ နိက္ခမ္မသက်ပြဤသို့အစရှိကုန်သော၊ တိဏိနာ
မာနိ၊သုံးပါးသောအမည်တို့ကို၊ လဘတိ၊ရ၏၊သမ္ဘာဝါစာဒယော၊ သမ္ဘာ
ဝါစာအစရှိကုန်သောတရားတို့သည်၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ရှေးအာတို့၌၊ မုသာဝါ
ဒါဝေရမဏီတိအာဒိ၊ မုသာဝါဒါဝေရမဏီဤသို့အစရှိသော၊ ဝိဘာဂါ
ဝေဘန်ခြင်းတို့သည်၊ ဝိရတိယောဝိ၊ဝိရတိတို့သည်လည်းကောင်း၊စေတ
နာယောဝိစ၊ စေတနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊မဂ္ဂက္ခ
ဏေ၊မဂ်ခဏ၌၊ ဝိရတိယောဝ၊ ဝိရတိတို့သာသျှင်တည်း၊ သမ္ဘာဝါယာမ
သမ္ဘာသတိယော၊ သမ္ဘာဝါယာမသမ္ဘာသတိမဂ္ဂင်တို့သည်၊ ကိစ္စတော၊
ကိစ္စအားဖြင့်၊ သမ္ဘပ္ပဓာနသတိပဋ္ဌာနဝသေန၊သမ္ဘပ္ပဓာန်-သတိပဋ္ဌာန်တို့
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတ္တာရိနာမာနိ၊လေးပါးသောအမည်တို့ကို၊ လဘတိ၊

ရှေ့၊ သမ္မာသမာဓိပန်း သမ္မာသမာဓိမဂ္ဂင်သည်ကား၊ မဂ္ဂင်္ဂဏော၀ါ၊မဂ်ခေါ်ခဏ်ခြင်းလည်း၊ ပဌမဈာနာဒိ၀ေသန၊ပဌမဈာန်စသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နာနာ၀ေ၊ အထူးထူးတို့သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၀ေ၀်၊ဤသို့၊ပုဗ္ဗဘာဂ ပရိဘာ၀ေသ၊ ရှေ့အဖို့နောက်အဖို့တို့၌၊ပ၀တ္တိ၀ိဘာ၀တော၊ဖြစ်ခြင်းကို ၀ေဘန်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ဘိက္ခ၀ေ၊ရဟန်းတို့၊ဣ၀၊ဤ၀ါဝုရား သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ဝိ၀ေကနိသိတံ၊ ဝိ၀ေကကိုမှီသော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ ဘာ၀ေတိ၊ပွါးစေ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသော၊ ဘာ၀နာ၀ိဓိတော၊ ပွါးသော အစိအရင်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ထိုဇောဓိပဏ္ဍိယ တရားအပေါင်းတို့တွင်၊ အဠ၀ိကော၊ အင်္ဂါ၇စ်ပါးရှိသော၊မဂ္ဂေါ၊မဂ်သည်၊ကတမော၊အဘယ်နည်း၊ ဣ၀၊ဤ၀ါ ဝုရားသာသနာတော်၌၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ယတ္ထိ သမယေ၊အကြင်အခါ၌၊(၀)၊ဒုက္ခာ၀ပဋိ၀ပ်၊ဆင်းရဲသောအကျင့်ရှိသော၊ ဒန္ဓာ၀ိညာ်ဉ်ရှိသော၊ လောကုတ္တရံ၊လောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ဈာန်'ဈာန်ကို၊ ဘာ၀ေတိ၊ပွါးစေ၏၊ တတ္ထ သမယေ၊ထိုအခါ၌၊အဠ၀ိကော၊အင်္ဂါ၇စ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂေါ၊မဂ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမ္မာသင်္ကပ္ပေါတိ အာဒိနာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမ္မာသင်္ကပ္ပေါ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ စတုရာသိတိ ယာနုယသဟဿဝိဘာ၀ေဟိ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော နည်းဟူသောဝေဘန်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဣတိ၀ေ၀်၊ဤသို့၊ အနေကာကာရတော၊ များစွာသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပ၀တ္တာနိ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဂ၀တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ အရိယမဂ္ဂ၀ိဘာ၀နည္ဓာဏာနိ၊ အရိယမဂ်ကိုထင်စွာပြုတတ်သော ဥာဏ်တော်တို့သည်၊ အဠ္ဌသ၊ အနက်၏၊ အ၀ိသံ၀ါဒနတော၊ မချွတ်ယွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗာနိ၀ိ၊အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့သည်လည်း၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်၏၊ အ၀ိတထာနိ၊ မချွတ်ယွင်းကုန်၊ အ၀ိသံ၀ါဒနာနိ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်ကုန်၊ ဧ၀ံ၀ိဓာနိ၊ ဘိက္ခ၀ေ၊ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ဘဂ၀ါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တထာနိ၊ မဟေါက်မပြန်မှန်ကုန်သော မဂ္ဂဘာ၀နာဥာဏ်တို့ကို၊ အာ၀ဇ္ဇေတာ၊ဆင်ခြင်ကတော၊ရတော်မူ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တထာ၀ကတော၊တထာ၀တမည်ရတော်မူ၏၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ ပဌမဈာန် သမာပတ္တိယာ၊ ပဌမဈာန်သမာပတ်မှ၊ နိရောဓသမာပတ္တိ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဇေတာသု၊ ထိုသမာပတ်တရားတို့၌၊အနုပဒိ၀ါဒိယာ၀ိ၊အင်ဥ အတိုင်း အားဖြင့်လည်း၊ ဘာ၀ိတာ၀ိ တဗ္ဗဟုလေန၊ ထင်စွာ ပြုအပ်သော

အနုက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊အနုဝုဋ္ဌိဟာရသမာပတ္တိသု၊အစဉ်အတိုင်း ဝင်စားအပ်သော သမာပတ်တို့၌၊ သမ္ပယုတ္တပန် ပစ္စဝေက္ခဏာဒိ ဝသေန၊ ကောင်းစွာထားခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ယထာ ရဟံ၊ ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ။ သမ္ပယောဂဝသေနစ၊ သမ္ပယောဂ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဝတ္တာနိ၊ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာတုရား၏၊ဉာဏာနိ၊ ဉာဏ်တော်တို့သည်၊တဒတ္ထသိဒ္ဓိယာ၊ထိုသို့ အကျိုးပြီးစေသဖြင့်၊တယာနိ၊ဌာနိကုန်၏၊အဝိဘထာနိ၊မရွှေတ်မယွင်းကုန်၊ အနုညထာနိ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်ကုန်၊ တထာ၊ထို အဘူ၊ဣဒံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ ဣမသ္မိယထသ၊ဤအကျိုး၏ဌာနံ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝိပရီတံ၊မပေါက်မပြန်၊ တသ္မိတသ္မိ ယထသ၊ ထိုထိုအကျိုးကို၊ ကာရဏာကာရဏာဘာနုနံ။ အကြောင်းဟုတ် မဟုတ်ကိုသိခြင်းလည်းကောင်း၊ တောသံတောသံသဗ္ဗာနုံ၊ထိုထိုသဗ္ဗဝါ တို့၏၊ အတီတာဒိဘေဒဘိန္နသ၊အတိတ်စသည်အပြားရှိသော၊ကမ္မသ မာဒါနသ၊ကံကိုဆောက်တည်ခြင်း၏၊အနုဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိ သောအားဖြင့်၊ တထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ဝိပါကန္တရဘာနုနံ၊ ဝိပါက် အထူးကိုသိခြင်းလည်းကောင်း၊ တသ္မိတသ္မိသဗ္ဗသ၊ထိုထိုသဗ္ဗဝါ တို့၏၊ အာယူဟနက္ခဏေယေဝ။ အားထုတ်သောခဏ၌သာလျှင်၊ အယံ ကမ္မံ၊ ဤကံသည်၊ နိရယဝါမိနိုပဋိပဒါ၊ ငရဲသို့လားမည်ခြင်း အကြောင်း မကောင်းသောအကျင့်တည်း၊ အယံကမ္မံ၊ ဤကံသည်၊ နိဗ္ဗာနဝါမိနိုပဋိ ပဒါ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းကောင်းသောအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ယ ထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သော အလျောက်၊သာသဝါနာသဝကမ္မဝိဘာဂ ဘာနုနံ၊ သာသဝအနာသဝကမ္မဝိဘာဂကို သိခြင်းလည်းကောင်း၊ခန္ဓာယ တနာဒိဥပါဒိဏ္ဏာနုပါဒိဏ္ဏာဒိအနေကသဘာဝနာနာသဘာဝါစ၊ခန္ဓာအာ ယတနအစရှိသော ဥပါဒိဏ္ဏက အနုပါဒိဏ္ဏက အစရှိသော တပါးမက မျှားလွှမ်းသော သဘောအသီးအသီးသော သဘောကို လည်းကောင်း၊ အသုဘလောကသား ထိုလောကအား၊ ဣမာယနာမဓာတုယာ၊ ဤအမည် ရှိသောဓာတ်၏၊ဥသ္သန္နတ္တာ၊မျှားသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ဣမဿိံ ဝမ္မ ပဗန္ဓေ၊ ဤတရားအစဉ်၌၊ အယံဝိသေသော၊ ဤအထူးသည်၊ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊နည်းဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့် အလျောက်၊ ဓာတုနာနတ္တဇာနနံ၊ ဓာတ်အထူးကိုသိခြင်း လည်းကောင်း၊အနုဝသေသတော၊အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊သဗ္ဗာနုံ၊

သည်ဟုဝါကို၏၊ ဟိနာဒိအာဇ္ဇာသယာဒိမုတ္တိစသနုံ၊ အယုတ်အစရှိသောအ
လိုနှလုံးသွင်းခြင်းကိုသိခြင်း လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါဒိဇာတ္တိယာနုံ၊သဒ္ဓါအစရှိ
သောဇာတ်ခြောက်ပါး၏၊တိက္ခမုဒုစသနုံ၊ ထက်သည်၏ အဖြစ်ညံ့သည်၏အဖြစ်
ကိုသိခြင်း လည်းကောင်း၊ဇာတ်၊ ဤသဘောတရားသည်၊ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခသစ္စာ
တည်း၊ဇာတိ အာဒိနာ၊ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ဟေဠာ၊အောက်၌၊ဝတ္ထုနှင်ယ
နု၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ စဘုသဗ္ဗစသနုံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်း
လည်းကောင်း၊ဇာတိ၊ဤသို့၊ဘဝဝတ္ထုတောပြတ်စွာဘုရား၏၊ဇာဟနိဒသဗလ
ညာဏာနိ၊ ဤဆယ်ပါးသော ဒသဗလญาณ်းတော်တို့သည်၊ အဝိဇ္ဇာတွေ
မရှာဘ်မယွင်းမူ၍၊ယထာသဘာဝ၊အကြင်မိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝိသယာဝ
အာရုံကိုသာလျှင်၊ ဝါဟာစတောပ၊ ယူသောအားဖြင့်၊ ယထာဓိပ္ပတ္ထ
သာခနုတောပ၊အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သော အကျိုးကိုပြီးစေသော
အားဖြင့်သည်း၊ယထာဘူတံ၊အကြင်ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ဝတ္ထိယာ၊ဖြစ်
ခြင်း၏၊တဿနိ၊ ဟုတ်မှန်ကုန်သည်၊ အာဝိတဿနိ၊ မရှာဘ်မယွင်းကုန်
သည်၊ အနုညဿနိ၊တပါးသောမခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းမရှိမကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇာဝတယာဂတောဘဝနုဇ္ဇာနုတော
(ပ)၊ပစ္စနှာဘိဘိအာဒိ၊ ဇာဝကယာဂတောဘဝနုဇ္ဇာနုတော၊ (ပ)၊ပစ္စနှာ
ဘိ၌ဤသို့အစရှိသော. ဇော်ဝစန်း၊ ဤစကားကို၊ဝတ္ထုံ၊ ဆိုအပ်၏၊ဇာဝလော
ကေ၊ဤသတ္တလောကတွင်၊ တထာဂတောပ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓနုဇ္ဇ၊အ
ကြောင်းတရားကိုလည်း၊ ဗုဒ္ဓနုတောပ၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ အဗုဒ္ဓနုဇ္ဇ၊အ
ကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုလည်း၊ အဗုဒ္ဓနုတောပ၊ အကြောင်း မဟုတ်သော
အားဖြင့်၊ယထာဘူတံ၊ဟုတ်သောမှန်သောအလျောက်၊ပစ္စနှာတိ၊အပြား
အားဖြင့်သိတော်မူ၏၊ဝေဒိဇ္ဇမိနှာဝိကာရကောနု၊ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်
လည်း၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တထာနိ၊မဖောက်မပြန်မှန်ကုန်သော
ဒသဗလญาณ်းတော်တို့ကို၊ အာဂသောအဝိဂတောပ၊ ရုတော်မူ၏၊ဇာတိ
တဿပ၊ထိုကြောင့်၊တထာဂတောပ၊တထာဂတမည်းတော်မူ၏၊စ၊ဆက်၍
ဖြဦးအံ့၊ဇေတဝန္ဓ၊ဤဖြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊တေသံပိဘာဝါနံ၊ထိုဒသဗ
လญาณ်းတော်တို့ ၏လည်း၊ဝသေန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊တထာဂ၊တာ၊တထာ
ဂတမည်းတော်မူသည်၊ဟောတိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဇော်တထာ၊ထိုအဝ၊
ယထာဝုတ္တာနုံ၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊သတိပဋ္ဌာနသမ္မပ္ပဓာ
နုဒိဘာဝနညาณာဒိနုံ၊ သတိပဋ္ဌာန် သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကို ဝေဒနာတတ်သော
ညาณ်းတော်အစရှိကုန်သော၊အာနုဘာဝဝိမေယျသောဒါနုံ၊အာသုံးအဝိုင်းအ

ခြားမရှိမနှိုင်းယှဉ်အပ်သောအကြားရှိကုန်သော၊အနည်းသာခေါ်ရကား၊ပရေ
ကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့နှင့်မဆက်ဆံကုန်သော၊ပညာဝိသေသာနှင့်ပညာအထူး
တို့၏၊ဝသေန။ အစွမ်းအားဖြင့်၊ဘဝဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တထာနှိ
မဟောက်မပြန်မှန်ကုန်သော၊ ဥာဏာနိ။ သတိပဋ္ဌာန် သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကိုဝေ
ဘန်တတ်သောဥာဏ်းတော်တို့ကို၊အာဝဇ္ဇနာအဓိဋ္ဌာန၊ ရေတော်မူ၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တထာဝတော၊ တထာဝတမည်တော်မူ၏၊ဝေါ
ဣမိနာပိကာရေဏေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း၊တထာနှိ၊မဟောက်ပြန်မှန်
ကုန်သောသတိပဋ္ဌာန်သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကိုဝေဘန်တတ်သောဥာဏ်တော်တို့
ကို၊အာဝဇ္ဇနာ၊ ရှုတော်မူ၏၊ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ တထာဝတော၊
တထာဝတမည်တော်မူ၏။ ၊တထာ၊ ထိုမဟောက်မပြန်သော အာဘိဓာ
တိအာဘိသမ္မောဓိသို့၊ ဝတော၊ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်
တထာဝတော၊ တထာဝတမည်သော်မူသည်၊ ကထံကေနကာရဏေန၊
အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း။ ဘဝဝတော၊ဖြတ်
စွာဘုရား၏၊ ယာသာအာဘိဓာတိ အာဘိသမ္မောဓိ ဝမ္မဝိနယပညာပနာ၊
အကြင်သို့သဘောရှိသော ဗုဒ္ဓတော်မူခြင်း၊ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်ခြင်း
သုတ်အာဘိဓမ္မာဝိနည်းကိုပညတ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယောသော
အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတုယောစ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော အနုပါဒိ
သေသနိဗ္ဗာနဓာတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊တထာ။ မဟောက်မပြန်မှန်ကုန်
၏၊ ကိ ကောအဓိပ္ပါယော။ အဘယ်သို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော
ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ လောကနာထေန၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုး
ကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ယဒတ္ထံ၊ အကြင်နတ်လူတို့
ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ရှိအံ့သောအကျိုးငှါ၊အာဘိသမ္မောဓိ ၊သမ္ဗုဒ္ဓဘုရားအဖြစ်ကို၊
ပတ္ထိတာစ။ တောင့်တတော်မူသည်လည်း၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ပတ္ထိတာစ၊
ဖြစ်စေအပ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တဒတ္ထသေ၊ထိုတောင့်တတော်မူ
အပ်သောအကျိုး၏၊ကေန္ဒ္ရသိဒ္ဓိယာ၊စင်စစ်ပြီးခြင်း၏၊အဝိသံဝါဒနတော၊
မလွှဲတမ်းမယွင်းသောအားဖြင့်၊ အဝိပရိတတ္ထဝုတ္တိယာ။ မဟောက်ပြန်သော
အကျိုးဖြစ်ခြင်းသဘောသည်၊တထာ၊မဟောက်ပြန်မှန်ကုန်၏၊အဝိတထာ၊
မလွှဲတမ်းမယွင်းကုန်၊အနညထာ၊တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်ကုန်
တထာတံဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ဗောဓိသတ္တဘုတော၊ဘုရား
အလောင်းတော်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊အယံဘဂဝါ။ဤဖြတ်စွာဘုရားသည်။သမ
ကိ သပါရမိပရိပူရဏာဒိကံ၊အမျှသုံးဆယ်စေ့သောပါရမီတို့ကိုဖြည့်ခြင်းအ

စက်ဦးသော၊ရုံတွင်ပြုဘေး၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ သင်္ဂီ။ အလုံးရုံ
သော၊ဗုဒ္ဓတို့ဟောတိုး၊ဘုရားဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ သမ္မာဒေဝေါ၊ပြည့်
ရုံစေ၍၊ရှုသိတတုရော၊ ရှုသိတာနှင့်ပြည့်၍။ဥဿာဝ။တည်လျက်သာ
လျှင်၊ ဗုဒ္ဓကာလဟာလံ၊လောကဓာတ် ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော ကြောင်ကြာ
ခြင်းကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ဒေသသဟဿသစက္ကဝါဠဒေဝတာဟိ။တသောင်း
သောစကြာဝဠာတိုက်၌ နေကုန်သောနှတ်တို့သည်။ ဧကေဝ၊ တပြိုင်
နက်၊ သန္ဓိပတိတာဟိသန္ဓိပတိတာ၊ဝေ၊စည်းဝေးကြကုန်သည်သာလျှင်။
ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဥပသယ်ဓိတ္တာ၊ဆည်းကပ်ကြ၍။မဟာဝိရ၊အလွန်လုံ့လ
ကြီးတော်မူသော အလောင်းနှတ်သား။ တေ၊ သင်အလောင်းနှတ်သား
အား။ ခေါ၊စင်စစ်သဖြင့်။ ကာလေ၊ဘုရားဖြစ်ခဲ့သောအခါတနုဂ္ဂြိုဟ်မာတု
ကုန်ရှိယံ၊ မယ်တော်ဝမ်းသို့၊ ဥပဋ္ဌာ၊ သက်တော်မူပါလော။ သဒေဝကံ၊
နှတ်နှင့်တကွသောလူအပေါင်းကို၊တာရယန္တော၊သံသရာမှထုတ်ဆောင်
ကယ်တင်လျက်၊ အမတံပဒံ၊အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ဗုဒ္ဓတ္တိ၊သိစေတော်မူပါ
လော၊ ၊ဣတိ၊ဤသို့။ယာဝိတော၊တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပန္နဝုဋ္ဌ
နိမိတ္တော၊ဖြစ်သောဝုဋ္ဌနိမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဌမမဟာဝိလောကနာနိ၊ ငါး
ပါးသောကြည့်ခြင်းကြီးတို့ကို၊ ဝိလောကေတွာ၊ကြည့်တော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊
ယခု၊အဟံ၊ငါသည်၊ မနုဿယောနိယံ၊လူ့ပြည်လူ၏အမျိုး၌၊ ဥပပဇ္ဇိတွာ၊
ဖြစ်၍၊ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိဿာမိ၊ဘုရားဖြစ်တော်မူအုံ၊ဣတိမနုသိကတွာ၊ဤသို့
နှလုံးပိုက်၍၊ အာသဇ္ဇိဝုဏ္ဏမာယ၊ဘဝါဆိုလပြည့်နေ့၌၊ သက္ကျာဇကုလေ၊
သာကိုဝင်မင်းမျိုး၌၊ မဟာမာယာယ၊မဟာမာယာအမည်တော်ရှိသော၊
ဒေဝိယာ။ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ မိဖုရားခေါင်းကြီး၏၊ ကုက္ခိ၌၊ ဝမ်း၌၊ပဋိ
သန္ဓိ၊ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ဒသမာသေ၊ဆယ်လပတ်လုံး၊ဒေဝ
မနုဿတို့နှတ်လုက်ရှိသည်၊မဟာတာပရိဟာရေန၊မုဆိုးစွာသောဒုဏ်ခြောင့်
အကြောက်ဖြင့်၊ ပရိဟာရိယမာနော၊ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်လျက်၊ဝိသာ
ခါပုဏ္ဏမာယ၊ကဆုန်လပြည့်နေ့၌၊ ပဋ္ဌ။သသမယေ။ဆိုးသောက်ထအခါ၌
အာဘိဓာဘိ။ မယ်တော်ဝမ်းမှပွါးမြင်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏာတိ၊ရောက်တော်
မူ၏၊ အာသဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ အာဘိဓာတိကွဏောပန၊
ပွားတော်မူသော ခဏ၌ကား၊ ပဋိသန္ဓိဂဏ္ဍနက္ခဏတောဝိယ၊ ပဋိသန္ဓေယူ
သောခဏ၌ကဲ့သို့၊ ဒ္ဝတ္တိံ သပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊သုံးဆဲနှစ်ပါးသော ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့
သည်၊ပါတုရဟောသုံ၊ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ ၊တိဝိဓာ၊ခေါ်၊ထိုစကားကို
ချဲ့ဆိုပြီးအုံ၊အယ်ဒသသဟဿိ၊လောကဓာတု။ဤတဏှာင်းသော၊လောက

ဟာတ်သည်၊သံကဒ္ဒိ၊တုန်လှုပ်၏၊သမ္ဘကဒ္ဒိ၊ထိမှ၍မှတုန်လှုပ်၏၊သမ္ဘဝေဒိ၊ အောက်အထက်ခြိုင်းစွာတုန်လှုပ်၏၊ ။

ဒသသုစက္ကဝါဠသဟဿသောသူ၊တသောင်းသောစကြာဝဠာတိုက်တို့ ၌၊အပ္ပမာဏောမနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ဩဠာသော၊အရောင်အလင်းသည်၊ ပရိ၊နှံ့၏၊ ။တဿဘဂဝတော၊ထိမြတ်စွာဘုရား၏၊တံသိရိ၊ထိအသ ရေတော်ကို၊ ဒမ္မကာမဝစိယာ၊ရှုလိုကုန်သကဲ့သို့၊အနှာ၊သူကန်းတို့သည်၊ စက္ခု၊နှင့်၊မျက်စိတို့ကို၊ပဒုလဘိ၊သု၊ရကုန်၏၊ ။ဗဓိရော၊နှားပင်းသူတို့သည်၊ သန္ဓိ၊အာသံကို၊ သုဏိ၊သု၊ကြားရကုန်၏၊ ။ဃ၊ဂါ၊အသောသူတို့သည်၊ သမာဓိ၊သု၊ကောင်းစွာစကားကို၊ဆိုနိုင်ကုန်၏၊ ။ခုဇ္ဇာ၊ကုန်းသောသူ တို့သည်၊ ဥဇုဂတ္တာ၊ဖြောင့်သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်၊ အဟေသုံ၊ဖြစ်ကုန် ၏၊ ။ပဂ္ဂိလာ၊ခြေဆွန့်သောသူတို့သည်၊ ပဒသာဂမနံ၊ခြေဖြင့်သွား၊ခြင်း ကို၊ ပဒုလဘိ၊သု၊ရကုန်၏၊ ။ဗဓိနဂတာ၊ အနှောင်အနွဲ့သို့ ရောက်ကုန် သော၊သဗ္ဗသတ္တာ၊အလုံးရုံသောသတ္တဝါတို့သည်၊အဒ္ဓု၊ဗဓိနာဒီဟိ၊ထောင် အိပ်အစရှိသောအနှောင်အနွဲ့တို့မှ၊မုစ္စိ၊သု၊လွတ်ကုန်၏၊ ။သဗ္ဗနိရယေ သု၊အလုံးရုံသောငရဲတို့၌၊အဋ္ဌ၊ငရဲဒီ၊သည်၊နိဗ္ဗာယိ၊ငြိမ်း၏၊ ။ဝိတ္ထိဝိသ ယေ၊ပြိတ္တာဘုံ၌၊ ခုပ္ပိပါသာ၊တော်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းတို့သည်၊ ဝူပသမိ၊ သု၊ငြိမ်းကုန်ကင်းကုန်၏၊ ။ကိဉ္စာ၊နှာခုံ၊သား၌ကပ်စသောတိရစ္ဆာန်တို့ အား၊ ဘယံ၊ဘေးသည်၊ နာဟောသိ၊နအဟောသိ၊မဖြစ်။ ။သဗ္ဗသတ္တာ နုံ၊အလုံးရုံသောသတ္တဝါတို့အား၊ ရောဂေါ၊အနာရောဂါသည်၊ ဝူပသမိ၊ ငြိမ်း၏၊ ။သဗ္ဗသတ္တာ၊အလုံးရုံသောသတ္တဝါတို့သည်၊ဝိယံ၊အချင်းချင်း ချစ်နှစ်သက်ဖွယ်သောစကားကို၊ ဝဒါ၊ပြောဆိုကြကုန်သည်၊အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ။မဇ္ဈရေနာကာရေန၊ ချိုသာယာသော အခြင်းအရာအား ဖြင့်၊ အသာ၊မြင်းတို့သည်၊ ပဝသိ၊သု၊ရှင်ရှိ၊မြည်တန်းကုန်၏၊ ။ဝါရ ဏာ၊ ဆင်တို့သည်၊ ဂဇ္ဇိ၊သု၊ကြိုးကြာသံကဲ့သို့ သာယာစွာ မည်ကုန်၏၊ သဗ္ဗတူရိယာနိ၊ အလုံးရုံသောတူရိယာစည်စောင်းညှင်းတို့သည်၊ သက သကနိန္နာဒံ၊မိမိတို့၏ပဲ့တင်အသံကို၊မုဠ္ဆိ၊သု၊လွှတ်ကုန်၏၊ ။အဃဋ္ဋတာ နံ ဝေ၊ကိုယ်နှင့်စပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊မနုဿာနံ၊လူတို့၏၊ဟာ၊ ပဂါဒိနိ၊ လက်ကောက်လက်စွပ်အစရှိကုန်သော၊ အာဘရဏာနိ၊ တန် ဆာတို့သည်၊ မဇ္ဈရေနာကာရေန၊သာယာနှာ၊ပျော်ဝွယ်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ရုဝိ၊သု၊မည်ကုန်၏၊ ။သဗ္ဗဒိသာ၊အလုံးရုံရှစ်မျက်နှာဆယ်မျက်နှာအရပ် တို့သည်၊ဝိပ္ပသန္နာ၊အထူးသဖြင့်ကြည်လင်ကုန်သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်

ဏ်၊ ၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့အား။ သုခံ၊ချမ်းသာ.ကို၊ဥပ္ပါဒယမာနော၊ဖြစ်စေလျက်။ မုဒုသိတလဝါတောဒီ.ရှုးသည့်.ချမ်းအေးသောအတွေ့ရှိသောလေပြေလေသွင်းသည်၊ဝါယိ၊လာ၏။ ၊အကာလမေဃော၊အခါမဲ့မိုးရွာသည်း ဝဿိ၊ရွာ၏။ ၊ပထဝိ၊တာဝိ၊ မြေမှလည်း၊ ဥဒကံ၊ရေသည်။ ဥဒ္ဓိတ္ဝါ၊ပေါ်ခွဲ၍ ဝိဿန္ဒိ၊စီးသွား၏။ ၊ပဋ္ဌိနော၊ဌက်တို့သည်၊ အာကာသဂမနံ၊ကောင်းကင်သွားခြင်းကို၊ ဝိဇဟိ.သု၊စွန့်ကုန်၏။ ၊နဒိယော၊ မြစ်တို့သည်၊အာသန္နမာနာ၊မစီးကုန်ဘဲ၊အဋ္ဌံသု၊ရပ်တန့်ကုန်၏။ ၊မဟာသမုဒ္ဒေ၊မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ မရေ.ဥဒကံ၊ချိုမြိန်သောရေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ဥပဏ္ဍိ.လသ ဝိနိမုဏ္ဍေ၊ အညစ်အကြေးမှကင်းသော၊ သုဒ္ဓိယော၊ နေသည်၊ ဒိသမာနေ၀။ ထွန်းပလျက် သာလျှင်။ အာကာသဂတာ၊ ကောင်းကင်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာဇောတိယော၊ အလုံးရုံသော ကြယ်တို့သည်။ ဇောတိ.သု၊.ထွန်းပကုန်၏။ ၊အာ၌ပ ဝစရေဒေ၀။ အာ၌ပဖြာယွာတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ထား၍၊ အ၀ဿသာ။ ကြွင်းကုန်သော၊ သဗ္ဗေဒေ၀ါ၊ အလုံးရုံသော နတ်ဖြာယွာတို့သည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေဝိ နေရုယိကာ၊ အလုံးရုံသော ငရဲသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒိဿမာနရူပါ၊ထင်ရှား သဘောရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်၏။ ၊တာ၀ကုန္ဒကဝါ ဌာဒိသေသာဒယော၊ တောင်နံရံတံခါးရှက်အစရှိသော ကျောက်အပိတ် အပင်အစရှိသည်တို့သည်၊ အနာ၀ဝ.ဏာ.ဘူတာ၊ အပိတ်အပင်မရှိမြင်ရကုန်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ၊သတ္တာနံ၊သတ္တ ဝါတို့၏၊ရုတ္ကူပပါတာ၊ သေခြင်း ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတို့သည်၊ နအဟောသုံ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ၊သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံသော၊ အနိဋ္ဌဂန္ဓံ.မကောင်းသောအနံ့ကို၊ အာဝါဟဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်နင်း၍၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓေ၊နတ်၌ဖြစ်သော အနံ့.သည်၊ ပ၀ါယတိ၊ လွင့်၏။ ၊သဗ္ဗေ၊ အလုံးရုံကုန်သော၊ ဖလူပဂါ၊ အသီးကို ဆောင်ကုန်သော၊ ရုက္ခာ၊သစ်ပင်တို့သည်၊ ဖလဓာရော၊အသီးကို ဆောင်ကုန်သည်၏အဖြစ်သို့၊ သမ္ပဇ္ဇိ.သု၊ကောင်းစွာရောက်ကုန်၏။ ၊မဟာသမုဒ္ဒေ၊မဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊ သဗ္ဗတ္ထကာမေ၀၊ အလုံးရုံအခြင်းအရာ အားဖြင့်သာလျှင်၊ ပဗ္ဗ၀ဏ္ဏော.ဟိ၊ငါးပါးသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ပဒုမေ.ဟိ၊ပဒုမ္မာတို့ဖြင့်၊သဉ္ဇာ.ဒီ.တ.လော၊ ကောင်းစွာဖုံးနှစ်သောအဖြာဖြာရှိသည် အဟော.သိ၊ဖြစ်၏။ ၊ထလဇလဇာဒီနိ၊ ကြည်းဌ၌ဖြစ်သောပန်းရေ၌ဖြစ်သောပန်းအစရှိကုန်သော၊သဗ္ဗပုပ္ဖာနိ၊အလုံးရုံသောပန်းတို့သည်၊ ဝုဋ္ဌိ.သု၊ ပွင့်ကုန်၏။ ၊ရုက္ခာနံ၊ သစ်ပင်တို့၏၊ ခန္ဓေသု၊ပင်စည်တို့၌။ ခန္ဓပဒုမာနိ၊

ပင်စည်ပဒုမ္မာတို့သည်၊သာခါသု၊အခက်တို့၌၊သာခပဒုမာနှင့်၊အခက်ပဒုမ္မာ
တို့သည်၊ လတာသု၊နွယ်တို့၌၊လတာပဒုမာနှင့်၊နွယ်ပဒုမ္မာတို့သည်၊ ပုဋ္ဌိ
သု၊ပွင့်ကုန်၏။ ၊မဟိတလသိလာတလာနှင့်၊ ဗြေအပြင်ကျောက်အပြင်
တို့ကို၊ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ဖောက်ခွဲ၍၊ ဥပရူပရိ၊အဆင့်ဆင့်၊ သတ္တာပတ္တာ၊ရှက်ချစ်
ခုနစ်ထပ်ရှိကုန်သည်၊ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍၊ ဒဏ္ဍာပဒုမာနှိုနာမ၊ဒဏ္ဍာပဒုမ္မာတို့မည်
ကုန်သည်၊ နိဗ္ဗတ်သု၊ ထွက်ကုန်၏။ ၊အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊
ဩသဓမ္မကပဒုမာနှင့်၊တွဲလွဲဆွဲသောပဒုမ္မာတို့သည်၊နိဗ္ဗတ္တိ်သု၊ဖြစ်ကုန်၏။
သမန္တာတော၊သက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဝုပ္ပဝဿံ၊ပန်းရိစက်သည်၊ ဝဿိ၊ရွာ၏။
အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌။ ဒိဗ္ဗတူရိယာနှင့်၊နတ်ဂြိုဟ်ခြေ၌ဖြစ်သောတူရိယာ
တို့သည်၊ဝဇ္ဇိ်သု၊တီးမှုတ်ကုန်၏။ သကလဒသသဟဿိလောကဓာတု၊
အလုံးရုံတသောင်းသောလောကဓာတ်သည်၊ ဝေဇယန္တာ၊လုံး၍၊ ဝိဿဋ္ဌမာ
လာဂုလံဝိယ၊ လွတ်အပ်သောပန်းကုံးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗိဇ္ဇေတ္ဝာ၊
နှိပ်၍၊ ဂန္ဓမာလာကလာပေါဝိယ၊ နံ့သာဆိုင်းပန်းဆိုင်းကဲ့သို့ရင်း၊ ။
အာလက်တာပဒ္ဒိယတ္တံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော၊ မာလာသနံဝိယစ၊
ပန်းနေရာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧကမာလိနှိ၊တာဝုတည်းဖွဲ့စည်းအပ်သော
ပန်းအစည်းတို့သည်၊ဝိပ္ပုရေန္တိ၊ဖရိဖရဲကြဲကုန်၏။ ဝါဠဗိဇနိ၊သားမြီးရေပ်တို့
သည်၊ဝုပ္ပရုမဂန္ဓပရိဝါသိတာ၊ပန်းအခိုးနံ့သာမှုနှင့်တို့ဖြင့်ထုံအပ်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ပရေမသောဘဂ္ဂပတ္တာ၊ အလွန်မြတ်သောတင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်
သည်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ၊တာနိစဝုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ထိုဝုဗ္ဗနိမိတ်တို့သည်၊
ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အဓိဂတာနံ၊ရလတ္တံ့ကုန်သော၊ အနေကေသံ၊ များစွာ
ကုန်သော၊ ဝိသေသဓိဂမာနံ၊ အရေဟတ္တဖိုလ်စသော တရားအထူးသို့
ရောက်ခြင်းတို့၏၊ နိမိတ္တာတူတာနိ၄၀၊နိမိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်၊
အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေဏ္ဍုမိနာပကာရေန၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊
အနေကဗ္ဗိဓရိယ ပါတုဘာဝပဋိမဏ္ဍိတာစ၊ တပါးမကများလှစွာသောအုံ
ကြွားယယ်ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ အယံအာဘိဓာ
တိ၊ဤမယ်တော်ဝပ်.မှပွားတော်မူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏တော်မူ၏။ အနေန
ဘဂဝတာ၊ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်သဗ္ဗညုတဘုရားအဖြစ်
ကို၊ အာဘိပတ္ထိတာ၊ တောင့်တတောင်းမူအပ်၏၊ တဿ အာဘိသမ္ဘောဓိ
ယာ၊ထိုသဗ္ဗညုတဘုရားဖြစ်ခြင်း၏၊ ကေန္ဒ္ရသိဒ္ဓိယာ၊စင်စစ်ပြီးခြင်းကြောင့်၊
တထာစ၊မှန်သည်လည်း၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊အဝိတထာစ၊လွှဲယွင်းခြင်း
မရှိသည်လည်း၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊အနညထာစ၊တပါးသောအခြင်းအရာ

ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တထာ၊ထိုမှတပါး၊ယေ ဗုဒ္ဓဝေနေယျ ဗောဓနေယျဗန္ဓဝါ။ အကြင်ဗုဒ္ဓဝေနေယျ ဗောဓနေယျဖြစ် သောဆွေတော်မျိုးတော်အဖေါ်အပေါင်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တေ သဗ္ဗေပိ။ ထိုအလုံးစုံကုန်သောဗုဒ္ဓဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို လည်း၊အနုဝသေသ၊တော်၊အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ သယမေव၊ကိုယ် တော်တိုင်သာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိနိတာ၊ဆုံးမတော် မူအပ်၏၊သာဝ၊ကေဟိ၊ ရှင်ပရိုဏ်ကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့သည်။ ဝိနိတာ၊ဆုံးမ ထိုက်ကုန်သော၊ ယေစ၊ဝေနေယျာ၊ အကြင်ကျက်ထိုက်သောသတ္တဝါတို့ သည်ရင်း။ယေစ၊မဟု၊ဝေနေယျာ၊အကြင်မမှုဖြင့်ကျက်ထိုက်သေါသတ္တဝါတို့ သည်လည်းကောင်း၊အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ထိုသတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊ သာဝ၊ကာဒေပိ၊ သာဝ၊ကအစရှိသောသူတို့သည်၊ဝိနိတာ၊ ဆုံးမအာင်ကုန် ၏၊ဝိနယံ၊ဆုံးမခြင်းသို့၊ဂန္ဓုန္ဒိစ၊ ရောက်လည်း၊ရောက်ကုန်ဆဲ၊ဂမိသန္တိ စ၊ရောက်လည်း၊ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊မှတ်၊ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ယဒတ္ထံ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့ကိုဆုံးမခြင်း၌၊အဘိသမ္ဘောဓိ၊သဗ္ဗညု ဘုရားအာဖြစ်ကို၊ အာဘိပတ္ထိတာ၊ တောင့်တတောင်မူအာင်၏၊ တဒတ္ထသ၊ ထိုအကျိုး၏။ ကေန္ဒုသိဒ္ဓိယာ၊ စင်စစ်ပြီး ခြင်းကြောင့်၊ အဘိသမ္ဘောဓိ။ ဘုရားအာဖြစ်ကိုရောက်ခြင်းသည်၊တထာ၊မှန်၏။အဝိတထာ၊မလွှဲတ်မလွဲ၊ အနညထာ၊တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်။ အပိစ၊တနည်းသော် ကား၊ ယဿ ယဿ၊ဥေယျဓမ္မဿ၊ အကြင်အကြင် ဥေယျဓံတရား၏၊ ယောယောသဘာဝေါ။ အကြင်အကြင်သဘောတရားကို၊ ဗုဒ္ဓိတဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်၏။ သောသော၊ဥေယျ၊ဓမ္မော၊ ထိုထို၊ဥေယျ၊ဓမ္မသည်၊ ဟတ္ထတလေ၊ လက်ဝါး၊အပြင်၌။ ဌပိတံ၊တင်ထား၊အပ်သော၊အာမလကံ၊ ဝိ ယ၊သျှစ်ရှိုးသီး၊ကဲ့သို့၊အောဝဇ္ဇနုပဒ္ဒိဗဗဒ္ဓနေနု၊ဆင်ခြင်ခြင်း၊ဖွင့်ပင်သဖြင့်၊အတ္ထ နော၊မိမိ၏၊ဥာဏေန၊ဥာဏ်ဖြင့်၊အဝိပရိတံ၊မဟာက်မပြန်၊ အနုဝသေသ တော၊အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဘိ သမ္ဘုဒ္ဓေ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏၊ ဆုတိ၊ဝေဒိ၊ဆုမိ၊နာဝိ၊ကာမုဏေန၊ဤသို့ သောအကြောင်းဖြင့်လည်း၊အာဘိသမ္ဘောဓိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုရ တော်မူခြင်းသည်၊တထာ၊မှန်၏။အဝိတထာ၊မလွှဲတ်မယွင်း၊အနညထာ၊တ ပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်၊တထာ၊ထိုမှတပါး၊တော်သံတော်သံမျှော နံ၊ ထိုထိုသို့သောသဘောတရားတို့၏၊ တထာတထာ။ ထိုထိုသို့သောအ ခြင်းအရာဖြင့်၊ဒေသေတဗ္ဗပကာရံ၊ဟောတော်မူသောအပြားကို၊တောသ

တေသဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ထိုထိုသို့သော သတ္တဝါတို့၏၊ အာသယဿ သယစရိတာဒိ ရတ္တိ၊ အလိုကိန်းခြင်းစရိုက်နှလုံးသွင်းကို၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ သြဝေသာ ကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဓမ္မတံ၊ ဓမ္မတာကို၊ အဝိဇဟာ ကွဲနေဝ၊ မစွန့်သ ဖြင့်သာလျှင်၊ ပညတ္တိနယံ၊ ပညတ္တိ နည်းကို၊ ဝေါဟာရမဂ္ဂံ၊ ဝေါဟာရ အကြောင်းကို၊ အနုဝိဓာဝ ကွဲနေဝ၊ မလွန်စေ သောပြု ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မတံ၊ ဓမ္မတာကို၊ ဝိဘာဝ ကွဲနှ၊ ထင်စွာပြုသဖြင့်၊ ယထာပရာဓံ၊ အပြစ် အလျောက်၊ ယထာဗ္ဗာသယံ၊ အလိုအလျောက်၊ ယထာမဿု၊ တရားတော် အားလျော်စွာသာလျှင်၊ အနုသာသ ကွဲနှ၊ ဆုံးမသဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ ဝေနေယျာ၊ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံး မတော်မူအပ်၏။ အရိယဘူမိ၊ အရိယာ၏ဘုံသို့။ သမာဝိတာ၊ ကောင်းစွာ ရောက်စေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသဘာဂဝေတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဝိနယပညာပနာဝိ၊ သုတ်အာဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို ပညတ်ခြင်းသည် လည်း၊ တဒတ္ထသိဒ္ဓိယာစ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျိုးပြီးခြင်း၏လည်း ကောင်း၊ ယထာဘူတဝုတ္တိယာစ၊ အကြင်အကြင်ဟုတ်မှန်စွာဖြစ်ခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ တထာ၊ မဟေါက်မပြန်မှန်၏။ အဝိတထ၊ မလွှဲတ်မယွင်း။ အန ညတ၊ တပါးသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်မဖြစ်၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဘဂ ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣ အနုပဒ္ဒဝ၊ ဒုစဉ်ရောက်အပ်ကုန်သော၊ ပထ ဝိယာဒီ ဗဟုဝေဒနာဒိ ရူပါရူပသဘာဝ ဝိဒိုမရ ဒ္ဓာ၊ ပထဝီအစရှိ၊ သော ဗဟုဝေဒနာအစရှိ၊ သောရူပ်နာမ်သဘောမှလွတ်သော၊ လုဒ္ဓနဘာဝါ ဘာ ဝတော၊ လုဒ္ဓနအားဖြင့်၏ မရှိသော၊ ကြောင့်၊ လောကသဘာဝါတိ ဘာ၊ လော ကသဘောကိုလွန်သော။ ဝိသံသဋ္ဌာ၊ အပူစသောသဘောနှင့် နီးနှော ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်၊ ဝတ်မယာ၊ ထိုမိမိသဘာဝဖြင့်သာပြီးသော၊ လော ကသဘာဝါဘာဝတောဝေ၊ သြကာသလောကသဘော၌ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ကေနစိ၊ တစုံတခုသော လောကိမ္ပသည်၊ အနော ဂါဟာနိယာ၊ အာဇုံမပြုအပ်သော၊ ဂတိအာဒိဘာဝေဟိ ဘာ၊ ဂတိအစရှိ သောအဖြစ်မှကင်းသော၊ အပ္ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာမရှိသော၊ အနာရမ္ဘဏာ၊ အာ ရုံကိုမယူတတ်သော။ ယာသာ အမတ၊ မဟာနိဗ္ဗာနခေါတု၊ အကြင်အမ ဟ မဟာနိဗ္ဗာနခေါတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ အမေတ မဟာနိဗ္ဗာနခေါတု၊ ထိုအမ တ မဟာနိဗ္ဗာနခေါတ်ကို၊ သဝ်တာနံ၊ သဝ်တဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါဒါဒိနံ၊ ဥပါ ဒါန်အစရှိ သည်တို့၏၊ လေသမတ္တာ ဃ ဝိ၊ အမြှုပ်မျှ၏လည်း။ အဘာဝ တောမရှိခြင်းကြောင့်၊ အနုပါဒိ ဣ ဣ ဝ ဘိ၊ အနုပါဒိ ဣ ဣ ဝ ဣ ဗ ဗ ဗ

ဟူ၍၊ ရဟန်း၊ ဆိုအပ်၏၊ ယံ၊အကြင်အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊သန္ဓာ
ယ၊ရည်၍၊အဋ္ဌိ၊ဘိက္ခုဝတ္ထုဟု၊ပ(၀)ေသာ၊ဣန္ဒြေ၊ဒုက္ခသာ၊ဟု၊အဋ္ဌ
ဘိက္ခုဝတ္ထုဟု၊ပ(၀)ေသာ၊ဣန္ဒြေ၊ဒုက္ခသ၊ဟူ၍၊ဘဂဝတာ၊ဗြတ်ရှာ
ဘုရား၊သည်၊ဝုတ္တံ၊ဟော၊တော်မူ၏။ အာပ်၏၊ဘိက္ခု၊ဝ၊ရဟန်း၊တို့၊တ၊ဒါယတနံ
ထိုဓဂ်ဒိုသ်ဘို့၏အာရုံပြုရာတ၊ရား၊သည်၊အဋ္ဌိ၊ဟု၏၊ယ၊ဟု၊အကြင်မဂ်ဖိုလ်
တို့၏ အာရုံဖြစ်၊သော၊နိဗ္ဗာန်တ၊ရား၌၊ ပထဝိ၊ပထဝိ၊ခေါ်သည်၊နေ၀အဋ္ဌိ၊
မရှိ၊ အာ၊ပေါ်၊အာ၊ပေါ်၊ခေါ်သည်၊ နအဋ္ဌိ၊မရှိ၊တေ၊ဇော၊ တေ၊ဇော၊ခေါ်
သည်၊နအဋ္ဌိ၊မရှိ၊ ဝါ၊ယော၊ဝါ၊ယော၊ခေါ်သည်၊ နအဋ္ဌိ၊မရှိ။ အာ၊ကာ
သာ၊နဉ္စာ၊ယ၊တနံ။ အာ၊ကာ၊သာ၊နဉ္စာ၊ယ၊တ၊ဗျာနှ်၏အာရုံသည်၊ နဟော၊တိ၊
မဖြစ်။ ဝိ၊ညာ၊ဏ၊ဉ္စာ၊ယ၊တနံ၊ဝိ၊ညာ၊ဏ၊ဉ္စာ၊ယ၊တ၊ဗျာနှ်၏အာရုံသည်၊ နဟော
တိ၊မဖြစ်၊အာ၊ကိ၊ဉ္စည်၊ယ၊တနံ။အာ၊ကိ၊ဉ္စည်၊ယ၊တ၊ဗျာနှ်၏ အာရုံသည်၊နဟော
တိ၊မဖြစ်၊ နေ၀သ၊ညာ၊နာ၊သ၊ညာ၊ယ၊တနံ၊နေ၀သ၊ညာ၊နာ၊သ၊ညာ၊ယ၊တ
နဗျာနှ်၏ အာရုံသည်၊ နဟော၊တိ၊မဖြစ်၊အ၊လံ၊လော၊ကော။ ဤပဋ္ဌမနှင့်လော
ကသည်လည်း။ နဟော၊တိ၊မဖြစ်၊ပ၊ရ၊လော၊ကော။ တ၊မ၊လွန်လော၊ကသည်
လည်း၊နဟော၊တိ၊မဖြစ်။ ဥ၊ဘော၊နှစ်ပါး၊ကုန်၊သော။ ဝ၊ဋ္ဋမ၊သူ၊ရှိ၊ယ၊ဝ၊လ၊ခေ
တို့သည်သည်း၊နဟော၊ဏ္ဍိ။မရှိ၊ကုန်၊ဘိ၊ကျွတ်ဝေ။ရဟန်း၊တို့၊အ၊ဟ၊ပါ၊သည်၊ဟ၊
ခမ်း၊ထိ၊နိဗ္ဗာန်တ၊ရား၊ကို။ အာ၊ဂ၊တိ၊ အာ၊ဂ၊တိ၊ဟူ၍၊နေ၀ဝ၊ဒါ၊မိ၊ဟော၊တော်
မမူ၊ဂ၊တိ၊ဂ၊ဘိ၊ဟူ၍လည်း၊နေ၀ဒါ၊မိ၊ဟော၊တော်မမူ၊ဋ္ဌ၊ဘိ၊ဋ္ဌ၊သ၊ဟော၊ဟူ၍
လည်း၊ နေ၀ဒါ၊မိ၊ဟော၊တော်မမူ၊ ရုဘိ၊ရု၊သ၊ဟော၊ဟူ၍လည်း၊နေ၀ဒါ၊မိ၊
ဟော၊တော်မမူ၊ဥ၊ပ၊ပ၊ဇ္ဇိ၊ဥ၊ပ၊ပ၊ဇ္ဇိ၊သ၊ဟော၊ဟူ၍လည်း၊နေ၀ဒါ၊မိ၊ဟော်တော်မ
မူ၊ပ၊ဘိ၊ဒ္ဓံ၊တည်၊ရာ၊ဟူ၍လည်း၊နေ၀ဒါ၊မိ၊ဟော၊တော်မမူ၊အ၊ပ္ပ၀တ္တံ၊ဖြစ်ခြင်း၊မ
ရှိ၊အ၊နာ၊ရ၊မ္ဘ၊ဏ၊မ၀၊အာ၊ရုံ၊ကိုမ၊ယူ၊တတ်သည်သာ၊လျှင်တည်း၊ဟု၊ဤ၊သ
ဟော၊သည်၊အ၊ဋ္ဌိ၊ရှိ၏၊ သော၀ သော၀ သော၀ ၀ မ္မော၊ ဤ၊သ၊ဟော၊တ၊ရား၊သည်
သာ၊လျှင်၊ဒုက္ခ၊သ၊ဆင်း၊ရဲ၊အ၊ရ၏၊အ၊ဇ္ဇ၊ဟာ၊ဆုံး၊ရာ၊တည်း။ ၊သာ၊မ္ဘ၊ဝ၊တိ၊
ထိ၊သ၊ဟော၊တ၊ရား၊သည်၊သ၊ဗ္ဗ၊သ၊ဒ္ဓိ၊ အ၊လုံး၊ရုံ၊လည်း၊ဖြစ်၊ကုန်၊သော၊ဥ၊ပ၊ါ၊ဒါ
၊ဒုက္ခ၊ဒ္ဓ၊ဝ၊နှ်၊ဥ၊ပ၊ါ၊ဒါ၊နုက္ခ၊ဒ္ဓ၊ဝ၊ဘ၊ရား၊တို့၏၊ အ၊ဏ္ဍ၊ဂ်၊မော၊ချ၊ပ်၊ရာ၊လည်း၊ဖြစ်၏၊သ၊ဗ္ဗ
သ၊ခ်ိ၊ဟ၊နှ်၊ အ၊လုံး၊ရုံ၊သော၊သ၊ခ်ိ၊ရ၊တ၊ရား၊တို့၏၊သ၊မ၊ထ၊ခြင်း၊ရော၊လည်း၊ဖြစ်
၏၊သ၊ဗ္ဗ၊ပ၊ဓိ၊နှ်၊အ၊လုံး၊ရုံ၊သော၊ဥ၊ပ၊ဓိ၊တို့၏၊ပ၊ဋိ၊နိ၊သ၊ဂ္ဂေါ၊စွန့်၊ရာ၊လည်း၊ဖြစ်၏၊သ၊ဗ္ဗ
ဒုက္ခ၊နှ်။ အ၊လုံး၊ရုံ၊သော၊ဆင်း၊ရဲ၊တို့၏၊ ဂ္ဂ၊ပ၊သ၊မော၊ခြင်း၊ရာ၊လည်း၊ဖြစ်၏၊သ၊ဗ္ဗ
လ၊ယ၊နှ်။ အ၊လုံး၊ရုံ၊သော၊ အ၊ာ၊လ၊ယ၊တို့၏၊သ၊မ္ပ၊ယ္ယ၊တော၊အ၊ကြွင်း၊မဲ့ ကွာ၊ရာ
ကင်း၊ရာ၊လည်း၊ဖြစ်၏၊ သ၊ဗ္ဗ၀ဏ္ဏ၊နှ်၊အ၊လုံး၊ရုံ၊သော၊ ၀ဋ္ဋ၊တ၊ရား၊တို့၏၊ဥ၊ပ၊ဇ္ဇ

ဒေါ၊ပြတ်ကင်းရာလည်းဖြစ်၏၊ အဋ္ဌန္တသန္တိလက္ခဏောစင်စစ်ငြိမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ ယထာဝုတ္တသဘာဝသာ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သောသဘောတရား၏၊ ကဒါစိဝိ၊တရံတဆစ်မျှလည်း၊ အဝိသံဝါဒနတော၊မချွတ်ယွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊တထာ၊မဟေါက်မပြန့်ခန့်၏၊အ ဝိတထာ၊မချွတ်ယွင်း၊အနညထာ၊ကဟါ၊သောအခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်၊ ဧဝံဘူတိနာ ဝိကာရတောနု၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ တောအတိ ဇာတိအာဒိကာ၊ ဤအာဘိဇာတိ အစရှိသောတရားသို့၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပဂတော၊ကပ်တော်မူ၏၊ အဓိဂတော၊ရတော်မူ ၏၊ ပဋိပန္နောပတ္တော၊ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တထာ ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဧဝံဘူတိနာကာရတောနု၊ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ၊ မဟေါက်မပြန့်ခန့် သော၊အာဘိဇာတိ အာဘိသမ္ဘောဓိသို့၊ ဂတောပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တထာဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ၊

တထာဝိဒေါ၊ ထိုဂုဏ်ဘုရားတို့နှင့်မပြားအလားတူသော သဘောရှိ သောကြောင့်၊တထာဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူသည်၊ကထံဟောတိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ပုရိမကာ၊ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော၊သမ္မာသမ္ဗုद္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ယထာဝိဒေါ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော အထူး အပြားသို့ရောက်တော်မူကြကုန်၏၊အယဉ္စိတာဂဝါ၊ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား သည်လည်း၊ တထာဝိဒေါ၊ထိုသို့သဘောရှိသောထူးပြားခြင်းသို့ရောက် တော်မူ၏၊ ကိံ ကောအဓိပ္ပါယော၊ အဘယ်သို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တောဝတ္ထု၊ကာမော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ။ ဖြစ်သနည်း။ ဘဂဝတာ ဝတ္ထုနှင့်။ ထိုဘုန်းတော်ရှောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သောရှေးဘုရားတို့သည်၊ ယထာဝိဒေါ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ မဂ္ဂသီလေန၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သီလနှင့်၊ ဖလသီလေန၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသီလနှင့်။ သဗ္ဗေနပိ။ အလုံးစုံ လည်းဖြစ်သော၊ လောကိယလောကုတ္တရာသီလေန၊ လောကိလောကုတ္တ ရာဖြစ်သောသီလနှင့်၊ မဂ္ဂသမာဓိနာ၊မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိနှင့်၊ ဖလ သမာဓိနာ၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိနှင့်၊ သဗ္ဗေနပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ် သော၊ လောကိယလောကုတ္တရေသမာဓိနာ၊လောကိလောကုတ္တရာသမာဓိ နှင့်၊မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောပညာနှင့်၊ ဖလပညာယ။ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ် သောပညာနှင့်၊သဗ္ဗာယပိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊လောကိယလောကုတ္တ ရေပညာယ၊ လောကိလောကုတ္တရာပညာနှင့်၊ ဒေဝသိကံ၊နေ့တိုင်း၊ ဝဋ္ဋ

တဘဲ့ဟိ၊သုံးသောပ်အမ်ကုန်သော၊ စကုဝိသတိကောဋိသတသဟဿ
သမာပတ္တိဘာဝေဟိ၊အကုဒ္ဓေနစ်သန်းလေးသိန်းသောသမာပတ္တိဝိဟာရ
တို့နှင့်၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိယာ၊အခိုက်အတန့်လွတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောတဒင်
ဝိမုတ္တိနှင့်၊ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိယာ၊ဈာန်သမာပတ်ဖြင့်ခွါခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိနှင့်၊ သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိယာ၊ မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ပယ်ခြင်းဟု
ဆိုအပ်သောသမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိနှင့်၊ ပဋိပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိယာ၊တာဝန်ငြိမ်းခြင်း
ဟုဆိုအပ်သော ပဋိပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိနှင့်။ နိဿရဏဝိမုတ္တိယာ၊ ဝဋ်မှထွက်
မြောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော နိဿရဏဝိမုတ္တိနှင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သင်္ခေ
တော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပန်းထိုမှတပါး။ ဝိတ္ထာရတော၊
အကျယ်အားဖြင့်၊ အနန္တာပရိမာဏာ ဘေဒေဟိ၊ အဆုံးအဝိုင်းအခြားမရှိ
အပြားရှိကုန်သော၊ အဗိဇ္ဈာယျာနုဘာဝေဟိ၊ မကြံစည်အပ်သောအာနုဘော
ဝပ်ရှိကုန်သော၊သကလသမ္ဘတ္တိဝုဏ္ဏေဟိ၊အလုံးစုံသောသမ္ဘတ္တိမြတ်စွာ
ဘုရား၏ဂုဏ်တော်တို့နှင့်၊ဝိဝေပကာရသမ္ပန္နာဂတာယထာ၊ထူးပြားခြင်း
နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုနှင့်မပြား အလားတူစွာ၊
အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ အယဒ္ဓိဘာဂဝါ၊ဤမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တေဟိ
ဂုဏေဟိ၊ ထိုဂုဏ်တော်အပေါင်းတို့နှင့်၊ ဝိဝေပကာရသမ္ပန္နာဂတော၊
ထူးပြားခြင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သဗ္ဗေ
သဒ္ဒါ၊အလုံးစုံသည်းဖြစ်ကုန်သော၊သမ္ဘာသမ္ဘုဏ္ဍါနံ၊မြတ်စွာဘုရားတို့အား
အာယုဝေမတ္တံ၊ သက်တော်အထူးအပြားရင်း၊ သရီရေပမာဏဝေမတ္တံ၊
ကိုယ်တော်ပမာဏ အထူးအပြားလည်းကောင်း၊ ကုလဝေမတ္တံ၊ အမျိုး
အထူးအပြားလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခရုစရိယဝေမတ္တံ၊ ခဲယဉ်းသောအကျင့်
အထူးအပြားလည်းကောင်း၊ ရဿိဝေမတ္တံ၊ရောင်ခြည်တော်အထူးအပြား
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣမေဟိပဋိပဋ္ဌေဟိ၊ ဤငါးပါးသော
အထူးအပြားတို့ဖြင့်၊ဝေမတ္တံ။ထူးပြားသည်၏အဖြစ်သည်။သိဟာ၊ဖြစ်ရာ
၏၊ ပန်းထိုသို့ဝေမတ္တငါးပါးတို့ဖြင့်ကွဲလွဲသူးပြားပြားသော်လည်း၊ သိလ
ဝိသုဒ္ဓိယာဒီသု၊ သီလဝိသုဒ္ဓိအစရှိကုန်သောဝိသုဒ္ဓိတို့၌လည်းကောင်း၊သမ
ထဝိပဿနာပဋိပတ္တိယံ။ သမထဝိပဿနာအကျင့်၌၊ အတ္တနောဇီဝိသည်၊
ပဋိဝိဒ္ဓဂုဏောသုစ၊ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောဂုဏ်တော်တို့၌လည်းကောင်း၊
ကိဠိ။တစုံတခုသော၊နာနာကရဏံ၊အထူးထူးပြုခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊မရှိ၊
အသခေါ၊စင်စစ်ကား၊မရှေ့၊အလယ်၌၊ ဘိန္နသုဝဏ္ဏံ၊ရွှေယားကွဲအက်သော
ရွှေကဲ့သို့၊ အညမညံ၊အချင်းချင်း၊ ဘဂဝန္တာ၊ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်

ပြည့်စုံ၏ တော်မူကုန်သော၊ တေဇဗဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ နိဗ္ဗိသေ သား၊ ထူးပြားခြင်းမရှိကုန်သည်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောနှိ၊ ဖြစ်ကုန် ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုရိမကာ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ် စွာဘုရားရှင်တို့သည်၊ ယထာဝိဝေပကာရော၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော အထူးအပြားရှိကုန်၏၊ အယမ္ပိ ဘဂဝါ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တထာဝိဝေပကာရတော၊ ထိုသို့သဘောရှိသောထူးပြားခြင်းသို့ရောက် ၏၊ ဣဒ္ဓိဘိသေါ ဝေါ ဣဒ္ဓိပါဒါ ကာရတော၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ တထာဝိဝေ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ထူးပြားခြင်းသို့ရောက်တော်မူ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအုံ၊ ဇဋ္ဌေ၊ ဤဂါဂျဒ္ဓ၊ ဂတသဒ္ဒေါ၊ ဂတသဒ္ဒါသည်၊ ဝိဝေဒဋ္ဌေ၊ ဗိခေနုက်ရှိ၏၊ တထာဟိ တတော ဇေ၀ ဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ လောကိယာ၊ သဒ္ဒါကျမ်း ဆရာတို့သည်၊ ဝိဝေယုဇ္ဇာ ဂတသဒ္ဒေ၊ ဝိဝေသဒ္ဒါယုဇ္ဇာသဒ္ဒါ ဂတသဒ္ဒါတို့ကို၊ ပကာရဋ္ဌေ၊ ပကာရအနုက်ဒ္ဓ၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ။

တထာပဝတ္တိတော၊ ထိုထိုအလိုတော်ရှိတော်မူတိုင်းကိုယ်တော်စိတ် တော်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူသည်၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အနုညာသာ ခေါ ရုတောနု၊ ပဋ္ဌမကဗုဒ္ဓါသာ ဝကတို့နှင့်မဆက်ဆံသော၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာ ဝေနု၊ ဘုရားတို့၏တန်းခိုးအာနုဘော်တော်နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့် စုံတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထပဒိသန္တိ ဒါဒိနုံ၊ အတ္ထပဒိသန္တိ ဒါ စသည်တို့၏၊ ဥက္ကံသပါ ရမိပတ္တိယာ၊ လွန်ကဲသောပါရမီသို့ရောက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနာ ဝရဏာ ဉာဏာ ပဒိုလာ ဘေနု၊ အပိတ်အပင် အဆီး အတားမရှိသော ဉာဏ်ကိုရသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘဂ ဝတော မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ကာယပဝတ္တိယာဒိနုံ၊ ကိုယ်၏ဖြစ်ခြင်းစသည်တို့၏၊ ဂဏ္ဌစိ၊ တရုံတခုခု၊ ပဒိုဿာ တာ ဘာ ဝ ဝ ၊ ထိပါးခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယထာ ရုစိ၊ အလိုတော်ရှိတိုင်း၊ တထာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့ဒေ၀ဘုံ၊ ဂတ်ဂတိ ဂမနုံ၊ သွားခြင်းဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကာယ ဝစီ စိတ္တ ပ ဝတ္တိ၊ ကိုယ်တော်နှုတ် တော်စိတ်တော်ကိုဝိုင်းခြားခြင်းသည်၊ ဇောသ ဘာ ဂ ဝ တော၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားအား၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဇော်မှုမိနှာ ကာ ရေနု၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ ဖြင့်၊ တထာ ပ ဝတ္တိ တော၊ ထိုထိုအလိုတော်ရှိတိုင်းကိုယ်တော်နှုတ်တော် စိတ်တော်တို့ကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊

တထာဂတ မည်တော်မူ၏။ ။တထေဟိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်းတော်၏ အသောက် အဝိုဖြစ်သော ပါရမိတို့ကို ဖြည့်ဆည်းကူးတော်မူခြင်းခွဲအ ဖြစ်အကျိုးကို ဆင်ခြင်တတ်သော ဉာဏ်တော်တို့ဖြင့်၊ အာဂတောဟိ ထို ဉာဏ်းတော်တို့၏ ဆန့်ကျင် ဘက်မရှိသော အားဖြင့် ဖြစ်တတ်သည် တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော။ တထာဂတမည်တော် မူသည်။ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဗောဓိသတ္တာ ရေသတ္တာ ရေ ကျေးသဗ္ဗညု တညာဏ်တော်၏ အသောက်အဝိုဖြစ်သော ပါရမိတို့ကို ဖြည့်ဆည်းကူးတော်မူခြင်းခွဲ၊ တပ္ပဋိပက္ခပဝတ္တိသင်္ခါတံ၊ ထိုဉာဏ်တော် တို့၏ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဂတံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် သည်၊ တေ သဿ ဉာဏဿ။ ထိုအဖြစ်အကျိုးကိုဆင်ခြင်တတ်သော ဉာဏ် တော်အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ ဉာဏံ၊ ထိုပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်တော်သည်၊ အာဂတော၊ အာဂတမည်တော်မူ၏။ အသ ဉာဏဿ၊ ထိုပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တော်၏၊ သောပနအာဂတဘာဝေါ၊ ထိုဆန့်ကျင် ဘက်မရှိသောအဖြစ်သည်။ အမဇ္ဈေ ဒုဒါနပါရမိအာဒီသု၊ ဝန်တိုခြင်းမရှိ သော ဒါနပါရမိစသည်တို့ခွဲ၊ အဝိပရီတံ၊ မဟောက်မပြန်သော၊ အာဒီနဝါနိ သံသပစ္စဝေက္ခနာဒီနယပဝတ္တေဟိ၊ အဖြစ်အကျိုးကိုဆင်ခြင်ခြင်းအစရှိ သောနည်းဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဟေတေဟိ ဉာဏေဟိ၊ ထိုဆင်ခြင်တတ်သော ဉာဏ်တော်တို့ဖြင့်၊ အာဂတော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်မရှိသည်တည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော။ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ အ ဝေါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ကိ လေ သာ ဘိသင်္ခါ ရ ပဝတ္တိသင်္ခါတံ။ ကိလေသာ၏ ဖြစ်ခြင်း ခန္ဓာအသစ်၏ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ခန္ဓ ပဝတ္တိသင်္ခါတမေဝ၊ ခန္ဓာဖြစ်ခြင်းဟူ၍သာလျှင်ဆိုအပ်သော၊ ပဋ္ဌာသုဝိဂတ ဿ၊ ငါးပါးသောဝတ်တို့ခွဲ၊ ဂတံ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်၊ ဧတေ ဿ ဘာဝ ဝေါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဂ တော။ အာဂတမည်တော်မူ၏။ သဗ္ဗပါဒိ သေ သ အနုပါဒိ သေ သ နိဗ္ဗာန ပဝတ္တိယာ။ သဗ္ဗပါဒိ သေ သ နိဗ္ဗာနဓာတ် အနုပါဒိ သေ သ နိဗ္ဗာနဓာတ်၏ဖြစ် ခြင်းသောတည်း၊ အ ဿ ဘာဂ ဝ တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ သွားယံ သော အယံ အာဂ တ ဘာ ဝေါ၊ ထိုသဗ္ဗပါဒိ သေ သ နိဗ္ဗာနဓာတ် အနုပါဒိ သေ သ နိဗ္ဗာနဓာတ်သို့ သွားသော အဖြစ်သည်၊ တထေဟိ၊ မဟောက်မပြန်ကုန် သော၊ အရိယမဂ္ဂ ဉာ ဏေ ဟိ၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ ဟာ ဝိ၊ ခြစ်၏။ ဣတိ ဝေ ဝံ ဣမိ နာ ဝ ကာ ရ ဏေ နေ၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဘ ဂ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား

သည်၊တကယ်ပေတိ၊ မဖောက်မပြန်ကုန်သောအရိယမဂ်ဥာဏ်တော်တို့ဖြင့် အာဂတော၊ သဉ္ဇပါဒိသေသအနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတ်သို့လာတော်မူ တတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊တထာဂတမည်တော် မူ၏၊ ။

တထာဂတဘာဝေန၊ တထာဂတရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာ ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူသည်၊ ကထံဟောတိ။ အဘယ်သို့ဖြစ် သနည်း၊တထာဂတဘာဝေနာတိစ၊တထာဂတဘာဝေနဟူသည်လည်း တထာဂတသ၊ တထာဂတသဒ္ဒါ၏၊ သ ဇ္ဇာဝေန၊ ရှိသောအဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ ဘာဝပုဒ်၏အနက်တည်း၊ယထာတထာဂတသဘာဝ သ၊အကြင်တထာ ဂတသဘော၏။ အတ္ထိတာယ၊ရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားကို၊တထာဂတောတိ၊တထာဂတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ခေါ်ဆိုအပ်၏၊ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သေသောတထာဂတော၊ ထိုတထာဂတသဘော သည်၊ကောပန၊အာဘယ်နည်း၊ သဒ္ဓမ္မော၊သူတော်ကောင်းတရားဖြစ်သော အရိယမဂ်အစရှိသည်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိသဒ္ဓိတဘေဒေ၊ဖြေဆိုအပ်၏၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊အရိယမဂ္ဂေါ၊အရိယမဂ်သည်၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်၊ ယုဂနဒ္ဓသမထဝိပဿနာဗေလေန၊အစုံဖြစ်သောသမထဝိပဿ နာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနဝသေသတော၊အကြွင်းအကျန်မရှိသောအား ဖြင့်၊ကိလေသပက္ခံ၊ ကိလေသာ၏ အပင်းအသင်းကို၊ သမုဟနေန၊ ကောင်းစွာသတ်သဖြင့်၊ သမုဗ္ဗေဒပဟာနဝေန၊ သမုဗ္ဗေဒပဟာန်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ သိအပ်ရောက်အပ်၏၊ တထာသဘာဝါ၊ထိုသဘော ဖြင့်။ ဂတောပဝတ္ထော၊ ဖြစ်စေအပ်သည်တည်း၊ ဖလဝေဒေါ၊ဖိုလ်တရား သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္ထာနော၊မိမိ၏၊ မဂ္ဂါနုရူပံ၊မဂ် အားလျော်စွာ၊ ပဒိုပဿဒ္ဓိဝေသေန၊ကိလေသာကိုငြိမ်းစေသည်၏အစွမ်း အားဖြင့်၊ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ရောက်အပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂတောပ ဝတ္ထော၊ဖြစ်တတ်သည်တည်း၊နိဗ္ဗာနဝေဒေါပန၊နိဗ္ဗာန်တရားသည်ကား၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ပညာယာ၊မဂ်ဖိုလ်ပညာဖြင့်၊ ဂတောပဒို ဝိဒ္ဓေါ၊ထိုးထွင်းချိပ်၏၊ သကလဝဋ္ဋဒုက္ခဝူပသမာယ၊ အလုံးရုံသော၀ဋ် ဆင်းရဲငြိမ်းခြင်းငှါ၊ သမ္ဘူတိ၊ပြည့်ရုံစေအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ ဘုရားအစရှိ သည်တို့သည်၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂတောသဒ္ဓိ ဂတောမျက် မှောက်ပြုအပ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တထာဂတောတထာဂတမည်

တော်မူ၏။ ပရိယတ္တိခေါ်ဟူ၏ပရိယတ္တိခမည်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေဟိ၊ ရှေးဘုရားတို့သည်၊ သုတ္တဂေယျာဒိ၀ေယျနှင့်၊ သုတ္တဂေယျ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပ၀တ္တိအာဒိပကာသနဝေယျနှင့်၊ ဖြစ်ခြင်းအစရှိသည်ကို ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေနေယျာနုံ၊ ဝေနေယျတို့၏၊ အာသယာဒိအနုရူပ်၊ အာသယအစရှိသည်အားလျော်စွာ၊ ပ၀တ္တိတောယတာ၊ ဖြစ်စေအပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အမှာကမ္ပိဘာဂ၀တာ၊ ငါတို့၏ဖြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဂ၊ တောပ၀တ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ။၀၊ တနည်းကား၊ ဂ၊ တောအ၀ဂတော၊ ပ၀တ္တော၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂ၀တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂ၀တော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ၀ကေဟိ၊ သာ၀ကတို့သည်၊ ဂတောအ၀ဂတော၊ ထိုအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့် တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ဒေါ်ဣမိနာကာရေနေနာ၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗော၊ ဒိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သဒ္ဒမ္ဗောသူ တော်၏ကောင်းဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဏ္ဌာ၊ ဒေ၀ါနမိန္ဒာ။ တထာဂတံ ဒေ၀မနုဿပုဗ္ဗင်္ဂတံ ဓမ္မံနမဿာမသုဝတ္ထိဟောတူတိ၊ သဏ္ဌာ၊ ဒေ၀ါနမိန္ဒာ တထာဂတံ ဒေ၀မနုဿပုဗ္ဗင်္ဂတံ ဓမ္မံနမဿာမသုဝတ္ထိဟောတုဟု၍၊ အာဟု၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေ၀ါနမိန္ဒေါ။ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သဏ္ဌာ၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒေ၀မနုဿပုဗ္ဗင်္ဂတံ၊ နတ်လူတို့သည်ပူဇော်အပ်ထိုသော၊ တထာဂတံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား တပည့်သားတော်တို့သည် ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိခမည်နှင့်တကွဆယ်ပါးသော တရားတော်ကို၊ နမဿာမ၊ ရှိခိုးပါကုန်၏၊ တေန၊ ထိုသို့ရှိခိုးရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ပစာနုံ၊ သတ္တ၀ါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ၊ စိုးပွါးချမ်းသာများခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ သောဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်၊ အသဘာ၀ ဘ၀ ဘ၀ ဟောတော်၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရားအား၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ဣတိ ဝေ၊ ဣတိ ခေါ်၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ၊ ဘ ဟောတော်၊ တထာ၊ ဘ ဟောတော်၊ ဘ ဟောတော်၊ ဘ ဟောတော်

အလို့ငါလည်းကောင်း။ ပရေတိတာဃစ၊သူတပါးအစိုးအပွါး အလို့ငါ
လည်းကောင်း၊ ပဋိပန္နေဟိ၊ကျင့်ကြံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊အလွန်စင်
ကြယ်ထ၊သော၊ဝုဋ္ဌာဘာဝသမထဝိပဿနာပဋိပဒါ၊ရှေးအဖို့ဖြစ်သော သ
မထဝိပဿနာအကျင့်ကို၊ဝုရကျွတ်ကွာ၊ရှေ့.သွားပြု၍၊တေနတေနမရွေ့နှ၊ထို
ထိုသို့၊သောမဂ်ဖြင့်၊ တံတံဗလံ၊ ထိုထိုဖိုလ်သို့၊ဂန္တုံ၊ ရောက်အပ်၏၊တ
ထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ဂတောဝ၊ရောက်အပ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊
တထာဂတောဝ၊တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ဘဂဝတာ၊
ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊သစ္စပဋိစ္စသမုပ္ပါဒါဒယော၊သစ္စာလေးပါး၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါ
ဒစသည်တို့ကို.ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ဒေသိတာ၊ဟောတော်မူ
အပ်၏၊တသာစ၊ထိုဟောတော်မူသောအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ဗုဒ္ဓတ္တာ
စ၊သိတော်မူသော၊ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ထိုဟောတော်မူတိုင်း
သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ဂဒုနတောစ၊ဆိုတော်မူတတ်သော၊ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊
သက္ကောဒေဝရာဇာတထာဂတံဒေဝမနုဿဟိတံသံဃံနမဿသာမသုဝတ္ထိ
ဟောတူတိ၊ သက္ကောဒေဝ ရာဇာတထာဂတံ ဒေဝမနုဿဟိတံသံဃံ
နမဿသာမသုဝတ္ထိဟောတုဟူ၍။ အဝဟာ၊ပိန့်တော်မူ၏။ သက္ကောဒေဝရာ
ဇာ၊သိကြား၊နတ်မင်းသည်။ဒေဝမနုဿဟိတံ၊နတ်လူတို့သည်ပူဇော်အပ်
သော၊တထာဂတံ၊သစ္စာလေးပါး၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒါဒစသည်ကိုသိတော်မူသော၊
သံဃံ၊သံဃာတော်ကို၊ နမဿသာမ၊ ဂိုဏ်းပါကုန်၏။ ။တေန၊ထိုဂိုဏ်းရှိသော
ကောင်းမှုကြောင့်၊ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊သုဝတ္ထိ။ ချမ်းသာစီးပွါးမှား
ခြင်းသည်၊ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ အသဘာဂဝတော၊ ထိုဖြတ်စွာ
ဘုရား၊အား၊သာဝကဘူတော။ သာဝကဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သောသံ၊ဃော၊
ထိုသံဃာသည်၊ အတ္ထိ.ဂိ၏၊ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာ
ဘုရား၊သည်။ တထာဂတော၊တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဒေဝံဣမိနာကာ
ရေဏေန၊ဤသို့သော၊အခြင်းအရာဖြင့်။ တထာဂတဘာဝေနေဝ၊ တထာဂ
တသ၊ဘာဝ၏သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်၊တထာဂတော၊ တထာဂ
တမည်တော်မူ၏၊ ဣတိပရိသမာပနံပရိပုဏ္ဏံ၊ ဤသည်တွင်တထာဂတ
ပုဒ်၏ သံဝဏ္ဏနာစကားပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်၏။ ဣဒံဝိစ၊ ဤစကား၊သည်
ထည်း။ တထာဂတသ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ တထာ.ဂတ ဘာဝဖြစ်ပုံ၊
တထာဂတ မည်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ မခမတ္တကမေဝ၊ အမြဲတ
ည်ရှိသာတည်း၊သဗ္ဗာကာရေနပန်၊ခပ်သိမ်း၊သောအခြင်းအရာ၊အား၊ဖြင့်ကား၊

တထာဂတောဘုရား ပြောကိုးပါးတို့ သည်သာလျှင်။ တထာဂတသည်ပြော်
ဗုဒ္ဓဘုရား၏။ ဘုရားတို့ဘာကြောင့်တထာဂတအမြတ်ကို ဝေဖန်ကြကုန်
ရာ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဤတထာဂတပင်။ ဤတထာဂ
တပုဒ်သည်မဟာဇွဲ ရှားသောအနက်ရှိ၏။ မဟာဂတိကံ ရှားသောအမြတ်
ရှိ၏။ မဟာပိသယံ ကျယ်သောအာဂုရှိ၏။ တာဝသအပ္ပမာဒပဒသဿပိယ
ထိုအပ္ပမာဒပုဒ်ကဲ့သို့ မဟာပိသယတည်း ကျယ်သောအာဂုရှိသည်၏အမြတ်
ကြောင့်၊ တောပိဒုကဒို့ ဝိဒူကတိသုံးပုံလည်းဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ ပြောဗုဒ္ဓ
ဘုရားစကားတော်ကို ယုတ္တိတော။ အသင့်အားဖြင့်၊ အတ္ထတာဝေနေ
အနက်၏အမြတ်ဖြင့်၊ အာဟုနေ့ကား။ ဆောင်သည်ရှိသော်၊ အတိတ္ထေ၊ အာ
မဟုတ်သည်၌ ပဋ္ဌနေ့ ပြေးဝင်သော၊ ဝမ္ဘကထိကော၊ ဝေဘကထိကဟူ၏
နာတည်ဟု။ မဆိုအပ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿတသ္မိ' တထာဂတ
ပ။ ။ ထိုတထာဂတပုဒ်၌ ကောင်းကောနှိ။ ဤဆိုသည်ကို ကုန်သော၊ သင်္ခါရ
ထာနိ၊ သင်္ခါရါသာတို့ကို ဝုစ္စတိ ဝုစ္စန္တိ။ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။

လောကေ၊ လောကမှာ၊ ပုရိမာ၊ ရှေးကာလ၌ ပုဗ္ဗတောဝ်ရှုကြကုန်သော၊ မ
ဟေသိနော၊ သီလကျင့်စဉ်သောကျေးဇူးတရား၊ အပေါင်းကို ကောင်းစွာရှာဖွေ
တော်မူကြကုန်ပြီးသော၊ ရေနယော။ ပြောတော်မူသော ဘုရားတို့သည်၊ သဗ္ဗညုတာ
သဗ္ဗညုဘုရား၊ အဖြစ်သို့ ပဘွာ၊ ရောက်တော်မူကုန်၍ ဗုဒ္ဓ၊ ဤလောကဓါတ်
သို့ အာဂတာ ယထာ၊ လာတော်မူကြကုန်သကဲ့သို့ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အာ
ကုံ၊ ငါတို့၏ အယံ သက္ကမုနိ ဝိ၊ ဤသာကိုဝင်မင်းသား ပြောတော်မူသော ဘုရားသည်
လည်း၊ အာဂတော၊ လာတော်မူတတ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခု
ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ငါတို့ သာကိုဝင်မင်းသား ပြောတော်မူသော ဘုရားကို၊
တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်သော်တော်မူ၏ ဟူ၏။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ လော
ကေ၊ လောကမှာ၊ ပုရာဘနာ၊ ရှေးဦးဖြစ်တော်မူ ကုန်သော။ ဖိနာ၊ ပြောတော်မူ
ဘုရားတို့ သည်၊ သမာဓိဗျာ၊ ဏာဟိ၊ သမာဓိဗျာဏ်တော်တို့ဖြင့်။ ကာမာဒီမ
လေ၊ ကာမစသော အညစ်အကြေးတို့ကို။ အသေသတော၊ အကြွင်းမဲ့ပ
ဟာ၊ ပယ်ဖျောက်ပယ်ဖျက်၍ ဂတာ ယထာ၊ လာတော်မူကြကုန်သကဲ့သို့ ဇုတိန္ဒ၊ ရော
တောက်ပသော ဘုရားတန်းခိုးတော်ကို ဆောင်တော်မူသော၊ သက္ကမုနိ၊
သာကိုဝင်မင်းသား ပြောတော်ဘုရားသည်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အာဂတော၊ လာ
တော်မူ၏။ ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းသော ငါတို့
ချစ်ဘုရားတမကို။ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏ ဟူ၏။
မ၊ တော၊ သိအပ်၏။ ။ အယံ ဖိနော၊ ဤပြောတော်မူ ဘုရားသည်၊ သယ ဗုဒ္ဓ။ ဥ

ကောနုသယ ဟု။ ဥာဏ်ဖြင့်၊ တထဇ္ဈာ၊ မဟောက်မပြုနိုင်သော။ ခေတာယ ဗာ
နာဒိသက္ခဏံ၊ ခေတ်အာယတနစသော လက္ခဏာကို။ သဗ္ဗာဝ သာမညဝိဘာဂဘေဒေ
တာ၊ သဗ္ဗော သာမညကိုရောနိုသော အပြားအားဖြင့်၊ အာဂတော၊ လာတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သက္ကုဝုဏ်ဝေါ၊ သာကီဝင်
မင်းတို့၏ အထွဋ်ဖြစ်သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို၊ တထာဂတော၊
တထာဂတမည်တော်မူ၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။သမန္တစက္ခုနာ၊
ထက်ဝန်းကျင်မြင်တတ်သော သမန္တစက္ခုရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တထာနိ၊ မဟောက်မပြုနိုင်ကုန်သော။ သဗ္ဗာနိ စ၊ သစ္စာလေးပါး တို့ကို
လည်း ကောင်း။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇာဒပုစ္ဆယတာစ၊ ဤအဝိဇ္ဇာအစရှိသော
အကြောင်းတရားတို့၏ ကောင်းစွာဖြစ်သဖြင့် သင်္ခါရအစရှိသော အကျိုး
တရားတို့၏ ဖြစ်ရာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားမြတ်ကိုလည်း ကောင်း။ သဗ္ဗညူ သော
ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်။ အနညဇ္ဈနေ ယျေန၊ သူတပါးကို မသိစေအပ်သည်၊
ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိဘာဝိတာ၊ ထင်စွာပြုတော်မူ
အပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ရှေးဘုရားတို့အတူ လာခြင်း
ကောင်း တော်မူသော၊ ဖိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝ၊ ထာဂတော၊ တထာ
ဂတမည်တော်မူ၏။ ။အနေ ဘောဒါသုပိ။ တပါးမဂဏများစွာအပြား
ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ လောကဓာတ္တုယု၊ လောကဓာတ်တို့၌၊ ဝိစိတ္တ
ဘောဒေ၊ အထူးထူးသန်းကြယ်သော အပြားရှိကုန်သော။ ရူပါယတနာဒိ
ဂေါစရေ၊ ရူပါဒုံအစရှိသော အာရုံ၌ ဖိနသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တထမေဝ
ဖုန်သည်သာ ဤ၌ ဖြစ်သော၊ ဒဿနံ၊ မြင်တော်မူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်
မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သမန္တ လောစနာ၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်တော်မူ
တတ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ
ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ။ဖိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ယတောစယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်အကြောင်း ကြောင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ထထမေ
ဝ၊ ကိုယ်တော်ကျင့်တော်မူတိုင်းမပိုမလိုမပလုတ်မလွန်စေသ ဖြင့်မဟောက်
မပြုနိုင်သည်ကိုသာ လျှင်၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူတတ်၏။ အဇ္ဇနော
ကိုယ်တော်၏၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်တော်အား။ အနုမ္ပဒ်၊ လျှပ်စွာ။ ကာယေန
ကိုယ်တော်ဖြင့်။ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဂုဏေဟိ၊ သီလသမာဓိစသော
ကျေးဇူးတရားတို့ဖြင့်၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ အဘိဘုယျ၊ နှိပ်နှင်းလွှမ်း
မိုးတော်မူ၍၊ အရိယတိပဝဏ္ဏတာ၊ ဖြစ်တော်မူတတ်၏။ တေနဝိ၊ ထိုကြောင့်
လည်း။ လောကနာထေ ကော၊ လူသိုးဦးတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူသော

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဏှာဂတောဟုတဏှာဂတမည်တော်မူ၏။ ။နှာ
သော။လူသုံးဦးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
တဏှာယ။ မမေဝက် မပြုနိုင်သော။ ပရိညာယ။ သုံးပါးသော ပရိညာဉ်
ဖြင့်။သဗ္ဗသော။ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ တဏှာ၊ထိုရှေးဘုရားတို့အတူ။
လောကံ၊လူအပေါင်းကို။ ပဝေဒိ၊အပြားအားဖြင့်သိစေတော်မူ၏။ လော
ကံ၊လောကဿ၊ လောကဏ်၏။ ပဘဝံ၊အမှန်ဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာတဏှာကို။
အဘိဘူမိ၊လွန်မြောက်တော်မူ၏။ နိဗ္ဗုတိစ၊နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ ပစ္စဏ္ဍကရိ
ယာယ၊ မျက်နှာမှောက်ပြုသောအားဖြင့်၊ ဂတောစ။ရောက်လည်းရောက်
တော်မူ၏။အာရိယမဂ္ဂဉ္စ၊အာရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး၊မြတ်တရားသို့လည်း၊ဂတောစ
ရောက်တော်မူ၏။ တေနုဝိ၊ထိုကြောင့်။ တဏှာဂတော။ တဏှာဂတမည်
တော်မူ၏။ ။တဏှာ၊ထိုမှတပါး။ နှာတော၊သတ္တဝါတို့၏ကိုးကွယ်ရာ
ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊သဗ္ဗသော။ ခပ်သိမ်းသောအပြား
အားဖြင့်၊လောကဿ၊လူအပေါင်း၏၊ဟိတာယ၊စီးပွါးကိုပြုခြင်းငှါ၊တဏှာ
ယ၊မမေဝက်မပြုနိုင်သော၊ပရိညာယ၊ပရိညာဉ်ဖြင့်၊ အာဘိသမ္ဘောဓိ၊ဘုရား
အဖြစ်သို့၊ယ၊တော၊အကြင်ကြောင့်၊သမာဂတော။ ကောင်းစွာလာရောက်
တော်မူ၏။တေနုဝိ၊ထိုကြောင့်။ တတာဂတော၊တဏှာဂတမည်တော်မူ၏။
သဗ္ဗဒါ၊ခပ်သိမ်းသောဘဝ ခပ်သိမ်းသောကာလ၌၊ တဏှာယ၊မမေဝက်
မပြုနိုင်သော၊ကရုဏာယ၊ကရုဏာ၊တော်ဖြင့်လည်း၊ဂတော၊လောကဏ်စီး
ပွါးကိုကျင့်တော်မူ၏၊ တေနုဝိ၊ထိုကြောင့်လည်း။ ဖိနော၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊တဏှာဂတော၊တဏှာဂတမည်တော်မူ၏၊အယံ ဖိနော၊ဤမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ယ၊တော၊အကြင်ကြောင့်၊ ယထာသဘာဝံ၊အကြင်အကြင်
သို့သောသဘောအားလျော်စွာ၊ဝိသယာဝဇောဝတော၊အာရုံကိုသိသော
အားဖြင့်၊ တဏှာနိ၊ မမေဝက်မပြုနိုင်သော၊ ဥာဏာနိ၊ ဥာဏ်တော်တို့
သို့၊အာဂတော၊သောကြောင့်တော်မူ၏။ တေနုဝိ၊ထိုကြောင့်။ဘဏှာဂတော၊
တဏှာဂတမည်တော်မူ၏။တဏှာ၊ထိုရှေးဘုရားတို့အတူလည်း၊သမ္ဗော
ဓနု၊တော၊အကျိုးကိုပြီးစေတတ်သောကြောင့်၊တဏှာ၊မမေဝက်မပြုနိုင်
သော၊ အာသိဇာတိပ္ပဘူဘိ၊ အာသိဇာတိအစရှိသည်ကို၊ တဏှာ၊ထိုရှေး
ဘုရားတို့အတူ၊ဂတော၊ကပ်တော်မူ၏၊တေနုဝိ၊ထိုကြောင့်လည်း၊တဏှာ
ဂတော၊တဏှာဂတမည်၊တော်မူ၏။ဝုဂိမကာ၊ရှေးဦးပွင့်တော်မူကုန်သော၊
မဟာသိ၊နှာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ယထာလေနပကာရေန၊ အကြင်
ဘိလသမာဓိစသော အပြားအားဖြင့်။ဂိဟာ၊ပြားကုန်ထူးကုန်သည်။ အာ

သုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တထာတေနပကာရေန၊ထိုသိလသမာဓိစသောအပြားဖြင့် အယံပုဂ္ဂလောဝိ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်သောဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်း၊ဝိဝေ၊ ထူးပြားတော်မူ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ သောအဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်သောဂေါတ္ဌိဘုရားကို၊ တထာဂတော၊ တထာဂတဟု၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ယတ္တိ' အဂ္ဂပုဂ္ဂလေ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်သောဂေါ တမမြတ်စွာဘုရား၌၊ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ရှစ်၊အလိုတော်သည်၊ ပဝတ္တကိ၊ဖြစ်တော်မူ၏၊ တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်၊ပဝတ္တဝါစာတနုစိတ္တဘာ ဝတော၊ဖြစ်သောစကားကိုယ်တော် စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သော အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကို၊တထာဂတော၊တထာဂတဟု၍၊ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ၊နာထသ၊ လူနတ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဝန္တဒဿိနော၊ဘဝ၏အဆုံးကိုမြင်တော်မူသော၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ယံယဿ၊အကြင်အခြင်းကြောင့်၊ ဝုရေ၊ရှေးပါရမီ ဖြည့်ကျင့်ခဲသောကာလ၌၊ တဏှတိ၊မပေါက်မပြန့်သော ပါရမီဥာဏ်တော် တို့ကြောင့်၊ဗောဓိသတ္တာ၊ဗုဒ္ဓိပဏ္ဍိတော၊ ဗောဓိသတ္တာ၏ဆန္ဒကျင်တက် အားဖြင့်၊ ဂတံ၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊နအတ္ထိ၊မရှိ၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ တဏှတိ၊ အရိယမဂ်ဥာဏ်တို့ကြောင့်၊ သံသာရဂတံဝိ၊ သံသရာ၌ဖြစ်ခြင်းသည် လည်း၊နအတ္ထိ၊မရှိ၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ဖြစ်ခြင်းကင်းသော ဘုရားသခင်သည်၊တထာဂတော၊တထာဂတမည်းတော်မူ၏၊ ၊ပဟာ တဇ္ဇမလံ၊ပယ်အပ်သော အညစ်အကြေးကို၊ ယထာယေနပဟာနေန၊အ ကြောင်းပြုခြင်းဖြင့်၊ ပဟိယျတိ၊ပယ်အပ်၏၊ တထာတေနပ ဟာနေန၊ ထိုပ ဟာနဖြင့်၊မပေါ်ထိုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ ဓမ္မဝေ၊ရှေ့မြတ်သောတရား တော်သည်၊ဂတော၊ဖြစ်တော်မူ၏၊ပဟာတဇ္ဇမလံ၊ပယ်အပ်သောအညစ် အကြေးကို၊ယထာယေနမဂ္ဂေန၊ အကြောင်မဂ်ဖြင့်၊ ပဟိယျတိ၊ပယ်အပ်၏၊ တထာတထာတေနတေနမဂ္ဂေန၊ထိုထိုသို့သောမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗဒုနော၊မြတ် စွာဘုရား၊အား၊အရိယဂဏော၊ပါ၊မြတ်သောအပေါင်းသည်လည်း၊ဂတော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊တေန၊ထိုမြတ်သောတရား မြတ်သော အပေါင်းနှင့်၊သမဂ္ဂီ ဘာဝတော၊ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊မဟိဒ္ဓိကထာတိ၊မဟိဒ္ဓိက တာဟူသည်ကား၊ ပခုမေန၊မြတ်သော၊ စိတ္တဝသိဘာဝေန၊စိတ်၏လွှ လာခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ဣဒ္ဓိဝိဓယောဂေန၊ဣဒ္ဓိဝိဓနှင့်ယှဉ်သဖြင့်လည်း ကောင်း၊ဓမ္မာနံ၊တရား၊တို့၏၊ဘာဝညထတ္တာနိဗ္ဗါနသမဝဋ္ဌတာသင်္ခါတာ

ယ၊သတ္တဝါဖုကင်းသောအဖြစ်ကိုပြီးစေခြင်းငါစွမ်းနိုင်သောအဖြစ်ဟုဆို
အပ်သော၊မဟာတိယာ၊ကြီးစွာသော၊ ဋ္ဌဒ္ဓိယာ၊တန်ခိုးနှင့်၊ သမန္နာဂ�၊မော၊
ပြည့်စုံတော်မူခြင်းသည်၊မဟိဒ္ဓိကတာ၊တန်ခိုးကြီးသောအဖြစ်မည်၏၊စိရ
ကာလသမ္ဘူ။တေန၊ ကြာမြင့်စွာကာလ၌ကောင်းစွာဖြစ်သော၊သုဝိဒူရေပဋိ
ပတ္တေန၊အလွန်ဝေးသော ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြင့်၊ ဋ္ဌာနိတဋ္ဌာနိမဟုတ်ပေါ်ဟုဘူ
တေန၊အလိုရှိအပ်သောအကျိုးပြီးခြင်းအကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊မဟာဇ
ဝိတေန၊ကြီးစွာသောတောက်ပခြင်းနှင့်၊ပညာတေဇေန။ ကောင်းမှုရှိတန်
ခိုးတော်နှင့်၊သမန္နာဂမော၊ပြည့်စုံတော်မူခြင်းသည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊
ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်မည်၏။ယတြာတိ၊ ယတြဟူသော
သဒ္ဒါသည်၊အဋ္ဌဂိယ၊ပသံသာကောဝုဟာလ၊ဟာသဘာယ၊ရူပါဒိကေ၊ဆွဲ
ကြောခြင်းအနက် ပြုံးမွမ်းခြင်းအနက်အုတ်အုတ် ကျုက်ကျုက်ခြင်းခြင်း
ဘေးရူပါရုံအစရှိသော၊ပစ္စတ္ထေ၊ပဌမဝိဘတ်အနက်၌၊ နိပါတော၊နိပါတ်
ပုဒ်ဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း၊တေန၊ ထိုယတြဟူသောနိပါတ်သဒ္ဒါနှင့်၊ယုတ္တ
တ္တာ၊ယှဉ်သောကြောင့်၊ဝိဘာဝယိသတိ၊ဖွါးလတ္တံ့၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အနာဂတ
ကာလသစန်း၊အနာဂတ်ကာလနှင့်ယှဉ်သောဝိဘာတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
အတ္ထောပန၊အနက်ကိုကား၊အတိတကာလေ၀၊အတိတ်ကာလ၌သာလျှင်၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ဖြတ်အပ်၏၊ အယံ၊ဤဖွင့်လတ္တံ့သော သံ၀ဏ္ဏနာကား၊ ဣဒေ၊ဤ
ယတြိတိနာမဟူသောပါဠိတော်၌၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ယ၊ယတိနာမ၊
အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ အယံသုပ္ပ၀ါသာ၊ ဤသုပ္ပ၀ါသာသည်၊ တ
ထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒုက္ခနိမုဂ္ဂါ၊ဒုက္ခ၌နှစ်၏၊ ကိ၊ဆွ၊ဝ၊ပန္နာ၊ပြုပြင်ပင်
ပန်းခြင်းသို့ရောက်ခဲ့၏၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ၀စနသမကာလ
မေ၀၊ စကားတော်နှင့်မျှသောကာလ၌သာလျှင်၊ သုခေနုဝါသမတ္တေန၊
အရောဂါ၊ အနာကင်းလျက်၊ အရောဂံ၊အနာကင်းသော၊ ပုတ္တံ၊သားကို၊
ဝိဇာယိ၊ဖွါးမြင်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသည်သျှင်ယတြဟူသောပုဒ်၏အနက်တည်း။
အတ္ထမနောတိ၊ အတ္ထမနောဟူသည်ကား၊ သကမနော၊ ပိမိစိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိ၊ဖြတ်စွာဘုရား၌၊ ပသာဒေန၊ကြည်ညိုသည်ဖြင့်၊ကိလေသ
ရတိတစိတ္တော၊ ညစ်ညူးခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏၊
ကိလေသပရိယုဋ္ဌိတံ၊ကိလေသာတို့သည်ထက်ဝန်းကျင်မှနှိပ်စက်လျက်
တည်သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ ဝသေန၊အလိုအားဖြင့်၊ ဝတ္တေတောဝ၊ဖြစ်
သောကြောင့်၊အတ္ထမနောတိ၊အတ္ထမနောဟု၍၊ဝတ္ထု၊ဆိုခြင်းငါ၊နသက္ကာ၊

မတတ်ကောင်း၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ဒဠ္ဌမ်ဟုတ်အပ်၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ အတ္တမနောကို၊အတ္တမနော ဟူသည်ကား၊ပိသိသောမနသော်၊ ပိတိသောမနသတို့သည်၊ဂတိတမနော၊ယူအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ပမုဒိုးတာတိ၊ပမုဒိတောဟူသည်ကား၊ ပါမုဇ္ဇပဗုဇ္ဇာ။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ပိတိုးသောမနသစာတောတိ၊ ပိတိသောမနသစာ၊တာဟူသည်ကား၊ဇာတဝလဝပိသိသောမနသော၊ဖြစ်သောအား၊ကြီး၊သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊အယာတိ၊အထဟူသည်ကား၊ပဌမနောက်၌၊ တတော၊ထိုသား၊ဖွါး၊ပြီးသည်၎၊ ကတိပါဟ သော၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၏၊အစွယ်ယောန၊လွန်သဖြင့်၊သတ္တာဘတ္တာနိတိ၊ သတ္တာဘတ္တာနိဟူသည်ကား၊ သတ္တသုဒိ၊သော်သော်၊ ခုနှစ်ရက်တို့၌၊ ဒါတာဒ္ဒဘတ္တာနိ၊လျှအပ်သောဆွမ်းတို့ဟုတည်း။ သွာတနာယ၊ပါ၊ သွာတနာယဟူသည်ကား။ သွာတနုဝုညတ္ထံ၊နက်ဖန်ကောင်းမှုအလို့ငှါ၊ ယံဝုညံ၊အကြင်ကောင်းမှုသည်၊သွေ၊နက်ဖန်၌ပင်ဟုဆိုး ဗုဒ္ဓပမုခသော၊ဘုရား၊အမှူး၊ရှိသော၊ သံဃသော်၊သံဃာတော်အား၊ ဒါနဝ၊သေနစ၊သူသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်လည်းကောင်း၊ပယိ ရှပါသနာ၊သေနစ၊ ဆည်းကပ်သည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝုညံ၊ကောင်းမှုသည်၊ ဘာဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊တဒတ္ထံ၊ထိုနက်ဖန်ကောင်းမှုအလို့ငှါ၊အယ၊ခေါ်၊ထိုအခါ၌၊ဘဂ ဝါ၊ဖြတ်စွဲဘုရား၊သည်၊အာယသ္မတ္တံ ဗဟာ၊မောဂ္ဂလာနံ၊အရှင်မဟာ၊မောဂ္ဂလာန်ကို၊ အာမန္တေသိ၊ကထေသိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊အာမန္တေသိ၊မိန့်တော်မူသနည်း၊သုပ ဝါသာယ၊သုပ ဝါသာ၏၊သာမိကသည်၊လင်ဖြစ်သောမင်းသား၏၊ပသာဒ ရက္ခနတ္ထံ၊ကြည်ညိုခြင်းကို၊စောင့်ခြင်းငှါ။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊သုပ ဝါသာပန်၊သုပ ဝါသာသည်ကား၊အ၊လပသာဒါ ဝ၊မဂ်ဖိုလ်တည်သောမတုန်လျှပ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဥပသကသပန်၊ဒါယကာ၏သာလျှင်၊ပသာဒ၊ကြောင့်၊ကြည်ညိုခြင်းကိုစောင့်ခြင်းသည်၊မဟာ၊မောဂ္ဂလာန်ဟောရ၊သော်၊ မဟာ၊မောဂ္ဂလာန်ထေရ်အား။ တာ၊ရော၊ဝန်တင်ခြင်းကို၊ ကရော၊တိ၊ ပြု၊တော်မူ၏။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ တုယ်ယသော ဥပဠာ၊ကောတိ၊ တုယ်ယ၊သော ဥပဠာ၊ကော၊ဟူ၍။ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဧသော၊ဤနက်ဖန်အလို့ငှါ၊ တုယ်ံ၊သင်မော်ဂ္ဂလာန်၏။ ဥပဠာ၊ကော၊အလုပ်အကျွေး၊တည်း၊ ဘဏ္ဍ၊ ထိုတုယ်ယသော၊ဟူသော ပါဠိ၊တော်၌၊ တုယ်ယသော၊တိ၊ တုယ်ယ သော၊ဟူသော၊ဝုဒ်ကို၊ တုယ်ံ၊သော်၊တိ၊ တုယ်ံ၊သော်၊ဟူ၍၊ပဒ၊ဆ္ဆေဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ကာတဗ္ဗော၊ပြု၊အပ်၏၊တိဏ္ဍံ၊ဓမ္မာနံ၊ပါဠိ၊ဘော၊ဂေါ်တိ၊တိဏ္ဍံ

ဓမ္မာနုပါဒိုဘောဂေါဟူသည်ကား၊မမ၊တပည့်တော်၏၊ဘောဂါဒိနုံ၊စည်း
စိတ်ချမ်းသာ အစရှိကုန်သော၊တိုက္ခုံဓမ္မာနုံ၊သုံးပါး၊သော တရား၊တို့၏၊အ
ဟာနိယာအာဝိနာသာယ၊ မပျက်စီး၊ခြင်းငှါ၊အယျောမဟာမောဂ္ဂလာနော၊
အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ယဒိပါဒိုဘောဂေါ၊အကယ်၍ဝန်ခံ၊ယဒိ
ပဋိဘူတော၊ အကယ်၍အစိုး၊ရ၊သ၊ဗ္ဗဒိ၀သေ။ရုနစ်ရက်ကို၊အတိက္ကမ
ဝိတ္ကာ၊လွန်၍၊ မမ၊တပည့်တော်အား၊ဒါတုံ၊လှူ၊ခြင်းငှါ၊သက္ကာ၊တတ်နိုင်
ပါ၏။ ဣတိအာဝိပ္ပါ၊ယော၊ ဤသို့သောအာဝိပ္ပါယ်ကို။ အယျော၊အရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလာန်သည်၊ယဒိဥာတံ၊ အကယ်၍သိအံ့။ ဣတိ၎င်းအဆုံ၊ဤအာဝိပ္ပါယ်
ကို၊ဒီ၊ပတိ၊ပြု၏၊ထေရောဝါ၊အရှင်မဟာ၊မောဂ္ဂလာန်သည်လည်း၊တသဉ
ပါသကသ။ထိုဥပါသကာ၏၊ဘောဂါနဿ၊ စည်း၊စိတ်ချမ်းသာတို့၏လည်း
ကောင်း၊ဇီ၊ဝိတသ၊အသက်၏လည်းကောင်း။ တေသုဒိ၀သေသု၊ထိုခု
နစ်ရက်တို့၌၊အနုပဒ္ဒ၀ံ၊ ဥပဒ္ဒ၀ေါမရှိသော၊အ၊ဖြစ်ကို။ ပဿိတွာ၊မြင်၍၊ဒွိန္နံ
ခေါ၊တော သံ၊အာ၊ဝုသော ဓမ္မာနုပါဒိုဘောဂေါ၊ဘောဂါနဿ၊ဇီ၊ဝိတသ၊စာတ်၊
ဒွိန္နံခေါ၊တော သံ၊အာ၊ဝုသော၊ဓမ္မာနုံ ပါဒိုဘောဂေါ၊ဘောဂါနဿ၊ဇီ၊ဝိတသ၊ဟူ၍၊
အာ၊ဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊အာ၊ဝုသော၊ ဂါ၊ရှင်ဒါယကာ၊ တော သံ၊ဓမ္မာနုံ၊ထိုသုံး
ပါး၊သော၊တရား၊တို့တွင်။ဘောဂါနဿ၊စည်း၊စိတ်ချမ်းသာတို့၏လည်း၊ကောင်း၊
ဇီ၊ဝိတသ၊အသက်၏လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒွိန္နံ၊နှစ်ပါး၊ကုန်သော၊
ဓမ္မာနုံ၊တရား၊တို့၏၊အ၊ဝိနာသာယ။ မပျက်စေ၊ခြင်းငှါ၊အ၊ပေါ်၊ဝါသည်၊ပါဒိ
ဘောဂေါ၊ဝန်ခံ၊သ၊သူသည်၊ ဘ၀ါ၊ဖြစ်ခဲ့၊အ၊သ။ ထိုဒါယကာ၏၊သဒ္ဓါ
ပန။သဒ္ဓါသည်ကား၊စိတ္တ၊ပဒို့ဇဒ္ဓါ။ စိတ်နှင့်စပ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထို၊ကြောင့်
ကသော ၀။ထိုဒါယကာ၊အား၊သာ၊လျှင်၊ဘာ၍၊ဝန်တင်ခြင်း၊ကို၊ကရောန္တော၊
ပြုလို၊ရကား။ သဒ္ဓါယ ပနတည္ဥ ၀ ပါဒိုဘောဂေါ၊ကိ၊ သဒ္ဓါယ ပနတည္ဥ ၀
ပါဒိုဘောဂေါ၊ဟူ၍၊အာ၊ဟာ၊မိန့်တော်မူ၏။ အ၀ိ၊စ၊ဝ၊စ်ကား၊ သော ဥပါ
သကော၊ထိုဒါယကာသည်၊ဒိဋ္ဌသ ဒ္ဓေါ၊သော၊တာ ပဋ္ဌိမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ခြင်
အပ်ပြီး၊သော၊သ ဒ္ဓါ၊လေး၊ပါး၌၊သော၊သူ၊တည်း၊တသ ဥပါသကသ၊ထိုဒါယ
ကာ၏၊သဒ္ဓါယ။သဒ္ဓါတရား၏၊အ ဥ ထ ၊ ဘာ ၀ ေါ ၊ တ ပါ း ဟောက်ပြား ခြင်း
သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိ ဥ ၀ ပ္ပ ၊ အ ကြောင်းကိုသိတော်မူ၍ တ ထာ ၊ ထို
အ ခြင်း အ ရာ ဖြင့် ၊ ၀ ဏ္ဏ ၊ မိန့်တော်မူ အ ပ်၏ ၊ တ ေ နေ ၀ စ ကာ ရ ကော နှ ၊ ထို
အ ကြောင်း ကြောင့် သာ လျှင် ။ ဘ ဂ ဝ တာ ၊ မြတ် စွာ ဘု ရား သည် ၊ ပ ဋ္ဌ ာ ဝ ိ ၊
နော က် အ ခါ ၌ လည်း ၊ တ ဏ် ၊ သ င် သ ည် ၊ ဂ ဒ ိ သ တိ ၊ ပြု ရ လ တ ံ့ ။ ဣ တိ ၊ ဤ သို့ ၊
ပ ညာ ပေ ဟိ ၊ သိ လေ လော ။ ဣ တိ ၊ ဤ သို့ ၊ ၀ ဏ္ဏ ၊ မှာ တော်မူ လို က် ၏ ၊ ဥ ပါ

သကောဝိ၊ဒါယကာသည်လည်း။သတ္တဝါ၏စိတ်ဓာတုရားခဲ့လည်းကောင်း ထေရေစေးမထေရ်ခဲ့လည်းကောင်း၊ဂါရုဝေနှင့်ရှိသောသဖြင့်၊ သုဇာစတာယား ဆိုလွယ်သောစကားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တသောစ၊ ထိုသုပ္ပဝါသာ အားလည်း၊ပုညေနှင့်ကောင်းမှုဖြင့်၊ဝမိုး၊ကြီးပွါးခြင်းကို၊ ဇာနွှဲနှောအလို ရှိသည်ဖြစ်၍။ဘဏ္ဍာ၊ရှင်ပင်ဘုရား၊သုပ္ပဝါသာ၊သုပ္ပဝါသာအမည်ရှိသော၊ ကေသလိယဓီတာ၊ ကောလိယမင်းသို့သည်၊ သတ္တုဘတ္တာနှင့်၊ ခုနစ်ကော် လှေအပ်သောဘတ်တို့ကို၊ပဌမ၊ရှေးဦးစွာ၊ကရောတု၊ပြုစေပါ၊လော၊ပန္ဓာ၊ နောက်မှ၊အဟံ၊တပည့်တော်သည်၊ ကရိသဝါ၊ပြုပါလတ္တံ့၊ဟုတိ၊ဤသို့။ အနုဇာနှင့်၊ အနုးအညွှတ်ခွင့်လွှတ်ပေ၏။ တဠုဒါယကန်၊တဠုဒါယကံဟူ သည်ကား၊ ဝိဇာတမိဝသတော၊ဗွားသောနေ့မှ၊ပဌာယ၊စ၍၊ ကောဒသ ဒိဝသံ၊ တဆဲ့တရက်မြောက်သော နေ့ကို၊ ဒေ တိက္ခဒိတ္တာ။ လွန်ဝေ၍။ တတောပရံ၊ထိုမှနောက်၌၊သတ္တာပဟံ၊ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ဘုရား အမှုးရှိသော၊ဘိက္ခုသံဃံ၊ဖေါနှီးအားပေါင်းကို၊ ဘောဇေတွာ၊ဆွမ်းကျွေး၍၊သတ္တမေဒိဝသေ၊ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊သတ္တဝဿိကံ၊ခုနစ်နှစ် သာရှိသော၊တံဒါ၊ကေ၊ထိုသတို့သားယော်ကို။ ဘဂဝန္တံ၊ဘုရားကို၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ဖေါနှီးအားပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ဝန္ဒေ ပေသိ၊ရှိခိုးစေ၏။ သတ္တမေဝ ဿာနိတိ၊ သတ္တမေဝ ဿာနိဟူသည်ကား၊ သတ္တမေသံ ဝန္ဓရာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဇေတံ၊ဤသတ္တမေဝ ဿာနိဟူ သောပုဒ်သည်၊အနွန္ဓသံ ယောဇဝ ဝသေန၊ ဒြပ်ဂုဏ်ကြွယ်နှင့်မပြတ်ယှဉ် သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥပယောဇဝ ဝစနံ။ဒုတိယာဝိဘတ်ဆုံးသောသဒ္ဒါ တည်း၊ လောဟိတကုန္ဓိယံ ဝုဏ္ဏာနိတိ။ လောဟိ ဝ ကုန္ဓိယံ ဝုဏ္ဏာနိဟူ သည်ကား၊မာတုကုန္ဓိယံ။အဝိဝမ်းခ၌၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဂဗ္ဘ ဝါသဒုက္ခံ၊ ပဋိသန္ဓေနေ၊ခြင်းဆင်းရဲကို။သန္ဓာယ၊ညှိ၍၊ဝေဒတိ၊ဆို၏။အညာနိ ဝေ ရူပါနိ သတ္တဝုတ္တာနိတိ၊ အညာနိ ဝေ ရူပါနိ သတ္တဝုတ္တာနိ ဟူသည်ကား၊ အညေ ဝိ၊ သိဝ ဝိယ ဝတ္ထိသားဒုတေ ပါ၊လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေ ရူ ပေ ၊ဤသို့ ခုနစ်နှစ်ဝမ်းဖြင့် လွယ်ခြင်းခုနစ်ရက်ဖွားမြင်ခြင်းသဘောရှိကုန်သော၊ သတ္တဝုတ္တာ၊ခုနစ်ယောက်သောသားတို့ကို၊ဟုတိ၊ဤသို့။ ဝတ္ထုဗ္ဗေ၊ဆိုအပ် လျက်၊လိင်ဝိပလ္လာသေန၊လိင်ဝိပလ္လာသ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဝတ္ထု၊ဆိုအပ်၏။ ဝေ ရူ ပါ နိ တ၊ဝေ ရူ ပါ နိ ဟူ သည်ကား၊ဝေ သတ္တ ဝ ဿာနိ၊ဤခုနစ်နှစ်တို့ပတ် လုံး၊ဂ ဗ္ဘ ဝါ ရေ ဏ ဝ ဝသေန၊ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊သတ္တာ ဟံ၊ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ မုဒ္ဓ ဂ ဗ္ဘ တာယစ၊ တွေ ဝ ဝ သော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်

ရှိ၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဟာနန္ဒ ကြီးလှစွာသော၊ ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲခြင်း သို့ ပါပေတွေ့၊ရောက်စေ၍၊ ဥဒ္ဒဂ္ဂနကဗုဒ္ဓေ၊ဖြစ်စေအပ်သောသားတို့ကို၊ ဇာတိအသံ၊ဤသည်ကား၊အထွေ၊အနက်တည်း။ ဗောနေ၊ဤပါဠိဖြင့်၊မဟတုဂါမာနုံ၊မဟတုဂါမတို့အား၊ပုတ္တလောလတာယ၊သားခွံ့လေ့လည်ခြင်းဖြင့်၊ ပုတ္တလောဘေန။ သားကိုလိုချင်ခြင်းဖြင့်။ တိတ္တိ၊ရောင့်ရဲခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဇာတိဇာမံ၊အတွက်။ ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒေ၊သိတိ၊ပြု၏။ ဗဟုမတ္ထံ ဝိဒိတ္ဝါတိ၊ဗဟုမတ္ထံဝိဒိတ္ဝါဟူသည်ကား၊သတ္တဒိဝ သာမိကာနိ၊ခုနစ်ရက် အလွန်ရှိကုန်သော၊သတ္တသံဝ ဆွရာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ဂ ဟ္ဟ ဝေ၊ကောဒိဝ၊သေနု၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းစသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်။ ယဝ၊ဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊သော၊မဟာနန္ဒ၊ကြီးစွာသော၊ ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲကို၊ ဗဟုနန္ဒမဒေနု၊စင်စစ်သားခွံ့ချက်ခြင်းရစ်သဖြင့်၊ဂိသရိတွေ၊မ၊အောက်မေ့မိ၍၊ပုတ္တလောလတာ ဝ၊သေနု။ သားကိုလိုချင်သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်။ယထာ ဝုတ္တံ၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊သော၊ကော်အတွက်၊ထိ၊တဏ္ဍာ၊သ၊ဘောကို၊ ဝိဒိတ္ဝါ၊ သိတော်မူ၍၊ ဇာမံဥဒါနုန္တိ၊ ဇာမံဥဒါနုံ၊ဟူသည်ကား၊ စိတ္တသုခ ပမတ္ထောဝိယ၊စိတ္တသုခသို့၊ရောက်သဖြင့် မေ့လျော့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့၊ပ မတ္ထပုဂ္ဂလေ၊မေ့လျော့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဇာတ္ယာကာ၊ရေ့။ ဇာ၌အခြင်းအရာ ဖြင့်၊ဝ ဆ္ဆိတ္ဝာ၊လှည့်ပတ်၍၊ တဏ္ဍာ၊သိ၊ နေ၊ဟ၊သ၊ ' တဏ္ဍာ၊တည်း၊ဟူ၊သော ချစ်ခြင်း၏၊မ ဟာ၊နတ္ထ၊ကခုဘာ၊ဝ ဒိ၊ပ၊ကံ၊ကြီး၊စွာ၊သော၊ဒုက္ခကို၊မဲ့ပြုတတ်သော အဖြစ်ကို၊ကောင်း၊စွာ၊ပြုတတ်၊သော၊ ဇာတ်ဥဒါနုံ၊ဤ၊ဆိုလတ္တံ့ သော၊ဥဒါန်း၊ကို၊ ဥဒါ၊နေ၊သိ၊ ကျူး၊ခွင့်တော်မူ၏၊ တ ဏ္ဍ တိ၊သ၊ံ ဥဒါ၊ဂါ၊ထ၊ယ၊ံ၊ ထိ ဥဒါန်း၊ဂါ ထာ၌၊ အ၊သာ၊တ ဏ္ဍ၊ အ၊သာ၊တ၊ံ၊ဟူ၊သည်ကား၊ အ၊မ၊ရ၊ရှိ၊မ၊ပြုန်ပြုတ်သော၊ အ၊သု၊န္ဒ၊ရှိ၊မ၊ကောင်း၊သော၊ အ၊နိ၊ဋ္ဌ၊အ၊လိုမ၊ရှိ၊အ၊ပ်သော၊ သာ၊တ၊ရု၊ပေ၊နု၊တိ၊ သာ၊တ၊ရု၊ပေ၊နု၊ဟူ၊သည်ကား၊ဇာ၊ဋ္ဌ၊သ၊ဘာ၊ဝ ေ၊နု၊ဇာ၊ဋ္ဌ၊သ၊ဘော၊မ၊ ဝိ၊ယ၊ရ၊ရု၊ပေ၊နု၊ တိ၊ဝိ၊ယ၊ရ၊ရု၊ပေ၊နု၊ဟူ၊သည်ကား၊ဝိ၊ယ၊ာ၊ယ၊တ၊ဗ္ဗ၊ဘာ၊ဝ ေ၊နု၊ချစ်အ၊ပ်သော၊အ၊ဖြစ် မှ၊သု၊ခ၊သ၊ရု၊ပေ၊နု၊တိ၊သု၊ခ၊သ၊ရု၊ပေ၊နု၊ဟူ၊သည်ကား၊ သု၊ခ၊သ၊ဘာ၊ဝ ေ၊နု၊သု၊ခ သ၊ဘာ၊မ၊ ဇာ၊ခ်ဲ့အ၊ယ်ံ၊အ၊ဓ၊ပ္ပ၊ာ၊ယော၊ ဤ၊အ၊ဓ၊ပ္ပ၊ာ၊ယ်ံ၊ကို၊ ဝ၊တ္တံ့ ဝ၊ဗ္ဗော၊ ဆိုလို သည်၊ဟော၊တိ၊ ဖြစ်၏၊ အ၊ဗ္ဗ၊ယ်ံ၊မ၊ချစ်အ၊ပ်သော၊ ဒုက္ခ၊မေ၀ ဆင်း၊ရဲ၊သည် သာ၊လျှင်၊သ၊မာ၊နုံ၊ ဖြစ်သော၊ သ၊ကလ၊ဗ္ဗ၊ အ၊လုံ၊ရုံ၊လည်း ဖြစ်သော၊ ဝ ဋ္ဋ ဂ ဝ ံ၊ ဝ ဋ္ဋ ဗ ရား၌ ဖြစ်သော။ ပ ံ ဝ ံ သ ် ါ ရ ံ၊အ ကြင်သို့သ ော ါ ရှိ သ ော သ ် ါ ရ ု ဗ ရား သည် ၊ အ ဏ္ဍ ါ ရှိ ၏ ။ ဝ ံ သ ် ါ ရ ံ ထ ို သ ် ါ ရ ု ဗ ရား သည် ၊ အ ပ ္ ပ ါ ဒ ိ ဝ ိ ပ ဿ ီ ၊ ပ ဿ ီ အ ပ ် သ ော ။ ဝ ိ ပ ဿ ီ သ ရှ ိ သ ည် ၏ အ ဖြစ် ကြောင့် ၊

အယောနိသောမနသိကာရေန၊ မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ဣဋ္ဌိဝိယ စ၊အလိုရှိအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိပဿိဝိယစ၊ချစ်အပ်သကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊ သုခံဝိယစ၊ချမ်းသာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟုတ္တာ ဖြစ်၍၊ဥပ ဋ္ဌဟမာနံ၊ထင်သော၊ သတိဝိပ္ပဝါသေန၊သတိကင်းသဖြင့်၊ ပမတ္တဝုဋ္ဌလံ၊ မေ့လျော့သောဝုဋ္ဌိလ်ကို၊ ယသ္မာ၊အကြင်းကြောင့်၊ အတိဝတ္ကတိ၊ လွန်၍ ဖြစ်၏၊ အတိဘဝတိအဏ္ဍောဏ္ဍရတိ၊ လွှမ်းမိုးလေ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဣဋ္ဌံဝိသုပ္ပဝါသံ၊ ဤသုပ္ပဝါသာ ကိုလည်း၊ ပုနဝိ၊ တဘာန် လည်း၊ သတ္တက္ခတ္တုံ၊ခုနစ်ကြိမ်၊ဝေရုပ်၊ဤသို့သဘောရှိသော။ အသာတံ၊မသာ ယာအပ်သော၊ အဋ္ဌိယံ၊မချစ်အပ်သော၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲကို၊ သာတာဒိပတိရူ ပကေန၊ သာတအစရှိသောအတုအရောင်ဖြင့်၊ ပတ္တသခိါတပေမဝတ္ထု၊ သုခေန၊ သားဟုဆိုအပ်သော ချစ်အပ်သောဝတ္ထု၌ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊ အဏ္ဍောဏ္ဍရတိ၊လွှမ်းမိုးလေ၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ၊အဌမ သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးဆုံး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဗုစ္ဈလိန္ဒဝဂ်-၉-ဝိသာခါသုတ်၊

နဝမေ၊နဝမသုတ်၌၊ပုဗ္ဗာရာမေတိ၊ပုဗ္ဗာရာမေဟူသည်ကား၊သာဝတ္ထိ ယား၊သာဝတ္ထိပြည်၏၊ ပါစိနဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့မျက်နှာ အရပ်အဘို၌၊ အနုရောဝုရသ၊အနုရောဝရှိ၏၊ ဥတ္တမဒေဝိဝိဟာရသဒိသေ၊ဥတ္တမဒေဝီ၏ ကျောင်းနှင့်တူသော၊ ဌာနေ၊အရပ်၌၊ ကာရိတေ၊ဆောက်လုပ်အပ်သော၊ အာရာမေ၊ကျောင်း၌၊ ဝိဂါရမဟာတုပါသာဒေတိ၊ဝိဂါရမဟာတုပါသာဒေဟူ သည်ကား၊ ဝိဂါရမဟာတုယာ၊ဝိဂါရသူဌေး၏အမိအရေ၌တည်သောဝိသာ ခါဒေဝီယကာမ၏၊ပါသာဒေ၊ပြာသာဒ်၌၊တည်ဝဝစနေ၊ထိုစကား၌၊အယံ၊ဤ ဆိုလတ္တံ့,သည်ကား၊အနုဝုဗ္ဗကထာ၊အစဉ်ဖြစ်သောစကားတည်း၊ အတိ တေ၊ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ သတ္ထသဟာသကပ္ပမတ္ထကေ၊ ကမ္ဗု ဘသိန်းထက်၌၊ပဒုမုတ္တရေ၊သဗ္ဗလ်၊ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ကောဠပါ သိကာ၊ တယောက်သော ဒါယိကာမသည်၊ အညတရံ ဥပါသိကံ၊ တယောက်သောဒါယိကာမကို၊အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊ အပ္ပဋိပဒ္ဒေ၊ မြတ်သောအလုပ်အကျွေးအာရာ၌၊ ဌပေန္တိ၊ထားတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊

မြင်၍၊ဘဂဝန်၏၊ ပရိမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊နိမန္တေတွေ၊ပင့်ဖိတ်၍၊ဗုဒ္ဓ
ပမုခသံဃာဘုရားအမှုးရှိသော၊ ဘိက္ခုသတဘသဟဿသည်း၊ ရဟန်းတသိန်း
အား၊ဒါန်း၊အလှူကို၊ ဒတ္တာ၊ပေးလှူ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
နိပန္နကာရံ၊ ရှိသော်ကျိုးနှံခြင်းကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ အနာဂတေ၊နောင်အခါ၌၊
ဘုမ္မာဒိသသည်း၊ ကိုယ်တော်မြတ်တို့ကဲ့သို့သော၊ ဗုဒ္ဓသည်၊မြတ်စွာဘုရား
၏၊အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယကာ၊ မြတ်သောအလုပ်အကျွေးဒါယိကာမသည်း ဘဝ
ယူ၊ဖြစ်ရုပါလိုမူ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပဏ္ဍိတ်၊ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ပြု၏၊
သာဥပါသိကာ၊ထိုဒါယိကာမသည်၊ကပ္ပသတသဟဿံ၊က မ္ဘာတသိန်း
ကာလပတ်လုံး၊ ဒေဝသုခ၊နက်ပြည့်တို့ခံစားသည်းကောင်း။ မနုဿသုခ
လူ.ပြည့်တို့ခံစားသည်းကောင်း၊သံသရာတွေ၊ကျင်လည်၍၊ အမှာကံ၊ငါတို့၏
ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ဆက်တော်ခံ၊ဘဒ္ဒိယနဂရေ
ဘဒ္ဒိယမြို့၌၊မေဃလာဘသေဋ္ဌိပုတ္တသား၊မေဃလာသူဌေးသားဖြစ်သော၊ ဓနဉ္ဇ
ယသေဋ္ဌိနော၊ဓနဉ္ဇယသူဌေး၏၊ဂေဟာ၊အိမ်၌၊သုမနဒေဝီယာ၊သုမနဒေဝီ
၏၊ကုန်ဆို့သို့၊ဝင်း၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ပဋိသန္ဓေကို၊ဂဏှိ၊ယူလေ၏။ အသာ၊ထို
သတ္တိသို့အား၊ဇာတကာလေ၊ဖွားသောအခါ၌သာလျှင်။ ဝိသာခါတိနာ
မံ၊ဝိသာခါဟူသောအမည်ကို၊အကံ်သု၊မှည့်ကုန်၏၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊
ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘဒ္ဒိယနဂရံ၊ဘဒ္ဒိယမြို့သို့၊အဂမာသိ၊ရောက်
တော်မူလာ၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌။ သာ၊ထိုသတို့သို့သည်။ ပဌမဘိဒါရိကာ
သ၊တဟိ၊ငါးရာသောသတို့သို့တို့နှင့်၊သဒ္ဓိ၊တကွ၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာ
ဘုရားအား။ ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ၊ခရီးဦးကြိုလာ၍။ ပဌမဒဿနေ၊ဦးဦးစွာမြင်
သဖြင့်သာလျှင်၊ သောတာပန္နာ၊သောတာပန်သည်၊ အပေါသိ၊ဖြစ်၏။
အပရဘာဂေ၊ နောက်အခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဓိဂါရုသေဋ္ဌိ
ပုတ္တသ၊ ဓိဂါရုသူဌေးသားဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏဝဍ္ဎနကုမာရသ၊ ပုဏ္ဏဝဍ္ဎန
သတို့သား၏၊ဂေဟံ၊အိမ်သို့၊ဂတာ၊သွားလေ၏။ တတ္ထ၊ထိုယောဂ္ဂမဒေဝ
ပုတ်ခဲ့၊ထိုဝိသာခါကို၊ သဿုဏောဟ၊ယောဂ္ဂမဖြစ်သော။ဓိဂါရုသေဋ္ဌိ။ ဓိဂါရု
သူဌေးကြီးသည်၊ ဥပကာရဝသေန၊ကျေးဇူးများသည်၏အစွမ်းဒေါ၊ဖြင့်
မာတုဋ္ဌာနေ၊အမိ၏အရာ၌၊ဌပေသိ၊ထားပေ၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဓိဂါရု
မာတာတိ၊ဓိဂါရုမာတာဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ သာ၊ထိုဝိသာခါဒါယိကာ
မသည်၊အာဇ္ဇနော၊မိမိ၏၊ မဟာလွတာပသာဒနံ။ မဟာလွတာတနိဆာကို၊
ဝိသာခေ့ကတွေ၊စွန့်၍၊ နဝကောဋိယာ၊ကိုးကုဋေတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝတောစ၊မြတ်
စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဿစ၊ ရဟန်းသင်္ဃာ၏ လည်း

ကောင်း၊ ဝသနဋ္ဌာယ၊နေရာအလို့ငှါ၊ ကရိသမဏော၊ရှစ်မင်းပယ်စာမျှ လောက်သော၊ဘူမိဘာဝေ၊မြေအဖိုဒ္ဓိ၊ဥပရိဘူမိယံ၊အထက်တံ့ဓ်၊ပမ္ဗဂ ဟ္ဘ သတာနိ၊ငါးရာသောတိုက်ခန်းတို့ကို၊ ဟေဋ္ဌာဘူမိယံ၊အောက်တံ့ဓ်၊ ပမ္ဗ ဂ ဟ္ဘ သဟာနိ၊ငါးရာသောတိုက်ခန်းတို့ကို၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဂ ဟ္ဘ သဟာ သမဏ္ဍ တံ၊ တဝေါင်သော တိုက်ခန်းတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို၊ကာရေတိ၊ဆောက်လုပ်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊မိဂါရမာတုပါ သာဒေတိ၊မိဂါရမာတုပါသာဒဟု၍၊ဝဏ္ဏံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊ကောဋိဒေ ဝ အဏ္ဍောတိ၊ကောဋိဒေဝအဏ္ဍောဟူသည်ကား၊ကိုယ်ဒေဝ၊တာရုံတာရသာ လျှင်ဖြစ်သော၊ပယောဇနံ၊ အကျိုးကို၊ရည်တိ၊ရည်ဟူသည်ကား၊ရောဂါ နှိုး၊မင်းခ၊ ပဋိဗဟတိ၊ ပဋိဗဟေါဟူသည်ကား၊အာယတ္တော၊စပ်သည်၊ဝိ သာခါယ၊ဝိသာခါ၏၊ ဥာတိကုလတော၊ဆွေမျိုးအိမ်မှ၊မကိမရတ္တာ၌စိတ်၊ ပတ္တမြောက်ရှုလဲစသောရတနာတို့ဖြင့်စိအပ်သော၊တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိ သော၊ ဘဏ္ဍာဂါတံ၊ဘဏ္ဍာဂျမျိုးကို၊ တာသော၊ထိုဝိသာခါဒါယိကာမအား၊ ပဏ္ဍာကာရေဏ္ဍာယ၊လက်ဆောင်အလို့ငှါ၊ ပေသိတံ၊စေအပ်၏၊ကံ်ဘဏ္ဍံ၊ ထိုဘဏ္ဍာကို၊ နဂရေ၊ဂေါရပတ္တံ့၊မြို့တံခါး၌ရောက်သည်ရှိသော်၊ သုကိကာ၊ ကင်းဝန်ကင်းကောက်တို့သည်၊ တတ္ထ၊ထိုဘဏ္ဍာ၌၊သုက်ံ၊ကင်းခွန်ကို၊ ဂဏှန္တာ၊ ယူကုန်သည်ရှိသော်၊ တဒနုရူပံ၊ ထိုဘဏ္ဍာအား လျော်စွာ၊ အဋ္ဌဟတ္ထာ၊မယူမူ၍၊ အာတိရေကံ၊အလွန်ကို၊ဂဏ္ဍိ ံသု၊ယူကုန်ကောက် ကုန်၏၊ တံပဝတ္တိ ံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ သုတ္တာ၊ကြား၍၊ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါ သည်၊ ရုညော၊ ပသေနဒိကောသလမင်းအား၊တမတ္တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ နိဝေဒေတုကာမာ၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပတိရူပ ပရိဝါရေန၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အခြံအရံဖြင့်၊ ရာဇနိဝေသနံ၊မင်း၏ဘုန်းတော်သို့၊ အဂမာသိ၊သွားလေ၏၊တာသိ ံခဏေ၊ထိုခဏ၌၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊မလ္လိကာ ယဒေဝိယာ၊မလ္လိကာမိဖုရား၌၊သန္ဓိ ံ၊ထက်၊အနေ့ဝုရုဂတော၊ရန်းတော် တွင်းခ၌နေသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဝိသာခါ၊ဝိသာခါဒါယိကာမသည်၊ ဩကာသံ၊သံတော်ဦးတင်ခွင့်ကို၊ အလဘမာနာ၊မရသည်ဖြစ်၍၊ဇုဒါနိ၊ ယဒု၊ လဘိဿာမိ၊ အခွင့်ရလတ္တံ့၊ ဇုဒါနိ၊ယဒု၊ လဘိဿာမိ၊ အခွင့်ရ လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့စောင့်စား၍၊ ဘောဇနဝေလံ၊ထမင်းစားချိန်ကို၊အတိက္ကာ ဓိတ္တာ၊လွန်စေ၍၊ ဆိန္နဘတ္တာ၊ထမင်းပြတ်သည်ဟုတ္တာ၊ဖြင့်၍၊ ပဏ္ဏာမိ၊ ဖဲခဲ့၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ ဒ္ဒိဟာတိဟံ၊နှစ်ရက်သုံးရက်၊ ဂတ်ကွာပါ၊သွား၍လည်း ဩ ကာသံ၊သံတော်ဦးတင်ခွင့်ကို၊နလဘာတိယေဝ၊မရသည်သားလျှင်တည်း၊

ဖ္ဖုတိတာသ္ဌာ၊ထိုကြောင့်၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊အနိုဝေဒီတောဝါ၊ကြားမတိ စေရ၍လည်း၊ တာသဿအဋ္ဌဝိနိစ္ဆယသာ၊ထိုတရားအားဆုံးအဖြတ်၏၊ သြ ကာသာကရုဏော၊အခွင့်ကိုမပြုခြင်းငှါ၊ ယထာဓိပ္ပါယံ၊ အလိုအလျောက်၊ နတိုးရေတိ၊မလွန်စေပါရာ၊ ဖ္ဖုတိ၊ဤသို့၊ဝုဏ္ဏော၊ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထတသ္မိံ ဝါ ကျေ၊တိုဝါကျ၌၊ယထာဓိပ္ပါယန္တိ၊ယထာဓိပ္ပါယံဟူသည်ကား၊ယထာဓိပ္ပါ ယာနုရူပ်၊အကြင်အလိုအား၊ကျော်စွာ၊ နတိရေတိတိ၊ နတိုးရေတိဟူသည် ကား၊နှိုင်းပေတိ၊ မပြိုးဆုံး၊စေရပါ၊ဥပါသိကာ၊ ဝိသာခါဒါယိကာမသည်၊ ယတိ၊အကြင်ဘဏ္ဍာ၌၊ရည်သာ၊မင်းသည်၊ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သာ လျှင်၊အရဟတိ၊ကင်းခွန်ယူခြင်းငှါထိုက်၏၊တံသုကံမေဝ၊ထိုထိုက်သမျှ အခွန်ကိုသာလျှင်၊ ရည်သာ၊မင်းအား၊ဒတ္တာ၊ ပေး၍၊ဖ္ဖုတရံ၊အပိုအရိုက်ကို၊ ဝိသဇ္ဇာ၊ပေတုံ၊လွှတ်စေခြင်းငှါ၊အဓိပ္ပါယော၊ အလိုရှိ၏၊သာအဓိပ္ပါယာ၊ ထိုအလိုသည်၊ရည်သာ၊ပသေနဒိကောသလမင်းသည်၊နဒိဗ္ဗတ္တာ၊ အခြင်မခံ သောကြောင့်၊ဧတံ၊ဤဝါအလိုရှိသောအတိုင်း၊နတိရေတိ၊မလွန်မြောက်ပါ စေရ၊ဟန္ဒာတိ၊ဟန္ဒဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဝေါဿဂ္ဂတ္ထေ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းအ နက်၌၊နိပါတော၊နိပါတ်တည်း။ဒိဝါဒိဝဿသေတိ၊မိုဝါဒိဝဿဟူသည်ကား၊ ဒိဝသဿပိ၊နေ့၏လည်း၊ဒိဝါ၊ နေ့တည်း၊မဏ္ဍနိကေကာလေ၊ မွန်းတည့်အ ခါ၌၊ဖ္ဖုတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ကေနစိဒေဝကရ ဏီယေနာတိ၊ကေနစိဒေဝကရဏီယေနဟူသည်ကား၊ဖွိဟတိပံ၊နှစ်ရက် သုံးရက်၊ ရာဇနိဝေသနဒ္ဒါရံ၊မင်း၏နန်းတော်တံခါးသို့၊ ဂန္တွာ၊သွားကုန် ၏၊ တာသဿအတ္ထသ၊ ထိုလိုအပ်သော အကျိုး၏၊ အနိဗ္ဗိတတ္တာ၊ အလို အတိုင်းမပြီးသောကြောင့်၊ နိရတ္ထကမေဝ၊ အကျိုးမရှိသဖြင့် သာလျှင်၊ ဥပသက်မိ၊ကပ်ရလေ၏၊ ဖ္ဖုတိ၊ဤသို့ကြံပြီး၍၊ ပန်းစင်စစ်၊ဘဂဝတော၊ ဖြတ်ပွားဘုရား၏အား၊ ဥပသက်မနမေဝ၊ ဆည်းကပ်ရခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဒဿနာနုတ္တရိယာဒိပဋိလာဘကရောတ္တာ၊ဒဿနအနုတ္တရိယအစရှိသည် ကိုရခြင်း၏ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တကံ၊အကျိုးရှိ၏၊ ဖ္ဖုတိမနသိ ကတ္တာဝေ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍သာလျှင်၊ ဘဂ္ဂေ၊ရှင်တော်ဘုရား၊ အာဘ၊ တာပညှတ်တော်မသည်၊ ဖ္ဖမာယဝေလာယ၊ ဤမွန်းတည့်တုံးအခါ၌၊ ဖ္ဖ၊ ဤကိုယ်တော်အထံသို့၊ အာဂတာ၊လာခဲ့ပါ၏၊ဖ္ဖတိဖ္ဖမ်အတ္ထံ၊ဤအနက် ကို၊ဒသေသုံ၊ဖြလျက်၊ မဟာဥပါသိကာ၊ဝိသာခါဒါယိကာမကြီးသည်၊ ဖ္ဖဘဂဝန္တံတိအာဒိ၊ ဖ္ဖဘဂဝန္တံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊နား တော်လျှောက်ပေ၏၊ တေမတ္ထန္တိ၊ တေမတ္ထံ ဟူသည်ကား၊ ဝေါ၊ဤသို့၊

ပရောယတ္တာတာယ၊ သူတပါးတို့နှင့် စပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အဓိပ္ပါယာသမိဒ္ဓိနှုသခ်ါတံ၊ အလိုအတိုင်းမပြုနိုင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အတ္တံ၊ အနုက်ကို၊ ဝိဒိတ္တွာ၊သိတောဝ်မူ၍၊ ဣမံဥဒါနန္တိ၊ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား၊ ပရာဓိနာပရာဓိနဝတ္ထိသု၊သူတပါးတို့နှင့်စပ်သဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသူတပါးတို့နှင့် စပ်သဖြင့်အသက်မွေးခြင်းတို့၌၊ အာဒီနဝါနိသံသပရိဒိပနံ၊အပြစ်အကျိုးကိုပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ဤသမ္ဘီပရဝသံဒုက္ခံစသောဥဒါန်းကို၊ဥဒါနေသိ၊ကျူးရင့်တောဝ်မူ၏၊တဏ္ဍာ၊ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊သမ္ဘီပရဝသံဒုက္ခန္တိ၊သမ္ဘီပရဝသံဒုက္ခံဟူသည်ကား၊ယဇ်ကိုပို့၊အလုံးရုံသော၊အတ္ထစောတံ၊အကျိုးစီးပွါးဏ်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပယောဇနံ၊အကျိုးဂိုဏ်၊ပရဝသံပရာယတ္တံ၊သူတပါးနှင့်စပ်သဖြင့်၊အတ္တနောဝိသိဒ္ဓိ၊ ဣဒ္ဓိယာ၊အလိုအားဖြင့်၊နိပ္ပါဒေတုံ၊ပြီးစေခြင်းဌာ၊ အသက္ကုဏောယုတာယ၊မတတ်နိုင်သည်ဏ်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခံ ဒုက္ခာဝတံ၊ဆင်းရဲကိုရှက်ဆောင်တတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်ဏ်၊ဣတိအယံ၊ ဣသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း. သမ္ဘီဣသိရိယံသုခန္တိ ဣဿေ၊သမ္ဘီ ဣသိရိယံသုခံဟူသောဣပါဋိ၌၊ ဣသိရိယံ၊အစိုးရခြင်းသည်၊ လောကိ ယဉ္စ၊လောကဌ်ဖြစ်သောအစိုးရခြင်းလည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရဉ္စ၊လောကုတ္တရာဖြစ်သော အစိုးရခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဣသို့၊ ဒုဝိဓံ၊နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်ဏ်၊ တတ္ထတောသုဒိုဝေ ဣသိရိယေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသော လောကိ၊လောကုတ္တရာ ဣသိရိယတို့တွင်၊ လောကိယံ၊ လောကဌ်အစိုးရခြင်းသည်၊ ရာဇိသိရိယာဒိစေဝ၊ငင်းတို့ဏ်အစိုးရခြင်း အစရှိသည်တို့ဏ်လည်းကောင်း၊လောကိယစျာနာဘိညာနိဇ္ဇတ်၊လောကိ စျာနိ၊လောကိအာဘိညာဉ်တို့သည်ဖြစ်စေအပ်သော၊ စိတ္တိသိရိယဉ္စ၊စိတ်ကိုအစိုးရခြင်းဏ်အကြောင်းဖြစ်သော၊လောကုတ္တရမဂ္ဂဖလသင်ဓိဝမနိဓိတ္တံ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ဖိုလ်ကိုခြင်းဏ် အကြောင်းဖြစ်သော၊ နိရောဓိသိရိယံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားသဖြင့် အစိုးရခြင်းတည်း၊ တောသုဣသိရိ ယေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသောအစိုးရခြင်းတို့တွင်၊စက္ကဝတ္တိဘာဝေ၊ရိယောသာ နံ၊စကြာဝဠာတေးမင်းအဖြစ်အဆုံးရှိသော၊ မခုသေသု၊လူတို့၌၊ယံ ဣသိရိ ယံ၊အကြင်အစိုးရခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သက္ကာဒိနံ၊သိကြားအစရှိသော သူတို့ဏ်၊တတ္ထိ တတ္ထိ ဒေဝနိကာယေ၊ထိုထိုနတ်အပေါင်း၌၊အဓိပစ္စဘူတံ၊ အစိုးရသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ယဉ္စ ဣသိရိယံ၊ အကြင်အစိုးရခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ တဒုဘယံ၊ထိုနှစ်ပါးရုံသည်၊ကမ္မာနုဘာဝေန၊ကံဏ်ဩာနု ဘော်ကြောင့်၊ ယဒိပိပောဘတိ၊အကယ်၍ကားဖြစ်ဏ်ရှင့်၊ ဝေ၀ံသတိ၊ဤသို့

ဟံကြောင့်ဖြစ်သော်လည်း၊ ယထိစ္ဆိတနိဗ္ဗတ္တိယာ၊အကြင်အကြင်အလို ရှိတိုင်းဖြစ်ခြင်း၏။သုခနိမိတ္တတာယာ၊ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ကြောင့်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာမည်၏၊ ဝိပရိဏာမဒုက္ခတာယပန်၊ ဝိပရိဏာမ ဒုက္ခဖြစ်သောကြောင့်ကား၊ သဗ္ဗထာသင်္ခေါ ပကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ လောကိယံ၊လောကိသုခသည်၊ဒုက္ခမေဝ၊ဒုက္ခသာ တည်း၊ အနိစ္စန္တိကတာယ၊မြဲသောသဘောရှိသောကြောင့်၊လောကိယ ဗျာနှိဗ္ဗတ္တိစိတ္တိသရိယံ၊လောကီဗျာနှအာဘိညာဉ်ဖြစ်စေအပ်သောစိတ်၏ အဖိုးမရခြင်းသည်၊ တထာ၊ထို အတူ၊ ဒုက္ခမေဝ၊ ဒုက္ခသာလျှင်တည်း၊ နိရောဓိသရိယမေဝပန်၊ နိရောဓသမာပတ်နှင့်ယှဉ်သော ဈာသရိယသာ ဘာသည်သာလျှင်၊လောကဓမ္မေဟိ၊လောကဓံတရားတို့သည်၊အာကမ္ပနိ ယတောစ၊ မတုန်လှုပ် စေနိုင်သော သဘောဖြစ်သောကြောင့် လည်း ကောင်း၊ အနိဝတ္တိသဘာဝတ္တာစ၊ တဝန်ဝင်ရှိတရားသို့ မလည်စေတတ် သောသဘောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂေဟဿိတာ သုခံနာမ၊စင်စစ်သုခမည်၏၊ ဣတ္ထေ၊ဤနိရောဓိသရိယ၌၊ယင်းပနစိတ္တသုခံ၊အကြင်စိတ္တသုခကို၊သင့်ဣတ္ထေ၊ အလုံးစုံသော အရာ၌သာလျှင်၊ အပရာဓိနတာယ၊ သူတပါးနှင့် မစပ် သဖြင့်၊လဘတိ၊ရ၏။ဘံစိတ္တသုခံ၊ထိုစိတ္တသုခကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊သတ္တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗံဣသရိယံသုခန္တိ၊ သဗ္ဗံဣသရိယံသုခံဟု၍၊ အာဟု၊ဟောတော်မူ၏။ သာဝေဒေါဝိဟာညန္တိတိဣဒံပဒံ၊သာဝေဒေါ ဝိဟာညန္တိဟူသော၌ဤပုဒ်သည်။ သဗ္ဗံပရေဝသံဒုက္ခန္တိ ဣမသ္မိပဒသ၊သဗ္ဗံ ပရေဝသံဒုက္ခံဟူသောဤပုဒ်၏ဝိဝရဏ်၊အဖွင့်ဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊တိသဒ္ဒေ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဣတ္ထေ၊ ဤသာဝေဒေါဝိဟာညန္တိ ဟူသောပါဠိ၌၊ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထေ၊အနုကာတည်း၊ သာဝေတေဇ္ဇေ၊ဦး စေအပ်သော၊ သာဝေဒေါ၊သူတပါးတို့နှင့်ဆက်ဆံသော၊ပယောဇနေ၊ ယှဉ်ခြင်းကိစ္စသည်။ သတိ၊ရှိသော်၊ တဿပယောဇနဿ၊ ထိုယှဉ်အပ် သောကိစ္စ၏၊ ပရာဓိနတာယ၊သူတပါးတို့နှင့်စပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယထာဓိပ္ပါယံ၊ အကြင်အလိုရှိတိုင်း၊ အနိဗ္ဗတ္ဗနတော၊ မဖြိုးခြင်းကြောင့်၊ ဣမသ္မာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဝိဟာညန္တိ။ပင်ပန်းကုန်၏၊ ဝိလာပေါ၊ နှလုံးဆင်းရဲခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ကိလမန္တိ။ပင်ပန်းကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယောဂါဟိ၊လေးပါးသောယော ဂတို့မှ။ ဒုရတိက္ကမာ၊ လွန်နိုင်ခဲသော သဘောဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ ယာသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ကာမယောဂဘဝယောဂဒိဋ္ဌိယောဂအဝိဇ္ဇာယောဂ

ဂါ။ ကာမယောဂ ဘဝယောဂဒိဋ္ဌိယောဂ အဝိဇ္ဇာယောဂတို့ကို၊ အနာဒိ ကာလဘာဝိတတ္တာ၊ အစမထင်သံသရာကာလပတ်လုံးပွါးစေအပ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုပစိတကုသလသန္တာနေတိ၊ ဖြည့်ဆည်းဘူးအပ် သောကုသိုလ်အဆောက်အဦ မရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ပဇေဟိတုံ၊ပယ် စွန့်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကုဏေယျတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ရူဝတိက္ခမာ၊ လွန်နိုင်ခဲကုန်၏၊ ဇေတသု၊ထိုလေးပါးသောယောဂတို့တွင်၊ ဒိဋ္ဌိယောဂေါ၊ ဒိဋ္ဌိယောဂကို၊ပဌမမဂ္ဂေန၊ပဌမမဂ်ဖြင့်၊အတိက္ကမိတာဇ္ဇာ၊ လွန်းမြောက်အပ်၏၊ ကာမယောဂေါ၊ ကာမယောဂကို၊ တတိယမဂ္ဂေန၊ တတိယမဂ်ဖြင့်၊အတိက္ကမိတာဇ္ဇာ၊လွန်မြောက်အပ်၏။ ဆုတရော၊ဤမှတပါး သောယောဂနှစ်ပါးတို့ကို၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊အတိက္ကမိတာဇ္ဇာ၊ လွန်မြောက်အပ်ကုန်၏။ ဆုတိ၊ဤသို့၊အရိယမဂ္ဂါနုံ၊အရိယမဂ်တို့၏၊ ရူဝဒိ ဂမတ္တာ၊ လွန်းမြောက်ရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ဆုမေယောဂါ၊ ဤယောဂတို့ သည်၊ရူဝတိက္ခမာ၊လွန်နိုင်ခဲသောသဘောမည်ကုန်၏၊တဿာ၊ထိုကြောင့်၊ ကာမယောဂါဒိဝသေန၊ ကာမယောဂစသည်တို့၏အဝှမ်းအားဖြင့်၊ဆုဆို တာလသာဘေဟဝု၊အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုကိုမရခြင်းအကြောင်းကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိပသညာနှင့်၊ ပင်ပန်းကုန်၏၊ ပန၊ထို၌တပါး၊ အသောဝေ့ကောသူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံသော၊စိတ္တိသဏရိယေစ၊စိတ်၏ အစိုးရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နိရောဓိသဏရိယေစ။ နိရောဓသမာပတ် နှင့်ယှဉ်သော အစိုးရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သတိ၊ရှိသော်၊ကဒါစိဝိ၊ တရံတခါ၌လည်း၊ ဝိဃာတာသု၊ နှလုံးပင်ပန်းခြင်း၏၊ သန္တာနေ၊ဖြစ် သင့်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ဆုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ အယဝါ။ တနည်းကား။ သဇ္ဇိပရေ၊သန္ဓိ၊သဇ္ဇိပရေသံ ဟူသည်ကား၊ အတ္ထနော၊ဧဝ ဣသည်၊ပဋ္ဌယာယတ္ထာ၊ရတ္တိသမ်ါတံ၊ပဋ္ဌည်းစပ် သဖြင့်ဖြစ်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ယံ အညပဒိဗဒ္ဓံ၊အကြင်သူတပါးနှင့်စပ် သောဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊တံ သဇ္ဇိ၊ ထိုသူတပါးနှင့်စပ်၍ ဖြစ်သော အလုံးရှိသော ဝတ္ထုကားရောက်သည်၊ အနိစ္စသဘာဝတာယ၊ မမြဲသော သဘော ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲမည်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြောင် ကြောင့်၊ ယံ သဘာဝမ္မံ၊အကြင်သဘာဝမျိုးသည်၊ အနိစ္စံ၊အမြဲမရှိ၊တံ သဘာဝမ္မံ၊ ထိုသဘာဝမျိုးသည်၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝ တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ သဇ္ဇိဆုသဏရိယန္တိ၊ သဇ္ဇိဆုသဏရိယံ ဟူသည်ကား၊ သဇ္ဇိသဒ်တနိသဒ္ဒံ၊အလုံးရုံသောသဒ်တ

ဟုရားမှလွတ်သော၊ ဣသိရိယဒ္ဓာနတာယ၊အစိုးရသောအရေပ်ဖြစ်သော ကြောင့်၊ ဣသိရိယန္တိ၊ဣသိရိယံဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမ်းရအာပ်သောအမည်ရှိ သော၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ဘည်း၊ ဟိယသွား၊အကြင်းကြောင့်၊သဉ္ဇာဒိသေသာဒိ ဝိဘာဂ်၊ သဉ္ဇာဒိ၊သသနိဗ္ဗာနခေါတ် စသည်တို့ဖြင့် ဝေဘန်အပ်သော၊ သဒ္ဒါ၊အလုံးစုံသော၊ တံသုခံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်သုခကို၊ နိဗ္ဗာနံပရမံသုခန္တိ၊ နိဗ္ဗာနံ ပရမံသုခံဟူ၍။ ဘဂဝတား၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ရှုတ်ပေါ်ပေါ်အပ် ၏၊ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိရောဟူသည်ကား၊ ဇေတဝနာရုံ၊ ဣတ္ထိသူ၊ခေ၊ ဆင်းရဲချမ်းသာကို၊ ဝဝတ္ထိ၊တည်ရှိ၊ခြားအပ်သည်ရှိသော်၊ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါ တို့သည်၊ ဗဟုသေ၊ဝေရတော၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့နှင့် ဆက်ဆံ၊သော၊ဒုက္ခကာရတော၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်း၌၊ နိမုဂ္ဂါ၊ဝင်ကျိုးကုန် သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ ဒိ ၊ဘည်ကို၊ပင်ပန်းခြင်း၊ခံယ်ကုန်၏၊ကာသ္မာ၊အဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ဟိယသွား၊အကြင်းကြောင့်၊ယောဂါ၊လေးပါး၊သော ယောဂမှ၊ ရုဒေတိ ကြွမာ၊ လွန်နှိုင်ခဲ့သော သဘောရှိ၊သော၊ကြောင့်တည်း၊ ယသွား၊အကြင်းကြောင့်၊ဝေသတ္တာ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊သဒ္ဒတ္ထ၊အလုံး စုံ၊သော၊သင်းရဲအစုခ်ုပ်၊နိမုဇ္ဇနသော၊နုတ်မွန်းခြင်း၏၊ဟောကုဝ္ဘာ၊အကြောင်း ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမ၊ယောဂါ၊ဒေယော၊ ကာမ၊ယောဂ၊အစရှိသည်တို့ ကို၊ရုဒေတိ ကြွမာ၊လွန်နှိုင်ခဲ့ ကုန်၏၊ ဟသွား၊ ထိုကြောင့်၊ဝိသာခေ၊ဝိသာခါ၊ တွံဝိ၊သင်သည်လည်း၊ ပရာဟတ္တမတ္ထံ၊သူတပါး၏နှင့်စပ်သော အကျိုးကို၊ ဂဟေတွား၊ယူ၍၊ အလဿမာနာ၊မရသော်သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာည ဿိ၊ပင်ပန်းသ၊လော၊ဣတိအာသံ၊ဤသည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊မြတ်စွာဘုရား ၏အလိုဟောတည်း၊ ၊နဝမသုတ္တံဝဏ္ဏနာ၊နဝမသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-မုစလိန္ဒဝဂ်-၁၀-ဘဒ္ဒိယသုတ်၊

ဒသမ၊ဒသမသုတ်၌၊ အနုဝိယာယန္တိ၊ အနုဝိယာယံဟူသည်ကား၊ ဇေတဝနာရုံ၊ကေ။ဤသို့အနုဝိယအမည်ရှိသော၊နဂရေ၊ပြို၌၊ အမ္ဗဝနေ၊တိ၊အမ္ဗ ဝနေဟူသည်ကား။ဘဿနဂရဲ့သား၊ ထိုအနုဝိယပြို၏၊အဝိဒူရေ၊မနီးလွန်း မဝေး၊လွန်းသော၊အခုပ်၌၊ မလ္လရာဇာနုံ၊မလ္လာမင်းတို့၏၊ ကော်အမ္ဗဝန်၊တရ သော၊သခုက်ဥယျာဉ်သည်၊အဟောသိ၊ရှိသည်ဖြစ်၏၊တည်ထောင်ထိုက်သော ဥယျာ

နေ့ထိုသရက်ဥယျာဉ်၌၊ ရာဇဂုဟိ၊မလ္လာမင်းတို့သည်၊ ဘဂဝေတောဘုရား၏ ဗြတ်စွာဘုရားအား။ ဝိဟာရော။ကျောင်းကို၊ကာရိတောဟောက်လုပ်အပ်၏၊ သောဝိဟာရော၊ ထိုကျောင်းကို၊ အမ္ဗဝနံတွေ့ဝ၊အမ္ဗဝနဟူ၍ သာလျှင်၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ အနုဝိယံ၊အနုဝိယမြို့ကို၊ ဂေါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရွာကို၊ ကတ္တွာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ တတ္ထတတ္ထိ ဝိဟာရေ၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ် ကျောင်းတော်၌၊ ဘဂဝါ၊ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနေ၊ထိုကြောင့်။ အနုဝိယာယံဝိဟရတိအမ္ဗဝနေတိ၊ အနုဝိယာယံဝိဟရတိအမ္ဗဝနေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘဒ္ဒိယောတိ၊ဘဒ္ဒိယောဟူသည်ကား၊တဿဌေရဿ၊ထိုဘဒ္ဒိယမထေရ်၏၊နာမံ၊အမည်တည်း၊ ကာဠိဂေါဓယဝုဏ္ဏောတိ၊ ကာဠိဂေါဓယဝုဏ္ဏောဟူသည်ကား။ ကာဠိဂေါဓနာမ၊ကာဠိဂေါဓအမည်ရှိသော၊သာကိယာနုံ၊သာကိုဝင်မင်းတို့၏၊သက္ကရာဇဒေဝီ၊သာကိုဝင်မင်းမျိုးဖြစ်သောဗိုဒုရားတည်း၊အရိယသာဝိကာ၊ အရိယာဖြစ်သော ဗြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်မိန်းမတည်း၊အာဂဝတ ပလာ၊ ရောက်ပြီးသောဗိုလ်ရှိသော၊ ဝိညာတသာသနာ၊သိအပ်ပြီးသော သာသနာရှိသောဒါယိကာမတည်း၊တသာ၊ဒေဝိယာ၊ထိုဗိုဒုရား၏၊အယံ၊ ဤဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ ဝုဏ္ဏော။သားတော်တည်း၊အာသ၊ထေရဿ၊ထိုဘဒ္ဒိယမထေရ်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဝိဓိ၊ ရဟန်းပြုသောအခြင်းအရာသည်။ဒေ့ကော၊ မဟာဝါပဗ္ဗဇ္ဇာဒဋ္ဌကဒ္ဒ၊အာဂတောဝ။အကျယ်လာသည်သာတည်း၊သော ထေရော၊ထိုဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနံ။ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတ္တာ၊လုံ့လကြိုးကုတ်အား၊ထုတ်၍၊ နစိရဿေဝ၊မကြာခင် သာလျှင်၊ဆဋ္ဌာဘိ၊ညာ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ကို၊ရသည်၊အဟောဘိ၊ဖြစ်၏၊တေရသဝိဓတဂ်ါနိ၊တဆဲ့သုံးပါးသောဓုတင်တို့ကိုလည်း၊သမာဒါယ၊ဆောက်တည်၍၊ဝတ္တတိ၊ကျင့်၏၊ဘဂဝတာစ။ဗြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ မမ၊ငါ၏ဘုရား၏၊ဥစ္စာကုလိကာနုံ၊ ခြင်ခြေတ်သောအမျိုးခွဲဖြစ်ကုန်သော၊သာဝကာနုံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ဘိက္ခူနုံ၊ ရဟန်းတို့ဝယ်၊ ကာဠိဂေါဓယ။ကာဠိဂေါဓဗိုဒုရား၏။ဝုဏ္ဏော၊သား၊ဖြစ်သော။ ယဒိဒံယော အယံဘဒ္ဒိယော၊ အကြင်ဘဒ္ဒိယသည်၊ အဏ္ဍိ၊ရှိ၏၊ ဘေံသောဘဒ္ဒိယော။ ဤဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်။ အဝ္ဂံအဝ္ဂေါ၊ ခြတ်ပေ၏၊ ဇုတိ၊ဤသို့၊ ဥစ္စာကုလိကဘာဝေ၊အမျိုးခြတ်သည်၏အဖြစ်၌၊ ဇောဒဂ္ဂေ၊ ဇောဒဂ်အရာ၌၊ ဌပိတောဝ၊ထား၊အပ်သော၊ အသိတိယာသာဝကာနုံ၊ရှစ်ကျိပ်သောသာဝကတို့၏၊အ ဘ္ဘန္တရော၊အတွင်း၌ဝင်သောမဟာထေရ်

တည်း၊ သုညာဂါရုဂတောတိ၊ သုညာဂါရုဂတောဟူသည်ကား၊ဂါမဋ္ဌ၊ ရွာကို လည်းကောင်း၊ ဂါမုပစာရဋ္ဌ၊ ရွာ၏ဥပစာကို လည်းကောင်း၊ ဌပေတွား၊ထား၍၊အာဝေသေသံ၊ကြွင်းသောအရပ်ကို၊အရညဉ္ဉာ၊တောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ အရညဉ္ဉ၊တောကိုလည်းကောင်း၊ရုက္ခမူလဋ္ဌ၊ သစ်ပင်ရင်းကိုလည်းကောင်း၊ဌပေတွား၊ထား၍၊အညံ့၊တောသစ်ပင်ရင်း မှတပါး၊သော၊ပဗ္ဗတကန္တရာဒိ၊တောင်ကြား၊ချောက်ကမ်း၊အစရှိသော၊ပဗ္ဗ ဒိတသာရုပ်၊ ဟောနိုးတို့အား ထျောက်ပတ်သော၊နိဝါသနံ၊နေရာကို၊ဇနေ သမ္ပသာ ဘာဝတော၊ လူတို့ဖြင့် ကျင်းမြောင်းခြင်း မရှိသည့်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ဣဒေ၊ဤ၊အာရာဒ္ဓ၊သုညာဂါရဉ္စာ၊သုညာဂါရံဟူ၍၊အဓိပ္ပေတံ၊အလိုရှိ အပ်၏၊ အထဝါ၊တနည်းသော်ကား၊ ရှာနုကဏ္ဌကာနံ၊ ရှာနုတို့ဆူးကြောင့် သမ္ပယိဖြစ်ကုန်သော၊ သဒ္ဒါနံ၊အာသံတို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ ပဋိဂိဠိ၊ အမှတ်မရှိတာရုဏသော၊ အဂါရေ၊နေရာအိမ်ကိုလည်း၊သုညာဂါရဉ္စာ၊ သုညာဂါရံဟူ၍၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တံသုညာဂါရံ၊ ထိုဆိတ်ငြိမ်ရာသို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်သည် တည်း၊အာဘိက္ခဏာ၊ အာဘိက္ခဏာဟူသည်ကား၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များ စွာ၊ဥဒါနံ့ဥဒါနေသိတိ၊ ဥဒါနံ့ဥဒါနေသိ ဟူသည်ကား၊ သောဟိ အာ ယသ္မာ၊ ထိုအရှင်ဘဒ္ဒိယမထေရ်ဖြတ်သည်၊ အရညေ၊တောဌ၊ဒိဝါဝိဟာ ရံ၊နေ့နေခြင်းသို့၊ ဥပဂတောပိ၊ ကပ်သော်လည်းကောင်း၊ ရတ္တိံ ဝါသုပ ဂတောပိ၊ ညဉ့်နေရာသို့ကပ် သော်လည်းကောင်း၊ ယောဘုယ္ယေန၊ များ သောအားဖြင့်၊ ဗလသမာ ပတ္တိသုခေနစ၊ ဗလသမာ ပတ်ချမ်းသာဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိရောဓသုခေနစ၊ နိရောဓသမာပတ် ချမ်းသာဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဝိတိနာမေတိ၊လွန်စေ၏၊ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ တံသုခံ၊ ထိုဗလသမာပတ်ချမ်းသာ နိရောဓသမာပတ်ချမ်းသာ ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဦး၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အနုဘူတံ၊ခံစားခဲ့ဘူး သော၊သဘယံ၊ ဘေးနှင့်တကွသော၊ သပရိဿာယံ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ သော၊ရဇ္ဇသုခံ၊မင်း၏ချမ်းသာကို၊ ဇိဂုစ္ဆိတွာ၊စက်ဆုပ်၍၊ အဟောသုခံ အဟောသုခန္တိ၊ကြောင်ချမ်းသာစွယ်ကြောင်ချမ်းသာစွဟု၊သောမနုဿသတိ တံ၊သောမနုဿနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဥာဏသမုဋ္ဌာနပီတိသမုဋ္ဌာရံ၊ဥာဏ် တော်သည်ဖြစ်စေအပ်သော ပီတိနှင့်စပ်သောနှုတ်ခြွက်ခြင်းကို၊ သမုဋ္ဌိ ဒုတိ၊ကောင်းစွာဖြိုက်တော်မူ၏၊သုတ္တာနုနေသံ၊တေဒဟောသိတိ၊သုတ္တာနု နေသံ၊တေဒဟောသိဟူသည်ကား၊သမ္ပဟုလာနံ၊များစွာကုန်သော၊နေသံ

တိကျွန်၊ ရဟန်းတို့အား၊ အဟောသုခံ အဟောသုခန္တိ၊ အဟောသုခံ အဟောသုခံဟူ၍၊ ဥဒါနေန္တိ သား၊ ဥဒါန်းကျူးတော်မူသော၊ တသဒ္ဓာ ယသ္မာတော၊ထိုအရှင်ဘုန်းယ၏၊ဥဒါန်၊ဥဒါန်းကို၊ သုတ္တာ၊ကြားကြကုန်၍၊ နိဿံသယံ၊မချုတ်မှန်စွာသာလျှင်၊ အယံ၊ဤဘုန်းယသည်၊အနုဘိရုတော၊ မမ္မေလျှော်ဘဲ၊ ပြိဟ္ဒစရိယံ၊ဖြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ကျင့်၏၊ ဣတိ ဧဝံ၊ဤသို့၊ပရိဝိတက္ကိတံ၊အကြံဖြစ်ကြသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိသဒ္ဒံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ပုထုဇဉ်ဖြစ်ကုန်သော၊ တောဘိက္ခူ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်၊ တသ္မာယသ္မတော၊ထိုအရှင်ဘုန်းယ၏၊ ဝိဝေကာသုခံ။ ဝိ ဝေကာသုခကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဥဒါန်၊ဥဒါန်းကျူးသည်ကို၊ အဘာသန္တာ၊ မသိကြကုန်၍၊ဝေ၊ဤသို့၊အမည်သု၊ထင်မှတ်ကုန်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ နိဿံသယန္တိ အာဒိ၊ နိဿံသယံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္တုံ၊ဟော တော်မူအပ်၏၊တတ္ထ၊ထိုပါဠိ၌၊ နိဿံသယန္တိ၊နိဿံသယံဟူသည်ကား၊ အသံသယဟောန၊ ယုံမှားမရှိသဖြင့်၊ ဂေဏ္ဍေန၊စင်စစ်သဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊သောဝုဠ္ဠအဂါရိယဘူတောသမာ နောတိ၊ သောဝုဠ္ဠ အဂါရိယဘူတော သမာနောဟူသော၊ ယံပါဠိ၊ အကြင်ပါဠိကို၊ ဝတ္တွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ အနုဘာဝိတိဝစနသေသေန၊ အနုဘာဝိဟူ သောသဒ္ဒါကြွင်းဖြင့်၊ ကေစိ၊ အချို့သောဗုဒ္ဓိလက်တို့သည်၊ အတ္ထံ၊အနက် ကို၊ဝဏ္ဏေန္တိ၊ဖွင့်ကုန်၏။ အပရေ၊တပါးသောဆရာတို့သည်၊ ယံသာတိ၊ ယံသဟူ၍၊ပဒန္တိ၊ရွတ်ကုန်၏။ ယံသဝုဠ္ဠအဂါရိ ယဘူတသာတိ ပနပါ ဠိ၊ ယံသဝုဠ္ဠအဂါရိယ ဘူတသဟူသော ပါဠိသည်ကား၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ယံသာတိ၊ ယံသ ဟူသည်ကား၊ ယံအာသာတိ၊ ယံ အာသဟူ၍၊ပဒဿ်ဟော၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ဟိသဒ္ဒံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊သန္ဓိဝသေန၊သန္ဓိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အကာရလော ပေါ၊အအာကွရောဂ၏ကျေခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝေ်သတေဝုပ္ပံသာဥပ္ပဒ္ဓ ဟိတိစအာဒိသုဝိယ၊ဝေ်သတေဝုပ္ပံသာဥပ္ပဒ္ဓဟိဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌ဟု ဆိုတည်း။တသ္မာပနသား၊ထိုယံသာဟူသောပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကား၊ အာယသ္မတော၊သက်တော်ရှည်သော၊အသ္သာဘိယသ၊ထိုအရှင်ဘုန်းယ ၏၊ပဒ္ဒဓိတတော၊ရေဟန်းပြုသောအခါမှ၊ဝုဋ္ဌေ၊ရှေးဦး၊အဂါရိယဘူတသ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ.တောင်လူတို့နေရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဟေတုသ၊လူ. တောင်လူလက်ထက်ဝယ်၌၊သ၊တောသမာနော၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ယံဇ္ဇေ့သုခံ၊ အကြင်မင်း၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘူတံ၊ခံစားခဲ့ကုန်၏၊ သောတ

မနုဿရုမာနောတိ၊ သောတမနုဿရ မာနောဟူသည်ကား။ သောဘဒ္ဒိ
ယော၊ ထိုဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ တံသုဝံ၊ထိုရှေးအခါခံစားခဲ့ဟူးသော၊ဒုက္ခ
သုခကို။ ဇေတရတိ၊ယခုအခါ၌၊ အနုဿရန္တော၊ အစဉ်အောက်မေ့ဝ၏၊
ဥက္ကဏ္ဌာဝေသေန၊ ဆန့်ကျင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံမည်၊ဆိုသည်
ထင်၏၊ တောဘိက္ခူ၊ဘဝဝန်ကြီးတေဒဝေါရုန်း၊ တောဘိက္ခူ၊ဘဝဝန်ကြီးတေ
ဒဝေါရုံဟူသည်ကား၊သမ္ဗဟုလ၊များစွာကုန်သော၊တောဘိက္ခူ၊ထိုဟောန်း
တို့သည်၊ ဥလ္လုမ္ပနသဘာဝသတ္တိတာ၊ ပြိုးမြောက်ခြင်းသဘောရှိတည်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊တသဘာဝဘဒ္ဒိယသား၊ထိုအရှင်ဘဒ္ဒိယအား၊အနုဂ္ဂဟာနဝ ဝ ပ္ပါ
ယေန၊ပြိုးမြောက်လိုသဖြင့်၊ ဘဝဝန်ကြီး၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ဤ
စကားကို၊ အာဝေါရုံ၊ ရှေးနားတော်လျှောက်ကုန်၏၊ ဥဒ္ဓာနဝဝသေန၊ပြုပုံ
စောင်းမြောင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နအာဝေါရုံ၊မလျှောက်ကုန်၊ အည
တရန္တိ။အညတရံဟူသည်ကား၊ နာမဂေါဏ္ဍန၊အမည်အနွယ်အားဖြင့်၊
အပါကဋံ၊မထင်ရှားသော၊ ကော်ဘိက္ခူ၊တယောက်သောဟောန်းကို၊ အာ
မန္တေတိ၊မိန့်တော်မူ၏၊တောဘိက္ခူ၊ထိုလျှောက်သောရဟန်းတို့ကို၊သည်ရာ
ပေတုကာမော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟာပေသိ။ စေခိုင်းတော်မူ၏၊
ဝေန္ဒိ၊ဝေဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဝစနသမ္ဗန္ဓိဂ္ဂဟေ၊စကားကိုဝန်ခံခြင်း၌
နိပါတော၊နိပါတ်တည်း။ သာရု၊ကောင်း၏၊ မ္ဟုတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အဏ္ဍော၊အနက်တည်း၊ဝုန်၊တဖန်၊ဝေန္ဒိ၊ဝေဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ပဒိညာ
ယ၊ဝန်ခံသဖြင့်၊ အဘိက္ခဏံ၊မပြတ်၊ အဟောသုံ၊အဟောသုဝန္တိ၊ကြောင်
ချမ်းသာစွာကြောင်ချမ်းသာစွာဟူ၍၊ မ္ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဗ္ဗမ်ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊
ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရှင်သတဲ့၊ မ္ဟုတိဣတိ၊ဤပါဠိ၌၊ ယထာ၊ အကြောင်းအခြင်း
ဖြင့်၊တောဘိက္ခူ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ တံဝစနံ၊
ထိုလျှောက်သော စကားသည်၊ ဇေ၊ဤသို့လျှောက်ထားသော အဝိုင်း
တဟော၊ဖုန်သည်သာတည်း၊မ္ဟုတိ၊ဤသို့၊အတ္တနော၊ဖိဝ၏၊ ဥဒါနံ၊မပြတ်
ဥဒါန်းကျူးသည်ကို၊ဝဒိတောနာတိ၊ဝန်ခံ၏၊ မ္ဟုတိ၊ဤသို့သိအပ်၏၊ကိ ံ ပနတ္တံ
ဘဒ္ဒိယာတိ၊ကိ ံ ပနတ္တံဘဒ္ဒိယပဟူ၍၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ ဘဝ ဝါ၊ဖြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆတိ၊မေးတော်မူသနည်း။ တသ္မာအာယသ္မတောဘ၊ထို
အရှင်ဖြတ်ဘဒ္ဒိယ၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ နတောနာတိကိ ံ ၊ မသိပါသလော၊မ္ဟုတိ
အယံ၊ဤသည်ကား၊ ဝုစ္ဆာ၊အမေးတည်း။ နတောနာတိ၊ မသိသည်ကား
နော၊မဟုတ်၊ပန်၊စင်စစ်ကား။ တောနေဝ၊ထိုဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်ပင်လျှင်၊
တမတ္တံ၊ထိုမပြတ်ဥဒါန်းကျူးရာဌာနအကြောင်းကို၊ဝဒါပေတွာ၊ဆိုစေ၍၊ဝေ

ဘိက္ခု။ ။ထိုရေဟာန်းတို့ကို၊ ပညာပေကျုံ၊အပြားအားဖြင့်သိစေခြင်းငှါ၊ ပုန္နတိ။ မေးတော်မူ၏။ ဟိတဒေဝသစ်၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘာနန္ဒာဝိ တဏှာဂတာပုန္ဆနိ ဘာနန္ဒာဝိနုပုန္ဆနိ တိအာဒိ၊ ဘာနန္ဒာဝိတဏှာဂတာ ပုန္ဆနိ ဘာနန္ဒာဝိနုပုန္ဆနိ ဤသို့အစရှိသော၊ တော်။ဤစကားကို၊ ဝတ္ထု၊ဆို အပ်၏။ ။တဏှာဂတာ။ ဖြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဘာနန္ဒာဝိ။သိတော်မူကုန်လျက်လည်း၊ ပုန္ဆနိ။ မေးတော်မူကုန်၏၊ ဘာနန္ဒာဝိ။သိတော်မူကုန် လျက်လည်း၊ နုပုန္ဆနိ။ မေးတော်မမူကုန်၊ အဗ္ဘဝသန္တိ၊ အတ္ထဝသံဟု သည်ကား၊ အတ္ထကာရဏံ၊ အကျိုးထူးတည်းဟူသော အကြောင်းကို၊ အနေ္တဝုရေတိ။ အနေ္တဝုရေ ဟူသည်ကား၊ ဓာတ္တုယာဂါရသ၊ ယောင်းမ ဒိသံခြွေရံအပေါင်း၏၊သဠုရောဇာနုဘူတော၊မပြတ်သွားလာထွက်ဝင်ရာ ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ရောဇဝေဟာသ၊ ရှေးနန်းတော်၏၊အဗ္ဘန္တရေ၊ အတွင်းခို၊ ယဏ္ဍ၊အကြင်အရပ်ခို၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ ဗာနသောဇနသယနာဒီ၊ ရှေ့ကြီး ခြင်းဟောဇဉ်ကိုစားသောက်ခြင်းအိပ်ခြင်းစသည်တို့ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ပြု၏၊ ရက္ခာသုသံဝိဟိတာတိ၊ ရက္ခာသုသံဝိဟိတာဟူသည်ကား၊ အာရက္ခာဒိ ကတဝုရိသေတိ၊ အတွင်းကိုယ်ရံ ပြင်ကိုယ်ရံတော်စောင့် အစရှိသော ယောကျ်ားတို့သည်၊ ဂုတ္တိ၊လုံခြုံစွာ၊ သုဗ္ဗုံ၊ကောင်းစွာ၊ သမန္နတောဝ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဝိဟိတာ၊ပြုပြင်စီရင်အပ်သော၊ဗဟိအနေ္တဝုရေတိ၊ဗဟိ အန္တာဝုရေဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကရေဏ္ဍာနာဒိကေ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာ လွတ်တော် ရုံးတော်အစရှိသော၊ အနေ္တဝုရေတော၊ရှေးနန်းတော်မှ၊ ဗဟိ ဘူတော၊အပဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ရာဇဝေဟော၊ လွတ်တော်ရုံးတော်ဟူသော မင်း၏အိပ်ခို၊ ဝေဝရက္ခိုဝေါဝိတောသန္တောတိ၊ ဝေဝရက္ခိတောဝေါဝိ တောသန္တောဟူသည်ကား၊ ဝေ၊ဤသို့၊ရာဇဝဟရာဇဉ္ဇာနိ ရေ့ခွဲခေသော၊ မင်းအိပ်မင်းအိပ်တည်ရာရာဇဉ္ဇာနိ ထက်ဝန်းကျင်သောတိုင်းကျင်ပြည် ကျပ်အရေပ်တို့ခို၊ အနေ္တာပုရနန်းတော်တွင်းခို၊လည်းကောင်း၊ ဗဟိပုရ နန်း တော်အပခို၊လည်းကောင်း။ အနေကောသုရတနေသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဌာနေသု၊အ ရပ်တို့ခို၊ အနေကသတောဟိ၊ အရာမကများလှစွာကုန်သော၊သုသံဝိဟိတ ရက္ခာဝဏ္ဏာဂုတ္တိယာ၊ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော အလောင်အရောက်အဝိတ် အပင်အလုံ အခြုံ၊သည်၊မမေဝ၊ငါ့တယောက်၏သာလျှင်၊ နိဗ္ဗယတ္ထံ၊သော မရှိခြင်းငှါ၊ဟာသုဝိဟာရတ္ထံ၊ ချမ်းသာစွာနေစေခြင်းငှါ၊ ရက္ခိတောဝ၊လောင် ရောက်အပ်သည်။ ဝေါဝိတော၊လုံ့စေအပ်သည်၊ သမာနော၊ဖြစ်စေအပ် လျက်၊ ဘိတောတိအာဒိနိ၊ ဘိုးတော၊ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့သည်၊အညှ

မည်ဝေ၀ဝစနာနိ၊ တပါးသည်တပါး၏ဝေဒနာပရိယာယ်စကားတို့တည်း၊ အထ၀ါ၊တနည်းသော်ကား၊ဘိတောတိ၊ဘိတောဟူသည်ကား၊ပရုရာဇာ ဟိ၊တပါးသောမင်းတို့မှာ ဘာယမာနော၊ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ဥဇ္ဇိဂ္ဂေါ တိ၊ ဥဇ္ဇိဂ္ဂေါဟူသည်ကား၊ သကရေဒ္ဓေ၀ိ၊မိမိတိုင်းပြည်၌လည်း၊ပကတိတော၊ ပကတိအားဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကာဘယုဇ္ဇေဝေန၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော ဘေးကိုထိတ် လန့်သဖြင့်၊ဥဇ္ဇိဂ္ဂေါ်၊ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊စလိတော၊တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုသံ၀ိဟိတ၀ုဏ္ဏာ ၀ရုဏတော၊ ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သော အစောင့် အရှောက်အ၀ိတ်အပင်မှ၊ ဥသံကိတိ၊ဥသံကိဟူသည်ကား၊ရှည်ရှာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အ၀ိသဟေ့နု၊ အကျွမ်း မ၀င်အပ်သည်၊ဘ၀ိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ ၀စနေန၊ ဤသို့သောစကားဖြင့်၊ သဗ္ဗဏ္ဍ၊အခါခပ်သိမ်း၌။ အ၀ိသဟသ ၀ ဟေန၊ အကျွမ်းမ၀င်သည်၏အ စွမ်းအားဖြင့်။ တေသံ ကေသံ ကိန္တုကရုဏီယာနံ၊ ထိုထိုအမှုကြီးလေးပြု ဘွယ်ဟူသမျှတို့၏၊ပစ္စယ၀ပရိသကိ၀ယ၀ေ၊အကြောင်းခံ၍ရှာသဖြင့်လည်း ကောင်း။ဥဒ္ဓမုဒ္ဓံ၊ အ၀ဏ်အ၀ဏ်၌။ သက်မာနော၊ ရှုံ့ရှာခြင်းဖြစ်လျက်၊ ဥတ္တြာသိတိ၊ဥတ္တြာသိဟူသည်ကား၊ သန္ဓိကာ၀စရေ၀ိ၀ိ၊ အနီးခံ့ကျင် သည်သော ရဲမက်ကိုယ်ရံတို့သည်လည်း၊ အစာနန္တောဃေ၀ ၊ မသိစဉ် သာလျှင်။မေ၊ငါ၏။ အနုဇ္ဇော၊အကျိုးမဲ့သည်၊ ကဒါစိ၊တရံတခါ၊ ဘ၀ ယာ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဥပ္ပန္နေ နု၊ဖြစ်သော၊သရိရကမ္ပံ၊ကိုယ်၏ဘုန်လှုပ် ခြင်းကို၊ဥဒ္ဓါ၊ဒုနသမဇ္ဇေန၊ဖြစ်ခြင်းဌာစွမ်းနှင်သော၊တာ၀သေန၊ထိတ်လန့် ခြင်းဖြင့်၊ဥတ္တြာသိ၊ထိတ်လန့်၏။ ဥတ္တြဿောတိ၀ိ။ ဥတ္တြဿောဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန်း၊ရှတ်ဗတ်ကုန်၏၊ဝိဟာသိန်း၊ဝိဟာသိ'ဟူသည်ကား၊ ဇော်ဘူ၊တော၊ ဤသို့သား၊သမင်နှင့်တူသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောနေခြင်းရှိသည်၊ဟု၀ေ၊ဖြင့်၏။ ဝိဟာရိ'၊နေပြု၊တေ၀ုတိတိ၊တေ၀ုပိဟူသည်ကား၊ဣဒါနိ၊ ယ၀ုအခါ၌၊ပဋ္ဌ ဒိတကာလတော၊ရှေးနှန်းပြုသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ကောတိ၊ ကောဟူသည်ကား၊အသဟာယော၊အ၀ေါမရှိ၊တေန၊ ထိုကောဟူသောပါဋ္ဌ ဖြင့်၊ဝိ၀ေကဋ္ဌကာယတာ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သော ကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ် ကို၊ဒဿေတိ၊ပြ၏။ အဘိ၊တာတိအာဒိနုံ၊အဘိတောဤသို့အစရှိသောပုဒ် တို့၏၊ဝုတ္တ၀ိပရိယာယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်မဟောက်ပြန်သောနှာ်ဖြင့်၊ အဟ္ဟော၊အနက်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဘယာဒိနိမိတ္တ သ၊ဘေးအစ ရှိသည်တို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပရိဠဟသ၀ ၊ သိမ်းဆည်းခြင်း၏ လည်းကောင်း။တံနိမိတ္တ သ၊ထိုပစ္စည်းပရိက္ခရာ၀တ္ထုကာမဂုဏ်ကိုသိမ်း

ဆည်းခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ကိလေသာသစ်၊ ကိလေသာ၏လည်း ကောင်း၊အာဘာဝေနေ၀၊မရှိသဖြင့်သာလျှင်၊အသဏေ့သ၊ထိုမဏေ၏ အား၊အဘိတာဒိကာ၊ မကြောက်ခြင်းအစရှိသောအဖြစ်သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဧတေန၊ ဤအဘိတောအစရှိ၊သောပါဠိဖြင့်၊ စိတ္တဝိဝေကံ၊ စိတ်၏ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို၊ဒဿတိ၊ပြ၏။အပ္ပေါသုက္ကောတိ၊ အပ္ပေါသုက္ကေါဟု သည်ကား၊ သရီရဝုတ္တိယံ။ ကိုယ်ကိုလုံ့ဖြုံ့စွာ စောင့်ရှောက် ခြင်း၌နိရ သုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့ဖြစ်၍၊ ပန္နလောမောတိ၊ ပန္နလောမော ဟူသည် ကား၊လောမဟံသုပါဒကသာ။ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းကိုဖြစ်စေတတ် သော။ဆန္ဒိတတ္တာသာ။ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်း၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ အနုဋ္ဌတလောမော၊အထက်သို့မထောင်သောအမွေးရှိသည်၊ပဒုမ္ဘယေနပိ၊ ပုဒ်နှစ်ရဖြင့်လည်း၊သေရိုရိဟာရံ၊ မိမိအလိုအလျောက်တယောက်ထည်း နေခြင်းကို၊ဒဿတိ၊ပြ၏။ ပရေဒတ္တဝုတ္တောတိ၊ ပရေဒတ္တဝုတ္တောဟူသည် ကား၊ပရေတိ၊တပါး၊သောသူတို့သည်၊ မိန့်ဆိုန၊ ပေးလှူအပ်သော၊ စီဝရာဒိ နာ၊သက်နိုးအစရှိသောဝတ္ထုရှိသည်၊ဝတ္ထုမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊သဗ္ဗဒေသ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်ဖြင့်၊သက်ဘာဘာဝဒီပနမရဟေန။ ရှုံ့ရှားမရှိသည်ကိုပြခြင်း အကြောင်းပြုသဖြင့်၊အနုဝေသသာယဘာ၀ဟောတုဝိပေါ်။အကြောင်းမရှိ သောဘေးဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကင်းသည်ကို၊ ဒဿတိ၊ပြ၏။မိဂဘူတေ နုစေတသာတိ၊မိဂဘူတေနုစေတသာဟူသည်ကား၊ဝိသဒ္ဓဝိဟာရီတာ ယ၊စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုကင်းလွတ်သောနေခြင်းဖြင့်၊မိဂသာ၊ သမင်အား၊ ဘေတေနုဝိယ၊ ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့သော၊စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ဟိသဒ္ဓံ၊ ထိုစကား သည်မှန်၏။မိဂေါ၊သမင်သည်၊အမနုဿပထေ၊လူတို့၏ခရီးမဟုတ်သော၊ အရညေ၊တောအုပ်ကြီး၌၊ဝသမာနော၊နေသည်ရှိသော်၊ဝိသဒ္ဓေါ၊ရှုံ့ရှား ခြင်းမရှိလွတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏၊နိသိဒတိ၊ ထိုင်၏၊ နိပज्ज တိ၊ အိပ်၏၊ ယေန၊အကြောင်းအရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်၊ကာမဋ္ဌ၊အားယစ်၍ ဖဲသွား၊လိုအံ့၊ အပ္ပဋိဟတစာ၊ရော။ အဝိတ်အပင်မရှိသော သွား၊ခြင်းဖြင့်၊ ပဏ္ဏမတိ။အလိုရှိတိုင်းသွား၏၊ ဝေ၊ဤအတူ၊အဟံဝိ၊ တပည့်တော်တို့ဘုရား ယသည်လည်း၊ ဝိ ဘရာမိ၊နေပါ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အ၀ါစ၊လျှောက်၏၊ ဟံ သစ္ဆံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မိဂေါအညေဒ္ဓိယထာအဗဗနွောယံနိန္ဒိတံဂန္ဓ တိဂေါစရောယ၊ ဝိညူနရောသေရိတံပဏ္ဍမာနော၊ ဇကောစရေဂ္ဂဝိသာဏ ကပ္ပေါတိ၊ မိဂေါအညေဒ္ဓိယထာအဗဗနွောယံ နိန္ဒိတံဂန္ဓ တိဂေါစရောယ ဝိညူနရောသေရိတံပဏ္ဍမာနောဇကောစရေ၌ဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါဟု၍၊တော်၊

ဤဂါထာဒေသနာကို၊ ပဒေသရာဇာ ပသေနဒိကုသလမင်းကြီးသည်။ ရုတ်ရုတ်ဟောတော်မူ အပ်၏။ ။အရှည်မှီ၊ တောအုပ်ကြီးခို၊ ဒေဝန္ဓာ။အနှောင်အနှဲ့ကင်းသော၊ ဝိဝေါ၊သမင်သည်၊ ယဉ်ယေနဒီသာဘာဝေန။ အကြင်အရပ်မျက်နှာအနှီဖြင့်၊ ဝေါစရာယ၊အစာရှာအံ့သောဌာ၊ ဇုန္ဓိတ်။ အလိုရှိအပ်၏၊ တေနဒီသာဘာဝေန၊ ထိုအရပ်မျက်နှာအနှီဖြင့်။ ဝန္ဓတိယ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဝိညူ။ ဝိပသဿနာပညာမဂ်ပညာဖြင့်ပညာရှိသော၊ နုရောလူသူတော်ကောင်းသည်၊ သေရိတံ၊ တယောက်သည်းအလိုအပ်ကုန်း နေ့သည်၏အဖြစ် ကို၊ ပေဋ္ဌမာ၊နှားငဲ့သည်ဖြစ်၍။ ခဠဝိသာဏကပေါ်။ ကြီးချိန်ခင့်ကူသောနေ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေသ၊ တယောက်အထည်းတည်း။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ။ဇုတ်ခေါ် အဟံဘန္တေ အဠဝေသန္တိ။ ဇုတ်ခေါ်အဟံဘန္တေ အဠဝေသံ ဘူသည်ကား၊ ဘဂဝေါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ရှင်ပင်ဘုရား၊ တေရုဟိ၊ ယဇုအခါ၌။ မမ၊ဘပည့်တော်အား။ ပရေ၊ ဖြတ်စွာထသော၊ ယဒိဒံယံဇုဒံပိ၊ ဝကသုခံ၊ အကြင်ဝိုဝေကသုခသည်လည်း၊ ကောင်း၊ယဒိဒံ ယံဇုဒံဗလသမာပတ္တိသုခံ၊ အကြင်ဗလသမာပတ္တိသုခသည်လည်း၊ ကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇုဒ၊မဝ၊ကာရဏာ၊ ဤဝိုဝေကသုခ၊ဗလသမာပတ္တိသုခ၊ကြောင်း ကိုသာလျှင်၊ သမ္ဘဝ၊သမာ၊နှား ကောင်းစွာဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ အလောသုခံ အ၊ဟာ၊သုခ၊ကုန်၊ ကြောက်ချမ်း၊သာ၊ဖွ ကြောက်ချမ်း၊သာ၊စွဟူ၍။ ဥဒါနုံ၊ဝမ်း မြောက်၊သော၊စကား၊ကို၊ ဥဒါ၊နေ၊သိ၊ကျူ၊ရင့်ပါ၏။ ဇုတိ၊ဤသို့၊ ဒေ၊ဝေါ၊စ၊ နား၊တော်၊လျှောက်ပေ၏။ တေမဇ္ဈကုန်၊ တေမဇ္ဈံဟူ၊သည်ကား၊ ဘဒ္ဒိယဟော ရသား၊အရှင်ဘဒ္ဒိယမ၊ထေရ်၏။ ဝုဘဒ္ဒ၊နဝိသယ၊ဘိတံ၊ ဝုဘုဇ္ဈ၊ဝ၏တို့၏အရာ ကိုလွန်သော၊ ဝိ၊ဝေ၊ကသုခ၊သမ်ါတံ၊ ဝိ၊ဝေ၊ကသုခ၊ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝေ၊တံ အတ္ထံ၊ထိုအနက်ကို၊ သဗ္ဗာ၊ကာ၊ရ၊တော၊ ခပ်သိမ်း၊သော၊အခြင်း၊အရာ၊အား ဖြင့်၊ ဝိဒိတ္ဝာ၊သိ၊တော်မူ၍၊ ဇုမ်ဥဒါနုကုန်၊ ဇုမ်ဥဒါနုံဟူ၊သည်ကား၊ သဟေ၊တု ကံ၊ဘယ၊သော၊ကဝိ၊ဝမာ၊နုဘာ၊ဝဒိ၊ပကာ်၊ အကြောင်း၊နှင့်တကွဖြစ်သော၊ဘေး ဖိုး၊ရှိမ်ကြောင့်ကြောက်ခင်း၊သော အာ၊နု၊ဘာ၊ကို၊ပြုတတ်သော၊ ဇုမ်ဥဒါနုံ၊ ဤ ၊သ၊သ်ကုန်ရ၊တော၊နု၊သ၊ကုန်ကော၊ပါ၊အ၊စ၊ရှိ၊သော၊ဥဒါနုံ၊ကို၊ဥဒါ၊နေ၊သိ၊ကျူ၊ရင့် တော်မူ၏။ တ၊ဏ္ဍ၊ထိ၊ဥဒါနုံ၊ဂါ၊ထာ၌၊ ယ၊သ၊ကုန်ရ၊တော၊နု၊သ၊ကုန်ကော၊ပါ၏၊ ယ၊သ၊ကုန်ရ၊တော၊နု၊သ၊ကုန်ကော၊ပါ၊ဟူ၊သည်ကား၊ ယ၊သ၊အ၊ရိ၊ယ၊ပုဂ္ဂ၊လ၊သ၊ အကြင်အ၊ရိ၊ယ၊ပုဂ္ဂိ၊လ်အား၊ အ၊ကုန်ရ၊တော၊အ၊ဇ္ဇ၊ကုန်ရ၊ဝေ၊အ၊တ္ထ၊ဝင်း၊သ၊ကုန်ကုန်၊ အ၊ဇ္ဇ၊နော၊မ်ိမ်၏၊စ်ဇ္ဇော၊စ်တ်၌၊ဝ်ဇ္ဇ၊ကာ၊ယ၊လု၊သ်ိ၊ဂ၊ရ၊ဟ၊တော၊ဗ်တ်၏နော် ကျူ၊ခြင်း၊ကို ပြုတတ်သော၊ကြောင့်၊ ဝ်ဇ္ဇ၊ပ၊ကော၊ပါ၊စ်တ်ကို၊ဖျက်ဆီး၊တတ်

ကုန်သော၊ရာဂါဒယောဘ၊ရာဂအစဉ်ကုန်သော၊ အလဿာတဝတ္ထု၊အာဒီကာ ဂုဏ်ဘေဒါ၊ အာလယာတဝတ္ထု၊အစဉ်သော အကြောင်းအထူး တို့သည်၊ အနေက ဒေါသကောပါ၊ တပါးမကမျှားလွှဲသော ဖြစ်မှုားတတ်သော တရားတို့သည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော၊ ဧတေ၊ ဤအကုသိုလ်တရားတို့ သည်၊နသန္တိ၊မရှိကုန်၊ ကသ္မာ၊အဘာယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ ပဟီနတ္တာ၊ပယ်ဖျက်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊မရှိ ကုန်၊ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အယံအနုရသဒ္ဒေါ၊ ဤအနုရသဒ္ဒါ သည်၊မဇ္ဈတ္တဗ္ဗကိမနုရဉ်အာဒီသု၊မဇ္ဈတ္တဗ္ဗကိမနုရံ၌ဤသို့အစဉ်သောပါဠိ တို့၌၊ ကာရဏေ၊အကြောင်း၌၊ ကိဗ္ဗာဝိဒိသတိ။ အကယ်၍ကားထင်ရှား ရှင်း၊ မဇ္ဈ၊ ငါ၏လည်းကောင်း၊ တဗ္ဗ၊ သင်၏ လည်းကောင်း၊ အနုရံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိံ၊အဘယ်သို့ဖြစ်မည်မသိ၊ အနုရဇ္ဇေကေဟိမပါတ သမယေတိအာဒီသု၊ အနုရဇ္ဇကေဟိမပါတသမယေ ဤသို့အစဉ်သော ပါဠိတို့၌။ဝေမရ္ကေ၊ အလယ်ဟူသောအနက်၌၊ ဒိသတိ၊ထင်ရှား၊အနုရဇ္ဇ ကေ၊တဝို့တွဲလဆုတ်ပကွယ်လေးရက်တပေါင်းလဆန်းပကွယ်လေးရက်ဟူဆို အပ်သောအနုရဇ္ဇကဂ္ဂစ်ရက်၌၊ဟိမပါတသမယော၊ဆီးနှင်းကျသောအခါ ၌၊ဧတဝဝံဧတဝဝနသ၊ဧတဝဝန်ကျောင်းတော်၏၊ အနုရာစ၊အကြား ၌လည်းကောင်း၊ သာဝတ္ထိ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်၏၊ အနုရာစ၊ အကြား၌လည်းကောင်း၊ဇုတိအာဒီသု၊ဤသို့အစဉ်သောပါဠိတို့၌၊ဝိဝရေ၊ အကြားဟူသောအနက်၌၊ဒိဿတိ၊ထင်ရှား၊အနုရတော၊အတွင်းမှ၊ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ဇောတံ၊ဖြစ်၏၊ဇုတိအာဒီသု၊ ဤသို့အစဉ်သောပါဠိတို့၌၊ဝိတ္ထော၊ ဝိတက်ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်ရှား၊ ဇုဝါ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ဝိတ္ထော ဝေ၊စိတ်၌သာလျှင်၊ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ဗ္ဗတ်အပ်၏၊ တေနုထိုကြောင့်၊ အနုရတော အတ္ထနောစိတ္တေတိ၊ အနုရတောအတ္ထနောစိတ္တေဟူ၍၊ဂုတ္ထံ၊ဟောတော် မူအပ်၏၊ ဇုတိဘဝါဘဝ တဗ္ဗဝိတိဝတ္တောတိ၊ ဇုတိဘဝါဘဝတဗ္ဗဝိတိ ဝတ္တောဟူသည်ကား၊ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ဘဝေါတိ၊ဘဝေါဟူသည် ကား၊သမ္ဘတ္တိ၊ဖြည့်စုံခြင်းတည်း၊ အဘဝေါတိ၊အဘဝေါဟူသည်ကား၊ဝိ ပဿိ၊ပျက်စီးခြင်းတည်း၊တထာ၊ထိုမြို့၊ဘဝေါတိ၊ဘဝေါဟူသည်ကား၊ဝုဒ္ဓိ၊ ကြီးပွါးခြင်းတည်း၊ အဘဝေါတိ၊ အဘဝေါဟူသည်ကား၊ ဟာနိ၊ဆုတ် ယုတ်ခြင်းတည်း၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဘဝေါတိ၊ ဘဝေါဟူသည်ကား၊ သဿတံ၊ မြဲခြင်းတည်း၊ အဘဝေါတိ၊ အဘဝေါ ဟူသည်ကား၊ ဥစ္ဆေဒေါ၊ဖြတ်ခြင်းတည်း။ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဘဝေါတိ၊ဘဝေါဟူသည်

ကား။ ပုညဲ့၊ ကောင်းမှုတည်း။ အဘဝေါတိ၊ အဘဝေါဟူသည်ကား၊ ပါပ၊ မကောင်းမှုတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘဝေါတိ၊ ဘဝေါဟူသည်ကား၊ သုဘတိ၊ သုဂတိဘဝတည်း။ အဘဝေါတိ၊ အဘဝေါဟူသည်ကား။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝတည်း။ ဝါ၊ တနည်းလည်း၊ ဘဝေါတိ၊ ဘဝေါ ဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကာ၊ အငယ်တည်း။ အဘဝေါတိ၊ အဘဝေါဟူသည်ကား၊ မဟာ၊ ကြီး၊ အကြီးတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယာသသမ္ဘတ္တိ ဝိပတ္တိ ဒုမ္မဟာနိ သသ တုဒ္ဓေ ဒဗ္ဗ ဝုညပါပသုဂတိ ဒုဂ္ဂတိ ခုဒ္ဒကမဟန္တဥပပတ္တိ ဘဝါနံ၊ အကြောင်းရှိသော ဘေဒရှိသော ပြည့်စုံခြင်းပျက်စီးခြင်း၊ ကြီးပွါးခြင်း၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသော သတ္တဝေ ဒဗ္ဗ ဝုညပါပသုဂတိ ဒုဂ္ဂတိ ခုဒ္ဒကမဟန္တဥပပတ္တိ ဘဝတို့၏၊ ဝေသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနေကပ္ပကာရာ။ တပါးမကများစွာသော ခြားရှိကုန်သော၊ ဘဝါဘဝတာ။ ဘဝအာဘဝအဖြစ်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ စတ္ဘိ ဝိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂေ ဘိ၊ အရိယမဂ်တို့ဖြင့်။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ တေန၊ တေန၊ နယေန၊ ထိုထိုနည်းဖြင့်၊ တံ ဣတိ ဘဝါဘာ တဗ္ဗ၊ ထို ဣတိ ဘဝါဘဝ အဖြစ်ကို လည်း၊ ဝိတိ ဘတ္ဘော အကိ ဣဒ္ဓေ၊ လွန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဣ ဝေသေန၊ အနက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဘတ္တိ၊ ဝိဘတ်ကို၊ ပရိဏာမေတဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ ညွှတ်စေအပ်၏၊ တံ ဝိဂတ ဘာဝယန္တိ၊ တံ ဝိဂတ ဘာဝယံ ဟူသည်ကား၊ ဝေ ဝုယံ၊ ဤသို့သော ဘောဂရှိသော။ ယထာ ဝုတ္တာ ဝုဏာ သမန္နာ ဂတံ၊ အကြင်အကြင်ဆို အပ်ခဲ့ပြီးသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ တံ ဝိဒါ ဏာ သဝံ၊ ထို အာသဝေါ ကုန်ပြီးသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ စိတ္တ ကောပါ ဘာ ဝတော ၊ စိတ်၏ နောက်ကျခြင်းစိတ်၏ ချောက်ခြားခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ရာဂစသော ကိလေသာ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဣတိ ဘဝါဘဝ သမတိက္ကမဋ္ဌေ ဘော၊ ဣတိ ဘဝါဘဝကို ကောင်းစွာလွန်ခြင်း၌ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဟေတု ဝိဂမေန၊ အကြောင်းကင်းသဖြင့်၊ ဝိဂတ ဘဝယံ၊ ကင်းသော ဘေးရှိသော။ ဝိ ၊ ဝ ကသုခေန၊ ဝိ ၊ ဝ ကသုခဖြင့်လည်း ကောင်း၊ အဂ္ဂ ပလသုခေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဂ တ ဘာ ဝယ ဘ္ဘာ ဝေ ၊ ကင်းသော ဘေးရှိသော ကြောင့်သာလျှင်၊ အ သော ကံ ၊ ဝိုး ရိ ပ ခြင်းကင်းသော၊ အာသဝ၊ ထို ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ ၊ စိတ်ကို၊ ဒေ ဝါ ဝိ ၊ နတ်တို့သော်လည်း၊ နမာ နန္တိ ၊ မသိနိုင်ကုန်၊ ဒေ ဝါ နာ နုဘာ ဝ ဣ ဒ သ နာ ယ ဘာ ဝိ ၊ ဒေ ဝါ နာ နုဘာ ဝ ဣ ဒ သ နာ ယ ဟူသည်ကား၊ အ ဝိ ဂ တ မ ဂ္ဂေ ၊ မဂ်ဖိုလ် ရ သော နတ်ဘုံကို ၊ ဌ ပေ တ္တာ ၊ ထား၍ ၊ သ ဗ္ဗ ဝိ ၊ အလုံးစုံ သည်းဖြစ်ကုန်သော၊

ဥပပတ္တိဒေဝါ၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့သည်၊ ဝါယမန္တာဝိ၊ လုံ့လပင်ပြုသော်လည်း။စိတ္တာစာရေဒဿနဝေဒနာ၊ စိတ်၏အလေ့အကျင့်ကို မြင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဒဿနာယတနဠု၊မြင်ခြင်းဌာ၊နာနုဘာဝန်၊နဇဘိသမ္ဘုဟာန်နှင့်ကြွာန်၊မစွမ်းနိုင်ကုန်။မနုဿာပန၊လူတို့သည်ကား၊ပဂေဝ၊အာဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏။သေက္ခာဝိ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ ပုထုဇ္ဇနာဝိယ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့၊ အရေဟတောဝ၊ရေဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊စိတ္တာပဝတ္တိ။ စိတ်ဖြစ်ခြင်းကို၊နစာနန်၊မသိနိုင်ကြကုန်၊ ။ဒဿမသုတ္တာဝဏ္ဏနာ။ ဒဿမသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။မေစလိန္ဒဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊မေစလိန္ဒဝဂ်၏အဖွင့်ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၃-နန္ဒဝဂ်-၁-ကမ္မသုတ်၊

နန္ဒဝဂ္ဂသ၊ နန္ဒဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အညတရောဘိက္ခု။တိ၊ အညတရောတိက္ခုဟူသည်ကား၊နာမဂေါတ္တေန၊အမည်အနွယ်အားဖြင့်၊ အပါကဒ္ဒေ၊ မထင်ရှားသော၊ ဇကော၊ တယောက်သော၊ ဒိဋ္ဌာသဝဘိက္ခု၊ရေဟန္တာဖြစ်သောရေဟန်းတည်း။ကိုရေဝိတ္ထေရေ၊အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ သော၊ဒိဋ္ဌာသဝဘိက္ခု၊ ထိုရေဟန္တာ အရှင်မြတ်သည်၊ ရာဇဂဟာဝါသိ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေလေ့ရှိသော၊ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားတည်း။မောဂ္ဂလာနုတ္တေ။ရေနှ၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ သံဝေဓိနော၊ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊သံသာရေ၊သံသရာ၌၊ဒေါသံ၊အပြစ်ကို၊ဒိသ္ဝာ။မြင်၍၊သတ္တုသန္တိကေ၊မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌၊ပဗ္ဗဇိတ္တာ။ရှင်ရေဟန်းပြု၍၊ သိလာနိ၊သိလတို့ကို၊သော၊ဝေတ္တာ၊သုတ်သင်၍။စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာန်း၊လေးပါးသောသစ္စာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍၊ နစိရေ၊ဩ၊မကြာမြင့်ဒိဿာလျှင်၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ဥဿုက္ကာ၊ပေတ္တာ၊လုံ့လပြု၍၊အရေဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါပုဏိ၊ရောက်ထေ၏။ တဿဒိဋ္ဌာသဝဿ၊ ထိုအာသဝေါကုန်ပြီးသော ရေဟန္တာအား၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌၊ခုရော၊ ကြမ်းတန်းသော၊အာဗာဓော၊အနာသည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊သောတိက္ခု၊ထိုရေဟန်းသည်၊ပဠေဝေဒနာယ၊ ဆင်ခြင်သဖြင့်၊အဓိဝါသေန္တာ၊သည်းခံလျက်၊ဝိဟရတိ၊ နေ၊တော်မူ၏။ဒိဋ္ဌာသဝါနံ၊ ရေဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊စေ

တသိကဒုက္ခနာမ၊ စိတ်ဒုက္ခဖြစ်သောဆင်းရဲမည်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ကာယိက ဒုက္ခပန်၊ကိုယ်ဒုက္ခဖြစ်သောဆင်းရဲသည်ကား၊ဟောတိယေဝ၊ဖြစ်သည်သာ လျှင်တည်း၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သဒ္ဓါ၊ဖွဲ့၊တရား ကို၊ဒေသေန္တသေ၊ ဟောကြားတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ နာတိဒူရေ၊မဝေးလွန်းသော၊ဌာနေ၊အရပ်၌၊ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခဝေဒနာကို၊အဓိဝါ သေန္တော၊သည်းခံလျက်၊ ပလ္လင်္ကေန၊ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိသိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝတောအာဝိဒ္ဓရေနိသိန္နော၊ဟောတိတိအာဒိ၊ဘဂဝ တောအာဝိဒ္ဓရေနိသိန္နော၊ဟောတိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထုံ၊ဟော တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်၌၊ပလ္လင်္ကန္တိ၊ ပလ္လင််ဟူသည်ကား၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ဥဿီရဝဏ္ဏာသန်၊ ပေါင်တို့ကိုနွဲ့စပ်သဖြင့်နေ ခြင်းတည်း၊အာဘုဇိတ္တာတိ၊အာဘုဇိတ္တာဟူသည်ကား၊ဗဟွိတ္တာ၊နွဲ့ခွေ၍၊ ဥဇုံကာယံပဏိဓာယတိ၊ဥဇုံကာယံပဏိဓာယဟူသည်ကား၊ဥပရိမသ ရီရံ၊အထက်ဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ဥဇုကံ၊ဖြောင့်စွာ၊ဌပေတ္တာ၊ထား၍၊အဠ္ဘ ရသဝိဒ္ဓကဏ္ဍကေ၊တဆဲ့ရစ်ချောင်းသောကျောက်ကုန်းတို့ကို၊ကောဋိယာ၊ အစွန်းဖြင့်၊ကောဋိ၊အစွန်းကို၊ပဋိပါဒေတ္တာ၊အစဉ်အတိုင်းထိစေခိုက်စေ ၍၊ဟိသဠံ၊ထိုစကားသည်ဖန်၏၊ဝေါ၊ဤသို့၊နိသိန္နသ၊ထိုင်နေသောပုဂ္ဂိုလ် အား၊ စမ္မမံသဿာရုနိ၊ အရေအသားအကြောတို့သည်၊ ယဿ၊ အကြင် ကြောင့်၊နနမန္တိ၊မညှတ်ကုန်၊တာဝ၊ထိုကြောင့်၊ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်း သည်၊တထာ၊ထိုထက်ဝယ်ဖွဲ့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နိသိန္နော၊ထိုင် နေသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပုရာဏကမ္မဝိပါကေ၊ နို့၊ပုရာဏကမ္မဝိပါကံဟူ သည်ကား၊ဝုဇ္ဇေ၊ရှေးကိုယ်အဖြစ်၌၊ကတသ၊ပြုအပ်သော၊ ကမ္မသ၊၏ ၏၊ဝိပါကဘာဝေန၊အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်သော၊ဝါ၊တနည်းကား၊ ပုရာဏကမ္မဝိပါကော၊ ရှေးဘဝက်ဟောင်း၏ အကျိုးဖြစ်သော၊ သုခဒုက္ခ ပကာရော၊ သုခဒုက္ခအပြားရှိသော၊ ဝိပါကသမုဒါယေကဒေသဘာဝေန၊ ဝိပါက်အားပေါင်း၏အစိတ်အဝက်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သော၊တဲ့ဒုက္ခ၊ ထိုဒုက္ခသည်၊ ကိ၊အဘာယနည်း၊ ပုရာဏကမ္မဝိပါကံ။ ရှေးက်ဟောင်း ကြောင့်ဖြစ်သော တရားအာရုတည်း၊ ဣတိစ ဣဓိနာ ကာရကေန၊ ဤ အကြောင်းဖြင့်၊ တယသဘာဗာ၊ယော၊ ထိုအနာ၏၊ ကမ္မသမုဋ္ဌာနတဲ့၊ ကံ ကြောင့်ဖြစ်သောအဖြစ်ကို၊ ဒဿေန္တော၊ပြလျက်၊သြပက္ကမိကဥဝုဝိပရိ ဏာမဇာတိဘာဝံ၊ လုံ့လပြု၍ဖြစ်သောအဖြစ် ဥတုဟောက်ပြန်၍ဖြစ်သော အဖြစ်ကို၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ပယ်၏၊ ဒုက္ခန္တိ၊ဒုက္ခံဟူသည်ကား၊ ပဋ္ဌဝေဒနေတိ၊

မြင်မြင်ဝါးဝါးသောသတ္တဝါတို့သည်၊ခမိတ္ထုသည်းခံခြင်းဌာ၊ အသက္ကေ
ကောယျုံ၊မစွမ်းနိုင်သောသဘောတည်း။ တိဇ္ဇန္တိ၊တိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊တိပ
ကံ၊ထက်စွာသော၊အာဘိဘာဝိတွာ၊လွှမ်းမိုး၍၊ ပဝတ္တိယာ၊ဖြစ်သဖြင့်၊ဗလ
ဝါ၊အားရှိသော၊ခရုန္ဒို၊ခရုံဟူသည်ကား၊ကဗ္ဗဋ်ကြမ်းတမ်းသော၊ကဗ
ကန်တို့။ကဗ္ဗုကံဟူသည်ကား၊ အသာတံ၊သက်သာချမရသော၊ ဒုက္ခဝေ
ဒနံ၊ဒုက္ခဝေဒနာကို။ အဝိဝါသေန္တောတိ၊အဝိဝါသေန္တောဟူသည်ကား၊
ဥပရိဝါသေန္တော၊အထက်ခိုနေလျက်၊သဟန္တောမခန္တော၊သည်းခံလျက်၊
သတောသမ္ပဇာနောတိ၊သေးတောသမ္ပဇာနောဟူသည်ကား၊ ဝေဒနာပရိဂ္ဂ
ဟကာနံ၊ဝေဒနာကိုသိမ်းဆည်းတတ်ကုန်သော၊သတိသမ္ပဇညာနံ၊ သတိ
သမ္ပဇညတို့၏။ဝသေန၊အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊သတိမာ၊သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်
၍၊သမ္ပဇာနန္တောစ၊ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍လည်း။ဣဒံအ
ယံအဓိပ္ပါယော၊ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ဝတ္တုံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဇယံ
ဝေဒနာနာမ၊ ဤဝေဒနာတို့မည်သည်ကား၊ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊ အဘာဝဋ္ဌေန၊
မရှိခြင်းဟူသောအနက်ကြောင့်၊အနိစ္စာ၊အနိစ္စမည်ကုန်၏၊အနိဗ္ဗာဝေ္ဌဟာ
ဒိပစ္စယေ။ အနိဗ္ဗာဝုံစသောအကြောင်းတို့ကို၊ ပဋိစ္စ၊စွဲ၍၊ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
ဥပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ဧကန္တေနေဝ၊ စင်စစ်အား၊ဖြင့်သာလျှင်၊ ဘိဇ္ဇနသဘာ
ဝတ္တာ၊ပျက်တတ်သော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခယဓမ္မာ၊ကုန်
တတ်သောသဘောတည်း၊ဝယဓမ္မာ၊ယုတ်တတ်သောသဘောတည်း၊ဝိရာ
ဂဓမ္မာ၊တပ်ခြင်းကင်းသောသဘောတည်း၊နိရောဓဓမ္မာ၊ချုပ်တတ်သော
သဘောတည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒနာယ၊ဝေဒနာ၏၊အနိစ္စတာသလ္လက္ခဏာဝသေ
နနိ၊အနိစ္စ၏အဖြစ်ကိုကောင်းစွာမှတ်သည်၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊သတောကာ
ရိတာယ၊သတိပြုသည်၏အဖြစ်အား၊ဖြင့်၊သတော၊သတိပြည့်စုံသည်ဖြစ်
၍၊အဝိပရိတ သဘာဝပဋိဝိဇ္ဇနဝသေန၊ မဟောက်မပြန် သဘောကိုထိုး
ထွင်း၍သိသည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ သမ္ပဇာနော၊ပညာအဆင်အခြင်နှင့်
ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟုတ္တွာ၊ဖြစ်၍၊အာသဝါ၊တနည်းကား၊ သတိဝေဒလ
ပတ္တိယာ၊ သတိ၏ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်ခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဋ္ဌေဝ၊အလုံးရုံ
သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာယဝေဒနာစိတ္တဓမ္မေသု၊ ကာယဝေဒနာစိတ္တ
ဓမ္မတို့ဆိုခဲ့၊သုဒ္ဓ၊ကောင်းစွာ၊ဥပဓိတသတိတာယ၊ထင်သောသတိရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်၊သတော၊သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ပညာ
ဝေဒလပတ္တိယာ၊ပညာ၏ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ပရိဂ္ဂဟိတသခ်ါ
ရတာယ၊သိမ်းဆည်းအပ်ပြီးသောသခ်ါရေရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သမ္ပဇာ

နော၊ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊အဝိဟာညမာနောတို့၊အဝိဟာ
ညမာနောဟူသည်ကား၊တိုးကွေ့ဝေ၊ရေဟန်းတို့၊အာသုတဝါ၊ အကြောင်းအဖြင်
နည်းသော၊ပုထုဇဉ်နော၊အနွေပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အညတရညတရရှေ့၊တ
ပါးတပါးသော၊ဒုက္ခဝမ္မေနု၊ ဆင်းရဲသကဘာနှင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊တွေ့သည်၊သမာ
နော၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊သောစတိ၊ စိုးရိမ်ပူပန်တတ်၏၊ကိလေသတိ၊ ပင်ပန်း
တတ်၏၊ပရိဒေဝတိ၊ ငိုမြည်တမ်းတတ်၏၊ဥရတ္တာဠိ၊ ရင်ကိုခတ်သဖြင့်၊
ကန္ဒတိ၊မြည်တမ်းတတ်၏၊သမ္မောဟံ၊တွေဝေခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်
၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တနယေန၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အနွေပုထုဇဉ်နောဝိ
ယ၊အနွေပုထုဇဉ်ကဲ့သို့၊နဝိဟာညမာနော၊ မပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂေနဝ၊
မဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သမုဿာနိတတ္တာ၊ ကောင်းစွာခွါ အပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊စေတောဒုက္ခံ၊စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းကို၊အနုပ္ပါဒေန္တော၊မဖြစ်စေမူ၍၊
ကေဝလံ၊သက်သက်၊ကမ္မဝိပါကဇသရီရဒုက္ခံ၊ကံကြောင့်ဖြစ်သောကိုယ်
ခန္ဓာဖြစ်သောဆင်းရဲဝေဒနာကို၊အဓိဝါသေန္တော၊သည်းခံလျက်၊သမာပဇ္ဇ
န္တောဝိယ၊သမာပတ်ဝင်စားသောရေဟန်းကဲ့သို့၊ နိသိန္နော၊နေသည်၊ဟောတိ
ဖြစ်၏၊အနုဿာတိ၊အနုဿတဟူသည်ကား၊အဓိဝါသနခန္တိယာ၊သည်း
ခံခြင်းအဓိဝါသနခန္တီဖြင့်၊တထာ၊မဟောက်မပြန်၊နိသိန္နံ၊နေသော၊တံအာ
ယာသဇနံ၊ထိုအာရုဏ်မြတ်ကို၊အနုဿရိ၊မြင်တော်မူလေ၏၊ ဇောမဇ္ဇနန္တိ၊ဇော
မဇ္ဇံဟူသည်ကား၊ ဇော၊ဤသို့၊တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သောဝိသေသ၊ရောဂ
ဿပိ၊အနာကိုလျက်လည်း၊ ဝေဒ္ဓာဒိဟိပိ၊ ဆေးသမားစသည်တို့ဖြင့်
လည်း၊တိကိစ္ဆနဏ္ဍံ၊ဆေးကုခြင်းဌာ၊အနုဿရိ၊ကြာပဇ္ဇနကာရဏံ၊လုံ့လမပြု
ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း အကြောင်းရှိသော၊ ဝိကာသဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား၊လောကဓမ္မေဟိ၊လောကဓံတရားတို့ဖြင့်၊ အနုဝဏ္ဏိ၊လေသသခ်ါ
တံ၊ညစ်ညူးခြင်းမရှိသည်ဟုဆိုအပ်သော၊ တံအဏ္ဍံ၊ထိုအနက်ကို၊သဗ္ဗာ
ကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအား၊ဖြင့်၊ ဝိဒိတ္တာ၊သိတော်မူ၍၊
ဣမံဥဒါနန္တိ၊ ဣမံဥဒါနံ ဟူသည်ကား၊ သခ်ါတဓမ္မာနံ၊သခ်ါတတရားတို့
၏၊ယေဘိ၊ကစိ၊အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ဒုက္ခဝမ္မေဟိစ၊ဆင်းရဲသဘောတို့
ဖြင့်လည်း၊အဝိဿာတပတ္တိဝိဘာဝနံ၊မပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကိုထင်
စွာပြုတတ်သော၊ဣမံဥဒါနံ၊ဤသဗ္ဗကမ္မဇဟာသတိကျေးနှောစသောဥဒါန်း
ကို၊ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရှင်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ သဗ္ဗကမ္မ
ဇဟာသာတိ၊ သဗ္ဗကမ္မဇဟာသဟူသည်ကား၊ ပဟီနသဗ္ဗကမ္မသ၊ မဂ်
ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီးသော အလုံးစုံသောကုသိုလ်ကံရှိထားသော၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ ထို

စကားသည်မှန်၏။ အဂ္ဂမဂ္ဂသ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ဥပဓိနှင့်ကာလတော၊ ဖြစ်သောဒုဿီမ၊ ပဌာယတေ၍။ အရဟာတော၊ခုဟန္တာအား၊ သဗ္ဗာနိ၊ဒုလုံးရုံ ကုန်သော၊ကုသလာကုသလကမ္မာနိ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံတို့သည်၊ ပဟီနာနိနာမ၊ပယ်အပ်သည်မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ကဿ၊ အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ပဒိသန္တိ၊ပဒိသန္ဓေကို၊ဒါတုံ၊ပေးခြင်းငှါ၊ အသမတ္ထဘာဝတော၊မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယတော၊ အကြင်ပဒိသန္ဓေကိုမပေးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊အရိယမဂ္ဂဉာဏ်၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်ကို၊ ကမ္မက္ခယကရဏေန၊ကံ၏ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ဘိက္ခုနော၊ဘိ၊ ဘိက္ခုနောဟူသည်ကား၊ ဘိန္နကိလေသ တာယ၊ဖျက်ဆီးအပ်သော ကိလေသာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ဘိက္ခု နော၊ရေဟန်းအား၊ရုန်မနုဿပုရေကတံ၊ဧ၊ဟု၊ရုန်မနုဿပုရေကတံ၊ဧ၊ဟူ သည်ကား။အရဟတ္တပတ္တိ၊တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သောအခါ၌။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဦး၊ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ရာဂရေဒေါဒိဝိဿတာယ၊ရာဂမြိုစသည် နှင့်ရောနှောသဖြင့်၊ဧ၊ဟု၊ ဧ၊ဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမံ၊အပ်သောအမည်ရှိ၊သော၊ ဒုက္ခဝေဒနိယံ၊ဆင်းရဲသဖြင့်ခံစားအပ်သော၊ကမ္မံ၊ကံသည်၊ဝိပါကဝဋ္ဋံ သံ ဝေဒနေန၊ အကျိုးကိုခံစားသဖြင့်။ အရဟတ္တပတ္တိယာ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သဖြင့်။တံ၊ကမ္မံ၊ထိုကံကို၊ရုန်ဟဿ၊ဝိဝိ၊သေ၊ဟု၊ဟု၊ဟူ၍ ပရိ၊တာ၊ပန်။ အရဟတ္တမဂ်ကိုရေပြီးသောနောက်၌ကား။ သာ၊ဝ၊ဟ္ကြိယာ ယ၊သာ၊ဝ၊ဟ္ကြိယာ၏၊သ ဟ္ဟ ဝေါ၊ယော၊ဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ခန္ဓာ၊ဟေ၊ အနုဝ၊ဟ္ကြိယာယ၊အနုဝ၊ဟ္ကြိယာ၏လည်း။ ဘ၊ဝ၊ဂ္ဂ၊လ၊သ၊ဘာ၊၏အဖြစ် ကို၊သမ္ပဒိန္ဒ္ဒ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ပဒိန္ဒ ဂ္ဂ၊လ၊တာယ၊ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီးသောအဖြစ်ရှိ၊သောသစ်ပင်၏၊ပုဗ္ဗ၊အ ပ္ပဲ့ခ်ိ၊သည်၊ဖလဒါနသမတ္ထတာယ၊အသီး၊ကိုပေးခြင်း၌စွမ်းနိုင်သောအဖြစ် ၏၊အ၊ဘာ၊ဝ၊တော၊ဝိယ၊ မရှိခြင်း၊ကဲ့သို့၊ကြိယမတ္ထာ၊ဝ၊ကြိယာမှုသည်သာ လျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အမမသာတိ၊အမမသဟူသည်ကား။ ရူပါဒိသု ရူပက္ခန္ဓာစသည်တို့တွင်၊ ကတ္ထစိ၊တစုံတခုသောခန္ဓာ၌၊ မမန္တိ၊ငါ၏ဥစ္စာ ဟူ၍၊ ဂဟဏာ၊ဘာ၊ဝ၊တော၊စွဲလမ်း၊ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အမ မ၊သ၊မြတ်နိုး၊ခြင်းမရှိ၊သော၊မမံ၊ကာ၊ရ၊ဟိ၊တ၊သ၊မြတ်နိုး၊ခြင်း၊ကင်း၊သော ပုဂ္ဂိုလ် အား၊ဟု၊သ၏။ထိုစကား၊သည်မှန်၏။ ယ၊သ၊အကြင်ပုထုဇဉ်ဖိုက် အား၊မမ၊ကာ၊ရော၊ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍မြတ်နိုး၊ခြင်း၊သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သော၊အ ခ္ခ ပုထုဇ္ဇ၊နော၊ ထိုပုထုဇဉ်ဖိုက်သည်၊ အတ္တာ၊သိ၊နေ၊ဟေ၊နု၊ ဝိ၊မိ၊အတ္တာ၊ဝေါ၊ကို

ချစ်သဖြင့်၊ ဝေဒနာဒိဋ္ဌိ၊ဆေးသမား၊စသည်တို့ဖြင့်၊ သရီရံ၊ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ပဋိဗေဒါပေါ်၊လုပ်ကျွေး၊စေ၍။ အရဟာဒိပုန်၊ရဟန္တာသည်ကား၊ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို၊ယသ၊ဩဇာ၊အကြင်ကြောင့်၊အမေ၊မော၊မဖြတ်နိုး၊မရုံ့မက်၊ တဿ၊ထို ကြောင့်၊သော၊ထို၊ရဟန္တာ၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်။သရီရဘေဒနေ၊ကိုယ်ကို၊ကျွေး၊မွေး ခြင်း၊ဖြစ်သည်း၊ ဥဒါသိနမာတုကောဝ။ သားဖြစ်လျှင်လျှ။ရှုသော အဝိကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၍၊ဒ္ဝိတ သ၊ သောတိ၊ဒ္ဝိတ သ၊ဟူ၊သည်ကား၊ စတုဒ္ဓိဝိဓ၊လေးပါး အပြား၊ရှိသည်လည်း၊ဖြစ်သော။ သြဝဏ်၊ ကာမော၊ဃ၊စသည်ကို၊တရိတ္တာ၊ ကူး၍၊နိဗ္ဗာန်ထ၊လော၊နိဗ္ဗာန်တည်း၊ဟူ၊သော၊ကြည်း၊ထက်ဖြင့်။ ဒ္ဝိတ သ၊တည် သော၊ရဟန္တာ၊အား၊ဝါ၊တနည်းကား၊ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏ၊သေန၊ပဋိသန္ဓေကို ယူ၊သည်၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊သန္တာ၊သ၊ပြေး၊သွား၊ခြင်း၏၊အဘာ၊ဝေန၊မရှိ ခြင်း၊ကြောင့်၊ဒ္ဝိတ သ၊ရပ်သော၊ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဟိတ၊ဒေ၊ယုတ္တံ၊ထိုစကား သင့်၏၊သော၊ဝုဘုဇ္ဈနာ၊ သော၊ဝုဘုစ္ဆ်တို့သည်း ကိ၊လေ သ၊ဘိ သ ၊ဂါ နုံ၊ကိ၊လေ သ၊အ ဘိ သ ၊ဂေ တို့၏။ အ ပ ဟိ နုတ္တာ၊မ ပ ယ် အ ပ် သည်၏အ ဖြစ် ကြောင့်၊ရ ဟိ ပ ဋိ သ န္ဓိ ဝ ေ သ နှ ၊ရ တိ ပ ဋိ သ န္ဓေ ၏အ စွမ်း အား ဖြင့်၊သံ သ ၊ရ ေ၊ သံ သ ၊ရ ၊ ၁ ၊ ဝ ၊ ဝ ၊ ပ ြ ေ ၊ သ ွ ား ၊ သ ော ၊ ပ ုဂ္ဂိ ု လ် မ ည် ၏ ၊ အ ရ ဟ ာ ပ နု ၊ ရ ဟ န္တ ာ ပ ုဂ္ဂိ ု လ် ကို ကား ၊ တ ဒ ဟ ာ ဝ ေ တ ာ ၊ ထို ၊ ပြ ေ း သ ွ ား ခ ြင် း မ ရှိ သ ည် ၏ အ ဖြစ် ကြောင့် ၊ ဒ ွိ ေ တ ာ တိ ၊ ရ ေ ာ် တ ည် သ ော ပ ုဂ္ဂိ ု လ် ဟူ ၍ ၊ ဝ ုဠ ္ဍ တိ ၊ ဆို အ ပ် ၏ ၊ အ ဿ ဝ ါ ၊ တ နည်း ကား ၊ ဒ သ ပ ိ ၊ ခ ၊ ဆ ယ် ပ ါ ၊ အ ပြ ား ရှိ သ ော ၊ ဝ ိ ဏ ာ သ ဝ ဿ ါ ၊ တ ေ ၊ ဝ ိ ဏ ာ သ ဝ ဟု ဆို အ ပ် သ ော ၊ အ ရ ိ ယ ခ ေ မ ၊ အ ရ ိ ယ ခ ေ မ ဖြင့် ၊ ဒ ွိ တ သ ၊ တည် သ ော ၊ တ ာ ဒ ိ နော တိ ၊ တ ာ ဒ ိ နော ဟူ သ ည် ကား ၊ ပ ဋိ ဂ္ဂ ူ လ ေ ၊ စ က် ဆ ုတ် ရှိ ရာ အ ပ် သ ည် ဖြင့် ၊ အ ဝ ဋ ိ ဂ္ဂ ူ လ သ ည် ၊ စ က် ဆ ုတ် ရှိ ရာ ဘ ဝ ယ် မ ရှိ ဟု အ မ ှ တ် ပြု လျက် ၊ ဝ ိ ပ ာ ဂ ုတ် ၊ ခ ေ နှ ၏ ၊ ဣ ဟ ိ အ ာ ဒ ီ နာ ၊ ဤ သို့ အ စ ရှိ သော ၊ နေ ထ ေ နနည်း ဖြင့် ၊ ဝ ုဋ္ဌ ာ ယ ၊ ဟ ာ တော် မ ူ အ ပ် သော ၊ ပ ဋ္ဌ ိ ဝ ိ ဒ ာ ယ ၊ ငါ ၊ ပါ ၊ အ ပြ ား ရှိ သော ၊ အ ရ ိ ယ ိ ဒ္ဓ ိ ယာ ၊ အ ရ ိ ယ ာ တို့ ၏ ၊ ဘ နုံ ခိ ုံ ဖြင့် ၊ အ ဠ ဟ ိ လ ောက ခ ေ မ ွေ ဟ ိ ။ ရ ှစ် ပ ါ ၊ သော လောကဓံတရားတို့ကြောင့်၊ အကမ္မနိယာယ၊မတုန်လှုပ်နိုင်သော၊ ဆဠင်္ဂုံ ပေကျွာယ၊စ၊ဆဠင်္ဂုံပေကျွာနှင့်လည်း၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသော၊ ဣဋ္ဌာဒိ သ၊ဣဋ္ဌ၊စသည်ဟူ၍၊ ဂေ ၊ သ ဒ ိ သ တ ာ သ ် ါ ၊ တ ေ ။ ၊ ဟ ူ ၊ သ ော ၊ အ ဖြ စ် ဟ ု ဆို အ ပ် သ ော ၊ တ ာ ဒ ိ ဘ ာ ၊ ဝ ။ ၊ တ ာ ဒ ိ ဂ ုဏ် ရ ှိ သ ည် ၏ အ ဖြ စ် ဖြ င့် ၊ တ ာ ဒ ိ နော ၊ တ ာ ဒ ိ ကျ ေ း ဝ ူ း ၊ ဖ ြ ည့ ် စ ုံ ( ) ( ) ( )

ကိုယ်လပိတုံ့ကထေတုံ့၊ ဆိုခြင်းဌာ၊ ပယောဇနံ၊ အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကသ္မာ၊ အဘာယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သရိရေ၊ကိုယ်၌၊နိရောဂေ ကျွတ်ပြီးတော်ရှိ၊ ဝဏ္ဏကိုခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဗဟုနာ၊အညာဝ၊ ပရဝ၊ ကြွေကျသော၊ ပဏ္ဏုပလာသော်ဝိယ၊ ဖက်ရွက်လျော်ကဲ့သို့၊ သယမေव၊ အလိုလိုပင်လျှင်၊ အယံကာယော၊ဤကိုယ်သည်၊ ဘိဒ္ဒတွာ၊ ပျက်စီး၍၊ ပတဘုဝ၊ကျစေသတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဒီဃာသဝါနံ၊ ဂေဟန္တာ ပဋိုလ်တို့၏၊အရှေ့သယော၊အလိုသည်၊ ဟောဘိ၊ဖြစ်၏၊ဟိသဒ္ဒံ၊မှန်၏၊ နာဘိဂဒ်ါမိမရဏံ၊ နာဘိဂဒ်ါမိဓိရိတံ၊ကာလဗ္ဗပဋိကဒ်ါမိ၊ နိဗ္ဗိသံဘဒ္ဒ ကောယထာတိ၊ နာဘိဂဒ်ါမိမရဏံ၊ နာဘိဂဒ်ါမိဓိရိတံ၊ ကာလဗ္ဗပဋိ ကဒ်ါမိ၊နိဗ္ဗိသံဘဒ္ဒကောယထာဟူသော၊ ဇေတံ၊ဤဂါထာကို၊ဝတ္ထု၊ ဟော တော်မူအပ်၏။ ၊မရဏံ၊သေခြင်းသဘောကို၊ နာဘိဂဒ်ါမိ၊ အလွန် မတောင့်တ၊ ဓိရိတံ၊အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်း၊ နာဘိဂဒ်ါမိ၊ အလွန် မတောင့်တ၊ ကာလဗ္ဗ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် အခါကိုသာ၊ ပဋိကဒ်ါမိ၊တောင့်တ ၏။ နိဗ္ဗိသံ၊အာရိုန်အစေခံမဲ့သော၊ ဘဒ္ဒကောယထာ၊ သူ၏အစေအပါးခံရ သောယောဂျားကဲ့သို့တည်း။ ၊အထဝါ၊တနည်းကား၊ယံကိဉ္စိ၊အဋ္ဌတ် မရှိသော၊ နိမိတ္တံ၊အကြောင်းကို၊ဒသေသတ္ထား၊ဖြစ်၍၊အယျသ၊အရှင်အား၊ ကိ၊အဘာယ်ဝတ္ထုကို။ ဣဒ္ဓိတ်ဖွံ့၊အလိုရှိအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ပစ္စယေဟိ၊ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်။ နိမန္တနဝသေန၊ဘိတ် သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊လပေတဝေလပါပေတုံ၊ ဆိုစေခြင်းငှါ။ ဒီဃာ သဝသ၊ရေဟန္တာပဋိုလ်အား၊အတ္ထော၊အလိုသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ၊ကသ္မာ၊ အဘာယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ တာဒိသသ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဓိနော်ဓိဝ သ၊ဓိနော်ဓိဝကို၊ဝေဠေနဝ၊မင်ဖြင့်သာလျှင်၊သမုဒ္ဒါနိုတတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်ခွါအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိအယံ၊ဤသည် ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း။ ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊ ဗြတ်စွာဘုရား သည်၊ကိသ၊အဘာယ်ကြောင့်၊အယံထေရော၊ဤမထေရ်သည်၊အတ္တနော၊ ဓိမိ၏၊ရောဂံ၊ရောဂါကို၊ဝေဒေတိ၊ဆေးသမားတို့ဖြင့်၊အတိကိစ္ဆာ၊ပေတ္တာ၊ ဆေးမကုစေမူ၍၊ဘဂဝတော၊ဗြတ်စွာဘုရား၏၊အဝိဒူရေ၊မနီးမဝေးသော အရပ်၌၊နိသိဒိတိ၊နေဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စေ၊တန္တာနုံ၊ဝေ့ဆော်ကုန် သော၊ရေဟန်းတို့အား၊တ၊ သ။ ထိုမထေရ်၏၊ အတိကိစ္ဆာပနေ၊ရောဂါကို ဆေးမကုစေခြင်းငှါ၊ကာရဏံ၊အကြောင်းကို၊ပကာသေသိ၊ပြတော်မူ၏၊ပဌ မသုတ္တာဝဏ္ဏနာ၊ပဌမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၃-နန္ဒဝဂ်-၂-နန္ဒသုတ်၊

ဒုတိယော။ ဒုတိယသုတ်၌၊ နန္ဒောတိ၊ နန္ဒဟူသည်ကား၊ တသက္ကမာဂဓသ၊ ထိုမင်းသား၏ နာမ်၊ အမည်တည်း၊ ဟိရိဝ္ဍာဂေါ၊ အကျယ်ချဲ့အံ့။ သော၊ ထိုနန္ဒမင်းသားသည်၊ စက္ကာဝတ္တိလက္ခဏာရူပေတတ္တာ၊ စက္ကြာဝဠာမင်း၏ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံရုံသောကြောင့်၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ သပရိဇနံ၊ ပြင်ပလူအပေါင်းနှင့်တကွ၊ သကဃဠဗ္ဗာဘိပဒိုဝဠံ၊ အလုံးရုံ သောဆွေးမျိုးအပေါင်းကို၊ နန္ဒယန္တော၊ နှစ်သက်စေလျက်၊ ဓာတောဒ္ဓြစ်၏၊ ဇာတိတသ္မာ၊ တိုကြောင့်၊ နန္ဒောတိနာမံ၊ နန္ဒဟူသောအမည်ကို၊ လဘိ၊ ရ၏။ ဘဂဝတောဘာတာတိ၊ ဘဂဝတောဘာတာဟူသည်ကား၊ ဇကေဝိ တုဝုတ္တာယ၊ တဖတည်းသားဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဘာတာ၊ ဘာတုမည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဟောဒ ရန္တော၊ တကွတဝမ်းတည်း၌၊ နဥ္စပုဗ္ဗတိ၊ မဖြစ်၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ မာတုဆ္ဆာ ဝုဇ္ဇောတိ၊ မာတုဆ္ဆာဝုဇ္ဇောဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝုလမာတုဝုဇ္ဇော၊ ဝိထွေးတော်၏သားတည်း၊ ဇာတိအာယ်ဤ သည်ကား။ အဇ္ဇော၊ အနုက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ မဟာ ပဇာပတိဂေါတမိယာ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏၊ ဝုဇ္ဇော၊ သားတည်း။ အနုဘိရုတောဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ အနုဘိရုတောဗြဟ္မစရိယံ ဟူသည်ကား၊ ဗြဟ္မ ဘုံ သော်၌ ဥတ္တမ်၊ မြတ်သော၊ စရိယံ၊ အကျင့်တည်း။ ဇကောသနံ၊ တဝယ် သာစားသည်ကို၊ ဇကသေယျံ၊ ထိုင်ခြင်းတည်းဟူသော တဝေသောဇာရိ ယာဝုတ်ဖြင့်သာတယောက်ထည်း အိပ်သည်ကို၊ မေထုနဝိရတိ။ ကောင်မ ကြင်သည်ကို၊ စရာမိ၊ ကျင့်၏၊ သန္ဓာရေတုန္တိ၊ သန္ဓာရေတုံဟူသည်ကား၊ ပဌမစိတ္တေ၊ ပဌမစိတ်မှ၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်၊ စရိမကစိတ္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောစုတိစိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်အဆုံး ဖြစ်သောစုတိစိတ်တိုင်အောင်၊ သမ္ဘာပရိပုဏ္ဏံ၊ အပြည့်အရုံ၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ဝင် ကြယ်စွာ၊ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ပဝတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ဤစေ၊ ဤဝုဒ်တွင်လည်း၊ ဒုဘိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယပဒေန၊ ဗြဟ္မစရိယဝုဒ်ဖြင့်၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယသေ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို၊ သင်ဟော၊ သင်ကြားတော်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအာပ်၏။ သိကွဲ ပစ္ဆာဝယာတိ၊ သိကွဲပစ္ဆာဝယာဟူသည်ကား၊ ဥပသမ္ပဒကာလေ၊ ပဗ္ဗဇင်းခံ သောအခါ၌၊ ဘိက္ခုဘာဝေန၊ ရဟန်းအဖြစ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမာဒိနံ၊

ကောင်းစွာသောက်တည်အပ်သော၊ နိဗ္ဗာန်တော်ဗျာဘာဝေနှ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်အားခြင့်၊ ဋ္ဌိတ်၊တည်သော၊ စတုရိဝဇ္ဇ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊သိက္ခံ၊သိက္ခာကို၊ပဋိက္ခိပိတ္တား၊ပယ်၍၊ဝိသေသဇ္ဈတ္တာ၊ စွန့်၍၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဟိနာယာတိ၊ ဟိနာယဟူသည်ကား၊ ဂိဟိဘာဝါယ၊လူဖြစ်ခြင်းငှါ၊အာဝတ္တိသာမိတိ၊ အာဝတ္တိသာမိဟူသည်ကား၊ နိဝတ္တိသာမိ၊ဆုတ်တော့ဖို့၊ ကသ္ဇာပန၊ အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အယံ၊ဤမဂ္ဂေရ်သည်၊ ဝေ၊ဤသို့၊ အာရောစေသိ၊ကြားတိသနည်း။ ဣတိဇ္ဇေ၊ ဤပြဿနာပုစ္ဆာ၌၊ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗကထာ၊အစဉ်ဖြစ်သောစကားတည်း၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပဝတ္တဝရမဂ္ဂစက္ကာ၊ဖြစ်စေအပ်သောမြတ်သောမဂ္ဂစက်ရှိသည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ရာဇဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ဂတ္တာ၊ကြွတော်မူ၍၊ဝေဠုဝနေ၊မင်းကျောင်းဖြစ်သောဝေဠုဝန်၌၊ဝိဟာရဇေ့ဌာ၊နေတော်မူသော၊ မေ၊ငါ၏၊ဝုတ္တံ၊သားကို၊အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ဒသေယ၊ ပြပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇေန၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်၊ပေသိတ၊ သု၊ဧလ္လတ်အပ်ကုန်သော၊သဟ ဿ ဿ ဟ ဿ ပရိဝါ ရေသု၊တထောင်တထောင်အခြံအရံ ရှိကုန်သော၊ ဒသသု၊ တသု၊ တကျိပ်သော တမန်တို့သည်၊ သဟ ပရိဝါ ရေန၊ အခြံအရံနှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တေသု၊ ရောက်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗပဏ္ဍာ၊ ခပ်သိမ်းသောတမန်တို့နောက်မှ၊ ဂတ္တာ၊သွား၍၊ အရဟတ္တပတ္တေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သော၊ ကာလုဒါယိတ္ထေရေန၊ကာလုဒါယိမထေရ်သည်၊ ဂမနကာလံ၊ သွားခွင့်သင့်တော်မူသော အခါကို၊ ဥတ္တာ၊သိ၍၊ မဂ္ဂဝဏ္ဏနံ၊ ခရီးခွီ အကြောင်းကို၊ ဝဏ္ဏေတွာ၊ချီးမွမ်းထောပနာ၍၊ ဗာတိဘူမိဂနောယ၊ ဗ္ဗ ချက်တော်မြေ၌သိုရာ ကပိလဝတ်ပြည်တော်သို့ ကြွသွားတော်မူစေခြင်းငှါ၊ယာစိတော၊တောင်းပန်လျှောက်ထား၊အပ်သည်ဖြစ်၍၊ဝိသတိသဟဿ ဒိဏာသ ပရိဝုတော၊ နှစ်သောင်းသော ရဟန္တာအားပါင်း ခြံရံလျက်၊ ကပိလဝတ္ထုနဂရံ၊ကပိလရသေ့နေမှတ် ကပိလဝတ် ပြည်တော်မြတ်သို့၊ ဂန္တွာ၊ကြွသွားတော်မူ၍၊ ဥာတိသမာဂမေ၊ သွေတော်မျိုးတော်အစည်းအဝေးခွဲ၊ပေါက္ခရဝဿံ၊ကြာတောရေမိုးကို၊အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ ကတွာ၊အကြောင်းပြု၍၊ ဝေဿန္တရဇာတကံ၊ ဝေဿန္တရာ ဇာတ်တော်ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ပုနဒိဝသေ၊တဖန်မိုးသောက်သောနေ့ခွဲ၊ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းခံအလို့ငှါ၊ ပရိဇ္ဇော၊ ဝင်တော်မူစည်း၊ ဥတ္တိဇ္ဇေနပုမဇ္ဈေယျာတိ ဂါထာယ၊

ဥတ္တိဇ္ဇေနပ္ပမဇ္ဇေယျ ဟူသောဂါထာဖြင့်၊ ဝိတရိုးခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးကို၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတွား၊ တည်စေ၍၊ နိဝေသနံ၊နန်းတော်သို့၊ဂတ္တွာ၊ကြွသွားတော်မူ၍၊ခမ္ဘဏ္ဍေတိဂါထာယ၊ခမ္ဘဏ္ဍရေ ဟူသောဂါထာဖြင့်၊မဟာပဇာပတိ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီကို၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ရာဇာနံ၊ခမည်းတော်မင်းကြီးကို၊သကဒါဂါမိဖလေ၊သကဒါဂါမိဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌာပေသိ၊တည်စေတော်မူ၏၊ ဘဏ္ဍကိစ္စာဝသာနေ ပန၊ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသောနောက်၌ကား၊ ရာဟုလမာတုရတ္တကထံ၊ ရာဟုလာမင်းသားမယ်တော်ယသောဓရာ၏ ကျေးဇူးစကားကို၊ နိသာယ၊ဖွဲ့၍၊စန္ဒကိန္နရီဇာတကံ၊ စန္ဒကိန္နရီဇာတ်တော်ကို၊ကထေတွား၊ဟောတော်မူပြီး၍၊ တတိယဒိဝသေ၊သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ နန္ဒကုမာရသ၊နန္ဒမင်းသား၏၊ အာဘိသေကဂေဟပ္ပဝေသနဝိဝါဟမင်္ဂလေသု၊ ရာဇာဘိသေကမင်္ဂလာရွှေနန်းတင်သောမင်္ဂလာထိပ်ပြားသော မင်္ဂလာတို့သည်၊ ဝတ္တမာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဏ္ဏာယပရိသိတွား၊ဆွမ်းခံဝင်တော်မူ၍၊ နန္ဒကုမာရသ၊နန္ဒမင်းသား၏၊ ဟတ္ထေ၊လက်၌၊ပတ္တံ၊သပိတ်ကို၊ ဒတ္တွာ၊ပေး၍၊မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကို၊ဝတ္တွား၊ ဟောတော်မူ၍၊ အာသနာ၊ နေရာတော်မှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍၊ ပဏ္ဏမဏ္ဍပေ၊ဖဲတော်မူခဲ့သည်ရှိသော်၊ ကုမာရသ၊နန္ဒမင်းသား၏၊ ဟတ္ထတော၊လက်တော်မှ၊ပတ္တံ၊သပိတ်ကို၊နုဂဏှိ၊မယူ၊သောဝိကုမာရော၊ ထိုနန္ဒမင်းသားသည်လည်း၊တထာဂတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၌၊ သဂါရဝေန၊ရိုသေခြင်းရှိသဖြင့်၊ဟေဋ္ဌာ၊ရှင်ပင်ဘုရား၊တတာ၊ ကိုယ်တော်ဖြတ်၏၊ပတ္တံ၊သပိတ်ကို၊ဂဏှာထ၊ယူတော်မူပါလော၊ ဘုတိ၊ဤသို့၊ဝတ္တု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊နသက္ခိ၊မဝံ ဇေဝပန၊ဤသို့ကား၊ စိန္တေသိ၊ကြံစည်၏၊ သောပါနသိသေ၊စောင်းတန်းညီး၌၊ပတ္တံ၊သပိတ်ကို၊ဂဏှိ၊သတိ၊ ယူလိမ့်ထင်၏၊ဘုတိ၊ ဤသို့၊စိန္တေသိ၊ကြံစည်၏၊သတ္တာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တတ္ထ ဌာနေ ပိ၊ထိုစောင်းတန်းအရပ်း၌လည်း၊နဂဏှိ၊ ယူတော်မမူ၊ဘုတရော၊ နန္ဒမင်းသားသည်၊ သောပါနမူ လေ၊စောင်းတန်းရင်း၌၊ဂဏှိ၊သတိ၊ ယူလတ္တံ့၊ဘုတိ၊ ဤသို့၊စိန္တေသိ၊ကြံပြန်၏၊သတ္တာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တတ္ထ ဌိ၊ထိုစောင်းတန်းအောက်၌လည်း၊နဂဏှိ၊ယူတော်မမူ၊ဘုတရော၊နန္ဒမင်းသားသည်၊ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌၊ဂဏှိ၊သတိ၊ ယူလတ္တံ့၊ဘုတိ၊ ဤသို့၊စိန္တေသိ၊ အကြံဖြစ်ပြန်၏၊သတ္တာ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊တတ္ထ ဌိ၊ထိုမင်းရင်ပြင်၌လည်း၊နဂဏှိ၊ယူတော်မမူ၊ ဘုမာရော၊နန္ဒမင်းသားသည်၊ နိဝတ္တိတုကာမော၊ ပြန်လိုလျက်၊ အနိစ္စာ

ယ၊လိုက်ခြင်းဌာနအလိုမရှိတဲ့၊ဂန္ဓာနှောနှောနှောက်တောဝါကအတူတကွလိုက်
လျက်၊ ဝါရဝေနေ၊ ကြောက်ရွံ့ရိုသေသဖြင့်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဏ္ဍာထ
ယူတော်မူပါ။ဟူတိ၊ဤသို့၊ဝတ္ထုံ၊ဆိုခြင်းဌာ၊ နုသက္ကောတိ၊ မဝံ့ဟူ၊ဤအ
ဂုဏ်၌၊ဂဏ္ဌိသတိ၊ ယူလတ္တံ့၊ ဣဿေ၊ဤအဂုဏ်၌၊ ဂဏ္ဌိသတိ၊ ယူလတ္တံ့၊
ဟူဘိ၊ဤသို့၊စိန္တေန္တော။ကြံတော်မူက၊ ဂန္ဓတိ၊လိုက်သွားရ၏။ တဿ ခဏော
ထိုခဏာ၌၊နေ့ပဒကလျှောကိယာ၊နေ့ပဒကလျှောကိမင်းသို့အား။ အာစိက္ခိ
သု၊ ကြားလျှောက်ကြကုန်၏၊အယျ၊ သခင်မ၊ ဘဂဝါ၊ ဗြတ်စွာဘုရား
သည်၊နန္ဒရာဇာနုံ၊နန္ဒမင်းမြတ်ကို၊ဂဟေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ ဂန္ဓတိ၊ကြွ
သွားတော်မူ၏၊တုမ္ဟေတိ၊သခင်မတို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ကွေကွင်းခြင်းကို၊ကရိသ
တိ၊ပြုလတ္တံ့၊ဟူတိ။ဤသို့၊အာစိက္ခိ သု၊ပြောကြားကြကုန်၏၊သာ၊ထိုနေ့ပဒ
ကလျှောကိ မင်းသို့သည်၊ ဥဒကဓိန္ဓ။နိ၊ ရေပေါက်တို့ကို၊ ပဿဝဏ္ဏေဟိ၊
ယိုကြကုန်သော၊ အဆုလ္လိဝိတေဟိ၊ထက်ဝက်ဖြိုးဖြိုးကုန်သော၊ ကေသေ
ဟိ၊ဆံတို့ဖြင့်၊ဝေဂေန၊ လျှင်စွာ၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အာရုယှ၊
တက်၍၊သိဟာပဇ္ဇုန္ဒါရေ၊ ခြင်္သေ့ခံသော လေသာတံခါး၌၊ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍
အယျဝုတ္တာ၊အရှင်သား။တုဝဏ္ဍံခေါ၊ လျှင်စွာသာသျှင်၊ အာဂစ္ဆေ ယျာသိ
ပြန်လာပါလော၊ဟူတိ၊ ဤသို့။အာဟ။ ဗျာလိုက်၏၊ တဿ၊ ထိုနေ့ပဒက
လျှောကိ မင်းသို့၏၊ဘံဝစနံ၊ထိုမှာလိုက်သောစကားသည်၊တဿ၊ထိုနန္ဒ
မင်းသား၏။ဟဒယေ၊အသည်းနှလုံး၌၊တိရိယံ၊ဖီလာ၊ပတိတွာဝိယ။ကျသ
ကဲ့သို့၊ဌိတံ။တည်၏။သတ္ထာပိ။ဗြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အဿနန္ဒဿ၊
ထိုနန္ဒမင်းသား၏၊ဟတ္ထေတော၊လက်မှ၊ပတ္တံ၊သပိတ်ကို၊ အဂဟေတွာဝ၊
မယူမူ၍သာသျှင်၊တံ၊ ထိုဘုရင်ဖြစ်စေမင်းနန္ဒကို၊ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်
သို့၊နေဝွာ။ ခေါ်ဆောင်တော်မူ၍၊ နန္ဒ၊ညီချစ်နန္ဒ၊ ပဇ္ဇဓိဿသိ၊ ရဟန်းပြု
ပါအုံ့လော၊ဟူတိ၊ဤသို့။အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊သော၊ထိုဘုရင်ဖြစ်စေမင်းနန္ဒ
သည်။ ဗုဒ္ဓဂါရဝေန၊ဘုရားဌာနရိုသေသဖြင့်၊နုပဇ္ဇဓိဿာမိ၊အာဂျွန်ပ်ရဟန်း
မပြုပါ။ဟူတိ။ဤသို့။အာဝတ္တွာ၊မဆိုဝံ့မူ၍၊အာမပဇ္ဇဓိဿာမိ၊ ကြောင်ရဟန်း
ပြုပါအုံ့၊ဟူတိ။ဤသို့။အာဟ။ နားတော်လျှောက်၏၊သတ္ထာ၊ ဗြတ်စွာဘုရား
သည်၊တေန၊ဟိ၊ထိုသို့ဝန်ခံတဖြိုးကား၊နန္ဒ ၊ဘုရင်ဖြစ်စေမင်းနန္ဒကို၊ပဇ္ဇာဟေ
ထ၊ရဟန်းပြုကြလော၊ဟူတိ၊ဤသို့၊ကဝိလဝုရ်၊ကဝိထဝတ်ပြည်သို့၊ဂတ္တွာ၊
ကြွသွားတော်မူ၍၊တတိယဒိဝသေ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊တံ၊ထိုနန္ဒ
မင်းမြတ်ကို၊ပဇ္ဇဟေသိ၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊သတ္ထာမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်
မြောက်သောနေ့၌၊ မာတရာ၊ မယ်တော် ယသောဓရာသည်၊ အလက္ခ

ရိုတွေ့၊တန်ဆာဆင်၍၊ ပေသိတံ၊စေအာပ်သော၊သမဏာ၊ ခမည်းတော်ရင်း ဂေဟာနိုးတို့၏မင်းဘုရား၊မေး တပည့်တော်အား၊ဒါယဇ္ဇံ၊ ကိုယ်တော်မြတ် အမွေကို၊ဒေတိ၊ ပေးပါလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ဆိုး၍၊ အဣနာ၊ကိုယ် တော်နှင့်၊သမ္ဗန္ဓိ'၊တကွ၊အာဂတံ၊လိုက်လာသော၊ ရာဟုလကုမာရံ၊ရာဟု လာမင်းသား၊ကို၊ပဇ္ဇာဒေတိ၊ရှင်ပြုတော်မူ၏၊ပုနဒိဝသေ၊တဖန်မိုးသောက် ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ မဟာဓမ္မပါလစာတကံ၊ မဟာဓမ္မပါလစာတ် တော်ကို၊ကထေတွာ၊ပြောတော်မူ၍၊ရာဇာနံ၊ခမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်း ကြီး၊ကို၊ အနာဂါမိဖလေ၊အနာဂါမိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ။တည်စေတော် မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊မဟာပဇာပတီ'၊မဟာပဇာ ပတိဂေါတမီ၊ကို၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ဝိတာရံ၊ ခမည်းတော်ကို၊ တိသုဖလသု၊ အောက်ဖိုလ်သုံးခုတို့၌၊ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေတော်မူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ဂေဟနိုးအပေါင်းခြံရံလျက်၊ ပုနဒေဝ။ တဖန်ပင်လျှင်၊ ရာဇဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂန္တွာ၊ကြွသွား တော်မူ၍၊တဘော၊ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊အနာထပိဏ္ဍိကေန၊အနာထပိဏ် သူဌေးသည်၊ သာဝတ္ထိ'အာဂမနတ္ထာယ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့ကြွလာစေခြင်း ဌါ၊ဂဟိတပဋိညော၊ ယူအပ်ပြီးသောဝန်ခံခြင်းရှိသဖြင့်။ ဇေတဝနမဟာ ဝိဟာရေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီး၊သည်၊နိဗ္ဗတေ။ပြီးပြီးသည်ရှိသော်၊ တတ္တ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီး၌၊ ဂန္တွာ၊ကြွသွားတော်မူ၍၊ဝါ သံ၊နေတော်မူခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ။ပြုတော်မူ၏။ ဝေ၊ဤသို့၊သတ္ထရိ၊မြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊ ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ဝိဟရတိ၊ နေတော် မူသည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာနနန္ဒော၊အာရှင်နန္ဒသည်၊ အနိစ္စာယ၊အလိုမရှိ ဘဲ၊ပဋ္ဌဓိ၊တော၊ဂေဟနိုးပြု၏၊ ကာမေသု၊ကာမဂုဏ်တို့၌၊အနာဒီနဝဒဿာ ဝိ၊ အပြစ်ကို၊မြင်လေ့ရှိလေ့မရှိ။ ဇနပဒကလျာဏိယာ၊ ဇနပဒကလျာဏီ မင်းသို့၏၊ ဝတ္ထုဝစနံ၊မှာလိုက်သော်စကားကို၊ အနုဿရတ္ထော၊ အစဉ် အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဥက္ကဏ္ဌိတော၊လည်တဆေ့မေ့ ဆန့်ကျင်ခြင်း သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ဘိက္ခုနံ၊ ဂေဟနိုးတို့အား၊ အတ္ထနော၊မိမိ၏၊အနုဘိဝ တိ'၊မမြတ်လျော်ခြင်းကို၊အါရောစေသိ။ကြားလျှောက်၏။တေန၊ထိုကြောင့်၊ တေနခေါပနသမယေနအာယသ္မာနနန္ဒော ဟိနာယာဝတ္တိသာမိတိ၊ တေန ခေါပနသမယေနအာယသ္မာနနန္ဒောဟိနာယာဝတ္တိသာမိဟု၍၊ပါဠိယံ၊ပါဠိ တော်၌၊ ဝတ္တုံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာနနန္ဒော၊ အရှင်နန္ဒသည်၊ ဟိနာယာဝတ္တိသာမိ၊ လူထွက်ရန်၊

ဣတိ၊ဤသို့၊ အာရောစေယိ၊ကြားလျှောက်ပို့၊ ကသ္မာပန၊အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူရကား၊ နံ၊ထိုအရှင်နန္ဒမထေရ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဠု၊ဤ သို့၊ ပဗ္ဗာဇေယိ၊ ရဟန်းပြုဘိသနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့မေးခြားအံ့၊ ဟိ၊အားဖြင့်ဟိုပြဋ္ဌိုးအံ့၊ပုရေတရေမဝ၊ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ကာမေ၊ကာမရဂဏ် ၌၊အာဒီနဝံ၊အပြစ်ကို၊ ဒဿေတွာ၊ပြပြီး၍၊ နံ၊ထိုနန္ဒမထေရ်ကို၊ ဝိဝေစေ ထုံ၊ဖြေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း၊ ပဗ္ဗာဇေတွာပန၊ရဟန်းပြုပြီး၍ ကား၊ဥပါယေန၊ဥပါယ်တမည်ဖြင့်၊တဇေတွာ၊ထိုရဟန်းပြုပြီးသောနောက် မှ၊ဝိဝေစေတွာ၊ကာမရဂဏ်မှလွတ်စေ၍၊ဥပရိဝိသေသံ၊အထက်အရေဟတ္တ မဂ်အရေဟတ္တဖိုလ် တရား၊ထူး၊ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ဖြစ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေနေယျဒမနကုသလော၊ဝေနေယျဘို့ကိုဆုံးမခြင်းဌာလိမ္မာတော်မူသော၊ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေ၊ဤသို့နှလုံးဝိုက်တော်မူ၍ နန္ဒ ၊နန္ဒမင်း သား၊ကို၊ ပဗ္ဗမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ဟောန်းပြုတော်မူ၏၊ သာကိယာနိ တိ၊ သာကိယာနိဟူသည်ကား၊ သကျရာဇဓိတာ၊သာကိုဝင်မင်းတို့၏ သမီး၊တည်း၊ ဇနပဒကလျာဏီတိ၊ဇနပဒကလျာဏီဟူသည်ကား၊ဇနပဒ ဗ္ဗိ၊ဇနပုဒ်ခွဲ၊ ကလျာဏီ၊ ကောင်းခြင်းရှိသော မင်းသမီးတည်း၊ ရူပေန၊ အာဘာင်းဖြင့်၊ ဥတ္တမာ၊ဖြတ်၏၊သသရိရဒေါသရဟိတာ၊ခြောက်ပါးသော ကိုယ်အပြစ်မှကင်း၏၊ ပမ္ဗကလျာဏသဒ္ဒေါ၊ဝတာ၊ ငါးပါးသောကောင်း ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဟိ၊ဤသို့ဆိုခဲ့ကုန်အံ့၊ သာရဿဓိတာ၊ ထိုမင်းသွေး သည်ယာသ္ဓာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ နာတိဒီဃာ၊မရှည်လွန်းမခြင့်လွန်း၊ နာတိ ရဿာ၊ မတိုလွန်းမပုမကွမနိုင်လွန်း၊နာတိကိသာ၊ မကြီးလွန်းမပိန်လွန်း၊ နာတိ ထူလာ၊မဆူလွန်းမဝလွန်း၊ နာတိကာဠိကာ၊မမည်းလွန်း၊ နဂ္ဂေါဒါ တာ၊မပြူလွန်း၊ မနုဿ ဝဏ္ဏော၊လူတို့၏အဆင်းကို၊ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်၏၊ ဒိဗ္ဗဝဏ္ဏော၊နတ်၏အဆင်းသို့လည်း၊ အပတ္တော၊မရောက်၊တည်သော၊ထိုကြောင့်၊ ဆသရိရေဒေါသရဟိတာ၊ ခြောက်ပါးသော ကိုယ်အပြစ်မှကင်း၏၊ ဆဝိ ကလျာဏံ၊အရေ၏ကောင်းခြင်း၊ မံသကလျာဏံ၊အသား၏ကောင်းခြင်း၊ နှာရုကလျာဏံ၊အကြောဏ်ကောင်းခြင်း၊ အဋ္ဌိကလျာဏံ၊အရိုး၏ကောင်း ခြင်း၊ဝယကလျာဏံ၊အရွယ်၏ကောင်းခြင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပဗ္ဗဟိ၊ငါးပါးကုန် သော၊ဣမေဟိကလျာဏေဟိ၊ ဤကောင်းခြင်းတို့နှင့်၊သမန္နာဂတာ၊ပြည့် စုံ၏၊ တဿ၊ထိုငါးပါးသောကောင်းခြင်းတို့တွင်၊အဋ္ဌနော၊မိမိ၏၊သရီ ရောဘာသေန၊ကိုယ်ဆောင်ဖြင့်၊ ဒွါဒသဟတ္ထမ္ဘာနံ၊တဆဲ့နှစ်တောင်အရပ် ကို၊အာလောကံ၊အလင်းကို၊ ကရောတိ၊ပြု၏၊ပိယဂုံသာမယဝါ၊သွစ်ရှားပွင့်

အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသည် လည်းကောင်း။ သုဘဏ္ဍသာမာဝါ၊ ရှေ့၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်လည်းကောင်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အပယံ၊ဤသည်ကား။ အသောဇနပဒကလျောကိယာ၊ ထိုဇနပဒကလျောကို မင်းသို့အား။ ဆဝိကလျောဟတာ၊ အခြေ၏ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော အဖြစ်မည်၏၊ အသောဇနပဒကလျောကိယာ၊ထိုဇနပဒကလျောကိမင်းသို့ ၏၊စတ္တာ၊ရောပနာ ဘဏ္ဍ ဝါဒါ၊စ၊လေးခုသောခြေကဝါ၊လက်ကဝါ၊တို့သည် လည်းကောင်း။ မုခပရိ၊ယောသာနဉ္စ၊နှုတ်ခမ်းဖျားတို့သည်သည်းကောင်း။ လာခါရသပရိကမ္မကာဘိ၊ယာ၊ ချိပ်ရည်ဖြင့်အခြေအဖြစ် ပြုအပ်သကဲ့သို့ ရတ္တပဝါ၊ရတ္တကမ္မ၊လမ်း၊ နီမြန်းသောသန္တာနီ၊မြန်းသော ကမ္မသာနှင့် သဒိသံ၊တူသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အပယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အသောဇနပဒက လျောကိယာ၊ထိုဇနပဒကလျောကိမင်းသို့၏၊ မံသကလျောဟတာ၊အသား၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော အဖြစ်မည်၏။ ဝိသတိ၊မဗ္ဗဒါနီ၊နှစ်ဆယ် အတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော လက်သည်း ခြေသည်းတို့သည်၊ မံသတော၊ အသားမှ၊ အမဗ္ဗဒ္ဒါ၊နေ၊မလွတ်သော အရေပ်၌၊ လာခါရသပရိမ္ဘရိတာနိ ဝိယ၊ချိပ်ရည်ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်သကဲ့သို့၊ မဗ္ဗဒ္ဒါ၊နေ၊အသားမှလွတ် သောအရေပ်၌၊ ဝိရ၊ဝေ၊ရ၊ သဒိသာနိ၊ နို့ပေါ်အဆင်းနှင့် တူကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ အ ယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အသောဇနပဒကလျောကိယာ၊ ထိုဇနပဒ ကလျောကိမင်းသို့၏၊ နှာရုကလျောဟတာ၊ အကြောတို့၏ကောင်း ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဒွတ္တိ သဒ္ဒ ၊သုံးဆဲ့ နှစ်ချောင်းသောသွားတို့သည်၊သုဗုသိတာ၊ကောင်းစွာထိကုန်၏။ ရိသုဒ္ဓပ ဝါ၊ဥပန္တိ သဒိသာ၊ အလွန်စင်ကြယ်စွာသောဖြူစင်သောဝုလဲအစဉ်သဏ္ဌာ အစဉ်နှင့်တူကုန်၏။ဝ၏ခုပန္တိ ဝိယ၊ဝ၏ခုန်ကျောက်အစဉ်ကဲ့သို့၊ခါယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ အပယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အသောဇနပဒကလျောကိယာ၊ထိုဇနပဒ ကလျောကိမင်းသို့၏၊ အဋ္ဌိကလျောဟတာ၊အရိုး၏ ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ သည်၏ အဖြစ်မည်၏။ ဝိသတိ၊သဟသတိ၊ကာ၊ အသက်တာ၌နှစ်ဆယ် ရှိသည်သည်၊ သမာနာ၊ဖြစ်သော်လည်း၊ သောဠသဝဿုဒ္ဒေသိကာ၊ဝိယ၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်အရွယ်၌ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။နိပ္ပလိတာ၊ အဇေ့မလိပ် မတွန့်၊အပယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အသောဇနပဒကလျောကိယာ၊ ထိုဇနပဒက လျောကိမင်းသမီး၏၊ ဝယဟကလျောဟတာ၊အရွယ်၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ သော အဖြစ်မည်၏၊ သုနှရိ၊ သုနှရိမည်သော မာတုဂါမသည် လည်း၊ ဝေရူပါ၊ဤသို့သောဘာ၌ရှိ၏။ ဂုဏသမန္နာဂတာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်

ရုံ၏၊ တေနုးထိုကြောင့်။ ဇနပဒကလျာဏီတိ၊ ဇနပဒကလျာဏီဟူ၍၊ ရဟန်း၊ ဆိုအပ်၏၊ ဃရာနိဗ္ဗမန္တသဿတိ၊ ဃရာနိဗ္ဗမန္တသဟူသော သဒ္ဒါသည် အနာဒရေ၊ အနာဒရအနက်၌၊ သာမိဝစနုံ၊ သာမိဝိဟာတ်ဆုံးသော သဒ္ဒါ တည်း၊ ဃရေတေ၊ နုန်းတော်မှ။ နိဗ္ဗမေတေ၊ ထွက်ခဲ့သော တပည့်တော်၏၊ ဈာတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနာဒရတည်သာ ဝိဝါတ်၏အနက် တည်း။ ဃရာနိဗ္ဗမန္တနိ ဝိ၊ ဃရာနိဗ္ဗမန်ဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌမ်း၊ ရှတ်ကုန်၏၊ ဥပဓာရလိုခြင်းတေဟိကေသေဟိတိ၊ ဥပဓာရလိုခြင်းတေဟိကေသေဟိ ဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ဈာတ္ထ ဟု။ တလက္ခဏေ၊ ကြိယာတပါးဖြင့် ကြိယာ၀စေပါးကို မှတ်ခြင်း အနက်၌၊ ကရဏဝစနုံ၊ ကရိဿဝိဝါတ် အဆုံးရှိသော သဒ္ဒါ တည်း၊ ကေသေသု၊ ဆံတို့သည်၊ ဝိပဂ္ဂကတုလိုခြင်းတေသု၊ ဖြိုးမြဲမပြိုးကုန်စဉ်ပင် လျှင်၊ ဈာတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အဇုလိုခြင်းတေဟိ ကိုဝိ၊ အဇုလိုခြင်းတေဟိဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌမ်း၊ ရှတ်ကုန်၏၊ ဥလ္လိခဏာနိ စ။ ဥလ္လိ ခဏံဟူသည်လည်း၊ ပလကဿဒီဟိ၊ တီးစသည်တို့ဖြင့်၊ ကေသသဏ္ဌာပနံ၊ ဆံမျှင်ဆံချောင်းကိုကောင်းစွာသုတ်သင်လျက်ပြီး အောင်ထားခြင်းသည်၊ အဇုကာဝိဓာနနိ ဝိ၊ အဇုကာဝိဓာနံဟူ၍လည်း၊ ဒေနိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အပလောကေတွာတိ၊ အပလောကေတွာဟူသည်ကား၊ သိနေဟာကာ ဝိပ္ပါ ဝေသိသူ ဧကေန၊ ချစ်သောအခြင်းအရာကို ပြုနှုန်းသဖြင့်ကောင်းစွာပြုတတ်သော၊ အဇုကျွန်မ၊ ထက်ဝက်မှိတ်သောမျက်စိဖြင့်၊ အာဇနွတိဝိယ၊ အကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ကိုထက်ဝန်းကျင်ကွဲသကဲ့သို့၊ ဩလောကေတွာ၊ ပြိုးခြင်းရှေးရှိတိ ဖြင့်ကြည့်လျက်၊ ဓံဘဏ္ဍေတိ၊ ဓံဘဏ္ဍေဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေဝိ။ ရှေးဦးလည်း၊ မနှိ၊ ဓံဟူ၍၊ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍၊ ဥက္ကဏ္ဌာကုလစိတ္တတာယ၊ ဆန့်ကျင်လျက် နှောင့်ရှက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုနေ၊ တဟနုံ၊ ဓံ ဧတေ ဒဝေါ ဝါ ဟိ၊ ဓံ ဧတေ ဒ ဝေါ စဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တုဝဋ္ဌနိ၊ တုဝဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ သိဟ်ုလျှင်စွာ၊ တမနုဿရမာနောတိ၊ တမနုဿရမာနောဟူသည်ကား၊ တာသေ ဇနပဒ ကလျာဏိယာ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီမင်းသမီး၏၊ တံ ဝစနုံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အာကာရသိဟိတံ၊ ချစ်သောအခြင်းအရာနှင့်တကွဖြစ် သော၊ တာသာ ဇနပဒကလျာဏိယာ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီ မင်းသမီး၏၊ တံ ဝစနုံ၊ ထိုစကားကို၊ အနုဿရန္တော၊ အစဉ်အောက်မေ့ဝယ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘာ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ တာ သနုန္ဓဿ ရဿ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်၏၊ ဝ စနုံ၊ စကားကို၊ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍၊ ဥပါယေန၊ အကြောင်းဥပါယ် တမည်ဖြင့်၊ အာသယ ထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ ရာဂံ၊ ရာဂကို၊ ဂူပ သမိဿာမိ၊ ငြိမ်းစေအုံ၊

ရှုဘိ၊ဤသို့ကြံတော်မူ၏၊ရှုဒ္ဓိဗလေနဟူ၊တန်းခိုးအစွမ်းဖြင့်၊နံ့နန္ဒထေရ်၊ထိုနန္ဒမဏ္ဍိုင်ကို၊တာဝတိံသာဘဝနှံ၊တာဝတိံသာတုံသို့၊နေ့ရှာ၊ခေါ်ဆောင်လျက်၊ အနန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ ကေတိုင်ချမကွေ့ကြွ။ တခုသော မီးလောင်ပြင်၌၊ ချမခါနှမယ်ကား၊ မီးလောင်သစ်ဝတ်ထက်၌၊ နိသိန်း၊နေသော။ ဆိန္နကဏ္ဏနာသင်္ဂီ၌ပြတ်သောနှာခေါင်းအပြီးရှိသော၊ကော်ဝိလုဠမကြွေ့၊ပျက်စီးသောမျောက်မအိုတကောင်ကို၊ဒသေတွာ၊ပြတော်မူပြီး၍၊ တာဝတိံသာဘဝနှံ၊ တာဝတိံသာတုံကို၊ ဒသေသိ၊ပြတော်မူ၏၊ပါဠိယမ္ဗုန၊ပါဠိတော်၌ကား၊ ကေကွဏ်းနေ့ဝ၊တပြိုင်နက်သောဝေ၌ သာသျှင်၊ သဏ္ဌာန်ရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။တာဝတိံသာဘဝနှံ။တာဝတိံသာတုံသို့၊ ဂတံဝိယ၊သွားသကဲ့သို့၊ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ဂမနေ၊သွားရာ၌၊အဋ္ဌတွာ၊တရုံတခုသောအရပ်၌မရပ်မတန်မူ၍၊တာဝတိံသာဘဝနှံ၊တာဝတိံသာတုံသို့၊ဂတံ၊ကြွတော်မူသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဂန္ဓဗ္ဗနှင့်ယေဝ၊ကြွတော်မူစဉ်ပင်လျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မတောနန္ဒသား၊အရှင်နန္ဒမထေရ်အား၊ အနန္တရာမဂ္ဂေ၊ခရီးအကြား၌၊ တံဝိလုဠမကြွေ့၊ ထိုပျောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သောမျောက်မအိုကို၊ဒသေသိ၊ပြတော်မူ၏၊ အနန္တရာမဂ္ဂေ၊ခရီး၊အကြား၌၊တံဝိလုဠမကြွေ့၊ ထိုပျောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သောမျောက်အိုကို၊ ယဒိ၊ဒသေသိ၊အကယ်၍ပြုအံ့၊ ဝေ၊သတိ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ ကထံ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ သမိဒ္ဓနာဒီနိ၊ဒသေနုံ၊ သမိဒ္ဓနစသည်ဖြင့် ညွှန်းခြင်းကို၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်လေသနည်း။တံဝစနံ၊ထိုသမိဒ္ဓိတံဗာဟုံပသာဒေယျစသော ဥပမာစကားကို၊ အနန္တရဝေါနံ၊ ဗေတဝနကျောင်းတော်မှ ကွယ်တော်မူသည်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဝတ္ထုံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဂဟေတဗ္ဗံ၊ယူအပ်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊သဏ္ဌာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တံ၊ထိုနန္ဒမထေရ်ကို၊ တာဝတိံသာဘဝနှံ၊တာဝတိံသာတုံသို့။ နေတ္မာ၊ဟောင်တော်မူ၍၊ သက္ကသရဏော၊သိကြားနတ်မင်း၏အား၊ဥပဇ္ဈာနှံ၊ခစား၊ခြင်းငှါ၊ အာဂတာနိ၊လာကုန်သော၊ ကုက္ကုဠူပါဒိနိ၊ ခိုတို့၏ခြေနှင့်တူသော ခြေရှိကုန်သော၊ ပဠုအန္တရာသတာနိ၊ငါးရာသောနှတ်သမီးတို့သည်၊အတ္တာနံ၊ကိုယ်ကောင်ကို၊ဝန်ခံတွေ့ရှိခိုး၍ပြီတာနိ။တည်လေသည်တို့ကို၊ ဒသေတွာ၊ပြတော်မူ၍၊ဇနပဒကလျာဏီယား၊ဇနပဒကလျာဏီမင်းသမီးနှင့်၊တာသံအန္တရာနှံ၊ ထိုနှတ်သမီးတို့၏၊ရူပသမ္ပတ္တိ၊အဆင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပဋိဠေ၍၊ဝိုင်းသ

သံ၊အထူးကို၊ ပုန္တီ၊မေးတော်မူ၏၊ တေနု၊ထိုကြောင့်၊ အထခေါဘဂဝါ အာယသ္မန္တံနန္ဒံ ဗာဟာယ ဂဟေတွာ (ပ) ကုက္ကုဋုပါဒိနိတိ၊ အထခေါ ဘဂဝါအာယသ္မန္တံနန္ဒံ ဗာဟာယဂဟေတွာ (ပ)ကုက္ကုဋုပါဒိနိဟူ၍၊ ပါဠိ ယံ၊ပါဠိုးတော်၌၊ဂုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုပါဠိုးတော်၌၊ဗာဟာ ယံဂဟေတွာတိ၊ဗာဟာယံဂဟေတွာဟူသည်ကား၊ ဗာဟုမ္ပိ၊ထက်ရုံး၌၊ ဂဟေတွာပိယ၊ ကိုင်သကဲ့သို့၊ ဟိသစ္ဆံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဒုဋ္ဌာဘိသင်္ခါရံ၊တန်ခိုးဘန်ဆင်းခြင်းကို၊ အဘိသင်္ခါဘိ၊ပြုပြင်ဘန်ဆင်း ၏၊ယထော၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အာယသ္မာနန္ဒော၊ အရှင်နန္ဒသည်၊ ဘုဇေ၊လက်ရုံးအခွေ၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သခင်သည်၊ နိယမာနော၊ပိယ၊သောင်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တတ္ထ တဿိ'ဝစနေ၊ ထိုစကားရဝယ်၌၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ ကသ္မာ အာယသ္မတော၊ထိုနန္ဒမထေရ်အား၊တာဝတိ'သဒေဝလောကသ တာဝတိ'သာနတ်ပြည်ကို၊ သစေဒဿနံ၊အကယ်၍ပြလိုအုံ၊ ပန၊ဆက်၍ ပြဦးအုံ၊ တမေဝ'ဝါ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်သည်ပင်လည်း၊ ဣဒ္ဓိတံ၊အာလိုရှိအပ် သည်၊သစေသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အုံ၊ယထာနိသိန္နသော'ဝ၊ အကြင်ထိုင် တော်မူလျက်သာလျှင်၊တသဒေဝေသု၊ထိုနန္ဒမထေရ်၏၊ တံဒေဝလော ကံ၊ထိုနတ်ပြည်ကို၊ ဒဿယေ၊ပြန်ခိုင်ရာ၏၊ ကိ'ကာလေ'ပိယ၊ အဘာယ် အခါကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ လောကဝိဝရဏီဋ္ဌိကာလေ'ပိယ၊ လောကဝိဝရ ဏတန်ခိုးကိုဘန်ဆင်းသောအခါ၌ကဲ့သို့တည်း၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ တမေ ဝ၊ထိုနန္ဒမထေရ်ကိုသော်လည်း၊ဣဒ္ဓိယာ၊တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ တတ္ထ၊ထိုနတ် ရွာတာဝတိ'သာသို့၊ ပေသေယျ၊စေတော်မူနိုင်၏၊ ပန၊ထိုသို့စေတော်မူ နိုင်သော်လည်း၊အသဒေဝေသု၊ထိုနန္ဒမထေရ်အား၊ ဒိဗ္ဗတ္ထာ'ဘာဝတော၊ နတ်၏အဖြစ်ထက်၊မနုဿတ္ထာ'ဘာဝသ၊လူ့အဖြစ်၏၊ယော'ပိ ဟိနဒိဋ္ဌိနိ ယာ'ဘာဝေါ၊အာမျိုးယုတ်သဖြင့်စက်ဆုပ်ဖွယ်အဖြစ်ကို၊ တဿ ဒေဝေသု၊ ထိုနန္ဒမထေရ်အား၊ သုခံ၊ချမ်းသာစွာ၊ ဂဟဏတ္ထံ၊ ယူလွယ်စေခြင်းငှါ၊ အ ဇ္ဇာရာဂတံ၊ခရီးအကြားဖြစ်သော၊မဂ္ဂနိ'၊မျောက်မဒရီကို၊ ဒဿေတု ကာမော၊ ပြလိုသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝလောက သိရိဝိဘဝသမ္ပတ္တိ ယောစ၊နတ်ရွာ၌ဖြစ်သောကြက်သရေစည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းတို့ကိုလည်း ကောင်း၊ သြဂါ'ဟောတွာ၊ဥာဏ်ခွဲသက်ဝင်၍၊ ဒဿေတုကာမော၊ပြခြင်း ငှါအလိုတော်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊အဟောသိ၊

ဖြစ်၏၊တာသွား၊ထိုကြောင့်၊တံထေရ်၊ထိုနန္ဒမထေရ်ကို၊ ဂဟောတ္တာ၊ခေါ်ယူ
၍၊တည်း၊ထိုနတ်ရှာတာဝတိ်သာသို့၊ နေသိ၊ဆောင်တော်မူ၏။ ဝေဠုဝေ
ဟိ၊ဤသို့တာဝတိ်သာနတ်ရှာသို့ဆောင်ပို့သဖြင့်လျှင်။ အာသဝေ၊ခယ
ထိုနန္ဒမထေရ်အား။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မဂ်တည်းဟူသောသိတင်းဖြတ်
ကိုသုံးခြင်းငှ၊ ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်၊ အာသိုတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်း
သည်၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိတာသွား၊ထိုကြောင့်၊ တာဒတ္ထု၊ထိုမွေ
လျော်စွာမဂ်တည်းဟူသောသိတင်းဖြတ်ကိုသုံး၊စေခြင်းငှါ၊တည်း၊ထိုနတ်
ရှာတာဝတိ်သာသို့၊ နေသိ၊ဆောင်တော်မူ၏။ကဏ္ဍုဒုပါ၌နိတိ၊ ကဏ္ဍုဒု
ပါ၌ဒိုနိဟူသည်ကား၊ ခုတ္တဝဏ္ဏတာယ၊နီမြန်းသောအဆင်းရှိသော၊ ပါရော
ဝတသဒိသပါ၌ဒိုနိ,ခိုတို့၏ခြေနှင့်တူသောခြေရှိကုန်သောနတ်သွီးတို့သည်၊
သဗ္ဗာပိ၊အလုံးရုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊တာဒေဝဓိတာ၊ထိုနတ်သွီးငါးရာတို့
သည်၊ကာသပသသာဂဝ,တော၊ ကာသပမြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာနုံ
သာဝကတို့အား။ ပါဒမဂ္ဂန,တေ,ဝဒါနေန၊ ခြေကိုဆုပ်နယ်စရာ ဆီလျှဉ်
ဘူးသောကောင်းမှုကြောင့်၊ ဝေဒါသာသု၊ထိုသို့သောဘောရှိကုန်သောအခါ
တို့၌ငှ၊ကုမာရေပါ၌၊ သတို့သားငယ်တို့၏ ခြေကဲ့သို့နူးညံ့သော ခြေရှိကုန်
သည်၊အဟောသုံ့ကိုရ၊ ဖြစ်ကုန်သတဲ့၊ ပဿသိနော်တိ၊ ပဿသိနော်ဟူ
သည်ကား။ပဿသိနု၊မြင်၏လော၊ အာသိရူပတရာတိ၊အာသိရူပတရာဟူ
သည်ကား။ ဝိသိဋ္ဌရူပတရာ၊ ထူးသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဒဿနိယ
တရာတိ။ ဒဿနိယတရာဟူသည်ကား၊ဒိဝသံဝိ၊ တနေ့ပတ်လုံးလည်း
ပဿန္တာနံ၊မြင်ကုန်သောသူတို့အား၊ အာတိတ္တိကရဏာ,ဌေန၊မချောင့်ရဲခြင်း
ကိုပြုတတ်သော အနက်၊ကြောင့်၊ ပဿိတဗ္ဗတရာ၊ အလွန်ရှုချင်ဖွယ်ရှိ
ကုန်သော၊ပါသာဒိကတရာတိ၊ပါသာဒိကတရာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာဝ
အလုံးရုံသော နုတ်သွီးအပေါင်းတို့သည် ပင်လျှင်၊ ဝယ သောဘာယ
အရှယ်၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ပဿာဒါ
ဟာတရာ၊အလွန်ကြည်ညိုဖွယ်ကိုဆောင်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
ကသ္မာပန၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အဝသုတာစိတ္တံ၊ကိလေသာဖြင့်စွတ်သောစိတ်ရှိသော၊ အာယသ္မန္တံ,နန္ဒံ
အရှင်နန္ဒကို၊အာမန္တေ,ရာယော၊နတ်သွီးတို့ကို၊ ဩလောကာပေသိ၊ကြည့်စေ
ဘိသနည်း၊ သုခေ,နဝ၊ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ အာသဝေ,ခယ၊ထိုနန္ဒ
မထေရ်အား၊ကိလေသော၊ကိလေသာတို့ကို၊ နိဟရိတုံ၊ထုတ်ဆောင်ခြင်း
ငှါ၊ဩလောကာပေသိ၊ကြည့်စေ၏၊ဟိတံပါကဋံ,ကရောဟိ၊ ထိုစကားကို၊

မာဆောင်၍ထင်အောင်ပြုဆိုဦးအုံ၊ ကုသလော၊လိမ္မာသော၊ဝေဇ္ဇာ၊ဆေး သမား၊သည်၊ ဥဿန္နဒေါသံ၊များ၊သောသလိပ်သည်း၊ခြေစသော အပြစ်ရှိ သော၊ဗုဒ္ဓလံ၊သူနာ၊ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊တိကိစ္ဆ၊ကျော်ဆေး၊ကုသည်ရှိသော်၊သိန္ဓ ဟပါနာဒိနာ၊ နယ်ဆီကို၊သောက်စေခြင်း၊စသည်တို့ဖြင့်၊ ပဌမ၊ရှေးဦး၊စွာ၊ ဒေါသ၊ သလိပ်သည်း၊ခြေ စပြင်း၊ဒေါသစသော အပြစ်တို့ကို၊ ဥတ္တိလေ ဒိတွာ၊ပြော်ညံ့စေ၍၊ပန္ဆာ၊နောက်မှ၊ဝမနုဝိရေစနေဟိ၊ပျို့အန်ခြင်း၊ဝမ်း၊ရှ ခြင်းတို့ဖြင့်၊သမ္ဘဒေဝ၊ကောင်း၊စွာသာ၊သျှင်၊နိဗ္ဗာဝုပေတိယထာ၊ရောဂါမ ထုတ်ဆောင်သကဲ့သို့၊ပေ၊တထာ၊ထိ အတူ၊ ဝိနေယျဒမနကုသလော၊ဝေ နေယျတို့ကိုဆုံ၊မတော်မူခြင်း၌အလွန်လိမ္မာတော်မူသော၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၊သည်၊ဥဿန္နရောဂံ၊များ၊ပြား၊သောကိလေသာတည်း၊ဟူ၊သော၊ရောဂရှိ သော၊ အာယတ္တ(ဆ)ဿနဿ ၊ အာရုဗ်နှုတ်ကို၊ ဒေဝ(ဆ)ရာယော၊ နတ်သင်္ဃာတို့ကဲ့၊ ဒသေတွာ၊ပြ၊တော်မူ၍၊ဥတ္တိလေဒေသိ၊ ပြောင်း၊ပြော်နှင့်စေ၏၊ အာရိယမဂ္ဂ ဘေသဇ္ဇေန၊ အာရိယမဂ်တည်း၊ဟူ၊သော အမြိုက်ဆေး၊ဖြင့်၊ အနဝသေသ တော၊အကြွင်းမရှိ၊သော၊အား၊ဖြင့်၊နိဗ္ဗာဝိတုကာမော၊ထုတ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဌမ၊ရှေးဦး၊စွာ၊ ဥတ္တိလေဒေသိ၊ ပြောင်း၊ပြော်နှင့်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ဝိလုဒ္ဓမဂ္ဂေ(ဒ)ိ၊ဝိလုဒ္ဓမဂ္ဂေ(ဒ)ိဟူသည်ကား၊ဗျာမဂ်မဂ္ဂေ(ဒ)ိ၊ဖိ ကောင်သော၊မျှောက်မဒေ(ဒ)ိတည်း၊ ဇေဝမေဝ(ဝ)ေါတိ၊ ဇေဝမေဝ(ဝ)ေါဟူသည် ကား၊ဘဇ္ဇ၊နောင်တော်ဘုရား၊တုဒ္ဒေဟိ၊နောင်တော်ဖြတ်တို့သည်၊မယ်၊ တဝညှ်တော်အား၊မ(ဗ)ွေ၊ခရိုး၌၊ဇနုပဒကလျာဏိ ၊ဇနုပဒကလျာဏိကို၊ဥပါ ဒါယ၊ထောက်၍၊ယံ(ယ)ိ(ယ)ိ(ယ)ိ

ကြောင့်၊ ပဋ္ဌန်အဆုံးရာသတာနဲ့၊ ငါးရေသောနတ်သွေးတို့၏၊ ရူပသမ္ပတ္တိ၊ အသင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဥပနိဓာယ၊ထောက်၍၊ဆုတိအယဲအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဒဠ္ဍဗ္ဗာ၊ဖွတ်အပ်၏၊ဥပနိဓာယာတိစ။ ဥပနိဓာ ယဟူသည်လည်း။ သဒိပေါအနိုးဌ၊ဌပေတွာ၊ထား၍၊ဥပါဒါယ၊ယူ၍၊ဆုတိ အယံအတ္ထော၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဠ္ဍဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်၏၊သင်္ခါ၊သင်္ခါ ဟူသည်ကား၊ဆုတ္ထိတိ၊ဆုတ္ထိဟူ၍၊ဂဏန်း၊ရေတွက်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ ကလဘာဂန္တိ။ ကလဘာဂံဟူသည်ကား၊ ကလာယဝိ၊အစိတ်၏လည်း၊ ဘာဂံ၊ တမ္ဗိကို၊ ကော်၊တတ္ထိတစိတ်ကို၊ သောဠသ၊ကာဠာသော၊ တဆဲ့ ခြောက်ရုတ္ထိကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ တတော၊ထိုတဆဲ့ခြောက်မှီမှ၊ ဇကေကာ ဠာသံ၊တမ္ဗိကို။ ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍၊သောဠသဓာ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးအပြား ဖြင့်၊ဂဏန်း၊တေ၊ရေတွက်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊တဆ္ထ၊ထိုတဆဲ့ခြောက်စိတ် ၌၊ဇကေကာ၊တမ္ဗိတမ္ဗိသော၊ ယောကောဠာသော၊ အကြင်အရုသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သောကောဠာသော၊ထိုအရုသည်၊ကလဘာဂေါ၊ကလဘာဂ မည်၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊အဓိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ်၏၊တံပိကလဘာဂံ၊ထိုတမ္ဗိ တစိတ်ကိုမျှလည်း၊ နဥ၊ပေတိ၊မဖြိုနိုင်လေ။ဆုတိ၊ဤသို့၊ဝဒတိ၊လျှောက်ဆို လေ၏၊ဥပနိမဇ္ဈေ၊ ဥပနိမံဟူသည်ကား၊ ဆုမယ၊ ဤမိန်းမနှင့်၊ အယံ၊ဤ မိန်းမသည်၊သဒိသီ၊တူကြ၏၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ဥပမာဘာဝေန၊ဥပမာ၏အဖြစ် ဖြင့်၊ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍၊ သမိပေ၊အနိုးဌ၊ ဌပနဋ္ဌိ၊ထား၊ခြင်းမျှလည်း၊နယုတ္တံ၊ မသင့်မလျောက်ပတ်ပေ၊ ယတ္ထ၊ပြိဟ္ဗစရိယော၊ အကြင် သာသနာတော် တည်းဟူသော၊ပြိဟ္ဗစရိယဌ၊ အယံထေရော၊ဤနန္ဒမထေရ်သည်၊ အနတ် ဓတော၊မမ္ပေလျော်၊ တံ၊ပြိဟ္ဗစရိယံ၊ထိုသာသနာတော် တည်းဟူသော ပြိဟ္ဗစရိယကို၊ ဝုဇ္ဈေ၊ဇ္ဈား၊ဌ၊ ဝုတ္ထ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည် လည်းကောင်း။ ပါကဋ္ဌ၊ ထင်ရှားသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တံပြိဟ္ဗစရိယံ၊ ထိုသာသနာတော်တည်းဟူသော ပြိဟ္ဗစရိယကို၊ အနာမသိတ္ဝာ၊ မသုံး သပ်မူ၍။ တတ္ထ၊ပြိဟ္ဗစရိယေ၊ထိုသာသနာတော်တည်းဟူသော၊ပြိဟ္ဗစရိ ယဌ၊ အာဘိဂတိ၊နုနတ္ထံ၊မျှော်လျော်ခြင်းကို၊ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊နန္ဒ၊နန္ဒ၊အာဘိဂေ၊ မျှော်လျော်လော၊ နန္ဒ၊နန္ဒ၊အာဘိဂေ၊ မျှော်လျော်လော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ အာမေဋိ တာဝသေန။အာမေဋိတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ဝုတ္ထံ၊ဆိုအပ်၏၊အဟံတေပါဠိဘော ဂေါတိ၊ အဟံတေပါဠိဘောဂေါဟူ၍၊ ကသ္မာ၊အာဘယ်ကြောင့်၊ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာသုထေ၊သု၊ထိုနန္ဒထေရ်၏၊ပြိဟ္ဗစရိယဝါသံ၊ သာသနာတော်တည်းဟူသော ဖြတ်သောသိတင်းကို ကျင့်သုံးခြင်းကို၊

ဒုန္ဆွန္ကြောပါ၊အလိုရှိလျက်လည်း၊ အပြိဟွစရိယဝါသသ၊ မမြဲတ်သော အိမ်ရာထောင်သောအကျင့်၏၊ပါဠိဘာသာ၊ဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်သို့၊ဥပဂန္ဓိ၊ ကပ်ဘိသနည်း၊ ယင်ဥဒေအာရမ္မဏော၊ အကြောင်နေ့ပဒကလျာကို တည်းဟု သောအာရုံ၌၊အသ၊ထိုနန္ဒ၏၊ ရာဂေါ ရာဂသည်၊ဒဠ္ဍနိပါတိ၊အပြိကျ၏၊ တံရာဂံ၊ထိုရာဂကို၊ အာဂန္တုကအာရမ္မဏော၊အာဂန္တုကအားရုံ၌၊သတ်ခ ဒိတ္ဌာ၊ပြောင်းရွှေ့၍၊ သုခေနုချမ်းသာသဖြင့်၊ဟာပေတုံ၊စွန့်စေခြင်းငှါ၊ သဏ္ဌာ၊တတ်ဒကာင်း၏၊ ဣတိ၊ဤသို့နှလုံးပိုက်တော်မူ၍၊ပါဠိဘာသာ၊ဝန် ခံပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်သို့၊ ဥပဂန္ဓိ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ အနုပုဗ္ဗိကထာယံ၊ အနု ပုဗ္ဗိကထာ၌၊ သဂ္ဂကထာ၊သဂ္ဂကထာကို၊ဣမသ္မိသာ အဏ္ဍသ၊ဤအကျိုးငှါ၊ နိဒဿနံ ညွှန်းခြင်းကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်၏၊ အသေသာသုဏ္ဍိ၊အသေသာသုံဟု သည်ကား၊ ကထံ၊အလုံးရုံသော နန္ဒမထေရ်၏ အကြောင်း စကားကို၊ အသေသာသုံ၊ ကြားကြလေကုန်၏၊ ဟိယသ္မာ၊အကြောင်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာဒါ ထိုနတ်ရှာတာဝတိံသာမ ဗြဟ္မာလေးသောအခါ ၌၊ အာယသ္မတော်နန္ဒ၊ အရှင်နန္ဒသည်၊ ဝတ္ထုံ၊ဝတ်ကို၊ ဒသေတွာ၊ဖြ၍၊ အတ္ထာနော၊ဖိမိ၏၊ဖိဝါဌာနဂတော၊နေ့နေရာသို့ကပ်လေသည်ရှိသော်၊ဥပဇ္ဇာ နံ၊ကိုယ်တော်ဖြတ်ကို ခစား၊ခြင်းငှါ၊ အာဂတာနံ၊လာကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ တံပဝတ္တိံ၊ထိုအလုံးရုံဖြစ်သမျှကို၊ကထေတွာ၊ပြောတော် မူ၍၊ယထာနာမ၊ဥပမာမည်သည်ကား၊ကုသလော၊လိမ္မာသော၊ပုဂ္ဂိုလော၊ ယောဂျား သည်၊ အတိက္ကန်၊ အလွန်ရှုံးဝင်သော၊ အာဏိ၊ ပရေစ်ကို၊ အညာယ အာဏိယာ၊ တပါး သောပရေစ်ဖြင့်၊ နိဗာဓိတွာ၊ထုတ်ဆောင်၍၊ ပုနံ၊တဖန်၊ တံအာဏိ၊ထိုနောက်၌သွင်းအပ်သောပရေစ်ကို၊ဟတ္ထာဒိဟိ၊ ထက်စသည်တို့ဖြင့်၊သန္ဓာလေတွာ၊လှုပ်ရှား၍၊ အပနေတိယထာ၊ပယ်လို သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ဤအတူသာလျှင်၊အာစိဏ္ဏာဝိသယေ၊လေ့ကျက်သော အာရုံ၌၊ တာသယေရသေ၊ထိုမထေရ်၏၊ ရာဂံ၊ရာဂကို၊အာဂန္တုကဝိသ ယေန၊အာဂန္တုကအာရုံဖြင့်၊နိဗာဓိတွာ၊ပယ်နှုတ်၍၊ပုနံ၊တဖန်၊တဖို့ အာ ဂန္တုကဝိသယံ၊ထိုအာဂန္တုကအာရုံကိုလည်း၊ ပဋ္ဌမေ၊တုံ့ပဋ္ဌမတော်၊ပြီး ရှောက်သည်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ အပနေတုကာမော၊ပယ်တော်မူလိုရကား၊ ဘိက္ခေ၊ရဟန်းတို့၊ ထေ၊လာကြကုန်၊တုမှော၊သင်တို့သည်၊နန္ဒဘိက္ခု၊နန္ဒ ရဟန်းကို၊ ဘဒ္ဒကဝါဒေန၊ သူရင်းငှါ၊ သူခစား ဟူသော ကျိစယ်ခြင်း ဖြင့်၊ ဥပဇ္ဈိတကဝါဒေနစ၊ ဧဗျားသည်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ကျိစယ်ခြင်း ဖြင့်လည်း၊ သမုဒါစရေထ၊ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဏာပေ

သိ၊ စေခိုင်းတော်မူ၏၊ ဝေ၊ဤသို့ပြောတော်မူသဖြင့်။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်၊ အသေသေသုံ၊ကြားကြကုန်၏၊ ကေစိပန္နဲ၊အချို့သောဆရာတို့သည်ကား။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထာရှုပ်။ ထိုသို့သောဘေးရှိသော။ ဒုဋ္ဌါဘိသင်္ခါရံ၊တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို။ အဘိသင်္ခါသိ၊ဖန်းဆင်းတော်မူ၏၊ ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တောဘိက္ခု။ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တမတ္တံ၊ ထိုအနက် အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဇာနိ ံသု၊ သိကုန်လတ္တံ့။ တထာ၊ ထိုသိသော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဘိသင်္ခါသိ၊ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏၊ဘဒ္ဒကဝါ၊ဒေနာတိ၊ဘဒ္ဒကဝါ၊ဒေနဟူသည်ကား၊ဘဒ္ဒကောဂိဝါ ဒေန။ သူခင်းဌားဟူသော ခေါ်ဝေါ်ကျိုးပေါ်ခြင်းဖြင့်။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ယော၊အကြင်သူသည်၊ဘာတိယာ၊အခဖြင့်၊ကမ္မံ၊အမှုကို၊ကရော တိ၊ပြု၏။ သော၊ထိုသူကို။ ဘဒ္ဒကောတိ၊သူခင်းဌားသူခစားဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏၊ အယဉ္စိ အာယသ္မာ၊ဤအာရဂ်နန္ဒသည်လည်း၊အန္ဓရာနံ၊နတ်သို့တို့၏။ ပေါတ္ထ၊ တို့ကို၊သင်္ဂေါဂနိမိတ္တံ၊ သုံးဆောင်လိုသောကြောင့်။ပြဟ္မစရိယံ၊သာသနာတော်တည်းဟူသောပြဟ္မစရိယကို။ စရေ၊ကျင့်လျက်၊ ဘဒ္ဒကော ဝိယ၊သူခင်းဌားသူခစားကဲ့သို့၊ ပေါတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ ဘဒ္ဒကဝါ၊ဒေနာတိ၊ဘဒ္ဒကဝါ၊ဒေနဟု၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ။

ဥပဂ္ဂိတဝါ၊ဒေနာတိ၊ ဥပဂ္ဂိတဝါ၊ဒေနဟူသည်ကား၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊ ကဟာပဏာဒိဟိ၊ အသပြာစသည်တို့ဖြင့်၊ ကိဗ္ဗိ၊ဘဏ္ဍတခုလို အပ်သောဝတ္ထုကို။ ကိဏာတိ၊ ဝယ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥပဂ္ဂိတ ကောတိ၊ ချေးဝယ် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ အယဉ္စိ အာယသ္မာ၊ ဤအာရဂ်နန္ဒသည်လည်း၊ အန္ဓရာနံ၊ နတ်သို့တို့၏။ ပေါတ္ထ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပြဟ္မစရိယံ၊သာသနာတော်တည်းဟူသောပြဟ္မစရိယကို၊ ကိဏာဘိ၊ဝယ်၏၊တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ ဥဂ္ဂိတ ကောတိ၊ချေးဝယ်ဟူ၍၊ဝေါဝစနေန၊ဤစကားဖြင့်။အဝဝါ၊တနည်းကား၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊အာဏာယ၊စေသဖြင့်၊အန္ဓရာသင်္ဃာဝ သင်္ခါတာယ။ နတ်သို့တို့ကို သုံးဆောင်ခံစားလိုသည်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဘဘိယာ၊ အခစားဖြင့်၊ ပြဟ္မစရိယဝါသသင်္ခါတံ၊မြတ်သောသာသနာ တော် ကိုကျင့်သည်ဟူ၍ဆိုအပ်သော၊ဓိုရိတံ၊အသက်ကို၊ပဝတ္တေ၊နေ့ရှာ၊ ဖြစ်စေလျက်။ တာ ၊ ဘာဘိယာ၊ထိုအခဖြင့်၊ ယထာပန။ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘရိယမာနောဝိယ၊စင်ကြယ်ကဲ့သို့၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်၊ ဘဒ္ဒကောတိ၊သူခင်းဌား

ဟူ၍၊ဝတ္ထုတော်ဆိုအပ်၏၊ တထေးထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အန္တရာသမုဒ္ဒရာ သမ်ိဒါတံ၊ နတ်သွင်းတို့ကိုသုံးဆောင်ခံစားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝိဏ္ဏယ် အာဒါတဗ္ဗံ၊ ဝယ်ယူအပ်သောဝတ္ထုကို ဝယ်ယူသည်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဘဝဝတော။ဖြတ်စွာဘုရား၏၊အာဏာတော်ယံ၊အစေအပါးခိုင်းတော်မူသည် ၌၊တိ၌ကြောင့်တည်လျက်။ တေနဝိဏ္ဏယေန၊ ထိုဝယ်ယူခြင်းဖြင့်၊ ဘဝဝ တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပဏ္ဏိတောဝိယ၊ရောင်းချသည်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒုတိယသဒ္ဒါ၊ထိုကြောင့်၊ ဥပဏ္ဏိတကောတိ၊ ရောင်းဝယ် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝတ္တုံ၊ဆိုအပ်၏၊ အဇ္ဇိယမာနောတိ၊ အဇ္ဇိယမာနောဟူသည် ကား၊ ပိဇ္ဇိယမာနော၊ နှိုင်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခာဝိယမာနော၊ ဆင်း ရဲစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဟရာယမာနောတိ။ဟရာယမာနော ဟူသည်ကား။ လဗ္ဘမာနော၊ ရကိစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဖီဝုဏ္ဏမာနောတိ၊ဖီဝုဏ္ဏမာနောဟူ သည်ကား။ ပါနီကုလ္လတော။ စက်ဆုပ်သောအားဖြင့်၊ဒဟန္တော၊ နှုလုံးခ၌ ထား၍။ ဇေကောတိ၊ဇေကောဟူသည်ကား၊ အသဟာယော၊အဖေါ်မရှိ၊ဂူပ ကဇ္ဇောတိ၊ ဂူပကဇ္ဇောဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုကာမေဟိစ။ဝတ္ထုကာမတို့၌ လည်းကောင်း။ ကိလေသ ကာမေဟိစ၊ ကိလေသာ ကာမတို့၌ လည်း ကောင်း။ ကာယေနစ။ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စိတ္တေနစ၊စိတ်ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဝိဝေကဇ္ဇော၊ကိလေသာမှဝေါတ်သည်ဖြစ်၍။အပ္ပမတ္တောတိ၊အပ္ပ မတ္တောဟူသည်ကား။ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ သတိ။သတိကို၊ အဝိ ဟာန္တော၊မစွန့်မူ၍။ အာတာပီတိ၊အာတာပီဟူသည်ကား၊ ကာယိကဝေ တသိကဝိရိယာတာပေန၊ ကိုယ်စိတ်၌ ဖြစ်သောဝိရိယ တည်းဟူသော မူပန်ခြင်းဖြင့်၊ အာတာပဝါ၊ထက်ဝန်းကျင်မှမူပန်ခြင်းရှိ၍၊ ယာဝမ္ဘဝါတိ၊ အကြင်သဘောတရားသည်၊ ကိလေသေ၊ကိလေသာတို့ကို၊အာတာပတိ၊ မူပန်စေတတ်၏၊ဒုတိယသဒ္ဒါ၊ထိုကြောင့်။သာမ္ဘဝေါတိ၊ထိုသဘောတရား သည်၊ အာတာပေါ၊ အာတာပမည်၏၊ ဝိရိယံ၊ဝိရိယကို၊ လဘတိ၊ရ၏၊ ပဟိတဇ္ဈောတိ၊ ပဟိတဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်း ကောင်း။ ဇီဝိတေစ၊အသက်၌လည်းကောင်း။ အနပေက္ခတာပယာ၊ငဲ့ကွက် ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ ပေသိတဇ္ဈော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝိသဒ္ဒအတ္ထဘာဝေါ၊စွန့်လွှတ်အပ်သောအတ္ထဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနေ၊ ဝါ၊နိဗ္ဗာန်၌လည်း၊ပေသိတစိတ္တော၊စေလွှတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ် ၍၊ နစိရေ ဝေ ဝါတိ၊ နစိရေ ဝေ ဝဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနာ ရေ့ကြတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်သောအခါ၌၊နစိရေ ဝေ ဝါ ကြာခင်လျှင်၊ယသာ ကျော

ယာတိ၊ ယာသတ္ထုယဟူသည်ကား၊ ယသ၊ အကြင်အရဟတ္တမဂ်လိုလ်၏၊ အဆွေယ၊ အကျိုးငှါ၊ ကုလဝုတ္တာတိ၊ ကုလဝုတ္တာဟူသည်ကား၊ ကုလဝုတ္တာ၊အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ဇာတိကုလဝုတ္တာစ၊ဇာတိကုလဝုတ္တလည်းကောင်း၊ အာစာရကုလဝုတ္တာစ၊အာစာရကုလဝုတ္တလည်းကောင်း၊ ဆိုတိ၊ဤသို့၊ ဒုဝိဓာ၊နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏၊ အယမ္ပန၊ ဤနန္ဒမင်းထင်ရှားသည်ကား၊ဥဘယထာပိ၊နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်လည်း၊ ကုလဝုတ္တာ၊ကုလဝုတ္တမည်၏၊သမ္ဘဒေဝါတိ၊သမ္ဘဒေဝဟူသည်ကား၊ဟောဘုနာဝကာရကောနေ၊ အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်သာလျှင်၊ အဂါရသ္မာတိ၊ အဂါရသ္မာဟူသည်ကား၊ ဃရေ၊တာ၊အိပ်မှ၊အနဂါရိယဿ၊အနဂါရိယံဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရဟန်းအဖြစ်တည်း၊ ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ကသိဝါဏိဇာဒိကမ္မံ၊လယ်ထွန်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းစသောအမှုသည်၊အဂါရေ၊သေ၊အိပ်၏၊ ဟိတံ၊အစီးအပွါးသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဆိုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အဂါရိယံနာမ၊အဂါရိယမည်၏၊တံ၊ထိုလယ်ထွန်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းစသောအမှုသည်၊ကွေ၊ဤရဟန်းဘောင်၌၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဆုတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ရဟန်းအဖြစ်ကို၊အနဂါရိယာတိ၊ အနဂါရိယဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ပဗ္ဗဇေန္တိတိ၊ပဗ္ဗဇေန္တိဟူသည်ကား၊ဥဟာဆွန်း၊အနိုးသွေးကပ်ကုန်၏၊တဒနုတ္တရံ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနန္တိ၊တဒနုတ္တရံဗြဟ္မစရိယပရိယောသါနံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယသ၊မဂ်တည်းဟူသောဗြဟ္မစရိယ၏၊ပရိယောသာနဘူတံ၊အဆုံးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တဖလံ၊အရဟတ္တမဂ်လိုက်ကို၊ဟိသစ္စံ၊ ထိစကား၊သည်မှန်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ယသ၊ထိုအရဟတ္တသား၊ထိုအရဟတ္တမဂ်လိုလ်၏၊အဆွေ ယ၊အကျိုးငှါ၊ကုလဝုတ္တာ၊အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ဟု၊ဤသာသနာတော်၌၊ပဗ္ဗဇေန္တိ၊ရဟန်းပြုကြကုန်၏၊ ဒိဗ္ဗေဝဝေမ္ဗေတိ၊ဒိဗ္ဗေဝဝေမ္ဗေဟူသည်ကား၊တဘို့ယေဝ၊အတ္တဘावဝ၊ထိုအတ္တဘောတို့၏အဖြစ်၌၊သယံ၊အဘိညာသန္ဓိကတ္တာတိ၊ သယံ၊အဘိညာသန္ဓိကတ္တာဟူသည်ကား၊ အတ္တနော ယေဝ၊မိမိ၏သာလျှင်၊ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊ပစ္စက္ခံ၊မျက်နှောက်ကို၊ကတ္တာ၊ ပြု၍၊အပရေပစ္စယေန၊သူတပါးမှအကြောင်းကင်းသဖြင့်၊ ဥတ္တာ၊သိ၍၊ဟုတိ၊ အယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ဝိဟာသိတိ၊ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ဝိဟာသိဟူသည်ကား၊ ပါပုဏိတ္တာ၊ အရဟတ္တဖလိသို့ရောက်၍၊ သမ္ဘာ၊ဒေတ္တာ၊ဝါ၊ ပြည့်စုံစေ၍လည်း၊ ဝိဟာသိ၊နေ၊တော်မူ၏၊ ဝေ၊ဤသို့၊ ဝိဟာ၊ဟု၊ဟော၊ နေသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ ဟုခြင်းသည်၊ ဒိဏာ၊ကုန်ပြီ၊(ပ)၊အ ဗ္ဗ ညာသိ၊သိပြီ၊ဗြဟ္မစိုရ်၊ဤပါဠိဖြင့်၊ဗ ဟ ဝ ထ ဒုက ပ

ထိုမထေရ်၏။ပစ္စေကဗုဒ္ဓာဘုရား၊ဆင်ခြင်သောအရာကို၊ဒေသိတာ၊ပြတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထတတ္ထိ ပစ္စေကဗုဒ္ဓာဘုရားပကာသနပါဠေ၊ထိုဆင်ခြင်သောအခြင်းအရာကိုပြသောပါဠိအပေါင်း၌၊ဝိဏာစောတိတိ၊ဝိဏာစောတိဟူသည်ကား။တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ အတိတာ၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊ စာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ နဝိဏာ၊မကုန်၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ဝုဋ္ဌေ၊ရှေးမဆွကပင်လျှင်၊ ဝိဏာ၊ကုန်။ ကုန်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ အနာဂတာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေသည်၊ နဝိဏာ၊မကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အနာဂတတ္တာ။ မလာမရောက်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ပစ္စုပ္ပန်ဘဝသည်၊နဝိဏာ၊ မကုန်၊ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ၊ထင်ရှားရှိသေးသည်အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပန၊ထိုမှတပါး၊မဂ္ဂဿ၊မဂ်ကို၊ အဘာဝိတတ္တာ၊မပွါးစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ကေစဝုပဠ္ဠဝေါကာရဘဝေသု၊ကေဝေါကာရဘဝစတုဝေါကာရဘဝပဉ္စဝေါကာရဘဝတို့၌၊ကေစဝုပဠ္ဠကွန္ဓပဘေဒါ၊ တရုဿောခန္ဓာ၊လေးခုသောခန္ဓာငါးခုသောခန္ဓာအပြားရှိသော၊ ယာစာတိ။ အကြင်ပဋိသန္ဓေသည်၊ဥပဓေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊သာစာတိ၊ထိုပဋိသန္ဓေသည်၊ မဂ္ဂဿ၊မဂ်ကို၊ဘာဝိတတ္တာ၊ပွါးစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မတံ၊တဖန်မဖြစ်ပြန်သောအဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇနေန၊ရောက်သဖြင့်၊ ဝိဏာ၊ ကုန်ပြီ၊သော နန္ဒထေရော၊ထိုနန္ဒမထေရ်သည်။ ဝံစာတိ၊ထိုပဋိသန္ဓေကို၊ မဂ္ဂဘာဝနာယ၊မဂ်ကိုပွါးစေသဖြင့်၊ ပဟီနကိလေသေ၊ပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာတို့ကို။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သာ၊ဆင်ခြင်၍၊ ကိလေသာဘာဝေန၊ကိလေသာမရှိသဖြင့်၊ဝိဇ္ဇမာနမ္ပိ၊ထင်ရှားရှိသော်လည်း၊ကမ္မံ၊ကံသည်၊အာယတိ နောင်အခါ၌၊ အပဋိသန္ဓိကံ၊ပဋိသန္ဓေမနေသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊စာနနေန၊ သိသဖြင့်၊အနုဿရာသိ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် သိတော်မူလေ၏။ဝုသိတန္တိ၊ဝုသိတံဟူသည်ကား၊ဝုဋ္ဌံ၊သုံးအပ်ပြီ၊ နိဋ္ဌာပိတံ၊ပြီးစေအပ်ပြီ၊ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အားထွေ၊အနက်တည်း။ ပြိဟွစရိယန္တိ။ ပြိဟွစရိယံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂပြိဟွစရိယံ၊မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဟိယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ ဝုထဒ္ဓနကလျာဏာဂေါနု။ကလျာဏာဝုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊သန္ဓိ၊တကွ၊သတ္တသေကွ။ ခုနစ်ယောက်သောသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပြိဟွစရိယဝါသံ၊မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောသိတင်းကို၊ဝသန္တိ နာမ၊သုံးဆဲကျင့်ဆဲမည်ကုန်၏၊ဝိဏာသဝေါ၊ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝုဠ္ဠဝါသောနာမ၊သုံးပြီးကျင့်ပြီးပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ တသ္မာ၊ထို

ကြောင့်။သောနန္ဒထေရော။ထိုနန္ဒမထေရ်သည်၊အာဠာနော၊မိမိ၏၊ပြုဟူစရိယ၁၁သည်၊မြတ်သောသာသနာတည်းဟူသောသုံးခြင်းကို၊ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ဆင်ခြင်လျက်၊ ပြုဟူစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ၀ုသိတံ၊သုံးအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့၊အဿ ညာသိ။သိ၏။ ကတံကရဏီယန္တိ၊ ကတံကရဏီယံဟူ သည်ကား၊စတုသုဝေလေးပါးသောသစ္စာတို့၌၊ စတုဟိမဂ္ဂေဟိ။မဂ်လေးပါးတို့ဖြင့်။ ပရိညာပဟာနသစ္ဆိကိရိယာဘာဝနာ၀သေန။ ဝိုင်းခြားမြဲသိခြင်း ပယ်ခြင်းမျက်မှောက်ပြုခြင်းပွါးစေခြင်းတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သောဠသ ဝိ၀ကိန္စံ။တဆဲ့ခြောက်ပါးပြားသောကိစ္စကို၊နိဋ္ဌပိတံ။ပြီးစေအပ်၏။ပုထုဇ္ဇန ကလျာဏာကာဒယော၊ ကလျာဏပုထုဇဉ် အစရှိသောသူတို့သည်၊ တံ ကိန္စံ။ထိုကိစ္စကို၊ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ကရောန္တိနာမ။ပြုဆဲမည်ကုန်၏။ဒီဃာသ၀ေါ၊ ရဟန္တာ၀ုဋ္ဌိုလ်သည်၊ ကတာကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီး သောကိစ္စရှိသော၀ုဋ္ဌိုလ်မည်သည်။ ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သောနန္ဒထေရော။ထိုနန္ဒမထေရ်သည်၊ အာဠာ နော၊မိမိ၏။ ကရဏီယံ၊ပြုဘွယ်ကိစ္စကို၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ ဆင်ခြင်သည် ဖြစ်၍၊ကရဏီယံ၊ပြုဘွယ်ကိစ္စကို၊ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဿ ညာ သိ။သိ၏၊ နာပရံဣတ္ထတ္တာယာတိ၊နာပရံဣတ္ထတ္တာယဟူသည်ကား၊ဣဒါနိ၊ ယဒုအာ၀ါဒ်၊ ၀ုန်။တဖန်၊ ဣတ္ထတ္တာ၀ါယ ဝေံသောဌသ ကိစ္စတာ၀ါယာ၊ ဤ သို့တဆဲ့ခြောက်ပါးသောကိစ္စကိုပွါးစေခြင်းငှါ၀ါ၊တနည်းကား၊ ကိလေ သက္ခယာယ၊ ကိလေသာကုန်စေခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂဘာ၀နာကိစ္စံ၊ မဂ်ကိုပွါးစေ ခြင်းကိစ္စသည်၊မေ၊ဝါအား၊နတ္ထိ။မရှိပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဿ ညာသိ။သိ၏။ဝါ၊ တနည်းကား၊ နာပရံဣတ္ထတ္တာယာတိ၊ နာပရံဣတ္ထတ္တာယ ဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထတ္တာ၀ေ။ ဤခန္ဓာဖြစ်ခြင်းမှ၊ ဝေ၀ပကာရာ၊ ဤသို့အပြားရှိသော၊ ဣမသ္မာ၀ဋ္ဋမာနခန္ဓသန္တာနာ။ ဤဖြစ်ဆဲဖြစ်သောခန္ဓာအစဉ်မှ၊ အ၀ရံ။ တပါးသော၊ခန္ဓသန္တာနံ။ခန္ဓာအစဉ်သည်၊မယ္ဟံ။ငါ့အား၊နတ္ထိ။မရှိ၊ဣဒမေ၀ ပစ္စက္ခန္တာ၊ဤငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊ ပရိညာတာ။ဝိုင်းခြား၍သိသဖြင့်၊ ဘိဒ္ဒန္တိ၊တည်ကုန်၏။ ဆိန္နမူလကာ၊ဖြတ်သောအမြစ်ရှိသော၊ ရုက္ခ၀ိယ၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့၊ဘိဒ္ဒန္တိ၊တည်ကုန်၏။ တေစ၊ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့သည်လည်း၊ စရိမကစိတ္တနိရောဓေန။ အာဆုံးဖြစ်သော စိတ်ချုပ်သဖြင့်၊ အနုပါဒါနော။ လောင်စာမရှိသော၊ဓာတေ၀ေ၊ဓါ၀ိယ၊တောမီးကဲ့သို့၊နိဗ္ဗာယိသန္တိ၊ငြိမ်း ကုန်လတ္တံ့၊အ၀ပ္ပဋ္ဌတ္တိကဘာ၀ံ၊မပညတ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ဂမိသန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့၊အဿ ညာသိ၊သိပြီ၊ အညတရောတိ၊အညေ

တရောဟူသည်ကား၊ကောဏ်တယောက်ထည်း၊အရဟတ္တနှင့်၊အရဟတ်ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာနုံ၊တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊အရဟန္တာနုံ၊ရဟန္တာတို့ကိုတွင်း၊အဗ္ဗန္တရော၊အတွင်းဝင်သော၊ ကောဏ်တယောက်အဝင်အပါဖြစ်သော၊ မဟာသာဝကောမဟာသာဝကသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း။ အညတရာဒေဝတာတိ၊အညတရာဒေဝတာဟူသည်ကား၊ အဓိဝတ္ထိမဇ္ဈိ၊ ဧပြီးသောမဂဓိရိုသော၊ ကောဏ်တယောက်သော၊ ဗြဟ္မာဒေဝတာ၊ဗြဟ္မာနတ်တည်း၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊သာဗြဟ္မာ၊ထိုဗြဟ္မာသည်၊ သယံ၊မိမိသည်၊ အသေက္ခတ္တာ၊ အသေက္ခ ဖြစ်သောကြောင့်။ အသေက္ခဝိသယံ၊အသေက္ခအရာကို၊အဇ္ဈာသိ၊သိနိုင်လေ၏၊ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သေက္ခာ။ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့သည်၊ တံတံသေက္ခဝိသယံ၊ ထိုထိုသေက္ခအရာကို၊စာနှင့်၊သိကုန်၏၊ ပုထုဇ္ဇနာစ၊ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ပုထုဇ္ဇနဝိသယမေव၊ ပုထုဇဉ်၏အရာကိုသာလျှင်။ စာနှင့်၊သိကုန်၏၊အဘိဏှန္တာယရတ္တိယာတိ၊အဘိဏှန္တာယရတ္တိယာဟူသည်ကား၊ ပရိဏှိတာယရတ္တိယာ၊ညဉ့်ဦးယာမ်ကုန်ပြီးသော၊မနှစ်မယာမေ၊သန်းခေါင်ယာမ်၌။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊အဘိဏှန္တဝဏ္ဏောတိ၊ အဘိဏှန္တဝဏ္ဏောဟူသည်ကား၊အဘိဥတ္တမဝဏ္ဏော၊အလွန်မြတ်သောအဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ကေဝလကပ္ပန္တိ၊ကေဝလကပ္ပံဟူသည်ကား၊သမန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ၊သြဘာသေတ္တာတိ။ သြဘာသေတ္တာ ဟူသည်ကား၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊စန္ဒောဝိယ၊လမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သူရိယောဝိယ၊ နေမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ဧတေ၊ဝနံ၊ဧတေ၊ဝနံကျောင်းတော်ကို၊ဧကော ဘာသံ၊တပြိုင်နက်အလင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊တေ၊ဒုပသက်ဓိတိ၊တေ၊ဒုပသက်ဓိဟူသည်ကား၊ အာယသ္မတောနန္ဒသ၊အာရှင်နန္ဒ၏၊ အရဟတ္တဗျတ္တိ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်ကို၊ဝိဒိတ္တာ၊သိ၍၊ပိတိသောမနဿ၊ စာတာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံပဝတ္တိ၊ထိုနန္ဒမထေရ်မြတ်ရဟန္တာ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၊အား၊ ပဒိုဝေ၊ဒေ၊ဃသာမိ၊ကြားလျှောက်ချေအုံ့၊ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ဥပသက်ဓိ၊ကပ်လေ၏၊အာသဝါနံ၊ခယာတိ၊ဣဒေ၊အာသဝါနံ၊ခယာဟူသော၊ဤပါဠိ၌၊ ဝစနတ္ထော၊ဝိဂြိုဟ်ကို၊ဝေါ၊ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ယေ၊မဂ္ဂေ၊ အကြင်လောဘဒိဋ္ဌိမောဟတည်းဟူသော တရားတို့သည်၊

အာသဝန္တိ၊ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တေမဿ၊ထိုတရား တို့သည်၊အာသဝါ၊အာသဝမည်ကုန်၏၊ စက္ခုဒ္ဒါရာဒိဟု၊စက္ခုဒ္ဒါဒေအစရှိ သည်တို့မှ၊ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေါ၊အ နုက်တည်း၊ အဃဝါ၊ တနည်းကား၊ယောဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ အာဃေါ၊ကြာဝဲ၀ါ၊ဃေါ၊ကြာဝဲကုဓမ္မတိုင်အောင်လည်းကောင်း၊အာဘာ၀ဋ္ဌ၀ါ၊ ဘ၀ဝဋ်ဝဲတိုင်အောင် လည်းကောင်း၊ သ၀န္တိ၊ ယိုစီးတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တေမဿ၊ထိုတရားတို့သည်၊အာသ၀၊အာသ၀မည် ကုန်၏၊ ဧတေ၀မ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ဧတေ့ညြကာသံ၊ ထိုဒေ၀ေါ်ကို၊ အန္တောဂဓိတ္ထာ၊ အ၀ဗင်းပြု၍၊ ပ၀တ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနုက်တည်း၊စိရေ၀ါရိ၀ါသိယ၊ဌေနေ၊ ကြာမြင့်စွာ ထုံအပ်သော အနုက်ကြောင့်၊ ရဒ်ရာဒိ၊ ရဒခေါ်သိုးရည်အစရှိသည်တို့ သည်၊အာသ၀ါ၀ိယ၊ အာသ၀မည်ကုန်သကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊အာသ၀ါ၊ အာသ၀မည်ကုန်၏၊တိဏ္ဍ၀ေ၊ရေဟာနိုးတို့၊ အ၀ိဇ္ဇာယ၊ အ၀ိဇ္ဇာ၏၊ဝုရိမာ၊ရှေးဖြစ်သော၊ကောဋိ၊အစွန်းသည်၊နပညာယတိ၊မထင်၊ ဣတိ အာဒိ၀စနေဟိ၊ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ဖြင့်၊နေသံ၊ထိုလောဘဒိဋ္ဌိ မောဟတို့၏၊စိရေ၀ါရိ၀ါသိကတာ၊ ကြာမြင့်စွာထုံအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊အဃ၀ါ၊ တနည်းကား၊အာယတံ၊ အလျားရှည်စွာ သော၊သံသာရေ၊ကို၊ သံသရာဆင်းရဲသို့၊သ၀န္တိ၊ စီးတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၀ါ၊ထိုကြောင့်လည်း၊အာသ၀ါ၊အာသ၀မည်ကုန်၏၊ဇွေ၊ဤလေး ပါး၊သောဝိဂြိုဟ်တို့တွင်လည်း၊ဝုရိမော၊ရှေးဦးဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊အနုက် သည်၊ကိ၊လေ၊သော၊ကိ၊လေ၊သာ၌၊ ယုဇ္ဈတိ၊သင့်၏၊ပန္ဆိ၊မော၊ နောက်ဦးဖြစ် သော၊အတ္ထော၊အနုက်သည်၊..ကမ္မေ၀ါ၊ကံ၌လည်း၊ယုဇ္ဈတိ၊သင့်၏၊ကေ၀ လဗ္ဘ၊သက်သက်သေ၀်ကား၊ကမ္မကိ၊လေ၊သာ၀ေ၀ါ၊ကံ်ကိ၊လေ၊သာတို့သည် သာလျှင်၊အာသ၀ါ၊အာသ၀မည်ကုန်သည်၊နုမဟုတ်ကုန်၊အ၀ဇ္ဇ၊ခေါ်၊စင် စစ်သော်ကား၊နာနုပ္ပကာရ၊အ၀ဇ္ဇ၊ဆူးအပြားပြား၏ကုန်သော၊ဥ၀ဇ္ဇ၀ါ၀ိ၊ ဥ၀ဇ္ဇ၀ေါတို့သည်လည်း၊အာသ၀ါ၊အာသ၀မည်ကုန်၏၊တထာတ်၀စန်၊ ထိုစကား၊သည်၊ဟိ၊သစ္စံ၊မှန်၏၊ဝုန္ဒ၊ ချစ်သား၊ဝုန္ဒ၊ဒိဋ္ဌ၀ဇ္ဇိကာနံ၊ယော၀၊မျက် မှောက်ဖြစ်သည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊အာသ၀ါနံ၊ အာသ၀ေါတရား တို့ကို၊ သံ၀ရယ၊ စောင့်စည်းခြင်း၌ကား၊ ဇေ၀၊ တရားကို၊ အ၀ဟံ၊ ငါတရား သည်၊နဒေသေမိ၊ဟောတော်မူ၏၊ဣတိဟေ၊ဤပါ၌ဖြင့်၊ ဝိ၀ါဒမူလတ္ထ၊တာ၊ ဝိ၀ါဒမူလဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ကိ၊လေ၊သာ၊ ကိ၊လေ၊သာတို့သည်၊အာသ

ဝါတိ၊အာသဝတို့ဟူ၍၊အာဂတာ၊လာကုန်၏၊ယေနအာသဝေန၊အကြင်အာသဝေါတရားဖြင့်၊ ဒေဝုပပတ္တိ၊ နတ်၏အဖြစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ အာသဝ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဂန္ဓဗ္ဗာဝါ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သည်လည်း၊ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဗိယဂ်မောဝါ၊ဌက်သည်မူလည်း၊ အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယေနအာသဝေန၊ အကြင်အာ သဝေါတရားဖြင့်၊ ယက္ခတ္တံ၊ ဘီလူးအဖြစ်သို့၊ ဂဗ္ဗော်ယ၊ ရောက်ရာ၏၊မနုဿတ္တဉ္စ၊ လူ၏အဖြစ်သို့လည်း၊ အဗ္ဗဇေ၊ ရောက်ရာ၏၊ တေအာသဝါ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့သည်၊မယ္ဝံ၊ငါ့အား၊ ဒီဃာ၊ကုန်လေပြီ၊ဝိဒ္ဓသတာ၊ပျက်စီးလေကုန်ပြီ၊ဝိနဋ္ဌကတာ၊ဖရိုဖရဲကြဲပျောက်ခြင်းသို့ရောက်လေကုန်ပြီ၊ ဣတိ ဇာ္ဃ၊ ဤပါဒ်ဌ၌၊ တောဘုမိကာ၊ ထုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော၊ကမ္မဗ္ဗကာ်သည်လည်းကောင်း၊အာဝဇ္ဇနသာ၊ကံတရား၌ကြွင်းကုန်သော၊အကုသလာဝဇ္ဇာစ၊အကုသိုလ်တရားတို့သည် လည်းကောင်း၊အာသဝါတိ၊ အာသဝတို့ဟူ၍၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ၊မျက်မှောက်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော၊ အာသဝါနံ၊အာသဝေါတို့ကို၊ သံဝရာယ၊ စောင့်စောက်ခြင်းငှါ၊ သမ္ဘရာယိကာနံ၊ တမလွန်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော၊ အာသဝါနံ၊အပါယ်ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သောဘေးရန်တို့ကို၊ ပဋိဃာတာယ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပရိပုစ္ဆာတပိပုဒ္ဓိသာရဝဝေဒနာဒေယာ စေဝ၊ သူတပါးတို့အားညှဉ်းဆဲခြင်း နှိုးမသာယာအောင်ပြုခြင်းသတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းအစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝါစ၊ဘေးရန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အပါယဒုက္ခဘူတာ၊အာပါယ်ဆင်းရဲဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊နာနပ္ပကာရ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝါစ၊ဘေးရန်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တေမနုဿေ၊ တေအာသဝါ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နှစ်ပါးသောအာသဝတရားတို့ကို၊ဝိနယေ၊ဝိနည်းဒေသနာတော်၌၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံအာသဝါနံ သံဝရာယသမ္ဘရာယိကာနံအာသဝါနံ ပဋိဃာတာယ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ အာသဝါနံသံဝရာယသမ္ဘရာယိကာနံ အာသဝါနံပဋိဃာတာယဟူ၍၊ ဒွိဓာ၊နှစ်ပါး၊အပြားအား၊ဖြင့်၊ အာဂတာ၊လာကုန်၏၊သဠာယတနေ၊သဠာယတနသံယုတ်၌၊အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ အာသဝါ၊အာသဝတို့သည်၊ ကာမာသဝေါ၊ကာမာသဝလည်းကောင်း၊ ဘဝါသဝေါ၊ဘဝါသဝလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝလည်းကောင်း၊ ဣမေ တယော၊ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ တိဝိဓာ၊သုံးပါးအပြားအား၊ဖြင့်၊ အာဂတာ၊လာကုန်၏၊အညေသု၊တပါးကုန်သော၊သုတ္တန္တေသု၊သုတ္တန်တို့၌လည်း၊တထာ၊ထိုအတူ၊အာဂတာ၊လာကုန်၏၊အဘိဓမ္မေ၊အဘိဓမ္မာ

ဌိ။တေးယဝ၊ထိုသုံးပါးသော အာသဝတို့သည်ပင်လျှင်၊ ဒိဋ္ဌာသဝေနှ၊ဒိ
ဋ္ဌာသဝနှင့်၊သဒ္ဓိ'။ဘာကွ၊ စဘုရား၊လေးပါးအပြားအားဖြင့်၊အာဂတာ။လာ
ကုန်၏။ နိုးဇွတိကပရိယာယေ၊နိုဇွတိကသုတ်ဒေသနာ၌၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေ
သံ၊ဆုယပဟာတဗ္ဗာဘိအာဒိနာ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေသံ၊ရောယပဟာတဗ္ဗာ
ဤသို့အစရှိသော၊ နှယေနှ၊နည်းဖြင့်၊ ဆဝေ၊ခြောက်ပါး အပြားအားဖြင့်။
အာဂတာ၊လာကုန်၏။ သဗ္ဗာသဝပရိယာယေ၊သဗ္ဗာသဝသုတ်ဒေသနာ
၌၊တေးယဝ၊ထိုအာသဝတရား ဟူသည်ပင်လျှင်၊ ဒေသနာပြုဟာတဗ္ဗဟိ၊
သောတာပတ္တိမဂ်သည်ပယ်အပ်သောတရားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ'။တကွ၊သတ္တ
ဝေ၊ဆုနှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊အာဂတာ၊လာကုန်၏။ဤအာသဝါနှံ
ယာဟူ၊သောပါဠိဌကား။ အာဘိဝမ္ဘုနေယနှ၊အာဘိဝမ္ဘာနည်းဖြင့်။ စတ္တာ၊ရော
လေးပါးကုန်သော။အာသဝါ၊အာသဝတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်ကုန်၏။
ခယာဘိဇ္ဇေ့ပနှ၊ခယာဟူ၊သောဤပါဠိဌကား။ အာသဝါနှံ၊အာသဝတို့၏
ယောခ၊ယေ၊အကြင်ကုန်ခြင်းသည်၊ယေ၊ဘေ၊ဒေ၊အကြင်ပျက်ခြင်းသည်၊
ယောပရိ၊ဘေဒေ၊ အကြင်ထက်ဝန်းကျင်ပျက်ခြင်းသည်။ ဣတိအာဒိသု
ဤသို့အစရှိ၊သောပါဠိတို့၌၊ သရ၊သ၊ဘ၊ဒေ၊ကိစ္စနှင့်တကွပျက်စီ၊ခြင်းကို
အာသဝကွယောဘိ။ အာသဝကွယဟူ၍၊ဝုတ္တော၊ ဟော၊တော်မူအပ်၏
ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အဘံ၊ငါဘုရားသည်၊ဇာနတော၊ သိသော်သူအား
ပဿတော၊ မြင်သော်သူအား။ အာသဝါနံ၊အာသဝေါတို့၏၊ ခယံ၊ကုန်
ခြင်းကို၊ဝဒါမိ၊ဟော၊တော်မူ၏။ ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊
အာသဝါနံ၊အာသ၊ဝေါတို့၏၊အာယာတိ'၊နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေါ၊တဝန်
မဖြစ်ခြင်းကို။ အာသဝကွ၊ယောဘိ။ အာသဝကွယဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ဟော
တော်မူအပ်၏၊သိက္ခာမာနသ။ သိက္ခာသုံးပါးကိုကျင့်ဆဲဖြစ်သော၊ဥဒုမ္ဗ
ရာသရိနော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော အရိယမဂ်ခရီးသို့ အစဉ်
တစိုက်သိုက်းလွှဲရှိသော၊ သေက္ခသ၊ သေက္ခဝုဋ္ဌိလ်အား။ ခယမ္ပိ၊အာ
သ၊ဝေါတရား၊ကို ကုန်စေတတ်သောအရေဟတ္တမဂ်၌၊ ဉာဏံ၊သိသော
ဉာဏ်သည်၊ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။ တတော၊ထိုအရေဟတ္တမဂ်
ဉာဏ်မှ၊အနန္တရာ၊အခြားမဲ့၌၊အညာ၊အရေဟတ္တဖိုလ်သည်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။
ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊မဂ္ဂေါ၊မဂ်ကို၊ အာသဝကွ၊ယော
ဘိ၊အာသဝကွယဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ဟော၊တော်မူအပ်၏။ အာသဝါနံ၊ အာ
သ၊ဝေါတရား၊တို့၏၊ခယာ၊ကုန်ခြင်း၊ကြောင့်၊သမ၊ဏော၊သမဏမည်သည်
ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဖလံ၊ဖိုလ်ကို၊

အာသဝက္ခယောတိ။ အာသဝက္ခယဟု၎င်း။ ဝုတ္တော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဥဒ္ဓေါနသည်နော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသောအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိစ္စံ၊အမြဲ၊ ပရေ၀ဠာ နုပသိသ၊သူတပါးတို့၏အပြစ်ကိုရှုလေ့ရှိသော၊ တာသာပုဂ္ဂလသ၊ထို ပုဂ္ဂိုလ်အား၊အ၀သ၀၊အာသ၀ေါတရားတို့သည်၊ ၀ဍ္ဎန္တိ၊ပွါးများကုန်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အာသ၀က္ခယာ၊အာသ၀ေါကုန်ရာနိဗ္ဗာန် မှ၊အာရာ၊ဝေး၏။ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာသ၀က္ခယောတိ၊ အာသ၀က္ခယဟု၎င်း၊ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဒါအာသ၀ါနံ၊ယောဟု သောပါဠိဌာား၊ အာသ၀ါနံ၊အာသ၀ေါ တရားတို့၏၊အစွန်ခဲယော၊ စင်စစ်ကုန်ခြင်းကို၊ အနုပ္ပါဒေါ၊မဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝါ၊တနည်းကား၊မဂ္ဂေါ၊မဂ်ကို၊အာသ၀ါနံ၊အာသ၀ေါတရားတို့၏၊ခယော တိ၊ ကုန်ခြင်းဟု၎င်း၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အနာသ၀ဉ္စိ၊အနာ သ၀ံဟု သည်ကား၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ၀သေန၊ တဘာန်ငြိမ်းစေသည်၏ အစွမ်း အား၊ဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသောအား၊ဖြင့်၊ ပဟီနာသ၀ံ၊ ပယ်အပ်ပြီး သောအာသ၀ေါရှိသော၊ စေတောဝိမုတ္တိန္တိ၊ စေတောဝိမုတ္တိ ဟူသည် ကား၊ အရဟတ္တဖလသမာဓိ၊အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိတည်း။ ပညာဝိမုတ္တိ ဣတိ၊ပညာဝိမုတ္တိ ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖလပညာ၊အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ တည်း။ဥဘယ၀ဝစနံ၊စေတောဝိမုတ္တိပညာဝိမုတ္တိဟူသော သဒ္ဒါနှစ်ပါး အ ပေါင်းသည်၊မဂ္ဂေါ၀ိယ၊မဂ်ဌာသို့၊ဟလေ၀ိ၊ဖိုလ်ဌာသည်း။သမထ၀ိပဿနာ နံ၊သမထ၀ိပဿနာတို့၏၊ယုဂနဒ္ဓဘာ၀ဒဿနတ္ထံ၊အစုံဖြစ်သောတရားကို ပြခြင်းငှါ၊ဝုတ္တံ ဆိုအပ်၏။ဥာဏန္တိ၊ဥာဏ်ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညုတညာ ဏံ၊သဗ္ဗညုတညာဏ်တည်း။ဒေ၀တာယ၊ဗုဒ္ဓနာဗြဟ္မာ၏၀စနသမုဋ္ဌာ နုမေ၀၊စကား၏အခြားမဲ့ဖွဲ့သောလျင်၊ကထံနုခေါတိ၊အကြောင်းအဘယ်နည်း ဟု၎၊အာ၀ဇ္ဇနဿ။ဆင်ခြင်သော။ဘဂ၀တော၊ဖြတ်စွာဘုရားအား၊နုန္ဓေ နု၊နန္ဒသည်၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊သန္ဓိ၊ကတံ၊ချက်မှောက်ပြုအပ် ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥာဏံ၊သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သည်၊ဥပဒ္ဒိ၊ဖြစ်တော်မူပြီ၊ ဟိသစ္စံ၊ထိစကားသည်မှန်၏၊သောအာယသ္မာ၊ထိအရှင်နန္ဒသည်၊သဟာ ယ၀ဘိက္ခု၊ဟိ၊အပေါင်းအဘော်ရဟန်းတို့သည်၊တထာ၊ထိအခြင်းအရာဖြင့် ဥပ္ပဏ္ဏိယမာနော၊ ပျက်ရယ်ကျီစယ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊မယာ၊ငါသည်၊ဘာ ရိယံ၊လေးစားသောအမှုကို၊ ကတံ၀တ၊ပြုမိသည်တကား၊ သောဟံ၊ထို ငါသည်၊ ဇေ၀ံ၊ဤသို့၊သွာခါတော၊ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ဓမ္မ၀ိ နယော၊သုတ်အဘိ၀ဓွာ၀ိနည်းဟုဆိုအပ်သောသာသနာ၊တော်၌၊ပဗ္ဗဇိတ္မာ၊

ရဟန်းပြု၍၊ အန္တိုရာနံ၊နတ်သို့မဟုတ်ကို၊ပဒိုလသာဘာယ၊ရေစေခြင်းငှါ၊ သဏ္ဌာ
ရုံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ပါဒိုဘောဂ်၊ဝန်ခံဝတ္ထုလ်ကို၊အကာသိ။ ပြုဘိ၍၊ဤတို့၊
ဤသို့၊ ဥပုန္နသံ၊ဝဂေါ၊ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ဟိရောတ္တပ္ပံ
ရှက်ခြင်းလန့်ခြင်းကို၊ ပန္နုပဒ္ဒာ၊ပတ္တား၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဃနေန္ဒော၊စေ့ဆော်
လျက်။ ဝါယမနော လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊အရဟတ္တံ။အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
ပတ္တား၊ရောက်၍။စိန္တေသိ၊ကြံ၏၊အဟံ၊ငါသည်၊ဘဂဝန္တံ။မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ တောသေယ္ယာ၊ပဒိုဿ ဝါ၊ထိုဝန်ခံချက်မှ၊ ယံမောစေယျုံ၊အကြင်လွတ်စေ
ရာ၏၊ တံမောစနံ၊ထိုလွတ်စေခြင်းသည်၊နှုနသာရ၊ကြောင်ကောင်းလေရာ
၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စိ၊န္တေတွာ၊ကြံ၍၊ သေအာယဿာ၊ ထိုအရှင်နန္ဒသည်၊
ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ။ကပ်၍၊ အဋ္ဌာနော၊ မိမိ၏၊
အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုကို၊ သဏ္ဌေ။ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသိ။ ကြား
လျှောက်၏၊တော။ ထိုကြောင့်၊ အထခေါ် အာယဿာနန္ဒော(ပ)တောသ္မာ
ပဒိုဿ ဝါဘိ။ အထခေါ်အာယဿာနန္ဒော(ပ)တောသ္မာပဒိုဿ ဝါဟု၍၊ပါဠိ
ယံ၊ပါဠိ၊တော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ တဿ၊ထိုပါဠိတော်၌၊ပဒိုဿ
ဝါဘိ၊ပဒိုဿ ဝါဟု ဘည်ကား။ပါဒိုဘောဂပဒိုဿ ဝါ။နတ်သို့မဟုတ်ကို ရုစေအံ့
ဟု၊သော ဝန်ခံချက်မှ၊ အန္တိုရာနံ၊နတ်သို့မဟုတ်ကို၊ ပဒိုလသာဘာယ၊ရေစေခြင်း
ငှါ။အ ဘံ၊ငါသည်၊ ပါဒိုဘောဂေါ၊ဝန်ခံတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဒိုညာယ၊
ဝန်ခံချက်မှ၊ အထပန္ဓာ၊ထိုလျှောက်ထား သည်၏နောက်မှ၊ဘဂဝါ။မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ အသုဘေ ရသ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်အား။ ယသ္မာ၊အကြင်
ကြောင့်၊ တယာ၊ငါ၏ညီချစ်သည်း အညာ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရာဓိ
တာ။ခုအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တေဘ်ဤအရဟတ္တဖိုလ်အကြောင်းကို၊ ယယာ
ငါတုရားသည်၊ဥပတိ၊သိတော်မူအပ်ပြီ၊ဒေဝတာဝိ၊ဟုတ်ကုန်ကုန်ပြီဟူသည်
လည်း၊ မေ၊ငါတုရားအား။ အာရောစေသိ။ ကြားလာနှင့်၏၊ တသ္မာ၊ထို
ကြောင့်၊ အဟံ၊ငါဟုရုံးသည်၊ နပဒိုဿ ဝါ၊ဝန်ခံမဟုတ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ယခု
အခါ၌၊ မောစေတဗ္ဗော၊ ဝန်ခံချက်မှလွတ်စေအပ်၏။ အရဟတ္တပဋ္ဌာယ
ဝ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သဖြင့်သာလျှင်၊ မောစိတဗ္ဗော၊လွတ်စေအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ ယဒေဝခေါ် တေနန္ဒာတိအာဒိ။ ယဒေဝခေါ်တေနန္ဒဣတိသို့အာ
ဒိ၊သောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။တဿ။ထိုပါဠိတော်၌၊ယဒေ
ဝါဘိ၊ယဒေဝဟု သည်ကား။ ယဒါ၊ဝေ၊အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်
သောအခါ၌သာလျှင်၊ တေဘိ၊တေဟု သည်ကား၊ တဝ၊သင်၏၊ ရဂဿ

ကိ၊ မုဏ္ဍာဟူသည်ကား၊ မုဏ္ဍောလွတ်ပြီ၊ ဣဒံအဟံအဓိပ္ပါယောဣတိ ဆိုလတ္တံ့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝတ္ထုဝတ္ထုတို့ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထိဿ ယေဝကာလေ၊ အကြင်အခါ၌သာလျှင်၊ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတို့မှ၊ ဘဝ၊သင်္သာ၊ စိတ်တို့၊ စိတ်သည်၊ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်၏၊ အထပန္ဓော၊ ထိုအရဟတ္တ ဖိုလ်သို့ရောက်သည်မှနောက်၌၊ အနုန္တရေ မေဝ၊ အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ အဟု၊ ဝါ ဘုရားသည်၊ ဘဝေဘာဝါနိုဘောဝတောဝ၊ ထိုဝန်ခံချက်မှ၊ မုဏ္ဍောလွတ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပိအာ ယသ္မာ၊ ထိုအရှင်နန္ဒသည်လည်း၊ ဝိပဿနာကာလေ ယေဝ၊ ဝိပဿနာကို အားထုတ်သော အခါ၌သာလျှင်၊ အဟု၊ ဝါ သည်၊ ယဒေဝယံ ဝေဒနာ ဣယံ ဝုစ္စတိ ယံ ဝုတ္တံ၊ အကြင်ဒုက္ခဗေဒနာကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ နိဿယ၊ မှီ၍၊ ဣမံ ဝိပဿကာ ရုံ၊ ဤဝိပဿနာကိုပြုနိုင်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ တမေव၊ ထိုဝေဒနာကိုပြုနိုင်ခြင်း လျှင် ခြောက်ခုမြောက်သော ဒုက္ခဗေဒနာကိုသာလျှင်၊ သုဒ္ဓ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဂ္ဂ ဟေသာမိ၊ နှိပ်နင်းအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဿာဟစိတ္တော၊ ဖြစ်သောအား ထုတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇလာဟိရောတ္တပ္ပေါ၊ အလွန်အားကြီးသောခုက် ကြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍေ၊ ထိုဒုက္ခဗေဒနာသိသ၌သာလျှင်၊ ကတာ ဓိကာရတ္တာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခဗေ ဒနာသံဝေ၊ ဒုက္ခဗေဒနာကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း၌၊ ဥက္ကံ်သပါရမိ၊ လွန်မြတ်သော ပါရမီသို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သစေ ဘိက္ခဝေ နန္ဒသ ဝုဏ္ဏိမဒိသာ အာလောကေတဗ္ဗာ ဟောတိ(ပ)သမ္ဘာ နောဟောဘိဘိ၊ သစေဘိက္ခဝေ နန္ဒသ ဝုဏ္ဏိမဒိသာ အာလောကေတဗ္ဗာ (ပ)သမ္ဘာနောဟောတိဟု၍၊ ဘော်ဣတိစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုဟောတော်မူအပ်၏၊ ၊ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နန္ဒသ၊ နန္ဒအား၊ ဝုဏ္ဏိမဒိသာ၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်ကို၊ အာလောကေတဗ္ဗာ၊ ကြည့်အပ်သည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သင်္ဂီ၊ အလုံးရုံသော အရပ်ကို၊ စေတသောစေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမန္နာဟရိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ဆောင်၍၊ နန္ဒော၊ နန္ဒသည်၊ ဝုဏ္ဏိမဒိသံ၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်ကို၊ အာလော ကေတိ၊ ကြည့်၏၊ ဝုဏ္ဏိမဒိသံ၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်ကို၊ အာလောကယ တော၊ ကြည့်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အဘိဏ္ဍာဒေါ မနသ၊ အဘိဏ္ဍာဒေါမနသ ဖြစ်ကုန်သား၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ် တရားတို့သည်၊ အနွာသရိသန္တိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်၍ မည်ကြီးဝဲကုန် လတ္တံ့၊ ဝေ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်သော အခြင်းအရာ၌ဖြင့်သာလျှင်၊ အာလောကေ

တိ၊ကြည့်၏၊ဣတိပေ၊ဤသို့လျှင်၊တတ္ထတတ္ထိ ဒိသာဘေဒေ၊ထိုအရေပျက်
နှာအတို့၌၊ သမ္ဘဝနောဆင်ခြင်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း
တို့၊နန္ဒသ၊နန္ဒအား၊ပ ဣမဒိသာ၊အနောက်ပျက်နှာအရပ်ကို၊(လ)၊ဥတ္တရာ
ဒိသာ၊မြောက်ပျက်နှာအရပ်ကို၊ဒက္ခိဏာဒိသာ၊တောင်ပျက်နှာအရပ်ကို၊
ဥဒ္ဓံ၊ အထက်အရပ်ကို၊ အဓော၊အောက်အရပ်ကို၊ အနုဒိသာ၊အထောင့်
အရပ်ကို၊ အာလောကေ တဗ္ဗာ၊ကြည့်အပ်သည်၊သစေဟောတိ၊အကယ်
၍ဖြစ်အံ့၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးရုံသောအရပ်ကို၊ စေတသောစေတသာ၊ ဗိတ်ဖြင့်
သမန္နာဟရိတ္ဗာ။ ကောင်းစွာသိမ်းဆည်း၍၊ နန္ဒော၊နန္ဒသည်၊ အနုဒိသံ
အာ၊ထောင့်အရပ်ကို၊အာ၊လောကေတိ၊ကြည့်၏၊ဣတိ၊ဤသို့ကြည့်သည်
ရှိသော်၊ မေ၊ငါ့အား၊(ပ)၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သမ္ဘဝနောဆင်ခြင်သည်၊ ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊ တေနေဝ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တံအာယသ္မန္တံ၊ ထိုအရှင်နန္ဒ
မထေရကို၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ မမ၊ငါဘုရား၏၊သာဝကာနံ၊တပည့်ဖြစ်
ကုန်သော၊ရှင်ပြုယောသုစရ၊စရှုစသောဣန္ဒြေတို့၌၊ ဂုတ္တဒ္ဒါရာနံ၊လုံခြုံသောတံ
ခါးရှိကုန်သော၊ဘိက္ခုနံ။ ရဟန်းတို့တွင်၊ယဒိဒံယောအယံနန္ဒော၊ ဒေ၊ကြင်
နန္ဒသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဘော်ဒေသောနန္ဒဟေ့ရော၊ ထိုနန္ဒမထေရ်သည်၊အဂ္ဂံ
အဂ္ဂေါ၊ဖြတ်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊တောဒဂ္ဂေ၊တောဒဂ်အရာ၌၊ဌပေသိ၊ထား၊တော်
မူ၏၊ တေမတ္တံ၊ဝိဒိတ္ဝာတိ၊ တေမတ္တံ၊ဝိဒိတ္ဝာ ဟူသည်ကား၊ အာယသ္မ
တောနန္ဒသ၊အရှင်နန္ဒ၏၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးရုံသောအာသဝေါတရား
တို့ကို၊ ခေ၊ပယတ္တာ၊ကုန်စေ၍၊ သုခါဒိသု၊ သုခစသည်တို့၌၊ ဟာနိဘာဝ
ပတ္တိသင်္ခါတံ၊ ဟာနိအဖြစ်သို့ရောက်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဇီဝံအတ္တံ၊
ထိုအနက်ကို၊ သဗ္ဗာကာရေတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်
ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံဥဒါနဲ့ဣမံဥဒါနံ ဟူသည်ကား၊တဒတ္ထဝိ
ဘာဝနံ၊ ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတော်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ဤဥဒါန်းကို၊
ဥဒါနေသိ၊ကျူးရှင်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ယသ္သနိတ္တိဏ္ဏော
ပကော်တိ၊ ယသ နိတ္တိဏ္ဏောပကော် ဟူသည်ကား၊ ယေနုဒ္ဓရိယဝုဋ္ဌ
ဟေန၊ အကြင်အရိယာဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ အရိယမဂ္ဂသောတုနာ၊ အရိယမဂ်
တည်းဟူသော တံတားဖြင့်၊ သဗ္ဗော၊အလုံးရုံသော၊ ဒိဋ္ဌိပကော်၊ ဝ်ဏ္ဏော
ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောညွှန်ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သံသာရုပကော်၊သံသရာ
တည်းဟူသော ညွှန်ပြောင်းကို၊နိဗ္ဗာနုပါရုဝမဟေန၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
ကမ်းသို့သွားသဖြင့်၊တိဏ္ဏောဝေ၊ကူးမြောက်ပြီးသည်သာလျှင်၊ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ မဠိတောကာမကဏ္ဍကောတိ၊ မဠိတောကာကေဏ္ဍကောဟူသည်

ကားပေယ နဝုဋ္ဌလေန။ အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ သဗ္ဗာနုံ၊ သဗ္ဗဝါတ္ကိုအား၊ ဝိဏ္ဏနတောပထိုးပစ်တတ်သောကြောင့်၊ ကာမဂုဏ်ရှုကောတိ၊ ကာမဂုဏ်ရှု ကောဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမော၊ ရုအာပ်သော အမည်ရှိသော၊ သဇ္ဇော၊ အလုံးရုံ သော၊ကိုလေသကာမော၊ ကိုလေသာကာမကို လည်းကောင်း၊ သဇ္ဇော၊ အလုံးရုံသော၊ကာမဝိသုဒ္ဓကော၊ကာမတည်းဟူသောပြောင့်ကို၊ ဗွေဥာဏ ဒဏ္ဍေန၊ မဂ်ဥာဏ်တည်းဟူသောလှံနှင်ကန်ဖြင့်၊ မဒ္ဒိတော၊ရိုက်နှက်သဖြင့် ရှိပ်နင်းအပ်ပြီ၊ ဘဝေါ။ ဗျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်း အကျန်မရှိသော အားဖြင့်၊ မဒ္ဒိတော၊ ရှိပ်နင်းအပ်ပြီ၊ မောဟခယံ၊မောဟ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့၊အနုပ္ပတ္တော၊အစဉ်ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၎ေဝံဘူတောစ၊ ဤသို့ ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊သမ္ဘောဟသည်း၊ တွေ့ဝေခြင်းနှင့်တကွသော၊ ဒုက္ခာ ဒိဝိသယသည်း၊ဒုက္ခစသည်တို့၏ အရောကို၊ခေပနေန၊ ချေဖျက်သဖြင့်၊မော ဟက္ခယံ၊ မောဟကုန်ရာ အရေဟတ္တာဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊အာရေဟတ္တာပလဆ္ဆ၊အာရေဟတ္တာဖိုလ်သို့ လည်းကောင်း၊နိဗ္ဗာနဆ္ဆ၊ နိဗ္ဗာန်သို့လည်းကောင်း၊အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ပြီ၊ သုခဒုက္ခေသုနဝေ ဝတိ သဘိက္ခုတိ၊သုခဒုက္ခေသုနဝေဒတိသဘိက္ခု ဟူသည်ကား၊ဘိန္နကိ လေသော၊ ဆီးဖျက်အပ်သော ကိုလေသာရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းသည်၊ဣဋ္ဌာရမ္မဏာသမာယောဂတော၊ ဣဋ္ဌာရုံနှင့်ကောင်းစွာယှဉ် သောအားဖြင့်၊ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သုခေသုစ၊ သုခတို့၌လည်း ကောင်း၊ အနိဋ္ဌာရမ္မဏာသမာယောဂတော၊ အနိဋ္ဌာရုံနှင့်ကောင်းစွာယှဉ် သောအားဖြင့်၊ဥပ္ပန္နေသု၊ဖြစ်ကုန်သော၊ဒုက္ခေသုစ၊ဒုက္ခတို့၌လည်းကောင်း၊ နဝေဝတိနကမ္ပတိ၊မတုန်လှုပ်၊တုံ့နိမ့်ဘုံ၊ ထိုသုခဒုက္ခဟူသောအကြောင်း ကြောင့်၊စိတ္တဝိကာရံ၊ စိတ်၏ဘေးကပြန်ခြင်းသို့၊နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ သုခဒုက္ခေသုတိစ၊ သုခဒုက္ခေသုဟူသော စကားသည်လည်း၊ ဒေသနာ မတ္တံ၊ဒေသနာကို အရေးပြုကာမျှသာတည်း၊ သဇ္ဇေသုပိ၊ အလုံးရုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ လောကဓမ္မေသု၊ လောကဝံတရားတို့၌၊ နဝေဝတိ၊မတုန် မလှုပ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ၊ဒုတိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ဒုတိယ သုတ်၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၃-နန္ဒဝဂ်-၃-ယသောဇသုတ်၊

တတိယ၊တတိယသုတ်၌၊ ယသောပေမရဝါနိုတိုင်လျှင်း ယသောပေမ ရဝါနိုဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ယသောဇောတိ၊ ယသောဇော ဟူသည်ကား၊ တာသထေရသား၊ထိုမထေရ်၏နာမ်၊အမည်တည်း။ဘုံထေရ်၊ထိုယသော ဇမထေရ်ကို၊ဝုဋ္ဌာဂ်မ်၊ ရှေးသွားကို၊ကတ္တား၊ပြု၍၊ ပဗ္ဗဇိတတ္တာ၊စ၊ဟောန်းပြု သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိစရေဏတောစ၊ တကွသွားလာကျင်လည် ကြသောကြောင့်လည်းကောင်း။ တာနိပန္ဓတိကျ္ဍ၊သတာနိ၊ထိုငါးဆယ်သော ရဟန်းတို့ကို၊ယသောပေမရဝါနိတိ။ ယသောပေမရဝါနိဟူ၍၊ ဝုတ္တာနိ၊ဆို အပ်ကုန်၏၊အယ်၊ဤဆိုလတ္တံ့.သည်ကား၊တောသံထေရာနုံ၊ထိုယသောဇမ ထေရ်အမှီးဂိုကုန်သောငါးဆယ်ရဟန်းတို့၏၊ဝုဋ္ဌယောဂေါ၊ခြေးဆုတောင်း တည်း၊ဇတိတော၊လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ကာသပဒသဝတ္ထုသား၊ကာသပ ဖြတ်စွာတရားတို့၏၊သာသနေ၊သာသနာတော်၌၊အညတရော၊ တယောက် သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊အါရညေ၊ကေါ၊အရညကင်ရတင်သော်တည် သည်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊အရညေ၊တော၌၊ဝိဇ္ဇိပါသေါ၊ကောကျော်ဟျာ၌၊ကတ ပဏ္ဏကုဋိယံ၊ပြုလုပ်အပ်သောသစ်ရွက်ကုဋိ၌၊ဝိဟရတိ၊နေ၏၊တည်ဆဲသမ ယော၊ထိုအခါ၌လည်း၊ပန္ဓသတာ၊ငါးရာကုန်သော၊စောရာ၊ခိုးသူတို့သည်၊ ဂါမဃာတကာဒီနိ၊ ရွာကိုတိုက်ဖျက် လုယက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကတ္တား၊ပြု၍၊စောရိကာယ၊ခိုးမှုကိုပြုသဖြင့်၊ဇီဝန္တာ၊ အသက်မွေးကြကုန် လျက်၊ စောရကမ္မံ၊ခိုးသူတို့၏ အမှုကို၊ကတ္တား၊ပြု၍၊ ဇနပဒမနုဿေဟိ၊ ဇနပုဒ်သား လူအများတို့သည်၊ အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်တဖိုက် လိုက်ကုန်၍၊ ပလာယမာနာ၊ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင် ကုန်သည်ရှိသော်၊ အရညံ၊တော သို့၊ပဝိသိတ္တာ၊ဝင်၍၊ တဏ္ဍုလံ၊ထိုတောခ္ဍ၊ကိုဖြို၊တရုံတခုသော၊ဂဟကံဝါ၊ ယူစရာကို လည်းကောင်း၊ ပန္ဒိသဲ့ကံဝါ၊ ဓိမိတ္ကိုကိုးကွယ်ရာကို လည်း ကောင်း။ အပသဿန္တာ၊မမြင်ကုန်၍၊ အဝိနုဒေ၊မနိုးမဝေးသော အရေ၌ခ္ဍ ပါသာဏော ကျောက်ဟျာခ္ဍ၊ နိသိန္နံ၊ထိုင်နေသော၊တံဘိက္ခုံ၊ထိုရဟန်းကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍၊ဝန္ဒိတ္တာ၊ဂိုဠိ၍၊ တံပဝတ္တိံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ကြား၍၊ဘဂ္ဂေ၊အာဂုဏ်ဘုရား၊ အမှာကံ၊တပည့်တော်တို့၏၊ ပန္ဒိသဲ့ကံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဟောထ၊ဖြစ်တော်မူပါလော၊ဆုတိ၊ဤသို့၊ ယာစိ သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏၊ ထေရော၊မထေရ်သည်၊ တုမှာကံ၊သင်တို့အား၊သိလ

သဒ်သံ၊ သိလန္ဒာင့်တူသော၊ ပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သဇ္ဇေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝေါ၊သင်တို့သည်၊ ပဠူသိလာနိ၊ငါးပါးသီလ တို့ကို၊ သမာဒိယထ၊ ဆောက်တည်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုရ၏။ တေစောရာ၊ထိုခိုးသူတို့သည်။ သာဓုကာ၊ကောင်းပါပြီတုရားဟု၍၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ၊ဝန်ခံကြ၍၊သီလာနိ၊ငါးပါးသီလတို့ကို၊သမာဒိယိ သု၊ခံယူ ဆောက်တည်ကြကုန်၏။ ထေရော၊မထေရ်သည်၊ တုဏှေ၊သင်တို့သည်၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ သိဒ္ဓေ သု၊သင်္ကန်းတို့၌ပတိဋ္ဌိတာ၊တည်ကြလေကုန်ပြီ၊ အတ္ထာနော၊မိမိတို့၏။ ဓိရိတံ၊အသက်ကို၊ ဝိနာ၊သေခြင်းသုဝိ၊ဗျက်ဆီးကုန် သောသူတို့၌လည်း၊ မနုံ၊စိတ်ကို၊မာ၊ပဒေါသယိတ္ထ၊မပြစ်မှားကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ကကရူပမဝိဒိ။လွှဲသွားဥပမာရှိသောအစိအငေါ်ကို၊အာစိက္ခိ၊ ပြောကြားလိုက်၏။ တေစောရာ၊ထိုခိုးသူတို့သည်၊ သာဓုကာ၊ကောင်းပါပြီ ဘုရားဟု၍၊ သမ္ပဋိစ္ဆိ သု၊ဝန်ခံကြကုန်၏။ အထပန္နာ၊ထိုနောက်မှ၊ တေ ဇာနုပဒါ၊ ထိုဇနုပုန် သားတို့သည်။ သံပတ္တာ။ အစဉ်ရောက်ကြကုန်၏။ ဣတောစိတောစ၊ထိုမှဤမှ၊ ဂဝေသန္တာ၊ရှာကြကုန်သည်ရှိသော်၊တေစော ရော၊ထိုခိုးသူတို့ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍။ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံသောခိုးသားငါးရာတို့ကို၊ ဓိရိတာ၊ဓိရိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါရောပေသုံ၊ချကြလေကုန်၏။ တေစောရာ။ထိုခိုး

သူတို့သည်။ တေသုဇနုပဒမနုသေသု၊ ထိုဇနုပုန်သားတို့၌၊ မနောပဒေါ သမတ္တဒ္ဓိ၊ စိတ်ပြစ်မှားခြင်းကိုမှလည်း၊ ဒုက္ခတ္တာ၊မပြုမူ၍။ အခဏ္ဍာသီ လာ၊မကျိုးသောဘဝရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံကတ္တာ၊သေခဲ့ကြ၍၊ကာ မာဝစရေ၊ဒေဝေသု၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ သု၊ဖြစ်ကြလေကုန် ၏။ တေသု ထိုခိုးသားငါးရာတို့တွင်။ဧဠေစောရော၊ခိုးမှုးကြီးသည်။ဧဠ ဒေဝဒေဝပုတ္တာ၊ နတ်သားအကြီးသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ဒုတေ၊ ဣမ တပါးသော ခိုးသားလေးတို့သည်၊ တသ၊ထိုခိုးမှုးကြီးနတ်သား၏၊ ပရိ ဝါရာ၊အခြံအရံတို့သည်။ အဟေသုံ၊ဖြစ်ကြကုန်၏။ တေစောရာ၊ထိုခိုးသား တို့သည်၊ ပရိပရာ၊တာဘဝဒ္ဓတာဘဝသို့၊ သံသရန္တာ၊ ကျင်လည်ကြကုန် သည်ရှိသော်၊ ကေါဗုဒ္ဓန္တရီ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားတို့၏ တရုသောအကြား ကာလပတ်လုံး။ ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊ ခေပေတ္တာ၊ကုန်စေ၍၊ အမှာ ကံ၊ငါတို့၏၊ ဘဝတောဝ၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝိတ္ဝာ၊ရုတေခဲ့၍၊ ဧဠေ၊ဒေဝဒေဝုတ္တော၊ နတ်သား အကြီးသည်၊ သာဝတ္ထိနဂရေ၊သာဝတ္ထိမြို့တော်ခါး၌ နိုးဒ်ကေ ဝဋ္ဋကုလေ၊မောတ်ငါးရွာ၌၊ ပဠုကုလသတဧဠကသေ၊ငါးရာသောတံငါတို့၏

အကြီးဖြစ်သော၊ ကေဝဋ္ဋသားတံငါကြီး၏၊ ပုဏ္ဏားသားသည်၊ဟုတ္တား၊ ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ဖြစ်၏၊ ယသောဇောဘိ၊ယသောဇဟု၍၊အသာကုမာရသော၊ ထိုသတ္တိသားအား၊နာမ်၊အမည်ကို၊ အကံသု၊မှည့်ကြကုန်၏၊ဣဒေါ၊ ဣဒေ၊ အခြံ အရံ နာဘ်သားတို့သည်လည်း၊ အာသေသားကေဝဋ္ဋာနံ၊ ကြင်းသော တံငါတို့၏၊ ပုဏ္ဏား၊သားတို့သည်၊ဟုတ္တား၊ဖြစ်ကြကုန်၍၊နိဗ္ဗာန်ကို သူ၊ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ဘေကုမာရကာ၊ ထိုသတ္တိသားတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗသန္ဓိဝါသေနုဂ္ဂေး ဂ္ဂေးသောဘဝက အတူနေတူးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သင်္ဘောပါ၊အလုံးရုံငါးရာ သောသူတို့သည်လည်း၊ သဟာယကာ၊အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဟုတ္တား၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သဟာ၊တာတွေ၊ ပံသုကိဠိကံ၊ မြေမှုန့်ကစားခြင်းကို၊ ကိဠန္တာ၊ ကစားကြကုန်လျက်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဝယပတ္တာ၊အရွယ်သို့ ရောက်ကြကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယသောဇော၊ ယသောဇ သည်၊တောသံ၊ထိုသူ အားပါင်းတို့၏၊အဋ္ဌေ၊အကြီးအမြတ်သည်၊အဟော သိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးရုံငါးရာသော သတ္တိသား တို့သည်၊ ဂေါ၊တာ၀၊တကွနက်သာလျှင်၊ ဟုတ္တား၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ဇာလာနိ၊ပိုက်ကွန် တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူကြကုန်၍၊ နဒိတဋ္ဌာကာဒီသု၊ မြစ်တာဝက်ဆည် ကန်စသည်တို့၌၊ မဇ္ဈေ၊ ငါးတို့ကို၊ဗန္ဓိတ္တာ၊တိုက်ထောင်ကုန်လျက်၊ ဝိဝ ရန္တိ၊သွားလာကြကုန်၏၊အထပန္တာ၊ထိုနောက်မှ၊ဂေဒိ၀သံ၊တနေ့သ၌၊ အစိရ၀တိယာ၊ အစိရ၀တီအမည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊မြစ်၌၊ဇာလေ၊ကွန်တို့ ကို၊ခိတ္တေ၊ပစ်အပ်သည်ရှိသော်၊ သုဝဏ္ဏ၀ဏ္ဏာ၊ရွှေအသင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ မဇ္ဈော၊ ငါးသည်၊ အဇ္ဈောဇာလေ၊ ပိုက်ကွန်တွင်း၌၊ ပါ၀ိသိ၊ဝင်၏၊တံမဆို၊ထိုငါးကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊သင်္ဘောပါ၊အလုံးရုံလည်းဖြစ် ကုန်သော ကေဝဋ္ဋာ၊တံငါသည်တို့သည်၊ အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ ပုဏ္ဏား၊သား တို့သည်၊မဆို၊ငါးကို၊ဗန္ဓိတ္တာ၊ တိုက်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ သုဝဏ္ဏမဆို၊ ရွှေငါးကို၊ဗန္ဓိ သု.ဝိကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဟဒ္ဒတုဒ္ဒါ၊နှစ်သက်ရွှင်လန်းကုန် သည်၊အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ အာသတ္ထိ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊တေပမ္ပသ တာ၀ိသဟာယကာ၊ ထိုတံငါသားငါးရာတို့ သည်လည်း၊ မဆို၊ ရွှေငါး ကို၊နာ၀ါယ၊လေ၌၊ ပက္ခိ၀ိတ္ဝာ၊ထည့်၍၊နာ၀ံ၊လေကို၊ ဥက္ခိ၀ိတ္ဝာ၊ချိတ်၍၊ ရေညော၊မင်းအား၊ ဒဿေသုံ၊ပြကြကုန်၏၊ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ဘံမဆို၊ထို ငါးကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ ဘ၀ဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတသမဆို သား၊ထို ငါး၏၊သုဝဏ္ဏာ၊ရုပ်၊ရွှေအသင်း၏အားကြောင်းကို၊ဇာနိသတိ၊သိတော်မူ လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ကြံ၍၊မဆို၊ငါးကို၊ဂါထာ၀ပတွာ၊ယူစေ

၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒဿသိ၊ပြု၏၊ သတ္တာ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊အယုံမရှိသော၊ဤငါးသည်၊ကာသပသမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓသာ၊ကာသ ပမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာ၊ သာသနာတော်သည်၊ ဩသဏ္ဌမာနေ၊ ဆုတ်ယုတ်သည် ရှိသော်၊ ပဋ္ဌဓိတွား၊ ဟောနိုးပြု၍၊ မိန္ဒာပဓိပဋ္ဌော၊ ဘေဘက်ပြန်၍ကျင့်လျက်၊သာသနံ၊သာသနာတော်ကို၊ဩသဏ္ဌာပေတွာ၊ ဆုတ်ယုတ်စေ၍၊နိရယေ၊ငရဲ၌၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏၊ ဂေါဝုဒ္ဓနှင့်ရှစ်ဆူသော ဘုရားတို့၏ တရားသောအကြား၊ကာလပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ငရဲ၌၊ ပစိတွာ၊ ကျက်စားလျှက်၊ တ၊တော၊ထိုငရဲမှ၊ရ၊တော၊ရ၊တော သည်ရှိသော်၊အစိရဝတိ ယံ၊အာဝိရေတိတိ ဖြစ်၌၊ မ၊ဣဿော၊ငါးသည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏၊ ဒုတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဝိန်းတော်မူ၍၊ တ၊သား၊ထိုတံငါ၏၊ မာတုဘာဂိနိနဋ္ဌ၊ အသိန္နစ်မတို့၏သည်း၊ နိရယေ၊ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ဝ၊ဋ္ဌ၊ ဖြစ်သောအ၊ဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ တ၊သမ၊ဋ္ဌ၊သား၊ထိုငါး၏၊ ဘာ၊တိ၊ကဏ္ဍ၊ရ၊သား၊ အစ်ကို မ၊ထရ်၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတ၊ဘာ၊ဝ၊ဋ္ဌ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသော အ၊ဖြစ်ကို၊လည်းကောင်း၊ ဝ၊နေ၊ဝ၊ ထိုငါးကို၊သာ၊လျှင်၊ ကထာ၊ပေတွာ၊ ပြော၊ဆို၊စေ၍၊ ဣမိ၊သာ အာ၊ဋ္ဌ၊ပ္ပ၊တ္တိ၊ယာ၊ဤ အာ၊ဋ္ဌ၊ပ္ပ၊တ္တိ၌၊ ကပိ၊လ၊သုတ္တံ၊ ကပိ၊လ၊သုတ်ကို၊ ဒေ၊သေ၊သိ၊ ဟော၊တော်မူ၏၊ သ၊ဗ္ဗ၊ မြတ်စွာ၊ဘုရား၏၊ ဒေ၊သ၊နံ၊ ဒေ၊သ၊နာ၊တော်ကို၊ သု၊တွာ၊ကြား၊နာ၍၊ ပ၊ဗ္ဗ၊သ၊ဘာ၊ငါး၊ရှာ၊ကုန်သော၊ တော၊ကေ၊ဝ၊နဋ္ဌ၊ဝ၊တ္တာ၊ထို တံငါ၊သား၊တို့သည်၊သံ၊ဝေ၊ဂ၊ဇာ၊တာ၊ဖြစ်သော၊ထိတ်လန့်ခြင်း၊ရှိ၊ကုန်သည် ဟု၊တွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ဘ၊ဂ၊ဝ၊တော၊ မြတ်စွာ၊ဘုရား၏၊ သန္တိ၊ကေ၊အ၊ထံ၊တော် ၌၊ပဋ္ဌ၊ဓိ၊တွာ၊ ရှင်ပြု၊ကြ၊ကုန်၍၊ ဥ၊ပ၊သ၊မ္ပ၊နှာ၊ပ၊ဗ္ဗ၊ဇိ၊အ၊ဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်၊ ဟု၊တွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိ၊ဝ၊ဂ၊ဝါ၊သံ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌နေခြင်း၊ကို၊ ဝ၊သ၊ဗ္ဗာ၊နေ ကြ၊ကုန်လျက်၊ ဘ၊ဂ၊ဝ၊နှင့်၊မြတ်စွာ၊ဘုရား၊ကို၊ ဒ၊သ၊နာ၊ယ၊ ဖူး၊မြင်ခြင်း၊ဌာ၊ အာ၊ဂ၊မ၊သ်ကို၊လာ၊ကြ၊ကုန်၏၊ တော၊ထိုကြောင့်၊ပါ၊ဠိ၊ယ်၊ပါ၊ဠိ၊တော်၌၊ တော၊ ခေါ်ပ၊ဒ၊သ၊မ၊ယေ၊ နယ်သော၊ဧ၊ပ၊မ၊ခါ၊နိ ပ၊ဗ္ဗ၊မ၊ဏ္ဍ၊ာ၊နိ၊ဘိ၊ဂ္ဂ၊ဟ၊သ၊တာ၊နိ၊တိ၊အာ၊ဒိ၊ တော၊ခေါ်ပ၊ဒ၊သ၊မ၊ယေ၊နယ်သော၊ဧ၊ပ၊မ၊ခါ၊နိ၊ပ၊ဗ္ဗ၊မ၊ဏ္ဍ၊ာ၊နိ ဘိ၊ဂ္ဂ၊ဟ၊သ၊တာ၊နိ၊ဤ၊သို့ အ၊စ၊ရှိ၊သော၊စ၊ကား၊ကို၊ဝ၊ဏ္ဏ၊ဟော၊တော်မူ၏၊ အ၊ပ်၏၊တ၊ဏ္ဍ၊ထိ ပါ၊ဠ၌၊ တော၊ခ၊ တိ၊ပ၊ဒ၊သ၊ တော၊ခ၊ဟူ၊သော၊ဝု၊ဒ်၏၊ တော၊ဟူ၊ခ၊တိ၊ပ၊ဒ၊ဟူ၊ ခေါ်၊တော၊ဟူ၊ခ၊ဟူ၍ ဝု၊ဒ်ဖြတ်ခြင်း၊ကို၊ ကာ၊တ၊ဗ္ဗော၊ပြု၊အ၊ပ်၏၊ တော၊ ထို၊သ၊သော၊ဧ ဒ၊မ္ဘ၊ား၊ရှိ၊ကုန် သော၊ငါး၊ရှ၊သော၊ဟော၊နိ၊တို့သည်၊ ဟု၊ဤ၊ဖြတ်စွာ၊ဘုရား၊ရှိ၊ရာ၊သို့၊နေ၊ဝ၊သ၊ တ၊ဟိ၊တိ၊နေ၊ဝ၊သ၊တ၊ကေ၊ဟိ၊ဟူ၊သည်ကား၊ နိ၊ဗ၊ဒ္ဓ၊ဝ၊သံ၊ဒ၊ ဖြ၊နေ၊ခြင်း၊ကို၊ ဝ၊သ ၊နေ၊ဟိ၊နေ၊လေ့ရှိ၊သော၊ရ၊ဟန်း၊တို့သည်၊ ပ၊ဒ္ဓိ၊သ၊ဗ္ဗော၊ဒ၊မ၊နာ၊တိ၊ပ၊ဒ္ဓိ၊သ၊ဗ္ဗော

ဒမာနာဟူသည်ကား၊ နေဝါသိကာဘိက္ခုဟု၊ အမြဲနေသောဟောန်းတို့နှင့်၊ ကစ္စာဝုသောခမနိယန္တိအာဒိနာ။ ကစ္စာဝုသောခမနိယံ ဤသို့အစရှိသည် ဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓာရဝေသန၊ အားစုံအစဖ်ပြုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမ္ဘောဒမာနာယ။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောကြသော၊ ကထာယ။စကားဖြင့်။ အာမာဝုသော ခမနိယန္တိအာဒိနာ၊ အာမာဝုသောခမနိယံ ဤသို့စသည် ဖြင့်၊သမ္ဘာဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောကြသော၊ တေဟိ၊ ထိုအာဝန္တေကရဟန်းတို့နှင့်၊ သန္ဓိ'တာဂ္ဂ၊ သမဗ္ဗဝတ္ထုမောဒ!။ အမျှဖြစ် သောဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှင်းရှိကြသဖြင့်၊ သေနာသနာနိပညာပယာမ နာတိ၊သေနာသနာနိပညာပယမာနာဟူသည်ကား၊အာစရိယုပဇ္ဈာယာနုံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့အား၊အတ္တနာစ၊မိမိအားလည်း။ပါဝုဏာနဝသနဋ္ဌာနာ နိ၊ရောက်သောနေရာတို့ကို၊ ပုန္ဒိတ္ထာ၊မေး၍၊တေဟိနေဝါသိကေဟိ။ ထို အမြဲနေသောရဟန်းတို့သည်၊ ဣဒံ။ဤနေရာသည်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ အာစရိယာနုံ။ ဆရာတို့အား၊ ဣဒံ၊ဤနေရာသည်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဥပဇ္ဈာယာနုံ၊ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့အား၊ ဣဒံ၊ဤနေရာသည်၊တုမှာကံ၊သင် တို့အား၊ပါဝုဏာတိ၊ရောက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သေနာသနာနိ၊ အိပ်ရာနေရာ တို့ကို၊ သံဝိဓာပေတွာ၊စီရင်၍။ အတ္တနာစ၊မိမိတို့သည်လည်း၊ တတ္ထ၊ထို ရောက်ရာနေရာသို့၊ဝတ်ကွာ၊သွားကြကုန်၍၊ဒွါရေကပါဒုဒိ၊ တံခါးမလေသာ တံခါးရှက်တို့ကို၊ ဝိဝရိတ္တာ၊ဖွင့်လှစ်၍၊မဗ္ဗပိဋ္ဌကဒုသာ၊ကုဟာဒိနိ။ ညောင် စောင်းအင်းပျဉ်ဟုသင်ဖြူးတို့ကို၊နိဟာရိတ္တာ၊ထုတ်၍၊ပမ္ပောဒေ့တွာ၊ခါ၍၊ ယထာဌာနဋ္ဌပနာဒိဝသေန။ထားမြဲခင်းမြဲသောနေရာစသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပညာပေန္တာစ၊ ခင်းကြကုန်လျက်လျှင်၊ ပတ္တစိဝရာနိပဒိုသာမေန္တာတိ၊ ပတ္တစိဝရာနိပဒို သာမေန္တာဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ'အရှင်ဘုရားတို့၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ ဣဒံပတ္တံ၊ ဤသပိတ်ကို၊ ဒ္ဒေထ။ထားကြပါကုန်၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ဣဒံစီဝရံ၊ဤသင်္ကန်းကို၊ဒ္ဒေထ။ထားကြပါကုန်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ မေ၊တပည့်တော်၏၊ ဣဒံထာလကံ၊ ဤသောက်ရွေက် ကို၊ဒ္ဒေထ။ထားကြပါကုန်၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့၊ မေ၊တပည့်တော်၏၊ ဣဒံဥဒကတုမ္ဗံ၊ဤရေဘူးကို၊ဒ္ဒေထ။ထားကြပါကုန်၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား တို့၊မေ၊တပည့်တော်၏၊ ဣဒံကတ္တရယဋ္ဌိ၊ဤတောင်ဝှေးကို၊ဒ္ဒေထ။ထား ကြပါကုန်၊ဣတိ'ဝေါ၊ဤသို့၊ သမဏာပရိက္ခာရံ၊ရဟန်းတို့၏ပရိက္ခရာကို၊သံ ဝေါပယမာနာ။ကောင်းစွာသိမ်းကုန်လျက်၊ ဥစ္စာသန္ဒမဟာသန္ဒါတိ'ဥစ္စာ သန္ဒမဟာသန္ဒါဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓံ'အထက်သို့၊ဥဋ္ဌတာ'ဌနှင့်၊ ကက်သော

အနက်ကြောင့်၊ယေသံဘိက္ခူနုံ၊အကြင်ရဟန်းတို့အား၊ဥစ္စော၊အထက်သို့ တက်သဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်ပြန့်နှံ့သော၊ သဒ္ဓေါ၊အသံသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣတိ၊ဟုတိတသွား၊ထိုကြောင့်၊ တောဘိက္ခူ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ဥစ္စာသဒ္ဓါ၊ဥစ္စာ သဒ္ဓမည်ကုန်၏၊အကာရဝတီ၊အာအာကွဲရာ၏၊ အာကာရံ၊အာအာကွဲရာကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ သမန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ပဿေ၊ဘေး၌၊ ပြန့်နှံ့သော အနက်ကြောင့်၊မဟန္တော၊ကျယ်သော၊သဒ္ဓေါ၊အသံသည်၊ယေသံဘိက္ခူ၊ နုံ၊အကြင်ရဟန်းတို့အား၊ အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ဟုတိတသွား၊ထိုကြောင့်၊ တောဘိက္ခူ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ မဟာသဒ္ဓါ၊ မဟာသဒ္ဓမည်ကုန်၏၊ ကေ ဝဠာမညေမဿ ဝိ လောပေတိ၊ ကေဝဠာမညေမဿ ဝိ၊လောပေ ဟူသည် ကား၊ကေဝဠာ၊တံငါတို့သည်၊ မဿ ဝိ၊လုပ္ပနေ ဝိ၊ယား ငါး၊ကိုလုယက်ကုန်သို့ သကဲ့သို့၊ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ကေဝဠာ၊ တံငါတို့သည်၊ ဥဒကေ၊ရေ၌၊မဿ ဝဟာယ ဣတိ၊ငါးကိုယူခြင်း၌၊ ဝဠနတောပဝတ္တနတော၊ ယူသင့်မယူသင့်ဟူ၍ခြင်းခုံတတ်သောအားဖြင့်၊ ကေဝဠာတိ၊ တံငါတို့ ဟူ၍၊လဒ္ဓနာမာ၊ ရအာပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ မဿ ဗဟူ၊ ငါးထောင် ကုန်သောသူတို့သည်၊ မဿ ဝဟာယ ဣတိ၊ငါးကိုယူခြင်း၌၊ ဇာလေ၊ကွန်၌၊ ဇာလံ၊ကွန်ကို၊ပက္ခိပိတ္မာ၊ချ၍၊ပရိဠော၊ဝင်ပြီ၊နုပရိဠော၊မဝင်သေး၊ ဂဟိ တောပယူသင့်ပြီ၊နုဂဟိတောမယူသင့်သေး၊ ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိ သည်ဖြင့်၊ဥစ္စာသဒ္ဓမဟာသဒ္ဓါ၊ ဖြင့်သောအသံကျယ်သော အသံရှိကုန် သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ယထာစ၊ဥပမာတနည်းလည်း၊ တေ၊ထိုတံငါ တို့သည်၊မဿံ၊ငါးကို၊ပဿိ အာဒိဟိ၊ချင်းတောင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ ဒ္ဌပိတဋ္ဌာ နေ၊ထားရာအရပ်၌၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ဂဏ္ဍိ၊သွား၍၊ မယ်ငါ့အား၊ ကော်တားကာင်သော၊ မဿံ၊ငါးကို၊ ဒေထ၊ပေးကုန်လော၊ မယ်ငါ့အား၊ ကော်တရသော၊ မဿ ဗာလံ၊ငါးတစ်ကို၊ ဒေထ၊ပေးကုန် လော၊ အမုကဿ၊ ဤအမည်ရှိသောသူအား၊ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်သောငါး သည်၊မဟန္တော၊ကြီး၏၊မယ်ငါ့အား၊ ဒိန္နော၊ပေးအပ်သောငါးသည်၊ခုဒ္ဒ ကော၊ငယ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတ္တွာ၊ဆို၍၊ ဝိလုပ္ပမာနေ၊ လုယက်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ထိုတံငါတို့၏၊ ပဒို သေ၊ခနာဒိ၊သေနု၊ ဖြစ်ခြင်းလုယက်ခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥစ္စာသဒ္ဓါစ၊ ဖြင့်သောအသံရှိကုန်သည် လည်းကောင်း၊ မဟာသဒ္ဓါစ၊ ကျယ်သောအသံရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ယထာ၊ဖြစ်ကုန်သ ကဲ့သို့၊ဇေ၊မေ၊ဇေ၊တထာ၊ထိုအတူသျှင်၊တောဘိက္ခူ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊

ကရောနို့။ပြုကုန်၏။ဈာတိ။ဤသို့။ဒသေသပါ။ဖြစ်၏။ တေတေတိ။တေတေဟူ သည်ကား။တေ၎ေ၊ ထိုတံငါသည်ရေဟန်းတို့သည်။ ကိ'နှုတိ။ကိ'နှုဟူ သည်ကား။ကိသနုကိမတ္ထံ။အဘယ်အကျိုးငှါ။ဈာတိအယ်။ဤသည်ကား။ အတ္ထေ၊အနက်တည်း။ တေမေတိ။တေမေဟူသည်ကား။ တေဇာမေ၊ထို သူတို့ကို၊ ပဏာမေမိတိ။ပဏာမေမိဟူသည်ကား။ နိဟာရေ၊ငါ၌ဥစ္စာတုတ် တော်မူ၏။ဝေါတိ၊ဝေါဟူသည်ကား။တုမှေ၊သင်တို့သည်။နခေါမမသန္တိ ကေဝတ္ထုဇ္ဇန္တိ။နခေါမမသန္တိကေဝတ္ထုဇ္ဇိဟူသည်ကား။ တုမှေတိ။သင်တို့ သည်၊မယ်ငါဘုရား၏။ သန္တိကေ၊အထံ၌။ နဝသိတဗ္ဗံ။မနေထိုက်။ ယေ တုမှေ၊အကြင်သင်တို့သည်၊မာဒိသဿ၊ငါကဲ့သို့သော၊ ဗုဒ္ဓသ၊ဖြတ်စွာ ဘုရား၏။ ဝဿနဋ္ဌာနံ၊နေရာအရပ်သို့၊အာဂတ္တိုဝ၊လာ၍။ ဧဝံ၊ဤသို့၊မဟာ သန္ဓိ၊ ကျယ်သောအသံကို၊ ကရောထ။ပြုကြကုန်ဘိသနည်း။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ဝမ္မတာယ၊သဘောဖြင့်။ ဝသန္တာ၊နေကုန်လျက်၊ကိ'နာမ၊အဘယ် ကြောင့်၊အသာရုပ္ပံ၊ရဟန်းတို့အား၊မလျောက်ပတ်သည်ကို၊ ကရိသထ၊ ပြုကုန်ဘိသနည်း။တုမှာဒိသာနံ၊သင်တို့နှင့်တူကုန်သောပုထုဇဉ်တို့သည်၊ မမ၊ငါဘုရား၏၊သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ ဝသနကိစ္စံ၊နေခြင်းကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဈာတိ၊ဤသို့၊ဒီပေတိ၊ဖြစ်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ဖြတ်စွာဘုရား သည်၊ ပဏာမိ၊တစ်၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တေသု၊ ထို ရဟန်းတို့ကတွင်း ကေဘိက္ခုပိ၊ တယောက်သော ရဟန်းမျှသည်လည်း။ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား။ တုမှေ၊အရှင်ဘုရား တို့သည်၊ မဟာသန္ဓိမတ္တ ကေန၊ကျယ်သောအသံမျှဖြင့်၊ အမှေ၊တပည့်တော်တို့ကို၊ ပဏာမေထ၊ နှင်ထုတ်ကုန်ဘိ၏၊ဈာတိဝါ၊ဤသို့လည်းကောင်း။အာသုံ၊တပါး၊သော၊ဂဝိဋ္ဌိ၊ တစုံတခု၊သော၊ပဋိဝစနံ၊စကားတုံ့ကိုလည်းကောင်း။အဝတ္ထာ၊မဆိုမူ၍၊ ဗုဒ္ဓဂါရဝေန၊ဘုရားဦးရှိ၊သောကြင့်၊ သဗ္ဗေ၊အားလုံး၊ရုံသောရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ဝစနံ၊စကား၊တော်ကို၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ၊ဦးဖြင့် ခံကုန်လျက်၊ဧဝံဘန္တေတိ၊ဧဝံဘန္တေဟု၍၊ဝတ္ထာ၊လျှောက်ကုန်၍။နိက္ခမိ'သု၊ထွက်ခဲ့ကုန်၏၊ဧဝံပနဣတိ။ဤသို့ကား၊ တေသံဘိက္ခူနံ၊ထိုရဟန်းငါးရာတို့ ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊မယံ၊ငါတို့သည်၊သတ္ထာရံ၊ဖြတ်စွာ ဘုရားကို၊ပဿိဿာမ၊မျက်မြင်ပါကုန်အံ့၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊သောဿာမ၊နာပါ ကုန်အံ့၊သတ္ထု၊ဘုရားသခင်၏၊ သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ဝသိဿာမ၊နေပါ ကုန်အံ့၊ဈာတိ။ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊အာဂတာ၊လာခဲ့ပါကုန်၏၊ပန၊ထိုသို့လာခဲ့ ပါကုန်လျက်၊ဧဝရူပဿ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ဂုဏ္ဍနော၊နတ်လူတို့သည်

အလေးပြုအပ်သော၊သတ္တုဟု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိကံ။အထံတော်သို့၊အာဂတ်လာ၊လာကုန်၍၊မဟာသန္ဓီ၊ကျွယ်သောအသံကို၊ကဋ္ဌာ၊ပြုမိကြကုန်ပြီ၊ အမှာကံ၊ဝေ၊ငါတို့၏သာသနာ၊ဒေါ၊သော၊အပြစ်တည်း၊တမှာ၊ထိုအခေါ်မှ၊ ယံပဏာမိ။အကြင်နှင်ထုတ်တော်မူ၏၊တ၊တော၊ထိုနှင်ထုတ်တော်မူသော ကြောင့်၊သတ္တုဟုဘုရားသခင်၏၊သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ဝတ္ထု၊နေရြင်းဌာ၊ နလဋ္ဌ၊မရုအပ်၊သမန္တပါသာဒိက်၊ထက်ဝန်းကျင်မှကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ဣဒ္ဓအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ သရိရံ၊ကိုယ်တော် ကို၊ညြွှေလောကေ၊ဟုံ။ ဗုဒ္ဓြင်ရြင်းဌာလည်းကောင်း၊ မရုရသရေနှ၊ဗြဟ္မာ မင်း၏အသံနှင့်တူသောသာယာသောအသံတော်ဖြင့်။ဒေသိတံ၊ဟောတော် မူအပ်၊သော။ခမ္ဘီ၊တရားတော်ကို၊သောတုံ။နာရြင်းဌာ၊နလဋ္ဌာ၊မရုပြီ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ တော၊ထိုယသောဇမထေရ်အမှီးရှိကုန်သော၊ငါး၊ရာသောရဟန်းတို့ သည်း ဗလ၊ဒေါ၊မနုဿ၊ဇာတာ၊ အား၊ကြီး၊သော ဒေါ၊မနုဿ ဖြစ်ရြင်းရှိ ကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍၊ပဏ္ဍိတ်သု၊ဗဟုတ်ကြ၊လေကုန်၏၊ သံသာ၊မတ္တာ၊တိ၊ သံသာ၊မ၊တ္တာ၊ဟူသည်ကား၊ ဂုတ္တံ၊လုံ၊ရြုံ့စွာ၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ဝ ဒ္ဓိ၊တိ၊ဝ ဒ္ဓိ၊ဟူ သည်ကား၊ ဇော်နာ၊မ၊ကာ၊ဤသို့ဝ ဒ္ဓိ၊အမည်ရှိကုန်သော၊ ဇနပဒ်နှော၊ဇနပုဒ် တို့ကိုအစိုး၊ရကုန်သော၊ ရာဇ၊ကုမာရာ၊ မင်းသား၊တို့တည်း၊ တေ၊သံ၊ထိ ဝ ဒ္ဓိ၊မင်းသား၊တို့၏၊ နိ၊ဝါ၊သော၊နေရာ၊ဖြစ်သော၊ ဇေတ၊ဝန၊ဒေါ၊ တ၊ရု သော၊ဇနပုဒ်ကိုလည်း၊ ရုဋ္ဌ၊ဝ၊သေ၊နေ၊တင်စား၊သည်၏အစွမ်း၊အား၊ဖြင့်၊ ဝ ဒ္ဓိ ဟော၊ဝ ဒ္ဓိ၊ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝ၊ဒ္ဓ၊တိ၊ဆိုအပ်၏၊တော၊ထိ၊ကြောင့်၊ ဝ ဒ္ဓိ၊သု၊တိ၊ ဝ ဒ္ဓိ၊သု၊ဟူ၍၊ ဝ၊ဋ္ဌ၊ဆိုအပ်၏။ဝ ဋ္ဌ၊မုဒါ၊တိ၊ဝ ဋ္ဌ၊မုဒါ၊ဟူသည်ကား၊ဇော်နာ၊မ ကာ၊ဤသို့ဝ ဋ္ဌ၊မုဒါ၊အမည်ရှိသော၊လောကသား၊လူ၊အပေါင်း၏၊ ပုညသမ္ဘ တာ၊ကောင်းမှုကိုပြုရာ၊ဟူ၍သမုတ်အပ်သော၊ ကော၊တ၊ရု၊သော၊နှဒီ၊ဖြစ် တည်း။ ဝ ဋ္ဌ၊မုဒါ၊တိ၊ဝ ဋ္ဌ၊မုဒါ၊ဟူ၍လည်း၊ပါ၊ဠော၊ပါ၌အ၏ရှိ၏၊အတ္ထ၊ကာ ဇေနာ၊တိ၊ အတ္ထ၊ကာ၊မေ၊နု၊ဟူ၊သည်ကား၊ ကိ၊ဠိ။တ၊ရုံ၊တ၊ရု၊သော၊ပ၊ယော၊ဇနံ၊ ကိုယ်၊တော်ပါ၊ဠိ၊ခစား၊စေ၊လို၊သော၊အ၊ကျိုး၊လုပ်ကျွေး၊စေ၊လို၊သော၊အ၊ကျိုး၊ကို၊ အ၊နု၊ပေ၊ကျ၊ဿ၊တွား၊ပ၊ဋ္ဌ၊ဟု၍၊ အတ္ထ၊မေ၊ဝ၊ငါ၊တို့၏အ၊ကျိုး၊ကို၊သာလျှင်။ဗုဒ္ဓ ဇေ နှ၊ အ၊လို၊တော်ရှိ၊သ၊ဖြင့်၊ ဟိ၊တေ၊သိ၊နာ၊တိ၊ ဟိ၊တေ၊သိ၊နာ ဟူ၊သည်ကား၊ အ၊ဗျှံ၊ ငါ၊တို့၏မ၊ဂ၊ဖိ၊လ်နိ၊ဗ္ဗာ၊နအ၊ကျိုး၊ကို၊ ဗုဒ္ဓ ဇေ နှ၊အ၊လို၊တော်ရှိ၊သ၊ဖြင့်၊ ကိ၊ဗ္ဗ၊ အ၊တ၊ယ်သို့လျှင်၊မေ။ငါ၊ဘုရား၏၊သာ၊ဝ၊ကာ၊တ၊ပည်သား၊တော်တို့ သည်၊ဝ ဋ္ဌ ဒုက္ခာ၊ဝ ဋ္ဌ ဆင်း၊ရဲ၌၊ပ၊ရိ၊မု၊ဋ္ဌေ၊ယျ၊ လွတ်ကြ၊ပါ၊ကုန်အုံ့နည်း၊ဗုဒ္ဓ၊ ဤသို့၊ တ၊သာ၊အတ္ထ၊သ၊ဒ္ဓါ၊တ၊သ၊ ထို၊ဝ ဋ္ဌ ဆင်း၊ရဲ၌ လွတ်ခြင်း၊အ၊ကျိုး၊ဟု

ဆိုအပ်သော၊အဋ္ဌသဝါ၊အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ဟေတုဘူတသော၊အ
ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဟိတသဝါ၊အစိုးအပွါးကိုလည်းကောင်း၊သေ
နသိုလေန၊ ရာဂီးတောင့်တလေ့ ရှိသဖြင့်၊ အမြေ၊ငါတို့ကို၊ ပဏာမိ၊နှင့်
တော်မူ၏၊ ဘတောဒေ၊ ထိုသို့အလိုတော်ရှိတော် မူသောကြောင့်သာ
လျှင်၊ အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊ သရီရခေဒံ၊ကိုယ်တော်ငင်ပန်းတော်မူ
သည်ကို၊ အဂဏ္ဍောတ္ထာ၊မရေတွက်မူ၍၊ဒုရေဝိ၊ဝေးသောအရေပ်ခ္ခလည်း၊
ဝိ၊နယျသန္တိကံ၊ ဝေနေယျတို့၏ အထံသို့၊ ဂတ္တာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ အခဲ
ကမ္ဘနတောအခဲကမ္ဘကေန၊အစဉ်သနား၊တော်မူသဖြင့်၊တမေဝ အခဲကမ်း
ထိုသို့အစဉ်သနား၊ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဥပါဒါယ၊ယူ၍၊ပဏာမိတာ၊နှင်ထုတ်
တော်မူ၏။ အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊ ဝေယျာဝစ္စာဒိပစ္စာသိသာယ၊အမှု
ကြီး၊ယေကို ရှာဖော်ဆောင်ခြင်း၊အစရှိသည်ကိုတောင့်တတော်မူသဖြင့်၊နှပ
ဏာမိတာ၊နှင်ထုတ်တော်မမူပေ၊ယသ္မာ။အကြင်ကြောင့်၊ဘဂဝန္တော၊ဘုန်း
တော်ကြီး၊တော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ဘုရား၊ရှင်တို့သည်၊ခမ္ဘဂရုနော၊တရား
ကိုသာ အလေးအမြတ်ပြု၊တော်မူကုန်၏၊ သမ္မာပဋိပတ္တိယာဝ၊ ကောင်း
သော အကျင့်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပူဇေတဗ္ဗာ၊ပူဇော်အပ်၏။ ယေဗုဒ္ဓါ၊အကြင်
ဘုရား၊ရှင်တို့သည်၊ ဥစ္စာသဒ္ဓကဇေဏမတ္တေနပိ၊ကျယ်သောအသံကို ပြုမိ
ကာမျှဖြင့်လည်း၊ ပဏာမေန္တိ၊နှင်ထုတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အာဝု
သော၊ငါ့ရှင်တို့၊ ဟန္ဒ၊ယခု၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ သမ္ဗဇ္ဇ၊အလုံးစုံသောဇ္ဈာန
ယာဝုတ်လေးပါး၏ဌာ၊ သတိသမ္ပဇညယောဂေန၊ သတိပညာနှင့်ယှဉ်သ
ဖြင့်၊ အပဏ္ဏကပဋိပဒံ၊ အပဏ္ဏကအကျင့်ကို၊ ပူဇေန္တာ၊ဖြည့်ကျင့်ကုန်လျက်၊
ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်နေသည်ရှိသော်၊ဂဟိတကမ္မဋ္ဌာနံ၊ယူအပ်သော
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝဏ္ဏကံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ပါပေန္တာ၊ ရောက်စေကုန်လျက်၊
စတုဇ္ဈာနိယာပထဝိဟာရံ၊လေးပါးသောဇ္ဈာနိယာပုထ်ဖြင့်နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေ
မ၊ပြုကြကုန်အံ့၊ ဝိဟာရာမ၊နေရကုန်အံ့၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ဝိဟာ
ရံ၊ နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေမ၊ ပြုကြကုန်အံ့၊ ယထာနော၊ဝိဟာရဿ၊ ယထာနော
ဝိ၊ဟာရံဟူသည်ကား။ ယထား၊အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်၊ အနေသု၊ငါတို့
သည်၊ ဝိဟာရဿု၊ နေကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အတ္တမနော၊နှစ်သက်သော စိတ်ရှိတော်မူသည်၊ အာသ၊ ဖြစ်ရာ
၏၊ သမ္မာပဋိပတ္တိဟုဓာယ၊ ကောင်းစွာ၊သောအကျင့်ဟူသော ပူဇော်ခြင်း
ဖြင့်၊ အာရာဓိတော၊ နှစ်သက်စေအပ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေနေဝန္တရုဝေသေနာ

တိ၊ တေနေဝ နှုရေဝသေနဟူသည်ကား။ တာဝတိံသေဝအာနှုရေဝသေ၊ထို ဝါတွင်းခ္ဍပင်လျှင်၊မဟာပဝါရေ၏၊မဟာပဝါရေကောနှင့်၊အနတိက္ကမိတ္တာ ဝ၊မလွန်စေမူ၍သာလျှင်။ သဗ္ဗေဝတိသောဝိဇ္ဇာသဗ္ဗာကံသူတိ၊သဗ္ဗေဝ တိသော ဝိဇ္ဇာသဗ္ဗာကံသု ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေယေဝ၊ အလုံးရုံသာ လျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊တေပဋ္ဌသတာဘိက္ခူ။ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၊ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်လည်းကောင်း၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်၊အာ သဝက္ခယဉာဏ် လည်းကောင်း၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ဇာမရဏတိသောဝိဇ္ဇာ၊ဤသုံး ပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ ပဋ္ဌဂ္ဂှာ၊ မျက်မှောက်၊ အကံသု၊ပြုကုန်၏၊ ပုဗ္ဗေနိ ဝ၊ဗ္ဗကျန်ပဋိဋ္ဌာဒေ ပေါဟာကျန်ခဲ့ဒေါ၊ ရှေးခ္ဍနေဘူးသောခန္ဓာကို ဝုံးလွှမ်း တတ်ကုန်သောမေဟာအရစသည်တို့ကို၊ဝိဇ္ဇာနှင့်ထွေနှ၊ထိုးထွင်းခ္ဍသိတတ် သောအနုက်ကြောင့်၊ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာမည်သောပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်ကို၊ အတ္ထပဋ္ဌဂ္ဂှာ၊ ဒိမိတို့ကိုယ်မျက်မှောက်ပြုသည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ၊ လောကိယ အာဘိညာသု၊ လောကီအာဘိညာ၌ တို့ဝွင်း၊ ဇာမာယေဝ၊ဒွေ အာဘိညာ၊ ဤနှစ်ပါးသောအာဘိညာ၌တို့သည်သာလျှင်။ အာသဝက္ခယ ဉာဏာသု၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်အား။ ဗဟုပကာရ၊ကျေးဇူးများကုန်၏၊ ဒိဗ္ဗသောတစေတောပရိယဇ္ဈိဝိဉာဏာနိ၊ ဒိဗ္ဗသောတစေတောပရိယ ဇ္ဈိဝိဉာဏ်တို့သည်၊ ကထာ၊ထိုနှစ်ပါးသော အာဘိညာ၌တို့ကဲ့သို့၊ အာ သဝက္ခယဉာဏာသု၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်အား၊နဗဟုပကာရ၊ကျေးဇူး မများကုန်၊ဇာတိ၊ဤသို့၊ ဒသသုဒ္ဓံ၊ပြခြင်းငါး၊ဟူ၊ဤသုတ်၌၊ ဝိဇ္ဇာတ္တယမေ ဝ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကိုသာလျှင်၊ တောသံဘိက္ခူနံ၊ထိုရဟန်းတို့ အား။ အဝိဂမဒဿနေ ဝသေန၊မင်ကိုမုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဥဒ္ဓံ၊ထုတ် အပ်၏။ဟေထာ ဝံ ဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ဝေဠုသုတ္တေ၊ဝေ ဠုသုတ်၌၊ ဘဂဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဠုပြောဟူ၏ဟု။ ဝေဠု ပုဏ္ဏားလား။ အဝိဂမံ၊ သိလတ္တံ့သော ဝိဇ္ဇာကို၊ ဒသေန္တော။ ပြတော်မူ လိုသည်ဖြစ်၍၊ဝိဇ္ဇာတ္တယမေ ဝ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကိုသာလျှင်။ဒသေတိ။ပြတော် မူ၏၊ ဒိဗ္ဗသောတဉာဏာဒိနံ။ဒိဗ္ဗသောတဉာဏ် အစရှိသည်တို့၏၊အာ ဝဇ္ဇနာ၊မရှိသောကြောင့်။ နဒ်ဿသိ၊ ပြသည်မဟုတ်၊ ဇေတ်ထား၊ထို အဟု၊ တောသဗ္ဗိဘိက္ခူနံ၊ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့အား၊လည်း၊ ဝိဇ္ဇာမာနာ ဒိဝိ၊ထင်ရှားရှိကုန်သော်လည်း။ ဒိဗ္ဗသောတဉာဏာဒိနံ၊ဒိဗ္ဗသောတဉာဏ် အစရှိသည်တို့ကို၊ နဥဒ္ဓရာနိ၊ ထုတ်တော်မမူအပ်ကုန်၊ ဟိ၊ထိုသို့ပင်မ

ထုတ်သော်လည်း၊ တောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဆဋ္ဌာဘိညာဝေ၊ ရှေးကပါးသော အာဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံကြကုန်သည်သာတည်း။ ဝေဠုကဏ္ဍာဟူသော နာဂါရုဏောနု။ ဤသို့အာဘိညာဉ်ရှေးကပါးလုံးကိုရှေးသောအကြောင်းအား ဖြင့်သာသည်၊ ဝဏ္ဏမုခါယနဒီယာတိုရေ အန္တရဝတ္ထုတာ မဟာဝေနကူဋဌာ ဂါရသာလာယံ ဘဝေတာသမ္ဘုခေပါဟုရဟောသတည်း၊ ဝဏ္ဏမုခါယနဒီယာ တိုးရေအန္တရဝတ္ထုတာ မဟာဝေနကူဋဌာဂါရသာလာယံ ဘဂဝေ ဘာသမ္ဘု ခေပါဟုရဟောသုံဟူ၍။ တောသံဘိက္ခုနှုံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဣဒ္ဓိဝေ ဣဒ္ဓိဝိ ဝေ အာဘိညာဉ်ကိုသုံးဆောင်လေ့သောသည်ကို၊ ဝေဒ္ဓတိ၊ ဆိုလတ္တံ့။ ၊ ဝဏ္ဏမုခါ ယနဒီယာ၊ ဝဏ္ဏမုခါ၏ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ရှေးကပ်းနား၌၊ အန္တရဝတ္ထုတာ၊ ကွယ်ခဲ့ကြ၍၊ မဟာဝေနမဟာဇုန်တောကြီး၌၊ ကူဋဌာဂါရသာလာယံ၊ ရုလစ်မွန်သွန်တပ် သောဂုဏ်၌၊ ဘဂဝေ တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဘုခေ၊ မျက်နှောက်တော်တော် ၌၊ ပါဟုရဟောသုံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ယထာဘိရန္တိ၊ ယထာဘိရန္တိဟု သည်ကား၊ ယထာရှာသယံ၊ အလိုတော်ရှိသည်ရှိ၊ ဟိသစ်ကုံ၊ ထိုကားသည် ဌာနိ ၏၊ ဗုဒ္ဓါနုံ၊ ဘုရားရှင်တို့အား၊ ဧကာဒ်ံ၊ တရုသော်ရှာနေ၊ အာရုပ်၌၊ ဝသန္တာ နုံ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်၊ အာယုဒကာ ဝိပဏ္ဍံ ဝါ၊ အားထိပ်ရေမပြည့်ခဲ့သည်ကို လည်း၊ ကောင်း၊ ဒေဝသုကသေနာသနံ ဝါ၊ မချမ်းသာသော ကျောင်းကို လည်း၊ ကောင်း၊ မနုဿာနုံ၊ လူတို့၏၊ အသဒ္ဓါဒိဘာဝံ ဝါ၊ မကြည်ညိုခြင်းစ သောအဖြစ်ကို လည်း၊ ကောင်း၊ အာဂမ္ဘဲ ၍၊ အနာဘိရတိနာမ၊ မမွေ့လျော် ခြင်းမည်သည်နည်း၊ မဂ္ဂိ၊ တောသံ၊ ထိုအရိပ်ရှိစသည်တို့၏၊ သမ္ဘတ္တိယာ ပြည့်ခဲ့သော်ကြောင့်၊ ဟသုံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူ၏။ ဤ ဤသို့နှလုံးပိုက်တော်မူ၍၊ စိရဝိဟာရောဝိ၊ ကြာမြင့်စွာနေခြင်းသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယတ္ထပနု၊ အကြောင်းအရပ်ဌာန၊ ဘဂဝတိ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိ ဟရေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သရေ၊ သုဝါ။ သရေ ကုံ ဘိန္ဒိတ္ဝလည်း၊ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်လတ္တံ့။ သိလာနိ ဝါ၊ သိလာတို့ ကိုလည်း၊ သမာဒိယန္တိ၊ ဆောက်တည်ကြကုန်လတ္တံ့။ ပဗ္ဗတေ၊ ရှင်ဟောန်း ပြုကြကုန်လတ္တံ့။ သောဘာပတ္တိမဂ္ဂါဒိနိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ သတ္ထာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တောသံ၊ ထိုနတ် လူတို့အား၊ တာသုသမ္ဘတ္တိသု၊ ထိုပြည့်စုံခြင်းတို့၌။ ပတိဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ တည်စေ ခြင်းငှါ။ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏။ တဒဘာဝေ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောပြည့်စုံခြင်းမ ရှိသည်ရှိသော်၊ ပဏ္ဍိတေ၊ ဗဟုတော်မူ၏။ တဒါဟိ တဒါ ဝေ၊ ထိုအခါ၌သာ လျှင်၊ သာ ဝတ္ထိ ယံ၊ သာ ဝတ္ထိ ပြည့်၌၊ ကတ္ဘဇ္ဇ ဗုဒ္ဓကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောဘုရား

ကိစ္စသည်၊ နာဟောသိ။ မဖြစ်၊တော့၊ ထိုကြောင့်။ အထခေါဘဝဝါသာ ဝတ္ထိယံယထာ ဘိဇ္ဇိတ္ထိဟရိတ္တာယေနဝေသာလိ တေနစာရိကံပက္ကမိတာ၊ အထခေါဘဝဝါသာဝတ္ထိယံယထာဘိဇ္ဇိတ္ထိဟ-ရိတ္တာယေနဝေသာလိတေ နစာရိကံပက္ကမိဟူ၍။ပါဠိယံ။ ပါဠိတော်၌၊ ရတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိ ပြည်၌။ယထာဘိဇ္ဇိ၊မြေလျှော်တော်မူသကဲ့သို့၊ ဟိရိတ္တာ၊နေတော်မူ၍၊ ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ဝေသာလီ။ဝေသာလီပြည်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေန၊ ထိုဝေသာလီပြည်ရှိရာအရပ်သို့၊စာရိကံ၊ဒေသစာရိကို၊ပက္ကမိ၊ဝင်ကြွတော် မူ၏၊စာရိကံစရမာနောတိ၊စာရိကံစရမာနောဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌါနဂမနံ၊ အဓွန်ရှည်သောခရီးသို့သွားခြင်းကို၊ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘဝဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏။သေါစာရိကါနာမ၊ဤဒေသစာရိမည်သည်၊ တုရိတစာရိကာ၊လျှင်မြန်စွာကြွတော်မူခြင်းလည်းကောင်း။အတုရိတစာ ရိကာ၊မလျှင်လွန်းသောကြွတော်မူခြင်းလည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒုဝိဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊တတ္ထ၊ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ဒုရေ၊ဝေးသောအရပ်၌လည်း၊ ဗောဓနေယျပုဂ္ဂလံ၊သစ္စာလေးပါးကိုသိလတ္တံ့သောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ဒိသွာ၊မြင် တော်မူ၍၊တသ္မိပုဂ္ဂလသ္မိ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ဗောဓနေတ္တံ။သစ္စာလေးပါးကိုသိ စေခြင်းငှါ၊သဟသာ။အာဆောတလျှင်၊ဂမနံ။ ကြွတော်မူခြင်းသည်၊တုရိ တစာရိကာနာမ၊လျှင်မြန်စွာကြွတော်မူခြင်းမည်၏၊သာတုရိတစာရိကာ၊ ထိုလျှင်မြန်စွာကြွတော်မူခြင်းသည်၊ မဟာကဿပပဠုဂ္ဂမနာဒီသု၊အရှင် မဟာကဿပ မထေရ် တောထွက်လာသောအခါ ခရီးဦးကြွဆိုတော်မူ ခြင်းစသည်တို့၌၊ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ ဂါမနိဂမရာဇဓာနိပဋိပါဋိယာ၊ ရွာနိုင်ငံမင်းနေပြည်အစဉ်အားဖြင့်၊ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း၊ယောဇနဒ္ဒယော ဇနဝသေန၊ ယူဇနာခွဲတယူဇနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဿာပါတစရိယာဒိ ဟိ၊ဆွမ်းခံကြွတော်မူခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊လောကံ၊လူအပေါင်းကို၊အနုဂ္ဂ ဟတ္တော၊ပြီးမြောက်တော်မူလျက်၊ ယာပနစာရိကာ၊ အကြင်ဒေသစာရိ ကိုကား၊ဂစ္ဆတိ၊ကြွတော်မူ၏။ အယံစာရိကာ၊ဤသို့ကြွတော်မူသောဒေ သစာရိသည်၊အာတုရိတစာရိကာနာမ၊ မလျှင်လွန်းသောကြွတော်မူခြင်း မည်၏။အယမေဝ၊ဤအာတုရိတဒေသစာရိကိုသာလျှင်၊ ဣဓဝေ၊ဤအာဂုဠ် လည်း၊အဓိပ္ပေတာ၊အလိုရှိအပ်၏။ဝေဒဝသရိတိ၊တဒဝသရိဟူသည်ကား၊ တေနတတ္ထ၊ထိုဝေသာလီပြည်သို့။အဝသရိသမ္ဘော၊ရောက်တော်မူ၏။ ဝါ၊တနည်းကား၊တံတိသံဝေသာလိယံ၊ ထိုဝေသာလီပြည်သို့၊အဝသရိ

သမ္ပာပုဏ္ဏီ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ တထာ။ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဝသရိပါ၀ိ
သိ၊ ဝင်းတော်မူ၏၊ ဣတိအပယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတြာ
တိ၊ တတြဟု သည်ကား၊ တသံ၊ ထိုဝေသာလီပြည်၌၊ သုဒန္တိ၊ သုဒံဟူသော
ဝုန်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဝေသာလိယန္တိ၊ ဝေသာလိယံ
ဟူသည်ကား၊ တိဏ္ဍတ္ထုံ၊ တံတိုင်းသုံးထပ်၊ ဝိသာလိဘူတတ္တာ၊ ကျယ်ပြန့်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေသာလီတိ၊ ဝေသာလိဟူ၏။ လဒ္ဓနာမေ၊ ရေအာပ်
သောအမည်ရှိသော၊ လိ၌ ဝိရာဇနုံ၊ လိ၌ ဝိမင်းတို့၏၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ မဟာ၀
နေတိ၊ မဟာ၀နေဟူသည်ကား၊ မဟာ၀နံ နာမ၊ မဟာ၀နမည်သည်၊ သယံ၊
အလိုလို၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော၊ အရောပိတံ၊ မစိုက်မပျိုးအပ်သော။ သပ
ရိဏ္ဍေ၊ အဝိုင်းအခြားရှိသော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးသောဝန်း၊ တောတည်း၊ ကဝိ
လ၀ဏ္ဏ၊ သာမန္တာ၊ ကဝိလ၀တ်ပြည့်၏ အနီးဌိတည်သော၊ မဟာ၀နံ ပနေ
မဟာ၀ုန်တောသည်ကား၊ ဟိမ၀န္တေ နေ၊ ဟိမ၀န္တာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ကော
ဇဋ္ဌ၊ တစပ်ထည်းစပ်လျက်၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ အပရိဏ္ဍေ၊ အဝိုင်းအခြား
မရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို၊ အာဟစ္စ၊ ထိ၍၊
ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣဒံ၊ ဤ၀ေသာလီပြည်၌ မဟာ၀ုန်တောသည်။ တာဒိသံ
ထိုကဝိလ၀တ်ပြည် မဟာ၀ုန်တောနှင့်တူသည်၊ နဟောတိ။ မဖြစ်၊ သပ
ရိဏ္ဍေ၊ အဝိုင်းအခြားနှင့်တကွ၊ မဟန္တံ၊ ကြီးသော၀န်း၊ တောတည်း၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာ၀နံ၊ မဟာ၀ုန်မည်၏၊ ကူဋာဂါ၊ ရသာလာယန္တိ၊
ကူဋာဂါ၊ ရသာလာယံ ဟူသည်ကား၊ တတ္ထ မဟာ၀နေ၊ ထိုမဟာ၀ုန်တော
၌၊ ဘဂ၀တော်၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒ္ဓိသာ၊ ရည်၍၊ ကတော၊ ဆောက်လုပ်အပ်
သော၊ အာရာမေ၊ အာရုံ၌၊ ကူဋာဂါရံ၊ ရုလစ်မှန်ချွန်တပ်သော အိမ်ကို၊
အဒ္ဓနာ၊ ကတ္တာ၊ အတွင်းပြု၍၊ ဟုတ်သ၀ဠုက ဆွဲနွှေ့၊ ဟသ်ကောင်သဏ္ဌာန်
လည်၍မြိုးသဖြင့်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ သဇ္ဇာ၊ ကာ၊ ရသမ္ပန္နာ၊ အလုံးစုံသော
အဆောက်အဦးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍
သိ၊ တော်မူသော၊ ဘဂ၀တော၊ ဗြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂန္ဓကုဋိ၊ ဂန္ဓကုဋိသည်၊
ကူဋာဂါ၊ ရသာလာနာမ၊ ရုလစ်မှန်ချွန် အထွဋ်တပ်သော စရုပ်မည်၏၊
တသ်ကူဋာဂါ၊ ရသာလာယံ၊ ထိုရုလစ်မှန်ချွန် အထွဋ်တပ်သော စရုပ်
ကျောင်း၌၊ ဝဏ္ဏ၊ မုဒါ၊ တိ၊ ရိယာ၊ နန္တိ၊ ဝဏ္ဏ၊ မုဒါ၊ တိ၊ ရိယာ၊ ဟူသည်ကား၊ ဝဏ္ဏ
မုဒါ၊ တိ၊ ရ၀ါ၊ သိ၊ နိ၊ ဝဏ္ဏ၊ မုဒါ၊ မြစ်နား၌ နေကုန်သော အရှင်ဗြတ်တို့၏၊ စေတ
သာ၊ စေ၊ တာ ပရိ၌ မနုသိ ကရိတ္ဝါ၀ိ၊ စေတသာ စေ၊ တ၊ ပရိ၌ မနုသိ
ကရိတ္ဝါ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ စိတ္တေန၊ စိတ်တော်ဖြင့်၊

တောသံ၊ထိုအရှင်မြတ်ငါးရာတို့၏၊ စိတ်ကို၊ပရိစ္ဆေ၊ပိုင်းခြားမ၊ မနသိ ကရိတ္ထာ၊ နှလုံးပိုက်တော်မူ၏။ စတောပရိယညာကောနေ၀၊ စေတောပရိ ယညာဏ်ဖြင့်သာလျှင်း၀ါ၊တနည်းကား၊ သဗ္ဗညုတညာကောနေ၀၊သဗ္ဗညု တညာဏ်တော်ဖြင့်သာလျှင်းတေဟိ၊ထိုရဟန်း၊ငါးရာတို့သည်၊အဓိဂတ ဝိသေသ၊ရကြသော်တရားအထူးကို၊ ဟာနိတ္ထာ၊သိတော်မူ၏။ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဍ္ဍော၊အနုက်တည်း။ အာလောကဓာတာဝိယာတိ၊အာ လောကဓာတာဝိယဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါတာလောကာဝိယ၊ကောင်းစွာ ဖြစ်သောအလင်းကဲ့သို့၊ဣတိ၊ ဤမှတပါ်းသောဝုဒ်သည်၊တသော၀၊ထို အာလောကဓာတာဟူသောဝုဒ်၏သာလျှင်၊ ၀ေ၀စနံ၊ပရိယာယ်တည်း၊ စန္ဒသဟသဿသူရိယသဟဿသာ၊ လအထောင်နေအထောင်တို့ဖြင့်၊ သြ ဘာသိတာဝိယ၊ထွန်းလင်းတောက်ပသကဲ့သို့တည်း။ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊အဍ္ဍော၊အနုက်တည်း။ ယသော၀ပမုခါ၊ ဟ၊သော၀မဏ္ဍ၊ခ်ာ၊ ဗ္ဂိကုန်သော၊ ပဠ္ဌသတာ၊ငါးရာကုန်သော၊တေဘိက္ခူ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသော အား၊ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာနကရေ၀ိ၀မနေနှ၊ အ၀ိဇ္ဇာတည်း ဟူသော အဓိက်တိုက်ကိုဖျက်ဆီးသ၊ဖြင့်၊ အာလောကဘူတာ၊ အလင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊သြဘာသဘူတာ၊အရောင်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ဟုတ္ထာ၊ဖြစ်၍ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဝိဟာရဋ္ဌာ၊နေကြကုန်၏၊တသ္မာ၊ထို၊ကြောင့်၊ဘ၀ ၀ါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဘိက္ခူ၊ဟု၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ဌိတဒိသာ ယ၊ ဘည်သောအခုပ်ခ်ိ၊ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ သောဒိသာ၊ထိုအရေ၀်သည်၊ ဗေ၊ငါဘုရားအား၊ အာလောကဓာတာ၀ိယ၊ အလင်းဖြစ်သကဲ့သို့၊မညော၊ အောက်မေ့၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိသော၊ ဝဏ္ဏာ၀ကနှ၊ပဒေသေ နှ၊ပြီးမှပ်းသောစကားကို ညွှန်ပြ၊တော်မူသ၊ဖြင့်၊ တေဘိက္ခူ၊ထို၊ရဟန်း၊ငါ: ရာတို့ကို၊ ပသံသတိ၊ပြီးမှပ်း၊တော်မူ၏။ တေနှ၊ထို၊ကြောင့်၊ယ၊သံ၊ဒိသာ ယံ၀ဏ္ဏ၊မုဒါတိ၊ရိယာ ဘိက္ခူ၊ဝိ၀ေ၀ဏ်တိ၊ ယ၊သံ၊ဒိသာယံ ၀ဏ္ဏ၊မုဒါတိ၊ရိ ယာ ဘိက္ခူ၊ဝိ၀ေ၀ဏ်ဟူ၍၊ ၀ဏ္ဏ၊ဟောတော်မူ၏။ အ၀ပ်၏၊အ၀ပ္ပ ဋိကူ၊လာတိ၊အ၀ပ္ပ ဋိ ကူ၊လာဟူသည်ကား။ နပဋိကူ၊လာ၊မစက်ဆုပ်အင်၊မနာ၊ပါ၊ နှစ်သက်အ၀ ပ်၏၊ မနော၊ဟရာ၊ နှလုံး၊ကို၊ဆောင်၏၊ ဣတိ၊အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အ၀ဏ္ဏော၊ အနုက်တည်း။ဟိ၊သစ်၊ထိုစကား၊သည်မှန်၏၊ ယ၊ဘို့ ပ၊ဒေ၊သော၊အကြင်အ ရေ၀်ခ်ို၊သိ၊လာ၊ဒိ၀ဏ်ာ၊သ၊ဗ္ဗ ဒ္ဓ ၊ သိ၊လ၊စ၊သော၊ကျေး၊ဇူ၊းတရား၊နှင့်ပြည့်စုံ၊တော် မူ၊ကုန်သော၊ မ၊ဟာ၊သီ၊နော၊ရ၊ဟ ဏ္ဍာ၊အရှင်မြတ်တို့သည်၊ဝိ၀ေ၀ဏ်၊ နေ၊ကြ ကုန်၏၊ တံ ဌာနံ၊ထိုအရပ်သည်၊ ဥက္ကုလ၊ဝိ၀ ဏ္ဏ ုလ ၊ ဝ ိ ၀ ေ ၀ ဏ ် ၊ မ ေ ၊ ဒ ိ (((

ယုတ်သော မည်ပြီမည်တုတ်သောရေတို့ဖြင့် ထိုမှတ်မှ ဘောက်ထွင်းသည်ဖြစ်၍မည်ပြီမည်ကာမသာယာသည်။ ကိန္ဓာပိဟောတိ၊အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ဖခင်၊အသခေါ်၊ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ မနုည်ံ၊စိတ်ကိုနှစ်သက်စေတတ်သည်ဖြစ်၍၊ ရုမဏီယမေဝ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဂါမေဝါယဒိဝါရညေ၊နိန္ဒေဝါယဒိဝါထလေ၊ ယတ္ထအရဟန္တောဝိဟရန္တိ၊ တံဘူမိ ရာမဏေယကန္တိ။ ဂါမေဝါယဒိဝါအရညေ၊ နိန္ဒေဝါယဒိဝါထလေ၊ ယတ္ထအရဟန္တောဝိဟရန္တိ။တံဘူမိ ရာမဏေယကံဟူ၍၊ ဧတေဂါထံ၊ထိုဂါထာကို။ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ဂါမေဝါ။ရွာ၌လည်း၊ကောင်း၊ယဒိ၊ထို့မြို့၊အရညေဝါ၊တော၌လည်း၊ကောင်း။ နိန္ဒေဝါ၊ချိုင့်ဝှမ်း၊ရာအရပ်၌လည်း၊ကောင်း၊ ဟဒိ၊ထို့မြို့။ ထလေဝါ၊ကုန်း၌ လည်း၊ကောင်း။ ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌၊ အရဟန္တော။ ရဟန္တာတို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ၊နေကုန်၏၊ တံဘူမိ၊ ထိုမြေအရပ်သည်။ရာမဏေယကံ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏။ ။

ပဟိဏေယျာသိတ္တိ။ ပဟိဏေယျာသိဟူသည်ကား၊ ပေသေယျာသိ၊ စေလွှတ်လော၊သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မန္တာနံ။အာရှင်တို့ကို၊ ဒဿနကာမော၊မြင်လိုခြင်း၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊တောသံတိက္ခ။နံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကေ၊အထံသို့၊ ပဟိဏာကာရဒဿနံ။ စေသောအခြင်းအရာကိုပြုသောစကားတည်း။ ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယဒတ္ထံ၊အကြင်လောကုတ္တရာတရားအကျိုးငှါ၊တောသိက္ခ။။ထိုရဟန်းတို့ကို၊ဝေဏာမေသိ၊ နှင်တော်မူ၏။ တမတ္ထံ၊ ထိုလောကုတ္တရာ တရားတည်းဟူသော အကျိုးသည်။ မတ္ထကပတ္တံ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်သည်ကို၊ ဒိဋ္ဌေ၊မြင်တော်မူ၍၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားရှိသောစိတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တောသံတိက္ခ။နံ၊ထိုရဟန်းတို့အား၊ဒဿနကာမတံ၊မြင်လိုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေ ရသေ၊အာနုဘာဝ၊ထင်ရှိအား။အာရောစေတိ။ကြားတော်မူ၏။ အာသဘာဝ ဝ ဝေ ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ဝေ၊ဤသို့သောအကြံတော်သည်၊အဟောသိ ကိရ၊ဖြစ်သတတ်၊အဟု၊ငါသည်၊ ဒဿနကာမတိက္ခ။။ဤရဟန်းတို့သည်၊ဥစ္စာသဒ္ဒ မဟာသဒ္ဒကမ္ဘုဏော၊ ဖြင့်သောအသံကျယ်သောအသံကို ပြုခြင်းကြောင့်၊ ပဏာမေသိ၊နှင်ထုတ်သိုက်ပြီ၊ ဒီ၊ထ၊ထိုသို့နှင်ထုတ်သဖြင့်၊ တောသိက္ခ။။ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ဘရြော၊ကောင်းသော၊အသာစာနိယော၊အသထိုရှိ ဖြင်းတို့ကို၊ ကသာဘိဃာတေနပိယ၊ကြိုနှလုံးဖြင့်ခတ်ဘိသကဲ့သို့၊စောဒိ ဘာသံ ဝေဂမဒ္ဓကြာ၊ တိုက်တွန်းအပ်သောသံဝေဂသို့ ရောက်ကြသဖြင့်၊

သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ၊ပဋိပန္နတည်း၊ကျင့်ခြင်းဌာ၊အရည်း၊တောသို့၊ ပရိသိတွေ၊ ဝင်၍၊ဃားနှင့်ကား၊နေ့ညဉ့်စပ်လျက်၊ ဝါယမနှင့်ကား၊လုံးလပြုကြကုန်သည်ရှိ သော်၊ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္ဓိ ကရိသန်တို့၊မျက်မှောက်ပြုကုန်လတ္တံ့၊ဤ၊ဤသို့အကြိုရှိသည်၊ အဟော သိ:ဘိရ၊ဖြစ်သတတ်၊ ဣဒါနိ၊ယသအခါ၌၊ တေဘိက္ခူ။ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အဋ္ဌဟလပတ္တော။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်တော်မူ ၍၊တာယ အရဟတ္တပတ္တိယာ၊ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ အာရာ ဓိတစိတ္တော၊အားရတော်မူသောစိတ်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊တောသံဘိက္ခူ။ နံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဒဿနကာမော၊ မြင်တော်မူလိုသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ဝေ့၊ဤသို့၊ဓမ္မာဘိသမယဂါထာ၊ တရားရှေတို့ကိုစိုးအရှင်အာနန္ဒာကို၊ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်းတော်မူ၏၊ သောဘိက္ခူဟု၊ သောဘိက္ခုဟူသည် ကား၊ အာနန္ဒာဖြေရှေ့၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ တထာ၊ထိုအခြင်း အရာဖြင့်၊ အာဏာတော်၊ စေခိုင်းအပ်သော၊ ဆဋ္ဌဘိညော၊ အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဧကောတပါ:သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမ္ဘုဧတိ၊သမ္ဘုဧဟူသည်ကား၊သမ္ဘုဧ၊မျက်မှောက်၌၊အာနေဇ္ဇသမာ ဓိနာတိ၊အာနေဇ္ဇသမာဓိနာဟူသည်ကား၊စတုတ္ထဈာနပါဒကေန၊စတုတ္ထ ဈာန်လျှင်အခြေရှိသော၊အဋ္ဌဟလသမာဓိနာ၊အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်၊အရှ ပဏ္ဍာနပါဒကေန၊ အရှပဏ္ဍာန်အခြေဖြင့်၊ ဣတိပိ၊ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို ကုန်၏၊အာနေဇ္ဇနသမာဓိနာတိပိ၊အာနေဇ္ဇနသမာဓိနာဟူ၍လည်း၊ပါဠော ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊တောသံဘိက္ခုနံ၊ထိုရဟန်းတို့၏၊အာဂမနံ၊လာခြင်းကို၊ ဇာနန္တော၊ သိတော်မူလျက်၊ပဋိသန္ထာရံ၊အစေ့အစပ်ကို၊ဣကတ္တာ၊မပြုမူ၍၊သမာပတ္တိ ယော၊သမာပတ်ကိုသာသျှင်၊သမာပဇ္ဇိ၊ဝင်စားတော်မူသနည်း၊ တောသံ ဘိက္ခုနံ၊ထိုဝါးရာသောရဟန်းတို့အား၊ အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊ သမာ ပတ္တိ ၊သမာပတ်ဝင်စားသည်ကို၊ဇာနိတွာ၊သိစေ၍၊သမာပဇ္ဇနတ္ထဉ္စ၊ကိုယ် တော်ဝင်စားသောသမာပတ်ကို ဝင်စားစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး၊ပဏာဓိတာနံ၊နှင်ထုတ်အပ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဣဒါနိ၊ယသအခါ၌၊အတ္တနော၊ကိုယ်တော်နှင့်၊သမာနသင်္ခါတဒဿနတ္ထဉ္စ၊ ဟူသောသုံးဆောင်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အနုဘာဝဒီပနတ္ထဉ္စ၊ ထိုရဟန်းတို့၏အာနုဘော်ကို ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝစီဘေဒေန၊နှုတ် ခွဲကြခြင်းကို၊ဝိနာ၊ကြဉ်၍၊ အညဗျာကရဏဒီပနတ္ထဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို

ကြားခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ သမာပတ္တိ၊သမာပတ်ဝင်စား၍ နေတော်မူ၏၊ အပရေ၊တပါးသောဆရာတို့သည်၊ အာဟာ၊တနည်းဆိုကုန်သေး၏၊ ကိုယ် အာဟာ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ ဝုဠေ၊ရှေး၌၊ ပဏာမိတာနုံ၊နှင်ထုတ် အပ်ကုန်သော၊ ဟူဒါနိ၊ယခု၊အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏၊ သန္တိကံ၊အထံသို့၊ အာဂတာနံ။ လာကုန်သော၎င်းဟန်းတို့အား၊ အနုတ္တရသုခပ္ပါဒနေန၊အတု မရှိသောချမ်းသာကိုဖြစ်စေခြင်းဖြင့်၊ အနုညသာဓာ၎ကောပဒိုသဒ္ဓါရုကေ ကာဇွံ၊ သူတပါးနှင့် မဆက်ဆံသော လောကတွင်ရှာ ဓမ္မဖြင့် အစေ့အာစပ် ပြုခြင်းဌာ၊သမာပတ္တိ၊ဝင်စား၊တော်မူ၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဆိုကုန်၏၊တော ပိအာယသ္မေ ဟေ့ သော။ ထိုအရှင်တို့သည်လည်း၊ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား ၏၊အစ္ဆာသယံ၊ အလိုတော်ဂဲ့၊ ဥတ္တာ၊သို့၍၊ တံယေဝ သမာပတ္တိံ၊ ထို စတုတ္ထဈာန်လျှင်အားခြိုကိုသောသမာပတ်ကိုသာလျှင်၊ သမာပဇ္ဇိ သု၊ဝင် စားကုန်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ကတမေနနုခေါ ဘဂဝါ ဝိဟာရေန ဟေ့ တိ ဝိဟာရေတိ တိအာဒိ၊ကတမေနနုခေါ ဘဂဝါ ဝိဟာရေန ဟေ့ ဝိဟာရေတိ ဤသို့အစရှိသောစကား၊ကို၊ ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ် ၏၊ကတမေနဝိဟာရေန၊အဘယ်သမာပတ်နှင့်နေခြင်းဖြင့်၊ဟေ့ တိ၊ယခု အခါ၌၊ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာရေတိ၊နေတော်မူသနည်း၊ဟု ဆ၊ဤသမာပတ်အရာ၌လည်း၊ ရူပါဝစရေ၊စတုတ္ထဈာနံ၊ ရူပါဝစရေ၊စတုတ္ထ ဈာနံ၊ကို။ ကောသဇ္ဇာဒီနံ။ ကောသဇ္ဇ အစရှိကုန်သော၊ ပရိဗန္ဓိကဓမ္မာနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှဖွဲ့အပ်သောတရား၊တို့မှ၊ သုဝိမုတ္တတာဝ၊တော၊အလွန်ဝေး သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအာသိညာဉ်၏၊ မူလဘူတော၊ အကြောင်းအမြစ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ အဝေါသုမနာဒီဟိ၊ အဝေါသုမန ဒိဟိအစရှိကုန်သော။ သောဇ္ဇသဟိ။တည့်ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဝေါဒါန ဓမ္မေဟိ၊ဝေါဒါနဓမ္မတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောအားဖြင့်၊ အနိဋ္ဌ နဗ္ဗေနမတုနိ်လှုပ်တက်သောအရက်ကြောင့်။ အာနေဉ္ဇန်၊အာနေဉ္ဇဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္ဆံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏။ အနောဝတံ၊ဝိတ္ကံ၊ကော သဇ္ဇေနဇုဠ္ဠတိတိ အာနေဉ္ဇံ(ပ)သြဝါသဂတံ၊ဝိတ္ကံ၊အဝိဇ္ဇနကာ၎ေနဇုဠ္ဠတိ တိအာနေဉ္ဇန်။အနောဝတံ၊ဝိတ္ကံ၊ကောသဇ္ဇေနဇုဠ္ဠတိဝိအာနေဉ္ဇံ(ပ)သြဝါ သဂတံ၊ဝိတ္ကံ၊အဝိဇ္ဇနကာ၎ေနဇုဠ္ဠတိတိ၊အာနေဉ္ဇဟူ၍၊ ဟေ၊ဤစကား၊ကို၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊အနောဝတံ၊ဝိတ္ကံ၊အနောဝတ၊ဝိတ်သည်၊ ကောသဇ္ဇေ၊ကောသဇ္ဇကြောင့်၊ နဇုဠ္ဠတိ၊မတုန်မလှုပ်တတ်၊ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။အာနေဉ်၊အာနေဉ္ဇမည်၏၊အနုဏ္ဏတ၊ဝိတ္ကံ၊အနုဏ္ဏတ၊ဝိတ်သည်၊

ဥဒ္ဓစ္စေ။ ဥဒ္ဓစ္စကြောင့်၊ နဂ္ဂဠ္ဠတိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္ဇံ၊ အာနေဉ္ဇမည်၏၊ အာဘိရတိစိတ္တံ၊ မြေလျော်သောစိတ်သည်၊ ဗျာပါဒေ။ ဗျာပါဒကြောင့်၊ နဂ္ဂဠ္ဠတိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္ဇံ၊ အာနေဉ္ဇမည်၏၊ အနိသဘံစိတ္တံ၊ မမှီသောစိတ်သည်၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ဒိဋ္ဌိကြောင့်၊ နဂ္ဂဠ္ဠတိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္ဇံ၊ အာနေဉ္ဇမည်၏၊ အပဋိဘဂ္ဂံ စိတ္တံ၊ မနှဲ့သောစိတ်သည်၊ ရာဂေ၊ ရာဂကြောင့်၊ နဂ္ဂဠ္ဠတိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္ဇံ၊ အာနေဉ္ဇမည်၏၊ ဝိပုဏ္ဏံ။ ကိုယ်လေသာမှလွတ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကာမရာဂေ၊ ကာမရာဂကြောင့်၊ နဂ္ဂဠ္ဠတိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္ဇံ၊ အာနေဉ္ဇမည်၏၊ ဝိသံယုတ္တံ၊ မယှဉ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကိလေသေ၊ ကိုယ်လေသာကြောင့်၊ နဂ္ဂဠ္ဠတိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္ဇံ၊ အာနေဉ္ဇမည်၏၊ ဝိပရိယာဒိဏ္ဏံ စိတ္တံ၊ ဟောက်ပြန်ခြင်းသည်ပြုအပ်သော စိတ်သည်၊ ကိလေသ ပရိယာဒါယ၊ ကိလေသာတို့သည်ထက်ဝန်းကျင်ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ နဂ္ဂဠ္ဠတိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္ဇံ၊ အာနေဉ္ဇမည်၏၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါသည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အသဒ္ဓေယ၊ မသဒ္ဓါခြင်းကြောင့်၊ နဂ္ဂဠ္ဠတိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္ဇံ၊ အာနေဉ္ဇမည်၏၊ ဝိရိယပရိဂ္ဂဟိတံ၊ ဝီရိယသည်သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကောသဇ္ဇေ။ ပျင်းရိခြင်းကြောင့်၊ နဂ္ဂဠ္ဠတိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္ဇံ၊ အာနေဉ္ဇမည်၏၊ သတိယာ၊ သတိသည်၊ ပရိပ္ပတိတံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပမာဒေ၊ မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်၊ နဂ္ဂဠ္ဠတိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္ဇံ၊ အာနေဉ္ဇမည်၏၊ သမာဓိနာ၊ သမာဓိသည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥဒ္ဓစ္စေ။ ဥဒ္ဓစ္စကြောင့်၊ နဂ္ဂဠ္ဠတိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္ဇံ၊ အာနေဉ္ဇမည်၏၊ ပညာယ၊ ပညာသည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့်၊ နဂ္ဂဠ္ဠတိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္ဇံ၊ အာနေဉ္ဇမည်၏၊ ဩဘာသဂတံ၊ အရောင်အလင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အာဝိဇ္ဇနကာမေ၊ အာဝိဇ္ဇာဟူသောအရိုက်ခိုက်ကြောင့်၊ နဂ္ဂဠ္ဠတိ၊ မတုန်မလှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာနေဉ္ဇံ၊ အာနေဉ္ဇမည်၏၊ ရူပါဝစရဇ္ဈာနမောဝ၊ ရူပါဝစရဈာန်တုန်ဆဲသာသျှင်လည်း

ကောင်း။ ရူပဝိဘုဝဘာဝနာဝသေန။ ရုပ်၌တပ်ခြင်းကင်းသောဘာဝနာ၏ အတွင်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တိတံ့ဖြက်စေအပ်သော။ အာရုပ္ပဘဝဝိဘာဝေန။ အာရုံကိုဝေဘန်သော အားဖြင့်။ စတုဗိဓံ။ လေးပါးအပြားရှိသော။ အရူပါဝစရဇ္ဈာနံ။ အရူပါဝစရဈာန်လည်းကောင်း။ ဇုတိ။ ဤသို့။ ဇေတသံ ပဗ္ဗဇ္ဇံ ဈာနာနံ။ ထိုငါးပါးသောဈာန်ဟူကို။ အာနေဉ္ဇဝေါဟာရော။ အာနေဉ္ဇဟု၎င်းခေါ်ဝေါ်အပ်သည်ဟောတိ။ ဖြက်၏။ တေ သု။ ထိုငါးပါးသော အာနေဉ္ဇစိတ်ဟူတွင်။ ယံ ကိဉ္စိ။ အမှတ်မရှိဘဝုံတရသောစိတ်ကို။ ပါဒကံ။ အခြေကို။ ကတ္တွာ ပြု၍။ သ ဃာပန္နာ။ ဝင်စားအပ်သော။ အရူဟတ္တမ္ပသသမာပတ္တိ။ အရူဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်သည်။ အာနေဉ္ဇသ ဃာဒိ။ အာနေဉ္ဇသမာဓိမည်၏။ ဇုတိ။ ဤသို့။ ပေါရာဏာ။ ရှေးအဟောတို့သည်။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏။ အာကိဉ္စဉ္ဉာယတာ။ အာကိဉ္စဉ္ဉာယတဟူသည်ကား အတိတာယ။ လွန်ပြီးသော။ နိဂ္ဂဟေတိ။ နိဗ္ဗာန်ကိုဟူသည်ကား။ နိဂ္ဂ ဟေ။ ကင်းသော။ ဇုတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အာဇ္ဇော။ အနုက်တည်း။ ဝုဏ္ဏိ အဟောသိတိ။ ကုဏ္ဍိအဟောသိဟူသည်ကား။ ဘာဝေါ။ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ကုဏ္ဍိဘာဝေန။ ဖလသမာပတ်တည်းဟူသော အိုက်ဆိုက်နှင်ခြင်းဖြင့်။ ကုဏ္ဍိ။ ဆိုတ်ဆိုတ်နှင်တောင်မူသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓေ ဘေ အရဏေ ဘိ။ ဥဒ္ဓေ ဘေ အရဏေ ဟူသည်ကား။ အရဏော။ အရဏ်သည်။ ဥဒ္ဓ ဘေ ။ တက်သည်ရှိသော်။ အရဏော နာမ။ အရဏ်မည်သည်ကား။ ဝုဏ္ဏိ မဒိသယ။ အခ္ခေမျက်နှာအရေပ်၌။ သူရိယောဒယ ဘေ ။ နေထွက်သည်မျှ။ ဝုဏ္ဏ ဘရဏမဝ။ ခွေးဦးစွာသာလျှင်။ ဥဒ္ဓ ဘေ ။ တက် သော။ ဩဘာသော။ အရောင်တည်း။ နန္ဒိမုခိယာ ဘိ။ နန္ဒိမုခိယာဟူသည် ကား။ ခဏ္ဍိသာ။ ညဉ့်ဖြစ်၏။ အရဏာ သေ။ အရဏ်၏။ ဥဒ္ဓ ဘ ဘ ဝေ။ တက်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ အရဏ ပဘာ ယ။ အရဏ်းရောင်ဖြင့်။ သူရိယာ လောကူပဓိဝိနာ။ နေ၏အားရောင်ဖြင့်အသက်ရှင်ကုန်သော။ သတ္တေ။ သတ္တ ဝါတို့ကို။ နန္ဒာ ပနမုခိယာ ဝိယ။ နှစ်သက်ခြင်းမျက်နှာကိုရှိသကဲ့သို့။ ရတ္တိ ယာ။ ညဉ့်ဖြစ်သည် ဝိဘာ ယ မာနာ ယ။ လင်းသဖြင့်စောတာယ။ ဖြစ်သော။ ဇုတိ အယံ။ ဤသည်ကား။ အဇ္ဇော။ အနုက်တည်း။ တမ္ပာ သမာ ဓိမ္ပာ ဝဇ္ဇ ဟိ ဝ ဘာ ဝါ ။ တမ္ပာ သ ဃာ ဓိမ္ပာ ဝဇ္ဇ ဟိ ဝ ဘာ ဟူသည်ကား။ ယ ထာ ပရိ ဇ္ဇ ဒံ။ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သော။ တ ။ တာ အာ နေ ဉ္ဇ သ မာ ဓိ ။ တာ ။ ထိ အာ နေ ဉ္ဇ သ မာ ဓိ မ္ပာ ။ တ ။ တာ ။ အ ရ ဟ တ္တ ဖ လ သ မာ ပ တ္တိ ။ တာ ။ ထိ ။ အ ရ ဟ တ္တ ဖိ လ် သ မာ ပ တ် မ္ပာ ။ ဥ ဒ္ဓ ာ ယ ။ ထ ။ တ ဝ် မ ရ ၏ ။ သ စ ေ တ္ထ ံ အ ာ နန္ဒ ာ ။ နယ္ယာ သိ ။ ။ သ စ ေ တ္ထ ံ အ ာ နန္ဒ ာ ။ နေ ယ္ယ ာ သိ ဟူ သ ည် က ား ။ ဘ ဂ ဝ ါ ။ မြ တ် စ ွ ာ ဘ ု ရ ား

သည်လည်းကောင်း၊ ဣမေစတိကၠ။ ဤဗေဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထေကံကာလံ၊ ဤညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ဣဓ၊ နာမသမာပတ္တိသုခေန၊ ဤမည်သော သမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိတိနာမေန္တိ၊ လွန်စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ယဒိ၊ ဘဒန္တေ ယျာသိ၊ အကယ်၍ဘိ လေသည်ဖြစ်အုံ၊ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့သိသည်ရှိသော်၊ ဣတ္ထေကဒို၊ ဤသုံးကြိမ်တင် လျှောက်သော စကားကိုလည်း၊ တေ တယာ၊ သင်သည်၊ နပဋိဘာသေ ယျ၊ မဆိုးပရာ၊ ဣတိ၊ ဤစကားကို၊ လောကိယပဋိသမ္ဘောဒနံ၊ လောကီဖြစ် သော ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှုတ်ခွန်းဆက်သည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ညွှန်၍ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေ တယာ။ သင်ချစ်သားသည်၊ အာဘိဂ္ဂန္ဓာဘာနေ ဇေတ္တိ တိအာဒိနာ။ အာဘိဂ္ဂန္ဓာဘာနေ ဇေတ္တိ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တိကၠတ္တုံ၊ သုံး ကြိမ်၊ ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ ပဋိဘာနံ၊ အကြင်လျှောက်ထားတောင်းပန်သော စကား ကို၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ တယိဒံ တံ ဣဒံ ပဋိဘာနံ။ ထိုလျှောက်ထား တောင်းပန်သော စကားကို၊ ဣတ္ထေကဒို၊ ဤမျှကိုလည်း၊ နဥပဋ္ဌဟေယျ၊ မဖြစ် စေပရာ၊ အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ။ တွံ၊ သင်သည်၊ သေ ဣဒ္ဓေ၊ သော ကျွန်ုပ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမာနော၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသေက္ခသမာပတ္တိ ဝိဟာရံ၊ အသေက္ခသမာပတ်ဖြင့်နေခြင်းကို၊ နဇာနာ သိ၊ မသိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမေ သံ ဘိက္ခူ၊ နုံ၊ ဤဗေဟန်းတို့အား၊ လောကိ ယပဋိသမ္ဘောဒနံ၊ လောကီလူတို့ဏ်ကျင့်ဝတ်နှုတ်ခွန်းဆက်သည်ကို၊ ကာ ရေတုံ၊ ပြုစေခြင်းငှါ။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လပြုခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်လေ၏၊ အာပံ ပန၊ ငါဘုရားမူကား။ ဣမေ ဘိက္ခူ၊ ဟိ၊ ဤဗေဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ လောကုတ္တရပဋိသမ္ဘောဒနေ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော အဝေ့အစပ်ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာနှုတ်ဆက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တိယာ ရေတ္တိ၊ ညဉ့်သုံးယာမ် ကို၊ ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤဘိုး ဒ ဃေ ဣဒ္ဓေ။ ပြုတော်မူလိုမူ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဟဘ္ဘေ နန္ဒ ဣမာနိ စပဉ္စ ဘိက္ခုသတာနိ သဇ္ဇေ ဝ အာနေ ဇ္ဇေန သမာဓိနာ နိသိဒိတုံ၊ အဟဘ္ဘာ နန္ဒ ဣမာနိ စပဉ္စ ဘိက္ခုသတာနိ သဇ္ဇေ ဝ အာနေ ဇ္ဇေန သမာဓိနာ နိသိဒိတုံ ဟု၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ အာ နန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ။ အဟဘ္ဘ၊ ငါဘုရား သည်လည်းကောင်း၊ ဣမာနိ ပဉ္စ ဘိက္ခု သတာနိ စ၊ ဤငါးရာသော ဗေဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သဇ္ဇေ ဝ၊ အလုံး စုံသော ငါတို့သည်သာလျှင်၊ အာနေ ဇ္ဇေန သမာဓိနာ၊ အာနေ ဇ္ဇသမာဓိဖြင့်၊ နိ သိဒိတုံ၊ နေကြကုန်၏၊ ဟေ မဏ္ဍိ ဝိဒိတ္ဝာ တိ၊ ဟေ မဏ္ဍိ ဝိဒိတ္ဝာ ဟု သည်ကား။ ဟေ သံ ဘိက္ခု၊ နဿ ထိုဗေဟန်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ အတ္တနော စ၊ ကိုယ်တော်

ဏ်လည်းကောင်း၊အာနေဉ္ဇသမာဓိသမာပတ္တိနသမ်ါတံ၊အာနေဉ္ဇသမာဓိကို ဝင်စားခြင်းဌာစွမ်းနိုင်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ဇော်ဝသိဘာဝတ္တံ၊ဤဝသိ ဘော်အဖြစ်ကို၊သဗ္ဗာကာရေတော။ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဝိဒိတ္တား၊သိ၍၊ ဈာန်ဥဒါနဲ့ကို၊ ဈာန်ဥဒါနဲ်ဟူသည်ကား၊ တောသံဘိက္ခု၏ ထိုရဟန်းတို့၏၊ အနုဝေသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့ရောဂဒိဋ္ဌဟာနသံသိဋ္ဌတာဒီဘာဝ ဒိပနတ္ထံ၊ရောဂအစဉ်သည်ကို ပယ်သဖြင့်ကောင်းစွာလောကတ္တရာ တရားပြီးခြင်းအစဉ်သောအဖြစ်ကို ဖြတ်တတ်သော၊ဈာန်ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနဲ်ကို။ ဥဒါ နေသိ၊ ကျူးရှင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထတိသံဥဒါနဂါထာယံ။ထိုဥဒါနဲ်းဂါထာ ၌၊ ယသ္သဇိတောကာမကဏ္ဏကောတိ။ ယသ္သဇိတော ကာမကဏ္ဏကော ဟူသည်ကား။ ကုသလပက္ခဝိဠာနဲ့ခ်ေန။ ကုသိုလ်အနှိုက်ကို ထိုးပစ်တတ် သောအနက်ကြောင့်၊ ကဏ္ဏကာဟူတော၊ ဆူးသဘွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ကိုယ်ကိုယကာမော။ ကိုယ်ကိုယကာမကို၊ယောနအရိယဝုဋ္ဌလေန၊အကြွင် အာရိယာဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ အနုဝေသေသံ၊အကြွင်းမဲ့။ ဖြိတောဘောင်အင်၏၊ ပဟီးနှာ၊ပယ်အပ်၏၊ ကောနု၊ဤပဌမပေါဒဖြင့်၊အာသ၊ထိုအရိယာဝုဋ္ဌိုလ် ၏။ အနုနယဘာဝံ၊အနုနယမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေတိ၊ပြ၏၊ဂါမ ကဏ္ဏကောတိပိ၊ဂါမကဏ္ဏကောဟူ၍လည်း၊ပါဠေါ၊ပါဠိအဆို့ရှိ၏၊တသ ပါဠသ၊ထိုပါဠိ၏၊ အဏ္ဍောအနက်ကား၊ဂါမေ၊ရွာ၌၊ကဏ္ဏကဉ္စာနိယော။ ဆူးကြောင့် သဘွယ်တည်သော၊ သကလော၊ အလုံးစုံသော၊ ဝဏ္ဏုကာ မော၊ ဝဏ္ဏုကာမကို၊ ယသ္ဓ ဝုဋ္ဌလ သ၊ အကြွင်ဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ ဖြိတောဘောင်အင်၏၊ ဈာတိအာသံ၊ဤသည်ကား၊ အဏ္ဍောအနက်တည်း၊အာသ ဝုဋ္ဌလ သ၊ထိုအရိယာဝုဋ္ဌိုလ်၏၊ဇယောစ၊အောင်ခြင်းကိုလည်း။ တပ္ပဋိဗဒ္ဓ ဆန္ဒရာဂပဟာနေနေဝ၊ထိုဝဏ္ဏုကာမ၌တည်သောဆန္ဒရာဂကိုပယ်သဖြင့် သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏ ။တေန၊ထိုဒုတိယပါဒဖြင့်၊ တောသံဘိက္ခု ဟုဆိုရဟန်းတို့အား၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေါ။ အနာဂါမိမဂ်ကို၊ ဝုဏ္ဏောဆိုအပ် သည်၊ ဟောကြား၊ဖြစ်၏၊ အဏ္ဍောသောစ၊ဆဲရေးခြင်းကိုလည်း။ ဖြိတောဘော အောင်အပ်၏၊ဈာတိ၊ဤသို့၊ သမ္ဘဝန္တော စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ ဝဝေါစဗန္ဓနဗ္ဗာတိဏ္ဍောပိ၊ ဝဝေါစဗန္ဓနဗ္ဗဟူသော ဤပါဠိ၌လည်း၊ဒေသဝန ယော၊ဤနည်းလျှင်နည်းဟု၏၊တေသု၊ထိုအဏ္ဍောသဝဝေါဝိုဒ်ကို့တွင်၊အဏ္ဍော သ၊ယေန၊ ဆဲရေးသည်ကိုအောင်သဖြင့်၊ ဝစီဒုစ္စရိတာဘာဝေါ၊ဝစီဒုစ ရိုက်ကင်းသောအဖြစ်ကို။ ဒုတရေန။ဝဝေါစဗန္ဓနနှစ်ပုဒ်ဖြင့်၊ကာယဒုစ္စရိတာ ဘာဝေါ၊ ကာယဒုစရိုက်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေတိ၊ပြ၏သည်၊

ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တေနဒဿနေန၊ထိုသို့ပြသဖြင့်၊ ဘ ဿဗျာပါဒဿ၊ ထို ဗျာပါဒ၏၊ တံနိမိတ္တံ၊ထိုအမှတ်ကို၊အာနဝသေသပ္ပဟာနေန။ အကြွင်းမဲ့ ပယ်သောအားဖြင့်၊ တတိယမဂ္ဂေါ။တတိယမဂ်ကို၊ဝဏ္ဏော၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အာသဝါ၊ တနည်းကား။ အဏ္ဏောသာဒိ ဖယဝစနေန၊ အဏ္ဏောသအစရှိသည်ကိုအောင်သောစကားဖြင့်၊ တတိယမဂ္ဂေါ၊တတိ ယမဂ်ကို၊ဝဏ္ဏော၊ဆိုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အဏ္ဏောသာဒီနံ၊အဏ္ဏော သစသည်တို့ကို၊ အစ္ဆိန္နခမနံ၊စင်စစ်သည်းခံခြင်းကို၊ပကာသိတံ။ပြုအပ် သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဥဘယထာပိ၊နှစ်ပါးသောဝုဒ်ဖြင့်လည်း။ နေသံ၊ ထိုယသောဇမဏေရ၏အမှုးရှိသော ငါးရာသောရဟန်းတို့အား။ ဝိရောဓ ဘာဝံ၊ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဒဿေတိ၊ပြ၏။ ပဗ္ဗတောဝိယ သောဒ္ဒိတောအနေဇောတိ၊ပဗ္ဗတောဝိယသောဒ္ဒိတောအနေဇောဟူသည် ကား။ စလနကိလေသပရိဗေန္ဓာ၊ လှုပ်ရှားသဖြင့် ဖြစ်သော ကိလေသာ တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဇော၊ဇောဟူ၍။ဝုဋ္ဌတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဇော ဟောဘဋ္ဌန်၊ဇောအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဝသေသကိလေသာနှင့်၊ကြွင်း သောကိလေသာတို့၏၊ အာဘာဝေန၊မရှိခြင်းကြောင့်၊အနေဇော၊ အနေ ဇမည်၏။အနေဇဘာ၊ယော၊ အနေဇမည်သောတဏှာကိလေသာမရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊သဗ္ဗကိလေသေဟိစ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာ တို့မှလည်း၊ပရဝါဒေဟိစ၊သူတပါးတို့၏အပယ်မှလည်း၊အကမ္ပနိယဘာ၊မတုန် လှုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေ၊ဿနပဗ္ဗတသဒိသော၊တခဲနက်ကျောက် တောင်ကဲ့သို့၊ ဌိတော၊တည်၏။ သုခဒုက္ခေသုနေဝ ဝိတိသဘိက္ခု။တိ၊သုခ ဒုက္ခသုနေဝ ဝိတိသဘိက္ခုဟူသည်ကား၊ဘိန္နကိလေသော၊ဗျက်ဆီးအပ် ပြီးသောကိလေသာရှိသော၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊သုခဒုက္ခနှိမ်ကွဲ၊ သုခဒုက္ခတို့ကြောင့်၊နှကမ္ပတိ၊မတုန်လှုပ်၊ ဣတိ ဣမသ္မိပဒသ၊ဤဝုဒ်၏၊ အဏ္ဏော၊အနက်ကို၊ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ဝဏ္ဏနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ပဌမသဘာနှင့်၊ငါးရာကုန်သော။တေသံဘိက္ခုနှင့်၊ထိုရဟန်းတို့၏၊ အရဟတ္တာဓိဂမေန၊အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရသဖြင့်၊တာဒိဘာဝပ္ပတ္တိ၊တာဒိအ ဖြစ်သို့ရောက်သည်ကို၊ကေ၊ဣ၊တပေါင်းတည်း၊ကဝ္ဘာ၊ပြု၍။ကေ ဝဏ္ဏလာဒိ ဌာနံ၊တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏အဓိဌာန်ဖြစ်သေ၊ဥဒါနံ၊ဥဒါန်းကို၊ဥဒါနေ သိ၊ကျူးရှင့်တော်မူ၏။ ။ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ၊တတိယ သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊တတိယသုတ်၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၃-နန္ဒဝဂ်-၄-သာရိပုတ္တာသုတ်၊

စတုဏ္ဍေ၊ စတုဏ္ဍသုတ်၌၊ ပရိမုခံသတိ ဥပဋ္ဌာပေတွာတိ၊ ပရိမုခံသတိ ဥပဋ္ဌာပေတွာဟူသည်ကား၊အာရေဗ္ဗကာသိမုခံ၊ အာရုံသို့ရှေးရှု၊သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းသတိကို၊ ဥပဋ္ဌယိတွာ၊ ထား၍၊ မုခသဒိပေ၊ ခံတွင်းဝ၏အနီး နှာသီးဖျားစသည်၌၊ ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ထထာတံဝစနံ၊ ထိုစကား သည်၊ ဟိသစ္ဆံ၊ဖုန်၏၊ဝိဘင်္ဂေ၊ဝိဘင်း၌၊ အယံသတိ၊ဤသတိသည်၊ဥပဋ္ဌိတာ၊ရှေးရှုထင်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သုပဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာထင်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကိသို့မိုဃ်ရွာနေ၊အာဝယ်အရေပ်၌၊ သုပဋ္ဌိတာ၊ကောင်းစွာထင်သနည်း၊နှာသိကဂ္ဂေဝါ၊ နှာသီးဖျားအရေပ်၌ လည်းကောင်း၊ မုခနိမိတ္တေ ဝါ၊မျက်နှာဟူသော အကြောင်း၌လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ရှေးရှုထင်သည်၊သုပဋ္ဌိတာ၊ကောင်းစွာထင်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ ပရိမုခံသတိ ဥပဋ္ဌာပေတွာတိ၊ ပရိမုခံသတိ ဥပဋ္ဌာပေတွာဟူ၍၊ဝုဋ္ဌတိ၊ဆိုအပ်၏၊အထဝါ၊တနည်းကား၊ ပရိတိ၊ပရိဟူ သောသဒ္ဒါသည်၊ ပရိဂ္ဂဟဋ္ဌော၊သိမ်းဆည်းခြင်းအနက်ရှိ၏၊ မုခန္တိ၊ မုခံ ဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ နိယျာနဋ္ဌော၊ထွက်မြောက်ခြင်းအနက်ရှိ၏၊ သတိ တိ၊သတိဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဥပဋ္ဌာနဋ္ဌော၊ထင်ခြင်းအနက်ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိမုခံသတိန္တိ၊ပရိမုခံသတိ ဟူ၍၊ ဝုဋ္ဌတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့၊ ပဒိုသန္တိဒါယံ၊ ပဒိုသန္တိဒါမဂ်၌၊ ဝုတ္တုနယေနပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်လည်း၊ ဘြော၊ဤအရာ၌၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ တတြတတ္ထ ပါ ဌေ၊ထိုပါဠိ၌၊ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သခေါ်ပဏ္ဍော၊ အကျဉ်းဖြစ် သောအနက်တည်း၊ ပရိဂ္ဂဟိတနိယျာနသတိ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော သတိကို၊ကတ္တာတိစ၊ ကတ္တာဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိယျာနန္တိစ၊ နိယျာန် ဟူ၍လည်းကောင်း၊သတိယာ၊သတိသည်၊ ဩဂါဟိတဗ္ဗံ၊သက်ဝင်အပ် သော၊ အာရေဗ္ဗကံ၊အာရုံကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ ဣတ္ထေ၊ဤနည်းတို့ဝယ် လည်း၊ပုရိမော၊ရှေးဖြစ်သော၊ အတ္ထောစ၊အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိ မော၊နောက်ဖြစ်သော၊ အတ္ထောစ၊အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသက္ခ ပဟကဝသေန၊ အလုံးစုံကိုသိမ်းကျုံ့သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ဒုတိယော၊ ဤမှတပါးသောအလယ်နည်းကို၊သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်၏၊ပုဗ္ဗဘာဂသမန္နာဟာရဝသေန၊ရှေးအာဟိုက်ကောင်းစွာသိမ်း

သည်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒဠ္ဍဗြော၊မှတ်အပ်၏၊ သတိသိုလေး၊သတိ
ကိုအရင်းမူသဖြင့်။ ချာနုံ၊ချာနုံကို၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏၊ကိ ုသုဝိယ။ အဘယ်ပါဠိ
[illegible] တို့ခ်ဉ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ယေကာယဂတာသတိ ပရိဘုဇ္ဇန္တိ တိအာဒိသုဝိ
ယ၊ယေကာယဂတာ သတိ ပရိဘုဇ္ဇန္တိ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့ခ်ဉ်ကဲ့သို့
တည်း။ တံချာနုံ၊ထိုချာနုံသည်။ ကတမံပန၊အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဣတိစေ
ဤသို့မေးပြောအံ့၊ ရူပါဝစရေစတုတ္ထဈာန်၊ ရူပါဝစရေစတုတ္ထဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊
အခြေကို။ ကတ္တွာ၊ပြု၍၊ သမာပန္နံ၊ဝင်စားသော။ အရေဟတ္တဖလဈာန်၊အရ
ဟတ္တဖိုလ်ချာနုံတည်း။ ကထံပန၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တေ၊ထိုရူပါဝစ
စတုတ္ထချာနုံသမာပတ်နှင့်ယှဉ်သော အရေဟတ္တဖိုလ်ချာနုံကို၊ ဗောဓိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်သနည်း။ ဣတိစေ၊ဤသို့မေးပြောအံ့၊ထေရသ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
မထေရ၏၊ အာနေဉ္ဇသမာဓိယောဂေန၊ အာနေဉ္ဇသမာဓိနှင့်ယှဉ်သည်သဖြင့်၊
သဝိသေသံ၊အထူးနှင့်တကွ၊ နိစ္စလဘာဝဠ္ဠ၊တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသောအဖြစ်
ကိုလည်းကောင်း။ ကေနစိ၊ တရုံတယောက်သောသူသည်၊ အနုပဏ္ဏမနိ
ယတဠ္ဠ၊ လုံ့လမပြုနိုင်သော အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဇ္ဇောပမာယ၊
တောင်ဥပမာဖြင့်၊ ပကာသေန္တော၊ပြဲလျက်၊ဘဝ၀ါ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဩမံဥဒါနံ၊ဤဥဒါန်းကို၊ အဘာသိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ အဘာသိ၊အဘယ်
သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဩတိဂါထာယ ဝေ၊ ဤဂါထာဖြင့်သာလျှင်၊ အယံ
အာဇ္ဇော၊ ဤအနုဂ်ကို၊ ဝိညာယ ဘိက္ခု၊သိအပ်၏၊အယံနိသဇ္ဇာ၊ ဤထိုင်ခြင်း
သည်လည်း။ ထေရသ၊အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ၏အား၊ သစ္စပဋိဝေဓာ
ယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်းမြင်သိခြင်းငှါ၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ အထခေါ
စင်စစ်သော်ကား။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခ ဝိဟာရာယ။ မျက်မှောက် ဩရိယာပထ်ခွ
ဟ်ကိုသာ ရှာနေခြင်းငှါ။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိတာ ဒေ ဝယုတ္ကံ၊ထိုကားသည်
သင့်၏၊ ဝုဇ္ဈယော ဝ၊ရှေးမဆွကသာလျှင်၊ သုကရ ခ ဘာ ၊ လေကော ဝ ကိ ဘုး
လိုက်ခ်ီ၊ အာတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘာဂိနေယျသ၊ ဘုဖြစ်သော၊ ဒီဃနခ ပရိဗ္ဗာ
ဇကသ။ ဒီဃနခ ပရိဗိုဇ်အား။ ဘဂ ဝတိ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊တရား
ကို၊ ဒေသေန္တော၊ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ အယံ မဟာ ထေရော ဤအရှင်
သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ သစ္စပဋိဝေ ဓ ကိ စ်ံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း
ခြင်းကိစ္စကို၊ မဇ္ဈတ်၊ အပြိုးအဆုံးသို့၊ ပါပေသိ၊ရောက်စေ၏၊ ဣတိ ဤသို့
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧတမတ္ထန္တိ၊ ဧတမတ္ထံ ဟု သည်ကား၊ ထေရသ
မထေရ်အား၊ အာနေဉ္ဇသမာဓိယောဂေန၊ အာနေဉ္ဇသမာဓိနှင့်ယှဉ်သည်သဖြင့်
တာဒိဘာ ဝ ပ္ပတ္တိယာ ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်

သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကေနစိ၊တစုံတယောက်သောသူသည်။အကမ္မနဲ
ယတာသင်္ခါတံ၊မတုန်လှုပ်စေနိုင်သောအဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ဝေါဘဏ္ဍံ၊
ထိုအဓိပ္ပါယ်ကို၊ သဗ္ဗာကာရေတောဝ၊ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
ဝိဒိတ္တာ။သိ၍၊ တဒတ္ထဝိဘာဝနံ၊ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ထင်စွာပြုတတ်
သော၊ ဣဒံ ဥဒါနံ။ဤဥဒါန်းကို၊ဥဒါနေသိ၊ကျူးရှင့်တော်မူ၏၊တဏ္ဍိသံ
ဥဒါနဂါထာယံ၊ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ယထာဝိပဗ္ဗတောသေလောတိ၊ယထာ
ဝိပဗ္ဗတောသေလောဟု သည်ကား၊ သိလာမယော၊ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော၊
ကေ၊ရှုနသိလော၊ တခဲနက် ကျောက်အတိ ပြီးသော၊ ပဗ္ဗတောယထာ၊
တောင်ကဲ့သို့တည်း၊ ပံသုပဗ္ဗတော ယထာဝါ၊မြေတောင်ကဲ့သို့လည်း၊နှ
ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိသကပဗ္ဗတောယထာဝါ၊မြေကျောက်နှစ်ပါးရောနှောက်
သောတောင်ကဲ့သို့လည်း၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အဂ္ဂေါ၊ အနက်တည်း၊ အစလောသုပတိဋ္ဌိတောတိ၊ အစလောသုပတိဋ္ဌိ
တောဟူသည်ကား။ သုပတိဋ္ဌိတမူလော၊ကောင်းစွာတည်သောအခြေရှိ
သောသစ်ပင်သည်၊ ပကတိဝါတေဟိ၊ပြကတော့သောလေတို့သည်၊အစ
လောအကမ္မနိယော၊မတုန်လှုပ်စေနိုင်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဒေါမောဟာဒျ
ယာဘိဘူပဗ္ဗတောဝ နဝေဝတိတိ၊ ဒေါမောဟာဒျယာ ဘိဘူပဗ္ဗတောာ
ဝနဝေဝတိဟူသည်ကား။ မောဟာသာ၊မောဟကိုးနှစ်ဝေသသဟာနှာ၊
အကြောင်းမဲ့ပယ်ခြင်းကြောင့်၊သဗ္ဗာကုသလာနံ၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်
တရားတို့၏၊ မောဟမူလကတ္တာစ၊မောဟသာသျှင် မူလရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ပယိနသဗ္ဗာကုသလာ၊ပယ်အပ်ပြီးသောအလုံးစုံသောအကုသိုလ်
တရားရှိသော၊ ဘိဘူ၊ရှုဟန်းသည်၊ သောပဗ္ဗတော၊ ထိုကျောက်အတိ
ပြီးသောတောင်သည်၊ပကတိဝါတေဟိ၊ပြကတော့သောလေတို့ဖြင့်၊နဝေ
ဝတိနကမ္မတိယထာ၊ မတုန်လှုပ်သကဲ့သို့၊ ဧवံတထာ၊ထိုအတူ၊ လောက
ဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရားတို့ကြောင့်၊ နဝေဝတိနကမ္မတိ၊မတုန်လှုပ်နိုင်ဟု
နဟု၊နိုင်ဟုနဲ့ကိုလည်းကောင်း၊အရုဟတ္တဟု၊အရုဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊
မောဟာဒျယောတိ၊မောဟ၏ကုန်ရာဟူ၍၊ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်ဝန္ဒတိ
ဆိုအပ်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ မောဟာဒျယသ၊မောဟကုန်ခြင်း၏၊ဟေ
တု၊ အကြောင်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနသ္မိံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို လည်းကောင်း၊ အရ
ဟတ္တသ္မိံ။ အရုဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဓိဂတတ္တာ၊သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ စတ္တာသုအရိယသစ္စေသု၊လေးပါးသောအရိယသစ္စာတို့၌
သုပ္ပတိဋ္ဌိတောသုပ္ပတိဋ္ဌိတ ဟုတ္တာ၊ကောင်းစွာတည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အ

သမာပန္နကာလေဝိ၊ သမာပတ်မဝင်စားဘဲနေသောအခါ၌လည်း၊ယထာ ရုတ္တာပဇ္ဇတောဝိယ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ဆိုအပ်သော ကျောက်တောင်ကဲ့ သို့၊ ကေနစိ၊တရုံတယောက်သောသူသည်၊ နေ၀ေတိ၊မတုန်လှုပ်စေနိုင်၊ သမာပန္နကာလေ၊ သမာပတ် ဝင်စားသောအခါ၌၊ ပဌ၀ေ၀၊ အာဘပ်ဆို သွယ်ရာ၌ကိန်းနည်း၊ ဣတိအာယပ်၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ် တည်း၊ ၊စတုဋ္ဌသုတ္တ၀ဏ္ဏနာ၊စတုဋ္ဌသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၃-နန္ဒ၀ဂ်-၅-မဟာမောဂ္ဂလ္လာနသုတ်၊

ပဠမေ၊ပဠမသုတ်၌၊ ကာယ၀တာယသတိယာတိ၊ ကာယ၀တာယ သတိယာဟူသည်ကား၊ ကာယာနုပဿနာ၀သေန၊ကာယာနုပဿနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကာယေ၊ကိုယ်၌၊ ၀တာယ၊ဖြစ်သော၊ ကာယာမ္မတာ ယ၊ ကိုယ်လျှင်အာရုံရှိသော၊ သတိယာ၊သတိဖြင့်၊ ဣဒံ၊ဤကာယ၀တာ သတိဟူသောပုဒ်သည်၊ ဣဒ္ဓိ ဣဒ္ဓိ။တလက္ခဏေ၊ဣဒ္ဓိ ဣဒ္ဓိ။တလက္ခဏာအနက် ၌၊ကရဏ၀စနံ၊ကရိတ်ပိုဝါတ်တည်း၊အ၏တို့၊အ၏တို့ဟူသောပုဒ်၌၊ ဣဒ္ဓိမံအ၏တို့နာမ၊ ဤအ၏တို့ မည်သည်ကား၊ ဒိယကဋ္ဌတို့၊ ဒိယကဋ္ဌ သည်၊ ယဿ၊အကြင်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တဿ၊ထိုကြောင့်၊အတ္ထ ဒိ၊ဒိမိကိုယ်၌၊အတ္ထသဒ္ဒါ၊နေ၊ဒိမိသဒ္ဒါ၌၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အ၊ဣ၊အနက် ကို၊ဒဋ္ဌ၊ဗ္ဗော၊ဖွယ်အပ်၏၊ အယ၀ေါ၊တနည်းကား၊ယဿ၊အကြင်ကြောင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနဘူတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကေသာဒိတော၊ ဆံအစရှိ သော၊ ဒ္ဒတ္တိံ သ၊ကာ၌ဗာသသမုဒါယော၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသ အပေါင်းကို၊ ဣဒ္ဓ၊ဤ အာရုံ၌၊ကာယောတိ၊ကာယဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊အလို ရှိအပ်၏၊ တဿ၊ထိုကြောင့်၊ ဝေါ၊ရှေ့ကြောင့်၊ ဝေါ၊ရှေ့ကြောင့်ဟူ၍၊ အာသ၊ ထိုကာယ၀ေ၀ယ သတိယာဟူသောပုဒ်၏၊ အ၊ဣ၊အနက်ကို၊ ဝေဒိ တ၊ဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ သုပတိဋ္ဌိတာ၊ယ၊တိ၊ သုပတိဋ္ဌိတာယ ဟူသည်ကား၊ ဒိယကဋ္ဌတို့ဟူတော၊ ဒိယကဋ္ဌတို့ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ၀ါ၊တနည်းကား၊ဝေါ၀ ရှေ့ကြောင့်ဟူတော၊ ဝေါ၀ရှေ့ကြောင့်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ကာယေ၊ကိုယ်၌၊ သုဋ္ဌု ကောင်းစွာ၊ဥပဋ္ဌိတာ၊ယ၊ရှေးရှုထင်သော၊အယံ၊သတိ၊ဤသတိသည်၊ကာ ပန်၊အာဘယ်နည်း၊ ယာ၊သတိ၊အကြင်သတိကို၊ အ၏ကြောင့်သုပတိဋ္ဌိတာ၊တိ၊

အရှေ့ဘက်သန္တာန်၌ကောင်းစွာတည်ကြည်ပြီးဟူ၍၊ ဝတ္ထုရေးဆိုအပ်၏။ဘဝဝတ္ထု ဖြတ်စွာဟုရားသည်၊ အတ္ထိဗျာပဒိတ် ကာယေကသာလောမာတိ အာဒိနာ၊ အတ္ထိဗျာပဒိတ် ကာယေ ကေသာလောမာ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အရှေ့တွင်း၊ အကွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ကေသာဒိကောဋ္ဌာသ်အစရှိသော၊နွယ်ကြိုးသာကာ ရောသုံးဆဲနှစ်ပါးသောအခြင်းအရာရှိသော၊ယွာယမ်းယောအယမ်ကာယော၊ အကြင်ကိုယ်ကို၊ဝုဏ္ဏာရေးဆိုအပ်၏။တဏ္ဍုလေးထိုဆံအစရှိသောသုံးဆဲနှစ်ပါး သောကောဋ္ဌာသ အစုဖြစ်သော ကိုယ်၌၊ ပဒိုက္ခုလမနုသိကာဂုံ၊စက်ဆုပ် ရံ့ရှာဘွယ်ဟုနှုလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ပဝတ္တေန္တသ၊ဖြစ်စေအပ်သော ဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ ဥပစာရပ္ပနာဝသေန၊ဥပစာရပ္ပနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ဥပဋ္ဌိတာ၊ရှေးရှုထင်သော၊ ယာသတိ၊အကြင်သတိသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ သာသတိ၊ ထိုသတိကို၊ ကာယဂတာသတိ ကို၊ကာယဂတာသတိဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ အယံယထာ၊ ဆံအစရှိသော သုံးဆဲနှစ်ပါးသောအစုကို ပဒိုက္ခုလ အခြင်းအရာဖြင့်နှုလုံးပြူလျက်အပ္ပနာကို ဖြစ်စေဘတ်သော၊ဤသတိကဲ့သို့ ပင်ကျမ်းဧဝံဘထား၊ထိုနှင့်အလားတူစွာ၊အာနာပါနစတုက္ကဇ္ဈာဝိယာပထသတိ သမ္ပဇညာနံ၊ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းလေးပါးသော ဈာဝိယာပုဂ်သတိသမ္ပ ဇညတို့၏၊ ဝေဒနာ၊အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓုမာတကဝိနီလ ကာဒိဝေဒနာ၊ ဥဒ္ဓုမာတကဝိနီလကစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း ကောင်း၊ မနသိကာရံ၊ နှုလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ပဝတ္တေန္တသ၊ ဖြစ်စေသော ဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ယထာရုတံ၊ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ဥပစာရပ္ပနာဝသေန၊ဥပ စာရအပ္ပနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ကာယေ၊ကိုယ်၌၊ဥပဋ္ဌိတာ၊ရှေးရှုထင်သော၊ သတိ၊သတိသည်၊ ကာယဂတာသတိ၊ကာယဂတာသတိမည်၏၊ဆုဝပုန၊ ဤအာဟာရ၌ကား၊ ဧဝံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အရှေ့တွင်း၊နိယ ကရှေ့ဘက်ခြမ်းဖြစ်သော၊ ကာယဂတာသတိအာဒိကာ၊ကာယဂတာသတိအစ ရှိသော၊ စတာသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ခေတုယော၊ခေတ်တို့ကို၊ သ သမ္ဘာရသင်္ခေပါဒီသု၊ သသမ္ဘာရသင်္ခေပအစရှိကုန်သော၊ စတ္ထာသု၊လေး ပါးတို့တွင်၊ ယေနကေနစိ၊ အမှတ်မရှိတဆုံ တခုသော၊ ကေနာကာရ ဏေန၊ တခုသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတ္တာ၊ မှတ်သားပိုင်းခြား၍၊ ဘာသိ၊ထိုလေးပါးသောခေတ်တို့ကို၊အနိစ္စာဒိလက္ခဏာသလ္လက္ခဏာသေ နှ၊အနိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာကိုကောင်းစွာမှတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ရှေးရှုထင်သော၊ ဝိပဿနာသမ္ပယုတ္တာ၊ ဝိပဿနာနှင့် ယှဉ် သော၊ သတိ၊သတိကို၊ ကာယဂတာသတိကို၊ကာယဂတာသတိဟူ၍၊

အဓိပ္ပေတာ၊အလိုရှိအပ်၏၊ ထေရောပန္နဲ၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မင်းထင်ရှား သည်ကား။တထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ဝိပဿီတွေ၊ဝိပဿနာရှု၍၊အတ္တ နှေး၊ဝိဝိ၏။ဗလသမာပတ္တိမေဝ၊ဗလသမာပတ်ကိုသာလျှင်၊သမာပဇ္ဇိတွေ၊ ဝင်စား၍၊ နိသိဒိ၊နေ၏၊ ဣဝေါ၊ဤသုတ်၌လည်း၊ ဂါထာယ၊ဂါထာဖြင့်၊ ဒေဝ၊ဤသို့၊ ဣမသ္မာ အတ္ထသ၊ဤအနက်၏။ ဝိညာတဗ္ဗတ္တာ၊သိအပ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နစာယံနိသဏ္ဍာဟိတိအာဒိနာ၊ နစားယံနိသဏ္ဍာဟိဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ဝုတ္တနယာနုသာရေန။ထိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းကိုအားကိုးမှီး သဖြင့်၊ယောဇေတဗ္ဗာ၊ယှဉ်အပ်၏၊တောမတ္ထနှင့်၊တောမတ္ထံဟူသည်ကား။ ထေရသ။အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်၏၊စတုဓာတုဝဝတ္ထာနမုခေန။ ပေးပါ်းသော ဓာတ်ကိုဝိုင်းခြားခြင်းကို အားကြောင်းပြုသဖြင့်။ ကာယာနု ပဿနာသတိပဋ္ဌာနေန။ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ဖြင့်။ဝိပဿနံ၊ဝိပ ဿနာသို့။ဩဂါဟေတွေ၊သက်ဝင်၍၊ဗလသမာပတ္တိသမာပဇ္ဇနသမ်ါတံ၊ ဗလသမာပတ်ကို ဝင်စားခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဝေါ်အတ္ထံ၊ဤအနက်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊သိ၍၊ ဣမံဥဒါနဉ္စ။ဣမံဥဒါနံဟူသည်ကား။ သတိပဋ္ဌာနာဘာဝနာ ယ။ သတိပဋ္ဌာန်ကိုပွါးသဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနာဓိဂမဒ္ဒိပကံ၊နိဗ္ဗာန်ခြင်းကိုပြတတ် သော၊ဣမံဥဒါနံ။ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ကျူးရှင့်တော်မူ၏၊ တတ္ထတိသံ ဥဒါနဂါထာယံ။ ထိုဥဒါန်း၊ဂါထာ၌။သတိကာယဂတာဥပဋ္ဌိတာတိ၊သတိ ကာယဂတာဥပဋ္ဌိတာဟူသည်ကား၊ပုဗ္ဗေ။ရှေး၌။ဝုတ္တလက္ခဏာ ဆိုအပ်ပြီး သောလက္ခဏာရှိသော၊သတိ၊သတိသည်၊သဒ္ဓါဝုဋ္ဌိမာနံ၊သဒ္ဓါတရားနှင့် ညီးရှိကုန်သော။ သမာဓိဝိရိယပညာနံ။ သမာဓိဝိရိယပညာတရား၏၊ ယထာသကံ။ အကြင်ငါတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ကိစ္စံ၊ကိစ္စကို၊ နိပ္ပါဒေနေန၊ ပြီးစေသဖြင့်၊ သဟာယ ဘာဝံ၊အားဘော၏အဖြစ်သို့၊ အာပန္နာ၊ရောက် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဟီနပဋိပက္ခာ၊ပယ်အပ်ပြီးသော ဆန့်ကျင်ဘက် ရှိသော။ တတောဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဘိက္ခဝိသဒေ့ဘာ၊စ၊ ထက် မြက်သည်၏အဖြစ်သန့်ရှင်းသည်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ ယထာဒဏ္ဍံ၊အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသည်ကို၊သဏေ၀ေသနစ၊အောက်ခေ့သည်၏အစွမ်း အားဖြင့်လည်း၊ကာင်း၊ကေ ဏ္ဍသမောသ၊ကောဝသေနစ၊ဝ၊ရုတည်းအဖြစ် ၌ပေါင်းဆုံသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း၊အ ဝိပရိတသဘာဝံ၊မ၊တာက်ပြန် သောသဘောကို၊သလ္လက္ခေန္တိ၊ကောင်းစွာမှတ်လျက် ဥပဂတ္တိ၊ရှေးရှုဂ၀ ၍၊ဖြတ်တား၊တည်သည်ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဧ၀ေ၊ဤကောင်းစွာမှတ်၍တည် သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ ကာယသမ်ါတာ၊ကို၊ ကိုယ်ဟုဆိုအပ်ကုန်

သော၊စတုန်း၊လေးပါးကုန်သော၊ဓာတုနှုန်း၊ ဓာတ်တို့ကို လည်းကောင်း။တံ
နိုဿိတာနှုန်း၊ထိုဓာတ်ကိုမှီကုန်သော၊ဥပါဒါရူပါနဋ္ဌ၊ဥပါဒါရုပ်တို့ကိုလည်း
ကောင်း။သလ္လက္ခဏဝေဒနာ၊ကောင်းစွာမှတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။
ပစ္စုပ္ပန္နေ၊အားကြောင်းတို့ကို၊ဝဝ်ထွေပေတွေ့၊ ဖိုင်းခြားမှတ်သား၍။ တဝေဝ
ပရိုး၊ထိုမှနောက်၌၊ဘသံ၊ထိုလေးပါး၊သော ဥပါဒါရုပ်တို့၏၊အနိစ္စာဒိလက္ခ
ဏာသလ္လက္ခဏဝေဒနာ၊ အနိစ္စအစရှိ၊သောသက္ခဏာကို ကောင်းစွာမှတ်
သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တဥာဏ ပရာပရဝတ်၊ ဖြစ်သောဉာဏ်
အဆက်ဆက်မှလာသော၊ သတိ'၊သတိကို၊ဒသေတိ၊ပြု၏၊ဝါ၊တနည်း
ကား၊ သတိသိသေး၊ သတိကိုအဦးပြုသဖြင့်၊ တံသမ္ပယုတ္တပရိယာပန္န
ဥာဏပရိုးပရေမေ၀၊ ထိုသတိနှင့်ယှဉ်သောတရားဌာနအကျုံး၀င်သောဉာဏ်
အဆက်ဆက်ကို သာလျှင်၊ ဒသေတိ၊ပြု၏။ ဆသုဝသာ ယတောနုသ
သိဝုတောတိ၊ ဆသုဝသာ၊သတေနုသသိဝုတောဟူသည်ကား။ ယ ထာ
ရတ္ကာယ၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီး၊သော။ကာ၊ယ။ကိုယ်၌။ ဥပဋ္ဌိတာယ၊
ရှေးရှုထင်သော၊သတိယာ။သတိနှင့်၊သမန္နာဂတော။ပြည့်စုံသော၊ဘိက္ခု
ရေဟန်းသည်။ စက္ခာဒိသု၊စက္ခု၊အစရှိကုန်သော၊ ဖဿာသာ၊ဖဿ၏။ ကာ
ရုဏာဘူ၊တသု၊ အား၊ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆသုဒ္ဓါ၊ရှေး၊ခြောက်ပါး
သောဒွါရတို့၌၊ကာယာနုပဿနာ၊ယ။ကာယာနုပဿနာကို။ အာဘာ၀ိတာ
ယ၊ မပ္ပါး၊စေခြင်း၊ကြောင့်၊ ဥပဋ္ဌနာ၊ရေဟာနုံ၊ ဖြစ်ခြင်း၊ဌါ ထိုက်ကုန်သော၊
အာသိဏ္ဍာဒိနုံ၊ အာသိဏ္ဍာစသည်တို့၏။ တ၊သာ၊ကာယာနုပဿနာ၊ ထို
ကာယာနုပဿနာကို၊ ဘာ၀ိတ၊ဣ၀၊ ပွါး၊စေအပ်သည်၏ အဖြစ်၊ကြောင့်၊
ဥာဏပ၀တ္တိ'၊ဥာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပဒီ၊ပေ၊ခ၊ကြောင့်၊ထိုး၊ထွင်း၍သိလျက်၊
တေ၊ထိုအာသိဏ္ဍာစသည်တို့ကို၊ ဝိဒဟာ၊ကြောင့်၊ဝိတ်လျက်၊တ၊ထွေ၊တ၊ဒ္ဓိ'ဒုတိ
ယပါဒေ၊ ထိုဒုတိယပါဒ၌။ သံ၀ုတောတိ၊ပေ၊တေ၊ဒုပဒေ၊သံ၀ုတောဟူသော
ဤ၀ုဒ်ဖြင့်ဥာဏသံ၀ရ၊ဥာဏသံ၀ရကို၊ဒသေတိ၊ပြု၏။ သသတ်ဘိက္ခု၊သ
မာဟိ၊တောတိ၊သ၊သတ်ဘိက္ခု၊သမာဟိ၊တောဟူသည်ကား။ဇော်ဤဆိုအပ်
ခဲ့ပြီး၊သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိတ သတိ၊ထင်သော သတိရှိသော၊သော
ဘိက္ခု၊ ထိုရေဟာနုံ၊သည်၊ သမ္ဗဇ္ဇ၊အလုံ၊ရုံလည်း၊ဖြစ်သော၊ ဝုတ္တတ္ထာ၊ရမ္ဘ
ဏော၊ ရှာ၊စွာသော အာ၀ုံ၌။ သံ၀ုတော၊ကောင်းစွာ၀ိတ်ပင်လျက်၊ ဝိတ္ထား
ဝိတ်ကို၊ အ၀ိ၊သ၊ဇ္ဇေ၊တွာ၊မစွန့်ရှု၍၊ အနိစ္စာဒိ၀သေနုံ၊အနိစ္စအစရှိသည်၏
အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ သမ၊သ၊ဇ္ဇော၊သုံ၊သပ်လျက်၊ ၀ိ၀သ၊နုံ၊ ၀ိ၀သ၊နာကို၊
ဥ၊သ၊ဂ္ဂ၊ပေတွာ၊လုံ့လ ပြု၍၊ ဥာ၊ဏော၊ဥာဏ်သည်၊ တိ၊ကွေ၊တိ၊ဣ၀ာ၊ဝ၊

ထက်သောအဖြစ်ကို၊ သူရေသူရတာဝေ၊ရဲရင့်သောအဖြစ်ကို၊ ဝဟာ၌ ရှက်ဆောင်သည်ရှိသော်၊ ဝိပဿနာသမာဓိနှာ၊ ဝိပဿနာသမာဓိဖြင့်၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ သတတံ၊အမြဲ၊ နိရုန္ဓံ၊မပြတ်၊ သမာဟိတောဟု၊ တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ အနုလောမညာဏာနုန္တရံ၊အနုလောမညာဏ်၏အခြားမဲ့၌၊ဂေါတြဘူညာဏောဒယတော၊ဂေါတြဘူညာဏ်သို့သက်သည်မှ၊ပဌာယ၊ စ၍၊ ဇညာသောနိဗ္ဗာနမဂ္ဂနှောတိ၊ ဇညာသောနိဗ္ဗာန မဂ္ဂနှောဟူသည်ကား၊အညောသံ၊တပါးကုန်သော၊ ဝုဏ္ဏနှာနံ၊ဝုဏ္ဏဇဉ်တို့အား၊ သုဝိနေ့ ဝိ၊အိပ်မက်တွင်မျှလည်း၊ အဂေါစရောဘဝတော၊ အာရုံမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယာနံပန၊အရိယာဝုဋ္ဌိုလ်တို့၏သာလျှင်၊ တဿတဿဝ အာဝဇ္ဇိတဇ္ဈာန၊ထိုထိုသောအရိယာဝုဋ္ဌိုလ်တို့၏အသိုးဥစ္စာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တသဒ္ဓိသဇ္ဈာန၊ ကိုယ်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈာတိ၊ကိုယ်ဟူ၍၊လဒ္ဓဝေါဟာရသည်၊ ရှေ့အပ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော၊ မဂ္ဂဖလညာဏသည်၊ မဂ်ညာဏ် ဖိုလ်ညာဏ်၏၊ သာတိသယဘာဝတော၊အကဲအလွန်နှင့်တကွဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ကေ့ဏ္ဍ သုခါဝဟံ၊စင်စစ်ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သော၊အသင်္ခတဓာတုတုံ၊အသင်္ခတဓာတ်ဖြစ်သော၊နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို၊အဇ္ဈာနောတိ၊ကိုယ်ဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊တံနိဗ္ဗာန်၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ဇညာဓေ၊နေယျ။ သိရာ၏၊မဂ္ဂဖလညာဏတို့၊မဂ်ညာဏ်ဖိုလ်ညာဏ်ဘို့ဖြင့်၊ ပဒိုဝိ၌ရှိယျ၊ထိုးထွင်း၍သိရာ၏၊သန္ဓိကရေယျ၊ မျက်နှောက်ပြုရာ၏၊ ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ဒေ့ဟော၊ အနက်တည်း၊ ဇေတေန၊ ဤစကားဖြင့်ပါဒဖြင့်၊အရိယာနံ၊အရိယာဝုဋ္ဌိုလ်တို့အား၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ အဓိမုတ္တတံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဟိသဒ္ဒံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အရိယာ၊အရိယာဝုဋ္ဌိုလ်တို့သည်၊အဓိမိတ္တပဝတ္တိကာလေပိ၊အဓိစိတ္တဖြစ်သောအခါ၌လည်း၊ကေ့ဏ္ဍနေ၀၊စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာနေ၊နိဗ္ဗာန်၌၊နိန္နပေါဏာပဗ္ဗာရတာဝေန၊ နိမ့်သည်ကိုင်းသည်ရှိုင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ဝိဟာရေ၊နေကုန်၏၊ဖြေ၊ဤနည်းဖြင့်လည်း၊ယဏသတိကဿ၊နောအကြင်ရေဟန်းအား၊ ကာယဂတာ၊ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊သတိ၊သတိသည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ရှေးရှုထင်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သောဘိက္ခု၊ ထိုရေဟန်းသည်၊ ဆသု၊ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဝဿာယတ်နှောသု၊ ဝဿာယတနှတို့၌၊ သံဝုတော၊ စောင့်ရှောက် ဝိတ်ပင်၏၊ တတော၀ေ၊ထိုသို့စောင့်ရှောက်ဝိတ်ပင်သောကြောင့်သာလျှင်၊ သတတံ၊ အမြဲ၊သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈတ္တပဋ္ဌာနရုတောနု၊ဖိဖိ

ကိုယ်ကို မျက်မှောက်ပြုသဖြင့်။ နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်ကို။ **အာဇာတော**၊ကိုယ်အား ဖြင့်။ ဖာနေယျ၊ သိရာ၏။ **ဒုတိယော**ဝါ၊ ဤသို့။ **ဂါထာပါဒါ**နံ့၊**ဂါထာပါဒတို့**၏။ သမ္ဘန္ဓောစပ်ခြင်းကို၊ **ဝေဒိတဗ္ဗော**၊သိအပ်၏။ **ဝေ**။ ဤသို့။**ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာနမရခေန**။**ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်**ကို**အကြောင်း**ပြုသဖြင့် **ယာဝ**အရေဟာ**ဇာ**။ **အရေဟာ**ဖြစ်တိုင်**အောင်**၊ **ကေသ**။ **တယော**ကိ် **သော**။ ဘိက္ခုနော၊ရေဟန်း၏။ နိပဿာနမဂ္ဂံ၊ထွက်မြောက်ရာ **လမ်**းခရီးကို၊ ဝမ္ဘရာဇာ။ **တ**ရားမင်းဖြစ်တော်မူ**သော** မြတ်စွာဘုရား**သည်**၊ **ဒ**ဿေတိ။ ပြတော်မူ၏။ **အ**ပရော၊**တ**ပါ**ဝေ**ဿ**ာ**။**နယော**၊**ခ**ည်**ကို၊ **မ**ဟာ။**ဝါ**သည်၊**ဝ**ဏ္ဏ **တော**၊**ဆ**ိုဦး**ခ**ုံ၊**သ**တိ**ကာ**ယ**ဂ**တာ**ဉ**ပ**ဋ္ဌိ**တ**ာ**တိ**တော**နေ၊**သ**တိ**ကာ**ယ**ဂ**တာ ဉ**ပ**ဋ္ဌိ**တ**ာ**ဟူ**သော**ဤ**ပါ**ဠိ**ပြ**ဖြင့်၊ **ကာ**ယာ**နု**ပ**ဿ**နာ**သ**တိ**ပ**ဋ္ဌာ**နံ**။ **ကာ**ယာ **နု**ပ**ဿ**နာ**သ**တိ**ပ**ဋ္ဌာ**နံ**ကို**။ **ဒ**ေ**သ**တိ**။**ပြ**၏**။ **ဆ**သု**ဝ**သ**သာ **ယ**တ**နေ**သု**သ**ံ**ဝ **တော**တိ**ပ**ဒ**သ**။ **ဆ**သု**ဝ**သ**သာ**ယ**တ**နေ**သု**သ**ံ**ဝ**တော**ဟူ**သော**ဝု**ဒ်**၏**။ **ဝ**ေ**ဒ** **နော**ဏ**ဿော**၊**ဝ**ိ**ဂြ**ိ**ဟ**ာ**ကို**၊ **ဇော**်**ဤ**သို့။ **ဝေ**ဒိ**တ**ဗ္ဗော**၊**သ**ိ**အ**ပ်**၏**။ **ကိ**ံ**ဝေ**ဒိ**တ**ဗ္ဗော**။ **အ**ာ**ဘ**ယ်**သို့**သ**ိ**အ**ပ်**သ**နည်း**၊ **တော**သံ**၊ထ**ိ**စ**ိ**ဋ္ဌ**ိ**သ**ဗ္ဗ**သ**ေ **ဇာ**ဝေ**ဒ**နာ**အ**စ**ိ**ဋ္ဌ**ိ** **သော**ခြောက်ပါး**သော**ဝေ**ဒ**နာ**တို့**အား**၊**ဝ**ေ**သ**ာ**။**ဝ**သ**ာ**ဟူ**သော**။**အ**ာ**ယ**တ **နံ**ကာ**ရ**ဏံ**၊**အ**ကြောင်း**သည်**၊ **အ**ဋ္ဌိ**၊**ဂ**ိ**၏**၊**ဋ္ဌ**တ**ိ**တ**ာ**သ**ဋ္ဌ**ာ**၊**ထ**ိ**ကြောင့်။ **ဝ**သ**သာ **ယ**တ**နာ**နိ**။ **ဝ**သ**သာ**ယ**တ**နတို့**မည်**ကုန်**၏**။ **တော**သု**ဝ**သ**သာ**ယ**တ**နေ**သု**၊ **ထ**ိ **ဝ**သ**သာ**ယ**တ**နတို့**တွင်**၊ **ဝ**သ**ေ**ာ**ဝ**ုကေ**သ**ု**၊ **ဝ**သ**လျှ**င်**အ**ကြောင်း**ဂ**ိ**ကုန် **သော**၊**ဝ**သ**ပ** စ**္ဆ**ယ**ာ**နိ**ဗ္ဗ**ေ**ဒ**သု**၊ **ဝ**သ**ဟူ**သော**အ**ကြောင်း**ကြောင့်**ဖြ**စ်**ကုန် **သော**၊ **ဆ**သု**၊**ခြောက်ပါ**ကုန်**သော**။ **စ**ိ**ဋ္ဌ**ိ**သ**ဗ္ဗ**သ** **ဇာ**ဝ**ိ**ဝေ**ဒ**ယ**ိ**တော**သု**၊ **စ**ိ**ဋ္ဌ**ိ**သ**ဗ္ဗ**သ** **ဇာ** **အ**စ**ိ**ဋ္ဌ**ိ**သော**ခံ**စား**အ**ပ်**သော **ဝ**ေ**ဒ**နာ**တို့**ခ**ုံ**၊ **ဘ**ဏ္ဍာ**ဒ**ိ**နံ**၊ **ဘ**ဏ္ဍာ**အ**စ**ိ**ဋ္ဌ**ိ**သ**ည်**တို့**၏**။ **အ**ဗ္ဗ**ဝ**ဏ္ဏ**ိ**ယ**ာ**၊**မ**ဖြစ်**ခြင်း**ငှ**၊ **သ**ံ**ဝ**ုတော**၊**စော**င့် ရှောက်ပိတ်ပင်**အ**ပ်**၏**၊**တော**နေ**ယ**နေ**၊**ဤ**ခ**ည်**ဖြင့်**၊**ဝ**ေ**ဒ**နာ**နု**ပ**ဿ**နာ**သ**တိ **ပ**ဋ္ဌာ**နံ**၊**ဝ**ေ**ဒ**နာ**နု**ပ**ဿ**နာ**သ**တိ**ပ**ဋ္ဌာ**နံ**ကို**၊**ဒ**ေ**သ**တိ**။**ပြ**၏**။**သ**တ**တ**ံ**သ**ိ**ဋ္ဌ**ိ**သ **မ**ာ**ဟ**ိ**တော**တိ**၊ **သ**တ**တ**ံ**သ**ိ**ဋ္ဌ**ိ**သ**မ**ာ**ဟ**ိ**တော**ဟူ**သ**ည်**က**ား**၊**သ**တ**တ**ံ**နိ**ဗ္ဗ **ဂ**ာ**လ**ံ**၊**အ**မြ**ာ**လ**ပ**တ်**လုံ**။ **နိ**ရ**ေ**ာ**ရ**ံ**။ **အ**ခြ**ား**မ**ရ**ှိ**၊**ဝ**ိ**ကျ**ေ**ပ**ါ**သ**ာ**ဝ**တော**ပျ**ံ **လွင့်**ခြ**င်**မ**ရ**ှိ**သ**ည်**၏**အ**ဖြစ်**ကြောင့်**၊**သ**မ**ာ**ဟ**ိ**တော**၊**တ**ည်**ကြ**ည်**၏**။**သ**ော**စ**ာ **ယ**ံ**အ**ဝ**ိ**ကျ**ေ**ပ**ေ**၊ **ထ**ိ**မ**ပျ**ံ**လွင့်**ခြ**င်**သ**ည်**လ**ည်**။ **သ**ဗ္ဗ**သ**ော**၊**ခ**ပ်**သ**ိ**မ**်**၊**သ**ော **အ**ား**ဖြ**င့်**၊ **သ**တ**တ**ံ**နာ**သ**ာ**ဝ**နာ**ယ**။ **သ**တ**တ**ံ**ဝ**ိ**ဋ္ဌ**ိ**ကို**ပ**ွ**ါ**း**စ**ေ**ခြ**င်**း**ငှ**၊ **မ**ဏ္ဍ**က **ပ**ဏ္ဍာ**ယ**။ **အ**ထွ**ေ**န် **အ**ထ**ိ**ပ်**သ**ို့**ရ**ော**က်**ခြ**င်**း**ငှ**။ **ဟ**ော**တ**ိ**၊**ဖြ**စ်**၏**၊ **တ**ိ**သ**ဋ္ဌ**ံ**၊**ထ**ို **စ**ာ**သ**ည်**မ**ှန်**၏**။ **သ**မ**သ**ဏ္ဍ**ာ**၊ **သ**ုံ**သ**ပ်**သ**ည် **ဂ**ိ**သ**ော**၊ **အ**တ**တ**ာ**ဒ**ိ

ဘာဒဘိန္နေ၊ အာတိတိစသည် အပြားအားဖြင့် ပြားကုန်သော၊ ပဋ္ဌပါဒါ နကျွန်ရှေ့၊ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊ အနုဝေသသတောဝ၊အကြင်း မရှိသောအားဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိဝုဟေတွာ။ သိပ်းဆည်း၍၊သမ္ဘသတိ၊သုံး သပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ၎င်းတေနု။ ဤကာယာနုပဿနာ သတိ ပဋ္ဌာန်ဖြင့်၊သေသ သတိပဋ္ဌာနေ။ကြင်းသောသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ဧညောသော နိဗ္ဗာနမဂ္ဂနော်တိ၊ ဧညောသောနိဗ္ဗာန မဂ္ဂနော်ဟူသည် ကား၊ဝေါ၊ဤသို့၊ စတုသတိပဋ္ဌာနဘာဝနံ။ လေးပါးသောသတိပဋ္ဌာန်ကို ပွါးစေခြင်းကို၊မဂ္ဂကံ၊အဆုံးသို့ပေါ်ပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ဌိတောတည် သော၊ သိန္ဓကိလေသော၊ ဗျက်ဆိုးအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော၊ သိက္ခာ၊ရေဟန်းသည်။အဣ္ဌနော၊ဝိမိ၏၊ကိလေသနိဗ္ဗာန်၊ ကိလေသနိဗ္ဗာန် ကို၊ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်ဖြင့်၊ သယမေဝ၊အလိုလို သာလျှင်၊ဇာနေယျ၊သိရာ၏။ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက် တည်း။အထဝါ၊တနည်းကား၊သတိကာယဂတာဥပဋ္ဌိတာတိ၊ သတိကာ ယဂတာဥပဋ္ဌိတာ ဟူသည်ကား၊အဣ္ဌနော၏ ဝိမိ၏လည်းကောင်း၊ပဋေ သဠေ၊သူတပါးတို့၏လည်းကောင်း၊ကာယသ၊ကိုယ်၏၊ ယထာသတာဝ ပရိညာဒိပနေန၊သဘောအားလျော်စွာပိုင်းခြား၍သိခြင်းကိုပြသဖြင့်။ထေ ရုသ၊အာရုဏ်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏၊ သတိဝေဒုလ္လပဋ္ဌိ၊ သတိ၏ပြန့် ပြောခြင်းသို့ရောက်သည်ကို၊ဒီပိတာ၊ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣဒေသု ဗဟသာယတနေသုသံဝုတောတိ၊ဣဒေသုဗဟသာယတနေသုသံဝုတောဟူသည် ကား၊စက္ခာဒိသု၊စက္ခု အစရှိကုန်သော၊ ဆဋ္ဌာယတနေသု၊ ခြောက်ပါးသော ဓါတုတို့၌၊ အာစိဏ္ဏသံဝဏ်ဒိပနေန၊ စင်စစ်စောင့် ရှောက်ခြင်းကို ပြသဖြင့်၊ သတတပိဟာရိ၀သေန၊ အမြဲနေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ထေရေသ၊ အာရုဏ်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏၊ သမ္ဘဲညေ၊ပကာသနိ၊ညာဝေဒုလ္လပဋ္ဌိ၊ သမ္ဘဲညေကိုပြတတ်သောပညာ၏ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်း ကို၊ဒီပိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သတတံ၊ဘိက္ခုသမာဟိတောတိ၊သတတံ၊ဘိက္ခုသမာဟိတောဟူသည်ကား၊ သမာပတ္တိ၊ဗဟုလတာ ဒသနေနဝါ၊သမာပတ်များသောအဖြစ်ကိုပြသဖြင့်လည်း၊ အနုဝုဠ္ဠ၊ဟာ ရုသမာပတ္တိယော၊အစဉ်အတိုင်း၀င်စားအပ်သောသမာပတ်တို့ကို၊ဒဿိ တာ၊ပြအပ်ကုန်၏၊ ဇေတ်ဘူတောပန၊ ဤသို့ဖြစ်သော်ကား၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရေဟန်းသည်၊ကတကိစ္စော၊ ပြီးအပ်သောကိစ္စရှိသောကြောင့်၊ဥဋ္ဌာ၏၊ အထက်၌၊ ကရဏီယာဘာ၀တော၊ ပြီးအပ်သောကိစ္စမရှိသည်၏အဖြစ်

ကြောင့်၊အတ္တနောမိမိ၏၊နိဗ္ဗာန်၊အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဝေတ်ကို၊ဝိတာဝဝန်၊ ထင်စွာပြုခြင်းကို၊ဧည့ာ၊ သိရာ၏၊ ကေဝလ်၊သက်သက်၊ အတ္တနောမိမိ ၏၊အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနမေဝ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန ဝေတ်ကုံသာလျှင်၊ ဧာနေယျ၊သိရာ၏၊တာသတိကျွန်နော်ထိုရဟန်းအား၊ အည့်၊တပါးသော၊ ဗိန္ဓေတမ်း ကြီးစည်အမ်သောအကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဟူတိအပေါ်၊ ဤ သည်ကား၊အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ၊ပဌမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပဌမ သုတ်၏အဖွင့်သည်နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၃-နန္ဒဝဂ်-၆-ဝိလိန္ဒဝန္ဓသုတ်၊

သာမြေ၊ ဆာဋ္ဌသုတ်၌၊ ဝိလိန္ဒဝန္ဓောတိတ္ထေ၊ ဝိလိန္ဒဝန္ဓောဟူသော၊ ဤ ပါဌ်၌၊ ဝိလိန္ဒိတိ၊ ဝိလိန္ဒဟူသည်ကား၊ နာမ်၊ အမည်တည်း။ ဝန္ဓောတိ၊ ဝန္ဓောဟူ၏၊ထေရ်၊မထေရ်ကို၊သဠာနန္တိ၊သိကုန်၏၊ ဝသလဝါဒေနသမုဒါစရတိတိ၊ ဝသလဝါဒေနသမုဒါဟရတိ ဟူသည်ကား၊ဝသလ၊ဟယ်သူ ယုတ်၊ကော်၊လာလတ္တံ့၊ဝသလ၊ဟယ်သူယုတ်၊အပေတိ၊ဖဲလော၊ဟူတိအာဒိ နာ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊တိကျ၊ရေဟန်းတို့ကို၊ဝသလဝါဒေန၊သူယုတ်ဟူ သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊အာလပတိ၊ခေါ်ခေါ်ပြောဆို၏၊သမ္ပဟုလာတိကျ၊တိ၊ သမ္ပဟုလာတိကျ၊ဟူသည်ကား၊ဗဟု၊များစွာကုန်သော၊တိကျ၊ ရေဟန်းတို့ သည်၊တေတိကျ၊ထိုရေဟန်းတို့သည်၊ထေရ်၊ မထေရ်ကို၊တထာသမုဒါစ ရန်၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ခေါ်ဝေါ်သည်ကို၊ဒိသ္မာ၊ခြင်၍၊အရေဟာ ဝ၊ရေဟန္တာသည်သာလျှင်၊သုမာနော၊ဖြစ်လျက်၊ အပဟီနဝါသနတ္တာ၊ဝါ သနာကိုမပယ်စွန့်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဝေ၊ ဤသို့၊ဘဝတို၊ပြောဆို ၏၊ဟူတိ၊ဤသို့၊အစာနန္တာ၊မသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊အယုံထေရော၊ဤမထေရ် သည်၊ဒေါသန္တရောမညော၊ ဒေါသရှိပေါ်ဝင်တကား၊ ဝေ၊ဤသို့၊သမုဒါစ ရတိ၊ ပြောဆိုဘိ၏၊ဟူတိ၊ ဤသို့၊စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဥလ္လပနာဓိပ္ပါယာ၊အာ ယုတ်အား၊ဖြင့်ပြောဆိုခြင်းမှလွတ်စေခြင်းငှါ၊ တံထေရံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ တာတော၊ ထိုအယုတ်အား၊ဖြင့်ပြောဆိုခြင်းမှ၊ရဏ္ဍာပေတုံ၊ ထစေခြင်းငှါ၊ ဘဂဝတော၊ဖြတ်စွာဘုရား၊အား၊အာရောစာပေသုံ၊ကြားလျှောက်စေကုန် ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊အာယသ္မာဘန္တေ ဝိလိန္ဒဝန္ဓောတိကျ၊ဝသလဝါဒေ နသမုဒါစရတိတိ၊ အာယသ္မာဘန္တေ ဝိလိန္ဒဝန္ဓောတိကျ၊ဝသလဝါဒေန

သမုဒါစရိတိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ ဥတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။ ဘဝန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊အာယသ္မာဝိလိန္ဒဝစ္ဆော၊ အရှင်ဝိလိန္ဒဝစ္ဆသည်၊ ဘိက္ခု။ဟောန်းတို့ကို၊ဝသလဝါဒေန၊ သူယုတ်ဟူသော၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစရိတိ၊ခေါ်ဝေါ်၏၊ ။ကေစိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ အာဟု၊ဆိုကုန်သေး၏။ကိံ အာဟု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ဣမံ၊ထရံ။ဤဝိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ်ကို၊ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်၊ အရဟာတိ၊ ရဟန္တာဟူ၍၊ သမ္ဗုဒ္ဓန္တိ၊သိကုန်၏၊ အယဉ္စဘိက္ခု၊ ဤဝိလိန္ဒဝစ္ဆရဟန်း သည်လည်း။ ဗရသာဝစနေန၊ကြမ်းတန်းသောစကားဖြင့်၊သမုဒါစရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏။အာဘုတောဇနေခေါ၊မဟုတ်ဘဲပင်ဖြစ်လေသလော၊ ဣမသ္မိံ။ ဤရဟန်း၌၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော၊ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါသနာဝသေန၊ဝါသနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊တဿ၊ထိုဝိလိန္ဒဝစ္ဆ ရဟန်းအား၊တထာ၊ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊သမုဒါစရန္တိ၊ခေါ်ဝေါ် သည်ကို၊အဇာနန္တာ။မသိကြကုန်သော၊ကြောင့်လည်းကောင်း၊အသေထေ ရဿ၊ထိုမထေရ်၏၊ အရိယဘာဝဿ၊အရိယာ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာသဒ္ဒဟန္တာစ၊ မယုံကြည်ကုန်သော်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓစ္စာနု သည်ကြောင့်ကဲ့ရဲ့လိုသောအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား အား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟု၊ဆိုကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ဒေါသန္တရာဘာဝံ၊ ဒေါသဟူသောစိတ်ရှိသော အဖြစ်ကို၊ ပကာသေတုကာမော၊ထင်စွာပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ကေနေ၊တယောက်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းကို၊ တံ၊ထိုဝိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ်ကို၊ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ သမ္ဗုခါ၊မျက်မှောက်တော်၌၊ တဿ၊ထေရဿ၊ထိုမထေရ်၏၊ ဝုဋ္ဌာစိဏ္ဏဝသေန၊ရှေးရှေးဘဝ၌လေ့ကျက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊အယံ ထေရော၊ ဤမထေရ်သည်၊ တထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ သမုဒါစရတိ၊ ပြောဆို၏။ ဗရသာဝစနာဓိပ္ပါယော၊ရုန်ရင်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်း ဌါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ နသမုဒါစရတိ၊ပြောဆိုသည်မဟုတ်၊ဣတိ၊ ဤသို့ အာဟု၊မိန့်တော်မူ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊အထခါဘဂဝါ၊အညတရံဘိက္ခုံ အာမန္တေသိ၊ဘိအာဒိ၊အထခါဘဂဝါ၊အညတရံဘိက္ခုံ၊အာမန္တေသိ ဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ဥတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်၌၊ပုဗ္ဗေ နိဝါသံ၊နုသရတိ၊ဘူတိ၊ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊နုသရတိ၊ဘူတိ၊သည်ကား၊သဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝန္တ၊ဂန္တ၊တို့၊သင်သည်၊ဘိက္ခု။ရဟန်းတို့ကို၊ဝသ

လဂါးဒုနေ့ သူယုတ်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစရဏသို့ ခေါ်ဝေါ်သတတို့ ဣတိ၊ ဤသို့ ကိုရှု၊ အဆင့်စကား ကြားရသည်ကား၊ သင်္ဘံ၊ မှန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေးတော်မူ၍၊ တေနထေ ဧခေန၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ဘဉ္ဇ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ အယံ ဝဏ္ဏော၊ ဤဝဏ္ဏ မထေရ်သည်၊ ကိုလသဝါသနာယ၊ ကိုလသာ၏အစွမ်းကြောင့်၊ ဝ သ လဂါဒ်၊ သူယုတ်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၊ နပရိစ္ဆတိ၊ ကိုယ်နှုတ်ခေါ်မစွန့်လေ သလော၊ အာဘိတောသု၊ လွန်လေပြီးသော၊ အတ္ထဘာ၊ ဝေသု၊ အတ္ထတောတို့ ဒ္ဒု၊ ပြုဟပ္ပ ဘာ၊ ဝေတိ၊ ကေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးဌ။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ ဝဏ္ဏော၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏေန၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗညုတဉာဏေနေဝ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ဖြင့်သာလျှင်၊ တ ဿ ထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဦးနေဘုံ၊ သောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အတိတာသု၊ လွန်လေပြီးကုန်သော၊ ဘ ဝေသု၊ ဘဝတို့ဌ၊ နိဝုဿ ကွန္ဓသန္တာနံ၊ နေဘုံ၊ သောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ မနုသိ ကတွာ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍၊ ဟတ္ထတ ဠေ၊ လက်ဝါး အပြင်ဌ၊ ဌပိတံ၊ သော၊ အာမ လကဏ်ပါယ၊ သူစ်ရှားသီးကဲ့သို့၊ ပစ္စက္ခ ကရုတာ ဝ ဝေန၊ မျက်မှောက်ပြုသည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ အတ္ထနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ မနုသိ၊ စိတ်တော်ဌ၊ ကတွာ ပြု၊ တော်မူ၍၊ ဘိက္ခု၊ အာမန္တေသိ ဘိ၊ ဘိက္ခု၊ အာမန္တေသိ ဟူသည်ကား၊ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုလျှောက်လဿ သောမုဟန်းတို့ကို၊ ပညာပေ တုံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ အာလပိ အာဟာသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မာ ခေါ ဘု၊ မှောကိက္ခ ဝေ တိ အာဒိ၊ မာ ခေါ ဘု၊ မှောကိက္ခ ဝေ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဝတ္တုံ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမာ ခေါ အစရှိသောပါဠိ၌၊ မာ ဘိ၊ မာ ဟု၊ သော သဒ္ဒါသည်၊ ပဋိသေဓ၊ မြစ်ခြင်း အနက်ဌ၊ နိ ပါ တော၊ နိ ပါ တိ ပုဒ်ဘသည်း၊ တ ဿ ထိ ဖြစ်ခြင်း အနက်ရှိ သော နိ ပါ တ် ပုဒ်ကို၊ ဥ ဏ္ဏာ ယိ ဏ္ဍာ တိ ဣ မိ နာ၊ ဥ ဏ္ဏာ ယိ ဏ္ဍ ဟု သော ဤ ပါ ဌ ဌ ၊ သ မ္ဘ ဝ ခ ဏ် ခြင်းကို၊ ကာ တ ဗ္ဗော ပြု အပ်၏။ မာ ဥ ဏ္ဏာ ယိ ဏ္ဍ၊ သင်တို့မကဲ့ရဲ့ကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟေ ဗ္ဗ ကတ္တာ ၊ အောက်ပြု၍၊ မာ စိ ဏ္ဍ ယိ ဏ္ဍ၊ မကြီစည်ကြကုန်လင့်၊ မာ ဩ ဿ ဝေ ဟ ယိ ဏ္ဍ၊ အယုတ်အားဖြင့် မကြည့်ကြကုန်လင့်၊ ဣတိ အာဒိ၊ ဤသည် ကား၊ အ ဏ္ဏ ၊ အနက်တည်း ဝ ဏ္ဏ ဿ ဘိ ဂ္ဂ ၊ နော တိ ၊ ဝ ဏ္ဏ ဿ ဘိ ဂ္ဂ ၊ နော ဟူသော ဤ ပါ ဌ ဌ လည်း ဥ ဏ္ဏာ ယ နဿ ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း အနက်၏၊ ဥ ဿူ ယ နဿ ဏ္ဍ ယ ၊ ပြုစုခြင်း အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သ ဠ ဒါ နုဝ စနံ ၊ သ မ္ဘ ဒါ နိ

ဝိဘတ်ကို၊ ကာတမ္ပံ့ပြုအပ်၏၊ ဝန္တုဘိက္ခုနော၊ ဝန္တုမည်သောဟောန်း အား၊ မာဥဏ္ဍာယိတ္ထေရ်မကဲ့ရဲကြကုန်သင့်။ ဣဒါနိ၊ယသုအာဒါဠ္ဠ၊ အာသယ ရှိသော၊ထိုမထေရ်အား၊ အနုဏ္ဍာယိတမ္ဘေမကဲ့ရဲအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒသေသ္ကော၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊နဘိက္ခဝေ ဝန္တော ဒေါသန္တရောဘိက္ခု။ ဝသလဝါဒေန သမုဒါစရတိ၊ နဘိက္ခဝေ ဝန္တော ဒေါသန္တရောဘိက္ခု။ ဝသလဝါဒေနသမုဒါစရတိ ဟု၍၊အာဟာ၊ဟောတော် မူ၏၊ တဿပါဠိသော၊ထိုပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကား၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း တို့၊အယံ ဝန္တော၊ဤဝန္တသည်၊ ဒေါသန္တရော ဒေါသစိတ္တော၊ဒေါသစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေါသေနဗျာပါဒေန၊ဒေါသနှိပ်စက်သဖြင့်၊ရှုသိတစိတ္တော၊ ဗျာပါဒေါ၊ဗျာပါဒကို၊ သမုဿာဒိတော၊ အကြင်းမဲ့ခွါအပ်ပြီးပေါ်ဤသို့။ အဒေါ သန္တရဇ္ဇော ပါ၊ဒေါသနှင့်မယှဉ်သော်စိတ်ပင်ရှိသော်လည်း။ တဿ ဝန္တော သ ထိုဝန္တ၏၊ တထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ သမုဒါစရသော၊ပြောဆိုခြင်း၏၊ ပုရိမဇာတိသိဒ္ဓကာရဏံ၊ရှေးဘဝ၌ပြီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ဒသေသ္ကော၊ ပြလျက်၊ ဝန္တသဘိက္ခဝေတိအာဒိ။ ဝန္တသဘိက္ခဝေဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုပါဠိ၌၊ အဇ္ဇောဘိက္ခုနိတိ၊ အဇ္ဇောဘိက္ခုနိဟူသည်ကား၊ ခတ္တိယာဒိဇာတိအန္တရေဟိ။ မင်းအစရှိ သောဇာတ်တပါးတို့ဖြင့်၊ အဝေါမိဿာနိ၊မရောရောက်ကုန်သော၊ အနန္တရိ ဟာနိ၊အခြားမရှိကုန်သော၊ပဋ္ဌမဇာတိသတာနိပြာဟူဟကုလေပစ္စာဇာတာ နိတိ၊ပဋ္ဌမဇာတိသတာနိပြာဟူဟကုလေပစ္စာဇာတာနိဟူသည်ကား၊သဗ္ဗာ နှ၊အလုံးရုံကုန်သော၊ ဝန္တသ၊ဝန္တမထေရ်၏၊ တာနိပဋ္ဌမဇာတိသတာနိ၊ ထိုငါးရာသောဘဝတို့သည်၊ပဋိပါဋိယာ၊အစဉ်အတိုင်း၊ပြာဟူဟကုလေ ဝေ၊ပုဏ္ဏားမျိုးဖွားသောလျှင်၊ပစ္စာဇာတာနိ၊ဖွဲ့မြဲဖြစ်ကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ဖြစ် ကုန်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အဇ္ဇော၊အနက်တည်း၊သောတသ ဝသ လဝါ၊ဒေါဒိဃရတ္တံသမုဒါစိ၊ဏ္ဍာတိ၊ သောတသ ဝသ လဝါ၊ဒေါဒိဃရတ္တံ သမုဒါစိဏ္ဍောဟူသည်ကား၊ သော ဝန္တ ဣတ္ထော၊ထိုဝန္တမထေရ်သည်၊ ဘေ၊ဟိဒါ၊ဟေသ ဝေ၊ဒုပိ၊ယသုရဟန္တာဖြစ်သည်တိုင်အောင်လည်း၊သတာ၊ ဗြေတိ၊ပ ဝ ဣတ္ထိယတိ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ဝန္တသ၊ဝန္တအမည်ရှိသော၊တဿ ဘိက္ခုနော၊ထိုရဟန်းအား။ သော ဝ သ လ ဝါ ဒါ၊ထိုသူယုတ်မှု၌ခေါ်ဝေါ

ခြင်းသည်၊ဒီဃာရတ္တံ၊ရှည်မြင့်စွာသောနေညဉ့်ပတ်လုံး၊ဆွေတောဇောတိတောဝ၊ ဤဝိလိန္ဒဝန္ဆာ အဖြစ်မှ၊ ပဌာယ၊စ၍၊ဥဒ္ဒါ၊အထက်၌။ အာရောဟနဝသေန၊ တက်၍ရောသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဌမယာတိသတမတ္တကာလံ၊ ဘဝငါး ရာကာလပတ်လုံး၊ဗြာဟ္မဏဇောတိကတ္တာ၊ဝုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်ဘူးသောကြောင့်၊ သမုဒါစိဏ္ဏောဘဲ၊ သမုဒါစိဏ္ဏောဟူသည်ကား၊သမုဒါစရိတောမပြတ် ခေါ်ဝေါ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဗြာဟ္မ ဏား၊ဝုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဇာတိသိဒ္ဓေန၊အမျိုးဖြင့်ပြီးသော၊ မာဇနေန၊မာန်ဖြင့်၊ မာနထဒ္ဓါ၊ မာန်ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အညံ၊သူတပါးကို၊ ဝသ လဝါဒေန၊သူယုတ်ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစရန္တိ၊ခေါ်ဝေါ်ကုန် ၏၊ အဏ္ဏာစိဏ္ဏောတိပိ၊အဏ္ဏာစိဏ္ဏောဟူ၍လည်း၊ပဌမ်း၊ရှတ်ကုန်၏။သော ဝေအဏ္ဍား ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အနက်ကိုသာလျှင်၊ ဒဠ္ဍပ္ပေါ၊ဖွတ်အပ်၏။ တေနာတိ၊ တေနဟူသည်ကား၊ ဒီဃရတ္တံ၊ရှည်မြင့်စွာသော ဘဝငါးရာ ပတ်လုံး၊ တေနတထာသမုဒါစိဏ္ဏောဘာဝေန၊ ထိုသို့မပြတ်လေ့ကျက်ဘူး သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတေန၊ဤတေနဒီဃရတ္တံစသောပါဠိဖြင့်၊အာသ ထေရသ၊ ထိုမထေရ်၏၊ ဘထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ သမုဒါစရသ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၏၊ကာရဏာ၊အကြောင်းဖြစ်သော၊ဝါသနာ၊ဝါသနာတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒေ၊ဃတိ၊ဖြစ်၏၊ အယံဝါသနာနာမ၊ ဤဝါသနာမည်သည် ကား၊ ကာပန၊အာဘယ်နည်း။ ကိလေသရေဟိတာ၊ကိလေသာကင်း သောပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း၊ သန္တာနေ၊သန္တာန်၌၊အပဟိနကိလေသာနုံ၊မပယ် အပ်ကုန်သေးသောကိလေသာတို့၏၊ သမာစာရေ၊ဟောတုဘူတံ၊ကောင်းစွာ လေ့ကျက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အနာဒိကာလသာ၊ဝနာယ၊ အစမရှိသော သံသရာဘဝ၌ ဖြစ်သော၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့ သည်၊အာဟိတံ၊ဖြစ်စေအပ်သော၊သာမတ္ထိယမတ္တံ၊အစွမ်းမျှသာတည်း၊ တထာရူပါ၊ထိုသို့သဘောရှိသော ကိလေသာ၏သတ္တိကို၊ အဓိမုတ္တိတိ၊ အဓိမုတ္တိဟူ၍၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊တံပနေတံ တံပန၊ဧတံဝါသနံ၊ထိုဝါသနာ ကို၊ အဘိနိဟာရေသမုတ္တိယာ၊ အဘိနိဟာရနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ဥေယျာဝဓ ဏာပဟာနဝသေန၊ဥေယျာဝဓဏာပဟာနတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ယတ္ထ၊အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ကိလေသာ၊ကိုးလသာတို့ကို၊ ပဟိန္နာ၊ပယ်အပ်ကုန်၏၊တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဘဝဝတော၊ဖြတ်စွဲဘုရား၏၊ သန္တာနေ၊သန္တာန်၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ယတ္ထပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သန္တာန်၌ကား၊ ကိလေသာ၊ဝ်ိုလေသာတို့ ကို၊နုပဟိန၊မပယ်အပ်ကုန်သေး၊ တတ္ထ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သန္တာန်၌၊သာ၊ကာ

နံ၊သောဝကတို့၏လည်းကောင်း၊ ပရိုကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပရိုကဗုဒ္ဓါတို့၏ လည်း ကောင်း။ သန္တာနေ၊ သန္တာနဒ္ဒ၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ယတော၊အကြင်ကြောင့်၊ တထာဂတော၀၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ အနာ၀ရဏဉာဏဒဿ နော။ အနာ၀ရဏဉာဏ်ဖြင့်ဖြင်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တေမဏ္ဍိ၀ိဒိတ္ထာ ကိ၊တေမဏ္ဍိ၀ိဒိတ္ထာဟု သည်ကား၊ အာယသ္မတော၀ိလိန္ဒ၀ဏ္ဏ သ၊အ၎င် ၀ိလိန္ဒ၀ဏ္ဏမ၊ထေရ်၏၊ ၀သလသမုဒါစာရေ၊ ၀သလဟု သော ခေါ်ဝေါ် ခြင်းသည်၊သတိ၀ိ၊ရှိသော်လည်း၊ ဒေါသန္တရာ ဘာ၀သင်္ခါတေ၊ဒေါသမရှိ သောအဖြစ်ဟူ၍သိုအပ်သော၊တေ၀ အတ္ထေ၊ထိုအနက်ကို၊ဝိဒိတ္ထာ၊သိ၍၊ဇုမ်ပ် ဥဒါနန္တိ၊ ဇုမ်ဥဒါန်ဟု သည်ကား၊ တာသ၀ဏ္ဏသ၊ ထို၀ဏ္ဏမ၊ထေရ်၏၊ အဂ္ဂ၀ယလ္လ၊ဗိ၊မ၀ိ၊ဘာ၀ဝန်း၊အာရ၊ဟ၊ဗ္ဗ၊ဖိုလ်ရခြင်းကိုထင်စွာပြုတတ်သော၊ဥ ဒါန်၊ဥဒါန်းကို၊ဥဒါနေ၊သိ၊ကျူးရှင့်တော်မူ၏၊တတ္ထ၊တိ၊သ၊ဥဒါနဂါထာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ယတ္ထိ'နမာယာ၀သတိ၊နမာနော၊တိ၊ယတ္ထိ'နမာယာ၀သ တိ၊နမာနော၊ဟု သည်ကား၊ ယတ္ထိ'အ၊ရိယ၊ဝုဋ္ဌ၊လေ၊အကြင်အရိယာဝုဋ္ဌိုလ် ၌၊ သန္တေ၊ဒေါသ၊ပဒိ၊ဆ္ဆာ၊ဒနလက္ခ၊ဏာ၊ ထင်ရှား၊ရှိ၊သော အ၊ဖြစ်ကို၊ဖုံး၊လွှမ်း ခြင်း လက္ခဏာ၊ရှိ၊သော၊ မာယာ၊စ၊စဉ်း၊လဲ၊ခြင်း လက္ခဏာ၊ရှိ၊သော လှည့် ပတ်ခြင်းသည် လည်း၊ကောင်း၊ သေယျော၊ဟ၊မတ္တိ၊တိ၊အာ၊ဒိ၊နာ၊ သေယျော ဟ၊မတ္တိ ဤသို့အ၊စ၊ရှိ၊သော၊ သံ၊ပ၊ဂ္ဂ၊ဟ၊ဝ၊သေန၊ ကောင်းစွာကိုယ်ကိုပြုပင် သည်၏အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ပ၊ဝ၊ဇ္ဇော၊ဖြစ်သော၊ဥဏ္ဏတိ၊လက္ခ၊ဏော၊ ထောင် လွှား၊ခြင်း၊လက္ခ၊ဏာ၊ရှိ၊သော၊ မာ၊နော၊စ၊ မာ၊နသည်လည်း၊ကောင်း၊ မ၊ဇ္ဇေ၊နု၊ မဂ်ဖြင့်၊သုသ၊ဗ္ဗ၊ဒိ၊တ၊ဏ္ဍ၊ ကောင်းစွာ၊ခွာ၊သည်၏အ၊ဖြစ်ကြောင့်၊ နဝ သတိ၊နပ၀ဏ္ဍတိ၊ဥ၊ပ၊ဇ္ဇ၊တိ၊ဖြစ်၊ယောဝိတ၊လော၊ဘော၊အ၊မ၊မော၊နိ၊ရော၊သော တိ၊ ယောဝိတ၊လော၊ဘော အ၊မ၊မော၊နိ၊ရော၊သော ဟု သည်ကား၊ ယော၊စ၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိုလ်သည် လည်း၊ကောင်း၊ ရာ၊ဂါ၊ဒိ၊ပ၊ရိ၊ယာ၊ယ၊သ၊ ရာ၊ဂအ၊စ၊ရှိ သည်၌အ၊ကျူး၊ဝင်သော၊အ၊ရ၊မ္ဘ၊ဏ၊ဝုဋ္ဌ၊ဟ၊ဏ၊လက္ခ၊ဏ၊သ၊အာ၊ရုံ၊ကို၊ယူ၊ခြင်း လက္ခဏာ၊ရှိ၊သော၊ လော၊ဘ၊သ၊ လော၊ဘ၏၊ သဗ္ဗ၊ထာ၊ ခ၊တ်သိမ်း၊သော အ၊ခြင်း၊အ၊ရာ၊အား၊ဖြင့်၊ဝိ၊ဂ၊တ၊ဇ္ဇော၊ဂ၊ဝ်း၊သည်၏အ၊ဖြစ်ကြောင့်၊ဝိ၊တ၊လော ဘော၊ဂ၊ဝ်း၊သော၊လော၊ဘ၊ရှိ၏၊ သော၊ဝုဋ္ဌ၊လော၊ထိ၊ဝုဋ္ဌိုလ်သည်၊ တ၊တော ၊ဝေ၊ထိ၊သို့သော၊ဘ၊ဂ၊ဝ်း၊သည်၏ အ၊ဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ရူ၊ပါ၊ဒိ၊သု၊ရူ၊ပါ၊ရုံ အ၊စ၊ရှိ၊ကုန်သော၊ဂ၊ဇ္ဇ၊စိ၊တ၊ရုံ၊တ၊ခု၊သော၊အာ၊ရုံ၌၊ မ၊မာ၊ယ၊နာ၊ဘာ၀၊တော၊ ဖြတ်နိုး၊ခြင်း၊မ၊ရှိ၊သည်အ၊ဖြစ်ကြောင့်၊အ၊မ၊မော၊အ၊မ၊မ၊မည်၏၊အ၊နာ၊ဂ၊တာ၊နုံ၊ အ၊နာ၊ဂတ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ရာ၊ဂါ၊ဒိ၊နဒ္ဓိ၊ ရာ၊ဂအ၊စ၊ရှိ၊သည် တို့ကိုလည်း၊

အပရိုဏ္ဍပေါ။မသိမ်းဆည်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနာသိသနတော။မတောင့်တသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။နိဂုံးသော။လာလတ္တံ့သည်၌တောင့်တဖွယ်သာမရှိသောဝုဋ္ဌိုလ်မည်၏၊ ပနုဏ္ဏာကောခေတိ၊ ပနုဏ္ဏာကောခေါ ဟူသည်ကား။ ကုဋ္ဌနုလက္ခဏာသ၊ ပြာကိုးခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ကောခသ။ အမျက်ကို၊အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်။ သဗ္ဗသော။ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ပဟီနတ္တာ၊ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပနုဏ္ဏာကောခေါ၊ ပယ်နှုတ်အပ်ပြီးသော အဖြစ်ဒေါသရှိ၏၊ သမုဒ္ဓိန္နော ဃာတိတော။ ကောင်းစွာဖြတ်အပ် သတ်အပ်ပြီးသောအမျက်ဒေါသရှိ၏။ အဘိနိဗ္ဗုတတ္တောတိ၊ အဘိနိဗ္ဗုတတ္တောဟူသည်ကား။ ဒေဝဒူမိနာ ယထာဝုတ္တနယေန၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊မာယာမာနလောဘကောဓာနုံ၊ စည်းလဲတတ်သောမာယာထောင်လွှားတတ်သောမာနအာဇ်ခြင်ကပ်ငြိတတ်သောလောဘ ဖြစ်မှားကြမ်းကြုတ်တတ်သော ဒေါသတို့ကို။ သမုဏ္ဍားတန်။ ကောင်းစွာဖြတ်သဖြင့်၊ တဒေကဋ္ဌတာယ၊ တဒေကဋ္ဌအဖြစ်ဖြင့်၊သဗ္ဗသ။အလုံးရုံသော၊သံကိလေသပက္ခသ။သံကိလေသာအာဘိုကို။ သုပ္ပဟီနတ္တာ၊ ကောင်းစွာပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗသော။ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ အဘိနိဗ္ဗုတစိတ္တော၊အလွန်ငြိမ်းချမ်းသောစိတ်ရှိ၏။ သိတိဘူတော၊ အေးမြစွာဖြစ်၏ဖြစ်၏၊ သောဗြာဟ္မဏော သောသမဏောသာဘိက္ခုတိ၊သောဗြာဟ္မဏောသောသမဏောသတိက္ခုဟူသည်ကား။ ဌေဝ ရှုပေါ။ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒိဋ္ဌာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသောရဟန္တာဝုဋ္ဌိုလ်သည်။ သဗ္ဗသော။ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ဗာဟိတပါပတ္တာ၊ အပပြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဗြာဟ္မဏောဗြာဟ္မဏာမည်၏၊ သောဝေ၊ ထိုရဟန္တာသည်သာလျှင်၊ သမိတပါပတ္တာ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊သမဏစရိယာယစ၊ အကျင့်အားဖြင့် တူမျှသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမဏောသမဏာမည်၏၊ သောဝေစ၊ ထိုရဟန္တာသည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗသော။ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ ဘိန္နကိလေသတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဘိက္ခုနာမ၊ဘိက္ခုမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဝေါတူတောစ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ သောဝန္ဓော၊ ထိုဝန္ဓမထေရ်သည်၊ဒေါသန္တရော။ဒေါသစိတ်ကြောင့်၊ ကိုယ်၊တစုံတခုသော။ကာယကမ္မာဒိ၊ကာယကံအစရှိသည်ကို၊ ကထံ၊အဘယ်ကြောင့်၊

ပ၀ကြွေယျားဖြစ်စေနိုင်ရာအံ့နည်း၊ကေ၀လ်ပန်းသက်သက်အား ဖြင့်ကား၊ ၀ါသနာယား၊ ၀ါသနာကို၊ အာပတ်နှင့်ကား၊ မပယ်နိုင်သောကြောင့်၊ ၀ေသလ၀ါ ဒေန၊ သူယုတ်ဟူသောခေါ်၀ေါ်ခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစရိတ်၊ ခေါ်၀ေါ်၏၊ နှုတ်၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အားပြီးတည်း၊ ၊ဆဋ္ဌသုတ္တ၀ဏ္ဏနာ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၃-နန္ဒ၀ဂ်-၇-ကဿပသုတ်၊

သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သတ္တာဟံ ကေ၀လ္လကော်နနိသိန္နော အညတရံ သမာဓိ သမာပဇ္ဇိတ္တာဘိဏ္ဍေ၊ သတ္တာဟံ ကေ၀လ္လကော်နနိသိန္နော အညတရံ သမာဓိ သမာပဇ္ဇိတ္တာဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ကေ၀လ၊ အဆုံးသောဆရာတို့သည်၊ တာ၀ ရှေးဦးစွာ၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ အရဟတ္တ၀လသမာဓိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၊ ဆုတ်ဤအာရာ၌၊ အညတရောသမာဓိတိ၊ တပါး ပါးသောသမာဓိဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသမ္ပီ၊ ထိုစကား သည်မှန်၏၊ သောအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်၊ တံအရဟတ္တ၀လသမာဓိ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ၀င်စား၏၊ ဒိဋ္ဌ၊ မြင်သုခ ဝိဟာရ၊ ဘုရား၏ကျက်ရာ ကျက်ရာ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ သတ္တာဟဒ္ဓိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးလည်း၊ ဗလသမာပတ္တိယာ၊ ဗလသမာပတ်ဖြင့်၊ ဝိတိ၊ နှာမေသို့၊ လွန်စေခြင်းငှါ၊ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဒိဋ္ဌ၊ မြင်သုခ ဝိဟာ၊ ရှေးကျက် ရာ ကျက်ရာ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ အဟောရတ္တိဒ္ဓိ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံးလည်း ကောင်း၊ သတ္တာဟဒ္ဓိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဗလသမာပတ္တိ ယာ၊ ဗလသမာပတ်ဖြင့်၊ ဝိတိ၊ နှာမေသို့၊ လွန်စေ၏၊ တထာတံ ၀ စနံ၊ ထို စကားသည်၊ ဟိသမ္ပီ၊ မှန်၏၊ ဘဂ၀တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခေ ၀ေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ယာ၀ဒေ၀ယတ္တကံ၊ ဒေ၀ကြင်ရွှေ့ လောက်သောကာလပတ်လုံးသာလျှင်၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာ ကာမတို့မှ၊ ဝိ၀ိစ္စေ၀ ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန် သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ၊ ဝိ၀ိစ္စ၊ ဆိတ်၍၊ ဝိဟာရိတုံ၊ နေတော်မူခြင်းငှါ၊ အာကင်္ခါမိ၊ အလိုရှိတော်မူ၏၊ (ပ)၊ ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူ၏။ ဘိက္ခေ ၀ေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဿ ပေါဟိ၊ ကဿပသည်လည်း၊ ယာ၀ဒေ၀ယတ္တကံ၊ ဒေ၀ကြင်ရွှေ့ လောက်သောကာလပတ်လုံး၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေ

သာကာမတို့မှာ။ ဝိုဝိုစွေဝ၊ဆိတ်၍သာလျှင်၊ အကုသလေဟု၊အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝမ္မေဟု၊တရားတို့မှာ၊ဝိုဝိုစွ၊ဆိတ်၍၊ ဝိဟာရိတုံ၊ နေတော်မူ ခြင်းငှါ၊ အာကခိတိ၊ အလိုရှိတော်မူ၏။ (၀)။ တာဝဒေဝ တဗ္ဗကံကာ လံ၊ထိုနေ့ရှေ့လောက်သောကာလပတ်လုံး၊ဝိဘဇေတိ၊နေတော်မူ၏။ဤတိအာ ဒိနေ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်၊ နဝါနုပုဗ္ဗဝိဟာရဆဋ္ဌတိညာဒီဘေဒေ၊ အစဉ်အ တိုင်းဝင်စားအပ်သောကိုးပါးသောသမာပတ်ခြောက်ပါးသောအတိညာဉ် အစရှိသည်အပြားရှိကုန်သော၊ဥဿာရိမနုဿမဲ့၊ လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မပ ထတရားထက်လွန်သောဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားတို့ကို၊အဋ္ဌနားကိုယ်တော် နှင့်၊သမသမေ၊ထပ်တူထပ်မျှ။ ဌဝိတော၊ထားတော်မူအပ်၏။စတောဒေဝိ၊ စောဒနာဥိုးအုံ့။ဇ္ဇေ။ဤဥဿာရိမနုဿမဲ့အရာ၌၊ အဋ္ဌနားကိုယ်တော်နှင့်၊ သမသမေ၊ ထပ်တူထပ်မျှ၊ ယဒိနဌဝိတော၊ အကယ်၍ထားတော်မမူအုံ့၊ ဇော်သတိ၊ဤသို့ကိုယ်တော်နှင့်အတူထားတော်မမူသည်ရှိသော်၊ထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ယမကပါဠိဟာရိယဓို၊ရေဒီးအစုံသော တန်းခိုးပြာဓိဟာကိုလည်း။ ကရေယျ။ပြုနိုင်ရာ၏။ ဣတိ။ဤသို့၊ နဝဏ္ဍဲ့၊ မဆိုအပ်၊ကဿ။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သာဝကသာဝေ၊ကော နံယော၊သာဝကတို့နှင့်ဆက်ဆံသည် သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ဈာနာဒိနံ၊ ဈာန်အစရှိသည်တို့ကို။အဓိပ္ပေတ ဗ္ဗာ။အလိုရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် တည်း။ဣတိ။ဤသို့။ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏။ ပေါရဏာသပုနု၊ ရှေးဆရာတို့သည် ကား၊အာဟု၊ဆိုကုန်သေး၏။အညတရံသမာဓိ သမာပဇ္ဇိတ္မာတိ၊အညတ ရံသမာဓိ သမာပဇ္ဇိတ္မာဟု သည်ကား၊နိရောဓသမာပတ္တိ၊ နိရောဓသမာ ပတ်ကို၊သမာပဇ္ဇိတ္မာ။ ဝင်စား၍၊ကထံ၊အဘယ်ကြောင့်၊ နိရောဓသမာ ပတ္တိ၊နိရောဓသမာပတ်ကို၊သမ္ပာဒိတိ၊ သမာဓိဟူ၍၊ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်လေသ နည်း။သမာဓာနဇ္ဇေန၊ စိတ်စေတသိက် တရားတို့ကို ကောင်းစွာထား တတ်သော အနက်ကြောင့်၊သမာဓိတိ၊ သမာဓိဟူ၍ ဝုတ္တာ၊ဆိုအပ်၏၊ အယံသမာဓာနဇ္ဇော၊ဤစိတ်စေတသိက်တို့ကိုကောင်းစွာထားတတ်သော အနက်သည်၊ကောပန၊အဘယ်နည်း။ သမ္ဘဝေ၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊အာ ဓာတဗ္ဗတာ၊ထားအပ်သည်၏အဖြစ်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန် ၏၊ယာသောနိရောဓသမာပတ္တိ၊ အကြောင်းရှိသကောရှိသောနိရောဓသမာ ပတ်သည်၊ပစ္စနီကဓမ္မေဟိ။ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့မှ၊အကမ္ပနီယာ၊တုန် လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊သမထဗလံ၊ သမထဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာဗ လံ၊ဝိပဿနာဗိုလ်လည်းကောင်း။ဣတိ။ဤသို့။ဒ္ဝိဟိ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ဣမေ

ဟိဗေလဟိစ၊ဤဖိုလ်တို့နှင့်လည်း၊သင်္ခါ၊ ဟဂ္ဂ၊ အနိစ္စဒုက္ခာနတ္တာနိဗ္ဗာဒါဝိ ရာဂနိုးရာဝေပဋိနိသဠ္ဌိဝဏ္ဏာနုပဿနာစ၊အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တာနိဗ္ဗာဒါဝိရာဂနှ ရောဝေပဋိနိသဠ္ဌိဝဏ္ဏ အနုပဿနာတို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါး ကုန်သော၊မဂ္ဂဉာဏာနိစ၊ မဂ်ဉာဏ်တို့ လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊လေးပါး ကုန်သော၊ဖလဉာဏာနိစ၊ဖိုလ်ဉာဏ်တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊သော ဌသန္နိ၊တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော၊ဣမေသံဉာဏာနံ၊ဤဉာဏ်တို့၏၊ဝသေ နှ၊အစွမ်းဖြင့်၊သောဌသတိ၊တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော၊ဉာဏစရိယာတိ၊ ဉာဏစရိယတို့နှင့်၊ပဌမဗျာနသမာဓိအာဒယော၊ ပဌမဈာန်သမာဓိအစရှိ ကုန်သော၊ အဋ္ဌသမာဓိ၊ရှစ်ပါးသော သမာဓိတို့ကို၊ ဧကေဏ်ကတ္တဲ၊တ ပေါင်းတည်းပြု၍၊ဂဟိတော၊ယူအပ်သော၊တေသံ၊ထိုရှစ်ပါးသောဉာဏ် တို့၏၊ဥပစာရသမာဓိ၊ဥပစာရသမာဓိလည်းကောင်း၊ဣတိ ဣမေသံ နဝန္နံ သမာဓိနံ၊ဤကိုးပါးသောသမာဓိတို့၏၊ဝသေနှ၊အစွမ်းဖြင့်၊နဝဟိ၊ကိုးပါး ကုန်သော၊ သမာဓိစရိယာဟိ၊ သမာဓိစရိယတို့နှင့်၊ ကာယသခ်ါရော၊ ကာယသခ်ါရ လည်းကောင်း၊ ဝစီသခ်ါရော၊ ဝစီသခ်ါရ လည်း ကောင်း၊စိတ္တသခ်ါရော၊စိတ္တသခ်ါရ လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣမေသံ တိဏ္ဏံ သခ်ါရာနံ၊ဤသုံးပါးသောသခ်ါရတို့၏၊တဏ္ဍ၊ထိုသခ်ါရသုံးပါးတို့၌၊ပဋိ ပဿဒ္ဓိယာ၊ အစဉ်အတိုင်းပြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာဖြင့်၊ ဝိဘာဝိတုကာမေန၊နေခြင်းငါအလိုရှိသော၊ ယထာဝုတ္တေသု၊ အကြင်အ ကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ ကုန်ပြီးသော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ ဝသိဘာဝပတ္တေန၊ လေ့လာခြင်းသို့ ရောက်သော၊ အရေပတာဝါ၊ ရဟန္တာသည် လည်း ကောင်း၊အနာဂါမိနာဝါ၊အနာဂါမ်သည်လည်းကောင်း၊ ယထာဝိဝေတော၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ်သော၊ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး၊ စိတ္တစေတ သိကသန္တာနသု၊ စိတ်စေတသိက်တို့၏အစဉ်ကို၊ သမ္ဘဒေဝ၊ ကောင်း စွာသာလျှင်၊ အပ္ပဝတ္တိ၊ မဖြစ်စေခြင်းငါ၊ အာဓာတဗ္ဗာ၊ ထားအပ်၏၊တ ဿာသမာ ပတ္တိယာ၊ ထိုသမာ ပတ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာဖြင့်၊ သမ္ဘာဝေတဗ္ဗတာ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သော အဖြစ်သည်၊မှု၊ဤအရာ၌၊ သမာဓာနဋ္ဌေ၊ သမာဓာန အနက်မည်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ အယံ ဝိဟာရော၊ ဤနေခြင်းကို၊သမဓိတိ၊ သမာဓိဟူ၍၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဝိက္ခေပဋ္ဌေန၊ မမျှံလွင့်ခြင်း အနက်ဖြင့်၊ နဝုစ္စတေ၊ မဆိုအပ်၊ တေန၊ ဣသမာဓာနဋ္ဌဖြင့်၊ အသမ္ဘဝဿ၊ ထိုသမာဓိဟူသောပုဒ်၏၊ သမာပတ္တိ အဟောဝိ၊ သမာပတ္တိအနက်ကိုလည်း၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊

ဝေဒိတမ္ဘော၊သိအာဝ်၏ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဣမံနိရောဓသမာ
ပတ္တိ၊ဤနိုရောဓသမာပတ်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ပဋိသန္ဓိဒါမဂ္ဂေ၊ပဋိသန္ဓိ
ဒါမဂ်၌၊ဖွဲ့ဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗလေဟိ၊ဖိုလ်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊
ပြည့်စုံသည်၏အဖြာကြောင့်၊ တယောစသော်ငါ၊ သုံးပါးသောသော်ငါ
တို့ကို၊ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ။ အစဉ်အတိုင်းငြိမ်းစေတတ်သော၊ သောဠသဟိ
တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဉာဏစရိယာဟိ၊ ဉာဏစရိယတို့ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊နဝဟိ၊ကိုပါးကုန်သော၊သမာဓိစရိယာဟိ၊ သမာဓိစရိယတို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ဝသီဘာဝတော၊ လေ့လာစွာဖြစ်သောကြောင့်၊ သညာနိ
ရောဓသမာပတ္တိယာ၊သညာချုပ်ရာဖြစ်သောသမာဓိတို့၏၊ဉာဏ်၊ဉာဏ်
ကား၊ကထံ၊အာဘယ်သို့နည်း။ဣတိပုဗ္ဗေ တွာ၊ဤသို့မေး၍၊ဖွဲ့ဟိဗလေဟိတိ၊
ဖွဲ့ဟိဗလဟိ ဟူသည်ကား၊ဖွဲ့၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗလာနိ၊ဖိုလ်တို့လည်း
ကောင်း၊သမထဗလံ၊သမထဖိုလ်လည်းကောင်း၊ဝိပဿနာဗလံ၊ဝိပဿနာ
ဖိုလ်သည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိဇ္ဇာရော၊အကျယ်ကို၊ဝဇ္ဇော၊ဆိုအာဝ်၏၊
သာယံနိရောဓ သမာပတ္တိကထာ၊ ထိုနိရောဓသမာပတ်ကထာကို၊ဝိသုဒ္ဓိ
မဂ္ဂေ၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ဝဏ္ဏိတာ၊ဖွင့်အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ကသ္မာပန၊အ
ဘယ်ကြောင့်ကား။ အယံထေရော၊ဤမထေရ်သည်၊ ဗလသမာပတ္တိ၊ဗလ
သမာပတ်ကို၊အသမာပဇ္ဇိတ္တာ၊မဝင်စားမူ၍၊နိုရောဓံ၊နိုရောဓသမာပတ်ကို၊
သမာပဇ္ဇိ ဝင်စားလေသနည်း၊သင်္ဂဟသု၊သင်္ဂဟဝါတို့၌၊အနုကမ္ပာယ၊အလို
သနားသောကြောင့်၊သမာပဇ္ဇတိ၊ဝင်စား၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊
အယံမဟာထေရော၊ဤမထေရ်ကြီးသည်၊သဗ္ဗာဝိ၊အားလုံးရုံလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊သမာပတ္တိယော၊သမာပတ်တို့ကို၊ဝေဒေတွာ၊သိုးဆောင်၏၊သဗ္ဗာနုဂ္ဂ
ဟေနပန၊သဗ္ဗာဝါတို့ကို ပြီးမြောက်တော်မူလိုရကား၊ ယေဘုယျေန၊များ
သောအားဖြင့်၊နိုရောဓံ၊ နိုရောဓသမာပတ်ကို၊သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏၊ဟိ
ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊တံနိုရောဓသမာပတ္တိ၊ထိုနိုရောဓသမာပတ်ကို၊သ
မာပဇ္ဇိတ္တာ၊ဝင်စားပြီး၍၊ဝဋ္ဋတဏှာ၊ထားသောဝုဋ္ဌိ၊လိ်အားကတော၊ပြုအပ်
သော၊အပ္ပကောဝိ၊အနည်းလေ်လည်းဖြစ်သော၊သဏ္ဌာရော၊ပူဇော်သဏ္ဌာ
ရသည်၊ ဝိ၊သသ၊တာ၊အာသူ၊အား၊ဖြင့်၊ မဟာပ္ပလော၊အကျိုးများသည်၊
မဟာနိသံသော၊များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိတသ္မာ
ထိကြောင့်၊ ယေဘုယျေန၊များသောအား၊ဖြင့်၊ နိုရောဓံ၊နိုရောဓသမာပတ်
ကို၊သမာပဇ္ဇတိ၊ဝင်စား၏၊ ဝဋ္ဋာသိတိ၊ဝဋ္ဋာသိဟူသည်ကား၊ အရဟာတ္တ
ဖလစိတ္တပဝတ္တိယာ၊ အာရဟာတ္တဖိုလ် စိတ်ဖြစ်သဖြင့်၊ ဝဋ္ဋာသိ၊ထ၏၊ ဟိ

သစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ နိဗ္ဗာန်သမာပတ်နှင့်နိဗ္ဗာန်သမာပတ်ကိုဝင်စားသော။ အဟောဟုဟန္ဓာသည်၊စေတောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အုံ၊ အရဟတ္တသမ္ပယုတ္တသော၊အရဟတ္တဖိုလ်၏၊အနာဂါမိ၊အနာဂါမ်သည်။စေတောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အုံ၊ အနာဂါမိပယုတ္တသော၊အနာဂါမိဖိုလ်၏။ ဥပ္ပါဒေန၊ဖြစ်သဖြင့်၊ ဝုဋ္ဌိတောနာမ၊ထသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တေနခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သက္ကောဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားနတ်မင်းသည်၊ အာယသ္မတောမဟာကဿပဿ၊ အရှင်မဟာကဿပ၏ ပိဏ္ဍပါတံ၊ဆွမ်းကို၊ဒါတုကာမော။လှူခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တ ဿ၊ထိုသိကြားမင်းအား၊ ဒါတုကာမတာ၊လှူခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊စောတာ၊ဖြစ်လျက်၊ ကထံ၊အဘယ်ကြောင့်၊ ယာနိပဋ္ဌမဇ္ဈာနိဒေဝတာသတာနိတိ၊ ယာနိပဋ္ဌမဇ္ဈာနိဒေဝတာသတာနိဟူ၍၊ဝဇ္ဇာနိ၊ဆိုအပ်ကုန်သနည်း၊တာ၊ထိုငါးရာသောနတ်သွေးတို့သည်၊ ကုက္ကုရေ့ပါဒိနိယော။ ခိုး၏ခြေကဲ့သို့ နွားညှံ့သောခြေရှိကုန်သော။ သက္ကသဒေဝရညော၊သိကြားနတ်မင်း၏၊ ပရိစာရိကာ၊ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော နတ်သွေးတို့တည်း။ ဝုဋ္ဌေ၊ ရှေးသမာပတ်မှ ထသောအခါ၌၊ အယျောမဟာကဿပေါ၊အရှင်မဟာကဿပသည်၊ရာဇဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ပဝိသတိ၊ဝင်၏၊ဂန္ဓကုဋိသွားလေကုန်၊ ထေရသ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်အား။ ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒေထ၊ပေးလှူကြလော၊ဖုတိ၊ဤသို့၊သက္ကော၊သိကြားမင်းသည်၊ပေသိတာ၊စေခိုင်းအပ်သဖြင့်၊ဥပဂန္ထွာ၊အနီးသို့ကပ်၍၊ဒိဗ္ဗာဟာရံ၊နတ်တို့၏အာဟာရကို၊ဒါတုကာမာ၊ လှူလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတာ၊ တည်ရပ်ကြကုန်သည် ရှိသော်၊ ထေရေန၊ အရှင်မဟာကဿပမ၊ထေရ်သည်၊ ပဋိဂ္ဂဏှာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဒေဝလောကမေဝ၊နတ်ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတာ၊သွားကြကုန်၏၊ဖုဒါနိ၊ယခုသမာပတ်မှထသောအခါ၌၊ဝုန၊တဘဘန်၊ အပဋိက္ခေပ်၊မငယ်ပြန်ရာဟူ၍၊စိန္တေတွာ၊ကြံကြကုန်၍။ ကဒါစိ။တစုံတခါ၊ဂဏ္ဍယျ၊ခံရာ၏၊ ဖုတိ၊ဤသို့ကြံကြကုန်၍၊ သမာပတ္တိတော၊သမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတသ၊ ထတော်မူသော၊ထေရသ၊အရှင်မဟာကဿပမထေရ်အား။ ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒုါတုကာမာ၊ပေးလှူလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကသ၊သိကြားမင်းအား၊ အနာရောစေတွာ၊ မပန်ကြားမူ၍၊ သယမေဝ။ မိမိတို့အလိုလိုသာလျှင်၊ အာဂန္ထွာ၊လာ၍၊ဒိဗ္ဗတောဇနာနံ၊နတ်ဦးဖြစ်သောဘောဇဉ်တို့ကို၊ဥပနေန္တိ ယော၊ ကပ်လှူကြကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ ဟုရိမနုယေနေဝ။ ရှေးနည်းဖြင့်သာ

လျှင်၊ထေရေနှ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ပဋိကွိတ္တံ၊ပယ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝလောကံ၊ နှာ်ပြည်သို့၊ ဂတ်လ်ား၊ သွား၍၊ သင်္ကြန်၊ သိကြားမင်းသည်၊ ကဘံ၊ အဘယ်အခုပ်သို့၊ဂတာ၊ သွားကြကုန်သည်၊ အကျွှ၊ ဖြစ်ကြသနည်း၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆာ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တမတ္တံ၊ ထိုအရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်အား၊ဆွမ်းလှူသွားကြသော အကြောင်းကို၊ အာရောစေတွာ၊ လျှောက်ကြား၍၊ ထေရ်သား၊ အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်အား၊ပိဏ္ဍပါတော၊ဆွမ်းကို၊ဒိန္နော၊လှူခဲ့ရပါ၏လော၊ ဟူတိ၊ဤသို့၊ သင်္ကြန်၊သိကြားမင်းသည်၊ဝတ္တော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ဂဏ္ဍိတုံ၊ခံခြင်းငှါ၊ နဟုန်၊အလိုမရှိပါ။ ဟူတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တော၊ တင်လျှောက်သည်ရှိ၊သော်၊ ကိံ ကထေသိ၊ အဘယ်သို့ ဆိုတော်မူသနည်း၊ ဟူတိပုစ္ဆိတော၊ ဤသို့ တဘန်မေးပြန်သည်ရှိ၊သော်။ ဒေဝ၊အရှင်သိကြားမင်း၊ ဒုဋ္ဌတာနံ၊ဆင်းရဲခြင်း၊အလား၊ရှိ၊သောသူဘို့အား၊ သင်္ဂဟံ၊ပြုခြင်း၊ကို၊ကရိသောမိ၊ ငါပြုအံ့၊ဟူတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဟူတိဝတ္တော၊ဤသို့ဟု တင်လျှောက်ကုန်သည်ရှိ၊သော်၊တုဏှီ၊သင်တို့သည်၊ကေနာကာရေန၊အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂတာ၊ သွားကြကုန်သနည်း၊ ဟူတိ၊ဤသို့မေးပြန်လတ်သော်၊ဒေဝ၊ အရှင်သိကြားမင်း၊ ဟူမိနာဝ၊ဤနှတ်၏အသွင်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂတာ၊သွားကြပါကုန်၏၊ ဟူတိဝတ္တော၊ဤသို့ သံတော်ဦး တင်ကုန်သည်ရှိ၊သော်၊တုဏှီဘာဝေ၊သင်တို့ကဲ့သို့သောသူဘို့သည်၊ ထေရ်သား၊အရှင်မဟာကဿပမထေရ်အား၊ပိဏ္ဍပါတံ၊ဆွမ်းကို၊ကိ ဒဿန္တိ၊အဘယ်မှာ လှူရကုန်အံ့နည်း၊ ဟူတိ၊ဤသို့ဆို၍၊ သယံ၊မိမိကိုယ်တိုင်၊ ဒါတုကာမော၊ လှူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇရာဇိဏ္ဏော၊ အလွန်အိုမင်းသော၊ ခဏ္ဍာဒမ္ဗော၊ကျိုးသောသွားရှိ၊သော၊ ပလိတကေသော၊ ဖြူသောဆံရှိ၊သော၊ ဩဘာဂ္ဂသရီရော၊နံရိုးကြဲကြဲကိုယ်ရှိ၊သော်၊ မဟာလွှကော၊ အသက်အရွယ်အလွန်ကြီး၊သော၊တန္တိ ဝါ၊ဟော၊ရုက်ကန်းသည်သည်း၊ဟုတွေ့၊ဖြစ်၍၊ အသုဒိတာရံ၊ အသုရာနတ်မင်းကြီး၏ပွဲဖြစ်၊သော၊ သုဓမ္မာ၊သုဓာတာကိုလည်း၊တယာ ရှိမေဝ၊ ထိုနှင့်တူသည်သာလျှင်ဖြစ်၊သော၊ မဟာလွှကံ၊ သက်ကြီး၊ဒဋ္ဌိမ အသွင်ကို၊ကတွာ၊ပြု၊စေ၍၊ ကော်ပေသကာရေ၊ဝိသိ ၊တကြောင်း၊သောရုက်ကန်းသည်တို့၏ခရီး၊မကို၊ မာပေတွာ၊ဘန်ဆင်း၍၊ တန္တံ၊ရုက်ကန်းကို၊ပေ သာရေ၊ကြော်ပြန်လျက်၊အနှီ၊နေ့နှင့်လေ၏၊သုဓာဓာ၊သုဓာတာသည်၊ဝါ သရံ၊ရုက်ပေါက်ကို၊ပူရေတိ၊ရောက်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊တေနခေါ၊နသ မယေနသ၊ကြောင့်ဒေဝါနမိန္ဒော(ပ)ဝါသရံပူ၊ရေတိတိ၊တေနခေါ၊နသမယေ

နသက္ကောဒေဝါနဝိန္ဒော (၀) ဓါသရံဟူရေတိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ရတ္တိ၊ဟောတော်မူအာပ်၏၊ ၊တေနခေါပနသမယေန၊ထိုအခါ၌၊ဒေဝါနဝိန္ဒော၊နတ်တို့ကိုအစိုး၊ရသော၊သက္ကော၊သိကြား၊မင်းသည်၊ (၀)၊ဓါသရံ၊ရက်ဟောက်ကို၊ဟူရေတိ၊ရောက်၏၊တဏ္ဍုတတ်ပြီ ဝစနေ၊ထိုစကား၌၊တန်ခိုးနတတိတိ၊ တန်ခိုးနတတိဟူသည်ကား၊ ပဿာဒိတန်၊ ဖြန့်သောရက်ကန်းသည်ကို၊ဝိနန္ဒောဝိနန္ဒောဝိယ၊ရှင်သိမ်းသကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝါသရံဟူရေတိတိ၊ဝါသရံဟူရေတိဟူသည်ကား၊ဝါသရံ၊ရက်ဟောက်ကို၊ ဗဟုနေန်ဝိယ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ယေနသက္ကသ ဒေဝါနဝိန္ဒသနိဝေသနံတေနုပသင်္ကမိတိ၊ ယေနသက္ကသဒေဝါန ဝိန္ဒသနိဝေသနံတေနုပသင်္ကမိဟူသည်ကား၊ ထေရော၊အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊နိဝါသေတွာ၊သင်းပိုင်ကိုအောက်အသက်ပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစီဝရ၊သဝိတိသက်နှုံးကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊ ဒုဂ္ဂတစနသင်္ကာ၊ သူဆင်းရဲတို့အားပြိုးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကရိသသာမိ၊ငါပြုအံ့၊ဟူတိ၊ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ နဂရေ၊ဘိမုခေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ရှေး၌၊ ဂန္ဓာ၊ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဗဟိနဂရေ၊မြို့ပြင်၌၊ သက္ကေန၊သိကြား၊မင်းသည်၊ မာဝိတံ၊ဘုန်းဆင်းအပ်သော၊ပေသကာရေဝိတိ၊ ရက်ကန်းသည်တို့၏ခရီးကို၊ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ ကြွတော်မူ၍၊သြလောကေန္တော၊ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သြလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂ၊ရှိသော်လဲ၊ ဗရိဗရဲကြီးသော အမိုးအပြင်ပြုပြင်ခြင်းဌာ မတတ်ကောင်းပေါင်းနှမ်း ပြိုပျက်သောစရပ်အိုကို၊ တဏ္ဍစ၊ ထိုစရပ်အိုစရင်ပျက်၌လည်း၊ ယထာဝုတ္တရူပေ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဘောရှိသော၊တေ၊ဘယမ္ပတိကေ၊ထိုသိကြား၊လင်မယား၊နှစ်ယောက်တို့ကို၊တန်ခိုဝါယကမ္ပံ၊ရက်ကန်းအမှုကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်တော်မူ၍၊စိန္တေသိ၊ကြံတော်မူ၏၊ ဣမေ၊ဤသူအိုနှစ်ယောက်တို့သည်၊ မဟလ္လိကကာ၊ဟေ၊ အသက်အရွယ်အလွန်ကြီးသော အခါတိုင်အောင်လည်း၊ ကမ္မံ၊အမှုကို၊ကရောန္တိ၊ပြုရကုန်၏၊ဣမဿိံ နဂရေ၊ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ ဣမေ ဟိ၊ဤသူအိုနှစ်ယောက်တို့ထက်၊ ဒုဂ္ဂတတရော၊ လွန်၍ဆင်းရဲသောသူသည်၊ နတ္ထိမညော၊မရှိယောင်တကား၊ ဣမေ ဟိ၊ ဤသူအိုနှစ်ယောက်တို့သည်၊ဒိန်း၊လွှအပ်သော၊သာကမတ္တာမို့၊ ဟင်းရက်ပြုတ်မျှကိုလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ခံ၍၊ဣမေသံ၊ ဤသူအိုနှစ်ယောက်တို့အား၊သင်္ဂဟံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းကို၊ကရိဿာမိ၊ငါပြုတော်မူအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ သောထေရော၊ ထိုအရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ဝေသဲ၊ ထိုသိကြားမောင်နှံတို့၏၊

ဝေဟာဘိမုခေါ၊ အိမ်သို့ရှေးရှု၊အာဂမသိ၊ကြွတော်မူလေ၏၊ သင်္ဂြော၊ သိကြားမင်းသည်၊အာဂန္တုနှင့်၊ကြွလာတော်မူသော၊ တံထေရံ၊ထိုအရှင်မဟာကာသပမထေရ်ကို၊ ဒီသွာ၊ဖြင့်၊သုံ၊သုဝေဇော်ကို၊ အာဟာ၊ဆို၏၊ ဘန္ဒေ၊အာဘယ်၊ မယ်ံ၊ငါ၏၊ အယျော၊အရှင်ဖြတ်သည်၊ ဣုတောဒ္ဓိ ငါတို့ အိမ်သို့၊ အာဂန္တု၊ကြွတော်မူလာ၏၊ တံထေရံ၊ ထိုငါတို့၏ကျေးဇူး အရှင်ကို၊တွံ၊သင်သည်၊ အပသဿန္ဒိ၊ရိယ၊မဖြင်သကဲ့သို့၊ တုဏ္ဍိဟုတ္တာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍၊ နိသိဒိ၊နေဘိလော၊ ခဏေနေ၊ခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပစိတ္တာ၊ချက်၍၊ပိဏ္ဍပါတံ၊ဆွမ်းကို၊ဒသသာမ၊လျှပါကုန်အံ့၊ဣုတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဆို၏၊ထေရော၊အရှင်မဟာကာသပမထေရ်သည်၊ဂတ္တာ၊ကြွတော်မူ၍၊ ဝေဟာဒ္ဓါရေ၊အိမ်တံခါး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ရပ်တော်မူ၏၊တေ၊ထိုသိကြားမင်းနှင့်တို့သည်လည်း၊အပသဿန္ဒာ၊ရိယ၊မဖြင်ကုန်သကဲ့သို့၊ အတ္တာနော၊မိမိ၏၊ ကမ္ဗုမဝ၊အာမ္ဘ၊ကိုသာလျှင်၊ကရောန္တာ၊ပြုကုန်လျက်၊ထောက်၊အတံ၊ယမ်း၊ အာဂမယိ သုံ့ဆိုင်းကုန်၏၊အံ့ထပ်ဆွ၊ထိုမှနောက်၌၊သင်္ဂြော၊သိကြား မင်းသည်၊ဝေဟာဒ္ဓါရေ၊အိမ်တံခါး၌၊ကောထေ၊ရော၊မထေရ်တပါး၊သည်၊ ဌိတောရိယ၊ရပ်သကဲ့သို့၊ မညော၊အောက်မေ့၏၊တာ၊ဝဋ္ဌပမာ၊ရေတိ၊ရုံစမ်း ပါ၊လော၊ ဣုတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ဆို၏၊သာမိ၊အရှင်၊ တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ ဂတ္တာ၊သွား၍၊ ဥပဓာ၊ရေထ၊ရုံစမ်းပါ၊လော၊ဣုတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊သုဇာတာ ဆိုလတ်သော်၊ သော၊သင်္ဂြော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊ ဝေဟာ၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမိတ္တာ၊ထွက်၍၊ ထေရံ၊အရှင်မဟာကာသပမထေရ်ကို၊ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတော နု၊ငါ၊ပါ၊သောတည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍၊ဥဘောဟတ္ထေဟိ၊လက် နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ဇာဏုကာနိ၊ပုဆစ်ဒူးဝှန်းတို့ကို၊ ဩလုဗ္ဘိတ္တာ၊ထောက် ၍၊ နိဗ္ဗုန္ဒနော၊ရုတ်ထိုး၍လျက်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍၊အယျော၊အရှင်ဖြတ်ကား၊ ကတရေထေ၊ရောနု၊ခေါ။ အာဘယ်မထေရ်နည်း၊ဣုတိ၊ဤသို့၊ ထောက်၊အတံ ယမ်း၊ဩသဿကိုတွား၊အနိုးသို့ကပ်၍၊မော၊ငါ၏၊အကျွန်ုပ်၊မျက်စိတို့သည်၊ရှုမှာ ယန္တိ၊ အခိုးထကုန်၏၊ ဝါ၊မှုံကုန်၏၊ဣုတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ဆို၍၊နဋ္ဌာတော၊ နမူး၊ပြင်၌၊ ဟတ္ထံ၊လက်ကို၊ဌပေတ္တာ၊ထား၍၊ ဥဒ္ဓံ၊အာထက်သို့၊ဥလ္လောကေ တွား၊မော်၍၊ အဟောနုကွ်ံ၊ဩော်အလွန်ဆင်းရဲစွာ၏တကား၊နော၊ငါတို့ ၏၊ အယျောမဟာကာသပတ္ထေရောဝိယ၊ အရှင်မဟာကာသပမထေရ်ကဲ့ သို့၊မညော၊အောက်မေ့၏၊ မော၊ငါ၏၊ကုဋိဒ္ဒါရံ၊အိမ်တံခါးသို့၊ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူ၏၊ ဝေဟော၊အိမ်၌၊ ကိဉ္စိ၊တစုံတခု၊ အတ္ထိနု၊ခေါ၊ ရှိပါသ လော၊ဣုတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ဆို၏၊ သုဇာတာ၊ သုဇာတာသည်၊ ထောက်၊

အတံလေ။ အာကုလာပိယ၊ နှောင့်ရှက်သကဲ့သို့၊ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊သာမိ၊အ
ရှင်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊
သတ္ကြော။သိကြားမင်းသည်၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ လူခံ၀ါ၊ကြမ်းတန်း၏
ဟူ၍လည်း၊ကောင်း၊ ပဏီတံ၀ါ၊မြတ်၏ဟူ၍လည်း၊ကောင်း၊အစိန္တေတ္မာ၊
မကြံမူ၍၊ နောဝါတိ၊အားသင်္ဘော၊ပြိုးမြောက်ခြင်းကို၊ကရောထ ပြုတော်
မူပါကုန်လော။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်တောင်းပန်၍၊ ပတ္တံ၊သပိတ်ကို၊ဂဏ္ဍိ
ပဏ္ဍု၏။ ထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊
ဒေန္တော၊ပေးတော်မူသည်ရှိသော်၊ဟေ၊ဤသို့၊ဒုဋ္ဌတာနံ၊ဆင်းရဲကုန်သော၊
ဧရောဇိဏ္ဏာနံ၊အလွန်အိုကုန်သော၊ဣမေသံ၊ဤသူတို့အား၊မယာ၊ငါသည်၊
သင်္ဘော၊သင်္ဘိုဟိခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊စိန္တေသိ၊
ကြံတော်မူ၏။ သော၊ထိုသိကြားမင်းသည်၊ အန္တော၊အတွင်းသို့၊ပရိသိ
တ္တာ၀င်၍၊ ဃဋိဿဒနံနာမ၊ဃဋိဿဒနမည်သည်ကို၊ ဃဋိတော၊အိုးမှ၊
ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊အကုန်ရှုး၍၊ ပတ္တံ၊သပိတ်ကို၊ ပူရေတ္တာ၊ပြည့်စေ၍၊ ထေရဿ၊
အရှင်မဟာကဿပမထေရ်၏၊ ဟတ္ထေ၊လက်၌၊ ဌပေသိ၊ထား၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်။ အဒ္ဒသခေါသင်္ဘော၊ဒေ၀ါနမိန္ဒော၊(ပ)၊အဒါသိတိ၊အဒ္ဒသခေါ
သင်္ဘော၊ဒေ၀ါနမိန္ဒော၊(ပ)၊အဒါသိဟူ၍၊ ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ ၀ုတ္တံ၊ဟော
တော်မူအပ်၏။ တတ္ထတတ္ထိ ၀စနေ၊ ထိုစကား၌၊ ဃဋိယာတိ၊ ဃဋိယာ
ဟူသည်ကား၊ ဘတ္တဃဋေ၊ထမင်းအိုး၌၊ဃဋိဿဒနန္တိ ၀ိ၊ဃဋိဿဒနံ
ဟူ၍လည်း၊ပါ၏။ ပါ၌ကား၊ ပါ၌ရှိ၏။ တ ဃဋပါ၌ဃ၊ထိုဃဋိဿဒနံဟူသော ပါ၌
၏၊ဃဋိဿဒနံနာမ၊ဃဋိဿဒနမည်သည်ကား၊ ဒေ၀ါနံ၊နတ်တို့၏၊ကောစိ၊
တစုံတခုသော၊ အာဟာ၀ေ၀ိသေသော၊ အာဟာ၀ေအသုံးတည်း၊ ဣတိ
အတ္ထိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ၀ဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ဥဒ္ဓရိတ္တာတိ၊ဥဒ္ဓရိတ္တာဟူ
သည်ကား၊ ကုတောစိ၊တစုံတခုကို၊အသေသေတ္တာ၊မကြွင်းမကျန်စေမူ
၍၊ဘာဇနတော၊ထမင်းအိုးမှ၊ ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊ခူး၍၊အနေကသူပေါတိ၊အနေက
သူပေါဟူသည်ကား။ သော၀ေ၀အာဟာ၀ေ၊ထိုအာဟာ၀ေသည်ပင်လျှင်၊
ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊ ပက္ခိ၀ိတ္တာ၊ထည့်၍၊ ထေရဿ၊အရှင်မဟာ ကဿပ
မထေရ်၏၊ ဟတ္ထေ၊လက်၌၊ ဌပနကာလေ၊ထားသောဒေသ၌၊ ကပဏာနံ၊
အထီးကျန်သော သူဆင်းရဲဘို့အား။ ဥပကပဌနကလုခါဟာ၀ေ၀ိယ၊ သုံး
ဆောင်ခြင်းဌာ လျှောက်ပတ်သောကြမ်းတန်းရှုနှင့်ရင်းသော အာဟာ၀ကဲ့
သို့၊ဟုတ္တာယိတ္ထ၊ထင်၏၊ ဌ၀ိတမတ္ထေ၀ပန၊ထားကာမျှ၌သာလျှင်၊အတ္ထနော၊
မိမိ၏၊ဒိဋ္ဌသဘာ၀ေနေ၀၊ နတ်၏သဘောဖြင့်သာလျှင်၊အဌာသိ၊တည်၏၊

အနေကသူပေါ်တိ၊အနေကသူပေါ်ဟူသည်ကား၊မုဂ္ဂမါသာဒိသူပေတိုစေ၀၊ ပဲနောက်ပဲကြီးအစရှိသောဟင်းလျှာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ခဲ့ရိုကတိယာ စားခဲဘွယ်အထူးဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနေကဝိဒသူပေါ်၊ မျှားစွာအပြား ရှိသောဟင်းလျှာရှိသော၊ အနေကဗျဉ်နှောတို၊ အနေကဗျဉ်နှောဟူသည် ကား၊ နာနာဝိဓဥတ္တရိတာဂ်ါ၊အထူးထူးအပြားပြား မျှားစွာသောလက် သုတ်ဟင်းလျှာရှိသော၊ အနေကသူပရဲသဗျဉ်နှောတို၊ အနေကသူပရဲသ ဗျဉ်နှောဟူသည်ကား၊ အနေကေဟိ၊ မျှားစွာကုန်သော၊ သူပေတိုစေ၀၊ အရည်သောက်ကောင်းသော ဟင်းလျှာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျဉ်နှေတို စ၊ ငါးအမဲစသော လက်သုတ်ဟင်းလျှာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မရုရာဒို မှလရသာနဏ္ဍေ၀၊မျှားအစရှိသောမှလရသာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊သန္ဓိနှ ရသာနဏ္ဍ၊ ရောရှက်သောအရသာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊အာသိဗျဉ္ဇနကော၊ အလွန်မျှားသောဟင်းလျှာရှိသော၊နာနဂ္ဂရသသူပဗျဉ်နှော၊အထူးထူးသော အာဖိုးထိုက်သောအရည်သောက်ကောင်းသော ဟင်းလျှာအမဲငါးစသော လက်သုတ်ဟင်းလျှာရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနုက် တည်း၊သောဝိဏ္ဏာပါတော၊ထိုဆွမ်းသည်၊ထေရသော၊အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်၏၊ဟတ္ထေ၊လက်ဦး၌ဝိတာကာလေ၊ထားသောအခါ၌၊ရေ၀ဟနုဂ ရုံ၊ရာ၀ပြိုတ်ပြည့်ကို၊အာတ္တနော၊မိမိ၏၊ဒိဗ္ဗဂန္ဓေနနေတ်ဖြစ်သောအနံ့ဖြင့်၊ အဏ္ဏောဏ္ဍရိကိုရေ၊လွှမ်းမိုးသဘာတ်၊တာတောပဇ္ဇာ၊ ထိုနောင်မှ၊ထေရော၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊စိန္တာသိ၊ကြံဆင်ခြင်၏၊အယံဝုရိသော၊ ဤယောဂျားသည်၊အပ္ပေသက္ခောဝိ၊ ဘုန်းကံနည်းလျက်လည်း၊ ဒိဏ္ဏာပါ တော၊ဆွမ်းသည်၊အတိဝိယပဏီတော၊အလွန်မြတ်၏၊သဏ္ဌာသ၊သိကြား မင်း၏၊ ဘောဇနသဒိသော၊ဘောဇဉ်နှင့်တူ၏၊ဇော၊ဤသူသည်၊ကော နုခေါ၊အဘယသူနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ကြံတော်မူ၏၊ အထ၊ထိုသို့ ကြံစည်အောက်မေ့သောအခါ၌၊နံပုရိသံ၊ထိုယောဂျားကို၊ သက္ကောသိ၊ သိကြားတည်းဟု၊ဥတ္တာ၊သိတော်မူ၍၊အာဟ၊ဆို၏၊ ကိ အာဟ၊အဘယ် သို့ဆိုသနည်း၊ ကောသိယ၊ကောသိယအနွယ်ဖြစ်သောသိကြား၊ကေတ ယာ၊ သင်သည်၊ ဒုဂ္ဂတာနံ၊သူဆင်းရဲတို့၏၊ သမ္ဘတ္တိ'၊စည်းစိမ် ချမ်းသာ ကို၊ဝိလုပ္ပကြောနေ၊လုယက်သဖြင့်၊ဘာရိယံ၊ဝန်လေးစွာသော၊ကမ္ဘံ၊အမှုကို၊ ကတံ၊ပြုသိ၏၊ အာဠ္ဠယနေ့၊ယေ့ံ၊ဝါ၊အား၊ ဒါနံ၊အလှူကို၊ဒတ္တာ၊ပေးလှူ၍၊ ကောစိဒေ၀၊ တစုံတယောက် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒုဂ္ဂတော၊ သူဆင်းရဲ သည်၊ သေနာပတိဌာနံ၀ါ၊စစ်သူကြီးအရာကိုလည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌိဌာနံ

ဝါ၊သူဌေးကြီးအရာကို လည်းကောင်း၊ လဘေယျ၊ရေရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ။ဆိုတော်မူ၏။ဘဏ္ဍာ၊ရှင်ပင်မြတ်လုကသဲပ၊မယား၊တပည့်တော် ထက်၊ဒုဋ္ဌတတ၊ရော၊ အလွန်ဆင်းရဲသောသူသည်။ ကောအတ္ထိ၊အတိမှာ ရှိပါ၏သေး၊သနည်း။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့သိကြား၊လျှောက်ဆိုသည် ရှိ၊သော်၊ တွံ၊သင်သည်၊ ဒေဝရဇ္ဇသိရီ၊သိကြား၊မင်း၏ စည်း၊စိမ်ချမ်း၊သာကို၊အနု ဘဝ၊ဏ္ဍာ၊ခံစား၊ရလျက်၊ကထံ၊ဒုဋ္ဌတော၊အဘယ်ကြောင့်ဆင်းရဲသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိ၊သော်၊ ဘဏ္ဍာ၊ရှင်ပင်ဘုရား၊ဝေ ဒနာမ၊ ဤသို့သိကြား၊စည်း၊စိမ်းကို ခံစား၊ရသည်ဖြစ်သော်လည်း၊ မယာ၊ပန၊ တပည့်တော်သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓေ၊ သဗ္ဗညုဘုရား၊သည်၊ အနုပဗ္ဗေ၊ မပွင့်မီ၊ ဝေဠုဝတီ၊ကလျာ၊ကကမ္ဘံ၊ ထိုကောင်းမှုကံကို၊ကတ်၊ပြု၊အပ်၏။ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဘုရား ပွင့်တော်မူသော၊အခါသည်၊ ဝတ္ထုမာ၊နေ၊ပန၊ဖြစ်သည်ရှိ၊သော်ကား၊ ပုဗ္ဗ ကမ္ဘံ၊ကောင်းမှုကံကို၊ကတွာ၊ပြုပြီး၍၊ ရှဋ္ဌေ၊ထဒေ၊ဝုတ္တော၊ ဟုဋ္ဌေ၊ထနှတ် သား၊သည် လည်း၊ကောင်း၊ မဟာ၊ရေ၊ထ၊ဒေ၊ဝုတ္တော၊ မဟာ၊ရေ၊ထနှတ်သား သည်လည်း၊ကောင်း၊ အနေ၊ကဝ၊ဏ္ဏ၊ဒေ၊ဝုတ္တော၊ အ၊နေ၊ကဝ၊ဏ္ဏ၊နှတ်သား သည် လည်း၊ကောင်း၊ မှုတိ၊ဣ၊မေ၊တယော ဒေ၊ဝုတ္တာ၊ ဤ၊နှတ်သား၊သုံး ယောက်တို့သည်၊မမ၊တပည့်တော်၏၊အာသန္ဒာ၊နေ၊နေရာ၊တာ၊ဝတိ၊သာ ဒ္ဓ၊နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်လာ၊ကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ မဟာ၊တေ၊ဝ၊ဇ္ဇ၊တရော၊အလွန်ဘုန်း ကြီး၊ကုန်၏၊အပ်၊တပည့်တော်သည်၊တော သ၊ဒေ၊ဝုတ္တော၊သူ၊ထိုနှတ်သား တို့သည်၊ နက္ခတ္တံ၊နက္ခတ်သဘင်ကို၊ကိန္ဒိ၊သော၊မ၊ကစား၊ကြ၊ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ပရိစာ၊ရိ၊ကာ၊ယော၊အလုပ်အကျွေး၊အခြံ၊အရံတို့ကို၊ဂ၊ဟေ၊တွာ၊ယူ၍၊ အ၊ဇ္ဇ၊ရုဝိ၊ထိ၊ခရီး၊မသို့။ ဩ၊ကိ၊ဇ္ဇေ၊သူ၊သက်ကြ၊ကုန်သည်ရှိ၊သော်၊ ပလာ ယိတွာ၊ပြေး၊ခဲ့ရ၍၊ ဂေ၊ဟံ၊အိမ်တွင်း၌။ ပ၊ဝိ၊သိ၊သာ၊ဓိ၊ဝင်၍နေ၏။ ဟိ သ၊ဗ္ဗံ၊ထိ၊စ၊ကား၊သည်မှန်၏။ တေ၊သံ၊ဒေ၊ဝုတ္တာ၊နုံ၊ထိုနှတ်သား၊တို့၏။ သ၊ရိ ရ၊တော၊ ကိ၊ယ်မ၊ တေ၊ဇော၊တ၊နိ၊သည်၊ မမ၊တပည့်တော်၏၊ သ၊ရီ၊ရံ၊ ကိ၊ယ်သို့ ၊ ဩ၊ဇ္ဇ၊ရ၊တိ၊ လွှမ်း၊ဖိ၊၏၊ မမ၊ တပည့်တော်၏၊ သ၊ရီ၊ရ၊တော၊ ကိ၊ယ်မ၊ တေ၊ဇော၊တ၊နိ၊သည်၊တေ၊သံ၊ဒေ၊ဝုတ္တာ၊နုံ၊ ထိုနှတ်သား၊တို့၏၊ သ၊ရီ၊ရံ၊ကိ၊ယ်သို့၊ နဩ၊ဇ္ဇ၊ရ၊တိ၊မ၊လွှမ်း၊ဖိ၊၊ ဘ၊ဏ္ဍ၊ အ၊ရှင်ဘုရား၊ မယာ၊ တပည့်တော်ထက်၊ ဒုဋ္ဌတတ၊ရော၊ အလွန်ဆင်းရဲသောသူသည်၊ ကော အ၊ဇ္ဇ၊အ၊တိ၊မ၊ာ၊ရှိ၊နှုံ၊နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ အ၊ဝေါ၊စ၊လျှောက်၏၊ဝေ၊သ၊ဏ္ဍ၊ပ၊ ဤ၊သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣ၊တော၊ဤ၊အ၊ခါ၊မ၊ပ၊ဌ၊ာ၊ယ၊၏၊မ၊ယ်၊ဝ၊ဒ၊အ၊း၊ဝေ၊ ဤ၊သို့၊ဝ၊ဠ္ဠ၊တွာ၊လ,ည်ပတ်၍၊ ဒါ၊နုံ၊အ,လ,ကို၊မ၊အ၊ခ၊ါ၊သိ၊မ,ပေ,းလင့်၊ ဣ,တိ၊

ဤသို့၊ ရဟန်း၊ မိန်းတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘုရားကား၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ဝန္ဓေတွား၊လှည့်ပတ်၍၊ ဒါနေ့၊အလွန်ကို၊ ဒီနေ့၊သူ့အပ်သည်ရှိသော်၊ ယေဘုယျ၊ တပည့်တော်အား၊ ကုသလ်၊ကုသိုလ်သည်၊ အတ္တ၊ရှိအံ့လော၊ နတ္တ၊မရှိသးလော၊ ဟုတိ၊ဤသို့၊ ဝုန်ကြွတော်၊သိကြားမင်း မေးလျှောက်သည်ရှိသော်၊ အာဝုသော၊ သိကြားမင်း၊ ကုသလ်၊ကုသိုလ်သည်၊ အတ္တ၊ရှိ၏၊ ဟုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန်းတော်မူ၏၊ ဧဝံသင်္ကေ၊ဤသို့ကုသိုလ်ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဘဒန္တေ၊အရှင်မဟာကဿပ၊ ကုသလကရဏံနာမ၊ ကုသိုလ်ပြုခြင်းမည်သည်ကား၊မ ဘုံ၊တပည့်တော်၏၊ ဘာရော၊ဝန်တည်း၊ ဟုတိဝတ္တာ၊ဤသို့လျှောက်၍၊ ထေရံ၊အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍၊သုဇာ၊ မယားသုဇာတာကို၊အာဒါယ၊ခေါ်၍၊ထေရံ၊မထေရ်ကို၊ပဒက္ခိဏာ၊လက္ခဏာ ရစ်သည်သည်ကို၊ကတ္တာ၊ပြု၍၊ ဝေဟာသံ၊ကောင်းကင်သို့၊အာ ဗ္ဘု,ဂ္ဂတ္တဲ့၊ ပျံဝဲတက်၍၊ အဟောဒါနံ၊ပရမဒါနံ ကဿပေသုပတိဋ္ဌိတန္တိ၊ အဟောဒါနံ ပရမဒါနံ ကဿ၊ပသု ပတိဋ္ဌိတံ၊ဟူ၍၊ တိဟ္ဘဂ္ဂေ၊ သုံးကြိမ်။ ဥဒါနံ၊ဝမ်း မြောက်သောအားဖြင့်မြွက်ခြင်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊မြွက်ဆို၏၊ ၊အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဒါနံ၊ အလှူကား၊ အဟော၊အလွန်အံ့သြဘွယ်ရှိစွ၊ ကဿပေ၊ ကဿပမထေရ်မြတ်၌၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ပရမံ၊လွန်မြတ်သော၊ဒါနံ၊အလှူ သည်၊ သုပတိဋ္ဌိတံ၊ကောင်းစွာတည်၏၊ ၊တေန၊ထို၊ကြောင့်။ အထခေါ အာယသ္မတော မဟာကဿပသ္သ၊တေဒေ၊ဟောသိ၊ဘိ၊အာဒိ၊ အထခေါ၊အာ ယသ္မတောမဟာကဿပ သ္သ၊တေဒေ၊ဟောသိ၊ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပါဠိယံ၊ပါဠိ၊တော်၌၊ ရဟန်း၊ဟော၊တော်မူအပ်၏၊ ၊တဏ္ဍုတ္ထိ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ကောသိယာ၊ဘိ၊ကောသိယဟူသည်ကား၊ဒေဝါနမိန်း၊နတ်တို့ ကိုအစိုးရသော၊သက္ကံ၊သိကြားမင်းကို၊ဂေါ၊ဟေ့နေ့၊အနွယ်အား၊ဖြင့်၊အာလ ပတိ၊ခေါ်တော်မူ၏၊ ပုညေန အဇ္ဇောဘိ၊ပုညေန အဇ္ဇော ဟူသည်ကား၊ ပုညေန၊ကောင်းမှုဖြင့်၊ပ၊ယောဇနံ၊အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဟူ၍၊ဝစန ဿ သော်။ သဒ္ဒါကြောင်းကို၊ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဝေဟာသံ အ ဗ္ဘု,ဂ္ဂတ္တဲ့ ဘိ၊ဝေဟာသံ အ ဗ္ဘု,ဂ္ဂတ္တဲ့ ဟူသည်ကား၊ ပထဝိတော၊ ပြေမှ၊ဝိ၊ဟာသံ၊ ဟင်းလင်းအပြင် အာသက်၊ကောင်းကင်သို့၊ အ ဗ္ဘု,ဂ္ဂတ္တဲ့၊ ပျံတက်၍၊ အာ ကာ၊သ အ ဗ္ဗ,လိ၊ကျွေ ဘိ၊အာကာ၊သ အ ဗ္ဗ,လိ ကျွေ ဟူသည်ကား၊ အာကာ သ၊မဝ၊ ကောင်းကင်ကိုပင်လျှင်၊ ပရိယာယ သ ဒ္ဒေန၊ ပရိယာယ်စကား လွယ်သဒ္ဒါဖြင့်၊အ ဗ္ဗ,လိ၊ကျွေ ဘိ၊အ ဗ္ဗ,လိ ကျွေ ဟူ၍၊ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊အထ ဝါ၊တနည်းကား၊အ ဗ္ဗ,လိ၊ဟ္ဗသ ဒ်ါ၊တ၊ အ ဗ္ဗ,လိ ကျွေ ဟုဆိုအပ်သော၊အာ

ကာသေ၊ကောင်းကင်၌၊ ကသိဏာရုံယာဒိမဟာကာသေ၊ ကသိုဏ်းကိုခွါ၍ရ အပ်သောကောင်းကင်၌၊နှ၊မဟုတ်၊ဣတိ၊ဣတိ၊ဤသို့။ဝိသေသေန္တော၊အထူးပြု လို၍၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊အဟောဒါနန္တိ ဣတ္ထေ၊ အဟောဒါနံဟု သောဤ ပါဠိ၌၊အဟောတိ၊အဟောဟု သောသဒ္ဒါသည်။ အဆွေရိယ ဣတ္ထေ၊အုံ့ဝွယ်အ နက်၌၊နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိစကားသည်မှန်၏၊ ဒေဝါနု မိန္ဒော၊နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ နိရောဓော၊နိ ဗ္ဗာန်သမာပတ်မှ၊ဝင်ခြင်းတည်းသော၊ထေတော်မူသော၊အယုသသမဟာကာသပဌေ ဝေသော၊အာရုဏ်မဟာကသိဏပမထေရ်အား၊သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ၊သဟတ္ထေန၊ မိမိလက်ဖြင့်၊စိတ္တိ ကတ္တာ၊ရိုသေစွာပြု၍၊အနုပဝိဋ္ဌံ၊ ပေစ်စွန့်မူ၍၊ကာဝေ လ နှ၊ရံခါ၊ ပရေသံ၊သူတပါးတို့အား၊ အနုပဟစ္စ၊ မထိခိုက်စေမူ၍၊သမ္ဘာဒိ ဋ္ဌိ ၊ ကောင်းသောအယူကို၊ ဝုဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ ရှေးသွားပြု၍၊ ဣဒံဣဒိသံ၊ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဒိဋ္ဌဘောဇနံ၊ နတ်ခွဲဖြစ်သော ဘောဇဉ်ကို၊ မယာ၊ ငါ သည်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဒိန္နံ၊လှူအပ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ခေတ္တ သမ္ပတ္တိ၊ ခေတ္တနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ဒေယျဓမ္မသမ္ပတ္တိ၊ အလှူဝတ္ထုနှင့်ပြည့်စုံ ခြင်း၊စိတ္တသမ္ပတ္တိ၊ စိတ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဓေယဝိ၊ သုံးပါး အပြားရှိသည် လည်းဖြစ်သော၊ သမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂ တတ္တာ၊ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊သဗ္ဗဂုဏ်သမ္ပန္နံ၊ အလုံးစုံသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ဒါနံ၊အလှူကို၊ မယာ.ငါသည်၊ပဝတ္တိတံဝတ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီ တကား၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဆွေရိယဿ၊တစိတ္တဇေါတော၊အုံ့ဝွယ်သရဲမဖြစ်စဘူး သောစိတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တဒါ၊ထိုမဖြစ်စဘူးသောစိတ် ဖြစ်သောအခါ၌၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဟဒယဿ ဘာ၊ရဂတံ၊နှလုံး၏ အဝတ္ထုင်း၌ တည်သော၊ပိတိသောနေသည်၊နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊သရဒ္ဓိ ကောင်းစွာအနှံ့ထွေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဟောဒါနန္တိ၊ အဟောဒါနံဟူ၍၊ ဝတ္တာ၊ဆို၏၊တ သဒ္ဓေါဒါနသ၊ထိုဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့်ဖြိုက်ဆိုခြင်း ၏၊ဝတ္ထုနယေန၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥတ္တမဒါနဘာဝဠု၊မြတ်သောအ လှူ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ခေတ္တဂုဏ်တဘာဝဠု၊ခေတ္တနှင့်ပြည့်စုံသောအ ဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ပကာသေန္တော၊ထင်ရှားပြလျက်၊ ပရမဒါနံကသ ပေသုပတိဋ္ဌိတန္တိ၊ပရမဒါနံကသပေသုပတိဋ္ဌိတံဟူ၍၊ဥဒါနံ၊ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာဖြိုက်ဆိုခြင်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ကျူးရှင်၏၊ ပန၊ဆက်၍ဆိုဦး၊အုံ့၊ဝေ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သက္ကသ၊သိကြားမင်း၏၊ ဥဒါနေန္တသ၊ဥဒါနံကျူးသည်ကို၊ဘာ ဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာရေ၊ကျောင်း၌၊ဇိတောယေဝ၊တည်တော်

မှီလျက်သာလျှင်၊ဒိဋ္ဌိသောတေနှ၊ ဒိဋ္ဌိသောတအာဘိညာဉ်ဖြင့်၊သန္ဓိ၊အသံ
ကို၊သုတ္တာ။ကြားတော်မူ၍၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊တုဗျေ၊သင်တို့သည်၊ဥဒါ
နံ၊ဝယ်းမြောက်သောအားဖြင့်မြွက်ဆိုခြင်းကို၊ဥဒါနေတွာ၊ကျူးရင့်၍။ အာ
ကာသေန၊ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်၊ဂန္ဓဗ္ဗနှင့်၊သွားသော၊ဒေဝါနမိန်း၊နတ်တို့ကို
အစိုး၊ရသော၊သက္ကံ၊သိကြားမင်းကို၊ပဿထ။ရှုကြကုန်လော၊ဣတိ။ဤသို့
ဘိက္ခုနှင့်၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဝတ္တာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ တေဟိဘိက္ခုဟိ၊ထို
ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဏ္ဍာ၊မြတ်စွာဘုရား၊ တေနသင်္ကေန။ ထိုသိကြားမင်း
သည်၊ကိ'ပန်၊အာဘယသို့၊ကတ်ပြု၊အပ်သနည်း၊ဣတိ။ဤသို့၊ ဝုဋ္ဌော၊မေး
အပ်သည်ဖြစ်၍၊မမ၊ငါ၏။ဝုဋ္ဌသော၊သား၊ဖြစ်သော၊ ကဿပသ၊ကဿ
ပမထေရ်အား၊ဝေ၊ဋ္ဌတွာ၊လျှာ့ပတ်၍၊ဒါနံ၊အလှူကို၊အဒါသိ၊ လှူ၏၊တေန
စဒါနေန၊ထိုအလှူဖြင့်သည်း၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊
ဥဒါနေသိ၊ ဥဒါနိုးကျူး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝိနိုတော်မူ၏။ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ အာသေသာသိခေါဘဂဝါ ဒိဋ္ဌာယသောတဝေဝုယာတိအာဒိ။
အာသေသာ သိခေါဘဂဝါ ဒိဋ္ဌာယသော တဝေဝုယာ ဤသို့ အစရှိသောစ
ကားကို၊ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ဝတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထတ္ထိ'ဝ
စနေ'ထိပါဠိတော်စကား၌၊ ဒိဋ္ဌာယသောတဝေဝုယာတိ၊ ဒိဋ္ဌာယသော
တဝေဝုယာ ဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌသဒိသတ္တာ၊ နတ်၏နှုတ်နှင့် တူသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ဒိဋ္ဌာ၊ဒိဋ္ဌမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဒေဝတာ
နံ၊ နတ်တို့အား၊ သုစရိတကမ္မနိဋ္ဌတ္တာ။ ကောင်းမှုကံကြောင့် ဖြစ်သော
ဝိဇ္ဇာသေမှရဟိရာဒိဟိ၊ သည်းခြေသလိပ်သွေးအစရှိ သည်တို့သည်၊အ
ပလိဗုဒ္ဓါ၊ မမျှောမရှက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌိလေသဝိမုတ္တာတာယ၊
ညစ်ညူးခြင်းမှကင်းလွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုရေပိ၊အဝေးဌာလည်း၊
အာရေမ္ဘဏံ၊အာရုံကို၊ဂဟေတုံ၊ယူခြင်းငှါ။ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်သော။ ဒိဋ္ဌ
ပသာဒသော တဝေဝု။ နတ်ဖြစ်သော ပသာဒသောတ ဝတ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိဇိယာဘာဝနာ ဗလ
နိဋ္ဌတ္တာ၊ ဝိဇိယဘာဝနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဥာဏမယာ၊ဥာဏ်
ကြောင့်ဖြစ်သော၊ အယဗ္ဗာဝိ သောတဝေဝု၊ ဤသောတ ဝတ်သည်
လည်း၊ တာသဒိသာ'ဝေ'ထိနတ်၏ပသာဒသောတနှင့်တူသည်သာလျှင်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ'ထိကြောင့်၊ဒိဋ္ဌသဒိသတ္တာ၊နတ်တို့၏နှုတ်နှင့်
တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ဒိဋ္ဌမည်၏၊ အပိစ။တနည်းသော်ကား။
ဒိဋ္ဌဝိဟာရဝေသေန၊ဒိဋ္ဌဝိဟာရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဒိုလဒ္ဓတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏

အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနှစ်ပါးကိုယ်တော်မြတ်သည်လည်း၊ ဒိဋ္ဌဝိဟာရသန္ဓိ သိတတ္တာ၊ ဒိဋ္ဌဝိဟာရကို ကောင်းစွာမှီသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ဒိဋ္ဌ မည်၏၊ သဝနဋ္ဌေနစ၊ ကြားတတ်သော အနက်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သဘာဝခေါရကဋ္ဌေနစ၊သဘာဝမဟုကိုဆောင်တတ်သောအနက်ကြောင့် လည်းကောင်း၊သောတခေတု၊သောတခေတ်မည်၏၊ သောတခေတုယော ဝိ၊သောတခေတ်၏လည်း၊ ကိစ္စကရုဏောနု၊ကိစ္စကိုပြုသဖြင့်၊ သောတခေ တုဝိယ၊သောတခေတ်ကဲ့သို့၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိဣဝိနာဝစနတ္ထေန၊ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဝစနတ္ထဖြင့်၊တာယ ဒိဋ္ဌာယ သောတခေတုယာ၊ ထိုဒိဋ္ဌ သောတခေတ်ဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓါယာတိ၊ ဝိသုဒ္ဓါယဟူသည်ကား၊ ပရိသုဒ္ဓါယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်စွာသော၊နိရုပက္ကိလေသာယ၊ညစ်ညူးကြောင်း ကိလေသာမှကင်းသော၊ အတိက္ကန္တာ မာနုသိကာယာတိ၊ အတိက္ကန္တာမာ နုသိကာယဟူသည်ကား၊ မနုဿုပစာရံ၊လူတို့၏ကြားခြင်း ဥပစာရကို၊ အတိက္ကမိတ္တွာ၊လွန်၍၊ သဒ္ဒသဝဏ်နှုန်း၊အသံကိုကြားခြင်းဖြင့်၊ မာနုသိက ပ်သသောတခေတုံ၊ လူတို့၏ပ်သသောတခေတ်ကို၊ အတိက္ကမိတ္တွာ၊လွန် ၍၊ ဒိဗ္ဗာယ၊တည်လော၊ ဒေဝမဏ္ဍိုဝိဒိတ္တွာတိ၊ ဒေဝမဏ္ဍိုဝိဒိတ္တွာဟူသည် ကား၊ သမ္ဘာဝဒီပဏ္ဍိယာ၊ ကောင်းသောအကျင့်၏၊ဂုဏ်ဝိသေသော၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးအထူး၌၊ ပတိဋ္ဌိတ၊ တည်သောဝုဋ္ဌိလ်ကို၊ သယဉ္စိ၊ကိုယ်တော် မြတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝါပိ၊နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊မနုဿာပိ၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာဒရဇာတာ၊ရှိသော်ခြင်းကို ဖြစ်ရောတတ် သည်ဖြစ်၍၊ အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ဝိဟာယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဝိဒိတ္တွာ၊သိတော်မူ၍၊ တဒတ္ထဒီပနံ၊ ထို အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြတတ်သော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ဤဝိဏ္ဏာပါတိကသဘာဝ၊ နောအဇရိုးသောဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ကျူးရင့်တော်မူ၏၊တဿ ဥဒါ နဝါထာယံ၊ ထိုဥဒါန်းဂါထာ၌၊ ဝိဏ္ဏာပါတိကသဒ်ါတံ၊ဝိ ဏ္ဏာပါတိကဟု ဆိုအပ်သော၊ရုတာဂ်ံ၊ရုတင်ကို၊သမာဒါယ၊ဆောက်တည်၍၊တသာဝိဏ္ဏာ ပါတိကသ၊ ထိုဝိဏ္ဏာပါတိကရုတင်ကို၊ ပရိပူရေဏေန၊ဖြည့်သဖြင့်၊စရော ဒေမိ၊စောဒနာဦးအုံ၊အယံဂါထာ၊ဤဂါထာကို၊ အာယသ္မန္တံမဟာကဿ ပံ၊ အာရှင်မဟာကဿပကို၊ နိမိတ္တံကတ္တွာ၊အကြောင်းပြု၍၊ ဘာသိတာ နဲ့၊ ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်တုံလော၊ ထေရောစ၊ အာရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်သည်လည်း၊ သဗ္ဗေသံ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ရုတဝါဒါ နံ၊ရုတင်ကိုဆိုလေ့ရှိသော ဝုဋ္ဌိလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊မြတ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊

ဖြစ်၍၊ တေဿရုတဂ်ိုဝရော၊ တဆဲ့သုံးပါးသောရုတင်ကိုခေါင်သည်။ ဟောတိနဋ္ဌ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော၊ သောမဟာထေရော၊ ထိုမထေရ် ဖြတ်သည်၊ကသ္ပ၊အာဘယ်ကြောင့်၊ ဧတေနေဝရုတဂ်ေန၊ ထိုဝိဏ္ဏာပါတ် ရုတင်ဖြင့်သာလျှင်၊ ကိတ္တိတောဗြိုးမွမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကတောပ္ပြိအပ်လေသနည်း၊ ဋ္ဌတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ အမ္ဘုပ္ပတ္တိဝသေန၊ အမ္ဘုပ္ပတ္တိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အယံနိဒ္ဒေသော၊ ဤ ညွှန်းခြင်းကို၊ကတောပ္ပြိအပ်၏၊ အထဝါ၊တနည်းကား။ ဧတံ၊ဤဝိဏ္ဏာပါ တိကသဟူသော စကားသည်၊ ဒေသနာမတ္တံ၊ ဒေသနာသီသမျှတည်း။ ဒေသနာသီသေန၊ ဒေသနာသီသဖြစ်သော၊ ဋ္ဌမိနာ၊ ဤဝိဏ္ဏာပါတိကသာ ဟူသောသဒ္ဒါဖြင့်၊ သဗ္ဗေပိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရုတာဂ်ါ၊ရုတင် တို့ကို၊ အာသထေရသ၊ထိုအရှင်မဟာကသပမထေရ်အား၊ ဝုတ္တာ၊ဆို အပ်ကုန်၏၊ဋ္ဌတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ပရိဟာရော၊အဖြေတည်း၊အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယထာဝိဘဝရောဝုဒ္ဓန္တိ ဂါထာယ၊ယထာဝိဘဝရောဝုဒ္ဓံဟု သောဂါထာ၌၊ဝုတ္တနယေန၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပရေမပ္ပိ ဆ္ဆတာယ၊ အလွန်အလိုနည်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ကုလာနုဒယတာယ၊ ဒါယကာတို့အား သနားသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဒေသထေရသ ထိုအရှင်မဟာကသပမထေရ်အား၊သဗ္ဗံ၊အာချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိဏ္ဏာပါတိက ဝတ္ထုံ၊ဝိဏ္ဏာပါတိကဝတ်ကို၊ အခဏ္ဍေတ္ဝာ၊ မကျိုးစေမူ၍၊ ဝတ္ထု၊ထိုဝိဏ္ဏာ ပါတ်၌၊ သာတိသယံ၊အကဲအလွန်နှင့်တကွ၊ ပဒိုပတ္တိယာ၊ကျင့်ခြင်းကို၊ ပကာသနတ္ထံ၊ ဖြခြင်းငှါ၊ ဝိဏ္ဏာပါတိကသာတိ၊ ဝိဏ္ဏာပါတိကသဟူ၍ ဝတ္ထုံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝိဟာယန္တိတိပဒံ၊ ဝိဟာယန္တိဟူသောဝုဒ်ကို၊ အပေက္ခိတ္ဝာ၊ငဲ့၍၊ ဝိဏ္ဏာပါတိကသာတိစ၊ ဝိဏ္ဏာပါတိကသဟူ၍လည်း၊ သမ္ဘဒါနဝစနံ၊သမ္ဘဒါနဝိဘတ်ကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ တံသမ္ဘဒါနဝစနံ၊ထို သမ္ဘဒါနဝိဘတ်ကို၊ ဥပယောဂတ္ထေ၊ဒုတိယာအနက်၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ ဝိဏ္ဏာပါတိကသ၊ ဝိဏ္ဏာပါတ်ရုတင်သောကိုတည်သောရုဟန်းကို၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ဝိဟာယန္တိ၊ချစ်ကုန်၏၊ အတ္ထာဘာ၊သသာတိ၊အတ္ထာဘာ၊သသဟူ သည်ကား၊အပ္ပာနိစ၊နည်းကုန်သည်လည်း၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တာနိ၊ထို နည်းသောဝတ္ထုတို့သည်၊ သုလဘာနိစ၊ရှေလွယ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇာနိစ၊အပြစ်မရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဋ္ဌတိ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေဟိ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊အပ္ပာနဝဇ္ဇသုလဘ၊ ပေ ဟိ၊ အနည်းငယ်အပြစ်မရှိ ရုလွယ်သော သဘောရှိကုန်သော၊ ဧတ္ထ ပဋိ

ပစ္စယေဟိ၊ လေးပါးသောပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ အတ္တာနမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာ ဩဝါဒာနုသာသ၊ မွေးမြူလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ **အနုညပေါသိနော**တိ၊ **အနုညပေါသိနော** ဟူသည်ကား။ **အာမိသံ**၊ ဆွမ်းစသော **အာမိသ**ကို၊ ဂဏ္ဍာန္တေန၊ ယူသဖြင့်၊ **အညေ**၊ တပါးကုန်သော။ ဝိယာဒိကေ၊ ချစ်သော သူ**အစရှိသည်**တို့ကို၊ ပေါ်သောတုံ၊ ကျေးမွေးခြင်းငှါ၊ **အနုဿုက္ကတာယ**၊ **အား**မထုတ်**သည်၏ အ**ဖြစ်ကြောင့်၊ **အနုညပေါသိနော**၊ **အနုညပေါသိန မည်၏**။ ပဒဋ္ဌယေန၊ ပုဒ်နှစ်ခုတို့၏ **အ**ပေါင်းဖြင့်၊ ကာယပရိဟာရိကေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ဆောင်အပ်သော၊ စီဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်၊ ကုဋ္ဌိပရိဟာရိကေန၊ ဝမ်းဖြင့် ဆောင်အပ်သော။ ဗိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ ဝိစရတောတော၊ လှည့်လည် သွားလာသော**အား**ဖြင့်၊ **သ**လ္လဟုကဝုတ္တိတ္ထ၊ ပေါ့သော **အ**သက်မွေးခြင်းရှိသော**အ**ဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သုဘရတ္ထ၊ မိမိကိုယ် ကိုမိမိမွေးမြူလွယ်**သော**အ**ဖြစ်**ကိုလည်းကောင်း၊ ပရေမဟ္ဋသန္ဓုဋ္ဌိ၊ **အ**လွန် ဖြတ်**သော**ချောင့်ရဲခြင်းရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသေတိ၊ ပြ**၏**၊ **အ**ထဝါ။ တနည်းကား၊ **အ**တ္တာဘရသ**ာ**တိ၊ **အ**တ္တာဘရ**ဿ**ဟူ**၍**၊ ကေဝ**ဝ**စနိ**ဿ**ာယ၊ ကေဝ**ဝ**စ**ရ**ိ**ဘ**တ်ဖြင့် ဆိုခြင်းကြောင့်၊ **အ**တ္တာ**ဘာ**ဝ**ဿ**ဒ**ါ**တံ၊ **အ**တ္တာ**ဘော**ဟု ဆို**အ**ပ်သော၊ ကေ**ဝ**ယော၊ တယောက်**သ**ာ**လျှ**င်ဖြစ်**သော**၊ **ဒု**မ်**အ**တ္တာ**ဘ**ံ၊ ဤ**မိ**မိကိုယ်ကို။ ဘ**ရ**တိ၊ ကျေးမွေး**၏**၊ **ဒု**တော၊ ဤ**အ**တ္တာ**ဘော**ဒု၊ **ပ**ရံ**အ**ညံ၊ သူတပါးကို၊ နဘ**ရ**တိ၊ မကျေးမွေး။ **ဒု**တိတ**ဿ**ာ၊ ထိုကြောင့်၊ **အ**တ္တာ ဘ**ရော**၊ **အ**တ္တာ**ဘ**ရ**မ**ည်**၏**၊ တ**တော**ဝေ၊ ထိုကြောင့်**သ**ာ**လျှ**င်၊ **အ**တ္တ**နာ**၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဘ**ရော**၊ မွေးမြူလေ့ရှိသော သူ**သ**ည်၊ **အ**ညဿ၊ တပါး **သော**၊ ပေါ်သောတစ္ဆဿ၊ ကျေးမွေး**အ**ပ်သော**ပ**ုဂ္ဂိုလ်**၏**၊ **အ**ဘာ**ဝ**တော၊ **မ**ရှိ**သ**ည်**၏** **အ**ဖြစ်ကြောင့်၊ **အ**နုညပေါ**သိ**၊ **အ**နုညပေါ**သိ**မည်**၏**၊ **အ**တ္တ ဘ**ရ**ဿ၊ မိမိကိုယ်တရကိုသာ**လျှ**င်မွေးမြူလေ့ရှိ**သော**၊ **အ**နုညပေါ**သိ**နော၊ သူတပါးကိုမွေးမြူလေ့**မ**ရှိ**သော**၊ **တ**ဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်**အ**ား၊ ပဒဋ္ဌယေန**ဝ**ိ၊ ပုဒ် နှစ်ပါး**အ**ပေါင်းဖြင့်လည်း၊ ဒီ**ဝ**ာ**သ**ဝ**ဘ**ာ**ဝ**ေန၊ ရဟန္တာ**၏** **အ**ဖြစ်ဖြင့်၊ **အ**ာယတိ၊ နှောင်**အ**ခါ၌၊ **အ**ဘာ**ရ**ကတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကိုပင် မိမိမွေးမြူခြင်း **မ**ရှိ**သ**ည်**၏** **အ**ဖြစ်ကို၊ ဒ**သ**ေတိ၊ ပြ**၏**၊ ဒေ**ဝ**ါ**ဝ**ိ**ဟ**(ပ)**သ**တိ**မ**တောတိ၊ ဒေ**ဝ**ါ**ဝ**ိ**ဟ**(ပ)**သ**တိ**မ**တော**ဟ**ူ**သ**ည်ကား။ **အ**ဂ္ဂ**ပ**လာ**ဝ**ိဂ**မ**ေန၊ **အ**ရ**ဟ**တ္တ ဖိုလ်ကို ရ**သ**ဖြင့်၊ **သ**ဗ္ဗကိ**လ**ေ**သ**ဒ**ရ**ထ ပရိဠာ**ဟ**ာနံ၊ **အ**လုံး**စုံ**သော**ကိ** **လ**ေ**သ**ာ**တ**ည်း**ဟ**ူ**သော** **အ**လွန်ပူပန်**စ**ေ**တ**တ်**သော**တ**ရား**တို့**ကို၊ **ဝ**ူ**ပ**သ **မ**ေန၊ ငြိမ်း**စ**ေ**သ**ဖြင့်၊ **ပ**ဋိ**ပ**ဿ**ဒ**္ဓိ**ယာ**၊ **တ**ာ**ဘ**န်ငြိမ်း**စ**ေ**တ**တ်**သော**ကြောင့်၊

ဥပသန္တသတိဝေဝုလ္လပတ္တိယာ။ အလွန်ငြိမ်သက်သောသတိ၏ပြန့်ပြော ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ နိစ္စကာလံ၊အာခါခပ်သိမ်း၊သဟောကာရိတာယစ၊ သတိကိုပြုသဖြင့်လည်း၊ ဟံသတိမနှံ့၊ထိုသတိနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန္တာ ဝုဋ္ဌိလိ.ကို၊ဝေဒေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ဣဒ္ဓိနှင့်ဣဒ္ဓိအာနုဘာဝ ရှိသည့်တို့၌၊ တာဒိလက္ခဏပတ္တံ၊တာဒိလက္ခဏာသို့ရောက်သော၊ ဝိဝေကာ သံ၊ဟန္တာဝုဋ္ဌိလိ.ကို။ သဏ္ဌာနဟေသော၊သိကြားအစရှိကုန်သော၊ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ဝိဟာယန္တိ၊ချစ်ကုန်၏၊ပတ္ထေန္တိ၊တောင့်တကုန်၏။ တာသ ဝုဋ္ဌလသ။ ထိုဝုဋ္ဌိလိ၏၊ သိလာဒိဂုဏာဝိသေသေသု၊ သိလအစရှိသော ဂုဏ်အထူးတို့၌၊ ဗဟုမာနံ၊များစွာမြတ်နိုးခြင်းကို၊ ဥပ္ပာဒေန္တော၊ ဖြစ်စေ လျက်၊အာဒရံ၊ရိုသေခြင်းကို၊ဇနေန္တိ၊ဖြစ်စေကုန်၏၊မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ ပဝေဝ၊အာဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိကုန်အုံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်စကားတမ်း အပြီးသတ်တည်း။ ။သတ္တမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊သတ္တမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-နန္ဒဝဂ်-၈-ဝိဏ္ဏပါဒိကသုတ်။

အဋ္ဌမေ၊အဋ္ဌမသုတ်၌။ပန္ဆာဘတ္တန္တိ။ပန္ဆာဘတ္တံဟူသည်ကား၊ကော သနိက ခလုပန္ဆာဘတ္တိကာနံ။ ကောသနိက်ရတင်ခလုပန္ဆာ ဘတ္တိကရ တင်ကိုဆောက်တည်ကုန်သော၊ ပါတောဝ။နံနက်ကလျှင်၊ဘုတ္တာနံ၊စား သောက်ကုန်ပြီးသော ရဟန်းတို့အား။ အန္တောမဏ္ဍနိကောပိ၊ဖွန်းတည့်၏ အတွင်းသည်လည်း၊ ပန္ဆာဘတ္တေ၊ဆွမ်းစားပြီးသောအခါမည်သည် သာလျှင်တည်း။ဟူ၊ဝပန။ဤသုတ်၌ကား၊ပကတိဘတ္တသော၊ဥကဋ္ဌိဆွမ်း စားမြဲဆိုနိုင်၏သာလျှင်၊ပန္ဆတောနောက်၌။ ပန္ဆာဘတ္တန္တိ၊ပန္ဆာဘတ် ဟူ၍၊ဝေဒိတပ္ပံ၊သိအပ်၏။ ဝိဏ္ဏပါတပဋိက္ခေပနန္တိ။ဝိဏ္ဏပါတပဋိက္ခေ နံဟူသည်ကား။ ဝိဏ္ဏပါတတောဆွမ်းခံရာ၊ဆွမ်းစားရာ၌၊ ပဋိက္ခေပနံ၊ ပြုနိုလာကြကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ဝိဏ္ဏပါတံ၊ဆွမ်းကို။ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာဖွေ၍။ဘုဉ္ဇကိစ္စဿ၊ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ နိဋ္ဌပနဂတသေန၊ပြီးဆုံးစေ သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။တတောဝ၊ထိုဆွမ်းရှာရာဆွမ်းစားရာ၌ နိဝတ္တောနံ၊ ပြုနိုလာကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ကဒေရိမဏ္ဍလမာဠေတိ ဣဿ၊ ကရေရိ မဏ္ဍလမာဠေဟူသော၊ဤပါဠိ၌။ကရေရိတိ၊ကရေရိဟူသည်ကား၊ ဝရုက

ရုက္ခသား။ ရေခတက်ပင်၏။ နာမ်၊အာမည်တည်း၊ သောဝရကရုဏ္ဏာ၊ထို ရေခတက်ပင်သည်။ ဂန္ဓကုဋိယာစ၊ဂန္ဓကုဋိတိုက်၏လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍ ပဿသာလာယစ၊ ရဟန်းတို့စည်းဝေး၍ နေရာစရပ်၏ လည်းကောင်း၊ အန္တရေ၊အကြား၌၊ ဟောတိကိုရေ၊ဖြစ်သတတိ၊ တေ နု၊ထိုကြောင့်၊ ဂန္ဓ ကုဋိ၊ဂန္ဓကုဋိတိုက်ကိုလည်း၊ ကရေရိကုဋိကာတိ၊ ကရေရိကုဋိကာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ မဏ္ဍပေါဝိ၊မဏ္ဍပ်ကိုလည်းကောင်း၊သာလာဝိ၊စရပ်ကို လည်းကောင်း။ ကရေရိမဏ္ဍလမာဠေါတိ၊ ကရေရိမဏ္ဍလ မာဠေါဟူ၍၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ကရေရိ ရုက္ခသား။ ရေခတက်ပင်၏၊ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ကတော၊ သောက်လုပ်အပ်သော၊ နိသိဒနသာလာသင်္ခါတော၊နေရာစရပ်ဟုဆိုအပ် သော။ မဏ္ဍလမာဠေ၊တံဆောင်းဝန်း၌၊ တိဏာပဏ္ဍုနေ၊မြက်သစ်ရွက် တို့ဖြင့်ရိုးအပ်သော။ အနောဝ သကံ၊ရိုးယင်းမရှိတော်သောအရပ်ကို၊ မဏ္ဍလ မာဠေါတိ။ မဏ္ဍလမာဠေါဟူ၍၊ဝေဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ အဓိမုတ္တိကာဒိလတာ မဏ္ဍပေါ။ ကင်ပွန်းနွယ်အစရှိသောနွယ်ခွေအဝန်းကို၊ မဏ္ဍလမာဠေါတိ၊ မဏ္ဍလမာဠေါဟူ၍၊အပရေ၊တပါးသောဆရာတို့သည်၊ဝေဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ ကာလေနကာလန္တိ။ကာလေနကာလံဟူသည်ကား။ကာလေကာလေ။အခါ အခါ၌၊အန္တရန္တရေ၊အကြားအကြား၌၊တတ္ထ တတ္ထ သမယေ၊ထိုထိုအခါ ၌၊ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား။ အဇ္ဇော။အနက်တည်း။ မနာပိကေတိ၊မနာပိ ကေဟူသည်ကား။မနဝဏ္ဏကေ၊စိတ်ကျလုံးဝကိုပွါးစေတတ်သော၊ဂီယာ၊ရှု ချစ်အပ်သောသဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓေ၊ဣဒ္ဓရုံ၌၊ ဣတိ အယံ၊ဤသည်ကား၊ အဇ္ဇော၊အနက်တည်း။ ဣဒ္ဓာနိ၌ဘာဝေါ၊ ဣဒ္ဓအနိ၌၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဝုဋ္ဌလေ၊သေနစ၊ ဝုဋ္ဌိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒ္ဝါရေ၊သေနစ၊ ဒ္ဝါရ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂဟောတဗ္ဗော၊ယူအပ်၏။ ဟဲသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ကေစ္စသ။အချို့သောဝုဋ္ဌိုလ်အား၊ ဣဒ္ဓာဘိမတော၊ ဣဒ္ဓဟူ၍အလွန်နှလုံးသွင်းအပ်သောအာရုံသည်လည်း၊ ကေစ္စသ။အချို့ သောဝုဋ္ဌိုလ်အား။ အနိဒ္ဓော၊အနိဒ္ဓာရုံသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကေစ္စသ၊ အချို့သောဝုဋ္ဌိုလ်အား။ အနိဒ္ဓာဘိမတော၊ အနိဒ္ဓဟူ၍အလွန်နှလုံးသွင်း အပ်သောအာရုံသည်လည်း။ ကေစ္စသ၊အချို့သောဝုဋ္ဌိုလ်အား။ ဣဒ္ဓော၊ ဣဒ္ဓာရုံသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တထာ၊ထိုအတူပင်လျှင်၊ ကေသဉ္စိ၊သား တချို့သောဒ္ဝါရအား။ ဣဒ္ဓော၊ဣဒ္ဓဖြစ်သောအာရုံသည်၊ အညေ သ၊တပါး သောဒ္ဝါရအား။အနိဒ္ဓော၊အနိဒ္ဓဖြစ်သောအာရုံသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝိပါ

ကာဝေသနုပနှ၊ ဝိပါက်၏အစွမ်းအားဖြင့်ကား၊ ဘွေးဤကိုယ်ခန္ဓာအနိုင်ခန္ဓာရာဌ၊ ဝိနိဗ္ဗေယော၊အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊ ဟိသတ္ထိ၊ထိုစကား သည်ရှင်၏၊ ကုသလဝိပါကော၊ကုသလဝိပါက်သည်၊ ကောင်းမှုနှင့်စပ်စပ် အားဖြင့်၊ ဆုဌာ၊ဆုမ္ဘာရုံမည်၏၊ အကုသလဝိပါကော၊အကုသလဝိပါက် သည်၊ အနိဋ္ဌာ၊ဝေ၊ အနိမ္မာရုံမည်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊စကျွန်းနာရေ၊ပေပသယိတုန်း၊စကျွန်းနာရေ၊ပေပသယိကဲ့ ကဲ့သည် ကား၊ဂါမံ၊ရွာသို့၊ ဝိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ ဥပါသ၊ကဟိ၊ဒါယကာတို့သည်၊ဂေဟံ၊အိမ်သို့၊ ပဝေသေတွာ ဝင်၍၊ ပုဗ္ဗာသဏ္ဌာ၊ရကရဏာဏံ၊ ပုဗ္ဗာသဏ္ဌာ၊ရကိုပြုခြင်းငှါ၊ဥပနိတောဝ၊ ရှေးရှု ဆောင်အပ်ကုန်သော၊အာသနဝိတာ၊နာဒီသု၊ နေရာဝိတန်အစရှိသည်တို့ တွင်၊နာနာ၊ဝိဝိဓ၊သမ္ဘုလ၊ဝဏ္ဏသမ်ိ ၊တော၊အထူးထူး၊အပြားပြား၊တပ်နှက် သက်ဘွယ်ကောင်း၊ဖွာတောက်ပသော အဆင်းဟူ၊ဆိုအပ်ကုန်သော၊ခုဒ္ဓ နိုပဓာ၊ တပ်နှစ်သက်ဘွယ်အာရုံတို့ကိုလည်း၊ကောင်း၊ အညော၊ တပါး ကုန်သော၊ သဝိညာ၊ဏကရူ၊ပေ၊ အသက်ရှိသော ရူပါရုံတို့ ဒိုလည်း ကောင်း၊ စက္ခုဒ္ဒါ၊ရိကဝိညာ၊ဏာ၊ဟု၊ စက္ခုဒ္ဒါ၌ဖြစ်သောဝိညာဏ်တို့ဖြင့်၊ ပဿိတုံ၊မြင်ခြင်းငှါ။ သဒ္ဒေဟိ၊သဒ္ဒေဟူသည်ကား၊ တ၊ထေ၊ဝ၊ထိုအတူ ပင်လျှင်၊ ဆုဿ၊ဒုဗ္ဗန်၊ဂေဟံ၊ အဝိုး၊ရှိသောလူတို့၏အိမ်သို့၊ ပဝိ၊ဋ္ဌော၊ဝင် သည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ထိုအဝိုး၊ရှိသောသူတို့သည်၊ သမ္ဘယ၊ကြောင်း ကောင်း ဖွယ်ရှိ၏အပ်ကုန်သော၊ ဂိဟ၊ဝါ၊ဒိ၊တ၊သဒ္ဒေ၊သိချင်းသံ ဘီးမှတ်သံတို့ကို၊ သော၊တုံ၊နာ၊ခြင်းငှါ၊ ဂန္ဓေဟိ၊ဂန္ဓေဟူသည်ကား၊ တ၊ထာ၊ထိုအတူ၊တော ဟိ၊ထိုအဝိုး၊ရှိသောသူတို့သည်၊ ပုဗ္ဗာသဏ္ဌာ၊ဂ၊သေနု၊ ပုဗ္ဗာသဏ္ဌာ၏ အစွမ်း၊ဖြင့်၊ ဥပနိ၊တော၊ရှေး၌ရှုဆောင်အပ်ကုန်သော၊ ပုပ္ဖ၊ရုမ၊ဒိ၊ဂန္ဓေ၊ ပန်း အနံ့အသို့၊အနံ့ အစရှိသော၊အနံ့တို့ကို၊ လာ၊ယိ၊တုံ၊ နှမ်း၊ခြင်းငှါ၊ ရသေဟိ၊ ရသေ၊ဟူသည်ကား၊ တေ၊ဟိ၊ထိုအဝိုး၊ရှိသောသူတို့သည်၊ ဒိန္နာ၊ဟာ၊ရ၊ပ၊ရိ ဘောဂေ၊ ရှုအပ်သော အာ၊ဟာ၊ရ၊တို့ကို သုံး၊ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နာ၊နုဘ၊ဝ၊သော၊ အထူးထူး၊သော၊အရသာ၊တို့ကို၊ သာ၊ယိ၊တုံ၊လျက်ခြင်းငှါ၊ ဖောဋ္ဌ၊ဗ္ဗေ၊ဟি ဖောဋ္ဌ၊ဗ္ဗေ၊ဟူသည်ကား၊ မ၊ဟာ၊ဘူ၊ပစ္စ၊ယာ၊ရ၊ဟော၊သု၊ အဖိုး၊များ၊စွာ၊ဆိုက်သော အခင်း၊တို့ဖြင့်၊ခင်း၊အပ်ကုန်သော၊ အာသ၊နသု၊နေ၊ရေ၊တို့ငှါ၊ နံ့သာ၊ကာ၊လေ၊ နေ၊သော၊အခါ၌၊ သု၊ခ၊သ၊မ္ဘ၊ဝ၊သော်၊ကောင်း၊သော၊အတွေ့ရှိကုန်သော၊ ဖောဋ္ဌ ဗ္ဗေ၊ဖောဋ္ဌ၊ဗ္ဗာ၊ရုံတို့ကို၊ ဖုသိ၊တုံ၊တွေ့ခြင်းငှါ၊ ဇ၊ဝ၊ဠ၊ဤသို့လျှင်၊ ပဉ္စ၊ဒ္ဒါ၊ရိက ဓမ္မာ၊ရ၊မ္ဘ၊ဏာ၊ပ၊ဒိ၊လ၊တံ၊ငါး၊ခါ၊ရှိ၌ဖြစ်သော ဓမ္မာ၊ရုံကို၊ရ၊ခြင်း၊ကို၊ကိ၊တ္တော်တွာ၊

ကြား၍။ ဣဒါနိ၊ယဒုအခါ၌၊မနောဒွါရိကဇဋာခေ၊ဗျတ္တပဒိုလာတံ၊မနောဒွါရေ၌ ဖြစ်သောဇဋာရုံကိုရှေ့ခြင်းကို၊ ဒသေတုံ။ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကတောတိအာဒိ၊ သက္ကတော ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝတ္ထုံ၊ဆိုအပ်၏၊ တံ၀စနံ၊ ထိ စကားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်ဗာဟိရေသုတ်၌၊ ဝတ္ထုမေ၀၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သည်သာသျှင်တည်း၊ ၊ကိ ံပန်။အသို့နည်း။ ဒေ၀ိတ္တပါတိကာနံ၊ ဝိတ္တ ပါတ်ရတင်ကိုမဆောက်တည်သောရဟန်းတို့အား၊အယံ နယော၊ဤနည်း ကို၊နလဗ္ဘတိ၊မရပါသလော၊ဗျတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ဝန္ဓာ၊အမေးတည်း လဗ္ဘတိ၊ရအပ်၏၊ဟိသစ္စံ။ထိုစကားသည်ဖုန်၏၊တေသမ္မိ၊ထိုဝိတ္တပါတ်ရ တင်မဆောက်တည်သောရဟန်းတို့အား၊လည်း။နိမန္တနသလာကဘတ္တာ ဒိအတ္ထံ။နိမန္တနဘတ်သလာကဘတ်စသည်တို့၏အကျိုးငှါ။ ဂါမ၊ရွာသို့ ဂတကာလေ၊ သွားသောအခါ၌၊ ဥဒ္ဒါရေ၀ိဘ၀ါ။ အလွန်ပြန့်ပြောကြွယ်ဝ သောစည်းစိမ်ရှိကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ဒါယကာတို့သည်။ တထာ၊ ထို အာတူ၊သက္ကာရေသမ္ဘာနံ၊ အရိုအသေပြုခြင်း ကောင်းစွာ မြတ်နိုးခြင်းကို၊ ကုရောန္တိ ယေ၀၊ပြုကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊တမ္ပနုဝ၊ထိုဟန်းတို့၏ဇဋာရုံ ကိုရှေ့ခြင်းသည်ကား၊အနိယတံ၊မမြဲသည်သာတည်း။ ဝိဏ္ဏာပါတိကာနံပန၊ ဝိဏ္ဏာပါတ်ရတင်ဆောက်တည်သောရဟန်းတို့သည်ကား၊တဒါ၊ထိုဆွမ်း ခံသွားသောအခါ၌၊ နိန္နမေ၀၊အမြဲတွေ့ကြုံ၏သည်သာတည်း။ တတ္ထ၊ထို ဆွမ်းခံရာ၌။ပူဇာသက္ကာရံ၊ပူဇော်သက္ကာရကို၊ကင်ယမာနံ၊ပြုသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊သက္ကာရဂရုတာ၊ယ၊သက္ကာရကိုအလေးပြုသဖြင့်၊အနိသရ ဏမဋ္ဌေ။ ဝန်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ရာမဟုတ်သောအကြောင်းနှင့်၊ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍၊ အယောနိသောမနသိကာရ၀သေန၊မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းခြင်း ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တောဘိက္ခု။ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝေ၊ဤသို့၊အားပင်သော၊ ဆိုကုန်၏၊ တေနေ၀၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဟန္ဒာဝုသောမယဉ္စိ၀ိဏ္ဏာပါတိ ကာဟောမာတိအာဒိ။ဟန္ဒာဝုသောမယဉ္စိ၀ိဏ္ဏာပါတိကားဟောမဤသို့အစ ရှိသောစကားကို။ အာဟ။ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ တတ္ထိ ၀စနေ၊ထိုစကား ၌၊ဟန္ဒာတိ။ဟန္ဒဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ၀ဿဝုဏ္ဏေ၊တိုက်တွန်းခြင်း အနုက် ၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ လဆ္ဆာမာတိ၊ လဆ္ဆာမ ဟူသည်ကား၊ လတိ သာမ။ ရကုန်လတ္တံ့။တေနုပသက်မိတိ၊ တေနုပသက်မိဟူသည် ကား။ တတ္ထ သုဇာတိ ဝန္ဒကုဋိယံ၊ထိုကရေရိမည်သောကောင်းသောအနုံ့ရှိ သောကုဋိတိုက်တော်၌၊ နိသိန္နော၊နေတော်မူလျက်၊တေသံဘိက္ခူနံ၊ထို ရဟန်းတို့၏၊ တံ ကထာသလ္လာပံ၊ ထိုစကားပြောဟောခြင်းကို၊ သုတ္ဝာ၊

ကြားတော်မူ၍၊ ဤမေတ္တာ။ ဤရဟန်းတို့သည်၊ မာဒိသဿ၊ ငါ့ကဲ့သို့သော။ ဗုဒ္ဓသဿနာမ၊ ဘုရား၏သာသနာ။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ပဋိဗိတ္တား ရှင်ရဟန်းပြု၍၊ မယား၊ ငါဘုရားနှင့်၊ သန္ဓိ၊ အတူတကွ၊ ကေဝိဟာရေ၊ တရေကျောင်းတည်း၌၊ ဝသန္တာ၊ နေကုန်လျက်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အယောနိ သော၊ မသင့်မတင့်၊ မနသိကာရ ဝ ဝေ သေ၊ နှလုံးသွင်းသည်၏အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ပဝတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေသဖြင့်၊ သလ္လေ၊ သလ္လေ၊ ခ၌၊ နှ ဝတ္ထုန်း၊ မကျင့်ကုန်။ ဟန္ဒ၊ ယခု၊ ဘော်၊ ငါဘုရားသည်၊ တေ ဘိက္ခဝေ။ ထို ရဟန်း တို့ကို၊ တ တော အယောနိသော မနသိကာရတော၊ ထို အယောနိသော မနသိကာရမှ၊ နိဗ္ဗာ ရိတ္ထာ၊ လုတ်၍။ သလ္လေ ခ ဝိ ဟာ ရေ၊ သလ္လေ ခ ဝိ ဟာ ရေ ၌၊ နိ ယောဇေ သေ သာ မိ၊ ယှဉ်စေတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ မဏ္ဍလ မာဠံ၊ ညီမူရာတံဆောင်းဝန်းသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူလေ၏။ သော သံ၊ ကြွင်းကျန်ထစ်လပ်စကားရပ်သည်၊ ဟေ ဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တ နယ မေ ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တေ မဏ္ဍိ ဝိဒိတ္ထာ တိ၊ တေ မဏ္ဍိ ဝိဒိတ္ထာ ဟု သည်ကား၊ အပ္ပိစ္ဆ တာ သ ဟ ဇာ ဒီ သလ္လေ ခါနုံ၊ အလိုနည်းသည်၏ အဖြစ်ချောင့်ရဲလွယ်သည်၏အဖြစ်ကိလေသာခေါင်းပါးခြင်းတို့၏၊ ဝ ဝေ သ နှ၊ အစွမ်းဖြင့်။ ကိ လေ သေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ရုနိ ဝုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ။ တ ဏ္ဍံ၊ တ ဏ္ဍာ ဟု၊ ဝိ သေ သ ဝုံ၊ သွေ့ခြောက်စေခြင်းငှါ။ ဝိ ဏ္ဍ ပါ တိ ကသ၊ ဝိ ဏ္ဍ ပါ တ် ရ တ င် ဆော် တ ည် သော ရဟန်းအား၊ သ တော၊ ဗြဟ္မ သော အားဖြင့်၊ ဒေ ဝါ ဝိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ ဗိ ဟ ယ ဏ္ဍိ၊ ချစ်ကုန်၏။ တ သ ဝိ ဏ္ဍ ပါ တိ ကသ၊ ထို ဝိ ဏ္ဍ ပါ တ် ရ တ င် ဆော် တ ည် သော ဟုန်း၏။ ပဒ္ဓိ ပဏ္ဍိ၊ အကျင့်ကို၊ အာ ဒ ရ ဇာ တာ၊ ရှိ သ ခြင်းကို ဖြစ်စေလျက်၊ ပိ ဟ ယ ဏ္ဍိ၊ ချစ်ကုန်၏။ ဣ တော၊ ဤ ဝိ ဏ္ဍ ပါ တ် အ ကျင့်မှ၊ အ ညဿ ဝ၊ တပါးသောအာရုံ ခြောက်ပါးကိုရလိုသောအကြောင်းဖြင့်၊ နပိ ဟ ယ ဏ္ဍိ၊ မချစ်ကုန်။ ဣ တိ ဣ ဒံ အ ဏ္ဍံ၊ ဤ အ နက် ကို၊ ဝိ ဒိ တ္ထာ၊ သိ၍၊ တ ဒ ဏ္ဍ ဒိ ပနံ၊ ထို အ နက် ကို ပြတတ် သော၊ ဣ မံ ဥ ဒါ နံ၊ ဤ ဝိ ဏ္ဍ ပါ တိ ကသ ဘိက္ခု နော စ သော ဥ ဒါ နိ နှင့်ကို ဥ ဒါ နေ သိ၊ ကျူးငှဲ့တော်မူ၏။ တ ဏ္ဍ တိ သံ ဂါ ထာ ပဝံ၊ ထို ဂါထာ၌၊ နော စေ သ ဒ္ဓ သိ လောကနိ သိ တောတိ၊ နော စေ သ ဒ္ဓ သိ လောက နိ သိ တော ဟု သည်ကား၊ အ ယျော၊ အ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်၊ အ ဟောအ ဝိ ဇ္ဇာ၊ ပြောင်အလိုနည်းပေ၊ သ ဟ ဇာ ဒီ၊ ချောင့်ရဲပေ၊ ပဋိ မ သ လ္လ ခ ဝ ဏ္ဏိ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်းရှိပေ၊ ဣ တိ အာ ဒိ နာ၊ ဤ သို့ အ စ ရှိ သည် ဖြင့်၊ ပ ဋ ပတိ၊ သူတပါး ကို သည်။ ကိ ဏ္ဍိ တ ဗ္ဗ သင်္ဂ ဟံ၊ ကြိုးမွမ်းအပ်သည်ဟု

ဆိုအပ်သော၊သိလောကံ၊အရှိန်အစေတ်ထင်ပေါ်ကျော်စောခြင်းကို၊တဏှာ ယ၊တဏှာဖြင့်၊ နိသိတောဖြိသည်၊ စေနေဟာတိ၊အဂ္ဂယ်၍ မဖြစ်အံ့၊ ဣတိအာယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနုက်တည်း၊ သဒ္ဒေါတိ၊သဒ္ဒေါဟု သည်ကား၊သမ္ဘုခါ၊မျက်ခြောက်၊ ဝဏ္ဏာဘာဏနုထုတိ၊ဟောသော၊ကျေးဇူး စကားကိုဆိုခြင်းပြုမှတ်ခြင်းအသံတည်း၊ သိလေကော၊အရှိန်အစေတ်ထင် ပေါ်ကျော်စောခြင်းသည်၊ ပရိမုခဘူတာ၊မျက်ကွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ပသံ သာပဋ္ဌေဒုပသဋ္ဌာ၊ ပြိုးမှတ်ခြင်း ထက်ဝန်းကျင်နှံ့သော အထူးသဖြင့် ပြိုးမှတ်ခြင်းတည်း၊ သေသံ၊ကြွင်းသော စကားသည်၊ အနန္တရသုဇော၊ အနန္တရသုတ်၌၊ ဝတ္ထုနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင် တည်း။ ၊အဌမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အဋ္ဌမသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၃-နဝမဝဂ်-၉-သိပ္ပသုတ်၊

နဝမသုတ္တေ၊နဝမသုတ်၌၊ ကောနုခေါအာဝုသော သိပ္ပံစာနာတိတိ၊ ကောနုခေါအာဝုသောသိပ္ပံစာနာတိဟူသည်ကား၊ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ ဣဒ၊ ဤတရားသဘာဝ၌၊ သန္ဓိပတိတောသု၊ စည်းဝေးနေထိုင်ကုန်သော၊ အမှော်သု၊ ငါတို့တွင်၊ဧကိုတနိမိတ္တံ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ် သော၊ သိက္ခိတဗ္ဗဋ္ဌေန၊သင်အပ်သောအနက်ကြောင့်၊ သိပ္ပန္တိ၊သိပ္ပံဟူ၍၊ လုဒ္ဓနာမံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ ယံကိဉ္စိ၊အလုံးရုံသော၊ အာဇီဝံ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအတတ်ကို၊ ကောနုဝိစာနာတိ၊ အာဘယ်သူသိသနည်း၊ကော၊အာဘယ်သူသည်၊ကိံ သိပ္ပံ အာဘယ်အတတ် ကို၊သိက္ခတိ၊သင်ခဲ့သနည်း၊ ကော၊အာဘယ်သူသည်၊ ဒိဋ္ဌေ၊ရှည်ဖြင့် စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊သိပ္ပာစရိယကုလံ၊အတတ်သင်သောဆရာအိမ် သို့၊ ပယိရှုပါသိတ္ဝာ၊ဆည်းကပ်၍၊ အာဂမတောစ၊အာဂုပါ၌အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပယောဂတောစ၊ ပြုယူဂ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိ သိပ္ပါဒိသု၊ဆင်စီးအတတ်စသည်တို့တွင်၊ ကိံ သိပ္ပံ၊အာဘယ်အတတ်ကို၊ ကော၊အာဘယ်သူသည်၊သိက္ခိ၊သင်ခဲ့ပါသနည်း၊ကတရေ သိပ္ပံသိပ္ပါနံ အဂ္ဂန္တိ၊ ကတရေသိပ္ပံသိပ္ပါနံအပ်ံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသိပ္ပါနံ၊အလုံးရုံသော အတတ် တို့တွင်၊အဂါရယ္ဟတာယစ၊မကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။

မဟာမွှလတာယစ။ အကျိုးကြီးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကိစ္စ သိဒ္ဓိယာစ။ ကိစ္စကိုပြီးစေသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကတရံသိပ္ပံ၊ အာဘယ် အတတ်သည်၊ အဂ္ဂိဗ္ဗာမ်၊ ဖြတ်သနည်း၊ ယံသိပ္ပံ၊ အကြင်အတတ်ကို။ နိဿယ။ မှီ၍၊ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်။ ဧရိတဝုံ။ အသက်မွေးခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ တံသိပ္ပံ၊ ထိုအတတ်သည်၊ ကောနာမံ၊ အာဘယ်အတတ် မည်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ တာ၊ ဣဿ ကစ္ဆေတိ။ တာ၊ ဣဿ ကစ္ဆေဟု သည်ကား၊ တေသုဘိက္ခု။ သု၊ ထိုပုဟန်း တို့ကုန်း၊ ကေ၊ စ္ဆ။ အမျှကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ ဆင်ထိန်းမျိုးဆင်စီးသူရဲမျိုးမှ ရဟန်းပြုကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ယေဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဟတ္ထာစရိယကုသာ၊ ဆင်ဆရာအမျိုးမှ၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ တေ ဝေမာတံသုဘိ၊ တေဝေမာဟံသုဟု သည်ကား။ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့ သည်း ဝေ၊ ဤသို့။ ဘလိ သု၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတော၊ ဤပဌမဝုဒ်မှ၊ ပရေ၊ နောက် ၌လည်း။ ကေ၊ စ္ဆေတိ။ ကေ၊ စ္ဆေဟု၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဒုနေ၊ ဆိုအပ်သော အရာ၌။ ဧသော နယော၊ ဤကဲ့သို့နည်းဟု၏။ ဟတ္ထိသိပ္ပန္တိ။ ဟတ္ထိသိပ္ပံဟု သည်ကား၊ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှုနဒမနသာရဏာ၊ ခုဟကတိကိ ဆ္ဆာဒိ၊ ဘဒ်၊ ကောင်းစွာပမ်း ခြင်းဆုံးမခြင်းသတိပေးခြင်း ဆေးကုခြင်းစသည်အပြားဟု သော၊ ယံကတ္တဗ္ဗံ၊ အကြင်ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ဟု၏၊ တံသမ္ဘံ၊ ထိုအလုံးရုံကို၊ ဥဒ္ဒိသ၊ ရည်၍၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗဗ္ဗိသိပ္ပံ၊ အလုံးရုံသောအတတ်သည်လည်း၊ ဟတ္ထိသိပ္ပံ၊ ဆင်အတတ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ အာသယသိပ္ပန္တိ ဣဿောပိ။ အာသယသိပ္ပံဟု သောဤဝုဒ်၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းဟု၏။ ရထသိပ္ပံ ပန၊ ရထားခွဲအတတ်မည်သည်ကား၊ ရထ ယောဇ္ဇာနံ၊ ရထားစီးနှင်ခြင်းကုလားအုပ်စသည်တို့ကို၊ ဒမနသာရဏာဒိဝိ ဓာနာသေနစေဝ၊ ဆုံးမခြင်းသတိပေးခြင်းဆေးကုခြင်းစသည်အပြားဟု သော အထူးထူးအပြားပြား စီးနှင်းခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရထဿ၊ ရထားကို၊ ကရ ဏဝသေနစ။ လုပ်ဆောင်တတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဓနုသိပ္ပန္တိ၊ ဓနုသိပ္ပံဟု သည်ကား၊ ဓနုဿာသသိပ္ပံ၊ လေးသမားအတတ်ကို၊ ဓနုဗ္ဗေဓောတိ၊ ဓနုဗ္ဗေဓောဟု၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ထရုသိပ္ပန္တိ။ ထရုသိပ္ပံဟု သည်ကား၊ သေသအာဝုဓသိပ္ပံ၊ လေးအတတ်မှ ကြွင်းသောလက်နက်အဘတ်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မုဒ္ဓါသိပ္ပန္တိ၊ မုဒ္ဓါသိပ္ပံ ဟု သည်ကား၊ ဟတ္ထမုဒ္ဓါသိပ္ပံ၊ လက်ဆစ်ချိုး ရေတွက်သော အတတ် တည်း၊ ဂဏနသိပ္ပန္တိ၊ ဂဏနသိပ္ပံ ဟု သည်ကား၊ အန္တိ၊ နကဂဏနသိပ္ပံ၊ အ

စဉ်မပြတ်အပွားကိမ္မနိုင်အောင်ရှေ့တက်တတ်သောဂဏန်းအတတ်တည်း၊ သင်္ခါနုသိပ္ပဒ္ဓိ၊သင်္ခါနုသိပ္ပံ ဟူသည်ကား၊ သက်လုံ ပဒုပ္ပန္နာဒိဝသေန၊ အမှတ်တည်းဟူသောအကြောင်းဖြစ်ခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဏ္ဏာဂဏနသိပ္ပံ၊အရေပါင်းတွေက်သော အတတ်တည်း၊ တံသိပ္ပံ၊ထိုအတတ်ကို၊ယဿပုဂ္ဂလဿ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ပဂုဏ်း၊လေ့ကျက်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သော်ပုဗ္ဗလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ရုက္ခမို၊သစ်ပင်ကိုလည်း၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ဘွေရုကျွေ၊ဤသစ်ပင်၌၊ပဏ္ဏာနိ၊အရွက်တို့သည်း၊ဘွေကာနိ၊ ဤမှုရိကုန်၏၊ဇာတိ၊ဤသို့၊ဂဏိတုံ၊ရေတွက်ခြင်းငှါ၊စေနာတိ၊သိ၏၊လေခါ သိပ္ပန္တိ၊လေခါသိပ္ပံဟူသည်ကား၊နာနာကာရေ၊ကောဟိ။ အထူးထူးသောအ ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အကွဲရေလိုနေသိပ္ပဉ္ဇာဏ်၊ အကွဲရာရေးခြင်းမှ တတ်သော ဉာဏ်တည်း၊ကာဝေယျသိပ္ပန္တိ၊ကာဝေယျသိပ္ပံဟူသည်ကား၊အဋ္ဌနော၊ ပိတိ၏၊စိန္တာဝေသနဝါ။ အကြီအစည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရတောသုတပါးမှ၊ ပဒိုလဒ္ဓသုတဝေသနဝါ၊ ရအင်သော ကြားခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ဣမသ္မိသာသနေ ဝမ္မသ၊ဤသာသနာဝင်ဗျတ်၏ အယံအတ္ထော၊ဤအနက်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊နံ အတ္ထံ၊ထိုသ ဘာဝင်ဗျတ်၏အနက်သဘောကို၊ ယောဇေသောမိ၊တနည်းယူဦးအုံ၊ ဣဒါ ဇေ၊ဤသို့၊အတ္ထဝေသနဝါ။အနက်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ကိန္တိဒေ ဝ၊တရုံတယောက်သောသူသည်သာလျှင်၊ကတ္တာဇ္ဇံ၊ပြုအပ်သောကျွမ်းဝန် စသည်ကိုလည်းကောင်း၊ဒိသွာ၊ မြင်၍၊တပ္ပဋိဘာဂံ၊ ထိုကျမ်းနှင့်သင်ဘော ဟူ၊ကတ္တာဇ္ဇံ၊ပြုအပ်သည်ကို၊ကဒိသောမိ၊ပြုဦးအုံ၊ဣတိ။ ဤသို့၊ဌာနုပ္ပတ္တိက ပဋိဘာနဝေသနဝါ၊ အကြောင်းနှင့်လျော်သော ပဋိဘာနဉာဏ်၏အစွမ်း အားဖြင့်ရင်း။ စိန္တာကဝိအာဒိနံ၊စိန္တာကဝိအစရှိကုန်သော၊ စတုန္နံကဝိနံ၊ လေးပါးသောကဝိတို့၏၊ကတကရောသိပ္ပံ၊ပြုအပ်သည်ကိုပြုသောအတတ် တည်း၊ဟိသဒ္ဒ။ ထိုစကားသည်ဒုန်၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဝိ၊ ကဝိတို့သည်၊ စိန္တာကဝိ၊ စိန္တာကဝိလည်း ကောင်း။ သုတကဝိ၊သုတကဝိ လည်းကောင်း၊ အတ္ထကဝိ၊ အတ္ထကဝိ လည်းကောင်း။ ပဋိဘာနကဝိ၊ ပဋိဘာနကဝိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣမေစတ္တာရော၊ဤလေးပါးတို့တည်း၊ဣတိ၊ဝေါ်ဝစနံ။ ဤစကားကို၊ဝတ္တုံ၊ ဟောတောမှုအပ်၏၊လောကာယတသိပ္ပန္တိ၊လောကာယတသိပ္ပံဟူသည် ကား၊ကာကော၊ကျီးသည်၊သေ၊တာ၊ပြု၏၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊အဠိနံ၊အရိုးတို့၏၊သေတတ္တာ၊ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊

ဗလာကာ၊ ဖြိုင်းတို့သည်၊ ရတ္တာ၊ နိုကုန်၏၊ ကသွေး၊ အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ မူကား၊ လောဟိတသား၊ သွေး၏၊ ရတ္တတ္တာ၊ နိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိဇေမာဒိနယပ္ပဝတ္တံ၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ ပရဲလော ကနိဗ္ဗာနာနံ၊ တမလွန်လောကနိဗ္ဗာန်တို့ကို၊ ပဋိသေဓကံ၊ တားမြစ်တတ် သော၊ ဝိတဏ္ဍာပထသိပ္ပံ၊ ဘုရားအစရှိသော ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့ ၏ နှလုံးအလိုကိုထိုးဆွဲဘိသကဲ့သို့ ဖြစ်သောအတတ်သည်၊ ခေတ္တဝိဒ္ဓာ သိပ္ပန္တိ၊ ခေတ္တဝိဒ္ဓာသိပ္ပံဟူသည်ကား။ အဇ္ဈတ္တယျအာပုရကျွာဒိခေတ္တသိပ္ပံ၊ အလွန်အသိုးအနှုံကို ပွါးစေခြင်းအသိုးအနှုံကို ယုတ်စေခြင်းစသည်တို့ ၏အစွမ်းအားဖြင့်လယ်ယာမြေခြေကောင်းမြေမကောင်းကို သိသောအာ တတ်တည်း။ ဣမာနိနွါဒသ၊ ဤတဆဲ့နှစ်ပါးသော အတတ်တို့သည်၊ မဟာ သိပ္ပာနိနာမကိုရ၊ အတတ်ကြီးမည်ကုန်သတတ်၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်၊ တဿ တဿ။ ထိုထိုအတတ်ဖို့၊ သိပ္ပာနံ အဂ္ဂန္တိ၊ သိပ္ပာနုံအဂ္ဂံဟူ၍၊ အာဘာ၊ ဗဟုဝစ်ဝိဘတ်ဖြင့်ဟောတော်မူ၏၊ တေမဇ္ဈေ ဝိဒိတ္ဝာတိ၊ တေမဇ္ဈေ ဝိဒိတ္ဝာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသိပ္ပာယတနာနံ၊ အလုံးရုံသော အသက်မွေး ကြောင်းအတတ်တို့၏၊ ဇိဝိကဇ္ဇတာယ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်း ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ ဧတံ အနိသရဏာ ဘာဝံ၊ ထို ထွက်မြောက်ရာမဟုတ်သောအဖြစ်ကို၊ ပနေ၊ ထိုမှတပါး၊ သုပရိသုဒ္ဓါနံ၊ အ အလွန်စင်ကြယ်ကုန်သော၊ သိလာဒိနံ ယေဝ၊ သီလစသည်တို့၏သာလျှင်၊ နိသရဏာ ဘာဝေ ဒ္ဌ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ရာ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘံသမဂ်ိနောယေ၊ ထို့သိလနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏ သာလျှင်၊ သိက္ခု ဘာဝေ ဒ္ဌ၊ သိက္ခုစသည်တို့၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာကာရေ တော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍၊ တဒတ္ထဝိဘာဝနံ၊ ထို အနက်ကိုထင်စွာပြတတ်သော၊ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူး ရှင်တော်မူ၏၊ တတ္ထ တိသံ ဥဒါနဂါထာယ၊ ထိုအသိပ္ပဓိဝိလဟုအတ္ထကာ မောစသောဥဒါန်းဂါထာ၌၊ အသိပ္ပဓိဝိတိ၊ အသိပ္ပဓိဝိဟူသည်ကား၊ ယော အရိယပုဗ္ဗလော၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ တဏှုပါဒါနာနံ၊ တဏှာဥပါဒါန်တို့၏၊ သမုဒ္ဓေ ဒဝိဂ္ဂမ္ဘ နေ၊ သမုဒ္ဓေ ဒပဟာနိ ဝိဂ္ဂမ္ဘ နပဟာနိ ဖြင့်၊ ပစ္စာသာယ ၊ ပစ္စည်း၌ တပ်မက်မောခြင်း ၏၊ ဝိသောဓိတ ဇ္ဈာ၊ သုတ်သင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံး ရုံသော၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ဥပဒ္ဒိသာယ ၊ အမှီပြု၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ နကပ္ပေတိ၊ မပျောက်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသိပ္ပဓိ၊ အသိပ္ပဓိ မည်၏၊

ကြောနှ။ ဤအာသိပ္ပဓိဝိဟာရသောပါဠိဖြင့်၊ အာဓိဝေပါရိသုဒ္ဓိသိလံ၊ အာဓိဝေ ပါရိသုဒ္ဓိသိလကို၊ ဒုဿီယတိ၊ ပြု၏။ လဟုတိ၊ လဟုဟု သည်ကား၊ အပ္ပကိစ္စ တာယ၊ ပေါနည်းသော အမှုကိစ္စ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ သလ္လ ဟုကဒု ဘိတာယ၊ ပေါ့သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း ကောင်း၊ လဟု၊ လဟုမည်၏။ အဝဟုသမ္ဘာရော၊ များသော အဆောက် အဦမရှိသော၊ ကြောနှ၊ ဤလဟုဟု သောပါဠိဖြင့်၊ စလုပစ္စယသင်္ခေါသ သိဒ္ဓိ၊ လေးပါး သောပစ္စယသင်္ခေါသ ဖြင့်ပြီး သော၊ သုဘရေတံ ၊ ဒိမိကိုယ်ကို ဒိမိမွေးရှိလွယ်သည်၏ အဖြစ်ဒါယကာတို့မွေးရှိလွယ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒုဿီယတိ၊ ပြု၏။ အတ္ထကာမောတိ၊ အတ္ထကာမော ဟု သည်ကား၊ သဒေ ဝကသာ၊ နတ်နှင့်တကွ သော၊ လောကသာ၊ သတ္တဝေါ သောကတို့၏ အတ္ထမေဝ၊ အကျိုးကိုပွါးကို သာလျှင်၊ ကာမေတိ၊ အလိုရှိတတ်၏။ ဖွဲ့တိတသ္မာ ထိ ကြောင့်။ အတ္ထကာမော၊ အတ္ထကာမမည်၏။ ကြောနှ၊ ဤအတ္ထကာမောဟု သောပါဠိဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏ အနတ္ထပရိဝဇ္ဇနသ၊ အကျိုးစီးပွါး မဲ့မကြဉ်ရှောင်ခြင်းကို၊ ပကာသိတတ္တာ၊ ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပါ တိမောက္ခ သံဝရသီလံ၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကသ္မာ၊ အဘာသ်ကြောင့်နည်းဟူ၍ကား၊ ပါဏာတိပါတာဒိအနုဏ္ဍပိရမနု ပရိဒိပနတော၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသော စီးပွါးမဲ့ မကြဉ်ခြင်းကိုကောင်း စွာပြတတ်သောကြောင့်တည်း။ ယတိန္ဒြိယောတိ၊ ယတိန္ဒြိယောဟု သည် ကား။ စက္ခုဒိုနံ၊ စက္ခု အစရှိကုန်သော၊ ဆန်း၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာ နံ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ အတိဏ္ဍာဒိပဝတ္တိတော၊ အာသိဏ္ဍာ အစရှိသော ဖြစ်ခြင်းမှ၊ သံယမေန၊ ကောင်းစွာ စောင့်သဖြင့်။ ယတိန္ဒြိယော၊ စက္ခု အစရှိသော ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေတို့ကို ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်လေ့ရှိသော၊ ကြော နှ၊ ဤယတိန္ဒြိယော ဟု သောပါဠိဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ သီလကို၊ ဝဏ္ဏေ။ ဟောကြောင်းမူအပ်၏။ သဗ္ဗဝိဝိပ္ပမုတ္တောတိ၊ သဗ္ဗဝိဝိပ္ပ မုတ္တောဟု သည်ကား၊ ဝေဠုမိနာကာရေ ကြောနှ၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ သုပရိသုဒ္ဓသီလော၊ အလွန်စင်ကြယ်သော လေးပါး သော ပါရိသုဒ္ဓိသီလ ရှိသော၊ စတုပစ္စယသင်္ခေါသေ၊ လေးပါး သောပစ္စယသင်္ခေါသ၌၊ အဝ ဋ္ဌိတော၊ ကောင်းစွာတည်လျက်၊ သပ္ပစ္စယံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ သော၊ နာ မရူပံ၊ နာမ်ရူပ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စ အစရှိယည်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္မသန္တော၊ သုံးသပ်လျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ လုံ့လပြု၍၊

တားဆီးပစ်၊ ထိမ္ပနောက်၌၊ ပနိုပါနိုယား၊အစည်အဘိုင်း။ ပဝတ္တိတောဟု၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္ဆဟု၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂေဟု၊ အရိယမဂ်တို့ဖြင့်၊ သံယောဇနာနုသယ်၊သံယောဇဉ်တို့ကို၊ပယ်နိုင်ကြောင်း၊ပယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ဘဝိသမ္ဘဝဘာဝါဒိသု၊ အလုံးရုံသော ဘဝအစရှိသည်တို့၌၊ ဝိပ္ပမုဏ္ဍော၊ကင်းလွတ်၏။ အနောကသာရိအမမောနိုဟုသောတို့ အနောကသာရိအမမောနိုဟုသော ဟူသည်ကား၊ တဏှာ၊ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊သမ္ဘဝိဝိပ္ပမုတ္တာတော၊အလုံးရုံသောဘဝမှလွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊သြကာသသမ်ါတေသု၊သြကာသဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဆသုဝိအာယတနေသု။ ခြောက်ပါးသောအာယတနတို့၌လည်း၊ ဘဏ္ဍာဘိသရဏသု၊ တဏှာဖြင့် အလွန်အောက်မေ့ခြင်း၏၊ အာသာဝဝန်းမရှိခြင်းကြောင့်၊ အနောကသာရီ၊ သြကာသဟုဆိုအပ်သော ခြောက်ပါးသောအာယတနတို့၌ တဏှာဖြင့်အလွန်အောက်မေ့လေ့မရှိသော၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံစသည်ဘို့ငွင်း၊ ကဠေဗရဘူတဝုတ်ဝခ၌၊ မမကာရာဘာဝတော၊ မမဟူသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းမရှိသောကြောင့်၊ အမေမောဝါ ဝါ၏ဥစ္စာဟူ၍မက်မောခြင်းမရှိ၊ သဗ္ဗနိသဗ္ဗံ၊အာသင်းခပ်သိမ်း၊ အနာသိသနတော၊ တောင့်တခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိရာသော၊ရူပါရုံစသည်တို့၌ အာသင်းခပ်သိမ်း တောင့်တခြင်းငြိမ်း၏၊ ဟိတ္ထာနုမာနေကစရောသဘိက္ခုတိ၊ ဟိတ္ထာနုမာနေကစရောသဘိက္ခုဟု သည်ကား၊ ဧကော ဘဝ၊ ဤသို့ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊ သောအရိယပုဂ္ဂလော၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊အာရုဟာတ္တမဂ္ဂပတ္တိသမကာလေ၊မဝ၊အာရုဟာတ္တမဂ်သို့ရောက်သည်နှင့်မျှသာအာခါ၌သာလျှင်၊ အနုဝေသေသံ၊အကြွင်းမဲ့,မောနုံ,မောနကို,ဟိတ္ထာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဒုမေဘိက္ခုဝိယ၊ ဤဝုဏ္ဏဇဉ်ရဟန်းတို့ကဲ့သို့၊ ဂဏသင်္ဂဏိကံ၊အားပါင်းအားဖေါ်ခြင်းမှ ရှေလျှောခြင်းကို၊ အဂတ္တာ၊မပြုမူ၍၊ပရိဝေဂကာမတာယ၊ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊တဏှာ သဟာယဝိဝေကေန၊ တဏှာဟူသောအဖေါ်မှ ကင်းသဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗဒိယာ ပဇဟိတ၊ အလုံးရုံသောဣရိယာပုထတို့၌ ဧကစရော၊တယောက်တည်း သာကျင့်လေ့ရှိ၏၊ သောဣရိယပုဂ္ဂလော၊ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သဗ္ဗ သော၊ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ဘိန္နကိလေသတ္တာ၊ဖျက်ဆီးငြိုးသော ကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိမဇ္ဈတော၊မသောက်မပြန်သော၊သဘောအားဖြင့်၊ဘိက္ခုနာမ၊ရဟန်းမည်၏၊ ဣဏ္ဍစ၊ဤသုတ်၌လည်း၊အသ်ပဓိဝိတိ အာဒိနာ၊ အသ်ပဓိဝိဤသို့အစရှိသည်ဘို့ဖြင့် လောကိယဂုဏာ၊လောကီ

ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗဓိဝိမုတ္တောတိ အာဒိနာ။သဗ္ဗဓိဝိမုတ္တောဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ လောကုတ္တရဂုဏ်အားလေ ကုတ္တရာတရား ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏၊ တဏ္ဍာ၊ထိုပုဒ်အပေါင်းတို့တွင်။ အသိပ္ပဓိဝိတိအာဒိဘာဝေတိ၊ အသိပ္ပဓိဝိ ဤသို့အစရှိသောအဖြစ်တို့ဖြင့်။ သိပ္ပံ၊အတတ်ကို၊နိဿယ၊ဖြစ်၍၊ဓိဋ္ဌာဓိ ဝေန၊မှီးသောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ဓိဝိတံ၊အသက်ကို၊နကပ္ပေန္တိ သ၊ မမွေးသော၊ တဿ ဝ ဝုဋ္ဌလ သ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား သင်ကျင်၊အယံ ဝမ္မော၊ ဤလောကုတ္တရာ ကျေးဇူးတရားသည်၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သိပ္ပေသု၊အတတ်တို့၌၊ သာရဂဟ ဏံ၊ အနှစ်အား၊ဖြင့်ယူခြင်းကို၊ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊စွန့်၍၊အဓိသီလာဒိသုယော ဝ၊ အဓိသီလစသည်တို့၌သာလျှင်၊ တုဗ္ဗေဟိ၊သင်တို့သည်၊သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ကျင့် အပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ဖြေ၏။ ၊နဝမသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊နဝမသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်၏။ ။

၃-နန္ဒဝဂ်-၁၀-လောကသုတ်။

ဒသမေ၊ဒသမသုတ်၌၊ဗုဒ္ဓစက္ခုနာတိ ဣဓ၊ဗုဒ္ဓစက္ခုနာဟု သော၊ဤပါဠိ၌၊ အာသယာနုသယညာဏဉ္စ၊အာသယာနုသယညာဏ်သည်လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိညာဏဉ္စ။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိညာဏ်သည်လည်း ကောင်း၊ဗုဒ္ဓစက္ခုနာမ၊ဗုဒ္ဓစက္ခုမည်၏၊ယထာဟ၊ဘုရား အာဘယ်သို့ဟော တော်မူသနည်းဟူမူကား ၊ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊လောကံ၊သတ္တလောကကို၊ဝေါလောကေန္တော၊ကြည့်တော် မူသည်ရှိသော်၊အပ္ပရေဇက္ခေ၊ကိလေသာဖုံးကွယ်ခြင်းနည်းကုန်သော၊ဟော ရေဇက္ခေ၊ ကိလေသာဖုံးသော ဖြစ်မျိုးကုန်သော၊ သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ ကိက္ခိန္ဒြိယေ၊ထက်သောပညာနှင့်ရှိကုန်သော၊မဒိန္ဒြိယေ၊နှုးညံ့သောပညာနှင့် ရှိကုန်သော၊ သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ အနုသခေါ၊ ဖြင်တော်မူသလျှင်က တည်း။ ဣတိ အာဒိ၊ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ လောကန္တိ ဣဓ၊လောကံဟူသော၌ပါ၌၌၊လောကာ၊လောကတို့သည်၊ဩ ကာသလောကော၊ ဩကာသလောကလည်းကောင်း၊သင်္ခါရလောကော၊ သင်္ခါရလောက လည်းကောင်း၊ သတ္တလောကော၊ သတ္တလောကလည်း

ကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တယောသုံးပါးတို့တည်း၊ တတ္တ၊ထိုသုံးပါးသော လောကတို့တွင်၊ ယာဝတာယတ္တကာ၊အကြင်မျှလောက်သော အရေပ်၌၊ စန္ဒမသူရိယာ၊ လ နေတို့သည်၊ ပရိဟရန္တိ၊လှည့်လည်လည် သွားလာကုန်၏၊ ဒိသောစမ္ပဒါနာ၊ ထွန်းတောက်ပလျက်၊ ဒိသာဘန္တိ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို တင့်တယ်စေကုန်၏၊တာဝ်ဝတတ္တကာ်၊ထိုမျှလောက် လ နေတို့ထွန်းတောက်ပသော၊ သဟဿဝေါ၊တဆောင်အရေအတွက်ရှိသော၊လော၊ကာ၊လောကခေါတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဤ၊ဤတယောင်အရေအတွက်ရှိသော၊လောကခေါတ်၌၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ တေတဝ၊သင်၍ဝသော၊ အလိုသို့၊ဝတ္ထတိ၊လိုက်တော်မူရ၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ဤသို့အစရှိသောပါဠိရေပ်တို့၌၊ သြကာသလောကော၊ သြကာသလောကကို၊ ဝတ္ထော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧကောလောကော၊ တခုသောလောကကား၊ ကိ ဿမ၊အဘာယ်နည်း၊သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊အာဟာရဋ္ဌိတိကာ၊ အာဟာရသာတည်ရာရှိကုန်၏၊ နေ့လောကာ၊ နှစ်ခုသောလောကတို့သည်၊ကိ ဿမ၊အဘာယ်တို့နည်း၊ နာမဉ္စ၊နာမ်လည်းကောင်း၊ရူပဉ္စ၊ရူပ်လည်းကောင်းတည်း၊တယောလောကာ၊သုံးခုသောလောကတို့သည်၊ကိ ဿမ၊အဘယ်တို့နည်း၊ တိဏ်သော၊သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့တည်း၊ စတ္တာရောလောကာ၊ လေးခုသော လောကတို့သည်၊ ကိ ဿမ၊ အဘယ်တို့နည်း၊စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော၊ အာဟာရာ၊အာဟာရတို့တည်း၊ပဉ္စလောကာ၊ ငါးခုသောလောကတို့သည်၊ ကိ ဿမ၊အဘယ်တို့နည်း၊ပဉ္စ၊ပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့တည်း၊ဆ၊လောကာ၊ ခြောက်ခုသောလောကတို့သည်၊ ကိ ဿမ၊အဘယ်တို့နည်း၊ ဆ၊ခြောက်ပါးကုန်သော၊အာရုတ္တိကာနိ၊အာယတနာနိ၊အာရုတ္တိကာယတနတို့တည်း၊ သတ္တ၊လောကာ၊ခုနစ်ခု၊သောလောကတို့သည်၊ကိ ဿမ၊အဘယ်တို့နည်း၊ သတ္တ၊ဝိညာဏ ဋ္ဌိတိယော၊ ခုနစ်ပါးသော ဝိညာဏ ဋ္ဌိတိတို့တည်း၊ အဋ္ဌ၊ လောကာ၊ နှစ်ခု၊သောလောကတို့သည်၊ ကိ ဿမ၊အဘယ်တို့နည်း၊ အဋ္ဌ၊ လောကဓမ္မာ၊ ရှစ်ပါး၊သောလောကဓံတရားတို့တည်း၊ နဝ၊လောကာ၊ကိုး၊ ခု၊သောလောကတို့သည်၊ ကိ ဿမ၊ အဘယ်တို့နည်း၊ နဝ၊သတ္တာဝါသာ ကိုးပါး၊သောသတ္တာဝါသတို့တည်း၊ ဒသ၊လောကာ၊ ဆယ်ခု၊သောလောကတို့သည်၊ ကိ ဿမ၊အဘယ်တို့နည်း၊ ဒသ၊ယတနာနိ၊ ဆယ်ပါး၊သော ရုပ်အာယတနတို့တည်း၊ ဒ္ဝေ၊ဒသ၊လောကာ၊ တဆဲ့နှစ်ခု၊သော လောကတို့သည်၊ကိ ဿမ၊အဘယ်တို့နည်း၊ဒ္ဝေ၊ဒသ၊ယတနာနိ၊ အာယတနတဆဲ့နှစ်

ပါးတို့တည်း၊ အဋ္ဌာရသလောကာ၊ တဆဲ့ရှစ်ခုသော လောကတို့သည်၊ ကိ ုနာမ၊အာဘယ်တို့နည်း၊အဋ္ဌာရသခေါတုယော၊တဆဲ့ရှစ်ပါးသောခေါ်တို့တည်း၊ဣတိအာဒိသု။ဤသို့အစရှိသောပြဿနာပါဠိတို့၌၊သင်္ခါရလောကော၊ သင်္ခါရလောကကို၊ ဝုစ္စော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ လောကော၊ သင်္ဂဟဝါသည်၊သဿတောဝါ၊မြဲ၏။လောကော၊ သင်္ဂဟဝါသည်၊အသဿတောဝါ။ မမြဲ၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ သင်္ဂဟလောကော။သင်္ဂဟလောကကို။ ဝုစ္စော၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣဒေါ၊ဤအရာ၌လည်း။ သင်္ဂဟလောကော၊သင်္ဂဟလောကကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော။သိအပ်၏၊တတ္ထ၊ ထိုလောကသုံးပါး၌၊ ဝစနတ္ထော၊ဝစနတ္ထကို၊ ဇေါ၊ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ ဝိဝိတ္တာကာရတော၊ ဆန်းကြယ်သောအခြင်းအရာဖြင့်။ လောကိယတိ၊ဒဿတိ၊ထင်တတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ စက္ခုဝါဒိသင်္ခါတော၊ စကြာဝဠာတိုက်ဟု ဆိုအပ်သောသြကာသလောကသည်၊ လောကော၊လောကမည်၏။ သြကာသလောကော။သြကာသလောကကို၊လ ဣတိ၊ရေအပ်၏၊သင်္ခါရော၊သင်္ခါရသည်၊လုဒ္ဓတိပလုဒ္ဓတိ၊ ဘောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ လောကော။ လောကမည်၏။ဣဒေ၊ဤခန္ဓာပဉ္စကာ၌၊ ဝုည်ုကောင်းမှသည်လည်းကောင်း၊ပါပ်၊ မကောင်းမှသည်လည်းကောင်း၊ တဗ္ဗိပါကောစ၊ထိုကောင်းမှမကောင်းမှ အကျိုးသည်လည်းကောင်း၊ လောကိယတိပတိဋ္ဌယတိ၊ တည်တတ်ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့တည်တတ်ဖြစ်တတ်သော သတ္တိကြောင့်၊ လောကော၊လောကမည်၏။သင်္ဂဟလောကော၊သင်္ဂဟလောကကို၊လ ဣတိ၊ ရေအပ်၏၊ တေ သု၊ထိုသုံးပါးသောလောကတို့ဝယ်။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား သည်၊ မဟာကရုဏာယ၊ကြီးစွာသော သနားတော်မူခြင်းဖြင့်၊အနုကမ္ပမာနော၊အစဉ်သနားသည်ဖြစ်၍၊ သံသာရဒုက္ခတော၊သံသရာဆင်းရဲမှ၊ မောစေတုကာမော။ လွတ်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ သင်္ဂဟလောကံ၊သင်္ဂဟလောကကို၊ သြလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏၊ ပန္နဆကၖ်ခြင်ဒုံ့ ကတမသသင်္ဂါဟသ၊ အာဘယ်သင်္ဂါဟ၏ အစွယ်ယောနှ၊ လွန်သဖြင့်၊ သြလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူသနည်း။ ပဌမသင်္ဂါဟသ၊ပဌမသင်္ဂါဟ၏၊အစွယ်ယောနှ၊လွန်သဖြင့်၊ သြလောကေသိ၊ကြည့်တော်မူ၏၊ဟိသစ်ုံ၊ထိ စကားသည်မှန်၏။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပလ္လင်ခံသင်္ဂါဟသ၊ ပလ္လင်သင်္ဂါဟ၏။ပရိယောသာနေ၊အဆုံး၌၊ပန္ဆိမယာမာဝသာနေ၊ပန္ဆိ မယာမ်၏အဆုံး၌၊ ယဒါဟေ ဝေပါတုဘဝန္တိ ဣမော (ပ)သုရိယောဝသြာ

သယမန္တလိကဘွဲ့နှင့်၊ ယဒါဟာ၀ေပါတုဘာ၀ဘွဲ့မမ္မာ(ပ)သူရိယောဝတြဘာ သယမန္တလိကဘွဲ့ဟူ၍၊ အရိယမဂ္ဂါနုဘာ၀ဒီပကံ၊အရိယမဂ်၏အာနုဘော်ကိုပြုတတ်သော။ ဧကမ်ဥဒါနံ။ ဤပဌမဥဒါန်း သုံးဂါထာကို၊ ဥဒါနေတွာ။ ကျူးရင့်တော်မူ၍၊ အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ တာ၀၊ကြေးဦးစွာ၊ ဝေ၊ဤသို့၊ သုဒုက္ခရုံ၊ အလွန်ကူးမြောက်နိုင်ခဲသော။ သံသာရုမဟောဃံ။ သံသရာတည်းဟူသော ကြီးစွာသောရေအယဉ်ကို၊ ဧကမာယမမ္မနာ၀ါယ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တရားတည်းဟူသော သင်္ဘော ဖောင်ကြီးဖြင့်၊ သမုဒ္ဒရိတ္တာ၊ ကောင်းစွာကူးမြောက်တော်မူပြီး၍၊ နိဗ္ဗာနပါရေ၊နိဗ္ဗာန်ဟူသောကမ်းခွံ၊ ဌိတော၊တည်တော်မူ၏၊ ဟန္ဒဒါနိ၊ယခုအခါခွဲ၊ လောကဓိ၊လူအပေါင်းကို လည်း၊ ကာရိဿာမိ။ ကူးမြောက်စေအံ့၊ လောကော၊ သတ္တ၀ါအပေါင်း သည်၊ကိန်းသောနေခေါ်။ အဘယ်သို့သတ္တ၀ါ၏လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးတော်ပို့ဆော်၍၊လောကံ၊သတ္တ၀ါအပေါင်းကို၊ ဝေါလောကေသိ၊ကြည့်တော်မူ၏။တံ၀ေါ၊လောကနံ၊ထိုကြည့်တော်မူသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ အဃခေါ ဘဂ၀ါတာသ သတ္တာဟာသအစ္စယေန တဓာသမာဓိမှာ ဝုဋ္ဌ ဟိတ္တာဗုဒ္ဓစက္ခုနာလောကံ၀ေါလောကေသိတိ။ အဃခေါဘဂ၀ါတာသ သတ္တာဟာသအစ္စယေနတဓာသမာဓိမှာဝုဋ္ဌဟိတ္တာ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာလောကံ ၀ေါလောကေသိဟူ၍၊ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ဝတ္တံ၊ဟောတော်မူအာပ်၏။ ။ အဃခေါ၊ထိုအခါ၌၊ဘဂ၀ါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာသသတ္တာဟာသ၊ ထိုသတ္တာဟာ၏၊အစ္စယေန၊လွန်သဖြင့်၊ တဓာသမာဓိမှာ၊ ထိုသမာဓိမှ၊ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ထတော်မူ၍၊ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊ လောကံ၊သတ္တလောကကို၊ဝေါလောကေသိ၊ကြည့်တော်မူ၏။ ။တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်၌၊ ဝေါ လောကေသိတိ။ ဝေါလောကေသိဟူသည်ကား၊ ဝိဝိဓေဟိ။ အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော။အာကာရေဟိ၊အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ပဿတိ၊ခြင်တော်မူ၏။ဟတ္ထတ၊လေ၊လက်ဝါးဖြင့်၌၊ဌပိတံ၊ထားအပ်သော၊အာမလကံ၀ိယ၊ သျှစ်ရှားသီးကဲ့သို့၊အတ္တနော၊ကိုယ်တော်၏။ ဥာဏေန၊ဥာဏ်ဖြင့်၊ပဋိဝေ၊ ချက်မှောက်ကို၊အကာသိ၊ပြုတော်မူ၏။အနေကေဟိသန္တာ၊ပေဟိတိအာ ဒိ၊အနေကေဟိသန္တာ၊ပေဟိဤသို့အစရှိသောစကားတို့သည်၊ ဝေါ၊လော ကိတာကာရ၊ဒဿနံ၊ အထူးထူးအပြားပြားကြည့်တော်မူသော အခြင်း အရာကိုပြု၊သောစကားတည်း။ အနေကေဟိသန္တာ၊ပေဟိတိ၊အနေကေဟိ သန္တာ၊ပေဟိဟူသည်ကား၊ အနေကေ၊ဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဟိ၊သစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သန္တာ၊ပနဇ္ဇေန၊ မှုပန်

တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ဒုက္ခော၊ဒုက္ခကို၊သန္တာပေါတိ၊သန္တာပဟု၍၊ ရုန္ဓတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားဘလိသို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ ကား၊ဒုက္ခသ၊ဒုက္ခသဗ္ဗာ၏၊ ပိဋ္ဌနုဗ္ဗော၊နှိပ်စက်တတ်သောအနက်၊ သပ်တ ဗ္ဗော၊ပြုပြင်တတ်သောအနက်၊ သန္တာပဗ္ဗော၊ပူပန်တတ်သောအနက်၊ ဝိပရိဏာမဗ္ဗော၊ ဘောက်ပြန်တတ်သော အနက်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဗ္ဗဒုက္ခံ၊ ထိုဒုက္ခသည်လည်း၊ ဒုက္ခာဒိဝေသနစေ၀၊ ဒုက္ခစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇာတိအာဒိဝေသနစ၊ ဇာတိဒုက္ခစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနေကပ္ပကာရံ၊ များသော အပြားရှိ၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ အနေကေဟိသန္တာပေဟိတိ၊ အနေကေဟိသန္တာပေဟိဟူ၍၊ ၀ုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒုက္ခေဟိ၊ဆင်းရဲခြင်းတို့ဖြင့်၊ သန္တပ္ပမာနေ၊ ပူပန်အပ်သည်တို့ကို၊ ဗဟိယမာနေ၀ ဗာဟိယမာနေ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်တို့ကို၊ ပဋိဠာ ဟေဟိတိ၊ ပရိဠာဟေဟိဟူသည်ကား၊ ပရိဒါဟေဟိ၊ ပူလောင်ခြင်းတို့ ဖြင့်၊ ဇာနန္ဒုံ၊မီးစာသည်။ အဂ္ဂိနာ၊မီးဖြင့်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဒုယ္ယမာနေဟိ၀ိယ၊ လောင်သကဲ့သို့။ ပရိဒုယ္ယမာနေဟိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ လောင်ကုန်သော၊ရာဂရေဟိတိ၊ရာဂရေဟိဟူသည်ကား၊ရာဂသ ဒ္ဒါ။ တေဟိ၊ရာဂကြောင့်ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်သော၊ သေသေသုပိ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သည်မှကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇသေ၀နယော၊ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့သည်၊ ယတ္ထိ သန္တာနေ၊အကြင်ဝုဋ္ဌိလ်၏သန္တာန်၌၊ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တံ၀ုဋ္ဌလ်၊ ထိုဝုဋ္ဌိလ်ကို၊ နိဒဟန္တာ၀ိယ၊ လောင်စေသကဲ့သို့၊ ဝိဗာ၀ေန္တိ၊ နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲကုန်၏၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ တ၊ယော၊မဘိက္ခေ၀ အဋ္ဌယော ရာ၀ဋ္ဌ ဒေါသဋ္ဌ မောဟဋ္ဌိတိ၊ တ၊ယော၊မ ဘိက္ခေ၀ အဋ္ဌယော ရာ၀ဋ္ဌ၊ဒေါသဋ္ဌ မောဟဋ္ဌိဟူ၍၊ဘ၀ ၀ တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ၀ုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ် ၏၊ ၊ဘိက္ခေ၀၊ရဟန်းတို့၊အဋ္ဌယော၊မီးတို့သည်၊ ဣဏေ၀ယော၊ဤသုံး ပါးတို့တည်း၊ရာ၀ဋ္ဌ၊ရာ၀ဟူသောမီးလည်းကောင်း၊ ဒေါသဋ္ဌ၊ဒေါသဟူ သောမီးလည်းကောင်း၊ မောဟဋ္ဌ၊မောဟဟူသောမီးလည်းကောင်း၊ဣတိ ဣမေတယော၊ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ယ၊တောယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုလောဘစသောတရားတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌေ၊ဒိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဓ ယဒ္ဓ၊ ကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိလိသ ဒ္ဓိ၊ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤ၊ယသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ကိ၊လေသာ၊ကိ၊လေသာတို့ဟူ၍၊ဝုစ္စန္တိ၊ဆိုအပ်

ကုန်၏။ ဩဘေးဤအရာခုနှစ်လည်း။ ပရိဒုယ္ယမာနေတိ ဝေါနု၊ ပရိဒုယ္ယမာနေ ဟူသောဤပါဠိဖြင့်။ ရာဂါဒိကိလေသာနှံ၊ရောဂအစရှိသောကိလေသာတို့၏၊ပဝတ္တိဒုက္ခတံ၊ပဝတ္တိဒုက္ခ၏အဖြစ်ကို၊ဒသေတိ၊ပြ၏။ တေနဒသေနေနု၊ထိုသို့ပြသဖြင့်လည်း၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့အား။အာဘိဘူတတံ၊အလွန်ရှိပ်စက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ပြ၏။ သန္တပ္ပမာနေတိ ဧကဝိနာပန၊ သန္တပ္ပမာနေဟူသောဤပါဠိဖြင့်ကား၊တေသံ၊ထိုရောဂစသောကိလေသာတို့၏၊ကာလန္တရဒုက္ခတံ၊ကာလတစပါး၊ခြားရာခုနှစ်ဒုက္ခအဖြစ်ကို။ ဒသေတိ၊ပြ၏၊ တေနဒသေနေနု၊ ထိုသို့ပြသဖြင့်။ နိရန္တရောပဒ္ဒဝတံ၊အခြားအလပ်မရှိရှိပ်စက်သည်၏အဖြစ်ကို။ဒသေတိ၊ပြ၏။ ဟိရိတ္ထာရေမိ၊အကျယ်ချဲ့ဦးအုံ့ဘဝ၀ါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ ဗောဓိပင်ရင်းခို၊ အပ္ပရာဓိတပလ္လင်္ကော၊ အပ္ပရာဓိတပလ္လင်ခို၊ နိသိန္နော။ နေတော်မူလျက်၊ ပဌမေယာမေ၊ပဌမယာမ်ခို၊ ဝုဇ္ဈနိ၀ါသံ၊ရှေးခိုနေကူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အနုဿရိတ္မာ၊အစဉ်အောက်မေ့၍။ မဇ္ဈိမယာမေ၊သန်းခေါင်ယာမ်ခို၊ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ နတ်တို့၏ ပညာဒစက္ခုနှင့် ဟူသော ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို၊ ဝိသောဓေတ္မာ၊သုတ်သင်၍။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ဖိုးသောက်ယာမ်ခို၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ခို၊ ဉာဏံ၊ဉာဏ်တော်ကို၊သြဝါဒရိတ္မာ၊ချတော်မူ၍၊ကိလေသမူလကံ၊ ကိလေသာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခံ၊ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ အာဘိညာယ၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၍။ သခ်ါရေ၊သင်္ခါရတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတ္မာ၊သိမ်းဆည်း၍။ သမ္မသန္တော၊သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူလျက်။ အနုက္ကမေန၊အစဉ်အားဖြင့်၊ဝိပဿနံ။ဝိပဿနာကို၊ဝဍ္ဎေတ္မာ၊ပွါးတော်မူ၍။ အရိယမဂ္ဂါဓိဂမေန။အရိယမဂ်ကိုရသောဖြင့်၊သယံ၊ကိုယ်တော်ဖြတ်သည်။ ဝိဂတာဝိဇ္ဇတ္တာ၊ကိလေသော၊ကောင်းစွာပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍ကိလေသာ အလွန်ကင်းတော်မူသော၊ အာဘိသမ္ဘုဇ္ဇော၊ သဗ္ဗညုတဘုရားသည်၊ ဟုတ္မာ၊ဖြစ်တော်မူ၍။ ပစ္ဆာ ဝေဂ္ဂဿာနန္တရံ။ ပစ္ဆာ ဝေဂ္ဂကာလ၏အခြားမဲ့၌။ အနေ၀ သေသာနံ၊အကြွင်းအကျန်မရှိကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ကိလေသာတို့ကို။ ပဟီနတ္တာ၊ပယ်ခွါအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အတ္ထနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခသ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ ပရိက္ခီဏတ္တာ၀ဒီပကံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှအကြွင်းမဲ့ကုန်သည်၏အဖြစ်ကိုပြတတ်သော၊ သဗ္ဗဇ္ဇုန္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသောဘုရားဂုဏ်တို့၏။ အဝိဇဟိတံ၊မပွန်အပ်သော ဥဒါနံ၊ဖြစ်သော်၊ အနေကစာတိသံသာရဒုက္ခဥဒါနံ၊ အနေကစာတိသံသရဝဋ်ဟူသော ဥဒါနံ၊ဒေသနာဂါထာကို၊ဥဒါနေတ္မာ။ကျူးရှင်တော်မူ၍၊တေနေ၀ ပဋ္ဌမေ

နှုတ်ထိတက်ဝယ်ဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္တာဟာ၊ရုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိသံဝေဒီ၊ခံစားတော်မူလျက်၊နိသိန္နောဝေနေ တော်၏ သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တမာယဝရတ္ထိယား၊ ရုနစ်ရက်မြောက်သောညဉ့်၌၊ တိသုဝေါဝေမသု၊ ညဉ့်သုံးယာမ်တို့၌၊ ဝတ္ထုနှုယေန၊ဆိုအာပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း ဖြင့်၊ ကိုယ်ကိုဥဒါနာနိုး၊သုံးပါးသောဥဒါန်းတို့ကို၊ ဥဒါနေတွေ့၊ကျူးရှင်တော် မူ၍၊ ဟေတိယဥဒါနာနန္ဒရုံ၊တတိယဥဒါန်း၏အခြားမဲ့၌။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနှာ၊ဗုဒ္ဓ စက္ခုမြင့်၊ လောကာ၊သတ္တလောကကို၊ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူ သည်ရှိ၊သော်၊ သဂေလီ၊အလုံးရုံ့သော၊သတ္တာနုံ၊သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ဣဒံဝဋ္ဋဒုက္ခံ၊ ဤဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ ကိုလေသမူလက၊ ကိုလေသာလျှင်အ ကြောင်းရင်းရှိ၏၊ဟောကိုလေသနှာမ၊ဤကိုလေသာတို့မည်သည်ကား၊ ပဝတ္တိဒုက္ခာ၊ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းရှိလတ္တံ့၏၊အာယတိဒ္ဓိ၊နောင်အခါ၌လည်း ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်၊ ဒုက္ခဟောတုဘူတာ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊သို့ကြောင့်၊ တေဘိ၊သို့ကိုလေသာတို့သည်။ ဣမေ သတ္တာ၊ဤသတ္တဝါတို့ကို၊ သန္ဓာဝန္တိ၊စပူလည်းပူပန်စေတတ်ကုန်၏။ ပရိ ဒဟန္တိ၊ လောင်လည်းလောင်စေတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပသိ၊ဖြင့် တော်၏ ၏။ တေနေ၊သို့ကြောင့်၊ အနဒ္ဓသ၊ခါဘဝ၀ါ(ပ)မောဟေတိတိ။ အနဒ္ဓသ ခါဘဝ၀ါ(ပ)မောဟေတိဟူ၍၊ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊ဝုတ္တံ၊ဟော တော်မူအပ်၏။ ဘေမဏ္ဍိပိဒိတ္ထာတိ၊ဤကြွေးကွေးဝိဒိတ္ထာဟူသည်ကား၊လော ကသာ လူအပေါင်းအား။ ယထာဝုတ္တသန္ဓာပ ပရိဠာဟေတိ၊ အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဂုလောင်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဘေံအာဘိဝုယျမာနတံ၊ ဤသို့ဒေ-လွန်နှိပ်စက်သော အဖြစ်ကို၊ သဇ္ဇာကာရေတောဝ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဝိဒိတ္ထာ၊သိတော်မူ၍၊ဣမံဥဒါနန္တိ၊ဣမံဥဒါန်ဟူသည် ကား၊ သဇ္ဇသန္ဓာပပရိဠာဟာဟောတာ၊အလုံးရုံ့ပူပန်စေတတ်လောင်စေတတ် သောကိုလေသာ အပေါင်းမှ၊ ပရိနိဗ္ဗာနုဝိဘာဝနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ရှင်ပြင်း ခြင်းကင်းဝင်ပွားပြုတတ်သော၊ ဣမံမဟာဥဒါန်၊ဤအယ်လောကောသန္ဓာ ပဓာတောဝသပရေတော စသောမဟာဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရှင် တော်မူ၏။ တဿ တသ္မိံ မဟာဥဒါနေ၊ထိုအယ်လောကာစသောဥဒါန်း၌၊ အယ်လောကောသန္ဓာပဓာတောတိ၊ အယ်လောကောသန္ဓာပဓာတော ဟူသည်ကား။ သဇ္ဇောဝိ၊ အလုံးရုံ့လည်းဖြစ်သော၊ အယ်လောကော၊ဤ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ ဧကာဟေ ဧကရတ္တိယံ၊ အိုခြင်းနာခြင်းသေခြင်းတို့ ဖြင့်လည်း၊ကောင်း၊နာနာပရိဝုသနေဟိ၊အထူးထူးအပြားပြားသောပျက်

စိုးခြင်းကိုဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိုးလသပရိယုဋ္ဌာနဟိစ၊ ကိုးလသာ ထိုးကျင်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓာတသန္ဓာသပါ။ ဖြစ်သောပုပန်ခြင်း ဂိုဏ်၏၊ ဥပဓိကာယိကဒုက္ခာတိဘဝေါ၊ ဖြစ်သောကာယိကဒုက္ခ ဧကာသိကဒုက္ခကိုဖြင့်အလွန်နှိပ်စက်၍ဖြစ်ခြင်းဂိုဏ်၏။ ဣတိအယံ ဤသည် ကား၊ အတ္ထော။ အနုက်တည်း၊ ဗဟုသပရေတောကိ၊ ဗဟုသပရေတောဟု သည်ကား၊ တတော၎ေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဒုနကေယိ၊ မှ ၊ စွာကုန် သော၊ ဒုက္ခသမ္ဘဝေသကိ၊ ဒုက္ခ၏အတွေ့ကိုဖြင့်ပရိဘာတော ဥပ ၊ တော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အထပါ၊ တနည်းကား၊ ဗဟုသပရေတော ကိ၊ ဗဟု သပရေတောဟူသည်ကား၊ သုခါဒိသမ်ါ ၊ တာနုံ၊ သုခအစရှိသည်ဟုဆိုအပ် ကုန်သော၊ ကိ ၊ သန္ဓံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဒုက္ခတာနုံ၊ ဒုက္ခဖြစ်ခြင်းတို့ ၏ ၊ ပဋ္ဌယ ဘူတေကိ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆဟိ ၊ သဟိ ၊ ရောက်ပါး သောဗဟုသဘိုဖြင့်၊ အသိဘူတော၊ အလွန်သွမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ် ၍ဖြစ်၏၊ ဟတော ၊ ၊ ၊

ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိပုလပဉ္ဇော၊အထူးထူးအပြားပြား ဖြောက်ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ကေဝလံ၊သက်သက်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ရောဂံ၊အနာကို၊ ဝဒတိ၊ ဆိုဖြည်တမ်း၏၊ တဿပနရောဂဿ၊ ထိုရောဂါကို၊ ပဟာနာယ၊ပယ်ခြင်းငှါ၊ နပဋိပဇ္ဇတိ၊မကျင့်၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ဖြတ်စွာဘုရား၏အလိုတော်တည်း။အထဝါ၊တနည်းကား၊ယထာဝုတ္တံ၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ တံဒုက္ခံ၊ထိုဆင်းရဲကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊အစောနဇ္ဇော၊မသိသည်ဖြစ်၍၊တဏှာဂါဟာဝေသေန၊တဏှာကိုပဋိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မမ္ကဋိသညာယ၊ငါဟူသောသညာဖြင့်၊ အတ္တတော၊အတ္တဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ဆို၏၊ဣဒေနာသည်၊မေ၊ငါတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝါစံ၊စကားကို၊နိန္ဓာရေတိ၊ဖြောက်ဆို၏၊ယေနယေနဟိညေတိ တိ၊ ယေနယေနဟိ မညတိဟူသည်ကား၊ ဝေဒနာယထာဝုတ္တနေယန၊ ဤသို့အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ရောဂဘူတံ၊ရောဂါဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဣမံခန္ဓပဉ္စကံ၊ဤခန္ဓာပဉ္စကကို၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်၊ဝါ၊အတ္တဟူ၍၊ဝဒေန္တော၊ဆိုသော၊ လောကော၊လူအပေါင်းသည်၊ ကာရကာဘူတေန၊အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ယေနယေနရူပေဝေဒနာဒိနာ၊ အကြင်အကြင် ရူပ်ဝေဒနာ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ သဿတာဒိနာ၊ သဿတအစရှိသော၊ ယေနပကာရေန၊အကြင်အပြားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိမာနတဏှာမညနာဟိ၊ဒိဋ္ဌိဖြင့်မှတ်ထင်ခြင်းမာနဖြင့်မှတ်ထင်ခြင်း တဏှာဖြင့် မှတ်ထင်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ မညတိ၊မှတ်ထင်တတ်၏၊ တတောတံ ဟောတိအညထာတိ၊တတောတံ ဟောတိအညထာဟူသည်ကား၊ညနာ ယား၊တဏှာ မာနဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော မှတ်ထင်ခြင်းသုံးပါး၏၊ ဝဏ္ဏဟူတံ၊ တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တံခန္ဓပဉ္စကံ၊ထိုခန္ဓာပဉ္စကကို၊တ၊တောအတ္တနာ ပရိဂ္ဂဏှိတာကာရတော၊ ထိုမိမိသည်ကြံအပ်မှတ်အပ်သောအတ္တအခြင်း အရာမှ၊အညထာ၊တပါ၊သောအခြင်းအရာဖြင့်၊အနတ္တာနတ္တနိယမေဝစ၊ အနတ္တအနတ္တနိယသဘောသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝေသေ၊အလို တို့ကို၊ ဝတ္ထေတုံ၊ လိုက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကုဏေယျ တာယ၊ မတတ်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဟံကာရမမကာရေဟိ၊ အဟံကာရ၏အဖြစ် မမကာရ၏အဖြစ်ကို၊ နနိဗ္ဗာဒေတိ၊မပြီးစေတတ်၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဟေတု၊အနုက်တည်း။ အထဝါ၊တနည်းကား၊ တတောတိ၊တတောဟူ သည်ကား၊ တံခန္ဓပဉ္စကံ၊ထိုခန္ဓာပဉ္စကကို၊ နိဗ္ဗာဒိဝေသေန၊နိဗ္ဗစသည်တို့ ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မညိတံ၊ မှတ်ထင်အပ်၏၊ တသ္မာမညနာမတ္တာဘာဝ

တေား၊ထိုမှတ်ထင်သောအဖြစ်မျှ၏အဖြစ်ကြောင့်၊အညထား၊တပါးသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ အနိစ္စာဒိ သဘာဝမော၊ အနုစ္ဆေဒစသော သ ဘောသည် သာလျှင်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏။မည် နာဘာဝညထတ္တံဝါ၊မည်နာဘာဝညထအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊လက္ခဏ ညထတ္တံဝါ၊လက္ခဏာညထအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ။ နသေ၊ကြောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ အညထာဘာဝိဘာဝသတ္တောတိ၊ အညထာဘာ ဝိဘာဝသတ္တော ဟူသည်ကား။ ဘဝေဝဓိယံ၊ပျက်ခြင်းငှါ၊ ဟိတသုခေ၊စီး ပွါးချမ်းသာငှါ၊ သတ္တောလဗ္ဘေါ၊ ကပ်ငြိုသော၊ သတ္တလောကော၊ သတ္တ လောကသည်၊ မည်နာယ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ ဟူသော မှတ်ထင်ခြင်းဖြင့်၊ ယထာရုစိဝိနောဒယမာနာ၊ အလိုရှိတိုင်းကြိုစည်အောက်မေ့လျက်၊ဝိပရိတ ပဋိပတ္တိယာ၊ကောက်ပြန်သောအကျင့်ဖြင့်၊ တကော၊ထိုတဏှာမာနဒိဋ္ဌိ ဖြင့်မှတ်ထင်သည်မှ၊ အညထာဘာဝိအဟိတဒုက္ခဘာဝိ၊ တပါးသောစီး ပွါးမဲ့ ဖြစ်လေ့ရှိသည်၏အဖြစ် ဆင်းရဲသဖြင့် ဖြစ်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ ဝိဃာတံယောဝ၊ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်းခြင်းသို့သာလျှင်၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဘဝမေဝါဘိနန္ဒတိတိ၊ ဘဝမေဝါဘိနန္ဒတိဟူသည်ကား၊ဌေ သနေ္တာ၊ ဤသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ တံမည်နာ၊ထိုသုံးပါးသောမှတ်ထင် ခြင်းသည်၊ ပရိကပ္ပိတံ၊ ပိမိတ္ထိသည်ဟောက်ပြန်သဖြင့် ကြိုအပ်သော၊ အဝိဇ္ဇမာနံ၊ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားမရှိသော။ ဘဝံဝနိ်၊ကြိုးပွါးခြင်းကို၊ အဘိနန္ဒတိ၊ဝေ၊အလွန်နှစ်သက်သည်သာလျှင်တည်း။ အဘိဝဒ်တိ၊ဝေ၊ အလွန်ကောင့်တသည်သာလျှင်တည်း။အထဝါ၊တနည်းကား၊အညထာ ဘာဝိတိ၊ အညထာဘာဝိဟူသည်ကား။ မေ၊ငါ၏၊ အတ္တာ၊ကိုယ်သည်၊ နိစ္စော၊မြဲ၏၊ ဓုဝါ၊အာဒိနာ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်၊မည်နာယ။ မှတ်ထင်လျက်၊ ပရိကပ္ပိတာကာရတော၊ကောက်ပြန်သဖြင့်ကြိုစည်အပ်သော အခြင်းအ ရာမှ၊သင်္ခေါ၊မိမိသည်၊အညထာဘာဝိ၊ တပါးသောမမြဲသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်ဖြစ်လေ့ရှိသည်၊ သမာနော၊ဖြစ်လျက်၊ အနိစ္စောအဝူဝေါ၊ မမြဲ၊ ဓုတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဘဝသတ္တောတိ၊ဘဝ သတ္တောဟူသည်ကား။ ကာမာဒိဘဝေသု၊ ကာမဘဝစသည်တို့ဌာန်၊ ဘဝ တဏှာယ၊ဘဝတဏှာဖြင့်၊ သတ္တောလဗ္ဘေါ၊ကပ်ငြိုသည်၊ဂဓိ၊တာ၊မက် မောသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘဝမေဝါဘိနန္ဒတိတိ၊ ဘဝမေဝါဘိနန္ဒတိ ဟူသည်ကား၊အနိစ္စာဒိသဘာဝံ၊အနိစ္စအစရှိသောသဘောရှိသော၊ ဘဝ မေဝ၊ကာမဘဝ စသည်ကိုသာလျှင်၊ မိမြဲဝေသန၊ ဒိမြဲ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊

ပရာမသိတ္တာ၊ သုံးသပ်၍၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ တဏ္ဍာဘဝေ၊ထိုကာမဘဝ စသည်၌၊ဝိမုတ္တိသည်း ဝိမုတ္တိဟုအမှတ်ရှိလျက်၊ တဏှာဒိဋ္ဌာဘိနန္ဒာဟု၊ ဘဝဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောအလွန်နှစ်သက်ခြင်းတို့ဖြင့်၊အဘိနန္ဒတိ၊အလွန် နှစ်သက်၏။ တဏှာဘဝေ၊ထိုကာမဘဝစသည်၌၊ နန္ဒိဖြစ်ခြင်း၊ မငြိုးငွေ့နိုင်း ယာဒဘိနန္ဒတိတံဘယန္တိ၊ ယာဒဘိနန္ဒတိတံဘယံဟူသည်ကား၊ ဝဏ္ဏသင်္ခါတ်၊ ကြီးပွါးခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ယံဘာဝံ၊ အကြင်ကြီးပွါးခြင်းကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ကာမာဒိဘာဝံ၊ကာမဘဝအစရှိသည်ကို၊အဘိနန္ဒတိ၊အလွန် နှစ်သက်၏၊ တံကာမာဒိဘာဝံ၊ ထိုကာမအစရှိသောဘဝသည်၊ အနိစ္စာဒိ ဝိပရိဏာမ သဘာဝတ္တာ၊ အနိစ္စအစရှိသော ဘေဘက်ပြန်တတ်သော သဘောဖြစ်သောကြောင့်။ အနေကဝုဿနာနုဗန္ဓတ္တာစ တပါးမကမျိုးလွှဲ သောမှုက်စိုးခြင်းသို့အစဉ်တစိုက် လိုက်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဝဟောတုဘာဝတော၊ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာ၊ အလွန်ကျေင်း ဘယာနုကဋ္ဌေန၊ဘေးမဟူသောအနက်ကြောင့်၊ဘယံ၊ ဘယ မည်၏၊ယဿဘာယတိတိ၊ယဿဘာယတိတိဟူသည်ကား၊ယတော၊ဧရာ မရုဏာဒိတော၊အကြင်ဧရာမရုဏာစသည်မှ၊ ဘာယတိ၊ကြောက်အပ်၏၊ ဒုက္ခာဒိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဧရာမရုဏာဒိ၊ဧရာမရုဏာအစရှိသည်တို့သည်၊ ဒုက္ခာဒိဋ္ဌာနဘာဝတော၊ဒုက္ခ၏တည်ရာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဒုက္ခဒုက္ခဘာဝတော၊ ဒုက္ခဒုက္ခဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏၊အထဝါ၊တနည်းကား၊ယဿဘာယတိ ဟူသည်ကား၊ ဘဝါဘိနန္ဒနေန၊ဘဝကိုအလွန်နှစ်သက်သဖြင့်၊ ယဿ ဘဝဿ၊အကြင်ဘဝ၏၊ သယံ၊အရာကို၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်တတ်၏၊ ဥဒ္ဓေဒသင်္ခါတော၊ ဥဒ္ဓေဒဟုဆိုအပ်သော၊ သောဝိဘဝေါ၊ ထိုဘဝမှ ကင်းခြင်းသည်၊ဒုက္ခဒုက္ခဘာဝမေဝ၊ ဒုက္ခဒုက္ခဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဥဒ္ဓေဒသင်္ခါတော၊ ဥဒ္ဓေဒဟုဆိုအပ်သော၊ တတောဝိဘဝေါ၊ ထိုဘဝ ကင်းခြင်းပြတ်ခြင်းမှ၊ဘာယနဋ္ဌေ၊ကြောက်အပ်သည်၏အဖြစ်သည်လည်း ကောင်း၊ ဒုက္ခဝတ္ထုဘာဝတော၊ဒုက္ခ၏တည်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ဇာတိအာဒိ၊ဇာတိအစရှိသည်တို့သည်၊ ဒုက္ခသ၊ဒုက္ခ၏၊အနတ် ဝတ္ထုနတောစ၊ မလွန်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဒုက္ခ ဘာဝမေဝ၊ ဒုက္ခဒုက္ခ၏အဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ဇာတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊အဏ္ဍေ၊အနက်တည်း၊အထဝါ၊တနည်းကား၊ ယဿဘာယတိတံ ဒုက္ခန္တိ၊ ယဿဘာယတိတံဒုက္ခံဟူသည်ကား၊ ယဿအဲနိဗ္ဗာဒိကဿ၊

အကြောင်အနိစ္စအစရှိသည်မှ၊ ဘာယတိ၊ကြောက်တတ်၏။ တံနိသေ၊ကော်၊ ထိုအနိစ္စ စသည်မှ ထွက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ထွက်မြောက်ကြောင်း အရိယမဂ်ကို၊ အစာနန္ဒောမသိသည်ဖြစ်၍၊ တံဘယံ၊ထိုကြောက်ခြင်း သည်။ တဿ၊ထိုလူအား၊ပေါင်းအား၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲကို၊ အာဝဟတိ၊ရွက်ဆောင်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဇ္ဇောကေန။ ဤမျှဖြင့်၊ဝန်း၊ဝန့်တရားကို၊ ဒသေ သတ္တာ၊ပြ၊တော်မူပြီး၍၊ဣဒါနိ၊ဤအခါ၌၊ဝိဝဋ်၊ဝန့်ကင်းရာတရားကို၊ ဒသေ တုံ၊ ပြအံ့သောငှါ။ ဘဝေ၊ဘဝနှင့်ယ ခေါ်ပနိဒံ ဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿတိ၊ ဘဝေ၊ဘဝနှင့်ယ ခေါ်ပနိဒံ၊ဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿတိဟူ၍၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုပါဠိ၊တော်၌၊ ဘဝေ၊ဘဝနှင့်ယ ခေါ်ပနိဒံ၊ဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿတိ၊ ဘဝေ၊ဘဝနှင့်ယ ခေါ်ပနိဒံ ဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿတိ ဟူ၏။ ဘဝေ၊ဘဝနှင့်ယ ဟူသည်ကား၊ကာမဘဝဿ၊ ကာမအစရှိသော ဘဝကို၊ပစ္စဟာနဒ္ဌာ ယ၊ပယ်စွန့်ခြင်းငှါ၊ ခေါ်တိ၊ ခေါ်ဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ အဝေ၊ဝေ၊ကော၊အဝ ဝေ၊ရုဏာ၌၊ နိပါ၊တော၊ နိပါတ်တည်း။ ပနဟိ၊ ပနဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ပဒပူ၊ရကော၊ ဝုဒ်ဖြည့်ကာမျှ၌၊ နိပါ၊တော၊ နိပါတ်တည်း။ ဗ္ဗဒန္တိ၊ဗ္ဗဒံဟူ သည်ကား၊ အာသန္န ပစ္စက္ခဝစနံ၊ အနီး၌ မျက်မှောက် ပြုသော သဒ္ဒါ တည်း၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံ ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ် တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဝုဿတိတိ၊ ဝုဿတိ ဟူသည် ကား၊ပူရိယတိ။ ပြည့်၏၊ကေ၊ကော်ဟူ၍ဝ၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ကာမာဒိ ဘဝဿ၊ကာမအစရှိ၊သောဘဝ၏၊သမုဒယပ္ပဟာနေန၊အကြောင်းကိုပယ် သဖြင့်၊ အနဝသေသပစ္စဟာနဒ္ဌာယ၊ အကြင်းမဲ့ပယ်ခြင်းငှါ၊ မယာ၊ဧ၊ ဘုရား၊သည်၊သဘာသဟာသ၊ကပ္ပါဒိကာနိ၊ကမ္မာတသိန်း၊အလွန်ရှိကုန်သော စတ္တာရိ၊အသင်္ခ်ေယျာနိ၊လေး၊အသင်္ခ်ေတို့ပတ်လုံး။ အာဘိဒုက္ခကာနိ၊အလွန် ပြုနိုင်ခဲ၊သောစွန့်ခြင်း၊ကြီး၊ငါး၊ပါး၊စသည်တို့ကို။ အာစရိတ္ဝာ၊ကျင့်၍၊ပါ၊ဒေ ယော၊ ပါ၊ဒေ၊တော်တို့ကို၊ ပူ၊ခဲ့တွာ၊ပြည့်တော်မူ၍။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ဗောဓိ မဏ္ဍိ၊ဝင်၌။ တိဏ္ဏံမာ၊ရာနံ၊သုံး၊ပါး၊ကုန်း၊သောမာရ်တို့၏။ မဿကံ၊ ဦး၊ထိပ်ကို၊ မဒ္ဒိတွာ၊နှိပ်နင်း၍။အဓိ၊တံ၊ရေ၊အပ်သော၊ သိ၊လာဒိ၊ခန္ဓဣယ သက်ဝင်၊သိ၊လ အစရှိ၊သော၊ခန္ဓာသုံး၊ပါး၊ဖြင့်ရေ၊တွက်အပ်သော။ ဗုဒ်အ၊ဋ္ဌ၊ဂိ၊ကမဂ္ဂ၊ဗြဟ္မစရိ ယံ၊ဤအဂ်ါ၊ခုစ်ပါး၊ရှိ၊သောမဂ်တည်း၊ဟူ၊သောအကျင့်ကို၊ စရိယတိ၊ကျင့် အပ်ပြီ။ဘာ၊ဝယတိ၊ ပွါး၊စေ၊အပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ပေ၊ဤသို့။ အ၊ရိယမဂ္ဂသ၊အ၊ရိယ မဂ်၏၊ကော်သေ၊နေ၊ဝ။စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ နိယျာ၊နိ၊ကတာ၊ဝ်၊ဝ၊ဝ်ဆင်း၊ရဲ ဖွယ်ထွက်မြောက်တတ်သော၊အ၊ဖြစ်ကို၊ဒ၊ဣသတ္တာ၊ပြ၊တော်မူပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓ၊ဒါ၊နိ၊

ယခုအခါ၌၊ အညမဂ္ဂဿ၊အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်ဖွဲ့တပါး၊သောမင်္ဂ၏၊တဒေဝါပိ၊ထို
နိယျာနိကသတ္တိမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ပြတော်မူလို၍။ ယေ
ဟိကေဟိစိတိအာဒိ။ ယေဟိကေဟိစဉ္စိသို့အစရှိသောစကားကို၊အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုပါဠိတော်၌။ ယေတိ၊ ယေဟူသော သန္ဓါသည်၊
အနိယမနိဗ္ဗေဌသော၊မဖွဲ့တတ်မူ၍ညွှန်းသောသန္ဓါတည်း၊ ဟိတိ၊ဟိဟူသော
သန္ဓါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ကေစိတိ၊ ကေစိဟူသော
သန္ဓါသည်ကား၊ ကေစ္စေ၊အချို့ကုန်သော၊ ပဒဗ္ဗေယျနိ၊ ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း
ဖြင့်လည်း၊တထာဝါဒိနော၊ထိုသို့အယူရှိကုန်သော၊ဒိဋ္ဌိဂတိကေ၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အနိယမတောမဖွဲ့တတ်သောအားဖြင့်၊ ရိယာဒိယတိ၊ သိမ်း
ယူ၏၊ သမဏာတိ၊ သမဏဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဂမနမဂ္ဂေန၊ ရဟန်း
အဖြစ်သို့ကပ်ခါမျှဖြင့်၊သမဏာ၊သမဏမည်ကုန်၏၊သမိတပါပါ၊ငြိမ်းငြိုး
သောမကောင်းမှု ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နသမဏာ၊ သမဏမမည်၊
ပြာဟ္မဏာတိ၊ပြာဟ္မဏဟူသည်ကား၊ ဗာဟိတမဂ္ဂေန ၊ပြာဟ္မဏဓာတ်သို့
ကပ်ခါမျှဖြင့်၊ပြာဟ္မဏာ၊ပြာဟ္မဏမည်ကုန်၏၊ ဗာဟိတပါပါ၊အပြင်အပ်
ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နပြာဟ္မဏာ၊ပြာဟ္မဏမည်
သည်မဟုတ်၊ဝါသဋ္ဌေ၊ဝါသဋ္ဌါသည်၊ဝိကပ္ပဏ္ဍော၊အလုံးကြီးခြင်းအနက်
ရှိ၏၊တားဝနဘဝသဝိပ္ပမောက္ခမာဟ်သူတိ၊ဘဝေနဘဝသဝိပ္ပမောက္ခမာ
ဟ်သုဟူသည်ကား၊ကေစ္စေ၊အချို့သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ကာမဘဝေန၊
ကာမဘဝဖြင့်၊ဝါ၊တနည်းကား၊ရူပဘဝေန၊ရူပဘဝဖြင့်၊သဗ္ဗဘဝတော၊
ခပ်သိမ်းသောဘဝမှ၊ဝိမုတ္တိ၊လွတ်ခြင်းကို၊ သံသာရသုခဿ၊သံသာရေမှစင်
ကြယ်ခြင်းကို၊ ဂဏယိ သု၊ဆိုကုန်၏၊ကေပန၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
ကား၊ဝေါ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်သနည်း၊ဣတိ စေ၊ ဤသို့မေးပြားအံ့၊ဒိဋ္ဌဓမ္ဓ
နိဗ္ဗာနဝါဒိနော၊ မျက်မြောက်ရှိနိဗ္ဗာန်ရှိ၏ဟုအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
ဝေါ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကောသု၊ထို
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဝယ်၊ ကေစိ၊အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဥဗ္ဘောရေတိ၊ ဖြန့်ကြော
ကြွယ်ဝကုန်သော၊ ပဋ္ဌပိကာမဂုဏေဟိ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊
သမန္နာဂတောပြည့်စုံသော၊အတ္တာ၊ကိုယ်သည်၊ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊မျက်မြောက်
သောကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပရမံ၊ဖြတ်သော၊ နိဗ္ဗုတိ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့
ပတ္တော၊ရောက်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ကေစိ၊
အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ရူပါဝစရဈာနေသု၊ရူပါဝစရဈာန်တို့တွင်၊ပဌ
မဈာနသမဂ္ဂီ၊ပဌမဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသော၊(ပ)၊ ကေစိ၊အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့

သည်။ ဒုတိယ တတိယစတုတ္ထဈာနသမာဓိ၊ ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသေး၊ အတ္တာ၊ ကိုယ်သည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ဖွက်ရှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်ရှိသာလျှင်၊ ပရမံ၊ လွန်မြတ်သော၊ နိဗ္ဗုတိ။ ငြိမ်းခြင်းသို့၊ ပတ္တောရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ယထာဟု၊ ဘုရား၊ အာဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤ၊ လောကမှာ၊ ကေစိ ဣဿရာ၊ အချို့သော၊ သမဏာဝါ၊ ပုထုဇဉ်ကန်း ရဟန်းမည်ကား သည်လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဏာဝါ၊ ပြာဟ္မဏာစာတ်ရောက်ခါ ပုဏ္ဏားဆိုသည်သည်လည်းကောင်း၊ ဧवံဝါဒီ၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဧवံဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ယဒေတာ ယသ္မာ ကာရဏာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်။ အယံ အတ္တာ ဣတိ ကိုယ်သည်၊ ပဋ္ဌပိကာမဂုဏေဟိ။ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာ၊ ရှေး အကျယ်ကို၊ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ တေပန၊ ထိုဝိဇ္ဇာဒိဋ္ဌိတို့သည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပိတတ္တာ၊ သွေးကိုသောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဟိတာ ယ။ ဝသော၊ ကျေလူကဲယား ရှောင်အား၊ ရုတိ ရေပါ ပါသာ၊ သွေးမွတ်သိပ်ခြင်းသည်၊ နဘဝတိ ဝိယ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့။ ကာမာ ဒီသုဒေါဟိ၊ ကာမအစရှိသော ချမ်းသာခြင်းတို့ဖြင့်၊ သမပ္ပိတာ သာ၊ ပြည့်စုံသော၊ တာ သာ၊ ထိုဝုဋ္ဌိလ်အား။ အတ္တာ နော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထော ယ၊ အကျိုး ဌာ၊ ကာမေ သနာ ဒေ ယော၊ ကာမဂုဏ်ကိုရှာခြင်းအစရှိသည်တို့သည်၊ နဘဝိ သန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တဒဘာ ဝေ နစ၊ ထိုကာမဂုဏ်ကိုရှာခြင်းမရှိသောကြောင့်လည်း၊ ဘဝ ဘ ဝ ၏။ အဘာ ဝေါ ယော ၊ မရှိခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယသ္မာ ယသ္မာ စ ဘ ဝေ၊ အကြင်အကြင်ဘဝ၌ လည်း၊ ဒ္ဝိတ ဿ၊ တည်သော ဝုဋ္ဌိလ်အား။ အယံ နယော ၊ ဤနည်းဂုဏ်လက္ခဏာ၊ ဧအပ်၏။ တေန၊ တနဘ ဝေန၊ ထိုထိုဘဝဖြင့်၊ သဗ္ဗ ဘ ဝတော ၊ အလုံးရုံ သောဘဝမှ၊ ပိ ရုတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တ သ္မာ ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘ ဝေန ၊ ဘ ဝ ဖြင့်၊ ဘ ဝ ဿ ၊ ဘ ဝ ၏ ၊ ဝိပ္ပ မောက္ခံ ၊ ကင်းလွတ်ခြင်းကို၊ အာဟံ သု ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ ၊ ဤသို့ ဝုဋ္ဌော ၊ ဆိုအပ်၏။ ယေ သဗ္ဗ ၊ အကြင်ဝုဋ္ဌိလ်တို့သည်လည်း။ ဌေ ကံ နာ မ ကာ လံ ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ သံ သ ရိ တ္တာ ၊ ကျင်လည်၍၊ ဗာ လာ စ ၊ သူရိုက်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိ တာ စ ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိ ယော သာ နဘ ဝေ ၊ အဆုံးဘဝ၌။ ဌတ္တာ ၊ တည်ရှိ၍။ သံ သာ ရ ၊ တော ၊

သံသရာမှ ဝိမုတ္တာ၊လွတ်၏၊ ဣတိလဒ္ဓိ၊ဤသို့အာယုဂ္ဂိုဏ်ကုန်သော၊ တေဝိ၊ ထိုဝုဋ္ဌိ(၀)ဘို့သည်လည်း၊ဘဝေန၊ဘဝဖြင့်၊ဘဝ သ၊ဘဝ၏၊ဝိပုဗ္ဗမောက္ခံ၊ ကင်းလွတ်ခြင်းကို၊ ဝဒန္တိနာမ၊ ဆိုသည်မည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ကိုစကား သည်မှ၊ ၏၊ စူဠဝိတိမဟာကပ္ပိနော သတဝသဟဿာနိယာနိဗာ၊လေ၀ ပဏ္ဍိတောစသန္ဓာဝိတ္ထာ သံသရိတ္ထာ၊ခုဏ္ဍသဿ ကရိသန္ဒိ၊တိတော်ဝစန်၊ စူဠဝိ ဒိမဟာကပ္ပိနော သတဝသဟဿာနိ ယာနိဗာ၊လေ၀ ပဏ္ဍိတောစ သန္ဓာဝိတ္ထာ သံသရိတ္ထာ ခုဏ္ဍသဿ ကရိသန္ဒိ၊ဟူသော ဤ၊စကားကို၊ ဂုဏတဏ္ဍုတေန၊ ဂုဏ်တဏ္ဍုတွန်းသည်း၊ဂုတ္တံ၊ဆိုဘူး၏။ ။မဟာကပ္ပိ နော၊မဟာကပ်၏၊ ယာနိစူဠဝိတိသဟဿာနိ၊အကြင်ရှစ်သောင်းလေး ထောင်၊သောကာလတို့ပတ်လုံး၊ဗာ၊လေ၀၊သူရိက်တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ ပဏ္ဍိတောစ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း၊ကောင်။ သန္ဓာဝိတ္ထာ၊ထိမှ ဤမှ၊ပြေး သွား၍၊သံသရိတ္ထာ၊ တဆုံ့တဆုံ့သို့ပြောင်း၊ရွှေ့၍၊ ခုဏ္ဍသား၊ဆင်း၊ရဲခြင်း ၏၊ အနှုန်း၊အာဇုံ၊ကို၊ ကရိသန္ဒိ၊ပြုကုန်လတ္တံ့၊ အသ(ဝါ)၊တနည်း၊ကား၊ ဘ၊ဝေန၊တိ၊ဘ၊ဝေနဟူသည်ကား၊ ဘ၊တ်ဖြစ်ယား၊ဘ၊ဝ၏ တည်ခြင်း၊ဖြင့်၊ သ၊သ၊တံ၊အ၊မြဲ၊ဘ၊ဝ၏ တ်ခြင်း၊ကည်ဝ၏၏ မှုတ်၊ဤ၌ ၊ပ၊ဝ ဟူ၍ နှင့်၊တော ဖြစ်သော၊ကြောင့်၊ သ၊သ၊တ၊ဒိ၊ခြင်း၊ သ၊သ၊တ၊ဒိ၊ခြင်းကို၊ ဘ၊ဝ၊ဒိ၊ခြင်း၊တိ၊ ဘ၊ဝ၊ဒိ၊ခြင်း ဟူ၍၊ ရှုကုန်၊ဆိုအပ်၏၊ဘ၊ဝ၊ဒိ၊ခြင်း၊ဝေ၊ဘ၊ဝ၊ဒိ၊ခြင်းကို သာလျှင်၊ ဖြေ။ ဤအရာ၌ ဥတ္တရ၊ပ၊ဒ၊လောပေး၊ ဒိ၊ခြင်းဟူ၊သောနောက်ပုဒ်ကို ချေ၊သ(ဖြင့်)၊ဘ၊ဝ၊တ(ဟ)ာ၊တိ အာ၊ဒိ၊သုဝိယ၊ဘ၊ဝ၊တ(ဟ)ာ၊ဤသို့အ၊စ၏၊သောပုဒ်တို့ခွဲ(ကဲ)သို့၊ဘ၊ဝေ၊တိ၊ဘ၊ဝ ဟူ၍၊ ရှုကြ(ဟ)ာ၊ဆိုအပ်၏၊ ဘ၊ဝ၊ဒိ၊ခြင်း၊သေ၊နှစ်၊ ဘ၊ဝ၊ဒိ၊ခြင်း၏ အ၊ဖွင့်အ၊ားဖြင့် လည်း၊ ကေ(ရွှေ)၊ အ(ချို)သော၊ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘ၊ဝ၊ဝိ(ရ)သော်(ယ)ဝ၊ ဘ၊ဝ အ(ထူ)းကို(သာ)လျှင်၊ ကိ(လေ)သာ၊နှင့်၊ကိ(လေ)သာတို့၏၊ ဂုဏ(ပ)သန်ကုတ်(ယ)ဝ၊ ပြိ(ယ)သက်(သော) ဖြစ်ခြင်း ရှိ(သော)ကြောင့် လည်း၊ကောင်း။ အာ(ယု)နော၊ အ(ယ)သက်၏၊ ဒီ(ဃ)ဝါ(ယ)ဘ(ဝ)ယ(စ)၊ရှည်စွာ(နေ)ရ(သည်)၏အ(ဖြစ်)ကြောင့်လည်း ကောင်း။ နိစ္စာ(ဒိ)သ(ဘာ)ဝ၊နိစ္စ(အ)စ(ရှိ)သော(သ)ဘော(ကို)၊ဘ(ဝ)ပြီ(ပ)ကောင်း(ကုတ်)ရ(ပ)ဟူ၍၊(ပ)ည(ဉ)ာ(ဉ)ကို(ပ)တ်(ယ)င်(ကုန်)၏၊(သ)ယ(ဟ)ုတ(ယ)ပါ(နာ)မ(အ)ဘ(ယ) ပုဂ္ဂိုလ်(ကဲ)သို့(ခ)ည်း(ဟူ)ရကား၊ ဗ(ကော)ဗြ(ဟ္မာ)ယ(ထ)၊(ဗ)ဟ(ဗြ)ဟ္မာ(ကြီး)(ကဲ)သို့၊ ဇုန်(ဤ)ယ(ဘော)တ(ရား)ကား၊ နိ(စ္စ)(ရှ)ခြင်း(မ)ရှိ၊ ဇုန်(ဤ)သ(ဘော)တ(ရား)ကား၊ ဝ(ဝံ)(မြဲ)(ခြင်း)၊ ဇုန်(ဤ)သ(ဘော)တ(ရား)ကား၊ သ(သ)တ(ံ)(မြဲ)(ခြင်း)၊ ဇုန်(ဤ)သ(ဘော) တ(ရား)(ကား)။ အ(ဝိ)ပ(ရိ)ဏာ(မ)(ဖြေ)(မ)(ကော)(က်)(မ)(ပြန်)တ(တ်)(ခ)(သ)(သ)(ဘော)တ(ရား) တ(ည်)း၊ ဇုတ်(ဤ)(ယို)၊ အ(ဝ)ါ(စ)(ဆို)(ခြင်း)၊(အ)(နိ)(သ)(ရ)(ကော)(ထွ)(ကော)(ရ)(မ)(ဟု)(တ်)(သ)(ည်)

ဌာန်းနိုင်သရေအာဒီဋ္ဌာန်း ထွက်မြောက်ရာဟုယူလေ့ရှိကုန်သော၊ ဝိပရိတဗျာပါဒနှင့် ဘောက်ပြန်သဖြင့်ပွဲလမ်းကုန်သော၊ တေသမဝ၊ထိုဗုဒ္ဓါလ်တို့အား သာသျှင်၊ဘဝဝိုးမှောင်ကျွှာ၊တာဝမှကင်းလွတ်ခြင်းသည်၊ကုဋေတာဘဝိသတိ၊ အာဘယ်မှာဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ တေနု၊ထိုကြောင့်၊ သဇ္ဇေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊တေ၊ထိုမိန္ဓာဒီဋ္ဌိတို့သည်၊ ဘဝသွာ၊ဘဝသုံးပါး၌၊ အဝိပ္ပမုတ္တာ၊ မကင်းလွတ်ကြကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ဝဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဝိဘဝေနဿာဟိ၊ဝိဘဝေနဟူသည်ကား၊ဥစ္ဆေဒေနု၊ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ဘဝသနိုင်သရေအမာဟံသူဟိ၊ ဘဝဿနိုင်သရေအမဟံသု ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဘဝတော၊ ခပ်သိမ်းသောဘဝမှ၊ နိက္ခမနံနိက္ခန္တုံ ထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ သံသာရသုဒ္ဓိ၊ သံသရာမှစင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဝဒိ သု၊ဆိုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေ၊ထိုမိန္ဓာဒီဋ္ဌိတို့သည်၊ဘဝနု၊ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ဘဝဿ၊ ဘဝသုံးပါး၏၊ ဝိပ္ပမောက္ခာ၊ကင်းလွတ်ခြင်းသည်၊ လောကိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တာနံ၊ဆိုကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝါဒေ၊ဝေဒနာကို၊ နာနုဘာနန္တာ၊ခွင့်မပြုကုန်သဲ၊ဘဝူပဇ္ဇေ၊ဒုက္ခ၊ဘဝဖြတ်သဖြင့်၊နိုင်သရေကံ၊ ဘဝမှထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ ပဋိဇာနိ ၊သု၊ဝန်ခံကုန်၏၊ ဝါ၊တနည်း၊ကား၊ ဝိဘဝေနာတိ၊ ဝိဘဝေန ဟူသည်ကား၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ အဘ္ဘာ၊ ကိုယ်သည် လည်းကောင်း၊ လောကော၊ လူအာပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဝိဘဝတိ ဝိနသ္သတိ၊ယုတ်စီးတတ်၏၊ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ပြတ်တတ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဝတ္တေနု၊ကောပြုတတ်သောကြောင့်၊ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို၊ ဝတ္တေနု၊ယနု၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိဘဝါတိ၊ဝိဘဝဟူ၏၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ဝေသနု၊ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ အဝိမုစ္စိတ္ထ ၊အလွန်နှုတ်သုံးလွင်းကုန်၍၊ ၊ တဏ္ဍတဏ္ဍ၊ထိုထိုဘဝ၌ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်သော သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဥစ္ဆိဇ္ဇန္တိ၊ပြတ်ကုန်၏၊ သာ၊ဝေ၊ထိုပြတ်ခြင်းသည်သာ လျှင်၊သံသာရသုဒ္ဓိ၊သံသရာမှစင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒီ၊နှာ၊ဥစ္ဆေဒအယူရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ယတောခေါ၊တောဒေါ၊ယေ၊အတ္တာ ရူပီစာတုမဟာဘူတိကော(ပ) နေဝသညာနာသညာယတနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ၊ကြောင့်တာခေါ်တောဒေယံ်အတ္တာသမ္ပာသမုဒ္ဓိနှောပေါတိ၊ ယတောခေါ ဟောဒေယံ်အတ္တာရူပီစာတုမဟာဘူတိကော(ပ)နေ ပသညာ

နာသညာယတနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇရိဟာ၎တိ၊ ဣဿောဝတာ၊ခေါ၊တောဒေယ်အတ္တာ သမ္မာသမုဒ္ဓိန္နော ဟောတိဟု သော၊ကော်၊ဤစကား၊ကို၊ ရဟန်း၊ဆိုအင်၏၊ တော၊အချင်းတို့၊ ယတော၊အကြင်ကြောင့်၊ ခေါ်၊စင်စစ်သဖြင့်၊ ရူပီ၊ရုပ်ရှိသော၊စသော ဝုမဟာဘူတိကော၊မဟာဘုတ်လေးပါး ရှိသော၊အယ်အတ္တာ၊ ဤကိုယ်သည်၊(ပ)၊နေ၀သညာ နာသညာယတနံ၊နေ၀သညာ နာသညာ ယတနချာန်ကို၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍၊ဝိဟာ၎တိ၊နေ၏၊တော၊အချင်းတို့၊ ဣဿောဝတာ၊ ဤသို့နေ၀သညာ နာသညာယတနချာန်နှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ခေါ်၊စင်စစ်၊ အယ်အတ္တာ၊ဤ၊ကိုယ်သည်၊ သမ္မာသမုဒ္ဓိန္နော၊ကောင်းစွာ ပြတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိစ၊ဤသို့လည်း၊ကောင်း၊မဟာရာဇ၊ပြတ် သောမင်းကြီး၊ တယော၊ထိုသို့သော အခြင်း၊အရာ၊အား၊ဖြင့်၊ ဒိန္နံ၊အလှူ၏ အကျိုး၊ဆက်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ယိဋ္ဌံ၊စောင့်သုံး၊အပ်သော၊သိတင်း၏အကျိုး သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ဟုတ်၊ပုဗ္ဗေ၊အပ်သော အကျိုး၊သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊(ပ)၊ဗာလေ ၊ သူမိုက်တို့သည်လည်း၊ကောင်း၊ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာရှိတို့သည် လည်း ကောင်း၊ ကာယဿ၊ကမ္ဘကာယ၏၊ ဘေဒါ၊ပျက်သည်မှ၊ ပရံမရဏာ၊ သေသည်မှနောက်၌၊ ဥစ္ဆိဇ္ဇန်တိ၊ပြတ်ကုန်၏၊ ဝိနသန္တိ၊ ပျက်စီး၊ကုန်၏၊ နဟောန္တိ၊ တဘန်မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိစ၊ဤသို့လည်း၊ကောင်း၊ ဒေ၀ဝစနံ၊ဤ စကား၊ကို၊ နာ၊ဒေ၀ဒေါတ၊ကော၊ နာ၊ဒေ၀ဒေါတ်တော်၌၊ ဂုဏာ၊စရိယေ နေ၊ဂုဏ် တရားတို့နှင်းဆရာသည်၊ရဟန်း၊ဆိုအပ်၏၊ဝေ၊ဤသို့၊ဝိပရိတဂ္ဂါဟိနံ၊တောက် ပြန်သဖြင့် ယူ၊လေ့ရှိကုန်သော၊ တေသမ္ပိ၊ထိုဥစ္ဆေဒအပူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် တို့အား၊လည်း၊ ဘ၀နိဿရဏံ၊ ဘ၀မှ ကင်း၊လွတ်ခြင်း၊သည်၊ ကုတော ဘ၊ဝိ၊သတ်၊အာဘယ်မှာ ဖြစ်လတ္တံ၊ နည်း၊တေန၊ထိုကြောင့်၊သင်္ဂေ၊ခပ်ဆိပ်း ကုန်သော၊တေ၊ထိုဥစ္ဆေ၊ဒဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ဘ၀သ္မာ၊ဘ၀သုံး၊ပါး၌၊ အနိဿ ဋာ၊ မကင်း၊လွတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဟံ၊ငါ၊ဘုရား၊သည်၊ ဝဒါမိ၊ဟော တော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဘ၀ဝါ၊ပြတ်စွာ၊ဘုရား၊သည်၊ အာဟ အ၊ဝေါ၊စ၊ဖိန် တော်မူ၏၊ ။

ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား၊သည်မှန်၏၊ အရိယမဂ္ဂဘာ၀နာယ၊ အရိယ၏ ကိုပွါး၊စေသဖြင့်၊အနု၀ေသေ ကိလေသံ၊ အကြွင်း၊အကျန် မရှိသော ကိုယ်သောကို၊ အသမုဿာ၊ဌေတ္တာ၊ ဖွဲ့မူ၍၊ ကဒါစိပိ၊ တရံတခဏ်မျှ လည်း၊ ဘ၀တော၊ဘ၀သုံး၊ပါး၌၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်း၊သည်၊ ဝိမုတ္တိ၊ ကင်း၊လွတ်ခြင်း၊သည်၊နသမ္ဘ ဝတိ၊ဖြစ်သင့်၊တယာတံ ၀စနံ၊ထို စကား၊သည်၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ယထာဘူတာ၀ေ၊ဗာ၊ဝါ၀ တော၊အ၊ကြွင်

အကြောင်းဟုတ်မှန်တိုင်းထိုးထွင်း၍ သိခြင်းမရှိသောကြောင့်၊ အတ္ထိနတ္ထိ တိ၊ အတ္ထိနတ္ထိဟူ၍၊ အန္တနွယနိုပတိတာနံ၊ အယုတ်တရားနှစ်ပါးသို့ကျကုန်သော၊ တေသံသမဏပြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုဟောနိုးပုဏ္ဏားတို့အား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ ဝေသန၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရိတသိတဝိပ္ဖန္ဒိတမတ္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မွတ်သိပ်ခြင်း အထူးထူးအပြားပြား တုန်လှုပ်ခါမျှသည်သာလျှင်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဒေတာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေဒိဋ္ဌိဂတိကာ၊ ထိုသို့အယူရှိကုန်သော ဒိဋ္ဌာဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ပဝတ္တိဟောတုကာသုပိ၊ သံသရာ၌ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းတရားတို့ရှိလည်း၊ သံမုဇ္ဇာ၊ အလွန်တွေဝေ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဏ္ဌာယဘာဝိယံ၊ သဏ္ဌာယဘာဝိ ဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသောမြင်၊ သုနိခါတော၊ ကောင်းစွာဖိုက်ဖြုတ်အပ်သော၊ ဝိပရိတဒဿနထေနေ့ ဟောက်ပြန်သဖြင့် ယူအပ်သောဒိဋ္ဌာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသောတိုင်၌။ တဏှာဗန္ဓနေန၊ တဏှာကြိုးတည်းဟူသော အနှောင်အနဲ့ဖြင့်၊ ဗန္ဓာ၊ နဲ့ချည်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂဒ္ဒုလဗန္ဓာယ၊ ချည်တိုင်၌မြီစွာနှောင်နဲ့သဖြင့်၊ သာ၊ ခွေးတို့သည်၊ ဗန္ဓနဗ္ဗာနံ၊ နဲ့ချည်ရာချည်တိုင်ကို၊ နုပဓာဝန္တိ ဝိယ၊ မစွန့်ကုန်သကဲ့သို့၊ နေသံ၊ ထိုဒိဋ္ဌာဒိဋ္ဌိတို့အား၊ ဝိ၊ မာ ကျော်၊ ဘဝမှလွတ်ခြင်းသည်၊ ကု၊ တောအဆို၊ အာဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ယေပန၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ စတုသစ္စဝိဘာဝ၊ နေ၊ သစ္စာလေးပါးကိုပွါးစေသဖြင့်၊ ပဝတ္တိအာဒီသု၊ သံသရာ၌ဖြစ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌။ အသမ္ဘောဟ၊ တော၊ မတွေဝေသောအားဖြင့်၊ တံ အန္တနွယံ၊ ထိုအတ္ထိနတ္ထိဟူသောအယုတ်တရားနှစ်ပါးသို့၊ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်မူ၍၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒံ၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါသို့၊ သမာဂဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာတက်ကုန်လျက်၊ တေသံ ယေ ဝ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဘဝဝိမောက္ခောစ၊ ဘဝမှကင်းလွတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ နိသမ္ဘုဏာ ဘဝမှ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေ ဣဿ ဟု၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဏ္ဌာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ဥပဓိ ဒ္ဒိတိအာဒိ၊ ဥပဓိဒ္ဒြေကိုသို့ အစရှိသော စကားကို၊ အာဘ၊ ဒိန်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥပဓိဒ္ဒြေအစရှိသော ပါဠိတော်၌၊ ဥပဓိန္တိ၊ ဥပဓိ ဟူသည်ကား၊ ခန္ဓာဒိဥပဓိ။ ခန္ဓာအစရှိသော ဥပဓိကို၊ ဟိတိ၊ ဟိဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ပဋိစ္စာတိ၊ ပဋိစ္စဟူသည်ကား၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ပစ္စယံ ကတ္တွာ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူသည်ကား၊ ဇာတိအာဒိဒုက္ခံ။ ဇာတိအစရှိသောဆင်းရဲကို၊ ကိံ ကောဒေ ဝိပ္ပာယေသ၊ အဘယ်သို့သောအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဂုတ္ကံ ဂုတ္ကော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယဟ္ကာ၊

အကြင်ခန္ဓာငါးပါး တရားအပေါင်းခု၊ ဣမေဒိဋ္ဌိဂတိကာ၊ ဤမိန္ဒြာဆယ်ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိမောက္ခသညိုနော။ ဝိမောက္ခ သညာရှိကုန်၏၊ တည်း၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်၌၊ ခန္ဓာကိုယ်သာတိသင်္ခါရုပမည်သော၊ ခန္ဓာပမိ ကိုလေသုပမိ အတိသင်္ခါရုပမိတို့ကို၊ အဝိဇ္ဇာ၊ရေအပ်ကုန်၏၊ တသ ကာယသ၊ ထိုကိုယ်အား၊ ဒုက္ခနိသရော်၊ ဒုက္ခမှထွက်မြောက်ခြင်း သည်၊ ကုတောအတ္ထိ။ အာဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ပိယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်၊ ယတြ၊ အကြင် ကိုယ်၌၊ ကိုလေသာ၊ကိုလေသာတို့ကို၊လ ဗ္ဘ န္တိ၊ရေအပ်ကုန်၏၊ တတြ၊ထိုကိုယ်၌၊ သင်္ခါရသ မ္ဘ ဝတော၊သင်္ခါရတို့၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ ဘဝဇနဿ။ ဘဝအစဉ်၏၊ အဝိနိ ဗ္ဘောဒေါ ယော ဝ၊ မပြတ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အနိ ဝတ္တိ၊ မနှစ် ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပဓိဗြဟ္မဏိ ဒုက္ခမိဒံ သ ဗ္ဗာ တိတိ၊ ဥပဓိဗြဟ္မဏိ ဒုက္ခမိဒံ သ ဗ္ဗာ တိဟု၍၊ ရုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ အပ်၏၊ ။ ဥပဓိ ၊ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော ဥပဓိကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲ ခြင်းသည်၊ တိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သ ဗ္ဗာ တိ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်၏၊ ဗ္ဗဒါ နိ၊ ယသုအခါ၌၊ ပရေ မ ဗ္ဗ ဘော၊ ပရမ ဗ္ဗ အား ဖြင့်၊ ဒုက္ခ သ ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏၊ ယံ နိ သ ရော်၊ အကြင်ထွက်မြောက်ခြင်းသည်၊ အ ဗ္ဗိ၊ ရှိ၏၊ တံ နိ သ ရော်၊ ထိုပရမ ဗ္ဗ အား ဖြင့်ဆင်းရဲ၏ထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ ဒ သ ယတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ သ ဗ္ဗ ပါ ဒါ နှ ဗ္ဗ ယာ နဗ္ဗိ ဒုက္ခ သ သ မ္ဘ ဝေါ တိ၊ သ ဗ္ဗ ပါ ဒါ နှ ဗ္ဗ ယာ နဗ္ဗိ ဒုက္ခ သ သ မ္ဘ ဝေါ ဟု၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော တော်မူ အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ သ ဗ္ဗ ပါ ဒါ နှ ဗ္ဗ ယာ တိ၊ သ ဗ္ဗ ပါ ဒါ နှ ဗ္ဗ ယာ ဟု သည်ကား။ ကာ မ ပါ ဒါ နံ၊ ကာ မ ပါ ဒါ နှ လည်း ကောင်း၊ ဒိ ဋ္ဌ ပါ ဒါ နံ၊ ဒိ ဋ္ဌ ပါ ဒါ နှ လည်း ကောင်း၊ သီ လ ဗ္ဗ တ ပါ ဒါ နံ၊ သီ လ ဗ္ဗ တ ပါ ဒါ နှ လည်း ကောင်း၊ အ တ္တ ဝါ ဒ ပါ ဒါ နံ၊ အ တ္တ ဝါ ဒ ပါ ဒါ နှ လည်း ကောင်း။ မ္ဟတ်၊ ဤသို့၊ သ ဗ္ဗ သံ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ စတုန္နဓိ၊ လေးပါး လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုမ ဿ သံ ဥ ပါ ဒါ နာ နံ၊ ဤဥပါဒါနိတရားတို့ကို၊ အ ရိ ယ မ ဂ္ဂါ ဓိ ဂ မေန၊ အ ရိ ယ မ ဂ် ကို ရသ ဖြင့်၊ အ နု ဝ သော သ ဗ္ဗ ဟာ နတော၊ အ ကြွင်းမဲ့ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထို လေးပါး သော ဥ ပါ ဒ နှ တို့ကို ဝင်၊ ဒိ ဋ္ဌ ပါ ဒါ နံ၊ ဒိ ဋ္ဌ ပါ ဒါ နှ လည်း ကောင်း၊ သီ လ ဗ္ဗ တ ပါ ဒါ နံ၊ သီ လ ဗ္ဗ တ ပါ ဒါ နှ လည်း ကောင်း၊ အ တ္တ ဝါ ဒ ပါ ဒါ နံ၊ အ တ္တ ဝါ ဒ ပါ ဒါ နှ လည်း ကောင်း၊ မ္ဟတ်၊ ဤသို့၊ တိ ဏ် ၊ သုံးပါး ကုန်သော၊ မ ဟာ နိ ဥ ပါ ဒါ နာ နံ၊ ဤဥပါဒါနိတို့ကို၊ သော တာ ပ တ္တိ မ ဂ္ဂေ နှ၊ သော တာ ပ တ္တိ မ ဂ် ဖြင့်၊ ဒိ

ယန္တိ,ကုန်စေအပ်ကုန်၏အနုပ္ပတ္တိမဖွတ်။ တဘန်မဖြစ်ပြန်ခြင်းသဘောဂို သည်၏အဖြစ်သို့။အာပဇ္ဇန္တိ,ရောက်ကုန်၏၊ အပါယဝမဒိုယ်၊အပါယ်သို့ သွားစေတတ်သော၊ ကာမုပါဒါနံ၊ ကာမုပါဒါနိကို၊ ပဋ္ဌမေန။ သောတာ ပတ္တိမဂ်ဖြင့်။ကာမရာဂတူတံ။ ကာမရာဂဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗဟာလံ၊ထူထဲ သောကာမုပါဒါနိကို၊ဒုတိယေန,သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့်။သုခုမံ,နွေးညှံ့သိမ်မွေ့ သောကာမုပါဒါနိကို၊ တတိယေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်။ ရူပရာဂါ,ရူပရာဂပ္ပ ဘာနံ၊ ရူပရာဂအာရူပရာဂကို ပယ်ခြင်းကို၊ စတုတ္ထေန။ စတုတ္ထမဂ်ဖြင့်။ ဣတိ၊ဤကို၊ စတူဟိုမဂ္ဂေဟိ၊ လေးပါးသော မဂ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ခီယတိ၊ ကုန်၏၊အနုပ္ပတ္တိမဖွတ်။ တဘန်မဖြစ်ပြန်ခြင်းသဘောဂို သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ,ရောက်၏၊ဣတိ,ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ,သိအပ်၏။ နတ္ထိဒုက္ခဿသ ဣ ဝေါတိ၊ နတ္ထိဒုက္ခဿသ ဣ ဝေါဟုသည်ကား၊ ဝေ၊ဤသို့။ သဗ္ဗသော,ခပ် သိမ်းသော အားဖြင့်,ဥပါဒါနက္ခယာ,ဥပါဒါန်လေးပါး၏ကုန်ခြင်းကြောင့်, တဏှက္ခယာယ၊ တဏှာကုန်ခြင်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗသိပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ် သော၊ကိလေသဝဏ္ဏာဿ၊ ကိလေသာအပေါင်း၏၊ အနုပ္ပါဒတောမဖြစ် ခြင်းကြောင့်,အပ္ပမတ္တဿပိ,အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏,သ ဣ ဝေါပါတုဘာဝေါ,ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ,မရှိ, ဇေါ,ဤသို့။ဘဝဝါ,မြတ်စွာဘုရားသည်,ဟောတုနာ။ အာ,ကြောင်းနှင့်,သဒ္ဓိ,၊ တက္ခဏ,ပဝတ္တိဿ,ခဏခါးပါး၏ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိဝတ္တိဿ,ခဏခါး ပါး၏နစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း,ဒဿဿတ္ထာ,ပြပြီး၍၊ ဣမံ,နယံ,ဤနည်းကို, အဘာသနဿ,ကား။ မသိတဲ့လူက၊ အယံ,သတ္တလောကော, ဤသတ္တလောက သည်,ဝဋ္ဋတောပိ,ဝဋ်မှလည်း,သိသံ, ဦးခေါင်းကို,ဒုက္ခိတံ,မချိတ်ကြွနိုင်, ဣတိ,ဤသို့,ဒဿဿနဿ,ကား,ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ လောကမိမံ,ပဿဝတိ,အာဒီ, လောကမိမံ,ပဿ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ,ထိုပါဠိုးတော်၌, ပဿဝါတိ၊ ပဿဟူသည်ကား။ အတ္တနော ကိုယ် တော်မြတ်၏,ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ,ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်,ပဿတိ,တောရိယ၊ မျက်မြင်တော်ကဲ့ သို့၊ ပဿ,ရှုတော်မူ၏၊ ဘဝဿ၊ ဘဝ၏,ဥပနိဟိတတ္တာ,ကပ်၍ဆောင် အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်,လောကမိမံ,ပဿဝါတိ,လောကမိမံ,ပဿဟု၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒဿနကြိယံ,မြင်ခြင်းကြိယာကို၊ နိယော ဇေန္တော,ယှဉ်တော်မူလျက်,အတ္တာနမေဝ,ကိုယ်တော်ကိုသာလျှင်,အာ လပတိ,ခေါ်တော်မူ၏၊ ပုထူတိ,ပုထုဟူသည်ကား,ဗဟု,များစွာ,ဝိသုံဝါ, အသီးအသီးလည်း,အဝိဇ္ဇာယ,ပရေတောတိ၊ အဝိဇ္ဇာယပရေတောဟူသည်

ကား၊ဒုက္ခေအညာဏာန္တိ အာဒိနာ၊ဒုက္ခေအညာဏံ ဣတိ သိုမ်ားအစရှိသော၊နယ
နေ။နည်းဖြင့်၊ဝုတ္တာယ၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဝေဒနာသမ္ဗဒါ ဆိုကား၊
သမ္ဗာလေးပါးခွဲဖုံးလွှမ်းတတ်သောအဝိဇ္ဇာသည်၊အာသိဘူတာ၊အလွန်ခိုင်
စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဘူတာတိ၊ဘူတာ ဟူသည်ကား၊ ကမ္မကိလေသာ
ဟိ၊ကံကိလေသာတို့သည်။ဇာတာနိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော၊ဘူတ
ဧတာတိ၊ဘူတ၏ဟူသည်ကား။ ဘူတေသုမာတာဝိတ္ထသု၊ အပိအာ
တိုခ်ိန်၊ ဝုတ္တဒါရာဒိသည်ရှိသယ၊သား မယား အစရှိသောအမှတ်ဖြင့်၊ အည
သတ္တာသု၊တပါးသော သတ္တဝါတို့ခွဲ၊တဏှာယ၊ တဏှာဖြင့်၊ရုတာ၊မြေ
လျှောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဝါ၊တနည်းကား။ ဘူတေခန္ဓပဋိကော၊ခန္ဓာငါးပါး အ
ပေါင်းခွဲ၊အနိစ္စာသုဘဒုက္ခာနတ္တသဘာဝေ၊အနိစ္စသဘောအသုဘသဘော
ဒုက္ခသဘောအနတ္တသဘောခွဲ၊တံသဘာဝါနဝဇာဝေတာ၊ထိုအနိစ္စအစ
ရှိသောသဘောကိုထိုးထွင်း၍မသိခြင်းကြောင့်၊ ဣတ္ထိပုရိသာဒိပရိကပ္ပ ဝ
သေန၊ မိန်းမယောကျ်ားအစရှိသည်ဖြင့်ဘေဒကိုပြုနိုင်စွာ ကြံစည်အောက်
မေ့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိစ္စာဒိဝသေန၊ မြဲခြင်းစသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
အတ္တတ္တနိယဂ္ဂါဟ ဝသေနစ၊ အတ္တအတ္တနိယဟူ၍ ခွဲလမ်း သည်၏အ
စွမ်းအားဖြင့်လည်း၊အဘိရုတာ၊အလွန်မြေလျှောက်ကုန်၏၊ဘဝါအပရိမုတ္တာ
တိ၊ ဘဝါအပရိမုတ္တာဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တေန၊အကြင်အကြင်ဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသော၊ တဏှာဒိဗ္ဗိဂ္ဂါဟေန၊တဏှာဒိဗ္ဗိ တည်းဟူသောခွဲးလမ်း
ခြင်းကြောင့်၊ဘဝေတာသံသာရေတာ၊ သံသရာမှ၊နဝိနိမုတ္တာ၊ မလွတ်မ
ကင်းနိုင်ကုန်၊ဖြေစ၊ဤပါဠိတော်ခွဲလည်း၊လောကမိမ္ဗာ၊လောကမိမ်ဟူ
၍၊ ပဌမ်တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ သကလမ္ဘိ၊ အလုံးရုံလည်းဖြစ်သော၊ သတ္တနိ
ကာယ်၊သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ သာမညတော၊သာမညအားဖြင့်၊ ကေဋ္ဌ
တပေါင်းတည်း၏အဖြစ်ကို၊ဥပနေန္တော၊ဆောင်တော်မူလျက်၊ကေဝစနေ
နေ၊ကေဝလ်ဝိဘာတ်ဖြင့်၊ အနောဓိသောဂဟာ၊ မပိုင်းခြားဘဲယူခြင်းကို၊
ဒီပေတွာ၊ပြုတော်မူပြီး၍။ သွာယ်သောအယ်လောကော၊ထိုသတ္တလောက
သည်၊ဘဝယောနိဂတိဋ္ဌိတိသတ္တာဝါသာဒိဝသေနစေ၊ဘဝယောနိဂတိ
ဋ္ဌိတိသတ္တဝါသအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊တဏှာဝိ
ထိုဘဝယောနိဂသည်တို့တွင်လည်း၊တံတံသတ္တနိကာယာဒိဝသေနစ၊ထို
ထိုသို့သောသတ္တနိကာယ စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း
အနေကဘေဒဘိန္နော။ တပါးမကမျိုးသော အပြားရှိသော လောကကို
ပရွေက်၊အသီးအသီး၊မယား၊ငါဘုရားသည်၊ဝါလောကိတော၊အထူးထူး

အပြားပြားအားဖြင့် ကြည့်တော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့၊အကြားနှင့်၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ဗုဒ္ဓစက္ခု ဉာဏာနုဘာဝံ၊ဗုဒ္ဓစက္ခုဉာဏ်တော်၏အာနုဘော်ကို၊ ပဏာသေနော၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဝါဘုရားမြတ်သည်၊ ပုန်းတာဘန်၊ ဝစနဘေဒ်၊ပုထုအာဒိဇ္ဈာယပရေတာစသည်ဖြင့်ဝုန်ပြားသည်ကို၊ ကတ္တာ၊ပြုတော်မူ၍၊ ဗဟုဝစနေန၊ဗဟုဝုစ်ဖြင့်၊ညြွှိုင်းသော၊ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်၊ဂဟဏံ၊ယူခြင်းကို၊ ပုထုအာဒိဇ္ဈာယပရေတာတိအာဒိနာ၊ ပုထုအာဒိဇ္ဈာယပရေတာဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ဒီပေတိ။ ပြတော်မူ၏၊ဝေဠုကတ္တာဇူမိနာကာရေဏေန၊ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊လောကမိမဉ္ဇိ၊လောကမိမံဟု၍၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝေဂေဝုစ်ဝိဘတ်ဖြင့်ညွှန်ပြခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ပြုတော်မူ၍၊ အာဒိဇ္ဈာယပရေတာတိအာဒိနာ၊အာဒိဇ္ဈာယပရေတာဤသို့အစရှိသောပါဠိဖြင့်၊ပစ္စတ္တဝုစ်ဝစနနှင့်ဒုတိယာဝုစ်ဝိဘတ်ဖြင့်ညွှန်ပြခြင်းသည်၊ အဝိရုဒ္ဓေါ၊မဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဘိန္နဝါကျတ္တာ၊ဝါကျပြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ဂေ.စိပန်။အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဧကဝါကျတာဝိပ္ပာယေန၊ဝါကျတူကိုအလိုရှိသဖြင့်။အဝိဇ္ဈာယပရေတံဘူတံဘူတတရံဘဝါအပရိမုတ္တန္တိ၊ အဝိဇ္ဈာယပရေတံဘူတံဘူတတရံ ဘဝါအပရိမုတ္တံဟူ၍၊ပဌမ၊ပြင်၍ရှာကိုနှင့်၏၊ပန်၊အသင့်ကိုဆိုဦးအုံ၊ဝိဘတ္တိဘေဒဝေသေနဝ၊ဝိဘတ်ပြားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ပုရာဏပါဠေ၊ရှေးပါဠိသည်၊ ယုတ္တော်၊သင့်မြတ်၏၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ ယေနဥပါယေန၊ အကြင်အားကြောင်းဖြင့်။ ဘဝဝိပ္ပမောက္ခော၊ဘဝမှလွတ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တံသဗ္ဗံ၊ထိုအရုံသည်၊တိဏ္ဍိယာနံ၊တိဏ္ဍိတို့၏၊ဒေဝိသယာဘုတံ၊ အရာမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဗုဒ္ဓဂေါစရံ၊ သဗ္ဗညုတဘုရား၏ကျက်စားရာအာရုံဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာစာရံ၊ဝိပဿနာအကျင့်ကို၊ ဒသေနော၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေဘိကေစိတိအာဒိ၊ ယေဘိကေစိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်တွားဘုရားသည်၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ထိုယေဘိကေစိစသောပါဠိတော်၌၊ ယေဘိကေစိ ဘဝါ၊တိ၊ယေဘိကေစိ ဘဝါဟူသည်ကား၊ကာမဘဝါဒိသည်ဘဝါဒိကေ ဘဝါကာရေ ဒိဘာဝေန၊ ကာမဘဝအစရှိသောသည်ဘဝအစရှိသော ကေ ဘဝါကာ ဘဝအစရှိသော ဝေဘန်ခြင်းဖြင့်၊နာနာဘေဒဘိန္နာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊သာတ ဘဝန္တော ဘဝါ၊သာယာခြင်းသဘောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊အသာတ ဘဝန္တော ဘဝါ၊သာယာခြင်းသဘောမရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်

သော၊ ဒီဃာယုကာဝါ၊ အသက်ရှည်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇာတ္တရ ခဏာဝါ၊ အသက်တိုသောကာလရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဂေစ၊ အဝေတိ ၊ရှိကုန်သော၊ ဘာဝါ၊ ဘာဝတို့သည်၊ သန္တိ ၊ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗဒိတိ၊ သဗ္ဗ ဒိဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓံအဝေတိရိယန္တိ အာဒိဒိဘာဝေ၊ အထက်အောက် ဒီလာဒေစရှိသောအရပ်အတို့၌၊ သဗ္ဗတ္ထတာယတာတိ၊ သဗ္ဗတ္ထတာယဟူ သည်ကား။ သဂ္ဂါပါယမနုဿာဒိဒိဘာဝေနုနှတ်ရှာခြောက်ထပ်လေးဝှမ်း အပါယ်ရှာလူတို့နေရာဆုံစသည်တောနှင့်ခြင်းဖြင့်၊ သင်္ဂတေတိအာဒိသု၊ သင်္ဂတော ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ရူပဝေဒနာဒိဝမ္မာ၊ ရုပ်ဝေဒနာ အစရှိသော သဘာဝဓမ္မဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခတိ၊ အလုံးရုံလည်းဖြစ်ကုန် သော၊ တောဘာဝါ၊ ထိုဘာဝတို့သည်၊ ဟုတ္တာ ၊ဖြစ်ကုန်ပြီး၍၊ အဘာဝဋ္ဌေန၊ မရှိခြင်း ၊မပြိုခြင်းဟူသောအနက်ကြောင့်၊ အနိစ္စာ ၊အနိစ္စမည်ကုန်၏၊ ဥဒယဗ္ဗယ ပဋိပီဠိတတ္တာ ၊ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းဖြင့်အဖန်တလဲလဲနှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ ၊ဒုက္ခမည်ကုန်၏၊ ဧရာယစ ၊အိုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း မရေရေးနှစ်၊ သေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုတိ ၊ဤသို့၊ ဒွိဝါ ၊နှစ်ပါး၊ ဒုဗ္ဗြာ ၊ အားဖြင့်။ ဝိပရိဏာမေတာဗ္ဗတာယ ၊ ဘောက်ပြန်စေအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ဝိပရိဏာမဝေဒနာ ၊ဘောက်ပြန်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏၊ ဒုတိ သဒ္ဒေါ ဒုတိယသဒ္ဒါသည်၊ အာဒိအဏ္ဍေ ၊အာဒိအနက်ရှိ၏၊ ဝါ ၊တနည်း ကား၊ ပကာရတ္ထေ ၊ ပကာရအနက်ရှိ၏၊ တေန ၊ ကိုအာဒိအနက်ပကာရ အနက်ရှိသော ဒုတိယသဒ္ဒါဖြင့်၊ အနုဇ္ဇလဏ္ဍကာဒို ၊ အနုဇ္ဇလဏ္ဍကာဟို လည်း၊ သင်္ဂဟေတ္တာ ၊ပေါင်း၍၊ အဝသဝတ္တနဋ္ဌေန ၊အလိုသို့မလိုက်တတ် သောအနက်ကြောင့်၊ အနုဇ္ဇာ ၊အနုဇ္ဇမည်ကုန်၏၊ ဝါ ၊တနည်းကား၊ ဝိပရိ ဏာမမဗ္ဗတာယ ၊ ဘောက်ပြန်တတ်သောသဘာဝ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဝ သာဇ္ဇနဋ္ဌေန ၊အလိုသို့မလိုက်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ အနုဇ္ဇာ ၊ အနုဇ္ဇ မည်ကုန်၏၊ ဒုတိ ၊ဤသို့၊ လဏ္ဍကာဇ္ဇယပဋိဝိဏ္ဍာနာကာရေန ၊ လဏ္ဍကာ ယာဥ်ဟရားသုံးပါး၏အပေါင်းကိုထိုးထွင်း၍သိသောအခြင်းအရောအား ဖြင့်၊ ဘာသခ်ါတာ ၊ ဘဝဟုဆိုအပ်သော ၊ တေဘူမကာ ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း ကို၊ ယထာဘူတံ ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အဝိပရိတာ ၊ မဘောက်မပြန်၊ သမ္ဘာ ဥ္ဘာယေန ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝိပဿနာသဟိတာယ ၊ ဝိပဿ နာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿတေ ၊ ဖြင်သည် ဖြစ်၍၊ ပရိညာဘိသမယာဒိဝသေန ၊ ပရိညာအဘိသမယ စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋိဝိဏ္ဍနတော ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကြောင့်၊ ဘဝေါ ၊ ဘဝ

သည်၊နိဗ္ဗောဓြင်၏၊ ဇာတိအာဒိနယပ္ပဝတ္တာ၊ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်
သော၊ဘဝေသု၊ဘဝတို့၌၊ တဏှာ၊တဏှာသည်၊ ပဟိယျတိ၊ပျောက်၏။
အဂ္ဂမဂ္ဂပညာသည်သမကာလ၊မဝ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့ ရောက်သည်နှင့် မျှသော
အခါ၌သာလျှင်၊အနဝသေသံ၊အကြွင်းအကျန်မရှိ၊နိဗ္ဗာန်တိ၊ချုပ်၏၊ဥဿ
ဒဒိ၌ယာ၊ဥဿဒဒိ၌ကို၊သဗ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း၊ပဟီနတ္တာ၊ပယ်အာပ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဘဝံဝိဿေဒံ၊ ဘဝပြတ်ခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒတိနု
ပဇ္ဇေတိ၊မတောင့်တ၊ ဝေဝှတ်သ၊ဤသို့ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ကာမတဏှာ
ဒိဝသေန၊ ကာမတဏှာအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအား၊ဖြင့်၊ အဌသတံ၊
တရာရှစ်ပါး၊အပြား၊ရှိသော၊ဝါ၊ရှစ်ရာအပြား၊ရှိသော၊ယောဘေဒါစ၊အကြင်
အပြား၊တို့သည် လည်းကောင်း။ အာဝဇ္ဇာဒိဝိဘာဂေန၊ အာဝဇ္ဇအစရှိ
သောဝေဘန်ခြင်း၊ဖြင့်၊ ယေအနန္တဘေဒါစ၊အကြင်များသော အပြား၊တို့
သည်သည်းကောင်း။အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊သဗ္ဗသောပကာရေန၊ခပ်သိမ်း
သောအပြား၊အား၊ဖြင့်၊ တာသံတဏှာနံ၊ထိုတဏှာတို့၏၊ခယာ၊ကုန်ခြင်း
ကြောင့်၊ပဟာနာ၊ပယ်ခြင်းကြောင့်၊တဒေကဋ္ဌတာယ၊တဒေကဋ္ဌ၏အဖြစ်
အား၊ဖြင့်၊ သဗ္ဗသိပိ၊အလုံးရုံလည်း၊ဖြစ်သော၊သံကိလေသပဋ္ဌသ၊ညှစ်
လှီးခြင်း၊အတို့၏၊အသေသံနိသေသံ၊အကြွင်းမဲ့၊ဝိရာဂေန၊တပ်ခြင်း၊ကင်း
သဖြင့်၊ အာရိယမဂ္ဂေန၊အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ယောအနုပ္ပါဒနိရောဓော။ အကြင်
တဖန်မဖြစ်သော၊အား၊ဖြင့်ချုပ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံအနုပ္ပါဒနိရောဓံ၊
ထိုတဖန်မဖြစ်သော၊အား၊ဖြင့်ချုပ်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗာန်၊နိဗ္ဗာန်မည်၏၊ ဇာတိ
ပေါ်ဤသို့၊ တဏှာယ၊တဏှာကို၊ ပဟာနမုခေန၊ပယ်ခြင်းကိုအဦးပြု၍သ
ဖြင့်၊သဉ္ဇပါဒိ၊သေသနိဗ္ဗာန်၊သဉ္ဇပါဒိ၊သေသနိဗ္ဗာန်ကို၊ဒေသေတွာ၊ပြတော်
မူပြီး၍၊ဒုဒါနိ၊ယခု၊အခါ၌၊အနုပ္ပါဒိ၊သေသနိဗ္ဗာန်၊အနုပ္ပါဒိ၊သေသနိဗ္ဗာန်ကို၊
ဒေသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုမူ၍၊ တ၊သ၊နိဗ္ဗု၊တ၊သ၊ကိ၊အာဒိ၊ တ၊သ၊နိဗ္ဗု
တ၊သ၊ဤသို့အစရှိသော၊စကား၊ကို၊ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွာဘုရား၊သည်၊အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏၊ တ၊သ၊ပါ၊ဌ၊သ၊ထိုပါဠိ၏၊ အဋ္ဌော၊အနက်ကား။ သဗ္ဗ
သော၊ ခပ်သိမ်း၊သောအား၊ဖြင့်၊ တဏှာနံ၊တဏှာတို့၏၊ ခယာ၊ကုန်ခြင်း
ကြောင့်၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗု၊တော်၊ငြိမ်း
ပြီး၊သော၊ ရဂ္ဂေနယေန၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး၊သောနည်းဖြင့်၊ဘိန္နကိလေသော၊ဗျက်
သိမ်းအပ်ပြီး၊သောကိလေသာ၊ရှိသော၊ယော၊သော၊ဝိဏာသ၊ဝတိ၊ကျ၊အကြင်
ရဟန္တာ၊ဖြစ်သော၊ရဟန်း၊သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊နိဗ္ဗု၊တ၊သ၊ ကိ၊လေသာ၊ငြိမ်း
ပြီး၊သော၊ တ၊သ၊တိ၊ကျ၊နော၊ထိုရဟန္တာ၊ဖြစ်သော၊ရဟန်း၊အား၊ အနုပါ၊ဒေ

ဘာဝတောဇွဲလမ်ခြင်းမရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ကိုယ်လေ သာဘိသင်္ခါရမောဂုနှုတ်ကိုလေသမာဓိအာဘိသင်္ခါရမာရ်တို့ကို၊အဝဟာ တောမပယူခြင်းကြောင့်၊ ဝုန်ဗ္ဗာဝေါ၊တဟန်အသစ်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နဟော တိ၊မဖြစ်၊ အာယတိ၊နောင်အခါ၌၊ ပဋိသန္ဓိဝင်သေနှုပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်း အားဖြင့်။ ဥပပတ္တိဘဝေါ၊ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်ခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ငံ့ဘူးတန ဖူးဤသို့ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သော၊ တေနခီဏာသဝဘိက္ခုနာ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ် သောရဟန်းသည်၊ မာရောမာရ်ငါးပါးကို၊ အာဘိဘူတောနှိပ်စက်ဖျက် ဆီးအပ်ပြီ။အရိယမဂ္ဂကျောဏဆရိယမဂ်ခေတာ၌၊ကိုယ်လေသမာရောစ၊ကိုယ် သမာရ်ကို လည်းကောင်း။ အာဘိသင်္ခါရမောရောစ၊အာဘိသင်္ခါရမာရ်ကို လည်းကောင်း။ ဒေဝပုတ္တမာရောစ၊ဒေဝပုတ္တမာရ်ကိုလည်းကောင်း၊ စရိ မစိတ္တကျွေးလော။ ရုဘိစိတ်ခေတာ၌၊ခန္ဓာမာရောစ၊ ခန္ဓမာရ်ကိုလည်းကောင်း၊ မစ္စုမာရောစ။မစ္စုမာရ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ။ဤသို့၊ ပဌမဝိဒေါ၊ငါးပါး အပြားရှိသော၊ မာရောမာရ်ကို၊ အာဘိဘူ၊တာ၊ ဒ္ဝိစက်ဖျက်ဆီး၊အပ်ပြီ။ ပရာဇိ၊တာ၊ရှုံးစေ၊အပ်ပြီ၊ဝုန်း၊တဟန်၊သိသံ၊ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိပိတုံ၊ချိုကြွ ခြင်းငှါ။ အပ္ပဒါနေန၊မပေးသဖြင့်၊ နိဗ္ဗိသေ၊ဝ၊နော၊ အရှိန်အစေ၊မရှိသည် ကို၊ကတောဝ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ယတောဝ၊အကြင်ကြောင့်၊ တေနဘိက္ခုနာ၊ ထို ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ မာရေဟိ၊ မရ်ငါးပါးတို့နှင့်၊ သင်္ဂါမော၊ စစ်ထိုးခြင်းကို၊ ဝိဇိတော၊အထူးထူးအပြားပြားအား၊ဖြင့် အောင်အပ်ပြီ၊ တတ္ထ၊ထိုမာရ်ငါးပါး၌၊ပဝတ္တိတော၊ဖြစ်ခြင်း၌၊ဝိဇိတော၊အ ထူးထူးအပြား ပြားအား၊ဖြင့်အောင်အပ်ပြီ၊ဝေါ်ဤသို့၊ဝိဇိတသင်္ဂါမောပန်၊အောင်အပ်ပြီး သောစစ်သည်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါဒိသု၊ဗုဒ္ဓအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသု၊အလုံး စုံသောအာရုံတို့၌၊ ဝိကာရောဘာဝေန၊ဘေဒကင်ပြန်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ တာဒိ လက္ခဏပတ္တိယာ၊တာဒိလက္ခဏာသို့ရောက်သဖြင့်၊တာဒိသဒ္ဒေန၊ တာဒိ ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗဘဝါနိ၊ အလုံးစုံသောဘဝတို့ကို၊ ယထာဝုတ္တဘေဒေ၊ အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ပြီး သောအပြားရှိကုန်သော၊သင်္ခေပါဘဝေ၊ အလုံးစုံသောဘဝတို့ကိုလည်း၊ ဥပစ္စဂါသမတိက္ကန္တောလွန်မြောက်လျက်၊ကုန်ဆုံး၊တစုံတခု၌၊သင်'၊ခေါ ဝေါ်ခြင်းသို့၊ နဥပေတိ၊မရောက်၊အညဒတ္ထု၊စင်စစ်၊အနုပါဒါနောဇွဲလမ်း ရာလောင်စာ ကင်းသော၊ ဝေတဝေဒေါ၊ဝိယ၊ တောဝိ၊ကဲ့သို့၊ ပရိနိဗ္ဗာန တော၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသည်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊အထက်၌၊ အပညတ္တိကောဝ၊မပညတ် အပ်သော သဘောရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊

ဤတွင်အပြုံးသတ်၏ဇာတိ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဆုမ်မဟာ ဥဒါန်း၊ ဤမဟာဥဒါန်းကို၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရူပ်အကြွင်း မရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ ကူနှုံ၊ အထွဋ်ဒုရင်မှံကင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူတော်မူ၍၊ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြုဆုံးတော်မူစေ၏။ ။ဒသမသုတ္တ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒသမသုတ်၏အဖွင့်သည်း နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။ တတိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ တတိယဝဂ်၏အဖွင့်သည်း နိဋ္ဌိတာစနိဋ္ဌိတာ၎ဝ၊ ပြီး ခြင်းသို့ရောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနိဿိ-ပဌမတွဲပြီး၏၊